

ஊர்வலகல்

வேதா஑ம

விளக்கவுரை

புதிய ஏற்பாடு

முதல்பகுதி

நற்செய்தி நூல்கள்

ஊழியர்களின்

வேதாசனம் விளக்கவுரை

புதிய ஏற்பாடு

முதல்பகுதி
நற்செய்தி நூல்கள்

வில்லியம் மெக்லொனால்டு

புத்தாசிரியர் ஆர்தர் ஃபார்ஸ்டட்

தமிழாக்கம்

இரா. மாணிக்கவாசகம்

மோரியா
ஊழியங்கள்

Library of Congress Cataloging - in - Publication Data

விசுவாசிகளின் வேதாகம விளக்கவுரை
புதிய ஏற்பாடு முதல் பகுதி – நற்செய்தி நூல்கள்

ஆசிரியர் : வில்லியம் மெக்டொனால்டு

தமிழாக்கம் : இரா. மாணிக்கவாசகம்

பதிப்பு எண் 25

முதல் பதிப்பு 2011

ISBN 978-93-81016-07-0

விலை ரூபாய் 480

இந்திய வேதாகமச் சங்கம், பெங்களூரு வெளியிட்டுள்ள

தமிழ் பவர் மொழிபெயர்ப்பு (Tamil O.V)

இவ்விரிவுரையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இந்நூல் காப்புரிமை பெற்றது. மதிப்புரைக்காகவும் ஆய்வுக்காகவும் மட்டுமே
இந்நூலின் பகுதிகளைப் பயன்படுத்தலாம். இந்நூலினைப் பிறர் நகல் எடுப்பதும்,
வேறு தொழில் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி இதன் உள்ளடக்கத்தைச் சேமித்து
வைப்பதும், ஊடக மாற்றம் செய்வதும் தடைசெய்யப்படுகிறது.

Believer's Bible Commentary in Tamil N.T. Part 1

© William MacDonald 2011

Publication No. 25/2011

ISBN 978-93-81016-07-0

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any other means - electronic, mechanical, photocopy, recording or otherwise - without prior permission of the publisher except for brief quotations in critical reviews or articles.

Published by

Moriah Ministries Post Box No. 2540, 57/51, East Park Road, Shenoy Nagar, Chennai, India - 600 030.	Moriah Ministries C/o Bethany Gospel Hall 16, North St., Mannarpuram, Tiruchirapalli, India - 620 020 .
--	--

moriahministries@gmail.com

Phone: 91-044-2664 5010

Typeset & Cover Design: Moriah Ministries.

பதிப்பகத்தார் உரை

ஆண்டவரும் ஈடேற்றாளருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் புகழ்ச்சியை முன்னிட்டு அரும் தொண்டாற்றிய திருவாளர் வில்லியம் மெக்டொனால்டு இயற்றிய “**விசுவாசிகளின் வேதாகம விளக்கவுரை**” இரண்டு உன்னத நோக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது.

முதலாவது, பற்றுடைய கிறிஸ்தவப் பெருமக்கள், தங்களுடைய உள்ளங்களில் திருமறையின்மீது ஆழ்ந்த அன்பும் இடைவிடாத விருப்பமும் கொண்டவர்களாகவும், ஆங்கு புதைந்துள்ள அரிய முத்துக்களைத் தேடி எடுக்கக்கூடிய நாட்டத்தைப் பெற்றவர்களாகவும் விளங்க வேண்டும் என்பதாகும். இரண்டாவது, திருமறையின் நாயகராகிய கிறிஸ்துவின் தொண்டர்கள் முறையான சீடத்துவப் பயிற்சியைப் பெற்று, நிறைவான மனிதராக வாழ்வதற்குரிய ஆக்கக்கூறுகளை ஏற்று, தங்களுடைய வாழ்க்கையில் முழுமுதல்வராகிய கிறிஸ்துவை வாழ்ந்துகாட்ட வேண்டும் என்பதாகும். இவ்விரண்டு நோக்கங்களையும் சீர்பொருந்திய வகையில் இவ்விளக்கவுரை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது என்போமாகில், அது மிகையாகாது.

திருமறைக்கான விளக்கவுரையின் தேவையை நாம் மறுக்க முடியாது. பல்வேறு கருத்து வேறுபாடுகளும், கள்ள போதனைகளும் மிகுந்துள்ள இக்காலகட்டத்தில் திருமறைக் கோட்பாடுகளை நன்கு அறிவதற்கும், உள்ளங்களில் எழுகிற ஐயங்களை அகற்றுவதற்கும் தவறற்ற தெளிவான விளக்கவுரை இன்றியமையாததாகும். அவ்வகையில் இவ்விளக்கவுரை தமிழ்க் கிறிஸ்தவ மக்களுக்கு அரியதொரு செல்வமாக விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

“திருமறைக்கு எழுதப்பட்டுள்ள அனைத்து விளக்கவுரைகளையும்விட திரு வசனமே முதன்மையான இடத்தைப் பெறுகிறது. அது தூய ஆவியானவரால் நம் உள்ளத்தில் சுடர்விட வேண்டும். அதுவின்றி வாழ்வில்லை, தூய்மை இல்லை, ஆண்டவர் ஏற்கும் ஊழியமுமில்லை. அதனையே நாம் வாசிக்க வேண்டும், படிக்கவும் மனனம் செய்யவும் வேண்டும், ஆழ்ந்து தியானிக்க வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அதற்கு நாம் கீழ்ப்படிய வேண்டும். மெய்யான ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கும் அறிவுக்கும் கீழ்ப்படிதலே தரும்”

என்று இவ்விருவரை ஆசிரியர் தமது முன்னுரையில் திருமறையின் முதன்மையைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மூல நூலுடன் மொழிபெயர்ப்பை ஒப்பிட்டுத் தவறுகளை நீக்குதல், அச்சுப் பிழைகளைக் களைதல், கலை அழகோடும் புறத்தோற்றப் பொலிவோடும் விளங்கும்படி இந்நூலின் தரத்தை மேம்படுத்துதல் ஆகிய பணிகளைத் திருவாளர் ந. ஜான் ஜெயானந்தம் தலைமையிலான மோரியா இலக்கியக்குழு திறம்படச் செயல்படுத்தியுள்ளது. படிப்போரின் நலன்கருதி ஒவ்வொரு நூலின் முன்னுரையிலும் பொருட்சுருக்க அட்டவணையும், நூல் இறுதியில் வரைபடங்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலாசிரியர் திருமறை நூல்கள் அனைத்திற்கும் செறிவுமிக்க வகையில் விளக்க உரையை எழுதி வழங்கியுள்ளார். இவை அனைத்தையும் குறுகிய காலத்தில் தமிழாக்கம் செய்து ஒருங்கே வழங்குவது எங்களுடைய ஆற்றலுக்கு மேற்பட்ட செயலாகும். ஆகவே இம்முயற்சியின் தொடக்கமாக நான்கு நற்செய்தி நூல்களின் விளக்கவுரையை முதல் பாகமாக வெளியிடுகிறோம். இருபது மொழிகளுக்கும் மேலாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள, மிகவும் பயனுள்ள, இவ்விரிவுரையை தமிழில் வெளியிட அனுமதிக்கொடுத்த இதன் உரிமையாளர்களுக்கு எங்கள் நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். தொடர்ந்து ஏனைய புதிய ஏற்பாட்டு நூல்கள், பின்னர் பழைய ஏற்பாட்டு நூல்கள் ஆகியவற்றிற்கான விளக்கவுரையை வெளியிட விரும்புகிறோம். இம்முயற்சியை எழுத்தின் முதல்வராகிய இறைமைந்தன் ஆசீர்வதிக்க இறைஞ்சுகிறோம்.

குறிப்பு: இவ்விளக்கவுரையில் தடித்த எழுத்துக்களில் காணப்படும் சொற்களும் சொற்றொடர்களும் அந்தந்த வேத வசனங்களின் பகுதிகளாகும்.

பொருட்க்கம்

பதிப்பகத்தார் உரை	v
பதிப்பாசிரியர் உரை	ix
ஆசிரியர் அறிமுகம்	xiii
கலைச்சொற்கள்	xv
புதிய ஏற்பாடு அறிமுகம்	1
நற்செய்தி நூல்களுக்கு அறிமுகம்	5
மத்தேயு எழுதின சுவிசேஷம்	10
மாற்கு எழுதின சுவிசேஷம்	183
லூக்கா எழுதின சுவிசேஷம்	263
யோவான் எழுதின சுவிசேஷம்	407

ஆய்வுக்கட்டுரைகளின் பட்டியல்

பரலோக இராஜ்யம்	22
சுவிசேஷம்	31
விசுவாசிகளுக்கும் நியாயப்பிரமாணத்திற்கும் இடையே உள்ள உறவு	36
திருமணமுறிவும் மறுமணமும்	40
உபவாசம்	47
ஓய்வுநாளாகக் குறித்து வேதம் கூறும் விளக்கங்கள்	82
இராஜ்யத்தைக் குறித்த உவமைகள்	90

பிற்சேர்க்கை

இயேசு கிறிஸ்துவில் நிறைவேறிய தீர்க்கதரிசனங்கள்	573
சுவிசேஷ நூல்களின் ஒத்திசைவு	583
யூதர்களின் நாட்காட்டி	599
கிறிஸ்துவின் வாழ்வும் ஊழியமும்	600

வரைபடங்களின் பட்டியல்

கிறிஸ்துவின் ஊழிய நிகழ்வுகள்	601
கலிலேயக் கரையோரத்தில் ஆண்டவரின் திருப்பணி	602
இயேசு கிறிஸ்துவின் கலிலேயத் திருப்பணி	603
உயிர்த்தெழுதல் முதல் பரமேறிய வரை இயேசு கிறிஸ்து காட்சியளித்த இடங்கள்	604
கிறிஸ்து விசாரிக்கப்பட்ட இடங்களும், சிலுவையில் அறையப்பட்ட இடமும்	605

நிழற்படங்களின் பட்டியல்

பெத்லகேம்	606
பெத்தானியா	606
கல்லறை	607
யோர்தான் ஆறு	607
கெதரோன் பள்ளத்தாக்கு	608
எருசலேம்	608

பதிப்பாசிரியர் உரை

நூல் சிறப்பு

1950 - ஆம் ஆண்டிற்குச் சற்று பின்னர், எம்மாவு வேதாகமப் பள்ளியின் ஆசிரியர் ஒருவர், “வேத விளக்கவுரைகளைப் பயனற்றதெனக் கருத வேண்டாம்” என்னும் அறிவுரையைத் தமது மாணாக்கருக்கு வழங்கினார். அப்பள்ளி மாணவர் ஒருவர் முப்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக அந்த அறிவுரையைத் தனது நினைவில் காத்துக்கொண்டிருந்தார். திருவாளர் **வில்லியம் மெக்டொனால்டு** அவர்களே அந்த ஆசிரியர். அவரே இந்த **விசுவாசிகளின் வேதாகம விளக்கவுரையை** இயற்றியவர். திரு. ஆர்தர் ஃபார்ஸ்டட் என்னும் அந்த மாணவரே இந்நூலின் பதிப்பாசிரியர். அம்மாணவர் அப்பொழுது அனுபவமற்ற இளைஞராக இருந்தார். அதுவரை தன் வாழ்நாட்களில், திருவாளர் H. A. அயர்ன்சைடு எழுதிய “உன்னதங்களில்” (எபேசியருக்கு எழுதிய நிருபம்) என்னும் ஒரே ஒரு விளக்கவுரையை மட்டுமே அவர் படித்திருந்தார். இருபது வயதுகூட நிரம்பாத ஆர்தர் ஒவ்வொருநாள் இரவிலும் அவ்விளக்கவுரையைப் படித்தபோது, விளக்கவுரை என்றால் என்னவென்று கண்டறிந்தார்.

விளக்கவுரை என்பது யாது?

விளக்கவுரை என்பது யாது என்று துல்லியமாய்க் கூற இயலுமா? அதனைப் பயனற்றது என்று ஏன் கருதக்கூடாது? அண்மையில் புகழ்சிறந்த நூல் வெளியீட்டாளர் ஒருவர், வேதாகமத்துடன் தொடர்புடைய பதினைந்து வகையான நூற்களைப் பட்டியலிட்டுக் காட்டினார். ஆய்வு வேதாகமம், சொல் அட்டவணை, வேதாகம நாட்டின் நிலப்படங்கள் அடங்கிய நூல், திருவசன விரிவாக்க நூல், வேதாகம அகராதி போன்ற நூல்களுக்கும் விளக்கவுரைக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாட்டைச் சிலர் அறியாதிருப்பது விந்தையன்று.

பொதுவாக விளக்கவுரை ஒவ்வொரு வசனத்திற்கும் அல்லது ஒவ்வொரு பத்திக்குமாக விளக்கத்தையோ, பயனுள்ள கருத்தையோ வழங்குகிறது. “பேசப்படுகின்ற வார்த்தையை மட்டுமே நான் கேட்க விரும்புகிறேன்; திருமறையை மட்டுமே நான் படிக்க விரும்புகிறேன்!” என்று கூறி சில கிறிஸ்தவர்கள் விளக்கவுரைகளைப் பற்றி இழிவாய்ப் பேசுகின்றனர். இக்கூற்று இறைப்பற்றுமிக்க பண்பை வெளிப்படுத்துவது போன்று தோன்றினும், உண்மை அதுவன்று. மிகச்சிறந்ததும் மிக ஆழமானதுமான வேதவிளக்கத்தைத் தருவதே விளக்கவுரையின் நோக்கமாகும். ஆங்கு திருமறையின் ஒவ்வொரு வசனமும் தெளிவாகக் கற்பிக்கப்பட்டு, அதன் அடிப்படையில் பிரசங்கங்கள் ஆற்றப்படுகின்றன. சில வேத விளக்கவுரைகள், பிரசங்கங்கள் ஆற்றப்பட்ட வண்ணமே அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்துள்ளன (திருவாளர் அயர்ன்சைடு விளக்கவுரை இவ்வகையைச் சார்ந்ததாகும்). மேலும் எல்லாக் காலங்களிலும் எல்லா மொழிகளிலும் பிரசங்கிக்கப்பட்ட மிகச்சிறந்த திருமறை ஆய்வுரைகளை நாம் ஆங்கிலத்தில் பெற்றிருக்கிறோம். எனினும் அவற்றுள் பல மிகப்பெரியவையாகவும், பழங்காலத்தவையாகவும், கடினமானவையாகவும் விளங்குகின்றன. சராசரிக் கிறிஸ்தவன் அவற்றைப் படிக்கும்போது ஊக்கங்குன்றி குழப்பமடைந்துவிடுகிறான். இவ்வாறின்றி எளிய விசுவாசிகளும் பயனடைய வேண்டுமென எழுதப்பட்டதே “**விசுவாசிகளின் வேதாகம விளக்கவுரை.**”

பல்வேறு வகையான விளக்கவுரைகள்

திருமறையின்மீது பற்றுடைய எவரும் விளக்கவுரை எழுதலாம். இது கருத்தளவிலான கூற்றே ஆகும். இதன் விளைவாக விளக்கவுரைகளில் சில முற்றிலும் மரபு சார்ந்தவையாகவும், வேறு சில தாராளக் கொள்கையைக் கட்டவிழ்த்துவிட்ட வகையில் பின்பற்றுபவையாகவும் உள்ளன. இவ்விரண்டு எல்லைகளுக்கும் இடைப்பட்ட நிலையில் பற்பல கருத்துக்களைக் கொண்ட பலவிதமான விளக்கவுரைகளை நாம் காணவியலும். **விசுவாசிகளின் வேதாகம விளக்கவுரையோ** முற்றிலும் மரபு சார்ந்ததாகும். வேதாகமம், தேவ ஆவியானவரால் ஏவப்பட்டு தவற்றறதாகத் தரப்பட்டுள்ள தேவனுடைய வார்த்தையென்றும், விசுவாசிப்பதற்கும் வாழ்க்கையில் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும் தகுதியான நூலென்றும் இவ்விளக்கவுரை வலியுறுத்திக் கூறுகிறது.

விளக்கவுரையானது மிகவும் நுட்பமானதாகவோ (எடுத்துக்காட்டாக, கிரேக்க மற்றும் எபிரெய வாக்கிய அமைப்புகளை மிகவும் நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து எழுதப்பட்டவை.), நுணுக்கமான விவரங்கள் அற்றதும் பொருளை மட்டும் சொல்லிவிட்டுச் செல்லுகிற மேலோட்டமானதாகவோ இருக்கலாம். விசுவாசிகளின் வேதாகம விளக்கவுரை இவ்விருவகைக்கும் இடைப்பட்டதாக விளங்குகிறது. எங்கெல்லாம் நுட்பமான விளக்கங்கள் தேவையோ, அவையாவும் தனியே அடிக்குறிப்புகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆயினும் இவ்விளக்கவுரை மிகவும் கடினமான வேத பகுதிகளுக்கு உரிய விளக்கம் அளிக்காமலோ, கண்டித்து உணர்த்த வேண்டிய சத்தியங்களை வலியுறுத்தாமலோ தட்டிக் கழிக்கவில்லை. திருவாளர் மெக்டொனால்டின் எழுத்துக்கள் விரிவான விளக்கங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. இவ்விளக்கவுரை வெறுமனே அழகிய பூங்காவாகக் காட்சியளிப்பதுமில்லை, மிகவும் எளிமையான சராசரிக் கிறிஸ்தவர்களை அப்படியே விட்டுவிடுவதுமில்லை. மாறாக, “சீடர்களை” உருவாக்குவதே இந்நூலின் சிறப்பாகும்.

மரபு சார்ந்தவை அல்லது தாராளக் கொள்கையைப் பின்பற்றுபவை, சீர்திருத்தக் கொள்கையைச் சார்ந்தவை அல்லது ரோமக் கத்தோலிக்க சமயச் சார்புடையவை, கர்த்தருடைய இரண்டாம் வருகை ஆயிரமாண்டு ஆட்சிக்கு முந்தி நிகழும் அல்லது ஆயிரமாண்டு ஆட்சி நிகழாது என்னும் கொள்கையுடையவை என்று விளக்கவுரைகளை வகைப்படுத்திக் கூறலாம்.

“**விசுவாசிகளின் வேதாகம விளக்கவுரை**” மரபு சார்ந்தது, சீர்திருத்தக் கொள்கையைப் பின்பற்றியது. மற்றும் திருச்சபைக்கான கர்த்தருடைய வருகை கிறிஸ்துவின் ஆயிரமாண்டு ஆட்சிக்காலத்திற்கு முந்தி நிகழும் என்னும் கொள்கையைத் தழுவினது.

இந்நூலைப் பயன்படுத்துவது எங்ஙனம்?

உங்கள் கரங்களில் இருக்கும் **விசுவாசிகளின் வேதாகம விளக்கவுரையை** பல்வேறு கோணங்களில் அணுகலாம். கீழ்க்கண்ட அணுகுமுறை அதனுடைய நேர்த்தியான வரிசையில் ஆலோசனையாகத் தரப்பட்டுள்ளது.

மேலெழுந்தவாரியாகப் படித்தல்: நீங்கள் திருமறையின்பால் விருப்பங்கொண்டு அன்புகூருவீர்களெனில், இந்நூலில் இளந்தளிர்களை மேய்வதுபோல அங்கும் இங்குமாகச் சிறுபகுதிகளை மேலெழுந்தவாரியாகப் படித்து, இந்நூலின் மூலம் அடையும் முழுப்பயனின் நறுமணத்தைச் சுவைக்கலாம்.

குறிப்பிட்ட பகுதிகள்: குறிப்பிட்ட வேதவசனத்தைப் படிக்கும்போது உங்கள் உள்ளத்தில் ஒரு கேள்வி எழக்கூடும். அல்லது ஒரு வேத பகுதியைப் புரிந்துகொள்ள உதவி தேவைப்படும். அதற்குரிய விளக்கத்தை அதன் பின்னணியோடு இந்நூலில் படிக்கும்போது, நல்லதொரு கருத்தைப் பெற்று நீங்கள் பயனடைவது திண்ணம்.

உபதேசம்: படைப்பு, ஓய்வுநாள், உடன்படிக்கைகள், காலப்பாகுபாடுகள், இரட்சிப்பு போன்ற பொருள்களைக் கற்க வேண்டுமாயின் அதனுடன் தொடர்புடைய பகுதிகளைப் படியுங்கள். இதுபோன்ற பல பொருட்களைக் குறித்த கட்டுரைகளின் தலைப்புகள் பொருள் அட்டவணையில் பட்டியலிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறு பட்டியலிடாப் பொருட்களைக் கற்றறிய அவற்றுடன் தொடர்புடைய முக்கியமான சொற்களைத் தமிழ் வேதாகம ஒத்தவாக்கிய அகராதியில் கண்டு, அதன் வாயிலாகக் குறிப்பிட்ட வேதபகுதிகளைத் தேடி, அவற்றிற்குரிய விளக்கத்தை இந்நூலில் படியுங்கள்.

திருமறையில் ஒரு நூல்: ஞாயிறு பள்ளியிலோ, சபைக் கூட்டங்களிலோ திருமறையின் நூலொன்றை நீங்கள் கற்றுக் கொண்டிருப்பீர்களெனில், ஒவ்வொரு வாரமும் குறிப்பிட்ட வேத பகுதிக்குரிய விளக்கத்தை முன்னதாகவே இந்நூலில் நீங்கள் படித்து உங்களுடைய வேத அறிவை வளர்த்துக்கொள்ளலாம். (ஒருவேளை உங்களுடைய சபைக் கூட்டத்தில் கலந்துரையாடலின் மூலம் வேதத்தைக் கற்பீர்களெனில், நீங்களும் பயனுள்ள முறையில் அதில் கலந்துகொள்ள இயலும். வேத பாடத்தை நடத்துபவரும் இதே விளக்கவுரையை முதன்மையாகப் பயன்படுத்துவாரெனில், நீங்கள் இதனுடன் சேர்த்து மற்றொரு விளக்கவுரையையும் படியுங்கள்.)

முழு வேதாகமம்: இறுதியாக ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் வேதாகமம் முழுவதையும் படிக்க வேண்டும். அதில் கடினமான பகுதிகள் ஆங்காங்கே பரந்து கிடக்கின்றன. மரபு சார்ந்ததும் மிகவும் கவனத்துடன் எழுதப்பட்டதுமான **விசுவாசிகளின் வேதாகம விளக்கவுரை** உங்கள் வேத அறிவை வளர்ப்பது உறுதி.

வேதபாடம் “கோதுமை மணியின் உடைந்த துண்டைப்” போல தொடக்கம் பெறும். அது “சத்து நிறைந்தது, என்னும் உலர்ந்து” காணப்படும். ஆயின் நீங்கள் முன்னேறிச் செல்லச் செல்ல, அது “தேனினும் மதுரமெனத்” திகழும்!

முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் திருவாளர் வில்லியம் மெக்டொனால்டு “விளக்கவுரை களைப் பயனற்றதாகக் கருத வேண்டாம்” என அறிவுரை வழங்கினார். பழைய ஏற்பாட்டிற்கும் புதிய ஏற்பாட்டிற்குமாக அவருடைய விளக்கவுரைகளை பதிப்பிக்கும் நோக்குடன் மிகவும் கவனத்துடன் படித்த நான், ஒருபடி மேலே சென்று “இதன் பயனை அனுபவித்து மகிழுங்கள்” என்று அறிவுரை வழங்குகிறேன்.

- ஆர்தர் ஃபார்ஸ்ட்டு

அடிக்குறிப்பு

1. வேத வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஒரு பொருளை, பல பகுதிகளிலிருந்து திரட்டி, கூடுதலாக விளக்கித் தொகுத்து வழங்குவது “ஆய்வுரை” (excurses) எனப்படும். (இந்நூலில் அவ்வகை ஆய்வுக்கட்டுரைகள் பிற்சேர்க்கையாகத் தரப்படாமல், அப்பொருளோடு இணைந்த வேதபகுதிகளோடேயே தரப்பட்டுள்ளன. பொருளடக்கத்தில் அத்தகைய கட்டுரைகளின் பட்டியலைக் காணலாம்.)

ஆசிரியர் அறிமுகம்

இந்நூலாசிரியர் திரு. வில்லியம் மெக்டொனால்டு (1917-2007) அவர்கள் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் உள்ள புதிய இங்கிலாந்தில் பிறந்தவர். ஹார்வர்டு வணிகக் கல்லூரியில் (Harvard Business School) வணிகவியல் துறையில் முதுகலைப் பட்டம் பெற்று, அமெரிக்கக் கடற்படையில் சேர்ந்து, இராண்டாம் உலகப்போர் முடியும்வரை பணியாற்றினார். பின்னர் ஆண்ட வராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் திருப்பணிக்கான அழைப்பைப் பெற்ற இவர், வெற்றிவாய்ப்பு மிகுந்த தனது இவ்வுலக அலுவலைத் துறந்தார்.

கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் தன்னை முற்றிலும் ஈடுபடுத்திக்கொண்ட மெக்டொனால்டு உலகெங்கும் பயணம் மேற்கொண்டு இறைபோதகராகவும், சுவிசேட பிரசங்கியாராகவும், ஆசிரியராகவும் பணியாற்றி கிறிஸ்துவின் மேன்மையைப் பறைசாற்றினார். இவர் எம்மாவு வேதாகமக் கல்லூரியின் தலைவராகச் சில ஆண்டுகள் பணியாற்றி, பல அஞ்சல்வழி வேதபாடப் புத்தகங்களையும் எழுதினார். திரு. ஜீன் கிப்ஸன் என்பாருடன் இணைந்து “சீடத்துவப் பயிற்சி” முறையைக் கலிபோர்னியாவில் உள்ள சான்லியானஹோவில் அறிமுகப்படுத்தினார். இதன் மூலம் எண்ணற்றோர் பயனடைந்து இறை ஊழியர்களாக பணியாற்றி வருகின்றனர்.

55 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இறைப்பணியாற்றிய இவர் தனது பெரும்பாலான நேரத்தை எழுத்துப் பணியில் செலவிட்டார். சிறந்த இறையியல் போதகராகிய திரு. மெக்டொனால்டு, 84 நூல்களை எழுதியுள்ளார். திருமறையை ஆழ்ந்து கற்று, அதனுடன் அதிக நேரத்தைச் செலவிட்ட இவரது எழுத்துக்கள் சுருக்கமாகவும், தெளிவாகவும் அமைந்துள்ளன.

ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறித்து தூய திருமறையில் இவ்வாறு காண்கிறோம். “அவருக்குள் (கிறிஸ்துவுக்குள்) நிலைத்திருக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறவன் அவர் நடந்த படியே தானும் நடக்க வேண்டும்” (1 யோவான் 2:6). இவ்வசனத்திற்கு விளக்கம் கொடுக்கும் இந்நூலாசிரியர், “இயேசுவின் வாழ்க்கை, சுவிசேட நூல்களில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்குமாப்போல், நம்மனைவருக்கும் எடுத்துக்காட்டாகவும் வழிகாட்டியாகவும் அமைந்துள்ளது. இத்தகைய வாழ்க்கையை நாம் நமது சொந்த சக்தியினாலோ முயற்சியினாலோ வாழ்ந்துகாட்ட முடியாது. தூய ஆவியானவரின் வல்லமையினால் மட்டுமே இது சாத்தியமாகும். எத்தகைய தடையுமின்றி நமது வாழ்க்கையைக் கர்த்தருக்கு முற்றுமுடிய ஒப்புவித்து நம்மினும், நம்மூலமாகவும் அவர் வாழ்வதற்கு இடங்கொடுக்க வேண்டும்.” இவ்வுண்மை திருவாளர் வில்லியம் மெக்டொனால்டு வாழ்க்கையில் உண்மையாக விளங்கிற்று.

கர்த்தர் இவரை 2007 -ஆம் ஆண்டு கிறிஸ்துமஸ் தினத்தன்று தம்மண்டை அழைத்துக் கொண்டார். வணிகத் துறையில் தன் வாழ்க்கையைத் தொடங்கின இவர், இவ்வுலகச் செல்வங்கள் ஒன்றையும் சேர்த்துவைக்கவில்லை. தனக்குரிய அனைத்தையும் தேவையுள்ள

வர்களுக்கு அவர் தாராளமாகக் கொடுத்துவந்தார். அவர் விட்டுச் சென்ற உலகச் செல்வங்கள் ஒன்றுமில்லை. ஆனால் அவர் எழுதிய நூல்கள் இன்று நம்மிடையே இருக்கின்றன. அவை இன்று ஏறத்தாழ 100 மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, பல்வேறு மக்களிடையே பேசி, உணர்த்தி வருகின்றன. அவருடைய முன்மாதிரியும் நமக்கு அறைகூவலாக உள்ளது.

குறிப்பு: வில்லியம் மெக்டொனால்டு அவர்களுடைய நூற்கள் தொடர்ந்து பல மொழிகளில் திருப்பப்பட்டு வருகின்றன. அவருடைய நூற்களைப் பற்றியும், மொழிபெயர்ப்பு விவரங்களைப் பற்றியும் அறிய www.william-macdonald.org என்ற இணையதளத்தைக் காணவும்.

கலைச் சொற்கள்

Apostle	- அப்போஸ்தலர், திருத்தூதுவர்
Baptism	- ஞானஸ்நானம், திருமுழுக்கு
Bible	- வேதாகமம், திருமறை
Blessing	- ஆசீர்வாதம், நற்பேறு
Canon	- வேதநூல் தொகுப்பு
Disciple	- சீடர், மாணாக்கர்
Dispensation	- காலகட்டம், காலப்பாகுபாடு
Faith	- விசுவாசம், பற்றுறுதி
Father	- பிதா, திருத்தந்தை
Genealogy	- வம்சாவழி, குடிவழிமரபு
Gospel	- சுவிசேஷம், நற்செய்தி
Holy Spirit	- பரிசுத்த ஆவி, தூய ஆவி
Kingdom of God	- தேவனுடையராஜ்யம், இறையரசு
Kingdom of Heaven	- பரலோக ராஜ்யம், விண்ணக அரசு
Lord's Supper	- இராப்போஜனம், கர்த்தருடைய பந்தி, திருவிருந்து
Name	- நாமம், திருப்பெயர்
Orthodox	- புராதன நம்பிக்கையுடைய, மரபு சார்ந்த
Personality	- ஆள் தன்மை, ஆளுமை
Positional	- ஸ்தான நிலை, தகுதிநிலை
Prayer	- ஜெபம், மன்றாட்டு
Promise	- வாக்குத்தத்தம், வாக்குறுதி
Reconciliation	- ஒப்புரவு, இணக்குவித்தல்
Religion	- மதம், சமயம்
Reward	- பிரதிபலன், பரிசுப்பொருள்
Son	- குமாரன், இறைமைந்தன்
Sovereignty	- சர்வ அதிகாரம் உடைய, இறையாண்மை
Teacher	- குரு, ஆசிரியர்
Witness	- சாட்சி, சான்று
Worship	- ஆராதனை, தொழுகை

புதிய ஏற்பாடு அறிமுகம்

“இந்த எழுத்தோவியங்களின் வரலாறு மற்றும் ஆன்மீகச் சிறப்பு, இவற்றின் அளவு மற்றும் எண்ணிக்கை ஆகியவற்றைப் பொருத்ததாயிராமல் அளவிடற்கரியதாய் ஓங்கி விளங்குகிறது. மேலும் இந்நூல்கள் மனிதனின் வாழ்விலும் வரலாற்றிலும் கணக்கிடக்கூடா தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. ஏதேனில் பொழுது புலர்ந்த நாளின் நண்பகலாய் இந்நூல்கள் காட்சியளிக்கின்றன. பழைய ஏற்பாட்டில் முன்னுரைக்கப்பட்ட கிறிஸ்து, நற்செய்தி நூல்களில் வரலாற்றுக் கிறிஸ்துவாகவும், திருமடல்களில் அனுபவங்களின் கிறிஸ்து வாகவும், வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் மகிமையின் கிறிஸ்துவாகவும் காட்சி தருகிறார்.”

– W. கிரகாம் ஸ்கிரோஜி

1. “புதிய ஏற்பாடு” என்னும் பெயர்

ஆழ்கடல்போல் திகழும் புதிய ஏற்பாட்டைக் கற்றிடத் தொடங்குமுன் அல்லது அப்புதிய ஏற்பாட்டில் ஒரு சிறு நூலைப் படிக்கத் தொடங்கு முன் இந்தப் புனிதமான நூலின் இன்றியமையா பொது உண்மைகள் சிலவற்றைச் சுருக்கமாகக் காண்பது நமக்கு மிகுதியான நற்பயனைத் தரும்.

‘டியாதெகே’ (Diatheke) என்னும் கிரேக்கச் சொல், தமிழில் ‘சாசனம்’ என்றும் ‘உடன்படிக்கை’ (ஏற்பாடு) என்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. எபிரேய மடலில் ஓரிரு இடங்களில் இந்தக் கிரேக்கச் சொல்லுக்கு மொழிபெயர்ப்பாக எந்தத் தமிழ்ச்சொல்லைப் பயன்படுத்துவது என்பதை ஆராய்ந்தால் அது சர்ச்சைக்குரியதாகவே காணப்படும். கிறிஸ்தவ வேதநூலின் தலைப்பாக ‘ஏற்பாடு’ என்னும் சொல் உடன்படிக்கை என்னும் பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது மிகவும் பொருத்தமானதே ஆகும். ஏனெனில் தேவனுக்கும் அவருடைய மக்களுக்கும் இடையே விளங்கும் ஒப்பந்தமாகவும், ஏற்பாடு அல்லது உடன்படிக்கையாகவும் வேதாகமம் திகழ்கிறது.

முந்தின அல்லது பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து (உடன்படிக்கை) வேறுபடுத்திக் காட்டும்வண்ணம் இந்நூல் புதிய ஏற்பாடு எனப் பெயர் பெற்றது.

இரண்டு ஏற்பாடுகளும் தேவ ஆவியினால் ஏவப் பட்டு எழுதப்பட்டவையே ஆகும். ஆகவே அனைத்துக் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் இவையிரண்டும் பயனுள்ளவை. ஆயினும் நம்முடைய கர்த்தரைப் பற்றியும், அவருடைய சபையைப் பற்றியும், தமது சீடர்கள் எங்ஙனம் வாழவேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார் என்பது பற்றியும் சொல்லக்கூடிய வேதபகுதியைக் கிறிஸ்துவுக்குள்ளான விசுவாசி அவ்வப்போது திருப்புவது இயல்பானதே.

பழைய ஏற்பாட்டிற்கும் புதிய ஏற்பாட்டிற்கும் இடையேயுள்ள உறவைப் பற்றி இரத்தினச் சுருக்கமாகத் திருவாளர் அகஸ்டின் கூறியதாவது:

பழைய ஏற்பாட்டில் புதியது மறைபொருளாய்த் திகழ்கிறது.

புதிய ஏற்பாட்டில் பழையது பளிச்சென்று வெளிப்படுகிறது.

2. அதிகாரபூர்வமான புதிய ஏற்பாட்டுத் தொகுப்பு

அதிகாரபூர்வமானது (கிரேக்கு-Kanon) என்னும் சொல் ஒன்றை அளவிடும் அல்லது மதிப்பிடும் விதிமுறையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அதிகாரபூர்வமான புதிய ஏற்பாட்டுத் தொகுப்பு எனப்படுவது தேவ ஆவியினால் ஏவப்பட்டு இயற்றப்பட்ட சில நூல்களின் தொகுப்பேயாகும். இந்தத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள நூல்கள் மட்டும் தான் அதிகாரபூர்வமானவை என்று எவ்வாறு சொல்ல முடியும்? அல்லது இந்தத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள இருபத்தேழு நூல்களும் அதி காரபூர்வமானவை என்று உறுதியாகச் சொல்ல முடியுமா? தொடக்க காலத்தில் வேறு கிறிஸ்தவ நூல்களும் மடல்களும் இயற்றப்பட்டிருந்தன. (சில நூல்கள் மாறுபட்ட கோட்பாடுகளைப் போதிக்கிறவையாக இருந்தன.) ஆகவே புதிய ஏற்பாட்டுத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள நூல்கள் மட்டுமே அதிகாரபூர்வமானவை என்று எவ்வாறு உறுதியாகச் சொல்ல முடியும்?

கி. பி. நான்காவது நூற்றாண்டின் இறுதியில் நடைபெற்ற கிறிஸ்தவ ஆட்சிக் குழுக் கூட்டத்தில் அதிகாரபூர்வமான தொகுப்பு உறுதிப்படுத்தப் பட்டது என்று பொதுவாகச் சொல்லப்படுகிறது. உண்மையில், அந்த நூல்கள் எழுதப்பட்டவுடனேயே அதிகாரபூர்வமானவை என்னும்

நிலையை அடைந்துவிட்டன. தேவபக்தியுள்ளவர்களும் பகுத்துணரும் ஆற்றல் உள்ளவர்களுமாகிய சீடர்கள் தேவ ஆவியின் ஏவுதலால் இயற்றப்பட்ட வேத நூல்களை அதிகாரபூர்வமானவை என்று தொடக்கத்திலேயே அறிந்துகொண்டனர். பவுல் இயற்றிய நூல்கள் அதிகாரபூர்வமானவை என்று பேதுரு அறிந்து கொண்டார் (2 பேதுரு 3:15,16). ஆயினும் யூதா, 2 யோவான் மற்றும் 3 யோவான் போன்ற நூல்களைப் பற்றி சில சபைகளில் கருத்து வேறுபாடு நிலவியது.

மத்தேயு, பேதுரு, யோவான் மற்றும் பவுல் ஆகிய அப்போஸ்தலர்களாலும் அவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்த மாற்கு, லூக்கா போன்றவர்களாலும் இயற்றப்பட்ட நூல்கள் அதிகாரபூர்வமானவை என்று ஐயத்திற்கு இடமற்ற வகையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

பொதுவாக பற்பல ஆண்டுகளாக அதிகாரபூர்வமானவை என்று கருதப்பட்டு வந்த நூல்களையே, கிறிஸ்தவ ஆட்சிக் குழு அதிகாரபூர்வ தொகுப்பு என்று உறுதிப்படுத்தியது. தேவ ஆவியின் ஏவுதலால் வேதநூல் வரிசையை உண்டாக்கவில்லை. மாறாக தேவ ஆவியின் ஏவுதலால் இயற்றப்பட்ட நூல்களை அந்த ஆட்சிக் குழு வரிசைப்படுத்தியது.

3. நூல்கள் இயற்றப்பட்ட விதம்

புதிய ஏற்பாட்டை இயற்றிய தெய்வீக எழுத்தாளர் தூய ஆவியானவரே ஆவார். மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா, யோவான், பவுல், யாக்கோபு, பேதுரு, யூதா மற்றும் எபிரெய மடலின் பெயர் அறியப்படா நூலாசிரியர் (எபிரெய நூலின் முன்னுரையைக் காண்க) ஆகியோரை எழுதும்படி ஏவியவரும் அவரே. புதிய ஏற்பாட்டு நூல்கள் எவ்வாறு இயற்றப்பட்டன என்னும் கேள்விக்குச் சிறப்பானதும் சரியானதுமான விடையை அறிய, முதலாவது “இருமை ஆசிரியத்துவத்தை” (dual authorship) நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். புதிய ஏற்பாடு, ஒருபகுதி மனிதத் தன்மையும் மறுபகுதி தெய்வீகத் தன்மையும் உடையதன்று. மாறாக, அது ஒரே நேரத்தில் முழுவதும் மனிதத் தன்மையும், முழுவதும் தெய்வீகத் தன்மையும் உடையதாகும். அது எழுதப்பட்டபோது மனித ஆற்றல் எவ்விதத் தவறையும் செய்துவிடாதபடி தெய்வீக ஆற்றல் தடுத்து அதனைக் காத்துக் கொண்டது. அதன் விளைவாக எவ்விதத் தவறும் குறையும் இல்லாத கையெழுத்தினால் ஆன மூலநூல் உருவாயிற்று.

“ஜீவ வார்த்தை” என்னும் பெயருடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் இருமை இயல்பு எழுதப்பட்ட திருமறைக்குச் சிறந்த ஒப்புமையாகத் திகழ்கிறது. அவர் ஒரு பங்கு தேவனும் ஒரு பங்கு மனிதனும் அல்லர். அத்தகைய பாத்திரங்களை நம்மால் புராணங்களில் மட்டுமே காண வியலும். அவர் ஒரே நேரத்தில் முழுமையான தேவனும் முழுமையான மனிதனுமாகத் திகழ்ந்தார். தமது மனித இயல்பில் அவர் எவ்விதத் தவறும் பாவமும் இல்லாதிருக்க, அவருடைய தெய்வீக இயல்பே காரணமாக இருந்தது.

4. எழுதப்பட்ட காலம்

பழைய ஏற்பாடு ஏறத்தாழ ஓராயிரமாண்டுக் காலத்தில் (கி. மு. 1400 - கி. மு. 400) இயற்றப்பட்டது. அதுபோலன்றி புதிய ஏற்பாடு அரைநூற்றாண்டுக் காலத்தில் (கி. பி. 50 - கி. பி. 100) எழுதப்பட்டது.

இப்பொழுது புதிய ஏற்பாட்டு நூல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ள வரிசை முறைமை, சபையின் எல்லாக் காலத்திற்கும் மிகப்பொருத்தமாக அமைந்துள்ளது. கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கை வரலாற்றோடு தொடங்கும் நூல், அதனைத் தொடர்ந்து சபையைப் பற்றி விளக்கிக் கூறுகிறது. அதனைத் தொடர்ந்து சபைக்குத் தேவையான அறிவுரைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இறுதியில் சபை மற்றும் உலகத்தின் எதிர்காலத்தைப் பற்றிய செய்தி வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த நூல்கள் யாவும் எழுதப்பட்ட கால வரிசையில் ஒழுங்குபடுத்தப்படவில்லை. மாறாக, ஒவ்வொரு நூலும் அதனதன் தேவை ஏற்பட்ட காலத்தில் இயற்றப்பட்டது.

திருமடல்களே காலவரிசையில் முதலிடத்தைப் பிடிக்கின்றன. இந்த மடல்களே, “இளம் சபைகளுக்கு எழுதப்பட்டவை” என்று திருவாளர் பிலிப்பு என்பார் பெயர் சூட்டி அழைக்கிறார். யாக்கோபு, கலாத்தியர் மற்றும் தெசலோனிக் கேயர் ஆகிய மடல்களே முதலில் எழுதப்பட்டவை. முதல் நூற்றாண்டின் இடைப்பட்ட காலத்தில் அதாவது கி.பி. 50 -ஆம் ஆண்டின் அண்மையில் இவை இயற்றப்பட்டன.

அவற்றைத் தொடர்ந்து நற்செய்தி நூல்கள் எழுதப்பட்டன. மத்தேயு அல்லது மாற்கு முதலிலும், லூக்கா அவற்றைத் தொடர்ந்தும், இறுதியில் யோவானும் எழுதப்பட்டன. கி.பி. முதல் நூற்றாண்டின் இறுதிக் கட்டத்தில் கடைசியாக வெளிப்படுத்தின விசேஷம் நூலாக மலர்ந்தது.

5. புதிய ஏற்பாட்டின் பொருளடக்கம்

புதிய ஏற்பாட்டின் பொருளடக்கத்தைக் கீழ்க் கண்டவாறு சுருங்கக் கூறலாம்:

வரலாற்று நூல்கள்

நற்செய்தி நூல்கள்
அப்போஸ்தல நடபடிகள்

திருமடல்கள்

பவுல் எழுதிய மடல்கள்
பொதுவான மடல்கள்

திருவெளிப்பாடு

வெளிப்படுத்தின விசேஷம்

இந்நூல்கள் பற்றிய ஆழ்ந்த அறிவுபெறும் கிறிஸ்தவன், “எந்த நற்கிரியையுஞ் செய்யத் தகுதியுள்ளவனாக” விளங்குவான்.

அவ்வாறு விசுவாசிகள் யாவரும் சிறந்த அறிவைப் பெறுவதற்கு இந்த விசுவாசிகளின் வேதா கம விளக்கவுரை பயன்பட வேண்டுமென்பது எங்களது மன்றாட்டாகும்.

6. புதிய ஏற்பாட்டின் மொழிநடை

அன்றைய காலத்துப் பேச்சு மொழியாகத் திகழ்ந்த “கொய்னே” என்னும் கிரேக்க மொழியில் புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்டது. இக்காலத்தில் ஆங்கிலம் உலகப் பொதுமொழியாகப் பயன்படுவது போன்று, கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் முதல் நூற்றாண்டில் உலகமெங்கும் பயன்படுத்தப்பட்ட இரண்டாவது பொதுமொழியாக இந்த கிரேக்க மொழி திகழ்ந்தது.

பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசனங்கள், பாடல்கள் மற்றும் வரலாற்று நூல்கள் யாவும் எங்ஙனம் இனிமையும் அழகும் மிளிர்ந்த எபிரேய மொழியில் மிகப் பொருத்தமான முறையில் வரைந்து தரப்பட்டுள்ளனவோ, அதுபோலவே புதிய ஏற்பாட்டை செவ்வனே எழுதித்தர கிரேக்கமொழி வியத்தகு ஊடகமாக அருளப்பட்டது. அலெக் சாண்டர் மாமன்னன் தனது பேரரசைப் போர்களில் அடைந்த வெற்றியின் மூலம் உலகெங்கிலும் விரிவாக்கம் செய்தான். அவனுடைய போர்வீரர்கள் கிரேக்க மொழியை எளிதாக்கி பொது மக்கள் யாவரும் பேசும்படி பிரபலமாக்கினார்கள்.

கிரேக்க மொழியின் வழுவாத இலக்கணம், சொல்லளம் மேலும் பற்பல சிறப்புகள் யாவும் ரோமருக்கு எழுதிய மடல் போன்ற அருமையான புதிய ஏற்பாட்டு நூல்களின் வாயிலாக இறை

மெய்மைகளை எடுத்தியம்ப சீரிய நிலையில் உதவியுள்ளன.

“கொய்னே” (koine) கிரேக்கம் செம்மொழியாகக் கருதப்படக் கூடாதெனினும் அது “கொச்சையான பேச்சு மொழியோ”, சிறிதளவும் இலக்கிய நயம் அற்றதோ அன்று. புதிய ஏற்பாட்டின் சிலபகுதிகள், எடுத்துக்காட்டாக எபிரேயர், யாக்கோபு, 2 பேதுரு ஆகிய நூல்கள் இலக்கிய நயம் கொண்டவை. மேலும், லூக்கா சில இடங்களில் செம்மொழி நடையைக் கையாண்டுள்ளார். அதுபோல பவுலும் சில பகுதிகளை அழகுற மொழிந்துள்ளார் (எ.கா. 1 கொரி. 13,15).

7. புதிய ஏற்பாட்டு மொழிபெயர்ப்புகள்

ஆங்கில மொழி, பற்பல வேதாசிரம மொழிபெயர்ப்புகளைப் பெற்று நற்பேறு பெற்றுள்ளது! இம்மொழி பெயர்ப்புகளை நான்கு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்:

1. சொல்லுக்குச் சொல் நேரடி மொழி பெயர்ப்புகள்

J.N. டார்பி 1871 -ல் வெளியிட்ட “New Translation”, 1881 -ல் வெளிவந்த English Revised Version அதனுடைய அமெரிக்க வெளியீடாகிய American Standard Version (1901) ஆகியவை சொல்லுக்குச் சொல் நேரடி மொழிபெயர்ப்புகளாகும். வேதாசிரமத்தைக் கற்க இவை பெரிதும் உதவியபோதிலும் ஆராதனைக்கும், பொது இடங்களில் படிப்பதற்கும், மனப்பாடம் செய்வதற்கும் உகந்தவை அல்ல. ஆகவே பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்கள் மாட்சியும் அழகும் மிக்க KJV மொழிபெயர்ப்பை விடாமல் பற்றிக்கொண்டுள்ளனர்.

2. முழுவதும் இசைவான மொழிபெயர்ப்புகள்

எபிரேயம் மற்றும் கிரேக்கம் ஆகிய மொழிச் சொற்களுக்கு ஒத்த ஆங்கிலச் சொற்களைப் பயன்படுத்தும் இந்த மொழிபெயர்ப்புகள் தேவையான இடங்களில் ஆங்கில மொழிக்குரிய வழக்குச் சொற்களையும் மொழிநடைகளையும் ஆங்காங்கே கையாண்டுள்ளன. இவற்றுள் KJV, RSV, NASB, NKJV ஆகியவை அடங்கும். RSV மொழிபெயர்ப்பு புதிய ஏற்பாட்டு மொழி பெயர்ப்பை பொருத்தவரை நம்பத்தகுந்ததாக இருப்பினும், பழைய ஏற்பாட்டில் காணப்படும் மேசியாவைக் குறித்த தீர்க்கதரிசனப் பகுதிகளில் கருத்துச் சிதைவுக்கு இடம் கொடுத்துள்ளது. தற்காலத்தில் சில வேத அறிஞர்களும் இம்முறையைக் கையாளுவது ஆழ்ந்த வருத்தத்திற்குரியதாகும்.

விசுவாசிகளின் வேதாகம விளக்கவுரையின் ஆங்கிலப் படைப்பு NKJV மொழிபெயர்ப்பை ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது. ஏனெனில் அந்த மொழிபெயர்ப்பில் KJV -இன் அழகும், இன்றைய கால ஆங்கிலத்தின் எளிமையும் ஒருங்கே இணைந்து மிளிர்ந்துள்ளன. பல புதிய மொழிபெயர்ப்புகளில் விடுபட்ட பல வசனங்களும் சொற்களும் NKJV மொழிபெயர்ப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன. தமிழில் **பவர்** மொழிபெயர்ப்பு முழுவதும் இசைவான மொழிபெயர்ப்பு வகையைச் சேர்ந்ததாகும்.

3. ஆக்கப்பூர்வமான மொழிபெயர்ப்புகள்

இவ்வகை மொழிபெயர்ப்புகள் முழுவதும் இசைவான மொழிபெயர்ப்புகளைக் காட்டிலும் சுதந்தரமான மொழிநடையைப் பின்பற்றுகின்றன. சில இடங்களில் பொழிப்புரையாக வேத பகுதிகள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இதனைப் படிப்போர் கவனத்தோடு படிக்கவேண்டியது அவசியம். Moffatt Translation, NEB, NIV, Jerusalem Bible ஆகியவை இந்த வகுப்பைச் சார்ந்தவை. தற்காலத்தில் பவுலும் யோவானும் ஆங்கிலத்தில் தங்களுடைய எண்ணங்களை எழுதியிருந்தால் எவ்வாறு எழுதியிருப்பார்கள் என்று கருதி மொழிபெயர்க்கப்பட்டவையே இவை. கவனத்தோடு படிப்பவர்களுக்கு இந்த மொழிபெயர்ப்புகள் நல்ல பயன்தரும்.

4. பொழிப்புரைகள்

வேத பகுதிகளின் கருத்துக்களை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வரைந்தளிக்கும் முறையை இவ்வகை மொழிபெயர்ப்புகள் கையாளுகின்றன. கருத்துகளைத் தெளிவாகச் சொல்லும் பொருட்டு இவ்வகை மொழிபெயர்ப்புகளில் ஏராளமான சொற்கள் தங்குதடையின்றி சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. மூல மொழியிலிருந்து மிகவும் மாறுபட்ட சொற்களை இவ்வகை மொழிபெயர்ப்புகள் பின்பற்றியிருப்பதால் இவற்றைக்கொண்டு விளக்கம் அளிப்பதில் மாறுபட்ட கருத்துகள் ஏற்பட வாய்ப்புகள் அதிகம். எடுத்துக்காட்டாக The Living Bible நற்செய்தி வழங்குவதைக் கருத்திற்கொண்டு மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. சர்ச்சைக்குரிய பல மாறுபட்ட கருத்துகள் இதில் அடங்கியுள்ளன.

J.B.Phillips எழுதிய பொழிப்புரை (அவர் இதனை மொழிபெயர்ப்பு என்றே சொல்லுகிறார்) இலக்கிய நயம் படைத்தது. பவுலும் பேதுருவும் என்ன நினைத்து எழுதியிருப்பார்கள் என்று பிலிப்பு நம்பினாரோ அவற்றையே தாம் எழுதியிருப்பதாக அவர் கூறுகிறார்.

மேற்கூறிய மொழிபெயர்ப்பு வகைகளில் ஒவ்வொரு வேதாகமத்தை வாங்கி ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது நன்மை பயக்கும். எனினும் முழுவதும் இசைவான மொழிபெயர்ப்பு வேத ஆராய்ச்சிக்குப் பெரிதும் பயன்படும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். அத்தகைய மொழிபெயர்ப்பைச் சார்ந்தே இந்த விளக்கவுரை எழுதப்பட்டுள்ளது.

நற்செய்தி நூல்களுக்கு அறிமுகம்

“எல்லா எழுத்தோவியங்களிலும் நற்செய்திகள் முதற்கனியாகத் திகழ்கின்றன” - ஆரிகன்

1. மாட்சிமிக்க நற்செய்தி நூல்கள்

இலக்கியம் கற்றறிந்த ஒருவர் கதை, புனை கதை, நாடகம், கவிதை, வாழ்க்கை வரலாறு மற்றும் பல இலக்கிய வடிவங்களை நன்கு அறிந்திருப்பார். ஆனால் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து இவ்வுலகிற்கு வருகைபுரிந்தபோது, முற்றிலும் புதியதொரு இலக்கியம் தேவைப்பட்டது. அதுவே நற்செய்தி இலக்கியமாகும். நற்செய்தி நூல்களில் கருத்துமிக்க வரலாற்றுச் செய்திகள் பல அடங்கியுள்ள போதிலும் அவை வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களல்ல. பிற இலக்கியங்களில் காணப்படும் சுவைமிக்க கதைகளைப் போன்று நற்செய்தி நூல்களிலும் கெட்டகுமாரன், நல்ல சமாரியன் போன்ற கதைகள் இடம் பெற்றிருப்பினும் இவை கதைப்புத்தகங்களல்ல. நற்செய்தி நூல்களில் இடம் பெற்றுள்ள உவமைகள் பல சிறுகதைகளாகவும் புனைகதைகளாகவும் வெளிவந்துள்ளன. நம்முடைய கர்த்தர் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள் மற்றும் உரையாடல்கள் பல மிக நுணுக்கமாகவும் சுருக்கமாகவும் நற்செய்தி நூல்களில் தொகுத்துரைக்கப்பட்ட போதிலும் இவை செய்தித்தொகுப்புகள் ஆகா.

“நற்செய்தி நூல்கள்” தனித்தன்மை வாய்ந்த இலக்கிய வகையாகத் திகழ்கின்றன. மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா மற்றும் யோவான் ஆகிய நான்கு நற்செய்தி நூல்கள் இயற்றப்பட்டபோது, ஆதார பூர்வமான தொகுப்பின் அச்சு முறிக்கப்பட்டது. புராதன நம்பிக்கையுடைய கிறிஸ்தவர்கள் கடந்த இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக, இந்த நான்கு நூல்களை மட்டுமே அதிகார பூர்வமான தொகுப்பின் பகுதிகளாகக் கருதிவருகின்றனர். நான்கு நற்செய்திப் பணியாளர்கள் இயற்றிய நூல்களின் வடிவில், மாற்றுக் கருத்துகளைக் கொண்ட பல நூல்கள் சுவிசேஷம் என்ற தலைப்புடன் வெளிவந்தன. அவையாவும் “ஞானத்தின் அடிப்படையில் தேவனை அணுகுதல்” (Gnosticism) போன்ற கள்ள போதனைகளைப் புகுத்தும்வண்ணம் கள்ள போதகர்களால் இயற்றப்பட்டவை.

எனினும் நான்கு நற்செய்தி நூல்கள் மட்டும் இயற்றப்பட்டதன் காரணம் யாது? ஏன் ஐந்து நூல்கள் எழுதப்படவில்லை? அவ்வாறு இருப்பின் மோசே எழுதிய ஐந்து ஆகமங்களுக்கு ஒப்பாக இவை இருந்திருக்குமே. அல்லது ஒரே ஒரு நீண்ட நற்செய்தி நூல் மட்டும் போதும் என்று எண்ணுவாரும் உளர். மீண்டும் மீண்டும் சொல்லப்பட்டவை யாவும் அகற்றப்பட்டு, கர்த்தர் கூறிய இன்ன பல உவமைகளும், ஆற்றிய அற்புதங்களும் இடம் பெற்றிருக்கலாமே? உண்மையில், இரண்டாம் நூற்றாண்டில், நான்கு நற்செய்தி நூல்களையும் இணைக்கும் பணியில் டாஷியன் என்பார் ஈடுபட்டு “நான்கு நூல்களின் வாயிலாக” (Diatessaron) என்னும் நூலை இயற்றினார்.

உலகின் நான்கு எல்லைகளையும், நான்கு காற்றுகளையும் குறிக்கும் வகையில், நான்கு என்னும் உலகத்தின் எண்ணை அடிப்படையாகக் கொண்டு, நான்கு நற்செய்தி நூல்களும் அமைந்துள்ளன என ஐரேனியஸ் என்பார் தத்துவமாகப் புனைந்து எழுதினார்.

2. நான்கு சின்னங்கள்

எசேக்கியேல் மற்றும் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் ஆகிய நூல்களில் காணப்படும் நான்கு அடையாளச் சின்னங்களாகிய சிங்கம், காளை (எருது), மனிதன் மற்றும் கழுகு ஆகியவற்றுடன் நான்கு நற்செய்தி நூல்களையும் ஒப்பிட்டுப் பாராட்டும் கலைத்திறன் படைத்தோர் பலருள்ளனர். ஆயினும் நற்செய்தி நூல்களையும் அடையாளச் சின்னங்களையும் ஒன்றோடொன்று இணைத்துப் பார்க்கும்போது, அதை வெவ்வேறு வகைகளில் பொருத்திக் காணும் கிறிஸ்தவர்களும் உள்ளனர். இவ்வாறு ஒப்பிட்டுக் காண்பது கலை நுணுக்கத்தின் அடிப்படையில் சரியெனக் கொள்வோமெனில் மத்தேயு எழுதிய இராஜீக நற்செய்திநூலை, யூதா கோத்திரத்துச் சிங்கத்தோடு ஒப்பிடுவது பொருத்தமானதாகும். அது போல, காளை பாரத்தைச் சுமக்கும் விலங்காகும். ஆகவே அச்சின்னம் அடிமையின் நற்செய்தி

நூலாகிய மாற்குடன் பொருத்தமுடையதாக விளங்குகிறது. லூக்கா எழுதிய நூலில் மனித குமாரன் என்னும் மனிதநிலை சிறப்பாகக் காட்டப் படுகிறது. யோவான் நற்செய்தி நூலில் உயர்வான ஆவிக்குரிய தரிசனம் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆகவே உயரப் பறக்கும் கழுகு அந்நூலுக்குப் பொருத்தமானதாகும். வேதாகம ஒற்றுமை, எதிர்மறைப் பொருட்களை விளக்கிக் காட்டும் கையேடு இதற்கு ஒத்த கருத்தை வெளியிட்டுள்ளது.¹

3. நான்கு வகையான வாசகர்கள்

நான்கு நற்செய்தி நூல்கள் புதிய ஏற்பாட்டுத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றதன் காரணத்தை ஆராயுமிடத்து, நான்கு வகையான கூட்டத்திடம் இவை சென்றடைய வேண்டுமென்பதே தூய ஆவியான வரின் எண்ணமாயிருந்தது எனக்கொள்வது சிறப்பான விளக்கமாகும். ஆதி காலங்களில் அவ்வாறு நால்வகை மக்கள் இருந்தனர். இன்றைய நாட்களில் அதற்கொப்பான நால்வகை மக்கள் இருக்கின்றனர்.

மத்தேயு நற்செய்தி நூல் யூதச்சார்பு மிக்கது என யாவரும் ஒப்புக்கொள்வர். பழைய ஏற்பாட்டு மேற்கோள்கள், விரிவான போதனைகள், நம் முடைய கர்த்தரின் குடிவழி மரபு மற்றும் யூத இனத் தொனி ஆகியவற்றை மத்தேயு நூலைப் புதியதாகப் படிக்கும்போதே ஒருவர் எளிதில் கவனித்து விடுவார்.

ரோமப் பேரரசின் தலைநகரத்திலிருந்து மாற்கு நற்செய்தி நூல் எழுதப்பட்டது. ரோமர் களையும், சிந்தனையைக் காட்டிலும் செயலை அதிகமாக விரும்பும் பல கோடி மக்களையும் மனிதிற்கொண்டு இந்நூல் எழுதப்பட்டது. எனவே மாற்கு அற்புத நிகழ்ச்சிகளைக் குறித்து நீண்ட பகுதிகளையும், உவமைகளைக் குறித்துச் சுருக்கமாகவும் எழுதினார். சிறப்புற பணியாற்றிய அடிமையின் குடிவழிப் பட்டியலைப் பற்றி ரோமர்களுக்கு என்ன அக்கறை எழக்கூடும்? ஆகவே இந்நூலில் குடிவழிப் பட்டியல் இடம் பெறவில்லை.

கிரேக்க இலக்கியத்தையும் கலையையும் பின்பற்ற விரும்பிய கிரேக்கருக்கும் அதே கருத்துடைய ரோமருக்குமாக லூக்கா தனது நற்செய்தி நூலை எழுதினார் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. இத்தகையோர் அழகு, மனிதத்துவம், பண்பாடு மற்றும் இலக்கியச் சிறப்பு ஆகியவற்றில் பெரிதும் ஈடுபாடு கொள்வர். இவை யாவற்றையும் மருத்துவராகிய லூக்கா அள்ளித் தருகிறார்.

தற்கால கிரேக்கருக்கு ஒப்பாகக் கலையார்வம் கொண்டவர்கள் பிரான்சு நாட்டினர். “உலகிலேயே மிகவும் அழகிய நூல்” என்று பிரான்சு நாட்டைச் சேர்ந்த ஒருவர் இந்நூலைக் குறிப்பிட்டதில் வியப்பேதும் இல்லை (லூக்கா நற்செய்தி நூலின் முன்னுரையைக் காண்க).

யோவான் நற்செய்தியைப் படிப்பவர் யார்? இஃது உலகளாவிய நற்செய்தி நூலாகும். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு செய்தியை இது ஏந்தி வருகிறது. இது நற்செய்தியை அறிவிக்கும் நூலாக இருப்பினும் (20:30,31) கிறிஸ்தவச் சிந்தனையாளர்கள் இதில் அதிகப்பற்று கொண்டுள்ளனர். யோவான் நற்செய்தி நூல் “முன்றாம் இனத்தாருக்கு” உரியது. யூதர்களும் புறவினத்தவருமாக இருவகுப்பாரைச் சேராத முன்றாவது இனம் என்று பெயர் பெற்ற மக்களே கிறிஸ்தவர்கள். இதுவே இந்நூலின் சிறப்பு.

4. மற்றும் பல நால்வகைக் கருத்துகள்

பழைய ஏற்பாட்டில் நால்வகைக் கருத்துகள் பல உள்ளன. அவை நான்கு நற்செய்தி நூல்களில் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ள முக்கியமான நான்கு செய்திகளோடு தொடர்புடையவையாக விளங்குகின்றன.

“கிளை” என்னும் சொல் நமது கர்த்தரைக் குறிப்பிடும்படி பழைய ஏற்பாட்டில் கீழ்க்காணும் இடங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது:

“... தாவீதுக்கு ஒரு நீதியுள்ள கிளையை... அவர் ராஜாவாயிருந்து” (எரே. 23:5,6)

“... இதோ, கிளை என்னப்பட்டவராகிய என் தாசனை (அடிமை)...” (சக. 3:8)

“... இதோ, ஒரு புருஷன். அவருடைய நாமம் கிளை என்னப்படும்” (சக. 6:12)

“... கர்த்தரின் கிளை அலங்காரமும்...” (ஏசா. 4:2)

“இதோ (காணுங்கள்)” என்னும் சொல் நற்செய்தி நூல்களின் முக்கிய கருத்துகளோடு மிகப் பொருத்தமுடையதாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

“இதோ, உன் ராஜா” (சக. 9:9)

“இதோ, நான் ஆதரிக்கிற என் தாசன்” (ஏசா. 42:1)

“இதோ, ஒரு புருஷன்” (சக. 6:12)

“இதோ, உங்கள் தேவன்” (ஏசா. 40:9)

ஒப்பிட்டுக் காண தெளிவற்றதாயினும், பல ருக்கு அதிக நன்மையைத் தந்த இன்னுமொரு ஒப்புமையைக் காண்போம். ஆசரிப்புக் கூடாரத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட பொருட்களின் நான்கு நிறங்களை, கர்த்தருடைய நால்வகைப் பண்புகளோடு ஒப்பிடலாம். இந்த நால்வகைப் பண்புகளில் ஒவ்வொன்றையும் நற்செய்தி நூலாசிரியர் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் நூலில் சிறப்புடன் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

இரத்தாம்பரம், அரசரின் நற்செய்தியை எடுத்துரைக்கும் மத்தேயு நூலுக்குப் மிகப் பொருத்தமான நிறமாகும். நியாயாதிபதிகள் 8:26 இந்நிறத்தின் அரசருக்குரிய தன்மையைக் காட்டுகிறது.

சிவப்பு, செந்நிறப் புழுவைப் பிழிந்து எடுக்கப் பட்ட சாயத்தை அந்நாட்களில் பயன்படுத்தினர். “நானோ ஒரு புழு, மனிதனல்ல” (சங். 22:6) என்பதற்கு ஒப்பாக விளங்கிய கொத்தடிமையைப் பற்றிய நற்செய்தியாக மாற்கு விளங்குகிறது.

வெள்ளை, பரிசுத்தவான்களின் நீதியுள்ள செயல்களைக் குறிக்கிறது (வெளி. 19:8). கிறிஸ்துவின் நிறைவான மனிதத் தன்மையை லூக்கா நூல் வலியுறுத்துகிறது.

நீலம், தெளிவான வானம் நீலநிறமுடையது (யாத். 24:10). கிறிஸ்துவின் தெய்வீகம் இந்நிறத்தில் கவர்ச்சிமிக்க பிரதிபலிப்பாகத் திகழ்கிறது. இதனை யோவான் நற்செய்தி நூல் சிறப்புடன் எடுத்தியம்புகிறது.

5. செய்திகளின் வரிசை ஒழுங்கும் அவற்றின் முக்கியத்துவமும்

நற்செய்தி நூல்களில் காணப்படும் நிகழ்ச்சிகள் யாவும் அவை நிகழ்ந்த கால வரிசையின் படியே எழுதப்படவில்லை. அந்த நிகழ்ச்சிகள் போதிக்கும் அறநெறிகளுக்கேற்ப அவற்றைத் தூய ஆவியானவர் வகைப்படுத்தி அளித்துள்ளார் என்பதைத் தொடக்கத்திலேயே அறிவது நல்லது.

லூக்கா நற்செய்தி நூல் உள்ளார்ந்த கருத்தைத் தொகுத்துத் தரும் நூல் என்பதை நாம் தொடர்ந்து படிக்கும்போது அறிந்துகொள்வோம். கர்த்தரைக் குறித்த நிகழ்ச்சிகள், அவர் பேசிய உரையாடல்கள், எழுப்பிய கேள்விகள், அளித்த பதில்கள், ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள் ஆகிய யாவற்றையும், அவை நிகழ்ந்த கால வரிசையின்படி ஒன்றன்பின் ஒன்றாக லூக்கா

தமது நூலில் எழுதித்தரவில்லை. மாறாக, அந்நிகழ்ச்சிகளின் ஊடாக விளங்கும் உள்ளார்ந்த தொடர்பைக் கருத்திற்கொண்டு அவற்றைத் தொகுத்துள்ளார். இதனை நாம் திருத்தியமைக்காத சேகரிப்பு என்றோ, செய்திதொகுப்போரின் தொடக்ககாலப் பணிநிலை என்றோ அழைப்பது சரியே. ஆனால் இவ்வாறு காரண காரியங்களின் அடிப்படையில் அவற்றின் கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப ஒரு வரலாற்று ஆசிரியன் வரிசைப்படுத்தித் தருவது மிகவும் கடினமான செயலாகும். இதனோடு, ஒப்பிடுங்கால் காலவரிசையில் நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்தளிப்பது எளிது. மிகவும் நேர்த்தியாக இதனைச் செய்யும்படி தேவன் லூக்காவைப் பயன்படுத்தினார்.²

வெவ்வேறு அணுகுமுறைகளும் வெவ்வேறு முக்கியத்துவங்களும், நற்செய்தி நூல்களில் காணப்படும் மாறுபாடுகளை விளக்குவதற்கு உதவிபுரிகின்றன. முதல் மூன்று நற்செய்தி நூல்களும் “ஒத்தகண்ணோட்டமுடையவை” என அழைக்கப்படுகின்றன. இவை மூன்றும் கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கை வரலாற்றை ஒரேவிதமாக அணுகுகின்றன. ஆனால் யோவான் அதனை வேறுவிதமாக அணுகுகிறார். தத்தம் நூல்களைப் பிறர் எழுதியபின் வெகுகாலம் கழித்தே யோவான் தனது நற்செய்தி நூலை எழுதினார். ஆகவே அவர் ஏற்கனவே விளக்கமாகக் கூறப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளை மீண்டும் கூறாமல் விடுத்து, நமது கர்த்தருடைய வரலாற்றையும் சொற்களையும் இறையியல் கண்ணோட்டத்துடன் அணுகி, ஆழ்ந்த சிந்தனையின் பிரதிபலிப்பாக வெளியிட்டார்.

6. ஒத்த கண்ணோட்டத்தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி

முதல் மூன்று நற்செய்தி நூல்களில் பல ஒற்றுமைகள் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? நீண்ட பகுதிகளில் ஒரே விதமான சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எனினும், இந்நூல்களில் பல வேறுபாடுகளும் காணப்படுவது ஏன்? இவை பொதுவாக “ஒத்த கண்ணோட்டத்தின் சிக்கல்கள்” என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இந்தச் சிக்கல்கள் புராதன நம்பிக்கையுடைய கிறிஸ்துவர்களுக்கு பிரச்சனைகளை ஏற்படுத்துவதைக் காட்டிலும், தேவ ஆவியின் ஏவுதலை மறுத்துரைக்கிற மனிதர்களுக்கே அதிக பிரச்சனையாயிருக்கின்றன. சில எழுத்துச்சுவடிகள் காணாமற்போய்விட்டன என்று கூறி, எந்தச் சுவடும் இல்லாத அந்தக் கற்பனைச் சுவடிகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு,

பற்பல சிக்கல் நிறைந்த புணைகதைகள் எழுந்தன. லூக்கா 1:2 - ஆம் வசனத்தில் இவ்வண்மை பிரதிபலிக்கிறதைக் காணலாம். மேலும் இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிய பல கட்டுக்கதைகளை ஒன்றுசேர்த்து முதல் நூற்றாண்டுத் திருச்சபை கிறிஸ்துவின் வரலாற்றை உருவாக்கிவிட்டது என்று கருதுமளவிற்கு இந்தக் கருத்துக் கணிப்புகள் எல்லையை மீறிச் சென்றுவிட்டன. தேவ வசனத்தையும், கிறிஸ்தவ சபை வரலாற்றையும் தாங்கள் நம்புவதில்லை என்று சொல்லும் இந்தக் கற்பனையாளர்களின் கருத்துகளுக்கு எந்த ஆதாரமும் இல்லை. மேலும், ஒத்த கண்ணோட்ட முடைய நற்செய்தி நூல்களை வகைப்படுத்துவதிலும், பிரித்துணர்வதிலும் இத்தகைய கற்பனையாளர்களின் ஒருவர் கருத்தை பிறிதொருவர் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை.

சிக்கல் நிறைந்த கேள்விகளுக்குத் தக்க விடை கர்த்தர் உரைத்த சொற்களில் காணக்கிடக்கிறது: “என் நாமத்தினாலே பிதா அனுப்பப் போகிற பரிசுத்த ஆவியாகிய தேற்றரவாளனே எல்லாவற்றையும் உங்களுக்குப் போதித்து நான் உங்களுக்குச் சொன்ன எல்லாவற்றையும் உங்களுக்கு நினைவூட்டுவார்” (யோவான் 14:26).

நடந்த நிகழ்ச்சிகளை நேரில் கண்ட மத்தேயு மற்றும் யோவான் அந்தப் பழைய நிகழ்ச்சிகளை இலக்கியமாக எழுதிக்கொடுத்தனர் என்னும் கருத்தை மேற்கூறிய வசனம் உறுதிப்படுத்துகிறது. மேலும், சபை வரலாறு கூறுவதுபோல, பேதுரு கண்ட காட்சிகளை மாற்கு இலக்கியமாக எழுதினார் என்ற உண்மையும் இதில் வலுவடைகிறது. பரிசுத்த ஆவியானவர் இவ்விதமாக அவர்களுக்கு நேரடியாக உதவிசெய்ததால் சான்றுகள் எழுத்து வடிவம் பெற்றன (லூக்கா 1:2). மேலும், யூதமக்கள் உண்மைகளைச் சொல் தவறாமல் காத்துவருகின்ற பாரம்பரியம் உடையவர்களாகவும் இருந்தனர். இக்காரணங்கள் ஒத்த கண்ணோட்டமுடைய நற்செய்தி நூல்களில் எழும் சிக்கல்களுக்கும் கேள்விகளுக்கும் விடையளிக்கின்றன. மேற்கூறிய சான்றுகளுக்கும் மேலாக, தேவையான உண்மைகள், விவரங்கள், பொருள் விளக்கங்கள் யாவற்றையும், “பரிசுத்த ஆவி போதிக்கிற வார்த்தைகளாலே” நேரடியாக எழுத்தாளர்கள் பெற்றுக்கொண்டனர் (1 கொரி. 2:13).

ஆகவே, வெளித்தோற்றத்தில் முரண்பாடுகளாகவும் வேறுபாடுகளாகவும் காணப்படுகின்ற விவரங்களை நாம் எதிர்கொள்ளும் வேளையில், “ஏன் இந்த நற்செய்தி நூல் இந்த விவரத்தைச்

சொல்லவில்லை, இதனைச் சேர்த்திருக்கிறது, இதனை வலியுறுத்தியிருக்கிறது” என்று நாம் கேட்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, இரண்டு குருடர்கள், பிசாசுபிடித்த இருவர் குணமாக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளில் “இருவர்” என்று மத்தேயு வலியுறுத்திக் கூறுகிறார். ஆனால் மாற்கும் லூக்காவும் இரண்டு நிகழ்ச்சிகளிலும் ஒவ்வொரு நபர் குணப்படுத்தப்பட்டதாகக் கூறுகின்றனர். சிலர் இதனை முரண்பாடு என்கின்றனர். யூதர்களுக்காக மத்தேயு நூல் எழுதப்பட்டது. ஆகவே குணமாக்கப்பட்ட இரண்டு நபர்களையும் அவர் தனது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஏனெனில், “இரண்டு அல்லது மூன்று சாட்சிகள்” தேவை என்று நியாயப்பிரமாணம் கூறுகிறது. ஆனால் மற்றவர்களோ குணமாக்கப்பட்ட இருவரில் முக்கியமான மனிதரின் பெயரைக் குறிப்பிட்டு, அவர் குணமாக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியை விளக்கிக் கூறுகின்றனர் (குருடனாயிருந்தவரின் பெயர் பர்த்திமேயு).

ஒரு நிகழ்ச்சியை மீண்டும் மீண்டும் நற்செய்தி நூல்கள் கூறுவதாகத் தோன்றுகின்ற சந்தர்ப்பங்களை ஆராயுமிடத்து, உண்மையில் அவை வெவ்வேறு நிகழ்ச்சிகள் என்பதை அறிந்துகொள்ளலாம். இவ்வண்மையைக் கீழ்க்காணும் எடுத்துக்காட்டின் மூலமாகக் காண்போம்:

மலைப்பிரசங்கம், லூக்கா 6:20-23 ஆகிய வசனங்களில் மீண்டும் சொல்லப்பட்டுள்ளதாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் லூக்காவின் இந்தப் பகுதி சமவெளியில் நிகழ்த்தப்பட்ட பிரசங்கமாகும் (லூக்கா 6:17). மலைப்பிரசங்கம் இறையரசின் குறைவில்லாத குடிமகன் எப்படிப்பட்ட பண்புடையவனாக இருக்கிறான் என்பதை எடுத்துரைக்கிறது. ஆனால் கிறிஸ்துவின் சீடர்கள் எவ்வித வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள் என்பதை லூக்கா எடுத்துரைக்கிறது.

லூக்கா 6:40, மத்தேயு 10:24 -ஐப் படியெடுத்ததுபோல் காட்சியளிக்கிறது. ஆனால் மத்தேயு நூல் இயேசுவைக் குருவாகவும், நம்மை அவருடைய மாணாக்கராகவும் சித்தரிக்கிறது. ஆனால் லூக்காவில் சீடராக்குபவரைக் குருவாகவும், அவர் யாருக்குப் போதிக்கிறாரோ அவரை மாணாக்கராகவும் சித்தரிக்கப்படுகின்றனர். மத்தேயு 7:22, அரசருக்குப் பணிவிடை செய்வதை வலியுறுத்துகிறது. ஆனால் லூக்கா 13:25-27 ஆண்டவரோடுள்ள ஐக்கியத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

லூக்கா 15:4-7 -இல் வானின் முனைகொண்டு பரிசேயர் தாக்கப்படுகின்றனர். ஆனால் மத்தேயு

18:12,13 ஆகிய வசனங்கள் சிறுபிள்ளைகளிடத்தில் தேவன் பாராட்டுகிற அன்பை எடுத்தியம்புகின்றன.

விசுவாசிகள் மட்டும் கூடியிருக்கையில் யோவான் ஸ்நானகன், “அவரோ பரிசுத்த ஆவியினால் உங்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுப்பார்” என்று கூறினார் (மாற்கு 1:8; யோவான் 1:33). ஆனால் விசுவாசிகளும் அவிசுவாசிகளும் ஒன்றாக இருந்தவேளையில், முக்கியமாக பரிசேயரும், அக்கூட்டத்தில் இருந்தபோது, “அவர் பரிசுத்த ஆவியினாலும் அக்கினியினாலும் (ஆக்கினைத்தீர்ப்பு) ஞானஸ்நானம் கொடுப்பார்” என்று யோவான் ஸ்நானகன் கூறினார் (மத். 3:11; லூக்கா 3:16).

“நீங்கள் அளக்கிற அளவிற்படியே” என்ற சொற்றொடர் மத்தேயு 7:2 -இல் நாம் பிறரை நியாயந்தீர்க்கிற இயல்போடு தொடர்புடையதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் மாற்கு 4:24 -இல் அச் சொற்றொடர் தேவ வசனத்தை நாம் ஏற்றுக் கொள்வதைக் குறித்தும், லூக்கா 6:38 -இல் நாம் தாராளமாய்ப் பகிர்ந்தளிக்கிற நற்குணத்தைப் பற்றியும் பேசுகிறது.

இந்த வேறுபாடுகள் முரண்பாடுகளல்ல; குறிப்பிட்ட நோக்கத்துடன் எழுதப்பட்டவை. வேத தியானம் செய்கின்ற விசுவாசிகளுக்கு இவை ஆவிக் குரிய ஆகாரத்தைச் சுவையுடன் அள்ளித்தருகின்றன.

7. நற்செய்தி நூல்களின் ஆசிரியர்கள்

நற்செய்தி நூல்களையும் வேதாகமத்தின் மற்ற நூல்களையும் எழுதியவர்கள் இன்னார் என்று ஆராயும்போது, சான்றுகளை அகச்சான்றுகள் எனவும், புறச்சான்றுகள் எனவும் பகுத்துக் காண்பது பொதுவான ஒழுங்கு ஆகும். இதே ஒழுங்குமுறையை இருபத்தேழு புதிய ஏற்பாட்டு நூல்களுக்கும் கடைபிடித்துள்ளோம். நூல்கள் எழுதப்பட்ட காலத்திற்கு அண்மையில் வாழ்ந்தோருடைய குறிப்புகள் புறச்சான்றுகளாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அவர்களில் சிலர் இரண்டாம் மூன்றாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த

“சபையின் பிதாக்கள்” ஆவர். சிலர் வேதப்பூர்டர்களாகவும் கள்ளப்போதகர்களாகவும் இருந்தவர்கள். இந்த மனிதர்கள் வேத நூல்களிலிருந்து மேற்கோள்களை எடுத்தாண்டனர், தழுவி எழுதினர், அல்லது நூல்களையும் அவற்றின் ஆசிரியர்களையும் பற்றிக் குறிப்பிட்டனர். இந்தச் சான்றுகள் நமது ஆர்வத்தைத் தூண்டிவிடுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக முதல் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வாழ்ந்த ரோமாபுரி கிளமெந்து 1 கொரிந்தியர் நூலிலிருந்து மேற்கோள் காட்டியிருக்கிறார். ஆகவே பவுலின் பெயரைக் களவாடி இரண்டாம் நூற்றாண்டில் எவரும் இந்த நூலை இயற்றியிருக்க முடியாது.

அகச்சான்றுகளாகக் கருதப்படும் மொழிநடை, சொல்லாட்சி, வரலாறு, நூல்களில் காணும் செய்திகள் ஆகியவை, புறச்சான்றுகளோடு ஒப்பிட்டுக் காணப்பட்டு அவை ஆதாரமாக விளங்குகின்றனவா முரண்பாடுகளாக இருக்கின்றனவா என்று ஆராயப்படும். எடுத்துக்காட்டாக, லூக்கா மற்றும் அப்போஸ்தல நடபடிகள் ஆகிய நூல்களின் ஆசிரியர் பண்பாடு மிக்க மருத்துவர் என்பதை இச்சான்றுகள் வலியுறுத்துகின்றன.

இரண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த வேதப்பூர்டனான மார்சியன் பல நூல்களில் “அதிகார பூர்வமான வேத நூல் தொகுப்பு” என்று ஒரு பட்டியலைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அந்தக் குறிப்பையும், பல நூல்களின் முன்னுரையில் நாங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளோம். அவர் லூக்கா நூலின் சில பகுதிகளையும், பவுல் எழுதியவற்றில் பத்து மடல்களை மட்டுமே அதிகாரபூர்வமானவை என்று ஒப்புக்கொண்டார். எனினும், இவருடைய குறிப்புகள் அந்த நாட்களில் எந்தெந்த நூல்கள் அதிகாரபூர்வமானவை என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தன என்பதை அறிவதற்கு உதவுகின்றன.

இத்தாலி நாட்டைச் சேர்ந்த கார்டினல் முரட்டோரி என்பவர் தொகுத்த அதிகாரபூர்வமான நூல்களின் வரிசை புராதன நம்பிக்கையுடைய மனிதர்களின் கருத்தோடு இசைவாயிருக்கிறது. எனினும் அதில் சில குறிப்புகள் விடுபட்டுள்ளன.

அடிக்குறிப்புகள்

1. James C. Fernald, ed., “Emblem”, Funk & Wagnalls Standard Handbook of Synonyms, Antonyms & Prepositions, p. 175.
2. Willam Kelly, An Exposition of the Gospel of Luke, p. 16.

மத்தேயு எழுதின சுவிசேஷம்

முன்னுரை

“உன்னதமான கருத்துக்களுக்கு, வரலாற்றை அடிப்படையாகக்கொண்ட தீராளான செய்திகளைத் துணையாக்கி, அவற்றை தகைசிறந்த வகையில் உருவாக்கித் தருவதிலும் ஆற்றல் மிக்க வகையில் எடுத்தியம்புவதிலும் மத்தேயு நற்செய்தி நூல் இரு ஏற்பாடுகளிலும் தன்னிகரற்று விளங்குகிறது”
- தியோடர் ஸ்ஜான்

1. வேத நூல் வரிசையில் தனிச்சிறப்பு மிக்க இடம்

பழைய ஏற்பாட்டிற்கும் புதிய ஏற்பாட்டிற்கும் ஏற்றதொரு பாலமாக மத்தேயு நற்செய்தி நூல் திகழ்கிறது. பழைய ஏற்பாட்டு இறைமக்களின் முற்பிதாவாகிய ஆபிரகாமையும், இஸ்ரவேலின் முதலாவது சிறப்புவாய்ந்த அரசனாகிய தாவீதையும் நோக்கி இந்நூலின் முதற்சொற்கள் நம்மை பின்னோக்கிப் பார்க்கச் செய்கின்றன. இதன் சொல்வன்மை யூத மணம் கமழுகிறதாயிருக்கிறது; பற்பல எபிரெய வேதாகம மேற்கோள்கள் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன; மேலும் இந்நூல் புதிய ஏற்பாட்டின் முதன்மையான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இவையாவும் கிறிஸ்தவ நற்செய்தியினை உலகிற்கு வழங்குவதற்குத் தகுதியான முதலிடத்தை இந்நூலுக்கு வழங்குகின்றன. நான்கு நற்செய்தி நூல் வரிசையில், மத்தேயு வெகு காலமாக முதலிடத்தை வகித்து வருகின்றது. ஏனெனில் இதுவே முதன்முதலாக எழுதப்பட்ட நற்செய்தி நூல் என்று உலகளாவிய கருத்து சமீப காலம் வரை நம்பப்பட்டு வந்தது. மேலும், தெளிவாகவும் முறையாகவும் மத்தேயு நற்செய்தி நூல் சபைக் கூட்டங்களில் படிப்பதற்கு ஏற்ற நடையில் திகழ்கின்றது. மேலும் யோவான் நற்செய்தி நூலுடன் அவ்விடத்தைத் தக்கவைத்துக்கொள்ள இது போட்டியிடுகிறது எனவும் கூறலாம்.

இதுவே முதலில் இயற்றப்பட்ட நற்செய்திநூல் என்னும் பாரம்பரிய நம்பிக்கையை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லை. ஆயினும், தொடக்ககாலக் கிறிஸ்தவர்கள் பெரும்பாலோர் யூத மதப் பின்னணி உடையவராயிருந்தனர். பல்லாயிரக்கணக்கானோர் அந்தப் பின்னணியை உடையவராக இருந்த காரணத்தினால், அவர்களுடைய தேவைகளை முதலாவது நிறைவுசெய்வது சாலவும் பொருத்தமானதாகும்.

2. நூலாசிரியர்

இந்த முதல் நற்செய்தி நூலை ஆயக்கார ராகப் பணிபுரிந்தவரும், லேவி என்னும் மறுபெயர் கொண்டவருமாகிய மத்தேயு என்பவரே எழுதினார் என்பதற்குப் பண்டைக் காலந்தொட்டே உலகளாவிய புறச்சான்றுகள் விளங்கி வருகின்றன. இவர் இந்நூலை எழுதியிராவிடில், அப்போஸ்தலர்களுக்குள் நன்கு அறியப்படாத வராக இருந்த இவரை இதன் ஆசிரியர் என்று கூறுவது பொருத்தமற்ற கூற்றாக இருந்திருக்கும்.

பன்னிரு அப்போஸ்தலரின் போதனையாகிய “டைடாகே” (Didache) என்னும் பழமைவாய்ந்த நூல் மட்டுமின்றி, ஐஸ்டின் மார்டியர், கொரிந்து நகர டயோனிசியஸ், அந்தியோகியாவின் தியோபிலஸ், அத்தேனே பட்டணத்து அத்தேனே கோரஸ் ஆகியோர் இந்நூலின் நம்பகத் தன்மையை உறுதிப்படுத்தினர். “மத்தேயு தனது ‘தெய்வீகச் சொற்களை’ (Logia) எபிரெய மொழியில் தொகுத்து எழுதினார். அதற்கு ஒவ்வொரு வரும் தத்தம் திறமைக்கேற்ப விளக்கம் அளித்தனர்” என்று பாப்பியாஸ் கூறியிருப்பதாக, சபை வரலாற்றாசிரியர் யூசீபியஸ் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஐரேனியஸ், பாந்தேனஸ், ஓரிகன் ஆகியோரும் இக்கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தனர். நம்முடைய கர்த்தர் இப்புலியில் இருந்த காலத்தில் வாழ்ந்த எபிரெய மக்கள் பயன்படுத்திய அராமிய மொழியையே எபிரெய மொழி என்று யாவரும் கருதிவந்தனர். அப்படியானால் Logia என்னும் தெய்வீகச் சொற்கள் என்பன எவை? இந்தக் கிரேக்கச் சொல் பொதுவாக “தெய்வீக மொழிகள்” என்றே பொருள்படும். பழைய ஏற்பாடு இவ்வாறு தேவனுடைய சொற்களை உடையதாக இருக்கின்றது. பாப்பியாசின் சொற்கள் இவ்விதப் பொருளோடு எழுதப்படவில்லை. அவருடைய சொற்களை மூன்று விதங்களில் பொருள்கொள்

எலாம்: (1) அச்சொல் மத்தேயு எழுதிய நற் செய்தி நூலைக் குறிக்கும் சொல் எனப் பொருள் படும். யூதர்களைக் கிறிஸ்துவுக்காக வென்றிடும் பொருட்டு மத்தேயு தனது நற்செய்தித் தொகுப்பை அராமிய மொழியில் எழுதினார். யூதக் கிறிஸ்தவர்களுக்குக் கற்பிக்கும் நோக்கமும் அவருக்கு இருந்தது எனலாம். சிறிது காலத்திற்குப் பின்னரே அதன் கிரேக்க மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டது. (2) அச்சொல் இயேசுவின் திருமொழிகளை மட்டும் குறிக்கிறது எனப் பொருள்படும். அவை பின்னர் மத்தேயுவின் நற்செய்தி நூலில் இடம் பெற்றன. (3) அச்சொல் சான்றாதாரங்களான மேற்கோள்களைக் குறிக்கும் எனப் பொருள் படும். அதாவது பழைய ஏற்பாட்டு வசனங்கள் இயேசுவே மேசியா என்று விளக்கிக் காட்டும் வண்ணம் இந்த நற்செய்தி நூலில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளன.

மேற்கூறியவற்றில் மூன்றாவது கருத்தைவிட முதலிரண்டு கருத்துகளும் ஏற்புடையவையாகத் தோன்றுகின்றன.

கிரேக்க மொழியில் காணப்படும் மத்தேயு நற்செய்தி நூல், வெறுமனே மொழிபெயர்ப்பு போலத் தோன்றவில்லை. ஆனாலும், மேற்கூறிய பாரம்பரியக் கருத்தை, எவரும் எதிர்க்காத நிலையில் உண்மையற்றது என்று சொல்லிவிடமுடியாது. பதினைந்து ஆண்டுகள் மத்தேயு பாலஸ்தீன நாட்டில் நற்செய்தியை அறிவித்து, பின்னர் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றதாகப் பண்டைக் காலம்தொட்டு நம்பப்பட்டு வருகிறது. இயேசுவை தங்களுடைய மேசியாவாக ஏற்றுக்கொண்ட யூதர்களுக்காக தனது நற்செய்தி நூலை ஏறத்தாழ கி. பி. 45 -ஆம் ஆண்டில் அவர் அராமிய மொழியில் எழுதிவைத்துவிட்டு, பின்னர் அவரே அனைத்துலக மக்களுக்காக கிரேக்க மொழியில் எழுதினார் எனக் கருதுவதற்கு இடமுண்டு. (ஒருவேளை கிறிஸ்துவின் பிரசங்கங்களை மட்டும் அவர் அராமிய மொழியில் எழுதியிருக்கவும் கூடும்.) அதுபோன்றே அந்நாட்களில் வாழ்ந்த ஜோஸபஸ் என்பாரும் செய்தார். யூதப் போர்களைக் குறித்து அவர் முதற்படியை அராமிய மொழியில் எழுதினார். பின்னர் முதற்படியை ஆதாரமாகக்கொண்டு அந்த வரலாற்றா சிரியர் தனது நூலை கிரேக்க மொழியில் இயற்றினார்.

இந்நூலாசிரியர் பழைய ஏற்பாட்டின் மீது அளவு கடந்த பற்றுடையவரும் தேவபக்தி நிரம்பியவருமான யூதர் என்பதை இந்நூலின்

அகச்சான்றுகள் எடுத்தியம்புகின்றன. அவர் வரம்பெற்ற எழுத்தாளராகவும், மிகக் கவனத்தோடு உண்மைகளைத் தொகுத்துரைப்பவராகவும் விளங்கினார். ரோம அரசுப் பணியாளராக விளங்கிய அவர், தமது மக்களுடைய மொழியாகிய அராமியாவிலும், ஆட்சிபுரிவோரின் மொழியாகிய கிரேக்கிலும் கைதேர்ந்தவராக விளங்கினார். (தங்களுடைய ஆட்சியின்கீழ் இருந்த கீழை நாடுகளில் ரோமர்கள் இலத்தீன் மொழியைப் பயன்படுத்தவில்லை.) எண்ணிக்கை விவரங்கள், பணத்தோடு தொடர்புடைய உவமைகள், பணத்தோடு தொடர்புடைய சொற்றொடர்கள் இவையாவும் இந்நூலின் எழுத்தாளர் வரிவகுவிக்கும் தொழிலைச் செய்தவர் என்பதற்குச் சான்றாய் விளங்குகின்றன. அதுபோலவே சுருக்கமாகவும், வரிசைப்படுத்தி முறையாகவும் எழுதப்பட்ட நடை அவ்வுண்மைக்கு உறுதி தருகின்றன. பழைமைக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றாத வேத அறிஞர் குட்ஸ்பீட் என்பார் இந்நூல் மத்தேயுவினால் எழுதப்பட்டது என்னும் உண்மையை, அகச்சான்றுகளின் அடிப்படையில் ஒப்புக்கொண்டுள்ளார்.

இவ்வாறு உலகளாவிய புறச்சான்றுகளும், சாதகமான அகச்சான்றுகளும் மத்தேயு இந்நூலை இயற்றியவர் என்பதை வலியுறுத்திய போதும், பழைமைக் கொள்கையைப் பின்பற்றாத அறிஞர்கள் பலர் ஆயக்காரராகிய மத்தேயு இந்நூலை இயற்றியிருக்க முடியாது என்று கூறுகின்றனர். இரண்டு காரணங்களின் அடிப்படையில் அவ்வாறு அவர்கள் கூறுகின்றனர்.

முதலாவது, மாற்கு நற்செய்தி நூலை முதலில் எழுதப்பட்டது என்று அவர்கள் கருதுகின்றனர். (அந்நூல் “சுவிசேஷ சத்தியம்” என்று பல குழுக்களால் போதிக்கப்பட்டு வருகிறது.) அவ்வாறு இருக்கும்போது, அப்போஸ்தலராகவும், நிகழ்ச்சிகளைக் கண்களால் கண்ட சாட்சியாகவும் விளங்கிய மத்தேயு, மாற்கு நற்செய்தி நூலிலிருந்து பெரும்பான்மையான பகுதிகளை எவ்வாறு எடுத்தாண்டிருப்பார் என்பதே அவர்கள் எழுப்பும் கேள்வி. (மாற்கு நற்செய்தி நூலில் 93 சதவீதம் மற்ற நற்செய்தி நூல்களில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.) மாற்கு நற்செய்தி நூல்தான் முதன்முதலில் எழுதப்பட்டது என்று மெய்ப்பிக்கப்படவில்லை. மத்தேயு நூல்தான் முதன்முதலில் எழுதப்பட்டது என்று பழங்காலச் சான்றுகள் கூறுகின்றன. யூதர்களே முதலில் கிறிஸ்தவக் கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றினர். இதன் காரணத்தால் மத்தேயு முதலில் எழுதப்பட்ட நூல் என்பது பொருத்தமான

கூற்றாகும். மாற்கு நற்செய்தி நூல்தான் முதலில் எழுதப்பட்டது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொண்டாலும் (பழைமைக் கொள்கை சார்ந்த வேத அறிஞர் பலரும் அவ்வாறு கருதுகின்றனர்), செயல் திறம் மிக்க பேதுரு அப்போஸ்தலரின் முந்தைய அனுபவங்களின் இலக்கிய வடிவமே பெரும்பாலும் மாற்கு நற்செய்தி நூலாக வெளிப்பட்டது என்னும் பாரம்பரியக் கருத்தை உடன் அப்போஸ்தலராகிய மத்தேயு ஏற்றுக்கொண்டார் எனக் கூறலாம். (மாற்கு நற்செய்தி நூலின் முன்னுரையைக் காண்க).

மத்தேயுவினால் (அல்லது வேறொரு நேரடிச் சாட்சியினால்) இந்நூல் எழுதப்படவில்லை என்பதற்கான, அவர்கள் கூறும் இரண்டாவது காரணம், தெளிவான விவரங்கள் இந்நூலில் இடம்பெறவில்லை என்பதேயாகும். இயேசு கிறிஸ்துவின் ஊழியத்தை மாற்கு நேரடியாகக் கண்டார் என்று ஒருவரும் கூறுவதில்லை. ஆயினும் அவர் அங்கு இருந்தார் என்று தோன்றத்தக்கதாக, நிகழ்ச்சிகளை அழகுற மொழிந்துள்ளார். அப்படியிருக்க நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி எழுதினால் போதும் என்னும் சுருக்கமான முறையில் ஒரு நேரடிச்சாட்சி எழுத எவ்வாறு மனம்வரும்? ஒரு வேளை ஆயக்காரரின் குணமே அதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கலாம். அது பொருத்தமுடைய விளக்கமாகவும் தோன்றுகிறது. கர்த்தருடைய சொற்பொழிவுகளுக்கு மிகுதியான இடமளிக்கும் பொருட்டு, தேவையற்ற விவரங்களை விலக்கி லேவி எழுதியிருக்கக் கூடும். மாற்கு நூல் முதலில் எழுதப்பட்டது என்பதும், பேதுருவின் முந்தைய அனுபவங்களின் இலக்கிய வடிவமே அது என்பதும் உண்மையாயின் இவ்விளக்கம் மத்தேயுவே இந்நூலாசிரியர் என்னும் கருத்தை உறுதிப்படுத்துகிறது.

3. எழுதப்பட்ட காலம்

பொதுவான நம்பிக்கைக்கேற்ப, மத்தேயு நூல் முழுமையாகவோ, இயேசு கிறிஸ்து வாய் மலர்ந்து பேசிய சொற்கள் மட்டுமோ அராமிய மொழியில் முதலில் எழுதப்பட்டிருக்குமாயின், கிறிஸ்து விண்ணுலகிற்குச் சென்று ஏறத்தாழ பதினைந்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், அதாவது கி.பி. 45 -இல் மத்தேயு இதனை எழுதியிருக்க வேண்டும். இவ்வாறே பாரம்பரியமாக நம்பப்படும் வருகிறது. பின்னர் கி.பி 50 அல்லது கி. பி. 55 அல்லது அதற்கும் பிறகு கிரேக்க மொழியில் மத்தேயு தமது நற்செய்தி நூலை வெளியிட்டிருப்பார் என்று கருத இடமுண்டு.

எருசலேம் அழிக்கப்பட்ட கி. பி. 70 -க்குப் பிறகே இந்நூல் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்னும் எண்ணம், பின்னர் நடக்கவிருக்கிற நிகழ்ச்சியை இவ்வளவு விரிவாக இயேசு கிறிஸ்து வினால் உரைத்திருக்க முடியாது என்றுரைக்கும் நம்பிக்கையற்ற மனிதர்கள் மற்றும் தேவ ஆவியானவரின் ஏவுதலால் மறைநூல் எழுதப்பட்டது என்பதை மறுத்துரைக்கும் மனிதர்களின் கருத்தாகும்.

4. நூலின் பின்னணியும் கருப்பொருளும்

இயேசு அழைத்தபோது, மத்தேயு ஓர் இளைஞனாக இருந்தார். பிறப்பின்படி யூதராகவும், பயிற்சியாலும் பழக்கத்தாலும் வரிவசூலிப்பவராகவும் இருந்தவர், கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றும்பொருட்டு யாவற்றையும் துறந்தார். அதனிமித்தம் அவர் பெற்ற நன்மைகளில் ஒன்று பன்னிரு அப்போஸ்தலர்களில் ஒருவர் என்னும் மேன்மையாகும். நற்செய்தி நூல்களில் முதல் நூல் என்று நாம் அறிந்திருக்கிற இந்நூலை இயற்றும் வாய்ப்பு பிரிதொரு சிறப்பாகும். மத்தேயு என்பாரும் லேவியும் ஒருவரே என்று பொதுவாக நம்பப்படுகிறது (மாற்கு 2:14; லூக்கா 5:27).

நீண்ட காலமாக எதிர்பார்க்கப்பட்ட இஸ்ரவேலின் மேசியாவும், தாவீதின் அரியணைக்குச் சட்டப்படியான ஒரே உரிமையாளரும் இயேசுவே என மெய்ப்பிப்பதை மத்தேயு தனது நற்செய்தி நூலின் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளார்.

இயேசு கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கை வரலாறு முழுவதையும் கூறியிருப்பதாக இந்நூல் உரிமை பாராட்டவில்லை. அவருடைய வம்சவரலாற்றில் தொடங்கும் இந்நூல் குழந்தைப் பருவத்தைத் தொட்டுவிட்டு, வெளியரங்கமான ஊழியத்தின் தொடக்கத்திற்குத் தாவுகிறது. அப்பொழுது இயேசுவுக்கு வயது முப்பது. அவர் தேவனுடைய அபிஷேகத்தைப் பெற்றவர் (அதுவே மேசியா, கிறிஸ்து என்னும் சொற்களின் பொருள்) என்பதை மெய்ப்பிக்கும் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளையும் ஊழியச் சம்பவங்களையும் மட்டுமே ஆவியானவர் நடத்தியபடி தெரிந்தெடுத்து மத்தேயு இந்நூலில் தொடர்ந்து விளக்கிக் கூறியுள்ளார். பின்னர் வாழ்க்கை வரலாற்றின் உச்சகட்டத்திற்கு இந்நூல் சென்றுவிடுகிறது: கர்த்தர் விசாரிக்கப்படுதல், மரணமடைதல், அடக்கம்பண்ணப்படுதல், உயிர்த்தெழுதல், விண்ணுலகு ஏகுதல். இந்த இறுதிப்பகுதியில் மனிதனுடைய இரட்சிப்புக்கான ஆதாரம் மிகத் தெளிவாக விவரிக்க

கப்பட்டுள்ளது என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. இன்னமுறையில் பாவியான மனிதன் இரட்சிப்பைப் பெறுகிறான் என்று அதனை வகைப்படுத்தி இந் நூல் கூறாவிடினும், கிறிஸ்துவின் பலிமரணத்தை விளக்கிக் கூறி இரட்சிப்புக்கான வாய்ப்பை வெளிப்படுத்தி இது நிற்கிறது. எனவேதான் இந் நூல் நற்செய்தி நூல் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இந்த விசுவாசிகளின் வேதாகம விளக்க வுரை, எல்லா விளக்கங்களையும் அளிக்கும் பொருட்டோ, நுட்பமாய் வரையறுத்துத் தரும் நோக்கத்துடனோ எழுதப்படவில்லை. மாறாக, ஒருவர் தனிப்பட்ட முறையில் வேதத்தை ஆராய்ந்து தியானிக்கத் தூண்டும் கருவியாகச் செயல்படுவதே இதன் நோக்கமாகும். எல்லா

வற்றுக்கும் மேலாக, படிப்போரின் உள்ளம் அரசின் வருகையை எதிர்நோக்கி ஏக்கங்கொள்ளச் செய்வதே இவ்விளக்கவுரையின் நோக்கமாகும்.

வருவேன் எனும்வாக்கு என்நெஞ்சைச் சிலிர்த்துச் செய்யுதே
காண்பேன் எனும்நினைவு என்மனதை மகிழப் பண்ணுதே
என்நேசர் வரும்நேரம் எந்நேரம் என்னுள்ளம் ஏங்குதே
அவர்பாதம் ஒளிவீச வரும்வேகம் கண்காண மயங்குதே!

- புனித பவுல் என்னும் நூலிலிருந்து F. W. H. மேயர் என்பாரின் பாடலைத் தழுவினது

பொருட்சூக்கம்

1. மேசியா அரசின் மூதாதையர் மரபு வரலாறும் அவரது பிறப்பும் (அதி.1)
2. மேசியா அரசின் இளமைக் காலம் (அதி. 2)
3. மேசியாவின் ஊழியங்களுக்கான ஆயத்தமும், தொடக்கமும் (அதி. 3,4).
4. இராஜ்யத்தின் அரசியல் அமைப்பு (அதி.5-7)
5. மேசியா நிகழ்த்திய வல்லமையும் கிருபை நிறைந்த அற்புதங்களும், அவற்றால் விளைந்த பல்வகை எதிர்ச்செயல்களும் (8:1-9:34)
6. மேசியா - அரசின் திருத்தூதுவர் இஸ்ரவேலுக்கு அனுப்பப்படுதல் (9:35-10:42)
7. எதிர்ப்பும் மறுப்பும் பெருகுதல் (அதி. 11,12)
8. இஸ்ரவேல் புறக்கணித்ததன் காரணமாக இடைக்கால அரசு முறைமையை அரசர் அறிவித்தல் (அதி. 13)
9. மேசியாவின் இடையறாத கிருபை கரும் எதிர்ப்பை எதிர்கொள்ளுதல் (14:1-16:12)
10. அரசர் தமது சீடரை ஆயத்தப்படுத்துதல் (16:13-17:27)
11. சீடர்களுக்கு அரசர் அறிவுரை வழங்குதல் (அதி. 18-20)
12. அரசராக அறிமுகப்படுத்துதலும், புறக்கணிக்கப்படுதலும் (அதி. 21-23)
13. அரசரின் ஒலிவமலைச் சொற்பொழிவு (அதி. 24,25)
14. அரசின் பாடுகளும் மரணமும் (அதி. 26, 27)
15. அரசரின் வெற்றி (அதி. 28)

பொருட்சூக்க அட்டவணை

கருத்து	அரசர் அருளப்படுதல்		அரசர் புறக்கணிக்கப்படுதல்				அரசரின் வெற்றி
வரலாறு	கி. மு. 4 முதல் கி. பி. 33 வரை						
தலைப்பு	ஊழியமும் போதனையும்					பாடுகளும் வெற்றியும்	
பகுப்பு	மூதாதையர் மரபும் பிறப்பும்	அரசரின் ஆயத்தம்	அரசரின் அதிகாரமும் வல்லமையும்	பெருகும் எதிர்ப்பும் மறுப்பும்	அரசர் சீடர்களை ஆயத்தப் படுத்துதல்	அரசரை அறிமுகப் படுத்துதலும் புறக்கணிப்பும்	அரசரின் வெற்றி
	காலவரிசை முறை பகுப்பு		பொருள் அடிப்படைப் பகுப்பு		காலவரிசை முறை பகுப்பு		
வசனம்	1:1 - 1:25	2:1-3:17	4:1 - 10:42	11:1 - 16:12	16:13 - 20:28	20:29 - 27:66	28:1 - 20
இடம்	பெத்லகேமும் நாசரேத்தும்		கலிலேயா		யூதேயா		

விளக்கவுரை

1. மேசியா அரசரின் மூதாதையர் மரபு வரலாறும் அவரது பிறப்பும் [அதி.1]

அ. இயேசு கிறிஸ்துவின் மூதாதையர் மரபு வரலாறு [1:1-17]

புதிய ஏற்பாட்டை மேலோட்டமாகப் படிக்கும் ஒருவர், சலிப்படையச் செய்வதாகத் தோன்றும் ஒரு குடும்ப அட்டவணையுடன் ஏன் இந்த நூல் தொடங்குகிறது என வியப்படையக் கூடும். இந்தப் பெயர் அட்டவணையிலிருந்து ஏதொரு சிறப்பான குறிப்பையும் காண இயலாது என்று முடிவுசெய்யும் அவர், இப்பகுதியை விடுத்து நிகழ்ச்சிகளின் விவரங்கள் தொடங்கும் பகுதிக்குத் தாண்டிச் சென்றுவிடுவார்.

ஆனால், இந்தக் குடிவழி வரலாறு மிகவும் இன்றியமையாததாகும். தொடர்ந்து வருகிற அனைத்துச் செய்திகளுக்கும் இது ஆதாரமாக விளங்குகிறது. இயேசு கிறிஸ்து தாவீதின் அரசர் வம்சத்தில் பிறந்தவர் என்பதை அறிமுகப்படுத்தா விடில், அவரே இஸ்ரவேலின் மேசியா - அரசர் என்னும் உண்மையை மெய்ப்பிக்க இயலாது. ஆகவே எங்கு தொடங்க வேண்டுமோ அங்கேயே மத்தேயு தனது நூலைச் சரியாகத் தொடங்கி யிருக்கிறார். அதாவது தமது வளர்ப்புத் தந்தையாகிய யோசேப்பின் வழியாக தாவீதின் அரியணைக்கு இயேசு கிறிஸ்துவே சட்டப்படி உரிமையாளர் என்பதற்கான சான்றுகளுடன் இந்நூல் தொடங்குகிறது.

இயேசு கிறிஸ்து சட்டபூர்வமாக இஸ்ரவேலின் அரசராவதற்கு உரிமைபெற்றவர் என்பதை மத்தேயு கூறும் குடிவழி வரலாறு புலப்படுத்துகிறது. அவர் தாவீதின் குமாரன் என்பதற்கான ஆதாரத்தை லூக்கா பயன்படுத்தியுள்ள குடிவழி அட்டவணை தெரிவிக்கிறது. தாவீதுக்குப் பின்னர் அரசனாக விளங்கிய அவனது குமாரனாகிய சாலொமோன் வழிவந்த அரச வம்சம் மத்தேயு வில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. தாவீதின் மற்றொரு மகனாகிய நாத்தான் வழிவந்த உறவுவழி மரபை லூக்கா பின்பற்றியுள்ளார். இந்நூலில் காணும் வம்ச வரலாறு இயேசு கிறிஸ்துவைத் தத்துப் பிள்ளையாக ஏற்றுக்கொண்ட யோசேப்போடு முடிவடைகிறது. ஆனால் லூக்கா நற்செய்தி நூல் மரியாளின் மூதாதையருடைய வம்ச வரலாற்றை எடுத்துரைக்கிறது. அந்த மரியாளிடம் பிறந்த குமாரனே இயேசு கிறிஸ்து ஆவார்.

ஏறத்தாழ ஓராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், தாவீதுடன் தேவன் நிபந்தனையற்ற ஓர் உடன் படிக்கை செய்துகொண்டார். அதன்படி தாவீதுக்கு என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும் அரசையும், தலைமுறை தலைமுறையாக நிலைத்திருக்கும் அரச வம்சத்தையும் தேவன் வாக்களித்தார் (சங். 89:4, 36,37). அந்த உடன்படிக்கையானது இயேசு கிறிஸ்துவில் நிறைவேறியது. அவர் யோசேப்பின் மூலமாக தாவீதின் அரியணைக்குச் சட்டபூர்வமான வாரிசாக விளங்குகிறார். அதே நேரத்தில் அவர் என்றென்றும் உயிரோடிருப்பதால், அவரது அரசு என்றென்றும் நிலைநிற்கும். இஸ்ரவேலின் அரியணைக்கு உரிமை கொண்டாடுவதற்கான இரண்டு அடிப்படைக் காரணங்களான சட்டப்படியான மரபரிமையையும், பிறப்பின்படியான மரபரிமையையும் தன்னகத்தே ஒருங்கே கொண்டவராக இயேசு கிறிஸ்து விளங்குகிறார். இந்தத் தகுதிகள் வேறு எவருக்கும் இல்லை. மேலும் அவர் எப்போதும் உயிரோடிருப்பதால் இனி எவரும் அந்தப் பதவிக்கு உரிமை கொண்டாட முடியாது.

1:1-15 “ஆபிரகாமின் குமாரனாகிய தாவீதின் குமாரனான இயேசு கிறிஸ்துவின் வம்ச வரலாறு” என்று இந்நூலில் கூறியிருக்கும் முறையானது “ஆதாமின் வம்சவரலாறு” என்று ஆதியாகமம் 5:1 -இல் கூறியிருப்பதற்கு ஒத்திருக்கிறது. ஆதியாகமம் முதலாம் ஆதாமை அறிமுகம் செய்கிறது. மத்தேயு நற்செய்தி நூல் கடைசி ஆதாமை அறிமுகம் செய்கிறது. முதலாம் ஆதாம் முந்தினதும் மாம்ச சம்பந்தமானதுமான படைப்பின் தலைவனாவான். கடைசி ஆதாமாகிய கிறிஸ்து புதியதும் ஆவிக்குரியதுமான படைப்பின் தலைவராவார்.

இந்த நற்செய்தியின் கருப்பொருளாக இயேசு¹ கிறிஸ்துவே விளங்குகிறார். இயேசு என்னும் பெயர் அவர் கர்த்தரும் இரட்சகருமாயிருக்கிறார் என்பதைத் தெரிவிக்கிறது. கிறிஸ்து என்னும் பெயர் (“அபிஷேகிக்கப்பட்டவர்”) அவரே நீண்டகாலமாக எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த இஸ்ரவேலின் மேசியா என்று காட்டுகிறது. தாவீதின் குமாரன் என்னும் பட்டம், பழைய ஏற்பாடு கூறும் மேசியா மற்றும் அரசர் ஆகிய பதவிகளோடு அவரைத் தொடர்புபடுத்திக் காட்டுகிறது. ஆபிரகாமின் குமாரன் என்னும் பட்டம், நம்முடைய கர்த்தரே, எபிரேய மக்களுக்கு அருளப்பட்ட வாக்குறுதிகளின் இறுதியான நிறைவேறுதலாக விளங்குகிறார் என்பதைக் காட்டுகிறது.

இந்த வம்சவரலாறானது, ஆபிரகாம் முதல் ஈசாய் வரை என்றும், தாவீது முதல் யோசியா வரை என்றும், எகொனியா முதல் யோசேப்பு வரை என்றும் முன்று வரலாற்றுப் பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. முதல் பகுதியானது தாவீது வரை தொடர்கிறது. இரண்டாவது பகுதி அரசர்களின் வரலாற்றை உள்ளடக்கியுள்ளது. மூன்றாவது பகுதி கி.பி. 586-ஆம் ஆண்டு முதல் சிறையிருப்புக் காலத்தில் வாழ்ந்த அரச வம்சத்தாரின் பெயர்களைப் பாதுகாத்து வைத்துள்ளது.

இந்தப் பெயர்ப்பட்டியலில் நமது ஆவலைத் தூண்டும் பல செய்திகள் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, இந்தப் பகுதியில் நான்கு பெண்டிரின் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. **தாமார், ராகாப், ரூத், (உரியாவின் மனைவியாயிருந்த) பத்சேபாள்.** கிழக்கத்திய மரபு வரலாற்றில் பெண்களின் பெயர்களைக் காண்பது அரிது. மேலும் இப்பெயர்ப் பட்டியலில் விலைமகளிரான தாமார், ராகாப் ஆகியோருடைய பெயர்களும், விபசாரம் செய்த பத்சேபாளின் பெயரும் இடம் பெற்றிருப்பதைக் காண்பது மிகுந்த வியப்பினைத் தருகிறது. பாவிக்குக்கு இரட்சிப்பையும், புற இனத்தவருக்குக் கிருபையையும் கிறிஸ்துவின் வருகை கொண்டுவருகிறது என்பதைக் கூறவும், அவருக்குள்ளாக இன வேறுபாடுகளும், ஆண்பெண் ஏற்றத்தாழ்வுகளும் நீக்கமடைகின்றன என்பதைக் கூறவும், இப்பெண்களின் பெயர்கள் மத்தேயுவின் முன்னுரையில் சாதுரியமாய்ச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

எகொனியா என்னும் அரசனுடைய பெயரும் இதில் இடம் பெற்றிருப்பது நமக்கு பேராவலை உண்டாக்குகிறது. இந்த மனிதனுக்கு எதிராக எரேமியா 22:30-இல் கர்த்தருடைய சாபம் கூறப்பட்டுள்ளது:

“இந்தப் புருஷன் சந்தானமற்றவன், தன் நாட்களில் வாழ்வடையாதவன் என்று இவனைக் குறித்து எழுதுங்கள்; அவன் வித்தில் ஒருவனாகிலும் வாழ்வடைந்து தாவீதின் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து, யூதாவில் அரசாளப் போகிற தில்லை” என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.

இயேசு கிறிஸ்து உண்மையாகவே யோசேப்பின் உண்மையான மகனாக இருந்திருப்பாரென்றால், அவர் இந்தச் சாபத்திற்கு உட்பட்டிருப்பார். ஆயினும் தாவீதின் அரியணையை தமது உரிமையாகப் பெறுவதற்கு அவர் யோசேப்பின் சட்டப்பூர்வமான மகனாக இருக்க வேண்டும். அற்புதமான கன்னிப்பிறப்பினால் அந்தச் சிக்கல்

நீங்கிப்போயிற்று. மேலும் மரியாளின் வழியாக அவர் தாவீதின் உண்மையான மகனுமாவார். மரியாளும் அவளுடையபிள்ளைகளும் எகொனியாவின் குடிவழியில் வந்தவர்கள் அல்லர்; ஆகவே அவன் மீது சுமத்தப்பட்ட சாபத்திற்கு அவர்கள் நீங்கலாகி இருக்கின்றனர்.

1:16 அவனிடத்தில் என்று தமிழ் வேதாகமத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள சொற்றொடர் மூல மொழியாகிய கிரேக்கில் சொல்லப்பட்டுள்ளது போலவே ஒருமையிலும் பெண்பாலிலும் நேர்த்தியாகக் காணப்பட்டு, இயேசு **மரியாளினிடத்தில்** பிறந்தார் என்பதையும், **யோசேப்புக்கு** அதில் எந்தப் பங்கும் இல்லை என்பதையும் தெரிவிக்கிறது. இத்தகைய சுவைமிக்க பல செய்திகள் இந்தக் குடிவழி வரலாற்றுப் பட்டியலில் இடம் பெற்றிருப்பதோடு, சில சிக்கல்களும் உள்ளன என்பதை நாம் குறிப்பிட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

1:17 இந்த குடிவழிவரலாறு **பதினான்கு தலை முறைகளைக்** கொண்ட மூன்று பகுதிகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது என்று கூறி மத்தேயு நூல் நமது கவனத்தை ஈர்க்கிறது. ஆயினும் இந்தப் பட்டியலில் சில பெயர்கள் விடுபட்டுள்ளன என்பதை பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து நாம் அறிகிறோம். எடுத்துக்காட்டாக, யோராம் உசியா (வச.8) ஆகிய அரசர்களுக்கிடையே அகசியா, யோவாஸ், அமத்தியா ஆகியோர் அரசாண்டனர் (2இரா. 8-14; 2 நாளா 21-25 ஆகிய பகுதிகளைக் காண்க).

மேலும், மத்தேயு, லூக்கா ஆகியோருடைய வம்ச வரலாறுகள் இரண்டிலும் சலாத்தியேல், செருபாபேல் ஆகிய பெயர்களைக் காண்கிறோம் (மத். 1:12,13; லூக். 3:27). யோசேப்பு, மரியாள் ஆகிய இருவருடைய மூதாதையர் பட்டியல்கள் இந்த இரண்டு மனிதர்களுடைய பெயர்களில் இணைந்து பின்னர் மீண்டும் பிரிவது விநோதமாயிருக்கிறது. மேலும் இரண்டு நற்செய்தி நூல்களும் எஸ்றா 3:2-இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைப் பின்பற்றி சலாத்தியேலின் குமாரன் செருபாபேல் என்று குறிப்பிடுவது சிக்கலை அதிகப்படுத்துகிறது. ஆனால் 1 நாளா. 3:19 - இல் அவன் பெதாயாவின் குமாரன் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மூன்றாவது சிக்கல் யாதெனில், தாவீது முதல் இயேசு கிறிஸ்துவரை இருபத்தேழு தலைமுறைகள் என மத்தேயுவும், நாற்பத்திரண்டு என்று லூக்காவும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இவ்விருவரும் வெவ்வேறு குடும்ப வழிமரபை எடுத்துரைத்தாலும், தலைமுறை எண்ணிக்கையில் இத்தனை

பெரிய வேறுபாடு காணப்படுவது விந்தையாகவே தோன்றுகிறது.

இந்தச் சிக்கல்களையும், முரண்பாடாகத் தோன்றும் குறிப்புகளையும் வேத மாணாக்கன் எந்த மனப்பான்மையோடு அணுக வேண்டும்? முதலாவது, தேவ வார்த்தையானது தேவ ஆவியினால் வெளிப்படுத்தப்பட்டது என்பது மறுக்க முடியாத அடிப்படை உண்மையாகும். ஆகவே வேதத்தில் ஏதொரு தவறும் இருக்காது. இரண்டாவது, வேதம் எல்லைகட்கு அப்பாற்பட்டது, இது தேவனுடைய எல்லையற்ற தன்மையை பிரதிபலிக்கும் தன்மையுடையது. வேதத்தின் அடிப்படை உண்மைகளை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியுமே ஒழிய, அதில் சொல்லப்பட்டுள்ள அனைத்துக் கூறுகளையும் முற்றுமுடிய நம்மால் அறிந்துகொள்ளமுடியாது.

ஆகவே இந்தப் பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து பார்க்கும் நாம், இவற்றிற்கான காரணம் நமது அறியாமையையொழிய வேதவசனங்களில் எவ்விதத் தவறும் இல்லை என்பதை உணர வேண்டும். வேதாகமத்தில் எழுகின்ற கேள்விகள், நாம் வேதத்தை ஆழ்ந்து படிக்க வேண்டுமென்றும் ஆராய்ந்து பார்த்து விடைகளைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்றும் நமக்கு அறைகூவல்களாகத் திகழ்கின்றன. “காரியத்தை மறைப்பது தேவனுக்கு மேன்மை; காரியத்தை ஆராய்வது ராஜாக்களுக்கு மேன்மை” (நீதி.25:2).

வரலாற்று அறிஞர்களின் கவனமிக்க ஆராய்ச்சிகளினாலோ, அகழ்வாராய்ச்சியாளர்களின் கண்டுபிடிப்புகளினாலோ திருமறையில் உரைக்கப்பட்டுள்ள எந்தவொரு கூற்றையும் பொய்யென மெய்ப்பித்துக்காட்ட இயலவில்லை. நமக்குப் பிரச்சினைகளாகவும் முரண்பாடுகளாகவும் தோன்றுபவை யாவற்றிற்கும் ஆவிக்குரிய முக்கியத்துவமும், நன்மை பயக்கத்தக்கவையுமான அறிவார்ந்த விளக்கங்களும் உள்ளன.

ஆ. மரியாளின் மகனாகப் பிறந்த இயேசு கிறிஸ்து (1:18-25)

1:18 வம்ச வரலாற்றில் காணும் எல்லா மூதாதையரின் பிறப்புகளினின்றும் **இயேசு கிறிஸ்துவின் பிறப்பு** வேறுபட்டதாகும். அந்தப் பட்டியலில் “அ என்பவன் ஆ-வைப் பெற்றான்” என்னும் முறையே தொடர்ந்து பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. ஆனால் மனிதத் தகப்பனின்றி ஒரு பிறப்பு மட்டும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த அற்புதமான கருத்தரிப்பைக் குறித்த உண்மைகள் மிகுந்த மதிப்போடும் எளிமையோடும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

மரியாள் யோசேப்புக்குத் திருமண நிச்சயம் செய்யப்பட்டிருந்தாள். ஆயினும் இன்னும் திருமணம் நடக்கவில்லை. புதிய ஏற்பாட்டின் தொடக்க காலங்களில் திருமண நிச்சயம், உடன்பாடாகக் கருதப்பட்டது. இந்த நாட்களில் நடைபெறும் திருமண ஒப்பந்தங்களைக்காட்டிலும் அது அதிக உறுதியானது. அந்த உடன்பாடானது விவாகரத்தினால் மட்டுமே முறிக்கப்படக் கூடியதாக இருந்தது. அவ்விதமாகத் திருமண நிச்சயம் செய்யப்பட்ட தம்பதிகள் திருமணம் நடைபெறும்வரை கூடி வாழ்வதில்லை. எனினும் அவர்களில் ஒருவர் மற்றவருக்கு உண்மையற்ற முறையில் ஒழுக்கக் கேடாக நடந்து கொண்டால் அது விபசாரம் என்று கருதப்பட்டு மரண தண்டனை விதிக்கப்படும்.

திருமண நிச்சயம் செய்யப்பட்டிருந்த கன்னி மரியாள் **பரிசுத்த ஆவியினால்** அற்புதமான முறையில் கருத்தரித்தாள். முன்னதாகவே இந்த அதிசயமான நிகழ்வைக் குறித்து ஒரு தேவ தூதன் அவளிடத்தில் கூறியிருந்தான்: “பரிசுத்த ஆவி உன்மேல் வரும்; உன்னதமானவருடைய பலம் உன்மேல் நிழலிடும்” (லூக்.1:35). இப்பொழுது மரியாளின் நடத்தையில் ஐயங்கள் எழக்கூடிய சூழ்நிலை உண்டாயிற்று, மக்கள் பழிச்சொற்களால் தூற்றுவார்கள். மனித வரலாற்றில் இதுவரை ஒரு கன்னி பிள்ளை பெற்றதில்லையே! திருமணமாகாத பெண்ணொருத்தி கருத்தரித்திருப்பதைக் காணும் மக்கள் ஒரே ஒரு விளக்கத்தைத்தான் தரமுன்வருவார்கள்.

1:19 மரியாள் அடைந்த இந்நிலைக்கு உண்மையான காரணத்தை **யோசேப்பும்** கூட இன்னும் அறியவில்லை. தன்னுடைய வருங்கால மனைவியின்மீது அவன் கடுங்கோபம்கொள்ள இரண்டு காரணங்கள் இருந்தன: ஒன்று, அவனுக்கு அவள் உண்மையற்றவளாக நடந்து கொண்டாள் என்று தோன்றியது. இரண்டாவது, அவன் ஒரு குற்றமும் செய்யாதவனாயிருந்தும், குற்றம் புரிவதற்கு உடந்தையாயிருந்தான் என்ற குற்றச்சாட்டு எழவாய்ப்புண்டானது. மரியாள் மீது அவன் கொண்டிருந்த அன்பினாலும், நீதி நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தினாலும், அவன் அவளுடன் செய்திருந்த திருமண நிச்சயத்தை, விவாகரத்தின் மூலம் இரகசியமாய் முறிக்க நினைத்தான். அவ்வாறு செய்வதனால் சமுதாயத்தில் ஏற்படக் கூடிய அவமானத்தை அவன் தவிர்க்கக் கூடும்.

1:20 பெருந்தன்மையுள்ளவனும் சிந்தித்துச் செயல்புரிபவனுமாகிய யோசேப்பு மரியாளை எவ்வாறு பாதுகாப்பது என்று திட்டமிட்டுக் கொண்

டிருக்கையில், கர்த்தருடைய தூதன் சொப்பனத்தில் அவனுக்குக் காணப்பட்டான். “தாவீதின் குமாரனாகிய யோசேப்பே” என்று அத்துதன் வாழ்த்துதல் கூறி அழைத்தான். அவ்வழைப்பு யோசேப்பின் அரச வம்சத்தை அவனுக்கு நிச்சயமாய் நினைவூட்டியிருக்கும். மேலும் அவ்வழைப்பு மேசியாவாகிய இஸ்ரவேலின் அரசர் அற்புதமான முறையில் தோன்றவிருப்பதை அறிந்து ஏற்றிட அவனுடைய உள்ளத்தை ஆயத்தம் செய்தது. **மரியானைத்** திருமணம் செய்வதற்கு அவன் அஞ்சவேண்டிய தேவையில்லை. அவளுடைய தூய்மையைக் குறித்த சந்தேகங்கள் ஆதாரமற்றவை. அவள் கர்ப்பந்தரித்திருப்பதோ தூய ஆவியானவரின் அற்புதச் செயலாகும்.

1:21 பின்னர், பிறக்கப்போகும் குழந்தையின் பால், பெயர், பணி ஆகியவற்றை அத்துதன் விவரித்துக் கூறினான். மரியாள் ஒரு குமாரனைப் பெறுவாள். அவருக்கு **இயேசு** என்று பெயரிட வேண்டும் (யெகோவா இரட்சிப்பாக இருக்கிறார் அல்லது யெகோவா இரட்சகராக இருக்கிறார் என்பதே அப்பெயரின் பொருளாகும்). அவருடைய பெயருக்கு ஏற்றபடி **அவர் தமது ஜனங்களின் பாவங்களை நீக்கி அவர்களை இரட்சிப்பார்**. இவ்வாறு முன்னுரைக்கப்பட்ட குழந்தை கர்த்தரே ஆவார். அவரே மனிதர்களை அவர்களுடைய பாவத்தின் தண்டனையிலிருந்தும், பாவத்தின் வல்லமையிலிருந்தும், இறுதியில் பாவத்தின் சமூகத்திலிருந்தும் விடுவித்துக் காக்க இப் புவிக்கு வருகை தருகிறார்.

1:22 இந்த நிகழ்ச்சிகளை மத்தேயு பதிவு செய்தபோது, மனித இனத்துடன் தேவன் கொண்டிருந்த செயல்பாட்டின் வரலாற்றில் புதிய தொரு காலகட்டம் மலர்ந்துவிட்டது என்பதை அவரால் உணரமுடிந்தது. நீண்டகாலமாகச் செயலிழந்து கிடந்த, மேசியாவைக் குறித்த தீர்க்கதரிசனச் சொற்கள், இப்பொழுதோ உயிர் பெற்று எழுந்துவிட்டன. ஏசாயாவின் மறைபொருளான தீர்க்கதரிசனம் மரியாளின் குழந்தையில் நிறைவடைந்தது: “**தீர்க்கதரிசியின் மூலமாகக் கர்த்தராலே உரைக்கப்பட்டது நிறைவேறும் படி இதெல்லாம் நடந்தது.**” கிறிஸ்து பிறப்பதற்குக் குறைந்தது 700 -ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஏசாயாவால் உரைக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசனங்கள் தேவ ஆவியின் வெளிப்பாடென்று இங்கே மத்தேயு வலியுறுத்திக் கூறுகிறார்.

1:23 ஏசாயா 7:14-இல் உரைக்கப்பட்டுள்ள தீர்க்கதரிசனத்தில், ஒரு தனித்தன்மை வாய்ந்த

பிறப்பு (“இதோ கன்னிகை கர்ப்பவதியாகி”), குழந்தையின் பாலினம் (“ஒரு குமாரனைப் பெறுவாள்”), குழந்தையின் பெயர் (“அவருக்கு இம்மானுவேல் என்று பேரிடுவார்கள்”) ஆகியவை இடம் பெற்றிருந்தன. **இம்மானுவேல்** என்பதற்கு **தேவன் நம்மோடிருக்கிறார்** என்பது பொருளாகும் என்று மத்தேயு விளக்கத்தைச் சேர்த்துச் சொல்லுகிறார். கிறிஸ்து இவ்வுலகில் இருந்த போது “இம்மானுவேல்” என்று அழைக்கப்பட்டதாக எவ்விதக் குறிப்பும் இல்லை. எப்போதும் அவர் “இயேசு” என்றே அழைக்கப்பட்டார். ஆயினும் இயேசு என்னும் பெயரின் பொருளில் (வச.21), **தேவன் நம்மோடிருக்கிறார்** என்னும் உண்மை உள்ளடங்கியிருக்கிறது. கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையின்போது அவருக்கு வழங்கப்படும் புதவிப் பெயராக இம்மானுவேல் என்னும் பெயர் விளங்கும்.

1:24 தேவதூதனின் தலையீட்டின் விளைவாக, யோசேப்பு மரியானை விவாகரத்து செய்ய வேண்டும் என்று தான் முன்பு தீர்மானித்திருந்த திட்டத்தைக் கைவிட்டான். இயேசு பிறக்கும்வரை அவர்களுக்கிடையே இருந்த உறவு, நிச்சயம் செய்திருந்த நிலையிலேயே நீடித்தது. அதற்குப் பின்பு அவன் அவளைத் திருமணம் செய்து கொண்டான்.

1:25 இந்த வசனத்தின் முடிவில் அவர்கள் இருவரும் திருமணம் செய்து கொண்டதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால், மரியாள் தன் வாழ்நாட்களெல்லாம் கன்னியாகவே இருந்தாள் என்னும் போதனை தவறானது என்பது மெய்ப்பிக்கப்படுகிறது. யோசேப்பின் மூலமாக மரியாள் பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்தாள் என்பதைக் குறிப்பிடும் மற்ற வசனங்களாவன: மத்தேயு 12:46; 13:55,56; மாற்கு 6:3; யோவான் 7:3,5; அப். நடபடிகள் 1:14; 1 கொரிந்தியர் 9:5; கலாத்தியர் 1:19 ஆகியவை.

மரியானைத் தனது துணைவியாக யோசேப்பு ஏற்றுக்கொண்டதின் நிமித்தம், அக்குழந்தையைத் தனது வளர்ப்பு மகனாகவும் அவன் ஏற்றுக் கொண்டான். இவ்வாறுதானே இயேசு தாவீதின் அரியணைக்குச் சட்டப்பூர்மான உரிமையாளராக மாறினார். தேவதூதனின் சொல்லுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, குழந்தைக்கு **இயேசு** என்று யோசேப்பு பெயரிட்டான்.

இவ்வாறு மேசியா-அரசர் பிறந்தார். நித்தியமானவர் கால எல்லைக்குள் காலடி எடுத்துவைத்தார். சர்வ வல்லவர் சிறு பாலகனாக மாறினார். மகிமையின் கர்த்தர், மனித உடல்கொண்டு

அந்த மகிமையை மறைத்துக்கொண்டார். “தேவத்துவத்தின் பரிபூரணமெல்லாம் சரீரப்பிரகாரமாக அவருக்குள் வாசமாயிருக்கிறது” (கொலோ. 2:9).

2. மேசியா அரசரின் இளமைக் காலம்

[அதி. 2]

அ. அரசரைத் தொழுதுகொள்ள வந்த ஞானிகள் [2:1-12]

2:1,2 இயேசு கிறிஸ்துவின் பிறப்போடு தொடர்புடைய நிகழ்ச்சிகளைக் குறித்துப் படிக்குங்கால், அவற்றின் கால வரிசையைக் கணக்கிடுவதில் குழப்பம் ஏற்படுவது எளிது. முதலாம் வசனத்தைப் படிக்கும்போது, மரியாளும் யோசேப்பும் குழந்தையோடு பெத்லகேம் மாட்டுத் தொழுவத்தில் இருந்த நாட்களிலேயே ஏரோது இயேசுவைக் கொலைசெய்ய முயன்றான் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. ஆயின் சான்றுகள் அனைத்தையும் ஒன்றுகூட்டிக் காணுங்கால், ஏரோதின் கொலை முயற்சி ஓரிரு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் நிகழ்ந்தது என்பதை அறிய இயலும். ஞானிகள் இயேசு கிறிஸ்துவை ஒரு வீட்டில் கண்டதாக மத்தேயு 11 -ஆவது வசனத்தில் கூறுகிறார். இரண்டு வயதிற்குட்பட்ட ஆண் குழந்தைகள் யாவரையும் கொலை செய்யும்படி ஏரோது உத்தரவு பிறப்பித்தான் என்று 16-ஆவது வசனம் கூறுகிறது. ஆகவே இராஜரீகப் பிறப்பு நிகழ்ந்த பின்னர் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படாத சிறிது காலம் கழித்தே, இந்த வேதபகுதியில் காணும் விவரங்கள் நிகழ்ந்தன என்பது புலப்படுகிறது.

மகா ஏரோது ஏசாவின் வழிவந்தவன். ஆகவே அவன் யூதர்களின் பாரம்பரிய எதிரியாக இருந்தான். அவன் யூத மதத்தைத் தழுவியவனாக இருந்தான். ஆயினும் அரசியல் ஆதாயந்தேடியே அவன் மதமாற்றத்தை மேற்கொண்டான் எனத் தோன்றுகிறது. அவனுடைய ஆட்சியின் இறுதிக் காலத்திலேயே யூதருக்கு ராஜாவாகப் பிறந்த வரைத் தேடி கிழக்கிலிருந்து சாஸ்திரிகள் எருசலேமுக்கு வந்தனர். யூத மதத்தைச் சார்ந்திராதவரும் இயற்கைச் சக்திகளை மையமாகக் கொண்டு சமயச்சடங்குகளை செய்கிற ஆசாரியர்களாகவுமே இவர்கள் இருந்திருப்பார்கள், இப்படிப்பட்ட ஞானம் உடையவரும், முன்னறியும் ஆற்றல் படைத்தவரும் அரசர்களின் ஆலோசகர்களாக நியமிக்கப்படுவது வழக்கமாயிருந்தது. அவர்கள் எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள், எத்தனைபேர், எவ்வளவுகாலம் பயணம் செய்தனர் என்ற விவரங்கள் நமக்குத் தெரியவில்லை.

கிழக்கிலே தோன்றிய நட்சத்திரத்தினாலே அவர்கள் அரசரின் பிறப்பை எவ்வாறோ அறிந்து கொண்டனர். அதனால் அவரை அவர்கள் வணங்க வந்தனர். மேசியாவின் வருகையைக் குறித்த பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசனங்களை அவர்கள் அறிந்திருக்கக்கூடும். யாக்கோபிலிருந்து ஒரு நட்சத்திரம் உதிக்கும் என்னும் பிலேயாமின் தீர்க்கதரிசனத்தை இவர்கள் அறிந்திருப்பார்கள் (எண். 24:17). கிறிஸ்துவின் முதலாம் வருகையைக் குறித்து தானியேல் நூலில் காணும் எழுபது வாரக் கணக்கை அந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தோடு இணைத்துப்பார்த்து அரசரின் பிறப்பை அவர்கள் அறிந்திருப்பார்கள் (தானி. 9:24,25). ஆனால் இந்த அறிவை அந்த மனிதர்கள் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட வகையில் பெற்றிருந்தனர் என்றே தோன்றுகிறது.

அந்த நட்சத்திரம் தோன்றியதைக் குறித்துப் பற்பல அறிவியல் விளக்கங்கள் தரப்படுகின்றன. பல கோள்கள் ஒன்றிணைந்த காட்சியாக அது இருக்கலாம் என்று சிலர் கூறுகின்றனர். ஆனால் இந்த நட்சத்திரத்தின் பாதை ஒழுங்கற்றதாயிருந்தது. அது சாஸ்திரிகளுக்கு முன்பாகச் சென்று, எருசலேமிலிருந்து இயேசு கிறிஸ்து இருந்த வீட்டிற்கு அவர்களை நடத்திச் சென்றது (வச. 9). பிறகு அது நின்றுவிட்டது. வழக்கத்திற்கு மாறாகச் செயல்பட்ட விதத்தைப் பார்க்கும்போது, உண்மையில் இதனை அற்புதம் என்று கணிப்பதே தகும.

2:3 யூதருக்கு அரசராகப் போகிற குழந்தை பிறந்திருக்கிறது என்பதைக் கேள்வியுற்ற ஏரோது ராஜா கலங்கினான். இப்படி ஒரு குழந்தை பிறந்திருப்பது அவனுடைய நிலைதடுமாறிய ஆட்சிக்கு வந்த ஆபத்தேயாகும். அவனோடே கூட எருசலேம் நகரத்தார் அனைவரும் கலங்கினார்கள். அந்தச் செய்தியை அந்நகரத்து மக்கள் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்றிருக்க வேண்டும். ஆயின் இச்செய்தியின் நிமித்தம் அவர்களுடைய வாழ்க்கைச் சூழ்நிலைக்குப் பாதிப்பு ஏற்படலாம்; இல்லையேல் அவர்களை அடக்கி ஆண்ட ரோமர்களின் வெறுப்பைச் சந்திக்க நேரிடும். ஆகவே அந்நகரத்தார் யாவரும் கலங்கினர்.

2:4-6 கிறிஸ்துவானவர் எங்கே பிறப்பார் என்பதைக் கண்டறிய யூத சமயத் தலைவர்களை யெல்லாம் ஏரோது ஒன்று கூட்டினான். பிரதான ஆசாரியனையும் அவனது குமாரர்களையும் சேர்த்து பிரதான ஆசாரியர் என்று இங்கே மத்தேயு குறிப்பிட்டுள்ளார் (ஒருவேளை அவனு

டைய குடும்பத்தின் உறுப்பினர்களும் இதில் அடங்குவர்). **ஜனத்தின் வேதபாரகர்** என்போர் ஆசாரியரல்லாத பொது மக்களில் மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தை நன்கு கற்றுத் தேர்ந்த வராவர். நியாயப்பிரமாணத்தைப் பாதுகாத்து, போதித்து வந்த இவர்கள் ஆலாசனைச் சங்கத்தில் நீதிபதிகளாகவும் விளங்கினர். யூதா விலுள்ள **பெத்லகேமிலே** அரசர் பிறப்பார் என்று மீகா 5:2-ஆம் வசனத்தை மேற்கோள் காட்டி ஆசாரியரும், வேதபாரகரும் சரியான பதிலைக் கூறினர். மீகாவின் தீர்க்கதரிசன நூல் “எப் பிராத்தா என்னப்பட்ட பெத்லகேம்” என்று அந்த ஊரைக் குறிப்பிடுகிறது. பாலஸ்தீனத்தில் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட ஊர்கள் பெத்லகேம் என்னும் பெயரை உடையதாக இருந்ததால், யூதாவின் எல்லைக்குப்பட்ட எப்பிராத்தா மாவட்டத்தில் உள்ள பெத்லகேம் என்னும் இடம் இங்கு சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

2:7,8 நட்சத்திரம் முதலில் காணப்பட்டது எப் போது என்பதை அறிய **ஏரோது ராஜா சாஸ்திரிகளை இரகசியமாய் அழைத்து விசாரித்தான்**. இவ்வாறு அவன் இரகசியமாய் விசாரித்த விதம், அவனுடைய கொடுமையில் இன்பம் காணும் இயல்பினைக் காட்டிக்கொடுத்துவிட்டது. அவனால் சரியான குழந்தையைக் கண்டுபிடிக்க இந்தச் செய்தி அவனுக்குத் தேவைப்படும். தன்னுடைய உண்மையான நோக்கத்தை முடிமறைக்கும் பொருட்டு, பிள்ளையைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்கும் படியாகவும், கண்டபின்பு அவனுக்கு **அறிவிக்க வேண்டுமென்றும் அவர்களிடம் அவன் சொல்லி அனுப்பினான்**.

2:9 சாஸ்திரிகள் தங்களுடைய பயணத்தைத் தொடர்ந்தபோது, **அவர்கள் கிழக்கிலே கண்ட நட்சத்திரம்** மீண்டும் காட்சியளித்தது. கிழக்கிலிருந்து அவர்கள் வந்த பாதை நெடுகிலும் அவர்களை அந்த நட்சத்திரம் வழிநடத்தவில்லை என்பது இதிலிருந்து புலனாகிறது. ஆனால் இப்பொழுதோ அந்தப் **பிள்ளை இருந்த இடம் வரைக்கும்** அது அவர்களை வழிநடத்தியது.

2:10 அவர்கள் அந்த நட்சத்திரத்தைக் கண்ட போது மிகுந்த ஆனந்த சந்தோஷமடைந்தார்கள் என்று குறிப்பிடத்தக்கவகையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. புறஇனத்தவரான சாஸ்திரிகள் கிறிஸ்துவைக் கருத்தாய்த் தேடினர்; ஏரோது அவரைக் கொல்லத் திட்டமிட்டான்; ஆசாரியரும் வேதபாரகரும் அலட்சியப் போக்குடன் இருந்தனர் (இன்றும் கூட அப்படித்தான் இருக்கின்றனர்);

எருசலேம் மக்கள் கலங்கினர். மேசியா எவ்வாறு வரவேற்கப்படுவார் என்பதற்கு இந்த மனப்பான்மைகள் யாவும் முன்அடையாளங்களாக விளங்கின.

2:11 சாஸ்திரிகள் அந்த வீட்டுக்குள் நுழைந்த போது, **பிள்ளையையும் அதன் தாயாகிய மரியாளையும்** அங்கே **கண்டனர்**. உடனே அவர்கள் **சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து அதைப் பணிந்துகொண்டு** விலையுயர்ந்த பொன்னையும் தூபவர்க்கத்தையும் வெள்ளைப் போளத்தையும் காணிக்கையாகச் செலுத்தினார்கள். இயேசு கிறிஸ்துவையும் அவருடைய தாயையும் அவர்கள் கண்டனர் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதைக் கவனியுங்கள். பொதுவாக தாயை முதலில் குறிப்பிட்டு, பின்னரே பிள்ளையைப் பற்றிச் சொல்லுவார்கள், ஆயின் இந்தப் பிள்ளையோ தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. அதற்கே முதன்மையான இடம் வழங்கப்பட வேண்டும் (வசனங்கள் 13,14,20,21 ஆகியவற்றையும் காணுங்கள்). சாஸ்திரிகள் பிள்ளையைப் பணிந்துகொண்டனர். மரியாளையோ யோசேப்பையோ அவர்கள் பணிந்துகொள்ளவில்லை. (யோசேப்பைக் குறித்து ஒன்றும் இங்கு சொல்லப்படவில்லை. வெகுவிரைவில் நற்செய்தி நூலிலிருந்து அவன் முற்றிலுமாகத் தலைமறைவாகிவிடுவான்.) நம் முடைய புகழ்ச்சிக்கும் ஆராதனைக்கும் இயேசு ஒருவரே பாத்திரராக இருக்கிறார்; மரியாளோ யோசேப்போ ஆராதனைக்குரியவரல்லர்.

அவர்கள் கொண்டுவந்த **பொக்கிஷங்கள்** மேன்மையான பொருள் உடையன. தெய்வீகத்திற்கும் மாட்சிக்கும் **பொன்** அடையாளமாய் இருக்கிறது; அவருடைய தெய்வீக ஆள்தன்மையின் ஒளிவீசும் நிறைவை இது எடுத்தியம்புகிறது. **தூபவர்க்கம்** நறுமணம் வீசும் பசைப்பொருளாகவோ தைலமாகவோ இருக்கும்; அவருடைய பாவமற்ற நிறைவான வாழ்வின் நறுமணத்தை இது குறிக்கிறது. **வெள்ளைப்போளம்** கசப்பான செடியாகும்; உலகத்தின் பாவத்தை சுமக்கும் போது அவர் அனுபவிக்கப்போகிற பாடுகளை இது முன்னறிவிக்கிறது. ஏசாயா 60:6 -இல் சொல்லப்பட்டுள்ளவற்றை, புறஇனத்தாரின் காணிக்கைகள் நினைவுபடுத்துகின்றன. மேசியாவுக்குப் புறஇனத்தவர் காணிக்கைகளைக் கொண்டு வருவார்கள் என ஏசாயா முன்னுரைத்தான். எனினும் பொன்னையும் தூபவர்க்கத்தையும் மட்டுமே அவன் அங்கே குறிப்பிட்டுள்ளான். “. . . யாவரும் பொன்னையும் தூபவர்க்கத்தையும்

கொண்டு வந்து, கர்த்தரின் துதிகளைப் பிரசித்தப் படுத்துவார்கள்”. வெள்ளைப்போளம் அங்கு சொல்லப்படாததன் காரணம் என்ன? ஏனெனில் ஏசாயா கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையைக் குறித்தே பேசினான். அப்பொழுது அவர் பாடுகளை அனுபவிக்கப் போவதில்லை. ஆகவே அந்தக் கசப்பான வெள்ளைப்போளம் குறிப்பிடப் படவில்லை. இங்கே மத்தேயுவில் அவருடைய முதல் வருகை காட்சியளிக்கிறது, ஆகவே வெள்ளைப்போளம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மத்தேயுவில் கிறிஸ்துவின் பாடுகளை நாம் காண்கிறோம். ஆனால் பின்னர் வரவிருக்கிற மகிமையைப்பற்றி ஏசாயாவின் இப்பகுதி பேசுகிறது.

2:12 ஏரோதினிடத்திற்குத் திரும்பிப் போக வேண்டாமென்று சாஸ்திரிகள் சொப்பனத்தில் தேவனால் எச்சரிக்கப்பட்டு, அதற்குக் கீழ்ப்படிந்து வேறொரு வழியாக அவர்கள் தங்களுடைய இல்லங்களுக்குச் சென்றனர். உண்மையான இருதயத்தோடு கிறிஸ்துவைச் சந்திக்கும் எவரும் வந்த வண்ணமாகவே திரும்பிச் செல்கிறதில்லை. அவரோடு மெய்யான முறையில் கொள்கிற ஈடுபாடு அம்மனிதனை முழுவதும் மறுருப்படுத்துவது திண்ணம்.

ஆ. யோசேப்பும், மரியாளும், இயேசுவும் எகிப்திற்குத் தப்பியோடுதல் [2:13-15]

2:13,14 நம்முடைய கர்த்தர் சின்னஞ்சிறு குழந்தையாக இருந்தது முதற்கொண்டே அவர் மீது மரணம் என்னும் அச்சுறுத்தல் ஊசலாடிக் கொண்டிருந்தது. அவர் சாவதற்காகப் பிறந்தது உண்மையெனினும், குறித்த வேளையில்தான் அது நிறைவேறும். தேவனுடைய சித்தத்தின்படி நடக்கிற எவனும் அவனுடைய வேலை நிறைவேறும்வரை அழிவைச் சந்திக்க மாட்டான்.

யோசேப்பு தனது குடும்பத்துடன் எகிப்துக்கு ஓடிப்போகும்படி சொப்பனத்தில் கர்த்தருடைய தூதனால் எச்சரிக்கப்பட்டான். தனது “தேடிக்கொல்லும்” பணியை தீவிமலகச் செயல்படுத்த ஏரோது ஆயத்தமானான். ஏரோதின் கடுங்கோபத்திலிருந்து தப்பியோடிய அக்குடும்பத்தினர் அந்நிய நாட்டிலே அகதிகள் ஆனார்கள். அவர்கள் எகிப்தில் எவ்வளவு காலம் தங்கியிருந்தனர் என்பதை நாம் அறியமாட்டோம். ஆனால் ஏரோதின் மரணத்தில் அவர்கள் நாடு திரும்புவதற்கான வழிபிறந்தது.

2:15 இவ்வாறாக, இன்னுமொரு பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசனம் புதுப்பொருள் என்னும்

ஆடையை அணிந்துகொண்டது. “எகிப்திலிருந்து என்னுடைய குமாரனை வரவழைத்தேன்” என்று தேவன் ஓசியா தீர்க்கதரிசியின் மூலமாகக் கூறினார் (ஓசியா 11:1). இஸ்ரவேல் மக்கள் எகிப்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு பயணம் மேற்கொண்ட நிகழ்ச்சியையே இந்தக் குறிப்பு முதன்மையாகக் கூறுகிறது. ஆனால் அக்கூற்று இருபொருள் கொண்டதாக இருக்கிறது. மேசியாவின் வரலாறு இஸ்ரவேலின் வரலாற்றுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையதாக இருக்கிறது. அந்தத் தீர்க்கதரிசனம் எகிப்திலிருந்து கிறிஸ்து இஸ்ரவேலுக்குத் திரும்பிய நிகழ்ச்சியில் நிறைவடைந்தது.

நீதியோடு இப்புவிவில் ஆட்சியுரிய கர்த்தர்திரும்பும் வேளையில், ஆயிரமாண்டு ஆசிரவாதங்களில் பங்கடையும் நாடுகளில் எகிப்தும் ஒன்றாகத் திகழும் (ஏசா. 19:21-25; செப். 3:9,10; சங். 68:31). இஸ்ரவேலுக்குப் பரம்பரை எதிரியாக இருக்கும் ஒரு நாடு இவ்வாறு நன்மை பெறுவதற்கான காரணம் என்ன? கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்த செய்கைக்கு, தெய்வீக நன்றிக்கடனாக இது இருக்குமோ?

இ. பெதலகேம் குழந்தைகளை ஏரோது கொன்று குவித்தல் [2:16-18]

2:16 சாஸ்திரிகள் திரும்பிவரத் தவறியபோது, இளம் அரசரைக் கண்டுபிடிக்க தான் வகுத்த திட்டத்தில் வஞ்சிக்கப்பட்டதை ஏரோது உணர்ந்தான். முட்டாள்தனமான கோபம் அவனைப் பற்றிக் கொண்டது. பெதலகேமிலும் அதின் சகல எல்லைகளிலிருந்த இரண்டு வயதுக்குட்பட்ட எல்லா ஆண்பிள்ளைகளையும் கொலைசெய்ய அவன் உடனடியாகக் கட்டளையிட்டான். எத்தனை குழந்தைகள் கொல்லப்பட்டனர் என்ற கணக்கில் உடன்பாடு இல்லை. இருபத்தாறு குழந்தைகள் என்று ஒருவர் எழுதியிருக்கிறார். நூற்றுக்கணக்கானோர் கொல்லப்பட்டிருக்க வாய்ப்பில்லை.

2:17,18 குழந்தைகள் படுகொலை செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து எழுந்த கூக்குரல் எரேமியா தீர்க்கதரிசியினால் உரைக்கப்பட்ட சொற்களின் நிறைவேறுதலாயிருந்தது. “ராமாவிலே புலம்பலும் கசப்பான அழுகையுமாகிய கூக்குரல் கேட்கப்பட்டது, ராகேல் தன் பிள்ளைகளுக்காக அழுது, தன் பிள்ளைகள் இல்லாதபடியால், அவைகளினிமித்தம் ஆறுதலடையாதிருக்கிறாள்” என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் (எரே. 31:15).

அத்தீர்க்கதரிசனத்தில், ராகேல் இஸ்ரவேலுக்கு அடையாளமாயிருக்கிறாள். படுகொலை நிகழ்ச்சி நடந்த பெதலகேமுக்கு அருகில் இருந்த ராமாவில் ராகேல் புதைக்கப்பட்டாள். இஸ்ரவேலின் வருத்தமானது ராகேலின் வருத்தம் என்று இங்கே சொல்லப்பட்டுள்ளது. குழந்தைகளைப் பறிகொடுத்த பெற்றோர் அவளுடைய கல்லறையின் வழியாகச் சென்றபோது அவர்களோடு சேர்ந்து ராகேலும் அழுததாக இங்கே சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. இளம் பகைஞரை அழிக்க ஏரோது செய்த முயற்சி அவனுக்கு எந்த ஆதாயத்தையும் உண்டாக்கவில்லை. அவகீர்த்தியின் வரலாற்றில் அவமானச் சின்னமாக ஏரோதின் பெயர் பொறிக்கப்பட்டது.

**௩. யோசேப்பும் மரியாளும் இயேசுவும்
நாசரேத்தில் குடியேறுதல் [2:19-23]**

ஏரோது இறந்த பின்பு, இப்பொழுது நாடு திரும்புவது பாதுகாப்பானது என்று கர்த்தருடைய தூதன் யோசேப்புக்கு உறுதியளித்தான். யோசேப்பு இஸ்ரவேலுக்குத் திரும்பி வந்த போது ஏரோதின் மகனாகிய அர்கெலாயு அவனுடைய தகப்பனுடைய இடத்தில் யூதேயாவின் அரசனாகப் பதவி ஏற்றிருக்கிறான் என்று கேள்விப்பட்டான். ஆகவே அவன் அந்தப் பகுதிக்குச் செல்லப் பயந்தான். அவனுடைய பயம் சொப்பனத்தில் தேவனால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. ஆகவே அவன் வடதிசையிலுள்ள கலிலேயா நாட்டின் புறங்களுக்கு பயணம் மேற்கொண்டு நாசரேத்தில் தங்கினான்.

தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறியுள்ளதாக இந்த அதிகாரத்தில் நான்காவது முறையாகத் மத்தேயு நினைவுறுத்தியுள்ளார். எந்தத் தீர்க்கதரிசியின் பெயரையும் இங்கே அவர் குறிப்பிடவில்லை. மேசியா நசரேயன் என்னப்படுவார் என்று தீர்க்கதரிசிகள் உரைத்தனர் என்று மட்டுமே அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வாறு பழைய ஏற்பாட்டில் எங்கும் நேரடியாகச் சொல்லப்படவில்லை. “ஈசாயென்னும் அடிமரத்திலிருந்து ஒரு துளிர் தோன்றி, அதின் வேர்களிலிருந்து ஒரு கிளை எழும்பிச் செழிக்கும்” என்னும் ஏசாயா 11:1-ஆம் வசனத்தையே மத்தேயு குறிப்பிடுகிறார் என்று பல வேத அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். நெட்சர் (netzer) என்னும் எபிரேயச் சொல்லே கிளை என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. நெட்சர், நசரேயன் என்னும் சொற்கள் ஒன்றோடொன்று அவ்வளவு தொடர்புடையவையாகத்

தோன்றவில்லை. நாசரேத்தில் வாழும் மனிதர்கள் நசரேயன் என்று அழைக்கப்படுவதுண்டு. அந்த ஊரே மற்ற இடங்களில் வசிக்கும் மக்களால் இழிவாகக் கருதப்பட்டது. நத்தானியேல் இதனைப் பழமொழி போன்ற ஒரு கேள்வியாகக் கேட்கிறான், “நாசரேத்திலிருந்து யாதொரு நன்மை உண்டாகக் கூடுமா?” எந்த “முக்கியத்துவமும்” இல்லாத அந்த ஊரின் மீது சுமத்தப்பட்ட பழிச்சொற்கள், அங்கு வாழ்ந்த மனிதர்கள் மேலும் விழுந்தன. ஆகவே 23-ஆவது வசனத்தில் அவர் நசரேயன் என்னப்படுவார் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளதின் பொருள் யாதெனில், அவர் அவமரியாதையாய் நடத்தப்படுவார் என்பதேயாகும். நசரேயன் என்று இயேசு கிறிஸ்து அழைக்கப்படுவார் என்று தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கப்பட்டதாக எந்த வசனமும் கூறவில்லை. ஆயினும், “அவர் அசட்டை பண்ணப்பட்டவரும் மனிதரால் புறக்கணிக்கப்பட்டவரும்” (ஏசா. 53:3) ஆவார் என்று சொல்லப்பட்டதை அறிவோம். அவர் ஒரு புழு, மனிதனல்ல; மனிதரால் நிந்திக்கப்பட்டும் ஐனங்களால் அவமதிக்கப்பட்டும் இருக்கிறார் என்று வேறொரு வசனம் கூறுகிறது (சங். 22:6). ஆகவே அதே சொற்களைத் தீர்க்கதரிசிகள் கூறவில்லையாயினும் பல தீர்க்கதரிசனங்களில் இந்தக் கருத்து நிலவுவதை மறுத்துரைக்க முடியாது. இந்த விளக்கம் பெரும்பாலும் சரியானதாகத் தோன்றுகிறது.

சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன் இப்பூமிக்கு வந்தபோது, அவரை ஏனனப்படுத்தும் வகையில் நிந்தைக்குரிய பட்டப்பெயர் அவருக்குச் சூட்டப்பட்டது என்பது நமக்குப் பெரும் வியப்பளிக்கிறது. அவரைப் பின்பற்றுவோரும் அவருடைய நிந்தையில் பங்கு பெறும் வாய்ப்பைப் பெற்றுள்ளனர் (எபி.13:13).

**3. மேசியாவின் ஊழியங்களுக்கான
ஆயத்தமும், தொடக்கமும் [அதி. 3,4]**

அ. யோவான் ஸ்நானகன் வழியை ஆயத்தப்படுத்துதல் [3:1-12]

இரண்டாம் அதிகாரத்திற்கும் மூன்றாம் அதிகாரத்திற்கும் இடையே இருபத்தொன்று அல்லது இருபத்தொன்பது ஆண்டுகள் கால இடைவெளி உள்ளது. அதைக்குறித்து மத்தேயு எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. அந்தக் காலத்தில் நாசரேத்தில் இருந்த இயேசு தமது எதிர்கால ஊழியத்திற்காகத் தம்மை ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டிருந்

தார். அந்தக் காலத்தில் அவர் யாதொரு அற்புதத் தையும் செய்யவில்லை. ஆயினும் தேவனுடைய கண்களில் நிறைவான பிரியத்திற்குப் பாத்திரராக விளங்கினார் (மத். 3:17). இந்த அதிகாரத்தின் வாயிலாக அவருடைய வெளியரங்கமான ஊழியத்தின் தொடக்கத்திற்கு நாம் வந்திருக்கிறோம்.

3:1,2 யோவான் ஸ்தானகன் தனது உறவினராகிய இயேசுவைவிட ஆறு மாதங்கள் மூத்தவராவார் (லூக். 1:26,36 - ஆகிய வசனங்களைக் காண்க). இஸ்ரவேலின் அரசராகிய மேசியாவுக்கு முன்னோடியாக அவர் வரலாற்று அரங்கிற்குள் காலடி எடுத்து வைக்கிறார். அவருடைய ஊழிய எல்லை எவ்வித வெற்றிவாய்ப்பும் அற்ற யூதேயாவின் வனாந்தரப் பகுதியேயாகும். எருசலேம் தொடங்கி யோர்தான் வரையிலுள்ள வறண்ட நிலப்பகுதியெங்கும் அவர் சுற்றித்திரிந்தார். “மனந்திரும்புங்கள், பரலோக ராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது!” என்பதே அவர் அறிவித்த செய்தி. அரசர் விரைவில் தோன்றவிருக்கிறார், தங்களுடைய பாவத்தில் வீழ்ந்து கிடக்கிற மக்கள் மீது அவர் ஆட்சி செலுத்தமாட்டார், அவரால் அவ்வாறு ஆட்சி செலுத்தவும் முடியாது. அவர்கள் தங்களுடைய பாதையை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும், பாவங்களை விட்டொழிக்க வேண்டும். இருளின் அரசிலிருந்து பரலோக அரசிற்கு வரும்படியாக தேவன் அவர்களை அழைத்தார்.

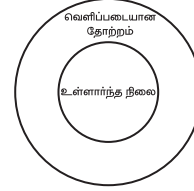
பரலோக இராஜ்யம்

பரலோக ராஜ்யம் என்னும் சொற்றொடரை முதன் முதலாக இரண்டாம் வசனத்தில் நாம் காண்கிறோம். இச்சொற்றொடர் இந்த நற்செய்தி நூலில் முப்பத்திரண்டு முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இச்சொற்றொடரின் கருத்தை முழுவதுமாக அறிந்துகொள்ளாமல் ஒருவன் மத்தேயு நற்செய்தி நூலின் பொருளைப் புரிந்துகொள்ள இயலாது. ஆகவே இச்சொற்றொடரின் வரையறையும் விளக்கமும் இங்கே தரப்பட்டுள்ளன.

தேவனுடைய ஆளுகையை ஒப்புக்கொள்கிற செயற்களமே (மண்டலம்) பரலோக ராஜ்யம் எனப்படும். “பரலோகம்” என்னும் சொல் தேவனைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. “உன்னதமானவர்” மனிதருடைய ராஜ்யத்தில் ஆளுகை செய்கிறார் என்று தானியேல் கூறியதை தானியேலின் நூலில் காணமுடியும் (தானி. 4:25). அடுத்த வசனத்தில் ‘பரம அதிகாரம்’ என்ற சொற்றொடர் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதாவது பரலோகம் ஆளுகிறது என்பது அதன் பொருளாகும். எங்கெல்லாம் மக்கள் தங்களை தேவனுடைய ஆளுகைக்கு

ஒப்புக்கொடுக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் “பரலோக ராஜ்யம்” நிலவுகிறது.

பரலோக இராஜ்யத்திற்கு இரண்டு தோற்ற நிலைகள் உள்ளன. அதனுடைய விரிவான பொருளில், யாரெல்லாம் தேவனே சர்வ அதிகாரத்தையும் உடையவர் என்று ஒப்புக்கொள்வதாக அறிக்கை செய்கிறார்களோ அவர்கள் யாவரும் அந்த ராஜ்யத்திற்குட்படுவர். அதனுடைய குறுகிய பொருளில், உண்மையான மன மாற்றத்தைப் பெற்றவர்கள் மட்டுமே அதற்கு உட்பட்டவர்களாவர். ஒரே புள்ளியை மையமாகக் கொண்ட இரண்டு வட்டங்களால் இதனை நாம் வரைந்து காட்டுவோம்.

பெரிய வட்டம் அறிக்கையின் செயற்களமாகும். இங்கு அரசரின் உண்மையான குடிமக்களும், அவருடைய அதிகாரத்தை உடட்டளவில் அறிக்கை செய்கிறவர்களும் இடம் பெறுகின்றனர். விதைக்கிறவரின் உவமை (மத். 13:3-9), கடுகு விதை உவமை (மத். 13:31,32), புளித்த மாவு என்னும் உவமை (மத். 13:33) ஆகியவற்றில் இதைக் காணலாம். சிறிய வட்டமாகிய உள்ளார்ந்த நிலையில் கிறிஸ்துவினிடத்தில் விசுவாசம் கொண்டு மறுபடியும் பிறந்தவர்கள் மட்டுமே இடம் பெறுவர். மனமாற்றம் பெற்றவர்கள் மட்டுமே பரலோக ராஜ்யத்தின் உள்ளார்ந்த நிலையில் உட்புகுந்தவர்களாக விளங்குவர் (மத். 18:3).

இராஜ்யத்தைப் பற்றி வேதாகமம் தருகிற எல்லாக் குறிப்புகளையும் ஒருங்கிணைத்து ஆராய்ந்து காண்போமாயின், வரலாற்றில் அது அடைந்த ஐந்து வளர்ச்சிப்படிகளை நம்மால் காணவியலும்.

முதலாவதாக பழைய ஏற்பாட்டில் ராஜ்யம் முன்னுரைக்கப்பட்டுள்ளது. தேவன் ஒருக்காலும் அழிந்து போகாத ராஜ்யத்தை நிறுவுவார் என்றும், அதனுடைய இறையாண்மையை வேறு எவரிடமும் தரமாட்டார் என்றும் தானியேல் முன்னுரைத்துள்ளார் (தானி. 2:44). கிறிஸ்துவின் வருகையில் உலகளாவியதும் அழியாமை உள்ளதுமான அரசு நிறுவப்படும் என்பதையும் அவர் முன்கண்டார் (தானி. 7:13,14; எரே. 23:5,6 ஆகிய வசனங்களையும் காண்க).

இரண்டாவதாக யோவான் ஸ்நானகன், இயேசு கிறிஸ்து மற்றும் அவருடைய சீடர்கள் ஆகியோர் பரலோக ராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது என்று அறிவித்தனர் அல்லது அப்பொழுதே வந்திருக்கிறது என்று அவர்கள் அறிவித்தனர் (மத். 3:2; 4:17;10:7) “நான் தேவனுடைய ஆவியினாலே பிசாசுகளைத் துரத்துகிறபடியால், தேவனுடைய ராஜ்யம் உங்களுடத்தில் வந்திருக்கிறதே” என்று இயேசு கிறிஸ்து மத்தேயு 12:28-இல் கூறியிருக்கிறார்.

“...இதோ, தேவனுடைய ராஜ்யம் உங்களுக்குள் இருக்கிறதே” என்று லூக்கா 17:21-இல் அவர் கூறியிருக்கிறார். அதாவது உங்கள் நடுவில் இருக்கிறதே என்பதே அதன் பொருளாகும். அரசராகிய இயேசு அங்கே இருந்த நிலையில் ராஜ்யம் அங்கு வந்திருந்தது. பரலோக ராஜ்யமும் தேவனுடைய ராஜ்யமும் மாறி மாறிப் பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்றொடர்களாக இருக்கின்றன என்பதை நாம் பின்னர் விளக்குவோம்.

முன்றாவதாக, ஓர் இடைக்கால அரசமைப்பாக ராஜ்யம் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இஸ்ரவேல் நாட்டினராலே அவர் ஏற்க மறுக்கப்பட்ட பின்னர், அரசர் விண்ணுலகிற்குத் திரும்பச் சென்று விட்டார். அரசர் இங்கு இல்லையெனினும் அவருடைய அரசரிமையை ஏற்றுக்கொண்டவர் ஒவ்வொருடைய உள்ளத்திலும் பரலோக ராஜ்யம் நிலைத்திருக்கிறது. அவ்வரசின் அறநெறிகளும் ஒழுக்கத்தின் விதிகளும் நம்முடைய வாழ்க்கை நடைமுறைக்கு ஏற்புடையவையாக விளங்குகின்றன. மலைப்பிரசங்கத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள அறநெறிகள் யாவும் இவற்றுள் அடங்கும். இராஜ்யத்தின் இடைக்கால அமைப்பை மத்தேயு 13-ஆவது அதிகாரத்தில் காணும் உவமைகள் விளக்குகின்றன.

இராஜ்யத்தின் நான்காவது கட்டம், அதனுடைய வெளிப்பாடு என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதுவே பூமியில் கிறிஸ்து நிறுவப் போகிற ஆயிரமாண்டு ஆட்சிக் காலமாகும். எதிர்காலத்தில் நிகழவிருக்கிற கிறிஸ்துவின் ஆட்சி மறுபுறமலையின் காட்சியில் வெளிப்பட்டது, இங்கே அவர் மகிமையோடு காட்சியளித்தார் (மத். 17:1-8). இந்தக் காலகட்டத்தைக் குறித்து இயேசு கிறிஸ்துவே மத்தேயு 8:11-இல் குறிப்பிட்டுள்ளார்: “அநேகர் கிழக்கிலும் மேற்கிலுமிருந்து வந்து பரலோகராஜ்யத்தில் ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு என்பவர்களோடே பந்தியிருப்பார்கள்.”

இராஜ்யத்தின் கடைசிக் கட்டம் நித்திய ராஜ்யமாக விளங்கும். இதனைக் குறித்து, “நம்மு

டைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய நித்திய ராஜ்யம்..” என்று 2 பேதுரு 1:11-ஆம் வசனம் கூறுகிறது.

“பரலோக ராஜ்யம்” என்னும் சொற்றொடர் மத்தேயு நற்செய்தி நூலில் மட்டுமே காணப்படுகிறது. ஆனால் “தேவனுடைய ராஜ்யம்” என்னும் சொற்றொடரை நான்கு நற்செய்தி நூல்களிலும் காண்கிறோம். இச்சொற்றொடர்களின் பொதுவான பயன்பாடுகளைக் காணுமிடத்து எவ்வித வேறுபாடும் இல்லை. இரண்டையும் குறித்து ஒரே விதமான விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, ஐசுவரியவான் பரலோக ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பது அரிது என்று இயேசு கிறிஸ்து மத்தேயு 19:23-இல் கூறியிருக்கிறார். இதே நிகழ்ச்சியைக் குறித்து மாற்கு (10:23), லூக்கா (18:24) ஆகிய நூலாசிரியர்கள் கூறுங்கால் தேவனுடைய ராஜ்யம் என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர் (மத். 19:24-ஆம் வசனத்திலும் “தேவனுடைய ராஜ்யம்” என்னும் சொற்றொடரே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது).

பரலோக ராஜ்யம் ஒரு வெளித்தோற்றத்தையும், உள்ளார்ந்த உண்மை நிலையையும் கொண்டிருக்கிறது என்று மேலே குறிப்பிட்டுள்ளோம். தேவனுடைய ராஜ்யத்திலும் இவ்விரண்டு கூறுகளையும் காணமுடியும். இஃது இவ்விரண்டு சொற்றொடர்களும் ஒரே பொருளுடையவை என்பதை உறுதி செய்கிறது. தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் உண்மையான நிலையும், மாயையான பொய்த் தோற்றமும் உள்ளன. விதைப்பவன் உவமை (லூக். 8:4-10), கடுகு விதை உவமை (லூக். 13:18), புளித்தமா (லூக். 13:20,21) ஆகிய உவமைகளில் இச்சொல்லாட்சி காணப்படுகிறது. அதனுடைய உண்மையான உள்ளார்ந்த நிலைக்குள்ளாக மறுபடியும் பிறந்தவர்கள் மட்டுமே இடம் பெறுவர் (யோவான் 3:3,5).

இறுதியாக ஒரு குறிப்பு: இராஜ்யமும் சபையும் ஒன்றல்ல. இயேசு கிறிஸ்து வெளியரங்கமான ஊழியத்தைத் தொடங்கியபோது இராஜ்யமும் தொடங்கியது; சபையோ பெந்தெகொஸ்தே நாளில்தான் தோன்றியது (அப்.2). இராஜ்யம் பூமி அழிக்கப்படும் வரை தொடரும்; சபையானது எடுத்துக்கொள்ளப்படும் வரைதான் பூமியில் தொடரும் (விண்ணுலகிலிருந்து கிறிஸ்து இறங்கி வந்து விசுவாசிகள் அனைவரையும் தம்மோடு இருக்கும்படி அழைத்துச் செல்லும்போது சபை பூமியிலிருந்து அகற்றப்படும் அல்லது பறித்துக் கொள்ளப்படும் (1 தெச. 4:13-18). கிறிஸ்துவின்

இரண்டாம் வருகையில், சபையானது அவரோடு கூட இப்புவிக்குத் திரும்பிவந்து, அவரோடு கூட ஆட்சிபுரியும். தற்போது உண்மையான உள்ளார்ந்த நிலையில் ராஜ்யத்தின் குடிமக்களாக இருப்போர் மணவாட்டியின் சபையிலும் அங்கங்களைக்கத் திகழுகின்றனர்.

3:3 மத்தேயு 3 -ஆவது அதிகாரத்தின் விளக்க வுரைக்குத் திரும்புவோம். எழுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஏசாயா தீர்க்கதரிசி யோவானின் ஆயத்த ஊழியத்தைக் குறித்து முன்னுரைத்தார் என்ற குறிப்பை இங்கே காண்கிறோம்:

“கர்த்தருக்கு வழியை ஆயத்தப்படுத்துங்கள். அவாந்தர வெளியிலே நம்முடைய தேவனுக்குப் பாதையைச் செவ்வைபண்ணுங்கள்” என்று வனாந்தரத்திலே கூப்பிடுகிற சத்தம் உண்டாயிற்று (ஏசா. 40:3).

யோவான் கூப்பிடுகிற சத்தமாய் இருந்தார். ஆவிக்குரிய நிலையில் இஸ்ரவேல் நாவுறண்டதும் வெறுமையுமான வனாந்தரமாகக் காட்சியளித்தது. மனம்வருந்தி, தங்களுடைய பாவங்களை விட்டொழித்து அந்நாட்டு மக்கள் கர்த்தருக்கு வழியை ஆயத்தப்படுத்த வேண்டுமென்றும், அவருடைய நிறைவான ஆட்சிக்குத் தடையுண்டாக்கும் எல்லா இடையூறுகளையும் அகற்றி அவருடைய பாதையைச் செவ்வைபண்ண வேண்டுமென்றும் யோவான் அழைப்புவிடுத்தார்.

3:4 யோவான் ஸ்நானகனின் ஆடை ஓட்டக மயிரால் நெய்யப்பட்டிருந்தது. இன்றைய நாட்களில் மென்மையான விலையுயர்ந்த ஓட்டக முடியினால் செய்யப்படும் ஆடைகளைப்போல அது இல்லாமல், வனாந்தரத்தில் வசிக்கிறவர்கள் அணியும் கரடுமுரடான ஆடையாகவே அது இருந்தது. ஒரு வார்த்தைச்செய்யும் அவர் இடுப்பில் கட்டியிருந்தார். இந்த உடைகள் எலியாவின் உடைகளைப்போலவே இருந்தன (2 இராஜா. 1:8). ஒருவேளை விசுவாசிக்கும் யூதர்கள் எலியாவின் ஊழியத்திற்கும் யோவானின் ஊழியத்திற்கும் இடையே உள்ள ஒற்றுமையைக் கண்டு விழிப்படைய இந்த ஆடையின் ஒற்றுமை உதவியிருக்கலாம் (மல். 4:5; லூக். 1:17; மத். 11:14; 17:10-12). வெட்டுக்கீளியும் காட்டுத்தேனும் யோவானின் உணவாயிருந்தன. தனது வாழ்வில் வசதிகளையும் இன்பங்களையும் துறந்து ஊழியத்திற்காகத் தன்னையே சுட்டெரிக்கக் கொடுத்த ஒருவர் உயிர்வாழ்வதற்குப் போதுமான உணவையே அவர் உட்கொண்டார்.

சாதாரணமாக மனிதர்கள் எதற்காக வாழ்கிறார்களோ, அவற்றையெல்லாம் குறித்து எந்தக் கவலையும் இல்லாதிருந்த யோவானைச் சந்திக்கும்போது நமக்கு குற்றவுணர்வே ஏற்படும், உள்ளம் வேகும். ஆன்மீகச் சத்தியங்களில் அவர் கொண்டிருந்த ஈடுபாடு பிறர் தங்களுடைய குறைவை உணரச் செய்தது. அவரது துறவற வாழ்க்கை, உலகத்தின் இன்பங்களில் முழுகிக் கிடந்த அன்றைய மனிதர்களுக்குக் கடுமையான கடிந்துகொள்ளுதலாகக் காணப்பட்டது.

3:5,6 யோவானின் செய்தியைக் கேட்க எருசலேம் நகரத்தார், யூதேயா தேசத்தார் மற்றும் யோர்தானுக்கு அடுத்த சுற்றுப்புறத்தார் அனைவரும் திரண்டுவந்தனர். சிலர் அவருடைய செய்திக்குச் செவிகொடுத்து யோர்தான் நதியில் அவரால் ஞானஸ்நானம் பெற்றனர். அவர்கள் பெற்ற ஞானஸ்நானத்தின் மூலமாக, தாங்கள் வரவிருக்கிற அரசருக்கு உண்மையுள்ளவர்களாக இருக்கவும் கீழ்ப்படியவும் ஆயத்த முடையவர்கள் என்று வெளிப்படுத்தினர்.

3:7 ஆனால் பரிசேயரையும் வேதபாரகரையும் பொருத்தமட்டில் கதை வேறாக இருந்தது. யோவானின் செய்தியைக் கேட்க வந்த அவர்கள் உண்மையற்றவர்கள் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். அவர்களுடைய உண்மையான பண்பை அவர் அறிந்திருந்தார். தாங்கள் நியாயப்பிரமாணத்தில் பற்றுமிக்கவர் என்று பரிசேயர் பெயரளவில் அறிக்கை செய்கிறவர்களாக இருந்தனர். ஆயின் உள்ளார்ந்த நிலையில் அவர்கள் ஊழல் புரிகிறவரும், பிரிவினை செய்கிறவரும், மாய்மாலக்காரரும், சுயநீதி உடையோருமாய் இருந்தனர். சதுசேயரோ சமுதாயத்தில் மேன்மக்களும், சமயக் கொள்கைகளில் நம்பிக்கை அற்றவர்களுமாயிருந்தனர். சரீர உயிர்த்தெழுதல், தேவதூதர்களின் உளவாம் தன்மை, ஆத்துமாவின் அழிவற்ற தன்மை, நித்திய ஆக்கினைத் தீர்ப்பு ஆகியவற்றை அவர்கள் மறுத்துரைத்தனர். ஆகவே யோவான் அவ்விருவகுப்பாரையும் விரியன் பாம்புக்குட்டிகளே என்று கூறி கடிந்துரைத்தார். அவர்கள் வருங்கோபத்துக்குத் தப்ப விருப்பமுள்ளவர்களாக நடித்தனர். ஆனால் மனந்திரும்புதலுக்கேற்ற உண்மையான அடையாளம் அவர்களிடத்தில் இல்லாதிருந்தது.

3:8 மனந்திரும்புதலுக்கேற்ற கனிகளைக் கொடுத்து தங்களது உண்மையுள்ள தன்மையை வெளிப்படுத்தும்படி, அவர்களுக்கு யோவான் அறைகூவல் விடுத்தார். “சில கண்ணீர்த்துளி

களைச் சிந்துவதோ, வருத்தத்தினால் பிதற்று வதோ, சற்று பயந்து நடுங்குவதோ மனந்திரும்பு தல் ஆகாது. எந்தப் பாவங்களுக்காக நாம் மனம் வருந்துகிறோமோ அவற்றை விட்டொழித்து, புதிய தூய்மையான பரிசுத்த வழியில் நடப்பதே மனந்திரும்புதல் ஆகும்” என்று திரு J.R. மில்லர் கூறியுள்ளார்.

3:9 ஆபிரகாமின் குடிவழிவந்தவர்கள் என்பதால் விண்ணுலகிற்கான நுழைவுச் சீட்டைப் பெற்றுவிட்டோம் என்னும் சிந்தனையை யூதர்கள் விட்டொழிக்க வேண்டும். இரட்சிப்பிற்கான தேவ கிருபை பரம்பரைச் சொத்தல்ல. பரிசேயரையும் சதுசேயரையும் மனமாற்றம் அடையச்செய்வதைக் காட்டிலும் யோர்தான் ஆற்றுக் கற்களை ஆபிரகாமின் பிள்ளைகளாக மாற்றுவது தேவனுக்கு எளிது.

3:10 கோடரியானது மரங்களின் வேர் அருகே வைக்கப்பட்டிக்கிறது என்னும் யோவானின் கூற்று, தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு விரைவில் தொடங்கவிருக்கிறது என்று பொருள்படும். கிறிஸ்து வினுடைய வருகையும் அவருடைய சமூகமும் எல்லா மனிதர்களையும் சோதிக்கும். கனியற்ற மரங்களை வெட்டி வீழ்த்தி அக்கினியில் போடுவதுபோல, கனியற்றவர்களும் அழிக்கப்படுவது உறுதி.

3:11,12 ஏழாம் வசனம் முதல் பத்தாம் வசனம் வரையிலும் பரிசேயருடனும் சதுசேயருடனும் மட்டுமே யோவான் பேசிக்கொண்டிருந்தார் (7-ஆம் வசனத்தைக் காண்க). இப்பொழுதோ அவர் தம்மைச் சுற்றியிருந்த அனைவரோடும் பேசத் தொடங்குகிறார். அவரைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தோரில் உண்மையுள்ளவரும் உண்மையற்றவரும் இருந்தனர்.

தன்னுடைய ஊழியத்திற்கும், விரைவில் வரவிருக்கிற மேசியாவின் ஊழியத்திற்கு இடையே மிக இன்றியமையாத வேறுபாடு இருக்கும் என்பதை அவர் விவரித்தார். மனந்திரும்புதலுக்கென்று தண்ணீரினால் யோவான் ஞானஸ்நானம் கொடுத்தார். தண்ணீர் சடங்குகளுக்குரிய பொருளேயல்லாமல் அது தூய்மைப்படுத்தும் பண்புடையது அன்று. தான் கூறுகிற மனந்திரும்புதல் உண்மையானதாயிருப்பினும் அது ஒரு மனிதனை முற்றிலும் இரட்சிக்காது. தன்னுடைய ஊழியம் ஆயத்தப்படுத்துவதையொழிய முழுமையற்றது என்றே யோவான் எண்ணினார். மேசியாவின் ஊழியம் யோவானின் ஊழியத்தை முழுவதுமாக மறைத்து விடும், அவர் யோவானிலும் வல்லவர், நிறை

வான தகுதியுடையவர், அவருடைய செயல்பாடுகள் எல்லாத் திக்குகளுக்கும் பரவும். அவர் பரிசுத்த ஆவியினாலும் அக்கினியினாலும் ஞானஸ்நானம் கொடுப்பார்.

பரிசுத்த ஆவியினால் கொடுக்கப்படும் ஞானஸ்நானமும் அக்கினியால் கொடுக்கப்படும் ஞானஸ்நானமும் வெவ்வேறானவை. முதலில் சொல்லப்பட்டுள்ளது ஆசிர்வாதமாகும். பின்னர் சொல்லப்பட்டுள்ளது நியாயத்தீர்ப்பைக் குறிக்கிறது. முதலாவது பெந்தெகொஸ்தே நாளில் நிறைவேறியது, பிந்தியதோ இனிமேல் நடைபெறவிருக்கிறது. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினிடைத்தில் உண்மையான விசுவாசம் கொண்டவர்கள் அனைவரும் முந்தினதில் அனுபவம் பெற்றுள்ளனர். பிந்தினது அவிசுவாசிகளின் பங்காகும். உள்ளான மனந்திரும்புதலுக்கு அடையாளமான வெளிப்படையான ஞானஸ்நானத்தைப் பெற்ற இஸ்ரவேலர் முந்தினதில் பங்கடைவர். பிந்தினதோ பரிசேயரும் சதுசேயரும் உண்மையான மனந்திரும்புதலுக்குரிய சான்று அற்றவர்களும் அடையப்போகிற ஆக்கினைத் தீர்ப்பாகும்.

பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானமும் அக்கினியின் ஞானஸ்நானமும் ஒரே நிகழ்ச்சி என்று சிலர் போதிக்கின்றனர். பெந்தெகொஸ்தே நாளில் அக்கினியமாக வந்த நாவுகளை இந்த அக்கினியின் ஞானஸ்நானம் குறிக்கிறதில்லையா என்று அவர்கள் வினவுகின்றனர். பன்னிரண்டாம் வசனத்தில் அக்கினியானது நியாயத்தீர்ப்போடு ஒப்பிடப்பட்டுள்ளதால் மேற்கூறிய பொருளை அது உடையதன்று என அறிவோம்.

அக்கினியின் ஞானஸ்நானத்தைக் குறித்துச் சொன்னவுடனே, யோவான் ஆக்கினைத் தீர்ப்பைக் குறித்துப் பேசத்தொடங்கினார். போரடிக்கப்பட்ட தானியத்தைக் காற்றில் தூற்றும் தூற்றுக் கூடைக்கு ஒப்பாகக் கர்த்தர் இங்கே சித்தரிக்கப்படுகிறார். கோதுமையானது (மெய்யான விசுவாசிகள்) தூற்றுக்கூடையின் கீழே நேரே விழுகிறது. விழுந்த மணிகளைக் களஞ்சியத்தில் சேர்க்கிறார்கள். பதரோ (அவிசுவாசிகள்) காற்றின் வேகத்தில் பறந்து சற்று அப்புறம் சென்று விழுகிறது. அதனை ஒன்றுசேர்த்து அவியாத அக்கினியில் சுட்டெரிப்பார்கள். பன்னிரண்டாம் வசனத்தில் வரும் அக்கினி ஆக்கினைத்தீர்ப்பைக் குறிக்கும். அவ்வசனம் பதினோராவது வசனத்தின் விரிவுரையாக இருக்கிறது. ஆகவே அக்கினி ஞானஸ்நானம் என்பது ஆக்கினைத்தீர்ப்பினால் வரும் ஞானஸ்நானத்தையே குறிக்கும்.

ஆ. யோவான் இயேசுவுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தல் [3:13-17]

3:13 யோவானிடம் ஞானஸ்நானம் பெறும் படி கலிலேயாவிலிருந்து இயேசு ஏறத்தாழ அறுபது மைல் தொலைவு நடந்து யோர்தானின் தாழ்வான பகுதிக்கு வந்தார். யோவான் அளித்த ஞானஸ்நானத்திற்கு இயேசு அளித்த முக்கியத் துவத்தை இது தெரிவிக்கிறது. மேலும் அவரைப் பின்பற்றுவோர் இன்றைய நாட்களில் விசுவாசிகளின் ஞானஸ்நானத்திற்கு எவ்வளவு முக்கியத் துவம் அளிக்க வேண்டும் என்பதையும் இது சுட்டிக்காட்டுகிறது.

3:14,15 எந்தப் பாவத்திலிருந்தும் இயேசு கிறிஸ்து மனந்திரும்பத் தேவையில்லை என்பதை உணர்ந்திருந்த யோவான், அவருக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுக்க மறுத்துரைத்தார். மேலும் தான் அவரிடம் ஞானஸ்நானம் பெறுவதே முறையானது என்று அவர் உரைக்கும்படி அவருடைய மெய்ப்பான உள்ளுணர்வு அவரை ஏவிற்று. இயேசு இதனை மறுத்துரைக்கவில்லை. எல்லா நீதியையும் நிறைவேற்றுவதே ஏற்றதாகும் என்றும் அடிப்படையில் தமக்கு ஞானஸ்நானம் அளிக்கும்படி இயேசு மீண்டும் வேண்டினார். மனந்திரும்புதலுக்கென்று வந்த தெய்வப்பற்றுடைய இஸ்ரவேலரோடு தம்மை ஒன்றிணைத்துக் காட்டுவதற்காக ஞானஸ்நானம் பெறுவதே பொருத்தமானது என்று அவர் எண்ணினார்.

இதனினும் ஆழமான பொருளையும் அவர் பெற்ற ஞானஸ்நானம் எடுத்துரைக்கிறது. மனிதனுடைய பாவத்திற்கு எதிராக தேவன் எதிர்பார்க்கிற நீதியுள்ள பரிசுரைங்கள் அனைத்தையும் அவர் நிறைவேற்றுவார் என்பதை உணர்த்தும் ஆசாரமாக அந்த ஞானஸ்நானம் விளங்கியது. அவர் நீரில் மூழ்கிய செயல் கல்வாரியில் நிறைவேறிய தேவனுடைய கோபாக்கினையில் அவர் மூழ்கியதற்கு நிழலாக இருந்தது. அவர் நீரிலிருந்து வெளியே வந்தது, அவருடைய உயிர்த் தெழுதலுக்கு நிழலாகும். அவருடைய மரணம், அடக்கம், உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றின் மூலமாக தேவனுடைய நீதி எதிர்ப்பார்க்கிற அனைத்தையும் நிறைவேற்றி, பாவிக்க நீதிமார்களாக ஆக்கப்படுகிறதற்கு நீதியுள்ள ஆதாரத்தை அவர் ஏற்படுத்துவார் என்பதற்கு இந்த ஞானஸ்நானம் நிழலாயிருந்தது.

3:16,17 ஞானஸ்நானம் பெற்று கிறிஸ்து ஜலத்திலிருந்து கரையேறினவுடனே, வானத்திலிருந்து தேவ ஆவி புறாவைப்போல இறங்கி, தம்மேல்

வருகிறதைக் கண்டார். பழைய ஏற்பாட்டுக்காலத்திலே மனிதர்களும் பொருட்களும் புனித நோக்கங்களுக்காக “பரிசுத்த அபிஷேகத் தைலத்தினால்” பரிசுத்தமாக்கப்பட்டன (யாத். 30:25-30). அதுபோல இயேசுவும் பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட மேசியாவாக விளங்கினார்.

மூவொரு தேவனாகிய பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவியானவர் மூவரும் பிரசன்னமாயிருந்த அதிதூய நேரமாக அது விளங்கியது. நேசகுமாரன் அங்கிருந்தார். புறாவின் சாயலில் தூய ஆவியானவர் அங்கிருந்தார். வானத்திலிருந்து பிதாவின் சத்தம் கேட்டது. இயேசுவின் மீது அது ஆசிர்வாதத்தைப் பொழிந்தது, “இவர் என் நேசகுமாரன் (சங். 2:7). இவரில் பிரியமாயிருக்கிறேன் (ஏசா. 42:1)” என்று திருமறையிலிருந்து வசனங்களை மேற்கோள்காட்டி, தேவனுடைய சத்தம் தொனிக்கிற மிகச்சிறந்த தருணமாக அது விளங்கியது. தனிச் சிறப்புடைய தம்முடைய குமாரனிடத்தில் பிதா கொண்டிருந்த நேசத்தை அவர் வானத்திலிருந்து தம்முடைய பேச்சினால் வெளிப்படுத்திய மூன்று தருணங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும் (மத். 17:5:யோவான் 12:28 ஆகியவைமற்றிடங்களாகும்).

இ. இயேசு சாத்தானால் சோதிக்கப்படுதல் [4:1-11]

4:1 இயேசு சோதிக்கப்படும்படி ஆவியான வராலே கொண்டுபோகப்பட்டார் என்றும் செய்தி நமக்கு விநோதமாகத் தோன்றலாம். இத்தகையதோர் சந்திப்புக்கு அவரைப் பரிசுத்த ஆவியானவர் வழிநடத்திச் சென்றதன் காரணம் என்ன? எந்த நோக்கத்தோடு கிறிஸ்து இவ்வலகிற்கு வந்தாரோ அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்குத் தகுதியுடையவர் என்பதை மெய்ப்பிக்க இந்தச் சோதனை தேவையாக இருந்தது. ஏதேன்தோட்டத்தில் பகைவனை எதிர்கொண்ட முதல் ஆதாம் தன்னிடத்தில் ஆட்சி செய்வதற்குரிய தகுதி இல்லையென்பதை வெளிப்படுத்தினான். இங்கோ கடைசி ஆதாம் பிசாசை நேருக்கு நேராக மோதி சேதமடையாமல் வெற்றி சிறந்தார்.

“சோதனை” அல்லது “பரிட்சை” என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்கச்சொல் இரண்டு பொருளுடையதாகும். (1) பரிசோதித்தல் அல்லது மெய்ப்பித்தல் (யோவான் 6:2; கொரி. 13:5; எபி. 11:17) (2) பொல்லாங்கு செய்யுதல் தூண்டப்படுதல். இங்கே தூய ஆவியானவர் கிறிஸ்துவைப் பரிசோதித்தார் அல்லது அவரது மேன்மையை மெய்ப்பித்தார். சாத்தானோ இயேசுவைத் தீமை செய்யும்படி தூண்ட முயற்சிசெய்தான்.

நம்முடைய கர்த்தருக்கு உண்டான சோதனை யில் ஓர் ஆழமான புதிர் அடங்கியிருக்கிறது. “அவரால் பாவம் செய்திருக்க முடியுமா?” என்ற கேள்வி எழுவதைத் தவிர்க்க முடியாது. “அவரால் பாவம் செய்யவே முடியாது” என்று பதில் கூறுவோமாயின் நாம் அடுத்த கேள்வியைச் சந்திக்க வேண்டும். “அவரால் பாவத்திற்குட்பட முடியாது என்றால் இந்தச் சோதனை மெய்யான சோதனையாக இருக்குமா?” “அவரால் பாவம் செய்திருக்க முடியும்; ஆனால் அவர் பாவம் செய்ய வில்லை” என்று முதல் கேள்விக்குப் பதில் அளிப்போமென்றால், மனுஉரு எடுத்த தேவனால் எங்ஙனம் பாவம் செய்ய முடியும் என்ற சிக்கலை நாம் சந்திக்க நேரிடும்.

இங்கு முதலாவது நாம் நினைவுகூர வேண்டிய முக்கியமான உண்மை யாதெனில் இயேசு கிறிஸ்து தேவன், ஆகவே தேவனாகிய அவரால் பாவம் செய்ய முடியாது என்பதாகும். அவர் மனிதனாக இருந்தார் என்பதும் உண்மையே. ஆயினும், மனிதன் என்ற நிலையில் அவரால் பாவம் செய்திருக்க முடியும், ஆனால் தேவன் என்ற நிலையில் அவரால் பாவம் செய்திருக்க முடியாது என்று கூறுவதற்கு வேதவசனச் சான்றுகள் இல்லை. கிறிஸ்துவின் பாவமற்ற தன்மையைக் குறித்து புதிய ஏற்பாட்டு நூலாசிரியர்கள் பல்வேறு இடங்களில் எழுதியுள்ளனர். “அவர் பாவம் அறியாதவர்” என்று பவுலும் (2 கொரி. 5:21); “அவர் பாவம் செய்யவில்லை” என்று பேதுருவும் (1 பேதுரு 2:22); “அவரிடத்தில் பாவமில்லை” என்று யோவானும் (1 யோவான் 3:5) எழுதியுள்ளனர்.

நம்மைப் போலவே வெளியிலிருந்து இயேசு சோதிக்கப்பட முடியும்: தேவனுடைய சித்தத்திற்கு எதிராகச் செயல்படும்படி அவருக்கு ஆலோசனை சொல்ல சாத்தான் அவரிடம் வந்தான். ஆனால், நாம் உள்ளேயிருந்து சோதிக்கப்படுகிறதுபோல, அவர் உள்ளேயிருந்து சோதிக்கப்படக் கூடாதவர். அதாவது அவரிடத்திலிருந்து பாவ இச்சையோ, வேட்கையோ உருவாகாது. மேலும் தீய வழியில் செல்லும்படி சாத்தான் மயக்குகிற முயற்சிகளுக்கு இடங்கொடுக்கக் கூடிய ஏதொரு தன்மையும் அவரிடத்தில் இல்லை (யோவான் 14:30).

இயேசு கிறிஸ்து பாவம் செய்ய இயலாதவராயிருந்தாலும், அவர் அடைந்த சோதனை உண்மையானதேயாகும். அவரால் பாவம் செய்யமுடியாதெனினும், பாவம் செய்யவைக்கும் கவர்ச்சிகர

மான செயல்களை அவரால் சந்திக்க முடியும். ஆனால் அவருடைய பண்பின்படி அக்கவர்ச்சிகரமான செயல்களுக்கு அவரால் இசைந்து கொடுக்க முடியாது. தம்முடைய பிதா செய்கிறதாக அவர் காண்பதெதுவோ அதையே அவரால் செய்ய முடியும் (யோவான் 5:19). பிதா பாவம் செய்வதை எப்போதாவது அவர் கண்டிருப்பார் என்பது கருதுவதற்கும் இயலாத காரியமாகும். அவரால் சுயமாய் ஒன்றும் செய்ய முடியாது (யோவான் 5:30). அவர் சோதனைக்கு இசைந்து கொடுப்பதற்குத் தேவையான அதிகாரத்தைப் பிதா ஒருக்காலும் அவருக்குத் தரமாட்டார்.

அவர் சோதனையைச் சந்தித்ததின் நோக்கம், அவர் பாவம் செய்வாரா என்பதைக் கண்டறிவதல்ல. மாறாக, எப்படிப்பட்ட நெருக்கடியான சூழ்நிலையிலும் அவரால் தேவவசனத்துக்குக் கீழ்ப்படிவதைத் தவிர வேறொன்றையும் செய்ய முடியாது என்பதை மெய்ப்பிக்கவே இச் சோதனை கொடுக்கப்பட்டது.

மனிதர் என்னும் நிலையில் இயேசு கிறிஸ்துவால் பாவம் செய்திருக்க முடியுமெனில் இன்னும் அவர் பரலோகில் மனிதராகவே இருக்கிறார் என்றும் உண்மை நமக்கு மிகுதியான பிரச்சினைகளையே கொடுக்கும். அவரால் இப்பொழுது பாவம் செய்ய முடியுமா? நிச்சயமாக முடியாது.

4:2,3 இரவும் பகலும் நாற்பது நாள் உபவாசமாயிருந்த பின்பு இயேசு கிறிஸ்துவுக்குப் பசியுண்டாயிற்று. (சோதனை, தேர்வு ஆகியவை தொடர்பாக வேதத்தில் நாற்பது என்னும் எண்ணிக்கை அவ்வப்போது பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.) பசி ஏற்படுவது இயல்பே. இந்நிலையில் இருந்த பலரை சோதனைக்காரன் வஞ்சித்துள்ளான். ஆகவே அது அவனுக்குச் சாதகமான சூழ்நிலையாயிருந்தது. அப்பொழுது இயேசுவினிடத்திற்கு வந்த சாத்தான், அவர் தமது அற்புதம் செய்யும் வல்லமையினாலே வனாந்தரத்திலிருந்த கற்களை அப்பங்களாக மாற்றும்படி ஆலோசனை கூறினான். “நீர் தேவனுடைய குமாரனே யானால்” என்று அவன் தொடங்கிய சொற்கள் சந்தேகத்தோடு எழுந்தவையல்ல. “நீர் தேவனுடைய குமாரனாகையால் என்பதே அதன் உண்மையான பொருளாகும். “இவர் என்னுடைய நேச குமாரன்” என்று பிதாவானவர் இயேசு ஞானஸ் நானம் பெற்றபோது கூறிய அறிக்கையை மறை முகமாகச் சுட்டிக்காட்டிய வண்ணமே சாத்தான் இச்சொற்களை உரைத்தான். கிரேக்க மொழி

யில் அந்த அறிக்கை உண்மையானதே என்று ரைக்க வாக்கிய அமைப்பு எவ்வாறு இருக்குமோ அதையே அவன் பயன்படுத்தினான். அந்த அறிக்கையை உண்மையென்று ஒப்புக்கொண்ட வனாகவே, தமது வல்லமையைப் பயன்படுத்திப் பசியாற்றிக்கொள்ளும்படி இயேசுவுக்கு அவன் அழைப்புவிடுத்தான்.²

சாத்தானின் தூண்டுதலுக்கு இணங்கி, தேவ வல்லமையைப் பயன்படுத்திச் சாதாரண பசியைத் தீர்த்துக்கொள்வதென்பது தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமையாகும். சாத்தானின் ஆலோசனையின் பின்னணியில் ஆதியாகமம் 3:6 ஆம் வசனத்தின் கருத்து (புசிப்புக்கு நல்லது) விளங்குகிறது. இந்தச் சோதனையை யோவான் “மாம்சத்தின் இச்சை” என்று வகைப்படுத்துகிறார் (1 யோவான் 2:16). இறையரசையும் அவருடைய நீதியையும் தேடாமல், வசதிகளின் பாதையை நாடி, இயல்பான வேட்கைகளை நிறைவு செய்வதற்காக வாழும் வாழ்க்கையே நாம் சந்திக்கும் இதற்கொப்பான சோதனையாகும், “நீங்கள் உங்களுடைய வாழ்க்கையை அனுபவிக்க வேண்டாமா?” என்று சாத்தான் கேட்கிறான்.

4:4 தேவனுடைய வார்த்தையை மேற்கோள் காட்டி இச்சோதனைக்கு இயேசு விடைபகர்ந்தார். நாம் வாழவேண்டியதில்லை, தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்பதே இங்கு நமது கர்த்தரின் முன்மாதிரி புகட்டும் பாடம். அப்பத்தைப் பெறுவது அன்று, தேவனுடைய ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் கீழ்ப்படிவதே வாழ்க்கையில் மிகவும் இன்றியமையாததாகும். கல்லுகளை அப்பமாக மாற்றும்படி பிதாவினிடத்திலிருந்து அறிவுரையைப் பெறாத காரணத்தினால் இயேசு தாமாக ஒன்றும் செய்யவில்லை. அவருடைய பசி மிகவும் கொடுமையாக இருந்தபோதிலும் அவர் சாத்தானுக்குக் கீழ்ப்படியவில்லை.

4:5,6 எருசலேமின் தேவாலயத்து உப்பரிசையின்மேல் இரண்டாவது சோதனை நிகழ்ந்தது. இயேசுவின் தேவ குமாரத்துவம் அற்புதமாக வெளிப்படும் வண்ணம் அவர் அங்கிருந்து தாழ்க்குதிக்க வேண்டுமென்று பிசாசு அவருக்கு அறைகூவல் விடுத்தான். இங்கும் அவன் பயன்படுத்திய “ஆல்” விசுவாச சந்தேகத்தை எழுப்பும் நோக்கத்தோடு பயன்படுத்தப்பட்டது அல்லவென்பதை, சங்கீதம் 91:11,12-ஆகிய வசனங்களில் தேவன் மேசியாவுக்கு அளித்த பாதுகாப்பை அவன் சுட்டிக்காட்டியதிலிருந்து காணக்கூடும்.

உணர்ச்சிமிக்க வித்தையொன்றைச் செய்து அவர்தாமே மேசியா என்று வெளிப்படுத்திக் காண்பிக்கும்படியான சோதனையாக அது இருந்தது, பாடுகளின்றி அவரால் மகிமையை அடைய முடியும், சிலுவையைத் தவிர்ந்த பின்னரும் அரியணையை அடையலாம். ஆனால் இந்த வழிமுறையானது தேவனுடைய சித்தத்திற்கு அப்பாற்பட்டதாகும். இதனை “ஜீவனத்தின் பெருமை” (1 யோவான் 2:16) என்று யோவான் விளக்குகிறார். “புத்தியைத் தெளிவிக்கிறதற்கு இச்சிக்கப் படத்தக்க விருட்சம்” (ஆதி. 3:6) என்னும் ஏதேன் தோட்டத்துக் கண்ணிக்கு இது ஒத்திருக்கிறது. இவ்விரண்டு செயல்களுமே தேவனுடைய சித்தத்தை அவமதித்து, சுயமகிமையை நாடுகிறதற்கு உரிய வழிகளாக உள்ளன. அவருடைய பாடுகளில் பங்குவகிக்காமல் ஆவிக்குரிய முக்கியத்துவத்தை அடைவதற்கான நாட்டத்தை ஏற்படுத்துகிற வகையில் இந்தச்சோதனை நம்மை அணுகுகிறது. நாம் பெரிதான மேன்மைகளை அடைய முற்படுகிறோம். பின்னர் பிரச்சனைகளை நாம் எதிர்கொள்கிறபோது ஓடி ஓளிந்து கொள்கிறோம். தேவனுடைய சித்தத்தை அலட்சியம்செய்து, நம்மை நாமே உயர்த்த முயல்வோமாயின், தேவனை நாம் சோதிக்கிறவர்களாக இருப்போம்.

4:7 மீண்டுமாக வேதவசனத்தை எடுத்துரைத்து சாத்தானின் தாக்குதலை இயேசு தடுத்து நிற்கிறார்: “உன் தேவனாகிய கர்த்தரைப் பரீட்சை பாராதிருப்பாயாக என்று எழுதியிருக்கிறதே” (உபா.6:16-ஆம் வசனத்தைக் காண்க). மேசியாவைப் பாதுகாப்பதாக தேவன் வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தார். ஆயினும் அந்த வாக்குறுதி தேவனுடைய சித்தத்தின்படி வாழ்வதை நிபந்தனையாகக் கொண்டதாகும். மேலும் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் ஒரு செயலைச் செய்துவிட்டு அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கோருவது அவரைச் சோதிப்பதாகும். இயேசுவே மேசியா என்று வெளிப்பட வேண்டிய நேரம் வரவிருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு முன்னர் சிலுவையை அவர் சந்திக்க வேண்டும். அரியணைக்கு முந்தியே பலிபீடம் வர வேண்டும். மகிமையின் கிரீடத்தை அணிவதற்கு முன் முட்களின் கிரீடத்தை அணிய வேண்டும். தேவனுடைய நேரத்திற்காக இயேசு கிறிஸ்து காத்திருந்து தேவனுடைய சித்தத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

4:8,9 முன்றாவது சோதனையின் போது பிசாசு இயேசுவை மிகவும் உயர்ந்தமலையின்மேல்

கொண்டுபோய், உலகத்தின் சகல ராஜ்யங்களையும் அவைகளின் மகிமையையும் அவருக்குக் காண்பித்தான். அவனை அவர் பணிந்து கொண்டால் அதற்குப் பதிலாக யாவற்றையும் அவருக்கு வழங்குவதாகத் தெரிவித்தான். ஆவியின் செயல்பாடாக இருக்கக்கூடிய பணிந்து கொள்ளுதலைக் குறித்ததாக இந்தச் சோதனை இருந்தாலும், உலகத்தின் அனைத்து அரசாங்கங்களின் அதிகாரத்தையும் கர்த்தர் கைப்பற்ற சாத்தானை அவர் பணிந்துகொள்ளத் தூண்டுவதற்கான அவனுடைய முயற்சியாக அது இருந்தது. அவன் அறிவித்த பரிசுப்பொருளாகிய உலகத்தின் சகல ராஜ்யங்களின் மீதான மகிமையுள்ள அதிகாரம், “கண்களின் இச்சையாக” (1 யோவான் 2:16) விளங்கியது.

ஒருவகையில் உலகத்தின் அரசுகள் யாவும் தற்பொழுது சாத்தானின் கீழாகவே இருக்கின்றன. “இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவன்” என்று அவன் அழைக்கப்படுகிறான் (2 கொரி. 4:4) “உலகம் முழுவதும் பொல்லாங்கனுக்குள் கிடக்கிறது” என்று யோவான் கூறுகிறார் (1 யோவான் 5:19). இயேசு கிறிஸ்து தமது இரண்டாவது வருகையில் இராஜாதி இராஜாவாக வெளிப்படும்போது (வெளி. 19:16) இந்த “உலகத்தின் இராஜ்யங்கள்” யாவும் அவருடையதாகும் (வெளி. 11:15), தெய்வீக கால அட்டவணையை அவர் மீறமாட்டார், மேலும் சாத்தானை அவர் ஒருக்காலும் பணிந்துகொள்ளவும் மாட்டார்.

இந்தச் சோதனையானது நம்மை இருநிலைகளில் சந்திக்கும்: அழிந்து போகிற உலக மகிமைக்காக ஆவிக்குரிய பிறப்புரிமையைப் பண்டமாற்று செய்தல்; படைப்பாளரைத் தொழுதுகொள்வதற்குப் பதிலாக படைப்புகளைத் தொழுது சேவித்தல்.

4:10 மூன்றாம் முறையும் பழைய ஏற்பாட்டு வசனத்தைப் பயன்படுத்தி இயேசு சோதனையை எதிர்த்து நின்றார்: “உன் தேவனாகிய கர்த்தரைப் பணிந்துகொண்டு அவர் ஒருவருக்கே ஆராதனை செய்வாயாக. தொழுகையும் அதன் மூலமாக எழுகின்ற ஊழியமும் தேவனுக்கே சொந்தமானவை. சாத்தானைத் தொழுதுகொள்ளுதல் அவனை தேவனாக ஏற்றுக்கொள்வதாகக் கருதப்படும்.

சோதனைகளின் வரிசை ஒழுங்கானது மத்தேயு விலும் லூக்காவிலும் வெவ்வேறாக உள்ளன (லூக்கா 4:1-13). இஸ்ரவேல் வனாந்தரத்திலே எதிர்கொண்ட சோதனைகளுக்கு இணையாக, கர்த்தர் சந்தித்த சோதனைகளை மத்தேயு வரி

சைப்படுத்தியுள்ளார் என்று சிலர் கருதுகின்றனர் (யாத். 16:17,32). இஸ்ரவேல் சோதனையை எதிர்கொண்ட தன்மைக்கு முற்றிலும் நேர்மாறான வகையில், இயேசு தமக்கு எதிராக வந்த சோதனைகளை எதிர்கொண்டார்.

4:11 சாத்தானின் சோதனைகளை இயேசு எதிர்கொண்டு வெற்றிபெற்றவுடனே **பிசாசானவன் அவரை விட்டு விலகிப்போனான்.** சோதனைகள் ஆற்று ஒழுக்கலைப்போல தொடர்ந்து உண்டாவதில்லை. அவை கடல் அலைகளைப்போல விட்டுவிட்டு வருகின்றன. “வெள்ளம்போல சத்துரு வரும்போது கர்த்தருடைய ஆவியானவர் அவனுக்கு விரோதமாகக் கொடியேற்றுவார்” (ஏசா. 59:19). சோதனைகளால் பரீட்சையெய்யப்பட்ட தேவனுடைய பரிசுத்தவான்களை ஆறுதல் அடையச் செய்யும் செய்தியாக இது விளங்குகிறது. “தேவதூதர்கள் வந்து அவருக்குப் பணிவிடை செய்தார்கள்” என்று அங்கே சொல்லப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தெய்வீக உதவிபற்றி வேறு விளக்கம் ஒன்றும் கொடுக்கப்படவில்லை. சாத்தானின் ஆலோசனையைக் கேட்டு, தம்முடைய சரீரத்தேவைகளைக் கர்த்தர் நிறைவுசெய்து கொள்ளவில்லை, ஆகவே அந்தத் தேவதூதர்கள் அவருடைய தேவையை நிறைவு செய்திருப்பார்கள் என்றே தோன்றுகிறது.

பரிசுத்த ஆவியானவருடைய கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருப்பவரைப் பிசாசு தாக்கக்கூடும் என்பதை இயேசு கிறிஸ்து சந்தித்த சோதனைகள் நமக்குத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. அதே சமயத்தில் இறைத்திருமொழிகளைக் கொண்டு சாத்தானை எதிர்த்து நிற்போருக்கு எதிராக அவன் வலுவிறந்து காணப்படுவான்.

ஈ. கலிலேயப் பகுதி ஊழியத்தை இயேசு கிறிஸ்து தொடங்குதல் (4:12-17)

ஏறத்தாழ ஓராண்டுக் காலம் யூதேயாப் பகுதியில் இயேசு கிறிஸ்து ஆற்றிய ஊழியத்தை குறித்து மத்தேயு குறிப்பிடவில்லை. இந்த ஓராண்டுக் கால ஊழியத்தைக் குறித்து யோவான் 1-4 அதிகாரங்கள் விளக்கம் தருகின்றன. மத்தேயு 4:11 ஆம் வசனத்திற்கும் அடுத்த வசனத்திற்கும் இடையில் அந்த நிகழ்ச்சிகள் சரியாகப் பொருந்துகின்றன. சோதனையிலிருந்து நேரடியாக மத்தேயு நம்மை கலிலேயத் திருப்பணி நோக்கி வழிநடத்திச் செல்கிறார்.

4:12 யோவான் காவலில் வைக்கப்பட்டார் என்று இயேசு கேள்விப்பட்ட போது, தம்முடைய சொந்த இனத்தார் தம்மை மறுத்துரைக்கப்

போகிறார்கள் என்பதற்கான முன்னடையாளமே இது என்று அவர் உணர்ந்துகொண்டார். அரசரின் வருகையைப் பறைசாற்றும் முன்னோடி எப்பொழுது மறுக்கப்பட்டாரோ, அப்பொழுதே அரசரும் மறுக்கப்படுவார் என்பதும் உறுதியாகிவிட்டது. எனினும் அவர் வடக்கில் இருந்த கலிலேயாவுக்குச் சென்றது அச்சத்தினால் அன்று. உண்மையில் அவர் ஏரோதின் அரசு எல்லையின் மையப்பகுதிக்குச் சென்றார். அந்த மன்னனே சிறிது காலத்திற்கு முன்னர் யோவானைக் கைது செய்து சிறையில் அடைத்தவன். இவ்வாறு அவர் புறஇனத்தவரின் கலிலேயப் பகுதிக்குச் சென்ற செயல், யூதர்கள் மறுத்துரைத்ததால் நற்செய்தி புறஇனத்தவரைச் சென்றடைந்தது என்பதைக் காட்டுகிறது.

4:13 புறஇனத்தவருக்கு இரட்சிப்பின் நற்செய்தியை அறிவித்ததால் அவரைக் கொலை செய்ய பொதுமக்கள் முயற்சி செய்தனர். அதுவரை அவர் **நாசரேத்தில்** தங்கினார் (லூக்கா 4:16-30 வசனங்களைக் காண்க). பின்பு அவர் கலிலேயக் கடலோரம் இருந்த கப்பர்நகூமுக்குச் சென்றார். இப்பகுதியில் முதன் முதலில் செபுலோன், நப்தலி ஆகிய கோத்திரத்தார் குடியிருந்தனர். அந்நாள் முதல் கப்பர்நகூம் இயேசுகிறிஸ்துவின் ஊழியத்தின் தலைமை இடமாக மாறியது.

14:14-16 கலிலேயாவிற்கு இயேசு கிறிஸ்து சென்ற நிகழ்ச்சி ஏசாயா 9:1,2 ஆகிய வசனங்களின் நிறைவேறுதலாகும். அறியாமையிலும் மூடப்பழக்கங்களிலும் மூழ்கிப் போயிருந்த புறஇனத்தார் **பெரிய வெளிச்சத்தைக் கண்டார்கள்**. கிறிஸ்துவே உலகத்திற்கு ஒளியானவர்.

4:17 அதுமுதல் “**மனந்திரும்புங்கள், பரலோக ராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது**” என்று யோவான் பிரசங்கித்துவந்த செய்தியை இயேசு எடுத்துரைக்கத் தொடங்கினார். இது, தாம் நிறுவ இருக்கும் அரசிற்காக மக்கள் தங்களை அறநெறிகளின் அடிப்படையில் ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்ளும் பொருட்டு கொடுக்கப்பட்ட மறு அழைப்பாகும். இராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது என்பதன் பொருள் யாதெனில் அரசர் பிரசன்னமாயிருக்கிறார் என்பதேயாகும்.

உ. நான்கு மீனவர் இயேசுவினால் அழைக்கப் படுதல் (4:18-22)

4:18,19 பேதுருவையும் அந்திரேயாவையும் இரண்டாம் முறை இயேசு அழைத்ததே இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சியாகும், யோவான் 1:35-42 ஆகிய வசனங்களில் அவர்கள் இரட்சிப்

படையும்படி அழைக்கப்பட்டனர். இப்பொழுதோ அவர்கள் ஊழியத்திற்காக அழைக்கப்பட்டனர். முதல் நிகழ்ச்சி யூதேயாவில் நிகழ்ந்தது. இந் நிகழ்ச்சி கலிலேயாவில் நடந்தது. பேதுருவும் அந்திரேயாவும் **மீன்பிடிக்கிறவர்களாயிருந்தனர்**. ஆனால் இயேசு கிறிஸ்துவோ அவர்களை **மனிதர்களைப் பிடிக்கிறவர்களாக** அழைத்தார். அவர்கள் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றிச் செல்ல வேண்டியதே அவர்களுடைய பொறுப்பு. மனிதர்களைப் பிடிக்கிறதில் அவர்களை வெற்றிபெறச் செய்தல் அவருடைய பொறுப்பாகும். கிறிஸ்துவை அவர்கள் பின்பற்றிச் செல்லுதலில் சரீர்ப் பிரகாரமான நெருக்கம் மட்டுமில்லை, அதைக் காட்டிலும் ஆழமான கிறிஸ்துவின் பண்புகளைப் பின்பற்றுதலும் உட்படும். அவர்களுடைய ஊழியம் குணநல மேம்பாட்டு ஊழியமாகும். அவர்கள் என்ன பேசுகிறார்கள், என்ன செய்கிறார்கள் என்பதைக் காட்டிலும் அவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதே மிகவும் இன்றியமையாததாகும். பேதுருவுக்கும் அந்திரேயாவுக்கும் சொல்லப்பட்டதுபோல, மெய்யான ஆவிக் குரிய தன்மைக்குப் பதிலாக நாவன்மையையும், தோற்றப் பொலிவையும், அறிவாற்றல் மிக்க தர்க்கத் திறமைகளையும் வெளிப்படுத்தத் தூண்டும் சோதனைகளை நாம் தவிர்க்க வேண்டும். கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றும்போது, மீன்கள் எங்கே நீந்துகின்றன என்பதைச் சீடர்கள் கண்டறியக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அந்த மீன்களைச் சரியாகக் கவரவும், அதனால் ஏற்படக்கூடிய வசதிக்குறைவுகளையும் இடர்ப்பாடுகளையும் சசிக்கவும், பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்கவும், அவற்றின் கண்களிலிருந்து தங்களை மறைத்துக் கொள்ளவும் அவர்கள் கற்றிட வேண்டும்.

4:20 பேதுருவும் அந்திரேயாவும் தாங்கள் பெற்ற அழைப்பினைக் கேட்ட **உடனே** அதற்குச் செவிமடுத்தனர். உண்மையான விசுவாசத்தினால் அவர்கள் தங்களுடைய **வலைகளை விட்டுவிட்டனர்**. உண்மையான ஒப்புவித்தலோடும் பற்றுதலோடும் **அவருக்குப் பின்சென்றனர்**.

4:21,22 அதனைத்தொடர்ந்து அழைப்பு யாக்கோபையும் யோவானையும் நோக்கி வந்தது. அவர்களுங்கூட உடனடிச் சீடர்களாயினர். அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கைக்குத் தேவையானவற்றை மட்டுமின்றி, தங்களுடைய தகப்பனையும் விட்டுவிட்டு, உலகின் அனைத்து பந்தங்களையும்விட இயேசுவே முதன்மையானவர் என்று ஏற்றுக்கொண்டனர்.

கிறிஸ்துவின் அழைப்பிற்குச் செவிமடுத்த இந்த மீனவர் பெருமக்கள், உலகமெங்கும் நற் செய்தி விரிவாக்கம் அடைவதற்கென பணியாற்றியவர்களில் குறிப்பிடத்தக்க நபர்களாயினர். அவர்கள் தங்களுடைய வலைகளோடு அமர்ந்திருப்பார்களெனில் அவர்களைக் குறித்து இன்று நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கமாட்டோம். கிறிஸ்துவின் கர்த்தத்துவத்தை ஏற்றுக்கொள்வது உலகில் பெரும் மாற்றத்தை விளைவிக்கும்.

ஊ. தீராளான மக்களை இயேசு குணமாக்குதல் (4:23-25)

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் ஊழியம் மூன்று நிலைகளில் இருந்தது; தேவனுடைய திருவசனத்தை அவர் ஜெப ஆலயங்களில் போதித்தார்; இராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தை அவர் பிரசங்கித்தார்; பணியாளிகளின் நோய்களை நீக்கிக் குணமாக்கினார். நோய்களை நீக்கிக் குணமளிக்கும் அற்புதங்களைக் கர்த்தர் செய்ததின் நோக்கங்களில் ஒன்று, அவருடைய ஆள்தன்மையையும், ஊழியத்தையும் உறுதிப்படுத்துவதே யாகும் (எபி. 2:3,4). 5 முதல் 7 வரையிலான அதிகாரங்கள் அவருடைய போதனை ஊழியத்திற்குச் சான்றாகும். 8-9 ஆகிய அதிகாரங்கள் அவருடைய அற்புதங்களை விளக்கித் தருகின்றன.

4:23 புதிய ஏற்பாட்டில் சுவிசேஷம் என்னும் சொல் முதல்முதலாக இந்த வசனத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. “இரட்சிப்பின் நற்செய்தி” என்பதே அச்சொல்லின் பொருளாகும். உலக வரலாற்றின் அனைத்துக் காலங்களிலும் ஒரே ஒரு சுவிசேஷமும், ஒரே ஒரு இரட்சிப்பின் வழியுமே இருந்து வருகிறது.

சுவிசேஷம்

தேவனுடைய கிருபையே சுவிசேஷத்தின் பிறப்பிடமாகத் திகழ்கிறது (எபே. 2:8). தகுதியற்ற பாவியான மனிதர்களுக்கு இலவசமாக தேவன் நித்திய வாழ்வை வழங்குகிறார் என்பதே இதன் பொருளாகும்.

கிறிஸ்து சிலுவையில் செய்த செயலே நற்செய்தியின் ஆதாரமாகும் (1 கொரி. 15:1-4). விசுவாசிக்கும் பாவிகளை நீதிமாண்கள் ஆக்கும்படி, தேவநீதி எதிர்பார்க்கிற அனைத்துப் பரிசாரங்களையும் நம்முடைய இரட்சகர் நிறைவேற்றியிருக்கிறார். பழைய ஏற்பாட்டு விசுவாசிகளும், பிற்காலத்தில் நிகழ்விருந்த கிறிஸ்துவின் செயலினால் இரட்சிப்படைந்தனர். மேசியாவைக் குறித்து

அவர்கள் அதிகமாக அறிந்திருக்கவில்லை. ஆனால் தேவன் எல்லாவற்றையும் அறிந்திருந்தார். அவர்தாமே அவர்களுடைய கணக்கில், கிறிஸ்து ஆற்றவிருந்த செயலின் மதிப்பை வரவுவைத்தார். ஒருவகையில் “கடன் கணக்கில்” அவர்கள் இரட்சிக்கப்பட்டனர் என்று சொல்லலாம். நாமும்கூட கிறிஸ்துவின் செயலால் இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். ஆயின் நம்மைப் பொருத்தமட்டில் அந்தக் கிரியை ஏற்கனவே செய்து முடிக்கப்பட்டுவிட்டது.

விசுவாசத்தினால் மட்டுமே நற்செய்தியை ஏற்றுக்கொள்ள முடியும் (எபே. 2:8). பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் தேவன் என்ன கூறியிருந்தாரோ அவற்றை விசுவாசித்து மக்கள் இரட்சிக்கப்பட்டனர். இன்றைய காலகட்டத்தில், தேவனுடைய குமாரனைக் குறித்து தேவன் சான்று பகர்ந்துள்ள செய்தியை, அதாவது அவர் ஒருவரே இரட்சிப்பை அடைவதற்கான வழி என்று விசுவாசிக்கிற மக்கள் இரட்சிப்படைகின்றனர் (1 யோவான் 5:11,12). நற்செய்தியின் முடிவான இலக்கு பரலோகமேயாகும். விண்ணுலகில் நித்தியவாழ்வைக் கழிப்போம் என்ற நம்பிக்கை உடையவர்களாக நாம் இருக்கிறோம் (2 கொரி. 5:6-10). பழைய ஏற்பாட்டு விசுவாசிகளும் அத்தகைய நம்பிக்கை உடையவர்களாகவே இருந்தனர் (எபி. 11:10,14-16).

நற்செய்தி ஒன்றுதான் என்றபோதும், வெவ்வேறு காலங்களில் நற்செய்தியின் கூறுகள் வெவ்வேறாக இருந்தன. எடுத்துக்காட்டாக இராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்திற்கும், தேவகிருபையின் சுவிசேஷத்திற்கும் அறிக்கையின் சாராம்சத்தில் வேறுபாடு உள்ளது. “மனந்திரும்பி மேசியாவை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்; அப்பொழுது அவர் இப்புலியில் தமது ஆட்சியை நிறுவும்போது அதற்குள் உட்புகுவிர்கள்” என்பது ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷமாகும். “மனந்திரும்பி கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்; அவ்வாறு ஏற்றுக்கொண்டால் நீங்கள் அவரைச் சந்திக்கும்படி எடுத்துக்கொள்ளப்படுவிர்கள். பின்னர் அவரோடு என்றென்றும் இருப்பீர்கள்” என்றே கிருபையின் நற்செய்தி பகர்கிறது. இவற்றின் அடிப்படையைக் காணுங்கால் இரண்டிற்கும் ஆதாரம் ஒன்றாகவே இருக்கிறது. விசுவாசத்தைக் கொண்டு கிருபையினால் இரட்சிக்கப்படுவிர்கள் என்பதே அந்த ஆதாரம். ஆயினும் வெவ்வேறு காலப்பகுப்பிற்கு ஏற்ப, நற்செய்தியின் நிர்வாகம் வெவ்வேறு வகையாக செயல்படுத்தப்பட்டன.

இராஜ்யத்தின் நற்செய்தியை இயேசு கிறிஸ்து பிரசங்கித்தபோது, தாம் யூதருக்கு அரசராக வரப் போவதை அவர் அறிவித்தார். மேலும் அவருடைய அரசிற்குள் நுழைவதற்கான நிபந்தனைகளை விளக்கிக்கூறினார். அவர் செயல்படுத்திய அற்புதங்கள் அந்த அரசின் ஆரோக்கியமான இயல்புகளைப்பறைசாற்றின.³

4:24,25 அவருடைய கீர்த்தி சீரியா எங்கும் பிரசித்தமாயிற்று (இஸ்ரவேலின் வடக்கு மற்றும் வடகிழக்கு எல்லைகள்). **சகலபிணியாளிகளும் பிசாசு பிடித்தவர்களும்** உடல் ஊனமுற்றவர்களும் அவர் தொட்டதால் விளைந்த பயனை அனுபவித்தனர். **கலிலேயா, தெக்கப்போலி** (வடபாலஸ்தீனத்தின் பத்து புறஇனப் பட்டணங்களின் கூட்டமைப்பு), **எருசலேம், யூதேயா** மற்றும் **யோர்தானாளுக்குக்** கிழக்கில் உள்ள பகுதி எங்குமிருந்து மக்கள் பெருவெள்ளம்போல் திரண்டு வந்தனர். “அந்தப் பகுதிகளிலிருந்து சிறிது காலம் நோய்களும் மரணமும் வெளியேற்றப்பட்டுவிட்டன” என்று B.B. வார்பீல்டு என்பார் இதைக் குறித்து எழுதியுள்ளார். கலிலேயாவிலிருந்து வந்த செய்திகளைக் கேட்ட மக்கள் பெரிதும் திகைப்படைந்தனர்.

4. இராஜ்யத்தின் அரசியல் அமைப்பு (அதி. 5-7)

புதிய ஏற்பாட்டின் தொடக்கத்திலேயே மலைப் பிரசங்கம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருப்பது ஏதோ தற்செயலாக நிகழ்ந்தது அன்று. இது பெற்றிருக்கிற இடம் இதனுடைய இன்றியமையாத தன்மையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இங்கு, தமது குடிமக்களிடம் அரசர் பெருமான் எதிர்பார்க்கின்ற குணநலன்களும் நடத்தையும் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்தப் பிரசங்கத்தில் இரட்சிப்பின் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை. இரட்சிக்கப்படாத மக்களுக்குரிய போதனைகளும் இங்கே தரப்படவில்லை. இ.து சீடர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது (5:1,2). அரசர் தமது குடிமக்களை அரசாளுகின்ற காலத்தில் இங்கு வகுத்துத் தரப்பட்டுள்ள சட்டங்களும் கொள்கைகளும் அரசியல் சாசனமாக விளங்கும். கிறிஸ்துவை அரசராக ஏற்றுக் கொண்ட கடந்தகால, தற்கால, எதிர்காலத் தலைமுறையினர் அனைவரையும் கருத்திற்கொண்டு இச்சாசனம் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. கிறிஸ்து இவ்வுலகில் இருந்தபோது, அவருடைய சீடர்களைக் கட்டுப்படுத்தும் விதிமுறைகளாக இவை

இருந்தன. இப்பொழுது நமது கர்த்தர் விண்ணுலகில் அரசராக வீற்றிருக்கிறார்; இந்நிலையில் யாரெல்லாம் அவரை அரசராகத் தங்களுடைய இருதயங்களில் முடிசூட்டியிருக்கின்றனரோ அவர்கள் யாவருக்கும் இது பொருந்தும். இறுதியாக, உபத்திரவகாலத்திலும், கிறிஸ்து இப்புவியை அரசாளும்போதும் அவருடைய அடியார்கள் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறை ஒழுங்குகளாக இவை உள்ளன.

ஆலோசனைச் சங்கம் (5:22), பலபீடம் (5:23, 24), எருசலேம் (5:35) ஆகியவை பற்றிய குறிப்புகளை இந்தப் பிரசங்கத்தில் காணும்போது, இதில் யூத மணம் கமழுகிறதை உணரலாம். ஆயினும் இங்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிற போதனைகள் யாவும் கடந்தகாலத்தில் வாழ்ந்த விசுவாச இஸ்ரவேலருக்கும் எதிர்காலத்தில் விசுவாசிகளும் யூதர்களுக்கும் மட்டுமே பொருந்தும் என்று எண்ணுதல் தவறு. எல்லாக் காலங்களிலும் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை அரசராக ஏற்றுக்கொண்ட அனைவருக்கும் இது ஏற்புடையதாயிருக்கிறது.

அ. பாக்கியங்கள் (5:1-12)

5:1,2 பாக்கியங்கள் என்று அழைக்கப்படும் ஆசிர்வாதங்களோடு மலைப்பிரசங்கம் தொடங்குகிறது. கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்திற்குரிய நிறைவான குணங்களுடைய குடிமகன் எவ்வாறு இருக்கிறான் என்ற விவரங்கள் இதில் அடங்கியுள்ளன. உலகம் மேன்மையாகக் கருதும் தரமும், இங்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிற பண்புகளும் எதிர்மாறானவையாக இருக்கின்றன. இவற்றை A.W. டோசர் என்பார் கீழ்வருமாறு விளக்குகிறார். “பாக்கியவான்களின் பண்புகளை அறியாத ஒருவரிடம் இந்தப்பகுதியை எடுத்து, அவற்றை முற்றும் நேர்மாறாக மாற்றி ‘இதோ உங்கள் மனுக்குலத்தின் பண்புகள்’ என்று கூறினால், அது நிச்சயமாக இன்றைய மனித இனத்தின் வாழ்க்கை முறையைப் பற்றிய சரியான விளக்கமாகக் காணப்படும்.”

5:3 ஆவியில் எளிமை உள்ளவர்களுக்கு முதல் ஆசிர்வாதம் அருளப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவர் இயல்பாகவே தாழ்மையான மனநிலை உடையவராக இருப்பாரெனில் அவரைப் பற்றி இங்கே சொல்லப்படவில்லை. மாறாக அந்தத் தாழ்மையான நிலையை மனப்பூர்வமாக தெரிந்தெடுத்து தனது வாழ்வின் நடைமுறை ஒழுங்காகக் கடைப்பிடிப்பவரைப் பற்றியே இங்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தங்களுடைய கதியற்ற தன்மையை ஒப்புக்கொண்டு, தேவனுடைய சர்வ

வல்லமையை நம்பி வாழ்வோரே ஆவியில் எளிமையுள்ளவர் ஆவர். அவர்கள் தங்களுடைய ஆவிக்குரிய தேவைகளை அறிந்து, கர்த்தரிடத்திலிருந்து அவற்றைக் கண்டடைகிறவர்கள் ஆவர். தனக்குத்தானே போதுமானவன் என்று கருதுதல் நற்குணமன்று என்றும், சுயமேன்மை ஒழுக்கக்கேடு என்றும் கருதுகிறவர்கட்கே பரலோகராஜ்யம் உரித்தாகும்.

5:4 துயரப்படுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள். அவர்களுக்காக ஒரு ஆறுதலின்நாள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது. வாழ்க்கையில் செல்வங்களையும் நற்பேறுகளையும் இழந்து ஒருவர் அடைகின்ற துயரத்தை இது குறிப்பிடவில்லை. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவோடு கொண்டிருக்கிற ஐக்கியத்தின் காரணமாக ஒருவருக்கு உண்டாகக்கூடிய துயரத்திற்குரிய அனுபவங்களையே இது குறிக்கிறது. உலகத்தின் கேடுகளையும் தீங்குகளையும் இயேசு கிறிஸ்துவோடு பகிர்ந்துகொள்ளும் அனுபவமே இது. ஆகவே ஒருவர் தன்னுடைய சொந்தப் பாவத்திற்காக மட்டுமின்றி, இரட்சகரை ஏற்க மறுத்து, அவருடைய கருணையை வேண்டாமென்றுகூறி அழிவை நோக்கிச் செல்கிற இந்த உலகத்தின் பரிதாபகரமான நிலையைக் கண்டும் அவர் துயரடைகிறார். இவ்வாறு துயரப்படுகிறவர்கள் வரவிருக்கிற நாளில் ஆறுதலடைவார்கள். அந்நாளில் “அவர்களுடைய கண்ணீர் யாவற்றையும் தேவன் துடைப்பார்” (வெளி. 21:4). விசுவாசிகளின் துயரங்கள் யாவும் இந்த உலகத்தோடு முடிவடைந்து விடும். அவிசுவாசி இப்பொழுது அடையும் துயரத்தை நித்திய வருத்தத்தின் ஒரு சிறு அளவிலான முன் அனுபவம் என்றே சொல்லவேண்டும்.

5:5 சாந்த குணமுள்ளவர்கள் பூமியைச் சுதந்தரித்துக் கொள்வார்கள் என்று முன்றாவது ஆசிர்வாதம் உரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தங்களுடைய இயல்பின்படி இவர்கள் எளிதில் உணர்ச்சி வயப்படுகிறவர்களும், முரட்டுத்தனமானவர்களும், வெகுண்டு எழுகிறவர்களும் ஆவார்கள். ஆனால் கிறிஸ்துவின் ஆவியைத் தங்கள்மீது மனமுவந்து ஏற்றுக்கொண்டபின்னர் இவர்கள் சாந்தம் அல்லது மென்மையுள்ள தன்மை உடையவர்களாக மாறுகின்றனர் (மத். 11:29 ஆம் வசனத்தோடு ஒப்பிடுக). தாழ்மையான நிலையை ஒருவர் ஏற்றுக்கொள்வதே சாந்தம். சாந்தகுணமுடையவர் தன்னுடைய நன்மைக்காக விரைந்து செயல்படுவதில்லை; அந்நேரங்களில் பெருந்

தன்மையோடு நடந்து கொள்கிறார். ஆனால் தேவனுக்காகவும், பிறர் நலம் கருதியும் அவர் சிங்கத்தைப் போன்று நடந்துகொள்கிறார்.

சாந்தகுணமுள்ளவர்கள் தற்காலத்தில் இப்பூமியைச் சுதந்தரித்துக் கொள்கிறதில்லை. மாறாக, பிறரால் வஞ்சிக்கப்பட்டு தங்கள் உரிமைகளை இழந்தவர்களாகவே அவர்கள் இருக்கின்றனர். அமைதியோடும் வளத்தோடும் இந்த உலகமானது ஆயிரம் ஆண்டுகள் கிறிஸ்துவினால் ஆளப்படும்போது அவர்கள் உண்மையாகவே பூமியைச் சுதந்தரித்துக் கொள்வார்கள்.

5:6 அடுத்ததாக நீதியின்மேல் பசிதாகமுள்ளவர்களுக்கு ஆசிர்வாதம் உரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் திருப்தியடைவார்கள் என்னும் வாக்குறுதி தரப்பட்டிருக்கிறது. தங்களுடைய சொந்த வாழ்க்கையிலும் அவர்கள் நீதியின் வேட்கை கொண்டிருப்பார்கள். நேர்மையையும், நாணயத்தையும் இவர்கள் காணவாஞ்சை கொண்டிருப்பார்கள். சமுதாயத்தில் நீதி நிலைநிற்க வேண்டும், சபைகளில் பரிசுத்தம் நடைமுறைப்படுத்தப்படவேண்டும் என்றும் இவர்கள் ஏங்குகின்றனர். “பூமியில் ஓடும் எந்த நீரோடையினாலும் தணிக்க முடியாத தாகத்தையும், கிறிஸ்துவை ஜீவ உணவாக உண்ணுவதால்ன்றி மடிந்துபோகிற பசியையும் உடையவர்கள்” என்று இவர்களைப்பற்றி கமாலியேல் பிரட்டோர்ட் என்பார் கூறியுள்ளார். வரவிருக்கிற கிறிஸ்துவின் அரசில் இந்த மக்கள் அபரிதமான நிறைவைப் பெறுவார்கள். **அவர்கள் திருப்தியடைவார்கள்.** அங்கு நீதி ஆளுகை செய்யும்; ஊழல் நீங்கி, அறநெறிகள் மிக உன்னதமான நிலையில் நிலைபெற்றிருக்கும்.

5:7 நம்முடைய கர்த்தரின் அரசில் இரக்கமுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்களாயிருப்பர்; ஏனெனில் அவர்கள் இரக்கம் பெறுவர். இரங்குதல் என்னும் பண்பு, மன உருக்கத்தோடு நடந்துகொள்ளுதலைக் குறிக்கிறது. தண்டனையைப் பெறவேண்டிய குற்றவாளிகளுக்குத் தண்டனையை வழங்காமல் நிறுத்திவைப்பது என்னும் பொருளையும் இது கொண்டிருக்கிறது. கதியற்ற மனிதர்களின் தேவையறிந்து அவர்களுக்கு உதவிபுரிதல் என்றும் இதற்கு விரிவான பொருள் கூறலாம். நம்முடைய பாவங்களின் நிமித்தம் நியாயத்தீர்ப்புக்குப் பாத்திரராயிருந்த நம்மைத் தப்புவித்த தேவனின் செயல் இரக்கமேயாகும். அதனை கிறிஸ்து நிறைவேற்றிய இரட்சிப்பின் செயலால் அவர் செயல்முறைப்படுத்தியிருக்க

கிறார். நாம் மனஉருக்கம் உடையவர்களாக நடந்துகொள்ளும்போது தேவனைப் பிரதிபலிக்கிறவர்களாயிருக்கிறோம்.

இரக்கமுடையவர்கள் **இரக்கம் பெறுவார்கள்**. ஒரு பாவி விசுவாசிக்கும்போது இரட்சிப் பாகிய இரக்கத்தை தேவன் வழங்குகிறார். அதனை இங்கே கிறிஸ்து குறிப்பிடவில்லை; இரக்கமுள்ளவனாக ஒருவன் இருக்கின்ற காரணத்தினால் அவன் அந்த இரக்கத்தைப் பெறுகிறதில்லை. அது அவனுடைய இரக்கம்பாராட்டுகிற தன்மையைச் சார்ந்திராமல் இலவசமாக, நிபந்தனைகள் ஏதுமின்றி அருளப்படுவதாகும். கிறிஸ்தவனாக வாழ்வதற்கு தேவையான அனுதின இரக்கத்தையும், தன்னுடைய கிரியைகளுக்கேற்ப ஒருவன் வரவிருக்கிற நாளில் பெறப்போகிற பரிசுப்பொருளுக்கான இரக்கத்தையுமே இங்கு இயேசு கிறிஸ்து குறிப்பிடுகிறார் (1 கொரி. 3:12-15). ஒருவன் இரக்கமற்றவனாக இருப்பானாயின் அவன் இரக்கத்தைப் பெறமாட்டான். அதாவது, அதற்கேற்றாற்போல அவன் பெறும் பரிசுப்பொருளின் மதிப்பு குறைவுபடும்.

5:8 இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்களுக்கு தேவனைத் தரிசிப்பதற்கான வாக்குறுதி இங்கே வழங்கப்பட்டுள்ளது. எந்த மனிதனுடைய நோக்கங்கள் கலப்படமற்றவையாகவும், சிந்தனைகள் பரிசுத்தமுள்ளவையாகவும், மனச்சாட்சி அப்பழுக்கற்றதாகவும் இருக்கின்றனவோ அவனே இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவன் ஆவான். **அவர்கள் தேவனைத் தரிசிப்பார்கள்** என்னும் கூற்றைப் பலவிதங்களில் புரிந்துகொள்ளலாம், முதலாவதாக, **இருதயத்தில் சுத்தமுள்ளவர்கள்** திருமறை வார்த்தையோடும் ஆவியானவரோடும் கொண்டிருக்கும் ஐக்கியத்தின் மூலமாக தேவனைத் தரிசிப்பார்கள். இரண்டாவதாக, சில வேளைகளில் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட வகையிலோ, தரிசனங்கள் மூலமாகவோ அவர்களுக்குக் கர்த்தர் தம்மை வெளிப்படுத்துவார். முன்றாவதாக, இயேசு கிறிஸ்து மீண்டும் வருகின்ற போது, அவருடைய ஆள்தத்துவத்தில் **அவர்கள் தேவனைத் தரிசிப்பார்கள்**. நான்காவதாக, நித்தியத்தில் **அவர்கள் தேவனைத் தரிசிப்பார்கள்**.

5:9 சமாதானம் பண்ணுகிறவர்களுக்கு ஓர் ஆசிர்வாதம் இங்கே வழங்கப்படுகிறது: **அவர்கள் தேவனுடைய புத்திரர் என்று அழைக்கப்படுவார்கள்**. சமாதானமான மனநிலை உடையவர்களையோ, சமாதானத்தை நேசிப்பவர்களை பற்றியோ கர்த்தர் இங்கே குறிப்பிடவில்லை என்

பதைக் கவனியுங்கள். சமாதானத்தை ஏற்படுத்தும்படி முனைந்து செயல்படுவோரைப் பற்றியே அவர் இங்கே குறிப்பிட்டுள்ளார். சச்சரவு உண்டாயிருக்கும்போது அதில் தலையிடாமல் ஒதுங்கி நின்று வேடிக்கை பார்ப்பது பொதுவான மனித இயல்பாகும். ஆயின் **சமாதானத்தை** ஏற்படுத்தும்படி மனமுவந்து செயல்புரிவது தெய்வீக இயல்பாகும். ஒருவேளை அதன் நிமித்தமாக பழிச்சொற்களையும் வசைச்சொற்களையும் சந்திக்க நேரிடும்.

சமாதானம் பண்ணுகிறவர்கள் **தேவபுத்திரர் என்னப்படுவார்கள்**. தேவனுடைய புத்திரர் ஆவதற்குரிய வழி இங்கே சொல்லப்படவில்லை. அந்நிலை கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்வதினாலேயே கிடைக்கும் (யோவான்1:12). சமாதானம் பண்ணுகிற தினாலே விசுவாசிகள் தங்களை தேவபுத்திரர் என்று வெளிப்படுத்துகின்றனர். தேவ குடும்பத்தின் சாயலை அணிந்தவர்கள் என்று தேவன் அவர்களைக் குறித்து ஒருநாள் சான்று பகர்வார்.

5:10 அடுத்த ஆசிர்வாதம் துன்பப்படுகிறவர்களைப் பற்றியதாகும். தங்களுடைய தவறான நடத்தையினாலே துன்பத்தை அனுபவிக்கிறவர்களைப் பற்றி இங்கு கர்த்தர் சொல்லவில்லை. மாறாக நீதியின் நிமித்தம் துன்பப்படுகிறவர்களைப் பற்றியே இங்கு சொல்லுகிறார். நன்மை செய்து, பாடு அனுபவிக்கிற விசுவாசிகளுக்கு **பரலோக ராஜ்யம்** வாக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களது நேர்மை, தேவபக்தியற்ற இவ்வுலகைக் கண்டித்து அதன் பகைமையைச் சம்பாதிக்கிறது. தங்களுடைய அநீதியான வாழ்க்கை வெளிப்படுகிறது என்னும் காரணத்தினால் மனிதர்கள் நீதியுள்ள வாழ்க்கையை வெறுக்கின்றனர்.

5:11 முந்தின ஆசிர்வாதத்தையே மீண்டும் உரைப்பதுபோலவே அடுத்த ஆசிர்வாதம் காணப்படுகிறது. ஆயினும் ஒரு வேற்றுமையை இங்கே காண்கிறோம். நீதியின் நிமித்தம் உண்டாகிற துன்பமே முந்தின பகுதியின் கருத்தாகும். இங்கே கிறிஸ்துவின் நிமித்தம் உண்டாகிற துன்பத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கிறிஸ்துவோடு ஐக்கியம் கொண்டிருப்பதாலும், அவருக்கு உண்மையுள்ளவராக இருப்பதாலும் தம்முடைய சீடர்கள் தரக்குறைவாக நடத்தப்படுவார்கள் என்பதை அவர் அறிந்திருக்கிறார். வரலாறு இதனை உண்மையென்று மெய்ப்பித்திருக்கிறது. தொடக்கத்திலிருந்தே, உலகமானது கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றியவர்களைத் துன்பப்படுத்தி, சிறையிலடைத்து, சிலரைக் கொலையும் செய்திருக்கிறது.

5:12 கிறிஸ்துவுக்காகப் பாடுபடுதல் மகிழ்ச்சியை அளிக்கும் நற்பேறாகத் திகழ்கிறது. முற்காலங்களில் துன்பங்களை அனுபவித்த தீர்க்கதரிசிகளுக்குப் பங்காளிகளாக விளங்கும் அந்த மனிதர்களுக்கு மிகுதியான பலன் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசிகள் தேவசெய்தியை வழங்கும் பேச்சாளர்களாகத் திகழ்ந்தனர். அவர்கள் பாடுகள் பல அனுபவித்த போதும் உண்மைக்காக உறுதியாய் நின்றனர். அவர்களுடைய பற்றுறுதியைப் பின்பற்றுவோர் இம்மையில் கனிகூருதலையும் மறுமையில் பெரும்பலனையும் அடைவது உறுதி.

பாக்கியவான்கள் என்று அழைக்கப்பட்டிருப்போரின் சிறப்புகள், கிறிஸ்துவின் அரசின் குடிமகன் எத்தகைய நற்குணங்களைப் பெற்றிருக்க வேண்டுமோ அத்தனை நற்குணங்களையும் ஒருங்கே கொண்ட ஒருவரது சித்திரத்தை அழகாய் வரைந்து தந்துள்ளன. நீதி (வச.6), சமாதானம் (வச.9), சந்தோஷம் (வச.12) ஆகியவை வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளதைக் காண்க. “தேவனுடைய ராஜ்யம் புசிப்பும் குடிப்புமல்ல அது நீதியும் சமாதானமும், பரிசுத்த ஆவியினாலுண்டாகும் சந்தோஷமுமாயிருக்கிறது” (ரோமர் 14:17) என்று பவுல் எழுதியபோது மேற்கூறிய வேதபகுதியை நினைவுகூர்ந்திருக்கக்கூடும்.

ஆ. உப்பும் வெளிச்சமுமான விசுவாசிகள் [5:13-16]

5:13 தமது சீடர்கள் உப்புக்கு ஒப்பானவர்கள் என்று இயேசு கூறியுள்ளார். அன்றாடக வாழ்வுக்கு எவ்வாறு உப்பு இன்றியமையாததாகத் திகழ்கிறதோ, அதுபோலவே அவர்களும் இவ்வுலகிற்கு இன்றியமையாதவர்களாக இருக்கின்றனர். உப்பு உணவுக்குச் சுவையூட்டுகிறது; உணவுப்பொருட்கள் கெடுவதை அது தடைசெய்கிறது; அது தாகத்தை உண்டுபண்ணுகிறது, அது நறுமணத்தைக் கொடுக்கிறது. அது போலவே கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவோர் மனித சமுதாயத்திற்கு ஊக்கமளிக்கின்றனர். சமுதாயம் கேடுறுவதை அவர்கள் தடைசெய்கின்றனர். மேற்கூறிய வசனங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ள நீதியின்மீது மனிதர்கள் தாகம் கொள்ளும்படி அவர்கள் செயலாற்றுகின்றனர்.

உப்பானது சாரமற்றுப்போனால் எவ்வாறு அதனை முந்தின நிலைக்குக் கொண்டுவர முடியும்? அதனுடைய முந்தின சுவையையும், இயல்பான ருசியையும் திரும்பவும் பெறுவது இயலாத செயலாகும். ஒருமுறை தனது சாரத்தை இழந்து

போனால் அது ஒன்றுக்கும் உதவாது. அது நடைபாதையிலே வீசி எறியப்படும். ஆல்பர்ட் பர்னஸ் இந்தப்பகுதிக்கு அளித்திருக்கும் விளக்கம் ஒளியைப் பொழிகிறது:

இந்நாட்களில் நாம் பயன்படுத்தும் உப்பு அறிவியல் அடிப்படையில் செய்யப்பட்ட தூய்மையான பொருளாகும். அது தன்னுடைய சாரத்தை இழந்து போகுமாயின், அங்கு எதுவும் எஞ்சியிருக்காது. அது முற்றிலும் கரைந்து ஒன்றுமில்லாமல் போய்விடும். ஆனால் உப்பளங்களிலிருந்து நேரடியாகப் பெறும் கல்கலில், மண்ணும், புல் பூண்டுகளும் கலந்திருக்கும். அந்த உப்பு அதனுடைய சாரத்தை இழந்து போன பிறகும் அது வைக்கப்பட்டிருக்கும் பாததிரத்தில் தூய்மையற்ற பொருட்கள் எஞ்சிநிற்கும். அது நடைபாதையில் கொட்டப்பட்டு, சரளைக் கற்களைபோன்று நடப்பதற்குப் பயன்படும்.⁴

சீடர்களுக்கு இன்றியமையாத கடமை இருக்கிறது. பாக்கியவான்களின் குண நலன்களை அணிந்து, அப்பிரசங்கத்தின் எஞ்சிய பகுதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அறிவுரைகளைக் கைக் கொண்டு சீடர்களாகத் திகழ்ந்து அவர்கள் இப்பூமிக்கு உப்பாக விளங்க வேண்டும். இத்தகைய உண்மையான ஆவிக்குரிய மேலான நிலை அவர்களிடத்தில் காணப்படாமல் போகுமென்றால், இவ்வுலகத்தின் மனிதர்கள் அவர்களுடைய சாட்சியைக் காலின் கீழ்போட்டு மிதிப்பார்கள். தன்னை முற்றிலும் ஒப்புவிக்காத விசுவாசி இவ்வுலகத்தின் அவமதிப்பையே பெறுவான்.

5:14 கிறிஸ்தவர்கள் உலகத்துக்கு வெளிச்சமாயிருக்கிறார்கள் என்று இயேசு கூறியுள்ளார். மேலும் தம்மையே அவர் “உலகத்திற்கு ஒளியாயிருப்பதாகக்” கூறியுள்ளார் (யோவான் 8:12:32, 36,46). இவ்விரு கூற்றையும் ஒப்பிடுங்கால் இயேசு கிறிஸ்து வெளிச்சத்தின் ஊற்றாக இருக்கிறார் என்பது புலனாகிறது. கிறிஸ்தவர்களோ அவருடைய ஒளியைப் பிரதிபலிக்கிறவராயிருக்கின்றனர். கதிரவனின் மகிமையை நிலா பிரதிபலிப்பதைப் போல கிறிஸ்துவுக்காகப் பிரகாசிப்பதே சீடர்களின் கடமையாகும்.

மலையின்மேல் இருக்கிற பட்டணம் போல கிறிஸ்தவன் இருக்கிறான்: அது சூழ இருக்கிற பகுதிகளைக் காட்டிலும் உயரமான இடத்தில் அமைந்து, இருளுக்கு நடுவே ஒளிவீசுகிறது. கிறிஸ்துவின் போதனைகளின் குணநலன்களை

தங்களுடைய வாழ்க்கையில் வெளிப்படுத்திக் காட்டுகிறவர்கள் மறைந்திருக்கமாட்டார்கள்.

5:15,16 மனிதர்கள் விளக்கைக் கொளுத்தி மரக்காலால் மூடிவைக்க மாட்டார்கள். மாறாக அது வீட்டிலுள்ள யாவருக்கும் வெளிச்சத்தைக் கொடுக்கும்படிக்கு அதனை அவர்கள் விளக்குத் தண்டினமேல் வைப்பார்கள். அவருடைய போதனைகளிலுள்ள அறிவுரைகளை நமக்கென்று பதுக்கிவைத்துக்கொள்ளாமல், மற்றவர்களிடம் அவற்றைப் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும். மனிதர்கள் நம்முடைய நற்கிரியைகளைக் கண்டு, நமது பிதாவை மகிமைப்படுத்தும்படி நமது வெளிச்சம் பிரகாசிக்கத் தக்கதாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். கிறிஸ்தவக் குணநலன்கள் செயல்முறைப்படுத்தப்படுவதே இங்கு வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. அறிவுறுத்தும் சொற்களைக் காட்டிலும், கிறிஸ்துவை வெளிப்படுத்திக் காட்டக்கூடிய கவர்ந்திழுக்கும் இனிமையான வாழ்க்கையே உரக்கப்பேசும்.

இ. நியாயப்பிரமாணத்தை இயேசு கிறிஸ்து நிறைவேற்றுகல் [5:17-20]

5:17,18 பெரும்பாலான புரட்சித் தலைவர்கள் முந்தின தொடர்புகளை அறுத்தெறிகின்றனர். மேலும் பாரம்பரிய ஒழுங்கு முறைகளை உதறித் தள்ளுகின்றனர். ஆனால் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவோ அவ்வாறு செய்யவில்லை. மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தை நிலைநிறுத்தி அவையாவும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று அவர் வலியுறுத்தினார். **நியாயப்பிரமாணத்தையோ தீர்க்கதரிசனங்களையோ அழிப்பதற்காக இயேசு கிறிஸ்து வரவில்லை, அவற்றை நிறைவேற்றவே வந்தார்.**

நியாயப்பிரமாணம் முழுவதும் நிறைவேறுமட்டும் அதிலுள்ள ஒரு சிறு எழுத்தாகிலும் ஒரு எழுத்தின் உறுப்பாகிலும் ஒழிந்துபோகாது என்று அவர் உறுதிபடக் கூறினார். “யோத்” என்னும் எபிரேய எழுத்தே, அம்மொழியின் எழுத்துக்களில் மிகச் சிறியது. அதனையே ஒரு சிறு எழுத்து என்று இயேசு கிறிஸ்து குறிப்பிட்டுள்ளார். எழுத்தின் உறுப்பு என்பது அவ்வெழுத்தின் ஒரு பகுதியாகும். அது மற்ற எழுத்திலிருந்து இதனை வேறுபடுத்திக் காட்டும் ஒரு கோடோவளைவோ ஆகும். அது “எ” என்ற எழுத்திற்கும் “ஏ” என்று எழுத்திற்கும் உள்ள வேறுபாட்டிற்கு ஒப்பாகும். வேதம் தேவ ஆவியானவரால் ஏவப்பட்டு எழுதப்பட்டது என்றும், அதில் முக்கியமற்றதாகத் தோன்றும் எந்தவொரு குறிப்பும் கூட

நிறைவேறாமல் போகாது என்றும் இங்கே இயேசு கிறிஸ்து வலியுறுத்துகிறார். ஆகவே வேத எழுத்துக்களில் காணும் ஒரு சிறு கோடும் கூட முக்கியத்துவம் அற்றது என்று கூறமுடியாது.

நியாயப்பிரமாணம் ஒருக்காலும் ஒழிந்து போகாது என்று இயேசு கிறிஸ்து கூறவில்லை என்பது நாம் கவனித்து உணரவேண்டிய உண்மையாகும். நியாயப்பிரமாணத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளவை யாவும் நிறைவேறுமளவும் ஒழிந்து போகாது என்றே அவர் கூறினார். இந்த வேறுபாடு இன்றைய நாட்களில் வாழும் விசுவாசிகளுக்குக் குழப்பத்தை உண்டாக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. மேலும் விசுவாசிகளுக்கும் நியாயப்பிரமாணத்திற்கும் இடையே உள்ள உறவும் சிக்கல் நிறைந்ததாக இருக்கிறது. எனவே அந்தப் பொருள் குறித்து வேதாகமம் என்ன கூறுகிறது என்பதைச் சுருக்கமாகக் காணவிழைவோம்.

விசுவாசிகளுக்கும் நியாயப்பிரமாணத்திற்கும் இடையே உள்ள உறவு

இஸ்ரவேல் நாட்டிற்கு மோசேயின் மூலமாக தேவன் தந்தருளிய நடைமுறைச் சட்டங்களின் தொகுப்பே நியாயப்பிரமாணம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. நியாயப்பிரமாணத்தின் அனைத்துக் கூறுகளும் யாத்திராகமம் 20-31, லேவியராகமம், உபாகமம் ஆகிய நூல்களில் அடங்கியுள்ளன. அவற்றின் கருத்துப்பிழிவாகப் பத்துக் கற்பனைகள் விளங்குகின்றன.

இரட்சிப்பைப் பெறுவதற்கான வழிமுறையாக நியாயப்பிரமாணம் தரப்படவில்லை (அப். 13:39; ரோமர் 3:20; கலா. 2:16,21; 3:11), மனிதர்களுடைய பாவ நிலைமையைச் சுட்டிக்காட்டும் நோக்கத்துடன் அது வகுக்கப்பட்டுள்ளது (ரோமர் 3:20; 5:20; 7:7; 1 கொரி. 15:56; கலா. 3:19). மேலும் தேவனுடைய கிருபையுள்ள இரட்சிப்பை மனிதர்கள் கண்டடையும்படி அது அவர்களை வழிநடத்துகிறது. இஸ்ரவேல் நாட்டிற்காகத் தரப்பட்ட அந்தப் பிரமாணத்தில் அடங்கியுள்ள அறநெறிகள் எக்காலத்திலும் கடைப்பிடிக்கத் தக்கவையாகும் (ரோமர் 2:14,15). மனித இனத்தின் எடுத்துக்காட்டாக இஸ்ரவேலை தேவன் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கொண்டு சோதித்தார். அதன் மூலமாக, இஸ்ரவேல் குற்றமுடையதுபோலவே உலகம் முழுவதும் குற்றமுடையது என்று மெய்ப்பிக்கப்பட்டது (ரோமர் 3:19).

மரண தண்டனை நியாயப்பிரமாணத்தின் ஒரு அம்சமாக அதனுடன் இணைந்திருந்தது (கலா.

3:10); ஒரு கட்டளை மீறப்பட்டால் எல்லாக் கட்டளைகளும் மீறப்பட்டதாகவே கருதப்படும் (யாக். 2:10). மனிதர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தை மீறியதால், மரணமாகிய சாபத்திற்கு உரியவராயிருந்தனர். தேவனுடைய நீதியும் பரிசுத்தமும் அத்தண்டனை நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தின. இதன் காரணமாகவே இயேசு கிறிஸ்து இவ்வுலகிற்கு வந்தார். தமது மரணத்தின் மூலமாக அந்தத் தண்டனையைச் செலுத்தவே அவர் வந்தார். அவர் பாவமற்றவராக இருந்த போதும், நியாயப்பிரமாணத்தை மீறியவர்களுக்குப் பதில்ஆளாக அவர் மரித்தார். அவர் நியாயப்பிரமாணத்தை உதறித்தள்ளவில்லை; மாறாக அவர் தமது வாழ்க்கையின் மூலமாகவும், தமது மரணத்தின் மூலமாகவும் நியாயப்பிரமாணத்தின் அனைத்துக் கோரிக்கைகளையும், அதன் நுணுக்கமான முறையில் நிறைவேற்றினார். இவ்வாறாக, நற்செய்தியானது நியாயப்பிரமாணத்தைத் தூக்கி எறியாமல், அதனை நிலைநிறுத்தி, கிறிஸ்துவின் மீட்பின் செயலின் மூலமாக அதனுடைய கோரிக்கைகள் யாவும் நிறைவேற்றப்பட்டன என்பதைக் காட்டுகிறது.

ஆகையால், இயேசு கிறிஸ்துவிடம் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கும் மனிதன் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு அடிமைப்பட்டவன் அல்லன்; அவன் கிருபைக்குக் கீழாக இருக்கிறான் (ரோமர் 6:14). கிறிஸ்து ஆற்றிய செயலின் மூலமாக அவன் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு மரித்துவிட்டான். நியாயப்பிரமாணத்திற்கான தண்டனை ஒரே ஒருமுறை தான் செலுத்தப்படவேண்டும். கிறிஸ்து அந்தத் தண்டனையை ஏற்கனவே செலுத்தித் தீர்த்து விட்டதால், விசுவாசி மீண்டும் அதற்கான தண்டனையைச் செலுத்த வேண்டிய தேவையில்லை. இந்த அர்த்தத்தில் நியாயப்பிரமாணமானது விசுவாசியைவிட்டு அகன்று சென்றுவிட்டது (2 கொரி. 3:7-11) கிறிஸ்து வரும்வரை நியாயப்பிரமாணம் பள்ளி ஆசிரியராய் இருந்தது. ஆனால் இரட்சிப்பிற்குப் பின்னர் அந்த ஆசிரியரின் துணை தேவையில்லை (கலா. 3:24,25).

கிறிஸ்தவன் நியாயப்பிரமாணத்திற்குக் கீழானவனாக இல்லாதிருப்பினும், அவன் கட்டுப்பாடற்றவன் அல்லன். அவன் நியாயப்பிரமாணத்தைக் காட்டிலும் வலிமையுள்ள கட்டாகிய கிறிஸ்துவின் பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கிறான் (1 கொரி. 9:21). அவனுடைய நடத்தைகள், தண்டனை வருமோ என்ற பயத்தினால் அன்றி, கிறிஸ்துவைப் பிரியப்படுத்த வேண்டு

மென்ற விருப்பத்தினால் ஒழுங்குபடுத்தப்படுகின்றன. கிறிஸ்துவே அவனுடைய வாழ்வின் கோட்பாடாக மாறிவிடுகிறார் (யோவான் 13:15; 15:12; எபே. 5:1, 2; 1 யோவான் 2:6; 3:16).

நியாயப்பிரமாணத்தோடு விசுவாசிக்குள்ள உறவு பற்றி சிந்திக்கும்போது, பொதுவாக ஒரு கேள்வி எழுவதுண்டு, “நான் பத்துக் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டுமா?” நியாயப்பிரமாணத்தில் உள்ள சில கொள்கைகள் எக்காலத்திற்கும் பொருத்தமுடையனவாயுள்ளன. களவு செய்தல், இச்சித்தல், கொலைசெய்தல் ஆகியவை எப்போதும் தவறானவையே ஆகும். சிறப்பான வகையில் பத்துக்கட்டளைகளில் ஒன்பது புதிய ஏற்பாட்டில் திரும்பவும் சொல்லப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் தண்டனையோடு கூடிய நியாயப்பிரமாணமாக அவை தரப்படவில்லை. மாறாக இறைமக்கள் நீதியில் பயிற்சிபெறும்படியாக அவை தரப்பட்டுள்ளன (2 தீமோ. 3:16). ஓய்வு நாளைக் குறித்த கட்டளை புதிய ஏற்பாட்டில் கொடுக்கப்படவில்லை, வாரத்தின் ஏழாம் நாளாகிய சனிக்கிழமையை ஓய்வுநாளாகக் கைக்கொள்ளும்படி கிறிஸ்தவர்கள் எங்கும் கற்பிக்கப்படவில்லை.

இரட்சிப்படையாத மக்களிடத்தில் நியாயப்பிரமாணத்தின் ஊழியம் இன்னும் முடிவுபெறவில்லை; “ஒருவன் நியாயப்பிரமாணத்தை நியாயப்படி அனுசரித்தால் நியாயப்பிரமாணம் நல்ல தென்று அறிந்திருக்கிறோம் (1 தீமோ. 1:8). அதை ஒருவன் நியாயப்படி கைக்கொள்ளும்போது பாவத்தைப் பற்றிய அறிவு அவனுக்கு உண்டாகிறது. அப்பொழுது அவன் மனந்திரும்புவதற்குரிய வழிநடத்துதலைப் பெறுகிறான். ஆனால் ஏற்கனவே இரட்சிப்படைந்தவர்களுக்கு நியாயப்பிரமாணம் தேவையில்லை; “நியாயப்பிரமாணம் நீதிமானுக்கு விதிக்கப்படவில்லை.” (1 தீமோ. 1:9).

நியாயப்பிரமாணம் வலியுறுத்திய நீதி, “மாம் சத்தின்படி நடவாமல் ஆவியின்படி நடக்கிறவர்களிடத்தில்” நிறைவேறியிருக்கிறது (ரோமர் 8:4). நியாயப்பிரமாணத்தினால் நிறுவப்பட்ட தகுதியைக்காட்டிலும், நம்முடைய கர்த்தர் மலைப்பிரசங்கத்தில் வழங்கிய போதனை மேலான தகுதியை நிறுவிருக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, “கொலை செய்யாதிருப்பாயாக” என்று நியாயப்பிரமாணம் கூறியிருக்கிறது. ஆனால் ஒரு மனிதனை வெறுக்கவும் கூடாது என்று இயேசு கூறினார். ஆகவே, நியாயப்பிரமாணத்தையும் தீர்க்கதரிசனங்களையும் மலைப்பிரசங்கம் நிலை

நிறுத்தியது மட்டுமின்றி, அதனை விரிவாக்கம் செய்து, அதனுடைய ஆழ்ந்த அர்த்தங்களுக்குள் நம்மை உட்படுத்துகிறது.

5:19 மலைப்பிரங்கத்தின் விளக்கங்களுக்கு மீண்டும் வருவோம். தேவனுடைய கட்டளைகளை வலுவிறுத்துபோகும்படி செய்கிற மனித இயல்பைக் குறித்து இங்கே இயேசு குறிப்பிடுகிறார். அவை தெய்வீக இயல்பு உடையவையாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், தங்களுடைய சொந்த அறிவிற்கு ஏற்ப மனிதர்கள் விளக்கம் அளித்து, அவற்றைத் தேவையற்றவையாக மாற்றிவிடுகின்றனர். அந்த நியாயப்பிரமாணத்தின் ஒரு பகுதியை மீறுகிற ஒருவன், மற்றவர்கள் அதனை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்துவானானால், அவன் **பரலோக ராஜ்யத்தில் எல்லாரிலும் சிறியவன் என்னப்படுவான்**. அவ்வாறு போதிக்கிற மனிதன் பரலோக ராஜ்யத்தில் அனுமதிக்கப்படுகிறதைக் காணாமீடத்து, அது நமக்கு மிகுந்த வியப்பினைத் தருகிறது. ஆயின் கிறிஸ்துவின்மேல் கொள்கின்ற விசுவாசமே பரலோக ராஜ்யத்தில் நுழைவதற்கான தகுதி என்பதை நினைவுகூர்வோம். ஒருவன் எங்ஙனம் கீழ்ப்படிதலோடும் உண்மையோடும் இப்புவிவில் வாழ்கிறானோ அதைப் பொருத்தே அவன் பரலோகத்தில் அடைகிற பதவிகளின் மேன்மை நிர்ணயிக்கப்படும். இராஜ்யத்தின் பிரமாணங்களுக்குக் கீழ்ப்படிகிறவன் **பரலோக ராஜ்யத்தில் பெரியவன் என்னப்படுவான்**.

5:20 பரலோக ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க, நமது நீதியானது **வேதபாரகர் பரிசேயர் என்பவர்களுடைய நீதியிலும்** மேலானதாக இருக்க வேண்டும். அவர்களோ வெளியரங்கமான சடங்காச்சாரத் தூய்மையைத் தரக்கூடிய சமயச் சடங்குகளில் மனநிறைவு கொண்டிருந்தனர். ஆயின் அச்சடங்குகள் அவர்களது உள்ளங்களை மாற்றவில்லை. ஒருவன் வெளியரங்கமான படி நீதியுள்ளவனாகக் காணப்பட்டு, உள்ளார்ந்த வகையில் உண்மையற்றவனாகக் காணப்படுவானானால் பரலோக ராஜ்யத்துக்குள் உட்புக முடியாது என்னும் உண்மையை உயர்வு நவீர்சி அணியினால் இயேசு கிறிஸ்து இங்கு விளக்குகிறார். இயேசு கிறிஸ்துவைச் சொந்த இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்வோருடைய கணக்கில் தேவன் அவருடைய நீதியை வரவு வைக்கிறார். அத்தகைய நீதி ஒன்றையே அவர் நிறைவானதாக ஏற்றுக்கொள்கிறார் (2 கொரி. 5:21). மேலும் எங்கே உண்மையான விசுவாசம் இருக்கிறதோ,

அங்கே தொடர்ந்து வருகிற பிரசங்கத்தின் பகுதியில் இயேசு கிறிஸ்து கூறியுள்ள நடைமுறை நீதி விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஈ. சினம் கொள்ளலாகாது என இயேசு எச்சரித்தல் (5:21-26)

5:21 கொலை தேவனால் தடைசெய்யப்பட்டது என்றும், கொலைசெய்தவன் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் இயேசு இப்புவிவில் இருந்த காலத்தில் வாழ்ந்த யூதர்கள் அறிந்திருந்தனர். நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்படுவதற்கு முன்னரும் இது வழக்கில் இருந்தது (ஆதி. 9:6). பின்னர் இச்சட்டம் நியாயப்பிரமாணத்தில் சேர்க்கப்பட்டது (யாத். 20:13; உபா. 5:17). கொலையைப் பற்றிய கட்டளையில், **“நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்”** என்னும் முன்னுரையுடன் இயேசு ஒரு மாற்றத்தைக் கொண்டுவருகிறார். இதுவரை தான் கொலை செய்யவில்லையென்று எவனும் பெருமை பாராட்டமுடியாது. “கொலை செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணமும் உங்களுடைய உள்ளத்தில் எழக்கூடாது. இதுவே எனது அரசின் குடிமக்களுக்கான தகுதி” என்று இயேசு கிறிஸ்து கூறுகிறார். கொலைக்கு மூலகாரணம் என்னவென்பதை அவர் ஆராய்ந்து மூன்று வகையான நியாயமற்ற கோபங்களை எடுத்துரைத்து எச்சரிக்கிறார்.

5:22 தன் சகோதரனைக் காரணமில்லாமல் கோபித்துக் கொள்வது முதல் வகைப்படும். இவ்வகைக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவன் **நியாயத்தீர்ப்புக்கு ஏதுவாயிருப்பான்**. அதாவது அவன் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவனாக நீதிமன்றத்துக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுவான். தங்களுடைய சிந்தனையே தங்களது கோபத்திற்குக் காரணமாயிருக்கிறது என்பதைப் பெரும்பாலோர் கண்டறிய முடியும். ஆயின், தேவனுடைய புகழ்ச்சிக்கு இழுக்கு உண்டாக்கப்படும்போதும், வேறொருவருக்கு எதிராகத் தவறிழைக்கப்படும்போதும் கோபங்கொள்ளுதலை நியாயப்படுத்தலாம். ஆயின் தனக்கு எதிராக இழைக்கப்படும் தவறுகளுக்காக ஒருவர் கோபப்படுவது ஒருபோதும் சரியாகாது.

இரண்டாவது, இதனினும் கடுமையானது. அது சகோதரனை அவமதிக்கும் செயலாகும். இயேசுகிறிஸ்து இவ்வுலகில் இருந்தபோது வாழ்ந்த மக்கள் பிறரை இழிவுபடுத்தும் வகையில் **ராக்கா** (‘வீணன்’ என்னும் பொருளுடைய அராமியச் சொல்) என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்துவர். இவ்வாறு இழிவாய்ப்பு பெயரிட்டுப் பேசு

கிறவன் ஆலோசனைச் சங்கத் தீர்ப்புக்கு ஏது வாயிருப்பான். அதாவது அவர்கள், அந்த நாட்டின் உச்சநீதி மன்றமாகிய ஆலோசனைச் சங்கத்தில் விசாரிக்கப்படுவார்கள்,

இறுதியாக, இயேசு கிறிஸ்து கண்டித்துணர்த்தும் மூன்றாவது வகையான சினம் யாதெனில், மற்றொருவனை மூடன் என்று அழைக்கும் செயலாகும். இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மூடன் என்னும் சொல் மதியற்றவன் என்பதிலும் கூடுதலான பொருளுடையதாகும். மரணத்திற்குப் பாத்திரமான வகையில் அறிநிலையில் தவறு செய்த ஒருவனைக் குறிக்கும் சொல்லே மூடன் என்பதாகும். மேலும் அச்சொல்லைப் பயன்படுத்துபவர், அந்த மனிதன் சாகவேண்டும் என்ற விருப்பம் கொண்டவராக இருக்கிறார் என்பதையும் அச்சொல் சுட்டிக்காட்டுகிறது. “ஆண்டவர் உன்னைச் சாகடிப்பார்” என்று ஒரு மனிதன் மற்றொருவனைச் சபிக்கிறதை நாம் அவ்வப்போது கேட்கிறோம். அந்த மனிதன் தேவனால் நரகத்திற்குள் தள்ளப்படவேண்டும் என்று இவன் தேவனிடத்தில் விண்ணப்பிக்கிறான். அவ்வாறு கூறுகிறவன் எளிநரகத்துக்கு ஏதுவாயிருப்பான் என்று கர்த்தர் இங்கே எச்சரிக்கிறார். கொலை தண்டனை அடைந்தவர்களின் சடலங்கள் எருசலேமுக்கு வெளியே எப்பொழுதும் எரிந்துகொண்டிருக்கும் ஹின்னோம் பள்ளத்தாக்கில் வீசி எறியப்படும். கேஹன்னா (Gehenna) என்று பெயர் பெற்ற இந்தப் பள்ளத்தாக்கு அவிவாத அக்கினியை உடைய எளிநரகத்தை உருவகப்படுத்திக் காட்டும் சித்திரமாகும்.

இரட்சகரின் கூற்றில் காணும் கடுமையைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளத் தேவையில்லை. கோபம் கொலைக்கு வித்தாக இருக்கிறது என்றும், இழிவான சொற்களில் கொலைவெறி அடங்கியிருக்கிறது என்றும், சபிக்கும் சொற்களில் கொலைசெய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கம் உள்ளதென்றும் அவர் கற்பிக்கிறார். குற்றத்தின் கடுமை கூடக்கூட அதற்கான தண்டனையும் வெவ்வேறு அளவுடையதாக மாறுகிறது: **நியாத் தீர்ப்பு, ஆலோசனைச் சங்கத்தின் தீர்ப்பு, எளிநரகம்.** குற்றங்களின் கொடுமைக்கு ஏற்பவே இயேசு கிறிஸ்துவின் அரசில் கொடுக்கப்படும் தண்டனையின் அளவும் கடுமையாயிருக்கும்.

5:23,24 கோபத்தினாலோ வேறு ஏதாவது காரணத்தினாலோ ஒருவர் மற்றொருவரைப் புண்படுத்தியிருந்தால், அவர் தேவனுக்குக் காணிக்கையைக் கொண்டுவருவதில் பயன் ஒன்றும்

இல்லை. கர்த்தர் அந்தக் காணிக்கையில் பிரியமாயிருக்கமாட்டார். தவறிழைத்தவர் மற்றவரிடம் முதலாவது சென்று தனது தவறைச் சரிசெய்து கொள்ள வேண்டும். அதன் பிறகே அவருடைய காணிக்கை தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

இங்கு சொல்லப்பட்டிருப்பவை யாவும் யூத சமயத்தின் பின்னணியில் எழுதப்பட்டவையாக இருப்பினும், இன்றைய நாட்களில் இவை நமக்குப் பொருந்தாதவை என்று சொல்லமுடியாது. கர்த்தருடைய பந்தியோடு சம்பந்தப்பட்டு இக்கருத்து பொருத்தமுடையதாக இருக்கிறது என்று பவுல் விளக்கிக்கூறியுள்ளார் (1 கொரி. 11-ஆவது அதிகாரத்தைக் காண்க). உடன் விசுவாசிகளோடு நல்ல ஐக்கியம் கொண்டிராத விசுவாசி ஏறெடுக்கும் ஆராதனையை தேவன் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்.

5:25,26 வழக்காடவேண்டுமென்ற வெறியையும், தவறை ஒப்புக்கொள்ளத் தயக்கும் மனதையுமே இயேசு கிறிஸ்து இங்கே எச்சரிக்கிறார். நீதி மன்றத்தில் விசாரிக்கப்பட வேண்டிய நிலையைச் சந்திப்பதற்குப் பதிலாக, எதிராளியுடன் உடனடியாகச் சமரச உடன்பாடு செய்துகொள்ளுதல் சிறந்தது. அவ்வாறு நிகழும்போது நாம் சில இழப்புகளை அடைவது நிச்சயம். இந்த உவமையில் எவரெல்லாம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர் என்பதை அறிவதில் வேத அறிஞர்களுக்கிடையே கருத்து வேறுபாடு உண்டு. ஆயினும் இங்கு சொல்ல வேண்டிய செய்தி மிகத்தெளிவாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் தவறிழைத்திருந்தால் அதனை உடனடியாக ஒப்புக்கொள்ளுங்கள். மேலும் அந்தத் தவறை உடனடியாகத் திருத்திக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் தொடர்ந்து மனந்திரும்பாவிடில், உங்களுடைய பாவம் உங்களைத் தொடர்ந்து பிடித்து, முழுப் பரிகாரத்தை நீங்கள் செலுத்துவதோடு, கூடுதல் அபராதத்தையும் செலுத்த வேண்டியதாகும். நீதிமன்றத்திற்குச் செல்வதற்குத் தீவிரம் காட்டாதீர்கள். அவ்வாறு நீங்கள் நீதிமன்றத்தை நாடிச் செல்வீர்கள் என்றால் உங்கள் குற்றம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, உங்களுடைய கடைசிக் காசும் செலவழிந்து போகும்.

உ. விபசாரத்தை இயேசு கிறிஸ்து கண்டித்தல் [5:27-30]

5:27,28 மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம் விபசாரத்தை முற்றும் தடைசெய்துள்ளது (யாத். 20:14; உபா. 5:18). இந்தக் குற்றத்தைத் தான் செய்ததேயில்லை என்று ஒருவன் பெருமைப்படலாம். ஆயினும் அவனுடைய கண்கள் விபசாரத்

தில் நிறைந்திருக்கக் கூடிய வாய்ப்புண்டு (2 பேதுரு 2:14). வெளித்தோற்றத்தில் மதிக்கப் படத்தக்க மனிதனாக அவன் காணப்பட்டாலும், அவனுடைய மனம் அசுத்தத்தின் சுழற்சியில் அகப்பட்டுக்கொண்டு அலைந்து திரியும். ஆகவே தவறான செயல்களைச் செய்யாதிருப்பது மட்டும் போதாது, உள்ளார்ந்த தூய்மை விளங்க வேண்டும் என்று இயேசு தமது சீடர்களுக்குப் போதித்தார். விபசாரச் செயலை நியாயப்பிரமாணம் தடைசெய்தது. இயேசுவோ விபசாரத்திற்கான ஆசையையே தடை செய்துள்ளார்: ஒரு ஸ்திரீயை இச்சையோடு பார்க்கிற எவனும் தன் இருதயத்தில் அவளோடே விபசாரம் செய்தாயிற்று. “உங்களுடைய நினைவிலோ செயலிலோ விபசாரம் செய்வீர்களெனில், உங்களுடைய பாலுறவு வேட்கை தனியாது. அது தீயை அணைக்க நெய்யை ஊற்றுவதற்கு ஒப்பாகும்” என்று திருவாளர் E. ஸ்டேன்லி ஜோன்ஸ் கூறிய சொற்களில் இதனுடைய முக்கியத்துவத்தை உணரலாம். சிந்தையில் தோன்றும் பாவத்திற்கு உரமிடுவோமாயின், அது செயலில் முடிவடைபும்.

5:29,30 மாசற்ற சிந்தனையை வாழ்க்கையில் எப்பொழுதும் கொண்டிருக்க சுயக்கட்டுப்பாடு மிகவும் அவசியமானதாகும். நம்முடைய சரீரத்தின் ஓர் உறுப்பு நாம் பாவம் செய்வதற்குக் காரணமாக இருக்குமென்றால், அந்த உறுப்பை வாழ்நாளின்போது இழந்துவிடுவது நலம்; இல்லையேல் பாவம் செய்கின்ற ஆத்துமா என்றென்றும் நித்தியமாக இழந்துபோக நேரிடும் என்று இயேசு கிறிஸ்து இதன் நிமித்தமே கற்பித்துள்ளார். இயேசு கிறிஸ்துவின் சொற்களை எழுத்தின்படி நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமா? நம்முடைய சரீரத்தின் உறுப்புகளைத் தறித்துப்போட வேண்டுமென்று அவர் ஆலோசனை கூறுகிறாரா? ஒருவர் தனது ஆத்துமாவை இழந்துவிடக் கூடிய நிலை ஏற்படுவதைத் தடுக்க, அவர் தனது சரீரத்தின் ஓர் உறுப்பை இழக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படும் எனில், அவர் அதை இழந்து விடுவதே மேலானது. இந்த அளவிற்கு இதற்கு நாம் எழுத்தின்படி பொருள்கொள்ளலாம். ஆனால் இப்படிப்பட்ட கட்டாயம் ஏற்பட வாய்ப்பில்லை. ஏனெனில், விசுவாசியானவன் தூய வாழ்க்கையை வாழ்வதற்குத் தேவையான ஆற்றலைத் தூய ஆவியானவர்தாமே தந்தருளுகிறார். ஆயினும், விசுவாசியானவன் தூய ஆவியானவருடைய வழி நடத்துதலில் உறுதியோடு நிலைநின்று ஒழுங்குடன் செயல்பட ஒத்துழைக்கவேண்டும்.

உள. விவாகரத்து செய்தல் தவறானது என்று இயேசு கிறிஸ்து கடிந்துரைத்தல் [5:31,32]

5:31 பழைய ஏற்பாட்டுச் சட்டத்தில் உபாகமம் 24:1-4 இன்படி விவாகரத்து அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தது. விபசாரத்தில் ஈடுபட்ட மனைவியைக் குறித்து இந்தப் பகுதி கருத்துரைக்கவில்லை (விபசாரத்தில் ஈடுபட்டால் மரணதண்டனையே வழங்கவேண்டும் உபா. 22:22). மாறாக விருப்ப மின்மை, உடன் வாழத்தகுதியற்ற தன்மை ஆகிய காரணங்களுக்காகச் செய்யப்படும் திருமணமுறிவு பற்றியே இங்கு பேசப்படுகிறது.

5:32 ஆனால் கிறிஸ்துவின் அரசில், வேசித்தன முகாந்தரத்தினால் ஒழிய தன் மனைவியைத் தள்ளிவிடுகிறவன், அவளை விபசாரம் செய்யப்பண்ணுகிறவனாய் இருப்பான். அவ்வாறு தள்ளிவிடப்பட்டவள் தானாகவே விபசாரியாக மாறிவிடுவாள் என்பது இதன் பொருள் அன்று; தன் வாழ்க்கையை நடத்த ஆதரவின்றி, அவள் வேறொருவனோடு வாழ வற்புறுத்தப்படுவாள் என்ற சிந்தையோடு இவ்வாறு உரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு வேறொருவனோடு அவள் வாழத்தொடங்கும்போது, அவள் விபசாரியாக ஆகிவிடுகிறாள். அவ்வாறு அந்த முந்தின மனைவி விபசாரியாக வாழ்வது மட்டுமின்றி, அப்படித் தள்ளிவிடப்பட்டவளை விவாகமப்பண்ணுகிறவனும் விபசாரம் செய்கிறவனாக இருப்பான்.

வேதாகமத்தில் விவாகரத்து, மறுமணம் ஆகிய பொருள் பற்றிய ஆய்வு மிகவும் சிக்கல் நிறைந்த ஒன்றாகும். அதைக் குறித்து எழுகின்ற எல்லாக் கேள்விகளுக்கும் விடைபகர இயலாது. ஆனால் வேதம் இதைக் குறித்து என்ன கூறுகிறது என்பதை ஆராய்ந்து அதை நாம் நம்புகிற வண்ணமாகச் சுருங்கக் கூறுவது நலம் பயக்கும்.

திருமணமுறிவும் மறுமணமும்

மனிதனைக் குறித்த தேவனுடைய நோக்கங்களில் விவாகரத்திற்கு இடமில்லை. ஓர் ஆணும் பெண்ணும் திருமணம் செய்தபின் மரணம் அவர்களைப் பிரிக்கும் வரை இணைந்து வாழ்வதே தேவனுடைய சித்தமாகும் (ரோமர் 7:2,3). படைப்பின்போது இது குறித்து தேவன் ஏற்படுத்திய ஒழுங்கை, பரிசேயரோடு உரையாடிய இயேசு கிறிஸ்து சுட்டிக்காட்டித் தெளிவுபடுத்தினார் (மத். 19:4-6).

திருமறைக் கோட்பாட்டிற்குப் புறம்பான விவாகரத்தை தேவன் வெறுக்கிறார் (மல். 2:16). அவர் அனைத்து வகை விவாகரத்துகளையும்

வெறுக்கிறதில்லை. ஏனெனில் அவர்தாமே இஸ்ரவேலை விவாகரத்து செய்ததாகப் பேசினார் (எரே. 3:8). இதன் காரணம் யாதெனில், இஸ்ரவேலர் தேவனை மறந்து சிலைகளை வணங்கினார்கள். இஸ்ரவேல் தேவனுக்கு உண்மையற்ற முறையில் நடந்துகொண்டது.

தம்பதிகள் இருவரில் ஒருவர் ஒழுக்கக்கேடு என்னும் குற்றத்தில் ஈடுபட்டால் ஒழிய அவர் களுக்கிடையே விவாகரத்திற்கு இடமில்லை என்று இயேசு கிறிஸ்து மத்தேயு 5:31,32; 19:9 ஆகிய வேதபகுதிகளில் போதித்துள்ளார். அந்த விதிவிலக்கு மாற்கு 10:11,12; லூக்கா 16:8 ஆகிய பகுதிகளில் சொல்லப்படவில்லை. மாற்கு மற்றும் லூக்கா ஆகியோர் கிறிஸ்து கூறிய எல்லா வார்த்தைகளையும் குறிப்பிடவில்லை என்பதே இந்த வேறுபாட்டிற்குக் காரணமாக இருக்கக் கூடும். ஆகவே விவாகரத்து குறைவுடைய செயலாக இருந்தபோதும், தம்பதிகளில் ஒருவர் மற்றவருக்கு உண்மையற்றபடி நடந்துகொள்ளும் போது, அது அனுமதிக்கப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் விவாகரத்தை இயேசு கிறிஸ்து அனுமதிக்கிறார்; ஆனால் அவர் அதைக் கட்டளையிடவில்லை.

1 கொரிந்தியர் 7:12-16 ஆகிய வசனங்களின் படி அவிசுவாசியான துணைவர் பிரிந்து போன நிலையில் விசுவாசி விவாகரத்து கோருவதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சிலவேத அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். கைவிடப்பட்ட நபர் “இப்படிப்பட்ட விஷயத்தில் அடிமைப்பட்டவரல்ல” என்று பவுல் கூறியுள்ளார். அதாவது மற்றவர் பிரிந்து சென்ற பிறகு சகோதரனோ சகோதரியோ விவாகரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். அவ்வாறு பிரிந்து சென்றவர் வேறொருவருடன் வாழ்வதற்காகவே பிரிந்து சென்றிருக்க வேண்டும். ஆகவே மத்தேயு 5 மற்றும் 19ஆவது அதிகாரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விதிவிலக்கு இதற்கும் பொருந்தும் என்று இந்த விளக்கவுரை ஆசிரியர் கருதுகிறார். ஆகவே வேத வசனத்தின் அடிப்படையில் மற்றவர் விபசாரத்தில் ஈடுபட்டுவிட்டால், விசுவாசி விவாகரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

புதிய ஏற்பாட்டில் விவாகரத்து அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பினும், மறுமணம் செய்து கொள்ளுதலை அது ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று பலர் கருதுகின்றனர். ஆயினும் இந்த வாதம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடியதன்று. தம்பதிகளில் தவறு செய்யாதவர் மறுமணம் செய்துகொள்வதைப்

புதிய ஏற்பாடு குற்றமாகக் கருதவில்லை. அது தவறிழைத்தவரையே குற்றப்படுத்துகிறது. திருமறையின் அடிப்படையில் விவாகரத்து அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதன் முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்று மறுமணம் செய்துகொள்ளாதலே ஆகும். இல்லை யேல் பிரிந்து வாழ்தலே போதுமானதாகும்.

இந்தப் பொருள் குறித்துப் பேசுங்கால், “இரட்சிக்கப்படுவதற்கு முன்பு விவாகரத்து செய்தவர்களைக் குறித்து என்ன சொல்வது?” என்னும் கேள்வி எழுவதைத் தவிர்க்க முடியாது. இரட்சிப்பிற்குமுன்பு நடந்த முறையற்ற விவாகரத்துகளும் மறுமணங்களும் பாவங்களாகும். அவை முற்றிலுமாக மன்னிக்கப்பட்டுவிட்டன என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை (எ.கா. 1 கொரி. 6:11 இங்கே கொரிந்தியர்கள் முன்னே செய்த பாவங்களில் விபசாரமும் ஒன்று என பவுல் குறிப்பிட்டுள்ளதைக் கவனியுங்கள்). இரட்சிப்படைவதற்கு முன்னர் ஒருவர் செய்த பாவங்கள், அவர் உள்ளூர் சபையில் பங்குகொள்வதைத் தடைசெய்வதில்லை.

திருமறைக்குப் புறம்பான காரணங்களுக்காக விவாகரத்து செய்துவிட்டு மறுமணம் செய்து கொண்ட கிறிஸ்தவர்களை உள்ளூர் சபையின் ஐக்கியத்தில் மீண்டும் சேர்த்துக்கொள்வது முறையாகுமா என்னும் கேள்விக்கு விடையளிப்பது மிகவும் கடினம். அவ்வாறு திருமணம் செய்து கொண்ட கிறிஸ்தவர் தன்னுடைய துணையோடு முன்னர் மட்டுமே சரீர உறவு கொண்டிருந்தாரா அல்லது தொடர்ந்து அவ்வித உறவு கொண்டிருக்கிறாரா என்பதைப் பொருத்தே அதைக்குறித்து முடிவெடுக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்டவர்கள் தொடர்ந்து விபசார வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருந்தால் அவர்கள் தங்களுடைய பாவத்தை அறிக்கை செய்கிறது மட்டுமின்றி, புதிய துணையை விட்டுவிலக வேண்டுவதும் முறையாகும்.

ஆனால் ஒரு பிரச்சனைக்கு தேவன் தருகிற பரிசாரம் அதனினும் பெரிதான சிக்கலை ஏற்படுத்தாது. ஒரு திருமணச் சிக்கலை அவிழ்க்கும் நோக்குடன் செய்கிற பரிசாரம் மறுமணத்தில் இணைக்கப்பட்ட ஆணையும் பெண்ணையும் மீண்டும் பாவத்திற்குள் விழச்செய்து, தாயையும் பிள்ளைகளையும் வீடு, பணம் போன்ற எந்த ஆதரவும் இல்லாத அநாதைகளாக ஆக்கி, அதிகமான தீங்கை ஏற்படுத்திவிடும்.

இந்த விளக்கவுரை ஆசிரியரின் கருத்தின் படி, வேதத்திற்குப் புறம்பாக விவாகரத்து செய்து

பின்னர் மறுமணம் செய்துகொண்ட கிறிஸ்தவர்கள், தங்களுடைய பாவத்திற்காக உண்மையிலேயே மனம்வருந்துவார்களெனில், கர்த்தரோடும் சபையோடும் அவர்களை ஐக்கியம் கொள்ளச் செய்வதே தகும். விவாகரத்தைப் பொருத்த மட்டில் ஒவ்வொரு விவாகரத்தும் வெவ்வேறு தன்மை உடையதாக இருக்கும். ஆகவே ஒவ்வொன்றையும் குறித்து உள்ளூர் சபையின் மூப்பர்கள் தீர்வியாசித்து தேவ வார்த்தையின் அடிப்படையில் முடிவெடுக்க வேண்டும். இதைக் குறித்து ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமெனில், மூப்பர்களுடைய தீர்மானத்திற்கு அனைவரும் கட்டுப்பட வேண்டும்.

எ. ஆணையிடுதலைக் கிறிஸ்து கண்டித்தல் [5:33-37]

தேவனுடைய நாமத்தில் பொய்யாணை இருவற்கு எதிரான பல தடைகள் மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தில் அடங்கியிருக்கின்றன (லேவி. 19:12; எண். 30:2; உபா. 23:21). தாங்கள் சொல்வது உண்மை என்பதற்கு தேவனே சாட்சியாக இருக்கிறார் என்று சொல்வதே தேவனின் நாமத்தில் ஆணையிடுதலாகும். தேவனின் நாமத்தில் பொய்யாணை இருவதைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு, தேவனின் நாமத்திற்குப் பதிலாக யூதர்கள் வானத்தின் பேரிலும், பூமியின் பேரிலும், எருசலேமின் பேரிலும், தங்கள் சிரசின் பேரிலும் சத்தியம் பண்ணுவதைப் பழக்கமாக்கிக் கொண்டனர்.

நியாயப்பிரமாணத்தைத் தாங்கள் மீறவில்லை என்று காண்பிக்கும் பொருட்டு, கபடாய் மக்கள் நடந்துகொள்வதை அறிந்திருந்த கர்த்தர், பொதுவான உரையாடல்களில் அவர்கள் ஆணையிடவோ சத்தியம் பண்ணவோ கூடா தென்று இங்கு தடைசெய்கிறார். இச்செய்கை கபடு நிறைந்தது மட்டுமின்றி, தேவனுடைய நாமத்தில் ஆணையிடுவதைத் தவிர்க்க அவருடைய நாமத்திற்கு மாற்றாக வேறொரு பெயர்ச் சொல்லைப் பயன்படுத்துவதாகவே இருந்தது. வானத்தின் பேரில் சத்தியம் பண்ணுவது தேவனுடைய சிங்காசனத்தின் பேரில் சத்தியம் பண்ணுவதாகும். பூமியின் பேரில் சத்தியம் பண்ணுவது அவருடைய பாதபடியின் பேரில் சத்தியம் பண்ணுவதாகும். எருசலேமின்பேரில் சத்தியம் பண்ணுவது மகாராஜாவின் நகரத்தின் பேரில் சத்தியம் பண்ணுவதாகும். ஒருவர் தனது தலையின் பேரில் சத்தியம் பண்ணுவதும் தேவனின் பேரில் சத்தியம் பண்ணுவதாகவே

காணப்படும். ஏனெனில் அவரே எல்லாவற்றையும் படைத்தவர்.

5:37 கிறிஸ்தவர் ஆணையிட வேண்டிய அவசியமில்லை. அவருடைய ஆம் என்பது ஆமென்றும், இல்லையென்பது இல்லையென்றுமே பொருள்பட வேண்டும். அதனைக் காட்டிலும் மிஞ்சின பொருளுடைய சொற்களைப் பயன்படுத்துதல், நமது வாழ்க்கையைத் தீயோனாகிய சாத்தான் ஆளுகிறான் என்று ஒப்புக்கொள்வதாகி விடும். எந்தச் சூழ்நிலையிலும் விசுவாசி பொய்கூறுவது தகுதியாயிராது.

உண்மையைச் சற்று மறைத்துப் பேசுதல், மற்றும் ஏமாற்றும் வகையில் பேசுதல் ஆகிய செய்கைகளையும் இந்த வேதபகுதி தடைசெய்கிறது. ஆயினும் நீதிமன்றத்தில் ஆணையிடுவதை இது தடைசெய்யவில்லை. பிரதான ஆசாரியனுக்கு முன்பாக இயேசு கிறிஸ்துவே ஆணையிட்டார் (மத். 26:63). தனது எழுத்துக்கள் உண்மையுள்ளவை என்பதற்கு தேவனே சாட்சி என்று பவுல் அப்போஸ்தலனும் ஆணையிட்டார் (2 கொரி. 1:23; கலா. 1:20).

ஏ. இரண்டாம் மைல் தூரம் செல்லுதல் [5:38-42]

5:38 “கண்ணுக்குக் கண் பல்லுக்குப் பல்” என்று நியாயப்பிரமாணம் கூறுகிறது (யாத். 21:24; லேவி. 24:20; உபா. 19:21). தண்டனை கொடுக்கப்படவேண்டும் என்றும் அத்தண்டனைக்கு வரையறை உண்டென்றும் இது கூறுகிறது. அதாவது கூடுதலான தண்டனை வழங்கக் கூடாது. ஆயினும் பழைய ஏற்பாட்டின்படி தண்டனையைச் செலுத்தும் அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கே உரியது. அது எந்தத் தனிமனிதனுக்கும் கிடையாது.

5:39-41 பழிவாங்குதலை முற்றிலுமாக நீக்கி இயேசுகிறிஸ்து இந்தச் சட்டத்திற்கு அப்பாற் சென்று மேலான நீதியை நிறுவுகிறார். சட்டப்பிரகாரமாக பழிவாங்குதல் ஒரு காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்து வந்தது; இப்பொழுதோ கிருபையினாலே அஹிம்சையைக் கடைப்பிடிக்க முடியும் என்று அவர் தம் சீடர்களுக்குக் கற்பித்தார். தீமைக்கு (தீய மனிதருக்கு) எதிர்த்து நிற்க வேண்டாம் என்று இயேசு கிறிஸ்து தமது அடியார்க்குக் கற்பித்தார். ஒருவன் அவர்களை ஒரு கன்னத்தில் அறைந்தால் மறுகன்னத்தையும் அவனுக்குக் காட்டவேண்டும். வஸ்திரத்திற்காக (உள் சட்டை) வழக்காட வேண்டாம்; அங்கியை

யும் (இரவில் போர்த்துக் கொள்ளப் பயன்படும் மேலாடை) சீடர்கள் கொடுத்துவிட வேண்டும். அதிகாரி ஒருவன் தனது சுமைகளை ஒரு மைல் தொலைவு தூக்கிக்கொண்டு வரச்சொன்னால் சீடர்கள் மனமுவந்து இரண்டுமைல் தொலைவு சுமைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு செல்லவேண்டும்.

5:42 இந்தப்பகுதியில் இயேசு கிறிஸ்து கொடுத்த கடைசிக் கட்டளை இன்றைய நாட்களில் நடைமுறைக்கு ஒவ்வாதது என்று எண்ணுகின்றனர். **உன்னிடத்தில் கேட்கிறவனுக்குக் கொடு, உன்னிடத்தில் கடன்வாங்க விரும்புகிறவனுக்கு முகங்கோணாதே.** பொருள் உடமைகளைக் குறித்து நாம் கொண்டிருக்கும் வேட்கை நாம் சேர்த்து வைத்திருக்கிறவற்றைப் பிறருக்குக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்னும் எண்ணத்திற்கு மாறாக நம்மை அதிர்ச்சியடையச் செய்கிறது. இருந்தபோதிலும், விண்ணுலகச் செல்வத்தை நாம் நாடி, தேவையான உணவும் உடையும் போதுமென்ற மனதோடு இருப்போமெனில், இந்தச் சொற்களை எழுத்தின்படியும் விருப்பத்தோடும் ஏற்றுக்கொள்வோம். நம்மிடம் உதவி கேட்கிறவர் நேர்மையான தேவைகளுக்காகவே கேட்கிறார் என்ற எண்ணத்தோடேயே இயேசு கிறிஸ்து இவ்வாறு கூறியதாகக் கொள்ள வேண்டும். நம்மிடம் கேட்கப்படுகிற உதவிகள் எல்லாச் சமயங்களிலும் நேர்மையானதுதானா என்பதை நம்மால் அறிய முடியாது. ஆகவே, “உண்மையான தேவைகள் உடைய மனிதனுக்கு உதவி செய்யாமல் விட்டுவிடாதிருக்க, உண்மையற்ற பல பிச்சைக்காரர்களுக்கு உதவி செய்வது நல்லது” என்று ஒருவர் கூறியதுபோல நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

மனித முறைமையின்படி கூறினால், கர்த்தர் உரைத்துள்ள அறிவுரையின்படி நடந்துகொள்ள இயலாது. தூய ஆவியானவரால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு அவருடைய வழிநடத்துதலில் நிலைநிற்கிறவனே தன்னலம் துறந்து தியாகியாக வாழ முடியும் “தன்னுடைய வாழ்க்கையில் கர்த்தரே வாழும்படி தன்னை முற்றிலுமாக ஒப்புவித்த விசுவாசியினால் மட்டும் அவமதிப்பு (வச. 39), அநீதி (வச.40), தொல்லை (வச.41) ஆகியவற்றிற்கு அன்பைப் பதிலாகச் செலுத்தமுடியும். இதுவே இரண்டாம் மைல் தொலைவின் நற் செய்தி” ஆகும்.

ஐ. பகைவரிடம் அன்புகூருதல் [5:43-48]

கிறிஸ்துவின் அரசில் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய மேலான நீதிக்கு நம்முடைய கர்த்தர்

தருகிற கடைசி எடுத்துக்காட்டு, ஒருவன் தன் பகைஞரிடம் நடந்துகொள்ளவேண்டிய விதத்தைப் பற்றியதாகும். முன்னர் கூறிய அறிவுரையின் வளர்ச்சியாக இந்தப் பொருள் விளங்குகிறது. “உனக்கடுத்தவனிடத்தில் அன்புகூருவாயாக” என்று நியாயப்பிரமாணம் இஸ்ரவேலருக்குப் போதித்தது (லேவி.19:18). “**சத்துருவைப் பகைப்பாயாக**” என்னும் கட்டளை நியாயப்பிரமாணத்தில் எங்கும் வெளியரங்கமாகக் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆயினும் அவர்களுடைய போதனையில் இவ்வுட்கருத்து பொதிந்திருந்தது. தேவனுடைய மக்களைக் கொடுமைப்படுத்தியவர்கள்மேல் பழைய ஏற்பாட்டின் மனோபாவத்தின் சாராம்சமாக இந்தப் பகைமை விளங்கியது (சங். 139:21,22-வசனங்களைக் காண்க). தேவனுடைய பகைகளுக்கு எதிரான நீதியுள்ள பகைமையாகவே அது காணப்பட்டது.

5:44-47 ஆனால் இப்பொழுது நாம் நம்முடைய சத்துருக்களைச் சிநேகித்து, துன்பப்படுத்துகிறவர்களுக்காக ஜெபம் பண்ணும்படியாக இயேசு கிறிஸ்து அழைக்கிறார். அன்பிற்கான அடிப்படை ஒருவருடைய சித்தமே ஒழிய, உணர்ச்சிகளால் எழுவது அன்று என்று இக்கட்டளை தெளிவுபடுத்துகிறது. இது இயல்பாய் எழுகிற பாசத்தைப் போன்றதன்று. ஏனெனில் நம்மைப் பகைத்து ஊறுவிளைவிக்கிறவருக்கு எதிராக அன்புபாரட்டுவது இயல்பான செயல் அன்று. இது தெய்வீகக் கிருபையாகும். தெய்வீக சபாவத்துடன் வாழ்கிறவர்களால் மட்டுமே இதனை வெளிப்படுத்திக்காட்ட முடியும்.

சிநேகிக்கிறவர்களையே சிநேகித்தால் என்ன பலன் கிடைக்கும்; இரட்சிக்கப்படாத ஆயக்காரர்களும்⁶ கூட (வரிவகுலப்பவர்கள்) அவ்வாறுதானே செய்கின்றனர் என்று இயேசு கிறிஸ்து கூறினார்! அவ்வாறு அன்புகூருவதற்கு தேவவல்லமை தேவையில்லை. நம்முடைய சகோதரர்களை⁷ மாத்திரம், அதாவது நம்முடைய உறவினர்களையும் நண்பர்களையும் மட்டும் வாழ்த்துவது சீரிய பண்பு என்று சொல்லி விடமுடியாது. இரட்சிக்கப்படாதவர்களும் அவ்வாறு செய்கின்றனர்; ஆகவே அச்செயல்களில் கிறிஸ்தவத்தின் தனிச்சிறந்த பண்பை நாம் காண்பதில்லை. உலகத்தின் நீதியைக் காட்டிலும் நம்முடைய நீதியானது மேலானதாக இராவிடில், உலகத்தில் நாம் எவ்விதத் தாக்கத்தையும் ஒருக்காலும் உண்டாக்க முடியாது.

கிறிஸ்துவின் சீடர்கள் தீமைக்குப் பதிலாக நன்மை செய்வதினாலேயே, **பரலோகத்திலி**

ருக்கிற தங்களுடைய பிதாவின் புத்திரர்களாக விளங்குவார்கள் என்று இயேசு மொழிந்தார். தேவனுடைய புத்திரர்களாக மாறுவதற்கு இதுவே வழி என்று அவர் கூறவில்லை; மாறாக, இவ்வாறே நாம் தேவனுடைய புத்திரர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறோம். நல்லோருக்கும் தீயோருக்கும் தேவன் பாரபட்சம் காட்டுகிறதில்லை (சூரியன், மழை ஆகியவற்றின் நன்மைகளை எல்லாரும் பெறுகின்றனர்). ஆகவே நாம் எல்லாரிடமும் கிருபையோடும் நேர்மையோடும் நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

5:48 “ஆகையால், பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதா பூரண சற்குணராயிருக்கிறது போல நீங்களும் பூரண சற்குணராயிருக்கக் கடவீர்கள்” என்னும் அறிவுரை வழங்கும் சொற்களோடு இந்தப் பகுதியை இயேசு கிறிஸ்து முடிக்கிறார். பூரணசற்குணராயிருங்கள் என்னும் சொல்லின் பொருளை இந்த தேவ பகுதியின் பின்னணியில் விளங்கிக்கொள்ளுதல் நலம். பாவமும் குற்றமும் இல்லாத ஒரு நிலையை இது குறிக்கிறதில்லை. நம்மை வெறுக்கிறவர்களிடத்தில் அன்புகூருதல், நம்மைத் துன்பப்படுத்துகிறவர்களுக்காக ஜெபித்தல், நண்பர்களிடத்திலும் பகைஞரிடத்திலும் தயவு பாராட்டுதல் என்னும் நடத்தையே பூரணசற்குணராயிருத்தல் என்பதன் பொருள் என்பதை முந்தின வசனங்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. எவ்வித வேறுபாடும் இன்றி எல்லாருக்கும் நன்மைகளைப் பகிர்ந்தளிக்கத் தக்க ஆவிக்குரிய முதிர்ச்சியை ஒரு கிறிஸ்தவன் பெறுவதையே பூரணசற்குணம் என்னும் சொல் குறிக்கிறது.

ஓ.மனமார வழங்குதல் [6:1-4]

6:1 ஒரு விசுவாசியின் வாழ்க்கையில் காணப்படவேண்டிய நீதியுள்ள நடத்தையின் மூன்று சிறப்பான அம்சங்களைக் குறித்த கோட்பாடுகளை இந்த அதிகாரத்தின் முதல் பாதிப் பகுதியில் இயேசு கிறிஸ்து வழங்குகிறார். அவையாவன; அறச் செயல்கள் (வச. 1-4), ஜெபம் (வச. 5-15), உபவாசம் (வச. 16-18). இந்தப் பதினெட்டு வசனங்களில் பிதா என்னும் சொல் பத்து முறை கையாளப்பட்டுள்ளது. அச்சொல்லே இப்பகுதியை அறிந்துகொள்வதற்கான திறவுகோலாகவும் விளங்குகிறது. மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவையல்ல, தேவனாகிய பிதாவினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவையாகவே நடைமுறை நீதிக்குரிய செயல்கள் அமைந்திருக்க வேண்டும்.

பிறர் காணவேண்டும் என்னும் நோக்கத்தோடு, தானதர்மங்களைச் செய்வதன் மூலமாக நமது பக்தியை ஆடம்பரமாக வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்னும் சோதனைக்குள் அகப்பட்டுக் கொள்ளக்கூடாது என்று எச்சரித்து, இந்தப் பிரசங்கத்தின் பகுதியை இயேசு தொடங்குகிறார். தானதர்மம் செய்வதைக் கர்த்தர் இங்கே குற்றப்படுத்தவில்லை. அவர்களது நோக்கமே குற்றமுடையது என அவர் கடிந்துரைக்கிறார். பொதுமக்கள் காணவேண்டும் என்பதே ஒரே நோக்கமாயிருக்குமெனில், அது ஒன்றே அச்செயலின் பலனாகும். கபட்டுத் தன்மைக்கு தேவன் பிரதிபலன் நல்குவதில்லை.

6:2 ஜெப ஆலயங்களில் காணிக்கை செலுத்தும்போதும், வீதிகளிலே பிச்சைக்காரர்களுக்குப் பிச்சையிடும்போதும் மாயக்காரர் பெருத்த சத்தத்தை உண்டாக்கி தங்களை நோக்கிப் பிறரைக் கவர்ந்திழுப்பது நகைப்பைத் தோற்றுவிக்கிறது. “அவர்கள் தங்கள் பலனை அடைந்து தீர்ந்ததென்று” கர்த்தர் சுருக்கமான சொற்களைக் கூறி அவர்களது நடத்தையைப் புறக்கணிக்கிறார் (இந்த உலகத்தில் வாழ்கின்ற போது அவர்கள் அடைகிற புகழ்ச்சி மட்டுமே அவர்கள் பெறுகிற பலனாகும்).

6:3,4 கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவோர் தர்மஞ்செய்யும்போது, அது அந்தரங்கத்தில் செய்யப்படவேண்டும். “உன் வலதுகை செய்கிறதை உன் இடதுகை அறியாதிருக்கக்கடவது” என்று இயேசு தமது சீடர்களிடம் கூறியதற்கொப்பாக அது இரகசியமாய்ச் செய்யப்பட வேண்டும். இந்தக் கவர்ச்சிக்க உவமையின் மூலமாக இயேசு கிறிஸ்து நாம் செய்யும் தர்மச்செயல்கள் பிதாவுக்கென்று இருக்க வேண்டுமென்று அறிவுறுத்துகிறார். அச்செயல்கள் கொடுப்பவருக்குத் தகுதியற்ற புகழ்ச்சியைக் கொண்டுவரக் கூடாது.

பிறர் காணும்படியாகக் கொடுப்பதை இது முற்றிலும் தடை செய்கிறது என்று நாம் நினைத்து விடக் கூடாது. ஏனெனில் ஒருவர் தான் கொடுக்கிற எல்லாவற்றையும் தனது பெயரைத் தெரியப்படுத்தாமல் கொடுப்பது என்பது இயலாத செயலாகும். ஆரவாரத்தோடு கொடுப்பதையே இது கண்டிக்கிறது.

ஓ. மனப்புர்வமாக மன்றாடுதல் [6:5-8]

6:5 அடுத்ததாக மாய்மாலத்தோடு ஜெபம் பண்ணுவதைக்குறித்து இயேசு தமது சீடர்களை எச்சரித்தார். பொது இடங்களில் உயர

மான இடத்தில் மற்றவர் காணும்படியாக நின்று கொண்டு ஜெபம் செய்து, மற்றவர்களிடம் தங்க ளது பக்தியை அவர்கள் வெளிப்படுத்தக்கூடாது. மக்கள் மத்தியில் பிரசித்தம் அடைவதே ஜெபத் தின் நோக்கமாக இருக்குமென்றால் அவர்கள் அந்த நோக்கத்தை அடைவதே அவர்கள் பெறும் பிரதிபலனாகும் என்று இயேசு இங்கே அறிவிக்கிறார்.

6:6 நீங்கள் என்று 5 மற்றும் 7-ஆகிய வசனங்களில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிற கிரேக்கச் சொல் பன்மையில் இருக்கிறது. ஆனால் 6-ஆவது வசனத்தில், ஒருவர் தனிப்பட்ட வகையில் தேவனோடு தொடர்புகொள்ள வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தை வலியுறுத்தும் பொருட்டு “நீ” என்னும் ஒருமைச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (தமிழில் 5-ஆவது வசனத்திலும் “நீ” என்றே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது). ஜெபத்திற்குப் பதிலைப் பெற வேண்டுமாயின் அதனை அந்தரங்கத்தில் செய்ய வேண்டும் (அதாவது அறைவீட்டுக்குள் சென்று கதவைப் பூட்டிக்கொள்ள வேண்டும்). தேவனோடு தொடர்புகொள்ள வேண்டும் என்பதே நமது ஒரே நோக்கமாக இருக்குமென்றால், அவர் நமது ஜெபத்தைக் கேட்டு பதில்தருவார்.

வெளியரங்கமாக ஜெபம்செய்வதை இது முற்றிலுமாகத் தடைசெய்கிறது என்று நாம் மிகைப்படுத்தி பொருள்கொள்ளக் கூடாது. ஒன்று கூடி ஜெபிக்க தொடக்க கால சபை அவ்வப்போது கூடியது (அப். 2:42; 12:12; 13:3; 14:23; 20:36). எங்கே ஜெபிக்கிறோம் என்பது முக்கியமல்ல. எதற்காக ஜெபிக்கிறோம் என்பதே முக்கியம். மக்கள் காணவேண்டும் என்பதற்காகவா, தேவன் கேட்க வேண்டும் என்பதற்காகவா, எதற்காக ஜெபிக்கிறோம்?

6:7 ஜெபமானது வீண்வார்த்தைகளால் நிறைந்திருக்கக் கூடாது. அதாவது அர்த்தமற்ற வாக்கியங்களாலும் வீணான சொற்களாலும் அது நிறைந்திருக்கக் கூடாது. இரட்சிக்கப்படாதவர்கள் அவ்வாறு ஜெபிக்கின்றனர். வெறுமனே அதிக வசனிப்புகளோடு ஏறெடுக்கப்படுகிற ஜெபத்தை தேவன் பாராட்டுவதில்லை. இருதயத்திலிருந்து மனப்பூர்வமாக வெளிப்படுகிற ஜெபத்தையே அவர் கேட்க விரும்புகிறார்.

6:8 நாம் வேண்டிக்கொள்ளுகிறதற்கு முன்னமே நமக்கு இன்னது தேவை என்று நமது பிதா அறிந்திருக்கிறார் என்பது உண்மையாயின், நாம் எதற்காக ஜெபிக்க வேண்டும்

என்னும் கேள்வி எழுவது இயற்கையே. நமக்கு இன்னது தேவை என்று ஜெபத்தில் அறிக்கை செய்வதோடு, அவற்றிற்காக அவரையே நாம் சார்ந்திருக்கிறோம் என்றும் கூறுகிறோம். நாம் தேவனோடு தொடர்பு கொள்வதற்கு ஜெபமே அடிப்படையாகவும் விளங்குகிறது. மேலும் ஜெபத்திற்கு தேவன் அளிக்கும் பதிலாகவே அவருடைய சில செயல்கள் அமைந்திருக்கின்றன. ஜெபம் செய்யவில்லையெனில் அச்செயல்கள் நிகழ்ந்திருக்க முடியாது (யாக். 4:2).

ஒள. ஜெபத்தின் மாதிரியை இயேசு கற்பித்தல் (6:9-15)

6:9 “கர்த்தருடைய ஜெபம்” என்று பொதுவாக அழைக்கப்படும் ஜெபத்தை 9-13 ஆகிய வசனங்களில் நாம் காண்கிறோம். இந்தத் தலைப்பை அந்த ஜெபத்திற்கு அளிக்கும்போது, இதனை அவர் தாமாகவே ஏறெடுக்கவில்லை என்பதை நாம் நினைவுகூரவேண்டும். தமது சீடர்களுக்கு அவர் இதனை ஒரு மாதிரியாகவே கொடுத்தார். இதனைப் பின்பற்றி அவர்கள் தங்களுடைய ஜெபத்தை வடிவமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்னின்ன சொற்களைத்தான் அவர்கள் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த ஜெபம் வற்புறுத்தவில்லை (ஏழாவது வசனம் அவ்வாறு செய்வதைத் தடைசெய்கிறது). அதிக வசனிப்புகளை மனப்பாடம் செய்து மீண்டும் மீண்டும் ஒப்புவிப்பது வெறுமையையே தோற்றுவிக்கும்.

பரமண்டலங்களிலிருக்கிற எங்கள் பிதாவே. இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் மீது தேவன் கொண்டிருக்கும் தனிச்சிறப்புமிக்க ஆளுகையை அறிக்கையிடும் வகையில் ஜெபமானது பிதாவை நோக்கியே ஏறெடுக்கப்படவேண்டும்.

உம்முடைய நாமம் பரிசுத்தப்படுவதாக. நம்முடைய மன்றாட்டுகளை, தொழுகையோடு நாம் தொடங்க வேண்டும். அவருக்கே உரிய புகழ்ச்சியையும் கனத்தையும் நாம் அவருக்குச் செலுத்த வேண்டும்.

6:10 உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக. ஆராதித்த பிறகு தேவனுடைய நோக்கத்தையும் விருப்பத்தையும் முதன்மைப்படுத்தி அவற்றின் நிறைவேறுதலுக்காக ஜெபிக்க வேண்டும். மிகச்சிறப்பான முறையில் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து, அதாவது இரட்சகராகிய தேவன், என்றைக்கு தமது ராஜ்யத்தை இவ்வுலகில் நிறுவி, ஆளுகையைத் தொடங்கவிருக்கிறாரோ அந்நாளின் வருகைக்காக ஜெபிக்க வேண்டும்.

உம்முடைய சித்தம் செய்யப்படுவதாக. நமக்கு எது சிறந்தது என்பதை தேவன் அறிவார் என்று நாம் நம்முடைய விண்ணப்பத்தில் அறிக்கை செய்ய வேண்டும். மேலும் நம்முடைய சித்தத்தை அவரிடத்தில் ஒப்படைக்க வேண்டும். மேலும் அந்த விண்ணப்பத்தில், அவருடைய சித்தமானது உலகெங்கிலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்ற வாஞ்சை வெளிப்பட வேண்டும்.

பரமண்டலத்திலே செய்யப்படுகிறதுபோல பூமியிலேயும் செய்யப்படுவதாக. முன்னர் ஏறெடுக்கப்பட்ட மூன்று விண்ணப்பங்களையும் இச் சொற்றொடர் மாற்றி அமைக்கிறது. தேவனைத் தொழுதுகொள்ளுதல், தேவனுடைய தனிச் சிறப்பு மிகுந்த ஆளுகை, அவருடைய சித்தத்தின் நிறைவேறுதல், இவையாவும் பரலோகில் மெய்யான நிகழ்வுகளாக விளங்குகின்றன. பரலோகத்தில் இவையாவும் எவ்வாறு மெய்யான நிகழ்வுகளாக விளங்குகின்றனவோ அதுபோலவே பூமியிலும் நடைமுறைச் செயல்களாக விளங்க வேண்டும் என்பதே இங்கு ஏறெடுக்கப்படுகிற விண்ணப்பமாகும்.

6:11 எங்களுக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தை இன்று எங்களுக்குத் தாரும். தேவனுடைய விருப்பத்திற்கு முதலிடத்தைக் கொடுத்த பிறகு, நாம் நம்முடைய தேவைகளைச் சொல்வதற்கு அனுமதிக்கப்படுகிறோம். நம்முடைய ஆவிக்குரியதும், சீர்தந்திற்குரியதுமான அன்றாடக் உணவிற்காக அவரையே நாம் சாந்திருக்கிறோம் என்பதை இந்த விண்ணப்பம் தெரிவிக்கிறது.

6:12 எங்கள் கடனாளிகளுக்கு நாங்கள் மன்னிக்கிறதுபோல எங்கள் கடன்களை எங்களுக்கு மன்னியும். பாவத்தின் தண்டனையிலிருந்து பெறுகிற சட்டப்படியான மன்னிப்பை இது குறிக்கிறதில்லை (தேவனுடைய குமாரனிடத்தில் வைக்கிற விசுவாசத்தினால் மட்டுமே அந்த மன்னிப்பைப் பெறமுடியும்). நம்முடைய பிதாவோடு நாம் தொடர்ந்து கொண்டிருக்க வேண்டிய ஐக்கியத்திற்குத் தேவையான உருக்கமான மன்னிப்பையே இது குறிக்கிறது. தங்களுக்கு எதிராகத் தவறிழைத்தவர்களை விசுவாசிகள் மன்னிக்கவில்லையெனில், அவர்கள் செய்த தப்பிடங்களைத் தாரளமாக மன்னிக்கும் பரமபிதாவோடு ஐக்கியம் கொண்டிருக்கும் நிலையை அவர்களிடத்தில் எவ்வாறு எதிர்பார்க்க முடியும்?

6:13 எங்களைச் சோதனைக்கு உட்படப் பண்ணாமல். யாக்கோபு 1:13 -இல் சொல்லப்பட்டுள்ளதற்கு இந்த வேண்டுகல் முரண்பட்டதாகத்

தோன்றுகிறது. அங்கே தேவன் ஒருவனையும் சோதிக்கிறதில்லை என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆனாலும் தம்முடைய மக்கள் சோதனைகள் மற்றும் பரீட்சைகளின் வழியாகக் கடந்து செல்லும்படி அவர் அனுமதிக்கிறார். நம்முடைய சொந்த முயற்சியினால் சோதனைகளை எதிர்த்து நிற்கவோ, அத்தகைய பரீட்சையின்போது உறுதியோடு நிற்கவோ முடியாது என்னும் தன்மை பிக்கையற்றதும் நலமானதுமான தன்மையை இந்த விண்ணப்பம் வெளிப்படுத்துகிறது. நமது பாதுகாப்பிற்கு தேவனையே முற்றிலுமாகச் சார்ந்திருக்க வேண்டும் என்னும் உண்மையை இந்த விண்ணப்பம் ஒப்புக்கொள்கிறது.

தீமையினின்று எங்களை இரட்சித்துக் கொள்ளும். இது தேவ வல்லமையினால் தாங்கள் பாவத்திலிருந்து பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்ற தீராவாஞ்சையுடையோரது விண்ணப்பமாகும். பாவம் மற்றும் சாத்தான் இவற்றின் வல்லமையிலிருந்து ஒவ்வொரு நாளும் பாதுகாக்கப்படுவதற்காக இதயம் ஏறெடுக்கும் கதறுதலாக இது இருக்கிறது.

இராஜ்யமும் வல்லமையும் மகிமையும் எற்றென்றைக்கும் உம்முடையவைகளே, ஆமென். கர்த்தருடைய ஜெபத்தின் இந்தக் கடைசி வாக்கியமானது கத்தோலிக்கர்களுடைய வேதாகமத்திலும், சீர்திருத்த கிறிஸ்தவ சமயத்தாரின் பல புதிய மொழிபெயர்ப்புகளிலும் விடப்பட்டுள்ளது. பழமை வாய்ந்த வேதாகமக் கையெழுத்து நகல்கள் பலவற்றில் இவ்வசனம் இடம் பெறாததே அதற்குக் காரணம். ஆயினும் இந்த வாழ்த்துரை ஜெபத்திற்கு அழகானதொரு முடிவுரையாக விளங்குகிறது. மேலும் ஏராளக் கையெழுத்து நகல்களில் இந்த வசனம் இடம் பெற்றுள்ளது. “தேவனுக்கு மகிமையைச் செலுத்தும் வண்ணம் நம்முடைய இதயங்களை இந்த வாழ்த்துரை எழுப்பிவிடுவது மட்டுமின்றி, தேவனைத் தவிர நம்முடைய ஜெபத்திற்கு வேறு ஆதாரம் எதுவுமில்லை என்றும் இது நம்மிடம் கூறுகிறது” என்று ஜான் கால்வின் இதனைக் குறித்து எழுதியுள்ளார்.⁸

6:14,15 இந்த வசனங்கள் 12 -ஆவது வசனத்திற்கு விளக்கவுரை அடிக்குறிப்பாக அமைந்துள்ளன. இப்பகுதி ஜெபத்தின் ஒரு பாகமல்ல. ஆனால், 12 -ஆவது வசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ள உருக்கமான மன்னிப்பானது நிபந்தனைக்கு உட்பட்டது என்பதை இப்பகுதி சுட்டிக்காட்டுகிறது.

க. எவ்வாறு உபவாசம் பண்ணவேண்டும் என்பதை இயேசு கற்பித்தல்(6:16-18)

6:16 ஆடம்பரமான தோற்றத்தோடு கடைப் பிடிக்கப்படுகிற உபவாசம் மதத்தின் பெயரால் செய்யப்படுகின்ற மூன்றாவது வகையான மாய் மாலச் செய்கையென்று இயேசு கிறிஸ்து இங்கே கண்டிக்கிறார். மாயக்காரர் உபவாசிக்கும் போது தங்களுடைய முகக்களையை மாற்றி, களைத்து, இளைத்து, நலிவுற்றவர்களாகக் காணப்படுவர். பரிசுத்தமாகத் தோற்றமளிக்க வேண்டும் என்று வேடம் புனைதல் நகைப்புக்கு இடமான செயல் என்று இயேசு கூறுகிறார்.

6:17,18 மெய்யான விசுவாசிகள் அந்தரங்கத்தில் உபவாசம் பண்ணவேண்டும். அதனைப் பகட்டாய் வெளிப்படுத்தலாகாது. என்றும்போல தலைக்கு எண்ணெய் பூசி முகத்தைக் கழுவிக்கொண்டு இயல்பாகக் காட்சியளிக்க வேண்டும். உபவாசத்தைப் **பிதாவானவர்** மட்டும் காண்பாராயின் அதுவே போதுமானது. மனிதர்களின் பாராட்டைக் காட்டிலும், அவர் தரும் பலன் மேன்மையாயிருக்கும்.

உபவாசம்

சரீரத்தில் உண்டாகும் பசியைத் திருப்திப்படுத்தாமல் அதைத் தவிர்ப்பதே உபவாசம் ஆகும். அ.து இந்த வேதபகுதியில் காணப்படுவது போல தானாக மனமுவந்தோ, சூழ்நிலைகளின் வற்புறுத்தலினாலோ செய்யப்படலாம் (அப். 27:33; 2 கொரி. 11:27 ஆகிய பகுதிகளில் அதனைக் காண்கிறோம்). புதிய ஏற்பாட்டில் உபவாசம் துக்கமடைதலோடும் ஜெபத்தோடும் இணைந்து வருகின்றது (மத். 14,15; லூக். 2:37; அப். 14:23). இந்த வேதபகுதிகள் யாவற்றிலும், தேவனுடைய சித்தத்தை அறியும் விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் உபவாசமானது ஜெபத்தோடு இணைந்து வந்துள்ளது.

இரட்சிப்பைப் பொருத்தமட்டில் உபவாசத்திற்கு எந்தச் சிறப்பும் இல்லை. தேவனிடத்தில் கிறிஸ்தவன் உபவாசத்தின் மூலமாகச் சிறப்பான ஒரு தகுதி நிலையைப் பெறுவதில்லை. வாரத்திற்கு இரண்டு முறை உபவாசிப்பதாக பரிசேயன் ஒருவன் பெருமைப்பட்டுக்கொண்டான். ஆனால் அவன் விரும்பிய நீதிமானாக்கப்படுதலை உபவாசம் அவனுக்குப் பெற்றுத்தரவில்லை (லூக். 18:12,14) ஆனால் ஒரு கிறிஸ்தவன் மறைமுகமான ஆவிக்குரிய பயிற்சியாக உபவாசிப்பானாயின், தேவன் அதனைக் கண்டு பலனளிப்பார். புதிய ஏற்பாட்டில் இது கட்டளையாகக் கொடுக்கப்

படவில்லை. இது பலனைக் கொண்டு வரும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் உபவாசத்தைக் கடைப்பிடிக்க விசுவாசிகள் உற்சாகப்படுத்தப்படுகின்றனர். ஒருவருடைய ஜெப வாழ்க்கையில் உண்டாகக்கூடிய மந்த நிலையையும் மயக்கத்தையும் நீக்குவதற்கு இது உதவிபுரிகின்றது. தேவனுடைய சித்தத்தை அறிய வேண்டும் என்னும் வாஞ்சையுள்ள ஒருவருடைய இக்கட்டான நேரத்தில் உபவாசம் மிகவும் இன்றியமையாததாயிருக்கிறது. ஒருவர் சுயக்கட்டுப்பாட்டில் வளர இது பெரிதும் உதவுகிறது. ஒரு தனிநபருக்கும் தேவனுக்கும் இடையே உள்ள காரியமாக உபவாசம் இருக்கிறது. அது தேவனைப் பிரியப்படுத்தும் வகையில் செய்யப்படுகிற செயலாக இருக்கிறது. பிறருடைய வற்புறுத்தலினாலோ, தவறான நோக்கத்திற்காகவோ உபவாசிக்கும்போது அது தன்னுடைய மதிப்பை இழந்துவிடுகிறது.

கா. விண்ணுலகில் செல்வத்தைச் சேர்த்து வைத்தல் (6:19-21)

நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவின் புரட்சி கரமான சில போதனைகளை இந்த வேத பகுதியிலே நாம் காண்கிறோம். அந்த போதனைகள் பெரும்பாலும் புறக்கணிக்கப்பட்டவையாகவும் இருக்கின்றன. இவ்வதிகாரத்தில் தொடர்ந்து வருகின்ற பகுதியின் கருத்து யாதெனில் எதிர் காலத்திற்குரிய பாதுகாப்பைப் பெறுவது எங்ஙனம் என்பதைப் பற்றியதாகும்.

6:19,20 பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையில் எதிர்காலத்திற்குரிய பாதுகாப்பை அடைவதற்காக மனிதன் தருகின்ற அனைத்து அறிவுரைகளுக்கும் முரண்பாடான போதனையை இயேசு 19-21 ஆகிய வசனங்களில் தந்துள்ளார். “பூமியிலே உங்களுக்குப் பொக்கிஷங்களைச் சேர்த்துவைக்க வேண்டாம்” என்று அவர் கூறும் போது, பொருட்செல்வத்தில் பாதுகாப்பைப் பெற முடியாது என்றே அவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். **பூமியில்** உள்ள எந்தப் பொருட்செல்வமும் இயற்கைக் கூறுகளினால் (**பூச்சியும் துருவும்**) அழிகும்படும். இல்லையேல் **திருடர்களால்** களவாடப்படும். இழப்பை ஏற்படுத்தாத ஒரே சேமிப்பு யாதெனில் **பரலோகத்தில் பொக்கிஷங்களைச் சேர்த்துவைத்தலே** ஆகும்.

6:21 உங்கள் பொக்கிஷம் எங்கே இருக்கிறதோ அங்கே உங்கள் இருதயமும் இருக்கும் என்னும் கொள்கையின் அடிப்படையில் இயங்கும் வண்ணமே, மாற்றங்களை உண்டுபண்ணும் இந்தத் தீவிர பொருளாதார விதி உருவாக்கப்

பட்டு இருக்கிறது. உங்களுடைய பணம் பாதுகாப்புப் பெட்டகத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்குமானால், உங்களுடைய இருதயமும் பற்றுதலும் அங்கேயே இருக்கும், உங்களுடைய செல்வம் விண்ணுலகில் சேமிக்கப்பட்டிருக்குமாயின் உங்களுடைய பற்றும் அதைச் சூழவே இருக்கும். அவர் கூறிய வற்றை நாம் கைக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடனேயே அவர் கூறியிருக்கிறாரா என்று இங்கு நாம் தீர்மானிக்க வலியுறுத்தப்படுகிறோம். அவர் அவ்வாறுதான் போதித்திருக்கிறார் எனில், “உங்களுடைய உலகச் செல்வத்தை என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?” என்ற கேள்வியை நாம் எதிர்கொள்ள வேண்டும். அவர் அவ்வாறு போதிக்கவில்லையெனில், “உங்களுடைய வேதாகமத்தை என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?” என்ற கேள்வியை நாம் எதிர் கொள்ள வேண்டும்.

கி. சரீரத்தின் விளக்கு [6:22,23]

எதிர்காலத்திற்குரிய பாதுகாப்பைப் பற்றிய வழக்கத்திற்கு மாறான போதனையைக் கற்பித்த இயேசு கிறிஸ்து, அது தம்மைப் பின்பற்றுவோரிடையே எத்தகைய சிரமத்தைக் கொடுக்கும் என்பதை அறிந்திருந்தார். ஆகவே ஆவிக்குரிய பார்வையைப் பற்றி போதிக்க இவர் மனிதனுடைய கண்ணை உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டு, ஒரு பாடத்தைக் கற்பித்தார். கண்ணானது சரீரத்தின் விளக்காயிருக்கிறது என்று அவர் கூறினார். கண்ணின் மூலமாகவே சரீரம் ஒளியைப் பெற்று பார்க்கும் ஆற்றலை உடையதாயிருக்கிறது. கண் தெளிவாயிருந்தால் முழு சரீரமும் வெளிச்சத்தின் நிறைவைப் பெற்றிருக்கும். ஆனால் கண் கெட்டதாயிருந்தால் கண் பார்வையில் குறை ஏற்பட்டு வெளிச்சத்திற்குப் பதிலாக எல்லாம் இருளாயிருக்கும்.

நமது அன்றாடக வாழ்வோடு இந்த உண்மை எவ்வாறு பொருத்தமுடையதாக இருக்கிறது என்பதைக் காண்போம்: தூய்மையான நோக்கங்களை உடைய மனிதன் தெளிவான கண்ணை உடையவனாயிருக்கிறான். தேவனுடைய நோக்கம் ஒன்றே அவனுடைய விருப்பமாக இருக்கிறது. எழுத்தின்படி கிறிஸ்துவின் போதனைகளை அவன் ஏற்றுக்கொள்ள ஆயத்தமுடையவனாக இருக்கிறான். அவனுடைய வாழ்க்கை முழுவதும் வெளிச்சத்தால் நிறைந்திருக்கிறது. அவன் இயேசு கிறிஸ்துவின் சொற்களை நம்புகிறான். அவன் உலகத்தின் செல்வத்தைத் துறந்து, விண்ணுலகில் தனது சொத்துக்களைச் சேர்த்து வைக்கிறான். இதற்கு மாறாக, இரண்டு உலகங்

களுக்குமாக வாழ முயற்சி செய்கிறவன் கெட்ட கண்ணை உடையவனாக இருக்கிறான். அவன் தன்னுடைய உலகத்திற்குரிய சொத்துக்களை இழக்க ஆயத்தமாயில்லை. ஆனாலும் விண்ணுலகிலும் செல்வத்தைச் சேர்க்க அவன் விரும்புகிறான். இயேசு கிறிஸ்துவின் போதனைகள் நடைமுறைக்கு ஒவ்வாதது என்று அவன் கருதுகிறான். அவன் தெளிவான வழிநடத்துதலைப் பெற்றுக்கொள்கிறதில்லை, அவன் முழுவதும் இருளுக்குள்ளாக இருக்கிறான்.

இப்படி உன்னிலுள்ள வெளிச்சம் இருளாயிருந்தால், அவ்விருள் எவ்வளவு அதிமாயிருக்கும் என்று இயேசு தொடர்ந்து கூறுகிறார்! இவ்வுலகத்திற்குரிய செல்வங்களை உங்களுடைய எதிர்கால வாழ்க்கைக்கான பாதுகாப்பு என்று கருதக்கூடாது என்று இயேசு கிறிஸ்து கற்பித்திருந்தும், அவற்றையே உங்களுடைய பாதுகாப்பு என்று கருதுவீர்களெனில், நீங்கள் கைக்கொள்ள மறுத்த அப்போதனை உங்களுக்கு இருளாக மாறிவிடும். அந்த நிலை ஆவிக்குரிய வகையில் கடுமையான குருட்டுத்தனமாய் விளங்கும். செல்வத்தின் உண்மையான மதிப்பை நீங்கள் அறியாமல் போய்விடுவீர்கள்.

கீ. தேவனுக்கும் உலகப்பொருட்களுக்கும் ஒரே நேரத்தில் பணிபுரியக் கூடாத நிலைமை [6:24]

எஜமான்கள் அடிமைகள் ஆகியோருக்கிடையே உள்ள உறவைக் கொண்டு தேவனுக்காகவும், பணத்திற்காகவும் ஒருவனால் வாழமுடியாது என்னும் உண்மை இங்கே விளக்கித்தரப்பட்டுள்ளது. இரண்டு எஜமான்களுக்கு ஊழியம் செய்ய ஒருவனாலும் கூடாது. இரண்டு எஜமான்களில் ஒருவன் அந்த அடிமையினுடைய பற்றையும் கீழ்ப்படிதலையும் அதிகமாகப் பெறுவான். அதுபோலவேதான் உலகப் பொருட்கள் தேவனுக்கு எதிர்மாறான நிலையில் உள்ளன. ஒன்று தேவனை முதன்மையானவராகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இல்லையேல் உலகப்பொருட்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். தேவனுக்கு முதலிடத்தைக் கொடுக்கும்போது உலகப் பொருட்களை உதறித்தள்ள வேண்டும். நிலையற்ற உலகப்பொருட்களுக்காக நாம் வாழ்வோமென்றால் நம்மீது தேவன் கொண்டிருக்கும் உரிமையை மறுக்கிறவர்களாக இருப்போம்.

கு. கவலைப்படாதிருங்கள் என்னும் அறிவுரை [6:25-34]

6:25 உணவு உடை போன்ற பொருட்களைக் குறித்தே நமது வாழ்க்கை சுற்றி சுற்றி வருகிறது

என்று கூறி, இயேசு அந்த மனப்பான்மைக்கு ஒரு சாட்டையடி கொடுக்கிறார். மேலும் அதன் காரணமாக வாழ்க்கையின் உண்மையான அர்த்தத்தை இழந்து போகிறோம். இன்றைக்கு என்ன உண்போம் என்ன உடுப்போம் என்பதைப் பற்றி இங்கே விவாதம் எழவில்லை. மாறாக இன்னும் பத்து, இருபது அல்லது முப்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் என்னத்தை உண்போம், என்னத்தை உடுப்போம் என்று மனிதன் எண்ணுவதைப் பற்றியே இங்கு விவாதிக்கப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட கவலை பாவமாகும். ஏனெனில் அது தேவனுடைய அன்பு, ஞானம், வல்லமை ஆகிய குணங்களை மறுத்துரைக்க கூடியதாக இருக்கிறது. தேவன் நம்மீது அக்கறை உடையவராக இல்லையென்று சொல்லி அவருடைய அன்பை அது மறுத்துரைக்கிறது. அவர் என்ன செய்கிறார் என்பதை அவர் அறியாதிருக்கிறார் என்று கூறி அது அவருடைய ஞானத்தை மறுத்துரைக்கிறது. நம்முடைய தேவைகளை அவரால் சந்திக்க முடியாது என்று சொல்லி அது அவருடைய வல்லமையைச் சந்தேகிக்கிறது.

நம்முடைய திறமைமிக்க ஆற்றல்கள் அனைத்தையும், நம்முடைய வாழ்வின் தேவைகளைச் சந்திப்பதற்காகவே செலவிடும் வண்ணம் இந்தக் கவலையானது தூண்டிவிடுகிறது. இதன் காரணமாக, நாம் நமது வாழ்க்கையின் பொருளை அறிவதற்கு முன்னதாகவே நமது வாழ்வு முடிவடைந்து போகும். அப்பொழுது நாம் எதற்காக உருவாக்கப்பட்டோமோ, அந்த இன்றியமையாத நோக்கத்தை இழந்துபோனவர்களாக காணப்படுவோம். உணவைத்தேடி அலைகிறவர்களாக இருப்பதைக் காட்டிலும் மேலான இலக்கை நமக்குக் கொடுக்கவே தேவன் நம்மை அவருடைய சாயலில் படைத்திருக்கிறார். அவரிடத்தில் அன்பு கூர்ந்து, அவரை ஆராதித்து, அவருக்குச் சேவை செய்து, அவரை இவ்வுலகில் பிரதிபலித்துக் காட்டுவதற்காகவே இவ்வுலகில் நாம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நம்முடைய சரீரங்கள் நம்முடைய எஜமான்களாக அல்ல, நம்முடைய வேலைக்காரர்களாகச் செயல்படும் வண்ணமே உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

6:26 தேவன் படைத்தவற்றில் அவர் அக்கறையுடையவராக இருக்கிறார் என்பதற்கு வானத்துப் பறவைகள் எடுத்துக்காட்டாய்த் திகழ்கின்றன. நம்முடைய கவலைகள் தேவையற்றவை என்று அவை நமக்கு புத்தி புகட்டுகின்றன. **அவை விதைக்கிறதுமில்லை அறுக்கிறதுமில்லை, களஞ்சியங்களில் சேர்த்து வைக்கிறது**

மில்லை. ஆனாலும் தேவன் அவற்றிற்கும் உணவளிக்கிறார். தேவனுடைய படைப்பின் வரிசையில் பறவைகளைக்காட்டிலும் நாம் சிறப்பானவர்களாக இருக்கிறோம். ஆகவே தேவன் நம்முடைய தேவைகளைச் சந்திப்பார் என்று உறுதியுடன் எதிர்பார்க்க முடியும்.

நம்முடைய அன்றாடகத் தேவைகளுக்காக நாம் உழைக்கத் தேவையில்லை என்று இதிலிருந்து பொருள்கொள்ளக்கூடாது. “ஒருவன் வேலைசெய்ய மனதில்லாதிருந்தால் அவன் சாப்பிடவும் கூடாது” என்று பவுல் நமக்கு நினைவுறுத்துகிறார் (2 தெச. 3:10). ஓர் உழவன் விதைக் கவும், அறுவடைசெய்யவும், வேளாண்மை செய்யவும் கூடாது என்று நாம் முடிவுசெய்துவிடக்கூடாது. நம்முடைய அன்றாடகத் தேவைக்கு இந்த வேலைகள் யாவும் செய்யப்பட வேண்டியவையே. களஞ்சியங்களைப் பெரிதாக்கி உணவு தானியங்களைச் சேமித்து, தேவனைச் சார்ந்திடாமல் வாழலாம் என்ற முயற்சியை இயேசுகிறிஸ்து இங்கே கடிந்துகொள்கிறார். ஓர் உழவனைப் பற்றிய கதையில் இந்தவிதமான மனித வழக்கத்தை இயேசு கடிந்துகொண்டார் (லூக். 12:16-21). வேத ஐக்கியத்தின் அனுதினக் குறிப்புகளில் 26-ஆம் வசனம் இரத்தினச் சுருக்கமாய் வரைந்து தரப்பட்டுள்ளது:

அறிவுபூர்வமான செயல்களில் எவ்விதமான பங்கும் வகிக்காத தாழ்ந்த படைப்புகளை தேவன் அற்புதமாகப் பராமரிக்கிறார். அவ்வாறாயின் எவர்களுக்காக இந்தப் படைப்பு உருவாக்கப்பட்டதோ, அந்த மனிதர்கள் ஆற்றல்மிக்க வகையில் தங்கள் பங்கை நிறைவேற்றுவார்களாயின், தேவன் அவர்களை மிகவும் கூடுதலாகப் பராமரிப்பது நிச்சயம்.

6:27 எதிர்காலத்தைக் குறித்துக் கவலைப்படுவது தேவனைக் கனவீனப்படுத்துவது மட்டுமின்றி, வீணான செயலாகவும் இருக்கின்றது. “கவலைப்படுகிறதினாலே உங்களில் எவன் தன் சரீர் அளவோடு ஒரு முழுத்தைக் கூட்டுவான்?” என்னும் கேள்வியினாலே கர்த்தர் இதனை விளக்கிக் காட்டுகிறார். குள்ளமான ஒருவன் கவலைப்படுவதால் தன்னுடைய உயரத்தில் 18 அங்குலத்தைக் கூட்டமுடியாது. இதனை ஒப்பிட்டுப் பேசுங்கால், ஒருவன் தன்னுடைய எதிர்காலத்திற்காகக் கவலைப்பட்டு தேவைகள் யாவற்றையும் பெற்றுக்கொள்வதைக் காட்டிலும், ஒரு குள்ளன் தன்னுடைய உயரத்தில் பதினெட்டு அங்குலம் கூடுதலாக வளர்வது எளிது.

6:28-30 எதிர்காலத்தில் அணிவதற்குப் போதுமான உடைகள் இல்லையே என்று காரண மற்ற கவலையைக் குறித்து கர்த்தர் அடுத்ததாகப் பேசுகிறார். **காட்டுப்புஷ்பங்கள்** உழைக்கிறதுமில்லை, **நூற்கிறதுமில்லை**. ஆனாலும் அவற்றின் தோற்றம் சாலொமோன் மன்னனின் உடைகளைக் காட்டிலும் அழகு வாய்ந்ததாக இருக்கிறது. குறைந்த நேரம் மட்டுமே இருந்து பின்னர் அடுப்பிலே போடப்படும் காட்டு மலர்களுக்கு இவ்வளவு மேன்மையான ஆடையை தேவன் கொடுக்கிறார் என்றால் அவரைத் தொழுதுகொண்டு அவருக்காகப் பணிபுரியும் மக்களைக் குறித்து அவர் அக்கறைகொள்வது அதிக நிச்சயம்.

6:31,32 உணவு, பானம், உடை ஆகியவை எதிர்காலத்தில் கிடைக்குமோ கிடைக்காதோ என்று கவலைகொண்டு நமது வாழ்நாளை வீணடிக்கக் கூடாது என்பதே இதன் முடிவாகும். உணவும் உடையுமே முழுவாழ்க்கை என்று நினைத்து மனந்திரும்பாத புறஇனத்தவர் பொருட்செல்வத்தைக் குவித்து வைக்கின்றனர். ஆனால் கிறிஸ்தவர்கள் அவ்வாறு இருக்கலா காது. அவர்களுடைய அடிப்படைத் தேவைகளை அறிந்த தேவனே அவர்களது **பரமபிதா** ஆவார்.

தங்களுடைய வரங்காலத் தேவைகளுக்காகச் சேர்த்து வைப்பதையே இலக்காகக் கொண்டிருக்கும் கிறிஸ்தவர்கள், செல்வத்தைச் சேர்த்து வைப்பதற்காகவே நேரத்தையும் ஆற்றலையும் செலவிடுவார்கள். தங்களுக்குப் போதுமான அளவு சேமித்துவைத்துவிட்டோமா என்ற உறுதியும் அவர்களுக்கு இருக்காது. ஏனெனில் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் பொருளாதார நெருக்கடி, பணவீக்கம், பேரழிவுகள், நீண்டநாள் நோய், முடக்கிவிடும் விபத்துக்கள் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. தேவனுடைய மக்கள் அவருக்காக ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் யாவும் கொள்ளைபோகும் என்பதே இதன் பொருளாகும். அவர்கள் படைக்கப்பட்டு இரட்சிக்கப்பட்டதன் உண்மையான நோக்கம் நிறைவேறாமல் போகும். தேவ சாயலில் படைக்கப்பட்ட இறைமக்கள் நித்தியவாழ்வின் மேன்மையைத் தரிசித்து வாழ்வதற்குப் புதலாக நிலையற்ற எதிர்கால இப்புவி வாழ்விற்காக வாழ்கிறவர்களாகக் காணப்படுவர்.

6:33 ஆகவே, “தேவனுடைய நோக்கங்களை முன்னிறுத்தி நீங்கள் வாழ்வீர்கள் எனில், உங்களுடைய எதிர்காலத் தேவைகளுக்கு நான் உறுதியளிக்கிறேன். **முதலாவது தேவனுடைய ராஜ்**

யத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுவீர்களானால், உங்களுடைய வாழ்க்கைக்குத் தேவையான ஒன்றிலும் குறைவுபடமாட்டீர்கள்” என்று கூறி கர்த்தர் தம்மைப் பின்பற்றி வருகிறவர்களோடு உடன்படிக்கை செய்துகொள்கிறார்.

6:34 இதுவே தேவன் உருவாக்கிய “சமுதாயப் பாதுகாப்புத் திட்டம்” ஆகும். தேவன் தேவைகள் அனைத்தையும் தந்தருளுவார் என்னும் அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கையுடன், கர்த்தருக்காக வாழ வேண்டியது விசுவாசியின் பொறுப்பாகும். அன்றாடகத் தேவைகளுக்காக ஒருவர் செலவுசெய்த பின்னர், அதற்கு மேலாக இருக்கிற அனைத்தையும் கர்த்தருடைய பணிக்காக முதலீடு செய்ய வேண்டும். இன்றைய நாளுக்காக மட்டும் நாம் வாழ்கிறவர்களாக இருக்க வேண்டும். **நாளைய தினம் தன்னுடையவைகளுக்காகக் கவலைப்பட்டும்.**

கூ. தீர்ப்பு செய்யாதிருங்கள்

உலகப் பொருட்களாகிய செல்வத்தைக் குறித்து, நமது உள்ளங்களைத் தட்டி எழுப்புகிற அறிவுரைகளைக் கர்த்தர் வழங்கியவுடனே தீர்ப்பு செய்வதைப் பற்றிய இந்த வேத பகுதி இடம் பெறுகிறது. இவ்விரு கருத்துகளுக்குமிடையே உள்ள தொடர்புமிகவும் இன்றியமையாததாகும். எல்லாவற்றையும் துறந்த கிறிஸ்தவன், செல்வம் மிகுந்த வேறொரு கிறிஸ்தவனைக் குறைகூறுவது எளிது. இதற்கு மாறாக, தங்களுடைய குடும்பத்தின் எதிர்காலத் தேவைகளை நிறைவு செய்ய வேண்டுமென்னும் நோக்கத்தோடு ஊக்கமுடன் செயல்படும் கிறிஸ்தவர்கள், இதற்கு முந்தின அதிகாரத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள கர்த்தருடைய வார்த்தைகளில் சில பகுதிகளுக்கு எழுத்தின்படி பொருள்கொடுக்காமல் சற்றுக்குறைவாக மதிப்பிடுகின்றனர். எவர் ஒருவரும் முற்றிலுமாக விசுவாசத்தினால் வாழ்க்கை நடத்துவதில்லை. ஆகவே அப்படிப்பட்ட மனிதர்களைக் குறை கூறுதல் சரியானது அன்று.

மற்றவர்களைக் குற்றத்தீர்க்கக் கூடாது என்று இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ள கட்டளை பின்வரும் அம்சங்களை உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது: பிறருடைய நோக்கங்களைக் குற்றமாகத் தீர்க்கக்கூடாது; தேவன் ஒருவரே அவர்களது உள்ளத்தின் நோக்கங்களை அறியமுடியும்; தோற்றத்தின்படி நாம் தீர்ப்பு வழங்கக்கூடாது (யோவான் 7:24; யாக். 2:1-4); சரியானது அல்லது தவறானது என்று வகுத்துரைக்கக் கூடாதவற்றில் தங்களுடைய மனச்சாட்சிக்கு ஏற்றவண்ணம் செயல்புரி

கிறவர்களுக்கு எதிராக நாம் தீர்ப்பு வழங்கக் கூடாது (ரோமர் 14:1-5); வேறொரு கிறிஸ்தவருடைய ஊழியங்களைக் குறித்து நாம் தீர்ப்பு வழங்கலாகாது (1 கொரி. 4:1-5); மேலும் நமது உடன் விசுவாசியைக் குறித்துத் தவறாகப் பேசி, தீர்ப்பு வழங்கக் கூடாது (யாக். 4:11,12).

7:1 நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து கூறிய இந்தச் சொற்களுக்குச் சில வேளைகளில் சிலர் தவறாகப் பொருள்கூறி, எல்லாவிதமான தீர்ப்புகளையும் தடைசெய்ய முயலுகின்றனர். என்ன நிகழ்ந்தாலும், “நீங்கள் குற்றவாளிகளென்று தீர்க்கப்படாதபடிக்கு மற்றவர்களைக் குற்றவாளிகளென்று தீர்க்காதிருங்கள்” என்று பக்தி வினயத்தோடு கூறுகின்றனர். ஆயின் பகுத்தறியக் கூடாத விசுவாசிகளாக நாம் இருக்க வேண்டும் என்று இயேசு கிறிஸ்து கற்பிக்க வில்லை. நமது ஆய்வுத் திறமையையும் பகுத்துணரும் ஆற்றலையும் நாம் விட்டொழிக்க வேண்டும் என்று அவர் கூறவில்லை. மற்றவர்களுடைய தன்மையையும், நடத்தையையும், போதனையையும் ஆராய்ந்து தீர்ப்பளிப்பது முறையான செயலே என்பதற்கான எடுத்துக் காட்டுகள் பல புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ளன. மேலும், பல்வேறு காரியங்களில் கிறிஸ்தவன் தீர்மானம் எடுக்கவேண்டுமென்றும், நன்மைக்கும் தீமைக்குமுள்ள வேறுபாட்டைப் பகுத்துணர வேண்டுமென்றும், நல்லதற்கும் சிறந்ததற்கும் இடையேயுள்ள நுண்ணிய வேறுபாட்டைக் கண்டுணர வேண்டுமென்றும் கட்டளை பெற்றுள்ளான். அவற்றில் சில பின்வருமாறு:

1. இரண்டு விசுவாசிகளுக்கிடையே வழக்கு ஏற்படும்போது, அதனைக் குறித்து முடிவுகூற வல்ல சபை விசுவாசிகளுக்கு முன்பாக அந்த வழக்கைக்கொண்டுவந்து தீர்வுபெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் (1 கொரி. 6:1-8).

2. விசுவாசிகளுடைய வாழ்வில் காணப்படுகின்ற கொடிய பாவங்களை உள்ளூர் சபை நியாயந்தீர்த்து, தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் (மத். 18:17; 1 கொரி. 5:9-13).

3. போதகர்களும் பிரசங்கிகளும் கற்பிக்கிற உபதேசங்களை விசுவாசிகள் தேவனுடைய திருமறையின் அடிப்படையில் நியாயந்தீர்க்க வேண்டும் (மத். 7:15-20; 1 கொரி. 14:29; 1 யோவான் 4:1).

4. 2 கொரிந்தியர் 6:14 -இல் பவுல் கற்பித்திருக்கிற கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியும் பொருட்டு, மற்றவர்கள் விசுவாசிகள்தானா என்று கிறிஸ்தவர்கள் ஆய்ந்துணர வேண்டும்.

5. மூப்பர்களுக்கும் உதவிக்காரர்களுக்கும் தேவையான தகுதிகளை எவரெல்லாம் உடையவர்களாக இருக்கின்றனர் என்று தீர்ப்புசெய்ய வேண்டும் (1 தீமோ. 3:1-3).

6. சபையில் யாரெல்லாம் முறைகேடாக நடந்து கொள்கின்றனர், திடமனது அற்றவர்களாகவும் பலவீனராகவும் உள்ளனர் என்பதை நாம் பகுத்துணர்ந்து திருமறையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அறிவுரைகளின்படி அவர்களை நடத்த வேண்டும் (எ. கா. 1 தெச. 5:14).

7:2 நீதியற்ற தீர்ப்புகளை வழங்கும்போது அதற்கு ஏற்றபடி பதிலடி கிடைக்குமென்பதை, இயேசு கிறிஸ்து, “ஏனெனில், நீங்கள் மற்றவர்களைத் தீர்க்கிற தீர்ப்பின்படியே நீங்களும் தீர்க்கப்படுவீர்கள்” என்று கூறி எச்சரித்தார். எதை விதைக்கிறோமோ அதையே அறுவடை செய்வோம் என்னும் விதி வாழ்க்கையின் அனைத்துக் கூறுகளுக்கும் பொருத்தமுடையதாகும். திருமறையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளும் முறையில் இவ்விதி பொருந்தும் என்று மாற்கு உரைத்துள்ளார் (மாற். 4:24). நாம் கொடுப்பதில் காண்பிக்கும் தாராள தன்மையோடு இவ்விதி பொருத்தமுடையதாக இருக்கிறது என லூக்கா கூறியுள்ளார் (லூக்கா 6:38).

7:3-5 மற்றவர்களிடத்தில் காணப்படும் சிறு சிறு குறைகளைக் காணும் நாம், அதே குறைகளை நம்மிடத்தில் காணத் தவறிவிடுகிறோம். இந்த மனப்பான்மையை இயேசு கிறிஸ்து இங்கே சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். இதனை விளக்கிக் கூறும் நோக்கத்துடன் உயர்வு நவிற்சி அணியை அவர் இங்கே பயன்படுத்தியுள்ளார். தன்னுடைய கண்ணில் உத்திரம் குத்துண்ட ஒருவன் வேறொரு வனுடைய கண்ணில் விழுந்த துரும்பைக் குறித்துக் குறைகூறுகிறான். அவன் தன்னுடைய நிலையை உணரவும் இல்லை. நாம் பெரிதான குற்றங்களை உடையவராய் இருக்கும்போது, மற்றவர்களுடைய குறைகளை நீக்க உதவிபுரிய முனையும் செயல் மாய்மாலமானதாகும். பிறருடைய குறைகளைக் குறித்துக் குறை கூறுவதற்கு முன்னர் நம்முடைய சொந்தக் குறைகளைச் சீர்ப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

7:6 எல்லாவிதமான தீர்ப்பு வழங்கும் செயல்களையும் இயேசு கிறிஸ்து தடைசெய்யவில்லை என்பதை இவ்வசனம் மெய்ப்பிக்கிறது. பரிசுத்தமானதை **நாய்களுக்குக்** கொடுக்கக் கூடாதென்றும், **பன்றிகளுக்கு முன் முத்துக்களைப்** போடக் கூடாதென்றும் அவர் தமது சீடர்களை

எச்சரித்தார். மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின் அடிப்படையில் நாய்களும் பன்றிகளும் தூய்மையற்ற விலங்குகளாகும். தீய மனிதர்களைக் குறிப்பிடும் வண்ணம் அச்சொற்கள் இங்கே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தெய்வீக உண்மைகளை அவ மதிப்பவர்களிடத்திலும், கிறிஸ்துவின் கூற்று களை எதிர்த்து நின்று அவற்றை இழிவாகக் கருதுபவர்களிடத்திலும் தொடர்ந்து நாம் நற் செய்தியைப் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும் என்னும் நிர்ப்பந்தம் நமக்கில்லை. அவ்வாறு குற்றம் இழைப்பவர்களிடம் நமது கருத்தினை வலியுறுத்துவது அதிகமான எதிர்விளைவை உண்டுபண்ணும்.

இத்தகைய மனிதர்களைக் கண்டுணர ஆவிக் குரிய முதிர்ச்சி தேவை என்பதை நாம் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அதன் காரணமாகவே தொடர்ந்து வரும் வசனங்களில் ஜெபத்தைக் குறித்து வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளது போலும். ஜெபத்தின் மூலமாக நாம் ஞானத்தைக் கேட்டுப் பெற்றிட இயலும்.

க. தொடர்ந்து கேளுங்கள், தேடுங்கள், தட்டுங்கள்

7:7,8 மலைப்பிரசங்கத்தில் கூறப்பட்டுள்ள அறிவுரைகளின்படி நமது சொந்த பலத்தினால் நம்மால் வாழ இயலும் என்று நாம் கருதுவோமெனில், இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டவகையிலுள்ள அரிய பண்புகள் கொண்ட வாழ்க்கையை வாழுவதற்குக் கர்த்தர் விடுத்துள்ள அழைப்பினைப் பற்றி சரிவர புரிந்துகொள்ளாமல் நாம் தவறிவிட்டோம் என்பதே அதன் பொருளாகும். அந்த மாட்சிமிக்க வாழ்வுக்குத் தேவையான வல்லமையும் ஞானமும் உன்னதத்திலிருந்து வழங்கப்படவேண்டும். ஆகவே, அதற்காக **கேட்கவும்**, தொடர்ந்து கேட்கவும்; **தேடவும்**, தொடர்ந்து தேடவும்; **தட்டவும்**, தொடர்ந்து தட்டவும் நாம் இங்கே அழைக்கப்பட்டுள்ளோம். கிறிஸ்தவ வாழ்விற்குத் தேவையான ஞானமும் வல்லமையும், அவற்றை நாடி ஊக்கத்தோடும் விடாமுயற்சியோடும் மன்றாடுவோருக்கு அளிக்கப்படும்.

ஏழு, எட்டு ஆகிய வசனங்களை இந்த வேத பகுதியின் பின்னணியிலிருந்து தனிப்படுத்திக் காண்போமாயின், இவை கையொப்பம் மட்டும் இட்டு விசுவாசிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட எழுதப் பெறாத காசோலையாகத் தோன்றும்; அதாவது நாம் கேட்கிறவை அனைத்தையும் நம்மால் பெற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பதே அதன் பொருளாகி

விடும். ஆயின் இவ்வசனங்களின் உண்மையான பொருள் அதுவன்று. இந்த வசனங்களை அவற்றின் பின்னணியோடு தொடர்புபடுத்தியும், ஜெபத்தைக் குறித்து வேதாகமம் என்ன போதிக்கிறது என்பதன் வெளிச்சத்திலும் நாம் பொருள் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே எவ்வித வரையறையுமின்றி இங்கே அளிக்கப்பட்டதாகத் தோன்றும் வாக்குறுதிகள், உண்மையில் பிறபகுதிகளில் கூறப்பட்டுள்ள சத்தியங்களினால் வரையறைக்குள் உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, ஜெபிக்கிற மனிதன் அறிக்கை செய்யாத பாவம் எதனையும் கொண்டிருக்கக் கூடாது என்று சங்கீதம் 66:18 -இன் வாயிலாக நாம் கற்றறிகிறோம். கிறிஸ்தவன் விசுவாசத்தோடு கேட்க வேண்டும் (யாக். 1:6-8); தேவசித்தத்திற்கு ஏற்றபடி ஜெபிக்க வேண்டும் (1 யோவான் 5:14); விடா முயற்சியோடு மன்றாட்டை ஏற்றெடுக்க வேண்டும் (லூக்கா 18:1-8); மேலும் உண்மையான மனதோடு ஜெபிக்க வேண்டும் (எபி. 10:22).

7:9,10 ஜெபத்திற்கான நிபந்தனைகள் ஒரு கிறிஸ்தவரிடத்தில் நிறைவடைந்திருக்குமாயின், அவரது ஜெபத்தை தேவன் கேட்டு பதில் வழங்குவார் என்னும் முழு நம்பிக்கையோடு இருக்கலாம். நமது திருத்தந்தையாகிய தேவனின் குண நலனை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த உறுதி உண்டாகிறது. **அப்பத்தைக் கேட்கிற மகனுக்கு** எந்தத் தகப்பனும் **கல்லைக் கொடுக்க மாட்டான்**. **மீனைக் கேட்கும் மகனுக்கு**, தகப்பன் **பாம்பைக் கொடுக்க மாட்டான்**. இதுவே மனித இயல்பு. இப்பூமிக்குரிய தகப்பன் பசியுற்ற மகனை ஏமாற்ற மாட்டான்; அவனுக்கு வேதனை தரக் கூடிய ஏதொன்றையும் தரவும் மாட்டான்.

7:11 சிறிதான ஒன்றைக் கொண்டு பெரிதான வற்றைக் கர்த்தர் இங்கே விளங்கச் செய்கிறார். தங்களுடைய பிள்ளைகளுடைய தேவையறிந்து இவ்வுலகிற்குரிய பெற்றோர்களை நலமானவற்றைத் தரும்போது, **பரலோகத்தில் இருக்கிற நமது பிதா நன்மையானவற்றைக் கொடுப்பது அதிக நிச்சயம் அல்லவா?**

7:12 நமது பிதா நமக்கு நன்மையானவற்றை வழங்குவவராக இருக்கின்ற காரணத்தினால், நாமும் அவரைப் பின்பற்றி பிறருக்குத் தயை பாராட்டுகிறவர்களாக விளங்கவேண்டும் என்னும் சத்தியத்தை வலியுறுத்தும் பொருட்டே மேற்கூறிய வேத பகுதியைத் தொடர்ந்து இந்தப் பன்னிரண்டாம் வசனம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. நாம் செய்கிற செயல் பிறருக்கு நன்மை விளைவிக்கக்

கூடியதாக இருக்கிறதா என்பதைக் கண்டறிய, அச்செயல் பிறரால் நம்மிடத்தில் செய்யப்படுவதை நாம் விரும்புகிறோமா என எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கிறிஸ்துவுக்கு முன் ஏறத்தாழ நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த யூத ரபி எதிர்மறைப் பொருளின் அடிப்படையில் கூறியிருந்த 'தங்கப் பிரமாணத்தை', இயேசு கிறிஸ்து ஆக்கபூர்வமான கொள்கையாக மாற்றி வரைந்து தந்துள்ளார். அதாவது, பிறர் நமக்கு எதிராகச் செய்யும் செயல்களை, எதிர்ச்செயல் ஏதும் செய்யாமல் பொறுத்துக்கொள்வதற்கும் மேலாக, அவர்களுக்கு நன்மை செய்தலே சாலவும் சிறந்தது என்று இங்கே இயேசு கிறிஸ்து விளங்கச் செய்கிறார். பாவத்தைத் தவிர்த்து வாழ்வது மட்டுமே கிறிஸ்தவம் அன்று; ஆக்கபூர்வமாக நன்மை செய்தலே கிறிஸ்தவமாகும்.

மோசேயின் நியாயப்பிரமாணமும், இஸ்ரவேலின் தீர்க்கதரிசிகள் எழுதிய திருவெழுத்துக்களும் போதிக்கும் அறவுரைகளின் சாராம்சம் இதுவே என்று விளக்கும்பொருட்டு இயேசு கிறிஸ்து இதனை **நியாயப்பிரமாணமும் தீர்க்கதரிசனங்களும்** என்று அழைக்கிறார். ஆவிக் குரிய வகையில் நடக்கும் விசுவாசி, பழைய ஏற்பாடு எதிர்நோக்கும் நீதியை நிறைவேற்றுகிறார் (ரோமர் 8:4). உலகளாவிய நிலையில் இவ்வசனம் கைக்கொள்ளப்படுமாயின், பன்னாட்டு உறவுகளிலும், உள்நாட்டு அரசியலிலும், இல்லற வாழ்க்கைகளிலும், சபையின் செயல்பாடுகளிலும் பெரும் மாற்றங்கள் எற்படுவது திண்ணம்.

கே. இடுக்கமான வாசல் [7:13,14]

கிறிஸ்தவ சீடத்துவத்திற்கான வாசல் இடுக்கமானது என்றும், வழியோ நெருக்கமானது என்றும் இப்பொழுது கர்த்தர் எச்சரிக்கிறார். ஆயின் அவர் கற்பித்த அறிவுரைகளை உண்மையாகப் பின்பற்றுகிறவர்கள் நிறைவான வாழ்வைக் கண்டடைவார்கள். இன்னொரு புறமோ விரிவான வாசல் திறந்து கிடக்கிறது. அது மனம் போன போக்கில் போகிறதும் சுகபோக வாழ்வில் ஈடுபடுகிறதாயிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வாழ்வின் முடிவோ அழிவு. ஒருவன் தனது ஆத்துமாவை இழந்து போகிறதைக் குறித்து இங்கே விவாதம் செய்யப்படவில்லை. மாறாக அவன் இவ்வுலகில் இருப்பதன் நோக்கம் நிறைவேறாமல் தோல்வியடைகிறான் என்பதே இப்பகுதியின் விவாதப்பொருள் ஆகும்.⁹

நற்செய்தியை விளக்கும் பொருட்டும் இவ்வசனத்தை நாம் பயன்படுத்தலாம். மனிதர்கள் பய

ணம் மேற்கொள்ளும் இரண்டு வகையான பாதைகளையும், அவர்கள் முடிவில் சென்றுசேரக் கூடிய இடங்களையும் இது சித்தரித்துக் காட்டுகிறது. விரிவான வாசலும் விசாலமான பாதையும் அழிவை நோக்கிச் செல்லுகின்றன (நீதி. 16:25). இடுக்கமான வாசலும் நெருக்கமான வழியும் ஜீவனுக்கு வழி நடத்துகின்றன. இயேசு கிறிஸ்துவே வாசலாகவும் (யோவான் 10:9) வழியாகவும் (யோவான் 14:6) விளங்குகிறார். இந்தப்பகுதியை நற்செய்தியோடு தொடர்புபடுத்திப் பேசுதல் முறையேயாயினும், இதன் பொருள் விளக்கம் சிறப்பாக விசுவாசிகளுக்கே பொருந்துகிறது. இயேசு கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றிச் செல்வதற்கு விசுவாசம், நல்லொழுக்கம், பொறுமையுடைமை ஆகியவை தேவை என்று அவர் கூறுகிறார். ஆயின் இந்த நெருக்கமான (இக்கட்டான) வாழ்வே தகுதியுடைய வாழ்வாகும். தொல்லையற்ற வாழ்வை நீங்கள் தெரிந்தெடுப்பீர்கள் எனில், ஏராளமான நண்பர்களைப் பெறுவீர்கள். ஆனால் உங்களுக்குச் சிறந்தது என்று தேவன் தெரிந்து கொண்டதை இழந்துபோவீர்கள்.

கை. கனிகளால் கண்டறிதல் [7:15-20]

7:15 எங்கெல்லாம் மெய்யான சீடத்துவத்தின் கண்டிப்பான ஒழுங்கு முறைகள் போதிக்கப்படுகின்றனவோ, அங்கெல்லாம் விரிவான வாசலைப் பற்றியும் தொல்லைகளற்ற வாழ்க்கை முறைகளைப் பற்றியும் போதிக்கும் கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகளைக் காணவியலும். “நோயுற்ற வெட்டுக்கிளி நலம்பெற பச்சிலை மருந்தை மீதி வைக்காததற்கு” ஒப்பாக சத்தியம் என்னும் சாற்றை நீருற்றி இக்கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகள் வீணாக்கிவிடுவார்கள் என்று திருவாளர் ஸ்பர்ஜன் இது குறித்துக் கூறியுள்ளார். தேவனுக்காகப் பேசும் மக்களாக வெளித்தோற்றத்தில் காணப்படும் இம்மக்கள், மெய்யான கிறிஸ்தவர்கள் போலத் தோன்றினாலும், உண்மையில் ஆட்டுத்தோலைப் போர்த்தின பட்சிக்கிற ஓநாய்களே ஆவர். வளர்ச்சியற்றவர்களும் நிலையற்றவர்களும், எளிதில் ஏமாறக் கூடியவர்களுமான கிறிஸ்தவர்களை வேட்டையாடும் கெடுநோக்குள்ள அவிசுவாசிகளே இவர்கள்.

7:16-18 கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகளை அடையாளம் காண்பது குறித்து இந்த வசனங்கள் விளக்குகின்றன. **அவர்களுடைய கனிகளாலே அவர்களை அறிவீர்கள்.** அவர்களுடைய ஒழுக்கக்கேடான வாழ்க்கையும், கேடுவிளைவிக்கும் போதனைகளும் அவர்களைக் காட்டிக்கொடுத்து விடும். மரமாயினும் செடியாயினும் அதனதன்

தன்மைக்கு ஏற்றபடியே கனிகளைத் தரும். முட்டசெடிகள் திராட்சைப்பழங்களைக் கொடுப்பதில்லை. நல்லமரம் நல்ல கனிகளைக் கொடுக்கும்; கெட்ட மரம் கெட்ட கனிகளைக் கொடுக்கும். இவ்வுலகிற்கும், ஆவிக்குரிய உலகிற்கும் இவ்விதி பொருந்தும். தேவனுக்காகப் பேசுகிறோம் எனக் கூறுவோரது வாழ்க்கையையும் போதனைகளையும் வேதவசனங்களைக் கொண்டு சோதிக்க வேண்டும். “இந்த வார்த்தையின்படியே சொல்லாவிட்டால் அவர்களுக்கு விடியற்காலத்து வெளிச்சமில்லை” (ஏசாயா 8:20).

7:19,20 அக்கினியில் போடப்படுவதை கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகளின் முடிவு. கள்ளப் போதகரும் தீர்க்கதரிசிகளும் “தீவிரமான அழிவை” அடைவார்கள் (2 பேதுரு 2:1). **அவர்களுடைய கனிகளாலே அவர்களை** அறிய முடியும்.

கொ. உங்களை அறியேன் [7:21-23]

7:21 அடுத்ததாக, கர்த்தராகிய இயேசுவைத் தங்களது இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டதாக உதட்டளவில் அறிக்கை செய்தும் மனந்திரும்பாத மக்களைக் கிறிஸ்து எச்சரிக்கிறார். இயேசு கிறிஸ்துவை நோக்கி, “**கர்த்தாவே, கர்த்தாவே**” என்று அழைக்கிற ஒவ்வொருவனும் பரலோகராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பதில்லை. **பிதாவின் சித்தத்தின்படி** செய்கிறவன் மட்டுமே அதில் பிரவேசிக்கமுடியும். தேவசித்தத்தைச் செய்வதன் முதற்படி கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பதே ஆகும் (யோவான் 6:29).

7:22,23 நியாயத்தீர்ப்பின் நாளில் அவிசுவாசிகள் கிறிஸ்துவுக்கு முன்னர் நிற்கும்போது (வெளி. 20:11-15) அநேகர் அவரை நோக்கி “**உமது நாமத்தினாலே தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தோம்**” என்றும், “**உமது நாமத்தினாலே பிசாசுகளைத் துரத்தினோம்**” என்றும், “**உமது நாமத்தினாலே அநேக அற்புதங்களைச் செய்தோம்**” என்றும் அவருக்கு நினைவூட்டுவார்கள். ஆனால் அவர்கள் தெரிவிக்கிற எதிர்ப்புகள் யாவும் வீணான செயல்களே ஆகும். அவர்களை அவர் **ஒருக்காலும் அறியவில்லை** என்றே இயேசு கிறிஸ்து அப்பொழுது கூறுவார். தம்முடைய சொந்த மக்களாக அவர் அவர்களை ஏற்றுக் கொள்ளப்போவதில்லை.

அற்புதங்கள் யாவும் தேவனிடத்திலிருந்து உண்டாகிறவை அல்லவென்றும், அற்புதங்களை நிகழ்த்துவோர் யாவரும் தேவனிடத்திலிருந்து அதிகாரத்தைப் பெற்றவர்கள் அல்லர் என்றும் இவ்வசனங்கள் நமக்குக் கற்பிக்கின்றன.

அற்புதங்கள் நிகழும்போது, அவற்றின் பின்னணியில் ஏதோ இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட ஆற்றல் செயல்படுகிறது என்பதே பொருளாகும். அவ்வாற்றல் தேவனிடத்திலிருந்தோ சாத்தானிடத்திலிருந்தோ வரக்கூடும். பிசாசுகளைச் சிறிது காலத்திற்குத் துரத்திவிடும்படி தம்முடைய ஊழியக் காரருக்கு சாத்தான் அதிகாரத்தை அளித்து, அவ்வற்புதம் தெய்வீக வல்லமையால் உண்டானது என்று தோன்றும்படியாகச் செய்வான். அவ்வாறு அவன் செய்யும்போது, தன்னுடைய ராஜ்யத்தில் பிரிவினையை அவன் உண்டாக்குகிறதில்லை. மாறாக, அப்பிசாசுகளின் மூலமாக பிற்காலத்தில் மாபெரும் போர்தொடுக்க அவன் ஆயத்தமாகிறான் என்பதே அதன் பொருளாகும்.

கோ. கன்மலையில் கட்டுதல் [7:24-29]

7:24,25 கீழ்ப்படிதலின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தும் வண்ணம் ஓர் உவமையை எடுத்துரைத்துத் தமது சொற்பொழிவைக் கர்த்தர் முடிக்கிறார். இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்பது மட்டும் போதாது; அவற்றை நாம் நமது வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். கர்த்தர் கூறிய வார்த்தைகளைக் கேட்டு அவற்றின்படி செய்கிற சீடன் கன்மலையின்மேல் வீட்டைக் கட்டின புத்தியுள்ள மனிதனுக்கு ஒப்பானவனாயிருக்கிறான். அவனுடைய வீடாகிய வாழ்க்கை உறுதிமிக்க அடித்தளத்தை உடையதாயிருப்பதால், பெருமழை சொரிந்து காற்று அடிக்கும்போது விழுவதில்லை.

7:26,27 இயேசு கிறிஸ்து கூறிய இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு, இவைகளின்படி செய்யாதிருக்கிறவன் தன் வீட்டை மணலின்மேல் கட்டின புத்தியில்லாத மனிதனுக்கு ஒப்பானவனாயிருக்கிறான். எதிர்ப்புகள் என்னும் புயல் வீசும்போது, அதனை எதிர்த்து இந்த மனிதனால் நிலைநிற்க முடியாது. பெருமழை சொரிந்து, பெருவெள்ளம் வந்து காற்று அடிக்கும்போது, உறுதியான அஸ்திபாரம் இல்லாத காரணத்தினால் அந்த வீடு இடிந்து விழும்.

மலைப்பிரசங்கத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள கோட்பாடுகளின்படி ஒருவன் வாழ்வான் எனில், அவனை இவ்வுலகம் மதியீனன் என்று அழைக்கும்; ஆனால் கர்த்தரோ அவனை புத்தியுள்ளவன் என்று அழைக்கிறார். தான் காண்கிறவற்றின் அடிப்படையில் வாழ்கிற மனிதனை, தற்காலத்திற்காக வாழ்கிறவனை, தனக்காக வாழ்கிறவனை இவ்வுலகம் அறிவாளி என்று அழைக்க

கிறது; ஆனால் இயேசுவோ அவனை புத்தியில் லாதவன் என்று அழைக்கிறார். நற்செய்தியை விளக்கக்கூற புத்தியுள்ளவன் புத்தியில்லாதவன் ஆகியோரைப் பற்றிய இந்த உவமையைப் பயன்படுத்துவது சரியானதேயாகும். கிறிஸ்து இயேசுவும், கர்த்தரும், இரட்சகருமாகிய கன்மலையின் மீது புத்தியுள்ள மனிதன் முழு நம்பிக்கை கொண்டு இருக்கிறான். புத்தியினனோ மனம் வருந்தத் தயங்குகிறான்; இரட்சிப்பிற்கு இயேசு கிறிஸ்துவே ஒரே வழி என்பதையும் மறுத்துரைக்கிறான். ஆயின், இரட்சிப்புக்கு அப்பால் கிறிஸ்தவனது நடைமுறை வாழ்க்கைக்குத் தேவையான கோட்பாடுகளை நோக்கி இந்த உவமை நம்மை வழி நடத்திச் செல்கிறது.

7:28,29 நமது கர்த்தர் தம்முடைய உரையை முடித்துக்கொண்டபோது அங்கு குழுமியிருந்த மக்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். மலைப்பிரசங்கத்தை வாசிக்கும் நாம், அதனுடைய புரட்சிகரமான கருத்துக்களை உணர்ந்து ஆச்சரியப்படவில்லையென்றால், அதனுடைய பொருளை நாம் அறிந்துகொள்ளவில்லை என்பதே அதன் பொருளாகும்.

இயேசு கிறிஸ்துவின் போதனைக்கும், வேதபாரசுகரின் போதனைக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாட்டை அந்த மக்கள் உணர்ந்தனர். கர்த்தர் அதிகாரமுடையவராகப் பேசினார்; வேதபாரசுகரின் சொற்களில் வல்லமை காணப்படவில்லை. அவருடைய பேச்சு சத்தமாய் முழங்கியது; அவர்களுடைய பேச்சோ எதிரொலியாகவே காணப்பட்டது. ஜம்சன், பாசெட், பிரௌன் ஆகியோர் இது குறித்து வழங்கியுள்ள விளக்கம்:

நியாயப்பிரமாணத்தை வழங்கியவர், வேதத்தின் விரிவுரையாளர், நீதிபதி என்னும் தகுதிகளை உடையவராகிய கிறிஸ்து ஆற்றிய போதனை தெய்வீக அதிகாரத்தைப் பேரொளியாகப் பொழிந்தது. அப்பேரொளிக்கு முன்னர் வேதபாரசுகரின் போதனை வெறும் பிதற்றலாகவே காணப்பட்டது.¹⁰

5. மேசியா நிகழ்த்திய வல்லமையும் கிருபையும் நிறைந்த அற்புதங்களும், அவற்றால் விளைந்த பல்வகை எதிர்ச்செயல்களும்

[8:1-9:34]

தீர்க்கதரிசிகளால் முன்னுரைக்கப்பட்ட மேசியா தாமே என்று மெய்ப்பிக்கும் திட்டவாடமான சான்றுகளை 8 முதல் 12 - ஆவது அதிகாரம் வரை இஸ்ரவேல் நாட்டிற்குக் கர்த்தராகிய

இயேசு கிறிஸ்து வழங்கினார். எடுத்துக்காட்டாக, குருடர் பார்வையடையவும், செவிடர் கேட்கவும், முடவர் நடக்கவும், ஊமையர் பாடவும் கூடியவகையில் மேசியா குணப்படுத்துவார் என்று ஏசாயா முன்னுரைத்தான் (35:5,6). இந்தத் தீர்க்கதரிசனங்கள் அனைத்தையும் நிறைவேற்றி இயேசு தம்மை மேசியாவாக மெய்ப்பித்துக் காட்டினார். தங்களுடைய வேதத்தை ஆராய்ந்துபார்த்து இயேசுவே மேசியா என்று இஸ்ரவேல் எளிதாகக் கண்டறிந்திருக்க முடியும். ஆயின், பார்க்க மனதற்றவர்களைப் போன்ற குருடர்கள் வேறு எவருமில்லை என்னும் பழமொழிக்கு இந்நிலை ஒப்பாயிற்று.

இந்த அதிகாரங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சிகள் காலவரிசையில் எழுதப்படாமல், கருத்தை மையமாகக்கொண்டு வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கர்த்தர் ஆற்றிய ஊழியங்கள் அனைத்தும் இங்கே இடம்பெறவில்லை. மாறாக, இரட்சுகரின் வாழ்வில் காணப்பட்ட சில முதன்மையான மேன்மைகளை வெளிப்படுத்தும் வண்ணம் தூய ஆவியானவர் சில நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் எடுத்தியம்பியுள்ளார். அவ்வாறு வழங்கப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சிகளில் பின்வருபவை அடங்கியுள்ளன:

1. நோய்கள், பிசாசுகள், மரணம், இயற்கைச் சக்திகள் ஆகியவற்றின்மீது கிறிஸ்து கொண்டிருந்த முழு அதிகாரம்.
2. அவரைப் பின்பற்றி வருகிறவர்களின் வாழ்க்கையில் அவர் எதிர்பார்த்த முழு ஆதிக்கம்.
3. இஸ்ரவேல் நாட்டினரால், குறிப்பாக சமயத்தலைவர்களால் இயேசுகிறிஸ்து ஏற்கப்பட மறுத்தலும், எதிர்ப்பின் வளர்ச்சியும்.
4. புறவின தனிமனிதர்களால் இரட்சுகர் ஆவலோடு ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல்.

அ. தொழுநோயின்மீது அதிகாரம் [8:1-4]

8:1 இயேசு கிறிஸ்துவின் போதனை தீவிரமானதாகவும், இயல்புக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டதாகவும் இருந்தபோதிலும், திரளான ஜனங்கள் அவரைப் பின்தொடர்ந்து செல்லும்படி, மக்களைக் கவர்ந்திழுக்கும் ஆற்றல் உடையதாக இருந்தது. தன்னைத்தான் சோதித்து அறிவதற்கு ஏதுவானதாக சத்தியம் விளங்குகிறது. ஆகவே மனிதன் அதனை விரும்புகிறதில்லை. எனினும் அவனால் அதனை மறக்க முடியாது.

8:2 குஷ்டரோகி ஒருவன் அவருக்கு முன்பாக முழங்காற்படியிட்டு, தன்னைக் குணமாக்க வேண்டுமென்று வருந்தி வேண்டினான். கர்த்த

ரால் தன்னைக் குணமாக்க முடியுமென்று அவன் விசுவாசித்தான். உண்மையான விசுவாசம் ஏமாற்றும் அடைவதில்லை. பாவத்தை விளக்கிக் காட்டும் பொருத்தமான பட உருவமாக தொழுநோய் விளங்குகிறது. ஏனெனில் அது அருவருக்கத்தக்கதும், அழிவை உண்டாக்குவதும், தொற்றிக் கொள்ளக்கூடியதுமாய் இருக்கிறது. மேலும் அந்நோயின் சில வகைகள் மனித முயற்சியினால் குணமாக்கக் கூடாததாக இருக்கிறது.¹¹

8:3 தொழுநோயாளிகள் தீண்டத்தகாதவராக இருந்தனர். அவர்களோடு தொடர்பு கொள்கிற மனிதனிடத்தில் அந்நோய் தொற்றிக்கொள்ளக் கூடிய ஆபத்தும் இருந்தது. யூதர்களைப் பொருத்தமட்டில், அவர்களைத் தொடுகிறவன் சமயக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் தீட்டுப்பட்டவனாக இருக்கிறான். அதாவது இஸ்ரவேல் சபையோடு சேர்ந்து ஆராதிப்பதற்கு, தீட்டுப்பட்டவன் தகுதியற்றவனாகிவிடுகிறான். ஆனால் அந்தக் குஷ்டரோகியை இயேசு **தொட்டு**, குணமாக்கும் சொற்களைப் பேசியபோது, அந்தக் குஷ்டம் அவனைவிட்டு **உடனே நீங்கியது**. பாவத்திலிருந்து ஒருவனைத் தூய்மைப்படுத்தவும், தூய்மையாக்கப்பட்டவனைத் தொழுது கொள்கிறவனாக மாற்றவும் நமது இரட்சகர் அதிகாரம் உடையவராக இருக்கிறார்.

8:4 தாம் செய்த அற்புதத்தைக் குறித்தோ, கண்ட நிகழ்ச்சியைக் குறித்தோ ஒருவரிடமும் சொல்லக்கூடாதென்று இயேசு கட்டளையிட்டதை மத்தேயு நற்செய்தி நூலில் முதன் முதலாக இங்கே காண்கிறோம். (9:30; 12:16; 17:9; மாற்கு 5:43; 7:36; 8:26 ஆகிய வசனங்களையும் காண்க). ரோம ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவதையும் அவரை அரசராக ஏற்படுத்துவதையுமே பலர் நாடினார்கள் என்பதை இயேசு அறிந்திருந்த காரணத்தினால் இவ்வாறு அவர் கூறியிருக்கக் கூடும். மேலும் இஸ்ரவேல் மனந்திரும்ப இன்னும் மனதற்றதாயிருந்ததை அவர் அறிந்திருந்தார். அவர் ஆன்மீகத் தலைவராக ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டார், முதலில் அவர் சிலுவைக்குச் செல்ல வேண்டும் என்பதையும் அவர் அறிந்திருந்தார்.

மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி, **ஆசாரியன்** மருத்துவனாகவும் செயல்பட்டுவந்தான். தொழுநோயாளி குணமடைந்தவுடன், காணிக்கையோடு ஆசாரியனுக்கு முன்பாக வந்து, அவனால் சுத்தமானவன் என்று அறிவிக்கப்படவேண்டும் (லேவி. 14:4-6). குஷ்டரோகி சுகமடைதல் அபூர்வமானதாகும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

உண்மையில், எதிர்பார்த்த மேசியா, இறுதியில் வந்துவிட்டாரோ என்று விசாரித்தறியும்படி ஆசாரியனைத் தட்டிஎழுப்பும் ஒரு நிகழ்ச்சியாகவே அது இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அவ்வாறு ஏதும் நடந்ததாக நாம் காணவில்லை. அந்தக் குணப்படுத்தப்பட்ட குஷ்டரோகியைப் பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்படியும்படி இயேசு கட்டளையிட்டார்.

இந்த அற்புதத்தின் ஆவிக்குரிய உட்கருத்துகள் தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன: இஸ்ரவேல் நாட்டின் நோய் நீக்கும் வல்லமையோடு மேசியா வந்துவிட்டார். மேசியாவுக்குரிய ஒரு தகுதிச் சான்றாக இந்த அற்புதத்தை அவர் நிகழ்த்தினார். ஆயினும் தமது மீட்பருக்காக அந்நாடு இன்னும் ஆயத்தமாகவில்லை.

ஆ. முடக்குவாதத்தின்மீது அதிகாரம் (8:5-13)

8:5,6 புறவினத்தைச் சேர்ந்த நூற்றுக்கு அதிபதியின் விசுவாசம் இங்கே அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது. அ.து இயேசுவை ஏற்க மனதற்ற யூதர்களுடைய மனப்பான்மைக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டதாயிருந்தது. இஸ்ரவேல் நாடு தனது அரசரை ஏற்க மறுத்தால், இழிவாய்க் கருதப்பட்ட புறமயத்தாராகிய மனிதர்கள் அவரை ஏற்றுக்கொள்வர். நூறு ரோமப் படைவீரர்களின் தலைவனே நூற்றுக்கதிபதி ஆவான். அந்த நூற்றுக்கதிபதி கப்பர்நகூமிலோ, அவ்வூருக்கு அருகிலோ தங்கியிருந்தான். மிகவும் வேதனை தரக்கூடிய திமிர்வாத நோயினால் பாதிக்கப்பட்ட வேலைக்காரன் சுகமடைய வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தோடு அவன் இயேசுவினிடத்தில் **வந்தான். ஒரு வேலைக்காரனிடத்தில்** இவ்வாறு இரக்கம்கொள்ளாதல் அரிதான செயலாகவே காணப்பட்டது.

8:7-9 நோயுற்ற வேலைக்காரனைக் காண வருவதாக கர்த்தராகிய இயேசு கூறியபோது, **நூற்றுக்கு அதிபதி** உண்மையும் ஆழமும் நிறைந்த தனது விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்தினான். “**ஆண்டவரே! நீர் என் வீட்டுக்குள் பிரவேசிக்க நான் தகுதியற்றவன்.** மேலும் அதற்கு அவசியமில்லை, ஏனெனில் நீர் ஒரு வார்த்தையைக் கூறி அவனை எளிதில் குணமாக்க முடியும். அதிகாரத்தைக் குறித்து நான் அறிவேன். என்னுடைய மேலதிகாரிகளிடமிருந்து ஆணைகளை நான் பெறுவதுண்டு. நான் இடும் கட்டளைகளும் முழுமனதோடு பூரணமாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறிருக்க உம்முடைய சொற்கள் எவ்வளவு அதிகமாக அதிகாரமுடையவையாக விளங்கும். என்னுடைய வேலைக்காரனின் நோயை குணப்படுத்தும் அதிகாரம் உடையதாக

உமது வார்த்தை செயல்படுவது நிச்சயம்” என்னும் பொருள்பட அவன் பேசினான்.

8:10-12 அந்தப் புறவினத்தவனின் விசுவாசத்தைக் கண்ட இயேசு ஆச்சரியப்பட்டார். இயேசு கிறிஸ்து ஆச்சரியப்பட்டதாக வேதத்தில் இரண்டு முறை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவற்றில் இதுவும் ஒன்று. மற்ற நிகழ்ச்சியோ, யூதர்களின் அவிசுவாசத்தை இயேசு கண்டபோது நடந்தது (மாற்கு 6:6). தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட இஸ்ரவேல் மக்களிடத்தில் இப்படிப்பட்ட விசுவாசத்தை அவரால் காணமுடியவில்லை. அவர் நிறுவவருக்கும் ராஜ்யத்தில் பூமியின் எல்லாத் திக்குகளிலிருந்தும் புறவினத்தவர் கூடிவந்து யூத முற்பிதாக்களுடன் ஐக்கியம் கொள்வார்கள்; ஆனால் ராஜ்யத்தின் புத்திரரான இஸ்ரவேலரோ புறம்பான இருளிலே தள்ளப்படுவார்கள் என்னும் உண்மையை அவர் அப்பொழுது அறிவித்தார். அந்த இருளிலே அழுகையும் பற்கடிப்பும் நிறைந்து இருக்கும். தேவனை அரசராக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளோம் என்று அறிக்கை செய்பவர்களாயிருந்தும் ஒருபோதும் மனந்திரும்பாதவர்களும் பிறப்பால் யூதர்களாயிருந்தவர்களுமே ராஜ்யத்தின் புத்திரர் என்று இங்கே அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். என்றாலும், இவ்விதி இன்றைய நாளுக்கும் பொருந்தும். கிறிஸ்தவக் குடும்பங்களில் பிறந்து வளர்க்கப்படும் பாக்கியம் பெற்ற பல பிள்ளைகள் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்ளாததன் நிமித்தமாக நரகினில் அழிவார்கள். அதேநேரத்தில் பழங்குடிமக்கள் பலர் நற்செய்தியின்மீது விசுவாசம் வைத்து விண்ணுலக மகிமையில் உட்புகுந்து களிப்பேருவகை அடைவார்கள்.

8:13 பின்பு இயேசு நூற்றுக்கு அதிபதியை நோக்கி: “நீ போகலாம், நீ விசுவாசித்தபடியே உனக்கு ஆக்கடவது” என்றார். தேவனுடைய நற்பண்பின்மீது விசுவாசம் கொண்ட நம்பிக்கைக்கு ஏற்றபடி பலன் அளிக்கப்பட்டது. கிறிஸ்து சற்று தொலைவில் இருந்தபோதும், அந்த நாழிகையிலேயே அவனுடைய வேலைக்காரன் சொஸ்தமானான். கிறிஸ்துவின் தற்போதைய ஊழியம் இந்த நிகழ்ச்சியில் சித்திரமாக வரைந்து காட்டப்படுகிறது. பாவமென்னும் வாதநோயில் உழலும் கதியற்ற புறவினத்தவர், கிறிஸ்து தமது சரீரத்தில் இங்கு இல்லாதிருந்தும் அவருடைய வல்லமையால் குணமடைகின்றனர்.

௮. ஜூரத்தின்மீது அதிகாரம் [8:14,15]

பேதுருவின் வீட்டிற்குள் நுழைந்த இயேசு அங்கு அவன் மாமி ஜூரமாய்க் கிடக்கிறதைக்

கண்டார். அவர் அவளுடைய கையைத் தொட்டவுடனே ஜூரம் அவளைவிட்டு நீங்கிற்று. சாதாரணமாக, ஒருவரைவிட்டுக் கடுமையான காய்ச்சல் நீங்கும்போது அவர் மிகவும் வலிமை குன்றி காணப்படுவார். ஆனால் பேதுருவின் மாமியோ, படுக்கையைவிட்டு எழுந்து கர்த்தருக்குப் பணிவிடை செய்யும் அளவிற்கு உடனடியான முழுசுகத்தைப் பெற்றாள். அவள் செய்த பணிவிடை, கர்த்தர் அவளுக்குச் செய்த நன்மைக்கு நல்ல தொரு நன்றிக்கடனாக விளங்கிற்று. நாம் நலம் பெறும் வேளையில் புதிப்பிக்கப்பட்ட ஒப்புவித்தலோடும் உற்சாகத்தோடும் கர்த்தருக்குப் பணியாற்ற அவளைப் பின்பற்றுவோமாக.

௩. பிசாசுகளின்மீதும் பற்பல நோய்களின்மீதும் அதிகாரம் [8:16,17]

ஓய்வுநாள் வேளை முடிந்து மாலை மயங்கிய போது (மாற்கு 1:21-34 ஆகிய வசனங்களைக் காண்க), பிசாசு பிடித்திருந்த பலரை மக்கள் அவரிடம் கொண்டுவந்தனர். பரிதாபத்திற்குரிய இவர்கள் தீய ஆவிகளின் குடியிருப்பாயிருந்தனர். மேலும் அவை இவர்களைத் தங்களுடைய கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருந்தன. அவ்வப்போது மனித இயல்பிற்கு அப்பாற்பட்ட அறிவையும் வல்லமையையும் அவர்கள் வெளிப்படுத்திக் காண்பித்தனர்; மற்ற நேரங்களில் அந்த ஆவிகளின் கொடுமையால் அலைக்கழிக்கப்பட்டனர். சிலவேளைகளில் அவர்களது நடத்தை புத்தி பேதலித்தவர்களைபோல காணப்பட்டது. ஆயின் சரீரத்திலோ மனதிலோ அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டவர்கள் அல்லர். பிசாசு பிடித்திருந்ததினாலேயே அவர்கள் அப்படி நடந்து கொண்டனர். இயேசு அந்த ஆவிகளைத் தமது வார்த்தையினாலே தூரத்தினார்.

மேலும் அவர் பிணியாளிகள் எல்லாரையும் சொஸ்தமாக்கினார். இதனால் “அவர் தாமே நம்முடைய பெலவீனங்களை ஏற்றுக்கொண்டு, நம்முடைய நோய்களைச் சுமந்தார்” என்னும் தீர்க்கதரிசனம் (ஏசாயா 53:4) நிறைவேறியது. இயேசுவின் பலமரணத்தில் அற்புதசகம் பெறுதலும் அடங்கியிருக்கிறது என்று மெய்ப்பிக்க அற்புத சகமளிப்போர் 17 -ஆவது வசனத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர். மேலும் விசுவாசத்தினாலே உடல்நலம் பெறுவதைத் தங்கள் உரிமையாக விசுவாசிகள் கோர முடியும் என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர். ஆனால் நமது இரட்சகர் இந்தப் பூமியில் ஆற்றிய சகமளிக்கும் ஊழியத்தோடு மட்டுமே, அந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தை தேவ

ஆவியானவர் தொடர்புபடுத்திப் பேசியிருக்கிறார். அந்தத் தீர்க்கதரிசனத்திற்கும் கிறிஸ்து சிலுவையில் செய்த தியாகச் செயலுக்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லை.

இந்த அதிகாரத்தில் இதுகாறும் நான்கு அற்புதங்களைக் கண்டோம்:

1. யூதத் தொழுநோயாளியை கிறிஸ்து அருகில் இருந்து குணப்படுத்திய செயல்.

2. நூற்றுக்கு அதிபதியின் வேலைக்காரனை, கிறிஸ்து தொலைவில் இருந்து குணமாக்கிய செயல்.

3. பேதுருவின் மாமியை அவளுடைய வீட்டில் இயேசு குணமாக்கிய செயல்.

4. பிசாசு பிடித்தவர்கள், நோய்வாய்ப்பட்டவர்கள் அனைவரையும் கிறிஸ்து உடனிருந்து நலமாக்கிய செயல்.

கர்த்தர் ஆற்றிய ஊழியத்தின் நான்கு கட்டங்களை மேற்கூறியவை உருவகப்படுத்திக் காட்டுகின்றன என்று கெய்பலீன் என்பார் கூறியுள்ளார்:

1. கிறிஸ்து தமது முதலாம் வருகையில் அவருடைய சொந்த இனத்தாராகிய இஸ்ரவேலருக்கு ஊழியம் செய்தார்.

2. கிறிஸ்து விண்ணுலகிற்குச் சென்றபின்னர், புறவினத்தாரின் காலகட்டம் செயல்படத் தொடங்கியது.

3. அவருடைய இரண்டாம் வருகையின் போது, அவர் தமது இல்லத்திற்குச் சென்று, இஸ்ரவேலரோடு தமது உறவைச் சீராக்குவார். நோயுற்றிருக்கும் சீயோன் குமாரத்தியை அப்பொழுது குணமாக்குவார்.

4. ஆயிரமாண்டு அரசாட்சியில், பிசாசு பிடித்தோர், நோயுற்றோர் எல்லோரும் நலமடைவர்.¹²

ஆவலைத் தூண்டும் வகையில் தொடர்ந்து நிகழ்ந்த அற்புதங்கள் ஆராயப்பட்டு இவ்வாறு விளக்கமளிக்கப்பட்டுள்ளன. தூய திருமறையில் மறைந்துகிடக்கும் ஆழ்ந்த பொருளை நாம் காணும்படியாக இவ்விளக்கம் விழிப்பூட்டுகிறது. ஆயினும், நகைப்பிற்கிடமான வகையில் திருமறைப் பகுதிகளுக்கு வலிந்து பொருள் விளக்க மளிக்கும் முறையை நாம் கைக்கொள்ளாதபடி எச்சரிப்பாய் இருக்க வேண்டும்.

உ. மனிதர்கள் மறுத்துரைக்கும் அற்புதம் [8:18-22]

நோய்கள்மீதும் பிசாசுகளின்மீதும் தமது அதி காரத்தை கிறிஸ்து செலுத்துவதை நாம் கண்

டோம். ஆனால் மனிதர்களோடு அவர் தொடர்பு கொள்ளும் வேளையில் மட்டும் எதிர்ப்பை அவர் சந்திக்க நேரிடுகிறது. இதுவே மனிதர்கள் மறுத்துரைக்கும் அற்புதமாகும்.

8:18-20 கப்பர்நகூமிலிருந்து இயேசு புறப்பட்டு கலிலேயாக் கடலைக் கடந்து கிழக்குக் கரைக்குச் செல்ல முற்பட்டார். அப்பொழுது தன்னம்பிக்கை மிக்க வேதபாரகன் ஒருவன் அவரிடம் வந்து, அவர் செல்லுமிடமெங்கும் அவரைப் பின்தொடர்வதாக உறுதியளித்தான். அவனுக்குக் கர்த்தர் அளித்த பதில், அவன் தன்னையே தியாகமாக அர்ப்பணித்து வாழ்வதற்கான அழைப்பாகக் கொடுக்கப்பட்டது. மேலும் அவன் அதற்காக ஒரு பெரிய விலையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற அறைகூவலாகவும் இருந்தது: “நீரிகளுக்குக் குழிகளும், ஆகாயத்துப் பறவைகளுக்குக் கூடுகளும் உண்டு; மனித குமாரனுக்கோ தலைசாய்க்க இடமில்லை.” அவர் வெளியரங்கமாக ஊழியம் செய்த காலத்தில், அவருக்கு என்று சொந்தமாக வீடில்லை. ஆனாலும் அவர் சென்றவிடமெங்கிலும் அவரை உற்சாகத்தோடு விருந்தினராக வரவேற்கப் பல வீடுகள் இருந்தன. அங்கெல்லாம் அவர் உறங்குவதற்கு இடமும் தரப்பட்டது. ஆகவே அவருடைய கூற்று ஆவிக்குரிய ஆழ்ந்த அர்த்தம் உடையது என்றே தோன்றுகிறது. இவ்வுலகமானது அவருக்கு உண்மையானதும், நிலையானதுமான இளைப்பாறுதலைத் தரவில்லை. அவர் செய்துமுடிக்க வேண்டிய ஒரு கிரியை இருந்தது. அதனை முடிக்கும்படி அவருக்கு இளைப்பாறுதல் இல்லை. அவரைப் பின்பற்றுவோர்க்கும், இவ்வுலகம் இளைப்பாறுதலுக்கான இடமன்று. இவ்வுலகம் நமக்கு இளைப்பாறுதல் தரும் இடமாக மாறிவிடவும் கூடாது!

8:21 நல்லெண்ணம்கொண்ட வேறொருவன் அவரைப் பின்பற்ற விரும்புவதாகக் கூறினான். எனினும், “ஆண்டவரே! முன்பு நான் போய், என் தகப்பனை அடக்கம்பண்ண எனக்கு உத்தரவு கொடுக்க வேண்டும்” என்று கூறி வேறொரு செயலுக்கு அவன் முதலிடம் கொடுத்தான். அவனுடைய தகப்பன் இறந்து சீரம் இன்னும் அடக்கம் பண்ணப்படாதிருந்ததா அல்லது அவர் அன்றும் உயிரோடு இருந்தாரா என்பது இங்கே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய பொருளன்று. அவன் கூறிய சொற்கள் முரண்பாடாகக் காணப்பட்டன. அதுவே பிரச்சினைக்குக் காரணம்: “ஆண்டவரே. . . முன்பு நான்”. இங்கு கிறிஸ்துவைக் காட்டிலும் தன்னை முன்னிறுத்தி அவன் பேசினான். ஒருவன் தன்னுடைய தந்தையை

நல்லடக்கம் செய்வது சீர்பொருந்திய செயலே யாகும். ஆயினும் இரட்சகரின் அழைப்பிற்கும் மேலான இடத்தை ஒரு சிறந்த செயல் எடுத்துக் கொள்ளுமென்றால் அது தவறாகப் போய்விடும்.

8:22 “என்னைப் பின்பற்றி வருவதே உன்னுடைய முதலாவது கடமையாகும். ஆவிக் குரிய மரணத்தை அடைந்தவர்கள் சரீரத்தில் மரணம் அடைந்தவர்களை அடக்கம் பண்ணட்டும். இரட்சிப்படையாத மனிதனால் அந்த வேலையைச் செய்ய முடியும். நிலையானவற்றிற்கே உனது வாழ்க்கையின் சிறந்த பகுதியை அர்ப்பணிக்க வேண்டும். முக்கியமற்ற செயல்களுக்காக உனது வாழ்க்கையை வீணாக்க வேண்டாம்” என்னும் பொருள்பட இயேசு கிறிஸ்து அவனுக்கு விடை பகர்ந்தார். இந்த இரண்டு சீடர்களும் எவ்வாறு நடந்துகொண்டனர் என்பது சொல்லப்படவில்லை. ஆயினும் அவர்கள் இருவரும் கிறிஸ்து வைவிட்டு, உலகின் வசதியான வாழ்க்கையை நாடிச் சென்றுவிட்டனர் என்று கருதுவதற்கு இடமுண்டு. அவர்களைக் குற்றப்படுத்தும் முன்னர், இயேசு கிறிஸ்து விளக்கிக் கூறியுள்ள சீடத்துவத்தின் இரண்டு நிபந்தனைகளைக்கொண்டு நம்மை நாம் சோதித்துப் பார்ப்போமாக.

உ. இயற்கை ஆற்றல்களின்மீது அதிகாரம் (8:23-27)

சடுதியில் தோன்றும் பலத்த புயல் காற்று, கலிலேயாக் கடலில் பேரலைகளை எழுப்பி நுரை வெளுக்கச் செய்வது அவ்வப்போது நடக்கும் நிகழ்ச்சியே. வடதிசையிலிருந்து யோர்தான் வழியாக வரும்போது காற்று மிகுந்த வேகத்தை அடையும். அது கடலைத் தாக்கும் வேளையில் அதில் பயணம் செய்வது பேராபத்தை விளைவிக்கும்.

இந்தப்பகுதியில் சொல்லப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சியின்போது, இயேசுகிறிஸ்து மேற்கிலிருந்து கிழக்குக் கரைக்குப் பயணம் மேற்கொண்டிருந்தார். புயல்காற்று வீசத் தொடங்கியபோது அவர் நித்திரையாயிருந்தார். திகிலடைந்த சீடர்கள் தங்களுக்கு உதவிசெய்யும்படி இயேசுவை அபாயக் குரல் கொண்டு எழுப்பினர். தகுந்த மனிதரிடம் அவர்கள் சென்றது சரியான செயலாகும். அவர்களுடைய அற்பவிசுவாசத்தைக் கடிந்து கொண்ட இயேசு, பின்னர் காற்றையும் கடலையும் அதட்டினார். பேரமைதி உண்டாயிற்று. எளிமையான உடன் பயணியின் சொற்களுக்கு இயற்கைச் சக்திகளும் அடிபணிகிறதைக் கண்ட சீடர்கள் மிகுந்த ஆச்சரியமடைந்தனர். அந்த

நாளில் இப்பிரபஞ்சத்தின் படைப்பாளரும், பாதுகாப்பாளரும் அவர்களோடு அந்தப் படகில் இருந்தார் என்பதை அவர்கள் சற்றேனும் உணரவில்லை!

சீடர்கள் அனைவரும் எப்பொழுதேனும் புயலைச் சந்திக்க நேரிடும். சில வேளைகளில் அலைகளுக்குள் முழுகிவிடுவோம் எனத் தோன்றும். “பெருங்கடலுக்கும் பூமிக்கும் வானத்திற்கும் எஜமானன் படுத்திருக்கும் படகை எந்த அலையாலும் விழுங்க இயலாது.” நம்மோடு கூட நமது வாழ்க்கைப் படகில் இயேசுகிறிஸ்து உடனிருக்கிறார் என்னும் அறிவு நமக்கு எவ்வளவு ஆறுதல்தருகிறது. வாழ்க்கையில் எழும் புயல் அலைகளை கர்த்தராகிய இயேசுவைப் போல அடக்கியாள ஒருவராலும் முடியாது.

எ. பிசாசுபிடித்த இருவரை இயேசு குணமாக்குதல் (8:28-34)

8:28 கலிலேயக் கடலின் கிழக்குக் கரையிலே கொர்க்கேசேனார்¹³ என்னும் நாடு இருந்தது. அங்கு வந்த இயேசு, பிசாசின் பிடிக்குள் சிக்கண்டு மூர்க்கவெறி பிடித்த இருவரைக் கண்டார். அவ்விருவரும் குகைகளாலாகிய பிரேதக் கல்லறைகளில் தங்கியிருந்தனர். அவ்வழியில் நடந்து செல்வது பாதுகாப்பற்றது என்று சொல்லும்படி, அவர்கள் மிகவும் கொடிய செயல்களைச் செய்து கொண்டிருந்தனர்.

8:29-31 இயேசு கிறிஸ்து அவர்களை நெருங்குகையில், “தேவனுடைய குமாரனே எங்களுக்கு உமக்கும் என்ன? காலம் வரும் முன்னே எங்களை வேதனைப்படுத்த இங்கே வந்தீரோ?” என்று பிசாசுகள் கத்தின. இயேசுகிறிஸ்து யார் என்பதையும், முடிவில் அவர் அவற்றை அழிக்க விருக்கிறார் என்பதையும் அவை அறிந்திருந்தன. இந்த உண்மைகளைப் பொருத்தவரை, பிசாசுகளின் இறையியல் அறிவு, தற்கால தாராள இறையியல் கொள்கையைப் பின்பற்றும் மனிதர்களின் அறிவைக் காட்டிலும் சிறப்பாயிருந்தது. அந்த மனிதர்களிடமிருந்து இயேசு தங்களைத் துரத்தப் போகிறார் என்பதை உணர்ந்த அந்தப் பிசாசுகள், அருகில் மேய்ந்து கொண்டிருந்த பன்றிக் கூட்டத்திற்குள் போவதற்கு உத்தரவு கேட்டன.

8:32 அவற்றின் வேண்டுகல்கு இயேசுகிறிஸ்து அனுமதி வழங்கியது நமக்கு ஆச்சரியத்தைத் தருகிறது. பிசாசுகளின் வேண்டுகல்கு சர்வ அதிகாரமுடைய ஆண்டவர் செவிய சாய்த்தமைக்குக் காரணம் யாது? அவருடைய செயலின் பொருளை அறிந்திட, இரண்டு உண்

மைகளை நாம் நினைவுகூர வேண்டும். முதலாவது சரீரமற்ற நிலையில் இருப்பதை பிசாசுகள் விரும்புவதில்லை; அவை மனித உடலுக்குள் வசிப்பதை விரும்புகின்றன. அது முடியாதென்றால், விலங்குகள் அல்லது மற்ற உயிரினங்களுக்குள்ளாக வாழ விரும்புகின்றன. இரண்டாவதாக, ஒன்றுவிடாமல் எல்லாவற்றையும் அழித்துப்போடுவதே பிசாசுகளின் நோக்கமாகும். அந்த மனிதர்களைவிட்டு எங்கு வேண்டுமானாலும் போகும்படியாக பிசாசுகளை விட்டிருந்தால், அவை சுற்றுவிட்டாரத்தில் வாழ்ந்த மனிதர்களுக்குப் பெருந்தொல்லை கொடுத்திருக்கும். பன்றிகளுக்குள்ளாக அவை செல்லும்படியாக இயேசு கிறிஸ்து அனுமதித்த காரணத்தினால், அவற்றின் அழிக்கும் ஆற்றல் விலங்குகளோடு முடிந்து போனது. மேலும் அவை மற்ற மனிதர்களுக்குள்ளாகச் செல்ல அவர் அனுமதிக்கவில்லை. கர்த்தரால் அவை அழிக்கப்படுவதற்கான கடைசிக்காலம் இன்னும் வரவில்லை. பன்றிகளுக்குள் அவை சென்றவுடன், **பன்றிக்கூட்டமெல்லாம் உயர்ந்த மேட்டிலிருந்து கடலிலே பாய்ந்து நீரில் மாண்டுபோயின.**

அழிப்பதையே தங்களுடைய இலக்காகப் பிசாசுகள் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை இந்த நிகழ்ச்சி எடுத்துரைக்கிறது. மேலும், இரண்டாயிரம் பன்றிகளை அழிக்கும் ஆற்றல் கொண்ட பிசாசுகள் இரண்டு மனிதர்களுக்குள்ளாக வாழக்கூடும் என்னும் திகிலூட்டும் உண்மையையும் இந்நிகழ்ச்சி வெளிப்படுத்துகிறது (மாற்கு 5:13).

8:33,34 என்ன நடந்தது என்பதைச் சொல்ல பன்றிமேய்ப்பர்கள் ஊரைநோக்கி ஓடிச் சென்றனர். பட்டணத்து மனிதர்கள் யாவரும் இயேசு வினிடத்தில் வந்து, அவரை அவர்களுடைய எல்லைகளை விட்டுப்போகும்படி **வேண்டிக் கொண்டதே** அதன் விளைவாகும். அதுமுதல், தேவையில்லாமல் பன்றிகளைக் கொன்ற குற்றம் இயேசுவினீது கூறப்பட்டு, விலங்குகளைக் காட்டிலும், மனிதர்களுடைய ஜீவனை அவர்குட்தலாக மதிப்பதால் அவர் துரத்தப்படுகிறார். கெர்கெசேனர் வாழ்மக்கள் யூதர்களாக இருந்திருப்பின், பன்றிகளை வளர்த்த செயல் பிரமாணத்தின்படி தவறானதாகும். அவர்கள் யூதராயினும் புற இனத்தாராயினும், பிசாசுபிடித்த மனிதர் இருவர் குணமடைவதைக் காட்டிலும் பன்றிக்கூட்டத்தை அவர்கள் கூடுதலாக மதிப்பிட்டது கண்டனத்திற்குரியதாகும்.

ஏ. பாவங்களை மன்னிப்பதற்கான அதிகாரம் (9:1-8)

9:1 கெர்கெசேனர் நாட்டினரால் நிராகரிக்கப்பட்ட இரட்சகர் கலிலேயக் கடலை மீண்டும் கடந்து கப்பர்நகருக்கு வந்து சேர்ந்தார். நாசரேத்து மக்கள் அவரைக் கொன்றுவிட முயற்சி செய்த நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னர் கப்பர்நகம் அவருடைய பட்டணமாக ஆயிற்று (லூக்கா 4:29-31). அவருடைய வல்லமை மிக்க அற்புதச் செயல்களில் சிலவற்றை அவர் அந்தப் பட்டணத்தில் தானே செய்தார்.

9:2 **திமிர்வாத** நோயினால் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவனை நான்கு பேர் ஒரு நார்க் கட்டிலிலோ, படுக்கையிலோ சுமந்துகொண்டு இயேசுகிறிஸ்துவினிடத்தில் வந்தார்கள். அங்கு மக்கள் திரளாகக் கூடியிருந்த காரணத்தினால், வீட்டின் கூரையைப் பிரித்து அந்த மனிதனை இயேசு இருந்த இடத்திற்கு முன்னால் இறக்கினார்கள் என்று மாற்கு இந்நிகழ்ச்சியைப் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளார் (2:1-12). அவர்களுடைய விசுவாசத்தைக் கண்ட **இயேசு**, அந்தத் திமிர்வாதக்காரனை நோக்கி, **“மகனே, திடன்கொள் உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டன”** என்றார். அவர் அவர்களுடைய விசுவாசத்தைக் கண்டார் என்று சொல்லியிருப்பதைக் கவனியுங்கள். அந்த மனிதர்களின் விசுவாசம் நோயுற்றவனை இயேசுவினிடத்திற்குக் கொண்டுவரச் செய்தது. நோயாளியின் விசுவாசம் நலம் பெறுவதற்காக இயேசு கிறிஸ்துவைச் சென்றடைந்தது. இந்த விசுவாசத்திற்குப் பரிசாக நமது கர்த்தர் முதலாவது, அவனுடைய **பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன** என்று அறிவித்தார். மாபெரும் மருத்துவர் நோயை நீக்கும் முன்னர் நோய்க்கான காரணத்தை நீக்கினார். பெரிதான ஆசிர்வாதத்தை அவர் முதலில் கொடுத்தார். இரட்சிப்பை அருளாமல் யாருக்கேனும் உடல் நலத்தை இயேசு கிறிஸ்து கொடுத்துள்ளாரோ என்னும் கேள்வியை இந்நிகழ்ச்சி எழுப்புகிறது.

9:3-5 அந்த மனிதனின் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டதாக இயேசு அறிவித்ததைக் கேட்ட **வேத பாரகரில் சிலர்**, அவர் தேவதூஷணம் செய்ததாகத் தங்கள் உள்ளத்தில் சொல்லிக்கொண்டனர். தேவனால் மட்டுமே பாவங்களை மன்னிக்க முடியும்; அவரை தேவனாக ஏற்றுக்கொள்ள அவர்கள் நிச்சயமாக விரும்பவில்லை! அவர்களுடைய உள்ளத்தின் எண்ணங்களை வாசித்தறிந்த சர்வஞானியாகிய கர்த்தர், அவர்களுடைய

இதயங்களில் குடிக்கொண்டிருந்த பொல்லாத அவிசுவாசத்தைக் கடிந்துகொண்டார். பின்னர், “உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டது என்று சொல்வதோ எழுந்து நட என்று சொல்வதோ, எது எளிது?” என்று அவர்களிடத்தில் வினவினார். உண்மையில், அவ்விரண்டில் ஒன்றைக் கூறுவது எவ்வளவு எளிதோ, அவ்வளவாக மற்றதைக் கூறுவதும் எளிதேயாகும். ஆயின் எதைச் செய்வது எளிது. இரண்டுமே மனித முயற்சியினால் செய்வதற்கு முடியாதவை. முதலாவது கட்டளையின் விளைவு காணவியலாதது. இரண்டாவது கட்டளையின் விளைவை உடனடியாகக் காண முடியும்.

9:6,7 பூமியிலே பாவங்களை மன்னிக்க தமக்கு அதிகாரம் உண்டென்று வேதபாரகருக்குக் காண்பிக்கும் பொருட்டு (அதன் மூலமாக அவர் தேவனென்று கனப்படுத்தப்படும்படி), இயேசு அவர்கள் காணும்படி ஓர் அற்புதத்தை நிகழ்த்தினார். அவர் **திமிர்வாதக்காரனை** நோக்கி, “நீ எழுந்து, உன் படுக்கையை எடுத்துக் கொண்டு உன் வீட்டுக்குப் போ” என்றார்.

9:8 அவன் தன்னுடைய படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு தனது இல்லத்திற்கு நடந்து சென்றதைக் கண்ட மக்கள் கூட்டத்தினர் இருவகையான மன எழுச்சிகளை வெளிப்படுத்தினர். அவர்கள் அச்சமும் திகைப்பும் அடைந்தனர். இவ்வாறு தெய்வீக ஆற்றல் தங்கள் முன்னர் காட்சியளித்ததைக் கண்டு அவர்கள் அச்சமுற்றனர். **மனிதருக்கு இப்படிப்பட்ட அதிகாரத்தைக் கொடுத்த தேவனை அவர்கள் மகிமைப்படுத்தினர்.** ஆனால், அவ்வற்புதத்தின் சிறப்பை அவர்கள் சற்றேனும் அறிந்துகொள்ளவில்லை. உண்மையில் அந்த மனிதனின் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன என்னும் **காணக்கூடாத** அற்புதம், அவன் திமிர்வாத நோயிலிருந்து நலம் பெற்றான் என்னும் **காணக்கூடிய** அற்புதத்தினால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. வெறுமனே மனிதருக்கு தேவன் அதிகாரத்தைக் கொடுத்ததன் வெளிப்பாட்டை அவர்கள் காணவில்லையென்றும், அவர்களுக்கிடையே கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து என்னும் நபரில் தேவனே பிரசன்னமாயிருந்தார் என்றும் அவர்கள் அந்நிகழ்ச்சியின் மூலமாக அறிந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் அவ்வறிவை உடையவர்களாக இருக்கவில்லை.

வேதபாரகரைப் பொருத்தமட்டில், அவர்கள் அவிசுவாசத்தினாலும், வெறுப்பினாலும் மென்மேலும் உள்ளத்தில் கடினமடைந்தனர் என்பதைத் தொடர்ந்துவரும் நிகழ்ச்சிகளால் அறிகிறோம்.

தைத் தொடர்ந்துவரும் நிகழ்ச்சிகளால் அறிகிறோம்.

ஐ. ஆயக்காரராகிய மத்தேயுவை இயேசு அழைத்தல் [9:9-13]

9:9 இரட்சகரைச் சூழ்ந்து கொண்டிருந்த நெருக்கடியான சூழ்நிலையைச் சற்று தளர்த்தும் வகையில், தான் அழைக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியைப் பற்றி மத்தேயு எளிமையாகவும் தாழ்மையோடும் எடுத்துரைக்கிறார். அவர் வரிவசூலிப்பவராகவோ, சுங்க அதிகாரியாகவோ அலுவல் புரிந்து கொண்டிருந்தார். நேர்மையற்ற தன்மை, கொடுமைப்படுத்தி வரிவசூல் செய்த முறை, ரோம அரசுக்காக ஆற்றிய பணி, இஸ்ரவேல்மீது சுமத்தப்பட்ட பாரம் ஆகிய காரணங்களுக்காக மத்தேயுவும் அவருடன் பணியாற்றிய உடன் ஊழியர்களும் யூதர்களால் மிகவும் வெறுக்கப்பட்டனர். சுங்க அலுவலகத்தைக் கடந்து சென்றுகொண்டிருந்த **இயேசு**, மத்தேயுவை நோக்கி, “எனக்குப் பின்சென்று வா” என்றார். மத்தேயு உடனடியாகக் கீழ்ப்படிந்தார். **அவர் எழுந்து இயேசுவுக்குப் பின்சென்றார்.** பாரம்பரியமாக நேர்மையற்ற முறையில் செய்துகொண்டிருந்த அத்தொழிலை விடுத்து, இயேசு கிறிஸ்துவின் உடனடிச் சீடராக அவர் மாறினார். “வசதியான வேலையை அவர் விட்டுவிட்டார். ஆயின் செல்லும் இலக்கைக் கண்டறிந்தார். நல்ல வருமானத்தை அவர் இழந்தார். ஆயின் நன்மதிப்பைப் பெற்றார். வளமான வாழ்வை அவர் இழந்தார். ஆனால் கனவிலும் அவர் எண்ணிப் பார்க்காத உன்னத நிலையை அடைந்தார்” என்று ஒருவர் கூறியுள்ளார். பன்னிருவரில் ஒருவர் என்னும் நிலையும், அவருடைய பெயரைத் தாங்கும் நற்செய்தி நூலை இயற்று வதற்குரிய மேன்மையும் அவர் அடைந்த நற்பேறுகளில் சிறியவை அல்லவே.

9:10 இயேசு கிறிஸ்துவைக் கனப்படுத்தும்படி மத்தேயு ஏற்பாடு செய்த விருந்தைக் குறித்து இங்கே சொல்லப்பட்டுள்ளது (லூக்கா 5:29). கிறிஸ்துவை வெளியரங்கமாக அறிக்கை செய்வதும், அவருடைய தோழர்களை இரட்சகருக்கு அறிமுகப்படுத்துவதுமே அவர் ஏற்பாடு செய்திருந்த விருந்தின் நோக்கங்களாகும். அதன் காரணமாக, விருந்துக்கு அழைக்கப்பட்டவர்களில் பெரும்பாலோர் **ஆயக்காரரும் பாவிசுவாமக** இருந்தனர்.

9:11 மேசையை நோக்கிச் சாய்ந்தவர்களாக சுற்றிலுமிருந்த இருக்கைகளில் அமர்ந்த வண்ணம் உணவருந்துவது அன்றைய நாளின்

வழக்கமாக இருந்தது. இவ்வாறு சமுதாயத்தில் கீழ்மக்களாகக் கருதப்பட்டவர்களிடத்திற்கு இயேசு கிறிஸ்து தம்முடைய சீடர்களோடு சென்று உறவு கொண்டாடியதை பரிசேயர் கண்டு, “தோழமை பாராட்டியதால் செய்த குற்றம்” என்று கூறி அவரைக் குற்றப்படுத்தினர்; பாவிகளோடு எந்தத் தீர்க்கதரிசியும் உணவருந்தமாட்டார் என்பது நிச்சயம்.

9:12 அவர்களது பேச்சைக் கேட்ட இயேசு கிறிஸ்து, “பிணியாளிகளுக்கு வைத்தியன் வேண்டியதேயல்லாமல் சுகமுள்ளவர்களுக்கு வேண்டியதில்லை” என்று கூறினார். சுகமுள்ளவர்கள் என்றே தங்களைக் குறித்து பரிசேயர் கருதிக் கொண்டனர். (உண்மையில் ஆன்மீக நிலையில் கரும் நோய்வாய்ப்பட்டவர்களாகவும், குணமாக்கப்படவேண்டிய அவசியத்திற்குள்ளும் அவர்கள் இருந்தனர்.) அதற்கு மாறாக, ஆயக் காரரும் பாவிகளும் தங்களுடைய உண்மையான நிலையை ஒப்புக்கொள்ளவும் கிறிஸ்து வின் இரட்சிப்பின் கிருபையை நாடவும் மிகுந்த ஆவல் உடையவர்களாயிருந்தனர். ஆகவே அந்தக் குற்றச்சாட்டு உண்மையே! பாவிகளோடு இயேசு விருந்துண்டார். பரிசேயரோடு அவர் உணவருந்தியிருந்தாலும் அந்தக் குற்றச்சாட்டு உண்மையாகவே இருந்திருக்கும். உண்மையில் அது பெருங்குற்றமாகவே இருந்திருக்கும்! இப்புவியில் அவர் பாவிகளோடு உணவு உண்ணா திருந்தாரானால் எப்பொழுதும் தனியாகவே உணவருந்தியிருப்பார். எனினும் பாவிகளோடு அவர் உணவருந்திய வேளைகளில், அவர்களுடைய பொல்லாங்கான வழிகளில் நடக்கவோ, தமது சாட்சியை விட்டுக்கொடுக்கவோ இல்லை. உண்மையையும் பரிசுத்தத்தையும் அடைவதற்கான அழைப்பை மனிதர்களுக்குக் கொடுக்க அவர் அத்தருணங்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டார்.

9:13 யூத மதத்தின் சடங்குகளை மிகவும் கவனத்தோடு பரிசேயர் கடைப்பிடித்தாலும் அவர்களுடைய இதயங்களோ கடினப்பட்டும், குளிர்ந்தும், இரக்கமற்றும் போயிருந்தன. இதுவே அவர்களிடமிருந்த மாபெரும் குறை. ஆகவே, “பலியையல்ல, இரக்கத்தையே விரும்புகிறேன்” என்னும் யெகோவாவின் சொற்களுக்குப் பொருள் என்னவென்பதைப் பரிசேயர்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறி, இயேசு அவர்களை அனுப்பி விட்டார் (ஓசியா 6:6 -ஆம் வசனம் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது). பலமுறையை தேவனே ஏற்படுத்தியிருந்தாலும், அந்தச் சடங்குகள் உள்

ளார்ந்த நீதிக்கு மாற்றாக அமையவேண்டுமென்று அவர் விரும்பவில்லை. தேவன் சமயச் சடங்குகளின் ஆதரவாளர் அல்லர். மனிதனின் தனிப்பட்ட தேவபக்தியை விடுத்து, சமயச் சடங்குகளில் அவர் மனநிறைவு கொள்கிறவரும் அல்லர். ஆயின் அந்தச் சமயச்சடங்குகளைத் தான் பரிசேயர் செய்து கொண்டிருந்தனர். நியாயப்பிரமாணத்தின் எழுத்துக்களைக் கடைப்பிடித்த அவர்கள் ஆவிக்குரிய தேவை உள்ளவர்களின் நிலையைக் கண்டு இரக்கம் பாராட்டவில்லை. தங்களைப் போன்று சுயநீதியை விரும்புகிறவர்களோடு மட்டுமே அவர்கள் தோழமை கொண்டனர்.

அதற்கு எதிர்மாறாக, இயேசு கிறிஸ்து, “நீதிமான்களையல்ல, பாவிகளையே மனந்திரும்புகிறதற்கு அழைக்க வந்தேன்” என்று தெளிவாய்ச் சுட்டிக்காட்டினார். இரக்கத்தையும் பலியையும் தேவன் எவ்வளவாக விரும்பினாரோ, அந்த அளவிற்கு நிறைவாக அவர் அவற்றை நிறைவேற்றினார். ஒரு பொருளில், இவ்வுலகில் நீதிமானாக ஒருவரும் இல்லை; ஆகையால் மனந்திரும்ப வேண்டுமென்று எல்லாரையும் அழைக்கவே அவர் வந்தார். ஆயினும், தங்களைப் பாவிகள் என்று யாரெல்லாம் ஒப்புக்கொள்கிறார்களோ அவர்களுக்கு மட்டுமே அவருடைய அழைப்பு உரித்தாகும் என்ற சிந்தை இங்கு வெளிப்படுகிறது. பரிசேயரைப் போன்று பெருமைபாராட்டுகிறவர்களிடத்திலும், சுயநீதிக்காரர்களிடத்திலும், மனவருத்தம் கொள்ளாதவர்களிடத்திலும் குணமாக்கும் செயலை அவரால் செய்ய முடியாது.

9. உபவாசத்தைப் பற்றிய கேள்வி இயேசு விடம் எழுப்பப்படுதல் (9:14-17)

9:14 அந்த நேரத்தில் யோவான் ஸ்நானகன் சிறையிலே அடைக்கப்பட்டிருந்தார் என்றே தோன்றுகிறது. அவருடைய சீடர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவிடம் ஒரு கேள்வியை எழுப்பியவாறு வந்தனர். அவர்கள் அநேகந்தரம் உபவாசித்தார்கள். ஆனால் இயேசு கிறிஸ்துவின் சீடர்களோ அவ்வாறு உபவாசிக்காததன் காரணம் என்ன?

9:15 ஓர் எடுத்துக்காட்டின் வாயிலாகக் கர்த்தர் இதற்குப் பதிலளித்தார், இயேசு கிறிஸ்துவே மணவாளன், அவருடைய சீடர்கள் திருமண விருந்தினர்கள் ஆவர். அவர்களோடு அவர் இருக்கும் வரை, உபவாசிக்கிறதற்கும் வருத்தமடைகிறதற்கும் காரணம் ஒன்றுமில்லை. ஆனால் அவர் அவர்களைவிட்டு எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்.

அப்பொழுது அவருடைய சீடர்கள் **உபவாசிப்பார்கள்**. பின்னர் அவர்களிடமிருந்து அவர் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டார். அவருடைய மரணம், அடக்கம் ஆகியவற்றிற்குப் பின்னர் விண்ணுலகிற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நேரம் முதல், தம்முடைய சீடர்களுடன் சரீரத்தில் அவர் உடனிருக்கவில்லை. இயேசு கிறிஸ்துவின் சொற்கள் உபவாசத்தைக் கட்டளையிடவில்லை. ஆயினும், மணவாளனின் வருகைக்காகக் காத்திருப்போரின் நல்லதொரு பயிற்சியாக நிச்சயமாய் அவை அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

9:16 யோவான் ஒரு காலகட்டத்தின் முடியாயிருக்கிறார் என்றும், புதியதொரு கிருபையின் காலம் தொடங்கிவிட்டது என்றும், அவ்விரண்டின் கொள்கைகள் ஒன்றோடொன்று சேர்க்கப்படக் கூடாதவை என்றும் இயேசு கிறிஸ்து சுட்டிக்காட்டுவதற்கு ஏதுவாக யோவானின் சீடர்களுடைய கேள்வி அமைந்திருந்தது. நியாயப்பிரமாணத்தையும் கிருபையையும் இணைக்க முயற்சி செய்வது, கோடித்துண்டை பழைய வஸ்திரத்தோடு இணைப்பதற்குச் சமமாகும். பின்னர் அதைத்துவைக்கும்போது, அந்தக் கோடித்துண்டு சுருங்கி, பழைய ஆடையிலிருந்து கிழிந்து போகும். புதிய கிழிசல் முந்தையதைவிட அதிகக் கேடானதாக இருக்கும். கேபலீன் என்பார் இதனை இவ்வாறு விளக்குகிறார்:

கிருபையையும், நற்செய்தியையும் அறிக்கை செய்வதோடு, நியாயப்பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடிக்க முயலுவதும், அவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதால் நீதியுண்டாகும் என்ற கொள்கையை ஆதரிப்பதும், தேவனுடைய பார்வையில் சிலைகளை வணங்கி தங்களை யே நீதிமார்களாக எண்ணிக் கொண்ட இஸ்ரவேலின் செய்கையைக் காட்டிலும் மிகுந்த அருவருப்பான செயலாகும்.¹⁴

9:17 மேலும் இந்தக் கலப்படம் **புது திராட்சைப் பிழிவை பழைய துருத்திகளில்** வார்த்துவைப்பதற்கு ஒப்பாகும். புதிய திராட்சைப் பிழிவு நுரைக்கும்போது ஏற்படுகின்ற அழுத்தத்தின் மிகுதியால், நெகிழ்ந்து கொடுக்கும் ஆற்றலை இழந்து போன பழைய துருத்தி வெடிப்பது உறுதி. நற்செய்தி அருளுகின்ற வாழ்வும் விடுதலையும், சடங்குகள் என்னும் பழந்துருத்தியை கிழித்து விடும்.

கிறிஸ்தவ காலகட்டத்தின் அறிமுகம் உண்டு பண்ணுகிற தீவிரக் கருத்து வேற்றுமையைத் தவிர்க்க இயலாது. கிறிஸ்து அருளுகின்ற மகிழ்ச்சி

சியை, பழைய ஏற்பாட்டின் விதிகளுக்கும் சடங்குகளுக்கும் அடக்கி வைக்க முடியாது. முற்றிலும் புதிய ஒழுங்குகள் அங்கு ஏற்படுவது இயற்கையே. இதனைத் தெளிவுற விளக்குகிறார் திருவாளர் பெட்டிங்கில்:

பழையதும் புதியதும் ஒன்றிணைக்கப்படுதலின் ஆபத்தைக் குறித்து அரசர் பெருமான் தமது மாணாக்கரை எச்சரிக்கிறார். ஆயினும் அந்தக் கலப்படமே கிறிஸ்தவ உலகத்தின் எல்லாக் காலத்திலும் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது. கிறிஸ்தவ ஆலயங்களிலெங்கும் யூதமதச் சடங்குகள் சேர்த்துத் தைக்கப்பட்டு, அந்தப் பழைய ஆடையே “கிறிஸ்தவம்” என்னும் பெயரைத் தாங்கி நிற்கிறது.

இதனுடைய விளைவு குழப்பமே. அது கிறிஸ்தவமும் அன்று, யூதமதமும் அன்று. ஜீவனுள்ள தேவனிடத்தில் நம்பிக்கை கொள்வதற்குப் பதிலாக சடங்காச்சார முறையாகவே அது காட்சியளிக்கிறது. இலவச இரட்சிப்பு என்னும் புதிய திராட்சைப் பிழிவு, நியாயப்பிரமாண முறைமை என்னும் பழந்துருத்தியில் ஊற்றிவைக்கப்பட்டுள்ளது. அதனுடைய விளைவு என்னவாயிற்று? துருத்திகள் வெடித்து திராட்சைப்பிழிவு சிந்தி, விலையேறப்பெற்ற ஜீவதுளிகள் வீணாகி விட்டன. கிருபையோடு நியாயப்பிரமாணம் கலப்படம் செய்யப்பட்டுள்ளதால், நியாயப்பிரமாணத்தின் கடுமை குன்றிவிட்டது; கிருபையானது பிரமாணத்தின் கிரியையோடு கலப்படம் செய்யப்பட்டுள்ளதால், அது தனது கிருபையின் அழகையும் நற்குணத்தையும் இழந்துவிட்டது.¹⁵

ஓ. குணப்படுத்த இயலாத நோயைக் குணமாக்கவும், மரித்தவரை உயிரோடு எழுப்பவும் சூடிய வல்லமை [9:18-26]

9:18,19 காலகட்டங்களின் மாற்றம் பற்றி இயேசு கிறிஸ்து ஆற்றிய உரையை ஜெபாலயத் தலைவன் ஒருவனுடைய குறுக்கீடு தடை செய்தது. அவனது **மகள் அப்போதுதான் மரித்துப் போனாள்**. கர்த்தருக்கு முன்பாக முழந்தாளிட்ட தலைவன், அவர் அவளை உயிரோடு எழுப்ப வேண்டும் என்று மன்றாடினான். இந்த ஜெபாலயத் தலைவன் இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்தில் உதவியை நாடியது ஓர் அசாதாரணமான செயலாகும். அவ்வாறு உதவி கேட்பதன் மூலம் உடன் அதிகாரிகளின் ஏளனத்தையும் வெறுப்பையும் சம்பாதிக்க நேரிடும் என்று பெரும்பாலோர் அச்சம்

கொண்டிருப்பார்கள். ஜெபாலயத் தலைவனின் விசுவாசத்தைப் போற்றும் வகையில், அவனுடைய இல்லம் நோக்கித் தமது சீடர்களுடன் இயேசு கிறிஸ்து நடந்தார்.

9:20 மேலும் ஒரு குறுக்கீடு! இம்முறை பன்னிரண்டு ஆண்டுக் காலம் இரத்தப்போக்கினால் பெரும்பாடு அனுபவித்த ஒரு பெண்மணி குறுக்கிட்டாள். இத்தகைய குறுக்கீடுகளின் காரணமாக இயேசு ஒருக்காலும் எரிச்சல் அடைந்ததில்லை. அவர் எப்பொழுதும் சாந்தமுடையவரும், அணுகுவதற்கு எளிமையானவரும், நெருங்கிச் சேர்வதற்கு இனிமையானவருமாக இருந்தார்.

9:21,22 மருத்துவ ஞானத்தினால் அவளுக்கு உதவி செய்ய முடியவில்லை. உண்மையில் அவள் பெற்ற மருத்துவச் சிகிச்சை அதிகக் கேட்டடையே உண்டுபண்ணிற்று (மாற்கு 5:26). அவள் கடுந்துயர் அடைந்தபோதே இயேசுவைச் சந்தித்தாள். அதாவது, அவர் ஒரு கூட்டத்தின் நடுவில் இருந்ததைக் கண்டாள். குணமாக்க வல்லவரும், குணமாக்க விரும்புகிறவருமான இயேசு வினிடத்தில் கூட்டத்தை நெருக்கிக்கொண்டு வந்த அப்பெண், அந்த நம்பிக்கையோடு அவருடைய வஸ்திரத்தின் ஓரத்தைத் தொட்டாள். மெய்யான விசுவாசம் அவரால் காணப்படாமல் போகாது. அவளை நோக்கித் திரும்பிய இயேசு, அவள் குணம் பெறத்தக்க வார்த்தைகளைப் பேசினார். பன்னிரண்டு ஆண்டுகளில் முதல் முறையாக அவள் குணமடைந்தாள்.

9:23,24 இறந்துபோனவருடைய தகப்பனாகிய ஜெபாலயத் தலைவனைக் குறித்த கதை மீண்டும் தொடர்கிறது. அவனுடைய வீட்டை இயேசு கிறிஸ்து சென்றடைந்தபோது காசக்காக மாறடிப்போர் ஒப்பாரி பாடிக்கொண்டிருந்தனர். அங்கு வந்திருந்த அனைவரையும் வெளியே செல்லும்படியாக ஆணையிட்ட இயேசு, அதே நேரத்தில், “இச்சிறுமி மரணம் அடையவில்லை, உறங்குகிறாள்” என்று அறிவித்தார். நித்திரையாயிருக்கிறாள் என்னும் சொல்லை மரணத்தைக் குறிக்கும் பொருட்டே அவர் பயன்படுத்தினார் என்று பெரும்பாலான வேத மாணாக்கர் கருதுகின்றனர். அச்சிறுமி செயலற்ற நிலையில் இருந்ததாகச் சிலர் எண்ணுகின்றனர். இறந்தவரை உயிரோடு எழுப்பும் ஆற்றல் உடையவராக இயேசு இருந்தார் என்பதை இந்த விளக்கம் மறுத்துரைக்கவில்லை. மாறாக, உண்மையாகவே மரணமடையாத சிறுமியை உயிரோடு எழுப்பியதாகக் காட்டிக்கொள்ளாமல் தமது நேர்மையை

அவர் அங்கே வெளிப்படுத்தினார் என்றே இந்த விளக்கம் வலியுறுத்துகிறது. சர். இராபர்ட் ஆண்டர்சன் என்பார் இந்தக் கருத்தையே கொண்டிருந்தார். பெண்ணின் தந்தையும் மற்றோரும் அவள் இறந்துவிட்டதாகக் கூறினர். ஆனால் இயேசுவோ அவள் மரிக்கவில்லை என்று கூறினார்.

9:25,26 விளக்கம் எதுவாயினும், சிறுமியின் கையை அவர் பிடித்தபோது அவள் அற்புதமாக எழுந்தாள். அந்த அற்புதச் செய்தி அந்த நாடெங்கிலும் பரவுவதற்கு அதிக நேரமாகவில்லை.

ஒள. கண்பார்வை அளிக்கத்தக்க வல்லமை [9:27-31]

9:27,28 ஜெபாலயத் தலைவனின் இல்லத்திலிருந்து இயேசு போகையில், இரண்டு குருடர் அவரைப் பின்தொடர்ந்து வந்து, தங்களுக்குப் பார்வையளிக்க வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தனர். அவர்கள் கண் பார்வையற்றவர்களாக இருந்தபோதும், ஆவிக்குரிய பகுத்தறியும் ஆற்றலில் சீரிய பார்வையுடையோராய் இருந்தனர். தாவீதின் குமாரனே என்று அவர்கள் இயேசுவை அழைத்தனர். அவரே நீண்டகாலமாக எதிர்பார்க்கப்பட்ட மேசியா என்றும், இஸ்ரவேலின் அரசராகும் தகுதியுடையவர் என்றும் அவர்கள் அறிந்திருந்தனர் என்பதை அவ்வழைப்பு உறுதிப்படுத்தியது. மேலும் மேசியாவின் வருகையின்போது, அவர் பார்வையற்றோருக்குப் பார்வை வழங்கும் ஆற்றல் உடையவராக இருப்பார் என்பதையும் அவர்கள் அறிந்திருந்தனர் (ஏசாயா 61:1 RSV Margin). “பார்வையளிக்கும் வல்லமை எனக்கு உண்டென்று விசுவாசிக்கிறீர்களா?” என்னும் கேள்வியை எழுப்பி இயேசு கிறிஸ்து அவர்களைச் சோதித்தபோது, அவர்கள் எவ்விதத் தயக்கமும் இன்றி, “ஆம், விசுவாசிக்கிறோம் ஆண்டவரே” என்று பதிலுரைத்தனர்.

9:29,30 அதன்பின்பு, பெரிய மருத்துவர் அவர்களுடைய கண்களைத்தொட்டு, விசுவாசித்ததின் நிமித்தம் அவர்கள் பார்வையடைவார்கள் என்று கூறினார். உடனடியாக அவர்கள் முழுவதும் நலம் பெற்றனர். “காண்பதே நம்பிக்கை” என்று மனிதன் கூறுகிறான். “நம்புவதே காட்சி” என்று தேவன் கூறுகிறார். “நீ விசுவாசித்தால் . . . காண்பாய் என்று நான் உனக்குச் சொல்லவில்லையா?” என்று இயேசு மார்த்தாளிடம் கூறினார் (யோவான் 11:40). “விசுவாசத்தினாலே நாம் . . . அறிந்திருக்கிறோம்” என்று எபிரெய நூலாசிரியர் கூறியிருக்கிறார் (11:3). “நீங்கள் அறியவும் . . . விசுவாசமா

யிருக்கிற உங்களுக்கு இவைகளை எழுதியிருக்கிறேன்” என்று அப்போஸ்தலனாகிய யோவான் எழுதியிருக்கிறார் (1 யோவான் 5:13). முன்னதாக ஓர் அற்புதம் நிகழவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிற விசுவாசத்தில் தேவன் மகிழ்ச்சி அடைவதில்லை. அவர் தேவனாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், அவரை நாம் மனமாற்ற முறையில் விசுவாசிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்.

நலம் பெற்ற மனிதர்கள், தாங்கள் நலமடைந்ததைக் குறித்து ஒருவருக்கும் சொல்லக்கூடாது என்று இயேசு கண்டிப்பாக எச்சரித்ததன் காரணம் என்ன? ஏற்றவேளை வருமுன்னர் அரியணையில் அரசராக அமர அவர் ஆவல் அற்றவராக இருந்ததே காரணமாயிருக்கும் என்று 8:4 -ஆம் வசனத்திற்கு விளக்கம் அளித்தபோது கூறினோம். மக்களோ மனந்திரும்பாதவர்களாயிருந்தனர்; அவர்கள் மறுபடியும் பிறக்கும்வரை அவர்களை அவரால் ஆளுகை செய்யமுடியாது. மேலும், அந்த மக்கள் இயேசு கிறிஸ்துவை அரியணையில் அமர்த்த வேண்டுமென்று புரட்சியில் ஈடுபடுவார்களெனில், ரோமப் பேரரசின் கொடுமைகளை யூதர்கள் சந்திக்க நேரிடும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அவர் அரியணைக்குச் செல்லுமுன் சிலுவைக்குச் செல்லவேண்டும். அவர் கல்வாரிக்குச் செல்லும் பாதையை வழிமறிக்கும் எந்தச் செயலும் தேவனுடைய முன் தீர்மானிக்கப்பட்ட திட்டத்திற்கு முரணானதாகும்.

9:31 அற்புதமாகப் பார்வையடைந்ததால் உண்டான கட்டுக்கடங்காத நன்றியறிதலினால், அவ்விருவரும் **அத்தேசமெங்கும் அவரது கீர்த்தியைப்** பரப்பினர். அவர்களது செயலைக் கண்டு அவர்கள்மீது நாம் பரிவுகொள்ளக் கூடும்; ஒருவேளை அவர்களது உணர்ச்சிவசமான சான்று பகர்தல் நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்தக் கூடும். ஆனால் உண்மையில் அவர்களது செயல் கீழ்ப்படியாமையையே வெளிப்படுத்தியது. நன்மைக்கு மாறாக அதிக தீமையையே அது உண்டாக்கியது. அது மக்கள் மத்தியில் மேலோட்டமான ஆர்வத்தை உண்டுபண்ணியதேயொழிய, ஆவியின் நிறைவால் உண்டாகும் விருப்பத்தை உண்டுபண்ணவில்லை. நன்றிபாராட்டுதல் என்னும் பெயரால் செய்யப்படும் கீழ்ப்படியாமை நியாயமானது அன்று.

க. ஊமையனைப் பேசவைக்கும் வல்லமை [9:32-34]

9:32 முதலாவது இறந்துபோன சிறுமிக்கு இயேசு உயிர்ப்பெய்தார்; பின்னர் பார்வையற்ற

வருக்கு அவர் பார்வையளித்தார்; இப்பொழுதோ ஊமையனைப் பேசவைக்கிறார். ஆங்கு நிகழ்ந்த அற்புதங்களில் ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியின் தொடர்ச்சியைக் காண்கிறோம். முதலில் உயிர், அடுத்தது அறிவு, அதன்பின்னர் சாட்சி.

இப்பகுதியில் நாம் காண்கிற மனிதன் ஓர் அசுத்த ஆவியினால் ஊமையாக்கப்பட்டிருந்தான். பிசாசின் பிடியில் சிக்குண்ட இந்த மனிதனை இயேசுவினிடத்திற்குக் கொண்டுவர யாரோ ஒருவர் உளங்கொண்டார். பிறரை இயேசுவினிடம் அழைத்துவரும் நற்குணசாலிகள், பெயர் அறியப்படாதவராய் இருப்பினும் கர்த்தரின் கரங்களில் பணிபுரியும் கருவிகளாய்த் திகழ்ந்து தேவ ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுகின்றனர்.

9:33 பிசாசு துரத்தப்பட்ட உடனேயே அந்த ஊமையன் பேசினான். தன்னைக் கிருபையாகக் குணமாக்கியவரை தொழுது கொள்ளவும், அவரைக் குறித்து சாட்சிபகரவும் தான் திரும்பப்பெற்ற பேச்சுத் திறனை அவன் பயன்படுத்தியிருப்பான் என்றே நாம் நிச்சயமாக நம்புகிறோம். இதுவரை நிகழ்ந்திராத அரிதான அற்புதங்களை இஸ்ரவேல் கண்டது என்று பொதுமக்கள் அனைவரும் சாட்சிகொடுத்தனர்.

9:34 பிசாசுகளின் தலைவனாலே கிறிஸ்து **பிசாசுகளைத் துரத்துவதாக பரிசேயர்** குற்றஞ் சாட்டினர். இதனையே மன்னிக்கப்படாத பாவம் என்று பெயர்சூட்டிப் பின்னர் அழைத்தார் இயேசு கிறிஸ்து (12:32). பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையால் அவர் ஆற்றிய அற்புதங்களை, சாத்தானின் வல்லமையினால் அவர் செய்தார் என்று கூறுவது தூய ஆவியானவருக்கு எதிரான தூஷணமாகும். நலம் தரத்தக்க வகையில் இயேசு தொட்டபோது மக்கள் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றனர். ஆயின் பரிசேயரோ ஆவிக்குரிய வகையில் மரித்தோராயும், குருடராயும், ஊமையராயும் நிலைத்திருந்தனர்.

6. மெசியா - அரசரின் திருத்தூதுவர் இஸ்ரவேலுக்கு அனுப்பப்படுதல் [9:35-10:42]

அ. விளைந்த கதிரை அறுவடைசெய்ய ஆட்கள் தேவை [9:35-38]

9:35 கலிலேயாவில் இயேசு கிறிஸ்து செய்த மூன்றாவது பயணம் இந்த வசனத்தில் தொடங்குகிறது. இயேசு சகல பட்டணங்களுக்கும் கிராமங்களுக்கும் நடந்து சென்று ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தார். அவரே இஸ்ரவேலின் அரசர்; இஸ்ரவேல் நாடு மனந்திரும்பி அவரை ஏற்றுக்கொண்டால், அவர் அவர்களை

ஆளுகை செய்வார் என்பதே அவர் அளித்த செய்தியின் கருத்தாக விளங்கியது. அந்த நாட்களில் இஸ்ரவேலில் அரசு நிறுவவதற்கான நம்பகமான வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டது. அந்த வாய்ப்பை இஸ்ரவேல் பயன்படுத்திக்கொண்டிருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும்? அதற்கான விடையை வேதாசிரமம் தரவில்லை. அவ்வாறு நிகழ்ந்திருப்பினும், பற்பல காலகட்டங்களில் வாழ்ந்த பாவிடிகள் நீதிமான்களாக்கப்படுவதற்கான நீதியுள்ள ஆதாரத்தை உண்டுபண்ணுவதற்கு கிறிஸ்து மரணமடைய வேண்டியது அவசியமாகவே இருந்திருக்கும் என்பதை நாம் அறிவோம்.

கிறிஸ்து போதித்தார், பிரசங்கங்கள் ஆற்றினார். அவற்றோடு எல்லாவித நோய்களினின்றும் மக்களை குணமாக்கினார். மேசியாவின் முதல் வருகையில் அவர் செய்த அற்புதங்கள் அவரது தாழ்மையுடன் கூடிய கிருபையை வெளிப்படுத்தின. அதுபோலவே அவரது இரண்டாம் வருகையின்போது அவர் ஆற்றவிருக்கின்ற அற்புதங்கள் அவரது வல்லமையையும் மகத்தான புகழ்ச்சியையும் எடுத்தியம்பும் (எபி. 6:5, “இனிவரும் உலகத்தின் பெலன்கள்”).

9:36 இஸ்ரவேலின் திரளான மக்கள் கூட்டத்தை ஏறிட்டு நோக்கிய இயேசு கிறிஸ்து, அவர்கள் கொடுமைக்குள்ளானவர்களாகவும், உதவியற்றவர்களாகவும், **மேய்ப்பனிலாத ஆடுகளைப்** போலவும் இருக்கக் கண்டார். அவர்கள் மேல் அவருடைய இருதயத்திலிருந்து மனதுருக்கம் சொரிந்தது. இழந்துபோனவர்களாகவும், நித்திய அழிவை நோக்கிச் செல்கிறவர்களாகவும் இருக்கிற மக்களின் ஆவிக்குரிய நன்மையை நாம் ஏக்கத்தை நாம் அதிகமாக உணர வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். எப்பொழுதும் நாம் ஏறெடுக்க வேண்டிய ஜெபத்தை கீழ்வரும் கவிதையில் காண்கிறோம்:

மக்கள் கூட்டத்தைக் கண்ணுறும் வேளையில்
இரட்சகர் கண்டதுபோலக் காண வேண்டுமே!
கண்ணீர்த் துளிகளால் பார்வை மங்கவேண்டுமே!
ஆடுகளைப் பரிவுடன் நான்காண வேண்டுமே!
அன்பரின் நிமித்தம் அன்புகூர வேண்டுமே!

9:37 ஆவிக்குரிய அறுவடை மிகுதியாயிருக்கிறது, ஆனால் அறுவடைக்கு **வேலையாட்களோ கொஞ்சமாயிருக்கின்றனர்**. இந்நாள் வரைக்கும் இந்தப் பிரச்சினை தொடர்ந்துகொண்டேயிருக்கிறது. வேலையாட்களின் எண்ணிக்கை

யைக் காட்டிலும் தேவை எப்பொழுதும் அதிகமாகவே இருக்கிறது.

9:38 அறுப்புக்கு எஜமான் தமது அறுப்புக்கு வேலையாட்களை அனுப்பும்படி சீடர்கள் வேண்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கர்த்தராகிய இயேசு கூறினார். வேலைக்கு ஆள் தேவை என்னும் காரணமே அழைப்பு என்று கருதிவிடக்கூடாது. **அனுப்பப்படும் வரை வேலையாட்கள் வேலைக்குச் செல்லக்கூடாது**.

இறைமகன் கிறிஸ்தேசு எனையனுப்ப இருள்நிறை நாட்டினைச் சென்றடைந்தேன்.
ஆணியால் அறையுண்ட திருக்கரத்தால்
திருப்பணி செய்வெனை அமர்த்திட்டார்.

அறுப்புக்கு எஜமான் யாரென்று இங்கே இயேசு கிறிஸ்து குறிப்பிடவில்லை. தூய ஆவியானவரே அறுப்புக்கு எஜமான் என்று சிலர் கருதுகின்றனர். 10:5 -ஆம் வசனத்தில் அவரே தமது சீடர்களை திருப்பணியாற்ற அனுப்பியதாகக் காண்கிறோம். ஆகவே உலகம் முழுவதும் நற்செய்தி பரவுவதற்குத் தேவையான ஆட்களை அனுப்பும்படி இயேசு கிறிஸ்துவிடம் நாம் மன்றாடுவதே முறையான செயல் என்பது தெளிவு.

ஆ. பன்னிரு சீடர்கள் அழைக்கப்படுதல் (10:1-4)

10:1 ஒன்பதாவது அதிகாரத்தின் கடைசி வசனத்தில், மிகுதியான வேலையாட்கள் தேவையென்று தமது சீடர்கள் விண்ணப்பிக்க வேண்டுமென்று கர்த்தர் அவர்களுக்குக் கற்பித்தார். அந்த விண்ணப்பம் உண்மையுள்ளதாக விளங்கும்படி விசுவாசிகள் தாமே ஊழியத்திற்குச் செல்ல முன்வர வேண்டும். அவ்வாறாக, தமது **பன்னிரண்டு சீடர்களையும்** அனுப்பும்படி கர்த்தர் அழைக்கிறார். ஏற்கனவே அவர் அவர்களைத் தெரிந்தெடுத்தார். இப்பொழுதோ இஸ்ரவேல் நாட்டில் சிறப்பான வகையில் நற்செய்தி ஊழியம் செய்வதற்காக அவர் அவர்களை அழைக்கிறார். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அழைப்போடு, தீய ஆவிகளைத் துரத்தவும், எல்லா வகையான நோய்களைக் குணமாக்கவும் வல்ல அதிகாரமும் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. இங்கே இயேசு கிறிஸ்துவின் தனிச் சிறப்பைக் காண்கிறோம். பல மனிதர்கள் அற்புதங்களைச் செய்தனர். ஆயின் எவரும் வேறொருவருக்கு அதற்குரிய அதிகாரத்தைக் கொடுக்கவில்லை.

10:2-4 பன்னிரு அப்போஸ்தலரின் பெயர்களாவன:

1. **பேதுரு** என்று அழைக்கப்பட்ட சீமோன். சிந்திக்காமல் செயலாற்றுகிறவரும் பரந்த மனப்

பான்மை உடையவரும், பாசம் மிகுந்தவருமாகிய இவர் இயல்பாகவே தலைமைத்துவ குணம் உடையவர்.

2. **அவருடைய சகோதரனாகிய அந்திரேயா.** யோவான் ஸ்நானகனால் இயேசு கிறிஸ்துவிடம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டவர் (யோவான் 1:36, 40). அதன்பின்னர் தனது சகோதரனாகிய பேதுருவை இவர் இயேசுவிடம் அழைத்துவந்தார். அதுமுதல் இயேசு கிறிஸ்துவிடம் மனிதர்களை அழைத்து வருவது இவரது தொழிலாயிற்று.

3. **செபதேயுவின் குமாரனாகிய யாக்கோபு.** பின்னர் ஏரோதினால் கொலைசெய்யப்பட்டவர் (அப். 12:2). பன்னிருவரில் முதலில் தியாக மரணம் எய்தியவர்.

4. **அவருடைய சகோதரனாகிய யோவான்.** செபதேயுவின் மற்றொரு மகனாகிய இவர், இயேசு கிறிஸ்துவினால் அன்புகூரப்பட்டவர். நான்காவது நற்செய்தி நூல், முன்று மடல்கள், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் ஆகிய நூல்களுக்காக இவருக்கு நாம் கடன்பட்டிருக்கிறோம்.

5. **பிலிப்பு.** பெத்சாயிதாவைச் சேர்ந்தவர். இவரே நாத்தான்வேலை இயேசுவினிடத்தில் அழைத்து வந்தார். அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் நூலில் காணும் நற்செய்திப் பணியாளனாகிய பிலிப்பு இவரல்லர்.

6. **பர்தொலொமேயு.** இவரே நாத்தான்வேல் என்று கருதப்படுகிறது. கபடற்ற உத்தம இஸ்ரவேலன் என்று இயேசுவினால் அழைக்கப்பட்டவர் (யோவான் 1:47).

7. **தோமா.** “இரட்டை” என்னும் பொருளுடைய திதிமு என்னும் பெயரையும் கொண்ட இவர் “சந்தேகிக்கும் தோமா” என்று பொதுவாக அழைக்கப்படுகிறார். அவர் கொண்ட ஐயம், பின்னர் கிறிஸ்துவைக் குறித்து மகத்தானதொரு அறிக்கையைக் கூறச்செய்தது (யோவான் 20:28).

8. **மத்தேயு.** வரிவசூலிக்கும் வேலையைச் செய்துவந்த இவர், பின்னர் இந்த நற்செய்தி நூலை எழுதினார்.

9. **அல்பேயுவின் குமாரனாகிய யாக்கோபு.** குறிப்பிடத்தக்க வகையில் வேறொன்றும் இவரைப் பற்றிச் சொல்லப்படவில்லை.

10. **ததேயு என்னும் மறுபெயருடைய லெபேயு.** யாக்கோபின் சகோதரனாகிய யூதா என்றும் இவர் அறியப்பட்டார் (லூக். 6:16). யோவான் 14:22 -ஆம் வசனத்தில் மட்டுமே இவரது வார்த்தைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

11. **கானானியனாகிய சீமோன்.** இவரை செலோத்தே என்று லூக்கா அழைக்கிறார் (6:15).

12. **யூதாஸ்காரியோத்து.** இவனே நம்முடைய கர்த்தரைக் காட்டிக்கொடுத்தவன்.

அப்பொழுது சீடர்கள் பன்னிருவரும் இருபது வயதிற்குச் சற்று மேற்பட்டவராக இருந்திருப்பார்கள். வெவ்வேறு வகையான வாழ்க்கைப் பின்னணியில் இருந்து இவர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனர். இளைஞராகிய இவர்கள் சாதாரணமான திறமை உடையவர்களாகவே இருந்தனர். இயேசு கிறிஸ்துவோடு இவர்கள் கொண்ட ஐக்கியமே இவர்களுடைய மாபெரும் மேன்மையாயிற்று.

இ. இஸ்ரவேலில் இறைப்பணி [10:5-33]

10:5,6 இஸ்ரவேல் வீட்டாரிடத்தில் சிறப்பான வகையில் பயணம் செய்து பிரசங்கங்கள் ஆற்றுவதற்குரிய அறிவுரைகளை இயேசு கிறிஸ்து தமது சீடர்களுக்கு வழங்கியதை இந்த அதிகாரத்தின் எஞ்சிய பகுதியில் காண்கிறோம். பின்பு எழுபதின்மர் அனுப்பப்பட்ட நிகழ்ச்சியோடு இதனைச் சேர்த்து நாம் குழப்பிக்கொள்ளக்கூடாது (லூக்கா 10:1). அதுபோல கிறிஸ்து விடுத்த நற்செய்திப் பணிக்கான மாபெரும் அழைப்புடன் இதனைச் சம்பந்தப்படுத்தக் கூடாது (மத். 28:19,20). **பரலோக ராஜ்யம்** சமீபித்திருக்கிறது என்பதை அறிவிக்கும் தற்காலிக திருப்பணியே இது. இதில் கூறப்பட்டுள்ள சில அறிவுரைகள் எக்காலத்து இறைமக்களுக்கும் பொருந்துபவையாக இருப்பினும், வேறு சில கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவால் பின்னர் நீக்கக்கப்பட்டுவிட்டன என்னும் உண்மை, இவையாவும் எக்காலத்துக்கும் ஏற்றவையாகக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை மெய்ப்பிக்கின்றன (லூக்.22:35,36).

முதலாவது அவர்கள் செல்வதற்கான **தடம்** கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் புறஇனத்தவரிடமோ சமாரியாரிடத்திற்கோ செல்லக் கூடாது. சமாரியர் கலப்பினத்தவரும் யூதரால் வெறுத்தொதுக்கப்பட்டவர்களுமாயிருந்தனர். **காணாமல் போன ஆடுகளாகிய இஸ்ரவேல் வீட்டாரிடத்திற்கு** மட்டுமே அவர்கள் ஊழியம் செய்யும்படி அனுப்பப்பட்டனர்.

10:7 **பரலோக ராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது** என்பதே அவர்கள் அறிவிக்க வேண்டிய செய்தியாகும். அவ்வறிவிப்பை இஸ்ரவேல் வேண்டாமென்று மறுத்துரைக்கும் சந்தர்ப்பத்தில், அவர்கள் ஏதொரு காரணமும் கூறவியலாதபடி, அவர்களுக்கென்றே இவ்வழைப்பு அதிகாரபூர்வமாக வெளி

யிடப்பட்டது. பரலோக ராஜ்யம் அரசரின் ஆள் தன்மையின் வடிவில் அவர்களை நெருங்கி வந்தது. அவரை ஏற்றுக்கொள்வதா வேண்டாமா என்பதை இஸ்ரவேல்தான் முடிவு செய்ய வேண்டும்.

10:8 அவர்களுடைய அறிவிப்பு உறுதிபண்ணப்படும்படி, சீடர்களுக்குச் சில **ஆதாரச் சான்றுகள்** வழங்கப்பட்டன. அவையாவன: வியாதியுள்ளவர்களைச் சொஸ்தமாக்குதல், குஷ்டரோகிகளைச் சுத்தம்பண்ணுதல், மரித்தோரை எழுப்புதல், பிசாசுகளைத் துரத்துதல். யூதர்கள் அடையாளத்தைத் தேடினார்கள் (1 கொரி. 1:22). ஆகவே தேவன் அவர்களுக்குக் கிருபையாக மனமிரங்கி அடையாளங்களைத் தந்தார்.¹⁶

கர்த்தருடைய பிரதிநிதிகளாக விளங்கிய அவர்கள் தங்களுடைய சேவைக்கு எவ்வித **ஊதியத்தையும்** பெறக்கூடாது. அவர்கள் இலவசமாய்ப் பெற்ற நன்மைகளை இலவசமாகவே பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும்.

10:9,10 தாங்கள் மேற்கொள்ளும் பயணத்தின் தேவைகளுக்காக அவர்கள் எவ்வித **முன்ஆயத்தமும்** செய்யக்கூடாது. இஸ்ரவேலராகிய அவர்கள் இஸ்ரவேல் வீட்டாரிடத்திற்கே அனுப்பப்பட்டனர். வேலையாள் உணவுக்குப் பாத்திரளாய் இருக்கிறான் என்னும் யூத முறைமையை யூதர்கள் அறிந்திருந்தனர். ஆகவே பொன், வெள்ளி, செம்பு (காசு), உணவுப்பை, இரண்டு அங்கிகள், பாதரட்சைகள், தடி ஆகியவற்றை எடுத்துச் செல்ல வேண்டியதில்லை. அணிந்திருக்கிற பாதரட்சை, கையில் பிடித்திருக்கிற தடி ஆகியவற்றிற்கும் கூடுதலாக எடுத்துச் செல்ல வேண்டியதில்லை என்பதே இதன் பொருளாகும். அவர்களிடத்தில் கைத்தடி ஒன்று இருக்குமென்றால் அவர்கள் அதை எடுத்துச் செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டனர் (மாற்கு 6:8). அன்றன்றைய தேவையை அவர்கள் அன்றன்று பெறுவார்கள் என்பதே இங்கு கூறப்பட்டுள்ள சொற்களின் பொருளாகும்.

10:11 அவர்கள் தங்குவதற்கான **உறைவிடம்** தேவை; அதற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்வது? அவர்கள் ஒரு **பட்டணத்திற்குள்** நுழையும் போது விருந்தோம்பல் புரியக்கூடிய தகுதியான மனிதர் யார் என்று அறிய வேண்டும். கர்த்தருடைய சீடர்கள் என்று அவர்களை வரவேற்கிறவனாகவும், அவர்கள் அளிக்கும் செய்தியை ஏற்றுக்கொள்ள மனதுள்ளவனாகவும் இருக்கிற மனிதனே அதற்குத் தகுதியானவன். அத்தகைய விருந்தோம்புகிற மனிதனை அவர்கள் கண்டறிந்த பின்னர், அவர்கள் அப்பட்டணத்தில் இருக்கும்வரை

அவனோடு தங்கியிருக்க வேண்டும். அவர்கள் தங்குகிற இடத்தைக் காட்டிலும் வேறொரு வீட்டில் கூடுதலான வசதிகள் இருக்குமென்றாலும் அங்கிருந்து புதிய இடத்தை நாடிச் செல்லக்கூடாது.

10:12-14 ஒரு **வீட்டார்** அவர்களை விருந்தினராக ஏற்றுக்கொள்ளும்போது சீடர்கள் அந்தக் குடும்பத்தினருக்கு **வாழ்த்துக்** கூறவேண்டும். தாங்கள் பெறும் விருந்தோம்பலுக்குச் சீடர்கள் காட்டும் மரியாதையும் நன்றியறிதலுமே வாழ்த்துதலாக மலர்கிறது. கர்த்தருடைய திருத்தூதுவர்களை ஒரு வீட்டார் ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பார்களாயின், அவ்வீட்டில் தேவ **சமாதானம்** நிலைத்திருக்கும்படி சீடர்கள் ஜெபம் பண்ண வேண்டிய அவசியமில்லை. அக்குடும்பத்தினருக்கு அவர்கள் வாழ்த்துதலும் தெரிவிக்க வேண்டியதில்லை. அதுமட்டுமின்றி, தேவனுடைய வெறுப்பைத் தெரிவிக்கும்படி சீடர்கள் தங்கள் **கால்களில் படிந்த தூசியை உதறிவிட்டு** வரவேண்டும். இயேசு கிறிஸ்துவின் சீடர்களைப் புறக்கணிக்கும் குடும்பம் இயேசுவைப் புறக்கணிப்பதாகவே கருதப்படும்.

10:15 அவ்வாறு புறக்கணிப்போர், **சோதோம் கொமோரா** பட்டணங்கள் அடைந்த ஆக்கிணையைக் காட்டிலும் கடுமையான ஆக்கிணையை **நியாயத்தீர்ப்பு நாளில்** அடைவார்கள். நரகத்தில் அளிக்கப்படும் தண்டனையின் அளவில் வித்தியாசம் உண்டு என்பதை இது மெய்ப்பிக்கிறது. அவ்வாறு இல்லையெனில் சிலர் அடைகிற தண்டனை மற்றவர்கள் அடைகிற தண்டனையைக் காட்டிலும் **இலகுவாயிருப்பது எப்படி?**

10:16 **கொடுமைகளைச் சந்திக்க நேரிடுகையில்** பன்னிருவரும் எங்ஙனம் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்கான ஆலோசனைகளை இப்பகுதியில் இயேசுகிறிஸ்து வழங்குகிறார். அவர்களை அழிக்க தீவிரங்கொண்ட பகைஞர் சூழ்ந்துகொள்கையில் ஓநாய்களின் நடுவில் நிற்கும் ஆடுகளைப் போல அவர்கள் நடந்து கொள்ள வேண்டும். தேவையற்ற வாக்குவாதங்களில் ஈடுபடாமலும், மதியற்ற நடத்தையினால் தொல்லைகளுக்குள் சிக்கிக்கொள்ளாமலும் **சர்ப்பங்களைப்போல வினாவுள்ளவர்களாக** விளங்க வேண்டும். நீதியென்னும் நற்பண்பையும் மாயமற்ற விசுவாசத்தையும் படைக்கலன்களாக அணிந்து தங்களைக் காத்துக்கொள்ளும்படி **கபடற்ற புறாக்களாகக்** காட்சியளிக்க வேண்டும்.

10:17 அவர்களை நீதிமன்றங்களுக்கு இழுத்துச் சென்று, தங்கள் ஜெப ஆலயங்களில் வாரி னால் அடித்து துன்புறுத்தும் மனப்பான்மையுடைய விசுவாசமற்ற யூதர்களைக் குறித்து அவர்கள் எச்சரிக்கையாய் இருக்க வேண்டும். சமுதாயக் குற்றங்களையும் சமயக்குற்றங்களையும் சுமத்தி அவர்கள் தாக்குவார்கள் என்பதே இதன் பொருளாகும்.

10:18 கிறிஸ்துவின் நிமித்தம் **அதிபதிகளுக்கு முன்பாகவும் ராஜாக்களுக்கு முன்பாகவும் அவர்கள் கொண்டுபோகப்படுவார்கள்.** எனினும் மனிதனுடைய தீய செயல்களை தேவனுடைய நோக்கம் தோற்கடிக்கும். “மனிதனுடைய வழிகள் துன்மார்க்கம் நிறைந்தவை. ஆயினும் தேவனுடைய வழிகளோ வேறு.” தோல்வியடைந்ததாகத் தோன்றும் நேரங்களில், அதிகாரிகளுக்கு முன்பாகவும் புறஇனத்தாருக்கு முன்பாகவும் சாட்சிபகர ஏதுவாக நடத்துகிறார். இவ்வுலக அரசுகளின் கொடுமையால் கிறிஸ்தவம் பெருந்துன்பத்தை அடைந்திருக்கிறது. ஆயினும், “ஆளுகை செய்வோருக்கு இவ்வளவாக உதவி புரியக்கூடிய உபதேசங்களை வேறு எங்கும் அவர்கள் பெற்றதில்லை” என்பது மறுக்கமுடியாத பேருண்மையாகும்.

10:19,20 அவர்கள் விசாரிக்கப்படுகின்ற வேளையில் என்ன செய்யவேண்டும் என்று ஒத்திகை பார்க்க வேண்டிய தேவையில்லை. என்ன விடைகூற வேண்டும் என்பதற்கான ஞானத்தை தேவ ஆவியானவர் குறித்த நேரத்தில் தந்துதவ்வார். அது கிறிஸ்துவுக்குப் புகழ்ச்சியாகவும் குற்றம் சாட்டியவருக்கு குழப்பமாகவும் அமைந்து அவர்களை நிலைகுலையச் செய்யும். 19 -ஆவது வசனத்திற்கு விளக்கம் அளிக்கும்போது இரண்டு தவறுகளை நாம் தவிர்க்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். முதலாவது, தேவ செய்தியை அளிப்பதற்கு முன் ஆயத்தம் செய்யவேண்டிய தேவையில்லை என்னும் பேதமை தவறாகும். இரண்டாவது, இன்றைய நாட்களில் இவ்வசனம் நமக்குப் பொருந்தாது என்று எண்ணுவதாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் தகுதியான செய்தியை அளிக்க, தேவனுடைய சமூகத்தில் ஜெபத்துடன் காத்திருந்து ஏற்ற வார்த்தைகளைச் செய்தியளிப்பவர் பெற்றுக்கொள்வதே முறையான செயலாகும். ஆயினும் நெருக்கடியான சூழ்நிலைகளில் ஞானத்தோடு பேசுவதற்குரிய ஆற்றலை ஆவியின் உள்ளூர்வினால் பெற்றிட, இந்த தேவ வாக்குறுதியை எல்லா விசுவாசிகளும் உரிமை கோரலாம். அந்நேரங்களில் அவர்கள் தங்களு

டைய பிதாவின் ஆவிக்குப் பிரதிநிதிகளாக மாறிப் பிரசங்கங்களை ஆற்றுகின்றனர்.

10:21 காட்டிக்கொடுப்போரையும், வஞ்சிப்போரையும் சந்திக்க நேரிடும் என்று தமது சீடர்களை இயேசு கிறிஸ்து எச்சரித்தார். **சகோதரன் தனது சகோதரன்மேல் குற்றஞ்சாட்டுவான்; தகப்பன் தன் பிள்ளையைக் காட்டிக்கொடுப்பான். பெற்றோர்களுக்கு எதிராகப் பிள்ளைகள் சாட்சிகூறி அவர்களுடைய மரணத்திற்குக் காரணமாவார்கள்.**

J. C. மெக்காலே என்பார் இதனைச் சிறப்பாக விளக்குகிறார்: உலகத்தின் வெறுப்பைப் பொறுமையோடு சகிக்கும் நல்லதொரு ஐக்கியத்தில் நாம் இருக்கிறோம்... கர்த்தர் தமது எதிரிகளால் நடத்தப்பட்ட விதத்தைக் காட்டிலும் அவருடைய பணிவிடைக்காரன் மேலான நடத்துதலை எதிர்பார்க்க முடியாது. சிலுவையைக் காட்டிலும் மேலானதை இவ்வுலகம் இயேசுவுக்குக் கொடுக்கவில்லை. அவ்வாறிருக்க அவரது அடியார்க்கு அது இராஜரீக ஊர்தியை வழங்குமோ? அவருக்கு முன்முடியைச் சூட்டிய இவ்வுலகம், நமக்குப் பூமாலை யைச் சூட்டுமோ? “கிறிஸ்துவின் நிமித்தமே” இவ்வுலகத்தின் வெறுப்பு நம்மை வந்தடைய வேண்டும். கிருபைநிறை கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதிகளாக விளங்கும் நம்மிடத்தில் வெறுக்கத்தக்க அருவருப்போ, தகுதியற்ற தன்மையோ இல்லாமல் நம்மைக் காக்க வேண்டிய அவசியம் நமக்குண்டு.¹⁷

10:22,23 சீடர்கள் எல்லாராலும் பகைக்கப்படுவார்கள். ஒருவர்விடாமல் எல்லோரும் சீடர்களைப் பகைப்பார்கள் என்பது இதன் பொருளன்று. எல்லா மனிதப் பண்பாடுகளும், தேசத்தாரும், இனத்தாரும் பகைப்பார்கள். ஆயினும் “முடிவுபுரியாத நிலைத்திருப்பவனே இரட்சிக்கப்படுவான்.” இந்த வசனத்தைத் தனியே எடுத்துப் பொருள் காண்போமாயின், நீடிய பொறுமையினால் மட்டுமே இரட்சிப்பைச் சம்பாதிக்க முடியும் என்று தோன்றும். ஆனால் இரட்சிப்பானது கிருபையாக தேவனால் அருளப்படும் ஈவு என்றும், அது விசுவாசத்தினால் பெறக்கூடியது என்றும் திருமறை நெடுகிலும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை நாம் அறிவோம் (எபே. 2:8,9). கிறிஸ்துவுக்கு உண்மையுள்ளவராக நிலைத்திருப்போர் சரீரத்தில் மரணம் அடைய மாட்டார்கள் என்பதும் இதன் பொருளன்று;

இதற்கு முந்தின வசனத்தில் உண்மையுள்ள சீடர்கள் கொலைசெய்யப்படுவார்கள் என்று முன்னுரைக்கப்பட்டுள்ளது. நிலைத்திருத்தல் உண்மையாக இரட்சிக்கப்பட்டவர்களின் தனிச் சிறப்பு என்பதே இவ்வசனத்தின் எளிமையான பொருளாகும். துன்புறுத்தப்படும் வேளையில் முடிவுவரை நிலைத்திருப்பவர்கள், தங்களுடைய விடாமுயற்சியினால் உண்மையான விசுவாசிகள் என்பதை மெய்ப்பிக்கின்றனர். மத்தேயு 24:13 -இல் இதே வசனம் கூறப்பட்டுள்ளதைக் காண்கிறோம். உபத்திரவ காலத்தில் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து வினிடத்தில் தங்களுக்குள்ள பற்றுறுதியை விட்டுக்கொடாதிருக்கும் உண்மையுள்ள மீதியான யூதர்களை அவ்வசனம் குறிக்கிறது. அவர்களுடைய நிலைத்திருத்தல் அவர்கள் மெய்யான சீடர்கள் என்பதை வெளிப்படுத்தும்.

எதிர்காலத்தைக் குறித்து வேத பகுதிகள் விளக்கிக் கொண்டிருக்கும் வேளைகளில், தேவ ஆவியானவர் அடுத்து நடக்கவிருக்கிற நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து வெகு காலத்திற்குப் பின்னர் நடக்க விருக்கிற நிகழ்ச்சிகளுக்கு செல்வதை ஆங்காங்கே காணலாம். ஒரு தீர்க்கதரிசன பகுதியில் ஒரு பாகம் உடனடியாக நடைபெறக்கூடிய நிகழ்ச்சியாக விளங்கும்போது, வெகு காலத்திற்குப் பின்னர் முழுவதும் நடைபெறக்கூடிய நிகழ்ச்சியும் அங்கு முன்னுரைக்கப்பட்டிருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக, ஏதொரு விளக்கமுமின்றி கிறிஸ்துவின் இரண்டு வருகைகளும் ஒரே வேத பகுதியில் இணைத்துச் சொல்லப்பட்டுள்ளன (ஏசா. 52:14,15; மீகா 5:2-4). இவ்விதமாகவே, வெவ்வேறு காலங்களில் நடைபெறவிருக்கும் இரண்டு நிகழ்ச்சிகளை இயேசு கிறிஸ்து 22,23 - ஆகிய வசனங்களில் கூறியிருக்கிறார். அவர் நிமித்தமாகப் பன்னிரு சீடர்களும் அடையப் போகிற துன்புறுத்தல்களைக் குறித்து அவர்களை எச்சரிக்கும் வேளையில், வெகு காலத்திற்குப் பின்னர் நடக்கவிருக்கிற மகா உபத்திரவ காலத்தில் அவரைப் பின்பற்றும் உண்மையுள்ள யூதர்களுக்கு நிழலாக அவர்களை அவர் காண்கிறார். முதலாவது, கிறிஸ்தவர்கள் அடைய விருக்கிற துன்பங்களைக் குறித்துப் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே, தம்முடைய இரண்டாவது வருகைக்குச் சிறிது காலத்திற்கு முன்னர் வாழும் விசுவாசிகளைக் குறித்துப் பேச தாவிச் செல்கிறார்.

23 -ஆம் வசனத்தின் முற்பகுதி பன்னிரு சீடர்களைக் குறிப்பதாகவே காணப்படுகிறது: “ஒரு

பட்டணத்தில் உங்களைத் துன்பப்படுத்தினால் மறு பட்டணத்திற்கு ஓடிப்போங்கள்...” பகைவரின் கொடுமையிலிருந்து தப்பிச் செல்வதற்கு நேர்மையான வழியேதும் இருக்குமென்றால், அவர்கள் அந்தக் கொடுமைக்குள் நிலைத்திருக்க வேண்டுமென்னும் கட்டாயமில்லை. “ஆபத்திலிருந்து தப்பிச் செல்வது தவறன்று; கடமையிலிருந்து விலகிச் செல்வதே தவறு.”

23 -ஆவது வசனத்தின் பிற்பகுதி, கிறிஸ்து அரபா வரவதற்கு முன்னர் நடைபெறவிருக்கும் நிகழ்ச்சியாகும்: “...மனிதகுமாரன் வருவதற்குள் எவ்வாறு நீங்கள் இஸ்ரவேலருடைய பட்டணங்களை யெல்லாம் சுற்றி முடியாதென்று, மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.” மனிதகுமாரன் ஏற்கனவே வந்திருந்தபடியால் இது பன்னிரு சீடர்களின் ஊழியத்தைக் குறித்துச் சொல்லப்படவில்லை என்பது புலனாகிறது. சில வேத ஆசிரியர்கள் இதனை கி. பி. 70 -இல் எருசலேம் அழிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சி என்று கருதுகின்றனர். ஆயினும், அப்படுகொலைச் சம்பவத்தை “மனிதகுமாரனின் வருகையாக” எங்ஙனம் கருத முடியும். ஆகவே அவரது இரண்டாவது வருகையே இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது என்று கருதுவதே மிகவும் பொருத்தமானதாகும். மகா உபத்திரவ காலத்தில் இறையரசின் நற்செய்தியை ஏந்தியவர்களாக கிறிஸ்துவுக்கு உண்மையுள்ள யூதர்கள் எங்கும் செல்லுவார்கள். அவர்கள் துன்புறுத்தப்பட்டு, பின்தொடரப்படுவார்கள். இஸ்ரவேலின் எல்லா நகரங்களுக்கும் அவர்கள் சென்றுசேர்வதற்கு முன்னதாகவே, தமது பகைஞரைத் தோற்கடித்து, தமது அரசை நிறுவும்படி கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து இப்பூமிக்கு வருவார்.

23 -ஆவது வசனத்திற்கும் மத்தேயு 24:14 -ஆம் வசனத்திற்கும் முரண்பாடு இருப்பதுபோலத் தோன்றுகிறது. மனித குமாரன் வருவதற்குள் அவர்கள் இஸ்ரவேலருடைய பட்டணங்களை யெல்லாம் சுற்றி முடியாதென்று இங்கே சொல்லப்பட்டுள்ளது. கர்த்தருடைய இரண்டாம் வருகைக்கு முன்னர் உலகமெங்கும் இறையரசின் நற்செய்தி பிரசங்கிக்கப்படும் என்று அங்கே சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் இவ்விரண்டிற்கும் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை. எல்லா நாடுகளிலும் நற்செய்தி அறிவிக்கப்படும்படி எல்லா மனிதருக்கும் அது அறிவிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டிய கட்டாயமில்லை. ஆனால் நற்செய்தியானது இஸ்ரவேலில் வன்மையாக எதிர்க்கப்பட்டு, நற்

செய்திப் பணியாளர்கள் கடுமையாகத் துன்புறுத்தப்பட்டு அவர்களுக்குப் பெரும் தடையுண்டாகும். ஆகவே இஸ்ரவேல் நாட்டிலுள்ள எல்லா ஊர்களையும் அவர்களால் சந்திக்க இயலாமல் போய்விடும்.

10:24,25 அவர்கள் இழிவாக நடத்தப்படும் போது அதனைப் பொறுமையோடு சகித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற அறிவுரை கர்த்தருடைய சீடர்களுக்கு அவ்வப்போது திகைப்பைக் கொடுத்திருக்கும். இயேசு மேசியா எனில் அவரைப் பின்பற்றுவோர் ஆளுகை செய்வதற்குப் பதிலாக ஏன் துன்பப்பட வேண்டும்? அவர்களுடைய உள்ளத்தில் ஏற்படக்கூடிய தடுமாற்றத்தை எதிர்பார்த்த கர்த்தர் 24 மற்றும் 25 -ஆகிய வசனங்களில் அவருக்கும் அவர்களுக்கும் இடையேயுள்ள உறவை நினைவுபடுத்தி அதற்குரிய விடையைத் தந்தார். அவர்கள் அவருடைய மாணாக்கர்; அவரோ அவர்களுடைய ஆசிரியர். அவர்கள் பணிவிடைக்காரர்கள்; அவரோ அவர்களுடைய எஜமான். அவர்கள் குடும்பத்தின் உறுப்பினர்கள்; அவர் வீட்டின் தலைவர். ஆசிரியரைப் பின்பற்றுவதே சீடத்துவம். ஆசிரியருக்கு மேலாகத் தன்னை உயர்த்துவது சீடத்துவம் அன்று. எஜமானைக் காட்டிலும் பணிவிடைக்காரன் சிறந்த முறையில் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது சரியன்று. போற்றுதற்குரிய குடும்பத் தலைவரை பெயல்செபூல் என்று மனிதர்கள் அழைப்பார்களாயின், குடும்பத்திலுள்ள உறுப்பினர்களை அதிலும் இழிவாக நடத்தமாட்டார்களா? (பெயல்செபூல் என்னும் சொல் ஈக்களின் கடவுள் என்று பொருள்படும். எக்ரோன் நகரத்தினர் அதனையே தங்கள் கடவுளாக வணங்கிவந்தனர். அந்தப் பெயரை யூதர்கள் சாத்தானைக் குறிக்கும்படியாகப் பயன்படுத்தினர்). குரு புறக்கணிக்கப்படுமபோது, அந்தத் தாழ்வில் பங்குபெறுவதும் சீடத்துவத்தின் ஓர் அம்சமாகும்.

10:26,27 தமது அடியார்கள் அச்சமடையக் கூடாதென்று கர்த்தர் மும்முறை கூறினார் (வச. 26,28,31). அவர்களுடைய பகைஞர் வெற்றி பெறுவதுபோலத் தோன்றும்போது அவர்கள் பயப்படக் கூடாது; வரும் நாட்களில் அவருடைய நோக்கம் மகிமை பொருந்திய வண்ணம் வெற்றியடைவது நிச்சயம். அந்நாள்வரை நற்செய்தியானது ஓரளவு மறைபொருளாகவே இருந்தது; மேலும் அவருடைய போதனைகள் இரகசியமாகவே இருந்தன. அதுவரை இரகசியமாகவும் தனிப்பட்ட வகையிலும் சொல்லப்பட்ட கிறிஸ்தவச் செய்தி, சீடர்களால் அச்சமின்றி சொல்ல வேண்டிய காலம் மிக நெருங்கிவிட்டது.

10:28 இரண்டாவதாக, மனிதர்களின் கொலை வெறியைக் காணும் சீடர்கள் பயப்படக் கூடாது. அதிகபட்சம் அவர்களால் சரீரத்தை மட்டுமே கொலைசெய்ய முடியும். சரீரத்தில் மரணமடைவது கிறிஸ்தவனுக்கு மிகப்பெரிய சோகமாகாது. மரணம் ஒரு கிறிஸ்தவனை கிறிஸ்துவினிடத்தில் அழைத்துச் செல்கிறது. ஆகவே அது மகத்துவமானது. பாவம், வருத்தம், நோய், பாடுகள், மரணம் ஆகிய எல்லாவற்றிலிருந்தும் அது அவனை விடுவிக்கிறது. நித்திய மகிமைக்குள்ளாக அவன் உட்புக அது வழிவகுக்கிறது. ஆகவே, மனிதனால் செய்யக்கூடிய மிகக்கொடிய செயலாகிய கொலை, கொலையுண்ணும் இறைமக்களைப் பொருத்தமட்டில் சிறந்த நிகழ்ச்சியேயாகும்.

சீடர்கள் மனிதர்களைக் கண்டு அச்சமடையக்கூடாது. ஆனால் ஆத்துமாவையும் சரீரத்தையும் நரகத்திலே அழிக்க வல்லவருக்கு முன்பாக அவர்கள் பயபக்தியோடு அச்சம்கொள்ள வேண்டும். தேவனைவிட்டு நிரந்தரமாகப் பிரிவதே ஒரு மனிதன் அடையக்கூடிய மிகப்பெரிய இழப்பாகும். ஆவிக்குரிய மரணம் ஏற்படுத்துகிற இழப்பு அளவிடக்கூடாததாய் இருக்கிறது. ஆகவே என்ன விலை கொடுத்தாயினும் அப்பேரிழப்பைத் தவிர்த்திட வேண்டும்.

28 -ஆவது வசனத்தில் இயேசு கிறிஸ்து உரைத்த சொற்கள், ஜான் நாக்ஸ் என்னும் தேவமனிதனை நமது நினைவிற்குக் கொண்டுவருகிறது. அவருடைய கல்லறையில் காணும் சொற்கள்: “இங்கு உறங்குபவர் எந்த மனிதனுடைய முகத்தையும் கண்டு அச்சமடையாத அளவிற்கு தேவனுக்குப் பயந்தவர்.”

10:29 மிகக்கடுமையான சோதனைகளின் நடுவிலும், தேவன் தங்கள் மீது அக்கறை கொண்டிருக்கிறார் என்ற நம்பிக்கையோடு சீடர்கள் விளங்க முடியும். வானமெங்கும் பறந்து திரிகிற சிட்டுக்குருவிகளை எடுத்துக்காட்டுகளாகக் கூறி இயேசு கிறிஸ்து இதனை விளக்குகிறார். ஒரு செப்புக் காசுக்கு அற்பமான இந்தப் பறவையில் இரண்டு விற்கப்படுகின்றன. ஆயினும் பிதாவுக்குத் தெரியாமலோ, அவருடைய பார்வைக்கு அப்பாலோ அவருடைய சித்தமின்றியோ அவற்றில் ஒன்றாகிலும் மடிந்து போவதில்லை. “ஓவ்வொரு குருவியின் அடக்கத்திலும் தேவன் பங்கு கொள்கிறார்” என்று ஒருவர் கூறியுள்ளார்.

10:30,31 ஒவ்வொரு சின்னஞ்சிறிய சிட்டுக் குருவியின் மீதும் தனிப்பட்ட வகையில் அக்கறை செலுத்தும் தேவன், தம்முடைய பிள்ளைகளில் ஒவ்வொருவருடைய தலையிலுள்ள முடிகளைச் சரியாக எண்ணிக் கணக்கும் வைத்திருக்கிறார். ஒரு முடியினுடைய மதிப்பு, சிட்டுக்குருவியின் மதிப்பைக் காட்டிலும் மிகக்குறைவேயாகும். இவ்வுண்மை அநேகம் அடைக்கலான் குருவிகளைக் காட்டிலும் அவருடைய பிள்ளைகள் அவருக்கு விசேஷித்தவர்களாக இருக்கின்றனர் என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது அல்லவா? இப்படியிருக்க அவர்கள் பயப்பட வேண்டியதென்ன?

10:32 இதுகாறும் சொல்லப்பட்டுள்ளவற்றை மனத்திற்கொள்ளுங்கால், மனிதர்களுக்கு முன்பாகக் கிறிஸ்துவின் சீடர்கள் அவரை அறிக்கை செய்வதைவிடத் தகுதியான செயல் வேறு என்ன இருக்க முடியும்? அதன்பொருட்டு அவர்கள் சகிக்கக்கூடிய அவமானத்திற்கும் நிந்தைக்கும் மேலான பிரதிபலனை விண்ணுலகில் அவர்களைப் பிதாவின் முன்பாக கிறிஸ்து அறிக்கை பண்ணும்போது பெறுவார்கள். இயேசுவைக் கர்த்தரும் இரட்சகருமாக ஏற்று அதன் விளைவாக வாழ்வாலும், வார்த்தைகளாலும் அவரை அறிக்கை செய்வதே உண்மையான அறிக்கை செய்தல் ஆகும். பன்னிரு சீடர்களுள் பெரும்பான்மையோர், தியாகிகளாக மரணம் எய்துவதற்கு இப்பேருண்மை வழிகாட்டியாயிற்று.

10:33 இப்புலியில் கிறிஸ்துவை மறுத்துரைத்தல், பரலோகில் தேவனுக்கு முன்பாக மறுத்துரைக்கப்படுவதற்குக் காரணமாகும். ஒருவருடைய வாழ்க்கையின் மீது ஆதிக்கம்கொள்ள கிறிஸ்து உரிமைகோரும்போது, அதற்கு உடன் படாமல் செயல்படுவதே கிறிஸ்துவை மறுத்துரைத்தல் என்பதாகும். “உம்மை நான் அறியேன்” என்னும் சொல்லிற்கு இணங்க வாழும் மனிதர்கள், இறுதியில் “உன்னை நான் அறியேன்” என்று அவர் சொல்லக் கேட்பார்கள். பேதுரு மறுத்துரைத்ததைப் போன்று இக்கட்டான சூழ்நிலையில் ஒருவர் கர்த்தரைத் தற்செயலாக மறுத்துரைப்பதைப் பற்றி அவர் இங்கு பேசவில்லை. அவரை மறுத்துரைப்பதைப் பழக்கமாகவும், அதனையே முடிவாகவும் கொண்டிருந்த தலையே அவர் இங்கு சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

ஈ. சமாதானமன்று, பட்டயமே [10:34-39]

10:34 இங்கு நமது கர்த்தர் உருவக அணி நயத்துடன் உரையாடுகின்றார். அவர் வருகையின்போது உண்டான நிகழ்வுகளையே அவர்

வருகையின் நோக்கமெனப் பேசுகிறார். சமாதானத்தையல்ல, பட்டயத்தையே அனுப்ப வந்ததாக அவர் குறிப்பிடுகிறார். உண்மையில் அவர் அமைதியை நிலைநாட்டவே வந்தார் (எபே. 2:14-17); அவரால் இந்த உலகம் இரட்சிப்படைய வேண்டும் என்னும் உன்னத நோக்கத்தின் பொருட்டே அவர் இங்கு வந்தார் (யோவான் 3:17).

10:35-37 ஆயின், தனிப்பட்ட நபர்கள் அவருடைய சீடர்களாக மாறும்போது அவர்களது குடும்பத்தினர் அவர்களுக்குப் பகைஞராகிவிடுகின்றனர் என்பதே இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மனந்திரும்பிய தந்தை விசுவாசமற்ற மகனால் எதிர்க்கப்படுகிறார். கிறிஸ்தவத் தாய் மனந்திரும்பாத மகளுடைய கொடுமைக்கு ஆளாகிறாள். மறுபடியும் பிறந்த மாமியார் மறுபிறப்படையா மருமகளால் பகைக்கப்படுகிறாள். இவ்வாறாக கிறிஸ்துவுக்கும் குடும்பத்திற்கும் இடையில் எதைத் தெரிந்தெடுப்பது என்னும் நிலைமை ஆங்காங்கே உண்டாகிறது. கர்த்தருக்கு முற்றிலும் உண்மையுள்ளவனாக ஒரு சீடன் நடந்துகொள்வதைத் தடை செய்யும் எந்த உறவையும் அவன் தவிர்க்க வேண்டும். தந்தை, தாய், மகன், மகள் ஆகிய எல்லா உறவுகளுக்கும் மேலான இடத்தை இரட்சகர் பெற்றிருக்க வேண்டும். ஒருவரது சொந்தக் குடும்பத்தில் உண்டாகும் பகை, சச்சரவுகள், பிரிவினைகள் யாவும் சீடத்துவத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் விலைக்கிரயங்களில் ஒன்றாகும். சில வேளைகளில் இவ்வாறு உண்டாகும் பகை, வாழ்க்கையின் மற்ற பகுதிகளில் உண்டாகும் பகையைக் காட்டிலும் கசப்பானதாக இருக்கும்.

10:38 கிறிஸ்துவுக்கு ஒரு விசுவாசி கொடுக்க வேண்டிய முதன்மையான இடத்தைப் பறித்துக் கொள்வதில் அவனுடைய குடும்பத்தைக் காட்டிலும் அவனுடைய சொந்த வாழ்வே அதிக திறமையுடையதாக இருக்கிறது. ஆகவே, “தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பின்பற்றாதவன் எனக்குப் பாத்திரன் அல்ல” என்று இயேசு கிறிஸ்து தொடர்ந்து கூறினார். மரண தண்டனையை வழங்கக்கூடிய கருவியாகவே சிலுவை விளங்கிற்று. மரணத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் தன்னை அர்ப்பணித்து வாழ்கின்ற வாழ்க்கையே தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு அவரைப் பின்பற்றுதலாகும். எல்லாரும் தியாகிகளாக மரணம் அடையவேண்டிய தேவையில்லை. ஆனால் தங்களுடைய சொந்த வாழ்வை மேன்மையாக எண்ணி வாழாமல் கர்த்தருக்கே எல்லா மேன்மையையும் கொடுத்து வாழும்படி அழைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

10:39 தற்பாதுகாப்பின்மேல் உள்ள நாட்டத்தை அடக்கியாளும் வகையில், கிறிஸ்துவின் மேல் உள்ள அன்பு உயர்ந்து காணப்படவேண்டும். **தன் ஜீவனைக் காக்கிறவன் அதை இழந்து போவான்; கிறிஸ்துவினிமித்தம் தன் ஜீவனை இழந்து போகிறவன் அதைக் காப்பான்.** முற்றிலும் ஒப்புவித்த வாழ்வில் ஏற்படக் கூடிய இழப்புகளையும் வேதனைகளையும் தவிர்த்து, தனது சொந்த வாழ்க்கையை இறுகப் பற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்னும் ஆர்வம் ஒருவருக்கு சோதனையாக எழ நேரிடும். சுயம் மனநிறைவு அடையச் செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டு வாழும் வாழ்க்கை மாபெரும் இழப்பாகும். கிறிஸ்துவுக் கென்று பணிபுரிவதே வாழ்வின் மாபெரும் பயனாகும். அவர் நிமித்தம் **தன் ஜீவனை இழந்து போகிறவன்**, அதனை உண்மையாகவே நிறைவாய்க் காத்துக்கொள்வான்.

உ. ஒரு கிண்ணம் தண்ணீர் (10:40-42)

10:40 சீடர்கள் அறிவித்த செய்தியை எல்லா மனிதர்களும் எதிர்த்து நின்றிருக்க மாட்டார்கள். இச்சீடர்கள் மேசியாவின் பிரதிநிதிகள் என்று அறிந்து சிலர் அவர்களை மனமுவந்து ஏற்றுக் கொண்டிருப்பார்கள். அவ்வாறு தயவைப் பெற்ற சீடர்களால் அதற்கேற்ற பிரதிபலனைத் தந்திருக்க முடியாது. அதன் காரணமாகச் சீடர்கள் கவலை அடைய வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் சீடர்களுக்குச் செய்த தயவை தமக்கே செய்ததாகக் கருதி கர்த்தர் அம்மனிதர்களுக்குப் பிரதிபலன் நல்குவார்.

கிறிஸ்துவின் சீடர்களை ஏற்பது கிறிஸ்துவையே ஏற்பதாகக் கருதப்படும்; அவரை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் அவரை **அனுப்பிய** பிதாவை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இணையாகும். ஏனெனில் அனுப்பப்பட்டவர் அனுப்பியவரின் பிரதிநிதியாவார். ஒரு நாட்டின் பிரதிநிதியாக அனுப்பப்பட்ட தூதுவரை ஏற்றுக்கொள்ளும் நாடு, அவரை அனுப்பிய நாட்டோடுள்ள தனது நல்லுறவு இணக்கத்தை வெளிப்படுத்திக் காட்டுகிறது.

10:41 ஒரு **தீர்க்கதரிசியை**, அவர் தீர்க்கதரிசியாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் ஏற்றுக்கொள்கிறவர் **தீர்க்கதரிசிக்குரிய பலனை அடைவார்.**

A. T. பியர்சன் என்பார் இதுபற்றி கூறுவதாவது:
 தீர்க்கதரிசி அடையும் பலனே மிகப்பெரிய பலன் என்று யூதர்கள் கருதினர். கர்த்தருடைய திருப்பெயரில் அரசர்கள் ஆட்சிபுரிந்தனர், கர்த்தருடைய திருப்பெயரிலேயே ஆசாரியர்களும்

ஊழியம் செய்தனர்; தீர்க்கதரிசியோ அரசருக்கும் ஆசாரியருக்கும் அறிவுரை வழங்க கர்த்தரிடத்திலிருந்து வந்தவர் ஆவார். ஒரு தீர்க்கதரிசியை, தீர்க்கதரிசி என்னும் அடிப்படையில் நீங்கள் ஏற்று, அவருக்கு உதவிகள் புரிவீர்களெனில், தீர்க்கதரிசி பெறும் பிரதிபலனை நீங்களும் பெறுவீர்கள் என இயேசு கிறிஸ்து இங்கே கூறுகிறார். ஒரு பிரசங்கியை நீங்கள் குறைகூறுவதாக எண்ணிப் பாருங்கள்! தேவனுக்கென்று பேசுகிறவருக்கு உதவிபுரிந்து, உற்சாகப்படுத்துவீர்களெனில் அவர் பெறும் பிரதிபலனில் பங்கடைவீர்கள். ஆனால் அவர் ஆற்றும் பணியைச் சரிவரசெய்வதற்கு நீங்கள் தடையாக இருந்தால், உங்களுடைய பிரதிபலனை இழந்து போவீர்கள். நன்மை செய்கிற ஒருவருக்கு உதவிபுரிதல் சிறந்த செயலாகும். அவருடைய நடையுடைய, பாவனை, குரல் ஆகியவற்றை நீங்கள் பார்க்க வேண்டியதில்லை. இவற்றிற்கு அப்பாற்சென்று, “தேவன் தரும் இச்செய்தி எனக்குரியதா? என்னுடைய ஆத்துமாவின்கென்று அனுப்பப்பட்ட தீர்க்கதரிசியா இவர்?” என்று நீங்கள் கேட்க வேண்டும். அவர் அவ்வாறு இருப்பாராயின், அவரை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். அவருடைய சொற்களுக்கும் பணிக்கும் மதிப்பளித்து அவருடைய பிரதிபலனில் நீங்களும் பங்கடையுங்கள்.¹⁸

ஒரு **நீதிமானை**, நீதிமான் என்னும் அடிப்படையில் **ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவன் நீதிமானுக்குரிய பலனை அடைவான்.** ஒருவரது புறத்தோற்றத்தின் அடிப்படையிலும் அவருடைய செல்வச் செழிப்பின் காரணத்தினாலும் மதிப்பவர், உண்மையான தகுதிகள் எளிமையான புறத்தோற்றத்திற்குள்ளாகப் புதைந்து கிடப்பதை அறியாமல் போகிறார். ஓர் எளிய சீடரை ஒருவர் எவ்வாறு நடத்துகிறாரோ அதுவே அவர் கர்த்தரை நடத்துகிற விதமாகக் கருதப்படும்.

10:42 இயேசு கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிற சீடருக்குச் செய்யப்படுகின்ற எந்த தயவும் கவனிக்கப்படாமல் விட்டுவிடப்படுவதில்லை. கர்த்தருடைய அடியார் என்னும் அடிப்படையில் ஒரு சீடருக்கு ஒரு கலசம் தண்ணீர் மாத்திரம் கொடுக்கப்பட்டாலும் அதற்காக மிகவுயர்ந்த வெகுமதி வழங்கப்படும்.

சீடர்கள் பன்னிருவரும் தங்களை இறையரசுப் பணியில் மேன்மை தாங்கிய வகையில் ஈடுபடுத்திக்கொள்ள கர்த்தர் வழங்கிய சிறப்பான அறி

வுரை இத்துடன் முடிவடைகிறது. அவர்கள் எதிர்க்கப்படவும், மறுக்கப்படவும், கைது செய்யப்பட்டு விசாரிக்கப்படவும், சிறையில் அடைக்கப்படவும், ஒருவேளை கொலைசெய்யப்படவும் கூடும் என்பது உண்மையே. ஆனால் அவர்கள் மாவரசரின் திருத்தாதுவர் என்பதை ஒருக்காலும் மறக்கலாகாது. அவருக்காகப் பேசுவதும், செயல்புரிவதும் அவர்கள் பெற்ற மகிமைநிறைநற்பேறேயாகும்.

7. எதிர்ப்பும் மறுப்பும் பெருகுதல் [அதி. 11,12]

அ. யோவான் ஸ்நானகன் சிறையில் அடைக்கப்படுதல் (11:1-19)

11:1 இஸ்ரவேல் வீட்டாரிடையே சிறிதுகால ஊழியத்தின் பொருட்டு, பன்னிருவரையும் அனுப்பியபின், சீடர்கள் முன்பு தங்கியிருந்த கலிலேயப் பட்டணங்களில் உபதேசிக்கவும் பிரசங்கிக்கவும் இயேசு அவ்விடம் விட்டுப்போனார்.

11:2,3 அத்தருணத்தில் யோவான் ஸ்நானகன் ஏரோதினால் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தான். சோர்வுற்ற யோவான் மனக்கலக்கமுறத் தொடங்கினான். உண்மையில் இயேசு மேசியாவாக இருப்பாரெனில், அவர் தமது முன்னோடி சிறையில் வாடுவதை அனுமதிப்பாரா? மேன்மை தங்கிய தேவ மனிதர்களாக வாழ்ந்த சிலருக்கு ஒப்பாக யோவானும் தனது விசுவாசத்தில் சற்று தடுமாற்றம் அடைந்தான். ஆகவே, தீர்க்கதரிசிகளால் வாக்குறுதியாக முன்னுரைக்கப்பட்டவர் அவரா அல்லது அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட வேறொருவர் வரக் காத்திருக்க வேண்டுமா என்று வினவ அவன் தன்னுடைய இரண்டு சீடர்களை இயேசுவிடம் அனுப்பினான்.

11:4.5 மேசியா செய்வார் என்று சொல்லப்பட்டிருந்த அற்புதங்களைத் தாம் நிறைவேற்று வதைச் சுட்டிக்காட்டிய இயேசு, “**குருடர் பார்வையடைகிறார்கள் (ஏசா. 35:5), சப்பாணிகள் நடக்கிறார்கள் (ஏசா. 35:6), குஷ்டரோகிகள் சுத்தமாகிறார்கள் (ஏசா. 53:4 - ஒப்பிட்டுக் காண்க - மத். 8:16.17), செவிடர் கேட்கிறார்கள் (ஏசா. 35:5), மரித்தோர் எழுந்திருக்கிறார்கள்** என்றார் (இயேசு கூறிய இந்தச் சொற்கள் மேசியாவைக் குறித்த தீர்க்கதரிசனங்களில் இடம்பெறவில்லை. எனினும் அச்செயல் முன்னுரைக்கப்பட்ட அற்புதங்களிலும் பெரியது). ஏசாயா 61:1 -இல் முன்னுரைக்கப்பட்டபடி **தரித்திரருக்கு சுவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்படுவதை** அவர் யோவானுக்கு நினைவுறுத்தினார். பொதுவாக செல்வந்தர்களையும் மேற்குடி மக்களையுமே தங்களுடைய கவனத்

திற்கு இலக்காகக் கொண்டு மதத்தலைவர்கள் செயல்படுவார்கள். மேசியாவோ தரித்திரருக்கு நற்செய்தியை வழங்கினார்.

11:6 “**என்னிடத்தில் இடறல் அடையாது இருக்கிறவன் எவனோ அவன் பாக்கியவான்**” என்று இரட்சகர் தொடர்ந்து கூறினார். வேறொரு மனிதனுடைய உதடுகளிலிருந்து இச்சொற்கள் வெளிப்பட்டிருந்தால், தற்பெருமை மிக்க மனிதனுடைய இறுமாப்பாகவே இவை காணப்பட்டிருக்கும். ஆனால் கிறிஸ்துவின் நிறைவை வெளிப்படுத்தும் சொற்களாகவே இவை அவருடைய உதடுகளிலிருந்து வெளிவந்தன. வலிமைமிக்க படைத்தளபதிபோல் ஆடம்பரமாகக் காட்சியளிக்காமல், ஓர் எளிய தச்சராகவே அவர் காட்சியளித்தார். அம்மக்கள் மேசியாவை ஒரு மாவீரராகவே கற்பனை செய்து வைத்திருந்தனர். ஆனால் அவருடைய சாந்தம், தாழ்மை, எளிமை ஆகிய குணங்கள் அதற்கு முற்றிலும் மாறுபட்டிருந்தன. மாம்ச சிந்தையுடைய எவரும் அவர் அரசு உரிமைபாராட்டியதைச் சந்தேகிப்பது உறுதி. ஆனால் தங்களுடைய ஆன்மீக நுண்ணறிவினால் நாசரேத்தார் இயேசுவை வாக்களிக்கப்பட்ட மேசியாவாக ஏற்றிடுவோர்மேல் தேவ ஆசிர்வாதம் தங்கும்.

யோவான் ஸ்நானகனைக் கடிந்துகொண்டதாக இந்த வசனத்தை நாம் கருதக்கூடாது. சில வேளைகளில் ஒவ்வொருவருடைய விசுவாசமும் உறுதிப்படுத்தப்படவும் பலப்படுத்தப்படவும் வேண்டியது அவசியம். விசுவாசத்தில் சிறிது காலம் சற்று தடுமாற்றம் அடைவது வேறு, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் உண்மையான நிலையை அறிந்துணராமல் நிரந்தரமாக இடறி விழுதல் வேறு. ஒரு சிறு நிகழ்ச்சி அந்த மனிதனின் வரலாறு ஆகாது. யோவானின் முழு வாழ்க்கையையும் குறித்துச் சிந்தித்துப் பார்க்குமிடத்து, அங்கே பற்றுறுதி மற்றும் விடாமுயற்சி ஆகியவற்றின் பல குறிப்புகளைக் காணவியலும்.

11:7,8 ஐயம் நீங்குதவற்கான சொற்களைக் கேட்டு யோவானின் சீடர்கள் அங்கிருந்து போன உடனே, கர்த்தர் ஜனங்களை நோக்கி, யோவானைப் பற்றி ஒளிபொருந்திய புகழ்ச்சியினைப் பொழிந்தார். அந்தத் திரளான மக்கள் கூட்டமே, பாலைவனத்தில் யோவான் பிரசங்கித்துக் கொண்டிருந்தபோது அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டது. அதன் காரணம் என்ன? **புயல் காற்றென வீசும் மனிதரின் கருத்துக்களால் அசையும் நாணலைப் போன்ற பலவீனமான மனிதனைப் பார்க்கவா?**

நிச்சயமாக இல்லை! அச்சமற்ற பேச்சாளரும் மனச் சாட்சியின் திருவுருவாகவும் விளங்கிய யோவான், பேசாமல் அடங்கிக் கிடப்பதைக் காட்டிலும் துன்பப்படுவதையும், பொய் கூறுவதைவிட சாவைத் தழுவிக்கொள்வதையும் தெரிந்தெடுத்த மனிதன். நாகரீக உடையணிந்து அரசினர் மாளிகையின் செல்வச் செழிப்பில் உழுன்ற மனிதனைப் **பார்க்கவா** அவர்கள் சென்றனர்? நிச்சயமாக இல்லை! யோவான் ஓர் எளிமையான தேவ மனிதன். உலகீய இன்பத்தின் சீர்கேட்டில் உழுன்று கொண்டிருந்த மக்களுக்கு யோவானின் எளிமை ஒரு கடிந்துகொள்ளாதலாகவே விளங்கிற்று.

11:9 அவர்கள் ஒரு **தீர்க்கதரிசியை**ப் பார்க்கச் சென்றனர்? ஆம், யோவான் தீர்க்கதரிசிதான். உண்மையில் தீர்க்கதரிசிகளிலெல்லாம் பெரியவன். தனிப்பட்ட குணநலன்களின் அடிப்படையிலோ, சொற்பொழிவாற்றும் திறமையின் அடிப்படையிலோ, கவர்ந்திழுக்கும் ஆற்றலினாலோ யோவான் பெரியவனாயிருந்தான் என்று கர்த்தர் இங்கே குறிப்பிடவில்லை. மேசியா அரசின் முன்னோடி என்னும் நிலையில் அவன் பெரியவனாயிருந்தான்.

11:10 மல்கியா 3:1 -இல் உரைக்கப்பட்டுள்ள தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேறுதலாக யோவான் விளங்கினான் என்பதை இவ்வசனம் உறுதிப்படுத்துகிறது. மேசியாவின் வருகைக்கு முன்பாகப் புறப்பட்டுச் சென்று, மக்களை ஆயத்தம்பண்ணும் தூதனாக யோவான் திகழ்ந்தான். கிறிஸ்துவின் வருகையைக் குறித்து பலர் முன்னுரைத்தனர். ஆயின் அவருடைய வருகையின்போது அதை அறிவிக்க தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவன் யோவானே ஆவான். “கிறிஸ்துவுக்காக வழியை யோவான் திறந்து வைத்தான். பின்னர் அவருக்கு வழிவிட்டு ஒதுங்கி நின்றான்” என்று ஒருவர் அதைக் குறித்து அழகுற மொழிந்துள்ளார்.

11:11 “**பரலோக ராஜ்யத்தில் சிறியவனாயிருக்கிறவன் அவனிலும் பெரியவனாயிருக்கிறான்**” என்னும் கூற்றின் மூலமாக யோவான் பெற்ற சிலாக்கியத்தையே இங்கு இயேசு கிறிஸ்து கூறுகிறார் என்றும், அவனுடைய குணநலன்களைக் குறித்து ஒன்றும் கூறவில்லை என்றும் புலனாகிறது. **பரலோக ராஜ்யத்தில் சிறியவனாயிருக்கிறவன்** யோவானைக் காட்டிலும் நற்குணமுள்ளவனாயிருக்க வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. ஆனால் அவன் பெறுகிற சிலாக்கியம் யோவான் பெற்ற நன்மையைக் காட்டிலும் பெரியது. அதாவது பரலோக அரசின்

குடியுரிமை, அவ்வரசின் வருகையை அறிவிக்கும் பாக்கியத்தைக் காட்டிலும் சிறந்தது. கர்த்தருடைய வருகைக்காக வழியை ஆயத்தப்படுத்துவதே யோவானின் சிலாக்கியமாக இருந்தது. ஆயின் அந்த அரசின் நற்பேறுகளை அனுபவிக்க அவன் உயிரோடு இல்லை.

11:12 யோவான் தனது ஊழியத்தைத் தொடங்கின நாள்முதல், அவன் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த காலம் வரை **பரலோக ராஜ்யம் பலவந்தம் பண்ணப்பட்டது**. பரிசேயரும் வேதபாரகரும் அதனை வன்மையாக எதிர்த்தனர். அந்த அரசின் வருகையை அறிவித்த தூதனைக் கைது செய்து அவ்வரசிற்கு எதிராக ஏரோது கடுமையாக நடந்துகொண்டான்.

“**பலவந்தம் பண்ணுகிறவர்கள் அதைப் பிடித்துக்கொள்கிறார்கள்.**” இந்தக் கூற்றுக்கு இரண்டு வகையான விளக்கங்களைக் கூறலாம். முதலாவது, அவ்வரசின் பகைஞர் அதனை அழித்துவிடப் பெரிதும் முயன்றனர். முன்னோடியாகிய யோவானை அவர்கள் ஏற்கமறுத்த செயல், பின்னர் அவர்கள் அரசரையும், அதன் விளைவாக அவ்வரசையும் ஏற்க மறுப்பர் என்பதற்கு முன் அடையாளமாயிற்று. இரண்டாவதாக, அரசின் வருகைக்கு ஆயத்தமானவர்கள் தங்கள் நரம்புகள் தெறிக்க தீவிரமாய்ப் போராடி அவ்வரசிற்குள் நுழைய முற்படுகின்றனர் என்ற பொருளையும் இது உடையதாயிருக்கிறது. லூக்கா 16:16 -ஆம் வசனம் இதே பொருளைக் கொண்டிருக்கிறது. “நியாயப்பிரமாணமும் தீர்க்கதரிசன வாக்கியங்களும் யோவான் வரைக்கும் வழங்கி வந்தது; அது முதல் தேவனுடைய ராஜ்யம் சலிசேஷமாய் அறிவிக்கப்பட்டு வருகிறது, யாவரும் பலவந்தமாய் அதில் பிரவேசிக்கிறார்கள்.” முற்றுக்கையிடப்பட்ட நகரத்திற்கு இங்கே தேவனுடைய ராஜ்யம் ஒப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாதரப்பு மனிதர்களும் அதற்குள் நுழைவதற்காகக் கோட்டை மதிலை இடிக்க ஆயுதங்களால் அடிக்கின்றனர். ஓரளவு ஆவிக்குரிய பலவந்தம் இங்கே தேவைப்படுகிறது.

மேற்கூறிய பொருட்களில் எதை எடுத்துக் கொண்டாலும், யோவானின் பிரசங்கம் ஆழமானதும் பரவலானதுமான விளைவை ஏற்படுத்தி வன்முறையை உண்டுபண்ணக் கூடியதாக இருந்தது என்ற எண்ணத்தை இங்கே காண்கிறோம்.

11:13 “**நியாயப்பிரமாணமும் தீர்க்கதரிசிகள் யாவரும் யோவான் வரைக்கும் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்ததுண்டு.**” ஆதியாகமம் முதற்

கொண்டு மல்கியா ஈறாக மேசியாவின் வருகை முன்னுரைக்கப்பட்டது. வரலாற்று அரங்கில் யோவான் மேடையேறியபோது, தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த அவனுடைய பணி, வரும்முன் உரைப்பதோடு நின்றுவிடவில்லை. கிறிஸ்துவின் முதலாம் வருகையைக் குறித்து உரைக்கப்பட்ட எல்லா தீர்க்கதரிசனங்களும் நிறவேறுகிறதைக் குறித்த அறிவிப்பாக அது விளங்கியது.

11:14 மேசியா வெளிப்படுவதற்கு முன்னர், அவருக்கு முன்னோடியாக எலியா வருவாரென மல்கியா முன்னுரைத்தான் (மல். 4:5,6). இயேசு கிறிஸ்துவை மேசியாவென மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மனதுடையவராக இருந்திருந்தால், எலியாவின் பாத்திரத்தை யோவான் நிறைவேற்றியிருப்பான். எலியாவின் மறுபிறப்பாக யோவான் தோன்றவில்லை. யோவான் 1:21 -ஆம் வசனத்தில் அவன் அதனை மறுத்துரைத்துள்ளான். ஆனால், எலியாவின் ஆவியிலும் பலத்திலும் அவன் கிறிஸ்துவுக்கு முன்னோடியாகச் சென்றான் (லூக்கா 1:17).

11:15 யோவான் ஸ்நானகனின் ஊழியத்தை எல்லோரும் அறிந்து போற்றவில்லை. அவனுடைய ஊழியத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் பலர் உணரவில்லை. ஆகவே, **“கேட்கிறதற்குக் காதுள்ளவன் கேட்கக்கடவன்”** என்று கர்த்தர் கூறினார். அதாவது, கேட்கிறதற்கு உங்கள் செவியைச் சாயுங்கள்; நீங்கள் கேட்கிற இச்செய்தியின் முக்கியத்துவத்தைத் தவறவிடாதீர்கள். எலியாவைக் குறித்த தீர்க்கதரிசனத்தை யோவான் நிறைவேற்றினானெனில், இயேசுவே வாக்குறுதியாக உரைக்கப்பட்ட மேசியா ஆவார்! இவ்வாறு, யோவான் ஸ்நானகனின் திருப்பணிக்குச் சான்றளித்ததின் மூலமாக, தேவனுடைய கிறிஸ்து தாமே என்று அவர் உரிமைபாராட்டியதை உறுதிப்படுத்தினார். ஒருவரை ஏற்றுக்கொள்வது மற்றவரை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு வழிவகுக்கிறது.

11:16,17 ஆனால் எந்தச் சந்ததியாரோடு இயேசு கிறிஸ்து உரையாடினாரோ, அவர்கள் இருவரையும் ஏற்க விருப்பமற்றிருந்தனர். மேசியா - அரசர் வருகை புரிந்தபோது அவரைக் காணும் வாய்ப்பு பெற்ற யூதர்கள், அவரையோ அவருடைய முன்னோடியையோ கண்டு உவகை கொள்ளவில்லை. இருவரும் அவர்களுக்கு விளங்காத புதிராயிருந்தனர். எந்த இசையிலும் மனநிறைவு அடையாமல் எரிச்சலோடு சந்தை வெளிகளில் உட்கார்ந்திருக்கும் பிள்ளைகளுக்கு அவர்களை இயேசு ஒப்பிட்டுப் பேசினார்.

அவர்கள் கூத்தாடி மகிழும்படி அவர்களுடைய தோழர்கள் குழல் ஊதினாலும் அவர்கள் நடன மாடவில்லை. அவர்களுடைய தோழர்கள் சாவு ஊர்வலம் போல நடத்துப் புலம்பியபோதும் அவர்கள் மாரடிக்க முன்வரவில்லை.

11:18,19 தனது உடல் வருத்தம் பாராத துறவியாக யோவான் வந்தபோது, அவனைப் பிசாசு பிடித்தவன் என்று யூதர்கள் குறைகூறினார்கள். மாறாக, எல்லாரையும்போல மனிதகுமாரன் உண்டு அருந்தி வாழ்கிறவராகக் காணப்பட்டார். யோவானின் துறவறம் அவர்களுக்கு இடறல் உண்டாக்கியிருக்குமென்றால், சாதாரணமாக உணவுகளை உண்டு வாழ்ந்த இயேசு கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கை அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாக்கியிருக்க வேண்டும். ஆனால் அவ்வாறு நடக்கவில்லை. அவர்கள் போஜனப்பிரியன், மதுபானப்பிரியன், ஆயக்காரருக்கும் பாவிக்களுக்கும் சிநேகிதன் என்றல்லவா அவரை அழைத்தனர். உண்மையில் அளவுக்கு அதிகமாக இயேசு உணவு அருந்தியதோ, பானம் பருகியதோ இல்லை. அவர்களது குற்றச்சாட்டு புனைகதையாகவே இருந்தது. ஆயக்காரருக்கும் பாவிக்களுக்கும் அவர் சிநேகிதராக இருந்தது உண்மையே. ஆனாலும் அவர்கள் கூறிய குற்றச்சாட்டின்படி அவர் நடந்து கொள்ளவில்லை. பாவிகள் தங்களுடைய பாவத்திலிருந்து விடுதலைபெறும் நோக்கத்துடனேயே அவர் அவர்களிடம் நட்பு பாராட்டினார். ஒருக்காலும் அவர்களுடைய பாவத்திற்கு அவர் உடந்தையாக விளங்கியதில்லை.

“ஆனாலும் ஞானமானது அதன் பிள்ளைகளால் நீதியுள்ளதென்று ஒப்புக்கொள்ளப்படும்.” கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து ஞானத்தின் திருவுருவாக விளங்கினார் என்பதே உண்மை (1 கொரி. 1:31). விசுவாசமற்ற மனிதர்கள் அவர் மீது பழிசாற்றினாலும், அவரது செயல்களும், அவருடைய அடியாளர்களது வாழ்வும் அவரது மேன்மையை மெய்ப்பிக்கும். அவரே மேசியா அரசர் என்னும் உண்மையைப் பெரும்பாலான யூதர்கள் ஏற்க மறுத்தனர். ஆனால் அவரது அற்புதச் செயல்களும் அவருடைய அடியாளர்களது வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட ஆவிக்குரிய மறுருப மாற்றமும் அவரே மேசியாவாகிய அரசர் என்பதை முற்றிலுமாக மெய்ப்பித்தன.

ஆ. மனந்திரும்ப மறுத்த கலிலேயப் பட்டணங்களின் மீது கூறப்பட்ட சாபம் (11:20-24)

11:20 மாறும் சிலாக்கியங்கள் பெரிதான கடமைகளையும் கொண்டு வருகின்றன. கோரா

சீன், பெத்சாயிதா, கப்பர்நகூம் ஆகிய நகரங்களைப் போன்று வேறு எந்த நகரங்களும் சிறப்புரிமைகளைப் பெறவில்லை. மனிதனாகப் பிறந்த இறைமகன் அந்நகரங்களின் தூசிநிறைந்த சாலைகளின் வழியாக நடந்துசென்றார். அவருடைய போதனைகளைக் கேட்கும் நற்பேற்றை அந்நகரமக்கள் பெற்றனர். ஆங்கு அவர் **பலத்த செய்கைகள்** பல செய்தார். திரளான ஆதாரங்கள் பெருமளவு நிகழ்த்தப்பட்ட போதும், அவர்கள் மனத்திரும்பப் பிடிவாதமாய் மறுத்தனர். இதன் காரணமாக அவர்கள் மீது கடுமையான சாபத்தைக் கர்த்தர் உரைத்ததில் எவ்வித ஆச்சரியமுமில்லை.

11:21 முதலில் **கோராசீன்** மற்றும் **பெத்சாயிதா** நகரங்களை அவர் சபித்தார். தங்களுடைய தேவனாகிய இரட்சகரின் கிருபை நிறைந்த சொற்களை இப்பட்டணங்கள் கேட்டும், அவரை வேண்டுகின்றே புறக்கணித்தன. அவருடைய உள்ளம் **தீரு** மற்றும் **சீதோன்** பட்டணங்களை நினைவுகூர்ந்தது. சிலைவணக்கம், ஒழுக்கக் கேடு ஆகிய பாவங்களினிமித்தம் அவை தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பினால் அழிந்துபோயின. ஒரு வேளை அவை இயேசு கிறிஸ்து செய்த அற்புதங்களைக் காண நேரிட்டிருந்தால், அவை தங்களைத் தாழ்த்தி ஆழ்ந்த வருத்தம் அடைந்திருக்கும். ஆகவே நியாயத்தீர்ப்பு நாளிலே கோராசீன் பெத்சாயிதா பட்டணங்களைக் காட்டிலும் தீரு சீதோன் பட்டணங்கள் குறைவான தண்டனையே பெறும்.

11:22 விண்ணுலகில் கொடுக்கப்படும் பிரதிபலன்களில் ஏற்றத்தாழ்வு இருப்பதுபோல (1 கொரி. 3:12-15), நரகத்தில் வழங்கப்படும் தண்டனைகளிலும் ஏற்றத்தாழ்வு காணப்படும் என்பதை **“நியாயத்தீர்ப்பு நாளிலே . . . இலகுவாயிருக்கும்”** என்னும் சொற்றொடர் விளக்குகிறது. இயேசு கிறிஸ்துவிற்குக் கீழ்ப்படியாத ஒரே பாவம் மனிதர்களை நரகத்திற்கு அனுப்புகிறது (யோவான் 3:36). ஆனால் நரகத்தில் அடையப் போகிற ஆக்கினையின் அளவு, அவரவர்க்குக் கிடைத்த வாய்ப்பைப் புறக்கணிப்பது, மற்றும் செய்த பாவங்கள் ஆகியவற்றைப் பொருத்தே நிர்ணயிக்கப்படும்.

11:23,24 **கப்பர்நகூமைப்** போன்று தனிச் சிறப்பு பெற்ற பட்டணம் வேறு இல்லை. நாசரேத் தூரில் அவர் புறக்கணித்துத் தள்ளப்பட்ட பின்னர் கப்பர்நகூமை அவருடைய சொந்த ஊராயிற்று (9:1; மாற்கு 2:1-12 வசனங்களோடு ஒப்பிடுக). அவர் செய்த அசாதாரண அற்புதங்கள் அங்கு

தான் செய்யப்பட்டன. அவரே மேசியா என்பதற்கு மறுக்க இயலாத வண்ணம் நிறைவேற்றப்பட்ட ஆதாரங்களாக அவை விளங்கின. ஓரினச் சேர்க்கையின் தலைநகரம் என்று பேர்பெற்ற இழிந்த சோதோம், கப்பர்நகூமைப்போல சலுகை பெற்றிருந்தால் மனத்திரும்பி அழிவிலிருந்து தப்பியிருக்கும். ஆனால் கப்பர்நகூம் பெற்ற சிலாக்கியம் மிகப்பெரியது. அப்பட்டணத்தார் மனம் வருந்தி, கர்த்தரை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொண்டிருக்க வேண்டும். கிடைத்த நல்வாய்ப்பை கப்பர்நகூம் தவறவிட்டுவிட்டது. சோதோமின் முறைகேடு மிகப் பெரியது. ஆயினும் பரிசுத்த தேவகுமாரனை கப்பர்நகூம் புறக்கணித்துத் தள்ளின பாவத்தைக் காட்டிலும் பெரிதான பாவம் வேறொன்றும் இல்லை. ஆகவே நியாயத்தீர்ப்பு நாளிலே கப்பர்நகூமைப் போன்று சோதோம் கடுமையான தண்டனையை அடையப்போவதில்லை. நல்வாய்ப்பினால் **வானபரியந்தம்** உயர்த்தப்பட்ட கப்பர்நகூம் நியாயத்தீர்ப்பின் போது **பாதாளபரியந்தம்** தாழ்த்தப்படும். கப்பர்நகூமைப் புற்றிய இச்செய்தி உண்மையாயின் வேதாகமங்கள் பெருகின இடங்கள், நற்செய்தி பிரகடனம் செய்யப்பட்ட நகரங்கள் அடையப்போகிற தண்டனை எவ்வளவு கொடியதாயிருக்கும்.

நம்முடைய கர்த்தர் இப்புவிடில் வாழ்ந்த நாட்களில், கலிலேயா பகுதியில் புகழ்வாய்ந்த நகரங்கள் இருந்தன. அவையாவன: கோராசீன், பெத்சாயிதா, கப்பர்நகூம், திபேரியா. முதல் மூன்று நகரங்களுக்கு எதிராகச் சாபத்தைக் கூறிய இயேசு திபேரியாவுக்கு எதிராக ஒன்றும் கூறவில்லை. இதனால் ஏற்பட்ட விளைவு யாது? கோராசீன் பெத்சாயிதா ஆகிய இரண்டு நகரங்களும் முற்றிலும் அழிந்து போயின. அவை இருந்த இடம் தெரியாமல் போயிற்று. கப்பர்நகூம் இருந்த இடம் சரியாகத் தெரியவில்லை. திபேரியா இன்னும் நிலைத்திருக்கிறது. நமது இரட்சகரின் சர்வஞானத்திற்கும், ஆவியானவரின் ஏவுதலால்தான் திருமறை எழுதப்பட்டது என்பதற்கும் இத்தீர்க்கதரிசன நிறைவேறுதல் மற்றுமொரு ஆதாரமாகத் திகழ்கிறது.

இ. தம்மை ஏற்க மறுத்த செயலுக்கு இரட்சகர் வழங்கிய பதில் (11:25-30)

11:25,26 தேவனுடைய கிறிஸ்துவைக் காண்கண்களோ, அன்புகூர இதயமோ அற்றவையாக மேற்கூறிய மூன்று நகரங்களும் இருந்தன. அவர் இன்னும் பெருமளவில் மறுக்கப்பட இருந்ததற்கு இந்நகரங்களின் புறக்கணிப்பு முன்னடையாளமா

கக் காணப்பட்டது என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். மனம் வருந்த மனமற்ற அந்நகர மக்களிடம் அவர் நடந்துகொண்ட முறையென்ன? அவருடைய உள்ளத்தில் கசப்போ, வெறுப்போ, பழிவாங்கும் எண்ணமோ எழவில்லை. மாறாக, அவருடைய இறையாண்மை நோக்கங்களை எதுவும் தடைசெய்யாது என்று எண்ணிய இயேசு கிறிஸ்து, “பிதாவே, வானத்துக்கும் பூமிக்கும் ஆண்டவரே! இவைகளை ஞானிகளுக்கும் கல்விமாண்களுக்கும் மறைத்து பாலகருக்கு வெளிப்படுத்தினபடியால் உம்மை ஸ்தோத்தரிக்கிறேன்” என்று கூறித் திருத்தந்தைக்கு நன்றி செலுத்தினார்.

இங்கே எழக்கூடிய தவறான இரண்டு எண்ணங்களை நாம் தவிர்த்திட வேண்டும். முதலாவது, கலிலேய நகரங்கள் நிச்சயமாக அடையப்போகிற பேரழிவை இயேசு மகிழ்ச்சியுடன் இங்கே உரைக்கவில்லை. இரண்டாவதாக, ஞானிகளுக்கும் கல்விமாண்களுக்கும் வேண்டுமென்றே தேவன் ஒளியை மறைத்துவைக்கவில்லை.

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை வரவேற்று ஏற்றுக்கொள்ள எல்லா வாய்ப்புகளையும் இந்த நகரங்கள் பெற்றிருந்தன. அந்நகர மக்கள் வேண்டுமென்றே அவருக்குக் கீழ்ப்படிய மறுத்தனர். அவர்கள் ஒளியை ஏற்க மறுத்தபோது, தேவன் அவர்களிடமிருந்து ஒளியை மறைத்து வைத்தார். ஆயினும் தேவனுடைய திட்டம் நிறைவேறாமல் போகாது. ஞானிகள் விசுவாசிக்க மறுத்தபோது, தேவன் தம்மை பேதைகளுக்கு வெளிப்படுத்தினார். அவர் பசியுள்ளவர்களை நன்மைகளினால் நிரப்பி, ஐசுவரியமுள்ளவர்களை வெறுமையாய் அனுப்பிவிடுகிறார் (லூக்கா 1:53).

தங்களை ஞானிகளாகவும் கல்விமாண்களாகவும் எண்ணிய வண்ணம் கிறிஸ்துவை ஏற்க மனதற்றவர்களாயிருப்பவர்கள் பிரமாணத்தின் குருட்டாட்டத்தில் வீழ்ந்து போகின்றனர். தங்களது அறியாமையை ஒப்புக்கொண்டவராக, அவர் தருகிற வெளிப்பாடுகளை ஏற்க மனதுடையோரிடத்தில், “ஞானம் அறிவு என்பவைகளாகிய பொக்கிஷங்களெல்லாம் அடங்கியிருக்கிறது” (கொலோ. 2:3). இயேசு கிறிஸ்துவைச் சிலர் ஏற்கமறுத்துப் புறக்கணித்த வேளையில், வேறுசிலர் அவரை ஏற்கக்கூடியவராக ஏற்படுத்தப்பட்டபடியால், அவர் திருத்தந்தைக்கு நன்றி செலுத்தினார். பேரலைபோல அவிசுவாசம் பொங்கியெழுந்த சூழ்நிலையில், தேவனுடைய நோக்கமும் திட்டமும் நிறைவேறுகிறதைக் கண்டு அவர் ஆறுதல் அடைந்தார்.

11:27 பிதாவினால் சகலமும் கிறிஸ்துவுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேறு எவராவது இவ்வாறு அறிக்கையிடுவார்களெனில் அதனைத் துணிகரம் என்றே சொல்ல வேண்டும். ஆயின் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் திருவாய் மலர்ந்த இச்சொற்கள் கலப்பற்ற சத்திய அறிக்கையேயாகும். அந்நேரத்தில் எதிர்ப்புகள் மலைபோல் குவிந்தன. அவர் சுயக்கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருந்ததாகத் தோன்றவில்லை; எதுவாயினும் அவருடைய கூற்று முழுவதும் உண்மையே. முடிவான வெற்றியை நோக்கி அவருடைய வாழ்வின் திட்டம் எல்லாத் தடைகளையும் மீறி முன்னேறிச் செல்கிறது. “பிதாவைத் தவிர வேறொருவனும் குமாரனை அறியான்.” கிறிஸ்துவின் ஆள்தன்மை ஆராய்ந்தறிய முடியாத புதிராகும். ஒருவருக்குள்ளாக தெய்வீகமும் மனுஷீகமும் ஒருங்கிணைந்து விளங்குவது மனிதனின் மனதைத் தடுமாறச் செய்யும் உண்மையாகும். எடுத்துக்காட்டாக, மரணத்தைக் குறித்த ஒரு பிரச்சனை அங்கே இருக்கிறது. தேவனால் மரணமடைய முடியாது. இயேசு தேவனாக இருந்த போதும் மரணமடைந்தார். ஆனால் அவருடைய தெய்வீக இயல்பும் மனித இயல்பும் பிரிக்கக் கூடாதவை. அவரை அறியவும், அவரிடத்தில் அன்பு கூரவும், அவரை விசுவாசிக்கவும் நம்மால் கூடும், ஆயினும் திருத்தந்தை ஒருவர் மட்டுமே உண்மையாக அவரைப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்.

அன்பர்தம் திருப்பெயரில்

மறைந்திருக்கும் மர்மங்கள்

மன்னுயிர் மாணிடர்கள்

அறிந்திடாத அற்புதங்கள்.

என்றென்றும் உடனுறையும்

அன்புகள் பண்புகளை

நன்கறிவார் குறைவிலா

நாயகனின் திருத்தந்தை.

எனைமீட்க பலியாடாய்

குருதிசிந்தி உயிர்கொடுத்தீர்

உமைப்பணிய அனைத்துலகின்

முழுந்தாள்கள் முடங்கிடுமே!

- ஜோசையா கோண்டர்

குமாரனும் குமாரன் எனனுக்கு அவரை வெளிப்படுத்தச் சித்தமாய் இருக்கிறாரோ அவனும் தவிர வேறொருவனும் பிதாவை அறியான்.

ஆராய்ந்து அறிய முடியாதவராகவே பிதாவும் இருக்கிறார். முடிவாகச் சொல்வோமாயின், தேவனை அறிகிற பெரிதான ஆற்றல் தேவன் ஒரு

வருக்கே உண்டு. ஒருவர் தனது சொந்த அறிவினாலோ வல்லமையினாலோ அவரை அறிய முடியாது. ஆனால் தாம் தெரிந்துகொண்டவருக்கு கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து பிதாவை வெளிப்படுத்த இயலும். வெளிப்படுத்தவும் செய்கிறார். எவரொருவர் குமாரனை அறிகிறாரோ அவர் பிதாவையும் அறிகிறார் (யோவான் 14:7).

மேற்கூறிய யாவற்றையும் சொல்லிமுடித்த பின்னரும், நாம் அறிக்கையிட வேண்டிய உண்மை ஒன்று இருக்கிறது. 27 -ஆவது வசனத்திற்கு விளக்கம் அளிக்க முயற்சி செய்யும் நாம், நமது அறிவிற்கு அப்பாற்பட்ட உன்னதமான சத்தியத்தோடு ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதே அவ்வுண்மை. தேவனுடைய மகா உன்னதமான நற்குணங்களை முழுவதுமாக உணர்ந்து போற்றும் அளவிற்கு நித்தியத்திலும் கூட நம்முடைய வரையறைக்குட்பட்ட சிற்றறிவு செயல்படாது. அல்லது இறைமைந்தனின் மனித அவதாரத்தின் இரகசியங்களை நாம் அறிந்திடவும் மாட்டோம். தம்மால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களுக்கு மட்டும் குமாரன் திருத்தந்தையை வெளிப்படுத்துவார் என்று படிக்கும்போது, விதிகளுக்கு உட்படாதவகையில் சிலர் மட்டும் தெரிந்தெடுக்கப்படுவர் என்று சிந்திக்கும்படியாக நாம் ஏவப்படுகிறோம். அப்படிப்பட்ட தவறான விளக்கத்தினின்று நம்மை அடுத்த வசனம் காக்கிறது. வருத்தப்பட்டு பாரம் சுமக்கும் அனைவரும் தம்மிடம் வந்து இளைப்பாறுதலைப் பெறும்படியாக நமது கர்த்தர் உலகளாவிய அழைப்பினை விடுக்கிறார். கர்த்தருடைய அழைப்பைக்கேட்டு அவரைக் கர்த்தரும் இரட்சகருமாக ஏற்கும் யாவருமே, பிதாவை வெளிப்படுத்திக்காட்டுவதற்காக இயேசுவால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள் என்றும் இவ் வசனத்திற்குப் பொருள் கூறலாம். நல்வாய்ப்பு பெற்ற கலிலேய நகரங்கள் இயேசு கிறிஸ்துவை வெளிப்படையாக நிராகரித்த பின்னரே இவ்வளவற்ற கனிவான அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது என்பதை நாம் நினைவுகூர்ந்தவர்களாக அவ்வழைப்பினைக் குறித்து சிந்திப்போம். மனிதனுடைய வெறுப்பும் வீண்பிடிவாதமும் கிறிஸ்துவின் அன்பையும் கிருபையையும் அணைத்துவிடாது. இதனைக் குறித்து A. J. மேக்ளைன் என்பார் கூறுவதாவது:

தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் கடும் ஆக்கிணையை நோக்கி இஸ்ரவேல் நாடு சென்று கொண்டிருக்கும் தறுவாயில், தனிமனிதன் இரட்சிப்பைப் பெறுவதற்கான விரிந்த வாசலை அரசர் தமது அன்பின் சொற்களால் திறந்து

வைக்கிறார். நியாயத்தீர்ப்பின் வாயிற்படியில் நின்று, தாமே கிருபையின் தேவன் என்பதை இதன் வாயிலாக அவர் மெய்ப்பிக்கிறார்.¹⁹

11:28 வருத்தப்பட்டுப் பாரம் சுமக்கிறவர்களே, நீங்கள் எல்லாரும். ஒருவர் இயேசு கிறிஸ்து விடம் உண்மையாக வரவேண்டுமானால், தனது பாவத்தின் பெருஞ்சுமையை உணர்ந்து வருத்த மடைந்திருப்பதை அவர் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். தங்களது இழந்துபோன நிலையை உணர்ந்தவர்கள் மட்டுமே இரட்சிப்படைய முடியும். கிறிஸ்து விண்மீது கொள்ளும் விசுவாசத்திற்கு முந்தி தேவனிடத்திற்கு மனந்திரும்பும் செயல் நிகழ வேண்டும்.

என்னிடத்தில். விசுவாசம் கொள்வதற்கான இலக்கு ஆலயமோ, கொள்கையோ, சபைத் தலைவரோ அல்ல. ஜீவனுள்ள கிறிஸ்துவே விசுவாசிப்பதற்குரிய மெய்ப்பொருள் ஆவார். இரட்சிப்பு கிறிஸ்து என்னும் நபரிலேயே கிடைக்கப் பெறும். கிறிஸ்துவை உடையவர்கள், தேவனால் எவ்வாறு படைக்கப்பட்டார்களோ அதுபோலவே தேவனால் இரட்சிப்பைப் பெற்றவர்களாகவும் விளங்குகின்றனர்.

வாருங்கள். விசுவாசித்தல் (அப். 16:31); ஏற்றுக்கொள்ளுதல் (யோவான் 1:12); உண்ணுதல் (யோவான் 6:35); பருகுதல் (யோவான் 7:37); நோக்கிப் பார்த்தல் (ஏசா. 45:22); அறிக்கையிடுதல் (1 யோவான் 4:2); கேட்டல் (யோவான் 5:24,25); வாசலின் வழியாக நுழைதல் (யோவான் 10:9); கதவைத் திறத்தல் (வெளி. 3:20); அவரது ஆடையின் ஓரத்தைத் தொடுதல் (மத். 9:20,21); கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்திலிருந்து நித்திய ஜீவனைக் கிருபையாகப் பெறுதல் (ரோமர் 6:23) ஆகிய பொருள்களை வாருங்கள் என்னும் சொல் உடையதாயிருக்கிறது.

நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன். இளைப்பாறுதல் ஈவாக இங்கே சொல்லப்பட்டுள்ளதைக் கவனியுங்கள். அதனை சம்பாதிக்கவோ, தகுதியால் பெறவோ இயலாது. கல்வாரி சிலுவையில் கிறிஸ்து மீட்பின் செயலைச் செய்து முடித்துவிட்டார் என்பதை அறிகிற அறிவினாலே இந்த **இரட்சிப்பின் இளைப்பாறுதல்** கிடைக்கிறது. நம்முடைய பாவங்களுக்கான தண்டனை முற்றிலுமாக ஒரேயடியாகச் செலுத்தித் தீர்க்கப்பட்டது என்றும், இரண்டாம் தடவை தேவன் அதனைக் கேட்கமாட்டார் என்றும் அறிவதினாலே இந்த மனதின் **இளைப்பாறுதல்** கிடைக்கிறது.

11:29 இருபத்தொன்பது மற்றும் முப்பது ஆகிய வசனங்களில் அழைப்பு இரட்சிப்பை விட்டகன்று ஊழியத்தை நோக்கிச் செல்கிறது.

நான் சாந்தமும் மனத்தாழ்மையுமாய் இருக்கிறேன். இரக்கமின்றியும், செருக்கு நிறைந்தவர்களாகவும் இருந்த பரிசேயர்களைப் போலிராமல் மெய்யான போதகர் சாந்தமும் மனத்தாழ்மையும் உடையவராக இருக்கிறார். அவருடைய நுகத்தைச் சுமக்கிறவர்கள் தாழ்மையான இடத்தை எடுத்துக்கொள்ள கற்றிடுவார்கள்.

என் நுகத்தை உங்கள்மேல் ஏற்றுக்கொண்டு. அவருடைய சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிதல் என்பதே இதன் பொருளாகும். ஒருவர் தனது வாழ்க்கையை அவருடைய ஆளுகைக்கு ஒப்புவித்தலை இது குறிக்கிறது (ரோமர் 12:1,2).

என்னிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். நமது வாழ்வின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் அவருடைய கர்த்தத்துவத்தை நாம் ஒப்புக்கொள்ளும்போது, நமது வழிகளில் அவர் நம்மைப் பயிற்றுவிக்கிறார்.

அப்பொழுது உங்கள் ஆத்துமாக்களுக்கு இளைப்பாறுதல் கிடைக்கும். மனதில் உண்டாகும் இளைப்பாறுதல் இங்கே சொல்லப்படவில்லை. தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் முன்பாகத் தாழ்மையான இடத்தை எடுத்துக்கொள்வதால் ஒருவர் பெறும் இளைப்பாறுதலை இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும், கிறிஸ்துவுக்காக ஆற்றும் திருப்பணியில், தான் பெரியவனாக வேண்டுமென்ற முயற்சிக்கு முற்றுப்புள்ளிவைக்கும் போது ஒருவர் அனுபவிக்கிற இளைப்பாறுதலையும் இது குறிக்கிறது.

11:30 “என் நுகம் மெதுவாயும் என் சுமை இலகுவாயும் இருக்கிறது.” மீண்டுமாக பரிசேயருக்கும் இயேசுவுக்கும் இடையேயுள்ள, கவனத்தை ஈர்க்கத்தக்க முரண்பாட்டை இங்கு நாம் காண்கிறோம். பரிசேயரைக் குறித்து, “சுமப்பதற்கு அரிய பாரமான சுமைகளைக் கட்டி மனிதர்களின்மேல் சுமத்துகிறார்கள்; தாங்களோ ஒரு விரலினாலும் அவைகளைத் தொடமாட்டார்கள்” என்று இயேசு கூறினார் (மத். 23:4). இயேசுவின் நுகம் மெதுவானது. அது எரிச்சலடையச் செய்யாது. இயேசு கிறிஸ்து தமது தச்சுப்பட்டறையில் விளம்பரப்பலகையைத் தொங்கவிட்டிருந்தால், அதில் “என்னுடைய நுகங்கள் சரியாய்ப் பொருந்துபவை” என்றே எழுதப்பட்டிருக்கும் என்று ஒருவர் கூறியுள்ளார்.

அவருடைய சுமை இலகுவாக இருக்கிறது. எவ்விதப் பிரச்சனைகளும், சோதனைகளும், வேதனையும், பெருந்துயரும் கிறிஸ்தவ வாழ்வில் உண்டாகா என்பது இதன் பொருள் அன்று. அவற்றை நாம் தனியே சுமக்க வேண்டிய தேவையில்லை என்பதே இதன் பொருளாகும். நம்முடைய தேவைகளின்போது போதுமான கிருபைகளை நல்கும் ஒருவரோடு நாம் நுகத்தில் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். அவருக்கு ஊழியம் செய்வது அடிமைத்தனமன்று. அது முழுமையான சுதந்தரமாகும். இது குறித்து J.H. ஜோவெட் கூறுவதாவது:

தனது வாழ்க்கைச் சுமைகளையெல்லாம் ஒரே தோளில் சுமக்க முயல்வதே விசுவாசி செய்யும் பெருந்தவறாகும். தன்னுடைய சுமையை எவ்வளவு நெருங்கும் தனியே சுமக்க வேண்டுமென்று தேவன் விரும்புவதில்லை. கிறிஸ்து நுகங்களின் பாரத்தைப் பகிர்ந்துகொண்டு அவற்றின் மூலமாக நம்மோடு ஈடுபடுகிறார். ஒரு நுகத்தடியில் சேணம் பூட்டும் முனைகள் இரண்டு உள்ளன. ஒரு முனையில் இயேசு கிறிஸ்து தமது கழுத்தைக் கொடுக்க முன்வருகிறார். கழுத்தில் கொப்புளம் உண்டாகக்கூடிய எந்தக் கடுமையான வேலையிலும் அவர் உதவி செய்ய விரும்புகிறார். கிறிஸ்தவ வாழ்வில் சமாதானத்தையும் வெற்றியையும் பெறுதற்கான இரகசியம், “சுயம்” என்னும் கடுஞ்சுமையைக் கழற்றிவைத்துவிட்டு, கடுமையைத் தளர்த்தும் எஜமானனின் நுகத்தைப் பூட்டிக்கொள்வதிலேயே இருக்கிறது.²⁰

௩. இயேசு கிறிஸ்துவே ஓய்வுநாள்க்கும் ஆண்டவர் [12:1-8]

12:1 இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு உண்டான எதிர்ப்பு பெருகியதால் ஏற்பட்ட நெருக்கடியின் விவரங்கள் இந்த அதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அவர்மீது பரிசேயரின் பகைமையும் எதிர்ப்பும் பெருகி வெள்ளம் போல உடைந்தோட ஆயத்தமாகிவிட்டது. ஓய்வுநாளாகக் குறித்த கேள்வி அணையின் மதகுக்கள் உடைவதற்குக் காரணமாயிற்று.

ஒரு குறிப்பிட்ட ஓய்வு நாளில் இயேசுவும் அவருடைய சீடர்களும் பயிர்வழியே நடந்து சென்றனர். அவருடைய சீடர்கள் கதிர்களைக் கொய்து தின்னத் தொடங்கினார்கள். அரிவாளைப் பயன்படுத்தாமல் பிறனொருவனுடைய வயலில் கைகளால் கதிர்களைக் கொய்து பசி

யாற்றிக்கொள்ள நியாயப்பிரமாணம் அனுமதித்திருந்தது (உபா. 23:25).

12:2 ஆனால், பிரமாணத்தைக் கொண்டு பேன்முட்டை பொறுக்கும் பரிசேயர், ஓய்வுநாள் மீறப்பட்டுவிட்டது என்று குற்றஞ்சாட்டினார். என்னென்ன குற்றச்சாட்டுகளை அவர்கள் கூறினார்கள் என்று இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை யெனினும், மூன்று குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறியிருப்பார்கள் என்று கருத இடமுண்டு:

1. அறுவடை செய்தல் (கதிர் கொய்த செயல்)
2. போரடித்தல் (கைகளால் கதிரைக் கசக்கிய செயல்)
3. தூற்றுதல் (உமியிலிருந்து தானியத்தைப் பிரித்த செயல்).

12:3,4 தாவீதின் வாழ்க்கையில் நடந்த நிகழ்ச்சி ஒன்றை எடுத்துக்கூறி அவர்களது நகைப்பிற்கு இடமான கேள்விக்கு இயேசு விடை பகர்ந்தார். தாவீது ஒளிந்து கொண்டிருந்த காலத்தில், ஒருமுறை அவனும் அவனோடு இருந்த மனிதர்களும், ஆசாரியர் தவிர மற்றவர்கள் உண்ணக்கூடாது என்று தடைசெய்யப்பட்டிருந்த நினைவுகூரும் பன்னிரண்டு தேவசமூகத்தப்பங்களை வனாந்தரத்தில் உண்டாக்கினார். தாவீதோ அவனோடிருந்த மனிதர்களோ ஆசாரியரல்லர். ஆயினும் அச்செயலை தேவன் குற்றமாகக் கருதாது ஏன்?

தேவனிடத்தில் விசுவாசமாயுள்ள மக்கள்மீது கடுஞ்சமையைச் சுமத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அவருடைய பிரமாணங்கள் ஏற்படுத்தப்படவில்லை என்பதே அதன் காரணமாகும். தாவீது நாட்டினின்று துரத்தப்பட்டதற்கு அவன் காரணமல்ல. பாவம் நிறைந்த நாடே அவனைப் புறக்கணித்தது. அவனுக்கு உரிய இடத்தை அந்நாட்டினர் அவனுக்குக் கொடுத்திருந்தால், அவனும் அவனோடு இருந்த மனிதர்களும் தேவசமூகத்தப்பங்களை உண்ணவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது. இஸ்ரவேலில் பாவம் மிகுந்திருந்த காரணத்தினால் விலக்கப்பட்டிருந்த அப்பத்தை அவர்கள் உண்டு பசியாற தேவன் அனுமதித்தார். இங்கே சொல்லப்பட்டுள்ள ஒப்புமை மிகத்தெளிவாய் விளங்குகிறது. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே இஸ்ரவேலின் அரசராகத் திகழ்வதற்கு உரிமை படைத்தவர். ஆயின் அந்நாடோ அவரை அரசராக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அவருக்குரிய இடத்தை அவர் பெற்றிருந்தால், அவருடைய சீடர்கள் அந்த ஓய்வு

நாளிலே கதிரைக்கொய்து உண்டதுபோல எந்த நாளிலும் உண்ண வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது. வரலாற்றில் முன்னர் நடந்த நிகழ்ச்சி மீண்டும் நிகழ்கிறது. தம்முடைய சீடர்கள் ஏதொரு தவறும் இழைக்காத காரணத்தினால் கர்த்தர் அவர்களைக் கடிந்துகொள்ளவில்லை.

12:5 விலங்குகளைக் கொல்லுதல், பலி செலுத்துதல் இன்ன பிற திருப்பணிகளை ஆசாரியர் நிறைவேற்றி ஓய்வுநாளை வேலைநாளாக்கினாலும் குற்றமில்லாதிருந்தனர் (எண். 28:9,10) என்பதை இயேசு பரிசேயருக்கு நினைவூட்டினார். ஏனெனில் அவர்கள் தேவனுடைய திருப்பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

12:6 ஒவ்வொரு ஓய்வுநாளிலும் தேவாலயத்தில் ஆசாரியர் பணியாற்றியபோதும் குற்றமில்லாதிருந்தனர் என்பதை பரிசேயர் அறிவார்கள். அவ்வாறாயின், தேவாலயத்திலும் பெரியவரின் முன்பாக சீடர்கள் செய்கிற செயலை பரிசேயர் ஏன் குற்றப்படுத்த வேண்டும்? இங்கே “பெரியவர்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள சொல்லை “பெரியது” என்றும் மொழிபெயர்க்கலாம். அவ்வாறு எடுத்துக்கொள்வோமெனில் “பெரியது” என்னும் சொல் தேவனுடைய அரசைக் குறிக்கும். இறையரசின் அரசராகிய இயேசு என்னும் நபரில் அங்கே தேவனுடைய ராஜ்யம் பிரசன்னமாயிருந்தது.

12:7 தேவனுடைய இருதயத்தை பரிசேயர் ஒருக்காலும் புரிந்துகொண்டதில்லை. “பலியை அல்ல இரக்கத்தையே நான் விரும்புகிறேன்” என்று அவர் ஓசியா 6:6 -இல் கூறியிருக்கிறார். சமயச் சடங்குகளுக்கும் மேலான இடத்தை தேவன் இரக்கத்திற்குக் கொடுக்கிறார். ஓய்வு நாளைக் கண்டிப்புடன் கைக்கொண்டு உடல் வருத்தம் ஏற்படுத்திக் கொள்வதைக் காட்டிலும், தமது சீடர்கள் ஓய்வு நாளிலே கதிரைக் கொய்து பசியாற்றிக் கொள்வது மேலானது என்றே இயேசு எண்ணினார். இதனை பரிசேயர் உணர்ந்திருந்தால் சீடர்களுக்கெதிராகக் குற்றம் சாட்டியிருக்க மாட்டார்கள். சிறுவிலையங்களில் அதிக கவனம் செலுத்திய பரிசேயர் மனித நேயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை.

12:8 “மனிதகுமாரன் ஓய்வுநாளுக்கும் ஆண்டவராய் இருக்கிறார்” என்று கர்த்தர் தொடர்ந்து கூறினார். அவர்தாமே பிரமாணங்களை ஏற்படுத்தியவர்; அவற்றின் உண்மையான பொருளை விளக்கித்தர எல்லாரிலும் மேலானவரும் அவரே ஆவார். திருவாளர் E. W. ரோஜர்ஸ் கூறுவதாவது:

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பற்பல திருப் பெயர்களையும் பதவிகளையும் குறித்து விரைவாக ஆய்ந்து நோக்க மத்தேயுவுக்கு ஆவியானவர் இங்கே கற்பிக்கிறார் என்றே தோன்றுகிறது: அவர் மனிதகுமாரன்; ஓய்வுநாளுக்கு ஆண்டவர்; எனது தாசன்; எனக்குப் பிரியமானவர்; தாவீதின் குமாரன்; தேவலாயத்தைவிடப் பெரியவர்; யோனாவைவிடப் பெரியவர்; சாலொமோனைவிடப் பெரியவர். கிறிஸ்துவை ஏற்க மறுப்பதும், அவருக்குரிய இடத்தைக் கொடுக்க மறுப்பதும் எவ்வளவு பெரிய பாவம் என்பதை உணர்த்தவே ஆவியானவர் இவ்வாறு கற்பிக்கிறார்.²¹

ஓய்வுநாளில் கைகும்பின மனிதனை இயேசு குணமாக்கின அடுத்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றிச் சிந்திப்பதற்கு முன்னர், ஓய்வுநாளைக் குறித்து வேதம் என்ன கற்பிக்கிறது என்பதைக் காண விழைவோம்.

ஓய்வுநாளைக் குறித்து வேதம் சற்றும விளக்கங்கள்

வாரத்தின் கடைசிறாளாகிய சனிக்கிழமையே எக்காலத்திலும் ஓய்வுநாளாகும்.

ஆறுநாட்கள் படைப்பின் கிரியைகளைச் செய்த தேவன் ஏழாம் நாளில் ஓய்ந்திருந்தார் (ஆதி. 2:2). மனிதர்கள் ஓய்வுநாளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று அப்பொழுது தேவன் கட்டளையிடவில்லை. ஆயினும் ஒவ்வொரு ஏழு நாட்களிலும் ஒருநாளை மனிதர்கள் ஓய்வுநாளாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தை அவர் உடையவராக இருந்திருக்கக் கூடும்.

இஸ்ரவேலுக்குப் பத்துக் கட்டளைகள் கொடுக்கப்பட்டபோது ஓய்வுநாளைக் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கட்டளையும் அதில் அடங்கியிருந்தது (யாத். 20:8-11). பிற ஒன்பது கட்டளைகளிலிருந்து ஓய்வுநாளைக் குறித்த கட்டளை வேறுபட்ட ஒன்றாக விளங்குகிறது. இக்கட்டளை சமயச்சடங்காகக் கொடுக்கப்பட்டது. மற்ற ஒன்பது கட்டளைகளும் அறநெறி சார்ந்தவை. ஓய்வுநாளில் ஏதொரு வேலை செய்தாலும், அது தவறாகக் கருதப்பட்டதற்குக் காரணம் தேவன் அவ்வாறு கட்டளையிட்டதேயாகும். மற்ற ஒன்பது கட்டளைகளும், அதனதன் இயல்பிலே தவறான பண்புகளுக்கு எதிரானவை.

இறைவனுக்கு ஆற்றும் திருப்பணி (மத். 12:5), இன்றியமையாத தேவைகளை நிறைவேற்றும்படி செய்யப்படுபவை (மத். 12:3,4), இரக்கத்தின் அடிப்

படையில் செய்யப்படும் செயல்கள் (மத். 12:11,12) ஆகியவற்றைத் தடைசெய்யும் நோக்கத்துடன் ஓய்வுநாள் கட்டளை கொடுக்கப்படவில்லை. பிற ஒன்பது கட்டளைகளும், கிருபைக்குக் கீழாக வாழும் கிறிஸ்தவர்கள் கைக்கொள்ள வேண்டியவை என்னும் பொருளுடன் புதிய ஏற்பாட்டில் மீண்டும் சொல்லப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் அவை பிரமாணங்களாகத் தரப்படவில்லை. கிறிஸ்தவர்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று போதிக்கப்படாத ஒரே கட்டளை ஓய்வுநாளைக் குறித்ததேயாகும். மாறாக, அதைக் கைக்கொள்ளாதிருப்பதற்காக கிறிஸ்தவர்களைக் குற்றஞ்சுமத்தக் கூடாது என்றே பவுல் கற்பிக்கிறார் (கொலோ. 2:16).

கிறிஸ்தவத்தின் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பான நாள் வாரத்தின் முதல்நாளாகும். அந்த நாளில் தான் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்தார் (யேவான் 20:1); மனுக்குல மீட்பின் செயல் நிறைவேற்றப்பட்டு, தெய்வீக ஒப்புதல் அருளப்பட்டுள்ளது என்பதை கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதல் மெய்ப்பிக்கிறது. தொடர்ந்து வந்த இரண்டு கர்த்தருடைய நாட்களிலே இயேசு, தமது சீடர்களைச் சந்தித்தார் (யோவான் 20:19, 26). வாரத்தின் முதல்நாளில் தூய ஆவியானவர் கொடுக்கப்பட்டார் (அப். 2:1; லேவியராகமம் 23:15,16 ஆகிய வசனங்களுடன் ஒப்பிடுக). தொடக்க காலக் கிறிஸ்தவர்கள் அப்பம் பிட்கும் படி அந்த நாளிலே கூடிவந்து, கர்த்தரின் மரணத்தை நினைவுகூர்ந்தனர் (அப். 20:7). கர்த்தருடைய பணிக்காகக் காணிக்கை செலுத்திப் பணம் சேர்க்க தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட நாளும் அதுவே (1 கொரி. 16:1,2).

ஆறுநாட்கள் கடின உழைப்பிற்குப் பின்னரே இறுதியாக ஓய்வுநாள் கொடுக்கப்பட்டது. கர்த்தருடைய நாளாகிய ஞாயிற்றுக் கிழமை வாரத்தின் முதல்நாளாக, மீட்பின் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டது என்னும் இளைப்பாறுதலின் அறிவோடு ஒவ்வொரு வாரமும் தொடங்குகிறது. முதலாம் படைப்பை நினைவுகூரும் நாளே ஓய்வுநாளாகும். கர்த்தருடைய நாளோ புதிய பிறப்போடு தொடர்புடையது. ஓய்வுநாள் கடமையின் நாள்; கர்த்தருடைய நாளோ உரிமைப்பேற்றின் நாளாகும்.

இரட்சிப்பைப் பெறுவதற்காகவோ, பரிசுத் தத்தை நிறைவாய் அடைவதற்காகவோ, தண்டனை கிடைக்குமே என்ற அச்சத்தினாலோ கிறிஸ்தவர்கள் கர்த்தருடைய நாளை அனுசரிக்க

கிறதில்லை. தம்மையே அவர்களுக்காகக் கொடுத்தவரீது கொண்ட அன்பின் விசுவாசத்தினாலே அந்நாளை அவர்கள் அவருக்கென்று பிரித்து வைத்துள்ளனர். அன்றாடக் உலகீய வேலைகளினின்று விடுபட்டவர்களாக, சிறப்பான முறையில் கிறிஸ்துவைத் தொழுது மகிழவும், அவருடைய ஊழியத்தைச் செய்யவும் அந்நாளை நாம் பிரித்து வைக்கிறோம்.

ஓய்வுநாள் இப்பொழுது கர்த்தருடைய நாளாக மாற்றப்பட்டுவிட்டது என்று கூறுவது சரியன்று. ஓய்வுநாள் சனிக்கிழமை, கர்த்தருடைய நாளோ ரூயிற்றுக்கிழமை. ஓய்வுநாள் நிழலாகும், கிறிஸ்துவே மெய்ப்பொருள் ஆவார் (கொலோ. 2:16,17). கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதல் புதிய தொரு தொடக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. கர்த்தருடைய நாளோ அத்தொடக்கத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

நியாயப்பிரமாணத்திற்குக் கீழ்வாழ்ந்த உண்மையுள்ள யூதராக இயேசு ஓய்வுநாளைக் கைக்கொண்டார் (அவர் அந்நாளைக் கைக்கொள்ளவில்லை என்று பரிசேயர் சாட்டிய குற்றம் தவறானதாகும்). தவறான விதிகளினாலும், கட்டுப்பாடுகளினாலும் மேற்புச்சு பூசப்பட்டிருந்த ஓய்வுநாளை, அவற்றினின்று ஓய்வுநாளுக்கும் ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்து விடுவித்தார்.

உ. ஓய்வுநாளில் இயேசு குணமாக்குதல் [12:9-14]

12:9 வயல்வெளியிலிருந்து இயேசு ஜெப ஆலயத்துக்குச் சென்றார். அவரீது சில குற்றச் சாட்டுகளைக் கண்டுபிடிக்கும்படி வேதபாரகரும் பரிசேயரும் அங்கே காத்துக்கொண்டிருந்தனர் என்று இந்நிகழ்ச்சியைக் குறித்து லூக்கா கூறுகிறார் (லூக். 6:6,7).

12:10 ஜெப ஆலயத்திற்குள்ளே சூம்பின கையை உடைய மனிதன் ஒருவன் இருந்தான். அவனுக்கு உதவி செய்ய பரிசேயருக்கு ஆற்றல் இல்லை என்பதற்கு அவன் மௌனமான எடுத்துக் காட்டாக இருந்தான். இதுவரை அவன் அங்கே கேட்பாரற்றவனாக, அவர்களால் புறக்கணிக்கப்பட்டவனாக இருந்தான். ஆனால், இயேசு கிறிஸ்துவை வலையில் சிக்கவைக்க, சடுதியில் அவன் அவர்களுக்கு முக்கியமான மனிதனாக மாறிவிட்டான். மனித நேயம்கொண்ட இரட்சகர் மனிதர்களின் வேதனையை நீக்குவது நிச்சயம் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். அவனை அவர் குணமாக்குவாரெனில், தண்டனைக்குரிய குற்றவாளியாக அவரைப் பிடித்துவிடலாம்

என்பதே அவர்களுடைய எண்ணமாயிருந்தது. ஆகவே, “ஓய்வுநாளில் சொஸ்தமாக்குகிறது நியாயமா?” என்று சட்டவிளக்கம் கேட்பதுபோல மழுப்பலான ஒரு கேள்வியை எழுப்பினர்.

12:11 குழியில் விழுந்து கிடக்கும் ஆட்டை ஓய்வுநாளில் அவர்கள் குழியிலிருந்து தூக்கி விடுவார்களா என்னும் கேள்வியை எழுப்பி இரட்சகர் அவர்களுக்குப் பதிலுரைத்தார். நிச்சயமாக அவர்கள் அதைத் தூக்கிவிடுவார்கள். ஏன் அவ்வாறு செய்கிறார்கள்? இரக்கத்தின் அடிப்படையிலே அவர்கள் ஆற்றுகிற செயலாக அது இருக்கக்கூடும். மேலும் ஒரு காரணமும் உண்டு. அந்த ஆடு நல்ல விலைக்குப் போகுமே. அவ்வாறு ஈட்டுப் பணத்தை இழக்க அவர்கள் ஆயத்தமாக இல்லை. ஓய்வுநாளாயினும் அவ்வேலையைச் செய்ய அவர்கள் ஆயத்தமாக இருந்தனர்.

12:12 ஆட்டைக்காட்டிலும் மனிதன் எவ்வளவோ மேலானவன் என்பதை நமது கர்த்தர் அவர்களுக்கு நினைவூட்டினார். ஒரு விலங்கிற்கு ஓய்வுநாளில் இரக்கம் பாராட்டுவது சரியென்றால், ஒரு மனிதனுக்கு அந்த நாளில் நன்மை செய்வது அதனினும் நியாயமான செயலாகும்!

12:13,14 யூதத் தலைவர்கள் செய்த பெரும் சூழ்ச்சியில் அவர்களை விழ்ச்செய்த இயேசு, சூம்பின கையுடையோனைக் குணமாக்கினார். அந்த மனிதனிடம் கையை நீட்டும்படியாகச் சொன்னபோது, விசுவாசமும் மனிதனுடைய சித்தமும் செயல்படுவதற்கான அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. அங்கே கீழ்ப்படிதலுக்கான பரிசு கொடுக்கப்பட்டது. வியத்தகு படைப்பாளரால் மற்ற கையைப்போல சூம்பின கையும் முழுவதும் குணமாக்கப்பட்டது. அந்த மனிதனுக்கு உதவி செய்ய விருப்பமும் ஆற்றலும் அற்றவர்களாயிருந்த பரிசேயர், அவன் நலம் பெற்றதைக் கண்டு மகிழ்ந்திருப்பர் என்று நீங்கள் நினைக்கலாம். ஆனால் அதற்கு மாறாக, அவரீது கடுங்கோபமுற்ற பரிசேயர் அவரைக் கொலைசெய்யச் சதித்திட்டம் தீட்டினர். அவர்களுடைய கைகும்பிப்போயிருந்தால் எந்த நாளிலாகிலும் நலம் பெறுவதையே விரும்பியிருப்பர்.

உஉ. எல்லோரும் நலம் பெறுதல் [12:15-21]

12:15,16 பகைஞரின் எண்ணத்தை இயேசு அறிந்து அவ்விடம் விட்டு விலகிப்போனார். ஆயினும் அவர் சென்ற இடமெங்கும் திரளான மக்கள் கூடினர். எங்கெல்லாம் நோயுற்றோர் திரண்டு வந்தனரோ, அவர்களுக்கு அவர் உடல் நலத்தைக் கொடுத்தார். ஆனால் அற்புதமாக

அவர் குணப்படுத்தியதைக் குறித்துப் பிரசித்தம் பண்ணவேண்டாமென்று அவர் கண்டிப்புடன் கூறினார். தம்மை ஆபத்தினின்று பாதுகாக்கும் எண்ணத்துடன் அவர் அவ்வாறு கூறவில்லை. தம்மைப் புகழ்பெற்ற புரட்சித் தலைவராக ஆக்கும்படி நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமற்ற ஓர் இயக்கம் உருவாகக் கூடாது என்ற எண்ணத்துடனேயே அவர் அவ்வாறு கூறினார். காலத்தையும் நேரத்தையும் குறித்த தெய்வீகத் திட்டம் மட்டுமே செயல்பட வேண்டும். ரோமர்களின் இரத்தத்தைச் சிந்துவதால் அல்ல, தம்முடைய இரத்தத்தைச் சிந்துவதாலேயே அவருடைய புரட்சி நிறைவேற வேண்டும்.

12:17,18 ஏசாயா 41:9; 42:1-4 ஆகிய வசனங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேறுதலாகவே அவருடைய ஊழியம் நடைபெற்றது. அந்தத் தீர்க்கதரிசி மேசியாவை நற்பண்புமிக்க வெற்றிவீரராகவே தரிசித்தார். யெகோவா தெரிந்துகொண்ட தாசனாகவும், தேவனுடைய ஆத்துமாவுக்குப் பிரியமாயிருந்த நேசராகவும் இயேசுவை அவன் சித்தரித்துக் காட்டினான். தேவன் தமது ஆவியை அவர் மீது அமரப்பண்ணுவார். இயேசு கிறிஸ்து திருமுழுக்குப் பெற்ற தருணத்தில் இந்தத் தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறியது. அவரது ஊழியம் இஸ்ரவேலின் எல்லைகளையும் கடந்து செல்லும். புறவினத்தவருக்கு அவர் நியாயத்தை அறிவிப்பார் என்றும் உரைக்கப்பட்டது. வேண்டாமென்று இஸ்ரவேல் அவரைப் புறக்கணித்ததன் நிமித்தம், இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ள கடைசித் தீர்க்கதரிசனம் மிகவும் வலுப்பெற்றது.

12:19 மேசியா வாக்குவாதம் செய்யமாட்டார் என்றும் கூக்குரலிட மாட்டார் என்றும், அவருடைய சத்தம் வீதிகளில் கேட்காது என்றும் ஏசாயா முன்னுரைத்தான். அதாவது, கீழ்த்தரமாக மக்களின் உணர்ச்சிகளைத் தூண்டிவிட்டு அவர்களைக் கிளர்ச்சி செய்ய ஏவும் அரசியல் வாதிகளைப் போன்று அவர் பேசமாட்டார். இது குறித்து மேக்ளைன் என்பார் எழுதுகிறார்:

தமக்கு உரித்தான உன்னதமான பதவியை அடைவதற்காக தேவனுடைய தாசனாகிய அரசர், சாதாரணமாகப் பிறர் பயன்படுத்துகிற இராணுவப் படையையோ, உள்ளத்தைத் தூண்டிவிடும் அரசியல் புரட்சியையோ பயன்படுத்தமாட்டார். ஏன் அதற்கென பரலோகப் படைகளையும் பயன்படுத்தமாட்டார்.²²

12:20 அவர் நெரிந்த நாணலை முறிக்க மாட்டார், மங்கி எரிகிற திரியை அணைக்கவும்

மாட்டார். தமது உரிமைகளை இழந்த மனிதர்கள் மற்றும் சமுதாயத்தில் தாழ்வான நிலையில் இருக்கும் மனிதர்கள் ஆகியோருடைய தலையின்மேல் ஏறி அவர் தம்முடைய இலக்கை அடையமாட்டார். இருதயம் நொறுங்குண்டோரையும் ஒடுக்கப்பட்டோரையும் அவர் தேற்றுவார். அவர் விசுவாசத்தின் பொறியை ஊதி தீப்பந்தமாக மாற்றுவார். நியாயம் வெற்றிபெறும்வரை அவரது ஊழியம் தொடரும். மனிதர்கள் அவர் மீது கொண்டிருக்கும் வெறுப்போ, அவர்களது நன்றியற்ற தன்மையோ, எளிமையோடும் அன்போடும் அவர் அவர்கள் மீது செலுத்துகிற அக்கறையை அணைத்துவிடாது.

12:21 அவருடைய நாமத்தின்மேல் புறஜாதியார் நம்பிக்கையாயிருப்பார்கள். “அவருடைய வேதத்துக்குத் தீவுகள் காத்திருக்கும்” என்று ஏசாயா தீர்க்கதரிசன நூல் இதனைக் கூறுகிறது. ஆயினும் இரண்டு கூற்றுகளும் ஒரே பொருளுடையவை. தீவுகள் புற இனத்தாரின் நாடுகளையே குறிப்பிடுகின்றன. அவருடைய அரசின் உண்மையான குடிமக்களாக வாழ்வதற்காக அவர்கள் அந்த ஆட்சியை எதிர்நோக்கிக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று இந்த வசனம் படவுருவாய் வரைந்து காட்டுகிறது. ஏசாயாவிலிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ள இந்த மேற்கோளை கிளையிஸ்ட் மற்றும் லில்லி என்பார் புகழ்ந்துரைக்கின்றனர்:

நற்செய்தி நூல்களிலுள்ள இரத்தினங்களில் ஒன்று... கிறிஸ்துவினப் பேரழகுச் சித்திரம்... கிறிஸ்து திருத்தந்தையோடு இணைந்துள்ள காட்சியை ஏசாயா படமாக வரைந்து காட்டுகிறான். நாடுகளுக்கு அவர் அறிவுரை வழங்கும் ஊழியம், துயருற்ற மனுக்குலத்திடம் நேயமுடன் அவர்கொண்ட ஈடுபாடு, அவர் அடைந்த வெற்றி யாவற்றையும் அவன் சித்திரமாக வரைந்து காட்டுகிறான். அவரேயன்றி இவ்வுலகிற்கு நம்பிக்கையளிக்கக்கூடிய வேறு பெயரில்லை. உலக இரட்சகராகிய கிறிஸ்துவைப் பற்றி வறட்சியான தத்துவ ஞானச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்படவில்லை; ஆனால் கீழைநாட்டுக் கற்பனை வளங்கொழிக்கும் அணிகலன்கள் பூட்டிய சொற்களால் அவர் இங்கே வர்ணிப்பட்டிருக்கிறார்.²³

எ. மன்னிக்கப்படாத பாவம் [12:22-32]

12:22-24 பிசாசின் பிடியில் சிக்குண்டு குருடும் ஊமையுமான ஒருவனை இயேசு குணமாக்கிய போது, அவரே இஸ்ரவேலின் மேசியாவாகிய

தாவீதின் குமாரனாக இருக்கக்கூடும் என்று பொதுமக்கள் சிந்திக்கத் தொடங்கினர். இது பரிசேயருக்குக் கடுஞ்சினத்தை உண்டுபண்ணியது. இயேசு கிறிஸ்துவின்பால் மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்த பற்றுதலைக் கண்ட பரிசேயர் அதனைப் பொறுத்துக் கொள்ளக்கூடாமல், அவர் பிசாசுகளின் தலைவனாகிய பெயல்செபூலினாலே பிசாசுகளைத் துரத்தும் அற்புதச் செயல்களைச் செய்வதாகப் பொய்ப்பழி சாற்றினார். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பிசாசு பிடித்த மனிதர் என்று அவர்கள் முதன்முதலாக தீதுரைத்த நிகழ்ச்சி இதுவேயாகும்.

12:25,26 அவர்களுடைய சிந்தனையை அறிந்த இயேசு அவர்களது மடமையைச் சுட்டிக் காட்டத் தொடங்கினார். எந்த ஒரு நாடும், நகரமும், வீடும் தனக்குள்ளாகப் பிரிவினை உடையதாக இருந்தால் நிலைநிற்காது என்றும் அவர் சுட்டிக்காட்டினார். சாத்தானின் வல்லமையைக் கொண்டு அவர் பிசாசுகளைத் துரத்துவாரெனில், சாத்தான் தனக்கு எதிராகத்தானே செயல்படுகிறவனாகக் காணப்படுவான். இது பொருளற்ற செயல் அல்லவா.

12:27 பரிசேயரைச் சின்னாபின்னமாக்கக் கூடிய இரண்டாவது பதிலையும் நம்முடைய கர்த்தர் உரைத்தார். பரிசேயரின் கூட்டாளிகளாக இருந்த சில யூத மந்திரவாதிகள், பிசாசுகளைத் துரத்தும் ஆற்றல் தங்களுக்கு உண்டென்று பெருமைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களுடைய உரிமை பாராட்டலை இயேசு கிறிஸ்து ஒப்புக் கொள்ளவில்லை, மறுத்துரைக்கவும் இல்லை. ஆனால் அவர்களது கூற்றைத் தாம் பதிலுரைப்பதற்கு ஆதாரமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டார். பெயல்செபூலைக்கொண்டு இயேசு பிசாசுகளைத் துரத்துவாரெனில் பரிசேயரின் பிள்ளைகளும் (அதாவது அந்த மந்திரவாதிகள்) அவ்வாறு தானே செய்தார்கள். பரிசேயர் இதனை நிச்சயமாக ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். ஆனால் இந்த வாதத்தில் உள்ள நியாயத்தை அவர்களால் மறுக்கமுடியாது. சாத்தானின் பிரதிநிதிகளாகச் செயல்பட்டே அந்தக் கூட்டாளிகள் பிசாசுகளைத் துரத்தினார்கள் என்று பரிசேயர் ஒப்புக் கொள்வார்கள் எனில், அந்தக் கூட்டாளிகளே இவர்களைக் குறைகூறுவர். இது குறித்து திருவாளர் ஸ்கோட் பீட்டு கூறியிருப்பதாவது:

பரிசேயரும் அவர்களுடைய பிள்ளைகளும் பிசாசின் வல்லமையோடு தொடர்பு கொண்டவர்கள் என்று கூறப்படுவார்களெனில் உடனடி

யாக அந்த வாதத்தை அவர்கள் மறுத்துரைப்பது நிச்சயம். ஆனால், கிறிஸ்து பெயல்செபூலினால் பிசாசுகளைத் துரத்தினார் என்று அவர்கள் வாதாடுவார்களெனில், அவர்களது பிள்ளைகளே அவர்களுடைய வாதத்தை மறுத்துரைப்பர். பிசாசுகளைத் துரத்துவது சாத்தானுடைய வல்லமையினால் நடக்கக்கூடிய செயல் என்று சொல்லப்படுமாயின், யார் பிசாசைத் துரத்தினாலும் அச்செயல் சாத்தானுடைய தொடர்பினால் செய்யப்பட்டது என்றுதானே பொருளாகும்.²⁴

ஓரேவிதமான விளைவுகளை உண்டாக்கும் செயல்களுக்கு வெவ்வேறு ஆதாரம் உண்டென்று கூறுவது தருக்க முறையாகாது.

12:28 தேவ ஆவியினாலே இயேசு பிசாசுகளைத் துரத்தினார் என்பதே உண்மை. அவர் இப்புவிபில் மனிதராக வாழ்ந்த நாட்களினெல்லாம் பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமையினாலேயே வாழ்ந்தார். ஏசாயா முன்னுரைத்தபடி அவர் ஆவியானவரால் நிரப்பப்பட்ட மேசியாவாவார் (ஏசா. 11:2; 42:1; 61:1-3). ஆகவே, “நான் தேவனுடைய ஆவியினாலே பிசாசுகளைத் துரத்துகிறபடியால் தேவனுடைய ராஜ்யம் உங்களிடத்தில் வந்திருக்கிறதே” என்று அவர் பரிசேயரிடம் கூறினார். அவர்களை முற்றிலும் வீழ்த்தக்கூடிய அடியாக இந்த அறிக்கை வெளிப்பட்டிருக்க வேண்டும். தங்களுடைய இறையியல் அறிவுக் கூர்மையை எண்ணி அவர்கள் பெருமை பாராட்டினர். அரசர் அவர்கள் நடுவில் இருந்த காரணத்தினால் தேவனுடைய ராஜ்யம் அவர்களிடத்திற்கு வந்திருந்தது. ஆயினும் அவர்கள் அதை அறியாதிருந்தனர்.

12:29 கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து சாத்தானுடைய அணியைச் சேர்ந்தவரல்லர் என்பது மட்டுமின்றி, அவனை வென்றவராகவும் இருக்கிறார். இவ்வுண்மையை பலவாணைக் குறித்த கதையின் வாயிலாக அவர் விளக்கினார். இங்கு பலவான் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவன் சாத்தானே ஆவான். அவன் ஆட்சி செலுத்தும் எல்லை அவனுடைய வீடு என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. அவனுடைய உடைமைகள் பிசாசுகளே. அந்த பலவாணைக் கட்டி அவனுடைய வீட்டிற்குள் புகுந்து அவனுடைய உடைமைகளைக் கொள்ளையிடுபவர் இயேசு கிறிஸ்துவே ஆவார். அவனைக் கட்டுகிற செயல் பல கட்டங்களாகச் செயல்படுகிறது. வெளியரங்கமாக இயேசு ஊழியத்தைத் தொடங்

கியபோது அவனைக் கட்டிவைக்கும் செயலும் தொடக்கம் பெற்றது. கிறிஸ்து மரணம் அடைந்து உயிருடன் எழுந்ததால் அது எவ்வித ஐயத்திற்கும் இடமின்றி உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அரசரின் ஆயிரமாண்டு ஆட்சிக் காலத்தில் அது குறிப்பிடத்தக்க வகையில் வெளிப்படையாகக் காணப்படும் (வெளி. 20:2). அக்கினிக் கடலுக்குள் அவன் தள்ளப்படும்போது அது நிறைவுபெறும் (வெளி. 20:10). இப்பொழுதோ பிசாசானவன் கட்டிவைக்கப்பட்டுள்ளதாகத் தோன்றவில்லை. இன்னும் அவனுடைய வல்லமையுள்ள செயல்கள் குறிப்பிடத்தக்க அளவு நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவனுடைய அழிவு தீர்மானிக்கப்பட்ட ஒன்று. இன்னும் கொஞ்ச காலத்தில் அவனுடைய முடிவு நெருங்கிவிடும்.

12:30 அதன்பிறகு, “என்னோடே இராதவன் எனக்கு விரோதமாயிருக்கிறான்; என்னோடே சேர்க்காதவன் சிதறடிக்கிறான்” என்று இயேசு கிறிஸ்து கூறினார். தேவனைத் தூஷிக்கிறதை இயல்பாகக் கொண்டிருந்த பரிசேயர் கர்த்தரோடு சேராதவராயிருந்தனர். ஆகவே அவர்கள் அவருக்கு எதிரிகளாகவே இருந்தனர். அவருடன் சேர்ந்து அவர்கள் அறுவடை செய்ய மறுத்ததால், அவர்கள் தானியத்தைச் சிதறடித்தனர். சாத்தானுடைய வல்லமையால் இயேசு பிசாசுகளைத் துரத்தினார் என்று குற்றஞ்சுமத்திய பரிசேயரே உண்மையில் சாத்தானின் வேலைக்காரர்களாக இருந்தனர். மேலும் அவர்கள் தேவனுடைய ஊழியத்தைக் குலைக்கவும் முயற்சி செய்தனர்.

“நமக்கு விரோதமாயிராதவன் நமது பட்சத்திலிருக்கிறான்” என்று மாற்கு 9:40 -இல் இயேசு கூறியிருக்கிறார். இந்தச் சொற்கள் மத்தேயு 12:30 -இல் இயேசு கூறியிருப்பதற்கு முற்றிலும் முரண்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது. இரண்டு இடங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ள பொருளை அறிந்துகொள்வோமாயின் இந்த முரண்பாடு எளிதில் மறைந்துவிடும். மத்தேயுவில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ள பொருள் **இரட்சிப்பைப்** பற்றியதாகும். ஒரு மனிதன் கிறிஸ்துவைச் சார்ந்தவனாயிருக்க வேண்டும். இல்லை யேல் அவருக்கு எதிரியாயிருக்க வேண்டும். இரண்டு நிலைகளுக்கும் இடைபட்ட நிலை என்று ஒன்று இல்லை. மாற்கு நற்செய்தி நூலில் சொல்லப்பட்டுள்ள பொருள் **ஊழியத்தைப்** பற்றியதாகும். இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய சீடர்களுக்கிடையே பல வேறுபாடுகள் இருந்தன. சபை ஐக்கியங்கள், அவற்றின் செயல்முறைகள், உபதேச விளக்கங்கள் ஆகியவற்றில் அவ்வேறு பாடுகளைக்

காணியிலும். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் ஒரு மனிதன் கர்த்தருக்கு எதிரானவனாக இல்லாதிருந்தால், அவன் அவரைச் சேர்ந்தவனே ஆவான். அதற்கேற்றபடி அவன் மதிக்கப்படவேண்டும்.

12:31,32 இஸ்ரவேலின் தலைவர்களோடு இயேசு கிறிஸ்து கொண்ட ஈடுபாட்டில் மிகவும் நெருக்கடியான சூழலை இவ்வசனங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையால் இயேசு கிறிஸ்து அற்புதங்களைச் செய்தார்; ஆனால் அவர்களோ அதற்கு மாறாக அவர் சாத்தானின் வல்லமையால் அற்புதங்களைச் செய்ததாகக் கூறினர். அதாவது ஆவியானவரைப் பிசாசுகளின் தலைவனாகிய பெயல்செபூல் என அவர்கள் கூறிவிட்டனர். இந்தக் குற்றச்சாட்டை எழுப்பியதன் மூலமாக அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு எதிராக தேவதூஷணம் என்னும் மன்னிக்கப்படாத பாவத்தைச் செய்ததாக இயேசு அவர்களுக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டைக் கூறினார்.

மற்ற வகையான **எந்தப் பாவமும் எந்தத் தூஷணமும்** மன்னிக்கப்படும். மனித குமாரனுக்கு எதிராக ஒருவன் பேசி, பின்னர் மன்னிக்கப்படக்கூடும். ஆனால், **இம்மையிலும் வரப்போகும்** ஆயிரமாண்டு ஆட்சிக்காலத்திலும் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு எதிராகச் சொல்லப்படுகிற தேவதூஷணம் மன்னிப்படுவதில்லை. **இம்மை** என்று இயேசு இங்கு குறிப்பிடுவது, பூமியில் அவரது வெளியரங்கமான ஊழிய நாட்களையேயாகும். நம்முடைய கர்த்தர் சரீரத்தில் பிரசன்னராயிருந்து இவ்வுலகில் அற்புதங்களைச் செய்யாத தற்காலத்தில், மன்னிக்கப்படாத பாவத்தை ஒருவரால் செய்ய முடியுமா என்று எழுகிற கேள்வி நியாயமான காரணத்தை உடையதாக இருக்கிறது.

நற்செய்தியை ஏற்க மறுப்பது என்னும் பாவமும் மன்னிக்கப்படாத பாவமும் ஒன்றல்ல; பல ஆண்டுகளாக ஒருவன் இரட்சகரை ஏற்க மறுக்கலாம், பின்னர் மனந்திரும்பி, விசுவாசித்து, இரட்சிக்கப்படக் கூடும். (ஒருவேளை அவன் தன் அவிசுவாசத்தில் இறந்துபோவானேயானால் அவன் மன்னிக்கப்படாதவனாகவே இருப்பான் என்பது உண்மையே.) பின்மாற்றம் அடைவதும் மன்னிக்கப்படாத பாவமும் ஒன்றல்ல; ஒரு விசுவாசி கர்த்தரை விட்டுவிட்டு தொலைதூரத்தில் அலைந்து திரியலாம், ஆனாலும் அவன் தேவ குடும்பத்தில் ஐக்கியம் கொள்ளும்படி சீர்பொருந்தக்கூடும்.

தாங்கள் மன்னிக்கப்படாத பாவத்தைச் செய்து விட்டதாகப் பலர் வீண் கவலை அடைகின்றனர்.

ஒருவேளை மன்னிக்கப்படாத பாவத்தை ஒருவரால் தற்காலத்தில் செய்யமுடியும் என்றாலும் கூட, அவர் தான் செய்த பாவத்தைக் குறித்து வருந்துகிறவராக இருக்கும் காரணத்தால் அவர் மன்னிக்கப்படாத பாவத்தைச் செய்யவில்லை என்பது நிரூபணமாகிறது. மன்னிக்கப்படாத பாவத்தைச் செய்தவர்கள், கடின இருதயத்தோடு, கிறிஸ்துவுக்கு எதிராகத் தாங்கள் கொண்டிருந்த மனப்பான்மையை மாற்றிக்கொள்ளவில்லை. அவர்கள் ஆவியானவரை அவமதித்ததற்காகச் சற்றேனும் வருந்தவில்லை. தேவ குமாரனைக் கொலை செய்வதற்கான திட்டத்தைத் தீட்டவும் அவர்கள் தயங்கவில்லை. அவர்கள் குற்ற உணர்வு அடையவுமில்லை, மனந்திரும்பவுமில்லை.

ஏ. கனியால் மரத்தை அறிதல் [12:33-37]

12:33 பிசாசுகளைக் கர்த்தர் தூரத்தியதைக் கண்ட பரிசேயர், அவர் நன்மை செய்தார் என்று ஒப்புக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆயின் அவர் தீமை செய்தார் என்றே பழித்துரைத்தனர். அவர் களது முரண்பாடான நடத்தையை அவர் இங்கு வெளிப்படுத்திக் காண்பிக்கும் பொருட்டு, “உங்களுடைய மனதைச் சீராக்கிக் கொள்ளுங்கள். **மரம் நல்லது** என்றால் அதன் **கனியும் நல்லது**. அல்லது கனி நல்லதென்றால் மரமும் நல்லது” என்னும் பொருள்பட அவர் பேசினார். கனிகள் தங்களை உற்பத்திசெய்த மரத்தின் குணநலனை வெளிப்படுத்திக் காட்டுகின்றன. அவர் ஆற்றிய ஊழியத்தின் கனிகள் நன்மை பயத்தன. அவர் நோயுற்றோருக்கு நலம் கொடுத்தார். குருடர், காதுகேளாதார், ஊமையர் யாவரும் குணமடைந்தனர்; பிசாசுகள் தூரத்தப்பட்டன; இறந்தவர் உயிருடன் எழுப்பப்பட்டனர். கெட்ட மரம் இத்தனை நல்ல கனியைத் தந்திருக்குமா? முற்றிலும் இயலாது! ஆயினும் அவர்கள் பிடிவாதமாய் அவரை ஏற்க மறுத்ததன் காரணமென்ன?

12:34,35 அவர்கள் **விரியன் பாம்புக்குட்டிகளாக** இருந்ததே இதன் காரணமாகும். அவர் களுடைய நச்சு வார்த்தைகளால், மனித குமாரனுக்கு எதிரான அவர்களது பகைமை வெளிப்பட்டது; அவர்களது கேடுற்ற இதயங்களின் வெளிப்பாடாகவே அந்தச் சொற்கள் காணப்பட்டன. நன்மையினால் நிறைந்த இதயம், கிருபையும் நீதியும் உள்ள சொற்களால் அறியப்படும். பொல்லாங்கான இதயம் தேவ இகழ்ச்சி, கசப்பு, வசைச்சொற்கள் ஆகியவற்றால் அறியப்படும்.²⁵

12:36 **வீணான வார்த்தை** ஒவ்வொன்றைக் குறித்தும் அதனைப் பேசுபவர்கள் (நாமும் கூட)

கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டும் என்று இயேசு இங்கே வன்மையாக எச்சரிக்கிறார். ஒவ்வொரு வருடைய வார்த்தையும் அதைப் பேசுகிறவரின் வாழ்க்கையை மதிப்பிடும் அளவுகோலாக விளங்குகிறது. அவையே நாம் குற்றவாளிகள் என்றும் குற்றமற்றவர் என்றும் தீர்மானிக்க ஆதாரமாயிருக்கின்றன. தேவனுடைய பரிசுத்த குமாரனுக்கு எதிராக பரிசேயர் பேசிய இழிவானதும் ஆணவம் நிறைந்ததுமான பேச்சுகள், அவர்களுக்கு எத்தனை பெரிய ஆக்கினைத் தீர்ப்பைக் கொண்டுவரும்!

12:37 “ஏனெனில், **உன் வார்த்தைகளினாலே நீதிமான்** என்று **தீர்க்கப்படுவாய்**; **அல்லது உன் வார்த்தைகளினாலே குற்றவாளி** என்று **தீர்க்கப்படுவாய்.**” விசுவாசிகளின் கவனமற்ற பேச்சுகளுக்கான தண்டனை கிறிஸ்துவின் மரணத்தின் மூலமாகச் செலுத்தப்பட்டுவிட்டது. ஆயினும், நம்முடைய கவனமற்ற பேச்சுகள் அறிக்கை செய்யப்பட்டு மன்னிப்பைப் பெறாத நிலையில், கிறிஸ்துவின் நியாயாசனத்தில் நாம் பெறக்கூடிய பரிசுப்பொருளை இழக்கச் செய்துவிடும்.

ஐ. யோனா தீர்க்கதரிசியின் அடையாளம் [12:38-42]

12:38 இயேசு கிறிஸ்து பற்பல அற்புதங்களைச் செய்திருந்தபோதிலும் **வேதபாரகரும் பரிசேயரும் ஓர் அடையாளத்தைச்** செய்யும்படி அவரைக் கேட்க மடமையோடு கூடிய துணிவு கொண்டனர். மேலும் அந்த அடையாளத்தின் நிமித்தம் அவர் தம்மை மேசியா என்று மெய்பித்துக் காட்ட இயலும் என்றும் அதன் மூலமாக அவர்கள் அவரை நம்ப ஏதுவாகும் என்றும் கூறுவதாக அவர்களது பேச்சு அமைந்திருந்தது! அங்கே அவர்களுடைய கபடமே வெளிப்பட்டது. பற்பல அற்புதச் செய்கைகளைக் கண்ட பின்னரும் அவரை நம்பாத யூதர்கள் இன்னுமோர் அற்புதச் செய்கையைக் கண்டு நம்பவா போகிறார்கள்? அற்புதச் செய்கையைக் கண்டு நம்புவதெப்படி? நம்பிக்கை வைப்பதற்கு அற்புத அடையாளம் வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிற மனப்பான்மை தேவனைப் பிரியப்படுத்தாது. “காணாதிருந்தும் விசுவாசிக்கிறவர்கள் பாக்கியவான்கள்” என்றே இயேசு தோமாவிடம் கூறினார் (யோவான் 20:29). தேவனுடைய செயல் திட்டத்தின்படி காட்சியானது விசுவாசத்தைப் பின் தொடர்ந்து செல்லும்.

12:39 **பொல்லாத விபசார சந்ததியார்** என்று அவர்களைக் கர்த்தர் அழைத்தார். தங்களுக்குச்

சொந்தமான மேசியாவை அவர்கள் காணத் தவறியதால், அவர்கள் **பொல்லாதவர்** என்றும், ஆவிக்குரிய நிலையில் தேவனுக்கு உண்மையற்றபடி நடந்துகொண்ட காரணத்தினால் **விபசார சந்ததியார்** என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். அவர்களைப் படைத்த தேவனும், முழுமையான தெய்வீகமும் நிறைவான மனித நிலையும் ஒருங்கே கொண்ட தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த மனிதருமான இயேசு அவர்கள் நடுவில் நின்று அவர்களோடு பேசினார். ஆயினும் அவரிடம் அவர்கள் அடையாளத்தைக் கேட்கத் துணிவு கொண்டனர்.

12:40 யோனா தீர்க்கதரிசியின் அடையாளமேயன்றி வேறே அடையாளம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று அவர் முடிவாகக் கூறினார். அவ்வடையாளம் அவருடைய மரணம், அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றைக் குறிப்பதாகும். யோனா மீனால் விழுங்கப்பட்டு பின்னர் கக்கப்பட்டார் (யோனா 1:17; 2:10). கிறிஸ்துவின் பாடுகளுக்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் அந்நிகழ்ச்சி முன்னடையாளமாயிருந்தது. மரித்தோரிலிருந்து அவர் உயிரோடு எழுந்த செயல், இஸ்ரவேல் நாட்டிற்காக அவர் ஆற்றிய ஊழியத்தின் இறுதியானதும் உச்ச நிலையை உடையதுமாகும்.

யோனா இரவும் பகலும் மூன்று நாள் ஒரு பெரிய மீனின் வயிற்றில் இருந்ததுபோல, மனித குமாரனும் இரவும் பகலும் மூன்று நாள் பூமியின் இருதயத்தில் இருப்பார் என்று நம்முடைய கர்த்தர் முன்னுரைத்தார். இக்கூற்றில் ஒரு பிரச்சனை எழுகிறது. பொதுவாக நம்பப்படுகிறதுபோல இயேசு கிறிஸ்து வெள்ளிக் கிழமை மாலையில் அடக்கம் பண்ணப்பட்டு, ஞாயிறு காலையில் உயிர்த்தெழுந்திருந்தாரானால் இங்கு அவர் கூறியிருக்கிறதேபோல மூன்று இரவும் பகலும் பூமியின் இருதயத்தில் அவரால் எவ்வாறு இருந்திருக்க முடியும்? அதற்கான விடையைக் கூறுகிறோம். யூத கணக்கின்படி ஒருநாளின் எந்த ஒரு சிறு பகுதியும் ஒருநாள் எனப்படும். “ஒரு பகலும் ஒரு இரவும் சேர்ந்தது ஒருநாள் (ஒனா - டியோ). ஒரு நாள் சிறு பகுதி முழு நாளுக்குச் சமம்” என்பது யூத வழக்கச் சொல் ஆகும்.

12:41 இரண்டு முரண்பாடுகளால் யூதத் தலைவர்களின் குற்றத்தை இயேசு எடுத்துரைத்தார். முதலாவது, புறஇன மக்களாகிய **நினிவே** பட்டணத்தார் அதிக சிலாக்கியம் பெற்றவர்களல்லர். ஆயினும் அங்குமிங்கும் எவ்வித நோக்கம்

முமின்றி அலைந்துதிரிந்த **யோனா தீர்க்கதரிசியின்** பிரசங்கத்தைக் கேட்டு, ஆழ்ந்த துக்கமடைந்து **அவர்கள் மனத்திரும்பினர்**. **யோனாவைக் காட்டிலும் பெரியவரான**, மனுஷரு வெடுத்து இவ்வுலகிற்கு வந்த தேவகுமாரனை அவருடைய காலத்தில் வாழ்ந்த மனிதர்கள் ஏற்க மறுத்ததன் காரணமாக **நினிவே மக்கள் நியாயத்தீர்ப்பு நாளில்** அவர்கள் மேல் குற்றம் **சுமத்துவார்கள்**.

12:42 இரண்டாவதாக, யூத மக்களைப் போன்று உரிமை பெற்றிராத புறஇனத்தைச் சேர்ந்த **சேபா** என்னும் **ராஜஸ்தீர்**, தென் தேசத்திலிருந்து, பெருமுயற்சியோடு பணச் செலவையும் செய்து பயணம் மேற்கொண்டு சாலொமோனைச் சந்தித்தான். இயேசுவின் நாட்களில் வாழ்ந்த யூதர்கள் அவரைக் காண்பதற்குப் பயணம் செய்ய அவசியம் ஏற்படவில்லை. அவரே விண்ணுலகிலிருந்து பயணம் மேற்கொண்டு அவர்களுடைய நாட்டிற்கே மேசியா அரசராக வந்தார். ஆயினும் அவர்களுடைய வாழ்வில் அவருக்கு இடமில்லாதிருந்தது. **சாலொமோனைக்** காட்டிலும் எல்லையற்ற அளவிற்குப் **பெரியவரான** இயேசுவை அவர்கள் ஏற்க மறுத்த சீர்கெட்ட செயலுக்காகப் புற இனத்து அரசியான சேபா அவர்கள்மீது நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் குற்றஞ்சுமத்துவார்.

இந்த அதிகாரத்தில், தேவாலயத்திலும் பெரியவராகவும் (வச. 6); யோனாவிலும் பெரியவராகவும் (வச. 41); சாலொமோனிலும் பெரியவராகவும் (வச. 42) நம்முடைய கர்த்தர் அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறார். அவரே “மிகப் பெரியவரிலும் பெரியவராகவும், மிகச் சிறந்தவரிலும் சிறந்தவராகவும் இருக்கிறார்”.

ஓ. ஓர் அசுத்த ஆவி திரும்பி வருதல் [12:43-45]

12:43,44 விசுவாசிக்காத இஸ்ரவேலைப் பற்றிய கடந்தகால, நிகழ்கால, எதிர்கால உண்மைகளைச் சுருக்கமாக ஒரு உருவகக் கதையின் வாயிலாக இயேசு கிறிஸ்து இப்போது விளக்குகிறார்.

இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மனிதன் இஸ்ரவேல் நாடாகும். எகிப்தில் அடிமைகளாக இருந்த நாட்களிலிருந்து பாபிலோனிய சிறையிருப்பின் நாட்கள்வரை அந்நாடு சிலைவணக்கத்தில் மூழ்கிக் கிடந்த நிலை அசுத்த ஆவி என்று இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (இஸ்ரவேல் சிலைவணக்கத்தைத் தற்காலிகமாக விட்டொழித்திருந்தது.)

அசுத்த ஆவி அந்த மனிதனை விட்டுப் புறப்பட்டுப் போனதை சிலை வணக்க ஒழிப்பு சித்தரிக்கின்றது. பாபிலோனிய சிறையிருப்பின் காலம் முதல் இந்நாள் வரைக்கும் இஸ்ரவேல் சிலை வணக்கத்தில் ஈடுபட்டவில்லை. அவர்கள் வெறுமையானதும் பெருக்கி ஜோடிக்கப்பட்டதுமான வீட்டிற்கு ஒப்பான நிலையில் இருக்கின்றனர்.

அந்த வெறுமையான வீட்டிற்குள் குடிபுக ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நமது இரட்சகர் அனுமதி கேட்டார். அவரே அவ் வீட்டிற்குள் குடிபுக உரிமை படைத்தவர், வீட்டுடையான். ஆனால் அந்நாட்டு மக்களோ அவர் குடிபுகுவதற்கு அனுமதிதரப் பிடிவாதமாய் மறுத்தனர். அவர்கள் சிலைகளை வணங்கவில்லையெனினும், உண்மையான தேவனையும் வணங்க மறந்துபோயினர்.

வெறுமையான வீடு ஆவிக்குரிய வெறுமையைக் காட்டுகிறது. அது ஓர் ஆபத்தான நிலையாகும். தொடர்ந்து நடந்த நிகழ்ச்சி அதை வெளிப்படுத்துகிறது. சீர்திருத்தம் போதாது. மனமுரவந்து இரட்சகரை ஏற்கும் மனப்பான்மையே தேவை.

12:45 வரும் நாட்களில், சிலை வணக்கத்தின் ஆவி தன்னிலும் பொல்லாத வேறு ஏழு ஆவிகளைத் தன்னோடு கூட்டிக்கொண்டு அவ்வீட்டிற்குத் திரும்பிவர முடிவு செய்யும். ஏழு என்னும் எண் முழுமையையும் நிறைவையும் குறிக்கும். ஆகவே சிலை வணக்கம் முற்றிலும் வளர்ச்சியடைந்த நிலையில் அந்நாட்டிற்குள் புகும். இறைப்பற்று இல்லாத நாடு உபத்திரவ காலத்தில் அந்திக் கிறிஸ்துவை ஆராதிக்கப் போகிற நிகழ்ச்சியை இது கூட்டிக்காட்டுகிறது. இதுகாறும் இஸ்ரவேல் நாடு விக்ரக ஆராதனையில் ஈடுபட்டதைவிட, பாவ மனிதனுக்கு முன்பாகப் பணிவதும், அவனையே தேவன் என்று தொழுவதும் மிகக் கேவலமான செயலாக விளங்கும். **அந்த மனிதனுடைய முன்னிலைமையிலும் அவன் பின்னிலைமை அதிக கேடுள்ள தாயிருக்கும்.** மகா உபத்திரவ காலத்தில் விசுவாசமற்ற இஸ்ரவேல் நாடு மிகக்கடுமையான நியாயத்தீர்ப்புகளை அனுபவிக்கும். பாபிலோனிய சிறையிருப்புக் காலத்தில் அது அடைந்த கொடுமைகளைக் காட்டிலும் அப்போது நிகழ்விருக்கிறவை மிகக் கொடியதாய் இருக்கும். கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையின்போது இஸ்ரவேலின் சிலை வணக்கம் முற்றிலும் ஒழிக்கப்படும்.

“அப்படியே இந்தப் பொல்லாத சந்ததியாருக்கும் சம்பவிக்கும்.” தேவ குமாரனின் முதலாம் வருகையின்போது இறைப்பற்றுற்ற நிலையில் கிறிஸ்துவைப் புறக்கணித்த இஸ்ரவேல் நாடு அவருடைய இரண்டாம் வருகையின்போது கொடிய நியாயத்தீர்ப்பை அடையும்.

ஓ. இயேசுவின் தாயும் சகோதரரும்
[12:46-50]

இயேசு கிறிஸ்துவை அவருடைய தாயும் சகோதரரும் காணவந்த நிகழ்ச்சி நமக்கு சாதாரணமாகத் தோன்றுகிறது. அந்த நிகழ்ச்சியை இந்த வசனங்கள் விளக்குகின்றன. அவர்கள் அங்கு வந்ததன் நோக்கம் என்ன? மாற்கு இதை அறிந்துகொள்வதற்கான ஒரு குறிப்பைத் தருகிறார். இயேசுவின் நண்பர்கள் சிலர் அவர் மதிமயக்கம் அடைந்துவிட்டார் என்று எண்ணினர் (மாற்கு 3:21, 31-35). எனவே அவருடைய குடும்பத்தினர் அவரை அமைதியாக வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டுமென்று விரும்பினர் (யோவான் 7:5 -ஆம் வசனத்தையும் காண்க). **அவருடைய தாயாரும் சகோதரரும் அவரோடு பேசவேண்டுமென்று வெளியே காத்திருக்கிறார்கள்** என்னும் செய்தியைக் கேட்ட இயேசு, **“என் தாயார் யார்? என் சகோதரர் யார்?”** என்று எதிர்க்கேள்வியொன்றை எழுப்பினார். பின்னர் அவர் தம்முடைய சீடர்களைச் சுட்டிக் காட்டி, **“இதோ, என் தாயும் என் சகோதரரும் இவர்களே”** என்று கூறி பின்னும், **“பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தின்படி செய்கிறவன் எவனோ, அவனே எனக்குச் சகோதரனும் சகோதரியும் தாயுமாய் இருக்கிறான்”** என்றார்.

இந்த அதிர்ச்சியூட்டும் அறிவிப்பு, ஆவிக்குரிய இன்றியமையாத உண்மைகளால் நிறைந்திருக்கிறது. இஸ்ரவேல் நாட்டுடன் இயேசு கொண்டிருந்த தொடர்பில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் உண்டானதை இது கூட்டிக்காட்டுகிறது. இயேசு கிறிஸ்துவோடு இரத்தத்தினாலாகிய உறவுகொண்டிருந்த மரியாரும் அவருடைய சகோதரரும் இஸ்ரவேல் நாட்டிற்கு அடையாளமாயிருக்கின்றனர். இதுகாறும் அவர் காணாமற்போன ஆடுகளாகிய இஸ்ரவேல் வீட்டாரினிடத்திலேயே தமது ஊழியத்தைப் பெரும்பாலும் செய்துகொண்டிருந்தார். ஆயின் அவருடைய சொந்த மக்கள் அவரை ஏற்கப்போவதில்லை என்பது தெளிவாகிவிட்டது. தங்களுடைய மேசியாவைத் தொழுதுபணிவதற்கு மாறாக, அவர் சாத்தானின் ஆளுகைக்குட்பட்டிருக்கிறார் என்று பரிசேயர் குற்றம் சாட்டினர்.

ஆகவே புதியதொரு ஒழுங்கை இயேசு அறிவிக்கிறார். இதுமுதல் அவர் ஆற்றவிருக்கும் எல்லை கடந்த திருப்பணியை, இஸ்ரவேலுடன் அவர் கொண்டிருந்த உறவு கட்டுப்படுத்தப்போவதில்லை. மாம்சத்தின்படி அவருடைய இனத்தாராகிய இஸ்ரவேலருக்காக அவருடைய இரக்கம் நிறைந்த இதயம் தொடர்ந்து மன்றாடினும், இந்தப் பன்னிரண்டாவது அதிகாரம் இஸ்ரவேலருடன் அவர் கொண்டிருந்த உறவு முறிவடைந்ததை ஐயத்திற்கிடமின்றி வெளிப்படுத்துகிறது. இதனால் உண்டாகும் விளைவு மிகத்தெளிவாய்க் காணப்படுகிறது. இஸ்ரவேல் அவரைப் புறக்கணித்ததால், அவரை ஏற்க மனதுடையோரை அவர் நாடிச் செல்கிறார். ஆவிக்குரிய செல்வாக்கு இரத்த சம்பந்தமான உறவைப் புறம்பே அகற்றிவிடும். தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியும் மனிதர்கள், யூதராயினும் புறவினத்தவராயினும், தேவனோடு மிகவும் இன்றியமையாத உறவிற்குள் பிரவேசிக்கின்றனர்.

இந்த நிகழ்ச்சியை விட்டு நாம் கடந்து செல்லுமுன் இயேசு கிறிஸ்துவின் தாயாரைக் குறித்து நாம் சொல்ல வேண்டிய இரண்டு குறிப்புகள் உள்ளன. முதலாவது, அவரிடத்தில் நெருங்கிச் சேர்வதற்கான சிறப்புரிமையை மரியாள் உடைய வளாயிருக்கவில்லை என்பது தெளிவு.

இரண்டாவதாக, மரியாள் என்றென்றும் கன்னியாகவே இருந்தாள் என்ற கருத்து பெருந்தவறு என்பதை இயேசுவின் சகோதரர்கள் என்ற குறிப்பு திட்டவாட்டமாக எடுத்துரைக்கிறது. அவர்கள் யாவரும் மரியாளின் சொந்தக் குமாரர்களே யாவர். ஆகவே அவர்கள் கர்த்தருடன் ஒரு வயிற்றுப் பிள்ளைகளாவர். (அதாவது அவர்கள் யாவரும் கர்த்தருடைய வளர்ப்புத் தந்தையால் மரியாளுக்குப் பிறந்தவர்கள் ஆவர்.) இக்கருத்தை சங்கீதம் 69:8; மத். 13:55; மாற்கு 3:31,32; 6:3; யோவான் 7:3,5; அப். 1:14; 1 கொரி. 9:5; கலா. 1:19 ஆகிய வசனங்கள் வலியுறுத்துகின்றன.

8. இஸ்ரவேல் புறக்கணித்ததன் காரணமாக இடைக்கால அரசு முறைமையை அரசர் அறிவித்தல் [அதி. 13]

இராஜ்யத்தைக் குறித்த உவமைகள்

மத்தேய நற்செய்தி நூலில், நாம் இப்பொழுது ஒரு திருப்புமுனைக் கட்டத்திற்கு வந்திருக்கிறோம். ஆவிக்குரிய உறவு உலகீய உறவை ஒதுக்கிவைத்துவிடும் என்று இயேசு கிறிஸ்து குறிப்பிட்டுவிட்டார். இனிமேல் யூதக் குடிப்பிறப்பு என்ற கேள்விக்கு இடமில்லை, பிதாவாகிய தேவ

னுக்குக் கீழ்ப்படிவதே தேவையான ஒன்று. அரசரைப் புறக்கணித்ததன் நிமித்தம் பரிசேயர் அரசையே புறக்கணித்துவிட்டனர். இவ்வாறு இயேசு புறக்கணிக்கப்பட்டது முதல், அரசருக்கெல்லாம் அரசராகவும் கர்த்தருக்கெல்லாம் கர்த்தராகவும் அவர் வெளிப்படும் வரைக்கும் எத்தகைய இடைக்கால புதிய அரசு நிறுவப்படும் என்பதை விளக்க, பல உவமைகளை எடுத்துரைக்கிறார். இவற்றில் ஆறு உவமைகள் "பரலோக ராஜ்யம்... ஒப்பாயிருக்கிறது" என்ற சொற்றொடருடன் தொடங்குகின்றன.

இந்த உவமைகளைச் சரியானபடி புரிந்து கொள்ள, மூன்றாவது அதிகாரத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள இராஜ்யத்தைப் பற்றிய விளக்கத்தைச் சற்று காண்பது நலம் பயக்கும். பரலோக ராஜ்யம் தேவனுடைய ஆளுகை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட எல்லைப்பகுதியைக் குறிக்கும். இரண்டு வகையான பண்புகளை இது உடையதாயிருக்கிறது: (1) வெளியரங்கமான அறிக்கை, தேவனுடைய ஆளுகையை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதாக உரிமை கோரும் மனிதர் யாவரும் இதனுள் அடங்குவர்; (2) உள்ளார்ந்த நிலையில் உண்மையுள்ளவர், மறுபிறப்பினால் அவ்வரசிற்குள் உட்புகுந்தவர்கள் மட்டுமே இதனுள் அடங்குவர். இவ்வரசு ஐந்துகட்ட வளர்ச்சியை உடையது: (1) பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் இவ்வரசு பற்றி முன்னுரைக்கப்பட்டது; (2) "பரலோக ராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது" என்று கூறத்தக்க வகையில் அது காணப்பட்டது. அரசர் பிரசன்னமாயிருந்த காலத்தையும் அது குறிக்கும்; (3) அரசர் புறக்கணிக்கப்பட்டு விண்ணுலகிற்குச் சென்ற பின்னர், அவருடைய குடிமக்கள் என்று தங்களைக் குறித்து அறிக்கைசெய்கிற அனைத்து மனிதர்களையும் உள்ளடக்கிய இடைப்பட்ட காலம்; (4) ஆயிரமாண்டு ஆட்சிக்காலத்தில் அவ்வரசு வெளியரங்கமாக நிறுவப்படுதல்; (5) இறுதியாக, நித்தியமாக நிலைநிற்கும் அரசு. இராஜ்யத்தைப் பற்றி திருமறையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற ஒவ்வொரு குறிப்பும் இவ்வைந்து கால கட்டங்களில் ஒன்றோடு பொருந்தக் கூடியதாக இருக்கும். 13-ஆம் அதிகாரம் ராஜ்யத்தின் மூன்றாவது காலகட்டத்தை விளக்கிக் கூறுகிறது. இந்தக் காலகட்டத்தில் ராஜ்யம் உள்ளார்ந்த வகையில் உண்மையுள்ளவர்களைக் கொண்டுள்ளது. அதாவது பெந்தெகொஸ்தே நாள் முதல் கர்த்தரின் மறை முக வருகை வரையிலான காலத்தில் வாழும் உண்மையான விசுவாசிகளை அதாவது, சபை என்று அழைக்கப்படுபவர்களைக் கொண்டதா

கும். இந்தக் காலகட்டத்தில் மட்டுமே சபையும் ராஜ்யமும் இணைகின்றன. மற்றபடி ராஜ்யமும் சபையும் வெவ்வேறானவை.

இந்தப் பின்னணியில், உவமைகளைப் பற்றிய விளக்கங்களைக் காணமுற்படுவோம்.

அ. விதைப்பவன் என்னும் உவமை (13:1-9)

13:1 பிசாசு பிடித்தவனைக் குணமாக்கிய பின்னர், வீட்டிலிருந்து அன்றையத் தினமே இயேசு புறப்பட்டுப்போய் கவிலேயாக் கடலோரத்திலே உட்கார்ந்தார். வேத மாணாக்கர் பலர், அந்த வீடு இஸ்ரவேல் நாட்டைக் குறிக்கிறது என்றும், கடல் புறஇன நாடுகளைக் குறிக்கிறது என்றும் கருதுகின்றனர். இவ்வாறு கர்த்தர் இடம்பெயர்ந்து சென்ற செயல் அவர் இஸ்ரவேலோடுள்ள தொடர்பை அறுத்துக் கொண்டதைக் காட்டுகிறது. இடைக்கால அரசு செயல் படும் வேளையில், புறவின நாடுகளுக்கு இராஜ்யம் பிரசங்கிக்கப்படும்.

13:2 திரளான மக்கள் கூட்டம் கரையில் கூடினர். ஆகவே அவர் ஒரு படகின் மீது அமர்ந்து அந்த மக்களிடம் உவமைகளால் போதிக்கத் தொடங்கினார். ஆவிக்குரிய உண்மைகளையும் அறநெறிகளையும் வலியுறுத்தும் கதையே உவமை என்று இங்கு அழைக்கப்படுகிறது. ஆயினும் அவ்வுட்கருத்துக்கள் பெரும்பாலும் உடனடியாகத் தெளிவாய் வெளிப்படுவதில்லை. அவருடைய முதலாம் வருகைக்கும் இரண்டாம் வருகைக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் ராஜ்யம் எப்படிப்பட்டதாக விளங்கும் என்பதை, தொடர்ந்து வரும் ஏழு உவமைகளும் நமக்கு விளக்கித் தருகின்றன.

13:4-8

நிலம்	விளைவு
1. இறுகிப்போன வழியோரம்	பறவைகள் தின்றன
2. பாறைகளுக்கு மேல் படிந்த ஆழமற்ற மண்	விதைகள் விரைவாக முளைத்தன. ஆனால் வேர் ஆழமாகச் செல்லமுடியவில்லை. வெயில் ஏறினபோது, முளைத்தவை தீய்ந்துபோயின.
3. முட்கள் நிறைந்த நிலம்	விதைகள் முளைத்தன. முட்கள் மிகுதியாக இருந்த காரணத்தினால் அவை வளரவில்லை.
4. நல்லநிலம்	விதைகள் முளைத்தன, வளர்ந்தன. சில நூறாகவும், சில அறுபதாகவும் சில முப்பதாகவும் பலன் தந்தன.

முதல் நான்கு உவமைகளும் திரளான மக்கள் கூட்டத்திடம் உரைக்கப்பட்டன. பின்னர் உரைக்கப்பட்ட முன்று உவமைகளும் சீடர்களிடம் சொல்லப்பட்டவையாகும். முதல் இரண்டு உவமைகளையும் ஏழாவது உவமையையும் சீடர்களுக்குக் கர்த்தர் விளக்கிக் கூறினார். மற்ற ஐந்து உவமைகளை சீடர்கள் தாமாகவே (நாமும் கூட) விளக்கிக் கொள்ளட்டும் என்று விட்டுவிட்டார். அதற்கான திறவுகோலை அவர் ஏற்கனவே கொடுத்துவிட்டார்.

13:3 முதலாவது உவமை நான்கு விதமான நிலத்தில் விதைத்தவனைப் பற்றி கூறுகிறது. எதிர்பார்த்தபடியே வெவ்வேறான விளைவுகள் உண்டாயின.

13:9 “கேட்கிறதற்குக் காதுள்ளவன் கேட்கக் கடவன்” என்று மறைபொருளோடு கூடிய எச்சரிப்பைக் கூறி உவமையை முடித்தார் இயேசு. அந்த உவமையின் வாயிலாக மக்களுக்கு இன்றியமையாத செய்தி ஒன்றையும், சீடர்களுக்கு வேறொரு செய்தியையும் அவர் கொடுத்தார். அவருடைய சொற்களில் உள்ள முக்கியத்துவத்தை ஒரு வரும் தவறவிட்டுவிடக் கூடாது.

கர்த்தர் தாமே அந்த உவமைக்கு 18-23 ஆகிய வசனங்களில் விளக்கமளித்திருப்பதால் அந்தப் பகுதிக்குச் செல்லும்வரை நமது ஆர்வத்தை அடக்கிக் கொள்வோம்.

ஆ. உவமைகளின் நோக்கம் (13:10-17)

13:10 திரையிட்ட மொழியாகிய உவமைகளால் கர்த்தர் மக்களோடு பேசியதன் காரணம் என்னவென்று அறியாமல் சீடர்கள் திகைத்தனர். ஆகவே அவர்கள் அதற்கான காரணத்தை விளக்கிக் கூறும்படி அவரிடம் வேண்டினர்.

13:11 விசுவாசிக்காத கூட்டத்தாரையும் விசுவாசித்த சீடர்களையும் அவர் தம்முடைய பதிலில் வேறுபடுத்திக் காட்டினார். பல்வேறு வகையான மக்களால் ஆன அந்தக் கூட்டம், அவரை ஏற்க மறுத்தவர்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. அவருடைய சிலுவை மரணத்திற்கு முன்னர் அவர்களுடைய மறுதலிப்பு நிறைவு பெறவில்லை. அப்படிப்பட்ட அந்த மனிதர்கள் **பரலோக ராஜ்யத்தின் இரகசியங்களை** அறிவதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஆயின் அவரை உண்மையாகப் பின்பற்றிய சீடர்கள் அவற்றை அறிந்திட உதவப்படுவார்கள்.

முன்னர் மனிதர்களால் அறியப்படாத செய்தியே புதிய ஏற்பாட்டில் இரகசியம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தேவனுடைய வெளிப்பாட்டினாலன்றி மனிதனால் அதனை ஒருக்காலும் கற்றிடமுடியாது. ஆனால் இப்பொழுதோ அது வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இடைக்கால அரசின் பண்புகளே இராஜ்யத்தின் இரகசியங்கள் ஆகும். அந்நாள் வரை அந்த உண்மைகளை ஒருவரும் அறிந்திருக்கவில்லை. இடைப்பட்ட காலத்தில் இவ்வகையான அரசு நிலவும் என்ற உண்மையே அதுவரை அறியப்படாத இரகசியமாக இருந்தது. அரசர் இராஜ்யத்தில் பிரசன்னமாயிராதபோது அவ்வரசு எவ்வகைப் பண்புகளை உடையதாக இருக்கும் என்பதை உவமைகள் விளக்கிக்காட்டின. ஆகவே சிலர் இதனை, “இராஜ்யத்தின் இரகசிய வடிவம்” என்று குறிப்பிடுகின்றனர். இதில் புரியாத புதிர் ஒன்றுமில்லை, இதுவரை அறியப்படாத இரகசியமாக மட்டுமே இது இருந்தது.

13:12 திரளான மக்களுக்கு இந்த இரகசியங்கள் மறைக்கப்பட்டு, சீடர்களுக்கு மட்டும் வெளிப்படுத்தப்பட்டது என்பது ஒருவேளை நமக்குத் தவறாகத் தோன்றும். ஆனால் அதற்குரிய காரணத்தை இயேசு மொழிகிறார்: **“உள்ளவன் எவனோ அவனுக்குக் கொடுக்கப்படும்; பரிபூரணமும் அடைவான்; இல்லாதவன் எவனோ அவனிடத்தில் உள்ளதும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.”** இயேசு கிறிஸ்துவிடம் சீடர்கள் விசுவாசம் வைத்திருந்தனர்; ஆகவே, அவர்கட்குக் கூடுதலாக அறிவாற்றல் தரப்படும். அவர்கள் ஒளியை ஏற்றுக்கொண்டனர்; ஆகவே, அவர்கள் கூடுதல் வெளிச்சத்தைப் பெறுவார்கள். இதற்கு மாறாக, உலகத்தின் ஒளியை யூத நாடு ஏற்க மறுத்தது. அதன் காரணமாகக் கூடுதலான வெளிச்சத்தை அவர்கள் பெறக்கூடாதபடி தடை

ஏற்பட்டது மட்டுமின்றி, அவர்கள் கொண்டிருந்த சிறிதளவு ஒளியையும் இழக்க நேரிடும். ஒளியை வேண்டாமென்பவருக்கு ஒளி தரப்படமாட்டாது.

13:13 இஸ்ரவேலருக்கு வழிகாட்டிய அக்கினியும் மேகமுமான ஸ்தம்பம், அதே சமயத்தில் எகிப்தியரைக் கலங்கடித்தது. மேத்யூ ஹென்றி என்பார் இந்நிகழ்ச்சியை இயேசு கிறிஸ்து உரைத்த சொற்களோடு ஒப்பிட்டுக் கூறுகிறார். உண்மையான விருப்பத்துடன் அவரிடம் வருகிறவர்களுக்கு உவமைகள் விளக்கப்படும். ஆனால் “இயேசுவைப் பகைப்போருக்கு அவை எரிச்சலை ஊட்டுவையாகவே காணப்படும்.”

ஆகவே, கர்த்தர் நேர்மையற்ற முறையில் நடந்துகொள்ளவில்லை; இது வாழ்க்கையின் அனைத்துக் கூறுகளிலும் உண்மையென விளங்கும் ஒரு கொள்கையின் அடிப்படையிலேயே நிறைவேறுகிறது. அதாவது வேண்டுமென்றே கண்டெரியாததுபோல நடந்துகொள்ளும்போது, நியாயப்படி கண்டெரியாமல் போய்விடும். எனவேதான் அவர் யூதர்களுடன் உவமைகளால் பேசினார். “சத்தியத்தின்மீது அவர்கள் அன்பு பாராட்டவில்லை; எனவே அவர்கள் சத்தியத்தின் ஒளியைப் பெறவில்லை” என்று இதனை திருவாளர் H. C. வுட்ரிங் அழகுற மொழிந்துள்ளார். தாங்கள் காண்கிறதாக அவர்கள் கூறினார்கள். அதாவது தங்களுக்கு தெய்வீக சத்தியங்கள் நன்றாகத் தெரியுமென்று பெருமைபாராட்டினர். ஆனால் சத்தியமே உருவெடுத்தவராகக் கர்த்தர் அவர்கள் முன்னர் நின்றும், அவரைக் காண பிடிவாதமாய் மறுத்தவர்களாக எதிர்த்து நின்றனர். தேவனுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்பதாக அவர்கள் கூறினர். ஆயின் தேவனுடைய ஜீவ வார்த்தை அவர்கள் நடுவில் இருந்தபோதும், அவர்கள் அவருக்குச் செவிசாய்க்கவில்லை. தேவன் மனுஷருவெடுத்த வியத்தகு உண்மையைப் புரிந்துகொள்ள அவர்களுக்கு விருப்பமில்லை. ஆகவே விளங்கிக்கொள்ளும் ஆற்றல் அவர்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டுவிட்டது.²⁶

13:14,15 ஏசாயா 6:9,10 -ஆகிய வசனங்களுக்கு அவர்கள் உயிருள்ள நிறைவேறுதலாக விளங்கினர். தேவனுடைய சத்தத்தைக் கேட்கக் கூடாதபடி அவர்களுடைய காதுகள் மந்தமாயின, அவர்களுடைய செவிகள் உணர்வற்றுப்போயின. அவர்கள் வேண்டுமென்றே **கண்டும் காணாதிருந்தார்கள்**. அவர்கள் கண்டு, கேட்டு, உணர்ந்து, மனந்திரும்பியிருந்தால் தேவன் அவர்களைக் குணமாக்குவார் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்த

தனர். ஆயினும் அவர்களுடைய தேவையின் போதும், உடல் நலக்குறைவின் போதும் அவருடைய உதவியை நாட மறுத்தனர். ஆகவே அவர்கள் **காதாரக் கேட்டும் உணராதிருந்தார்கள்; கண்ணாரக் கண்டும் அறியாதிருந்தார்கள்.** இதுவே அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட தண்டனை.

13:16,17 இதுவரை ஒருவரும் கண்டிராததைச் சீடர்கள் கண்டனர். எனவே அவர்கள் மாபெரும் பாக்கியம் பெற்றவர்கள் ஆவர். மேசியா இவ்வலகிற்கு வருகை பரியும் காலத்தில் வாழவேண்டுமென்று பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசிகளும் நீதிமான்களும் வாஞ்சையுடனிருந்தனர். ஆயின் அவர்களுடைய விருப்பம் நிறைவேறவில்லை. வரலாற்றின் திருப்புமுனைக் கட்டத்தில் வாழும் பாக்கியத்தைச் சீடர்கள் பெற்றிருந்தனர். மேசியாவைக் காணவும், அவர் செய்த அற்புதங்களுக்குச் சாட்சிகளாக விளங்கவும், அவருடைய உதடுகளிலிருந்து மலர்ந்த ஒப்பில்லா போதகங்களைக் கேட்கவும் தக்க நற்பேறு அவர்களுக்குக் கிடைத்தது.

ஊ. விதைக்கிறவன் உவமையின் விளக்கம் [13:18-23]

13:18 தாம் உவமைகளால் பேசியதன் காரணத்தைக் கூறிய பின்னர், கர்த்தர் இப்பொழுது நான்கு வகையான நிலங்களைப் பற்றிய உவமைக்கு விளக்கம் தரலானார். விதைக்கிறவராயார் என்று அவர் கூறாவிடினும், அச்சொல் இயேசுவையோ (வச. 37), இராஜ்யத்தின் செய்தியை அறிவிக்கிற ஒருவரையோ குறிக்கிறது. இறையரசின் சொல்லே விதை என்று அவர் அறுதியிட்டுக் கூறுகிறார் (வச. 19). அறிவிக்கப்படும் செய்தியைக் கேட்கிற மக்களே நிலங்களாவர்.

13:19 உலர்ந்து இறுகிப்போன வழியோரம், செய்தியை ஏற்க மனமற்ற மனிதர்களைக் குறிக்கிறது. அவர்கள் நற்செய்தியைக் கேட்டும் **உணராதிருக்கிறார்கள்.** அவர்களது உணராமைக்குக் காரணம் அவர்கள் புரிந்துகொள்ளும் ஆற்றல் அற்றவர்கள் என்பதன்று; புரிந்துகொள்வதற்கு மனமற்றவர்களாகவே இருந்தனர். பறவைகள் சாத்தானை உருவகப்படுத்துகின்றன. கேட்டவர்களின் உள்ளத்திலிருந்து அவன் விதையைப் **பறித்துக்கொள்ளுகிறான்.** விளைச்சலைத் தரக்கூடாது என்ற அவர்களது சொந்தத் தெரிந்தெடுப்பிற்கு அவன் ஒத்துழைக்கிறான். பரிசேயர் உலர்ந்து இறுகிப்போன நிலமாயிருந்தனர்.

13:20,21 கற்பாறையான நிலத்தைக் குறித்து கர்த்தர் பேசியபோது, பாறையின் மீது மேற்பாள்

காக மண் படிந்திருக்கும் நிலத்தையே குறிப்பிட்டுப் பேசினார். இது செய்தியைக் கேட்டு **சந்தோஷத்தோடே** ஏற்றுக்கொள்ளும் மனிதர்களைக் குறிக்கிறது. இதனைக் காணும் பிரசங்கி தன்னுடைய பிரசங்கங்கள் நல்ல பலனைக் கொடுத்தது என்றெண்ணி வீண்பெருமை அடையக்கூடும். முகமலர்ச்சியோடு கரவொலி எழுப்பி செய்தியை மக்கள் ஏற்றுக்கொள்வாரெனில் அது நன்றன்று என்னும் ஆழமான பாடத்தை அவன் விரைவில் கற்றிடுவான். முதலாவது பாவத்தைக் குறித்த குற்ற உணர்வும், ஆழ்ந்த வருத்தமும், மனத்திரும்புதலும் உண்டாக வேண்டும். பாரமற்ற மனதோடு, மகிழ்ச்சிப் பெருக்கோடு திடலை விட்டு இறங்கிச் செல்வதைவிட, ஒருவர் ஆழ்ந்த சிந்தனை செய்தவராக, கல்வாரியை நோக்கி அழுகையோடு முன்னேறிச் செல்வாராயின் அதுவே நல்ல அறிகுறியாகும். ஆழமற்ற நிலம் ஆழமற்ற அறிக்கையைத்தான் உண்டாக்கும். அங்கே அவர் ஆழமாகச் செல்வதற்கு வழியில்லை. **உபத்திரவமும் துன்பமுமாகிய** வெயில் ஒரு மனிதனின் ஆழமற்ற அறிக்கையின்மேல் பட்டு, அதனைச் சோதிக்கும் தறுவாயில் தான் செய்த தீர்மானத்தில் எவ்விதப் பயனுமில்லை என்று கருதியவனாக கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படிவதை அவன் விட்டொழிவான்.

13:22 வசனத்தை மேலோட்டமாகக் கேட்கிற இன்னொரு வகையான மக்களே முன்னர்களுள்ள நிலம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். புறத்தோற்றத்தின்படி அவர்கள் அரசின் உத்தமக் குடிமக்களாகத் தோன்றுவர். ஆனால் உலகக் கவலைகளினாலும், ஐசுவரியவாண்களாக வேண்டும் என்னும் மயக்கத்தினாலும் அவர்கள் நற்செய்தியின் மீது கொண்டிருக்கும் விருப்பம் நெருக்கப்படும். அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலே தேவனுக்குகந்த கனியைக் காணமுடியாது. பண ஆசை மிக்க பெரிய தொழிலதிபதி ஒருவரது மகனைப் பற்றிய கதையை எடுத்துக்கூறி இவ்வுண்மையை வேங் என்பார் விளக்குகிறார். தொழிலதிபதியின் மகன் இளைஞனாக இருந்த வேளையில் தேவ வசனத்தைக் கேட்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றார். எனினும் பின்னர் தொழிலில் அவரது கவனம் முழுவதையும் செலுத்தி அதில் அவர் சிக்கிக்கொண்டார்.

கர்த்தரையா அல்லது தனது தகப்பனையா, யாரைப் பிரியப்படுத்துவது என்ற கேள்வி எழுந்தது. விதை விதைக்கப்பட்டு முளைவிட்ட போது நிலத்தில் இவ்வாறான முட்கள் நிறைந்

திருந்தன. உலகக் கவலையும் செல்வச் செழிப்பின்மீது கொண்டிருந்த வாஞ்சையும் அவரை வஞ்சிக்கும்படியாக அவருக்கு அருகாமையிலிருந்தன. தனது தந்தையின் விருப்பங்களுக்குள்ளாக வீழ்ந்து, தொழிலில் முழுக்கவனத்தையும் செலுத்தலானார். தொழிலில் தலைமைப் பதவியும் கிடைத்தது. வாழ்க்கையில் முன்னேற்றத்தைக் கண்ட அவர் விண்ணிலகக் காரியங்களைப் புறக்கணித்ததை ஒப்புக் கொண்டார். அவர் ஓய்வுபெற வேண்டிய கட்டம் வந்தது. ஆன்மீகக் காரியங்களில் இனிமேல் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டுமென்று முடிவு செய்தார். ஆனால் தேவன், தாம் ஏளனப்படுவதற்கு இடங்கொடார். ஓய்வுபெற்ற உடனேயே அவர் இறந்துவிட்டார். பலகோடி ரூபாய்களைச் சேர்த்து வைத்த அந்த மனிதர், ஆவிக்குரிய நிலையில் தனது வாழ்க்கையை வீணாக்கி விட்டார். முட்கள் வசனத்தை நெருக்கிப்போட்டன. ஆகவே விதைத்த வசனம் பலன் கொடாமற் போயிற்று.²⁷

13:23 நல்லநிலம் உண்மையான விசுவாசியைக் குறிக்கிறது. அவன் வசனத்தை விருப்பத்தோடு கேட்டு, அதற்குக் கீழ்ப்படிவதன் மூலமாக உணர்வடைகிறான். விசுவாசிகள் அனைவரும் ஒரே அளவு விளைச்சலைக் கொடுக்காவிட்டாலும், அவர்கள் யாவரும் தங்களுடைய கனிகளாலே, தாங்கள் அடைந்துள்ள தெய்வீக வாழ்க்கையை வெளிப்படுத்திக் காட்டுகின்றனர். கிறிஸ்துவுக்கென்று ஆத்துமாக்களை வென்றிடுவதிலும் மேலாக, கிறிஸ்தவக் குணநலன்களை வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதே இங்கு கனி என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. புதிய ஏற்பாட்டில் கனி என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள இடங்களிலெல்லாம், அது ஆவியின் கனியையே குறிப்பிடுகிறது (கலா. 5:22,23).

ஆங்கு குழுமியிருந்த கூட்டத்தாருக்கு இந்த உவமை கூறும் செய்தி யாது? வசனத்தைக் கேட்டும் கீழ்ப்படியாதிருப்பதனால் ஏற்படும் கேடு பாட்டை எடுத்துரைத்து இவ்வவமை எச்சரிக்கிறது. மேலும் ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் வாஞ்சையோடு வசனத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி இது வலியுறுத்தி, அவ்வாறு வசனத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் அதன் காரணமாகக் கனிகளைத் தந்து, அவர்களது உண்மையுள்ள தன்மையை மெய்ப்பிக்கும்படி உற்சாகப்படுத்துகிறது. அந்த நற்செய்தியைக் கேட்போரில் வெகு சிலரே மெய்யான இரட்சிப்பை அடைகின்றனர்

என்னும் உற்சாகமிழக்கச் செய்யும் உண்மை ஏற்படுத்தக்கூடிய சோர்வு தவிர்க்கப்பட்டு, சீடர்களும் எதிர்காலத்தில் சீடர்களாக விளங்குவோரும் அதே நற்செய்தியினால் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றனர். மேலும், அச்செய்தி அறிவிக்கப்பட்டு பரப்பப்படுகின்ற காரணத்தினால் உலகத்தின் அனைத்து மனிதர்களும் இரட்சிப்படைவர் என்னும் ஏமாற்றத்திலிருந்து கிறிஸ்துவின் உண்மையான குடிமக்கள் இவ்வவமையினால் காக்கப்படுவார்கள். நற்செய்தியின் மகாபெரிய பகைஞராகிய மூவரைக் குறித்துச் சொல்லி இவ்வவமை சீடர்களை எச்சரிக்கிறது: (1) பிசாசு (பறவைகள் - பொல்லாங்கன்); (2) மாமிசம் (கடும் உஷ்ணத்தை உண்டாக்கும் கதிரவன் - உபத்திரவமும் துன்பமும்); (3) உலகம் (முட்கள் - உலகக் கவலையும் - ஐசுவரியத்தின் மயக்கமும்).

இறுதியாக, தம்மையே முதலீடு செய்தவன் மூலம் அடையும் அளவற்ற வருமானத்தைப் பற்றிய காட்சி சீடர்களுக்கு இங்கே வழங்கப்படுகிறது. முப்பது மடங்கு என்பது முதலீட்டின் 3000 விழுக்காடு வருமானத்தைக் குறிக்கிறது. அறுபது மடங்கு 6000 விழுக்காட்டையும், 100 மடங்கு மடங்கு 10000 விழுக்காட்டையும் குறிக்கிறது. உண்மையில், மெய்யான மனந்திரும்புதலின் ஒரு நிகழ்ச்சியினால் உண்டாகும் விளைவைச் சரியாக அளந்து கூறிட இயலாது. ஒருவராலும் அறியப்படாத ஞாயிறு வேதபாட ஆசிரியர் தன்னை D. L. மூடி என்பாரிடம் முதலீடு செய்தார். மூடி பல மனிதர்களைக் கர்த்தருக்காக வென்றார். அவர்கள் மூலமாகப் பலர் வெல்லப்பட்டனர். அந்த ஞாயிறு வேதபாட ஆசிரியரின் முதலீட்டின் காரணமாக ஒருக்காலும் நின்றுபோகாத விளைச்சல் தொடர்ந்து அறுவடை செய்யப்படுகின்றது.

ஈ. கோதுமையும் களைகளும் (13:24-30)

அரசரை மெய்யாகத் தொழுதுகொள்ளும் சீடர்களும், வெறும் உதடுகளால் தொழுது கொள்ளும் ஏனையோரும் பரலோக அரசில் இடம் பெற்றுள்ளனர் என்னும் உண்மை மேற்கூறிய உவமையில் மிகத்தெளிவாக உரைக்கப்பட்டுள்ளது. முதல் மூன்று வகை நிலங்களும் அரசின் பெரிய வட்டத்திற்குள் அடங்குவர். அவர்கள் பேச்சளவில் அறிக்கை செய்பவர்கள் ஆவர். நான்காவது வகை நிலம் அரசின் சிறிய வட்டத்தைக் குறிக்கும். அவர்களே உண்மையான மனமாற்றம் பெற்றவர்கள் ஆவர்.

13:24-26 கோதுமையும் களைகளும் மாகிய இந்த இரண்டாவது உவமை இவ்விரண்டு வகை

யான இயல்புகளையும் வெளிப்படுத்திக் காட்டுகிறது. கோதுமையானது மெய்யான விசுவாசிகளையும், களையானது உதட்டளவில் அறிக்கை செய்கிறவர்களையும் குறிக்கிறது. பரலோக ராஜ்யம் தன் நிலத்தில் நல்ல விதையை விதைத்த மனிதனுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறது என்று இயேசு கூறுகிறார். அந்த மனிதன் நித்திரை பண்ணுகையில், அவனுடைய சத்துரு வந்து கோதுமைக்குள் களைகளை விதைத்து விட்டுப்போனான். “பாலஸ்தீன நாட்டில் கோதுமையோடு வளரும் தாடிக்களை என்னும் ஒருவகைக் களை இருக்கிறது. பயிர் வளரும்போது எளிதில் பிரித்தறியக் கூடாததாக அந்தக் களையும் சேர்ந்து வளரும். மேலும் இது நச்சுத்தன்மை வாய்ந்த புல் இனமாகும்” என்று அங்கர் என்பார் கூறுகிறார். மேலும் பயிர் வளர்ந்து கதிர்விடும் போதுதான் இரண்டையும் வேறுபடுத்திக் காண முடியும்.²⁸

13:27,28 கோதுமையோடு களையும் சேர்ந்து வளர்ந்திருந்தைக் கண்ட வேலைக்காரர், இது எவ்வாறு நிகழ்ந்தது என்று வீட்டு எஜமானிடம் கேட்டனர். பகைஞனின் வேலையென்று உடனடியாக அவர் அறிந்துகொண்டார். வேலைக்காரரோ களைகளைப் பிடுங்கி எறிந்துவிட ஆயத்தமாயிருந்தனர்.

13:29,30 ஆனால் களைகளை அறுப்புக் காலம்வரை வளர விட வேண்டும் என்றே அந்த உழவன் கட்டளை கொடுத்தார். அதன் பின்னர் அறுக்கிறவர்கள் இரண்டையும் வெவ்வேறாகப் பிரிப்பார்கள். தானியம் களஞ்சியங்களில் சேர்த்து வைக்கப்படும். களைகள் சுட்டெரிக்கப்படும்.

இவ்வாறு வேறு பிரிப்பதற்குக் காலதாமதம் செய்ய வேண்டுமென்று உழவன் கட்டளையிட்டதன் காரணம் என்ன? கோதுமையின் வேர்களும் களையின் வேர்களும் இயல்பாகவே இரண்டறக் கலந்து பிணைந்திருக்கும். ஆகவே பயிர் சேதமடையாதபடி களையை மட்டும் பிடுங்குவது இயலாத செயலாகும்.

இந்த உவமையை 37 முதல் 43 வரையிலான வசனங்களில் நம்முடைய கர்த்தர் விளக்கிக் கூறியுள்ளார். ஆகவே அதுவரை மேற்கொண்டு எந்த விளக்கத்தையும் நாம் தராதிருப்போம்.

உ. கடுகுவிதை உவமை [13:31,32]

அடுத்தபடியாக, பரலோக ராஜ்யத்தைக் கர்த்தர் கடுகுவிதையுடன் ஒப்பிட்டுப் பேசுகிறார். அந்த விதையை அவர் சகல விதைகளிலும் சிறியது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்; அதாவது

அவருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களின் அனுபவத்தில் அது மிகச் சிறிய விதையாயிருந்தது. அவற்றில் ஒரு விதையை ஒருவன் நட்டபோது, அது ஒரு மரமாக வளர்ந்தது. அந்த வளர்ச்சி வியத்தகு வளர்ச்சியாகக் காட்சியளித்தது. பொதுவாக கடுகு மரமாக வளர்வதில்லை, புதர்ச்செடியாகவே அது வளரும். ஆனால் இந்த விதையோ வளர்ந்து, அதன் கிளைகளில் ஆகாயத்துப் பறவைகள் வந்து அடையக்கூடிய அளவு பெரிய மரமாகக் காட்சியளித்தது.

பரலோக ராஜ்யத்தின் எளிமையான தொடக்கத்தை அந்த விதை குறித்துக் காட்டுகிறது. முதலில் உபத்திரவத்தின் காரணமாக அந்த ராஜ்யம் சிறியதாகவும் தூய்மையாகவும் விளங்கியது. ஆனால் உலக அரசின் ஆதரவினாலும், பாதுகாப்பினாலும், அது அபரிதமான வளர்ச்சியைக் கண்டது. அதன் பின்னர் பறவைகள் வந்து கூடுகள் கட்டித் தங்கின. இந்த வசனத்திலும் 4 - ஆவது வசனத்திலும் பறவையைக் குறிக்க ஒரே சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆயின் 4-ஆவது வசனத்தில் காணப்படும் அச்சொல்லிற்குப் பொல்லாங்கன் என்று இயேசு விளக்கமளித்துள்ளார். சாத்தானும் அவனுடைய தூதர்களும் கூடுகள் கட்டித் தங்குவதற்குரிய இடமாகப் பரலோக ராஜ்யம் மாறிவிட்டது. மூவொரு தேவன் என்னும் கொள்கையை மறுத்து ஒருமைக் கொள்கையுடையவர் (unitarianism), கிறிஸ்தவ அறிவியல் குழுவினர் (Christian Science), மார்மோன் குழுவினர் (Mormonism), யெகோவா சாட்சிகள் (Jehova Witnesses), மூன் என்பவரின் ஒருங்கிணைப்பு சபை (Unification Church) போன்ற கூட்டத்தார் யாவரும் கிறிஸ்துவை மறுத்துரைப்போர் ஆவர். இவர்கள் யாவரும் கிறிஸ்தவம் என்னும் விரிந்த குடையின் கீழ் குடிபுகுந்துள்ளனர்.

இவ்வாறு இராஜ்யமானது இயேசு இவ்வுலகிலிருந்து சரீரப்பிரகாரமாக நீங்கியவுடன் கட்டுப்பாடு மீறிய வளர்ச்சியடையும் என்று அவர் தமது சீடர்களுக்கு எச்சரிப்பு விடுத்தார். ஆகவே வளர்ச்சியைக் கண்டு அவர்கள், இது தங்களுக்குக் கிடைத்த வெற்றி என்று நினைத்து வஞ்சிக்கப்பட இடங்கொடுக்கக் கூடாது. இந்த வளர்ச்சி ஆரோக்கியம் குன்றிய வளர்ச்சியாகும். மிகச்சிறிய விதை பெரிய மரமாக வளர்ந்த போதிலும், அது “பேய்களுடைய குடியிருப்பும், சகலவித அசுத்த ஆவிகளுடைய காவல் வீடும், அசுத்தமும் அருவருப்புமுள்ள சகல வித பறவைகளுடைய கூடுமாயிற்று” (வெளி. 18:2).

உள. புளித்தமாவு என்னும் உவமை [13:33]

தொடர்ந்து, பரலோக ராஜ்யத்தை புளித்த மாவுக்கு ஒப்பிட்டு இயேசு, அதை ஒரு ஸ்திரீ எடுத்து முழுவதும் புளிக்கும் வரைக்கும், மூன்றுபடி மாவிலே அடக்கி வைத்தாள் என்று கூறினார். முடிவில் மாவு முழுவதும் புளிப்பாயிற்று. மாவு உலகத்தைக் குறிக்கிறது என்றும், நற்செய்தியானது உலகம் முழுவதும் பிரசங்கிக் கப்பட்டு இறுதியில் மனிதர்கள் யாவரும் இரட்சிப்படைவர் என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர். வரலாற்றின் அடிப்படையிலும் தற்கால நிகழ்வுகளின் அடிப்படையிலும் இவ்விளக்கம் வேதத்திற்கு முரணானது என்பது புலப்படும்.

வேதத்தில் தீமையைக் குறிக்கும் சொல்லாகவே புளிப்பு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தேவ மக்களுடைய வீடுகளிலிருந்து புளிப்பை அகற்ற வேண்டும் என்று தேவன் கட்டளையிட்டபோது (யாத். 12:15) அவர்கள் இதனை அறிந்துகொண்டனர். புளிப்பில்லா அப்பப் பண்டிகையின் முதலாம் நாளிலிருந்து ஏழாம் நாள்வரை எவனொருவன் புளிப்புள்ள அப்பத்தை உண்கிறானோ, அவன் இஸ்ரவேல் மக்களிடமிருந்து வெட்டப்பட வேண்டும். பரிசேயர், சதுசேயர் என்போரின் புளிப்பைக் குறித்து இயேசு எச்சரித்தார் (மத். 16:6,12). ஏரோதின் புளிப்பைக்குறித்தும் அவர் எச்சரித்தார் (மாற்கு 8:15). புளித்த மாவு தூர்க்குணத்தையும் பொல்லாப்பையும் குறிக்கிறதென்று 1 கொரிந்தியர் 5:6-8 ஆகிய வசனங்கள் கூறுகின்றன. தவறான போதனையை புளித்தமாவு குறிப்பிடுவதை கலாத்தியர் 5:9 -ஆம் வசனத்தின் பின்னணி சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஆகவே தவறான கள்ளப் போதனையை அல்லது பொல்லாங்கான நடத்தைகளைக் குறிக்கவே புளித்த மாவு என்னும் சொல் பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

புளிக்க வைக்கும் தீமை பரலோக ராஜ்யத்தில் ஒரு பங்காக இருக்கிறது. அதை எடுத்துரைத்து எச்சரிக்கவே இந்த உவமையை நமது கர்த்தர் கூறுகிறார். கடுகு விதை உவமையானது ராஜ்யத்தின் வெளித்தோற்றத்தில் காணப்படும் பொல்லாங்கை விளக்கிக்காட்டுகிறது. இந்த உவமையோ உள்ளார்ந்த நிலையில் விளங்கும் பொல்லாங்கைக் குறிக்கிறது.

வேதத்தில் காண்கிறபடி, இவ்வுவமையில் சொல்லப்பட்டுள்ள மாவு என்னும் சொல் இறை மக்களின் உணவைக் குறிக்கிறது. புளித்தமாவு கள்ள உபதேசமாகும். கள்ள உபதேசங்களைக் கற்பித்து வஞ்சிப்பவளே இங்கு ஸ்திரீ என்று அழைக்கப்

பட்டுள்ளாள் (வெளி. 2:20). கள்ள உபதேசக் குழுக்கள் பலவற்றைப் பெண்கள் நிறுவியிருக்கின்றனரே. சபைகளில் வேதத்தை உபதேசிக்க பெண்கள் தடை செய்யப்பட்டுள்ளனர் (1 கொரி. 14:34; 1 தீமோ. 2:12). ஆயின் சில பெண்கள் வேத உபதேசங்களைப் போதிக்கும் அதிகாரத்தைத் தவறான முறையில் எடுத்துக் கொண்டவர்களாக இறைமக்கள் பெற வேண்டிய உணவில் கலப்படம் செய்துவிடுகின்றனர். இந்தக் கள்ளப் போதனைகள் பெருந்தீங்கை விளைவிக்கின்றன. இது குறித்து திருவாளர் J. H. புருக்ஸ் கூறுகிறார்:

பரலோக ராஜ்யத்தைத் தீமையான செயல்பாட்டுடோடு ஒப்பிட்டு கிறிஸ்து பேசியிருக்க மாட்டார் என்று எதிர்ப்பு எழுப்பப்படுமென்றால், கோதுமையும் களைகளும் சேர்ந்து விளைந்த விளை நிலத்தோடும், நல்லதும் ஆகாதவையுமான மீன்கள் சேர்ந்திருக்கும் நிலையோடும் அவர் அதை ஒப்பிட்டுக் கூறியிருக்கிறார் என்னும் பதிலைக் கூறினால் போதும். மேலும் அது பொல்லாத ஊழியக்காரனுக்கு ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது (மத். 18:2-32). திருமண ஆடை அணியாத இழந்துபோன மனிதனும் அதற்குள் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறான் (மத். 22:1-13).²⁹

எ. உவமைகள் பயன்படுத்தப்பட்டதன் மூலமாக தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறுதல் [13:34,35]

முதல் நான்கு உவமைகளையும் இயேசு ஜனங்களிடத்தில் பேசினார். மேசியா உவமைகளால் பேசுவார் என்றும், உலகத்தோற்றமுதல் மறைபொருளாயிருந்தவைகளை அவர் வெளிப்படுத்துவார் என்றும் சங்கீதத்தில் (78:2) ஆசாப் உரைத்த தீர்க்கதரிசனம், இயேசு கிறிஸ்து பயன்படுத்திய பாடமுறையின் மூலமாக நிறைவேறியது. அதுவரை மறைபொருளாயிருந்த இடைக்கால பரலோக அரசின் அம்சங்கள், அப்பொழுது வெளிப்படுத்தப்பட்டன.

ஏ. களைகளால் ஆகிய உவமைக்குக் கர்த்தர் விளக்கம் அளித்தல் [13:36-43]

13:36 கர்த்தர் ஆற்றிய உரையாடலின் எஞ்சிய பகுதி வீட்டின் உட்புறத்திலிருந்து அவர் சீடர்களுடன் பேசிய சொற்களாகும். இப்பகுதியில் சீடர்கள், இஸ்ரவேலில் விசுவாசமுள்ள மீதியானவர்களுக்கு அடையாளமாக விளங்குகின்றனர் என்று கருதலாம். அவரால் முன்னறியப்பட்ட மக்களை என்றென்றைக்குமாக தேவன் புறக்கணிக்கவில்லை என்பதை, வீட்டைப் பற்றிய குறிப்பு மீண்டும் சொல்லப்பட்டுள்ளதால் அறிகிறோம் (ரோமர் 11:2).

13:37 கோதுமையும் களைகளுமாகிய உவமையை விளக்கிக் கூறும்போது, இயேசு தம்மையே விதைக்கிறவராகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வுலகில் அவர் ஊழியம் செய்தபோது அவர் நேரடியாக விதைக்கும் பணியினைச் செய்தார். தொடர்ந்து வந்த காலங்களில் அவருடைய ஊழியக்காரர்களின் மூலமாக விதைக்கும் ஊழியம் நிறைவேறிக்கொண்டு வருகிறது.

13:38 அந்த நிலமே உலகம். அந்த நிலம் உலகமேயன்றி சபையன்று என்பதை வலியுறுத்திக் கூறவேண்டியது அவசியம். **நல்ல விதை ராஜ்யத்தின் புத்திரர்** ஆவர். உயிருள்ள மனிதர்கள் நிலத்தில் விதைக்கப்பட்ட பயிரோடு ஒப்பிடப்பட்டுள்ள நிலை இயல்புக்கு அப்பாற்பட்டதும் முரண்பாடானதுமாகத் தோன்றுகிறது. ஆயின் இறையரசின் புத்திரர் இவ்வுலகில் விதைக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதே உண்மை. இயேசு இவ்வுலகில் வாழ்ந்தபோது, அவ்வரசின் உண்மையுள்ள குடிமக்களாகிய தமது சீடருடன் இவ்வுலகில் விதைத்தார். **களைகள் பொல்லாங்கனுடைய புத்திரர்** ஆவர். ஒவ்வொரு தெய்வீக உண்மைக்கும் சாத்தான் போலிப் பொருட்களை வைத்திருக்கிறான். சீடரைப் போன்று பார்வைக்குத் தோற்றமளிக்கிறவர்களும், பேசுகிறவர்களும், ஓரளவு நன்னெறியோடு வாழ்கிறவர்களுமாகிய மனிதர்களை அவன் விதைக்கிறான். ஆனால் அவர்கள் அரசரை உண்மையாகப் பின்பற்றுகிறவர்கள் அல்லர்.

13:39 தேவனுக்கும், இறைமக்களுக்கும் சாத்தான் பகைஞனாய் இருக்கிறான். **அறுப்பு உலகத்தின் முடிவாகும்.** அதாவது இடைக்கால அரசின் முடிவான நிகழ்ச்சி அதுவேயாகும். அத்தருணத்தில் இயேசு கிறிஸ்து அரசராக ஆளுகை செய்யும்படி வல்லமையோடும் மாட்சியோடும் இவ்வுலகிற்குத் திரும்பிவருவார். இங்கே சபையின் முடிவு காலத்தைக் கர்த்தர் குறிப்பிடவில்லை. இவ்வுவமையில் சபையைக் குறித்துப் பேசுவோமாயின் குழப்பமே எஞ்சி நிற்கும்.

13:40-42 அறுவடை செய்வோர் தேவதூதர்கள் ஆவர் (வெளி. 14:14-20 ஆகிய வசனங்களைக் காண்க). அரசின் தற்போதைய ஆட்சிக் காலத்தில் கோதுமைக்கும் களைக்கும் இடையே பெருமளவில் வேறுபாடொன்றையும் காண முடியாது. அவையிரண்டும் ஒருங்கே வளர்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆயின் கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையின்போது, பாவத்திற்குக் காரணமான அனைவரையும், பொல்லாங்கு செய்வோர் யாவரையும் வளைத்துப்பிடித்து

அக்கினிச் சூளையிலே போடுவார்கள். அங்கே அவர்கள் அழுகையிலும் பற்கடிப்பிலும் அல்லற்படுவர்.

13:43 உபத்திரவ காலத்தின் இறுதியில் இராஜ்யத்தில் நீதிமாண்களாக விளங்கும் குடிமக்கள் யாவரும் கிறிஸ்துவின் ஆயிரமாண்டு ஆட்சியை மகிழ்வுடன் கழிக்க **தங்கள் பிதாவின் ராஜ்யத்திற்குள்** புகுவார்கள். அங்கே அவர்கள் **சூரியனைப்போலப் பிரகாசிப்பார்கள்.** அதாவது அவர்கள் மகிமையில் பிரகாசிப்பார்கள்.

“கேட்கிறதற்குக் காதுள்ளவன் கேட்கக்கடவன்!” என்று மீண்டும் இயேசு மறைபொருளோடு கூடிய சொற்களால் எச்சரிக்கிறார்.

உள்ளூர் சபைகளில் தேவபக்தியற்ற மனிதர்களைப் பொறுமையோடு சகித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சிலர் தவறாக எண்ணுகின்ற கொள்கையை இவ்வுவமை நியாயப்படுத்துவதில்லை. உலகமே நிலம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது; அந்த நிலம் சபையைக் குறிப்பதில்லை என்பதை நினைவுகூருங்கள். சில குறிப்பிட்ட பாவங்களைச் செய்தவர்களை, தங்களுடைய ஐக்கியத்திலிருந்து வெளியேற்றவேண்டுமென்று உள்ளூர் சபைகளுக்குத் தெளிவான கட்டளை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது (1 கொரி. 5:9-13). மறை முகமாகச் செயல்படுகிற அரசின் தற்கால கட்டத்தில் மெய்யானவர்களும், போலியானவர்களும் அதாவது உண்மையானவர்களும் பொய்யானவர்களும் இவ்வரசில் சேர்ந்தே இருக்கின்றனர் என்றே இந்த உவமை கூறுகிறது. இந்தநிலை இந்தக் காலகட்டத்தின் இறுதிவரை தொடரும். அதன்பின்னர், போலியானவர்களை தேவதூதர்கள் ஆக்கினைத் தீர்ப்புக்கென்று வாரிக்கொள்வார்கள். உண்மையானவர்களோ கிறிஸ்துவின் புவி ஆட்சியைக் களிப்புடன் அனுபவிப்பார்கள்.

ஐ. புதைந்திருக்கும் பாக்கிஷம் (13:44)

நண்மையும் தீமையும் சேர்ந்தே இராஜ்யத்தில் காணப்படும் என்றும் நீதிமாண்களும் அக்கிரமக் காரரும் அங்கு குடிமக்களாக இருப்பார்கள் என்றும் இதுவரை உரைக்கப்பட்ட எல்லா உவமைகளிலும் கற்பிக்கப்பட்டோம். அடுத்துவரும் இரண்டு உவமைகளிலும் நீதியுள்ள குடிமக்கள் இருவகைப் படுவர் என்பது வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது:

1. சபையின் காலகட்டத்திற்கு முன்னும் பின்னும் விசுவாசிக்கும் யூதர்கள்.

2. சபையின் காலகட்டமாகிய தற்காலத்தில் விசுவாசிக்கும் யூதர்களும் புறஇனத்தவரும்.

பொக்கிஷமாகிய உவமையில், நிலத்தில் புதைந்திருக்கிற பொக்கிஷத்துக்குப் பரலோக ராஜ்யம் ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதைக் கண்ட ஒரு மனிதன் மறைத்துவைத்து, தனக்கு உண்டான எல்லாவற்றையும் விற்று அந்த நிலத்தைக் கொள்ளுகிறான் என்று இயேசு கூறினார்.

அந்த மனிதன் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே ஆவார் என்று நாம் கருதுகிறோம் (கோதுமை, களை உவமையில் அவர் மனிதன் என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளார் வச. 37). இயேசு கிறிஸ்து இப்புவியில் ஊழியம் செய்த காலத்தில் வாழ்ந்தவர் களும், சபை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பிறகு வாழ் பவர்களும்மாகிய விசுவாசிகளாகிய மீதியான யூதர்களே இங்கு பொக்கிஷம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர் (சங். 135:4 -இல் இஸ்ரவேலர் தேவனுடைய விசேஷித்த பொக்கிஷம் என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். தமிழில் தேவனுக்குச் சொந்தமானவர்கள் அல்லது தேவனுடைய சொத்து என்று இவ்வசனம் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது). அவர்கள் உலகெங்கிலும் சிதறடிக்கப்பட்டவர்களாக, தேவனையன்றி பிறரால் அறியப்படாதவராக அதாவது புதைத்துவைக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றனர். இயேசு கிறிஸ்து இந்தப் பொக்கிஷத்தைக் கண்டுபிடிப்பவராக வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளார். தம்முடையவை யாவற்றையும் சிலுவையில் செலுத்தி, பொக்கிஷம் புதையுண்ட இவ்வுலகினை அவர் விலைக்கு வாங்கியிருக்கிறார் (2 கொரி. 5:19; 1 யோவான் 2:2). சீயோனி லிருந்து மீட்பர் வெளிப்படுவார். இஸ்ரவேலை அவர் மீட்டு, வெகுகாலமாகக் காத்திருந்த மேசியாவின் அரசை அவர் இவ்வுலகில் நிறுவுவார்.

பாவியான ஒருவன் தனதுடைமை யாவற்றையும் துறந்து மகாபெரிதான பொக்கிஷமாகிய கிறிஸ்துவைக் கண்டடைவதை இவ்வுவமை குறிக்கிறது என்று சிலர் கூறுகின்றனர். இது தவறான விளக்கமாகும். இலவசமான கிருபையாகிய இரட்சிப்பை விலைகொடுத்து வாங்கமுடியும் என்று கூறுவதுபோல இந்த விளக்கம் அமைந்துள்ளது.

ஓ. விலையுயர்ந்த முத்து உவமை [13:45,46]

மேலும், நல்ல முத்துக்களைத் தேடுகிற வியாபாரிக்குப் பரலோக ராஜ்யம் ஒப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மிகவும் விலையுயர்ந்த அரியதொரு முத்தை அவன் கண்டபோது, அதை வாங்கும்படி தன்னுடைமை யாவற்றையும் விற்றான்.

“விலையுயர்ந்த அரியதொரு முத்தை நான் கண்டேன்” எனத் தொடங்கும் ஆங்கிலப் பாட

லில், முத்தைக் கண்டுபிடிப்பவர் பாவியாகவும், அந்த முத்து இரட்சகர் எனவும் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் கிறிஸ்துவை வாங்குவதற்காக பாவியாகிய மனிதன் எதையும் விற்க வேண்டிய தேவையில்லை என்னும் உண்மையைக் கூறி, அப்பாடலின் கருத்தை மறுத்துரைக்கிறோம்.

மாறாக, இவ்வுவமையில் வியாபாரி என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவர் கர்த்தராகிய இயேசுவே என்று நாம் நம்புகிறோம். விலையுயர்ந்த முத்து சபையைக் குறிக்கிறது. கல்வாரியில் தமக்குரிய அனைத்தையும் விற்று அந்த முத்தை அவர் விலைக்கு வாங்கினார். சிப்பியானது எரிச்சலூட்டும் அனுபவத்தை அடைந்த பிறகே முத்து அதனுடைய வயிற்றுக்குள் உருவாகிறது. அது போலவே ஈட்டியால் குத்துண்டு, மேலும் பல காயங்களைத் தமது சரீரத்தில் இரட்சகர் அடைந்த தினாலே சபையானது உருவாயிற்று.

பொக்கிஷத்தைப் பற்றிய உவமையில், பொக்கிஷமே பரலோக ராஜ்யத்துடன் ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆயின் இங்கே அந்த இராஜ்யம் முத்துடன் ஒப்பிடப்படாமல் வணிகனோடு ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஏன் இந்த வேறுபாடு?

இதற்கு முந்தைய உவமையில், பொக்கிஷமாகிய மீட்கப்பட்ட இஸ்ரவேல் முக்கியப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பரலோக ராஜ்யமானது இஸ்ரவேல் நாட்டுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையதாகும். தொடக்கத்தில் பரலோக ராஜ்யம் இஸ்ரவேல் நாட்டிற்கு வாக்களிக்கப்பட்டது. இனிவரும் ஆயிரமாண்டு ஆட்சிக் காலத்தில் யூத மக்கள் அவ்வரசின் முதன்மையான குடிமக்களாக விளங்குவார்கள்.

நாம் முன்பு குறிப்பிட்டதுபோல, சபையும் பரலோக அரசும் ஒன்றல்ல. இவ்விடைக் கால அரசில், சபையில் இருப்பவர் அனைவரும், இராஜ்யத்தில் அங்கங்களாக விளங்குவர். ஆயின் இராஜ்யத்தின் அங்கங்களாக விளங்குவோர் அனைவரும் சபையின் அங்கங்களாக விளங்க மாட்டார்கள். எதிர்காலத்தில் அவ்வரசின் அமைப்பில் சபை இடம்பெறாது. மாறாக, சபையானது கிறிஸ்துவோடு சேர்ந்து புதிப்பிக்கப்பட்ட பூமியில் ஆட்சி செய்யும். இரண்டாவது உவமையில் அரசரே முக்கியப்படுத்தப்பட்டுள்ளார். மேலும் அவர் மகிமையோடு வெளிப்படும் நாளில் அந்த மகிமையில் பங்கு வகிக்கவிருக்கும் மணவாட்டியிடம் அன்புபாராட்டி, அதனை வென்றிட மாபெரும் விலையை அவர் கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று.

கடலினின்று முத்து வெளிப்படுவதுபோல, புற இன நாடுகளிலிருந்தே பெரும்பாலான சபை மக்கள், கிறிஸ்துவின் புற இன மணவாட்டி என்று சிலரால் அழைக்கப்படும் வண்ணம் வெளிவருகின்றனர். மனமாற்றம் பெற்ற இஸ்ரவேலரும் அதனுள் இடம்பெற்றுள்ளனர் என்னும் உண்மையை மறுக்க இயலாது. எனினும் அவருடைய திருப்பெயரின் நிமித்தம் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து அழைக்கப்பட்டோராய் புறவின மக்கள் சபையில் மிகுதியான எண்ணிக்கையில் இருக்கின்றனர் என்ற உண்மையே இங்கு உரைக்கப்பட்டுள்ளது. தற்காலத்தில் இதுவே தேவனுடைய பெரிதான நோக்கமாக இருக்கிறது என்று அப்போஸ்தலர் 15:14 -இல் யாக்கோபு உறுதியாகத் தெரிவித்தார்.

ஓ. மீன் வலை உவமை [13:47-50]

13:47,48 உவமைகளின் வரிசையில் கடைசியாக இடம் பெற்றிருக்கும் இவ்வவமையில், பரலோக ராஜ்யம் கடலிலே போடப்பட்டு, சகல விதமான மீன்களையும் வாரிக்கொள்ளும் வலைக்கு ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது. மீனவர்கள் அந்த மீன்களை வேறுபிரித்து, நல்ல மீன்களைக் கூடைகளில் சேகரித்து, ஆகாதவற்றை எறிந்து விடுவார்கள்.

13:49,50 இந்த உவமைக்கு நம்முடைய கர்த்தரே விளக்கம் அளிக்கிறார். உலகமுடிவு என்று இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள காலம், உபத்திரவ காலத்தின் முடிவைக் குறிக்கிறது. அதாவது கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையின் காலகட்டமாகும். மீனவர்கள் தேவதூதர்கள் ஆவர். நல்ல மீன்கள் நீதிமாண்கள் ஆவர், அதாவது யூதர்களும் புற இனத்தாருமாகிய இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள். ஆகாதவை பொல்லாதவர்களைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். பல்வேறு நாட்டைச் சேர்ந்த அனைத்து அவிசவாசிகளையும் இது குறிக்கிறது. கோதுமை களை என்னும் உவமையில் நாம் கண்டதுபோல, இங்கும் வேறுபிரிக்கும் நிகழ்ச்சி இடம் பெறுகிறது (30, 39-43 ஆகிய வசனங்கள்). நீதிமாண்கள் தங்களுடைய திருத்தந்தையின் அரசினுள் புகுவார்கள். பொல்லாதவர்களோ அழுகையும் பற்கடிப்புமுள்ள அக்கினி நிறைந்த இடத்திற்கு அனுப்பப்படுவர். இது கடைசி நியாயத்தீர்ப்பு அன்று. இது ஆயிரமாண்டு ஆட்சிக் காலத்தின் தொடக்கத்தில் நிகழும் நியாயத்தீர்ப்பாகும். ஆயிரமாண்டுகள் நிறைவேறிய பின்னர் கடைசி நியாயத்தீர்ப்பு வழங்கப்படும் (வெளி. 20:7-15).

கேபலீன் என்பார் இவ்வவமைக்கு அளிக்கும் விளக்கத்தைக் காண்போம்:

வலை கடலில் இடப்படுகிறது. நாம் முன்னர் கண்டதுபோல, இது பல்வேறு நாடுகளைக் குறிக்கிறது. உபத்திரவ காலத்தில் பிரசங்கிக் கப்படுகிற நீத்திய நற்செய்தியை இவ்வவமை சுட்டிக்காட்டுகிறது (வெளி. 14:6,7). நல்லவரும் ஆகாதவரும் தேவதூதர்களால் வேறுபிரிக்கப்படுகின்றனர். இங்கு சொல்லப்பட்டவையாவும் தற்காலத்தையோ சபையையோ குறிப்பதில்லை. ஆட்சி நிறுவப்படப்போகிற காலத்தையே இது சுட்டிக்காட்டுகிறது. வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் மிகத்தெளிவாக நாம் காண்கிறவண்ணம், தேவதூதர்கள் அப்பொழுது பயன்படுத்தப்படுவார்கள். பொல்லாதவர்கள் அக்கினிச் சூளையில் இடப்படுவர். நீதிமாண்களோ ஆயிரமாண்டு ஆட்சிக்குள் புகும்படி பூமியில் நிலைத்திருப்பார்³⁰

ஓள. சத்தியக் கருவூலம் [13:51,52]

13:51 உவமைகளைக் கூறிமுடித்த, மாபெரும் ஆசிரியர் தமது மாணாக்கரிடம் அவற்றின் பொருளை அறிந்துகொண்டனரா என்று வினவினார். “ஆம்” என்று அவர்கள் பதிலுரைத்தனர். இது நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துவதோடு, சற்று அவர்கள்மீது பொறாமையும் கொள்ளச் செய்கிறது. அவர்களைப் போன்று உறுதியுடன் நம்மால் “ஆம்” என்று பதிலுரைக்க முடியும் என்று தோன்றவில்லை.

13:52 அவர்கள் அதனை அறிந்துகொண்டதால், மற்றவர்களிடம் அறிந்த உண்மையைப் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் உண்டு. ஆசிர்வாதத்தின் வாய்க்கால்களாகவே சீடர்கள் விளங்கவேண்டுமெனியோழிய, தாங்கள் மட்டுமே நன்மைகளை அனுபவிக்கும் இருப்பிடமாக இருந்துவிடக் கூடாது. பரலோக அரசில் பயிற்சி பெற்ற வேத அறிஞர்களாகப் பன்னிருவரும் அப்பொழுது காணப்பட்டனர். அதாவது, சத்தியத்தை விளக்கி போதிக்கும் ஆசிரியர்களாக அவர்கள் இருந்தனர். பொக்கிஷத்திலிருந்து புதியவைகளையும் பழையவைகளையும் எடுத்துக்கொடுக்கிற வீட்டு எஜமானாகிய மனிதனுக்கு ஒப்பாக அவர்கள் இருந்தனர். பழைய ஏற்பாட்டு நூலில் பழைய சத்தியங்கள் என்று நாம் அழைக்கின்ற சிறந்த புதையல் அவர்களிடம் இருந்தது. உவமைகள் வாயிலாக கிறிஸ்து அவர்களுக்குச் சற்றுமுன்னர் கற்பித்த முற்றிலும் புதிதானவற்றையும் அவர்கள் பெற்றிருந்தனர். இந்த மாபெரும் அறிவுக் களஞ்சியத்திலிருந்து அவர்கள்

இப்பொழுது மகிமை நிறைந்த சத்தியத்தை எடுத்தியம்பவேண்டும்.

க. நாசரேத்தில் இயேசு புறக்கணிக்கப்படுதல் [13:53-58]

13:53-56 இந்த உவமைகளைச் சொல்லி முடித்த பின்னர், கலிலேயக் கடற்கரையை விடுத்து, நாசரேத்திற்குத் தமது கடைசிப் பயணத்தை இயேசு மேற்கொண்டார். அங்கு அவர்களுடைய ஜெபாலயத்திலே அவர்களுக்கு அவர் உபதேசம் பண்ணினபோது, மக்கள் அவருடைய ஞானத்தைக் கண்டும், அவர் ஆற்றிய அற்புதங்களைக் குறித்துக் கேள்விப்பட்டும் ஆச்சரியமடைந்தனர். அவர்களைப் பொருத்த மட்டில் அவர் தச்சனுடைய குமாரனேயாவார். அவருடைய தாயாகிய மரியாளையும், அவருடைய சகோதரர்களாகிய யாக்கோபு, யோசே, சீமோன், யூதா ஆகியோரையும், சகோதரிகளையும் அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். அவர்கள் யாவரும் நாசரேத்தில்தான் அப்பொழுது வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர்! அவர்களது ஊரைச் சேர்ந்த இளைஞன், ஞானத்தோடு பேசவும் அற்புதங்களைச் செய்யவும் எல்லாராலும் அறியப்படவும் கூடுமோ? இஃது அவர்களுக்குப் புதிராயிருந்தது. சத்தியத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக தங்களுடைய அறியாமையைப் பற்றிக்கொள்வது அவர்களுக்கு எளிதாயிருந்தது.

13:57,58 அவரைக் குறித்து அவர்கள் இடறல் அடைந்தார்கள். மெய்யான தீர்க்கதரிசி ஒருவன் பொதுவாகத் தனது ஊரில் பெறும் புகழைக்காட்டிலும் பிற இடங்களிலேயே அதிக புகழை அடைவான் என்று அவர் சொல்லும்படியாக அவர்களுடைய செயல்கள் காணப்பட்டன. அவருடைய சொந்த மாவட்டத்தினரும் அவருடைய சொந்த உறவினர்களும் அவரிடத்தில் கொண்டிருந்த நெருங்கிய பழக்கமே அவர்களுக்கு இடறலாய் ஆயிற்று. அவர்களது அவிசுவாசம் இரட்சகருடைய திருப்பணிக்கு இடையூறை ஏற்படுத்தியது. ஒருசில நோயாளிகளை மட்டுமே அவர் அங்கு குணமாக்கினார் (மாற்கு 6:5 -ஆம் வசனத்துடன் ஒப்பிட்டுக் காண்க). அவரால் அங்கு அற்புதச் செயல்களைச் செய்ய முடியவில்லை என்பது பொருளன்று. மனிதனுடைய பொல்லாப்பு தேவனுடைய வல்லமையைத் தடை செய்ய முடியாது. ஆயினும் ஆசிர்வாதத்தின்மீது நாட்டமற்றவர்களுக்கு ஆசிர்வாதத்தைத் தருவதாகவும், தேவை உண்டென்ற உணர்வற்றவர்களிடத்தில் தேவையை நிறைவேற்றுவதாகவும்,

தாங்கள் நோயாளிகள் என்பதை எதிர்த்து நிற்போருக்குச் சுகமளிப்பதாகவுமே அவருடைய செயல்பாடுகள் நடைபெற்றிருக்கும்.

9. மோசியாவின் இடையறாத கிருபை கடும் எதிர்ப்பை எதிர்கொள்ளுதல் [14:1-16:12]

அ. யோவான் ஸ்நானகன் சிரச்சேதம் செய்யப் படுதல் [14:1-12]

14:1,2 இயேசு கிறிஸ்து ஆற்றிய ஊழியங்களைக் குறித்த செய்தி, கால்பங்கு தேசாதிபதியாகிய ஏரோதின் செவிகளைச் சென்றடைந்தது. மகா ஏரோதின் குமாரரில் கொடுங்கோலனாக விளங்கிய இவன் ஏரோது அந்திப்பா என்றும் அழைக்கப்பட்டான். இவனே யோவான் ஸ்நானகனைக் கொலை செய்யும்படிக் கட்டளையிட்டவனும் ஆவான். கிறிஸ்து ஆற்றிய அற்புதச் செயல்களைக் குறித்துக் கேள்வியுற்ற இம்மனிதன் குத்துண்ட உள்ளுணர்வினால் அலைக்கழிக்கப்பட்டான். அவனால் தலைகொய்யப்பட்ட தீர்க்கதரிசியைப் பற்றிய எண்ணம் அவனைத் தொடர்ந்து வாட்டியது. “இவன் யோவான் ஸ்நானகன். மரித்தோரிலிருந்து இவன் திரும்ப எழுந்து வந்துள்ளான்” என்று ஏரோது தன் வேலைக்காரர்களிடத்தில் இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றி கூறினான். அந்த அற்புதங்கள் இவ்வண்மையை வலியுறுத்துகின்றன என்றும் அவன் நினைத்தான்.

14:3 முன்றாம் வசனம் முதல் பன்னிரண்டாம் வசனம் வரையிலான பகுதி, “முன்னர் நடந்த நிகழ்ச்சியை மீண்டும் எடுத்தியம்பும்” இலக்கியக் கலையைச் சார்ந்த பகுதியாக உள்ளது. யோவான் ஸ்நானகன் மரணமடைந்த நிகழ்ச்சியை இங்கே மத்தேயு இடைப்பதிவு செய்துள்ளார்.

14:4,5 ஏரோது தனது மனைவியைத் தள்ளி விட்டு, அவனுடைய சகோதரனாகிய பிலிப்புவின் மனைவியாகிய ஏரோதியானிடம் தகாத உறவு வைத்துக்கொண்டு விபசார வாழ்க்கையை வாழ்ந்து கொண்டிருந்தான். தேவனுடைய தீர்க்கதரிசியாக விளங்கிய யோவான் இதனைக் கண்டித்துணர்த்தாமல் விட்டுவிடவில்லை. கடும் சீற்றத்துடன், எவ்வித அச்சமுமின்றி யோவான், ஏரோதின் ஒழுக்கக்கேட்டைச் சுட்டிக்காட்டினான்.

யோவானைக் கொலை செய்ய வேண்டுமென்றும் எண்ணம் உண்டாகும் அளவிற்கு ஏரோது சினங்கொண்டாலும், அது அரசியல் தந்திரமன்று என்றறிந்து தனது கோபத்தை வெளிப்படுத்தவில்லை. குடிமக்களோ யோவானைத் தீர்க்க

தரிசி என்று கருதினர். அவன் கொலைசெய்யப்படுவானானால் அவர்கள் ஒருவேளை அரசுக்கு எதிராக வன்முறையைக் கையாளத் துணிந்திருப்பர். ஆகவே அந்தக் கொடுங்கோலன் தனது கோபத்தைத் தணிக்க ஸ்நானகனைச் சிறையிலடைத்தான். “தேவபக்தியற்ற மனிதர்கள் சிங்கங்களையும் தேவ மார்க்கத்தையும் ஒன்று போலவே நினைக்கின்றனர். ஒன்று அது இறந்து போனநிலையில் இருக்க வேண்டும், இல்லையேல் கூண்டில் அடைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அந்த தேவமார்க்கம் எப்பொழுது கூண்டை உடைத்துக்கொண்டு வெளியே வந்து அவர்களுடைய உள்ளுணர்வுகளை எதிர்த்து நிற்கிறதோ அப்பொழுது அவர்கள் அதைக்கண்டு பேரச்சம் அடைவார்கள்.”³¹

14:6-11 ஏரோதின் பிறந்த நாளில், ஏரோதியானின் மகள் நடனமாடினாள். அவள் விரும்புவதைத் தருவதாக ஏரோது வாக்களிக்கும் அளவிற்கு, அவளுடைய நடனத்தில் அவன் மயங்கிப்போனான். ஒழுக்கங்கெட்ட தாயின் தூண்டுதலினால் ஏவப்பட்ட மகள், யோவான் ஸ்நானகனின் தலையை ஒரு தாலத்தில் தரும்படி எவ்வித தயக்கமுமின்றிக் கேட்டாள்! அச்சமயத்தில் யோவான் மீது மன்னன் கொண்டிருந்த சினம் சற்று தணிந்திருந்தது. மேலும் தீர்க்கதரிசியினுடைய துணிச்சலையும் நேர்மையையும் எண்ணி அவன் வியப்புற்றிருந்தான் என்றே கூறவேண்டும். இப்பொழுதோ நடந்தவற்றைக் குறித்து அவன் வருத்தமடைந்தாலும், தனது வாக்கைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று நினைத்தான். அதற்கான கட்டளையும் பிறப்பிக்கப்பட்டது. யோவான் சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டான். நடனமாடிய நங்கையின் கொடுமான வேண்டுதல் நிறைவேற்றப்பட்டது.

14:12 யோவானின் சீடர்கள் தமது குருவின் உடலை எடுத்து நல்லடக்கம் செய்த பின்னர், அச்செய்தியை இயேசுவுக்குத் தெரிவித்தனர். தாங்கள் அடைந்த வேதனையையும், உள்ளத்தின் கொதிப்பையும் சொல்லித்தீர்க்க அவரைக் காட்டிலும் சிறந்தவர் வேறு எவருமில்லர். இவரைக் காட்டிலும் நல்ல முன்மாதிரியை எங்கும் காணவியலாது. உபத்திரவங்கள், ஓடுக்குதல்கள், துன்பங்கள், துயரங்கள் நேரிடும் வேளைகளில் நாமும் இயேசுவிடம் சென்று சொல்லிட வேண்டும்.

ஏரோதைப் பொருத்தமட்டில், செய்த கொடுமை முடிந்துவிட்டது, ஆனால் அதைக் குறித்த நினைவு அவனுடைய சிந்தையை விட்டு அகல

வில்லை. இயேசு கிறிஸ்து ஆற்றிய செயற்கரிய செய்கைகளைக் கேட்டபோது நடந்த நிகழ்ச்சிகள் யாவும் அவனுடைய உள்ளத்தை அலைக்கழித்தன.

ஆ. ஐயாயிரவருக்கு உணவளித்தல் [14:13-21]

14:13,14 தமது அற்புதச் செயல்களைக் குறித்து கேள்வியுற்ற ஏரோது கலக்கமடைந்தான் என்பதை அறிந்த இயேசு, அவ்விடம்விட்டுப் படகில் ஏறி கலிலேயாக் கடலோரமிருந்த தனிமையான ஓரிடத்திற்குச் சென்றார். அவர் அவ்வாறு சென்றது அச்சத்தின் காரணத்தினால் அன்று என்பதை நாம் அறிவோம். அவருடைய வேளை வருமுன்னர் ஒன்றும் நிகழாது என்பதை அவர் அறிவார். அவ்வாறு அவர் இடம்பெயர்ந்து சென்றதன் முக்கிய காரணம் என்னவென்பது நமக்குத் தெரியவில்லை. அவருடைய சீடர்கள் அத்தருணத்தில்தான் தங்களுடைய ஊழியத்தை முடித்துத் திரும்பியிருந்தனர் (மாற்கு 6:30; லூக்கா 9:10). எனவே அவர்கள் இளைப்பாறுவதற்கு அமைதியான இடம் தேவைப்பட்டிருக்கும். இதுவும் ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கக்கூடும்.

ஆனால் நடந்து என்ன? சுற்றிலுமிருந்த ஊர்களிலிருந்து திரளான மக்கள் கால்நடையாய் நடந்து அவரிடத்திற்குச் சென்றனர். அவர் கரையைச் சென்றடைந்தபோது, அவர்கள் அவருடைய வருகைக்காக காத்திருந்தனர். இவ்வாறு அவருடைய தனிமையில் மக்கள் தலையிட்டதால் அவர் எரிச்சலடையவில்லை. நம்முடைய இரக்கம் மிகுந்த கர்த்தர் உடனடியாக தமது திருப்பணியைச் செய்ய ஆயத்தமானார்; நோயுற்றோரைக் குணமாக்கினார்.

14:15 மாலை 3:00 மணியளவில் சிக்கலை எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலையுண்டாகும் என்று அவருடைய சீடர்கள் எண்ணினர். அத்தனை திரளான மக்கள்; ஆனால் உண்பதற்கோ ஒன்று மில்லை! கிராமங்களுக்கு மக்கள் திரும்பிச் சென்று தங்களுக்குத் தேவையான உணவை வாங்கிக்கொள்ளும்படி அவர்களை அனுப்பிவிட இயேசுவினிடத்தில் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டனர். கிறிஸ்துவின் இதயத்தையோ அவரது வல்லமையையோ அவர்களால் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை!

14:16-18 திரளான மக்களை அனுப்பவேண்டிய தேவையில்லை என்று இயேசு அவர்களிடம் உறுதியாகச் சொன்னார். தமது கரத்தைத்

திறந்து, உயிருள்ள ஒவ்வொரு சிருஷ்டிக்கும் தேவையானவற்றை வழங்கும் ஒருவரை விடுத்து மக்கள் வேறு இடத்திற்கு ஏன் செல்ல வேண்டும்? “நீங்களே அவர்களுக்குப் போஜனம் கொடுங்கள்” என்று அவர் சீடர்களிடம் கூறியபோது அவர்கள் திடுக்கிட்டனர். அவருடைய பதிலை எதிர்பார்க்காத சீடர்கள், “எங்களிடத்தில் ஐந்து அப்பங்களும் இரண்டு மீன்களுமே அல்லாமல் வேறொன்றும் இல்லை. அவர்கள் உண்பதற்கு நாங்கள் என்ன கொடுப்போம்?” என்று பதிலுரைத்தனர். அவர்களிடத்தில் இயேசு இருந்தார் என்பதை அவர்கள் மறந்து போயினர். “அவைகளை என்னிடத்தில் கொண்டு வாருங்கள்” என்று இயேசு பொறுமையோடு கூறினார். அதுவே அவர்கள் செய்யக்கூடிய செயல்.

14:19-21 ஜனங்களைப் புல்லின்மேல் பந்தியிருக்கும்படி கர்த்தர் கட்டளையிட்டதை நம்மால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியும். **ஐந்து அப்பங்களையும் இரண்டு மீன்களையும்** எடுத்து அவர் நன்றி செலுத்தினார். பின்னர் அப்பங்களைப் **பிட்டுத்** தம்முடைய சீடர்களிடம் **கொடுத்துப்** பரிமாறச் சொன்னார். அங்கு கூடியிருந்த யாவருக்கும் உணவு தாராளமாய் இருந்தது. யாவரும் மனநிறைவு அடைந்த பின்னர், மீதியான உணவைச் சீடர்கள் **பன்னிரண்டு கூடைநிறையச்** சேகரித்தனர். இயேசு அச்செயலைத் தொடங்கியபோது இருந்ததைக் காட்டிலும் அவர் முடித்தபோது மீதியாயிருந்தது அதிகம். விசுவாசிக்காத சீடர்கள் உணரத்தக்க வகையில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு கூடை நிறைய உணவு கிடைத்தது. அன்று உணவு உண்ட மக்களின் எண்ணிக்கை 15000 -ஆக இருந்திருக்கும் (5000 ஆண்கள் மற்றும் பெண்களும் குழந்தைகளும்).

எந்தத் தலைமுறையில் வாழும் சீடர்கள் ஆனாலும், அவர்கள் யாவருக்கும் இங்கே ஆவிக்குரிய பாடம் உள்ளது. பசியுற்ற மக்கள் எல்லாக் காலத்திலும் வாழ்கின்றனர். சிறிதளவே கையிருப்பு வைத்திருக்கும் சில சீடர்களும் எப்போதும் இருக்கின்றனர். இரக்கம் பாராட்டும் இரட்சகரும் எப்போதும் இருக்கிறார். தங்களிடத்திலிருக்கும் சிறிதளவு கையிருப்பை அவரிடம் கொடுக்க சீடர்கள் விரும்புவார்களெனில், அவர் ஆயிரக்கணக்கானோருக்கு உணவளிக்கும்படி அதைப் பெருகச் செய்வார். இங்கு குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடு இருக்கிறது. கலிலேயாவில் பசியாறிய ஐயாயிரம் மனிதர்கள் சிறிது நேரம் மட்டுமே திருப்தியடைந்தனர். ஆயின் இன்

றைக்கு ஜீவனுள்ள கிறிஸ்துவால் பசியாறுபவர்கள் என்றைக்கும் திருப்தியடைந்தவர்களாகத் திகழ்வார்கள் (யோவான் 6:35 -ஆம் வசனத்தைக் காண்க).

இ. கடலின்மேல் இயேசு நடந்து செல்லுதல்
[14:22-33]

தங்களுடைய தேவைகளைத் தாராளமாய் நிறைவு செய்கிற ஒருவரையே தாம் பின்பற்றிச் செல்கின்றோம் என்ற உறுதியை முந்தின அற்புதச் செயல் சீடர்களுக்கு அளித்தது. இப்பொழுதோ, தங்களைப் பாதுகாத்துத் தேவையான ஆற்றலைத் தர வல்லவராக அவர் இருக்கிறார் என்பதை அவர்கள் அடுத்து வரும் நிகழ்ச்சியில் கற்றுக்கொண்டனர்.

14:22,23 குழுமியிருந்த திரளான மனிதர்களை அனுப்பிய பின்னர், படகில் ஏறி அக்கரைக்குச் செல்லும்படி இயேசு தமது சீடர்களிடம் கூறினார். அதற்குப் பின்பு ஜெபம்பண்ண அவர் மலைப்பாங்கான பகுதிக்குச் சென்றார். மாலை வந்தது, கதிரவனும் மறைந்தான். அவர் அங்கே தனியாக இருந்தார் (பூத முறைப்படி இரண்டு மாலைப்பொழுதுகள் உள்ளன. யாத்திராகமம் 12:6 -இன் விளக்கக் குறிப்பினைக் காண்க. முதலாவது சாயங்காலம் நண்பகலுக்குப் பின்னர் தொடங்கும் மாலைப்பொழுது, இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ள நேரமோ சூரியனின் மறைவின்போது தொடங்கும் மாலைப்பொழுது ஆகும்.)

14:24-27 அதற்குள்ளாக, கரையைவிட்டு வெகுதொலைவு கடலுக்குள் சென்றிருந்த படகு எதிர்க்காற்றினால் அலைக்கழிக்கப்பட்டது. அலைகள் படகின்மீது மோதிக் கடுமையாகத் தாக்கியபோது, இயேசு தமது மாணாக்கரின் அவலநிலையைக் கண்டார். இரவின் நான்காம் ஜாமத்தில், அதாவது காலை 3.00 மணியிலிருந்து 6.00 மணிக்கு முன்னர், அவர் கடலின்மேல் நடந்து அவர்களிடம் வந்தார். அதைக் கண்ட சீடர்கள் ஆவியென்று எண்ணித் திடுக்கிட்டனர். ஆனால், உடனே “திடீர் கொள்ளுங்கள், நான்தான் பயப்படாதிருங்கள்” என்னும் உறுதி தரும் சத்தத்தை அவர்களது ஆசானும் நண்பரும் கூறக் கேட்டனர்.

நமது அனுபவத்திலும் இது உண்மையாக இருக்கிறதே! நாமும் பலவேளைகளில் புயலில் சிக்குண்டு அலைக்கழிக்கப்பட்டு, தடுமாற்ற மடைந்து நம்பிக்கை இழந்துபோகிறோம். இரட்சகரோ தொலைதூரத்தில் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் நமக்காக அவர் எப்பொழுதும் மண்

றாடிக் கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் இரவு காரிருளாகத்தோன்றும்போது, அவர் நமதருகில் இருக்கிறார். அவரைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளாத நாம், சிலவேளைகளில் திகிலடைகிறோம். அப்பொழுது ஆறுதல் அளிக்கும் தொனி கேட்கிறது, நம்மை அச்சுறுத்திய அலைகள் அவருடைய காலடியில் இருப்பதை நினைவுகூருகிறோம்.

14:28 மிகவும் பழக்கமானதும் அன்புபாராட்டத் தக்கதுமான குரலை பேதுரு கேட்டவுடன், அவருடைய உள்ளத்தில் பாசமும் உற்சாகமும் பொங்கியெழுந்தன. “ஆண்டவரே! நீரேயானால் நான் நீரின்மேல் நடந்து உம்மிடத்தில்வரக் கட்டளையிடும்.” நீரேயானால் என்று பேதுரு கூறிய சொல்லில் விசுவாசக் குறைவு உண்டோ என்று நாம் அதனைப் பெரிதுபடுத்தாமல், அவருடைய துணிச்சலான வேண்டுகூலில் அடங்கியுள்ள பெரிதான நம்பிக்கையைக் காண முற்படுவோம். இயேசுவின் கட்டளைகள் யாவும் அவரால் நிறைவேற்றப்படக் கூடியவை என்றும், அவற்றைக் கட்டளையிடும்போது அவற்றிற்கான செயல் திறனையும் அவர் தருவார் என்றும் பேதுரு உணர்ந்தார்.

14:29-33 “வா” என்று கர்த்தர் அழைத்தவுடன், பேதுரு படகிலிருந்து நீருக்குள் தாவி அவரை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினார். பேதுரு கர்த்தரை நோக்கிப் பார்த்தவராக நடந்து சென்றது வரை, அவரால் செயற்கரிய செயலைச் செய்ய முடிந்தது. ஆனால், பலத்த காற்றைக் குறித்து அவர் எப்பொழுது எண்ணத்தொடங்கினாரோ உடனே நீரில் மூழ்க ஆரம்பித்தார். பதறிய பேதுரு, “ஆண்டவரே என்னை இரட்சியும்” என்று கதறினார். அவரைக் கரம் பிடித்துத் தூக்கிவிட்ட கர்த்தர் அற்பவிசுவாசத்தை மென்மையாகக் கடிந்துகொண்டார். பேதுருவைப் படகில் ஏற்றிய பின்னர், கர்த்தரும் படகில் ஏறினார். உடனே காற்று அமர்ந்தது, படகில் ஓர் ஆராதனைக்கூட்டம் நடந்தது. “மெய்யாகவே நீர் தேவனுடைய குமாரன்!” என்று சீடர்கள் இயேசுவுக்குப் புகழ்மாலை சூட்டினர்.

கிறிஸ்தவ வாழ்வு, நீரின்மேல் நடப்பதற்கு ஒப்பாக, மனித இயல்புக்கு அப்பாற்பட்ட செயலாகும். தூய ஆவியானவரின் வல்லமையினால் மட்டுமே வெற்றியுள்ள கிறிஸ்தவ வாழ்வை வாழ்ந்துகாட்ட இயலும். பிற பொருட்களின்மேல் கண் பதிக்காமல், இயேசுவையே நோக்கிப் பார்க்கும்வரை (எபி. 12:2), நமது வாழ்வு இயற்கைக்கு மேம்பட்டதாக விளங்கும். நம்மைக் குறித்தும், நமது சூழ்நிலைகளைக் குறித்தும் சிந்தித்து

அதில் சிக்கிக்கொள்வோமெனில், அந்த மனித துளியிலேயே நாம் மூழ்கத்தொடங்குவோம். உடனடியாக நாம் மீண்டும் முன்னிருந்த நிலையை அடைவதற்கான தெய்வீக ஆற்றலை நாடி, கிறிஸ்துவை நோக்கி மன்றாட வேண்டும்.

௩. கௌசரேத்தில் இயேசு குணமாக்குதல் [14:34-36]

கலிலேயாக் கடலின் வடமேற்குக் கரையில் இருந்த கௌசரேத் என்னும் ஊரின் துறையைப் படகு சென்றடைந்தது. இயேசுவை அவ்வூர் மனிதர்கள் கண்டவுடன், அந்த எல்லையெங்கும் விரைந்து சென்று, பிணியாளிகள் யாவரையும் அவரிடம் கொண்டு வந்தனர். அவரது வஸ்திரத்தின் ஓரத்தையாகிலும் தொட அவர்கள் முயன்றனர்; அவ்வாறு தொட யாவரும் நலமடைந்தனர். அவ்வூர் மருத்துவர்களுக்கு அன்றைக்கு விடுமுறைதான்! கொஞ்சக் காலத்துக்கு அவ்வூரில் நோயாளிகள் எவரும் இல்லை. மாபெரும் மருத்துவரின் வருகையினால் அவ்வூர் நோயற்ற பகுதியாக நலம் பெற்றது.

௨. உள்ளத்தில் உதிக்கும் தீட்டு [15:1-20]

முந்தைய அதிகாரங்களில் காலவரிசையில் நிகழ்ச்சிகளை மத்தேயு எழுதவில்லை என்று அவ்வப்போது சுட்டிக்காட்டினோம். ஆயின் 14 - ஆவது அதிகாரத்தின் தொடக்கமுதல் இறுதி வரை நிகழ்ச்சிகள் யாவும் பெரும்பாலும் காலவரிசையிலேயே எழுதப்பட்டுள்ளன.

15 -ஆவது அதிகாரத்தில் காலப்பாகுபாட்டு ஒழுங்குமுறை வெளிப்படுவதைக் காணக்கூடும். முதலாவது, பரிசேயரும் வேதபாரகரும் இடைவிடாமல் எழுப்பிய தடைகளும் சச்சரவுகளும், மேசியாவை இஸ்ரவேல் நாடு புறக்கணிக்கவிருப்பதை முன்உணர்த்துகின்றன (வசனங்கள் 1-20). இரண்டாவது, கானானியப் பெண்மணியின் விசுவாசம் எடுத்தியம்பப்பட்டுள்ளது (வசனங்கள் 21-28); இஃது தற்காலத்தில் நற்செய்தி புறவினநாடுகள் எங்கிலும் பரவுகிற காலத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இறுதியாக, திரளான மக்கள் கூட்டம் குணமாக்கப்படுதல் (வசனங்கள் 29-31), மற்றும் நாலாயிரவர் உணவளிக்கப்படுதல் (வசனங்கள் 32-39) ஆகியவை வரவிருக்கிற ஆயிரமாண்டு ஆட்சிக்காலத்தையும், உலகெங்கிலும் நலமும் வளமும் செழித்துக் கொழிக்கும் நாட்களையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

15:1,2 இரட்சகரை எவ்வாறாகிலும் கண்ணியில் சிக்கவைக்க வேண்டுமென்று வேதபாரகரும் பரிசேயரும் எடுத்த முயற்சியில் தளர

வில்லை. எருசலேமிலிருந்து அவர்களுடைய பிரதிநிதிக் குழு ஒன்று வந்து, சீடர்கள் கைகழு வாமல் உண்பதாகவும், அதன் மூலமாக முன்னோர்களின் பாரம்பரியத்தை மீறியதாகவும் குற்றச்சாட்டியது.

இந்த நிகழ்ச்சியைச் சரிவர புரிந்துகொள்வதற்கு, சுத்தமானது அசுத்தமானது என்பன பற்றிய குறிப்புகளையும், கழுவுதலைப் பற்றி பரிசேயரின் கொள்கை என்ன என்பதையும் நாம் அறிந்திட வேண்டும். சீடர்கள்மீது சுமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டு வெறும் ஆசாரத்தின் அடிப்படையில் ஆனதேயாகும். ஒருவன் ஒரு சடலத்தைத் தொட்டாலோ, சிலவகைத் தின்பண்டங்களை உட்கொண்டாலோ அவன் யூதச் சடங்குகளின் அடிப்படையில் தீட்டுள்ளவன் ஆகிவிடுவான். அதாவது தேவனைத் தொழுதுகொள்வதற்குத் தகுதியற்றவனாகிவிடுகிறான். அவன் தேவனைத் தொழுதுகொள்ளச் செல்லும் முன்னர், அவன் தன்னைத் தூய்மைப்படுத்திக்கொள்வதற்கான சடங்குகளைச் செய்யவேண்டும்.

இவ்வகையான சுத்திகரிப்புச் சடங்குகளோடு இஸ்ரவேல் நாட்டின் மூப்பர்கள் சில பாரம்பரியங்களைச் சேர்த்துவிட்டனர். ஒரு யூதன் உணவு உண்பதற்கு முன்னர் நீண்டதொரு கழுவும் முறையைக் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்கள் கட்டாயப்படுத்தினர். அம்முறையின்படி கைகளை மட்டுமின்றி, முழங்கை வரை அவன் கழுவ வேண்டும். அவன் சந்தைக்குச் சென்று திரும்பியிருந்தால் உண்பதற்கு முன்னர் யூதச் சடங்கின்படியாகக் குளிக்க வேண்டும். இவ்வாறு முன்னோர்கள் கற்பித்த பாரம்பரியத்தின்படி சீடர்கள் தங்களைக் கழுவிக்கொள்ளாமல் உண்டார்கள் என்பதே அந்தக் குற்றச்சாட்டு.

15:3-6 முன்னோர் பாரம்பரியத்தினாலே தேவனுடைய கற்பனையையே பரிசேயர் மீறியதாகக் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து அவர்கள்மீது குற்றஞ்சாட்டினார். பெற்றோரைக் கணம் பண்ண வேண்டுமென்று நியாயப்பிரமாணம் கற்பிக்கிறது. அதாவது அவர்களுடைய பொருளா தாரத் தேவையையும் சந்தித்து அவர்களை ஆதரிக்க வேண்டுமென்பதே அதனுடைய பொரு ளாகும். ஆனால் வேதபாரகரும் பரிசேயரும் மற்றும் பலரும், தங்களுடைய வயது முதிர்ந்த பெற்றோருடைய தேவைகளைச் சந்திக்கும் பொருட்டு பணத்தைச் செலவழிக்க விரும்ப வில்லை. ஆகவே அந்தப் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்க ஒரு பாரம்பரிய முறைமையை ஏற்படுத்தினர்.

அதன்படி, தகப்பனோ, தாயோ உதவி கேட்கும்போது, “நான் உங்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய உதவிக்கு ஆகும் பணத்தை தேவனுக்குக் காணிக்கையாகக் கொடுக்கிறேன். ஆகவே உங்களுக்கு இனிமேல் எந்தப் பண உதவியும் செய்யமுடியாது” என்று மகன் ஒப்புவித்தால் போதும். இது அவர்களுடைய பொறுப்பிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்கும். இந்த நெறி தவறிய பாரம்பரிய முறைமையின் மூலமாக, பெற்றோரைப் பராமரிக்க வேண்டுமென்னும் தேவனுடைய வார்த்தையை அவர்கள் அவமாக்கினார்கள்.

15:7-9 இவ்வாறு சொற்களைத் தந்திரமாகத் திரித்துக்கூறி, ஏசாயா 29:13 -ஆம் வசனத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள தீர்க்கதரிசனத்தை நிறைவேற்றினார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய உதடுகளால் தேவனைக் கணம்பண்ணினார்கள், ஆனால் அவர்களது இருதயமோ அவரைவிட்டுத் தூரமாயிருந்தது. தேவ வார்த்தைக்கும் மேலாக, அவர்கள் மனிதர்களுடைய பாரம்பரியத்திற்கு முதலிடம் கொடுத்ததால், அவர்களுடைய ஆராதனை தகுதியற்றதாய் இருந்தது.

15:10,11 பின்னர் ஜனங்களை நோக்கித் திரும்பிய இயேசு, மிகவும் இன்றியமையாத அறிக் கையை வெளியிட்டார். வாய்க்குள்ளே போகிறது மனிதனைத் தீட்டுப்படுத்தாது, மாறாக வாயிலிருந்து புறப்படுவதே மனிதனைத் தீட்டுப்படுத்தும் என்பதே அந்த அறிக்கையாகும். இந்த அறிக் கையில் காணும் புரட்சிகரமான கருத்தைப் பாராட்டுவது அரிது. லேவிய பிரமாணத்தின்படி வாய்க்குள்ளே செல்கிற பொருளே ஒருவரைத் தீட்டுப்படுத்தக் கூடியதாயிருந்தது. அசைபோடாததும், விரிகுளம்பற்றதுமான விலங்குகளின் இறைச்சியை உண்ணக்கூடாததென்று யூதர்கள் தடைசெய்யப்பட்டிருந்தனர். சிறகும் செதிரும் இல்லாத மீன்களை உண்ணக்கூடாதென்பதும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கட்டளையாயிருந்தது. சுத்தமானவை அசுத்தமானவை என்று உணவுப்பொருட்கள் பகுத்துக் காணப்படத்தக்க படி தெளிவான அறிவுரைகள் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தன.

சடங்காச்சாரத் தீட்டைக் குறித்த முழு அமைப்பையும், சட்டத்தை வழங்கியவரே இப்பொழுது தள்ளுபடி செய்ய வழிவகுத்துவிட்டார். கைகழு வாமல் தமது மாணாக்கர் உண்ட உணவு அவர்களைத் தீட்டுப்படுத்தவில்லை; மாறாக வேதபாரகர் பரிசேயர் ஆகியோரின் மாய்மாலமே உண்மையில் அவர்களைத் தீட்டுப்படுத்துகிறது என்று அவர் கூறினார்.

15:12-14 இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்ட பரிசேயர் இடறலடைந்தார்கள் என்று சீடர்கள் இயேசுவிடம் சொன்னவுடன், அந்தப் பரிசேயர் கூட்டத்தாரை தேவ சித்தத்தின்படி நடாத நாற்றுடன் அவர் ஒப்பிட்டுப் பேசினார். அவர்கள் கோதுமைப் பயிரல்ல, களைகளே ஆவர். அவர்களும் அவர்களுடைய போதனைகளும் வேருடன் அழிக்கப்படுவதே முடிவு. “அவர்களை விட்டு விடுங்கள். அவர்கள் குருடருக்கு வழிகாட்டும் குருடர்கள்” என்றும் அவர் கூறினார். அவர்கள் ஆன்மீகச் சட்டங்களுக்குக் காவலர்கள் என்று தங்களைக் குறித்து மேன்மை பாராட்டினாலும், அவர்களால் வழிநடத்தப்பட்ட மக்களைப் போலவே அவர்களும் ஆவிக்குரிய குருடர்களாகவே இருந்தார்கள். அந்தத் தலைவர்களும் அவர்களைப் பின்பற்றுவோரும் பாழ்குழியில் விழுவதைத் தவிர்க்க முடியாது.

15:15 சுத்தமான உணவுகள் சுத்தமற்றவை என்று இதுகாறும் தங்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட்டிருந்த பாடம் இப்பொழுது முழுவதும் தலைகீழாக மாறிவிட்டது என்பதை அறிந்த சீடர்கள் அதிர்ந்து போனார்கள் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. இயேசுவின் கூற்று அவர்களுக்கு ஓர் உவமையாகவே தோன்றியது. அதாவது தெளிவாகப் புலப்படாத மறைபொருளாகவே அது அவர்களுக்குக் காணப்பட்டது. அவருடைய கூற்றுக்கு பேதுரு விளக்கம் கேட்ட விதத்திலிருந்து சீடர்களின் திகைப்பை நாம் அறிகிறோம்.

15:16,17 சீடர்கள் புரிந்துகொள்வதில் மந்தமாயிருந்ததைக் கண்ட கர்த்தர், அதனால் தாம் அடைந்த ஆச்சரியத்தை வெளிப்படுத்திய பின்னர், அறநெறியில் தவறுவதே உண்மையான அசுத்தம் என்றும், அது புறச்செயலினால் உண்டாவதன்று என்று விளக்கினார். உணவுப் பொருட்கள் உள்ளான நிலையில் சுத்தமானவை அசுத்தமானவை என்று பிரித்துப் பார்க்கத் தக்கவையல்ல. உண்மையில் எந்தவொரு பொருளும் தன்னில்தானே தீமையானதன்று. ஒரு பொருளைத் தவறாகப் பயன்படுத்துவதினாலேயே தீமை விளைகிறது. மனிதன் உண்கிற உணவுவாயின் வழியாக வயிற்றுக்குள் சென்று செரிக் கிறது. பின்பு மீதியான கழிவுப்பொருள் ஆசனவழியாய்க் கழிந்துபோம். அவனுடைய நெறிபாதிக்கப்படுவதில்லை, அதனால் அவனுடைய சரீரத்தில் மட்டுமே மாற்றம் உண்டாகிறது. “தேவன் படைத்ததெல்லாம் நல்லதாயிருக்கிறது; ஸ்தோத்திரத்தோடே ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமாகில்

ஒன்றும் தள்ளப்படத்தக்கதல்ல. அது தேவ வசனத்தினாலும் ஜெபத்தினாலும் பரிசுத்தமாகப்படும்” என்பதை இன்று நாம் அறிந்திருக்கிறோம் (1 தீமோ. 4:4,5). நச்சுத் தாவரங்களைக் குறித்து இந்தப்பகுதி பேசவில்லை; மனிதன் உண்பதற்காக தேவன் உண்டுபண்ணின உணவுப்பொருட்களைக் குறித்தே பேசுகிறது என்பதையும் நாம் அறிவோம். எல்லாம் நல்லவையாக உள்ளன. நன்றி செலுத்தி நாம் உண்ண வேண்டும். ஒருசில உணவுப்பொருட்கள் சிலருடைய உடலில் எதிர்விளைவை உண்டுபண்ணும். மேலும் சில உணவு பொருட்களைச் சிலர் விரும்புவதில்லை. அத்தகைய உணவுப் பொருட்களை அவர்கள் உண்ணவேண்டியதில்லை. ஆனால் பொதுவாக, நமது சரீரப் பராமரிப்புக் காகவே தேவன் உணவுப் பொருட்களைத் தந்திருக்கிறார் என்னும் உறுதியோடு அவற்றை நாம் உண்ணவேண்டும்.

15:18 உணவு ஒருவரைத் தீட்டுப்படுத்துவதில்லையெனின், எது தீட்டுப்படுத்துகிறது? “வாயிலிருந்து புறப்படுகிறவைகள் இருதயத்திலிருந்து புறப்பட்டுவரும்; அவைகளே மனிதனைத் தீட்டுப்படுத்தும்” என்று இயேசு கிறிஸ்து விடை பகர்ந்தார். இரத்தத்தை உடலெங்கும் அனுப்பும் உறுப்பு, இங்கே இருதயம் என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. மனிதனுடைய கறைபடிந்த நோக்கங்களுக்கும் விருப்பங்களுக்கும் இருப்பிடமே இருதயம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. மாசுநிறைந்த எண்ணங்களாலும், இழிந்த பேச்சுக்களாலும், அதன் பின்னர் தீய செயல்களினாலும் மனிதனுடைய ஒழுக்கக்கேடுள்ள இவ்விருதயம் தன்னை வெளிப்படுத்திக் காட்டுகிறது.

15:19,20 மனிதனைத் தீட்டுப்படுத்துபவை சில: பொல்லாத சிந்தனைகள், கொலை பாதகங்கள், விபசாரங்கள், வேசித்தனங்கள், களவுகள், பொய்ச்சாட்சிகள், தூஷணங்கள் (பிறருக்கு எதிராகப் பேசப்படும் அவதூறான சொற்களும் தூஷணங்கள் என்ற சொல்லில் அடங்கும்).

கைகழுவுதலைக் குறித்த பகட்டுகள், நுணுக்கங்கள் ஆகியவற்றைக் கடைப்பிடிக்க பரிசேயரும் வேதபாரகரும் மிகவும் கவனமுடையவராயிருந்தனர். ஆயின், அவர்களது சிந்தனை வாழ்க்கையே சீர்கேடு அடைந்திருக்கிறது. அற்ப விசயங்களை அவர்கள் பெரிதுபடுத்தினர்; பெரிதும் இன்றியமையாதவற்றைப் பொருட்படுத்தத் தவறினார்கள். ஆவியானவரின் ஏவுதலினால் கட்டளை பெறாத பாரம்பரிய வழக்கங்களைச் சீடர்கள் செய்யத்

தவறியபோது அவர்கள் குறை கூறினார்கள். எனினும் தேவ குமாரனைக் கொலை செய்யத் திட்டமிட்டு, 19 -ஆவது வசனத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள பலவகைப் பாவங்களின் பட்டியல் அனைத்திற்கும் உரிய குற்றவாளிகளாயிருந்தனர்.

ஊ. விசுவாசத்தினால் புறவினப் பெண்மணி நன்மையடைதல் [15:21-23]

15:21,22 அதன் பின்னர் இயேசு அங்கிருந்து புறப்பட்டு மத்திய தரைக்கடல் கரையில் இருந்த தீரு சீதோன் பட்டணங்களின் எல்லைகளைச் சென்றடைந்தார். நாம் அறிந்தவரை, இந்த ஒரு முறை மட்டுமே இயேசு கிறிஸ்து தமது வெளியரங்கமான ஊழிய நாட்களில் யூத எல்லைகளுக்கு அப்பாற்சென்றார். அங்கு சீரோபேனிக்கியா என்னும் பகுதியில் வாழ்ந்த கானானியப் பெண்ணொருத்தி, பிசாசினால் பிடிக்கப்பட்டு கொடிய வேதனைப்படுகிற தனது மகளைக் குணமாக்க வேண்டுமென்று அவரிடத்தில் மன்றாடினாள்.

அப்பெண் யூத மார்க்கத்தைச் சார்ந்தவள் அல்ல, புறவினத்தைச் சார்ந்தவள் என்பதை நாம் அறிவது மிகவும் இன்றியமையாததாகும். ஒழுக்கக்கேடு நிறைந்த கானானிய இனத்தை அழிக்க வேண்டுமென்று தேவன் முன்பு கட்டளை கொடுத்தார். ஆயின் யோசுவாவின் நாட்களில் இஸ்ரவேல் மக்களின் கீழ்ப்படியாமையினால் சில கானானியர் அழிக்கப்படவில்லை. அவ்வாறு தப்பின மக்களின் வழிமரபில் தோன்றியவளே இப்பெண். பூமிக்குரிய வகையில் தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகளில் புறவினத்தாளாகிய இப்பெண்ணுக்கு எவ்வித உரிமையும் கிடையாது. அந்நிய பெண்ணாகிய அவளுக்கு எவ்வித நம்பிக்கையும் இல்லை. அவளுடைய தகுதி நிலையின் அடிப்படையில் தேவனிடத்திலோ மேசியாவினிடத்திலோ எந்தப் பங்கும் இல்லை.

இயேசுவினிடத்தில் அவள் பேசும்போது அவரை ஆண்டவர் என்றும் தாவீதின் குமாரன் என்றும் அழைக்கிறாள். இச்சொற்கள் மேசியாவைக் குறிப்பிட யூதர்கள் பயன்படுத்தியவை ஆகும். இயேசு, தாவீதின் குமாரனாக இருந்த போதும் அவ்வுண்மையின் அடிப்படையில் புறவினத்தார் அவரை அணுக உரிமை பெறவில்லை. அதன் காரணமாகவே அவள் அழைத்தவுடனே அவர் மறுமொழி பகரவில்லை.

15:23 சீடர்கள் அவரிடமாய் வந்து அவளை அனுப்பிவிடும்படி வேண்டிக்கொண்டார்கள்.

அவர்கள் அவளைத் தொந்தரவாகக் கருதினார்கள். ஆனால் அவளோ விசுவாசத்திற்குச் சிறந்த தொரு எடுத்துக்காட்டாகவும், அவருடைய கிருபையின் சுடரொளி வீசக்கூடிய பாத்திரமாகவும் அவருக்குக் காட்சியளித்தாள். ஆனால் அதற்கு முன்னர் அவளுடைய விசுவாசத்தை அவர் உறுதிப்படுத்தி, பேணி வளர்க்க வேண்டியதாயிருந்தது.

15:24,25 காணாமற்போன ஆடுகளாகிய இஸ்ரவேல் வீட்டாரிடத்திற்கே அவர் அனுப்பப்பட்டாரேன்றி, புற இனத்தாரிடம் குறிப்பாக கானானியரிடத்திற்கு அனுப்பப்படவில்லை என்பதை அவளுக்கு அவர் நினைவூட்டினார். அவரளித்த பதில் அவளுடைய வேண்டுகோளுக்கு மறுப்பாகத் தோன்றினாலும் அவள் அதைக்குறித்துக் கலங்கவில்லை. தாவீதின் குமாரனே என்னும் பட்டப்பெயரால் அழைக்காமல், “ஆண்டவரே எனக்கு உதவி செய்யும்” என்று கூறி அவள் அவரைப் பணிந்துகொண்டாள். யூதப்பெண்தன்னுடைய மேசியாவினிடத்தில் வருவதுபோல அவளால் அவரிடத்திற்கு வரமுடியாவிடினும், படைக்கப்பட்டவள் என்னும் நிலையில் தன்னைப் படைத்தவரிடம் வர இயலுமே.

15:26 அவளுடைய விசுவாசத்தின் மெய்மையை வெளிப்படுத்தும்பொருட்டு யூதப் பிள்ளைகளின் அப்பத்தை புறவின நாய்க்குட்டிகளுக்குப் போடுகிறது நல்லதல்ல என்று அவர் கூறினார். இச்சொற்கள் கடுமையானவையாக நமக்குத் தோன்றுகின்றன. ஆனால் மருத்துவரின் கையில் இருக்கும் கத்தி புண்ணை ஆற்றுவதற்கேயன்றி, காயப்படுத்துவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. அவள் புறவினப் பெண்ணானவள். உணவுக்காகத் தெருவில் குப்பைத் தொட்டியை நோக்கிச் செல்லும் நாய்க்கு ஒப்பாகவே புறவினத்தாரை யூதர்கள் கருதிவந்தனர். ஆனால் இயேசு அப்படிப்பட்ட சொற்களைப் பயன்படுத்தவில்லை. செல்லமாக வளர்க்கும் நாய்க்குட்டி என்னும் பொருள்படவே பேசினார். அவருடைய இரக்கத்தின் கடைசித் துணிக்கையைப் பெறுவதற்கு அவள் தகுதியற்றவள் என்பதை அவள் ஒப்புக் கொள்கிறாளா என்பதே இங்கு விடுக்கப்பட்டுள்ள கேள்வி.

15:27 வியத்தகு பதிலை அவள் கூறினாள். அவர் கூறிய விளக்கத்தை அவள் அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டாள். தகுதியில்லாத புறவினப் பெண்ணுக்குரிய இடத்தை எடுத்துக்கொண்டவளாக, அவரது இரக்கம், அன்பு, கிருபை ஆகிய அருங்குணங்களால் நிறைந்த பெருங்கடலுக்குள் தன்னையே

அவள் வீசி எறிந்தாள். “நீர் கூறுவது சரியே, மேஜைக்குக் கீழாக இருக்கும் நாய்க்குட்டிகளில் ஒன்றாகவே நான் இருக்கிறேன். ஆனால் மேஜையிலிருந்து சில வேளைகளில் துணிக்கைகள் விழுவதை நான் காண்கிறேன். அவற்றில் சிலவற்றைப் பெற்றிட நீர் அனுமதிக்கமாட்டீரா? என்னுடைய மகள் உம்மால் குணமடைவதற்கு நான் தகுதியற்றவளாயினும், உம்முடைய தகுதியற்ற படைப்புகளில் ஒன்றாகிய எனக்காக அதை நீர் செய்யவேண்டுமென்று கெஞ்சுகிறேன்” என்பதே அவளுரைத்த பதிலின் பொருள்.

15:28 அவளுடைய பெரிதான விசுவாசத்தை இயேசு பாராட்டினார். விசுவாசமற்ற பிள்ளைகள் அப்பத்தை உண்ண பசியற்றவராயிருந்தனர். ஆனால் இங்கே தன்னை “நாய்க்குட்டி” என்று ஒப்புக்கொண்ட பெண் அதற்காகக் கதறினாள். விசுவாசத்தின் பலன் அருளப்பட்டது; அவளுடைய மகள் அந்நேரமே நலம் பெற்றாள். தொலை விலிருந்து நமது கர்த்தர், புறவினத்தாளின் மகளுக்கு சுகமளித்த செயல், தேவனுடைய வலதுபுறத்திலிருந்து அவர் தற்பொழுது ஆற்றும் திருப்பணியை நினைவுபடுத்துகிறது. தேவனுடைய பழங்கால மக்களாகிய இஸ்ரவேலர் ஒரு நாடாக இக்காலத்தில் ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டுள்ள நிலையில், புறவினத்தவர் ஆவிக்குரிய சுகம் பெறுகின்றனர்.

௭. திரளான மக்களை இயேசு நலம் பெறச் செய்தல் (15:29-31)

தீருவிலிருந்து வடதிசைநோக்கி சீதோனுக்குச் சென்ற கர்த்தர், அங்கிருந்து கீழ்த்திசையில் யோர்தானைக் கடந்து தெக்கப்போலி வழியாகத் தெற்கு நோக்கிச் சென்றார் என்று மாற்கு 7:31 - ஆம் வசனத்தின் மூலமாக அறிகிறோம். ஆங்கு கலிலேயாக் கடலருகே சப்பானிகள், குருடர், ஊமையர், ஊனர் மற்றும் பலரையும் அவர் குணமாக்கினார். திகைப்படைந்த மக்கள் கூட்டம் இஸ்ரவேலின் தேவனை மகிமைப்படுத்தியது. புற இன மக்கள் வாழ்ந்த பகுதியாக அது இருந்திருக்கக் கூடும். இயேசுவையும் அவருடைய சீடரையும் இஸ்ரவேல் நாட்டுடன் இணைத்துப் பேசிய அப்பகுதி மக்கள் இஸ்ரவேலின் தேவன் தங்கள் மத்தியில் செயல்புரிகிறார் என்று சரியாக உய்த்துணர்ந்தனர்.

௮. நாலாயிரம் பேருக்கு உணவளித்தல் (15:32-39)

15:32 வேதத்தைக் கவனமில்லாமல் படிப்போரும், அதில் குறை காணவேண்டும் என்று

நினைப்போரும் இந்நிகழ்ச்சியை 5000 பேருக்கு இயேசு உணவளித்த நிகழ்ச்சியென நினைத்து குழப்பமடைகின்றனர். மேலும் திருமறை சில நிகழ்ச்சிகளை மீண்டும் மீண்டும் உரைக்கிறது எனவும், அங்கு முரண்பாடுகளும், எண்ணிக்கைத் தவறுகளும் உள்ளன எனவும் அவர்கள் குறை கூறுகின்றனர். ஆயின் இவ்விரு நிகழ்ச்சிகளும் வெவ்வேறானவை, ஒன்றையொன்று வலுப்படுத்தும் நிகழ்ச்சிகள், முரண்பாடற்றவை என்பதே உண்மை.

கர்த்தருடன் மூன்று நாட்கள் செலவிட்ட பின்பு ஜனங்களிடத்தில் உண்ண உணவில்லை. அவர்கள் பசியோடு செல்லும்படி அவர் அவர்களை அனுப்பிவிட்டவில்லை. வழியில் அவர்கள் சோர்ந்துபோவார்களே.

15:33,34 அவ்வளவு பெரிய கூட்டத்திற்கு எவ்வாறு உணவு வழங்க இயலும் என்று அவருடைய சீடர்கள் அங்கலாய்த்தனர். இப்பொழுது அவர்களிடத்தில் இருந்தது, ஏழு அப்பங்களும் சில சிறு மீன்களுமேயாகும்.

15:35,36 ஐயாயிரம் பேருக்கு இயேசு உணவளித்தவண்ணமே, அவர் இப்பொழுதும் மக்களை அமரச் செய்தார். ஸ்தோத்திரம்பண்ணி, பிட்டு அப்பங்களையும் மீன்களையும் தம்முடைய சீடர்களிடம் கொடுத்து, பரிமாறச் செய்தார். சீடர்கள் செய்யவேண்டிய செயலை அவர்கள் செய்வார்களெனில், அங்கே அவர் முன் வந்து அவர்கள் செய்யமுடியாததை அவரே செய்வார்.

15:37-39 திரளான மக்கள் யாவரும் உண்டு நிறைவடைந்த பிறகு, மீதியான உணவு ஏழு பெரிய கூடைகள் நிறைய இருந்தன. உண்டவர்களின் எண்ணிக்கை பெண்களும் பிள்ளைகளும் தவிர நாலாயிரம் ஆண்கள்.

அடுத்த அதிகாரத்தில், இவ்விரண்டு உணவளித்த அற்புதச் செயல்களுக்கிடையே காணும் புள்ளி விவரங்கள் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் தொகுத்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன (16:8-12). திருமறையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள விவரங்கள் யாவும் பொருள் பொதிந்தவையாக இருக்கின்றன. நமது கர்த்தர் கூட்டத்தை அனுப்பிவிட்ட பிறகு படகில் ஏறி, கலிலேயாக் கடலின் மறுகரையில் இருந்த மக்தலாவுக்குச் சென்றார்.

௯. பரிசேயர் சதுசேயர் என்பவர்களின் புளிப்பு (16:1-12)

16:1 பரிசேயரும் சதுசேயரும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடான இறையியல் கருத்துகளைச்

சார்ந்து தொன்றுதொட்டு எதிரிகளாக விளங்கி வந்தனர். ஆனால் அவர்களுக்கிடையே இருந்த பகைமை நீங்கிற்று; இரட்சகரைக் கண்ணியில் சிக்கவைக்க வேண்டுமென்னும் நோக்கத்தில் இருசாராரும் ஒருமனப்பட்டனர். அவரைச் சோதிக்கும்படி **வானத்திலிருந்து ஓர் அடையாளத்தைச்** செய்து காட்டும்படி அவர்கள் கேட்டனர். தங்களுடன் சமரசம் செய்துகொள்ளத் தூண்டும் நயவஞ்சகச் செயலாகவே இது தோன்றுகிறது. ஆயினும் அது என்னவென்று நம்மால் உறுதியாகச் சொல்ல முடியவில்லை. அவர் முன்னர் செய்த அற்புதச் செயல்களுக்குரிய ஆதாரத்தைத் தவிர்த்து, வேறொரு ஆதாரத்தினால் அற்புதத்தைச் செய்யவேண்டும் என்னும் பொருளோடு, **வானத்திலிருந்து ஓர் அடையாளத்தைக்** கேட்டனர் போலும். அல்லது இயற்கைக்கு மாறான ஓர் அற்புதம் வானத்தில் செய்து காட்டப்பட வேண்டும் என்று நினைத்தனர் போலும். இயேசு கிறிஸ்து செய்த அற்புதங்கள் யாவும் பூமியில் செய்யப்பட்டவையாகும். வானத்திலும் அவரால் அற்புதங்களைச் செய்ய முடியுமா?

16:2,3 வானத்தோடு தொடர்புடைய கருத்தைக் கொண்டே அவர் பதிலுரைத்தார். மாலையில் செவ்வானம் தோன்றுமாயின் அடுத்த நாள் வானிலை நன்றாயிருக்கும் என்று அவர்கள் முன் அறிந்தனர். மேலும் காலையில் **செவ்வானமும் மந்தாரமும்** காணப்படுமாயின் அந்த நாளில் காற்றுடன் கூடிய மழை இருக்கும் என்று கூறினர். வானத்தின் தோற்றத்தைக் கண்டு வானிலையைச் சரியாகக் கணிக்கக் கூடிய திறமை அவர்களிடம் இருந்தது. ஆனால் **காலங்களின் அடையாளங்களைப்** பகுத்தறிய அவர்களால் முடியவில்லை.³²

இங்கு **அடையாளங்கள்** என்று குறிப்பிடப்பட்டவை எவை? மேசியாவின் வருகையை முன்னறிவிக்கும்படி யோவான் ஸ்நானகன் தோன்றினான். ஒருவரும் செய்திராத அற்புதங்கள், தீர்க்கதரிசிகளால் முன்னுரைக்கப்பட்ட வண்ணம், அவர்களுடைய கண்களுக்கு முன்பாக நிகழ்த்தப்பட்டன. தீர்க்கதரிசிகளால் உரைக்கப்பட்டபடியே காலங்களைக் குறித்த வேறொரு அடையாளமும் நிறைவேறியது; யூதர்களால் மேசியா மறுத்துரைக்கப் படுவதும், நற்செய்தி புறவினத்தாரைச் சென்றடைவதுமே அந்த அடையாளம். மறுத்து வாதிடமுடியாத ஆதாரங்கள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டபோதிலும், வரலாறு படைக்கப்படுகிறது என்பதையும், முன்னுரைக்கப்பட்டவை நிறைவேறுகின்றன என்பதையும் அவர்களால் உணரமுடியவில்லை.

16:4 கர்த்தர் தங்கள் முன் நிற்கும்போதே, பரிசேயரும் சதுசேயரும் ஓர் அடையாளத்தைக் கேட்டதன் மூலமாகத் தங்களுடைய தீய குணத்தை வெளிப்படுத்தினர். அதனை ஆவிக் குரிய நிலையில் **விபசாரச் சந்ததியினர்** என்று பெயரிட்டழைக்கலாம். **யோனா தீர்க்கதரிசியின் அடையாளமேயன்றி** வேறே அடையாளம் அவர்களுக்கு வழங்க முடியாது. 12:39 -ஆம் வசனத்திற்கு விளக்கமளிக்கப்பட்டதுபோல, இது இயேசு கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலைக் குறிக்கிறது. **பொல்லாத விபசாரச் சந்ததியார்** தங்களுடைய மேசியாவைக் கொலை செய்தாலும், இறந்தோலிருந்து தேவன் அவரை உயிரோடு எழுப்புவார். அவரே ஆளுகை செய்வதற்கு உரிமை படைத்தவர் என்னும் உண்மையை ஏற்க மறுத்து பணிந்துகொள்ளத் தவறுகிறவர்களுக்கு அந்த அடையாளம் அழிவுக்குரிய அடையாளமாக விளங்கும்.

அவர் **“அவர்களைவிட்டுப் புறப்பட்டுப் போனார்”** என்னும் தீய குறியீட்டுச் சொற்களோடு அந்தப் பகுதி முடிவடைகிறது. இச்சொற்றொடரின் ஆவிக் குரிய பொருள் யாவரும் அறிந்ததே.

16:5,6 கடலின் கிழக்குக் கரைக்கு வந்து கர்த்தரோடு மீண்டும் சேர்ந்து கொண்ட சீடர்கள் உணவைக் கொண்டுவர மறந்துவிட்டனர். ஆகவே, **“பரிசேயர் சதுசேயரின் புனித்தமாவைக் குறித்து எச்சரிக்கையாயிருங்கள்”** என்று இயேசு அவர்களை எச்சரித்து வாழ்த்தியபோது, **“யூதர்களின் தலைவர்களிடம் உணவைப் பெறும்படி நீங்கள் செல்ல வேண்டாம்”** என்று அவர் கூறுவதாகவே அவர்கள் நினைத்தனர். உணவைக் குறித்த எண்ணத்தில் அவர்கள் மூழ்கிப் போயிருந்த காரணத்தினால் கற்பிக்கப்பட்ட ஆவிக் குரிய பாடத்தை உணராமல் எழுத்தின்படி இயல்பான பொருளையே அவர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

16:7-10 ஐயாயிரம் பேருக்கு ஒருமுறையும், நாலாயிரம் பேருக்கு மற்றொரு முறையும் உணவளித்தவர் தங்களோடு இருந்தபோதும், அவர்கள் உணவுப் பற்றாக்குறையை எண்ணிக் கவலைப்பட்டனர். ஆகவே அவ்விரு நிகழ்ச்சிகளைக் குறித்து அவர் அவர்களுக்கு நினைவூட்டினார். தெய்வீகக் கணக்கையும், தெய்வீக மூல ஆதாரத்தையும் குறித்த பாடம் அதிலிருந்து வெளிப்பட்டது: கொஞ்சமானதைக் கொண்டு இயேசு செயல்புரிந்தபோது, அதிகமான பேர் உணவைப் பெற்றனர்; அதிகமான உணவும் மீதியாயிற்று. ஐந்து

அப்பங்களையும் இரண்டு மீன்களையும் கொண்டு 5000 பேருக்கு மேற்பட்டோருக்கு அவர் உணவளித்தது மட்டுமின்றி, **பன்னிரண்டு கூடைகள்** நிறைய மீதியான உணவு சேகரிக்கப்பட்டது. அதனினும் மிகுதியான அப்பங்களையும் மீன்களையும் கொண்டு 4000 பேருக்கு மேற்பட்டோரே உணவளிக்கப்பட்டனர். மீதியானது ஏழு கூடைகள் நிறையவே இருந்தன. நம்முடைய சிறிதளவு மூலதனத்தை அவருடைய ஆளுகைக்கு ஒப்புவிப்போமானால், அதனை அவர் நேர்மாறான அளவில் பெருகச் செய்வார். அதாவது, “தேவன் உடனிருக்கும்போது, கொஞ்சமே மிகுதியாக விளங்கும்.”³³

இரண்டு நிகழ்ச்சிகளின் போதும் கூடைகளைக் குறிப்பிட வெவ்வேறு சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஏழு கூடைகள் என்று சொல்லப்பட்ட இடத்தில் அச்சொல் முந்தினதைக் காட்டிலும் பெரிய அளவிலான கூடையைக் குறிப்பிடும் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் இந்நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து வெளிப்படும் பாடம் ஒன்று தான்: அளவிற்கடங்கா வல்லமையும் மூல ஆதாரமும் உடைய ஒருவரோடு நாம் தொடர்பு கொண்டிருக்கும்போது பசியைப் பற்றியும் பற்றாக்குறையைப் பற்றியும் நினைத்துக் கலங்குவதேன்?

16:11,12 பரிசேயர் சதுசேயர் ஆகியோரின் புனித்தமாவைக் கர்த்தர் குறிப்பிட்டபோது, அவர் அப்பத்தைப் பற்றிப் பேசவில்லை; அவர்களுடைய தவறான கோட்பாடுகளையும், பொல்லாங்கு நிறைந்த நடத்தைகளையும் குறிப்பிட்டார். லூக்கா 12:1 -ஆம் வசனத்தில் பரிசேயரின் புனித்தமாவு மாய்மாலத்தைக் குறிப்பதாகவே காண்கிறோம். தேவனுடைய வார்த்தையை மிகவும் நுணுக்கத்தோடு அவர்கள் கடைபிடிப்பதாகக் கூறினாலும், அவர்களுடைய கீழ்ப்படிதல் வெளியரங்கமானதாகவும் மேற்போக்கானதாகவுமே இருந்தது. உள்ளார்ந்த நிலையில் அவர்கள் பொல்லாங்கு நிறைந்தவர்களாகவும் மாசுபடிந்தவர்களாகவும் இருந்தனர்.

சதுசேயர்களின் புனித்தமாவு, பகுத்தறிவுவாதமாகும். அன்றைய நாளில் பகுத்தறிவுச் சிந்தனையாளர்களாக வாழ்ந்த இவர்கள், இன்றைய நாளில் வாழும் சமய முற்போக்காளர்களுக்கு ஒப்பானவர்கள். சமயக் கொள்கைகளை இவர்கள் நம்பவில்லை, மறுத்துரைக்கவும் செய்தார்கள். தேவதூதர்கள், ஆவிகள், சரீர உயிர்த்தெழுதல், ஆன்மா ஒழுக்கக்கேடு அடைதல், நித்திய தண்டனை ஆகியவற்றை இவர்கள் நம்பவில்லை. அவநம்பிக்கை என்னும் புனித்த மாவைப் பொறுத்த

துக்கொள்வோமெனில், அது பரவி உணவு முழுவதையும் புளிக்கச் செய்து விடும்.

10. அரசர் தமது சீடரை ஆயத்தப்படுத்துதல் [16:13-17:27]

அ. பேதுரு செய்த மாபெரும் அறிக்கை [16:13-20]

16:13,14 கலிலேயாக் கடலிலிருந்து ஏறத்தாழ இருபத்தைந்து கல் தொலைவில் பிலிப்பு செசரியா பட்டணம் இருந்தது. யோர்தானுக்குக் கிழக்கே ஐந்து கல் தொலைவிலிருந்த இந்தப் பட்டணத்தைச் சுற்றியிருந்த சிறுநீர்களுக்கு இயேசு கிறிஸ்து வருகை புரிந்தபோது (மாற்கு 8:27), அவருடைய போதிக்கும் ஊழியத்தின் சிகரம் போன்ற ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தது. இதுகாறும் தாம் யார் என்பதைத் தமது சீடர்களை உணர்ந்து கொள்ளச் செய்வதே அவருடைய நோக்கமாயிருந்தது. அந்த நோக்கத்தில் வெற்றி அடைந்தவர், தமது முகத்தை சிலுவையை நோக்கி உறுதியுடன் திருப்பினார்.

தம்மை யார் என்று மக்கள் கருதுகின்றனர் எனத் தம்முடைய சீடர்களிடம் அவர் வினவினார். அவர்கள் அளித்த பதில் யோவான் ஸ்நானகன், எலியா, எரேமியா, மற்ற தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவர் என்று ஒவ்வொருவராக இசைத் தென்றல்போல தொட்டுச் சென்றது. சாதாரண மனிதர்களுக்கு அவர் இவர்களில் ஒருவராகவே தோன்றினார். நல்லவராகத் தோன்றியவர் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தவராக அவர்களால் அறியப்படவில்லை. சிறந்தவராகத் தோன்றியவர் மகா உன்னதமானவராகத் தோன்றவில்லை. தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவராகக் கருதப்பட்டார்; அவரே முன்னுரைக்கப்பட்ட அந்தத் தீர்க்கதரிசி என்பதை அவர்கள் அறியவில்லை. இக்கருத்தினால் எவ்விதப் பயனுமில்லை. அவரைக் குறித்து சரிவர அறியாமல் குறைவாகப் புகழ்ந்து தாழ்த்துவதற்கு ஒப்பாகவே இது காணப்பட்டது. அவர் சாதாரண மனிதராக இருப்பாரென்றால், தம்மைத் திருத்தந்தையாகிய இறைவனுக்குச் சமமாக உயர்த்தியதின் நிமித்தம் அவர் வஞ்சகராவார்.

16:15,16 ஆகவே, தாம் யாரென்று சீடர்கள் கருதுவதாக அவர்களிடம் அவர் வினவினார். அக்கேள்வி வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க அறிக்கையை சீமோன் பேதுரு கூறும்படிச் செய்தது, “நீர் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து.” அதாவது அவர் இஸ்ரவேலின் மேசியாவும் தேவகுமாரனும் ஆவார்.

16:17,18 யோனாவின் குமாரனாகிய சீமோனுக்கு நமது கர்த்தர் புகழுரை ஒன்றை வழங்கினார். தனது அறிவுக் கூர்மையினாலோ இயல்பான ஞானத்தினாலோ மீனவனாகிய பேதுரு இந்தக் கருத்தை வெளியிடவில்லை. பிதாவாகிய தேவனால் அவருக்கு இவ்வண்மை தெய்வீகமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் மேலும் முக்கியமான ஒன்றை குமாரன் பேதுருவிடம் கூற வேண்டியதாக இருந்தது. “மேலும் நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன், நீ பேதுருவாய் இருக்கிறாய், இந்தக் கல்லின்மேல் என் சபையைக் கட்டுவேன்; பாதாளத்தின் வாசல்கள் அதை மேற்கொள்வதில்லை” என்று இயேசு தொடர்ந்து கூறினார். இந்த நற்செய்தி நூலில் இவ்வசனத்தைக் காட்டிலும் அதிகமான கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ள வசனம் வேறில்லை. இந்தக் கல் (பாறை என்பதே சரியான மொழிபெயர்ப்பாகும்) என்பது என்ன, அல்லது இது யாரைக் குறிக்கிறது? பேதுரு மற்றும் பாறை என்ற சொற்களைக் குறிப்பிட கிரேக்க மொழியில் வழங்கும் சொற்கள் ஒன்று போலக் காணப்படுகின்றன. ஆயின் அவ்விரு சொற்களும் வெவ்வேறு பொருளுடையவை. பெட்ரோஸ் (Petros) என்னும் முதற் சொல் கல்லையோ உதிரியான பாறையையோ குறிப்பிடப் பயன்படும் சொல்லாகும். பெட்ரா (Petra) என்னும் சொல் கடினமான பாறையைக் குறிக்கும். ஆகவே இயேசு மொழிந்த சொற்களின் மெய்யான பொருள், “நீ பேதுருவாய் (கல்லாய்) இருக்கிறாய், இந்தக் கல்லின்மேல் (பாறையின்மேல்) என் சபையைக் கட்டுவேன்” என்பதே யாகும். ஒரு கல்லின்மேல் தமது சபையை அவர் கட்டுவதாகக் கூறாமல் பாறையின்மேல் கட்டுவதாகவே கூறினார்.

பேதுரு பாறை இல்லையெனில், அது யார்? இந்த வசனத்தின் பின்னணியின் அடிப்படையில் இதன் பொருளைக் காணுங்கால், ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்னும் பேதுருவின் அறிக்கையே அந்தப் பாறையாகும். அந்தச் சத்தியமாகிய பாறையின் மேல்தான் சபை நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. மூலைக்கல்லாகிய கிறிஸ்து வின்மேல் சபை கட்டப்பட்டு வருகிறது என்று எபேசியர் 2:20 கற்பிக்கிறது. அப்போஸ்தலர் தீர்க்கதரிசிகள் என்பவர்களுடைய அஸ்திபாரத்தின்மேல் கட்டப்பட்டிருக்கிறோம் என்னும் வசனம், நாம் அவர்கள்மீது கட்டப்பட்டிருக்கிறோம் என்று பொருள்படாமல், கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து வைக் குறித்து அவர்கள் கற்பித்துள்ள போதனை

யின்மீது கட்டப்பட்டிருக்கிறோம் என்றே பொருள் படும்.

1 கொரிந்தியர் 10:4 -இல் கிறிஸ்து கன்மலை (பாறை) என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். இதைக் குறித்துத் திருவாளர் மோர்கன் தந்துள்ள விளக்கம் நமக்குப் பயனளிக்கிறது:

இங்கே இயேசு யூதர்களுடன் உரையாடுகிறார் என்பதை நாம் நினைவுகூர வேண்டும். எபிரெய வேத எழுத்துக்களில் மனிதனைக் குறித்துக் காட்டும் சித்திரமாக ‘பாறை’ பயன்படுத்தப்படவில்லை. அச்சித்திரம் பயன்படுத்தப்பட்ட இடங்களிலெல்லாம் தேவனையே சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஆகவே இங்கு பிலிப்பு செசரியாவில், பேதுருவின் மீது சபை கட்டப்படுவதாகச் சொல்லப்படவில்லை. அணி மொழியில் பேசும்போது பொறுப்பற்ற முறையில் இயேசு பேசவில்லை. எபிரெய மொழியில் முற்காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட உவமையையே, அதாவது தேவனைச் சுட்டிக் காட்டும் பாறை என்னும் சித்திரத்தையே அவர் கையாண்டார். “தேவன்மேல் - ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து வின்மேல் - நான் சபையைக் கட்டுவேன்” என்றே அவர் கூறினார்.³⁴

தானே சபையின் அஸ்திபாரம் என்று பேதுரு ஒருக்காலும் சொல்லவில்லை. இரண்டு முறை அவர் கிறிஸ்துவைக் கல் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் (அப். 4:11,12; 1 பேதுரு 2:4-8). இங்கே சொல்லப்பட்டுள்ள உவமை வேறு. மூலைக்கல்லையே யொழிய அஸ்திபாரத்தைக் கல் என்று அவர் சொல்லவில்லை.

“(நான்) என் சபையைக் கட்டுவேன்.” வேதாகமத்தில் முதன் முதலாகச் சபையைப் பற்றிய குறிப்பை இங்குதான் காண்கிறோம். பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் சபை இல்லை. இந்தச் சொற்களை இயேசு பேசியதற்குச் சிறிது காலத்திற்குப் பின்னரே, அதாவது பெந்தெகொஸ்தே நாளில் சபை உருவாக்கப்பட்டது. அதில் கிறிஸ்துவை மெய்யாக விசுவாசிக்கும் யூதர்களும் புறவின மக்களும் அடங்குவர். கிறிஸ்துவின் சீரீரம் என்றும் கிறிஸ்துவின் மணவாட்டி என்றும் அழைக்கப்படும் தனித்தன்மை வாய்ந்த சமுதாயமே சபையாகும். இதற்குத் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த பரம அழைப்பும், முன்தீர்மானிக்கப்பட்ட எதிர்காலமும் உள்ளன.

இஸ்ரவேலையும் இராஜ்யத்தையும் முதன்மைக் கருத்துகளாகக்கொண்ட மத்தேயு நற்செய்தி நூலில், சபை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருப்

பதை நாம் எதிர்பார்த்திருக்க முடியாது. ஆயினும் இஸ்ரவேல் கிறிஸ்துவை ஏற்க மறுத்ததன் விளைவாக, ஓர் இடைப்பட்ட காலம், அதாவது சபையின் காலம் உருவாகி, சபை எடுத்துக்கொள்ளப்படும் நிகழ்ச்சிவரை தொடரும். அதற்குப் பிறகு இஸ்ரவேல் தேசத்தோடு தமது ஈடுபாட்டை தேவன் மீண்டும் தொடருவார். ஆகவே இஸ்ரவேல் கிறிஸ்துவை ஏற்க மறுத்ததற்குப் பின்னர், அவருடைய காலப்பகுப்புத் திட்டத்தில் அடுத்த கட்டமாக விளங்கும் சபை இங்கு தேவனால் அறிமுகம் செய்யப்படுவது சாலவும் பொருத்தமானதேயாகும்.

“பாதாளத்தின் வாசல்கள் அதை மேற்கொள்வதில்லை.” இதற்கு இரண்டு வகையாகப் பொருள்கூறலாம். முதலாவது, சபைக்கு எதிராகத் தோன்றி தோல்வியடையும் தாக்குதல்களே இங்கு பாதாளத்தின் வாசல்களாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. சபையின்மீது தொடுக்கப்படும் எல்லாத் தாக்குதல்களையும் அது முறியடித்து நிலைநிற்கும். இரண்டாவது, சபை எல்லாவிதத் தாக்குதல்களையும் தொடுத்து வெற்றி வீரனாகத் திகழும். இவ்விரண்டு பொருள்களில் எதுவாயினும், மரணத்தின் வல்லமையானது உயிரோடுருக்கும் விசுவாசிகள் மறுபுறமடைவதாலும், கிறிஸ்துவுக்குள் இறந்தவர்கள் உயிரோடு எழுவதாலும் தோற்கடிக்கப்படும்.

16:19 “பரலோகராஜ்யத்தின் திறவுகோல்களை நான் உனக்குத் தருவேன்.” பரலோகத்திற்குள் மனிதர்களை அனுமதிக்கும் அதிகாரம் பேதுருவுக்கு வழங்கப்படும் என்பது இதன் பொருளன்று. பூமியில் இருக்கும் பரலோக ராஜ்யத்தை குறித்தே இங்கு இயேசு பேசுகிறார். தாங்கள் கிறிஸ்தவர்கள் என்று அறிக்கையிட்டு, அரசருக்கு உண்மையுள்ளவர்களாக இருப்போம் என்று கூறுகிறவர்கள் அனைவரையும் உள்ளடக்கியதே இந்தப் பரலோகராஜ்யம் ஆகும். திறவுகோல்கள் என்னும் சொல் அனுமதி அல்லது உட்புகுதலைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. கிறிஸ்துவின் மாபெரும் கட்டளையில் இவ்வறிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட ராஜ்யத்தின் கதவு திறக்கப்படுவதற்கான திறவுகோல்களைப் பற்றிய குறிப்பைக் காணலாம் (மத். 28:19). அங்கு சீடராக்குதல், திருமுழுக்கு அளித்தல், உபதேசித்தல் ஆகியவை சொல்லப்பட்டுள்ளன. (இரட்சிப்பு அடைவதற்குத் திருமுழுக்கு தேவையில்லை. ஆயின் அரசரிடம் தாங்கள் கொண்டுள்ள பற்றுறுதியை அறிக்கையிட மனிதர்கள் வெளியரங்க

மாகச் செய்யும் முதல் ஆசாரம் திருமுழுக்கே ஆகும்.) முதன் முறையாக பேதுரு அந்தத் திறவுகோலை பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பயன்படுத்தினார். அவருக்கு அது தனிப்பட்ட உரிமையாகக் கொடுக்கப்படாமல், எல்லா சீடர்களுடைய பிரதிநிதி என்னும் அடிப்படையிலேயே கொடுக்கப்பட்டது. (மத்தேயு 18:18 -இல் இதே வாக்குறுதி சீடர்கள் அனைவருக்கும் கொடுக்கப்பட்டதைக் காணுங்கள்.)

“பூலோகத்திலே நீ கட்டுகிறது எதுவோ அது பரலோகத்திலும் கட்டப்பட்டிருக்கும். பூலோகத்திலே நீ கட்டவிழ்ப்பது எதுவோ அது பரலோகத்திலும் கட்டவிழ்க்கப்பட்டிருக்கும்.” இந்த வசனத்தையும் இதனுடைய தொடர்புடைய யோவான் 20:23 -ஐயும் பயன்படுத்தி, பேதுருவுக்கும் அவருடைய வாரிசாகக் கருதப்படுவோருக்கும் பாவங்களை மன்னிக்கும் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது என்று சிலர் போதிக்கின்றனர். ஆனால் இது சரியான விளக்கமாக இருக்க முடியாது என்று நாமறிவோம். தேவன் ஒருவரே பாவங்களை மன்னிக்கக் கூடியவர்.

இந்த வசனத்தை இரண்டு வகையாகப் பொருள்கொள்ளலாம். முதலாவது, கட்டுவதும் கட்டவிழ்ப்பதுமான இந்த அதிகாரம் அப்போஸ்தலர்களுக்கு மட்டுமே உரியது என்றும் இன்றைய நாட்களில் வாழும் நமக்கு உரியதன்று என்றும் இதனை எடுத்துக்கொள்ளலாம். எடுத்துக்காட்டாக, அன்னியா சப்பீரான் ஆகியோருடைய பாவங்களை பேதுரு கட்டினார், அதன் காரணமாக அவர்கள் உடனடியாக மரணம் அடைந்தனர் (அப். 5:1-10); பாவம் செய்த கொரிந்துப் பட்டணத்து விசுவாசி தன்னுடைய பாவத்திற்காக மனம் வருந்திய காரணத்தினால், விதிக்கப்பட்ட ஒழுங்கு நடவடிக்கையிலிருந்து பவுல் அவனைக் கட்டவிழ்த்தார் (2 கொரி. 2:10).

அல்லது, அப்போஸ்தலர்கள் எவற்றையெல்லாம் கட்டவும் கட்டவிழ்க்கவும் செய்தார்களோ அவையாவும் பரலோகில் ஏற்கனவே கட்டவும் கட்டவிழ்க்கப்படவும் செய்தாயிற்று எனவும் பொருள் கொள்ளலாம் (NKJV - ஓரக் குறிப்பைக் காணவும்). “அப்போஸ்தலர்கள் அல்ல, பரலோகமே கட்டும் செயலையும், கட்டவிழ்க்கும் செயலையும் தொடங்குகிறது; அறிவிப்பது மட்டுமே, அப்போஸ்தலர்களுடைய செயலாகும்” என்று திரு. ரெய்ரி விளக்கமளித்துள்ளார்.³⁵

இன்றைய நாட்களில் இந்த வசனம் ஒரு நிலையில் உண்மையாய் விளங்குகிறது. அறிக்கை

செய்தல் என்னும் பொருளில் இது செயல்படுகிறது. பாவியான மனிதன் உண்மையாக மனத்திரும்பி இயேசு கிறிஸ்துவைத் தனது கர்த்தரும் இரட்சகருமாக ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, அதைக் காணும் கிறிஸ்தவன் அந்த மனிதனுடைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன என்று அறிக்கைசெய்யக் கூடும். அந்த மனிதன் இரட்சகரை ஏற்க மறுத்துரைக்கும்போது, கிறிஸ்தவ ஊழியன், அந்த மனிதனுடைய பாவங்கள் அவனிடத்திலேயே நிலைத்திருக்கின்றன என்று அறிக்கை செய்கிறான். “ஒரு சபையானது தேவனுடைய நாமத்தினாலே, உண்மையாக அவருடைய சித்தத்தின் படி செயல்புரியும்போது, அச்செயலில் தேவனுடைய முத்திரை பதிக்கப்படும்” என்று திருவாளர் வில்லியம் கெல்லி எழுதியுள்ளார்.

16:20 தாமே மேசியா என்று ஒருவரிடமும் சொல்ல வேண்டாமென்று தம்முடைய சீடர்களுக்கு இயேசு கட்டளையிட்டார். அவ்வாறு அவர்கள் அறிவித்தாலும் நம்பிக்கையற்ற இஸ்ரவேலில் அது எவ்வித நன்மையும் உண்டாக்கப்படாவிடவில்லை. ஒருவேளை அந்த அறிக்கையைக் கேட்கும் பொதுமக்கள் அவரை அரசராக முடிசூட்ட முனைந்து செயல்படுவார்கள். அவ்வாறு தேவ திட்டத்திற்கு மாறாக வெடிக்கும் கிளர்ச்சியை இரக்கமற்ற முறையில் ரோம அரசு ஒடுக்கிவிடும்.

இயேசு கிறிஸ்துவின் ஊழியத்தின் திருப்பு முனையாக இந்த வேத பகுதியைத் திருவாளர் ஸ்டீவர்ட் சுட்டிக்காட்டுகிறார்:

பிலிப்பு சௌரியாவின் நாள் சுவிசேஷங்களில் ஒரு பெரிய திருப்பு முனை நாளாகும். இந்நேர முதல் நீரோடைகள் வேறு திசையில் ஓடத் தொடங்குகின்றன. இயேசு கிறிஸ்துவின் ஊழியத்தின் தொடக்க காலத்தில், மக்கள் அவரை அரசராக அரியணையில் அமர்த்த முயற்சி செய்யத்தக்க அளவிற்குப் புகழ் ஓங்கியிருந்தது. ஆயின் இப்பொழுதோ அந்த மக்களின் ஆதரவு குன்றி திசை திரும்பிவிட்டது. சிலுவையை நோக்கி அலை அடிக்கத் தொடங்கி விட்டது... இரண்டாகப் பிரிக்கும் நடுக்கோடிக் செயலியாவில் இயேசு நின்றார். மலையின் முகட்டில் நின்று அவர் திரும்பிப் பார்க்கையில் கடந்து வந்த பாதைகள் காட்சியளித்தன. அவருக்கு முன்பாக இருள்கூழ்ந்த, கரடுமுரடான பாதை எதிர்நோக்கியிருந்தது. அவர் பின்புறமாகத் திரும்பிப்பார்த்தார். கடந்து வந்த மகிழ்ச்சி

சியான நாட்கள் ஒளிவீசி உள்ளத்தை ஆட்கொண்டன. முன்புறமாகத் திரும்பி இருளை நோக்கி உறுதியுண்டவராக வீரநடை நடந்தார். இப்பொழுது அவருடைய இலக்கு கல்வாரியில் பதிந்திருந்தது.³⁶

ஆ. அவருடைய மரணத்திற்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் சீடர்களை ஆயத்தப்படுத்துதல் [16:21-23]

16:21 இயேசுவே மேசியா என்றும் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரன் என்றும் சீடர்கள் அறிந்து விட்டனர். அவருடைய மரணத்தைப் பற்றியும் உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்தும் முதல்முறையாக அவர் முன்னுரைக்கவிருப்பதை அவர்களும் இப்பொழுது கேட்க ஆயத்தமாகிவிட்டனர். அவருடைய நோக்கம் ஒருக்காலும் தோல்வியடையாது, அவர்கள் வெற்றியின் பக்கமாக இருக்கின்றனர், என்ன நடந்தாலும் அவர்கள் வெற்றி பெறுவது உறுதி என்பதையெல்லாம் இப்பொழுது அறிந்திருந்தனர். ஆகவே ஆயத்தமாக்கப்பட்ட இருதயங்களை நோக்கிக் கர்த்தர் மறைபொருளாயிருந்த செய்தியைப் போட்டுடைத்தார். அவர் **எருசலேமுக்குச் செல்ல வேண்டும்**; மதத்தலைவர்களால் **பலபாடுகள் படவேண்டும்**, **கொலை செய்யப்படவேண்டும்**, **மூன்றாம் நாளில் உயிர்த்தெழு வேண்டும்**. எந்தவொரு இயக்கத்தின் செயல்பாட்டையும் நிறுத்திவிட இந்தச் செய்தி போதுமானது. ஆனால் **மூன்றாம் நாளில் உயிர்த்தெழுவேண்டும்** என்னும் கடைசி அறிக்கை, இயக்கத்தின் செயல்பாட்டை அழிக்கக்கூடியது அன்று. அது முற்றிலும் வேறுபட்ட பொருளை உடையது.

16:22 தன்னுடைய குரு இவ்வாறு பாடுகள் அனுபவிக்கப் போகிறார் என்ற எண்ணம் பேதுருவை ஆத்திரமடையச் செய்தது. அவருடைய பாதையை மறித்து அவரைப் பிடித்துத் தனியே அழைத்துச் சென்று, “**ஆண்டவரே, இது உமக்கு நேரிடக் கூடாதே, இது உமக்குச் சம்பவிப்பதில்லை**” என்ற பேதுரு எதிர்த்துக் கூறினார்.

16:23 பேதுருவின் சொற்கள், கர்த்தராகிய இயேசுவைக் கண்டிப்போடு பேசவைத்தது. பாவி களுக்காகத் தமது உயிரைக் கொடுக்கவே அவர் இப்புவிடில் தோன்றினார். இந்நோக்கத்தைத் தடை செய்கிறவன் எவனும் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இசைந்து செல்கிறவன் ஆகான். ஆகவே, “**எனக்கும் பின்னாகப்போ, சாத்தானே, நீ எனக்கு இடறலாயிருக்கிறாய்; தேவனுக்கு**

ஏற்றவைகளைச் சிந்தியாமல் மனிதருக்கு ஏற்றவைகளைச் சிந்திக்கிறாய்” என்று அவர் பேதுருவைக் கண்டித்தார். பேதுருவைச் சாத்தானே என்று அழைத்ததன் மூலமாக, அவர் பிசாசு பிடித்தவர் என்றோ, சாத்தானின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் அவர் இருந்தார் என்றோ இயேசு சொல்லவில்லை. (சாத்தான் என்னும் சொல் பகைஞன் என்னும் பொருளுடையது.) சாத்தானிடத்திலிருந்து அதாவது பகைஞனிடத்திலிருந்து என்ன எதிர்பார்க்க முடியுமோ அவற்றையே பேதுருவின் செயல்களும் சொற்களும் வெளிப்படுத்தின என்னும் பொருளிலேயே இயேசு பேசினார். அவர் கல்வாரிக்குச் செல்வதை எதிர்த்து நிற்பதன் மூலமாக, பேதுரு கர்த்தருக்குத் தடையாக விளங்கினார்.

ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் தனது சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு கர்த்தராகிய இயேசுவைப் பின்பற்றிச் செல்ல வேண்டும் என்னும் அழைப்பினைப் பெற்றுள்ளான். ஆனால் செல்லும் வழியில் சிலுவை அச்சுறுத்தும் வேளையில் நமக்குள்ளாக எழும் தொனி, “இது உனக்கு வேண்டாம், உன்னை விட்டுத் தூரமாயிருப்பதாக, இதிலிருந்து நீ தப்பித்துக்கொள்” என்று ஒலிக்கிறது. ஒருவேளை கீழ்ப்படிதலின் பாதையிலிருந்து வழிவிலகிச் செல்லும்படியாக, நமக்கு அன்பான வருடைய குரல் நம்மைத் தூண்டிவிடக்கூடும். அப்படிப்பட்ட சமயங்களில், “எனக்குப் பின்னாகப் போ, சாத்தானே, நீ எனக்கு இடறலாயிருக்கிறாய்” என்று நாம் கூறவேண்டும்.

இ. மெய்சீலத்துவத்துக்கான ஆயத்தம் (16:24-28)

16:24 கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்குச் சீடராக விளங்குவதில் என்னென்ன தேவை என்பதை அவர் இப்பொழுது வெளிப்படையாகக் கூறுகிறார்: தன்னைத்தான் வெறுத்தல், சிலுவையைச் சுமத்தல், அவரைப் பின்பற்றிச் செல்லுதல். தன்னைத்தான் வெறுத்தல் என்பது சுயத்தை வெறுப்பதற்கும் மேலானதாகும். அவருடைய கட்டுப்பாட்டுக்குள் தன்னை முற்றிலுமாக ஒப்பு வித்து, தன்னுடைய உரிமைகள் அனைத்தையும் அவருக்கு அளித்துவிடுதல் என்பதே அதன் பொருளாகும். அவமானத்தைச் சகித்தல், பாடுபடுதல், ஒருவேளை கர்த்தருக்காக உயிரையும் தியாகமாக அர்ப்பணித்தல், பாவத்துக்கும் சுயத்திற்கும் உலகிற்கும் மரித்தல் என்பவையே சிலுவையைச் சுமப்பதாகும். அவர் வாழ்ந்த வண்ணம் வாழ்வதே அவரைப் பின்பற்றிச் செல்லுதல் என்பதன் பொருளாகும். தாழ்மை,

வறுமை, இரக்கம் பாராட்டுதல், அன்பு, கிருபை, இன்னும் அனைத்து தெய்வீக குணங்களும் அவற்றுள் அடங்கும்.

16:25 சீடர்களாக விளங்குவற்கு இரண்டு தடைகள் ஏற்படும் என்று கர்த்தர் எதிர்பார்த்தார். முதலாவது, வசதிக்குறைவு, வேதனை, தனிமை அல்லது இழப்பு போன்றவற்றிலிருந்து தன்னைக் காத்துக்கொள்ள (இரட்சிக்க) வேண்டுமென்ற இயல்பான சோதனை. இரண்டாவது, செல்வந்தனாக வேண்டுமென்ற எண்ணம். முதலாவதைப் பொருத்தமட்டில், தன்னல நோக்கங்களுக்காக தன்னுடைய வாழ்வை இறுகப்பற்றிக்கொள்கிற ஒருவன் தனது வாழ்வில் நிறைவடையமாட்டான் என்று இயேசு எச்சரித்தார். மாறாக, தங்களுடைய சொந்த வாழ்க்கையைப் பொருட்படுத்தாமல், அவரிடம் தங்களை ஒப்புவித்து, அதற்கான விலையையும் கணக்கிடாமல் இருப்பார்களெனில், தாங்கள் வாழ்வதற்கான அர்த்தத்தைக் கண்டடைவார்கள்.

16:26 செல்வந்தராக வேண்டுமென்னும் இரண்டாவது சோதனை பகுத்தறிவு அற்ற விருப்பமாகும். “ஒருவேளை ஒரு மனிதன் தன்னுடைய தொழிலில் விருத்தியடைந்து இந்த உலகம் முழுவதையும் தனக்குச் சொந்தமாக அடைகிறான் எனக் கொள்வோம். இந்த அறிவீனமான வேட்கை அவனுடைய நேரத்தையும் ஆற்றலையும் உறிஞ்சி, அவன் தனது வாழ்வின் இன்றியமையா நோக்கத்தை அறியாத வண்ணம் செய்து விடும். அவ்வளவு பணத்தையும் சம்பாதித்து, அதனை உலகிலேயே விட்டுவிட்டு மரிப்பவன் நித்தியத்தில் வெறுங்கையனாய் வாழ்வானே! அதனால் என்ன பயன்?” என்று இயேசு வினவினார். பணத்தைச் சேகரிப்பதைக் காட்டிலும் மனிதனுக்கு இவ்வுலகில் பெரிய தொழில் இருக்கிறது. அரசின் திருநோக்கங்களுக்குப் பிரதிநிதியாக வாழ அவன் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறான். அதனை அவன் இழந்துபோவானென்றால், அவன் எல்லாவற்றையும் இழந்துபோவான்.

24-ஆவது வசனத்தில் நிர்ப்பந்தமான ஒன்றை இயேசு கிறிஸ்து அவர்களிடம் கூறினார். அதுவே கிறிஸ்தவத்தின் பண்பாகும். முதலில் நிர்ப்பந்தமான நிலைமை கூறப்படும். ஆனால் பெரும்புதையலையும் ஆசீர்வாத நன்மைகளையும் கண்டடையாமல் போகமாட்டீர்கள். இதனை பார்ப்பது ஹவுஸ் என்பார் அழகுற மொழிந்துள்ளார்:

திருமறையில் நமது மனதிற்கு ஒவ்வாததாகச் சொல்லப்பட்டுள்ள அனைத்தையும் அறிந்த

வன் ஒருவனை, இதுவரை மறைவாயிருந்து இனிமேல் வெளிப்பட்டு வியப்பில் எதுவும் ஆழ்த்தப்போவதில்லை. இந்த வாழ்க்கையிலோ இனிவரும் வாழ்விலோ இதுவரை நாம் கற்றிராத ஒவ்வொரு புதிய நிகழ்வும் நமக்குக் களிப்புண்டாக்கக் கூடிய வகையில் வெளிப்படும்.³⁷

16:27 பாடுகளை அனுபவித்த பின்னர் தாம் அடையப் போகிற மகிமையைக் குறித்து கர்த்தர் அப்பொழுது அவர்களுக்கு நினைவூட்டினார். அவருடைய இரண்டாம் வருகையின்போது அவருடைய பிதாவின் மகிமை பொருந்தினவராக தமது தூதர்களோடு அவர் மகா உன்னதமான நிலையில் பூமிக்குத் திரும்பி வருவார் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார். அதன் பின்னர் அவருக்காக வாழ்ந்தவர்களுக்குத் தக்க பலனை அவர் அளிப்பார். அந்த மகிமை நிறைந்த தருணத்தை நோக்கிச் செல்ல தன்னை முன்னிறுத்தி, எது இன்றியமையாதது என்று தீர்மானித்து, ஒருவர் தன் முழு வலிமையோடு அதனைப் பின்பற்றிச் செல்வாரெனில் அதுவே அவர் வெற்றியுள்ள வாழ்க்கையை அடைய வழிவகுக்கும்.

16:28 அடுத்ததாக அவர் வியத்தகு அறிவிப்பை வெளியிட்டார். அவரோடு கூட அங்கு நிற்பவர்களில் சிலர், அவர் தம்முடைய ராஜ்யத்தில் வருவதைக் காணும் முன் மரணத்தை ருசி பார்க்கமாட்டார்கள் என்பதே அந்த அறிவிப்பாகும். இதிலுள்ள பிரச்சனை என்னவெனில், அந்தச் சீடர்கள் யாவரும் இறந்து விட்டனர்; ஆனால் கிறிஸ்துவோ இன்னும் மகிமையோடும் வல்லமையோடும் தமது ராஜ்யத்தை நிறுவ வரவில்லை. இந்த அதிகாரம் இந்த வசனத்தோடு முடிவடைகிறதை ஒருபுறம் ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு, அடுத்த அதிகாரத்தில் முதல் எட்டு வசனங்களையும் இதனோடு சேர்த்துப் படிப்போமென்றால், அவர் வெளியிட்ட எளிதில் புரியாத அறிவிப்பிற்கான விளக்கத்தை அறிந்திட முடியும். இந்த வசனங்கள் மறுருப மலையில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளை விளக்கிக் காட்டுகின்றன. அங்கே பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் ஆகியோர் கிறிஸ்து மறுருபமடைவதைக் கண்டனர். கிறிஸ்து தமது மாட்சிமை மிக்க அரசை நிறுவ வருவதை முன் கூட்டியே காணக்கூடிய நற்பேற்றைப் பெற்றனர்.

கிறிஸ்து மறுருபமடைந்த நிகழ்ச்சியை, அவர் நிறுவ இருக்கும் அரசின் முன்னோட்டக் காட்சியாக நாம் கணிப்பதில் எவ்விதத் தவறும் இல்லை. “அவருடைய மகத்துவத்தைக் கண்ணாரக் கண்ட

வர்களாகவே, நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் வல்லமையையும் வருகையையும் உங்களுக்கு அறிவித்தோம்” என்று இந்த நிகழ்ச்சியை பேதுரு விவரிக்கிறார் (2 பேதுரு 1:16). “வல்லமையும் வருகையும்” என்னும் சொற்றொடர் அவருடைய இரண்டாவது வருகையையே குறிப்பிடுகிறது. “அவருடைய மகிமையைக் கண்டோம்; அது பிதாவானவருக்கு ஒரேபேறானவருடைய மகிமைக்கு ஏற்ற மகிமையாகவே இருந்தது” என்று இதே மறுருபமலை அனுபவத்தைக் குறித்து யோவான் எழுதியுள்ளார் (யோவான் 1:14). கிறிஸ்துவின் முதல் வருகை தாழ்மையுடன் கூடியதாக இருந்தது. ஆனால் அவருடைய இரண்டாம் வருகை மகிமை பொருந்தினதாக இருக்கும். இவ்வாறாக 28 -ஆவது வசனத்தில் உரைக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசனம் மறுருப மலையில் நிறைவேறியது. பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் ஆகியோர் மனித குமாரனை எளிய நசரேயனாக அல்ல, மகிமைமிக்க அரசராகக் கண்டனர்.

௩. மகிமைக்கென்று சீடர்களை ஆயத்தப் படுத்துதல்: மறுருபமடைதல் [17:1-8]

17:1,2 பிலிப்பு செசரியா பட்டணத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிக்கு ஆறுநாட்களுக்குப் பின்னர், பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் ஆகியோரை அழைத்துக் கொண்டு இயேசு கலிலேயாப் பகுதியில் இருந்த ஓர் உயர்ந்த மலைக்குச் சென்றார். ‘ஆறு நாட்கள்’ என்னும் சொற்றொடருக்குப் பல விளக்க வரையாளர்கள் அதிக முக்கியத்துவத்தை அளிக்கின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, “ஆறு மனிதனுக்குரிய எண்ணாகும். அவ்வெண் வேலை நாட்களைக் குறிக்கும். ஆறு நாட்களுக்குப் பின்னர், அதாவது எல்லா வேலையும் முடிந்த பிறகு, மனிதனுடைய நாட்களெல்லாம் முடிவடைந்த பிறகு கர்த்தருடைய நாள் அதாவது அவருடைய அரசு தொடரும்” என்று கேபலின் என்பார் கூறியுள்ளார்.

“ஏறக்குறைய எட்டு நாட்களுக்குப்” பின்னர் மறுருப நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது என்று லூக்கா எழுதியுள்ளார் (லூக். 9:28). அவர் முதல் நிகழ்ச்சி நடந்த நாளையும் மறுருப நிகழ்ச்சி நடந்த நாளையும் இடைப்பட்ட ஆறு நாட்களோடு சேர்த்து எட்டு நாட்கள் என்று கூறியிருக்கக் கூடும். எட்டு உயிர்த்தெழுதலின் நாளானபடியால் அது புதிய தொரு தொடக்கத்தைக் குறிக்கிறது. ஆகவே நிறுவப்பட இருக்கிற அரசை புதிய தொடக்கமாக லூக்கா குறிப்பிடுவது மிகவும் பொருத்தமானதே.

பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் ஆகியோர் இரட்சகருக்கு மிகவும் சிறப்பான முறையில்

நெருங்கினவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். அவர்களே இயேசு கிறிஸ்து மறுபெற்றதைத் தைக் காணும் சிறப்புபெற்றனர். இதுவரை அவருடைய மகிமை, சரீரமாகிய மாம்சத்திற்குள் திரையிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இப்பொழுதோ அவருடைய முகமும் வஸ்திரமும் சூரியனைப்போல பிரகாசித்து, கண்ணைச் கூசச் செய்தது. அவருடைய தெய்வீகத்தின் வெளிப்பாடாக அது காட்சியளித்தது. பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் தேவனுடைய பிரசன்னம் விளங்கிய செக்கினா மகிமை அல்லது மகிமை நிறைந்த மேகத்திற்கு அது ஒப்பாயிருந்தது. தம்முடைய அரசை நிறுவும்படி கர்த்தராகிய இயேசு வரும்போது எவ்வாறு இருப்பாரோ அதன் முன்புபெறாமலாக இந்தக் காட்சி விளங்கியது. அதன்பிறகு அவர் பலி செலுத்தப்படுகிற ஆட்டுக் குட்டியாகக் காட்சியளிக்கப்போவதில்லை. மாறாக யூதாக்கோத்திரத்துச் சிங்கமாகவே காட்சியளிப்பார். அவரைக் காண்பவர்கள் யாவரும் தேவனுடைய குமாரனாகவும் இராஜாதி ராஜாவாகவும், கர்த்தாதி கர்த்தராகவும் உடனடியாக அறிந்துபோற்றுவார்கள்.

17:3 மலையில் மோசேயும் எலியாவும் தோன்றி, எருசலேமில் விரைவில் நிகழவிருக்கிற அவருடைய மரணத்தைக் குறித்து உரையாடினர் (லூக். 9:30,31). மோசேயும் எலியாவும் பழைய ஏற்பாட்டுப் பரிசுத்தவான்களுக்குப் பிரதிநிதிகளாக விளங்குகின்றனர் எனக்கொள்ளலாம். அல்லது மோசே நியாயப்பிரமாணத்தையும், எலியா தீர்க்கதரிசனங்களையும் சுட்டிக்காட்டுவதாக எடுத்துக் கொள்வோமெனில், பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள இந்த இரண்டு வேதபகுதிகளும் அவர் அடையவிருக்கிற பாடுகளையும் அதைத் தொடர்ந்து அவர் பெறப்போகிற மகிமையையும் சுட்டிக்காட்டுபவை என்பதை நம்மால் உணரமுடியும். இவை தவிர மூன்றாவது வகையாகவும் இதற்குப் பொருள் கூறலாம். மரணமடைந்து பரலோகம் சென்ற மோசே, ஆயிரம் ஆண்டு ஆட்சிக்குள் பிரவேசிக்க மரித்தோரிலிருந்து எழும் அனைவருக்கும் அடையாளமாயிருக்கிறான். மரணத்தைக் காணாமல் பரலோகத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட எலியா, மறுபெற்றதைவதின் வழியாக அரசிற்குள் நுழைவோருக்கு அடையாளமாயிருக்கிறான்.

பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் ஆகிய சீடர்கள் பொதுவாக புதிய ஏற்பாட்டுப் பரிசுத்தவான்களுக்கு அடையாளமாக விளங்குகின்றனர். கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையின்போது

விசுவாசமுள்ள மீதியானவர்களாகிய யூதர்கள் இப்பூமியில் வாழ்வார்கள். அவர்கள் கிறிஸ்துவோடு ஆயிரமாண்டு ஆட்சிற்குள் நுழைவார்கள். இந்தச் சீடர்கள் அந்த மீதியான யூதர்களைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர் எனவும் கொள்ளலாம்.

கிறிஸ்துவின் ஆயிரமாண்டு ஆட்சியில் பல்வேறு புறஇன நாட்டினரும் ஆசிரித்துக்கப்படுவார்கள். மலையடிவாரத்தில் இருந்த திரளான மக்கள் அவர்களுக்கு ஒப்பாக இருக்கின்றனர் (வச. 14, லூக்கா 9:37-உடன் ஒப்பிட்டுக் காண்க).

17:4,5 அந்த அற்புதக் காட்சியைக் கண்ட பேதுரு உணர்ச்சிவயப்பட்டார். வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளைக் குறித்து நுட்பமான அறிவுடைய பேதுரு, அந்தப் பிரகாசமான காட்சியைப் படம்பிடித்து நிலையான ஒன்றாக ஆக்க விரும்பினார். மூன்று நினைவுக் கூடாரங்களை எழுப்பி ஒன்றை இயேசுவுக்கும், ஒன்றை மோசேக்கும், ஒன்றை எலியாவுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர் முன்பின் ஆராயாமல் ஆலோசனை கூறினார். இயேசுவின் பெயரை அவர் முதலாவது மொழிந்தது சரியானதே, ஆயினும் ஒப்புயர்வற்ற ஸ்தானத்தை அவருக்கு அளிக்காதது பேதுருவின் பெருந்தவறாகும். சமமானவர்கள் பலரில் இயேசு ஒருவரல்லர். அவரே எல்லாருக்கும் கர்த்தர். இப்பாடத்தை அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கும் பொருட்டு, அவர்கள் யாவரையும் ஒளிபொருந்திய மேகத்தால் திருத்தந்தை மூடினார். “இவர் என்னுடைய நேசகுமாரன், இவரில் பிரியமாயிருக்கிறேன், இவருக்குச் செவிகொடுங்கள்” என்று அறிக்கையிடவும் செய்தார். இராஜ்யத்தில் கிறிஸ்து தன்னிகரற்றவராக விளங்குவார், ஒப்பற்ற உன்னத மாமன்னராக விளங்குவார், அவருடைய சொற்களே முடிவான அதிகாரமுடைய சொற்களாக விளங்கும். இக்காலத்தில் அவரைப் பின்பற்றிச் செல்பவர்கள் இதனைத் தங்களுடைய இதயத்தில் நிலைநிறுத்திச் செயல்படவேண்டும்.

17:6-8 மகிமை நிறைந்த மேகமும், தேவனுடைய சத்தமும் ஸ்தம்பித்து நின்ற சீடர்களை முகங்குப்புற விழச் செய்தது. பயப்படாமல் எழுந்திருக்கும்படியாக இயேசு அவர்களிடம் கூறினார். அவர்கள் எழுந்து பார்த்தபோது இயேசுவைத் தவிர வேறொருவரையும் காணவில்லை. இயேசு கிறிஸ்துவின் அரசிலும் அவ்வாறே காணப்படும். இம்மானுவேலின் தேசத்தில் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே எல்லா மகிமையும் உடையவராயிருப்பார்.

உ. முன்னோடியைக் குறித்த செய்தி [17:9-13]

தாம் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருக்கும் வரை, சீடர்கள் மலையில் கண்டவற்றை ஒரு வருக்கும் சொல்லவேண்டாம் என்று இயேசு மலையிலிருந்து இறங்கியபோது அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார். ரோம ஆதிக்கத்திலிருந்து தங்களை அவர் விடுவிப்பாரென்று யூதர்கள் அதிக ஆவலுடன் எதிர்நோக்கியிருந்தனர். ஆகவே ரோமர்களிடமிருந்து காப்பாற்றுபவராக இயேசுவை ஏற்க அவர்கள் ஆயத்தமாயிருந்தனர். ஆனால் பாவத்திலிருந்து காக்கும் இரட்சகராக அவரை ஏற்க அவர்கள் விரும்பவில்லை. பெரும்பாலும் எல்லாநிலைகளிலும் இஸ்ரவேல் தங்களது மேசியாவை ஏற்க மறுத்து விட்டது. ஆகவே இந்த மேசியாவின் மகிமை நிறைந்த காட்சியைக் குறித்து யூதர்களிடம் கூறுவதில் எவ்விதப் பயனுமில்லை. அவருடைய உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பின்னரோ அச்செய்தி உலகமெங்கும் அறிவிக்கப்படும்.

17:10-13 கிறிஸ்து வல்லமையோடும் மகிமையோடும் வரவிருக்கும் காட்சியைச் சீடர்கள் அப்பொழுதுதான் கண்டிருந்தனர். ஆனால் அவருடைய முன்னோடியோ இன்னும் வரவில்லை. மேசியா வருகை புரிவதற்கு முன்னர் எலியா வரவேண்டும் என்று மல்கியா முன்னுரைத்தான் (மல். 4:5,6). ஆகவே இயேசுவின் சீடர்கள் அதைக் குறித்து அவரிடம் வினவினர். எலியா முந்தி வரவேண்டும் என்பதை ஒப்புக்கொண்ட இயேசு, எலியா ஏற்கனவே வந்தாயிற்று என்று விளக்கமளித்தார். யோவான் ஸ்நானகனையே அவர் குறிப்பிட்டார் என்பது வெளிப்படல (வச. 13-ஐக் காண்க). யோவான் எலியா அல்ல (யோவான் 1:21), ஆனால் “எலியாவின் ஆவியையும் வல்லமையையும் உடையவராக” அவர் வந்தார் (லூக். 1:17). யோவானையும் அவர் உரைத்த செய்திகளையும் இஸ்ரவேல் ஏற்றுக்கொண்டிருந்திருக்குமென்றால், அவர் எலியாவைப் பற்றி முன்னுரைக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசனத்தை நிறைவேற்றியிருப்பார் (மத். 11:14). ஆயின் யோவானின் ஊழியத்தின் முக்கியத்துவத்தை இஸ்ரவேல் உணரவில்லை. தங்கள் மனம்போல அவரை நடத்தினார்கள். யோவானின் மரணம், மனிதகுமாரனை அவர்கள் என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்பதற்கு முன்னடையாளமாக விளங்கிற்று. அவர்கள் முன்னோடியை ஏற்கவில்லை; அவர்கள் மாவரசரையும் ஏற்கப்போவதில்லை. இவற்றையெல்லாம் இயேசு கூறிய

போது, யோவான் ஸ்நானகனைக் குறித்தே இயேசு பேசுகிறார் என்பதைச் சீடர்கள் உணர்ந்து கொண்டனர்.

கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகைக்கு முன்பு, இஸ்ரவேலை ஆயத்தப்படுத்தும்படி ஒரு தீர்க்கதரிசி எழுந்திருப்பார் என்பது நம்புதற்குரிய செய்தியாகும். அவர் எலியாவாகவே இருக்கலாம், அல்லது அவருக்கு இணையான ஊழியத்தைச் செய்யக்கூடிய ஒருவராக இருக்கலாம். ஆனால் இதனை உறுதியாகச் சொல்வது இயலாது.

உஉ. ஐயத்தினாலும் உபவாசத்தினாலும் ஊழியத்திற்கு ஆயத்தமடைதல் [17:14-21]

வாழ்க்கை எப்பொழுதும் மனமகிழ்ச்சிக்கிரிய அனுபவமாக இருப்பதில்லை. ஆவிக்குரிய எழுச்சியின் அனுபவத்தைக் கடந்துசென்ற பிறகு, அங்கு கடும் உழைப்பு, தியாகம் ஆகியவற்றைச் சந்திக்க வேண்டிய நேரங்கள் உண்டாகும். மலையின் உச்சியிலிருந்து இறங்கி, பள்ளத்தாக்குகளில் மனிதர்களுடைய தேவைகளை நிறைவு செய்ய வேண்டிய வேலையும் உள்ளது.

17:14,15 மலையடிவாரத்தில் கலக்கமடைந்த தகப்பன் ஒருவன் இரட்சகருக்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் இயேசுவைக் கண்டவுடன் முழங்கால்படியிட்டு பிசாசு பிடித்திருந்த தனது மகனைக் குணமாக்கும்படி உணர்ச்சி மிக்கவனாய் வேண்டினான். அவனுடைய மகனோ சந்திரரோகம் என்னும் வலிப்பு நோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தான். அந்நோயின் காரணமாக அவன் சிலவேளைகளில் தீயிலும் அடிக்கடி நீரிலும் விழுந்தான். அதனால் அவனுடைய உடலில் தீக்காயங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. மேலும் நீரில் மூழ்கிவிடக் கூடிய ஆபத்தும் பெருகியிருந்தது. சாத்தானின் கொடுமைக்கு ஆளானவர்களுக்கு முதல்தரமான எடுத்துக் காட்டாக அவன் விளங்கினான். சாத்தானிலும் கொடுமை செய்கிற எஜமானன் வேறு ஒருவனும் இல்லை.

17:16 அந்தத் தகப்பன் சீடர்களின் உதவியை நாடினான். அவன் கற்றுக்கொண்டதோ, “மனிதர்களின் உதவியை நாடுவது வீண்” என்பதே யாகும். அச்சிறுவனைக் குணப்படுத்த அவர்களுக்கு ஆற்றல் இல்லை.

17:17 “விசுவாசமில்லாத மாறுபாடுள்ள சந்ததியே, எதுவரைக்கும் நான் உங்களோடு இருப்பேன்? எதுவரைக்கும் உங்களிடத்தில் பொறுமையாயிருப்பேன்?” என்று இயேசு தமது

சீடர்களை நோக்கிக் கூறினார். சந்திரரோகியைக் குணமாக்க அவர்கள் விசுவாசமற்றவராயிருந்தனர். அந்த நிலையில், அன்று வாழ்ந்த யூதர்களில் பெரும்பாலோர் விசுவாசமற்றவராகவும், பிடிவாதமாகத் தவறு செய்கிறவர்களாகவும் இருந்தனர்.

17:18 வலிப்பு நோயால் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவன் இயேசுவினிடத்தில் கொண்டு வரப்பட்டபோது அவர் பிசாசை அதட்டினார். பாடு அனுபவித்தவன் அந்நேரமே நலம்பெற்றான்.

17:19,20 தங்களது ஆற்றலற்ற தன்மையைக் கண்டு குழப்பமடைந்த சீடர்கள், அதைக் குறித்து கர்த்தரிடம் தனியே விசாரித்தனர். “அவிசுவாசம்” என்று வெளிப்படையாகப் பதிலுரைத்தார் இயேசு. மிகச்சிறிய விதையான கடுகளவு விசுவாசம் அவர்களுக்கு இருந்திருக்குமாயின், மலை பெயர்ந்து கடலில் விழட்டும் என்று அவர்கள் கட்டளையிட அது நடந்திருக்கும். ஆனாலும் தேவனுடைய கட்டளை மற்றும் வாக்குத்தத்தம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையைச் சார்ந்தே மெய்யான விசுவாசம் விளங்கவேண்டும் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

11. சீடர்களுக்கு அரசர் அறிவுரை வழங்குதல் [அதி. 18-20]

அ. தாழ்மையைப் பற்றிய அறிவுரை [18:1-6]

தாழ்மை, பிழைபொறுத்தல் ஆகியவற்றைக் குறித்து கர்த்தர் ஆற்றிய சொற்பொழிவு என்று 18-ஆவது அதிகாரம் அழைக்கப்படுகிறது. கிறிஸ்து அரசரின் குடிமக்கள் என்று உரிமை பாராட்டும் மனிதர்களுக்கு ஏற்ற நடத்தைையைப் பற்றிய கோட்பாடுகள் இங்கு வரையறுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன.

18:1 பரலோக ராஜ்யம் அமைதியும் வளமும் நிறைந்த பொற்காலமாக விளங்கும் என்று சீடர்கள் எப்பொழுதும் அதைக்குறித்து எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருந்தனர். இப்பொழுது, அவ்வரசில் மேன்மையான பதவிகளைப் பெறவேண்டுமென்று ஆவல்கொள்ளத் தொடங்கினர். அவர்களுடைய தற்பெருமையின் ஆவி, “பரலோக ராஜ்யத்தில் எவன் பெரியவனாய் இருப்பான்?” என்னும் கேள்வியை எழுப்பியது.

18:2,3 உயிருள்ள எடுத்துக்காட்டின் மூலமாக இயேசு அவர்களுக்கு ஒரு பாடத்தை கற்பித்தார். அவர்கள் நடுவில் ஒரு சிறுபிள்ளையை நிறுத்தி, மனிதர்கள் மனந்திரும்பி பிள்ளைகளைப்

போல் ஆகாவிட்டால் பரலோக ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டார்கள் என்று இயேசு கூறினார். இங்கே பரலோக ராஜ்யத்தின் உள்ளார்ந்த நிலையைக் குறித்து அவர் பேசினார், மெய்யான விசுவாசியாக ஒருவர் விளங்க, தற்பெருமைக்குரிய அனைத்து எண்ணங்களையும் புறம்பே தள்ளிவைத்துவிட்டு, சிறு பிள்ளையைப்போல தாழ்மையான இடத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தனது பாவ நிலையையும், தகுதியற்ற தன்மையையும் ஒப்புக்கொண்டவராக, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைத் தனது ஒரே நம்பிக்கையாக ஏற்கும்போது இது தொடங்குகிறது. இந்த மனப்பான்மை அவருடைய கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை முழுவதும் தொடர வேண்டும். தம்முடைய சீடர்கள் இரட்சிப்பைப் பெறவில்லையென்று இயேசு இங்கே குறிப்பிடவில்லை. யூதாஸ் தவிர அனைவரும் அவரிடத்தில் மெய்யான நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். ஆகவே அவர்கள் நீதிமான் களாக்கப்பட்டிருந்தனர். ஆயினும் அவர்கள் இன்னும் தூய ஆவியானவரை நாம் இப்பொழுது பெற்றிருப்பதைப்போல உள்ளூறையும் நபராகப் பெற்றிருக்கவில்லை. அதன் காரணமாக மெய்யான தாழ்மை உடையவராய்த் திகழ்வதற்குரிய வல்லமை அவர்களிடத்தில் இல்லை. (எனினும் அவ்வல்லமையைப் பெற்றிருக்கும் நாம் அதனைப் பயன்படுத்த வேண்டிய விதமாகப் பயன்படுத்துகிறதில்லை). அவர்களுடைய தவறான எண்ணங்கள் யாவும் அவருடைய அரசிற்கு உகந்தவண்ணம் மாற வேண்டியவையாயிருந்தன. இதுவே அவர்கள் மனந்திரும்பவேண்டியதன் அடிப்படை.

18:4 சிறுபிள்ளையைப் போல தன்னைத் தாழ்த்துகிறவனே பரலோக அரசில் பெரியவனாக இருப்பான். இவ்வுலகில் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள தரங்கள், மதிப்பீடுகள் அனைத்திற்கும், அவ்வரசில் நிர்ணயிக்கப்படும் தரங்கள், மதிப்பீடுகள் யாவும் எதிர்மாறானவை. நம்முடைய சிந்தனை ஓட்டம் எதிர்த்திசைக்குத் திரும்பிவிடப்பட வேண்டும். கிறிஸ்து சிந்திப்பதுபோல நாம் சிந்திக்க வேண்டும் (பிலி. 2:5-8 ஆகிய வசனங்களைக் காண்க).

18:5 சிறு பிள்ளையைக் குறித்துப் பேசிக் கொண்டிருந்த இயேசு நமதறிவுக்குப் புலப்படா வண்ணம், ஆவிக்குரிய பிள்ளையைக் குறித்து பேசத் தொடங்குகிறார். அவரைப் பின்பற்றிச் செல்லும் தாழ்மையான மனிதனை அவருடைய நாமத்தில் ஏற்றுக்கொள்பவர், கர்த்தரையே ஏற்றுக்கொண்டவருக்கு ஒப்பான பிரதிபலனை அடை

வார். சீடனுக்குச் செய்யப்பட்டது போதகருக்கே செய்யப்பட்டதாகக் கருதப்படும்.

18:6 இதற்கு மாறாக, ஒரு விசுவாசியைப் பாவம் செய்யத் தூண்டுபவர் மாபெரும் தண்டனையைப் பெறுவார்; அவனுடைய கழுத்தில் பெரிய ஏந்திரக்கல் கட்டப்பட்டு சமுத்திரத்தின் ஆழத்தில் அவனை அமிழ்த்துவது அவனுக்கு நலமாயிருக்கும். (இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பெரிய இயந்திரக் கல்லை (செக்கு) மாடு போன்ற விலங்குகளைப் பூட்டியே சுற்றமுடியும். சிறிய இயந்திரக்கல்லைக் கைகளால் சுற்றமுடியும்.) ஒருவருக்கு எதிராக ஒருவர் பாவத்தில் ஈடுபடுவது கேடுவிளைவிக்கும் செயலாகும். ஆனால் மற்றொரு விசுவாசி பாவம்செய்யக் காரணமாக விளங்குவது, அவருடைய குற்றமற்ற தன்மையைக் குலைத்து அவருடைய உள்ளத்தைக் கெடுப்பதும், அவருடைய மரியாதையைக் கறைபடுத்துவதும் ஆகும். பிறருடைய தூய்மையோடு விளையாடுவதைக் காட்டிலும் கொடிய மரணத்தில் உயிர்விடுவது நல்லது!

ஆ. இடறல்களைத் தவிர்ப்பது பற்றிய அறிவுரை (18:7-14)

18:7 இடறல்கள் எழுவதைத் தவிர்க்க இயலாதென்று இயேசு தொடர்ந்து விளக்கினார். உலகமும், மாமிசமும், பிசாசும் ஒன்று சேர்ந்து பாவம் செய்யவும் நெறிபிறழவும் தூண்டுகின்றன. ஆனால் இத்தீய சக்திகளுக்கு ஒருவர் பிரதிநிதியாகச் செயல்படுவாராயின் அவர் பெறும் தண்டனை மிகக்கொடியதாக இருக்கும். ஆகவே மனிதர்கள் இறை மக்களைத் தூண்டிவிடுவதற்குப் பதிலாகத் தங்களை ஒழுங்குபடுத்திக்கொள்ள கடுமையான முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று இரட்சகர் எச்சரித்தார்.

18:8,9 வேறொருவருடைய வாழ்வில் தேவனுடைய செயல்பாட்டை அழிப்பதை விடுத்து, பாவம் செய்கிற கையையோ காலையோ கண்ணையோ மருத்துவரின் கத்திக்கு முன்பாகக் கொண்டு போய் அதைத் துண்டிப்பது சிறந்தது. எல்லா உறுப்புகளுடனும் நரகத்திற்குள் செல்வதைக் காட்டிலும், சில உறுப்புகள் இன்றி நித்திய ஜீவனுக்குள் பிரவேசிப்பது நல்லது. விண்ணுலகில் பலருடைய உடல்களில் சில உறுப்புகள் இரா என்று கர்த்தர் இங்கே சொல்லவில்லை. மாறாக, இவ்வுலகிலிருந்து மறு உலகிற்குச் செல்லுங்கால் அவர்களது சரீரங்கள் எத்தகைய நிலையில் இருக்க வேண்டும் என்பதையே அவர் குறிப்பிடுகிறார். உயிர்த்தெழுந்த உடல் முழுமை

யானதாகவும், நிறைவானதாகவும் இருக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

18:10 அடுத்ததாக தம்முடைய சிறியரில் ஒருவனை இழிவாக நடத்துவதைக் குறித்து தேவகுமாரன் எச்சரித்தார். அந்தச் சிறியர் பரலோக ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்தவராகவோ, சிறுபிள்ளைகளாகவோ இருக்கலாம். இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ள கருத்தை வலியுறுத்தும் பொருட்டு, அவர்களுக்குரிய தேவதூதர்கள் பரலோகத்திலே தேவசமூகத்திலிருந்து அவருடைய முகத்தை எப்போதும் தரிசிப்பதாக அவர் கூறினார். நம்முடைய பாதுகாவலர்களாக செயல்புரியும் தேவதூதர்களே இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர் எனக் கருதலாம் (எபி. 1:14 -ஆம் வசனத்தைக் காண்க).

18:11 இவ்வசனம் RSV மற்றும் பல புதிய மொழி பெயர்ப்புகளில் இடம் பெறவில்லை. ஆயினும் இது நமது இரட்சகரின் திருப்பணியின் முக்கியமான நோக்கத்தை எடுத்தியம்புவதாகவும் இந்த வேத பகுதியோடு நெருங்கிய தொடர்புடையதாகவும் இருக்கிறது. மேலும் பல வேதாகமக் கையெழுத்துப் பிரதிகளில் இது இடம் பெற்றுள்ளது.³⁸

18:12,13 அன்புள்ளம் கொண்ட மேய்ப்பரின் இரட்சிப்பின் ஊழியத்தின் பயனைப் பெற சிறு பிள்ளைகளும் தகுதியுடையவர்களேயாவர். நூறு ஆடுகளில் ஒன்று காணாமற் போனாலும், அவர் தொண்ணூற்றொன்பதையும் விட்டுவிட்டு, காணாமற்போனதைக் கண்டடையுமட்டும் அதைத் தேடுகிறார். அவ்வாறு அலைந்து திரியும் ஆட்டைக் கண்டுபிடிக்கும் மேய்ப்பரின் மகிழ்ச்சி, தேவனுக்குச் சொந்தமான சிறுபிள்ளைகளை நாம் மரியாதையோடும், மதிப்போடும் நடத்த வேண்டுமென்பதை நமக்குக் கற்றுத்தருகிறது.

இ. இடறல் அளிப்போரை ஒழுங்குபடுத்துவதைப் பற்றிய அறிவுரை (18:15-20)

இந்த அதிகாரத்தின் எஞ்சிய பகுதி, சபை அங்கத்தினர்களுக்கிடையே எழும் கருத்து வேறுபாடுகளைப் பற்றியும், அளவற்ற மன்னிப்பின் தேவை பற்றியும் அறிவுரை வழங்குகிறது.

18:14 சிறுபிள்ளைகள் தேவதூதர்களுக்கும், நல்மேய்ப்பராகிய இயேசுவுக்கு மட்டுமின்றி, பிதாவாகிய தேவனுக்கும் முக்கியமானவர்களாக உள்ளனர். அவர்களில் ஒருவராகிலும் கெட்டுப் போவது பிதாவின் சித்தமல்ல. தேவதூதர்களும், கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவும், பிதாவாகிய தேவனும் அவர்களில் அக்கறை கொண்டிருப்பார்

களெனில், மெய்யாகவே நாமும் அவர்களை உதாசீனப்படுத்தலாகாது. அவர்கள் பார்வைக்கு சிறியவர்களாக இருப்பினும், நேசிப்பதற்கு உகந்த வர்களாகக் காணப்படாதிருப்பினும் நாம் அவர்களைப் புறக்கணிக்கக் கூடாது.

18:15 ஒரு விசுவாசி மற்றொரு விசுவாசிக்கு எதிராகக் குற்றமிழைக்கும்போது, குற்றமிழைக்கப்பட்ட கிறிஸ்தவரின் பொறுப்புகள் பற்றி தெளிவான அறிவுரைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. முதலாவது, அவ்விரண்டு விசுவாசிகளும் தனிப்பட்ட முறையில் அவர்களுக்கிடையே உள்ள பிரச்சினையைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். குற்றம் இழைத்தவர் தனது குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்வாராயின், அவர்களுக்குள்ளாக உடன்பாடு ஏற்பட்டுவிட்டது எனக்கருத வேண்டும். ஆனால் அவ்வாறு நாம் செய்வதில்லை என்பதே பிரச்சனை. அதைக் குறித்து மற்றவர்களிடம் புறங்கூறி செய்தியைப் பரப்பிவிடுகிறோம். பின்னர் அச்செய்தியானது காட்டுத்தீபோலப் பரவி, பிரச்சினை பலமடங்கு பெருகிவிடுகிறது. ஆகவே முதற்கட்டம், “அவனிடத்தில் போய், நீயும் அவனும் தனித்திருக்கையில் அவன் குற்றத்தை உணர்த்து” என்பதை நாம் உணர வேண்டும்.

18:16 குற்றமிழைத்த சகோதரன் செவிகொடாவிடில், அவருடைய சீர்திருந்துதலை நோக்கமாகக் கொண்டு குற்றமிழைக்கப்பட்டவர் தன்னுடன் **இரண்டு மூன்று பேரை** அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். தொடர்ந்து மனம் வருந்தாமல் இருப்பது எவ்வளவு தவறான நிலை என்பதை அவர் அதிகமாக உணரும் பொருட்டு வலியுறுத்துகிற செயலாக இது விளங்கும். அதனினும் கூடுதலாக, “இரண்டு மூன்று சாட்சிகளுடைய வாக்கினாலே சங்கதிகளெல்லாம் நிலைவரப்படும்படி” எல்லாம் செய்யப்பட வேண்டும் என்று வேதம் கூறுகிறதை நிறைவேற்றுவதாகவும் இது விளங்குகிறது (உபா. 19:15). இரண்டு மூன்று சாட்சிகளுடைய ஆதாரத்துடன் மட்டுமே ஒருவர் மீது சுமத்தப்படும் குற்றம் கருத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்னும் எளிய உண்மையைச் சபைகள் புறக்கணித்த காரணத்தினால், அவை எவ்வளவாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை அளந்து கூறுதல் அரிது. இக்கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பதில் உலகிலுள்ள நீதிமன்றங்கள் பல கிறிஸ்தவ சபைகளைக் காட்டிலும் அதிக நீதியுடன் நடந்துகொள்கின்றன.

18:17 அதன் பிறகும் குற்றமிழைத்தவர் குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ளாமலும் மன்னிப்பு கோரா

மலும் இருப்பாரெனில், அந்தப் பிரச்சினையை உள்ளூர் சபைக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். அந்த வழக்கை விசாரிப்பது உள்ளூர் சபையேயன்றி நீதிமன்றமல்ல என்பதை நாம் கருத்தில் கொள்வது முக்கியம். ஒரு விசுவாசி மற்றொரு விசுவாசிக்கு எதிராக நீதிமன்றத்தை நாடுவது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது (1 கொரி. 6:1-8).

குற்றமிழைத்தவர் சபைக்கும் செவிகொடாமல் இருப்பாரானால் அவர் அஞ்ஞானியைப் போலவும் ஆயக்காரனைப் போலவும் கருதப்பட வேண்டும். அவர் சபைக்குப் புறம்பானவராகக் கருதப்பட வேண்டும் என்பதே இக்கூற்றின் சரியான பொருளாக இருக்கிறது. அவர் மெய்யான விசுவாசியாக இருப்பினும், அவ்வாறு அவர் நடந்து கொள்ளாத காரணத்தினால், அவரது நடத்தைக்கேற்ப அவரை நடத்துவதே பொருத்தமானதாகும். அவர் உலகளாவிய சபையின் அங்கமாக விளங்கினாலும், உள்ளூர் சபையின் உரிமைகளிலிருந்து அவரை விலக்கி வைக்க வேண்டும். இவ்வகையான ஒழுங்கு நடவடிக்கை மிகவும் கடினமான ஒன்றாகும். “அப்படிப்பட்டவருடைய ஆவி கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாளிலே இரட்சிக்கப்படும்படி, மாம்சத்தின் அழிவுக்காக” அவரைத் தற்காலிகமாகச் சாத்தானுக்கு ஒப்புக்கொடுப்பதாக அச்செயல் விளங்கும் (1 கொரி. 5:5). அவர் குற்ற உணர்வை அடைந்து, தனது குற்றத்தை அறிக்கையிடச் செய்வதே இதன் நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். அவர் அந்த நிலையை எட்டும்வரை, பிறர் அவரிடம் மரியாதையுடன் நடந்துகொள்ள வேண்டும். ஆயின் அவருடன் ஐக்கியம் கொள்ளாதிருப்பதன் மூலமாக அவருடைய பாவத்தை நாம் இன்னும் மன்னிக்கவில்லை என்பதையும் தெரியப்படுத்த வேண்டும். அவரிடம் தெய்வீக மனவருத்தம் உண்டாயிற்று என்று அறிந்த உடனேயே சபை அவரை மீண்டும் சபையின் ஐக்கியத்திற்குள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

18:18 இந்த வசனம் இதற்கு முந்தின வசனத்தோடு தொடர்புடையதாகும். மன்றாட்டுடன் திருமறைக்குக் கீழ்ப்படிந்து சபை ஒரு நபரின்மீது எடுக்கும் ஒழுங்கு நடவடிக்கை **பரலோகத்திலும்** கட்டப்பட்டு கனம்பண்ணப்படும். அவ்வாறு ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்ட நபர், மனந்திரும்பி பாவத்தை அறிக்கையிட, சபை அவரை ஏற்றுக் கொள்ளுதலாகிய கட்டவிழ்க்கப்படும் செய்கையும் தேவனால் உறுதிசெய்யப்படும் (யோவான் 20:23-ஐக்க காண்க).

18:19 “இவ்வாறு ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கும்போது சபையில் யாரெல்லாம் கலந்து கொள்ள வேண்டும்?” என்னும் கேள்வி எழுவது இயற்கையே. இரண்டு சகோதரர்கள் அந்தப் பிரச்சினையை தேவனுக்கு முன்பாக ஜெபத்தில் கொண்டு வந்து, அந்த ஜெபம் கேட்கப்பட்டது என்று உறுதி கொண்டிருப்பாரெனில் அது போதும் என்பதே அக்கேள்விக்கான விடையாகும். ஜெபத்திற்கு தேவன் விடையளிக்கிறார் என்னும் வாக்குறுதியைக் குறிக்கும் வகையில் பொதுவாக இந்த வசனம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆயினும் சபை ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கும் நிகழ்ச்சியோடு இது தொடர்புடையது என்பதை இவ்வசனத்தின் பின்னணி நமக்கு எடுத்துரைக்கிறது. இந்த வசனத்தை சபை ஒன்றுகூடி ஜெபிக்கும் நேரத்துடன் தொடர்புபடுத்தும்போது, ஜெபத்தைப் பற்றிய பிற வசனங்களின் வெளிச்சத்தில் பொருள் கொள்வது சிறந்தது. எடுத்துக்காட்டாக நம்முடைய மன்றாட்டுகள் :

1. வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள தேவ சித்தத்திற்கு ஏற்ப ஏறெடுக்கப்பட வேண்டும் (1 யோவான் 5: 14, 15).
2. விசுவாசத்துடன் ஏறெடுக்கப்பட வேண்டும் (யாக். 1: 6-8).
3. உண்மையுள்ள இருதயத்துடன் ஏறெடுக்கப்பட வேண்டும் (எபி. 10: 22), இன்னும் பல.

18:20 இந்த வசனம் சொல்லப்பட்டுள்ள கருத்துகளின் பின்னணியில் விளக்கப்பட வேண்டும். இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சபை கூடுதல், பொதுவான சபைக் கூட்டத்தையோ, ஜெபக் கூட்டத்தையோ குறிக்காமல், ஏதோவொரு பாவத்தினால் பிரிவினையடைந்த இரண்டு சகோதரர்களை ஒருமனப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர வேண்டும் என்னும் எண்ணத்துடன் நடத்தப்படும் கூட்டத்தையே குறிக்கிறது. கிறிஸ்துவே நடுநாயகராக விளங்கும் பொதுவான சபைக் கூட்டங்களுக்கு இச்சத்தியம் பொருத்தம் உடையதாக இருப்பினும், ஒரு குறிப்பிட்ட வகையிலான கூட்டமே இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“அவருடைய நாமத்தினாலே” கூடுதல் என்னும் சொற்றொடர் அவரது அதிகாரத்தைக் குறிக்கிறது. அவர் எத்தகையவர் என்பதை முழுமையாக ஏற்றுக்கொண்ட நிலையில், திருமறைக்கு முற்றிலுமாகக் கீழ்ப்படிந்த நிலையில் அக்கூட்டம் நடைபெற வேண்டும். எந்த ஒரு குழுவினரும் தாங்கள் மட்டுமே அவருடைய

திருப்பெயரில் கூடுகிறவர்கள் என்று உரிமை கோர முடியாது. அவ்வாறு ஒரு கூடுதல் மட்டுமே உண்டெனக் கொண்டால், அவருடைய பிரசன்னம், பூமியில் அவருடைய சார்த்தின் சிறுபகுதிக்கு மட்டுமே சொந்தமானது என்றாகிவிடும். எங்கெல்லாம் இரண்டு பேராவது மூன்று பேராவது அவரைக் கர்த்தரும் இரட்சகருமாக ஏற்றுக் கொண்டவர்களாகக் கூடுகிறார்களோ அங்கெல்லாம் அவர்கள் நடுவில் அவர் இருப்பார்.

௩. அளவற்ற மன்னிப்பு பற்றிய அறிவுரை (18:21-35)

18:21,22 அத்தருணத்தில், தனக்கு எதிராகப் பாவம் செய்த சகோதரனை எத்தனை தரம் மன்னிக்க வேண்டும் என்னும் கேள்வியை பேதுரு எழுப்பினார். ஏழுதரம் என்று அதற்குத் தானே பதிலுரைத்து, அந்த வரம்பு தனது அசாதாரண கிருபையை வெளிப்படுத்தும் என்று அவர் எண்ணினார். “ஏழுதரம் மாத்திரமல்ல, ஏழுபெழுபது தரம் மட்டும்” என்று இயேசு விடை பகர்ந்தார். இங்கே எழுத்தின்படி 490 தடவையென்று பொருள் கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் கூறாமல், “எண்ணிக்கையிலடங்கா தடவைகள்” என்னும் கருத்துடனேயே அவர் கூறினார்.

“மேற்கூறிய வண்ணம் ஒவ்வொரு படியாகச் செய்ய வேண்டியதன் காரணம் என்ன? குற்றம் செய்தவரிடம் ஏன் முதலில் தனியாகச் செல்ல வேண்டும்? பின்னர் இரண்டொருவருடன் செல்வதற்கான காரணம் என்ன? அதன்பின்னர் அவரை சபைக்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டுமேன்? அவரை மன்னித்து அத்துடன் அந்த பிரச்சினையை முடிவு கட்ட வேண்டியதுதானே?” எனச் சிலர் வினவக் கூடும்.

மன்னிப்பை வழங்கும் செயலில் பல படிிகள் உள்ளன என்பதே அதற்குரிய விடையாகும். அவையாவன :

1. எனக்கு எதிராக ஒரு சகோதரர் பாவமோ குற்றமோ இழைக்கும்போது, என்னுடைய இருதயத்தில் உடனடியாக அவரை மன்னிக்க வேண்டும் (எபே. 4:23). அச்செயல் என்னுடைய இருதயத்தில் இருக்கும் கசப்பையும், மன்னிக்காத ஆவியையும் அகற்றி, அக்காரியத்தை அச்சகோதரனின் தோளின் மீது சுமத்தும்.

2. என்னுடைய இருதயத்தில் நான் அவரை மன்னித்துவிட்ட போதிலும், அதனை நான் அவரிடம் கூறமாட்டேன். அவர் மனவருத்தம் அடைவதற்கு முன்னரே வெளிப்படையாக மன்னிப்பை

வழங்குவது நீதியாகாது. ஆகவே நான் அவரிடம் சென்று அவரை அன்போடு கடிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம். அவர் மனவருத்தம் அடைந்து அறிக்கை செய்வதற்கு அது வழிவகுக்கும் என்னும் எதிர்பார்ப்புடன் நான் அவ்வாறு செய்யவேண்டும்.

3. தன்னுடைய பாவத்தை அவர் அறிக்கை செய்து, அதற்காக என்னிடம் மன்னிப்பு கேட்டவுடன், அவர் மன்னிக்கப்பட்டுள்ளார் என்பதை நான் கூறவேண்டும் (லூக். 17:4).

18:23 அதன் பின்னர் இயேசு **பரலோகராயத்தைப்** பற்றிய ஓர் உவமையைக் கூறினார். இலவசமாக மன்னிப்பைப் பெற்ற பரலோக அரசின் குடிமக்கள் பிறரை மன்னிக்கும் ஆவியைப் பெறாதிருப்பின் ஏற்படும் விளைவுகளைக் குறித்து அவ்வுவமையின் மூலம் அவர் எச்சரித்தார்.

18:24-27 வராக்கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்ய விரும்பிய ஒரு ராஜாவின் கதையே அது. அவரிடம் **பதினாயிரம் தாலந்து கடன்** பெற்றிருந்த வேலைக்காரன் ஒருவன் கடனைத் தீர்க்க நிர்வாகம் அற்றவனாயிருந்தான். ஆகவே அவனையும் அவன் குடும்பத்தினரையும் அடிமைகளாக விற்றுக் கடன் தொகையை வசூலிக்க அந்த அரசன் கட்டளையிட்டான். அத்தீர்ப்பைக் கேட்டுத் திடுக்கிட்ட வேலைக்காரன், மேலும் ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதாக வாக்குறுதி கொடுத்து அதற்குக் கால தவணை வேண்டுமென்று மன்றாடினான்.

எல்லாக் கடன்காரர்களையும் போலவே, இவனும் காலதவணை மட்டும் கிடைத்தால் நம்புதற்கரிய செயலைச் செய்ய முடியும் என்னும் நம்பிக்கையுடன் இருந்தான். அன்றைய காலத்தில் கலிலேயா நாட்டின் மொத்த வருமானமே 300 தாலந்துகள்தான். ஆனால் இந்த மனிதனோ 10000 தாலந்துகள் கடன் தீரும்பச் செலுத்த வேண்டும்! இவ்வளவு பெருந்தொகையை இயேசு ஒரு நோக்கத்துடன் குறிப்பிட்டார். கேட்போரைத் திகைக்கச் செய்து, அவர்களது கவனத்தை ஈர்த்து, அவர்கள் எவ்வளவாக தேவனுக்குக் கடன் செலுத்த வேண்டியவர்களாக இருந்தனர் என்பதை வலியுறுத்தவே அவர் இங்ஙனம் கூறினார். நாம் யாவரும் அவருக்கு முன்பு பிச்சைக்காரர்களாக இருக்கிறோம் என்று மார்டின் லூத்தர் சொல்வதுண்டு. நம்மால் அந்தக் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாது.

- வேதாகம ஐக்கியம், அனுதின தியானக் குறிப்பு

செய்த தவறுக்கு மனம் வருந்திய வேலைக்காரனைக் கண்ட ஆண்டவர், அவன் செலுத்த வேண்டிய 10000 தாலந்தையும் அவனுக்கு மன்னித்தார். இது கிருபையினால் உண்டான பெருந்தன்மையையொழிய நீதியினால் உண்டானதன்று.

18:28-30 அந்த ஊழியக்காரனுடைய உடன் ஊழியக்காரன் அவனுக்கு **நூறு வெள்ளிப் பணம்** கடன்பட்டிருந்தான். (இது சில ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்புடைய தொகையாகும்). அவனை மன்னிப்பதற்குப் பதிலாக, இவன் **அவனைப் பிடித்து, தொண்டையை நெரித்து முழுத் தொகையையும் திரும்பச் செலுத்தும்படி** கண்டிப்போடு கூறினான். உடன் ஊழியக்காரன் கால தவணை கேட்டு மன்றாடியது எவ்விதப் பயனையும் அளிக்கவில்லை. அவன் கடனைச் செலுத்தித் **தீர்க்குமளவும் அவனைக் காவலில் போடும்படி** இவன் கட்டளையிட்டான். அவன் காவலில் இருக்கும்வரை அவனால் எந்த வருமானத்தையும் பெற முடியாதே, அவனால் எப்படிக்கடனைத் திரும்பச் செலுத்தமுடியும்? இது கடினமான வழியாகவே தோன்றுகிறது.

8:31-34 அந்த வேலைக்காரனின் கொடுஞ்செயலைக் கண்ட மற்ற வேலைக்காரர்கள் தங்களுடைய ஆண்டவனிடம் சென்று நடந்ததை எடுத்துரைத்தனர். இரக்கமற்ற வேலைக்காரனின் செயலைக் கேட்ட அரசன் வெகுண்டெழுந்தார். தனது பெருங்கடன் மன்னிக்கப்பட்டிருந்தும், சிறிய தொகையை மன்னிக்க மனமற்ற அவ்வேலைக்காரன் தன் கடன் தீரும்வரை சிறையில் அடைக்கப்பட்டான்.

18:35 இந்த உவமையில் சொல்லப்பட்டுள்ள பொருள் மிகத் தெளிவாகக் காட்சியளிக்கிறது. திருப்பிச் செலுத்த இயலாத பெரும் பாவக் கடனை உடைய வேலைக்காரர்களாகவே எல்லா மனிதர்களும் தேவனுக்கு முன்பாக இருக்கின்றனர். தம்முடைய வியத்தகு கிருபையினாலும், இரக்கத்தினாலும், கர்த்தரே கடனைச் செலுத்தி, நிறைவானதும், இலவசமானதுமான மன்னிப்பை வழங்கியிருக்கிறார். இப்பொழுது கிறிஸ்தவர் ஒருவர் மற்றொரு கிறிஸ்தவருக்கு எதிராகக் குற்றம் செய்கிறார் எனக் கொள்வோம். கண்டித்துணர்த்தும்போது அவர் மனம்வருந்தி மன்னிப்பு கேட்கிறார். ஆனால் குற்றமிழைக்கப்பட்ட விசுவாசி மன்னிக்க மறுக்கிறார். அவரே கோடிக் கணக்கான பெருந்தொகை மன்னிப்பைப் பெற்றிருந்தும் சில ஆயிரம் தொகையை அவர் மன்னிக்க மறுக்கிறார். அந்த இரக்கமற்ற மனப்பான்

மையை அரசர் தண்டிக்காமல் விடுவாரா? நிச்சயமாய் விடமாட்டார்! அந்தக் குற்றவாளி இவ்வுலக வாழ்க்கையில் சிட்சிக்கப்படுவது மட்டுமின்றி கிறிஸ்துவின் நியாயாசன நாளில் பேரிழப்பைச் சந்திக்க நேரிடும்.

உ. திருமணம், மணமுறிவு, மணமாகாத நிலை ஆகியவை பற்றிய அறிவுரை (19:1-12)

19:1,2 கலிலேயாவில் தமது ஊழியத்தை முடித்துக்கொண்டு, கர்த்தர் எருசலேம் நோக்கி தெற்கே பயணமானார். அவர் எந்தத் தடத்தின் வழியாகத் தனது பயணத்தை மேற்கொண்டார் என்று உறுதியாகச் சொல்லமுடியாதெனினும், யோர்தான் ஆற்றின் கிழக்கே பெரேயாவின் வழியாகச் சென்றார் என்றே தோன்றுகிறது. **யோர்தானுக்கு அக்கரையான யூதாவின் எல்லைகளில்** அவர் வந்தார் என்று மத்தேயு மேலோட்டமாகக் கூறுகிறார். 19:1 முதல் 20:16 வரை அல்லது 20:28 வரை பெரேயா ஊழியம் தொடர்கிறது. யூதேயாவைச் சென்றடைய அவர் எப்பொழுது மீண்டும் யோர்தானைக் கடந்தார் என்று தெளிவாகச் சொல்லப்படவில்லை.

19:3 நலம் பெற நாடிக் கர்த்தரைப் பின்பொருந்த மக்கள் கூட்டமே அவர் எங்கிருக்கிறார் என்பதைப் **பரிசேயரிடம்** கூறியிருக்கக் கூடும். அவருடைய பேச்சினாலே அவரைச் சிக்கவைக்க வேண்டும் என்று கருதிய பரிசேயர், காட்டுநாய்க் கூட்டமென அவரை நெருங்கினார்கள். ஏதாவது ஒரு காரணத்தின் அடிப்படையில் அவரைத் தவறிழைக்கப்பண்ணுவதே அவர்களது நோக்கமாயிருந்தது. திருமண ரத்து செய்துகொள்வது சட்டப்படி நியாயமானதா என்று அவர்கள் அவரிடம் கேட்டனர். என்ன பதிலை அவர் கூறினாலும் யூதர்களில் ஒரு சாரார் சினமடைவது நிச்சயம். யூதர்களில் ஒரு சாரார் திருமண ரத்தைக் குறித்து கண்டிப்பற்ற மனப்பான்மை உடையவராய் இருந்தனர். மற்றவர்களோ அது தவறென்று மிகவும் கண்டிப்புடன் நடந்துகொண்டனர்.

19:4-6 ஒரு ஆண் ஒரே ஒரு மனைவியையே (அவள் உயிருடன் இருக்கும்வரை) கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதே தேவனுடைய ஆதித்திட்டமாகும் என்று கர்த்தர் விளக்கமளித்தார். **ஆணும், பெண்ணுமாகப்** படைத்த தேவன், திருமண உறவானது பெற்றோர்களிடம் பிள்ளைகள் கொண்டிருக்கும் உறவைத் தள்ளி வைத்துவிடக் கூடிய ஒன்றாக நிறுவியிருக்கிறார். மேலும் இருவருடைய ஒருங்கிணைப்பாகவே திருமண உறவை அவர் கருதுகிறார். இவ்வாறு தெய்வீக

முறையில் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்ட உறவு மனிதர்களின் செயல்பாட்டினால் அல்லது அவர்களுடைய ஆணையினால் முறிக்கப்படக் கூடாது என்பதே தேவ ஒழுங்காகும்.

19:7 பழைய ஏற்பாட்டுடன் மாறுபட்ட கருத்து என்று வெளிப்படையாகத் தோன்றுகிற கருத்தைக் கர்த்தர் கூறி அவர்களிடம் சிக்கிக்கொண்டதாக பரிசேயர் எண்ணினார்கள். மனைவியைத் **தள்ளிவிடுவதற்கு மோசேயின்** பிரமாணம் இடங்கொடுக்கவில்லையா? ஒரு மனிதன் தள்ளுதற்சீட்டை எழுதிக்கொடுத்து அவளை வீட்டை விட்டு வெளியே அனுப்பிவிடலாமே (உபா. 24:1-4).

19:8 விவாகரத்தை மோசே அனுமதித்திருந்தான் என்பதைக் கர்த்தர் ஒப்புக்கொண்டார். ஆயின் அது தேவனால் மிகச்சிறந்ததாக மனிதனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதன்று. இஸ்ரவேல் தேவனைவிட்டு விலகிப்போயிருந்த நிலையிலேயே விவாகரத்து அனுமதிக்கப்பட்டது. **“உங்கள் மனைவிகளைத் தள்ளிவிடலாமென்று உங்கள் இருதயக்கடினத்தினிமித்தமே மோசே உங்களுக்கு இடம் கொடுத்தார்; ஆதிமுதலாய் அப்படியில்லை.”** விவாகரத்து கூடாது என்பதே உன்னதமானது. இதுவே தேவனுடைய தீர்மானம். ஆனால், அவருடைய நெறிமுறைகளால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட சித்தத்திற்கு மாறான சூழ்நிலைகளை அவர் அவ்வப்போது பொறுத்துக் கொள்கிறார்.

19:9 அதுவரை விவாகரத்தைக் குறித்துக் கொண்டிருந்த கடுமையின்மை அனைத்தும் இனிமேல் தொடராமல் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டன என்று முழு அதிகாரத்துடன் இயேசு திட்டவாட்டமாகக் கூறினார். கற்பு தவறுதல் என்னும் ஒரே காரணத்திற்காக மட்டுமே விவாகரத்து இனிமேல் அனுமதிக்கப்படும். வேறு எந்தக் காரணத்திற்காகவும் ஒருவன் தன் மனைவியை விவாகரத்து செய்துவிட்டு வேறு ஒருத்தியைத் திருமணம் செய்து கொள்வானாயின் அது விபசாரம் என்றே கருதப்படும்.

விபசாரத்தைக் காரணமாகக் கொண்டு திருமண முறிவு ஏற்படும்போது, தவறிழைக்காதவர் மறுமணம் செய்துகொள்ளலாம் என்று கர்த்தர் நேரடியாகச் சொல்லவில்லையெனினும், அது அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது என்றே தோன்றுகிறது. இல்லையெனில் இருவரும் விவாகரத்து பெறாமல் பிரிந்து வாழ்ந்தால் போதுமே.

வேசித்தனம் அல்லது பாலுறவு ஒழுக்கக்கேடு யாவும் விபசாரம் என்றே பொதுவாகக் கருதப்

படுகின்றன. எனினும் அது திருமணத்திற்கு முன்னர் ஒழுக்கமின்றி நடந்துகொண்ட நிகழ்ச்சி பின்னர் அறியப்படுவதையே குறிக்கிறது என்று பல திறமைமிக்க வேதமாணாக்கர் கூறுகின்றனர். (உபா. 22:13-21 வசனங்களைக் காண்க). இந்த “விதிவிலக்கு” மத்தேயு நற்செய்தி நூலில் மட்டுமே, அதாவது யூதர்களுக்கான நற்செய்தி நூலில் மட்டுமே இடம்பெற்றிருக்கிறது என்றும் வேறு சிலர் கூறுகின்றனர்.

விவாகரத்தைக் குறித்த முழு விவரங்களையும் 5:31,32 ஆகிய வசனங்களின் விளக்கத்தில் காண்க.

19:10 விவாகரத்து பற்றி இயேசு கூறிய போதனையைக் கேட்ட சீடர்கள், ஒரே ஒரு காரணத்திற்காக மட்டுமே விவாகரத்தைப் பெறக் கூடுமென்றால், திருமண வாழ்வில் உண்டாகக்கூடிய பாவத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக **விவாகம்பண்ணுவது நல்லதல்ல** என்னும் பொருத்தமற்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டனர். தனிமனிதனாய் வாழ்வதினால் மட்டுமே பாவம் செய்யாதிருக்க முடியும் என்னும் தவறான எண்ணத்தை அவர்கள் அடைந்தது விநோதமே.

19:11 ஆகையால், திருமணம் ஆகாதிருக்கும் நிலையைக் குறித்து கர்த்தர் அவர்களுக்கு விளக்கிக் கூறினார். அந்நிலை எல்லாருக்கும் பொதுவானதன்று என்றும், அவ்வாறு இருப்பதற்கு தனிப்பட்ட கிருபை தேவை என்றும் அவர் கூறினார். “**வரம் பெற்றவர்களே தவிர மற்றவர்கள் இந்த வசனத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள்**” என்பதே இதற்குரிய விதியாகும். இதனுடைய பொருளை மனிதர்கள் அறியமாட்டார்கள் என்று அவர் கூறவில்லை. மாறாக, அதற்கான அழைப்பைப் பெற்றவர்களேயன்றி திருமணம் செய்துகொள்ளாமல் தனியாக வாழ முடியாது என்றே அவர் கூறினார்.

19:12 மூன்று வகையான அண்ணகர்கள் உள்ளனர் என்று இயேசு தொடர்ந்து விளக்கமளித்தார். சிலர் இனப்பெருக்கம் செய்யும் ஆற்றல் அற்றவர்களாகப் பிறக்கின்றனர். இவர்கள் முதல் வகை **அண்ணகர்கள்**. வேறு சிலர் விதையடக்கப்பட்டு அண்ணகர்களாக ஆக்கப்படுகின்றனர். கீழை நாடுகளில் அந்தப்புரங்களில் அலுவல் புரிவதற்கெனச் சிலர் அரசர்களால் அண்ணகர்களாக ஆக்கப்படும் வழக்கம் பழங்காலத்தில் நிலவியது. ஆனால் பரலோக ராஜ்யத்தின் நிமித்தம் தங்களை அண்ணகர்கள் ஆக்கிக்கொண்டவர்களைக் குறித்துத் தமது உள்ளத்தில்

எண்ணியவராகவே இச்சொற்களைக் கர்த்தர் கூறினார். இவர்கள் உடற்கூறுகளில் எவ்விதப் பாதிப்பும் அற்றவர்கள்; எண்ணியிருந்தால் திருமணம் செய்துகொண்டிருக்கலாம். ஆயினும் அரசருக்கும், விண்ணுலக அரசுக்கும் தங்களை ஒப்புவித்தவராக, எவ்வித இடையூறும் இல்லாமல் கிறிஸ்துவுக்காகத் திருப்பணியாற்றும்படி இவர்கள் திருமணம் செய்துகொள்ளாதவர்கள். பவுல் இதைக்குறித்துப் பின்னர், “விவாகமில்லாதவன் கர்த்தருக்கு எப்படிப் பிரியமாயிருக்கலாம் என்று கர்த்தருக்கு உரியவைகளுக்காகக் கவலைப்படுகிறான்” என்று எழுதினார் (1 கொரி. 7:32). அவர்களது திருமணமாகாநிலை உடல் ஊனத்தினால் ஏற்பட்டதன்று. அவர்கள் தாமாக மனமுயன்று தீர்மானத்துடன் திருமணம் செய்துகொள்ளாதவர்கள் ஆவர்.

எல்லா மனிதர்களும் இவ்விதமாக வாழமுடியாது. தெய்வீக வல்லமையினால் மட்டுமே இவ்வாறு சிலரால் வாழமுடியும். “ஆகிலும் அவனவனுக்கு தேவனால் அருளப்பட்ட அவனவனுக்குரிய வரம் உண்டு. அது ஒருவனுக்கு ஒரு விதமாகவும், மற்றொருவனுக்கு வேறு விதமாகவும் இருக்கிறது” (1 கொரி. 7:7).

உஉ. சிறு பிள்ளைகளைப் பற்றிய அறிவுரை [19:13-15]

திருமண உறவுகள் முறிவதைக் குறித்து கர்த்தர் ஆற்றிய உரையைத் தொடர்ந்து சிறு பிள்ளைகளைப் பற்றிய பொருள் அறிமுகப்படுத்தப்படுவது நமது ஆர்வத்தைத் தூண்டுகிறது (மாற்கு 10:1-16 வசனங்களையும் காண்க.) சிற்றுண்ட குடும்பங்களினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு, பாடுகளை அனுபவிப்பவர்கள் அவர்களேயாவர்.

குருவும் மேய்ப்பருமான இயேசுவின் ஆசிர்வாதத்தைப் பெறும்படி **சிறுபிள்ளைகளை** அவர்களுடைய பெற்றோர்கள் அவரிடம் கொண்டுவந்தனர். இதனைத் தடையென்றும், தொல்லையென்றும் சீடர்கள் கருதி அவர்களை **அதட்டினார்கள்**. ஆனால் இயேசு குறுக்கிட்டு, “சிறுபிள்ளைகள் என்னிடத்தில் வருகிறதற்கு இடம் கொடுங்கள்; அவர்களைத் தடை பண்ணாதிருங்கள்; பரலோக ராஜ்யம் அப்படிப்பட்டவர்களுடையது” என்னும் இனிய சொற்களை மொழிந்தார். இப்பதில், சிறு பிள்ளைகளிடத்தில் எல்லாக் காலத்திலும் பிரியமானவர் என்னும் பெயரை அவருக்குப் பெற்றுத்தந்தது.

அந்தச் சொற்களிலிருந்து பல இன்றியமையாத பாடங்கள் வெளிப்படுகின்றன. முதலாவது,

சிறுபிள்ளைகளிடத்தில் ஊழியம் செய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தை கர்த்தருடைய ஊழியக்காரர் உணரும்படி அவை வலியுறுத்துகின்றன. சிறு பிள்ளைகளே தேவனுடைய வார்த்தையை விருப்பத்துடன் கேட்கும் மனதுடைய வராய் இருக்கின்றனர். இரண்டாவதாக, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை அறிக்கையிட சிறு பிள்ளைகள் முன்வருவார்களெனில், அவர்களைத் தடைசெய்யாமல் உற்சாகப்படுத்த வேண்டும். நரகத்தில் மிகவும் சிறியவனாய் இருப்பவனுடைய வயது என்ன என்பதை ஒரு வரும் அறியமாட்டார்கள். ஒரு சிறுபிள்ளை உண்மையாகவே இரட்சிக்கப்படவேண்டுமென்று விரும்பினால், அப்பிள்ளை இரட்சிக்கப்படுவதற்கான வயதை எட்டவில்லை என்று சொல்லக் கூடாது. அதே நேரத்தில் அவர்கள் தவறாக அறிக்கை செய்யும்படி வற்புறுத்தப்படவும் கூடாது. சிறுபிள்ளைகள் எளிதில் உணர்ச்சிவசப்படக் கூடியவர்களாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், வற்புறுத்தி சுவிசேஷத்தை அவர்களிடம் திணிக்கக் கூடாது. சிறு பிள்ளைகள் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு பெரியவர்களாக வேண்டிய அவசியம் இல்லை. பெரியவர்கள் இரட்சிக்கப்படுவதற்குச் சிறுபிள்ளைகளாக மாறவேண்டியதே அவசியம் (18:3,4; மாற்கு 10:15).

முன்றாவதாக, “தங்களுடைய வாழ்க்கையைக் குறித்து கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டிய வயதை எட்டும் முன்னர் இறந்துபோகும் சிறு பிள்ளைகள் என்ன ஆவார்கள்?” என்னும் கேள்விக்கு நம்முடைய கர்த்தரின் சொற்கள் விடையளிக்கின்றன. “பரலோகராஜ்யம் அப்படிப்பட்டவர்களுடையது” என்று இயேசு கூறினார். சிறு குழந்தைகளை இழந்து தவிக்கும் பெற்றோருக்கு இச்சொற்கள் போதுமான உறுதியை தரக் கூடியவை.

சிறுபிள்ளைகளுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்து கிறிஸ்துவின் அங்கங்களாக மாற்றி பரலோக அரசைச் சுதந்தரிக்கச் செய்ய முடியும் என்று கற்பிப்பதற்கு இந்தப்பகுதி சில வேளைகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இப்பகுதியை உன்னிப்பாகப் படிப்போமெனில், பெற்றோர்கள் ஞானஸ்நானத்திற்கென அக்குழந்தைகளை இயேசுவினிடத்தில் கொண்டுவரவில்லை என்பதை அறிய முடியும். அக்குழந்தைகள் ஏற்கனவே பரலோக அரசை உடையவர்களாக இருக்கின்றனர் என்பதை இப்பகுதி வெளிப்படுத்துகிறது. அது மட்டுமின்றி அங்கே ஞானஸ்நானத்திற்குத்

தேவையான ஒரு துளி நீரும் இல்லையென்பதைக் காண்க.

எ. செல்வந்தர்களுக்கான அறிவுரை :

செல்வந்தனாகிய இளைஞன் (19:16 - 26)

19:16 இந்நிகழ்ச்சி வேறொரு கருத்தைக் கற்பிக்கும் பாடமாக விளங்குகிறது. பரலோக அரசு சிறுபிள்ளைகளின் உடைமையாக இருக்கிறது என்று கண்டநாம், பெரியவர்கள் அதற்குள் நுழைவது எவ்வளவு கடினம் என்பதை இங்கு காண்கிறோம்.

இயேசு சென்ற பாதையில் குறுக்கிட்ட செல்வந்தன் ஒருவன் உண்மையான ஆர்வத்துடன் ஒரு கேள்வியை எழுப்பினான். “நல்ல போதகரே” என்று இயேசுவை அழைத்தவன் நித்திய ஜீவனை அடைவதற்குத் தான் என்ன நன்மை செய்யவேண்டும் என்று வினவினான். உண்மையில் இயேசு யார் என்பதையும் இரட்சிப்படைய உண்மையான வழி என்ன என்பதையும் அவன் அறியாதிருந்தான் என்பதையே அவனுடைய கேள்வி வெளிப்படுத்தியது. இயேசுவை “போதகர்” என்று கூறி, பெரிய மனிதர்களுக்கு இணையாக அவன் அவரை எடைபோட்டான். மேலும் நித்திய ஜீவன் தேவனால் அருளப்படும் ஈவு என்று அறியாதவனாக, அதை (நன்மை செய்வதால் பெறும்) கடன் என்று நினைத்துப் பேசினான்.

19:17 இயேசுகிறிஸ்துவைப் பற்றி அவன் கொண்டிருந்த மேற்கூறிய இரண்டு எண்ணங்களைக் குறித்து நம்முடைய கர்த்தர் அவனை ஆராய்ந்து பார்க்கத் தொடங்கினார். “நீ என்னை நல்லவன் என்று சொல்வானேன், தேவன் ஒருவர் தவிர நல்லவன் ஒருவனும் இல்லை.” தமது தெய்வீகத்தை இயேசு இங்கு மறுத்துரைக்கவில்லை. மாறாக, “அதன் காரணமாகவே உம்மை நல்லவர் என்று கூறினேன். நீரே தேவன்” என்று அவன் விடைபகர்வதற்கு அவர் அவனுக்கு ஒரு வாய்ப்பைத் தந்தார்.

மேலும், “நீ ஜீவனில் பிரவேசிக்க விரும்பினால் கற்பனைகளைக் கைக்கொள்” என்று சொல்லி இரட்சிப்பின் வழியைக் குறித்த அவனுடைய அறிவைச் சோதித்தார். கற்பனைகளைக் கைக்கொள்வதால் மனிதன் இரட்சிப்படைய முடியும் என்று இரட்சகர் கூறவில்லை. மாறாக, அந்த மனிதனுடைய இருதயத்தில் பாவத்தைக் குறித்த குற்றஉணர்வு உண்டாவதற்கு நியாயப் பிரமாணத்தைப் பயன்படுத்தினார். அந்த மனிதனோ, கிரியைகளின் மூலமாக இறையரசைச் சுதந்தரிக்க முடியும் என்னும் தவறான எண்ணத்

தில் மூழ்கிக் கிடந்தான். ஆகையால், அவன் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று பிரமாணம் சொல்லுகிறதோ, அதற்கு அவன் கீழ்ப்படிய வேண்டும்.

19:18-20 உடன் மனிதர்களோடு ஈடுபாடு கொள்ளும்போது கைக்கொள்ள வேண்டிய ஐந்து பிரமாணங்களை எடுத்துரைத்த கர்த்தர், அதன் உச்சக்கட்டமாக, “உன்னிடத்தில் அன்பு கூருவதுபோல பிறனிடத்திலும் அன்புகூருவாயாக” என்றார். தன்னல நாட்டத்தினால் குருடனாகிப் போயிருந்த அம்மனிதன் அந்தக் கற்பனைகள் யாவற்றையும் எப்பொழுதும் கைக்கொண்டு வந்ததாக உறுதியளித்தான்.

19:21 தனது அயலகத்தானிடத்தில் அன்பு செலுத்துவதில் அவன் தோல்வியடைந்திருந்ததை அப்பொழுது அவர் அவனுக்கு வெளிப்படுத்திக் காட்டினார். தனக்குரிய எல்லாவற்றையும் விற்று ஏழைகளுக்குப் பணத்தைக் கொடுத்து விட்டு அவன் இயேசுவைப் பின்பற்றி வரவேண்டும் என்பதே அவர் அவனுக்கு இட்ட கட்டளை.

அந்த மனிதன் தன்னுடைய சொத்துக்களை விற்று, பணத்தைத் தர்மம் செய்தால் இரட்சிப்பைப் பெறக்கூடும் என்னும் பொருளோடு இயேசு இந்தச் சொற்களைக் கூறவில்லை. கர்த்தரிடம் விசுவாசம் வைப்பதால் மட்டுமே இரட்சிப்படைய முடியும். அதுவே இரட்சிப்பு அடைவதற்கான ஒரே வழி.

எனினும் இரட்சிப்பு அடைவதற்கு, தான் பாவம் செய்திருப்பதாகவும், தேவனுடைய பரிசுத்தமான எதிர்பார்ப்புகளை அடையக்கூடாதவனாயிருப்பதாகவும் ஒரு மனிதன் முதலாவது ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அச்செல்வந்தன் தனது சொத்துக்களை பகிர்ந்துகொடுக்க மனதற்றவனாயிருந்தான் என்னும் உண்மை, அவன் தன்னில் அன்பு கூர்ந்ததுபோல் தனது அயலகத்தாரிடம் அன்பு பாராட்டவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. “கர்த்தாவே, அதுதான் செய்ய வேண்டியது என்றால் நான் ஒரு பாவிடாக இருக்கிறேன். என்னுடைய சொந்த முயற்சியினால் என்னை நான் இரட்சித்துக்கொள்ள முடியாது. ஆகையால் உம்முடைய கிருபையினால் என்னை இரட்சிக்கும்படி வேண்டுகிறேன்” என்று அவன் சொல்லியிருக்க வேண்டும். இரட்சகருடைய அறிவுரையை அவன் கேட்ட போது இவ்வாறு பதில் கூறியிருப்பானென்றால் இரட்சிப்புக்கான வழியை அவனுக்கு அவர் காண்பித்திருப்பார்.

19:22 ஆனால், அவன் துக்கமடைந்த வனாய்ப் போய்விட்டான்

19:23,24 அச்செல்வந்தன் நடந்துகொண்ட முறையைக் கண்ட இயேசு “ஐசுவரியவான் பரலோக ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பது அரிதென்று, மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” என்றார். செல்வம் ஒரு மனிதனுடைய விக்ரிசுமமாக எளிதில் மாறிவிடுகிறது. அதன் மீது நம்பிக்கை வைக்காமல் அதை ஒருவரால் சேர்த்துவைக்க முடியாது. “மேலும், ஐசுவரியவான் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பதைப் பார்க்கிலும், ஒட்டகமானது ஊசியின் காதிலே நுழைவது எளிதாயிருக்கும்” என்று இயேசு தொடர்ந்து கூறினார். இங்கு இயேசு உயர்வு நவிற்சி அணியைப் பயன்படுத்தி, சொல்லவந்த பொருளை மிகத் தெளிவாகவும், ஒருபோதும் மறந்துவிடாமல் இருக்கும்படியாகவும் எடுத்துரைத்தார்.

ஓர் ஊசியின் காதில் ஒட்டகம் நுழைவது என்பது நடைபெறமுடியாத செயலாகும்! ஒரு நகர வாசலில் இருக்கும், சிறிய நுழைவாயிலே “ஊசியின் காது” என்று பலர் விளக்கமளிக்கின்றனர். ஒட்டகமானது தனது கால்களை மடக்கி, மிகவும் சிரமப்பட்டு அந்தச் சிறிய நுழைவாயிலின் வழியாக நகரத்திற்குள் நுழைய முடியும். ஆனால், லூக்கா நற்செய்தி நூலில் இதற்கு இணையான வேதப்பகுதியில், “ஊசி” என்னும் சொல் மருத்துவர் பயன்படுத்தும் ஊசியைக் குறிப்பிடும் சொல்லே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆகவே, கர்த்தர் இங்கே நிறைவேறுவதற்குக் கடினமான செயலைப் பற்றி பேசவில்லை. மாறாக அச்செயல் நடைபெறாது என்னும் பொருள்படவே அவர் பேசினார். மனித முறையில் சொன்னால் செல்வந்தன் இரட்சிப்படைவது இயலாத செயலாகும்.

19:25 இதனைக் கேட்ட சீடர்கள் மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவோர் செல்வச்செழிப்பைப் பெறுவார்கள். அதுவே தேவனுடைய ஆசிர்வாதம் எனக் கூறும் மோசேயின் கற்பனைகளுக்கிணங்க வாழ்வோரே யூதர்கள். தேவனுடைய ஆசிர்வாதத்தைப் பெற்று வாழும் செல்வந்தர் இரட்சிக்கப்படமுடியாதெனில் யார்தான் இரட்சிப்பை அடைவார்கள்?

19:26 “மனிதரால் இது கூடாதுதான்; தேவனாலே எல்லாம் கூடும்” என்று இயேசு அவர்களுக்குப் பதிலுரைத்தார். மனித முறையில் கூறுவோமெனில் எவராலும் இரட்சிப்பை அடைய முடியாது; தேவன் ஒருவரால் மட்டுமே ஓர் ஆத்துமாவை இரட்சிக்க முடியும். ஆனால் வறியவன் தனது சித்தத்தை தேவனுக்கு ஒப்புவிப்பதுபோல,

எளிதில் ஒரு செல்வந்தனால் தனது சித்தத்தை ஒப்புவிக்க முடியாது. இஃது, செல்வந்தர்களில் வெகு சிலரே இரட்சிக்கப்படுகின்றனர் என்னும் உண்மையிலிருந்து புலப்படுகிறது. காணக்கூடிய செல்வத்தின் மீது நம்பிக்கை கொள்வதைப் பார்க்கிலும், காணாத இரட்சகரிடம் நம்பிக்கை வைப்பது அவர்களால் முடியாத செயலாக இருக்கிறது. தேவன் ஒருவராலேயே அப்படிப்பட்ட மாற்றத்தை உண்டுபண்ண முடியும்.

கிறிஸ்தவர்கள் செல்வந்தர்களாகத் திகழ்வது முற்றிலும் தகுதியான ஒன்றே என்று வேதாகம விளக்க விரிவுரையாளர்களும், பிரசங்கிகளும் இங்கே தங்களுடைய கருத்தைப் புகுத்த முற்படுகின்றனர். மனிதன் நித்திய நன்மையைப் பெறுவதற்குச் செல்வம் தடையாயிருக்கிறது என்று கர்த்தர் இடித்துரைக்கும் பகுதியை, விசுவாசிகள் உலகச் செல்வங்களை சேர்த்துவைக்கும் செயலை நியாயப்படுத்துவதற்கு அவர்கள் பயன்படுத்துவது விநோதமே! தேவைகள் எங்கும் பெருத்திருக்கிறது, கிறிஸ்துவின் வருகை எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் நிகழலாம், இச்சூழ்நிலையில் ஒரு கிறிஸ்தவன் செல்வத்தைப் பற்றிக் கொண்டவனாக வாழ்வது எவ்விதத்தில் சரியாகும்? உலகத்தில் செல்வத்தைச் சேர்த்துவைக்கக் கூடாதென்று கர்த்தர் விசுவாசிகளுக்குத் தடைவிதித்திருக்கிறார். நமது அயலகத்தாரிடம் நாம் நம்மைப்போல அன்புகூரவில்லையென்று செல்வத்தைக் குவிக்கும் செயல் நம்மைக் குற்றப்படுத்துகிறது.

ஏ. தியாகம் நிறைந்த வாழ்வு தரும் நற்பேறுகளைப் பற்றிய அறிவுரை (19:27-30)

19:27 இரட்சகரின் போதனை எத்திசையில் செல்கிறது என்பதைச் சரியாகப் புரிந்துகொண்டார் பேதுரு. “எல்லாவற்றையும் துறந்து என்னைப் பின்தொடர்ந்து வா” என்று இயேசு கூறியதை அறிந்து, தானும் மற்ற சீடர்களும் அதையே செய்ததாகக் கூறி அவர் பெருமிதம் கொண்டார். “எங்களுக்கு என்ன கிடைக்கும்” என்று தொடர்ந்து ஒரு கேள்வியையும் அவர் எழுப்பினார். பேதுருவின் முந்தின இயல்பு முனைந்து எழுவதையும், சுயம் வெளிப்படுவதையும் இங்கே காண்கிறோம். இப்படிப்பட்ட ஆவிக்கு எதிராக நாம் எப்பொழுதும் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும். அவர் கர்த்தரோடு பேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தார்.

19:28,29 கர்த்தருக்காகச் செய்யப்பட்டவை அனைத்திற்கும் மிகுதியான பலன் அளிக்கப்படும் என்று அவர் பேதுருவுக்கு உறுதியளித்தார்.

ஆயிரமாண்டு ஆட்சியில் சீடர்கள் யாவரும் சிறப்பான அதிகாரத்தைப் பெறுவார்கள். மறுஜென்ம காலம் என்பது, எதிர்காலத்தில் கிறிஸ்து பூமியில் நிறுவ இருக்கும் ஆட்சியையே குறிக்கிறது. “மனித குமாரன் தம்முடைய மகிமையுள்ள சிங்காசனத்தின் மேல் வீற்றிருக்கும்போது” என்னும் சொற்றொடர் அதனை விளக்கிக் காட்டுகிறது. இதனை வெளியரங்கமாக ராஜ்யம் வெளிப்படும் காலம் என்று ஏற்கனவே நாம் குறிப்பிட்டுள்ளோம். அந்நேரத்தில் பன்னிருவரும் இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு கோத்திரங்களையும் நியாயந்தீர்க்கிறவர்களாகப் பன்னிரண்டு சிங்காசனங்களில் வீற்றிருப்பார்கள். புதிய ஏற்பாட்டில் காணும் பலன்கள் ஆயிரமாண்டு ஆட்சியில் தரப்படும் பதவியோடு மிக நெருங்கிய வகையில் தொடர்புபடுத்தப்பட்டுள்ளன. (லூக்கா 19:17,19 ஆகிய வசனங்களைக் காண்க.) அவையாவும் கிறிஸ்துவின் நியாயாசனத்திலிருந்து வழங்கப்படும். ஆயின் ஆட்சிபுரியும்படி கர்த்தர் திரும்பி வரும்போது அவை வெளியரங்கமாகும்.

பொதுவாக விசுவாசிகளைப் பொருத்தமட்டில் அவருடைய நாமத்தின் நிமித்தம் வீட்டையாவது, சகோதரரையாவது, சகோதரிகளையாவது, தகப்பனையாவது, தாயையாவது, மனைவியையாவது, பிள்ளைகளையாவது, நிலங்களையாவது விட்டவன் எவனோ, அவன் நூறத்தனையாய் அடைந்து நித்திய ஜீவனையும் சுதந்தரித்துக்கொள்வான் என்று இயேசு கூறினார். இவ்வுலகில் அவர்கள் இழந்துபோன உறவுகளை ஈடுசெய்யும் வகையில் உலகமெங்கிலுமுள்ள விசுவாசிகளின் ஐக்கியத்தைப் பெறுவார்கள். அவர்கள் இழக்கும் ஒரு வீட்டிற்குப் பதிலாக, நூறு கிறிஸ்தவ வீடுகள் அவர்களை அன்புடன் வரவேற்கும். நிலங்கள் மற்றும் பல செல்வங்கள் ஆகியவற்றை இழப்பவர்கள், அவற்றிற்குப் பதிலாக அளவிற்கடங்கா ஆவிக் குரிய செல்வங்களைப் பெற்றிருவர்.

எல்லா விசுவாசிகளும் எதிர்காலத்தில் நித்திய ஜீவன் என்னும் பலனை அடைவார்கள். நாம் எல்லாவற்றையும் துறந்து, தியாகம் செய்வதால் நித்திய ஜீவனைச் சம்பாதிக்கிறோம் என்பது இதன் பொருளன்று. நித்தியஜீவன் ஈவாக அருளப்படுகிறதேயொழிய அதனை சம்பாதிக்கவோ, தகுதியினால் பெறவோ முடியாது. எல்லாவற்றையும் தியாகமாய்த் துறப்பவர்கள், விண்ணுலகில் நித்திய ஜீவனை அதிக மகிழ்ச்சியோடு

அனுபவிக்கும் ஆற்றலைப் பெறுவார்கள் என்பதே இதன் பொருளாகும். எல்லா விசுவாசிகளும் நித்திய ஜீவனை அடைவார்கள். ஆயினும் எல்லாரும் ஒரே விதமாக அதனை அனுபவிக்க மாட்டார்கள்.

19:30 பேரம் பேசும் ஆவிக்கு எதிராக ஓர் எச்சரிப்போடு கர்த்தர் தமது உரையை முடித்தார். “எனக்காக நீ செய்பவை அனைத்திற்கும் பலன்கள் வழங்கப்படும். ஆனால் தன்னல நோக்கத்தினால் வழிநடத்தப்படாதபடி நீ உன்னைக் காத்துக்கொள். அவ்வாறு செயல்படுவதால், முந்தினோர் அநேகர் பிந்தினோராயும், பிந்தினோர் அநேகர் முந்தினோராயும் இருப்பார்கள்” என்று இயேசு பேதுருவிடம் கூறினார். இஃது அடுத்த அதிகாரத்தில் ஓர் உவமையினால் விளக்கப்படுகிறது. மேலும் சீடத்துவ வாழ்க்கையை நாம் எவ்வாறு தொடங்குகிறோம் என்பது மட்டும் முக்கியமன்று. அதனை எவ்வாறு முடிக்கிறோம் என்பதே அதனினும் முக்கியம். இந்த எச்சரிப்பை அவருடைய சொற்களில் காணமுடியும்.

இந்தப்பகுதியை முடிக்குமுன், “பரலோக ராஜ்யம்”, “தேவனுடைய ராஜ்யம்” ஆகிய சொற்றொடர்கள், ஒன்றுக்குப் பதிலாக மற்றொன்று 23 மற்றும் 24 ஆகிய வசனங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதைக் கண்டுணர்வோம். ஆகவே, இரண்டு சொற்களும் ஒரே பொருளுடையவை என்பது தெளிவு.

ஐ. திராட்சைத் தோட்டத்தில் பணியாற்றுவோர் வழும் பலன் (20 : 1-16)

20:1,2 பத்தொன்பதாம் அதிகாரத்தின் இறுதியில் பலன்களைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்ட உரையின் தொடர்ச்சியாகவே இந்த உவமை விளங்குகிறது. அனைத்து மெய்யான சீடர்களும் பலன்களைப் பெறுவார்கள். அவர்கள் பலன் பெறும் வரிசை முறையோ அவரவர் எந்த மனப்பான்மையோடு உழைத்தனர் என்பதைப் பொருத்தே அமையும் என்னும் உண்மையை இந்த உவமை விளக்கிக் கூறுகிறது.

தனது திராட்சைத் தோட்டத்துக்கு வேலையாட்களை அமர்த்த அதிகாலையில் புறப்பட்ட ஒரு நிலக்கிழாரைப் பற்றிய உவமையே இது. நாளொன்றுக்கு ஒரு பணம் என்று கூலி பேசுச் சிலர் தோட்டத்திற்குச் சென்றனர். அன்றைய நாட்களில் அது நல்ல கூலியாகும். அவர்கள் காலை 6.00 மணிக்குத் தங்களுடைய வேலையைத் தொடங்கினார்கள்.

20:3,4 காலை 9.00 மணிக்கு கடைத்தெருவில் வேலையில்லாமல் நின்ற சில வேலையாட்களைக் கண்ட நிலக்கிழார் அவர்களையும் வேலைக்கு அமர்த்தினார். ஆனால் அவர்களுக்கிடையே கூலி ஒப்பந்தம் செய்யப்படவில்லை. நியாயமான கூலி கொடுக்கப்படும் என்ற சொற்களின் அடிப்படையில் அவர்கள் வேலைக்குச் சென்றனர்.

20: 5-7 நண்பகலிலும், மாலை 3.00 மணிக்கும், நியாயமான கூலி தருவதாகக் கூறி இன்னும் சிலரை அந்நிலக்கிழார் வேலைக்கு அமர்த்தினார். மாலை 5.00 மணிக்கு வேறு சிலர் வேலை கிடைக்காமல் இருப்பதை அவர் கண்டார். அவர்கள் சோம்பேறிகள் அல்லர். அவர்கள் வேலை செய்ய விருப்பமுள்ளவர்களாயிருந்தும் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை. அவர்களையும் அந்தத் தோட்டத்தின் உரிமையாளர் கூலியைப் பற்றி ஒன்றும் பேசாமல் வேலைசெய்ய அனுப்பினார்.

முதலில் வேலைக்கு அமர்ந்த மனிதர்கள் பேரம்பேசி கூலிக்கான ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டவர்கள் என்பதை நாம் கருத்திற்கொள்ள வேண்டியது முக்கியம். மற்றவர்கள் யாவரும் கூலி கொடுப்பதைப் பற்றிய முடிவை நிலக்கிழாரே எடுத்துக்கொள்ளட்டும் என்று விட்டு விட்டனர்.

20:8 வேலை நேரம் முடிவடைந்தது. பிந்தி வந்தவர்கள் தொடங்கி முந்திவந்தவர்கள் வரைக்கும் கூலி கொடுக்கும்படி நிலக்கிழார் தனது கணக்கரிடம் கூறினார். (பிந்தி வந்தவர்கள் என்ன கூலி வாங்குகின்றனர் என்பதை முந்தி வந்தவர்கள் காணும்படி இந்த வரிசையில் கூலி வழங்கப்பட்டது).

20:9-12 எல்லாருக்கும் ஒரேவிதமாக ஒரு பணம் கூலி வழங்கப்பட்டது. காலை 6.00 மணிக்கு வந்தவர்கள் தங்களுக்குக் கூடுதல் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் அவர்களுக்கும் ஒரு பணமே வழங்கப்பட்டது. அவர்களுக்கு மிகுந்த எரிச்சல் உண்டாயிற்று. அவர்கள் நீண்டநேரம் வேலை செய்து வெயிலின் கொடுமையைச் சகித்தார்களே.

20:13,14 அந்த மனிதர்களில் ஒருவனுக்கு எஜமான் சொன்ன பதிலில் இந்த உவமைக் கதையில் அடங்கியுள்ள பாடங்களைக் காண முடியும். “சிறேகிதனே, நான் உனக்கு அநியாயம் செய்யவில்லை; நீ என்னிடத்தில் ஒரு

பணத்துக்குச் சம்மதிக்கவில்லையா?” என்று அவர் முதலில் கேட்டார். முதலில் வந்தவர்கள் ஒரு பணம் கூலி பேரம் பேசி அதனையே பெற்றுக் கொண்டனர். மற்றவர்களோ நிலக்கிழாரின் கிருபையை நாடி அவரிடம் தம்மைச் சமர்ப்பித்தனர். கிருபை நீதியிலும் சிறந்தது. நாம் பெற நினைக்கின்ற பிரதிபலன்களைக் குறித்து நாம் பேரம் பேசாமல் நம்முடைய கர்த்தரிடம் விட்டு விடுவதே சிறந்தது.

20:15 “என்னுடையதை என் இஷ்டப்படி செய்ய எனக்கு அதிகாரம் இல்லையா?” என்று அந்தத் தோட்டத்தின் உரிமையாளர் தொடர்ந்து வினவினார். தேவன் சகல அதிகாரமும் உடையவர் என்பதே இதிலிருந்து நாம் கற்கும் பாடம். அவர் விரும்புகிறபடி அனைத்தும் எப்பொழுதும் நல்லவையாகவும், நீதியாகவும், நேர்மையானவையாகவும் இருக்கும். “நான் தயாளனாயிருக்கிறபடியால் நீ வன்கண்ணையிருக்கலாமா?” என்று நிலக்கிழார் தொடர்ந்தார். மனித இயல்பில் காணும்போது சுயநலக் கூற்றை இக்கேள்வி வெளிப்படுத்துகிறது. காலை 6.00 மணிக்கு வந்த வேலையாட்கள் அவர்களது வேலைக்குத் தகுந்த கூலியைப் பெற்றனர். எனினும் மற்றவர்கள் சிறிது நேரம் வேலை பார்த்து அதே கூலியைப் பெற்றதைக் கண்டபோது அவர்கள் பொறாமைப்பட்டனர். நம்முடைய வாழ்வில் இதுபோல நடக்கும் போது நம்மில் பலரும் இதனை நேர்மையற்றது என்றே கருகிறோம். பரலோக அரசில் புதிய வகை சிந்தனையுடையவர்களாக நாம் விளங்கவேண்டும் என்பதை இது மெய்ப்பிக்கிறது. நம்முடைய பேராசையை ஒழித்து, போட்டியிடும் மனப்பான்மையைத் தவிர்த்து, கர்த்தரைப் போல சிந்திக்கிறவர்களாக நாம் திகழவேண்டும்.

எல்லா வேலையாட்களுக்கும் பணம் தேவை என்பதை அந்த நிலக்கிழார் அறிந்திருந்தார். ஆகவே, அவர்களுடைய பேராசைக்குத் தக்கபடி கூலி கொடுக்காமல், தேவைக்குத் தக்கபடி கூலி கொடுத்தார். ஒருவரும் தங்களுடைய தகுதிக்குக் குறைவாகப் பெறவில்லை. ஆனால் யாவரும் அவர்களுக்கும், அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கும் எவ்வளவு தேவையோ அதனையே பெற்றனர். “தான் அடையவிருக்கிற பிரதிபலனைக் குறித்துப் பேரம் பேசுகிறவர் தவறு செய்கிறவராகவே இருக்கிறார். ஆனால் தேவனுடைய மனதுருக்கம் எந்த மாற்றத்திற்கும் இடமளிக்காதபடி மிகவும் மேன்மையுடையதாயிருக்கிறது” என்பது இதிலிருந்து நாம் கற்கும் பாடம் என்று திரு. ஜேம்ஸ் ஸ்டூவர்ட் கூறுகிறார். இந்த உவமை

யைக் குறித்து நாம் படிக்கப் படிக்க, இது நேர்மையானது என்பது மட்டுமின்றி, மிகவும் அருமையானது என்பதையும் கண்டறிவோம். 6.00 மணிக்கு வேலைக்கு வந்தவர்கள், இவ்வியத்தகு எஜமானரிடம் பகல் முழுவதும் வேலை செய்ய வாய்ப்பு கிடைத்ததென்று மனமகிழ்ச்சி அடைந்திருக்கவேண்டும்.³⁹

20:16 “இவ்விதமாக, பிந்தினோர் முந்தினோராயும், முந்தினோர் பிந்தினோராயும் இருப்பார்கள்” என்று கூறி இந்த உவமையைக் கர்த்தர் நிறைவு செய்தார் (வச. 19:30 -ஐக் காண்க). பரிசுப் பொருட்களைப் பொருத்தமட்டில் விநோதங்கள் நிகழும். முன்னிலையில் இருப்பதாக நினைப்பவர்கள், தங்களுடைய பெருமை, தன்னல நோக்கம் ஆகியவை நிறைந்த ஊழியத்தின் காரணத்தினால் பின்னிலைக்குத் தள்ளப்படுவார்கள். அன்பு மற்றும் நன்றியுணர்வு ஆகியவற்றின் தூண்டுதலால் ஊழியம் செய்தவர்கள் மிகவும் மேன்மையான கனத்தை அடைவார்கள்.

செயற்கரிய செயல்களென
நாம்போற்றும் செயல்களையாவும்
செய்த்தகா செயல்களெனச்
செப்பிடுவார் செயல்வீரர்;
நினைவினின்று நீங்கிவிட்ட
சின்னஞ்சிறு செயல்எனினும்
மன்னருக்காய் ஆற்றியது
என்றறியச் செய்திடுவார்.

ஓ. அவருடைய மரணத்தையும், உயிர்த்தொழுகலையும் பற்றி உரைத்தவை (20.17-19)

இப்பொழுது, கர்த்தர் பெரேயாவைவிட்டு எரிகோ வழியாக எருசலேமுக்குப் பயணம் மேற்கொண்டிருக்கிறார் என்பது வெளிப்படை (29 - ஆவது வசனத்தைக் காண்க). பரிசுத்த நகரத்தை அவர்கள் அடைந்தவுடன் அங்கு என்ன நடக்கும் என்பதைத் தமது பன்னிரண்டு சீடர்களிடமும் அவர் மீண்டும் தனியே கூறினார். பிரதான ஆசாரியரிடத்திலும், வேதபாரகரிடத்திலும் அவர் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவார். இங்கு யூதா சின் நயவஞ்சகச் செயல் முன்னுரைக்கப்பட்டுள்ளது. யூதத் தலைவர்கள் அவருக்கு மரண தண்டனையைத் தீர்ப்பாக அளிப்பார்கள். மரண தண்டனையைச் செலுத்த அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தினால் அவரை அவர்கள் புறவினத்தாரிடம் (ரோமர்களிடம்) ஒப்புக் கொடுப்பார்கள். அவர்களால் அவர் ஏளனஞ்செய்யப்பட்டு, சாட்டையால் அடிக்கப்பட்டு, சிலுவையில் அறையப்படுவார். ஆனால் மரணத்தால்

அவரை அடக்கிவைக்க முடியாது. அவர் மூன்றாம் நாள் உயிரோடே எழுந்திருப்பார்.

ஓ. பரலோக அரசில் கொடுக்கப்படும் பதவிகளைப் பற்றிய அறிவுரை [20:20-23]

தாம் அடையவிருக்கிற பாடுகளைக் குறித்து இயேசு மூன்றாவது முறையாகச் சீடர்களிடம் சொன்ன உடனேயே, அவர்கள் அவருடைய பாடுகளைக் குறித்துச் சிந்திக்காமல், தங்களுடைய சொந்த மகிமையைக் குறித்தே சிந்தித்தனர். மனிதனின் இயல்பு இவ்விதமாக வருத்தத்திற்குரியதாக இருக்கிறது.

தமது பாடுகள் குறித்து கிறிஸ்து முதல் முறையாக மூன்றாவது முறையாகச் சீடர்களிடம் சொன்ன உடனேயே, அவர்கள் அவருடைய பாடுகளைக் குறித்துச் சிந்திக்காமல், தங்களுடைய சொந்த மகிமையைக் குறித்தே சிந்தித்தனர். மனிதனின் இயல்பு இவ்விதமாக வருத்தத்திற்குரியதாக இருக்கிறது.

- வேதாகம ஐக்கியம், அனுதீன தியானக் குறிப்பு

20:20-21 கர்த்தர் தமது ராஜ்யத்தில் வரும் போது யாக்கோபு, யோவான் ஆகிய இருவரையும் அவருக்கு இரண்டு பக்கங்களிலும் உட்கார வைக்க வேண்டும் என்று அவர்களுடைய தாயார் அவரிடம் வந்து கேட்டுக்கொண்டார். தனது குமாரர்கள் இயேசுவின் அருகில் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பியதும், அவர் அரசை நிறுவுவார் என்ற அந்தத் தாயின் நம்பிக்கையும் போற்றுதற்குரியவை. ஆனால் எந்தக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் அவ்வரசில் உயர்பதவிகள் அருளப்படும் என்பதை அத்தாய் புரிந்துகொள்ளவில்லை.

அவ்விரு குமாரர்களும் நேரடியாகக் கர்த்தரிடம் வேண்டிக் கொண்டனர் என்று மாற்கு குறிப்பிடுகிறார் (மாற்கு 10:35). ஒருவேளை தாய் கூறிய தன் அடிப்படையில் அவர்கள் கர்த்தரிடம் வேண்டிக் கொண்டிருக்கலாம்; அல்லது மூவரும் சேர்ந்து வந்து விண்ணப்பித்திருக்கக் கூடும்.

இவ்விரண்டு குறிப்பிகளுக்கும் இடையே எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

20:22 அவர்கள் என்ன வேண்டுகிறார்கள் என்பதை அவர்கள் அறிந்துகொள்ளவில்லை யென்று இயேசு கிறிஸ்து ஒளிவுமறைவு இன்றி கூறினார். சிலுவையின்றி கிரீடத்தையும், பாடுகளின்றி மகிமையையும், தியாகமின்றி அரியணையையும் அவர்கள் வேண்டினர். ஆகவே, “நான் குடிக்கும் பாத்திரத்தில் நீங்கள் குடிக்கவும் நான் பெறும் ஸ்நானத்தை நீங்கள் பெறவும் உங்களால் கூடுமா?” என்று கர்த்தர் அவர்களிடம் குறிப்பிட்டுக் கேட்டார். அந்தப் பாத்திரம் என்னவென்று அறிய நாம் திகைத்து நிற்க வேண்டிய தேவையில்லை. 18 மற்றும் 19 ஆகிய வசனங்களில், அவர் பாடுகள்பட்டு மரணம் அடைய வேண்டுமென்று சற்று நேரத்திற்கு முன்னர்தான் சொல்லியிருந்தார்.

அவருடைய பாடுகளில் பங்குகொள்வதற்கு ஆயத்தத்துடன் இருப்பதாக அவர்கள் இருவரும் தெரிவித்தனர். பாடுகளைக் குறித்து அவர்கள் பெற்றிருந்த அறிவைக் காட்டிலும் பதவியைப் பற்றி அவர்கள் கொண்டிருந்த வைராக்கியத்தையே அவர்களது விடை சார்ந்திருந்தது.

20:23 அவருடைய பாத்திரத்தில் அவர்கள் குடிப்பது நிச்சயமென்று அவர்களுக்கு இயேசு உறுதியளித்தார். யாக்கோபு தியாக மரணம் அடைந்தார். யோவானோ பாடுகளுக்குட்படுத்தப் பட்டு பத்மு தீவுக்குக் கடத்தப்பட்டார். “யாக்கோபு இரத்த சாட்சியாக மரணமடைந்தார்; யோவான் இரத்த சாட்சியாக வாழ்ந்தார்” என்று இராபர்ட் லிட்டில் என்பார் கூறினார்.

எந்த விதிகளுக்கும் உட்படாத வண்ணம் அரசில் மதிப்புக்குரிய பதவிகள் தரப்படமாட்டா என்பதை இயேசு அவர்களிடம் விளக்கிக் கூறினார். சில சிறப்பான கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் பிதா இந்தப் பதவிகளைத் தருவார் என்றும் அவர் தொடர்ந்து கூறினார். கிறிஸ்துவுக்கு அவர்கள் மிகவும் நெருக்கமாயிருந்தனர். ஆகவே, இந்தச் சிறப்பான பதவிகளுக்கு அவர்கள் உரிமை படைத்தவர்கள், அரசியல் ஆதரவு பெற்றோர் இவ்வாறு பதவிகளைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என்றெல்லாம் அவர்கள் எண்ணினார்கள். தனிப்பட்ட வகையில் அளிக்கப்படும் சலுகைக்கு இங்கே இடமில்லை. தேவனுடைய திட்டத்தின்படி உயர்பதவிகளான வலப்புற இடப்புற இருக்கைகள், பாடுகளின் அடிப்படையில் தரப்படும். ஆகவே, முதல் நூற்றாண்டுக் கிறிஸ்து

வர்களுக்கு மட்டுமே முதன்மையான பதவிகள் தரப்படும் என்று சொல்வதற்கில்லை. பாடுகள் அனுபவிப்பதின் காரணமாக இன்றைய நாட்களில் வாழ்வோரில் சிலரும் அப்பதவிகளை அடையலாம்.

20:24 செபதேயுவின் மக்கள் இவ்வாறு விண்ணப்பித்தனர் என்பதைக் கேள்வியுற்ற **மற்ற பத்து சீடரும் மிகவும் எரிச்சலடைந்தனர்**. ஒரு வேளை அவர்களும் அந்த உயர்பதவியைப் பெற வேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டிருந்தனர் போலும். எனவே இவ்விருவரும் தங்களுக்கு முந்திக்கொண்டனரே என்று எண்ணிய அவர்கள் சினம் அடைந்தனர்.

20:25-27 தேவனுடைய அரசில் பெரியவராக இருப்பதற்கு அடிப்படையென்ன என்பதைப் புரட்சி கரமான அறிக்கையின் மூலம் வெளியிட, சீடர்களுடைய செயல் அருமையான சந்தர்ப்பத்தை அவருக்குத் தந்தது. அதிகாரமும், ஆளுகையுமே பெரியவர் என்பதற்கான அடையாளங்கள் என்று புறவினத்தவர் கருதுகின்றனர். ஆனால் கிறிஸ்துவின் அரசில் நற்பணியாற்றுவதின் மூலமாகவே அதனை அடையமுடியும். மேன்மையடைய விரும்புகிறவன் **பணிவிடைக்காரனாகவும், முதன்மையான இடத்தை அடைய விரும்புகிறவன் அடிமையாகவும்** மாறவேண்டும்.

20:28 தாழ்மையாகப் பணிவிடை செய்வதற்கு **மனித குமாரனே** நிறைவான எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கிறார். அவர் **ஊழியம் கொள்ளும்படி இவ்வுலகிற்கு வராமல், ஊழியம் செய்யவும், அநேகரை மீட்கும் பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்தார்**. ஊழியஞ் செய்தல், கொடுத்தல் என்னும் இருசொற்களால் கர்த்தர் இவ்வுலகிற்கு மனுஷரு எடுத்து வந்ததன் முழு நோக்கத்தைக் கூறிவிடலாம். உன்னதமான கர்த்தர் தொழுவத்தின் முன்னணைக்கும், சிலுவைக்கும் தம்மைத் தாழ்த்திய செயல் நம்மை வியப்புக்குள் ஆழ்த்துகிறது. அவர் தம்மைத் தாழ்த்திய செயலினாலே அவருடைய மேன்மை வெளிப்பட்டது. இது நமக்கு அறைக் கூவலாகத் திகழ்கிறது.

அவர் தம்முடைய ஜீவனை **அநேகரை மீட்கும் பொருளாகக்** கொடுத்தார். பாவத்திற்கு எதிராக தேவனுடைய நீதியின் எதிர்பார்ப்புகள் அனைத்தையும் அவரது மரணம் நிறைவு செய்தது. இவ்வுலகின் எக்காலத்துப் பாவங்களையும் பரிகரிக்க அவருடைய சாவு போதுமானதாகும். ஆயினும் அவரைக் கர்த்தரும், இரட்சகருமாக

ஏற்றுக்கொள்வோருக்கு மட்டுமே இப்பயன் விளையும். எப்போதாவது நீங்கள் அவரைக் கர்த்தரும், இரட்சகருமாக ஏற்று அறிக்கை செய்திருக்கிறீர்களா?

ஓள. கண்பார்வையற்ற இருவர் குணமடைதல் [20:29-34]

20:29,30 பெரேயாவிலிருந்து யோர்தானைக் கடந்து இப்போது **எரிகோவைக்** கர்த்தர் வந்தடைந்துவிட்டார். அவர் நகரத்தைவிட்டுச் சென்ற போது, **“ஆண்டவரே, தாவீதின் குமாரனே, எங்களுக்கு இரங்கும்”** என்று **இரண்டு குருடர்கள்** அவரை நோக்கிக் கூப்பிட்டனர். தாவீதின் குமாரன் என்னும் பெயரைச் சொல்லி அழைத்ததிலிருந்து, இவர் உண்மையாகவே **மேசியா** என்னும் உண்மையை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர் என்பது புலப்படுகிறது. அவர்கள் உடற்குறைபாடு உடையவர்களாக இருந்தபோதிலும், தீர்க்கமான ஆவிக்குரிய அறிவு உடையவர்களாக இருந்தனர். கிறிஸ்து ஆளுகை செய்யும் படி மீண்டும் இவ்வுலகிற்கு வரும்போது, இருளுக்குள் கண்பார்வை அற்றவர்களாக உழலும் இஸ்ரவேலர் நடுவிலே அவரை உணர்ந்து போற்றும் மீதியானவர்களுக்கு இவ்விரு குருடரையும் ஒப்பிடலாம் (ஏசா. 35:5, 42:7; ரோமர் 11:25,26; 2 கொரி. 3:16; வெளி. 1:7).

20:31-34 கூட்டத்திலிருந்த மனிதர்கள் அவர்களை அமைதியாயிருக்கும்படி அத்தடினார்கள். ஆனால் அவர்களோ **அதிகமாய்க் கூப்பிட்டார்கள்**. அவர்களுக்கு என்ன வேண்டுமென்று இயேசு கேட்டபோது, நாம் பல நேரங்களில் ஜெபிப்பதுபோல தெளிவற்றபடி கேட்காமல், **“ஆண்டவரே எங்கள் கண்களைத் திறக்க வேண்டும்”** என்று நேரடியாக அவர்களுடைய தேவையை அவர்கள் எடுத்துரைத்தனர். குறிப்பிட்டு ஏறெடுக்கப்பட்ட மன்றாட்டு குறிப்பிட்ட பயனை விளைவித்தது. **இயேசு மனதுருகி அவர்கள் கண்களைத் தொட்டார்**. **உடனே அவர்கள் பார்வையடைந்து அவருக்குப் பின் சென்றார்கள்**.

அவர்களை அவர் தொட்ட செயல் குறித்து கேபெலீன் என்பவர் கூறியுள்ள கருத்து மிகச்சிறப்பாக உள்ளது:

இந்த நற்செய்தி நூலில் அவர் தொடரு குணமாக்கிய செயலின் தனித்தன்மைவாய்ந்த பொருளை ஏற்கனவே நாம் கற்றிருக்கிறோம். எப்பொழுதெல்லாம் கர்த்தர் நோயுற்றோரைத் தொடரு குணமாக்கியிருக்கிறாரோ அங்கெல்

லாம் காலப்பாதுபாட்டின் அடிப்படையிலான பொருள் அடங்கியிருக்கிறது. அதாவது இவ்வலகில் அவர் பிரசன்னமாயிருந்து இஸ்ரவேலோடு நேரடியாக இரக்கத்தோடு ஈடுபட்டதை, அவர் தொட்டு குணமாக்கிய செயல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. அவருடைய சமூகப் பிரசன்னம் இன்றி அவருடைய சொற்களாலே குணமாக்குகின்ற செயல்கள் . . . அல்லது நோயுற்றோர் விசுவாசத்தோடு அவரைத் தொட்டு குணமடைந்த தருணங்கள், அவர் இவ்வலகில் இல்லாத காலகட்டத்தில் புறவினத்தவர் அவரிடம் வந்து விசுவாசத்தோடு இரட்சிப்பு அடைகிறதைக் குறிப்பிடுகின்றன.⁴⁰

இந்த நிகழ்ச்சியை மத்தேயு எடுத்துரைத்துள்ள விவரங்களை மாற்கு 10:46-52, லூக்கா 18:35-43; 19:1 ஆகிய பகுதிகளோடு ஒப்பிட்டுக் காணுங்கால் நாம் சில சிக்கல்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியதிருக்கும். இங்கே இரண்டு குருடர்கள் இருக்கின்றனர். மற்ற நற்செய்தி நூல்களில் ஒரு குருடன் மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளான். மாற்குவும் லூக்காவும் இந்நிகழ்ச்சியில் நலம் பெற்றவர்களில் பிரபலமான பர்திமேயு என்னும் ஒருவரை மட்டுமே குறிப்பிடுவதாகவும், மத்தேயு யூதரை மனதிற்கொண்டு தனது நூலை எழுதியுள்ள காரணத்தினால், குறைந்தது இரண்டு சாட்சிகள் தேவை என்பதன் அடிப்படையில் (2 கொரி. 13:1) குணமடைந்த இருவரையும் குறிப்பிட்டுள்ளார் என்றும் சில வேத அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். மத்தேயுவிலும், மாற்குவிலும், கர்த்தர் எரிகோவை விட்டுச் செல்லும்போது இந்நிகழ்ச்சி நடந்ததாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அவர் எரிகோவை நோக்கிச் செல்லும் போது இது நடந்ததாக லூக்கா கூறுகிறார். உண்மையில் இரண்டு எரிகோ பட்டணங்கள் இருந்தன. ஒன்று பழைய நகரம், மற்றது புதிய நகரம். ஒரு எரிகோவிலிருந்து புறப்பட்டு மற்ற எரிகோவிற்குச் செல்லும்போது இவ்வற்புத குணமளிப்பு நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கக்கூடும்.

12. அரசராக அறிமுகப்படுத்துதலும், புறக்கணிக்கப்படுதலும் [அதி. 21-23]

அ. வெற்றி அணி வகுப்பு [21:1-11]

21:1-3 எரிகோவிலிருந்து எருசலேமை நோக்கிச் சென்ற இயேசு ஒலிவ மலைக்குக் கிழக்கு திசையில் இருந்த பெத்தானியா பெத்பேக ஆகிய ஊர்களின் அருகே வந்தார். அங்கிருந்து ஒலிவ மலையின் தெற்கு எல்லைவரை செல்லும்

சாலை, யோசபாத் பள்ளத்தாக்கில் இறங்கி, கீதரோன் ஆற்றைக் கடந்து, எருசலேமுக்கு ஏறிச் செல்லும்.

அப்போது இயேசு தமது சீடரில் இரண்டு பேரை அழைத்து, தம்முடைய முன்னறிவின்படி, பெத்தானியாவில் கட்டி வைக்கப்பட்டிருந்த கழுதையையும், அதனுடைய குட்டியையும் கண்டு, அவற்றை அவிழ்த்துக் கொண்டுவரும் படி சொல்லியனுப்பினார். யாரேனும் தடை செய்தால், கர்த்தருக்கு அவை தேவையென்று சொல்லவேண்டும். உடனே அவற்றின் உரிமையாளர் அதற்குச் சம்மதிப்பார். ஒருவேளை அந்த உரிமையாளர் இயேசுவை முன்னரே அறிந்த வராகவும், உதவிபுரிவதாகக் கூறியவராகவும் இருக்கக் கூடும். அல்லது இந்நிகழ்ச்சி நம்முடைய கர்த்தரின் சர்வ ஞானத்தையும், சகல அதிகாரத்தையும் வெளிப்படுத்தும் நிகழ்ச்சியாகவும் இருக்கலாம். இயேசு முன்னுரைத்த வண்ணம் யாவும் நிகழ்ந்தன.

21:4,5 கழுதையும், குட்டியும் அழைத்துவரப்பட்ட நிகழ்ச்சி, ஏசாயா மற்றும் சகரியா ஆகியோர் முன்னுரைத்தவற்றின் நிறைவேறுதலாகும்.

“சீயோன் குமாரத்திக்குச் சொல்லுங்கள், ‘இதோ, உன் ராஜா சாந்தகுணமுள்ளவராய் கழுதையின் மேலும், கழுதைக் குட்டியாகிய மறியின் மேலும் ஏறியபடி உன்னிடத்தில் வருகிறார்’.”

21:6 சீடர்கள் தங்களுடைய ஆடைகளைக் கழுதைகளின்மேல் விரித்தார்கள்; பின்னர் கர்த்தர் குட்டியின்மேல் ஏறினார் (மாற்கு 11:7). அவ்வாறு அவர் எருசலேம் நோக்கி மேற்கொண்ட பயணம் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்கது. திருவாளர் இராபர்ட் ஆண்டர்ஸன் உரைத்திருப்பதுபோல தானியேல் தீர்க்கதரிசியின் அறுபத்தொன்பது வார கால அட்டவணை பவனி வந்த அந்நாளுடன் முடிவடைந்துவிட்டது (ஆண்டர்ஸன் எழுதிய The Coming Prince என்னும் நூலில் காணும் கால அட்டவணையைக் காண்க). அடுத்ததாக மேசியா சங்கரிக்கப்பட வேண்டும் (தானி. 9:26).

இவ்வாறு கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து எருசலேமுக்கு பவனி வந்த செயலின் மூலமாக, இது காறும் மறைந்திருந்த திரையை விலக்கி, தாமே மேசியா என்று வெளியரங்கமாக உறுதிசெய்தார்.

லேங் என்பார் இதுபற்றி கூறுவதாவது:

அன்றைய நாட்களில் மேசியாவைப் பற்றி யாவரும் அறிந்திருந்த தீர்க்கதரிசனத்தை

இயேசு மனமறிந்து நிறைவேற்றினார். இது காறும் ஆபத்து கருதி அவர் தமது மேன்மையை அறிக்கை செய்யாமல் இருந்தார் எனில், இனி மேலும் அவரால் அமைதியைக் காப்பதென்பது நிறைத்துப்பார்க்கவும் இயலாது . . . முழுவதுமாக எவ்வித ஐயத்திற்கும் இடமற்றவகையில் அவர் தம்மை மேசியாவாக அறிக்கை செய்யவில்லையென்று ஒருவராலும் குறைகூற முடியாது. பின்னர் மேசியாவைக் கொலைசெய்த குற்றம் எருசலேமின் மீது சுமத்தப்படும் வேளையில், அவர் தம்மை எல்லோரும் எளிதாக அறிந்துகொள்ளும் வண்ணம் வெளிப்படுத்தவில்லை என்று சொல்லி ஒருவராலும் தப்பிக்க இயலாது.⁴¹

21:7,8 ஆடைகளும் ஈச்ச ஓலைகளும் கம்பளம் போன்று விரிக்கப்பட்டிருந்த சாலையின் வழியாகக் கர்த்தர் சென்ற பவனி கண்களைக் கவரும் காட்சியாக இருந்தது. சாலைகளில் கூடிய திரளான மக்கள் எழுப்பிய ஆர்ப்பரிப்பு அவருடைய காதுகளுக்கு இன்னிசையாக முழங்கிற்று. சில மணித்துளிகளாவது அவர் அரசர் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார்.

21:9 “தாவீதின் குமாரனுக்கு ஓசன்னா! கர்த்தரின் நாமத்தினாலே வருகிறவர் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்டவர்” என்று திரளான மக்கள் முழக்கமிட்டனர். சங்கீதம் 118:25, 26 ஆகிய வசனங்கள் மேசியாவின் வருகையைக் குறிப்பவையாகும். “ஓசன்னா” என்னும் சொல் முதன்முதலில் “இப்பொழுது இரட்சியும்” என்னும் பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டது. “ரோம ஆதிக்கத்திலிருந்து இப்பொழுது எங்களை இரட்சியும்” என்னும் பொருள்பட மக்கள் முழங்கினர் போலும். பின்னர் அச்சொல் புகழ்ந்து போற்றும் பொருளைப் பெற்றது. ஆகவே “தாவீதின் குமாரன்” மற்றும், “கர்த்தரின் நாமத்தினாலே வருகிறவர் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்டவர்” ஆகிய சொற்றொடர்கள் இயேசு, மேசியாவாக அறிந்து கொள்ளப்பட்டார் என்பதை மிகத் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. யெகோவாவின் அதிகாரத்தோடு வந்து, அவருடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றுகிறவரே மேசியாவாகிய ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்டவர்.

இந்த நிகழ்ச்சியை மாற்கு எழுதியபோது, “கர்த்தரின் நாமத்தினாலே வருகிற நம்முடைய பிதாவாகிய தாவீதின் ராஜ்யம் ஆசீர்வதிக்கப்படுவதாக” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் (மாற்கு 11:10). தாவீதின் அரியணையில் அமர்ந்தவராக கிறிஸ்து அரசாங்கத்தை நிறுவப்போகிறார்

என்றே மக்கள் நினைத்தனர். “உன்னதத்திலே ஓசன்னா” என்று மக்கள் முழங்கினபோது, மேசியாவைப் புகழ விண்ணுலகம் இந்தப் புவியோடு இணைந்துகொள்ளட்டும் என்று மக்கள் அழைப்பு விடுப்பதாக விளங்கியது. உன்னதத்திலிருந்து தங்களுக்கு இரட்சிப்பை வழங்கவேண்டும் என்று மக்கள் கூவியழைத்தனர் போலும்.

இயேசு எருசலேமில் உள்ள ஆலயத்திற்கு ஒருமுறை சென்றதாக மாற்கு 11:11 கூறுகிறது. அப்பொழுது ஆலயத்தின் உள்ளே அவர் செல்லவில்லை; சுற்றுப் பிரகாரத்திற்கே அவர் சென்றார். அது தேவனுடைய வீடு என்று அழைக்கப்பட்ட போதிலும், அதனை அவர் தமது வீடாகக் கருதவில்லை. ஏனெனில் ஆசாரியரும் மக்களும் அவருக்குரிய இடத்தைத் தரவில்லை. சிறிது நேரம் அங்கு சுற்றிப்பார்த்தவர், பன்னிரு சீடரோடு பெத்தானியா திரும்பினார். அது ஞாயிறு மாலைப் பொழுதாயிருந்தது.

21:10,11 அதே நேரத்தில், இவர் யார் என்னும் கேள்வியால் நகரத்தின் உள்ளே பெருங்குழப்பம் ஏற்பட்டிருந்தது. அவ்வாறு கேட்டவர்களுக்கு, இவர் கலிலேயாவிலுள்ள நாசரேத்திலிருந்து வந்த தீர்க்கதரிசியாகிய இயேசு என்னும் பதில் கொடுக்கப்பட்டது. அங்கே ஒருவரும் இவரை மேசியா என்று உண்மையாகவே அறிந்து கொள்ளவில்லை என்பது புலப்படுகிறது. அடுத்த ஒரு வாரத்திற்குள்ளாக “அவனைச் சிலுவையில் அறையும், சிலுவையில் அறையும்!” என்று நிச்சயமற்ற அந்த மக்கள் கூக்குரலிட்டனர்.

ஆ. தேவாலயம் தூய்மைப்படுத்தப்படுதல் [21:12,13]

21:12 தமது வெளியரங்க ஊழியத்தைத் தொடங்கிய காலத்தில், இயேசு தேவாலயத்திற்குச் சென்று, அதன் சுற்றுப்புறங்களில் வாணிபம் செய்து கொண்டிருந்தவர்களைத் துரத்தினார் (யோவான் 2:13-16). ஆனால் அளவுக்கதிக ஆதாயத்தை நாடிச் செயல்படுவோரின் ஆதிக்கம் அங்கு மீண்டும் தலைதூக்க ஆரம்பித்திருந்தது. அந்தச் சுற்றுப்புற பிரகாரங்களில் பலி செலுத்துவதற்கான விவங்குகளையும், பறவைகளையும் நியாயமற்ற விலைக்கு வணிகர்கள் விற்று வந்தனர். பிறநாட்டு நாணயங்களை அரை சேக்கலாக மாற்றும் தொழிலைக் **காசுக்காரர்** செய்துவந்தனர். யூதர்கள் ஒவ்வொருவரும் அரை சேக்கல் தேவாலயத்துக்கு வரியாகச் செலுத்த வேண்டும். ஆகவே வெளிநாடுகளிலிருந்து வரும் யூதர்கள் அதிக விலை கொடுத்து அரை சேக்கலை

அவர்களிடம் வாங்கினார்கள். இப்பொழுதோ, அவருடைய ஊழியம் முடிவடைகிற தறுவாயில், **இயேசு** மீண்டுமாக, புனிதச் செயல்களில் கொள்ளையடிப்போரை அங்கிருந்து துரத்தினார்.

21:13 ஏசாயா மற்றும் எரேமியா ஆகிய தீர்க்கதரிசன நூல்களிலிருந்து மேற்கோள்களைச் சேர்த்து, அவர் தீட்டுப்படுத்துவோரையும், வாணிபம் செய்வோரையும், பெருஞ்செலவு உண்டு பண்ணுவோரையும் சபித்தார். ஏசாயா 56:7 -ஆம் வசனத்தை மேற்கோள்காட்டி, தேவாலயம் **ஜெப வீடாகக்** கருதப்பட வேண்டும் என்னும் தேவநோக்கத்தைச் சுட்டிக்காட்டினார். அவர்களோ அதைக் கள்ளர் குகையாக்கினர் (எரே. 7:11).

எருசலேமுக்குள் நுழைந்த பின்னர் இயேசு செய்த முதல் அலுவல் தேவாலயத்தைத் தூய்மைப்படுத்திய செயலாகும். அதன் வாயிலாக ஆலயத்தின்மேல் அவருக்கிருந்த அதிகாரத்தை எவ்வித ஐயத்திற்கும் இடமில்லாதபடி நிலை நாட்டினார்.

இந்நிகழ்ச்சி இரண்டு வகையான செய்திகளை இந்நாளில் தருகிறது. நம்முடைய சபைகளில் பணம் சேர்க்கும் எண்ணத்துடன் செய்யப்படும் வாணிபத் திட்டங்கள், விருந்துகள், தந்திரமான செயல்கள் ஆகியவற்றை வெளியேற்றி, தூய்மைப்படுத்த வேண்டியது அவசியம். நம்முடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கையிலும், அதாவது தூய ஆவியானவர் தங்கும் இருப்பிடமாகிய நமது சரீரங்களில் கர்த்தரின் தூய்மையாற்றும் பணி தொடர்ந்து நடைபெற இடங்கொடுக்கவேண்டும்.

ஐ. ஆசாரியர் வேதபாரகர் ஆகியோரின் சினம் [21:14-17]

21:14 தேவாலயத்து முற்றத்திலே குருடரையும், சப்பாணிகளையும் கர்த்தர் குணமாக்கும் காட்சியை அடுத்ததாகக் காண்கிறோம். அவர் சென்றமிடமெங்கும் தேவையுள்ளவர்களைத் தம்மிடம் கவர்ந்திழுத்தார். தம்மிடம் வந்தவர்களுடைய தேவையைச் சந்திக்காமல், எவரையும் அவர் வெறுமனே திருப்பி அனுப்பவில்லை.

21:15,16 ஆனால் எதிரிகளின் கண்கள் அவரைக் கவனித்துக்கொண்டிருந்தன. **“தாவீதின் குமாரனுக்கு ஓசன்னா!”** என்று பிள்ளைகள் ஆர்ப்பரிக்கிற ஒலியைக் கேட்ட **பிரதான ஆசாரியரும் வேதபாரகரும்** கடுஞ்சினம் கொண்டனர்.

“இவர்கள் சொல்லுகிறதைக் கேட்கிறீரோ?” என்றுரைத்த ஆசாரியரும், வேதபாரகரும் தம்மைப் பிள்ளைகள் மேசியா என்று

அழைப்பதை இயேசு தடை செய்வார் என்று எதிர்பார்த்தனர்! இயேசு மேசியாவாக இல்லாதிருந்திருந்தால் அதைத் தெளிவாகச் சொல்லுவதற்குரிய தருணம் இதுவே. ஆனால், பிள்ளைகள் அவரை அவ்வாறு அழைத்தது சரியென்று சுட்டிக்காட்டும் வண்ணம் அவருடைய பதில் அமைந்திருந்தது. சங்கீதம் 8:2 ஆம் வசனத்தை பழைய ஏற்பாட்டு கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து அவர் எடுத்துரைத்தார்: **“குழந்தைகளுடைய வாயினாலும், பாலகருடைய வாயினாலும் துதி உண்டாகும்படிச் செய்தீர்.”** அறிவாளிகள் என்று கருதப்பட்ட ஆசாரியரும் வேதபாரகரும் அவரை அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவர் என்று புகழாத வேளையில், சிறு குழந்தைகளால் கர்த்தர் ஆரதிக்கப்பட்டார். அவ்வப்போது சிறு குழந்தைகள் தங்களுடைய வயதிற்கு அப்பாற்பட்ட ஆவிக்குரிய வெளிச்சத்தை உடையவர்களாக உள்ளனர். மேலும் அவர்களுடைய விசுவாசச் சொற்களும் அன்பும் கர்த்தருடைய திருப்பெயருக்கு வழக்கத்திற்கு அப்பாற்பட்ட மேன்மையைக் கொண்டு வருகின்றன.

21:17 அந்த மதத்தலைவர்கள் சத்தியத்தை ஆராய்ந்து பார்க்கட்டுமென்று அவர்களை விட்டு விட்டு, இயேசு பெத்தானியாவிற்குச் சென்று, அங்கே இரவைக் கழித்தார்.

ஈ. கனியற்ற அத்திமரம் [21:18-22]

21:18,19 அடுத்த நாள் காலையில் அவர் எருசலேமுக்குத் திரும்பி வரும்போது ஓர் **அத்தி மரத்தைக்** கண்டார். தம்முடைய பசியை ஆற்றிக் கொள்ள அம்மரத்தில் கனிகள் கிடைக்குமென எதிர்பார்த்தார். **அதிலே இலைகளையென்றி வேறொன்றையும் காணாமல், “இனி ஒருக்காலும் உன்னிடத்தில் கனி உண்டாகாதிருக்கக் கடவது”** என்றார். **உடனே அத்திமரம் பட்டுப் போயிற்று.**

அது அத்திப்பழக்காலம் அல்லவென்று மாற்கு நற்செய்தி நூலில் ஒரு குறிப்பும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது (11:12-14). ஆகவே அந்த மரத்தில் கனி இல்லாத காரணத்திற்காக அம்மரத்தைச் சபித்த கர்த்தர் நியாயமற்றவர் என்றும் கோபக்காரர் என்றும், அந்நிகழ்ச்சி சித்தரிப்பது போலத் தோன்றுகிறது. அது தவறு என்று அறிவோம், ஆயினும் இந்நிகழ்ச்சியை எங்ஙனம் நம்மால் விளக்கிக் கூறமுடியும்?

வேதாகம நாட்டில் இலைகள் உதிர்ந்து மீண்டும் வளர்வதற்கு முன்னமே உண்ணத்தக்க முந்தின கனிகள் தோன்றும். கனிகள் தோன்றும்

காலத்திற்கு முன்னோடியாக இந்த முந்தின கனிகள் தோன்றும். இவ்வாறு ஓர் அத்தி மரத்தில் முந்தின கனிகள் தோன்றாவிட்டால் கனிகளின் காலத்திலும் அம்மரத்தில் கனிகள் தோன்றா.

இந்தவொரு அற்புதச் செயலில் மட்டுமே கர்த்தர் ஆசிர்வதிப்பதற்கு மாறாகச் சபித்தார், உயிரைப் புதுப்பிப்பதற்குப் பதிலாக அழித்ததும் இந்த ஒரே செயலாகும். இதனைப் பிரச்சினை யென்று எடுத்துரைப்போர் சிலர். அத்தகையோர் கிறிஸ்துவின் தன்மையைக் குறித்து அறிவற்றவர் களாக உள்ளனர் என்பதையே அவர்களுடைய கூற்று வெளிப்படுத்துகிறது. அவர் தேவன், இப் பிரபஞ்சத்தின் சர்வத்திற்கும் அதிகாரி. அவருடைய செயல்பாடுகளில் சில நமக்குப் புலப்படுவ தில்லை. ஆனால் அவை எப்பொழுதும் நல்லவையாகவே இருக்கும் என்னும் எண்ணத்துடனேயே அவற்றை நாம் நோக்கிப்பார்க்க வேண்டும். இங்கு கூறப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சியைப் பொறுத்த மட்டில், அந்த அத்திமரம் ஒருக்காலும் கனிதராது என்று அறிந்தவராக, தனது தோட்டத்தில் கனியற்ற மரத்தை அகற்றும் நிலக்கிழாரைப் போன்று கர்த்தர் செயல்பட்டார்.

அந்த அத்திமரத்தைக் கர்த்தர் சபித்தது சரியன்று என்று சொல்வாரும், அச்செய்கை ஓர் அடையாளமாகச் செய்யப்பட்டது என்று ஒப்புக் கொள்வர். முந்தினநாள் எருசலேமில் அவர் பெற்ற ஆரவாரமான வரவேற்பைப் பற்றி இரட்சகர் கூறும் விளக்கமே இந்நிகழ்ச்சியாகும். திராட்சை, ஒலிவ மரம் ஆகியவை போன்று அத்திமரமும் இஸ்ரவேலுக்கு அடையாளமாகும். இயேசு கிறிஸ்து அத்தேசத்திற்கு வருகைபுரிந்தபோது அங்கே வெறும் இலைகள் மட்டுமே இருந்தன. அதாவது தேவனுக்கென்று மக்கள் கனிகளைத் தரவில்லை, வெறும் வாய்ச்சொற்களால் அவர்கள் தேவனைப் புகழ்ந்தனர். அந்நாட்டிலிருந்து கனிகள் கிடைக்குமா என்று இயேசு பசியுடைய வராயிருந்தார்.

முந்தி வரவேண்டிய கனிகள் அம்மரத்தில் இல்லாத காரணத்தினால், விசுவாசமற்ற மக்கள் பிந்தின கனிகளைத் தரமாட்டார்கள் என்பதைக் கர்த்தர் அறிந்தவராக, அத்தி மரத்தைச் சபித்தார். கி.பி. 70 -இல் அந்நாட்டின் மீது வரவிருந்த நியாயத் தீர்ப்புக்கு அந்நிகழ்ச்சி முன்னடையாள மாக இருந்தது.

விசுவாசமற்ற இஸ்ரவேலர் எக்காலத்திலும் கனியற்றவர்களாக இருந்த போதிலும், அந்நாட்டின் மீதியானவர், சபை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட

பின்னர் மேசியாவிடம் திரும்பி வருவார்கள். உபத்திரவ காலத்திலும், ஆயிரமாண்டு ஆட்சிக் காலத்திலும் அவர்கள் கர்த்தருக்குக் கனிதருவார்கள். இவ்வுண்மையை நாம் நினைவிற கொண்டிருக்க வேண்டும்.

இந்த விளக்கமானது சிறப்பாக இஸ்ரவேல் நாட்டோடு தொடர்புடையதாக இருப்பினும், பகட்டாரவாரமாகப் பேசியும் செயலற்றவர்களாக விளங்கும் எக்காலத்து மனிதர்களுக்கும் இது பொருந்தும்.

21:20-22 சடுதில் அத்திமரம் பட்டுப்போன அதிசயச் செயலைக் கண்ட சீடர்கள் வியந்து நின்றபோது, அவர்களுக்கு விசுவாசம் இருக்குமென்றால் இதனினும் பெரிய அதிசயச் செயல்களை அவர்களால் செய்ய முடியும் என்று கர்த்தர் கூறினார். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு மலையைப் பார்த்து, “நீ பெயர்ந்து சமுத்திரத்தில் தள்ளுண்டு போ” என்று அவர்கள் கூறினாலும் அது அவ்வாறே நடக்கும். “நீங்கள் விசுவாசமுள்ளவர்களாய் ஜெபத்திலே எவைகளைக் கேட்பீர்களோ, அவைகளையெல்லாம் பெறுவீர்கள்” என்றும் அவர் தொடர்ந்து கூறினார்.

எவ்வித நிபந்தனையுமின்றி ஜெபத்திற்குச் சில வாக்குறுதிகள் தரப்பட்டுள்ளன என்பதாகத் தோன்றும் இந்த வேத பகுதியை, ஜெபத்தைக் குறித்து மற்ற வேத பகுதிகள் என்ன கற்பிக்கின்றன என்பதோடு ஒப்பிட்டுக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். எதை வேண்டுமானாலும் ஒரு கிறிஸ்தவன் கேட்டு அதை அவனால் பெறமுடியும் என்று அவ்வசனம் போதிக்கவில்லை. வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டே அவன் ஜெபிக்க வேண்டும்.

உ. இயேசுவின் அதிகாரத்திற்கு எதிராகத் தொடுக்கப்பட்ட கேள்வி (21:23-27)

21:23 தேவாலயத்துக்கு வெளியேயிருந்த பிரகாரத்தில் இயேசு உபதேசித்தபோது, பிரதான ஆசாரியரும் ஜனத்தின் மூப்பரும், இவ்வாறு அவர் உபதேசம் செய்வதற்கும், அற்புதங்களைச் செய்வதற்கும் தேவாலயத்தைத் தூய்மைப்படுத்துவதற்கும் அவருக்கு யார் அதிகாரம் கொடுத்தனர் என்று வினவி அவரைத் தடைசெய்தனர். அவர் என்ன பதிலுரைத்தாலும் அதன் மூலம் அவரைச் சிக்கவைக்க முடியும் என்று அவர்கள் எதிர்பார்த்தனர். தாம் தேவனுடைய குமாரன், ஆகையால் தம்மிடத்தில் அதிகாரம் உண்டென்று அவர் கூறுவானால், தேவதூஷணம் சொல்லுவதாக அவர்மீது குற்றஞ்சாட்ட

லாம். மனிதர்களிடத்திலிருந்து அவர் அதிகாரம் பெற்றதாகக் கூறுவாரானால், அது பொய்யென்று மறுத்துரைக்க முடியும். தேவனிடத்திலிருந்து நேரடியாகப் பெற்றதாகக் கூறுவாரானால் அதனையும் அவர்களால் எதிர்க்க முடியும். விசுவாசத்துக்குத் தாங்களே பாதுகாவலர் என்றும், பயிற்சி பெற்ற மனிதர்களால் மதத்தலைவர்களாக நியமனம் பெற்ற அவர்கள் மட்டுமே பொது மக்களுடைய சமய வாழ்க்கை எவ்வாறு திகழ வேண்டும் என்று வழிநடத்துவதற்குரிய அதிகாரம் பெற்றவர்கள் என்றும் அவர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருந்தனர். இயேசு சமயப் பயிற்சி பெற்ற வரில்லை, இஸ்ரவேலின் ஆட்சிப்பீடத்திலிருந்து அத்தகைய அதிகாரம் இவருக்குக் கொடுக்கப் படவில்லை. பண்டுதொட்டு, தெய்வீக அபிஷேகத்தினால் அதிகாரம் பெற்ற மனிதர்களுக்கு எதிராக, பயிற்சி பெற்ற மதத்தலைவர்கள் கொண்டிருந்த பகைமையை எதிரொலிப்பதாகவே அவர்களுடைய செயல் அமைந்திருந்தது.

21:24,25 “யோவான் கொடுத்த ஸ்நானம் தேவனால் உண்டாயிற்றோ? மனிதரால் உண்டாயிற்றோ?” என்னும் கேள்வி ஒன்றை எழுப்பி, அதற்கு அவர்கள் பதிலுரைப்பார்களே யானால், தம்முடைய அதிகாரத்தைப் பற்றி விளக்க மளிப்பதாக இயேசு உரைத்தார். “யோவான் கொடுத்த ஸ்நானம்” என்னும் சொற்றொடர் யோவானின் ஊழியத்தையே குறிக்கிறது. ஆகவே, “ஊழியம் செய்யும்படி யோவானுக்கு அதிகாரம் அளித்தவர் யார்? அவரது நியமனம் மனிதனால் உண்டானதா, தெய்வீக நியமனமா? இஸ்ரவேல் நாட்டின் தலைவர்களிடமிருந்து அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சான்றுகள் எவை?” என்னும் பொருள்பட இயேசு அக்கேள்வியை எழுப்பினார். இக்கேள்விக்கான பதில் மிகவும் தெளிவாகத் தெரிகிறது: யோவான் தேவனால் அனுப்பப்பட்ட மனிதனாவார். அவருடைய வல்லமை தேவனால் அணிவிக்கப்பட்டதாயிருந்ததேயொழிய மனிதனுடைய ஒப்புதலை உடையதாய் இருக்கவில்லை.

ஆசாரியரும் மூப்பரும் இப்பொழுது இக்கட்டில் மாட்டிக்கொண்டனர். யோவான் தேவனால் அனுப்பப்பட்டவர் என்று அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டாலும் அவர்களுக்குச் சிக்கல்தான். இயேசுவே மேசியா என்று யோவான் மக்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டியிருந்தார். ஆகவே அவர்கள் யோவானின் அதிகாரம் தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்டதென்று ஒப்புக்கொண்டவர்களாக, அவரது கூற்றின்படி

மனந்திரும்பி கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்காதது ஏன்?

21:26 யோவான் தேவனிடத்திலிருந்து அதிகாரத்தைப் பெறவில்லையென்று அவர்கள் சொன்னால், பொதுமக்களின் ஏளனப்பேச்சிற்கு இலக்காக நேரிடும். ஏனெனில் பொதுமக்களில் பெரும்பாலோர், யோவான் தேவனிடத்திலிருந்து வந்த தீர்க்கதரிசி என்றே எண்ணினார்கள். யோவான் தேவனிடத்திலிருந்து வந்தவர் என்று அவர்கள் சரியாகச் சொல்லியிருந்தால், அவர்களுடைய வினாவிற்கு அவர்களே விடையைப் பெற்றிருப்பார்கள்: இயேசுவே மேசியா ஆவார்; அவருடைய முன்னோடியாகவே யோவான் விளங்கினார்.

21:27 ஆனால், அவர்கள் உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தனர்; ஆகவே அவர்கள் தங்களுக்குத் தெரியாது என்று மறுத்துரைத்தனர். யோவானுடைய வல்லமைக்கு ஆதாரமானவராயார் என்பதை அவர்களால் கூற முடியவில்லை. அப்பொழுது இயேசு, “நானும் இன்ன அதிகாரத்தினால் இவைகளைச் செய்கிறேன் என்று உங்களுக்குச் சொல்லேன்” என்று பதிலுரைத்தார். அவர்கள் ஏற்கனவே அறிந்ததும், அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ள மறுத்ததுமான உண்மையை அவர் அவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டியதன் அவசியம் என்ன?

உஉ. இரு புதல்வர்கள் என்னும் உவமை [21:28-32]

21:28-30 மனந்திரும்பி விசுவாசிக்க வேண்டும் என்று யோவான் விடுத்த அழைப்புக்குக் கீழ்ப்படியாத பிரதான ஆசாரியருக்கும் மூப்பருக்கும் கடுமையான சவுக்கடியாக இந்த உவமை விளங்குகிறது. தன்னுடைய திராட்சைத் தோட்டத்தில் தனது இரண்டு குமாரர்களையும் வேலைக்கு அனுப்பிய ஒரு தகப்பனின் கதையே இது. ஒருவன் மாட்டேன் என்று மறுத்துரைத்து, பின்னர் தனது எண்ணத்தை மாற்றிக்கொண்டு வேலை செய்ய தோட்டத்துக்குச் சென்றான். இளையவனோ போவதாகக் கூறிவிட்டு தோட்டத்துக்குச் செல்லவில்லை.

21:31,32 தகப்பனுடைய சித்தத்தின்படி செய்தவன் யார் என்று வினவியபோது “முத்தவன்” என்று முன்பின் யோசிக்காமல் பதிலுரைத்த மதத் தலைவர்கள், அதன் மூலமாகத் தங்களையே கடிந்துகொண்டனர்.

அந்த உவமையைக் கர்த்தர் விளக்கிக்கூறினார். ஆயக்காரரும் வேசிகளும் முதல் மக

னைப் போன்றவர்கள். யோவான் ஸ்நானகனுடைய சொற்களைக் கேட்டவுடனே அவர்கள் கீழ்ப்படிவதாகத் தோன்றவில்லை. ஆனால் முடிவில் அவர்களில் பெரும்பாலோர் மனம் வருந்தி, இயேசுவை விசுவாசித்தனர். மதத்தலைவர்களோ இரண்டாவது மகனைப் போன்றவர்கள். யோவானுடைய பிரசங்கத்தை ஏற்றுக்கொள்வது போல அவர்கள் அறிக்கை செய்தபோதும், தங்களுடைய பாவங்களை அவர்கள் அறிக்கை செய்யவில்லை, இரட்சகரை விசுவாசிக்கவில்லை. ஆகவே கீழ்தரமான பாவிகளாக இருந்தவர்கள் விசுவாசித்து தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குள் நுழைந்தனர். தங்களைக் குறித்து தாங்களே மனநிறைவு கொண்ட மதத்தலைவர்களோ, இறையரசுக்கு வெளியே இருந்தனர். இன்றும் இந்நிலை நிலவுகிறது. பாவிகள் என்று வெளிப்படையாகக் காணப்படுவோர் நற்செய்தியை விரும்பி ஏற்கின்றனர். ஆனால் பக்தி வேடம் தரித்த தலைவர்களோ அதை ஏற்பதில்லை.

“யோவான் நீதிமார்க்கமாய் உங்களிடத்தில் வந்திருந்தும்” என்னும் கூற்று, மனந்திரும்பி விசுவாசிப்பதன் வாயிலாக மட்டுமே நீதியைப் பெறவியலும் என்னும் அடிப்படை உண்மையை அவர் பிரசங்கிக்க வந்தார் என்று பொருள்படும்.

எ. கொடியராகிய குத்தகைக்காரர்கள்
[21:33-46]

21:33-39 தமது அதிகாரத்தைப் பற்றி எழுப்பப்பட்ட கேள்விக்குத் தொடர்ந்து பதிலளித்த இயேசு, ஒரு திராட்சைத் தோட்டத்தை உண்டாக்கி, அதைச் சுற்றிலும் வேலியடைத்து, அதில் ஓர் ஆலையை நிறுவி, காவல் மாடத்தையும் கட்டி, அதைத் தோட்டக்காரருக்கு குத்தகைக்கு விட்டு தொலைதூர தேசத்திற்குப் போன நிலக்கிழார் ஒருவருடைய கதையை உவமையாகக் கூறினார். அறுவடைக்காலத்தில் தனக்குரிய பங்கைப் பெற்றுவரும்படி தன்னுடைய ஊழியக்காரரை அந்நிலக்கிழார் தோட்டக்காரரிடம் அனுப்பினார். ஆனால் அவர்கள் ஊழியக்காரரில் ஒருவனை அடித்து, மற்றொருவனைக் கொலைசெய்து, வேறொருவன்மீது கற்களை எறிந்தனர். வேறு ஊழியக்காரரை எஜமான் அனுப்பியபோது அவர்களையும் அவ்வாறே நடத்தினார்கள். மூன்றாவது முறை நிலக்கிழார் தன் குமாரனைக் கண்டு அஞ்சுவார்கள் என்று நினைத்து, அவனைக் குத்தகைக்காரரிடம் அனுப்பினார். அவன் நிலக்கிழாரின் வாரிசு என்பதை நன்றாக அறிந்திருந்த தோட்டக்காரர்,

சுதந்திரத்தை அபகரித்துக்கொள்ளும் நோக்கத்துடன் அவனையும் கொலைசெய்தனர்.

21:40,41 உவமையைச் சொல்லி வந்த கர்த்தர் அங்கு நிறுத்தி, அந்த “எஜமான் தோட்டக்காரரை என்ன செய்வான்” என்று ஆசாரியரிடத்திலும் மூப்பரிடத்திலும் வினவினார். “அந்தக் கொடியரைக் கொடுமையாய் அழித்து, ஏற்ற காலங்களில் தனக்குக் கனிகளைக் கொடுக்கத்தக்க வேறே தோட்டக்காரரிடத்தில் திராட்சைத் தோட்டத்தைக் கொடுப்பான்” என்று அவர்கள் பதிலுரைத்தனர்.

இந்த உவமையை விளக்கிக் கூறுவது கடினமான செயல் அல்ல. தேவனே நிலக்கிழார்; இஸ்ரவேல் நாடு திராட்சைத் தோட்டமாகும் (சங். 80:8; ஏசா. 5:1-7; எரே. 2:21). மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம் வேலியாக இருந்து, அவர்களைப் புறஇன மக்களிடமிருந்து பிரித்து, கர்த்தருக்காக சிறப்பான மக்களாகக் காத்து வந்தது. கனிக்கு ஆகுபெயராக விளங்கும் திராட்சைப்பழ ஆலை, தேவனுக்கு இஸ்ரவேல் கொடுக்க வேண்டிய கனியைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அந்தக் காவல் மாடமாகிய கோபுரமோ, தமது மக்களைக் காத்து வரும் யெகோவாவின் பாதுகாவலைக் குறிக்கிறது. பிரதான ஆசாரியரும் வேதபாரகருமே அந்தக் குத்தகைக்காரர்கள்.

தம்முடைய மக்களிடம் ஐக்கியம், பரிசுத்தம், அன்பு ஆகிய கனிகளைப் பெறவேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன் தேவன் தமது ஊழியக்காரராகிய தீர்க்கதரிசிகளை இஸ்ரவேலுக்கு மீண்டும் மீண்டும் அனுப்பினார். ஆனால் இஸ்ரவேலரோ தீர்க்கதரிசிகளைக் கொடுமைப்படுத்தி, அவர்களில் சிலரைக் கொலையும் செய்தனர். “என் குமாரனைக் கண்டு அஞ்சுவார்கள்” என்று நினைத்த தேவன், இறுதியில் தமது குமாரனை அவர்களிடம் அனுப்பினார் (வச. 37). “இவரோ சுதந்தரவாளி” என்று அவர்கள் அறிந்து தவிர்க்க இயலாமல் ஒப்புக்கொண்டனர். இயேசுவே தேவகுமாரன் என்று தனிமையில் ஒப்புக்கொண்ட அந்த மனிதர்கள், வெளிப்படையாக அந்த உண்மையை மறுத்தனர். இவ்வாறு அவருடைய அதிகாரத்தைக் குறித்த அவர்களது கேள்விக்கு, அவர்களே பதிலளித்தனர். அவர் தேவகுமாரன் என்னும் உண்மையே அவருக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுத்தது.

அந்த உவமையில், “இவன் சுதந்தரவாளி; இவனைக் கொன்று, இவன் சுதந்தரத்தைக் கட்டிக்கொள்வோம், வாருங்கள்” என்று அவர்கள் சொன்னதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. “நாம்

இவனை விட்டுவிட்டால், எல்லாரும் இவனை விசுவாசிப்பார்கள்; அப்பொழுது ரோமர் வந்து நம்முடைய ஸ்தானத்தையும் ஜனத்தையும் அழித்துப் போடுவார்கள்” என்று மெய்யாகவே அவர்கள் கூறினார்கள் (யோவான் 11:48). ஆகவே அவர்கள் அவரை ஏற்க மறுத்து, புறம்பே தள்ளிச் சிலுவையில் அறைந்து கொலைசெய்தனர்.

21:42 திராட்சைத் தோட்டத்தின் சொந்தக் காரர் வரும்போது என்ன செய்வார் என்று இரட்சகர் வினவியபோது, அவர்கள் தோட்டக்காரருக்கு எதிராகத் தீர்ப்பளித்தனர். அவர்கள் அறிவித்த தீர்ப்பு அவர்களையே குற்றம் சாட்டியது. அதனை அவர் 42, 43 ஆகிய வசனங்களில் அவர்களிடம் சுட்டிக்காட்டினார். மேலும், “வீடு கட்டுகிறவர்கள் ஆகாதென்று தள்ளின கல்லே மூலைக்குத் தலைக்கல்லாயிற்று, அது கர்த்தராலே ஆயிற்று, அது நம்முடைய கண்களுக்கு ஆச்சரியமாபிரக்கிறது” என்று அவர் சங். 118:22-ஆம் வசனத்தை எடுத்துரைத்தார். கிறிஸ்துவாகிய கல், தம்மை வீடு கட்டுகிறவர்களிடம் அதாவது இஸ்ரவேலின் மூப்பர்களிடம் வெளிப்படுத்திக் காட்டியபோது, அவர்களது வீடு கட்டும் பணியில் அவருக்கு இடமில்லை. ஆனால் அவர் மரணமடைந்ததற்குப் பின்னர், மரித்தோரிலிருந்து அவரை தேவன் உயிரோடு எழுப்பி, ஓப்பற்ற இடத்தை அவருக்குக் கொடுத்தார். தேவனுடைய மாளிகையில் தலைக்கல்லுக்கு உரிய இடம் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. “எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தேவன் அவரை உயர்த்தி . . . எல்லா நாமத்திற்கும் மேலான நாமத்தை அவருக்குத் தந்தருளினார்” (பிலி.2:9-11).

21:43 தேவனுடைய ராஜ்யம் இஸ்ரவேலிடமிருந்து நீக்கப்பட்டு, அதற்கேற்ற கணிகளைத் தருகிற ஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று இயேசு அவர்களிடம் ஒளிவு மறைவின்றி அறிவித்தார். அது போலவே நிகழ்ந்தது. தேவனுடைய தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் என்ற சிறப்பு இஸ்ரவேலிடத்திலிருந்து அகற்றப்பட்டு, சட்டரீதியாக அவர்கள் குருடாக்கப்பட்டனர்.

மேசியாவை ஏற்க மறுத்த இனத்தாரின் உள்ளம் கடினமாக்கப்பட்டது. தேவனுடைய அரசுக்கு ஏற்ற கணிகளைத் தருகிற நாட்டிற்கு அவ்வரசு கொடுக்கப்படும் என்னும் தீர்க்கதரிசனம் இரு வகைகளில் பொருள்படும்; (1) விசுவாசிக்கிற யூதர்களும் புறவினத்தவரும் ஒருங்கிணைந்த சபையை அது குறிக்கிறது - அதுவே “பரிசுத்த ஜாதியும் அவருக்குச் சொந்தமான ஜன

முமாகும்” (1 பேதுரு 2:9). அல்லது (2) கர்த்தருடைய இரண்டாம் வருகையின் போது வாழ்கின்ற விசுவாசமுள்ள இஸ்ரவேலரே அவர்கள். மீட்கப்பட்ட இஸ்ரவேல் தேவனுக்கேற்ற கணிகளைக் கொடுக்கும்.

21:44 “இந்தக் கல்லின்மேல் விழுகிறவன் நொறுங்கிப்போவான். இது எவன்மேல் விழுமோ, அவனை நசுக்கிப்போடும்.” இந்த வசனத்தின் முன் பகுதியில் கல் தரையில் இருக்கிறது. பின் பகுதியில் அது மேலிருந்து விழுகிறது. இஃது இயேசு கிறிஸ்துவின் இரண்டு வருகைகளையும் குறிப்பிடுகிறது. அவர் முதலில் வந்த போது, யூதத் தலைவர்கள் அவர் மீது இடறி விழுந்து நொறுங்கிப் போனார்கள். அவர் மீண்டும் வருகிறபோது, அவர் நியாயத்தீர்ப்பு செலுத்து கிறவராக இறங்கி வந்து அவருடைய எதிரிகள் யாவரையும் தூசியைப்போலச் சிதறடிப்பார்.

21:45,46 கிறிஸ்துவின் அதிகாரத்தைக் குறித்துப் பிரதான ஆசாரியரும் பரிசேயரும் எழுப்பிய கேள்விக்குப் பதிலாக அவர் கூறிய சொற்கள் அவர்கள் மீது எய்யப்பட்ட கணைகளே என்று அவர்கள் புரிந்துகொண்டனர். உடனே அங்கு அவரைப் பிடிக்க வேண்டுமென்று வெறிகொண்டனர்; ஆயினும், ஜனங்கள் அவரைத் தீர்க்கதரிசி என்று எண்ணியிருந்ததால் அவர்களைக் கண்டு பயந்தனர்.

ஏ. திருமண விருந்து என்னும் உவமை [22:1-14]

22:1-6 பிரதான ஆசாரியருடனும் பரிசேயருடனும் தமது உரையாடலை இயேசு இன்னும் முடிக்கவில்லை. அதுகாறும் சிறப்பான உரிமையைப் பெற்றிருந்த இஸ்ரவேலர் புறக்கணிக்கப்பட விருப்பதையும், புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்த புறவினத்தவர் மேசையில் பங்கு பெறுகிறவர்களாக விளங்கப் போகிறார்கள் என்னும் உண்மையையும் அவர் திருமண விருந்தைப் பற்றிய நிகழ்ச்சியை உவமையாகக் கூறி விளக்கினார். அப்பொழுது தன் குமாரனுக்குக் கலியாணம் செய்த ஒரு ராஜாவுக்கு பரலோக ராஜ்யத்தை அவர் ஒப்பிட்டுப் பேசினார். அத்திருமண விருந்திற்கு இருகட்ட அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. முதலாவது அழைப்பு, முன்கூட்டியே விடுக்கப்பட்ட அழைப்பாகும். அரசன் தன் ஊழியக்காரர்களை அனுப்பி விருந்தினர்களை அழைத்திருந்தும் அவ்வழைப்பு நிராகரிக்கப்பட்டுவிட்டது. விருந்து ஆயத்தப் படுத்தப்பட்ட பிறகு இரண்டாவது கட்ட அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. தங்களருடைய சொந்தக் தொழி

லிலும், வாணிபத்திலும் ஈடுபட்டிருந்த சிலர் அதனை ஆணவத்துடன் புறக்கணித்தனர். வேறு சிலரோ அழைக்கச் சென்ற ஊழியக்காரரிடம் வன்முறையில் நடந்துகொண்டது மட்டுமன்றி சிலரைப் பிடித்து அவமானப்படுத்தி கொலை செய்தார்கள்.

22:7-10 கடுங்கோபமடைந்த அரசன், அந்தக் கொலைபாதகரை அழித்து அவர்கள் பட்டணத்தையும் சுட்டெரித்தான். விருந்தினர் பட்டியலைப் பயன்றது என்று எறிந்துவிட்டு, அவன் விருந்துக்கு வரவிரும்புகிறவர்கள் எல்லோரையும் வரும்படி பொது அழைப்பொன்றை அறிவித்தான். இப்பொழுதோ அந்த விருந்து சாலையில் வெற்றிடம் இல்லாதபடி மக்கள் கூட்டமாய் வந்து நிறைந்தனர்.

22:11-13 ஆனாலும், விருந்தினர்களில் ஒருவன் கலியாண வஸ்திரம் அணிந்திருக்கவில்லை. விருந்தில் பங்குபெற அவனுக்குத் தகுதியில்லையே என்று வினவியபோது, அவனால் பதில் பேசமுடியவில்லை. அவனை அழகையும் பற்கடிப்பும் உண்டாயிருக்கும் புறம்பான இருளிலே போடும்படியாக அரசன் தன் பணிவிடைக்காரருக்குக் கட்டளையிட்டான். பணிவிடைக்காரர் என்று 13-ஆம் வசனத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளோர் 3-ஆம் வசனத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள ஊழியக்காரரிடத்திலிருந்து வேறுபட்டவர்கள்.

22:14 “அழைக்கப்பட்டவர்கள் அநேகர், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களோ சிலர்” என்னும் சொற்களுடன் கர்த்தர் இந்த உவமையைச் சொல்லி முடித்தார்.

இந்த உவமையின் பொருளாவது: தேவனை அந்த அரசன். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே அவரது குமாரன். பரலோக அரசின் பண்பாகவே திருமண விருந்து விளங்குகிறது. கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாக சபையை இவ்வுவமையில் அறிமுகப்படுத்துவோமானால், தேவையற்ற குழப்பங்கள் உண்டாகும். சபை பெற்ற சிறப்பான அழைப்பையும், அது இறுதியில் பெறவிருக்கும் இடத்தையும் இந்த உவமை வலியுறுத்திக் கூறாமல், இஸ்ரவேல் புறக்கணிக்கப்படுவதை மட்டுமே இது வலியுறுத்துகிறது.

இவ்வுவமையில் காணும் முதற்கட்ட அழைப்பு, யோவான் ஸ்நானகன் மற்றும் பன்னிரண்டு சீடர்கள் கிருபையோடு இஸ்ரவேலுக்கு விடுத்த அழைப்பைச் சித்தரிக்கிறது. ஆனால் அந்த நாடோ அவ்வழைப்பை ஏற்கவில்லை. “அவர்களோ வர மனதில்லாதிருந்தார்கள்” என்னும்

சொற்களில் காணப்பட்ட வெறுப்பு சிலுவையில் கர்த்தர் அறையப்பட்ட நிகழ்ச்சியில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது.

இரண்டாவது கட்ட அழைப்பை, அப்போஸ்தல நடபடிகள் நூலில், சிறப்பாக யூதர்களுக்கு நற்செய்தி அறிவிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளில் காண்கிறோம். சிலர் அந்தச் செய்தியை வெறுத்துப் புறக்கணித்தனர். நற்செய்திப் பணியாளர்களுக்கு எதிராகச் சிலர் வன்முறையில் ஈடுபட்டனர். அப்போஸ்தலர்களில் பெரும்பாலோர் இரத்த சாட்சியாகக் கொல்லப்பட்டனர்.

இஸ்ரவேலுக்கு எதிராக அரசர் வெகுண்டெழுந்தது நியாயமானதே. அவர் எருசலேமையும் அதிலிருந்த பெரும்பாலான மக்களையும் அழித்துப் போடும்படி தீத்துவையும் அவனுடைய ரோமப் படையையும் கி.பி. 70 -இல் அனுப்பினார். “அவருடைய சேனைகள்” என்று ரோமப்படை அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏனெனில் அந்தப் படையை அவர் கருவியாகப் பயன்படுத்தி இஸ்ரவேலைத் தண்டித்தார். தேவனை அவர்கள் நேரடியாக அறியாதவர்களாக இருந்தபோதிலும் அவர்களே அவருடைய அதிகாரபூர்வமான அலுவலர்களாயிருந்தனர்.

இப்பொழுது இஸ்ரவேல் நாடு தேவனால் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் நல்லோரும், கெட்டோருமாகிய அனைத்துப் புறவினத்தினருக்கும் அதாவது அனைத்து வகை மக்களுக்கும் நற்செய்தி அறிவிக்கப்படுகிறது. (அப். 13:45, 46; 28:28). எனினும் ஒவ்வொரு மனிதனும் உண்மையாக மனந்திரும்பியிருக்கிறானா என்று சோதிக் கப்படுவான். திருமண ஆடை அணிந்திராத மனிதன், பரலோக அரசிற்குத் தான் தகுதியுள்ளவன் என்று வாயினால் அறிக்கை செய்கிறவனாயிருந்தும், உண்மையில் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாக தேவனால் நீதியின் வஸ்திரத்தினால் அணிவிக்கப்பட்டவன்ல்லன். (2 கொரி. 5:21). திருமண ஆடை அணியாதவனுக்குப் போக்குச்சொல்ல இடமில்லை. திருமண ஆடை இல்லாத விருந்தினர்களுக்கு இலவசமாக அவ்வித ஆடை வழங்கப்படும் வழக்கம் நிலவியதாகத் திருவாளர் ரைரி குறிப்பிடுகிறார். அந்த மனிதன் அவ்வாறு வழங்கப்பட்ட ஆடையை வேண்டாமென்று வாய்ப்பைத் தவறவிட்டுவிட்டான் என்பது வெளிப்படலாம். கிறிஸ்து அற்றவனாக அரசிற்குள் நுழைவதற்கு அவனுக்குத் தகுதியில்லையே என்று சுட்டிக்காட்டியபோது அவனால் பதில் கூற முடியவில்லை (ரோமர் 3:19).

அழகையும் பற்கடிப்புமுள்ள புறம்பான இருளே அவனுக்கென்று நியமிக்கப்பட்ட இடமாகும். அழகை நரகத்தின் பாடுகளைக் குறிக்கிறது. தேவனை வெறுத்து அவருக்கு எதிராக அவன் தொடர்ந்து இருக்கும் நிலையைப் பற்கடிப்பு குறிப்பிடுகிறது என்று சிலர் கருதுகின்றனர். அவ்வாறாயின், நரகத்தில் எரியும் தீ தூய்மைப்படுத்தும் விளைவை உண்டுபண்ணும் என்னும் கருத்து பொய்யென்று இங்கு மெய்பிக்கப்படுகிறது.

பதினான்காம் வசனம் உவமை முழுவதையும் குறிப்பதாக இருக்கிறதேயொழிய, திருமண ஆடையற்ற மனிதனை மட்டும் சுட்டிக்காட்டவில்லை. அழைக்கப்பட்டவர்கள் அநேகர் என்னும் சொற்றொடர், பலருக்கு நற்செய்தி அழைப்பு விடுக்கப்படுவதைக் குறிப்பிடுகிறது. ஆனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களோ சிலர். அழைப்பைக் கேட்டவுடனேயே சிலர் மறுத்துவிடுகின்றனர். வேறு சிலர் அதிக ஆவலோடு செய்தியைக் கேட்டும் மனம் இணங்குவதில்லை. இன்னும் சிலர் வெறும் வாயினால் அறிக்கை செய்கிறவர்களாக இருக்கின்றனர். நற்செய்தியைக் கேட்டு ஏற்றுக்கொள்கிறவர்கள் யாவரும் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவராவர். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை எத்தகையவராக ஏற்றுக்கொள்கிறானோ அதைப் பொருத்தே அவன் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவனா இல்லையா என்பதைக் கூறமுடியும். “எல்லாரும் விருந்தை உண்டு மகிழ அழைக்கப்படுகின்றனர். ஆயினும் அந்த விருந்தில் கலந்துகொள்ளும் போது அணிய வேண்டிய ஆடையைத் தருகிறவரிடத்தில் நம்பிக்கை வைக்க எல்லோருக்கும் விருப்பமில்லை” என்று இதனைக் குறித்து ஜென்னிங்ஸ் என்பார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஐ. இராயனுக்கும் தேவனுக்கும் உரியவற்றை முறையே செலுத்துதல் [22:15-22]

இயேசுகிறிஸ்துவைப் பொறியில் சிக்கவைக்கும் நோக்குடன் அனுப்பப்பட்ட மூன்று குழுவினர் எழுப்பிய கேள்விகளின் தொகுப்பை இருபத்திரண்டாம் அதிகாரம் கொண்டுள்ளது.

22:15,16 பரிசேயரும் ஏரோதியரும் இயேசுவைச் சிக்கவைக்க மேற்கொண்ட முயற்சியைக் குறித்து இப்பகுதியில் காண்கிறோம். இவ்விரு கூட்டத்தாரும் ஒருவருக்கொருவர் கடும்பகை கொண்டவராக இருந்தபோதிலும், இரட்சகர்பால் கொண்ட வெறுப்பின் காரணமாக தற்காலிகமாக ஒன்றிணைந்தனர். இயேசு கிறிஸ்துவைத் தூண்டிவிட்டு, அரசியலோடு தொடர்புடையதும் ஆபத்தை விளைவிக்கக்கூடியதுமான ஓர் அறிக்கையை அவர்

வெளியிடும்படி செய்வதே அவர்களது இலக்காயிருந்தது. யூதர்கள் இராயனிடத்தில் கொண்டிருந்த பற்றில் வேறுபட்ட கருத்துகள் இருந்ததனால் அவற்றைத் தங்களுக்குச் சாதகமாக்கிக் கொள்ள நினைத்தனர். புறவின மாமன்னனுக்கு அடிபணிந்து வாழ்வதைக் கடுமையாகச் சிலர் எதிர்த்துவந்தனர். ஏரோதியரைப் போன்று வேறு சிலர், பொறுமையைக் கடைப்பிடித்து வந்தனர்.

22:17 முதலாவது, அவருடைய தூய்மையான நற்குணத்தையும், உண்மையுள்ள தன்மையையும், அச்சமற்ற தன்மையையும் அவர்கள் வாயாரப் புகழ்ந்த போதிலும், அப்புக்மச்சி வஞ்சகத்தால் நிறைந்திருந்தது. அதன் பின்னர் “இராயனுக்கு வரிகொடுக்கிறது நியாயமோ அல்லவோ?” என்று கபடு நிறைந்த கேள்வியொன்றை அவர்கள் எழுப்பினர்.

“இல்லை” என்று இயேசு பதில் கூறியிருந்தால், ஏரோதியரின் பகையைச் சம்பாதிப்பதோடு, ரோம அரசுக்கு எதிராகக் கலகம் விளைவிக்கிறார் என்னும் பெயரையும் பெற்றிருப்பார். அதைக் காரணமாகக் கொண்டு அவரைப் பிடித்துத் தள்ளி அவருக்கு எதிராகக் குற்றம் சாட்டலாம். “நியாயமானதே” என்று பதில் கூறியிருந்தால், யூதர்களுடைய நாட்டுப்பற்றுக்கு எதிராகப் பேசியதாக மக்களுடைய உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிடலாம். பொது மக்களின் ஆதரவை அவர் பெரிதான வகையில் இழக்க நேரிடும். அவரை ஒழித்துக்கட்டுவதற்கு இதுவரை அப்பொதுமக்களின் ஆதரவேதடையாக இருந்து வந்தது.

22:18,19 தம்மை வலையில் சிக்கவைக்க முயன்ற அந்த மனிதர்களை மாயக்காரர் என்று அழைத்து அனைவரும் அறியும்படி அவர் பழிசாற்றினார். ரோம அரசுக்கு வரிசெலுத்துவதற்குப் பயன்படும் வரிக்காசைத் தம்மிடம் கொண்டு வரும்படி அவர்களிடம் அவர் கூறினார். அந்தக் காசில் பதிந்திருந்த இராயனுடைய பெயரையும், படத்தையும் யூதர்கள் காண்கிற ஒவ்வொரு முறையும், தங்களுடைய அடிமைத்தனத்தையும் வரி செலுத்த வேண்டிய கட்டாயத்தையும் நினைத்து மனம் வருந்தினர். தங்களுடைய பாவத்தின் நிமித்தமே ரோமருக்கு அடிமைப்பட்டிருந்ததாகவும் அவர்கள் எண்ணித் தொல்லைக்குள்ளாயிருந்தனர். யெகோவாவிற்கு அவர்கள் உண்மையுள்ளவர்களாக வாழ்ந்திருந்தால் இவ்வாறு இராயனுக்கு வரி செலுத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது.

22:20,21 “இந்த சுருபமும் மேலெழுத்தும் யாருடையது?” என்று இயேசு அவர்களிடம் வினவினார். “இராயனுடையது” என்று அவர்கள் பதில் கூற வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாயினர். அப்பொழுது இயேசு, “இராயனுடையதை இராயனுக்கும் தேவனுடையதை தேவனுக்கும் செலுத்துங்கள்” என்று பதிலுரைத்தார்.

அவர்கள் கேட்ட கேள்வி அவர்களையே திருப்பித் தாக்கியது. இராயனுக்கு வரிசெலுத்துவதைப் பற்றி கேள்வி எழுப்பி இயேசுவைச் சிக்க வைத்துவிடலாம் என்று அவர்கள் நம்பியிருந்தனர். அவர்கள் தேவனுக்கு வரி செலுத்தத் தவறியதை இயேசு வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வந்தார். அவர்களுடைய உள்ளத்தில் காழ்ப்புணர்ச்சி ஏற்பட்ட போதிலும், இராயனுக்கு அவர்கள் தவறாமல் வரி செலுத்தி வந்தனர். ஆயினும் அவர்களுடைய வாழ்வில் தேவன் எதிர்பார்த்த ஏதொன்றையும் அவர்கள் செய்யாமல் புறக்கணித்தனர். தேவனுடைய தன்மையின் சொருபமானவர்தாமே அவர்களுக்கு முன்பாக நின்று கொண்டிருந்தார் (எபி. 1:3). அவருக்குரிய இடத்தைத் தர அவர்கள் தவறிவிட்டனர்.

விசுவாசிகள் இரட்டைக் குடியரிமை பெற்றவர்கள் என்பதை இயேசுவின் பதில் எடுத்துரைக்கிறது. மனிதன் நிறுவிய ஆட்சி முறைக்குக் கீழ்ப்படிந்து, பொருளாதார வகையில் அதனைத் தாங்க வேண்டிய கடமை அவர்களுடையதாகும். அவர்கள் ஆட்சி செலுத்துபவர்களுக்கு எதிராகக் குறைகூறவோ, அவர்களை ஆட்சியிலிருந்து அகற்றுவதற்கு முயற்சி செய்யவோ கூடாது. ஒவ்வொரு விசுவாசியும் ஆட்சி செலுத்துபவருக்காக விண்ணப்பம் செய்ய வேண்டும். பரலோகக் குடிமகனாக, அவன் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும். அந்த இரண்டிற்கும் இடையே எப்போதாவது முரண்பாடு காணப்படுமென்றால், அவன் முதலாவது தேவனுக்கே உண்மையுள்ளவனாக விளங்க வேண்டும் (அப். 5:29).

இருபத்தோராவது வசனத்தை மேற்கோள் காட்டும் பெரும்பாலோர், இராயனுக்குச் செலுத்த வேண்டியதைப் பற்றி வலியுறுத்திக் கூறுவார்கள். தேவனுக்குச் செலுத்த வேண்டியதைப் பற்றி வலியுறுத்திக் கூறாமல், அதனை நழுவிட்டுவிடுவார்கள். அந்தக் குற்றத்தைப் பரிசேயரிடத்தில் கண்ட இயேசு கடிந்துகொண்டார்!

22:22 பரிசேயர் அவருரைத்த பதிலைக் கேட்ட போது, தாங்கள் தோற்றுப்போனதை உணர்ந்தனர். அவர்களால் வியந்து நிற்பதைத் தவிர

வேறு என்ன செய்ய முடியும்? ஆச்சரியப்பட்ட அவர்கள் அவ்விடத்தை விட்டு அகன்றனர்.

ஓ. சதுசேயரும் உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து அவர்கள் எழுப்பிய விடுகதையும் [22:23-33].

22:23,24 ஏற்கனவே நாம் குறிப்பிட்டதுபோல, சதுசேயர் அந்நாட்களில் வாழ்ந்த தாராள உபதேசக் கொள்கையுடையோராவார். சரீர் உயிர்த்தெழுதல், தேவ தூதர்கள், அற்புதங்கள் ஆகிய வற்றை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. சொல்லப்போனால், அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டவற்றைக் காட்டிலும் ஒப்புக்கொள்ளாதவையே அதிகம்.

உயிர்த்தெழுதல் நகைப்பிற்கு இடமானது என்று தோன்றும்படியான ஒரு கதையைப் புனைந்து அதனை இயேசுவிடம் சொல்லும்படி சதுசேயரில் சிலர் அவரிடம் வந்தார்கள். யூதர்கள் செய்ய வேண்டிய திருமண முறையைப் பற்றிய பிரமாணத்தை அவர்கள் அவருக்கு நினைவூட்டினர் (உபா. 25:5). அந்தப் பிரமாணத்தின்படி, இஸ்ரவேலன் ஒருவன் பிள்ளையில்லாமல் இறந்துபோனால், அவனுடைய சகோதரன் விதவையை விவாகம் செய்து, அக்குடும்பத்தின் பெயரை நிலைநிறுத்தி, அக்குடும்பத்தின் சொத்து அவர்களுக்குள்ளாகவே இருக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும்.

22:25-28 தன் கணவனை இழந்த ஒரு பெண்ணின் கதையே அவர்களுடைய விடுகதையாகும், பின்னர் அவள் தன் கணவனின் சகோதரனை மணந்தாள். இரண்டாவது சகோதரனும் இறந்து போனான். ஆகவே அவள் அடுத்தவனை மணந்தாள். இவ்வாறு ஒருவன் பின் ஒருவனாக ஏழு பேரையும் மணந்தவள் கடைசியில் தானும் இறந்துபோனாள். இவ்வாறு சொல்லி முடித்தபின், உயிர்த்தெழுதலாக விளங்கிய இயேசுவை ஏளனம் செய்யும் வகையில் தாங்கள் புனைந்த கேள்வியைக் கேட்டனர் (யோவான் 11:25). “உயிர்த்தெழுதலில் அவ்வேழுபேரில் எவனுக்கு அவள் மனைவியாய் இருப்பாள்? அவர்கள் எல்லாரும் அவளை விவாகம் பண்ணியிருந்தார்களே?”

22:29 அவர்களுடைய வாதம் என்னவெனில், உயிர்த்தெழுதல் விளக்கமளிக்க முடியாத சிக்கல்களை ஏற்படுத்துகிறது, ஆகவே அது பொருந்தாவுரையாகும், மேலும் அது உண்மையல்ல என்பதேயாகும். அந்த உபதேசத்தில் எந்தச் சிக்கலும் இல்லை, அவர்களுடைய மனதில் தான் சிக்கல் இருந்தது என்று இயேசு பதிலுரைத்

தார். அவர்கள் வேத வாக்கியங்களையும் தேவனுடைய வல்லமையையும் அறியாதிருந்தனர்.

முதலாவதாக, அவர்கள் வேதவாக்கியங்களை அறியாதிருந்தனர். கணவன், மனைவி உறவு பரலோகில் தொடரும் என்று வேதம் ஒருக்காலும் சொல்லவில்லை. ஆண்கள் ஆண்களாகவும், பெண்கள் பெண்களாகவும் அறியப்பட்டாலும் யாவரும் தேவ தூதர்களைப்போல விளங்குவார்கள். அதாவது அங்கு திருமணம் செய்து கொள்ளமாட்டார்கள்.

இரண்டாவது, தேவனுடைய வல்லமையையும் அவர்கள் அறியாதிருந்தனர். மண்துகளிலிருந்து மனிதனைப் படைத்தவர், மண்ணாகிப்போன மனிதனை அதே மண்ணிலிருந்து மகிமையின் சரீரமுடைய மனிதனாக மீண்டும் அவர் புதுப்பிக்கமாட்டாரா?

22:30-32 அதன் பின்னர், உயிர்த்தெழுதல் நிச்சயமாய் நடைபெறும் என்பதை விளக்கும் பொருட்டு ஒரு வசனத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு இயேசு கிறிஸ்து தமது வாதத்தை எடுத்துரைத்தார். “நான் ஆபிரகாமின் தேவனும், ஈசாக்கின் தேவனும், யாக்கோபின் தேவனுமாய் இருக்கிறேன்” என்று தேவன் தம்மைப்பற்றி யாத்திராகமம் 3:6 -இல் சொல்லியிருப்பதை மேற்கோள் காட்டி, இயேசு, “தேவன் மரித்தோருக்கு தேவனாயிராமல், ஜீவனுள்ளோருக்கு தேவனாயிருக்கிறார்” என்று குறிப்பிட்டார். இந்த மனிதர்களோடு தேவன் உடன்படிக்கை செய்தார். ஆயின் அந்த உடன்படிக்கைகள் நிறைவேறுமுன்னர் அவர்கள் இறந்து போனார்கள். கல்லறையில் புதைந்து கிடக்கும் மனிதர்களின் தேவன் என்று அவர் தம்மைப் பற்றி எவ்வாறு சொல்ல முடியும்? தம்முடைய வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவதில் தவறாதவர், ஏற்கனவே இறந்துபோன அந்த மனிதர்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை எவ்வாறு நிறைவேற்றுவார்? இக்கேள்விகள் அனைத்திற்கும் ஒரே பதில் உயிர்த்தெழுதலே ஆகும்.

22:33 இந்தப் போதகத்தைக் குறித்து ஜனங்கள் ஆச்சரியப்பட்டதில் வியப்பொன்றும் இல்லை. நாமும் வியந்து போற்றுகிறோம்!

ஓ. பிரதானமான கட்டளை [22 : 34-40]

22:34-36 தங்களுடைய பகைவராகிய சதுசேயரை இயேசு வாயடைத்தார் என்று பரிசேயர்கள் விப்பட்டு, அவரை நேரில் சந்தித்துப்பேச வந்தனர். அவர்களுடைய பிரதிநிதியாக வந்த ஒரு நியாயசாஸ்திரி அவரிடம் பிரதானமான கற்பணையைக் கூறும்படி கேட்டுக்கொண்டான்.

22:37,38 மனிதன் தேவனுக்குச் செலுத்த வேண்டிய கடமையை முதலாம் பிரதான கற்பணை என்று சீரிய நுணுக்கத்துடன் இயேசு விடையாக எடுத்துரைத்தார். “உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும் உன் முழு ஆத்துமாவோடும் உன் முழு மனதோடும் அன்புகூருவாயாக”. “உன் முழுபலத்தோடும்” என்ற சொற்றொடரையும் சேர்த்து மாற்கு தனது நூலில் எழுதியுள்ளார் (மாற்கு 12:30). தன்னுடைய முழு தன்மையிலும் தேவனிடத்தில் அன்புகூருவதே மனிதனின் முதலாவது கடமை என்பதே இதன் பொருளாகும். இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதுபோல, இதயம் உணர்ச்சி மண்டலத்தையும், ஆத்துமா விருப்ப மண்டலத்தையும், சிந்தை அறிவு மண்டலத்தையும், பலம் உடற்கூறையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

22:39,40 மனிதன் தன்னிடத்தில் அன்புகூருவதுபோல தன்னுடைய அயலகத்தானிடத்திலும் அன்புகூர வேண்டும் என்பதே இரண்டாவது கடமை என்று இயேசு தொடர்ந்து கூறினார். “தேவனிடத்திலும் மனிதரிடத்திலும் அன்புகூருவது மார்க்கத்தின் முழுத்தொகையாக இருக்கிறது. இதனை உருவாக்குவதே மோசே, தீர்க்கதரிசிகள், இரட்சகர் மற்றும் அப்போஸ்தலர் ஆகியோரின் திட்டமாக இருந்தது” என்று பார்னஸ் என்பார் கூறியுள்ளார். “உன்னிடத்தில் அன்புகூருவதுபோல பிறரிடத்திலும் அன்புகூரு” என்னும் கூற்றை நாம் அவ்வப்போது சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். நம்மை நாம் எவ்வளவாக நேசிக்கிறோம் என்பதையும், நமது நடவடிக்கைகள் தன்னலம் பாராட்டி தன் வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொள்பவையாக இருக்கின்றன என்பதையும் நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அவ்வித அன்பை நாம் நமது அயலகத்தாரிடம் பொழிவோமாயின் அது எத்தகையதாயிருக்கும் என்பதைக் கற்பணை செய்து காண முயல வேண்டும். பின்னர் அதன்படி நாம் செய்ய வேண்டும். அவ்வித நடக்கை மனித இயல்பானதன்று. அது இயல்புக்கு அப்பாற்பட்டது. மறுபடியும் பிறந்தவர்களால் மட்டுமே அவ்வாறு நடந்துகொள்ள முடியும். மேலும் அவர்கள் அவ்வாறு நடப்பதற்குத் தேவையானவற்றை, கிறிஸ்து அவர்களிடத்தில் செயலாற்றுவதற்கு அவர்கள் இடங்கொடுத்தால் மட்டுமே, அது நடைமுறையில் காணப்படும்.

ஓ. தாவீதின் குமாரன் தாவீதின் ஆண்டவர் [22:41-46]

22:41,42 சட்ட அறிஞன் கேட்ட கேள்விக்கு இயேசு பதிலளித்த விதத்தைக் கண்டு பரிசேயர்

வியந்து நின்றபோது, அவர்களைச் சினமடையச் செய்யக்கூடிய கேள்வி ஒன்றை எழுப்பினார், “கிறிஸ்துவைக் குறித்து அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்? அவர் யாருடைய குமாரன்?”

பரிசேயரில் பெரும்பாலோர் இயேசுவே கிறிஸ்து என்று நம்பவில்லை. அவர்கள் மேசியாவின் வருகையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். ஆகவே, “என்னைக் குறித்து நீங்கள் யாரென்று நினைக்கிறீர்கள்?” என்று அவர் கேட்கவில்லை. (ஆயினும், அவருடைய கேள்வியில் அந்த உட்கருத்து அடங்கியிருந்தது.) மேசியா வரும்போது யாருடைய மகனாக வெளிப்படுவார் என்று பொதுவான முறையில் அவர் கேட்டார்.

தாவீதின் வம்சத்தில் மேசியா வருவார் என்று அவர்கள் மிகச்சரியாக விடை பகர்ந்தனர்.

22:43,44 அப்பொழுது, தாவீது எழுதிய 110 - வது சங்கீதத்தின் முதல் வசனத்தை இயேசு கிறிஸ்து அவர்களிடம் மேற்கோள் காட்டினார்: “நான் உம்முடைய சத்துருக்களை உமக்குப் பாதபடியாக்கிப்போடும் வரைக்கும் நீர் என்னுடைய வலது பாரிசத்தில் உட்காரும் என்று கர்த்தர் என் ஆண்டவரோடே சொன்னார்.”

இங்கு “கர்த்தர்” என்னும் சொல் பிதாவாகிய தேவனையும், “ஆண்டவர்” என்னும் சொல் மேசியாவையும் குறிக்கின்றன. ஆகவே தாவீது மேசியாவைத் தமதாண்டவர் என்று குறிப்பிட்டுள்ளான்.

22:45 அதன் பின்னர், “தாவீது அவரை ஆண்டவர் என்ற சொல்லியிருக்க, அவனுக்கு அவர் குமாரனாய் இருப்பது எப்படி?” என்னும் கேள்விக்கணையே இயேசு அவர்களிடம் தொடுத்தார். தாவீதின் ஆண்டவர், தாவீதின் குமாரன் என்னும் இரு நிலைகளிலும் மேசியா இருக்கிறார் என்பதே அதன் பதிலாகும்; அதாவது அவர் தேவன் மற்றும் மனிதன் என்னும் இரண்டு நிலைகளிலும் இருப்பவர் ஆவார். தேவன் என்னும் நிலையில் அவர் தாவீதின் ஆண்டவர், மனிதன் என்னும் நிலையில் அவர் தாவீதின் குமாரன் ஆவார்.

கற்பிக்கப்படத் தகுந்தவர்களாக பரிசேயர் இருந்திருப்பார்களெனில், இயேசுவே மேசியா என்று அவர்கள் அறிந்துகொண்டிருப்பர். மரியாளின் வழியில் அவர் தாவீதின் குமாரன் ஆவார். அவருடைய சொற்கள், செயல்கள் மற்றும் வாழ்க்கை நடைமுறை ஆகியவற்றால் தாம் தேவ குமாரன் என்பதை வெளிப்படுத்தினார்.

22:46 ஆனால் பரிசேயரோ இவற்றைக் கண்டுணர மறுத்தனர். அவருடைய ஞானத்தைக் கண்டு மலைத்து நின்ற அந்த மனிதர்கள்,

கேள்விகள் கேட்டு அவரைச் சிக்க வைக்கலாம் என்ற எண்ணத்தைக் கைவிட்டனர். இனிமேல், வன்முறை என்னும் ஆயுதத்தை எடுக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்தனர்.

க. மிகையான பேச்சும், சீர்கெட்ட நடத்தையும் - இவற்றுக்கு எதிரான எச்சரிப்பு [23 : 1-12]

23:1-4 பரிசேயரையும் வேதபாரகரையும் குறித்து எச்சரிக்கையாயிருக்கும்படி நமது இரட்சகர் இந்த அதிகாரத்தின் முதல் வசனத்திலேயே தமது சீடர்களையும் ஜனங்களையும் எச்சரிக்கிறார். **மோசேயின் ஆசனத்தில்** அமர்ந்திருந்த இந்த சமயத்தலைவர்கள், மோசேயின் நியாயப் பிரமாணத்தைப் போதித்து வந்தனர். பெரும்பாலும் அவர்கள் கற்பித்தவை ஏற்றுக்கொள்ளாத கைவையாயிருந்தன; ஆயின், அவர்களது வாழ்க்கை நடைமுறை முறையற்றதாயிருந்தது. அவர்களது நடத்தையைக் காட்டிலும் அவர்கள் பின்பற்றின சமயக்கோட்பாடு மேன்மையானதாக இருந்தது. அது மிகையான பேச்சிற்கும், சீர்கெட்ட நடத்தைக்கும் எடுத்துக்காட்டாய்த் திகழ்ந்தது. ஆகவே, “நீங்கள் கைக்கொள்ளும்படி, அவர்கள் உங்களுக்குச் சொல்லுகிற யாவையும் கைக்கொண்டு செய்யுங்கள், அவர்கள் செய்கையின்படியே செய்யாதிருங்கள்” என்று இயேசு கூறினார்.

மக்கள் மீது அவர்கள் பெருஞ்சுமைகளைச் சுமத்தினார்கள் (ஒருவேளை, நியாயப்பிரமாணத்திற்கு அவர்கள் கொடுத்த விளக்கங்கள் எல்லை கடந்த அளவு கடுமையானதாக இருந்திருக்கக்கூடும்). ஆயினும் சுமக்கக்கூடாத அச்சமையைச் சுமப்பதற்கு அவர்கள் எவ்வித உதவியும் செய்யவில்லை.

23:5 மனிதர்கள் காணும்படி சமய ஆசாரங்களைக் கைக்கொண்ட அவர்களிடத்தில், உள்ளார்ந்த உண்மை இல்லை. காப்பு நாடாக்களை அவர்கள் கட்டியிருந்த விதம் இதற்கோர் எடுத்துக்காட்டாயிருந்தது. கர்த்தருடைய வார்த்தைகளை இஸ்ரவேலர் தங்களுடைய கைகளில் அடையாளமாகக் கட்டிக் கொள்ள வேண்டுமென்றும், கண்களுக்கு நடுவே ஞாபகக்குறியாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் அவர் கூறியிருந்த கட்டளையின் மூலம் (யாத். 13:9,16; உபா. 6:8; 11:18), நியாயப்பிரமாணமானது அப்பொழுதும் அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை வழிநடத்துகிற ஆதாரமாக விளங்க வேண்டும் என்றே தேவன் விரும்பினார். ஆவிக்குரிய இக்கட்டளையை வெறும் எழுத்தளவில் அவர்கள்

கைக்கொண்டனர். தோலினாலான சிறு பட்டைகளுக்குள் வேத வசனப் பகுதிகளை வைத்து அவற்றை நாடாக்களில் கோத்துத் தங்களுடைய நெற்றிகளிலும் கைகளிலும் அவர்கள் கட்டிக்கொண்டனர். இவ்வாறு அகலமான காப்பு நாடாக்களை கட்டிக்கொண்ட அவர்கள், அதன் மூலம் தங்களைப் பக்திமாண்களாகக் காட்டினார்களேயொழிய, கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ள எவ்வித முயற்சியும் மேற்கொள்ளவில்லை. தங்களுடைய ஆடைகளின் ஓரங்களில் தொங்கல்களை உண்டாக்கி, அவற்றோடு இளநீல நாடாக்களை யூதர்கள் கட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் நியாயப்பிரமாணம் கட்டளையிட்டிருந்தது (எண். 15:37-41; உபா. 22:12). இவ்வாறான வேறுபட்ட தோற்றம், அவர்கள் புறவினத்தாரிடமிருந்து வேறுபிரிந்து, வாழ்க்கை நடைமுறையில் சிறப்பானவர்களாக நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தியது. பரிசேயரோ ஆவிக் குரிய பாடத்தைப் புறக்கணித்துவிட்டு, நீண்ட நாடாக்களைக் கட்டிக்கொள்வதில் மனநிறைவு கொண்டனர்.

23:6-8 விருந்துகளிலும் ஜெப ஆலயங்களிலும் முதன்மையான இடத்தைப் பிடித்து தங்களுடைய சுயமேன்மையை வெளிப்படுத்த அந்த மனிதர்கள் துடித்தனர். **சந்தை வெளிகளில் வந்தனங்களைப் பெறுவதிலும்**, முக்கியமாக **‘ரபீ’** என்று அழைக்கப்படுவதிலும் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தனர் (ரபீ- “எனது குருவே” அல்லது “மாண்புமிக்க பெரியவரே” என்பதே அதன் பொருளாகும்.)

23:9,10 தேவத்துவத்தைக் குறிக்கும் சிறப்பான பட்டப்பெயர்களை, தங்களுக்குச் சூட்டிக்கொள்ளக் கூடாதென்று இங்கே கர்த்தர் சீடர்களை எச்சரித்தார். நாம் **ரபீ** என்று அழைக்கப்படாதிருப்போமாக. ஏனெனில் அப்பெயருடைய ஒரே குரு நமது **கிறிஸ்துவே** ஆவார். எந்த மனிதனையும் **பிதா** என்று நாம் அழைக்கக்கூடாது. தேவனே நம்முடைய தகப்பன். இதனை வெஸ்டன் என்பார் தனது நுண்ணறிவுத் திறனால் விளக்குகிறார்:

மனிதனுக்கும் தேவனுக்கும் இடையில் விளங்கும் உறவின் அடிப்படையில் வெளியிடப்படும் அறிக்கையாக இது திகழ்கிறது. கிறிஸ்தவன் முக்கூறுகளைக் கொண்டவனாக இருக்கிறான். அவன் யாராக இருக்கிறான், எதை விசுவாசிக்கிறான், எதைச் செய்கிறான்; உபதேசம், அனுபவம், நடத்தை. அவன் ஆவிக்குரிய ஒருவனாக

விளங்க மூன்று காரியங்கள் தேவைப்படுகின்றன. ஜீவன், அறிவுரை, வழிகாட்டுதல், இது, கர்த்தர் அறிக்கை செய்த நற்செய்தியில் நிறைவாய் காணப்படுகிறது: “நானே வழியும், சத்தியமும், ஜீவனுமாய் இருக்கிறேன்.” எந்த மனிதனையும் பிதா என்று அழைக்காதீர்கள். ஆவிக்குரிய ஜீவனை நமக்கு ஒருவனாலும் கொடுக்க இயலாது, அதனை அவனால் பாதுகாக்கவும் முடியாது. தவற்றற குருவாக எந்த மனிதனையும் ஏற்றுக் கொள்ளாதீர்கள். ஆவிக் குரிய வழிகாட்டி என்னும் பதவியில் எவனும் அமர்வதற்கு இடங்கொடுக்காதீர்கள். ஒருவரோடு நம்மால் எவ்வளவு நெருக்கமாக உறவு கொள்ளமுடியுமோ அதுபோல பிதாவோடும் கிறிஸ்துவோடும் நாம் நெருக்கமான உறவு கொள்ளக் கூடியவராக இருக்க வேண்டும்.⁴²

பரலோக ராஜ்யத்தில் எல்லா விசுவாசிகளுக்கும் சரிசமமான சகோதரத்துவப் பதவி உண்டு; ஒருவரைக் காட்டிலும் மற்றொருவர் பெரியவர் என்று சொல்லக்கூடிய பதவிகள் அங்கில்லை; இதுவே இரட்சகருடைய கூற்றின் பொருளாகும். எனினும் கிறிஸ்தவ உலகில் பவனிவரும் பதவிப் பெயர்களையும் பட்டங்களையும் காணுங்கள்; ரெவரண்ட், ரைட் ரெவரண்ட், .பாதர் இன்னும் பற்பல. “டாக்டர்” என்னும் சொல் எந்தத் தவறும் அற்றதாகத் தோன்றினாலும், லத்தீன் மொழியில் குரு என்பதே அச்சொல்லின் பொருளாகும். **ஆவிக் குரிய** எச்சரிப்பாகவே இது கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. தொழில் முறையிலும் படிப்பின் அடிப்படையிலும், உறவு முறையிலும் அழைக்கப்படுவதை இது தடை செய்கிறதில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு குழந்தை தகப்பனை, “பிதா” என்று அழைப்பதையோ, மருத்துவரை டாக்டர் என்று அழைப்பதையோ, ஆசிரியரை குரு என்று அழைப்பதையோ இது தடை செய்யாது. “எவனுக்குப் பயப்படவேண்டியதோ அவனுக்குப் பயப்படுங்கள், எவனைக் கனம்பண்ண வேண்டியதோ அவனைக் கனம்பண்ணுங்கள்” என்பதே உலகீய உறவுகளில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய கோட்பாடு ஆகும் (ரோமர் 13:7).

23:11,12 உண்மையான மேன்மை, பொதுவான மனித எண்ணத்திலிருந்து மாறுபட்டதாக இருக்கிறது என்னும் புரட்சிகரமான பண்பைப் பரலோக அரசு கொண்டிருக்கிறது என்பதை இங்கு மீண்டும் காண்கிறோம். **“உங்களில் பெரியவனாக இருக்கிறவன் உங்களுக்கு ஊழியக்காரனாக இருக்கக்கூடவன். தன்னைத்**

தான் உயர்த்துகிறவன் தாழ்த்தப்படுவான், தன்னைத்தான் தாழ்த்துகிறவன் உயர்த்தப்படுவான்” என்று இயேசு கூறினார். உண்மையான மேன்மை சேவைபுரிய தன்னைத் தாழ்த்தும். தம்மை உயர்த்திக் காண்பித்த பரிசேயர் தாழ்த்தப்படுவார்கள். தங்களைத் தாழ்த்துகிற மெய்யான சீடர்கள் ஏற்ற காலத்தில் உயர்த்தப்படுவார்கள்.

கா. வேதபாரசுக்கும் பரிசேயருக்கும் எதிராகக் கூறப்பட்ட பேரிடர்கள் [23:13-36]

கர்த்தர் இவ்வுலகில் மனிதராக வாழ்ந்த நாட்களில், தற்பெருமை மிக்கவராகவும், கள்ள உள்ளம் கொண்டவருமாகவும் வாழ்ந்த சமயத் தலைவர்களுக்கு எதிராக எட்டு பேரிடர்களைக் கூறினார். அவை வெறுமனே “சாபங்கள்” அல்ல, அவர்களுக்கு வரவிருக்கும் பேரிடர்களாகும். “உங்களுக்கு ஐயோ” என்ற சொற்களோடு அவை முடிவடைவதில்லை; அவை வரப்போகிற இன்னல் நிறைந்த சோக நிகழ்ச்சிகளை எடுத்துரைப்பனவாம்.

23:13 அவர்கள் கொண்டிருந்த நெஞ்சழுத்தம் மற்றும் இடையூறு செய்கிற மனப்பான்மை இவற்றுக்கு எதிராக முதல் ஐயோ கூறப்பட்டது. அவர்கள் இராஜ்யத்துக்குள் நுழைய மறுத்தனர், மேலும் பிறர் பிரவேசிப்பதைக் கடுமையாக எதிர்க்கவும் செய்தனர். வியப்பூட்டும் வகையில், சமயத் தலைவர்களே பெரும்பாலும் கிருபையின் நற்செய்தியை வன்மையாக எதிர்த்து நிற்கின்றனர். இரட்சிப்பின் நற்செய்தியைத் தவிர மற்ற எல்லாவற்றையும் இனிய முகத்தோடு அவர்கள் பொறுத்துக் கொள்கின்றனர். ஜென்ம சபாவ முடைய மனிதன் தேவ கிருபைக்கு இலக்காக விரும்புவதில்லை. மேலும் மற்றவர்களிடம் தேவன் கிருபையாகச் செயல்படுவதையும் அவர்கள் விரும்புவதில்லை.

23:14 விதவைகளின் வீடுகளை அபகரித்து அச்செய்கையைத் தங்களது நீண்ட ஜெபங்களால் மறைக்கின்ற செயலுக்கு எதிராக இரண்டாவது ஐயோ கடுமையாய்த் தொனிக்கிறது. இக்காலத்திலும் சில கள்ள உபதேசக் குழுவினர், வயதான விதவைகளின் வீடுகளையும், பகுத்தறியத் தெரியாத விசுவாசிகளின் சொத்துக்களையும் தங்களுடைய “சபையின்” பெயர்களுக்கு எழுதி வாங்கிக் கொள்கின்றனர். அப்படிப்பட்ட பக்தி வேடதாரிகள் அதிக ஆக்கிணையை அடைவார்கள்.⁴³

23:15 மற்றவர்கள் தவறான முறையில் வைராக்கியம் கொள்ளும்படி அவர்களை ஏவி

விடுகிற செயலின் நிமித்தம் அவர்கள்மீது முன்றாவது குற்றம் சுமத்தப்படுகிறது. ஒருவரை மதமாற்றம் அடையச் செய்வதற்கு எண்ணிப்பார்க்கவும் இயலாத அளவிற்கு அவர்கள் செயல்படுவார்கள். அந்த மனிதன் இவர்களுடைய மார்க்கத்தில் இணைந்த பிறகு, தங்களைக் காட்டிலும் இரட்டிப்பான பொல்லாங்கு நிறைந்தவனாக அவனை மாற்றி விடுகின்றனர். நவீன காலத்தில் வேதப் புரட்டர்கள் இது போலவே செயல்புரிகின்றனர். இத்தகைய ஒரு குழுவினர் தங்களுடைய மார்க்கத்தைச் சேர 700 கதவுகளைத் தட்டவும் ஆயத்தமாக உள்ளனர். ஆனால் அதனுடைய இறுதி விளைவோ தீமையாகவே இருக்கும். “அதிகமாக மாற்றம் செய்யப்பட்டவர், பெரும்பாலும் அதிகமாக வழிவிலக்கப்பட்டு விடுகிறார்” என்று ஒருவர் கூறியிருக்கிறார்.

23:16-22 நான்காவதாக, அவர்களுடைய விதண்டாவாதம் மற்றும் வேண்டுமென்றே நியாயமற்ற முறையில் வாதம் செய்வது போன்ற செயல்களைக் கண்டித்தார். அவர்கள் ஆணையிட்ட வற்றைச் செயல்படுத்தாதிருப்பதற்கு தவறான வழிகளைக் கடைப்பிடித்தனர். எடுத்துக்காட்டாக, ஒருவன் தேவாலயத்தின்மீது சத்தியம் பண்ணினால் பண்ணிய சத்தியத்தின்படி அவன் பணம் செலுத்த வேண்டியதில்லை. ஆனால் தேவாலயத்தின் பொன்னின்பேரில் சத்தியம் பண்ணினால் அந்த ஆணையை அவன் நிறைவேற்றக் கடமைப்பட்டவனாகிறான்.

அதுபோல, பலிபீடத்தின்பேரில் சத்தியம் பண்ணினால் அதனை நிறைவேற்ற வேண்டியதில்லையென்றும், பலிபீடத்தின்மேல் வைக்கப்படும் காணிக்கையின்பேரில் சத்தியம்பண்ணினால் அதனை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றும் அவர்கள் கூறிவந்தனர். இவ்விதமாக, அவர்கள் தேவனைக் காட்டிலும் பொன்னையும் (தேவாலயம் தேவனுடைய வீடாகும்), பலிபீடத்தைக் காட்டிலும் காணிக்கையையும் (காணிக்கை செல்வத்தைக் குறிக்கிறது) மதித்து வந்தனர். ஆவிக்குரிய வற்றைக் காட்டிலும் உலகப் பொருட்கள்மேல் அவர்களுக்கு அதிக ஈடுபாடு இருந்தது. கொடுப்பதைக் காட்டிலும் (பலிபீடம் கொடுப்பதைக் குறிக்கிறது), பெற்றுக்கொள்வதில் (காணிக்கை) அவர்கள் அதிக விருப்பமுடையவராயிருந்தனர்.

குருடரான வழிகாட்டிகள் என்று அவர்களைக் குறிப்பிட்ட இயேசு, அவர்களது சொற்புரட்டை வெளியரங்கமாக்கினார். தேவன் தங்குமிடத்தோடு தொடர்புடைய காரணத்தினால்தான்

தேவாலயப் பொன் சிறப்பான மதிப்பைப் பெற்றது. அதுபோல பலிபீடமே அதன் மீது வைக்கப்பட்ட காணிக்கைக்குச் சிறப்பைக் கொடுத்தது. பொன் தன்னில் தானே விலை மிகுந்ததாக இருக்கிறது என்போர் குருடராவார்கள். தேவனுடைய புகழ்ச் சிக்காக அதனைப் பயன்படுத்தும் போதுதான் அது விலைமதிப்புள்ளதாகத் திகழ்கிறது. உலகீய நன்மையை நாடி செலுத்தப்படுகிற காணிக்கைக்கு எவ்வித மதிப்பும் இல்லை. கர்த்தருக்குச் செலுத்தப்படும் காணிக்கை, கர்த்தருடைய திருப்பெயரினால் கொடுக்கப்படும் காணிக்கை ஆகியவையே நித்தியமதிப்புடையவை.

எதன் பேரில் இந்தப் பரிசேயர் சத்தியம் பண்ணினாலும், அதில் தேவன் தொடர்புடையவராக இருந்தார்; ஆகவே அவர்கள் அதை நிறைவேற்றியே ஆகவேண்டும். பொய்யான காரணங்களைக் கூறி, தன்னுடைய பொறுப்பிலிருந்து மனிதன் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது. ஆணைகள் நம்மைக் கட்டுப்படுத்தும்; வாக்குறுதிகளையோ நாம் காப்பாற்ற வேண்டும். பொறுப்பு களைத் தட்டிக்கழிக்க நுட்பமான காரணங்களைக் கூறுவது எவ்வகையிலும் பயனளிக்காது.

23:23,24 ஐந்தாவது ஐயோ உண்மையற்ற சடங்காசாரத்துக்கு எதிரானது. வேதபாரகரும் பரிசேயரும் மிகவும் அற்பமான செடிகளில் கூட தசம்பாகம் செலுத்துவதில் மிகவும் கவனத்தோடு செயல்பட்டனர். கீழ்ப்படிதலில் இவ்வளவு நுணுக்கமாக அவர்கள் செயல்பட்டதை இயேசு கண்டிக்கவில்லை. மாறாக, மற்றவர்களிடம் காண்பிக்க வேண்டிய நீதி, இரக்கம், உண்மை ஆகியவற்றில் அவர்கள் முழுவதும் நேர்மையற்ற முறையில் நடந்து கொண்டதைக் குறித்தே கடுமையாகக் கண்டனம் செய்தார். அவர்களது மனப்பான்மையை மிகத் தெளிவான முறையில் விளக்கிக் காட்ட, “கொசுவை வடிகட்டி ஓட்டகத்தை விழுங்கும் வித்தகர்கள்” என்னும் பழமொழியை இயேசு பயன்படுத்தினார். இங்கு கொசு என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது மிகச்சிறிய பூச்சியாகும். அது பறந்து வந்து இனிப்பான திராட்சை ரசத்தில் விழுந்துவிடும். பற்களை வடிகட்டி போலப் பயன்படுத்தி எளிதாகக் கோப்பையில் இருக்கும் ரசத்தைக் குடித்து விடலாம். ஆனால் அந்தப் பூச்சியை வடிகட்டுவதற்கு அதிகக் கவனம் செலுத்தும் பரிசேயர், பாஸஸ்தீன நாட்டில் அருவருப்பான மிகப்பெரிய விலங்காகிய ஓட்டகத்தை விழுங்கிவிடுகிறார்கள்! மிகச் சிறிய காரியங்களில் அதிகக் கவனம் செலுத்தும் பரிசேயர் மாப்யமாலம், நேர்மையற்ற தன்மை, கொடுமை

விளைவிப்பது, பேராசை போன்ற பெரிய காரியங்களைப் பொருட்படுத்துவதில்லை. எவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பது என்னும் பகுத்தறியும் ஆற்றலை அவர்கள் இழந்துபோய்விட்டனர்.

23:25,26 வெளிவேடத்தைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்ட ஐயோ ஆறாவதாகும். சமயப்பற்று, ஒழுக்கநெறி ஆகியவற்றில் தங்களுடைய மேன்மையை வெளிப்படுத்திக்காட்ட பரிசேயர் மிகக் கவனத்துடன் செயல்பட்டனர். ஆனால் அவர்களுடைய இருதயங்கள் கொள்ளைப் பொருட்களாலும் தன்னல விருப்பங்களாலும் நிறைந்திருந்தன. அவர்கள் போஜனபான பாத்திரங்களின் உட்புறத்தை முதலாவது சுத்தமாக்க வேண்டும். அதாவது மனந்திரும்புதல், விசுவாசம் ஆகியவற்றின் மூலம் அவர்கள் தங்களுடைய இருதயங்களைச் சுத்தமாக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்யும்போதுதான் அவர்களுடைய வெளியரங்க நடத்தை ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். ஒரு ஆள் என்ற தனி மனிதனுக்கும், ஆளுமை என்னும் ஒரு மனிதனின் தனித்தன்மைக்கும் வேறுபாடு உள்ளது. நாம் நம்முடைய தனித்தன்மைக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கிறோம். அதாவது மற்றவர்கள் நம்மைக் குறித்து என்ன நினைக்க வேண்டும் என்பதையே நாம் கருத்தில் கொள்கிறோம். ஆனால் தேவனோ ஆளுக்கே, அதாவது நாம் உண்மையில் யாராக இருக்கிறோம் என்பதற்கே முக்கியத்துவம் அளிக்கிறார். நம்முடைய உள்ளத்தில் உண்மை விளங்க வேண்டும் என்பதே அவர் விருப்பம் (சங். 51:6).⁴⁴

23:27,28 ஏழாவது ஐயோவும் வெளிவேடத்திற்கு எதிரானதாகவே இருக்கிறது. ஆறாவது ஐயோ செல்வத்தைச் சேர்ப்பதில் உள்ள பேராசையை வெளிப்படுத்திக் காட்டியது. ஏழாவது ஐயோ அவர்களுடைய மாயத்திற்கும் அக்கிரமத்திற்கும் எதிராகச் சொல்லப்பட்டது. இதுவே அவற்றிற்கு இடையே உள்ள வேறுபாடு.

தெரியாமல் கல்லறையைத் தொட்டுத் தீட்டுப்பட்டுவிடக்கூடாது என்று கருதிய யூதர்கள் அவற்றை வெள்ளையடித்து வைத்திருந்தார்கள். வேதபாரகரையும் பரிசேயரையும் வெள்ளையடிக்கப்பட்ட கல்லறைகளுக்கு இயேசு ஒப்பிட்டார். அவை வெளிப்புறத்தில் தூய்மையாக இருந்தாலும் உள்ளே முழுவதும் அசுத்தத்தால் நிறைந்திருந்தன. இப்படிப்பட்ட சமயத் தலைவர்களோடு தொடர்பு கொள்வதினால் மக்கள் தங்களைப் பரிசுத்தமாக்கிக்கொள்ள முடியும் என்று நினைத்தனர். ஆயின் உண்மையில்

அவர்கள் மாயத்தினாலும் அக்கிரமத்தினாலும் நிறைந்திருந்த காரணத்தினால், அவர்களோடு கொள்ளும் தொடர்புதீட்டையே ஏற்படுத்தியது.

23:29-30 வெளியரங்கமாகப் புகழ்மாலை சூட்டி, உள்ளத்தில் கொலைஞராக விளங்கும் தன்மைக்கு எதிராக இறுதி ஐயோ சொல்லப்பட்டது. பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசிகளுடைய கல்லறைகளைப் புதிப்பித்தும், அவர்களுக்கு நினைவுச் சின்னங்களை எழுப்பியும், அவற்றின் மீது மலர் வளையங்களை வைத்தும் அவர்களை மேன்மைப்படுத்துவதுபோல பரிசேயரும் வேதபாரகரும் நடத்தினார். **தீர்க்கதரிசிகளின்** நினைவு நாட்களில் அவர்களைக் கொன்ற தங்களுடைய முன்னோர்களுக்கும் தங்களுக்கும் எந்தச் சம்பந்தமும் இல்லையென்று பேசவும் செய்தனர்.

23:31 “ஆகையால் தீர்க்கதரிசிகளைக் கொலைசெய்தவர்களுக்குப் புத்திரர்களாக இருக்கிறீர்கள் என்று உங்களைக்குறித்து நீங்களே சாட்சிகளாக இருக்கிறீர்கள்” என்று இயேசு அவர்களை நோக்கிக் கூறினார். ஆனால் அதைக்குறித்து அவர்கள் என்ன சாட்சி வழங்குகிறார்கள்? முந்தின வசனத்தைப் பார்க்கையில் அவர்கள், தீர்க்கதரிசிகளைக் கொலை செய்த தங்களுடைய முன்னோர்களிடத்திலிருந்து தங்களை முழுவதுமாக வேறுபடுத்திக்காட்ட முயலுவதைக் காணவியலும். முதலாவது, அவர்களுடைய முன்னோர்கள் தீர்க்கதரிசிகளின் இரத்தத்தைச் சிந்தினார்கள் என்பதை அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டனர். அந்த முன்னோர்களுடைய சரீர்ப் பிரகாரமான புத்திரரே இந்த வேதபாரகரும் பரிசேயருமாவார். **புத்திரர்** என்ற சொல்லை அதே குணத்தை உடையவர்கள் என்னும் பொருள்பட இயேசு சிலேடையாகப் பயன்படுத்தினார். தீர்க்கதரிசிகளுடைய கல்லறைகளை அவர்கள் அழகுபடுத்தினாலும், இயேசு கிறிஸ்துவைக் கொலை செய்ய அவர்கள் திட்டம் தீட்டினார்கள் என்பதை அவர் அறிவார். “இறந்துபோன தீர்க்கதரிசிகளையே நாங்கள் விரும்புகிறோம்” என்று சொல்வதாகவே அவர்களுடைய செய்கை வெளிப்படுத்தியது. இந்த அர்த்தத்திலும் அவர்கள் அந்த முன்னோர்களின் புத்திரராய் விளங்கினார்கள்.

23:32 “நீங்களும் உங்கள் பிதாக்களின் அளவை நிரப்புகள்” என்று கர்த்தர் தொடர்ந்து கூறினார். தீர்க்கதரிசிகளைக் கொலை செய்த முன்னோர்கள் கொலைப் பாத்திரத்தில் அவர்களுடைய பங்கை நிரப்பினார்கள். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவையும் அவரைப் பின்பற்றிய

சீடர்களையும் கொலைசெய்து, வேதபாரகரும் பரிசேயரும் அந்தப் பாத்திரத்தின் விளிம்பு வரை நிரப்புவார்கள். இவ்வாறாக அவர்களுடைய முற்பிதாக்கள் தொடங்கின வன்முறையின் உச்சியை இவர்கள் சென்றடைவர்.

23:33 இவ்வாறு சொல்லிவந்த தேவனுடைய கிறிஸ்து, “சர்ப்பங்களே, விரியன்பாம்புக் குட்டிகளே! நரகாக்கினைக்கு எப்படித் தப்பித்துக் கொள்வீர்கள்?” என்று இடிமுழக்கமிட்டார். அன்பின் மனுவுருவானவர் உள்ளத்தைப் புண்படுத்தும் இத்தகைய சொற்களைக் கூறவியலுமா? ஆம். உண்மையான அன்பு நீதியோடும் பரிசுத்தத்தோடும் விளங்க வேண்டும். எத்தீங்கும் விளைவிக்காத புரட்சியாளராகவும் அன்பைத் தவிர வேறு எந்த உணர்ச்சியையும் வெளிப்படுத்தாதவராகவும் இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறித்து கருத்துடையவராய் பெரும்பாலோர் இருக்கிறார்கள். ஆயின் அவ்வாறு வேதம் கற்பிக்கவில்லை. அன்பு உறுதி பூண்டதாகவும், எப்பொழுதும் நீதியுடையதாகவும் திகழ வேண்டும்.

இந்தச் சாபங்கள் குடிகாரருக்கும் நடத்தை கெட்டவருக்கும் எதிராகச் சொல்லப்படவில்லை, சமயத் தலைவர்களுக்கு எதிராகவே கூறப்பட்டன என்பதை நாம் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும். உலக சபைகளின் ஐக்கியத்தை மேன்மையாகக் கருதும் இந்நாட்களில், நற்செய்திப் பணியாற்றும் சபையினரும் சிலுவைக்குப் பகைஞராக செயல்படுவாரோடு கைகோத்துப் பணியாற்ற முற்படுகின்றனர். இத்தருணத்தில் இயேசு கிறிஸ்துவின் மாதிரியைச் சிந்தித்துப் பார்ப்பது நல்லது. “துன்மார்க்கருக்குத் துணைநின்று, கர்த்தரைப் பகைக்கிறவர்களை நீர் சிநேகிக்கலாமா?” என்று யோசபாத்தை நோக்கி யெசு எழுப்பிய கேள்வியை நாம் நினைவுகூருவோம் (2 நாளை. 19:2).

23:34,35 தாம் அடையவிருந்த மரணத்தை இயேசு முன்னறிந்ததோடு, தாம் அனுப்பப்போகிற சில **தீர்க்கதரிசிகள், ஞானிகள், வேதபாரகர்** ஆகிய தூதரையும், அந்த வேதபாரகரும் பரிசேயர்களும் கொலை செய்யப்போகின்றனர் என்று அவர் வெளிப்படையாகக் கூறினார். மரணத்திலிருந்து தப்புகிறவர் **ஜெபாலயங்களில்** வாரினால் அடிக்கப்படுவார்கள். மேலும் ஒவ்வொரு ஊராய்த் துன்புறுத்தப்படுவார்கள். இவ்வாறு இஸ்ரவேலின் சமயத்தலைவர்கள், இரத்த சாட்சிகள் பலரைக் கொன்று குவிப்பதில் வரலாறு படைப்பார்கள். அதன்நிமித்தம் அவர்கள் அடையப்போகிற ஆக்கினை பெருகும்.

ஆபேல் முதல் . . . சகரியாவின் இரத்தம் வரைக்கும் பூமியின்மேல் சிந்தப்பட்ட நீதி மான்களின் இரத்தப்பழிகளெல்லாம் அவர்கள் மீது சுமரும். அந்த சகரியா கொலைசெய்யப்பட்ட நிகழ்ச்சி 2 நாளாகமம் 24:20,21 ஆகிய வசனங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எபிரெயரின் வேதா கமத்தில் நாளாகமமே கடைசி நூலாகும். (இந்த சகரியாவும், சகரியா தீர்க்கதரிசன நூலை எழுதியவரும் வெவ்வேறு நபர்கள்.)

23:36 கடந்த காலத்தின் ஆக்கினை முழு வதும், கிறிஸ்துவோடு பேசிக்கொண்டிருந்த சந்ததியின் மேல் சுமரும். சந்ததி என்னும் சொல் அந்த இனத்தாரைக் குறிக்கிறது. ஒரு வகையில் முந்தின காலத்தில் குற்றமற்றவர்கள் சிந்தின இரத்தம் யாவும் ஒன்று சேர்ந்து, பாவமற்ற இரட் சகரின் மரணத்தில் உச்ச நிலையை அடைகிறது எனலாம். காரணமின்றி மேசியாவை வெறுத்து, குற்றவாளிகள் அறையப்படுகிற சிலுவையில் அறைந்து கொன்ற அந்த நாட்டின் மீது தண்டனை மழையெனப் பொழியும்.

கி. எருசலேமைக் குறித்து இயேசு புலம்புதல் [23:37-39]

23:37 இந்த அதிகாரத்தில் எங்குமில்லாத அளவிற்கு இயேசு கிறிஸ்து வரவிருக்கிற பேரி டர்களைக் கூறியுள்ளார். எனினும் இதே அதி காரம் அவருடைய கண்ணீரோடு முடிவடைவது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்! பரிசேயருக்கு எதிராகக் கடுங்கண்டனங்களை அவருரைத்த பின்னர், தனக்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை நழுவவிட்ட நகரத்தை எண்ணி மிகுந்த மனவேதனையோடு கண்ணீர் சிந்தினார். எருசலேமே! எருசலேமே! என்று அவர் மீண்டும் மீண்டும் அழைத்தது, சொல்லி முடியாத உணர்ச்சிப் பெருக்கை வெளிப் படுத்துகிறது. அவள் தீர்க்கதரிசிகளைக் கொண்டு தேவனுடைய தூதர்கள் மீது கல்லெறிந்தாள். ஆயினும் கர்த்தர் அவளிடத்தில் அன்புகூர்ந்து அவளுடைய பிள்ளைகளைத் தம்மிடமாய் அர வணைத்துப் பாதுகாத்தார். அது கோழி தன் குஞ்சுகளைத் தன் சிறகுகளின் கீழே கூட்டிச் சேர்த்துக்கொள்ளும் வண்ணமாக இருந்தது. ஆனால் அவளுக்கோ மனதில்லாமல் போயிற்று.

23:38 “இதோ உங்கள் வீடு உங்களுக்குப் பாழாக்கி விடப்படும்” என்னும் சொற்களோடு அவர் தமது புலம்பலைக் கூறி முடித்தார். தேவா லயமே முதன்மையாக வீடு என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் எருசலேம் நகரமும் இஸ்ர

வேல் தேசமும் வீடு என்னும் சொல்லில் அடங்கும். அவருடைய மரணத்துக்கும், இரண்டாவது வருகைக்கும் இடையே உள்ள கால இடைவெளி யில் விசுவாசமற்ற இஸ்ரவேல் அவரைக் காண முடியாது (அவருடைய உயிர்த்தெழுதலின்போது விசுவாசிகள் மட்டுமே அவரைக் கண்டனர்.)

23:39 முப்பத்தொன்பதாம் வசனம் அவரு டைய இரண்டாம் வருகையை எதிர்நோக்கிய தாக அமைந்துள்ளது. அப்பொழுது இஸ்ர வேலின் ஒரு பகுதியினர் இயேசுவை மேசியா- அரசராக ஏற்றுக்கொள்வார்கள். “கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே வருகிறவர் ஸ்தோத்தரிக்கப் பட்டவர்” என்னும் சொற்களில் அவர்கள் கர்த்தரை ஏற்றுக்கொண்டவர்களாக விளங்கு வார்கள் என்பது வெளிப்படலாம்.

இயேசுவைக் கொன்ற கொலைபாதகர் இரண் டாவது சந்தர்ப்பத்தைப் பெறுவார்கள் என்பதற்கு இங்கு சற்றேனும் ஆதாரமில்லை. அவர் எரு சலேமை ஆகுபெயராகக் கொண்டு அங்கு வாழும் இஸ்ரவேல் மக்களைப் பொதுவாகக் குறிப்பிட்டார். அவருடைய மரணத்திற்குப் பின்னர் தாங்கள் குத்தியவரை நோக்கிப் பார்த்து, ஒரே மகனுக்காகப் புலம்புவதைப்போல அவருக்காகப் புலம்புவார்கள் (சக. 12:10) என்னும் தீர்க்கதரி சனம் நிறைவேறும்போது எருசலேம் அவரைக் காணும். ஒரே மகனுக்காகப் புலம்புவதற்கு ஒப்பாக வேறு எந்த வேதனையையும் யூதர்கள் கருதுவதில்லை.

13. அரசரின் ஒலிவமலைச் சொற்பொழிவு [அதி. 24,25]

ஒலிவமலையிலிருந்து கர்த்தர் ஆற்றிய சொற் பொழிவின் செய்திகள் 24 மற்றும் 25 ஆகிய அதிகாரங்களில் அடங்கியிருக்கின்றன. ஆகவே, இப்பகுதி ஒலிவமலைச் சொற்பொழிவு எனப் பெயர் பெற்றுள்ளது. இந்தச் சொற்பொழிவு முழு வதும் வரவிருக்கிற உபத்திரவ காலம், கிறிஸ்து வின் இரண்டாம் வருகை ஆகியவை பற்றி முன்னு ரைப்பவை. இதில் சொல்லப்பட்டுள்ளவை யாவும் இஸ்ரவேல் நாட்டைப் பற்றியவை என்று வரையறுத்துக் கூறமுடியாவிடினும், முதன்மையான நிலையில் அந்நாட்டைப் பற்றியவையாக இருக் கின்றன. இதில் சொல்லப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும் இடம் பாலஸ்தீனமாகும். எடுத்துக் காட்டாக, “யூதேயாவில் இருக்கின்றவர்கள் மலைகளுக்கு ஓடிப்போகக்கடவார்கள்” (24:16) என்னும் வசனத்தைக் கவனியுங்கள். யூதப் பின்னணியை இப்பகுதி கொண்டுள்ளது என்

பதை, “நீங்கள் ஓடிப்போவது . . . ஓய்வுநாளிலாவது சம்பவியாதபடிக்கு வேண்டிக்கொள்ளுங்கள்” என்னும் வசனத்தினால் அறிகிறோம் (24:20). 24:22 -ஆம் வசனத்தில் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர் என்னும் சொல் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட யூதர்களையே குறிக்கும். அது சபையைக் குறிக்கவில்லை என்பதை நாம் நன்கு அறிந்துகொள்ளவேண்டும். இந்தச் சொற்பொழிவில் உள்ள தீர்க்கதரிசனங்களில் சபையைப் பற்றிய குறிப்பு ஏதுமில்லை. இதனை நாம் விரிவாகக் காண முற்படுவோம்.

அ. தேவாலயம் அழிக்கப்படும் என இயேசு முன்னுரைத்தல் [24:1,2]

இயேசு தேவாலயத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டுப் போகையில் என்னும் குறிப்பிடத்தக்க அறிக்கையோடு இச்சொற்பொழிவு தொடங்குகிறது. இவ்வாறு ஆலயத்திலிருந்து அவர் இடம் பெயர்ந்து செல்வது மிகவும் இன்றியமையாத செய்கையாக விளங்குகிறது. ஏனெனில் சற்று முன்னர்தான், “இதோ உங்கள் வீடு உங்களுக்குப் பாழாக்கி விடப்படும்” என்று அவர் கூறியிருந்தார் (23:38). தேவாலயத்தைவிட்டு மகிமை அகன்ற செய்தியை எசேக்கியேல் விளக்கமாக உரைத்திருப்பதை இது நினைவுபடுத்துகிறது (எசே. 9:3; 10:4; 11:23).

தேவாலயத்தின் கட்டிடக் கலை அழகைக் கண்டு கர்த்தர் வியந்து போற்ற வேண்டும் என்று சீடர்கள் விரும்பினார்கள். அவர்கள் நிலை பேறானவற்றைக் குறித்துச் சிந்திக்காமல், நிலையற்றவற்றைக் குறித்துச் சிந்தித்தனர். மெய்யான பொருளைக் குறித்துச் சிந்திக்காமல் நிழலைக் குறித்துச் சிந்தித்தனர். அந்தக் கட்டிடம் ஒரு கல்வினமேல் ஒரு கல் இராதபடிக்கு முழுவதுமாக இடிக்கப்பட்டுவிடும் என்று இயேசு எச்சரித்தார். அந்த ஆலயத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று எண்ணிய தீத்து இராயன் தோல்வியடைந்தான். அவனுடைய போர்வீரர்களே அதனைத் தீக்கொளுத்தினர். இவ்வாறு கிறிஸ்து உரைத்த தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறிற்று. தீயின் கொடுமையால் பொன் அணிகலன்கள் உருகி, கற்களின் இடையே வழிந்தோடியது. ஆகவே அந்தத் தங்கத்தை எடுப்பதற்காக வீரர்கள் ஒவ்வொரு கல்லாக அகற்றினார்கள். இவ்விதமாக கர்த்தர் முன்னுரைத்த வண்ணமே நிகழ்ந்தது. இந்த நியாயத்தீர்ப்பு கி.பி. 70 -இல் எருசலேமின்மீது, தளபதி தீத்துவின்கீழ் ரோமர்கள் படையெடுத்த போது நிகழ்ந்தது.

ஆ. உபத்திரவகாலத்தின் முதல்பாதி [24:3-14]

24:3 இயேசு ஓவ்வ மலையைச் சென்றடைந்தவுடன், சீடர்கள் அவரிடம் தனித்துவந்து மூன்று கேள்விகளை எழுப்பினர்.

1. இவை எப்பொழுது சம்பவிக்கும்? அதாவது, தேவாலயம் எப்பொழுது அழிக்கப்படும்?

2. அவருடைய வருகைக்கு அடையாளமென்ன? அதாவது, அவர் தமது அரசை நிறுவுவதற்காக பூமிக்கு வரும் முன்னர் என்ன அற்புத நிகழ்ச்சி நடைபெறும்?

3. உலகத்தின் முடிவுக்கு அடையாளமென்ன? அதாவது, அவருடைய மகிமை நிறைந்த ஆட்சி நிறுவப்படுவதற்கு முன்பாக, இன்றைய கிருபையின் காலகட்டம் முடிவடைகிறது என்பதை எந்த நிகழ்ச்சி அறிவிக்கும்? (இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது கேள்விகள் அடிப்படையில் ஒன்று என்றே சொல்லவேண்டும்).

அந்த யூதர்களான சீடர்களின் உள்ளம், பூமியில் மேசியா நிறுவ இருக்கும் மகிமை நிறைந்த ஆட்சியையே சுற்றி வந்தது என்பதை நாம் நினைவுகூர வேண்டும். கிறிஸ்து தமது சபைக்காக வரப்போவதை அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்கவில்லை. அவருடைய இரண்டாம் வருகையின் ஒரு பகுதியாகிய, சபைக்காக கர்த்தர் வருகின்ற நிகழ்ச்சியைக் குறித்து அவர்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது. அவர் தம் பகைஞரை அழித்து, இவ்வுலகினை ஆளுவதற்காக வல்லமையோடும், அதிகாரத்தோடும் வரப்போகும் நிகழ்ச்சியையே அவர்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

அவர்கள் உலகத்தின் முடிவைக் குறித்துப் பேசவில்லை, அந்தக் காலகட்டத்தின் முடிவைக் குறித்துத்தான் பேசினார்கள் என்பதை நாம் நினைவிற்கொள்ளவேண்டும். (K.J.V., தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகளில் உள்ள உலகம் (world), என்ற சொல்லையும், பிற மொழிபெயர்ப்புகளில் உள்ள காலம் (age) என்ற சொல்லையும் ஒப்பிட்டு நோக்குக).

அவர்களுடைய முதல் கேள்விக்கு நேரடியான பதில் தரப்படவில்லை. மாறாக கி.பி. 70-இல் எருசலேம் முற்றுகையிடப்படுவதையும் (லூக்கா 21:20-24 ஆகிய வசனங்களைக் காண்க), அதற்கு ஒப்பாகக் கடைசி நாட்களில் மீண்டும் ஒருமுறை நடைபெறப்போகிற முற்றுகையையும் நமது இரட்சகர் இணைத்துப் பேசுகிறார். நம்மால் எளிதில் உணர்ந்துகொள்ள இயலாதபடி, உடனடியாக ஒரு பகுதி மட்டுமே நிறைவேறக்கூடிய

நிகழ்ச்சியிலிருந்து, வெகு காலத்திற்குப் பின்னர் முழுவதுமாக நிறைவேறக்கூடிய நிகழ்ச்சிக்குக் கர்த்தர் கூறும் தீர்க்கதரிசனங்கள் கடந்து செல்வதை நாம் இந்த ஆராய்ச்சியில் அவ்வப்போது காணவியலும்.

இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது கேள்விகளுக்கு 24:4-44 வரையிலுள்ள வசனங்களில் விடை தரப்பட்டுள்ளது. கிறிஸ்து மகிமை நிறைந்தவராய் வருகைபுரிவதற்கு முன்னர் ஏழு ஆண்டுகள் நிலவும் உபத்திரவ கால நிகழ்ச்சிகளை இவ்வசனங்கள் விளக்குகின்றன. 4 முதல் 14 வரையிலான வசனங்கள் முதல் மூன்றரை ஆண்டுக்கால நிகழ்ச்சிகளை விளக்கித் தருகின்றன. அக்காலத்தைத் தொடர்ந்து வரும் மூன்றரை ஆண்டுக்காலம் மகா உபத்திரவ காலம் எனவும் யாக்கோபின் இக்கட்டுக்காலம் (எரே 30:7) எனவும் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இக்காலத்தில் என்றுமில்லாத அளவிற்குப் பூமியில் உபத்திரவம் பெருகியிருக்கும்.

உபத்திரவ காலத்தின் முந்தைய பாதியில் நடக்கவிருக்கும் கொடுமைகளில் பலவும் மனித வரலாற்றில் ஓரளவு தொடர்ந்து நடந்துவந்திருப்பதை நாம் காணக்கூடும். ஆயினும் அந்தக் குறிப்பிட்ட காலத்தில் அத்தகைய கொடுமைகள் தீவிரப்படும். சபை மக்கள் உபத்திரவத்தை அடைவார்கள் (யோவான் 16:33) என்று உறுதி படக் கூறியிருப்பினும், தற்கால உபத்திரவங்களுக்கும், தேவ குமாரனை நிராகரித்த உலகின் மீது சொரியப்படும் உபத்திரவகால கொடுமைகளுக்கும் வேறுபாடு உண்டு.

தேவனுடைய கோபம் சொரியப்படுவதற்கு முன்னமே சபை உலகத்திலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று நாம் நம்புகிறோம் (1 தெச. 1:10; 4:13-18; 5:9; 2 தெச. 2:1-12; வெளி. 3:10).

24:4,5 உபத்திரவ காலத்தின் முதல் பகுதியில், பல கள்ள மேசியாக்கள் தோன்றி அநேகரை வஞ்சிப்பார்கள். இன்றைய நாட்களில் பல கள்ள உபதேசக் குழுக்கள் இதற்கு முன்னோடியாகத் தோன்றியுள்ளனர். எனினும் தற்காலத்தில் இந்தத் தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறி விட்டது என்று கூறமுடியாது. இந்தக் கள்ள சமயத் தலைவர்கள் யாவரும் யூதர்களாக இருப்பார்கள், தாங்கள் கிறிஸ்து என்று உரிமை கொண்டாடவும் செய்வார்கள்.

24:6,7 அப்பொழுது யுத்தங்களும், யுத்தங்களைப் பற்றிய செய்திகளும் கேட்கும். ஜனத்துக்கு விரோதமாய் ஜனமும், ராஜ்யத்துக்கு

விரோதமாய் ராஜ்யமும் எழும்பும். தற்காலத்தில் இது நிறைவேறிவிட்டதாக நாம் எண்ணுவது எளிது. ஆனால் நாம் இப்பொழுது காண்பது கொஞ்சம். ஆனால் அந்த நாட்களினோ இந்நிலை தீவிரமடையும். தேவனுடைய காலக்கணக்கின்படி அடுத்ததாக நடக்கவேண்டிய நிகழ்ச்சி, சபை எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதாகும் (யோவான் 14:1-6; 1கொரி. 15:51-57). அதற்கு முன்பு நிறைவேற வேண்டிய தீர்க்கதரிசனம் எதுவும் இல்லை. சபை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டபின் தீர்க்கதரிசனக் கடிகாரத்தின் முள் நகரத்தொடங்கும். அப்பொழுது இங்கு கூறப்பட்டுள்ளவை மிக வேகமாக நிறைவேறத்தொடங்கும். பஞ்சங்கள், கொள்ளை நோய்கள், பூமியதிர்ச்சிகள் ஆகியவை பூமியின் பல இடங்களில் காணப்படும். மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தினால் பஞ்சம் என்னும் பயங்கரப்பேய் தோன்ற வாய்ப்புண்டு என்று உலகத் தலைவர்கள் இன்றைய நாட்களில் பேரச்சம் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆயின் இந்தப் பற்றாக்குறை போரின் காரணமாக வலுப்படும்.

பூமியதிர்ச்சிகளைப் பற்றிய செய்திகள் அதிகமாகக் கவனத்தை ஈர்த்து வருகின்றன. இப்பொழுது நிகழ்கிற பூமியதிர்ச்சிகளையும், இனிமேல் நடக்கவிருக்கிற பூமியதிர்ச்சிகளையும் குறித்து ஆராய்ச்சிகள் நடத்தப்படுகின்றன. ஆனாலும் இவையாவும் பெருங்காற்றில் அடித்து வரப்படும் சிறு துகள்களைப் போன்றவை. கர்த்தருடைய சொற்கள் நிறைவேறும் காலத்தில் அவற்றின் தீவிரம் அளவற்றதாயிருக்கும்.

24:8 இந்தக் காலகட்டம் வேதனையின் ஆரம்பம் என்று 8 -ஆவது வசனத்தில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பேறுகால வேதனை, இஸ்ரவேலின் மேசியா அரசரின் கீழாகப் புதிய தொரு ஒழுங்குமுறையைக் கொண்டுவரும்.

24:9,10 உபத்திரவ காலத்தில் வாழும் உண்மையுள்ள விசுவாசிகள் தங்களுடைய சொந்த வாழ்க்கையில் மாபெரும் சோதனைகளைச் சந்திக்க நேரிடும். கர்த்தருக்கு உண்மையோடு விளங்குபவர்களுக்கு எதிராகக் கடுமையான வெறுப்புணர்ச்சியைக் காட்டும்படி பொதுமக்களைப் பல அரசாங்கங்கள் தூண்டிவிடும். சமய நீதிமன்றங்களிலும், அரசாங்க நீதிமன்றங்களிலும் விசுவாசிகள் விசாரணை செய்யப்படுவதோடு (மாற்கு 13:9), கர்த்தரை மறுத்துரைக்க மறுப்போர் இரத்த சாட்சிகளாகக் கொல்லப்படுவார்கள். கிறிஸ்துவுக்காகச் சாட்சிகளாக விளங்குபவர்கள் எல்லாக் காலத்திலும் இத்தகைய

கொடுமைகளைச் சந்திக்க நேர்ந்திருந்தபோதிலும், உபத்திரவ காலத்தில் 144,000 யூத விசுவாசிகளின் சிறப்பான ஊழியத்தின் நிமித்தம், அவர்கள் அடையப்போகிற கொடுமைகள் மிக அதிகமாக இருக்கும் என்று இது குறிப்பிடுவதாகத் தோன்றுகிறது.

உபத்திரவம் அடைந்து இறப்பதற்குப் பதிலாகப் பலர் கர்த்தரை மறுத்துரைப்பர். விசுவாசிகளின் சொந்தக் குடும்பத்தினரே அவர்களைக் கொடுங்கோலரின் வசம் காட்டிக் கொடுப்பார்கள்.

24:11 அநேகங் கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகள் தோன்றி, மக்கள் கூட்டத்தை வஞ்சிப்பார்கள். ஐந்தாம் வசனத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள கள்ளமேசியாக்களும், இவர்களும் வெவ்வேறு மனிதர்கள். கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகள், தாங்கள் தேவனுடைய பிரதிநிதிகள் என்று உரிமை கொண்டாடுவார்கள். இரண்டு நிலைகளில் அவர்களை அடையாளம் காணவியலும். அவர்கள் கூறும் தீர்க்கதரிசனங்கள் ஒருக்காலும் நிறைவேறா. மேலும் அவர்களுடைய போதனை மக்களை மெய்யான தேவனிடத்திலிருந்து விலகிப்போகச் செய்யும். கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகளைப் பற்றிய குறிப்பு, உபத்திரவ கால யூத மக்களைப் பற்றியதாகவே இருக்கும் என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகள் இஸ்ரவேல் நாட்டுடன் தொடர்புகொண்டவராவர். கள்ளப்போதகர்களிடமிருந்தே சபைக்கு ஆபத்து உண்டாகிறது (2 பேதுரு 2:1).

24:12 தீமை தீவிரம் அடையும், மனித உறவுகளின் அடிப்படையிலான அன்பு குன்றிப்போகும். அன்பின்மையின் செயல்பாடுகள் எங்கும் காணப்படும்.

24:13 “முடிவு பரியந்தம் நிலைநிற்பவனே இரட்சிக்கப்படுவான்.” இறுதிவரை நிலை நிற்கும் மனிதர்கள் இரட்சிப்பைப் பெறுவார்கள் என்பது இதன் பொருளன்று. தேவனுடைய கிருபையால் இரட்சிப்பு ஈவாக அருளப்படுகிறது என்றே திருமறை எங்கும் போதிக்கிறது; மேலும் பதிலாளாக கிறிஸ்து மரணம் அடைந்ததையும், அவர் உயிர்த்தெழுந்ததையும் விசுவாசிப்பதன் வாயிலாக அந்த இரட்சிப்பை ஒருவர் பெற்றுக் கொள்கிறார். இறுதிவரை நிலைநிற்கும் மனிதர்கள் யாவரும் சரீரத்தில் மரணம் அடையமாட்டார்கள் என்பதும் இதன் பொருளன்று. விசுவாசிகள் பலர் இரத்த சாட்சிகளாகக் கொல்லப்படுவார்கள் என்று ஏற்கனவே கண்டோம் (வச. 9). கர்த்தரை

மறுத்துரைக்காமல் துன்பங்களைச் சகித்து இறுதிவரை உறுதியாக நிலைநிற்பவர்கள், கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையின்போது விடுவிக் கப்படுவார்கள் என்று இங்கு பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. கிறிஸ்துவை மறுத்துரைப்பதன் மூலமாகத் தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்றோ பாதுகாப்படையலாம் என்றோ நினைக்கலாகாது. மெய்யான விசுவாசம் உடையவர்களே **இரட்சிக்கப்படுவார்கள்**. இரட்சிப்பை அடைவதற்கான விசுவாசத்தில் சில குறைவுகள் ஏற்பட்டாலும், இரட்சிப்பு எப்பொழுதும் நிலைத்திருக்கக் கூடிய பண்பை உடையதாயிருக்கும்.

24:14 அந்த நாட்களில் இராஜ்யத்தின் சுவிசேஷம் சகல இனத்தாருக்கும் சாட்சியாக உலகமெங்கிலும் பிரசங்கிக்கப்படும். 4:23 - ஆம் வசனத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட விளக்கத்தின் படியே, இராஜ்யத்தின் சுவிசேஷம் என்பது, இப்புலியில் தமது அரசைக் கிறிஸ்து நிறுவுவார் என்னும் நற்செய்தியேயாகும். உபத்திரவ காலத்தில் அவரை விசுவாசத்தோடு ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் அனைவரும், அவருடைய ஆயிரமாண்டு ஆட்சிக் காலத்தின் நற்பேறுகளைப் பெறுவார்கள்.

சபையை எடுத்துச் செல்ல கர்த்தர் எச்சனத்திலும் வரக்கூடும் என்னும் கருத்தைச் சிலர் இவ்வசனத்தைக் கொண்டு மறுத்துரைக்கின்றனர். இவ்வுலகில் பல்வேறு மக்கள் இனத்தினர் இன்னும் நற்செய்தியைக் கேட்கவில்லை என்பதே அவர்கள் கூறும் காரணம். ஆயின் இது தவறான காரணமாகும். ஏனெனில் இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ள வருகை, பரிசுத்தவான்களுக்காக வருகின்ற கிறிஸ்துவின் வருகையன்று, பரிசுத்தவான்களோடு அவர் வரும் வருகையேயாகும். இதனை நாம் உணர்வோமாயின் அக்கருத்து தவறானது என்பதை நாம் எளிதில் அறிவோம். மேலும் இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ள நற்செய்தி இராஜ்யத்தின் சுவிசேஷமேயன்றி, தேவனுடைய கிருபையின் சுவிசேஷமன்று (4:23 - ஆம் வசனத்தின் விளக்கத்தைக் காண்க).

மூன்றாம் வசனம் முதல் பதினான்காம் வசனம் வரையிலுள்ள நிகழ்ச்சிகளும் வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் 6:1-11 -இல் காணப்படும் நிகழ்ச்சிகளும் வியத்தகு வகையில் ஒற்றுமையோடு விளங்குகின்றன. **வெள்ளைக் குதிரையில் ஏறி வருபவன் - கள்ளக் கிறிஸ்து; சிவப்புக் குதிரையில் வருபவன் - யுத்தம்; கறுப்புக் குதிரையில் வருபவன் - பஞ்சம்; மங்கி நிறமுடைய**

குதிரையில் வருபவன் - கொள்ளை நோய் அல்லது மரணம். பலிபீடத்தின் கீழே கிடக்கும் ஆத்துமாக்கள் இரத்த சாட்சிகளாவர். வெளிப் படுத்தி விசேஷம் 6:12-17 -இல் உள்ள நிகழ்ச்சிகள் மத்தேயு 24:19-31 -இல் காணும் நிகழ்ச்சிகளோடு தொடர்புடையவை.

இ. மகா உபத்திரவ காலம் [24:15-28]

24:15 இப்போது உபத்திரவ காலத்தின் மையப்பகுதிக்கு நாம் வந்துவிட்டோம். இந்த 15 -ஆம் வசனத்தை தானியேல் 9:27 -ஆம் வசனத்தோடு ஒப்பிடுங்கால் இது புலனாகிறது. எழுபதாவது வாரத்தின் மையப்பகுதி முடிவில் சிலையொன்று எருசலேம் ஆலயத்தில், அதாவது பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் வைக்கப்படும். அந்த அருவருப்பான சிலையை யாவரும் தொழுதுகொள்ள வேண்டுமென்றும் கட்டளை பிறப்பிக்கப்படும். அக்கட்டளையை மீறுவோர் மரண தண்டனை அடைவர் (வெளி. 13:15).

“எனவே பாழாக்குகிற அருவருப்பைக் குறித்து தானியேல் தீர்க்கதரிசி சொல்லியிருக்கிறானே. நீங்கள் அதைப் பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் நிற்கக் காணும்போது . . . வாசிக்கிறவன் சிந்திக்கக்கூடவன்.” தேவ வசனத்தை அறிந்தவர்களுக்கு, இந்தச் சிலை நிறுவப்படும் நிகழ்ச்சி, மகா உபத்திரவ காலம் தொடங்கிவிட்டது என்பதற்கான அறிகுறியாக விளங்கும். தீர்க்கதரிசனத்தை வாசிக்கிறவன் அதனைச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கர்த்தர் விரும்புகிறார்.

24:16 யூதேயாவில் இருக்கிறவர்கள் மலைகளுக்கு ஓடிப்போக வேண்டும். ஏனெனில் எருசலேமுக்கு அருகாமையில் வசிப்போர் சிலையைத் தொழுதுகொள்ளாவிடில் எளிதில் அடையாளம் கண்டுபிடிக்கப்படுவார்கள்.

24:17-19 விரைந்து செயல்பட வேண்டியது அவசியம். ஒருவன் வீட்டின் மேல்தளத்தில் அமர்ந்திருந்தால் தனது உடைமைகள் அனைத்தையும் விட்டுவிட்டு ஓடவேண்டும். அவன் தனது உடைமைகளைச் சேகரிக்கச் செலவிடும் நேரம் ஜீவனுக்குப் பதிலாக மரணத்தைக் கொண்டு வரும். வயலில் வேலை செய்பவன் தனது ஆடைகளை எடுப்பதற்குச் செல்லக்கூடாது. அதைப் போட்ட இடத்திலேயே விட்டுச்செல்ல வேண்டும். கர்ப்பிணிப் பெண்களும், பால் கொடுக்கும் தாய்மார்களும் தப்புவது கடினம். வேகமாக ஓடி அவர்களால் தப்பிச்செல்ல முடியாது.

24:20 இந்நிகழ்ச்சி மாரிகாலத்திலோ, ஓய்வு நாளிலோ நடக்கக்கூடாதென்று விசுவாசிகள்

ஜெபிக்க வேண்டும். ஏனெனில் மழை நாட்களில் பயணம் செய்வது கூடுதலான சிரமங்களை உண்டாக்கும். மற்றும் ஓய்வுநாளில் குறிப்பிட்ட தூரம் மட்டும் நடக்கலாம் என்று பிரமாணம் தடைவிதித்துள்ளது. (யாத். 16:29). ஓய்வுநாளின் பயணத்தொலைவு அவர்கள் ஆபத்துப்பகுதியிலிருந்து தப்பித்துச் செல்வதற்குப் போதுமான தாயிராது.

24:21 “ஏனெனில் உலகம் உண்டானது முதல் இதுவரைக்கும் சம்பவித்திராததும், இனிமேலும் சம்பவியாததுமான மிகுந்த உபத்திரவம் அப்பொழுது உண்டாயிருக்கும்.” வரலாற்றில் இதுவரை நடந்துள்ள உபத்திரவங்கள், படுகொலைகள், இன வேரறுப்புகள், பாசுபாடின்றி செய்யப்படும் கொலைகள், இனக் கொலைகள் ஆகியவற்றிலிருந்து இவ்வசனத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சி வேறு வகையானதாயிருக்கும். இதுவரை நடந்த உபத்திரவங்களில் இத்தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறியிருக்க முடியாது. ஏனெனில் கர்த்தருடைய இரண்டாம் வருகையோடு இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சிகள் முடிவுக்கு வரும்.

24:22 அந்நாட்கள் குறைக்கப்படாதிருந்தால் ஒரு மனிதனும் உயிர்தப்ப முடியாது என்று சொல்லுமளவிற்கு உபத்திரவம் கொடிதாயிருக்கும். முன்றரை ஆண்டுக்காலம் மகா உபத்திரவ காலமாக இருக்கும் என்று பல இடங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதனுடைய காலம் குறைக்கப்படும் என்பது இதன் பொருளாகாது. ஒருவேளை பகற்பொழுதை தேவன் அற்புதமான முறையில் குறைக்கக்கூடும். அந்தப் பகற்பொழுதில்தான் பெரும்பாலும் சண்டைகளும், கொலைகளும் நடைபெறும். தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் நிமித்தம், (இயேசு கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் நிமித்தம்) கர்த்தர் பகலைச் சிறிதாக்கி இரவைச் சீக்கிரமாகக் கட்டளையிடுவார்.

24:23-26 கள்ள மோசியாக்களையும், கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளையும் குறித்த எச்சரிக்கை, 23 மற்றும் 24 வசனங்களில் மீண்டும் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த நெருக்கடியான கட்டத்தில், மோசியா ஏதோவொரு மறைவான இடத்தில் இருக்கிறார் என்னும் வதந்தி பரவும். கிறிஸ்துவை உண்மையோடும், அன்போடும் எதிர்நோக்குகிறவர்களைச் சிக்கவைக்கும்பொருட்டு இந்த வதந்திகள் பரப்பப்படும். ஆகவே, இவ்விதமாக ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திலோ இரகசியமாகவோ அவருடைய வருகை நிகழ்ந்திருக்கிறது என்னும் வதந்தி

களை நம்பவேண்டாம் என்று கர்த்தர் தம்முடைய சீடர்கள் யாவரையும் எச்சரிக்கிறார். மேலும் அற்புதங்களைச் செய்கிறவர்கள் யாவரும் தேவனிடத்திலிருந்து வந்தவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. சாத்தானிடத்திலிருந்தும் அற்புதங்கள் வெளிப்படலாம். அற்புதங்களைச் செய்வதற்கான வல்லமை பாவமனிதனுக்குச் சாத்தானால் கொடுக்கப்படும் (2 தெச. 2:9,10).

24:27 எவ்வித ஐயத்திற்கும் இடமின்றிகிறிஸ்துவின் வருகை விளங்கும். அது சடுதியில் நிகழும்; வெளியரங்கமாகவும், அனைத்துலகமும் அறியத்தக்க வகையிலும், மகிமை நிறைந்ததாகவும் அது நிகழும். **மின்னலைப்** போன்று அது கணப்பொழுது மிகத் தெளிவாகத் தெரியக் கூடியதாக இருக்கும்.

24:28 எந்தவொரு நெறிபிறழ்வும் அதற்குரிய கோபாக்கிணையையும், தண்டணையையும் அடையாமற்போகாது. **“பிணம் எங்கேயோ அங்கே கழுக்கள் வந்து கூடும்.”** தேவனுக்கும் அவருடைய கிறிஸ்துவுக்கும் எதிராக, யூதமார்க்கமும், கிறிஸ்தவ மதமும், இவ்வுலகில் காணப்படும் பலவகையான சமயக் குழுக்களும் ஒன்றிணைந்து விசுவாசமின்றி நடந்துகொள்ளும் விதத்தை பிணம் சித்தரித்துக்காட்டுகிறது. மேசியாவின் வருகையின்போது தேவ கோபாக்கிணை அவிழ்த்துவிடப்படுவதைக் **கழுக்களும்**, பருந்துகளும் சித்தரிக்கின்றன.

௩. கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை (24: 29-31)

24:29 மகா உபத்திரவ காலத்தின் இறுதியில், மிகுந்த அச்சத்தை விளைவிக்கக் கூடிய கொந்தளிப்புகள் வானத்தில் உண்டாகும். **சூரியன் அந்தகாரப்படும்**. சந்திரன் சூரிய ஒளியைப் பிரதிபலித்து நமக்கு ஒளி தருகிறது. ஆனால் சூரியன் அந்தகாரப்படுவதால் **சந்திரனும், ஒளிகொடாதிருக்கும்**. விண்மீன்கள் வானத்திலிருந்து தாழ்விழும். கோள்களும், தங்களுடைய பாதைகளிலிருந்து விலகிச்செல்லும். இவ்வாறு வானமண்டலத்தில் கொந்தளிப்புகள் உண்டாவதால் பூமியிலும் வானிலை, கடல் அலைகளின் ஏற்றத்தாழ்வுகள், பருவகாலம் ஆகியவற்றில் மாற்றங்கள் ஏற்படும்.

இத்தகைய வானமண்டலக் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டு, கோள்கள் பூமிக்கு நெருக்கமாக வந்து, பூமியின் அச்சைச் சிறிது அசைக்குமாயின் என்ன நிகழும் என்பதை வெலிக்கோவ்ஸ்கி என்பாரின் சொற்களில் காண்போம்:

அந்த நேரத்தில் பூமியதிர்ச்சி ஏற்பட்டு பூமி குலுங்கும். காற்றும், நீரும் தொடர்ந்து ஒரே திசையில் பாய்ந்து செல்லும், புயல்காற்று பூமியின் மீது சூறாவளி போன்று வீசும்; கடல் நீர் நிலப்பரப்புகளை நோக்கிப்பாய்ந்து வரும். அந்த நீரோடு சரணையும், மணலும், கடல்வாழ் நீரினங்களும் நிலத்திற்கு வந்துசேரும். வெப்பநிலை மிகுதியாகி பாறைகளும் உருகத் தொடங்கும். எரிமலைகள் வெடிக்கும். நெருப்பு ஆறுபோல பாய்ந்து நிலப்பரப்பில் அதிகமான இடத்தை மூடிவிடும். மலைகள் இருக்கும் இடத்தைவிட்டு நகர்ந்து மற்ற மலைகளின் தோள்களில் அமர்ந்துகொள்ளும். அதன் காரணமாகப் பெரும் பள்ளத்தாக்குகளும், ஆழ்ந்த இடங்களும் உண்டாகும். ஆறுகளும் திசைமாறிச் செல்லும். ஏரிகள் உடைந்து நீர் வற்றிப்போகும். பெரும் நிலப்பரப்புகள் உயிர்வாழும் மனிதர்களோடு கடலுக்குள் மூழ்கிவிடும். காடுகள் தீப்பற்றி எரியும். சூறைக்காற்றும், காட்டாறுகளும் காடுகளை அழித்துவிடும். காட்டு மரங்கள் வேரூன் பிடுங்கப்பட்டு பெருங்குவியலாகக் குவிக்கப்படும். கடல் பாலைவனமாக மாறும். அங்கிருந்த நீர் வேறு இடங்களுக்கு ஓடிச்சென்றிருக்கும்.⁴⁵

24:30 **“அப்பொழுது மனித குமாரனுடைய அடையாளம் வானத்தில் காணப்படும்.”** இந்த அடையாளம் என்னவென்று சொல்லப்படவில்லை. அவருடைய முதலாம் வருகையின்போது வானத்தில் ஓர் அடையாளம் கொடுக்கப்பட்டது. வானத்தில் ஒரு நட்சத்திரம் அப்பொழுது காணப்பட்டது. ஒருவேளை அற்புதமான ஒரு நட்சத்திரம் அவருடைய இரண்டாம் வருகையை வானத்திலிருந்து அறிவிக்கக் கூடும். **மனித குமாரனே அடையாளமாக** விளங்குவார் என்று சிலர் நினைக்கின்றனர். அது எதுவாயிருப்பினும், தோன்றும்போது எல்லோருக்கும் அந்த அடையாளம் தெளிவாகத் தெரியும். **சகல கோத்திரத்தாரும் கண்டு புலம்புவார்கள்**. அவரை ஏற்றுக் கொள்ளாததின் காரணமாக அவர்கள் புலம்புவார்கள் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. ஆயினும் இஸ்ரவேல் தேசத்தின் பன்னிரண்டு கோத்திரத்தாரும் புலம்புவர்களில் முதன்மையாக விளங்குவார். **“அப்பொழுது அவர்கள் தாங்கள் குத்தின என்னை நோக்கிப் பார்த்து, ஒருவன் தன் ஒரேபிறானவனுக்காகப் புலம்புகிறதுபோல எனக்காகப் புலம்பி, ஒருவன் தன் தலைச் சண் பிள்ளைக்காகத் துக்கிக்கிறதுபோல எனக்காக மனங்கசந்துதுக்கிப்பார்கள்”** (சக. 12:10).⁴⁶

அதன்பின்னர், “மனித குமாரன் வல்லமையோடும் மிகுந்த மகிமையோடும் வானத்தின் மேகங்கள் மேல் வருகிறதை” அவர்கள் காண்பார்கள். எத்தனை அருமையான நேரம் அது! உமிழ்நீரால் துப்பட்டிட்டு, ஆணிகளால் சிலுவையில் அடிக்கப்பட்டவர் ஜீவனுக்கும், மகிமைக்கும் கர்த்தர் என்று மெய்ப்பிக்கப்படுகின்ற தருணமாகும். தாழ்மையும் சாந்தமுமாக விளங்கிய இயேசுதாமே யெகோவாவாகக் காட்சியளிப்பார். பலியாகச் செலுத்தப்பட்ட ஆடு, வெற்றியின் சிங்கமாக இறங்கிவருவார். அற்பமாக எண்ணப்பட்ட நாசரேத்தூர் தச்சன், இராஜாதிராஜாவாகவும், கர்த்தாதி கர்த்தாவாகவும் வெளிப்படுவார். வானத்து மேகங்கள் அவருடைய தேர்களாக பவனி வரும். இராஜாீக வல்லமையோடும், மகிமையோடும் அவர் வருகின்ற தருணத்தை எதிர்நோக்கி சகல படைப்புகளும் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக ஏங்கித் தவிக்கின்றன.

24:31 அவர் இறங்கி வரும்போது, தமது தூதர்களை பூமியின் எல்லைகளுக்கு அனுப்பித் தம்மால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களைக் கூட்டிச்சேர்ப்பார். அதாவது விசுவாசிக்கும் யூதர்கள் யாவரும் பாலஸ்தீனத்தில் ஒன்று சேர்க்கப்படுவர். உலகத்தில் அனைத்துத் திக்குகளிலுமிருந்து அவர்கள் ஒன்றுகூடி, தங்கள் மேசியாவைப் புகழ்ந்து, அவருடைய மகிமையுடைய அரசில் பங்கடைவர்.

உ. அத்திமர உவமை [24:32-35]

24:32 “அத்திமரத்தினால் ஓர் உவமையைக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்.” இயற்கையின் பின்னணியிலிருந்து மீண்டும் ஒரு பாடத்தைக் கர்த்தர் கற்றுக்கொடுத்தார். அத்திமரத்தில் இளங்கிளைகள் தோன்றி, துளிர்விடும்போது வசந்தகாலம் சமீபமாயிற்று என்று அறிவீர்கள். அத்திமரம் இஸ்ரவேல் நாட்டைக் குறிக்கும் என்பதை நாம் அறிவோம் (21:18-22). பல நூற்றாண்டுகளாக இஸ்ரவேல் செயலற்றுக் கிடந்தது. அதற்கு அரசாங்கமோ, நிலப்பரப்போ, தேவாலயமோ, ஆசாரியத்துவமோ இல்லாதிருந்தது. அது ஒரு தேசம் என்பதற்கான எந்த அடையாளமும் இல்லை. இஸ்ரவேலர் உலகமெங்கும் சிதறடிக்கப்பட்டிருந்தனர்.

அதன் பிறகு, 1948-இல், சொந்த நிலப்பரப்பை உடைய நாடாக இஸ்ரவேல் உருப்பெற்றது. அதற்கென தனி அரசாங்கமும், பணத்தாள்களும், அஞ்சல் தலையும் இன்னபிறவும் உருவாயின. ஆவிக்குரிய நிலையில் அந்நாடு இன்னும்

கனியற்று குளிர்ந்து காணப்படுகிறது. அதனிடம் தேவனுக்கேற்ற கனிகள் ஏதுமில்லை. ஆயினும் தனிநாடு என்னும் நிலையில் அது பசுமையோடும் இளந்தளிர் உள்ளதாகவும் விளங்குகிறது.

24:33 “அப்படியே இவைகளை எல்லாம் நீங்கள் காணும்போது அவர் சமீபமாய் வாசலருகே வந்திருக்கிறார் என்று அறியுங்கள்!” இஸ்ரவேல் ஒரு நாடாக உருவெடுத்திருப்பது, உபத்திரவ காலம் நெருங்கியிருக்கிறது என்பதை மட்டுமன்றி, கர்த்தருடைய வருகை சமீபித்திருக்கிறது என்பதையும், மேலும் அவர் வாசலருகே வந்துவிட்டார் என்பதையும் உணர்த்துகிறது.

அரசாள கிறிஸ்து வரவிருக்கும் நிகழ்ச்சி இவ்வளவு சமீபமாயிருக்கும்போது, சபை எடுத்துக்கொள்ளப்படுவது எவ்வளவு விரைவாக நிகழப்போகிறது என்பதை எண்ணிப்பார்ப்போம். மகிமையில் அவர் காட்சி தரும் நிகழ்ச்சியின் முன்னோட்டமான நிழல்கள் தோன்றத் தொடங்கி விட்ட நிலையில், அவருடைய வருகையின் முதல் கட்டத்தை நாம் எவ்வளவாக நெருங்கியிருக்கிறோம் (1தெச. 4:13-18).

24:34 அத்திமரத்தைச் சுட்டிக்காட்டிய இயேசு, “இவை எல்லாம் சம்பவிக்கும் முன்னே இந்தச் சந்ததி ஒழிந்து போகாது என்று, மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” என்று தொடர்ந்து கூறினார். கிறிஸ்து இவ்வுலகில் இருந்தபோது வாழ்ந்த மக்களை “இந்தச் சந்ததி” என்னும் சொற்றொடர் குறிப்பிடவில்லை. அவர்கள் யாவரும் இறந்து போயினர். ஆனாலும் 24 - ஆம் அதிகாரத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சிகள் யாவும் இன்னும் நிறைவேறவில்லை. அவ்வாறாயின் “இந்தச் சந்ததி” என்று கர்த்தர் யாரைக் குறிப்பிடுகின்றார்? நம்பத்தகுந்த இரண்டு விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

திருவாளர் F.W. கிரேண்ட் என்பாரும் இன்னும் சிலரும் நம்புகின்ற விளக்கம்: “இந்த நிகழ்ச்சிகளின் தொடக்கத்தைக் காண்கின்ற தலைமுறையினர் முடிவையும் காண்பார்கள்” இஸ்ரவேல் ஒரு நாடாக உருவாவதைக் காண்கின்ற அதே மக்கள் (அல்லது உபத்திரவங்களின் தொடக்கத்தைக் காண்கிறவர்கள்), இவ்வுலகை ஆளுவதற்கு இயேசு கிறிஸ்து மேகங்கள்மீது வருவதைக் காண்பார்கள்.⁴⁷

“சந்ததி” என்னும் சொல் இனம் என்று பொருள் கொள்ளப்படவேண்டும் என்பதே மற்ற விளக்கமாகும். கிரேக்க மொழியின்படி இது பொருத்தமான மொழிபெயர்ப்பாகும். அதாவது அதே

வம்சம், கூட்டம் அல்லது குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மனிதர்கள் என்று பொருள்படும் (மத். 12:45; 23:35,36) இந்த நிகழ்ச்சிகள் யாவும் நிறைவேறுமளவும் யூத இனம் அழிந்து போகாது என்று இயேசு கிறிஸ்து இங்கு முன்னுரைக்கிறார். பெரும் கொடுமைக்குள்ளாக்கப்பட்டும் யூத இனம் அழியாதிருப்பது வரலாற்றின் அற்புதமாகும். இங்கு ஒரு கருத்தைக் கூட்டிச் சொல்ல வேண்டும் என நினைக்கிறேன். இயேசு பூமியில் இருந்த நாட்களில் வாழ்ந்த “அந்தச் சந்ததி”, அவரை மேசியா என்று ஏற்க மறுத்து உறுதியுடன் எதிர்த்தவர்களாவார். அந்த இஸ்ரவேல் நாடு கிறிஸ்துவை ஏற்க மறுக்கும் மனப்பான்மையுடன் அவருடைய இரண்டாம் வருகை வரை நீடிக்கும் என்று அவர் முன்னுரைத்திருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். அதன் பின்னர் கலகக்காரர் யாவரும் நொறுக்கப்படுவார்கள். அவருடைய ஆட்சியின் கீழ் மனமுவந்து வாழ யாரெல்லாம் தங்களை ஒப்புவிப்பார்களோ, அவர்கள் யாவரும் ஆயிரமாண்டு ஆட்சிக்குள் புகுவார்கள்.

24:35 அவருடைய தீர்க்கதரிசனங்கள் நிறைவேறாமல் போகா என்னும் பண்புடையவை என்பதை வலியுறுத்தும் வண்ணம், “**வானமும், பூமியும் ஒழிந்துபோம், என் வார்த்தைகளோ ஒழிந்துபோவதில்லை**” என்று தொடர்ந்து கூறினார். இங்கு அவர் குறிப்பிடும் வானம், வளிமண்டலத்தையும், விண்மீன்கள் நிறைந்த வானமண்டலத்தையும் குறிப்பிடுகின்றது. அதாவது நீல வானத்தையே அது சுட்டிக்காட்டுகிறது. தேவனுடைய உறைவிடமாகிய பரலோகத்தை அது குறிப்பதில்லை (2 கொரி. 12:2-4). வானமும், பூமியும் ஒழிந்து போகும் என்ற செய்தி 2 பேதுரு 3:10-13 மற்றும் வெளி. 20:11 ஆகிய வசனங்களில் மீண்டும் கூறப்பட்டுள்ளது.

உன. அறியப்படாத நாளும் நாழிகையும் [24:36-44]

24:36 அவருடைய இரண்டாம் வருகையின் சரியான நாளையும், நாழிகையையும் “**என் பிதா ஒருவர் தவிர மற்றொருவனும் அறியான்; பரலோகத்திலுள்ள தூதர்களும் அறியார்கள்**” என்று அவர் உரைத்தார். இன்ன நாளில் அவர் வருவார் என்று நாளைக் கணக்கிடுவது தவறு என்று இந்த வசனம் எச்சரிக்கிறது. கணக்கிடுவோரும் அதனை நம்புவோரும் இங்கு எச்சரிக்கப்படுகின்றனர். தேவதூதர்களும் அதனை அறியமாட்டார்கள் என்பதில் எவ்வித ஆச்சரியமுமில்லை. அவை எல்லைக்குட்பட்ட அறிவுடைய படைப்புகளே.⁴⁸

கிறிஸ்து மீண்டும் வருவதற்கு முன் வாழ்வோர் அந்த **நாளையும், நாழிகையையும்** அறியமாட்டார்கள். ஆயினும் அந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தை நன்கு அறிந்தோர் எந்த ஆண்டு என்பதை அறிவார்கள் என்று தோன்றுகிறது. அருவருப்பான சிலை தேவாலயத்தில் நிறுவப்பட்டு ஏறத்தாழ முன்றரை ஆண்டுகள் கழித்து அவருடைய வருகை நிகழும் என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள் (தானி. 9:27; மேலும் காண்க : தானி. 7:25; 12:7,11; வெளி. 11:2,3; 12:14; 13:5).

24:37-39 நோவாவின் காலத்தில் வாழ்ந்த மக்களைப்போல அந்நாட்களிலும் மனிதர்கள் கவலையற்று இருப்பார்கள். ஜலப்பிரளயம் வருவதற்கு முன்னர் உலகில் பொல்லாங்கு நிறைந்திருந்தது. ஆனால் அதைப்பற்றி இங்கு வலியுறுத்தப்படவில்லை. மக்கள் உண்டனர், குடித்தனர், திருமணம் செய்தனர், மணமுடித்து வைக்கப்பட்டனர். அதாவது வெகுகாலம் வாழப்போகிறோம் என்னும் எண்ணத்தோடு அவர்கள் அன்றாகச் செயல்களைச் செய்துகொண்டிருந்தனர். பெரு வெள்ளம் வரப்போகிறது என்று எச்சரிக்கப்பட்டும், வெள்ளம் தங்களைத் தாக்காது என்ற எண்ணத்தோடு வாழ்வதுபோல அவர்கள் வாழ்ந்தனர். ஆனால் வெள்ளம் வந்தபோதோ, அவர்கள் ஆயத்தமின்மையால், பாதுகாப்பின்றி இருந்தனர். கிறிஸ்து மீண்டும் வரும்போது அது போலவே நிகழும். கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பவர்கள், அதாவது பாதுகாப்புப் பேழைக்குள் இருப்பவர்கள் மட்டுமே வாழ்வடைவர்.

24:40,41 வயலில் இருக்கும் இரண்டுபேரில் ஒருவர் நியாயத்தீர்ப்பினாலே **எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்**; மற்றவரோ ஆயிரமாண்டு ஆட்சியில் வாழும்படி **விட்டுவிடப்படுவார்** (தமிழில் உள்ள “ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவார்”, “கைவிடப்படுவார்” என்னும் சொற்களை “எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்”, “விட்டுவிடப்படுவார்” என்று மூலத்தில் உள்ளபடி மொழிபெயர்த்திருக்க வேண்டும்.) **இரண்டு பெண்கள்** திரிகையில் **அரைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள்**. ஒரு நொடிப்பொழுதில் இருவரும் பிரிக்கப்படுவார்கள். வெள்ளமென்ப பாய்ந்துவரும் நியாயத்தீர்ப்பில் ஒருத்தி அடித்துச் செல்லப்படுவாள்; மற்றவளோ கிறிஸ்துவின் ஆட்சியில் நன்மைகளை அனுபவிக்க விட்டுவிடப்படுவாள். (40 மற்றும் 41 - ஆவது வசனங்கள் இரட்சிக்கப்படாதவர்களை எச்சரிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வசனங்களை சபை எடுத்துக் கொள்ளப்படுதலோடு பலர் தொடர்புபடுத்திப்

பேசுகின்றனர். அந்நிகழ்ச்சி கிறிஸ்துவின் இரண்டாவது வருகையின் முதல் பாகமாகும். அப்பொழுது விசுவாசிகள் வானத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்கள்; அவிசுவாசிகளோ நியாயத்தீர்ப்புக் கென்று விட்டுவிடப்படுவார்கள். அது சரியான விளக்கமாகத் தோன்றினாலும், இந்த வேதப் பகுதியின் பின்னணி, கிறிஸ்து அரசாட்சி செலுத்த மகிமையோடு வரும் நிகழ்ச்சியையே எடுத்துரைக்கிறது என்பதை அறிவது நன்று.

24:42-44 கிறிஸ்துவின் வருகையின் நாளும் நாழிகையும் சரிவரத் தெரியாத நிலையில் மக்கள் விழிப்புடன் இருக்கவேண்டும். ஒருவர் தனது வீடு கொள்ளையிடப்படும் என்று அறிவாரானால், அது எந்நேரத்தில் நடக்கும் என்று தெரியாவிட்டாலும் அவர் அதனை எதிர்கொள்ள ஆயத்தத்துடன் இருப்பார். மக்கள் பெருங்கூட்டம் எதிர்பார்க்காத வேளையில் மனித குமாரன் வருவார். ஆகவே, அவருடைய மக்கள் அவரது வருகையை எதிர்நோக்கி மிகுந்த ஆயத்தத்துடன் காத்திருக்க வேண்டும்.

எ. விவேகமுள்ள ஊழியனும் பொல்லாத ஊழியனும் [24:45-51]

24:45-47 இந்த அதிகாரத்தின் முடிவில், ஓர் ஊழியக்காரன் தனது ஈஜுமான் திரும்பிவருவதை மனதிற்கொண்டு நடந்துகொள்ளும் முறையே, அவனுடைய மெய்யான பண்பை வெளிப்படுத்துகிறது என்பதை இங்கு கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து விளக்கிக் காட்டுகிறார். வீட்டில் உள்ள அனைவருக்கும் சரியான நேரத்தில் உணவளிக்க வேண்டியது எல்லா ஊழியக்காரரின் கடமையாகும். ஆனால் கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரர் அனைவரும் உத்தமமான ஊழியக்காரர் அல்லர்.

தேவனுடைய மக்களின் நலத்தைக் குறித்து அக்கறை கொண்டவனே விவேகமுள்ள ஊழியக்காரனாவான். அப்படிப்பட்டவனுக்கு இராஜ்யத்தில் மிகுதியான பொறுப்புகள் வழங்கப்படும். அவனைத் தமது ஆஸ்திகள் எல்லாவற்றின் மேலும் விசாரணைக்காரனாக ஈஜுமானன் ஏற்படுத்துவார்.

24:48-51 பெயரளவில் விசுவாசியாக இருப்பவனே பொல்லாத ஊழியக்காரன். ஈஜுமான் விரைவில் திரும்பி வரப்போகிறார் என்னும் எதிர்பார்ப்பு இந்த மனிதனின் நடத்தையைச் சீராக்குவதில்லை. அவன் தனது உடல்வேலைக்காரரை அடிக்கத் தொடங்கி, வெறியோடே புசிக்கவும், குடிக்கவும் தலைப்படுகிறான்.

அப்படிப்பட்ட நடத்தை அவன் இன்னும் இறையரசைச் சந்திக்க ஆயத்தமாகவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. அரசர் வரும்போது, அவனைத் தண்டித்து மாயக்காரரோடே அவனுக்குப் பங்கை நியமிப்பார். அங்கே மனிதர்கள் அமுது தங்களுடைய பற்களைக் கடிப்பார்கள்.

இந்த உவமையானது கிறிஸ்து மேசியா அரசராக வெளியரங்கமாக இப்புவிக்கு வருவதைக் காட்டுகிறது. ஆயினும் இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ள கருத்து, சபை எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதற்கும் பொருத்தமுடையதாக இருக்கிறது. தங்களைக் கிறிஸ்தவர்கள் என்று அறிக்கை செய்யும் பலர், இறைமக்களைப் பகைத்து, இறைப்பற்று இல்லாதோருடன் தோழமைகொள்ளும் செயல், சபையை எடுத்துக்கொள்ளும்பொருட்டு கிறிஸ்து விரைவில் வரப்போகிறார் என்பதை அவர்கள் எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. அவர்கள் ஆசிர்வாதத்தையல்ல நியாயத்தீர்ப்பையே பெறுவார்கள்.

ஏ. பத்துக் கன்னிகள் உவமை [25:1-13]

25:1-5 அப்பொழுது என்னும் முதற்சொல், 24-ஆவது அதிகாரத்தைத் திரும்பிப் பார்க்கச் செய்கிறது. மேலும் இந்த உவமையின் விவரம், அரசர் இப்புவிக்கு வரும் முன்னர் நிகழக்கூடிய நிகழ்ச்சி என்றும் அச்சொல் எடுத்துரைக்கிறது. அந்த நாட்களில், தங்கள் தீவட்டிகளைப் பிடித்துக் கொண்டு மணவாளனுக்கு எதிர்கொண்டு போகப் புறப்பட்ட பத்து கன்னிகைகளுக்கு ஒப்பாகப் பரலோக அரசு காணப்படும் என்று இயேசு கிறிஸ்து கூறுகிறார். அவர்களில் ஐவர் புத்தியுள்ளவர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் தீவட்டி எரிவதற்குத் தேவையான எண்ணெயைக் கொண்டு வந்திருந்தனர். மற்றவர்களிடமோ எண்ணெய் இல்லை. காத்திருந்த அனைவரும் உறங்கிவிட்டனர்.

உபத்திரவ காலத்தில் வாழும் மெய்யான சீடர்களுக்கு அடையாளமாகப் புத்தியுள்ள கன்னிகள் இருக்கின்றனர். தீவட்டி அவர்களது அறிக்கையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. பொதுவாக எண்ணெய் தூய ஆவியானவருக்கு அடையாளமாகத் திகழ்கிறது. புத்தியில்லாத கன்னிகள் மேசியாவின் மீது நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் என்று வெறும் அறிக்கை செய்தும் உண்மையான மனந்நிரும்புதலை அடையாதவர்களைச் சித்தரிக்கின்றனர். அவர்கள் தூய ஆவியானவரைப் பெறாதவர்கள். கிறிஸ்துவே மணவாளனாகிய அரசர். அவருடைய தாமதம் இரண்டு வருகை

களுக்கும் இடையிலுள்ள காலத்தைக் குறிக்கிறது. பத்து கன்னிகளும் தூங்கிவிட்டார்கள் என்பது, வெளியரங்கமாக அவர்களுக்குள் எவ் வித வேறுபாடும் இல்லை என்பதைக் காட்டுகிறது.

25:6 நள்ளிரவில், இதோ மணவாளன் வருகிறார் என்னும் அறிவிப்பு கொடுக்கப்பட்டது. அவருடைய வருகைக்கு முன்பு வியத்தகு அடையாளங்கள் நிகழும் என்று முந்தைய அதிகாரத்தில் நாம் கற்றோம்.

25:7-9 கன்னிகள் எழுந்து தங்கள் தீவட்டிகளை ஆயத்தப்படுத்தினார்கள். எல்லோரும் ஆயத்தமுடையவராகக் காண்பிக்க முயன்றனர். எண்ணெய் கொண்டுவராத புத்தியில்லாத கன்னிகள் மற்றவரிடம் எண்ணெய் கேட்டனர். ஆனால் அதனை விற்கிறவர்களிடம் வாங்கி வரும்படி சொல்லவே அவர்கள் வெளியே சென்றனர். புத்தியுள்ளவரின் நடத்தை தன்னலம் கொண்டது போலத் தோன்றுகிறது. ஆனால் ஆவிக்குரிய நிலையில், தாங்கள் பெற்ற ஆவியானவரை எவரும் வேறொருவருக்கு அளிக்க முடியாது. ஆனால், இரட்சிப்பைப் பணமுமின்றி, விலையுமின்றி வாங்கிக்கொள்ளும்படி அழைப்பு விடுக்கப்பட்டுள்ளதாகத் திருமறை இலக்கிய அணி நயத்துடன் கூறுகிறது.

25:10-12 புத்தியில்லாதவர்கள் வெளியே சென்றபோது மணவாளன் வந்துவிட்டார். சிரியாக், வல்கேட் ஆகிய வேதாகம மொழி பெயர்ப்புகள் மணவாளன் தமது மணமகளுடன் வந்துவிட்டார் எனக் கூறுகின்றன. தீர்க்கதரிசனப் படத்தை இக்கருத்து மிகச்சரியாக வெளிப்படுத்துகிறது. திருமணம் நடந்து முடிந்தநிலையில் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து தமது மணமகளுடன் அதாவது தமது சபையுடன் திரும்பிவருவார் (1 தெச. 3:13). (சபை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பிறகு திருமணம் பரலோகில் நடைபெறும் எபே. 5:27) உபத்திரவ காலத்தில் வாழும் உத்தம விசுவாசிகள் திருமண விருந்தில் கலந்துகொள்ள அவரிடம் செல்வார்கள். கிறிஸ்துவின் புவியரசு மனமகிழ்ச்சியும், நன்மையும் நிறைந்ததாக விளங்கும் என்பதைத் திருமண விருந்து மிகப் பொருத்தமாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஆயத்தமாக இருந்த புத்தியுள்ள கன்னிகள் திருமணவீட்டிற்குள் சென்று விருந்தில் கலந்துகொள்வார். கதவு அடைக்கப்பட்டபின் கிறிஸ்துவின் புவியரசு சிற்குள் நுழைய எவரேனும் முயலுவது இனிமேல் காலதாமதமான செயலாகிவிடும். மற்ற கன்னி

கள் வந்து உட்புக விளைந்தபோது அவர்களைத் தெரியாது என்று மணவாளன் கூறிவிட்டார். அவர்கள் மறுபடியும் பிறக்காதவர்கள் என்பதற்குத் தெளிவான சான்றாக இது விளங்குகிறது.

25:13 கிறிஸ்து வருகின்ற நாளும், நாழிகையும் தெரியாத காரணத்தினால், விழிப்புள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்பது இங்கு இயேசு கற்பித்த பாடமாகும். எத்தருணத்திலும் கர்த்தர் வருவார் என்னும் விழிப்புடன் விசுவாசிகள் வாழ வேண்டும். நமது விளக்குகளின் திரிகள் கத்தரிக் கப்பட்டு, எண்ணெய் நிறைந்தவர்களாக நாம் இருக்கிறோமா?

ஐ. தாலந்துகள் உவமை [25:14-30]

25:14-18 கர்த்தர் திரும்பி வருகிறபோது உண்மையான ஊழியர்களும், உண்மையற்ற ஊழியர்களும் இருப்பார்கள் என்பதை இந்த உவமையும் கற்பிக்கிறது. நெடுந்தொலைவுப் பயணம் மேற்கொள்கிற மனிதனைப் பற்றிய கதையே இது. அந்த மனிதன் தனது பயணத்தைத் தொடங்கும் முன்னர், தனது ஊழியக்காரர் அனைவரையும் அழைத்து, ஒவ்வொருவரிடமும் அவரவர் திறமைக்குத்தக்கதாகப் பணத்தைக் கொடுத்து, அவர்கள் தங்களுடைய எஜமானனுக்காக அப்பணத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்று கூறிச்சென்றார். ஊழியக்காரரில் ஒருவன் ஐந்து தாலந்தும், இன்னொருவன் இரண்டு தாலந்தும், வேறொருவன் ஒரு தாலந்தும் பெற்றனர். ஐந்து தாலந்தைப் பெற்றவன் இன்னும் ஐந்து தாலந்தை ஈட்டினான். இரண்டு தாலந்தைப் பெற்றவன் இன்னும் இரண்டு தாலந்தை ஈட்டினான். ஒரு தாலந்தைப் பெற்றவனோ, நிலத்தைத் தோண்டி அதைப் புதைத்துவைத்தான்.

கிறிஸ்துவே அந்த எஜமானன் என்பதையும், நெடுந்தொலைவுப் பயணம் இரண்டு வருகைகளுக்கும் இடைப்பட்ட காலம் என்பதையும் அறிவது கடினமன்று. மூன்று ஊழியக்காரரும், பயணம் மேற்கொண்ட தங்களது எஜமானனுக்காகப் பொறுப்பு வகிக்கும் உபத்திரவ கால இஸ்ரவேலரைக் குறிக்கின்றனர். அவரவருடைய தனிப்பட்ட திறமைகளுக்கேற்ப அவரவருக்குப் பொறுப்புகள் அளிக்கப்படுகின்றன.

25:19-23 வெகுகாலம் ஆனபின்பு அந்த எஜமான் திரும்பிவந்து, அவர்களிடத்தில் கணக்கு கேட்டான். இஃது அவருடைய இரண்டாம் வருகையைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது. முதல் இரண்டு ஊழியக்காரரும் ஒரேவிதமான பாராட்டைத் தங்களுடைய எஜமானனிடத்திலி

ருந்து பெற்றனர்: “நல்லது உத்தமமும், உண்மையுமுள்ள உழியக்காரனே, கொஞ்சத்திலே உண்மையாய் இருந்தாய்; அநேகத்தின்மேல் உன்னை அதிகாரியாக வைப்பேன். உன் எஜமானனுடைய சந்தோஷத்திற்குள் பிரவேசி.” அவர்கள் எவ்வளவு பொருளீட்டினார்கள் என்பதற்கான தேர்வு நடத்தப்படவில்லை. எவ்வளவாகக் கடின உழைப்பு மேற்கொண்டனர் என்பதே கணக்கிடப்படும். அவ்விருவரும் தத்தம் திறமையைப் பயன்படுத்தி நூறு விழுக்காடு பொருளீட்டினர். இ.து அவர்களது உண்மையான விசுவாசத்தை எடுத்தியம்புகிறது. மேசியாவின் அரசில் நற்பேறுகள் பெற்று அவர்கள் மகிழ்ந்திருப்பார்கள்.

25:24,25 மூன்றாவது ஊழியக்காரன் தனது எஜமானனைக் குற்றஞ்சுமத்துகிறவனாகவும், சாக்குப்போக்குச் சொல்லுகிறவனாகவும் இருந்தானேயொழிய, எதையும் அவருக்காகச் சாதிக்கவில்லை. எஜமானன் **கடினமானவர்** என்றும், அவருடைய எதிர்பார்ப்புகள் அளவு கடந்தவை என்றும், **விதைக்காத இடத்தில் அறுக்கிறவர் என்றும், தெளிக்காத இடத்தில் சேர்க்கிறவர் என்றும்** அவன் குற்றஞ்சாட்டினான். இதனடிப்படையில் தான் செயலற்றுப்போய்விட்டதாகவும், தனக்களிக்கப்பட்ட தாலந்தை **நிலத்தில் புதைத்துவைத்ததாகவும்** அவன் கூறினான். இந்த ஊழியக்காரன் அவிசுவாசி என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. மெய்யான எந்த ஊழியக்காரனும் தனது எஜமானனைக் குறித்து இவ்வித எண்ணங்கொண்டிருக்கமாட்டான்.

25:26,27 **பொல்லாங்களும், சோம்பனுமான ஊழியக்காரன்** என்று அவனை எஜமானன் கடிந்துகொண்டார். அவ்வாறு எஜமானனைக் குறித்து எண்ணங்கொண்டவன் ஏன் **பணத்தைக் காசுக்காரர் வசத்தில் வட்டிக்காகப் போட்டு வைக்கவில்லை?** இந்த வசனத்தைக் கொண்டு எஜமானன் தமது பேரில் சொல்லப்பட்ட குற்றச் சாட்டை ஒப்புக்கொண்டார் என்பது பொருளன்று. “என்னைக் குறித்து இவ்வாறு நினைத்ததால், நீ அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு உழைக்க வேண்டியதன் அவசியம் அதிகமேயாகும். நீ உரைத்த காரணங்கள் உன்னை நியாயப்படுத்துபவை அல்ல. அவை உன்னைக் குற்றவாளியாகவே தீர்க்கின்றன” என்று அவர் கூறுவதாகவே பொருள்கொள்ள வேண்டும்.

25:28,29 தன்னிடம் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு தாலந்தைக்கொண்டு இன்னுமொரு தாலந்தை

அவன் ஈட்டியிருந்தால், அவனும் மற்றவர்களைப் போன்று நற்சான்று பெற்றிருப்பான். மாறாக, அவன் தனது வாழ்க்கையைக்குறித்துச் சொல்லக்கூடியதெல்லாம் நிலத்தில் தோண்டிய குழி மட்டுமேயாகும்! அவனிடத்தில் இருந்த தாலந்து பிடுங்கப்பட்டு, பத்து தாலந்துள்ளவனிடம் கொடுக்கப்பட்டது. இ.து ஆவிக்குரிய விதிகளின் படி மாறாத பிராணமாகும். “**உள்ளவன் எவனோ அவனுக்குக் கொடுக்கப்படும், பரிபூரணமும் அடைவான்; இல்லாதவனிடத்திலிருந்து உள்ளதும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.**” இறைவனின் மகிமைக்கென்று வாழ விருப்பமுள்ளவர்களுக்கு, அதற்கான வாய்ப்புகள் அளிக்கப்படும். அவர்கள் அதிகமாகச் செய்யச் செய்ய அவருக்காக இன்னும் அதிகமாகச் செய்வதற்குரிய வலிமை வழங்கப்படும். எதிர்மாறாக, நாம் பயன்படுத்தாதவற்றை இழந்துவிடுவோம். மெலிவே சோம்பலுக்குரிய பரிசுப்பொருள்.

இருபத்தேழாம் வசனத்தில் **காசுக்காரர்** பற்றிய குறிப்பு, நம்முடைய சொத்துக்களைக் கர்த்தருக்கென்று நம்மால் பயன்படுத்த முடியவில்லையென்றால், அதனைக் கர்த்தருக்காகப் பயன்படுத்துவோர் வசம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்னும் அறிவுரையை வழங்குகிறது. மிஷனரிகள், வேதாகமச் சங்கங்கள், கிறிஸ்தவ நூல் பதிப்பகத்தார், நற்செய்தி வானொலி ஊழியங்கள் போன்றவை இங்கு காசுக்காரராகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளனர். நாம் வாழ்கின்ற உலகில் பணத்தை எவ்விதப் பயனுமின்றிச் சேர்த்து வைப்பதற்கு எந்தக் காரணமும் சொல்லமுடியாது. பியர்சன் என்பார் கூறும் கருத்து பயன்மிருந்தது:

இறையரசிற்கென்று அச்சமின்றியும், தனியாகவும் உழைக்க ஆற்றலற்றவர்கள் தங்களுடைய ஆற்றலின்மையை, ஆற்றலுடைய வரோடும் விவேகமுடையவரோடும் இணைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதாவது தங்களுடைய உடைமைகளை எஜமானனின் புகழ்ச்சிக்கும் அவருடைய சபையின் மேன்மைக்குமாகச் செலவிடுபவர்களோடு தங்களை இணைத்துக்கொள்ள வேண்டும் . . . இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உக்கிராணக்காரன் பணம் படைத்தவனாயிருக்கலாம் அல்லது வேறு திறமைகள் உடையவனாயிருக்கலாம். ஆனால் அவன் விசுவாசக் குறைவுடையவனாகவும், தூரப்பார்வை, செயலாற்றல், ஞானம் ஆகியவை அற்றவனாகவும் இருக்கிறான். அவன் திறமைகளைப் பயன்படுத்த, கர்த்தரின் “காசுக்காரர்”

சொல்லிக்கொடுத்தவற்றைப் பயன்படுத்தி, எஜமானனுக்கு அதிக வருமானத்தை ஈட்டி யிருக்கலாம். . . ஒரு அவயவம் வலுவடையதா யிருந்து, வலிமைகுன்றிய அவயவத்திற்கு உறுதுணை செய்யும்; இவ்வாறு எல்லாம் ஒன்றோடொன்று ஒத்துழைத்து, பலம்குன்றிய அவயவத்தின் பலம் அதிகரிக்கிறது. இது சபை நிலைபெறுடையதாக விளங்க ஓரளவு உதவி செய்கிறது.⁴⁹

25:30 பிரயோஜனமற்ற ஊழியக்காரன் இராஜ்யத்தினின்று வெளியே தள்ளப்பட்டான். துன்மார்க்கன் அடையும் தண்டனையில் அவனும் பங்குபெறுவான். அவன் தாலந்தை முதலீடு செய்யாத காரணத்தினால் குற்றத்தீர்க்கப்பட வில்லை. மாறாக, அவன் நற்கிரியை செய்யாமல் இருந்தமை, அவன் இரட்சிப்புக்குரிய விசுவாச மற்றவன் என்பதையே எடுத்துரைக்கிறது.

ஓ. புறவின நாடுகளை அரசர் நியாயந்தீர்த்தல் [25:31-46]

25:31 புறவின நாடுகள் நியாயந்தீர்க்கப்படு தலைக் குறித்து இப்பகுதி விவரித்துக் கூறுகின் றது. இ. து கிறிஸ்துவின் நியாயாசனத்தினின்றும், பெரிய வெள்ளை சிங்காசன நியாயத்தீர்ப்பினி ன்றும் வேறுபட்டது என நாம் அறிந்திருப்பது நன்று.

விசுவாசிகள் புனராய்வு செய்யப்பட்டு பரிசு கள் பெறும் நிகழ்ச்சியே கிறிஸ்துவின் நியாயா சனமாகும். இது சபை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பிறகு நடைபெறும் (ரோமார் 14:10; 1கொரி. 3:11-15; 2 கொரி. 5:9,10). பெரிய வெள்ளை சிங்காசன நியாயத்தீர்ப்பு நித்தியத்தில் நிகழ்வதாகும். அது ஆயிரமாண்டு ஆட்சிக்குப் பின்னர் நடைபெறும். இறந்தபோன துன்மார்க்கர் அனைவரும் நியாயந் தீர்க்கப்பட்டு அக்கினிக் கடலில் தள்ளப்படுவார் கள் (வெளி. 20:11-15).

புறவினத்தவர் அல்லது தேசங்கள் (கிரேக்கச் சொல் இரண்டு பொருளையும் உடையது), நியாயந்தீர்க்கப்படவிருப்பது கிறிஸ்து அரசாள வந்த பிறகு இப்புவிடில் நடைபெறப்போகிற நிகழ்ச்சியாகும். 31 -ஆவது வசனத்தில் இது தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. “அன்றியும், மனிதகுமாரன் தமது மகிமை பொருந்தினவரா கச் சகல பரிசுத்த தூதரோடும் கூடவரும்போது, தமது மகிமையுள்ள சிங்காசனத்தில் வீற்றிருப் பார்.” இதனை யோவேல் 3 -ஆம் அதிகாரத்துடன் இணைத்துக் காண்பது சரியென்றால், இந் நிகழ்ச்சி எருசலேமுக்கு வெளியே யோசபாத்தின்

பள்ளத்தாக்கில் நிகழும் (3:2). உபத்திரவ காலத் தில் அந்நாடுகள் கிறிஸ்துவின் யூத சகோதரர் களை எங்ஙனம் நடத்துவார்கள் என்பதைப் பொருத்தே நியாயத்தீர்ப்பு வழங்கப்படும் (யோவேல் 3:1,2; 12-14; மத். 25: 31-46).

25:32 இங்கு மூன்று வகுப்பார் குறிப்பிடப்பட் டிருப்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டியது முக்கியம். செம்மறி ஆடுகள், வெள்ளாடுகள், கிறிஸ்துவின் சகோதரர்கள். விசாரணைக்குட்படுத்தப்படும் இரு வகுப்பாருமே, உபத்திரவ காலத்தில் வாழும் புறவினத்தவர் ஆவர். மூன்றாவது வகுப்பார், உபத்திரவ காலத்தில் கொடுமை நிறைந்த சோத னைகளுக்குட்படுத்தப்பட்டும், கிறிஸ்துவை மறுத் துரைக்காத யூத உடன்பிறப்புகளாவர்.

25:33-40 செம்மறியாடுகளைத் தமது வலது பக்கத்திலும், வெள்ளாடுகளை இடது பக்கத் திலும் அரசர் நிறுத்துகிறார். அதன்பின்னர் செம்மறியாடுகளைத் தமது மகிமை நிறைந்த இராஜ்யத்திற்குள் செல்லும்படி அழைக்கிறார். அவ்விடம் அவர்களுக்காக உலகம் உண்டானது முதல் ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டதாகும். அவர் பசியாய் இருந்தபோது அவருக்குப் போஜனம் கொடுத்தார்கள், தாகமாய் இருந்தபோது அவரது தாகத்தைத் தீர்த்தனர். அந்நியனாக இருந்த போது தம்மோடு சேர்த்துக்கொண்டனர். வஸ்திரம் இல்லாதபோது வஸ்திரம் கொடுத்தனர். வியாதி யாக இருந்தபோது அவரை விசாரிக்க வந்தனர். அவர் காவலில் இருந்தபோது அவரைப்பார்க்க வந்தனர். இதுவே அவர்கள் அழைக்கப்பட்டதற் குக் காரணம். அரசருக்கு அவ்வாறு தயவு பாராட்டியதாகத் தங்களுக்கு நினைவில்லை என்று நீதிமாள்களாகிய செம்மறியாடுகள் பதி லுரைத்தன. அவர்கள் வாழ்ந்த தலைமுறையில் அவர் இந்த உலகத்தில் மனுவுருவில் உலவவில் லையே. மிகவும் சிறியவராகிய அவருடைய சகோதரரான யூதர்களில் ஒருவனிடம் நட்பு பாராட்டியது அவரிடம் நட்பு பாராட்டியதற்குச் சமம் என்று அவர் விளக்கம் அளித்தார். அவரு டைய சீடர்களில் ஒருவனுக்குச் செய்ததை அவ ருக்கே செய்ததாகக் கருதி பிரதிபலன்களைத் தருவார்.

25:41-45 நீதியற்ற வெள்ளாடுகள் அவரை விட்டுப் போகும்படி சொல்லப்பட்டனர். யாக்கோ பின் இக்கட்டு காலமாகிய உபத்திரவ காலத்தில் அவரிடம் அவர்கள் அக்கறை செலுத்தாத கார ணத்தினால், பிசாசுக்காகவும், அவனுடைய தூதருக்காகவும் ஆயத்தம் பண்ணப்பட்டி

ருக்கிற நித்திய அக்கினிக்கு அவர்கள் செல்ல வேண்டும் என்றும் கட்டளையிடப்பட்டது. அவரை அவர்கள் பார்த்ததேயில்லை என்று அவர்கள் சொன்னபோது, அவரைப் பின்பற்றினோரிடம் அவர்கள் அக்கறை காட்டாததே அவரிடம் அக்கறை காட்டாததாகக் கருதப்படுகிறது என்று அவர் விளக்கமளித்தார்.

25:46 இவ்வாறு வெள்ளாடுகள் நித்திய ஆக்கினை அடையவும், செம்மறியாடுகள் நித்திய ஜீவனை அடையவும் சென்றனர். இது இரண்டு பிரச்சினைகளை எழுப்புகிறது. முதலாவது, பல நாட்டினர் ஒட்டுமொத்தமாக இரட்சிக்கப்படுவதாகவோ, இழந்துபோவதாகவோ தோன்றுகிறது. இரண்டாவது, நற்கிரியைகளின் மூலமாக செம்மறியாடுகள் இரட்சிப்பைப் பெறுவதாகவும், வெள்ளாடுகள் அவ்வாறு செய்யாத காரணத்தினால் இழந்துபோவதாகவும் ஓர் எண்ணம் உண்டாகிறது. முதலாவது சிக்கலைப் பொருத்தவரை தேவன் இவ்வாறு செயல்படுவதை நாம் நினைவிற்கொள்ளவேண்டும். புறவின நாடுகள் பாவத்தின் காரணமாகப் பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் தண்டிக்கப்பட்டதாகப் பல சான்றுகள் வரலாற்றில் காணக்கிடக்கின்றன (ஏசா. 10:12-19; 47:5-15; எசே. 25:6,7; ஆமோஸ் 1:3,6,9,11,13; 2:1,4,6; ஓப. 10; சக. 14:1-5). இவ்வாறு தொடர்ந்து புறவின நாடுகள் தண்டனையைப் பெறும் என்று கருதுவது தவறன்று. எனினும் புறவின நாட்டைச் சேர்ந்த ஒவ்வொரு மனிதனும் இதற்குப் பங்களியாக இருக்க வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. தேவ நீதியின் பிரமாணங்கள் நாடு என்னும் அடிப்படையிலும், தனி மனிதன் என்னும் அடிப்படையிலும் முறையே நிறைவேறும்.

“ஐனங்கள்” என்னும் சொல், “எத்தினி” “ethne” என்னும் சொல்லின் மொழிபெயர்ப்பாகும். இச் சொல் “புறவின மக்கள்” என்றும் பொருள்படும். புறவின நாட்டைச் சேர்ந்த ஒவ்வொரு மனிதனும் இவ்வாறு நியாயத்தீர்ப்பைப் பெறுவான் என்று சிலர் கருதுகின்றனர். அது தேசங்களாயினும், தனிப்பட்ட மனிதர்களாயினும் அத்தனை பெருங் கூட்டம் எவ்வாறு பாலஸ்தீனத்தில் அரசருக்கு முன்பாகக் கொண்டுவந்து நிறுத்தப்படுவர் ஒவ்வொரு நாட்டின் பிரதிநிதியும், அல்லது சமுதாயத்தின் பிரதிநிதியும் அங்கு கொண்டுவரப்பட்டு நியாயத்தீர்ப்பு வழங்கப்படும் என்று கருத இடமுண்டு.

இரண்டாவது சிக்கலைப் பொருத்தமட்டில், நற்கிரியையினால் இரட்சிப்பை அடையமுடியும் என்று இப்பகுதி போதிப்பதாகக் கூறமுடியாது.

கிரியையினால் அல்ல, விசுவாசத்தினால் மட்டுமே ஒருவர் இரட்சிப்பைப் பெறமுடியும் என்று திருமறை எங்கிலும் சொல்லப்பட்டுள்ளது (எபே. 2:8,9). ஆனால் அதே வேதம், மெய்யான விசுவாசம் நற்கிரியைகளைத் தோற்றுவிக்கிறது என்று வலியுறுத்துகிறது. ஒருவனிடத்தில் நற்கிரியை காணப்படவில்லையெனில், அவன் இரட்சிக்கப்படவில்லை என்பதே பொருள். அந்தப் புறவினத்தவர் கர்த்தர் மேலுள்ள அன்பின் நிமித்தமே மீதியான யூதர்களிடம் நட்பு பாராட்டினார் என்றும், அவர்கள் தங்களுடைய நற்கிரியைகளினால் இரட்சிக்கப்படவில்லை என்பதும் புலனாகிறது.

இன்னும் முன்று குறிப்புகளை நாம் சுட்டிக் காட்ட வேண்டும். முதலாவது, நீதிமான்களுக்காக உலகம் உண்டானது முதல் இராஜ்யம் ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது (வச. 34). ஆனால் நரகமோ பிசாசுக்காகவும் அவனுடைய தூதருக்காகவும் ஆயத்தம் செய்யப்பட்டது (வச. 41). மனிதன் ஆசீர்வதிக்கப்படவேண்டும் என்பதே தேவனின் விருப்பமாகும். தொடக்கத்தில் நரகம் உண்டாக்கப்பட்டது மனிதனுக்காக அல்ல. ஆனால் வேண்டுமென்றே நித்திய வாழ்வை மக்கள் மறுப்பார்களெனில், அவர்கள் மரணத்தைத் தெரிந்துகொண்டே ஆகவேண்டும்.

இரண்டாவது குறிப்பு, நித்திய (முடிவில்லாத என்னும் பொருளுடைய சொல்) அக்கினி (வச. 41), நித்திய ஆக்கினை (வச. 46) நித்திய ஜீவன் (வச. 46) ஆகியவற்றைப் பற்றி கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து பேசினார். நித்திய ஜீவனைப் பற்றிக் கற்பித்தவரே, நித்திய ஆக்கினையைப் பற்றியும் கற்பித்தார். இரண்டு சொற்றொடர்களிலும் நித்தியம் என்பதைக்குறிக்க ஒரே மூலச் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் ஒன்றை நித்தியமானது என்றும், மற்றதை நித்தியமானது அல்லவென்றும் கூறமுடியாது. “நித்தியம்” என்பதற்கான கிரேக்கச் சொல் முடிவில்லாதது என்னும் பொருளைத் தரவில்லையெனில், “முடிவில்லாதது” என்னும் பொருளைத் தர வேறு கிரேக்கச்சொல் இல்லை. அதே சொல் முடிவில்லாதது என்ற பொருளையும் உடையதாயிருக்கிறது. ஏனெனில் தேவனுடைய முடிவில்லாத நித்திய தன்மையை எடுத்துரைக்க அதே சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (1 தீமோ. 1:17 - ஐக்காண்க).

இறுதியாக, கிறிஸ்துவும் அவருடைய மக்களும் ஒன்றாயிருக்கின்றனர் என்பதை புறவினத்

தாருக்கு அளிக்கப்பட்ட நியாயத்தீர்ப்பு நினைவு படுத்துகிறது. எது அவருக்குச் சொந்தமானவர்களையப் பாதிக்கிறதோ, அது அவரையும் பாதிக்கிறது. அவருக்கு தயவுபாராட்ட நமக்கு அளவற்ற வாய்ப்புகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. அவரிடத்தில் அன்புகூருபவர்களிடம் பாராட்டுகிற தயவு, அவருக்கே பாராட்டப்பட்டது என்று கருதப்படும்.

14. அரசரின் பாடுகளும் மரணமும் (அதி. 26, 27)

அ. இயேசுவைக் கொலை செய்வதற்கான சதித்திட்டம் [26:1-5]

26:1,2 தாம் மரணம் அடைய வேண்டுமென்று, இந்த நற்செய்தி நூலில் நான்காவதும் இறுதியுமான முறையாக இங்கே கர்த்தர் தமது சீடர்களை முன்னெச்சரிக்கிறார் (மத். 16:21; 17:23, 20:18). அவ்வாறு அவர் கூறிய அறிவிப்பில் பஸ்காவுக்கும் அவர் சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பு வெளிப்படுத்தப்பட்டது: “இரண்டு நாளைக்குப் பின்பு பஸ்கா பண்டிகை வருமென்று அறிவீர்கள். அப்பொழுது, மனித குமாரன் சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவார்.” இந்த ஆண்டில் நடைபெறும் பஸ்கா பண்டிகையின்போது அதனுடைய உண்மையான பொருள் நிறைவேறும். இதோ, முன்னுரைத்த வண்ணம், இறுதியில் பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டி வந்துவிட்டார். விரைவில் அவர் அடிக்கப்படுவார்.

26:3-5 இவ்வாறு கர்த்தர் கூறிக்கொண்டிருந்த அதே தருணத்தில், பிரதான ஆசாரியரும் வேத பாரகரும் ஜனத்தின் மூப்பரும் பிரதான ஆசாரியனாகிய கய்பா என்பவனுடைய அரண்மனையில் கூடி அவரைக் கொலை செய்தவற்கான சதியாலோசனையைத் தீட்டினர். அவரைச் சூழ்ச்சியாய்ப் பிடித்து, கொலை செய்ய அவர்கள் நினைத்தபோதிலும் பண்டிகைக் காலத்தில் அவ்வாறு செய்தால், மக்கள் அதனை எதிர்த்துக் கலகம் விளைவிக்கக் கூடும் என்றும் எண்ணித் தயங்கினர். மேலும் அது அறிவற்ற செயலாகி விடும் என்றும் அவர்கள் நினைத்தனர். இஸ்ரவேலின் மேசியாவைக் கொலை செய்ய அந்நாட்டுத் தலைவர்களே முன்னணியில் நின்று செயல்பட்டனர் என்பது நம்புதற்கரியதாயிருக்கிறது. அவர்களே அவரை முதன் முதலாக அடையாளம் கண்டு அரியணையில் அமர்த்தியிருக்க வேண்டும். மாறாக, அவர்களே அவருடைய பகைஞரின் முன்னணிப் படைவீரர்களாகச் செயல்பட்டனர்.

ஆ. பெத்தானியாவில் இயேசு அபிஷேகம் செய்யப்படுதல் [26 : 6 -13]

26:6,7 ஆசாரியரின் சதித்திட்டத்திற்கும், சீடர்களின் சிறுமைக்கும், யூதாசின் நயவஞ்சகத்திற்கும் நடுவில் இந்நிகழ்ச்சி விரும்பத்தக்க ஆறுதல் அளிக்கிறது. இயேசு, குஷ்டரோகியாக இருந்த சீமோன் வீட்டில் இருக்கையில் ஒரு ஸ்திரீ விலையேறப்பெற்ற பரிமளத்தை முள்ள வெள்ளைக்கல் பரணியைக் கொண்டு வந்து அவருடைய சிரசின்மேல் ஊற்றினாள். அவள் செலுத்திய விலைமதிப்புமிக்க காணிக்கை, கர்த்தர்மேல் அவள் கொண்டிருந்த பற்றின் ஆழத்தை எடுத்துரைக்கிறது. அவருக்குச் செலுத்தக் கூடாத அளவிற்கு ஏதொன்றும் விலைமிக்கது இல்லை.

26:8,9 அவருடைய சீடர்கள் (குறிப்பாக யூதாஸ்) அச்செயலை வீணான செயல் என்றே நினைத்தனர் (யோவான் 12:4,5). அந்தப் பணத்தை வறியோருக்கு அளித்தல் அதனினும் சிறந்தது என்று அவர்கள் கருதினர்.

26:10-12 அவர்களுடைய தவறான எண்ணத்தைக் கர்த்தர் கடிந்துகொண்டார். அவளுடைய செயல் வீண் அன்று; அழகுமிக்கது. அது மட்டுமின்றி, ஏற்ற தருணத்தில் செய்யப்பட்டதுமாகும். வறியோருக்கு எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் உதவி செய்யலாம். ஆயின் அடக்கம் செய்யப்படுவதற்கான அபிஷேகத்தை, உலக வரலாற்றில் இரட்சகர் பெருமானுக்கு ஒருமுறைதான் செய்ய முடியும். அந்த நேரம் வந்துவிட்டது. அந்த ஆன்மீகப் பகுத்தறிவை ஒருத்தி மட்டுமே பெற்றாள். அத்தருணத்தை அவள் பயன்படுத்திக் கொண்டாள். தமது மரணத்தைக் குறித்து கர்த்தர் முன்னுரைத்த சொற்களை நம்பிய அப்பெண், இதோ இப்பொழுதே அவரை அபிஷேகம் செய்வதற்கான தருணம், இப்போது செய்யவில்லையென்றால் ஒருக்காலும் செய்ய முடியாதென்பதை உணர்ந்தாள். தொடர்ந்து நடந்த நிகழ்ச்சிகள் அவளுடைய செய்கை பொருத்தமானது என்பதை மெய்ப்பித்தன. அவருடைய சரீரத்தை அடக்கம் செய்தபின்பு, அதற்குத் தைலம் பூசுத்திட்டமிட்ட பெண்களின் விருப்பம், அவர் உயிர்த் தெழுந்த காரணத்தினால் கைகூடாமற்போயிற்று (மாற்கு 16 : 1-6).

26:13 அவளுடைய எளிய செயல் கர்த்தரின் சொற்களால் அழியாத செயலாக மாறியது: “இந்தச் சுவீசேஷம் எங்கெங்கே பிரசங்கிக்கப்படுமோ, அங்கங்கே இவளை நினைப்பதற்

காக இவள் செய்ததும் சொல்லப்படும் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.” மெய்யான ஆராதனையாகச் செய்யப்படும் எந்தச் செய்கையாயினும் விண்ணக மன்றத்தை நறுமணம் கமழச் செய்து, கர்த்தரின் நினைவுகளில் நீங்காத இடத்தைப் பெறும்.

இ. யூதாசின் நயவஞ்சகம் [26:14-16]

26:14,15 பன்னிருவரில் ஒருவன், அதாவது, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவோடு வாழ்ந்தவனும், பயணம் செய்தவனும், அவருடைய அற்புதச் செயல்களைக் கண்டவனும், ஒப்பற்ற போதகங்களைக் கேட்டவனும், அவருடைய பாவமற்ற அதிசய வாழ்க்கையைக் கண்டவனும், “என்பிராண சிநேகிதனும் . . . என் அப்பம் புசித்தவனும்” என்று இயேசு கிறிஸ்துவால் அழைக்கப்பட்டவனுமாகிய சீடன் - இவனே தேவ குமாரனுக்கு எதிராக தனது குதிகாலைத் தூக்கினான் (சங். 41:9). யூதாஸ்காரியோத்து, பிரதான ஆசாரியரிடத்திற்குப் போய் தனது குருவை முப்பது வெள்ளிக்காசுக்கு விற்க ஒப்புக்கொண்டான். ஆசாரியர் அந்த நேரத்திலேயே காசுகளை அவனிடம் கொடுத்தனர். வெறுக்கத்தக்க அப்பணத்தின் தற்கால மதிப்பு 750 ரூபாய்கள் மட்டுமே.

சீமோனின் வீட்டில் கர்த்தரை அபிஷேகம் பண்ணிய பெண்ணிற்கும் யூதாசுக்கும் எத்தனை வேறுபாடு! இரட்சகரை அவள் எவ்வளவு உயர்வாக மதிப்பிட்டாள். ஆனால் இவனோ அவரை எவ்வளவு குறைவாக மதிப்பிட்டான்.

26:16 இயேசுவிடத்திலிருந்து கருணையைத் தவிர வேறொன்றையும் பெறாத அந்த மனிதன், தனது பேரத்தின் இழிந்த பங்கை நிறைவேற்றச் சென்றான்.

ஈ. கடைசி பஸ்கா [26:17-25]

26:17 அந்த நாள் புளிப்பில்லாத அப்பப்பண்டிகையின் முதல்நாள். அன்று தான் யூதர்களுடைய வீடுகளிலிருந்து புளிப்பு அகற்றப்படும். பஸ்காவை ஆயத்தம்பண்ணும்படி, தமது சீடர்களை எருசலேமுக்கு அனுப்பிய கர்த்தரின் உள்ளத்தில் என்னென்ன சிந்தனைகள் ஊடுருவிச் சென்றிருக்கும். அவ்விருந்தின் ஒவ்வொரு குறிப்பும் வேதனையூட்டும் கருத்துடையவை.

26:18-20 பெயர் கூறப்படாத ஒரு மனிதனிடம் இயேசு தமது சீடர்களை அனுப்பினார். அவன் அவர்களைக் குறிப்பிட்ட வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றான். அப்பொழுது அவருக்கு எதிராகச் சதித்திட்டம் செய்தவர்களின் எண்ணத்தை

முறியடிப்பதற்காகத் தெளிவற்ற வகையில் இயேசு இவ்வாறு கட்டளை கொடுத்தார்போலும். அது எதுவாயினும், ஒவ்வொரு மனிதனையும் குறித்து இயேசு பூரண அறிவுடையவராக இருந்தார். அவர்களுடைய இருப்பிடம், அவர்கள் ஒத்துழைக்கும் தன்மை யாவற்றையும் அவர் அறிந்திருந்தார். அவருடைய சொற்களைக் கவனியுங்கள்: “என்வேளை சம்பமாயிருக்கிறது; உன் வீட்டிலே என் சீடரோடே கூடப் பஸ்காவை ஆசரிப்பேன் என்று போதகர் சொல்கிறார்.” தம்மை நெருங்கி வருகிற மரணத்தை அவர் சாந்தத்தோடு எதிர்கொண்டார். நிறைவான கிருபையோடு அவர் விருந்தை ஆயத்தம் செய்தார். கர்த்தர் கடைசி பஸ்காவை ஆசரிப்பதற்குத் தனது இல்லத்தைத் திறந்தளித்த பெயர் கூறப்படாத மனிதன் பெற்ற பக்கியம்தான் என்னே!

26:21-24 அவர்கள் விருந்துண்கையில், பன்னிருவரில் ஒருவன் தன்னைக் காட்டிக் கொடுப்பான் என்னும் அதிர்ச்சியூட்டும் செய்தியை இயேசு அறிவித்தார். அச்சொற்களைக் கேட்ட சீடர்கள் துயரத்தால் நிறைந்தனர், வெட்கத்தால் தலைகுனிந்தனர், தன்னம்பிக்கையும் அற்றுப்போயினர். ஒவ்வொருவராக, “ஆண்டவரே, நானோ?” என்று வினவினர். யூதாசைத் தவிர மற்றவர்களிடம், “என்னோடே கூடத் தாலத்தில் கையிடுகிறவனே” என்று கர்த்தர் பதிலுரைத்தார். பின்னர் அவர் அப்பத்துணிக் கையை எடுத்து, கறிச்சாற்றிலே அதனைத் தோய்த்து யூதாசின் கையில் கொடுத்தார் (யோவான் 13:26). அச்செயல் அவருடைய சிறப்பான நேசத்தையும் நட்பையும் காட்டுகிறது. அவருக்கு நேரிடப்போகிற கொடுமையைத் தடுத்து நிறுத்த இயலாது என்பதையும் அவர் அவர்களுக்கு நினைவூட்டினார். ஆனால் காட்டிக் கொடுப்பவன் தனது தீவினையை அனுபவிக்காமல் போகான். அவன் பிறவாதிருந்தால் அவனுக்கு நலமாக இருக்கும். இரட்சகரை விற்க யூதாஸ் துணிந்தான். அதற்குரிய பழியை அவனே சுமக்க வேண்டும்.

26:25 இறுதியில், தானோவென்று யூதாஸ் வெளிப்படையாகக் கேட்டபோது, இயேசு “ஆம்” என்று பதிலுரைத்தார்.

உ. முதலாவது கர்த்தருடைய பந்தி [26:26-29]

அப்பத் துணிக்கையை வாங்கியவுடன் யூதாஸ் வெளியே சென்றான், அது இரவுப் பொழுதாயிருந்தது என்பதை யோவான் 13:30 -ஆம் வசனத்தின்

முலமாக அறிகிறோம். ஆகவே, கர்த்தருடைய பந்தி நிறுவப்பட்டபோது அவன் அங்கு இல்லை யென்று நாம் முடிவு செய்கிறோம் (இதனைக் குறித்து வேறு கருத்தும் உள்ளது).

26:26 கடைசி பஸ்காவை ஆசரித்தபின், கர்த்தருடைய பந்தி என்று நாம் அறிந்திருக்கிற முறையைக் கர்த்தர் நிறுவினார். தேவையான பொருட்களாகிய அப்பமும் இரசமும் ஏற்கனவே பஸ்கா விருந்தின் பங்காக மேசையில் இருந்தன. இயேசு அவற்றிற்குப் புதிய பொருள் சூட்டினார். முதலில் அவர் **அப்பத்தை எடுத்து, ஆசீர்வதித்து, அதைப் பிட்டு, சீடர்களுக்குக் கொடுத்து, “நீங்கள் வாங்கிப் புசியுங்கள் இது என்னுடைய சரீரமாயிருக்கிறது” என்றார்.** எனவே அவர் அணிநயத்துடன் பேசினார் என்பது தெளிவு. அந்த அப்பத்தைத் தமது உடலைக் குறிக்கும் அடையாளமாகப் பயன்படுத்தினார்.

26:27,28 பாத்திரத்தைப் பொருத்தும் அதுவே உண்மையாகும். பாத்திரம் அதிலுள்ள பொருளைக் குறிக்கிறது. அப்பாத்திரத்தில் திராட்சைப் பிழிவு இருந்தது. அது **புதிய உடன்படிக்கைக் குரிய இரத்தத்திற்கு** அடையாளமாக இருந்தது. **புதியதும்** கிருபை நிறைந்ததுமான **உடன்படிக்கையானது**, பலருடைய பாவமன்னிப்புக்காக அவர் சிந்திய விலைமதிக்கவியலா **இரத்தத்தால்** உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. அனைத்து மனிதர்களுடைய பாவ மன்னிப்புக்கும் அவருடைய இரத்தம் **போதுமானது.** இங்கே **அநேகருக்காகச் சிந்தப் படுகிற** இரத்தம் என்னும் சொற்றொடர், விசுவாசிக்கும் மனிதர்களுடைய பாவங்களை மட்டும் அது **நீக்குகிறது** என்பதை உணர்த்துகிறது.

26:29 அதன் பிறகு, தாம் மீண்டும் இப்புவிக்கு ஆளுகை செய்யவரும் **நான்வரைக்கும் திராட்சை ரசத்தைப் பானம் பண்ணப்போவதில்லை** என்று நமது இரட்சகர் சீடர்களிடம் கூறினார். அதற்குப் பின்னர் திராட்சைப் பிழிவிற்கு புதியதோர் அர்த்தம் பிறக்கும். **அவருடைய பிதாவின் ராஜ்யத்தில்** மகிழ்ச்சியும் நன்மையும் நிறைந்திருக்கும் என்பதை அது காட்டுகிறது.

நாம் பயன்படுத்தும் அப்பம் புனித்ததாயிருக்க வேண்டுமா, புனிப்பில்லாததாயிருக்க வேண்டுமா என்னும் கேள்வி அவ்வப்போது எழுப்பப்படுகிறது. அதுபோல திராட்சைப் பிழிவு புனிப்பாக்கப்பட்டதாயிருக்க வேண்டுமோ அல்லவோ என்னும் கேள்வியும் எழுகிறது. புனிப்பில்லாத அப்பத்தையும் புனிப்பாக்கப்பட்ட பிழிவையுமே கர்த்தர் பயன்படுத்தினார் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை (அந்த

நாட்களில் புனிக்கவைக்கப்பட்ட ரசமே பயன்படுத்தப்பட்டது). புனிப்பு பாவத்தைக் குறிப்பதால், புனித்த அப்பம் சுட்டிக்காட்டும் ஆசாரப் பொருளைக் களங்கப்படுத்திவிடும் என்று பலர் கருதுகின்றனர். இரசம் புனிக்க வைக்கப்பட்டதாயிருக்கிறதென்பதை அவர்கள் நினைவுகூர வேண்டும். கர்த்தருடைய பந்தியில் பயன்படுத்தப்படும் **பொருட்களுக்கு** நாம் அந்த அளவிற்கு முக்கியத்தும் அளிப்போமாயின், அங்கு கர்த்தரைக் காணத் தவறிவிடுவோம். அப்பத்தின் ஆவிக் குரிய பொருளே இன்றியமையாதது, அந்த அப்பம் என்னும் பொருளுக்கு எவ்வித முக்கியமும் இல்லை என்பதை பவுல் வலியுறுத்தினார். “ஏனெனில் நம்முடைய பஸ்காவாகிய கிறிஸ்து நமக்காகப் பலியிடப்பட்டிருக்கிறாரே. ஆதலால் பழைய புனித்தமாவோடே அல்ல, தூர்க்குணம் பொல்லாப்பு என்னும் புனித்தமாவோடும் அல்ல, துப்புரவு உண்மை என்னும் புனிப்பில்லாத அப்பத்தோடே பண்டிகையை ஆசரிக்கக்கூடவோம்” (1 கொரி. 5:7,8). அப்பத்தில் காணப்படும் புனிப்பு பொருட்டன்று. நம்முடைய வாழ்வில் காணப்படும் புனிப்பே முக்கியமாகக் களையப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

26:30 தன்மன்பிக்கை மிக்க சீடர்கள் [26:30-35]

26:30 கர்த்தருடைய பந்தியைத் தொடர்ந்து அச்சிறு கூட்டத்தார் **ஸ்தோத்திரப்பாட்டைப்** பாடினார்கள். “கர்த்தரின் புகழ்ச்சியாகிய” சங்கீதங்கள் 113-118 ஆகியவற்றிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பாடலொன்றை அவர்கள் பாடியிருக்கக் கூடும். அதன்பிறகு அவர்கள் எருசலேமை விட்டு, கீதரோன் ஆற்றைக் கடந்து, ஒலிவ மலையின் மேற்குச் சரிவில் ஏறி கெத்தெமேனே தோட்டத்தை அடைந்தனர்.

26:31 தமது பூவுலகப் பணியின் காலத்தில், கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து, எதிர்கொள்ள வேண்டிய கடினமான பாதையைக் குறித்துச் சொல்லி, தொடர்ந்து தமது சீடர்களை உண்மையோடு எச்சரித்து வந்தார். அவர்கள் யாவரும் அன்றிரவு அவரைவிட்டு ஓடிப்போவார்கள் என்று அவர் அப்போது கூறினார். கடும்புயல் வீசத் தொடங்கும்போது அவர்களை அச்சம் பற்றிக் கொள்ளும். தங்களைக் காத்துக்கொள்ள நினைக்கும் அவர்கள் தலைவனை மறந்து போவார்கள். “மேய்ப்பனை வெட்டு, அப்பொழுது ஆடுகள் சிதறிப்போகும்” (சகரியா 13:17) என்னும் தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறும்.

26:32 ஆனால், அவர் அவர்களை நம்பிக்கையற்றவர்களாக விட்டுவிடவில்லை. அவரோடு கூட அவர்கள் கொண்ட ஐக்கியத்தின் நிமித்தம்,

அவர்கள் வெட்கப்படலாம். ஆனால் அவரோ, அவர்களை ஒருக்காலும் கைவிடமாட்டார். அவர் உயிர்த்தெழுந்த பிறகு அவர்களை கலிலேயா வில் சந்திப்பார். ஒருபோதும் கைவிடா நண்பர், எத்தனை ஆச்சரியம்!

26:33,34 மற்றவர்கள் ஒருவேளை அவரை விட்டு ஓடிச்சென்றாலும், தான் ஒருக்காலும் அவரைவிட்டுச் செல்லப்போவதில்லையென்று பேதுரு அப்போது குறுக்கிட்டுச் சொன்னார். “ஒருக்காலும்” என்ற சொல்லை “இன்றிரவு . . . மூன்று தரம்” என்று இயேசு மாற்றினார். சேவல் கூவுமுன்னர், முன்பின் அறியாமல் பேசுகிற இந்தச் சீடர் தமது குருவை மூன்றுதரம் மறுத்துரைக்கப்போகிறார்.

26:35 ஆனால் பேச்சில் உறுதியுடனிருந்த பேதுரு, கர்த்தரை மறுதலிப்பதிலும் அவருடன் மரிப்பதையே தெரிந்தெடுக்கப் போவதாகக் கூறினார். சீடர்கள் எல்லாரும் அவருடன் ஒத்தாதினர். அவர்கள் உண்மையான உள்ளத்தோடு, தாங்கள் கூறுவது இன்னதென்று அறிந்தே கூறினார்கள். ஆனாலும் அவர்கள் தங்களுடைய இருதயங்களை அறியாதிருந்தனர்.

எ. கெத்செமனே கொடுத்துயர் [26:36-46]

கெத்செமனே தோட்டத்தின் நிகழ்ச்சிகளுக்குள்ளாகப் புகுமுன்னர், தான் ஒரு தூய திருத்தலத்திற்குள்ளாக நடந்து செல்லப்போவதை உணராமல், ஒருவராலும் அவ்விடத்தை அணுக முடியாது. இந்நிகழ்ச்சியைக் குறித்து விளக்கம் அளிக்க முயலும் எவரும் அதனுடைய பயபக்தியால் ஏற்படுந் திகிலை உணராமல் இருக்கமாட்டார்; அவருடைய நாவும் அடங்கிப்போகும். “இந்நிகழ்ச்சியின் தெய்வீகத் தன்மை ஒவ்வொருவரையும் அச்சமடையச் செய்கிறது; இல்லையேல் அந்த மனிதன் இதனைத் தொடுவதின் மூலமாக இதனைக் களங்கப்படுத்திவிடுகிறான்” என்று திருவாளர் கைகிங் கூறியிருக்கிறார்.

26:36-38 ஒலிவ எண்ணெய்த் தொட்டி அல்லது ஒலிவச் செக்கு என்னும் பொருள் கொண்ட கெத்செமனே தோட்டத்திற்குள் நுழைந்தவுடன், இயேசு தமது சீடர்கள் பதினோரு பேர்களில் எண்மரை, உட்கார்ந்து காத்திருக்கச் சொல்லி விட்டு, பேதுருவையும் செபதேயுவின் குமாரர் இருவரையும் அழைத்துக்கொண்டு உள்ளே சென்றார். கர்த்தர் கடுத்துயர் அனுபவிக்கும் போது, அதைக்குறித்து உணர்ந்து அத்துயரத்தில் கருத்தளவில் பங்குபெறும் அனுபவத்தில் ஒவ்வொரு சீடரும் வெவ்வேறு ஆற்றலுடைய

வராய் இருப்பார் என இது வெளிப்படுத்துகிறது எனக் கூறலாம்.

அவர் துக்கமடையவும் வியாகுலப்படவும் தொடங்கினார். அவருடைய ஆத்துமா மரணத்துக்கேதுவான துக்கங்கொண்டிருந்தது என்று அவர் பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் ஆகியோரிடம் வெளிப்படையாகக் கூறினார். நமக்காக அவர் பாவறிவாரண பலியாக ஒப்புக்கொடுக்கப்படப்போவதை அவருடைய அதிதூய ஆத்துமா அறிந்து, சொல்லிமுடியாத கடும் வெறுப்பை வெளிப்படுத்தியது என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. பாவம் நிறைந்த நாம், பாவமற்றவராகிய அவர் நமக்காகப் பாவமாக்கப்பட்டார் என்பதன் கருத்தைப் புரிந்துகொள்ள இயலாது (2 கொரி.5:21).

26:39 அந்த மூவரையும் விட்டுச் சற்று அப்புறமாக அவர் சென்றார் என்னும் செய்தி நம்மை ஆச்சரியமடையச் செய்யவில்லை. அவர் அனுபவித்த துயரத்தை ஒருவராலும் அனுபவிக்க முடியாது, அவர் ஏறெடுத்த ஜெபத்தை எவராலும் ஜெபிக்கவும் முடியாது. “என் பிதாவே, இந்தப் பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கக்கூடுமானால் நீங்கும்படி செய்யும்; ஆகிலும் என் சித்தத்தின் படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின் படியே ஆகக்கடவது.”

அவர் தயங்குகிறார் என்றோ, செயல்திட்டத்திலிருந்து பின்வாங்க நினைக்கிறார் என்றோ நாம் மறந்தும் எண்ணிவிடக்கூடாது. யோவான் 12:27,28 ஆகிய வசனங்களில் அவர் உரைத்துள்ள சொற்களை நாம் நினைவுகூர்தல் நன்று, “இப்பொழுது என் ஆத்துமா கலங்குகிறது, நான் என்ன சொல்லவேன். பிதாவே, இந்த வேளையினின்று என்னை இரட்சியும் என்று சொல்வேனோ, ஆகிலும் இதற்காகவே இந்த வேளைக்குள் வந்தேன். பிதாவே, உமது நாமத்தை மகிமைப்படுத்தும்.” ஆகவே அந்தப் பாத்திரம் தம்மைவிட்டு நீங்கக்கூடுமானால் நீங்கச் செய்ய வேண்டுமென்று அவர் விண்ணப்பித்த போது, தாம் சிலுவைக்குச் செல்வதிலிருந்து விடுவிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. இவ்வுலகிற்கு அவர் வந்ததன் நோக்கமே அதுதான்!

அவர் ஏறெடுத்த ஜெபம் விடையை எதிர்நோக்காமல், நமக்கொரு பாடத்தை மட்டும் கற்பிக்கும் சொல்திறன் மிக்கதாயிருந்தது. “என் பிதாவே, தெய்வபக்தியற்ற பாவிக்கள் மீட்கப்படுவதற்கு, நான் சிலுவைக்குச் செல்வதைத் தவிர

வேறு வழியிருக்குமெனில் அதை இப்பொழுது வெளிப்படுத்தும்! ஆனாலும் இவையெல்லாவற்றிலும், உம்முடைய சித்தமேயன்றி வேறொன்றையும் நான் விரும்பவில்லை என்பதைத் தெரிவிக்க நாடுகிறேன்” என்று கூறுவதாகவே அது அமைந்திருந்தது.

அதற்கு என்ன விடை கொடுக்கப்பட்டது? பதில் ஒன்றும் தரப்படவில்லை. விண்ணுலகம் மௌனமாயிருந்தது. ஆயினும் அந்த மௌனம் நாவன்மை மிக்கதாகச் செயல்பட்டது. பாவமற்ற இரட்சகராகிய கிறிஸ்து, நமக்குப் பதிலாளாக மரணம் அடைவதைத் தவிர, குற்றம் நிறைந்த பாவினாகிய நாம் நீதிமன்களாக்கப்படுவதற்கு தேவனுக்கு வேறு வழியில்லை என்பதை அது தெரிவித்தது.

26:40,41 இயேசு சீடர்களைத் திரும்பிப் பார்த்தபோது, அவர்கள் நித்திரை பண்ணுகிறதைக் கண்டார். அவர்களுடைய ஆவி உற்சாகமாயிருந்தது, மாம்சமோ பலவீனமாயிருந்தது. நம்முடைய ஜெப வாழ்க்கையை எண்ணிப் பார்ப்போமாயின், அவர்களைக் குற்றஞ்சாட்ட நாம் துணியமாட்டோம். நாம் ஜெபிப்பதைக் காட்டிலும் நன்கு உறங்குகிறவர்களாக இருக்கிறோம். நமது உள்ளங்களோ விழிப்பாயிருப்பதற்குப் பதிலாக, அலைந்து திரிகின்றன. அவர் பேதுருவிடம் கூறியதுபோல நம்மிடம் எத்தனை தரம் கூறியிருக்கிறார், “நீங்கள் ஒருமணி நேரமாவது என்னோடே கூட விழித்திருக்கக் கூடாதா? சோதனைக்குட்படாதபடிக்கு விழித்திருந்து ஜெபப்பண்ணுங்கள்”.

26:42 அவர் மறுபடியும் இரண்டாந்தரம் போய் ஜெபம் பண்ணினார். மீண்டுமாக பிதாவின் சித்தத்திற்குத் தம்மை அவர் ஒப்புக்கொடுத்தார். பாடுகளின் பாத்திரத்தில் அவர் குடித்து, பாவக் கசட்டிற்காக மரிக்க வேண்டும்.

அவருடைய ஜெப வாழ்க்கையில் தனிமையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியது அவசியமாயிருந்தது. சீடர்களுக்கு ஜெபம் செய்யக் கற்றுக் கொடுத்தார். அவர்களுக்கு முன்பாக ஜெபம் செய்தார், ஆனாலும் அவர்களோடு சேர்ந்து அவர் ஜெபிக்கவில்லை. அவருடைய தனிச்சிறப்புடைய ஆள் தன்மை, அவருடைய பணி ஆகியவை, அவருடைய ஜெபவாழ்க்கையைப் பிறர்பங்குபோட அனுமதிக்கவில்லை.

26:43-45 இரண்டாம் முறை அவர் சீடர்களின் அருகில் வந்தபோது, அவர்கள் மறுபடியும் நித்திரை பண்ணுகிறதைக் கண்டார். மூன்றாம்

முறையும் அதுபோலவே நடந்தது; அவர் ஜெபித்தார்; அவர்களோ உறங்கினார்கள். அதன் பிறகே அவர் இவ்வாறு கூறினார், “இன்னும் நித்திரை செய்து இளைப்பாறுகிறீர்களா? இதோ, மனித குமாரன் பாவினருடைய கைகளில் ஒப்புக் கொடுக்கப்படுகிற வேளை வந்தது.”

26:46 அவர்கள் கண்விழித்திருந்தபோது, அவரோடு சேர்ந்து விழித்திருக்கக்கூடிய வாய்ப்பு போய்விட்டது. காட்டிக்கொடுப்பவனின் காலடியோசை கேட்கத்தொடங்கிவிட்டது. “எழுந்திருங்கள், போவோம்” என்று இயேசு கூறினார். ஓடி ஒளிவதற்காக அல்ல, பகைஞனைச் சந்திக்க அவர் செல்கிறார்.

நாம் தோட்டத்திலிருந்து செல்வதற்கு முன்னர், அவருடைய அழகையைக் கேட்க சற்று நிற்போம், அவருடைய துக்கங்களைச் சிந்தித்துப் பார்ப்போம், முழு உள்ளத்தோடு அவருக்கு நன்றி செலுத்துவோம்.

ஏ. கெத்தீசமனே தோட்டத்தில் இயேசு காட்டிக் கொடுக்கப்படுதலும் கைது செய்யப்படுதலும் [26:47-56]

பாவமற்ற இரட்சகர், அவருடைய படைப்புகளில் ஒருவனால் காட்டிக் கொடுக்கப்படுதல், வரலாற்றில் நிகழ்ந்த மிகவும் வியப்பூட்டும் விபரீதங்களில் ஒன்றாகும். யூதாசின் மன்னிக்கமுடியாத நயவஞ்சகச் செயலை, மனிதனின் இழி நிலையென்று சொல்லாமல் வேறு எப்படிச் சொல்லமுடியும்.

26:47 பதினொருவருடன் இயேசு பேசுகையில், பட்டயங்களையும் தடிங்களையும் ஏந்திய பெரும் படையுடன் யூதாஸ் அவரை நெருங்கினான். வாள்களை அவர்கள் ஏந்திவந்த செயல், நிச்சயமாக யூதாசின் ஆலோசனையாக இருக்காது. இரட்சகர் எதிர்த்துப் போராடிய செயலை அவன் ஒருக்காலும் கண்டதில்லை. ஒருவேளை, அவர் தப்பிச் செல்லாதபடி எப்படியும் பிடிக்க பிரதான ஆசாரியரும் மூப்பரும் கொண்ட உறுதிக்கு அடையாளமாகவே அந்த ஆயுதங்கள் விளங்கின.

26:48 படைவீரர்களிடம் இயேசுவை அவருடைய சீடர்களிலிருந்து வேறுபடுத்தி அடையாளம் காட்ட, யூதாஸ் அவருக்கு முத்தமிட வேண்டும். உலகளாவிய நிலையில் அன்பின் சின்னமாக விளங்கும் முத்தம், மிகவும் கீழ்த்தரமான வகையில் அன்று பயன்படுத்தப்பட்டது.

26:49 கர்த்தரின் அருகில் வந்த யூதாஸ், “ரபீ, வாழ்க” என்று சொல்லி, அவரை உணர்ச்சி பொங்க **முத்தஞ்செய்தான்**. இங்கே முத்தம் என்னும் செயலைக் குறிப்பிட இருவேறு சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 48 -ஆவது வசனத்தில் சாதாரணச் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால் 49-ஆவது வசனத்தில், மீண்டும் மீண்டும் முத்தமிடுகிற அல்லது உணர்ச்சிபொங்க முத்தமிடுகிற செயலைக் குறிக்கும் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

26:50 அமைதியோடு, ஆயினும் மனச்சாட்சியைக் குத்தும் வகையில் இயேசு, “**சினேகிதனே, என்னத்திற்கு வந்திருக்கிறாய்?**” என்று அவனிடம் கேட்டார். கொதிக்கும் ஆவியைப்போல அந்தக் கேள்வி யூதாசைத் தாக்கியிருக்கும் என்பதில் ஐயமேதுமில்லை. ஆயினும் நிகழ்ச்சிகள் வேகமாக நடந்து கொண்டிருந்தன. ஆயுதங்களை ஏந்தி வந்தோர், எவ்விதத் தாமதமுமின்றி கர்த்தராகிய இயேசுவை விரைந்து பிடித்தனர்.

26:51 சீடர்களில் ஒருவர், (யோவான் 18:10 - இன் வாயிலாக பேதுரு என்று அறிகிறோம்) தனது வாளை **உருவி**, பிரதான ஆசாரியனுடைய **வேலைக்காரனைக் காதற வெட்டினார்**. காதை அல்ல, கழுத்தையே அவர் குறிவைத்திருப்பார் என்பது நிச்சயம். அவருடைய குறிதவறியதற்குக் காரணம் தேவதிட்டமேயாகும்.

26:52 கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் அறநெறி மேன்மை இங்கு சுடரொளி வீசுகிறது. “**உன் பட்டயத்தைத் திரும்ப அதின் உறையிலே போடு; பட்டயத்தை எடுக்கிற யாவரும் பட்டயத்தால் மடிந்துபோவார்கள்**” என்று முதலில் அவர் பேதுருவைக் கடிந்துகொண்டார். மாம்சத்திற்குரிய வழிகளால் கிறிஸ்துவின் அரசு வெற்றியடைய முடியாது. ஆவிக்குரிய போராட்டத்தில், ஆயுதங்களைக் கையாளுவது அழிவைக் கரமேந்தி அழைப்பதற்கு ஒப்பாகும். இறையரசின் பகைஞர் ஆயுதங்களைத் தூக்கட்டும், ஆனால் அவர்களுடைய முடிவோ தோல்வி. கிறிஸ்துவின் போர்வீரன் ஜெபத்தையும், தேவ வசனத்தையும், ஆவிவினால் நிறைந்த வாழ்வையும் தனது ஆயுதங்களாகப் பயன்படுத்துவானாக.

மல்குள் என்னும் காதுவெட்டுண்ட மனிதனை இயேசு சுகப்படுத்தினார் என்று மருத்துவர் குறிப்பிட்டுள்ளார் (லூக்கா 22:51; யோவான் 18:10). வியத்தகு முறையில் இங்கே கிருபை வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது அல்லவா? அவரைப் பகைத்த வரிடத்தில் அவர் அன்பு பாராட்டினார். அவரு

டைய உயிரை வாங்க நினைத்தவர்களிடம் அவர் தயவு பாராட்டினார்.

26:53,54 அவரைப் பிடிக்க வந்த கூட்டத்தாரை, இயேசு எதிர்த்து நிற்க எண்ணியிருந்தால், பேதுருவின் வலிமையற்ற பட்டயத்தோடு அவர் நிறுத்தியிருக்க மாட்டார். அவர் உதவிகேட்ட ஒரு நொடிப்பொழுதில் **பன்னிரண்டு லேகியோனாகும்** அதிகமான தூதர்கள் (36000 முதல் 72000 வரை எண்ணிக்கையுள்ள தூதர்கள்) அங்கு அணிவகுத்திருப்பார்கள். ஆனால், அது தேவனுடைய திட்டத்துக்கு எதிரான விளைவை உண்டு பண்ணியிருக்கும். அவர் காட்டிக்கொடுக்கப்படுவார், பாடுகள் அனுபவிப்பார், சிலுவையில் அறையப்படுவார், உயிர்த்தெழுவார் என்று முன்னுரைக்கப்பட்ட **வேதவாக்கியங்கள் நிறைவேற வேண்டியதாயிருந்தன**.

26:55 மேலும், தம்மைப்பிடிக்க அவர்கள் ஆயுதமேந்தி வந்த செயல் எத்தனை பொருத்தமற்றது என்பதை இயேசு விவரித்தார். அவர் வன்முறையில் ஈடுபட்டதாகவோ, கொள்ளையிட்டதாகவோ அவர்கள் ஒருபோதும் கண்டிருக்க முடியாது. மாறாக **தினந்தோறும் தேவாலயத்தில்** அமர்ந்து போதிக்கும் அமைதியான ஆசிரியராகத்தானே அவர்கள் அவரைக் கண்டுவந்தனர். மிக எளிதாக அவர்கள் அவரை அங்கே பிடித்திருக்க முடியும். ஆனால் அவ்வாறு அவர்கள் செய்யவில்லை. இப்பொழுதோ **பட்டயங்களையும், தடிகளையும்** எடுத்துக்கொண்டு வந்ததன் காரணம் என்ன? அவர்களது செயல் பகுத்தறிவற்றதாகக் காணப்பட்டது.

26:56 ஆனாலும், தேவன் வகுத்த திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது மட்டுமே, துன்மார்க்க மனிதனால் செய்யக் கூடிய செயல் என்று இயேசு குறிப்பிட்டார். “**ஆகிலும் தீர்க்கதரிசிகள் எழுதியிருக்கிற வசனங்கள் நிறைவேறும்படி இவைகள் எல்லாம் சம்பவிக்கிறது.**” தங்களுடைய குரு தப்புவதற்கு வழியேதுமில்லையென்று அறிந்த சீடர்கள் எல்லாரும், பயமடைந்தவர்களாக **அவரைவிட்டு ஓடிப்போனார்கள்**. அவர்களுடைய கோழைத்தனத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாது, நம்முடையவை அதனினும் இழிந்தவை. அவர்கள் இன்னும் தூய ஆவியைப் பெறவில்லை; நாமோ அவரைப் பெற்றிருக்கிறோம்.

ஐ. காய்பாவினால் இயேசு விசாரிக்கப்படுதல் [26:57-68]

26:57 இரண்டு வகையான விசாரணைகளுக்கு இயேசு உட்படுத்தப்பட்டார்: யூத சமயத்

தலைவர்களால் நடத்தப்பட்ட மத அடிப்படையிலான விசாரணை, ரோம அதிகாரிகளால் நடத்தப்பட்ட நீதிமன்ற விசாரணை. நான்கு நற்செய்தி நூல்களையும் தொகுத்துக் காணுங்கால், ஒவ்வொரு விசாரணை முறையிலும் மும்முன்று கட்டங்கள் இருந்தன என்பதை அறியலாம். யோவான் உரைத்துள்ளதில் முதலாவதாக சமய விசாரணைக்கென்று இயேசு, காய்பாவின் மாமனாகிய அன்னாவுக்கு முன்பாகக் கொண்டு செல்லப்பட்டார். எனினும், அவர் **பிரதான ஆசாரியனாகிய காய்பாவிடத்திற்குக்** கொண்டு செல்லப்பட்ட இரண்டாவது கட்ட விசாரணையிலிருந்தே மத்தேயு தனது நற்செய்தி நூலில் எழுதியுள்ளார். அங்கு ஆலோசனைச் சங்கத்தின் உறுப்பினர்கள் யாவரும் **கூடிவந்தார்கள்**. பொதுவாக, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் தனது நியாயத்தை எடுத்துரைப்பதற்கான ஆயத்தம் செய்ய நேரம் தரப்படும். ஆனால் சிறையிலடைத்து நீதியான விசாரணை நடத்துவதற்காக வாய்ப்பு எதையும் அளித்துவிடக்கூடாதென்று எண்ணிய சமயத்தலைவர்கள் விரைந்து செயல்பட்டனர் (ஏசா. 53: 8).

அந்தக் குறிப்பிட்ட இரவிலே, எந்தச் சட்டத்தின் கீழ் அவர்கள் விசாரணை செய்தார்களோ, அந்தச் சட்டத்தின் விதிகளை பரிசேயரும், சதுசேயரும், வேதபாரகரும், மூப்பருமாகிய செனகெரின் சங்கத்தார் பொருட்படுத்தாமல் அவமதித்தனர். அவர்கள் இரவிலே, பண்டிகை நாட்களிலே கூடிவரக்கூடாது. சாட்சி கூற வருகிறவர்களுக்கு கையூட்டு வழங்கி பொய்ச்சாட்சி கூறும்படி ஏவிவிடக்கூடாது. இரவு முடிவதற்குள் மரண தண்டனை வழங்கி தீர்ப்பு வழங்கக்கூடாது. தேவாலயத்தில் இருந்த கல்தள அரங்கில் கூடியே எத்தீர்ப்பையும் வழங்க வேண்டும். வேறு இடத்தில் இருந்து கூறும் தீர்ப்பு செல்லுபடியாகாது. எவ்விதத்திலாவது இயேசுவை ஒழித்துக் கட்ட வேண்டுமென்று எண்ணிய தலைவர்கள், தாங்கள் வகுத்த சட்டங்களை மீறுவதற்குத் தயங்கவில்லை.

26:58 காய்பாவே தலைமை நீதிபதி. சனகெரின் சங்கமே இங்கு குற்றம் சாட்டுவோராகவும், தீர்ப்பு வழங்குவோராகவும் விளங்கினர். இது பொருந்தாச் செயல் என்பது வெளிப்படடை. இயேசு குற்றவாளியாக நிறுத்தப்பட்டிருந்தார். **பேதுரு** பார்வையாளராக அமர்ந்திருந்தார். என்ன **முடிவுண்டாகும்** என்று அறியும் ஆவலோடு அவர் **சேவகரோடு** பாதுகாப்பான தொலைவில் உட்கார்ந்திருந்தார்.

26:59-61 இயேசுவுக்கு **விரோதமாகப் பொய்ச்சாட்சியைத்** தேடிக் கண்டுபிடிப்பதற்கு யூதத்தலைவர்கள் பெரும்பாடுபட்டனர். நீதி விசாரணை நடத்துவதற்குரிய ஒழுங்கு முறைகளைக் கடைப்பிடிக்கவும், அவர் குற்றமற்றவர் என்பதை மெய்ப்பிக்க சாட்சிகளை நாடவும் அவர்கள் முற்பட்டிருந்தால் அவர்கள் எளிதில் வெற்றியடைந்திருப்பார்கள். கடைசியாக, இரண்டு பொய்ச்சாட்சிகள் நிறுத்தப்பட்டனர். “இந்த ஆலயத்தை இடித்துப் போடுங்கள், மூன்று நாளைக்குள்ளே இதை எழுப்புவேன்” என்று இயேசு கூறிய சொற்களை அவர்கள் திரித்துக் கூறினர் (யோவான் 2:19-21). எருசலேம் தேவாலயத்தை அவர் இடித்துப்போட்டுவிட்டு, பின்னர் அவரே அதைத் திரும்பவும் கட்டுவதாக அவர் கூறினாரென அந்தப் பொய்ச் சாட்சிகள் சொன்னார்கள். ஆனால் அவர் தமது மரணத்தையும் உயிர்த்தெழுதலையுமே முன்னுரைத்தார். அவர் கூறிய தீர்க்கதரிசனத்தையே யூதர்கள் அவரைக் கொலை செய்வதற்காகப் பயன்படுத்தினார்கள்.

26:62-63 இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறும் போது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து, “தன்னை மயிர் கத்தரிக்கிறவனுக்கு முன்பாகச் சத்தமிடா திருக்கிற ஆட்டைப்போல அவர் தம்முடைய வாயைத் திறவாது இருந்தார்” (ஏசாயா 53:7) என்பதற்கிணங்க பேசாதிருந்தார். அவர் அமைதியாயிருந்ததைக் கண்ட பிரதான ஆசாரியன் எரிச்சலடைந்தான். அவரைப் பதில் கூறும்படி அவன் கேட்டுக்கொண்ட பிறகும் அவர் அமைதியாகவே இருந்தார். பின்னர் அவன், “**நீ தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்துதானா? அதை எங்களுக்குச் சொல்லும்படி ஜீவனுள்ள தேவன் பேரில் உன்னை ஆணையிட்டுக் கேட்கிறேன்**” என்று அவரிடம் வினவினான். மோசேயின் பிரமாணத்தின்படி, பிரதான ஆசாரியன் ஆணையிடும்போது யூதன் பதில்கூற கடமைப்பட்டவனாவான் (லேவி. 5: 1).

26:64 நியாயப்பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்த யூதர் என்னும் அடிப்படையில், “**நீர் சொன்னபடி தான்**” என்று இயேசு பதிலுரைத்தார். மேலும் அவர்தாமே மேசியா என்னும் நிலையையும், தமது தெய்வீகத் தன்மையையும் வெளிப்படுத்தும் வகையில், “**அன்றியும் மனித குமாரன் சர்வ வல்லவருடைய வலது பாரிசத்தில் வீற்றிருப்பதையும், வானத்தின் மேகங்கள்மேல் வருவதையும் இதுமுதல் காண்பீர்கள் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்**” என்று அவர் கூறினார். அவர் கூறியதன் பொருள் யாதெனில்: “நீங்கள்

சொன்னபடி நானே தேவ குமாரனாகிய கிறிஸ்து. மனித உடலில் என்னுடைய மகிமை இப்பொழுது திரையிடப்பட்டுள்ளது. மற்ற சாதாரண மனிதனைப் போலவே நான் காணப்படுகிறேன். என்னுடைய தாழ்மையில் நீங்கள் என்னைக் காண்கிறீர்கள். ஆனால் ஒருநாள் வரப்போகிறது. அப்பொழுது யூதர்களாகிய நீங்கள் என்னை மகிமை நிறைந்த வராகக் காண்பீர்கள். தேவனுக்கு இணையான வராக, அவருடைய வலப்புறத்தில் அமர்ந்தவராக மேகங்கள் மேல் நான் வருவதை அப்பொழுது காண்பீர்கள்.”

64-ஆம் வசனத்தில் முதலில் “நீர்”⁵⁰ என்று காய்பாவிடம் ஒருமையில் இயேசு பேசினார். தொடர்ந்து அவர் “காண்பீர்கள்”, “உங்களுக்கு” என்று கூறிய சொற்கள் எதிரில் நின்ற யூதர்களிடம் பன்மையில் அவர் பேசியவை ஆகும். மகிமை நிறைந்தவராகக் கிறிஸ்து வெளிப்படும் போது, அவரை தேவகுமாரனாக மிகத் தெளிவாகக் காணவிருக்கும் இஸ்ரவேல் மக்களின் பிரதிநிதிகளாக அந்த யூதர்கள் அவருடைய சொற்களைக் கேட்டனர்.

இயேசு கிறிஸ்து “தேவகுமாரன்” என்று தம்மைக் குறித்து ஒருபோதும் சொல்லிக் கொள்ளவில்லையென்று சிலர் உறுதியாகச் சொல்லுவதுண்டு. இங்கே அவர் அந்நிலையைவிடச் சற்றும் குறைந்தவரல்லர் என்று ஆணையிட்டார் என்று திருவாளர் லென்ஸ்கி கூறுகிறார்.⁵¹

26:65-67 அவர் கூறிய சொற்களின் பொருளை காய்பா மிகச்சரியாகப் புரிந்து கொண்டான். “இரத்தரிசனங்களிலே நான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் மனித குமாரனுடைய சாயலான ஒருவர் வானத்து மேகங்களுடனே வந்தார்; அவர் நீண்ட ஆயுசுள்ளவர் இடமட்டும் வந்து, அவர் சமீபத்தில் கொண்டுவரப்பட்டார்” (தானி. 7:13) என்னும் மேசியாவைக் குறித்த தானியேலின் தீர்க்கதரிசனத்தை மறைமுகமாகக் குறிப்பிட்டு இயேசு பேசினார். தேவனுக்குத் தாம் சமமானவர் என்று இயேசு உறுதியோடு கூறுகிறார் என்பதைப் பிரதான ஆசாரியன் புரிந்துகொண்டான். அதனை அவனுடைய செயலே வெளிப்படுத்தியது (யோவான் 5:18 - ஆம் வசனத்தைக் காண்க). அவன் தன்னுடைய பிரதான ஆசாரியனுக்குரிய வஸ்திரங்களைக் கிழித்தான். அச்செயல் ஒருவர் சாட்சி கூறும்போது தேவதூஷணம் உரைத்தார் என்பதற்கு அடையாளமாகும். மேலும் அவன் உணர்ச்சிபொங்க ஆலோசனைச் சங்கத்தாரிடம் பேசிய பேச்சு இயேசுவைக் குற்ற

வாளி என்று தீர்ப்பதாக அமைந்தது. அவர்களுடைய தீர்ப்பை அவன் வினவியபோது, “மரணத்துக்குப் பாத்திரனாக இருக்கிறான்” என்று சங்கத்தார் விடை பகர்ந்தனர்.

26:67, 68 விசாரணையின் இரண்டாம் கட்டம், தீர்ப்பு வழங்குவோரின் இழிசெயல்களோடு நிறைவுபெற்றது. குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை அறைந்து, துப்பி, குட்டி, கிறிஸ்துவின் வல்லமையால் தம்மைக் குட்டியவர் யார் என்று கண்டு பிடிக்கும்படி அவர்கள் ஏளனம் செய்தனர். நீதிபதிகளுக்குரிய நீதி அவர்களிடத்தில் காணப்படாதது மட்டுமின்றி, அவர்கள் வெட்கக்கேடானபடி நடந்துகொண்டனர்.

ஓ. பேதுரு மறுத்துரைப்பதும், மனங்கசந்து அழுதலும் [26:69-75]

26:69-72 பேதுருவின் வாழ்க்கையில் இருண்ட நேரம் வந்துவிட்டது. அரண்மனை முற்றத்தில் அவர் உட்கார்ந்திருந்தபோது, ஓர் இளம் பெண் அங்கு வந்து பேதுரு இயேசுவின் கூட்டாளியென்று குற்றஞ்சாட்டினாள். “நீ சொல்லுகிறது எனக்குத் தெரியாது” என்று பேதுரு அக்குற்றச் சாட்டை மிகத்தீவிரமாய் மறுத்துரைத்தார். தன்னை வேறுயாரும் கண்டுபிடித்துவிடக் கூடாது என்ற எண்ணத்தோடு அவர் அங்கிருந்து வாசல் மண்டபத்தருகே சென்றார். ஆனால் அங்கே வேறொருத்தி (சிறு பெண்), இவரும் நசுரேயனாகிய இயேசுவோடே கூட இருந்தவர் என்று எல்லாரும் அறியும்படி வெளிப்படையாகச் சொன்னாள். இப்பொழுதோ பேதுரு அந்த மனிதனை அறியேன் என்று சொன்னார். அந்த மனிதன் என்று அவர் குறிப்பிட்டவர் அவருடைய எஜமானராகிய கிறிஸ்துவே.

26:73,74 சற்று நேரத்துக்குப் பின்னர், அங்கு நின்று கொண்டிருந்தவர்கள் வந்து, “மெய்யாகவே நீயும் அவர்களில் ஒருவன்; உன் பேச்சு உன்னை வெளிப்படுத்துகிறது” என்று கூறினர். இப்பொழுது வெறுமனே மறுத்துரைத்தால் போதாது. ஆகவே ஆணையோடு சாபத்தையும் கூட்டி, “அந்த மனிதனை அறியேன்!” என்று அவர் மறுத்துரைத்தார். அவருடைய சொற்களின் சத்தம் அடங்குமுன்னே சேவல் ஒன்று கூவற்று.

26:75 பொழுது புலரும் காலை வேளையின் அமைதியை மட்டுமின்றி, அந்தச் சத்தம் பேதுருவின் இதயத்தையும் துளைத்துச் சென்றது. உள்ளமுடைந்த சீடர், கர்த்தரின் சொற்களை நினைவுகூர்ந்தவராக, வெளியேபோய் மனங்கசந்து அழுதார்.

நற்செய்தி நூல்களில் இந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றிய குறிப்புகளில் பேதுரு மறுத்துரைத்த தருணங்களின் எண்ணிக்கை, அவற்றின் நேரங்கள் ஆகியவற்றில் முரண்பாடுகள் இருப்பதாகத் தோன்றும், மத்தேயு, லூக்கா, யோவான் ஆகிய நூல்களில், “சேவல் கூவுகிறதற்குமுன்னே நீ என்னை மூன்றுதரம் மறுதலிப்பாய்” என்று இயேசு கூறுவதாகக் காணப்படுகிறது (மத். 26:34, மற்றும் லூக்கா 22:34; யோவான் 13:38 ஆகிய வசனங்களைக் காண்க). மாற்கு நூலில், “சேவல் இரண்டுதரம் கூவுகிறதற்கு முன்னே, நீ மூன்று தரம் மறுதலிப்பாய்” என்று இந்தத் தீர்க்கதரிசனம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (மாற்கு 14 : 30).

அங்கே இரண்டு சேவல்கள் ஒன்று இரவிலும், மற்றொன்று அதிகாலையிலும் கூவியிருக்கக் கூடும். மேலும் நற்செய்தி நூல்களில் பேதுரு ஆறு முறை மறுத்துரைத்த தருணங்களைக் காணக் கூடும். அவையாவன :

(1) வேலைக்காரிக்கு (இளம் பெண்ணுக்கு) முன்பாக (மத். 26:69, 70; மாற்கு 14 : 66 - 68);

(2) வேறொரு வேலைக்காரிக்கு (சிறு பெண்ணுக்கு) முன்பாக (மத். 26:71,72; மாற்கு 14:69,70);

(3) அங்கு நின்று கொண்டிருந்தவர்களுக்கு முன்பாக (மத். 26:73,74; மாற்கு 14:70,71);

(4) ஒரு மனிதனுக்கு முன்பாக (லூக்கா 22:58);

(5) வேறொரு மனிதனுக்கு முன்பாக (லூக்கா 22:58);

(6) பிரதான ஆசாரியனின் வேலைக்காரனுக்கு முன்பாக (யோவான் 18:26,27). இங்கு கடைசியாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மனிதனும் மற்ற மனிதர்களும் வெவ்வேறு நபர்கள் என்று நாம் நம்புகிறோம். இவன், “நான் உன்னை அவனுடனே கூடத் தோட்டத்திலே காணவில்லையா?” என்று கேட்டான். மற்றவர்கள் அவ்வாறு கேட்கவில்லை.

ஓ. ஆலோசனைச் சங்கத்திற்கு முன்பு காலை விசாரணை [27:1,2]

சமய விசாரணையின் மூன்றாவது கட்டம் ஆலோசனைச் சங்கத்திற்கு முன்பாக விடியற் காலையில் நடைபெற்றது. குற்றவாளி குற்றமற்றவர் என்று மெய்ப்பிக்கப்பட்டால் ஒழிய எந்த வழக்கும், அது தொடுக்கப்பட்ட அன்றே விசாரிக்கப்பட்டு, முடிவடையக் கூடாது. “இரக்க உணர்வு மனதில் உருவாக அதற்குரிய நேரம் வழங்கப்பட வேண்டும்” என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, தீர்ப்பு வழங்குவதற்கு முன்னர் ஓரிரவு கடந்துசெல்ல

அனுமதிக்க வேண்டும். ஆயின் இந்த வழக்கில் இரக்க உணர்வு எழுவதற்கு நேரம் கிடைக்கக் கூடாது என்று எண்ணங்கொண்டவர்களாக, சமயத்தலைவர்கள் யாவற்றையும் விரைந்து செய்தனர். ஆயினும் இரவு விசாரணை முறையற்றது என்னும் காரணத்தினால், காலை விசாரணையை நடத்தி, தாங்கள் வழங்கிய தீர்ப்பைச் சட்டப்படி செல்லுபடியுள்ளதாகக்கினார்கள்.

ரோம அரசுக்குக் கீழாகச் செயல்பட்ட யூதத் தலைவர்களுக்கு மரண தண்டனை வழங்குவதற்கு அதிகாரமில்லை. ஆகவே, அவர்கள் தேசாதிபதியாகிய பொந்தியு பிலாத்துவிடம் இயேசுவை இழுத்துச் சென்றனர். ரோமர்கள் மீது அவர்கள் கொண்டிருந்த வெறுப்பு தீவிரமாக இருந்தபோதிலும், அதைக்காட்டிலும் அதிதீவிர வெறுப்பைத் தீர்த்துக்கொள்ள அந்த ரோமர்களின் அதிகாரத்தைப் “பயன்படுத்த” அவர்கள் விரும்பினர்.

ஓள. யூதாசின் மனைளைச்சலும், மரணமும் [27:3-10]

27:3,4 குற்றமில்லாத இரத்தத்தைக் காட்டிக்கொடுத்த பாவத்தை உணர்ந்த யூதாஸ், தான் வாங்கிய பணத்தைப் பிரதான ஆசாரியனிடத்திற்கும், மூப்பரிடத்திற்கும் திரும்பக் கொடுக்க முன்வந்தான். சில மணிநேரத்திற்கு முன்புவரை ஒன்றுசேர்ந்து சதிசெய்த கும்பல், அந்த விஷயத்தில் பங்குபெற மறுத்துவிட்டது. நயவஞ்சகத்தினால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளில் இதுவும் ஒன்று. யூதாஸ் மனஸ்தாபப்பட்டான், ஆயினும் அது இரட்சிப்பை நோக்கி வழி நடத்தும் தெய்வீக மனநிடும்புதலன்று. தனது குற்றத்தினால் தனக்கு ஏற்பட்ட தீவினைகளை யெண்ணி அவன் வருந்தியபோதிலும், இயேசு கிறிஸ்துவை அவன் கர்த்தரும், இரட்சகருமாக ஏற்க மனதற்றவனாயிருந்தான்.

27:5 நம்பிக்கையிழந்த யூதாஸ், ஆசாரியர் மட்டும் செல்லக்கூடிய தேவாலயப் பகுதிக்குள் தான் வாங்கிய வெள்ளிக்காசை எறிந்துவிட்டு, வெளியே சென்று தற்கொலை செய்துகொண்டான். இந்த நிகழ்ச்சியை அப்போஸ்தல நடபடிகள் 1:18- ஆம் வசனத்தோடு ஒப்பிட்டுக் காணுங்கள், அவன் தூக்கு மாட்டிக்கொண்டு தொங்கிய மரக்கிளை ஓடிந்தோ, கயிறு அறுந்தோ தலை கீழாக விழுந்து குடல்சரிந்து இறந்தான் என்பது தெளிவாகும்.

27:6 பிரதான ஆசாரியர்கள் “பக்திவிராக் கியம்” மிகுந்தவர்களாக இருந்த காரணத்தினால்

இரத்தக்கிரயமான பணத்தைக் காணிக்கைப் பெட்டியிலே போடலாகாது என்று தீர்மானித்தனர். அதே மனிதர்கள், அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு, மேசியாவைத் தங்கள் கைகளில் பிடித்துக் கொடுக்கச் செய்த குற்றவாளிகள். அவர்கள் செய்த குற்றம் அவர்களை உறுத்தவில்லை. கர்த்தர் சொன்ன வண்ணமாக, அவர்கள் வெளிப் புறமாக பளபளப்பாயிருந்தபோதிலும், உட்புறத்தில் ஏமாற்று, வஞ்சனை, கொலை ஆகிய கறைகளைக் கொண்டிருந்த பாத்திரங்கள் ஆவர்.

27:7-10 எத்தனையெத்தனை புறவினப் போர்ப் படைகள் அவர்கள் நாட்டின்மீது படையெடுத்து, அவர்களுடைய நகரத்தின் வீதிகளை இரத்தக் காடாக மாற்றப்போகின்றன என்பதை அறியாத அற்பர்கள், அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு அசுத்தர்கள் என்று கருதப்பட்ட புறவின அந்நியரை அடக்கம் பண்ணுவதற்காகக் குயவனின் நிலத்தை வாங்கினார்கள். அந்நாளிலிருந்து அந்த நிலம் குற்றம்புரிந்த நாட்டின் **இரத்தநிலமாக** விளங்கிவருகிறது.

தாங்கள் செய்கிறது இன்னது என்று அறியாமலேயே, பிரதான ஆசாரியர்கள் அந்தப்பணத்தைக்கொண்டு குயவனிடமிருந்து கல்லறை நிலத்தை வாங்கி, சகரியா தீர்க்கதரிசியின் சொற்களை நிறைவேற்றினார்கள் (சக. 11:12,13). அந்த வசனத்தில் குயவன் என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக காணிக்கைப்பெட்டி என்று RSV மொழிபெயர்த்திருப்பது விநோதமாயிருக்கிறது.

இரத்தத்தின் விலைக்கிரயத்தைக் காணிக்கைப்பெட்டியிலே போடுவது சரியாகாது என்று மனத்தினில் ஐயங்கொண்ட பிரதான ஆசாரியர், அதனைக் குயவனுடைய நிலத்திற்குப் பதிலாகக் கொடுத்தனர். இதன் வாயிலாக வேதத்தின் வேறொரு பிரதி நிறைவேற்றிற்று

- வேதாகம ஐக்கியம், அனுதின தியானக் குறிப்பு

எரேமியாவின் தீர்க்கதரிசனம் என்று இதனை மத்தேயு கூறுகிறார். ஆயின் இது சகரியா தீர்க்கதரிசன நூலில் காணப்படுகிறது என்பது வெளிப்படையானது. அன்றைய நாட்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட எபிரெயப் புல்தகச் சுருள்களில் தீர்க்கதரிசன நூல் வரிசையில் முதலாவது நூலாக எரேமியா விளங்கியது இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். இது தல்முத் நூல்வரிசையின் முறையாகக் காணப்படுகிறது. இதுபோன்றே, லூக்கா 24:44 - இல் சங்கீதங்கள் என்ற தலைப்பு, பழைய ஏற்பாட்டின் முன்றாவது பகுதி முழுமைக்குமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளதைக் காண்க.

க. பிலாத்துவுக்கு முன்பாக இயேசு

நிறுத்தப்பட்டதின் முதல் கட்டம் [27:11-14]

இயேசுவின் பால் யூதர்கள் கொண்டிருந்த மனத்தாங்கலுக்கு மெய்யான காரணம் சமயச் சார்புடையதேயாகும். அவர்கள் அதன் அடிப்படையிலேயே அவரிடம் விசாரணை நடத்தினார்கள். ஆனால் சமயத்தின் அடிப்படையில் தொடுத்த குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ரோமர்களுடைய நீதிமன்றத்தில் எவ்வித மதிப்பும் இல்லை. இதனை அறிந்தவர்களாக, பிலாத்துவுக்கு முன்பாக இயேசுவை அவர்கள் கொண்டு சென்று நிறுத்தியபோது, அவருக்கு எதிராக அரசியல் குற்றச்சாட்டுகளையே தொடுத்தனர் (லூக்கா 23:2). அவையாவன (1) ரோம அரசிற்கு ஆபத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய புரட்சிக்காரராய் அவர் இருந்தார். (2) வரி செலுத்தக் கூடாதென்று மக்களைத் தூண்டிவிட்டு, பேரரசின் செல்வத்திற்குப் பாதகமாய்த் திகழ்ந்தார். (3) அவர் தம்மை அரசர் என்று கூறியதால், பேரரசின் அதிகாரத்திற்கும் பதவிக்கும் ஆபத்தை விளைவித்தார்.

அந்த முன்றாவது குற்றச்சாட்டின் அடிப்படையில் பிலாத்து இயேசுவை விசாரித்ததாக மத்தேயு நற்செய்தி நூலில் நாம் காண்கிறோம். அவர் யூதருடைய ராஜாவா என்று அவன் கேட்டபோது, அவர் அவன் சொல்லுகிறபடிதான் என்று பதில் உரைத்தார். அவருடைய பதில் யூதத் தலைவர்கள் கர்த்தரைப் பழிக்கவும், அவதூறாகப் பேசவும் ஏவியது. ஆனால் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் காத்த அமைதியைக்கண்ட பிலாத்து மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டான். அவர்கள் அடுக்கிய குற்றச்சாட்டுகளில் ஒன்றுக்காவது அவர் விடை பகரவுமில்லை, பொருட்படுத்தவுமில்லை. இவ்வாறு தாக்கப்பட்ட எவரும் இயேசுவைப்போல அமைதி காத்ததை அந்தத் தேசாதிபதி தன்வாழ்நாளில் ஒருக்காலும் கண்டிருக்கமாட்டான்.

கா. இயேசுவா, பரபாசா? [27:15-26]

27:15-18 யூதருடைய பஸ்கா பண்டிகையின் போது ஒரு யூதக்கைதியை விடுதலை செய்து அவர்களைச் சாந்தப்படுத்துவது ரோம அரசாங்கத்தாரின் வழக்கமாக இருந்தது. அவ்வாறு விடுதலை பெறுவதற்கான தகுதியுடையவனாக **பரபாஸ்** என்னும் குற்றவாளி இருந்தான். அவனோ கலகம் விளைவித்து கொலைபுரிந்த குற்றங்களுக்காகத் தண்டனை பெற்றிருந்தான் (மாற்கு 15:7). ரோம அரசாங்கத்திற்கு எதிராக அவன் கலகம் செய்திருந்த காரணத்தினால் அந்நாட்டு மக்களால் நன்கு அறியப்பட்டிருந்தான்.

ஆகவே, இயேசு மற்றும் பரபாஸ் ஆகிய இருவரில் ஒருவரைத் தெரிந்து கொள்ளும்படி பிலாத்து கேட்ட போது, மக்கள் பரபாசையே தெரிந்துகொண்டனர். தேசாதிபதி வியப்படையவில்லை. இயேசுவின் மீது பொறாமைகொண்ட பிரதான ஆசாரியர்களின் தூண்டுதலினால் மக்களின் கருத்து மாற்றமடைந்து விட்டது என்பதை அவன் அறிந்திருந்தான்.

27:19 பிலாத்துவின் மனைவி அனுப்பிய மனிதன் அங்கு வந்த காரணத்தினால் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த நிகழ்ச்சி சற்று தடைப்பட்டது. இயேசுவின் நிமித்தம் அவள் சொப்பனத்தில் வெகுபாடுபட்டதால், அவரை நியாயந்தீர்க்கும் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்கும்படி அவள் வற்புறுத்தினாள்.

27:20-23 திரைக்குப் பின்னால், பிரதான ஆசாரியரும் மூப்பரும் பரபாசை விடுதலைசெய்யவும், இயேசுவுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கவும் வேண்டும்படி மக்களைத் தூண்டிவிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். ஆகவே, யாரை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று பிலாத்து மக்களை மீண்டும் கேட்டபோது, கொலைகாரனை விடுதலை செய்யும்படி அவர்கள் சத்தமிட்டனர். முடிவெடுக்கும் ஆற்றல் அற்றவனாயிருந்த பிலாத்து, “அப்படியானால் கிறிஸ்து என்னப்பட்ட இயேசுவை நான் என்னசெய்ய வேண்டும்?” என்று வினவி வலையில் சிக்கிக்கொண்டான். அவர்கள் ஒரே குரலில் அவரைச் சிலுவையில் அறையும்படி வேண்டினர். அவர்களுடைய மனப்பான்மையை அவனால் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. “ஏன் அவனைச் சிலுவையில் அறையவேண்டும்? அவன் என்ன குற்றம் புரிந்தான்?” மக்களை அமைதிப்படுத்தி அவர்களோடு உரையாடுவதற்குரியகாலம் கடந்து விட்டது. மக்கள் கொந்தளித்துக்கொண்டிருந்தனர். “அவனைச் சிலுவையில் அறையும்!” என்று அவர்கள் ஓயாமல்கத்தினார்கள்.

27:24 இனிமேல் மக்களைக் கட்டுப்படுத்த இயலாது என்ற அறிந்த பிலாத்து கலகம் தொடங்கி விடுமென்று அஞ்சினான். ஆகவே அவன் மக்களுக்கு முன்பாகத் தன் கைகளைக் கழுவி அந்தக் குற்றம் சுமத்தப்பட்டவரின் இரத்தம் குற்றமற்றது என்று அறிக்கை செய்தான். ஆனால் வரலாற்றிலேயே இவ்வாறு நீதி தவறிய தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டதில்லை, அந்தக் குற்றத்திலிருந்து தண்ணீரினால் கைகளைக் கழுவி அவன் தப்பிக்க முடியாது.

27:25 அந்தக் குற்றத்தைக் குறித்து மனம் வருந்தக்கூடிய பக்குவத்தில் மக்கள் இல்லை.

அதை ஏற்றுக்கொள்ளவும் அவர்கள் ஆயத்தமாயிருந்தனர். “இவனுடைய இரத்தப்பழி எங்கள் மேலும் எங்கள் பிள்ளைகள் மேலும் இருப்பதாக!” அன்று முதல் மேசியாவின் இரத்தப்பழியூத மக்களை அலைக்கழிக்கிறது. படுகொலைக்கு உள்ளாயினர், விஷவாயுக் கூடத்தில் மாண்டனர், சித்ரவதைக் கூடங்களில் ஒடுக்கப்பட்டனர். யாக்கோபின் இக்கட்டுக் காலத்தில் கொடுமையை அவர்கள் சந்திக்க வேண்டிய காலமுழுண்டு, அவ்வேழு ஆண்டு உபத்திரவங்களைப் பற்றிய விவரங்கள் மத்தேயு 24 மற்றும் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 6-19 அதிகாரங்களில் காணப்படுகின்றன. அவர்கள் ஏற்க மறுத்த மேசியா அரசராகிய இயேசுவை ஏற்கும்வரை அந்தச் சாபம் அவர்கள் மேல் நிலைநிற்கும்.

27:26 அப்பொழுது பிலாத்து பரபாசை அவர்களுக்கு விடுதலையாக்கினான். அது முதல் பரபாசின் ஆவி உலகை ஆட்டிப்படக்கின்றது. கொலைகாரன் சிங்காசனத்தில் அமர்த்தப்படுகிறான்; நீதியின் அரசரை மக்கள் ஏற்க மறுக்கின்றனர். அக்கால வழக்கத்தின்படி குற்றவாளியெனத் தீர்க்கப்பட்டவர் வாரினால் அடிக்கப்பட்டார். கூர்மையான உலோகத் துண்டுகள் பதிந்த, தோலால் செய்யப்பட்ட நீண்ட சாட்டை அவரது முதுகில் அடிக்கப்பட்டபோது, ஒவ்வொரு முறையும் சதை பிய்ந்து இரத்தம் ஆறெனப் பெருக்கெடுத்தது. முதுகெலும்பற்ற ஆளுநன் அவரைச் சிலுவையில் அறைவதற்கென்று போர்ச் சேவகரிடம் ஒப்புக்கொடுத்தான்.

கி. போர் வீரர்கள் இயேசுவை ஏளனம் செய்தல் [27:27-31]

27:27,28 பின்னர், தேசாதிபதியின் போர்ச் சேவகர் இயேசுவை தேசாதிபதியின் அரண்மனைக்குக் கொண்டு சென்று, அங்கு போர்ச் சேவகரின் கூட்டம் முழுவதையும் கூடிவரச் செய்தனர். பலநூறு வீரர்கள் அங்கு கூடிவந்திருக்க வேண்டும். என்ன நிகழ்ந்திருக்கும் என்பதை எண்ணிப்பார்ப்பது எளிது! இப்பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தவரும் பராமரிப்பவரும், கொடுமையும் அருவருப்பும் நிறைந்த போர்வீரர்களால் சொல்லி முடியாத ஏளனத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டார். அந்த மனிதர்கள் பாவம் நிறைந்த கேவலமான படைப்புகள். அவர்கள் அவரது வஸ்திரங்களைக் கழற்றி, சிவப்பான மேலங்கியை அவருக்கு உடுத்தினர். அந்தச் சிவப்பான ஆடை அவரை அரசர் என்று ஏளனப்படுத்தும் வகையில் அவருக்கு உடுத்திவிக்கப்பட்டது. ஆனாலும்,

அந்த ஆடை நமக்கு ஒரு செய்தியை வழங்குகிறது. இரத்தாம்பரம் பாவத்தை குறிப்பதால் (ஏசா. 1:18), என்னுடைய பாவம் அவர்மீது வைக்கப்பட்டு தேவனுடைய நீதியின் ஆடை எனக்கு உடுத்துவிக்கப்பட்டது என்று இந்நிகழ்ச்சியைப் பற்றி நான் எண்ணிப்பார்க்கிறேன் (2 கொரி. 5:21).

27:29,30 முள்ளுகளால் ஒரு முடியைப் பின்னி, அவர்கள் அதனை அவருடைய சிரசின் மேல் வைத்து அழுத்தினார்கள். அவர்களுடைய கொடுரச் செயல்களுக்கு அப்பால் நாம் அங்கு ஓர் உண்மையைக் காண்கிறோம். நாம் மகிமையின் முடியைச் சூடுவதற்கென்று அவர் முள் முடியை ஏற்றுக் கொண்டார். பாவத்தின் அரசர் என்று அவர்கள் அவரை ஏளனம் செய்தனர். நாமோ, அவரைப் பாவிகளின் இரட்சகர் என்று ஆராதிக்கிறோம்.

அவருடைய கையில் அவர்கள் நாணல் கோல் ஒன்றைக் கொடுத்தனர்; செங்கோல் என ஏளனம் செய்தனர். நாணல் குச்சியைப் பிடித்த அந்தக் கரமே இவ்வுலகத்தை ஆளும் கரம் என்பதை அவர்கள் அறிந்திலர். ஆணிகள் பதிந்து தழும்புகளை ஏந்திய இயேசுவின் கரமே இப் பிரபஞ்சத்தை ஆளுகின்ற செங்கோலை ஏந்தியிருக்கிறது.

அவருக்கு முன்பாக அவர்கள் முழந்தாள் படியிட்டு, யூதருடைய ராஜாவே வாழ்க என்று வாழ்த்தினர். அத்துடன் அவர்கள் போதுமென்று நினைக்கவில்லை. இவ்வுலகில் வாழ்ந்த ஒரே நிறைவான மனிதரின் முகத்தில் அவர்கள் துப்பி, அந்தக் கோலைப் பிடுங்கி அவருடைய சிரசில் அடித்தனர்.

எல்லாவற்றையும் இயேசு பொறுமையோடு சகித்தார். அவர் ஒரு வார்த்தையும் சொல்லவில்லை. “ஆகையால் நீங்கள் இளைப்புள்ளவர்களாய் உங்கள் ஆத்துமாக்களில் சேர்ந்து போகாதபடிக்கு, தமக்கு விரோதமாய்ப் பாவி களால் செய்யப்பட்ட இவ்விதமான விபரீதங்களைச் சகித்த அவரையே நினைத்துக் கொள்ளுங்கள்” (எபி. 12:3).

27:31 இறுதியில், அவருடைய வஸ்திரங்களை அவருக்கு உடுத்தி, அவரைச் சிலுவையில் அறையும்படி கொண்டுபோனார்கள்.

கீ. அரசர் சிலுவையில் அறையப்படுதல் [27:32-44]

27:32 நம்முடைய கர்த்தர் தம்முடைய சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு கொல்கொதாவை

நோக்கி நடந்தார் (யோவான் 19:17). பாதி வழியில் சிரேனே ஊரானாகிய சீமோன் என்பவனை, அவருடைய சிலுவையைச் சுமக்கும்படி பலவந்தம் பண்ணினார்கள். சிரேனே வட ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள இடம். அவன் யூதனாயிருக்கக் கூடும் என்று சிலர் எண்ணுகின்றனர். வேறு சிலர் அவன் கறுப்பு நிற மனிதன் என்று கருதுகின்றனர், அவன் யாராயிருப்பினும், கர்த்தருடைய சிலுவையைச் சிறிது தூரம் சுமக்கும் பேற்றை அவன் பெற்றது பெரும்பாக்கியம்.

27:33 கொல்கொதா என்னும் அராமியச் சொல் “மண்டையோடு” எனப் பொருள்படும். சிரேனியன் என்னும் கிரேக்கச் சொல் லத்தீன் மொழிவழியாக கல்வாரி என்று மாற்றம் பெற்றது. ஒருவேளை அந்த இடம் தலையோடுபோன்று தோற்றமளித்திருக்கக்கூடும். இல்லையேல் அது மரணதண்டனை நிறைவேற்றப்படும் இடமாக இருக்கலாம். எனினும் அது எந்த இடம் என்று இப்பொழுது குறிப்பிட்டுச் சொல்ல இயலவில்லை.

27:34 அவரைச் சிலுவையில் அறைவதற்கு முன்னர், போர்வீரர்கள் அவருக்குக் கசப்பு கலந்த திராட்சை இரசக் காடியைப் கொடுத்தனர். அந்நாட்களில் மரணதண்டனை அடையவிருக்கும் குற்றவாளிகளுக்கு, வேதனை தணிய இந்தப் பானம் தரப்படுவது வழக்கம். இயேசுவோ அதைக் குடிக்கவில்லை. மனிதனுடைய பாவத்தின் முழு பாரத்தையும் அவர் ஏற்க வேண்டியது அவசியமாயிருந்தது. அவருடைய உணர்வுகளை மழுங்கச் செய்து, வேதனையைக் குறைப்பது கூடாத செயல்.

27:35 இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்ட நிகழ்ச்சியை, எவ்வித உணர்ச்சிகளுக்கும் இடங்கொடுக்காமல் மத்தேயு எளிமையான சொற்களால் விவரித்துள்ளார். அவர் அதனைப் பரபரப்புடும் நாடகப்பாணியில் எழுதவில்லை; உணர்ச்சிகளை எழுப்பிவிடும் பத்திரிக்கைகளில் வரும் கதையைப்போலவும் அவர் எழுதவில்லை; இரக்கத்தை உண்டாக்கக்கூடிய விவரங்களை யெல்லாம் குறிப்பிடவில்லை. உண்மையை எளிமையாகச் சொல்லுகிறார்: **அவரைச் சிலுவையில் அறைந்தனர்**. ஆயினும், அச்சொற்களின் ஆழத்தை நித்தியம் முழுவதும் சொல்லி முடியாது.

சங்கீதம் 22:18-இல் விவரித்துள்ளபடி, அவருடைய ஆடைகளைப் பங்கிட்டுக்கொண்டனர், தையலில்லாத வஸ்திரத்தைப் பெற சீட்டுப் போட்டனர். இப்புவியில் அவருடைய முழுச்

சொத்தும் இதுதான். “இவ்வுலகில் எந்த உடைமையும் இல்லாமல் வாழ்ந்தவரும், தான் அணிந்திருந்த ஆடைகளையன்றி வேறெதையும் விட்டுச் செல்லாதவரும், நிறைவான வாழ்வை இப்புவியில் வாழ்ந்த ஒரே ஒருவரும் அவரே” என்று திருவாளர் டென்னி கூறினார்.

27:36 இவ்வுலகில் வாழும் சின்னத்தனமான மனிதர்களுக்குப் பிரதிநிதிகளாக அந்தப் போர்வீரர்கள் காணப்பட்டனர். அங்கே வரலாறு படைக்கப்படுகிறது என்பதைச் சற்றேனும் அவர்கள் உணரவில்லை. அவர்கள் அதனை அறிந்திருந்தால், அங்கே **அமர்ந்து காவல் காத்துக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள்; முழந்தாள் படியிட்டுத் தொழுகை புரிந்திருப்பார்கள்.**

27:37 கிறிஸ்துவின் சிரசுக்கு மேலாக, “**இவன் யூதருடைய ராஜாவாகிய இயேசு**” என்று அவர்கள் எழுதி வைத்தனர். அந்த மேலெழுத்து நான்கு நற்செய்தி நூல்களிலும் சற்று வேறுபட்டுக் காணப்படுகிறது. மாற்கு, “யூதருடைய ராஜா” (மாற்கு 15:26) என்றும்; லூக்கா, “இவன் யூதருடைய ராஜா” என்றும் (லூக்கா 23:38); யோவான், “நசரேயனாகிய இயேசு யூதருடைய ராஜா” (யோவான் 19:19) என்றும் அதனைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். உண்மையை வெளிப்படுத்தும் அறிக்கையாக அந்த மேலெழுத்து காணப்படவில்லை என்றும், குற்றவாளி அவ்விதமாக உரிமைகோர மட்டுமே செய்தான் என்றும் கூறி, அது மாற்றி எழுதப்பட வேண்டும் என்றும் பிரதான ஆசாரியர் அதற்குத் தங்களுடைய எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தனர். எனினும் பிலாத்து அதனை மாற்றி எழுத ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. சத்தியத்தை யாவரும் காணத்தக்கவகையில், எபிரெயு, லத்தீன், கிரேக்கு ஆகிய மொழிகளில் அந்த மேலெழுத்து காணப்பட்டது (யோவான் 19:19-22).⁵²

27:38 ஏறத்தாழ 700 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், அக்கிரமக்காரரில் ஒருவராக அவர் எண்ணப்படுவார் என்று ஏசாயா தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தானே? (53:12). அதுபோலவே பாவமற்ற தேவகுமாரன் **இரண்டு கள்வருக்கு நடுவில்** நிறுத்தப்பட்டார். தொடக்கத்தில் அக்கள்வர் இருவரும் அவரை நிந்தித்து வசைமாரிப் பொழிந்தனர் (வச. 44). ஆனால் ஒரு நொடிப்பொழுதில் அவர்களில் ஒருவன் மனம் வருந்தி இரட்சிக்கப்பட்டான். சில மணி நேரத்திற்குள்ளாக அவன் கிறிஸ்துவோடு பரதீசுக்குச் சென்றுவிட்டான் (லூக்கா 23:42,43).

27:39,40 தேவனுடைய அன்பை சிலுவை வெளிப்படுத்துகிறது. அதே வேளையில் மனிதனுடைய

இழிநிலையையும் வெளிப்படுத்துகிறது. அவ்வழியாக நடந்து சென்றவர்கள், ஆடுகளுக்காக மரித்துக்கொண்டிருந்த மேய்ப்பனைக் கண்டு “**தேவாலயத்தை இடித்து, மூன்று நாளைக்குள்ளே கட்டுகிறவனே, உன்னை நீயே இரட்சித்துக்கொள்; நீ தேவனுடைய குமாரனானால் சிலுவையிலிருந்து இறங்கி வா**” என்றனர். விசுவாசமற்ற தருக்கரீதியிலான வாதமாக இது காணப்படுகிறது. “நாம் கண்டு அதனடிப்படையில் நம்புவோம்” என்பது சமய முற்போக்காளர் என்று கூறிக்கொள்ளும் தாராள சிந்தனையாளர்களின் வாதமாக விளங்குகிறது. மேலும் “**சிலுவையிலிருந்து இறங்கி வாரும், அதாவது சிலுவையின் சாபத்தை நீக்கும், அப்பொழுது நாங்கள் நம்புவோம்**” என்றனர். அவர் சிலுவையிலிருந்து இறங்கி வந்தால் நம்புவதாக அவர்கள் கூறினார்கள்; ஆனால் நாமோ அவர் அங்கு தொடர்ந்து இருந்ததால் விசுவாசிக்கிறோம்” என்று வில்லியம் பூத் என்பார் கூறினார்.

27:41-44 பிரதான ஆசாரியரும் வேதபாரகரும் மூப்பரும் அந்த மனிதர்களோடு சேர்ந்து சுதிகூட்டிப் பாடினார்கள். “**மற்றவர்களை இரட்சித்தான்; தன்னைத்தான் இரட்சிக்கத் திராணி இல்லை**” என்று கத்தியவர்கள் அச்சொற்களின் உள்ளார்ந்த பொருளை உணரவில்லை. இதுனைப் பழிச்சொல்லாக அவர்கள் உரைத்தனர். நாமோ அதனைப் புகழுரையாகச் சூட்டுகிறோம்.

தன்னுயிர் காக்க இயலா நாதன் மன்னுயிர் காக்க இன்னுயிர் கொடுத்தார் அழியும் பாவியைக் கருணை நெருங்கிட வழியிலை வேறு என்றறிந்த தனரே.

குருதி சிந்திபில் மீட்பினைப் பெறுவரெனக் கருதிய அண்ணல் கருணைக் கடலென வருந்தி உயிரைக் குறுக்கையில் மாய்த்தார் அருமை யறிந்தோர் விடுதலை அடைவர்.

- ஆல்பர்ட் மிட்லேன்

அ.து கர்த்தருடைய வாழ்வின் முற்றிலும் உண்மையாயிற்று; நம்முடைய வாழ்க்கைக்கும் அது பொருந்தும். நம்மை நாம் காப்பாற்ற முயலும்போது, பிறரை நம்மால் காக்க இயலாது.

தாமே இரட்சகர் என்றும், **இஸ்ரவேலின் ராஜா** என்றும், **தேவனுடைய குமாரன்** என்றும் அவர் உரிமை கொண்டாடியதைச் சமயத் தலைவர்கள் மறுத்து ஏளனம் செய்தனர். **கள்ளரும்** அவரைச் சபிப்பதில் சேர்ந்து கொண்டனர். தங்களுடைய தேவனை இழித்துரைப்பதில் கள்வரோடு சமயத்தலைவர்களும் இணைந்து கொண்டனர்.

கு. மூன்று மணிநேர இருள் [27:45-50]

27:45 இப்போது அவர் எதிர்கொண்ட கொடுமை யோடு ஒப்பிடுங்கால், இதுகாறும் மனிதர்களால் அவர் பட்டபாடுகளும் அடைந்த சீற்றங்களும் சிறிதளவு என்றே சொல்ல வேண்டும். ஆறாம் மணிநேரம் (நண்பகல்) முதல் ஒன்பதாம் மணிநேரம் (பிற்பகல் 3 மணி) வரைக்கும் பாலஸ்தீன நாட்டில் மட்டுமின்றி அவருடைய அதிதூய ஆத்துமாவிலும் இருள் படர்ந்தது. அந்தச் சமயத்தில்தான் அவர் நம்முடைய பாவங்களுக்காக வர்ணிக்கவியலா சாபத்தை ஏற்றார். நம்முடைய மீறுதல்களுக்காக நாம் அடைய வேண்டிய தேவகோபமாகிய நரக வேதனை முழுவதும் அங்கு ஒன்று சேர்ந்து அந்த மூன்று மணிநேர வேளையில் அவர் மீது சொரிந்தது. பாவத்திற்கு எதிராக தேவநீதி எதிர்பார்த்த அனைத்தையும் அவர் அங்கு நிறைவுசெய்தார் என்னும் உண்மையின் பொருளை நம்மால் எளிதில் புரிந்துகொள்ள முடியாது. அந்த மூன்று மணி நேரத்தில் விலைக்கிரயத்தைச் செலுத்தித்தீர்த்தார் என்பதை மட்டுமே நாம் அறிவோம். அங்கு நமது கடன் தீர்க்கப்பட்டுவிட்டது, மனிதனுடைய மீட்புக்குத் தேவையான அனைத்தையும் அவர் செய்து முடித்துவிட்டார்.

27:46 பிற்பகல் மூன்று மணி அளவில் இயேசு, “என் தேவனே! என் தேவனே! ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்” என்று மிகுந்த சத்தமிட்டுக் கூப்பிட்டார். இதற்கான விடை சங்கீதம் 22:3 -இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. “இஸ்ரவேலின் துதிகளுக்குள் வாசமாயிருக்கிற தேவாரே பரிசுத்தர்.” தேவன் பரிசுத்தராக இருப்பதால் பாவத்தைக் கண்டும் காணாதவராக இருக்கமாட்டார். மாறாக, அவர் அதனைத் தண்டித்தே ஆக வேண்டும். கர்த்தராகிய இயேசுவினிடத்தில் சொந்தப் பாவம் ஏதுமில்லை. அவர் நம்முடைய பாவங்களைத் தம்மீது ஏற்றுக்கொண்டார். பாவமற்ற பதிலாளின் மீது நம்முடைய பாவங்கள் அனைத்தும் சுமத்தப்பட்டதைக் கண்ட தேவன், தம்முடைய அன்பின் குமாரசனிடத்திலிருந்து தம்மை விலக்கிக்கொண்டார். இந்தப் பிரிவாற்றாமையின் கதறலை திருமதி பிரௌனிங் “இம்மானுவேலரின் அநாதைக் கதறல்” என்று அழகுற மொழிந்துள்ளார்.

திருத்தந்தை அவர்க்கினிய
அகப்பொருளைக் கைவிட்டார்,
இவர்க்கிடையில் முதல்மனிதன்
பாவமெல்லாம் நுழைந்திடவே!

இம்மானுவேலரின் நாதியற்ற
குரல்கைக் குலுக்கிடும்,
“ஏன் இறைவா கைவிட்டீர்”
எனும் மொழிக்கு விடையில்லை!
- எலிசபெத் பேர்ட் பிரௌனிங்

27:47,48 “ஏலீ, ஏலீ . . .” என்று இயேசு கதறியதை அங்கே நின்றவர்களில் சிலர் கேட்ட போது, அவர் எலியாவைக் கூப்பிட்டதாகச் சொன்னார்கள். அந்தச் சொற்களைப் புரிந்து கொள்ளாமல் அவர்கள் குழப்பமடைந்தனரா அல்லது அவரை ஏளனம் செய்தனரா என்பதை நம்மால் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஒரு வன் ஓடி கடற்காளானை எடுத்து காடியில் தோய்த்து அதை நீண்ட கோலில் மாட்டி அவருடைய உதட்டருகே நீட்டினான். சங்கீதம் 69:21 ஆம் வசனத்தின் படி, இது இரக்கத்தினால் செய்த செயலன்று என்றும், அவருடைய வேதனை பெருகுவதற்கென்று செய்யப்பட்டது என்றும் புலனாகும்.

27:49 நீதிமாண்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக, ஏற்ற தருணத்தில் எலியா ஓடிவருவார் என்னும் யூதர்களின் பாரம்பரிய நம்பிக்கை நிறைவேறுகிறதா என்றறிய அவர்கள் காத்திருந்தனர். இதுவே அவர்களுடைய பொதுவான மனநிலையாயிருந்தது. எலியா வருவதற்குரிய காலம் அதுவன்று (மல். 4:5). இது இயேசு மரணம் அடைவதற்குரிய காலமாகவே இருந்தது.

27:50 அவர் மறுபடியும் மகா சத்தமாய்க் கூப்பிட்டு பின்னர் தமது ஆவியை விட்டார். அவர் எழுப்பிய மகாசத்தம், பலவீனத்தில் அல்ல, பலத்தோடு அவர் மரணம் அடைந்தார் என்றும் தெரிவிக்கிறது. அவர் தமது ஆவியை விட்டார் என்னும் சொற்றொடர், அவரது மரணம் தனித்தன்மை வாய்ந்தது என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது. நாம் மரணம் அடைய வேண்டியவர்களாக இருப்பதால் மரிக்கிறோம்; அவரோ மரணத்தைத் தெரிந்துகொண்டார். “என் ஜீவனை மறுபடியும் அடைந்துகொள்ளும்படிக்கு அதைக் கொடுக்கிற படியால் பிதா என்னில் அன்பாயிருக்கிறார். ஒரு வனும் அதை என்னிடத்திலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளமாட்டான்; நானே அதைக் கொடுக்கிறேன். அதைக் கொடுக்கவும் எனக்கு அதிகாரம் உண்டு, அதை மறுபடியும் எடுத்துக்கொள்ளவும் எனக்கு அதிகாரம் உண்டு” என்று அவர் சொல்ல வில்லையா (யோவான் 10:17,18).

அகிலமெலாம் படைத்ததிரு இறைமைந்தன்
மனிதனுக்காய் மனிதனாகிச் சாபமானார்.
அவருரைத்த சட்டத்தின் கூறுகளை
முழுமையுமாய் நிறைவேற்றி முடித்துவிட்டார்.
நெற்றியினைக் கிழித்தமுள்ளைப் பிறப்பித்த
மரக்கிளையும் அவர்கரத்தின் படைப்பாமே.
அகழ்ந்தெடுத்த ஆணிகளால் அறையுண்டார்
அதன்கனிமம் ஆழ்மண்ணில் புதைத்திருந்தார்.
திருவுடலை ஏந்திநின்ற கழுமரமும்
அவர்படைத்த கானகத்தில் வளர்ந்ததாமே.
அவர்மாண்ட குறுக்கையெனும் நெடுமரத்தைத்
தாங்கிநின்ற சிறுமலையும் அவருடைமை.
தலைமீது இருள்கொணர்ந்த கார்முகிலைத்
திருக்கரத்தால் புவிமறையச் செய்தனரே.
முகங்காணா மறைந்துகொண்ட கதிரவனும்
அவர்சொல்லால் வானத்தில் தோன்றியதாம்.
குருதியினைத் தெறிக்கச்செய்த ஈட்டிமுனை
திருத்தந்தை கொடுஞ்சினத்தில் வெந்ததாமே.
அவருடலைக் கிடத்திவைத்த கல்லறையும்
அவர்கரத்தின் பாறையினைக் குடைந்ததாமே.
திருத்தந்தை வலப்புறத்தின் அரியணையோ
என்றென்றும் அவரமரும் ஆசனமாம்
அனைவரது முழங்காலும் முடங்கிடவே
அணிவித்தார் பொன்முடியைப் பொலிவுடனே.
- F.W. பிட்

கூ. கிழியுண்ட திரை [27:51-54]

27:51 அவர் மரணம் அடைந்த தருணத்தில், தேவாலயத்தின் முக்கியமான இரண்டு அறைகளையும் பிரிக்கக்கூடியதும், வலுவானதும், பின்னப்பட்டதுமான திரையானது, கட்டபுலனுக்கு மறைவான கரத்தால் மேல்தொடங்கி கீழ்வரைக்கும் இரண்டாகக் கிழிக்கப்பட்டது. அதுகாறும் அந்தத் திரைச்சீலை பிரதான ஆசாரியனைத் தவிர மற்ற அனைவரையும் தேவன் தங்கும் உறைவிடமாகிய மகாபரிசுத்த ஸ்தலத்திலிருந்து விலக்கி வைத்திருந்தது. ஆண்டுக்கு ஒருமுறை மட்டுமே அந்த அதிதூய உள்அறைக்குள் அவன் செல்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டான்.

அந்தச் திரைச்சீலை இயேசுவின் சரீரத்திற்கு அடையாளமாயிருந்தது என்று எபிரெய நூலில் காண்கிறோம். அது கிழிக்கப்பட்டது, அவர் மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டதைக் குறிக்கிறது. அவரது மரணத்தின் வழியாக, “நாம் பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் பிரவேசிப்பதற்கு இயேசு

வானவர் தமது மாம்சமாகிய திரையின் வழியாய்ப் புதிதும் ஜீவனுமான மார்க்கத்தை நமக்கு உண்டுபண்ணினபடியால், அந்த மார்க்கத்தின் வழியாய்ப் பிரவேசிப்பதற்கு அவருடைய இரத்தத்தினாலே நமக்குத் தைரியம் உண்டாயிருக்கிறது” (எபி. 10:19,20). இன்று மிகவும் எளிமையான விசுவாசியும்கூட எந்தச் சமயத்திலும் ஜெபத்தின் மூலமாக தேவனுடைய சமூகத்திற்குச் சென்று அவரைத் தொழுதுகொள்ள இயலும். ஆனால் இந்தச் சிறப்பு பெரியதொரு விலை கொடுத்து வாங்கப்பட்டது என்பதை நாம் ஒருக்காலும் மறுந்துபோகக் கூடாது. இயேசுவின் திருரத்தமே அந்த விலைக்கிரயம்.

இறைமைந்தனின் மரணம் இயற்கையின் மீது பெரும் மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்தது. படைப்பாளருக்கும், படைப்பிற்கும் இடையேயுள்ள உணர்வுகளின் நெருக்கத்தை இது காட்டுவது போலத் தோன்றுகிறது. அப்பொழுது பெரும் பூமியதிர்ச்சி ஏற்பட்டு பெரிய கண்மலைகள் பிளந்தன, கல்லறைகளும் திறந்தன.

27:52,53 இயேசு கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்த பின்னரே, கல்லறைகளில் நித்திரையடைந்திருந்த பரிசுத்தவான்கள் எழுந்து பரிசுத்த நகரமாகிய எருசலேமுக்குள் சென்று, அநேகருக்குக் காணப்பட்டனர். அன்று உயிர்த்தெழுந்த பரிசுத்தவான்கள் மீண்டும் இறந்தார்களா அல்லது கர்த்தருடன் பரலோகத்திற்குச் சென்றார்களா என்னும் குறிப்பை வேதாகமம் தரவில்லை.

27:54 இயற்கையின் சீற்றங்களைக் கண்ணுற்ற ரோம நூற்றுக்கு அதிபதியும், அவனுடைய படைவீரரும் இயேசுவே தேவனுடைய குமாரன் என்னும் உறுதியைப் பெற்றனர்.⁵³ நூற்றுக்கு அதிபதியின் சொற்களின் பொருள் என்ன? இயேசு கிறிஸ்துவை அவன் கர்த்தரும் இரட்சகருமாக அறிக்கை செய்தானா? இல்லையேல் அவர் மற்ற மனிதர்களிலும் மேலானவர் என்று மட்டும் எண்ணினானா? நம்மால் அதனை உறுதியாகச் சொல்லமுடியாது. இயேசுவின் மரணத்தினால் இந்த இயற்கைச் சீற்றங்கள் ஏற்பட்டன என்னும் பயபக்திக்குரிய உணர்வை அவர்கள் பெற்றனர். அவருடன் அறையப்பட்ட கள்வரின் சாவால் இச்சீற்றங்கள் உண்டாகவில்லை என்பதையும் அவர்கள் அறிந்திருந்தனர்.

கெ. உண்மையுள்ள பெண்மணிகள் [27:55,56]

கலிலேயாவிருந்து உண்மையுள்ள மனதோடு இயேசு கிறிஸ்துவுக்குப் பணிபுரியும் நோக்

குடன் அவரைப் பின்தொடர்ந்து எருசலேமுக்கு வந்த பெண்களைக் குறித்துச் சிறப்பாக இங்கு எழுதப்பட்டுள்ளது. அவர்களில் **மகதலேனா மரியாளும், யாக்கோபுக்கும் யோசேக்கும் தாயாகிய மரியாளும்**, செபதேயுவின் மனைவியான சலோமியும் இருந்தனர். இப்பெண்களின் அச்சமற்ற பற்றுதல் பரிச்சிடும் வண்ணம் திகழ்கிறது. ஆண் மக்களாகிய சீடர்கள் தங்களுடைய உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள ஓடிவிட்டனர். ஆனால் இவர்களோ கிறிஸ்துவோடு உடனிருந்தனர்.

கே. யோசேப்பின் கல்லறையில் இயேசுவின் உடல் அடக்கம் செய்யப்படுதல் [27:57-61]

27:57,58 அரிமத்தியா ஊரானாகிய யோசேப்பு என்னும் ஐசுவரியவான், யூதர்களின் ஆலோசனைச் சங்கத்தின் உறுப்பினனாக இருந்தபோதிலும், இயேசுவைப் பிலாத்துவிடத்தில் ஒப்புவிக்க வேண்டும் என்னும் தீர்மானத்திற்கு உடன்படவில்லை (லூக்கா 23:51). அதுவரை மறைமுக சீடனாயிருந்த யோசேப்பு தான் கைக்கொண்டு வந்த முன்னெச்சரிப்பான நிலையை காற்றில் புறக்கவிட்டான். இயேசுவின் சரீரத்தை அடக்கம் செய்வதற்கு அனுமதிபெற பிலாத்துவிடத்தில் அவன் துணிச்சலுடன் சென்றான். ஆலோசனைச் சங்கத்தின் உறுப்பினன், சிலுவையில் அறையுண்டவரின் சரீரத்தை அடக்கம் செய்வதற்காக எடுத்த வெளியரங்கமான முயற்சி பிலாத்துவுக்கு வியப்பையும், யூதருக்கு எரிச்சலையும் உண்டாக்கியிருக்கும். அதனை நாம் கற்பனை செய்து பார்க்க முயலுவோம். இயேசுவின் சரீரத்தை யோசேப்பு அடக்கம்செய்த செயலினால், தனது பொருளாதாரத்தையும், சமுதாய மேன்மைகளையும், சமயச் சிறப்புகளையும் அடக்கம் செய்த வனாகவே விளங்கினான். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைக் கொலை செய்த கூட்டத்திலிருந்து அவன் தன்னை நிரந்தரமாக தனிமைப்படுத்திக் கொண்டான்.

27:59,60 பிலாத்து அனுமதி வழங்க, யோசேப்பு அன்புடன் இயேசுவின் சரீரத்திற்கு நறுமணமூட்டினான், அதனைத் துய்யதான மெல்லிய துப்பட்டியிலே சுற்றி, ஒவ்வொரு சுற்றுக்கும் இடையில் நறுமணவர்க்கங்களை இட்டான். பின்னர் அதைத் தனது புதிய கல்லறையில் வைத்து, வாசலை ஒரு பெரிய கல்லால் மூடினான். அந்தக் கல்லை உருட்டி, வாசலின் முன்பாக வெட்டப்பட்டிருந்த குழியில் வந்து தங்கும்படி செய்தான். அக்கல் இயந்திரக்கல் போன்று காணப்பட்டது.

“துன்மார்க்கரோடே அவருடைய பிரேதக் குழியை நியமித்தார்கள்; ஆனாலும் அவர் மரித்த போது ஐசுவரியவானோடே இருந்தார்” என்று ஏசாயா இதனைப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் உரைத்தான் (53:9). அவருடைய உடலை இன்னோம் பள்ளத்தாக்கில் எறிந்துவிட வேண்டுமென்று பகைஞர் திட்டமிட்டிருந்தனர் என்பதில் ஐயமேதுமில்லை. அங்கே எப்பொழுதும் எரிந்து கொண்டிருக்கும் தீயில் அது சாம்பலாகும் என்றோ, நரிகளுக்கு உணவாகும் என்றோ அவர்கள் நினைத்தனர். ஆனால் தேவனோ அவர்களது திட்டத்தை முறியடித்து, யோசேப்பைக் கொண்டு அவரது சரீரத்தை ஐசுவரியவான் களோடு அடக்கம் செய்வித்தார்.

27:61 யோசேப்பு கல்லறையை விட்டுச்சென்ற பின், மகதலேனா மரியாளும் யாக்கோபு, யோசே ஆகியோருடைய தாயும் கல்லறைக்கு எதிராக விழிப்போடு அமர்ந்திருந்தனர்.

கை. காவல் பண்ணப்பட்ட கல்லறை [27:62-66]

27:62-64 ஆயத்தநாள் என்னும் பஸ்கா பண்டிகையின் முதல் நாளில்தான் இயேசுவைச் சிலுவையில் அறைந்தனர். **மறுநாளிலே பிரதான ஆசாரியரும், பரிசேயரும்** மனக்கலக்கம் அடைந்தவராயிருந்தனர். தாம் உயிர்த்தெழு வதைப் பற்றி இயேசு முன்னுரைத்த நிகழ்ச்சிகள் அவர்களுடைய நினைவிற்கு வந்ததால், அவர்கள் **பிலாத்துவிடம்** சென்று கல்லறைக்குக் காவல் போடவேண்டுமென்று வேண்டினர். சீடர்கள் திட்டமிட்டு அவரது உடலைக் **களவாய் எடுத்துக்கொண்டு போய்**, அவர் உயிர்த்தெழுந்தார் என்று புதிய புரளியைக் கிளப்பிவிடுவார்கள் என்று எண்ணி, அதைத் தடுக்க எடுத்த முயற்சியே இது. அவ்வாறு நடந்தால் **முந்தின எத்தைப்பார்க்கிலும் பிந்தின எத்து கொடிதாகப்** போய்விடும் என்றும் அவர்கள் அஞ்சினார்கள். அதாவது அவர் உயிர்த்தெழுந்தார் என்னும் செய்தி, மேசியாவாகிய தேவகுமாரன் என்று அவர் உரிமைபாராட்டிய செய்தியைக் காட்டிலும் கேடுள்ளதாக விளங்கும் என்று அவர்கள் எண்ணினார்கள்.

27:65,66 “**உங்களுக்குக் காவல் சேவகர் உண்டே, போய் உங்களால் கூடிய மட்டும் பத்திரப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள்**” என்று பிலாத்து பதிலுரைத்தான். இச்சொற்கள் முன்னமே ரோமக் காவல்படை இப்பணிக்கென அவர்களிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டிருந்தது எனப் பொருள்படும்; இல்லையேல், “**உங்களுடைய விண்ணப்பம் ஏற்றுக்**

கொள்ளப்பட்டது. இதோ உங்களிடம் காவல் படையை ஒப்புவிக்கிறேன்” என்று பொருள் தரக்கூடியதாக இருக்கின்றன. “**உங்களால் கூடியமட்டும்**” என்னும் சொற்கள் உள்ளாத்தம் கொண்டதாக இருந்திருக்க வேண்டும். அவர்களால் முடிந்த மட்டும் செய்தனர், அவர்கள் கல்லறைக்கு முத்திரையிட்டனர், காவற்படையை அங்கு நிறுத்தினர். ஆனாலும் அவர்கள் சிறப்பாகப் போடுவித்த காவல் பயனற்றுப் போய்விட்டது. திருவாளர் அங்கர் இவ்வாறு கூறுகிறார்:

கல்லுக்கு முத்திரைபோட்டு, காவல் வைத்து, கல்லறையைப் பகைஞர் பத்திரப்படுத்திய செயல், அவர்கள் எடுத்த முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளாக இருந்தன (62-64). ஆனால் பொல்லாங்கின் திட்டங்கள் தேவனால் முறியடிக்கப்பட்டதுமன்றி, இவையே அரசரின் உயிர்த்தெழுந்த நிகழ்ச்சிக்கு மறுத்துரைக்க முடியாத ஆதாரங்களாக மாறின.⁵⁴

அரசரின் வெற்றி (அதி. 28)

அ. வெறுமையான கல்லறையும் உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தரும் [28:1-10]

28:1-4 ஞாயிறு காலை பொழுது புலரும் முன்னர், மரியாள் என்னும் பெயர் கொண்ட இரு பெண்டிர் கல்லறையைப் பார்க்க வந்தார்கள். அவர்கள் அவ்விடத்தை அடைந்தவுடன் பூமியிகவும் அதிர்ந்தது. கர்த்தருடைய தூதன் ஒருவன் வானத்திலிருந்து இறங்கிவந்து, கல்லறையின் வாசலில் இருந்த கல்லைப் புரட்டித் தள்ளி, அதின்மேல் உட்கார்ந்தான். வெண்மையான ஆடை அணிந்து, மின்னலைப் போன்று சுடரொளி வீச வந்திறங்கிய உருவத்தைக் கண்ட ரோமக் காவலர்கள் திடுக்கிட்டனர்.

28:5,6 அந்தப் பெண்கள் அச்சமடையத் தேவையில்லையென்று தூதன் உறுதி கூறினான். அவர்கள் தேடிவந்தவர் முன்னுரைத்த வண்ணம் உயிர்த்தெழுந்துவிட்டார். “**கர்த்தரை வைத்த இடத்தை வந்து பாருங்கள்**” என்று தூதன் அவர்களிடம் தொடர்ந்து கூறினான். கர்த்தர் வெளியே செல்வதற்காகக் கல் புரட்டப்படவில்லை. அவர் உயிரோடு எழுந்துவிட்டார் என்பதை அப்பெண்கள் காண்பதற்காகவே அது புரட்டப்பட்டது.

28:7-10 அந்த மகிமையான செய்தி அவருடைய சீடர்களுக்கு உடனடியாகச் சொல்லப்பட வேண்டும் என்று அந்தத் தூதன் அவர்களிடம் கூறினான். கர்த்தர் உயிரோடிருக்கிறார். அவர்

சீடர்களைக் கலிலேயாவில் சந்திப்பார். அப்பெண்கள் செய்தியைக் கூறுவதற்காகச் செல்லும் வழியில் இயேசு அவர்களுக்குக் காட்சியளித்தார். “**வாழ்க!**” என்னும் ஒற்றைச் சொல் கொண்டு அவர் அவர்களை வாழ்த்தினார்.⁵⁵ அவர்கள் அவருடைய பாதத்தில் வீழ்ந்து, அவரைத் தொழுதுகொண்டனர். பின்னர், அவருடைய சீடர்களை அவர் கலிலேயாவில் சந்திப்பதாகச் சொல்லும்படி அவரே அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்.

ஆ. பொய்சுவைக் கையூட்டுப்பற்ற சேவகர்கள் [28:11-15]

28:11 மயக்கம் தெளிந்த காவலரில் சிலர், அச்சம் மேற்கொண்டவர்களாக, பிரதான ஆசாரியரிடம் வந்து நடந்த செய்தியைக் கூறினர். அவர்கள் நோக்கம் தோல்வியடைந்தது! கல்லறை வெறுமையாயிற்று!

28:12,13 சமயத் தலைவர்களின் குழப்பத்தைக் கற்பனை செய்வது எளிது. ஆசாரியரும், மூப்பரும் புதியதொரு திட்டத்தை வகுத்தனர். வேறு வழியில்லை என்றுணர்ந்த ஆசாரியர், அற்புதமான கதையொன்றைத் திரித்து அதைக் கூறும்படிச் சேவகருக்கு கையூட்டுக் கொடுத்தனர். அதாவது **சேவகர்கள் நித்திரை பண்ணுகையில் சீடர்கள் இயேசுவின் சடலத்தைக் களவாடிச்** சென்றுவிட்டனர் என்பதே அக்கதை.

அவர்கள் கூறிய விளக்கம் பதிலுரைப்பதற்கு மாறாகக் கேள்விகளையே எழுப்புவதாக இருக்கிறது. காவல் காக்க வேண்டிய காவலர் ஏன் உறங்கினார்கள்? அவர்கள் உறக்கத்திலிருந்து விழிக்காதபடி சீடர்கள் கல்லை எவ்வாறு புரட்டித் தள்ளினார்கள்? ஒரே சமயத்தில் எல்லாக் காவலாளிகளும் எவ்வாறு உறங்கினர்? அவர்கள் உறங்கினார்கள் எனில், சீடர்கள் சரீரத்தைத் திருடியதை எவ்வாறு அறிவார்கள்? இந்தக் கதை உண்மையெனில் அதைச் சொல்வதற்கு அவர்களுக்குக் கையூட்டு கொடுக்க வேண்டியதன் அவசியமென்ன? சீடர்கள் சரீரத்தைக் களவாடிச் சென்றிருப்பார்கள் எனில், சடலத்தைச் சுற்றியிருந்த துணியை அவிழ்ப்பதற்கும், தலையைச் சுற்றியிருந்த துணியை மடித்துவைப்பதற்கும் நேரம் எடுத்துக்கொண்டது ஏன்? (லூக்கா 24:12; யோவான் 20:6,7).

28:14 உண்மையில், தாங்களே குற்றத்தில் சிக்கிக்கொள்ளக் கூடிய கதையைச் சொல்லும்படி சேவகர்களுக்குப் பணம் கொடுக்கப்பட்டது. ரோமச் சட்டத்தின்படி காவல் பண்ண வேண்டிய

நேரத்தில் உறங்கினால் மரண தண்டனைதான் கிடைக்கும். ஆகவே, இக்கட்டுக்கதை தேசாதிபதியின் செவியை எட்டுமென்றால் யூதத் தலைவர்கள் தலையிட்டு அவர்களைத் தப்புவிப்பதாகப் போர்ச்சேவகரிடம் உறுதியளித்தனர்.

சத்தியம் தன்னைத்தான் மெய்ப்பிக்கும், பொய்யை நிலைநிறுத்த எண்ணிலடங்கா பொய்களைக் கூறவேண்டியதுவரும் என்னும் பாடத்தை ஆலோசனைச் சங்கத்தார் அப்பொழுது கற்றுக் கொண்டனர்.

28:15 ஆயினும் இந்தக் கட்டுக்கதை யூதருக்குள்ளே இந்நாள் வரைக்கும் வழங்கிவருகிறது. புறவினத்தாரும் இக்கதையைக் கூறி வருகின்றனர். இன்னும் பல கட்டுக்கதைகளும் உள்ளன. வில்பர் ஸ்மித் என்பார் அவற்றுள் இரண்டினைச் சுருங்கக் கூறியுள்ளார்:⁶

1. முதலாவது கதையில் பெண்கள் தவறான வேறொரு கல்லறைக்குச் சென்றுவிட்டனர் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதனைச் சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். உங்களுக்கு அன்பான ஒருவருடைய கல்லறையை வெள்ளிக்கிழமை மாலை கண்ட நீங்கள் ஞாயிற்றுக்கிழமை காலைக்குள் மறந்து விடுவீர்களா? மேலும் அது அரிமத்தியா யோசேப் புகுச் சொந்தமான கல்லறைத்தோட்டமன்று. அது அவருக்குச் சொந்தமான தனிப்பட்ட தோட்டம். அங்கு வேறு கல்லறைகள் இல்லை.

அங்கு வேறு கல்லறைகள் இருந்ததாக வைத்துக் கொள்வோம். உண்மையில் அங்கு வேறு கல்லறைகள் இல்லை. இடத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமல், கண்ணீர் நிறைந்த கண்களோடு அந்தப் பெண்கள் தவறான கல்லறைக்குச் சென்று விட்டனர். அவர்கள் பெண்களாதலால் தவறு நேர்ந்துவிட்டது எனவும் கொள்வோம். ஆனால், அஞ்சா நெஞ்சம் கொண்ட சீமோனும், யோவானும் அழவில்லை, அவர்களும் கல்லறைக்குச் சென்று அது வெறுமையாக இருந்ததைக் கண்டனர். அவர்களும் தவறான கல்லறைக்குச் சென்றிருக்கக் கூடுமா? அதற்கும் மேலாக அவர்கள் அங்கு சென்று கல்லறை வெறுமையாக இருந்ததைக் கண்டபோது, அங்கிருந்த தேவதூதன், “அவர் இங்கே இல்லை; தாம் சொன்னபடி உயிர்த்தெழுந்தார்; கர்த்தரை வைத்த இடத்தை வந்து பாருங்கள்” என்று கூறக் கேட்டனரே. தேவதூதனும் தவறான கல்லறைக்குச் சென்றான் என்று நீங்கள் எண்ணுகிறீர்களா? எனினும் “புத்திமான்கள்” பலர் இக்கதையை நம்புகின்றனர் என்பதை மறக்காதீர்கள். இது அர்த்தமற்ற வாதமே.

2. இயேசு இறந்துபோகவில்லை, மயக்க மடைந்துவிட்டார்; பின்பு எப்படியோ மயக்கம் தெளிந்து அந்தக் கல்லறையிலிருந்து வெளியேறிவிட்டார் என்று சிலர் கூறுகின்றனர். அந்தக் கல்லறை ரோம அரசாங்கத்தின் முத்திரை போடப்பட்ட பெரிய கல்லினால் மூடப்பட்டிருந்தது. அக் கல்லறையின் உட்புறமாக இருந்து எந்த மனிதனாலும் அந்தக் கல்லைப் புரட்டித்தள்ளி வெளியேறமுடியாது. மேலும் அந்தக்கல் வாசலருகில் இருந்த பள்ளத்தில் வந்து நிற்கும்படி அது செதுக்கப்பட்டிருந்தது. சிலுவையில் அடிக்கப்பட்டு வலிமையெல்லாம் இழந்துபோன ஒருவரால் அங்கிருந்து எவ்வாறு வெளியே வர முடியும்.

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதல் வரலாற்றில் அசைக்க முடியாத ஆதாரங்களுடைய நிகழ்ச்சியாகும். பல பாடுகள் அனுபவித்த அவர் உயிர்த்தெழுந்த பின் அவருடைய சீடர்களுக்குக் காட்சியளித்தார்; மறுக்க முடியாத ஆதாரங்களினால் அதனை அவர்களுக்கு மெய்ப்பித்தார். அவருக்குப் பிரியமான பலருக்கு அவர் காட்சியளித்ததை எண்ணிப் பாருங்கள்.

1. மகதலேனா மரியாளுக்குக் காட்சியளித்தல் (மாற்கு 16:9-11)
2. பெண்களுக்குக் காட்சியளித்தல் (மத். 28:8-10)
3. பேதுருவுக்குக் காட்சியளித்தல் (லூக்கா. 24:34)
4. எம்மாவுக்குச் செல்லும் பாதையில் இரண்டு சீடருக்குக் காட்சியளித்தல் (லூக். 24:13-32)
5. தோமாவைத் தவிர மற்ற சீடருக்குக் காட்சியளித்தல் (யோவான் 20:19-25)
6. தோமாவும் உட்பட சீடர்களுக்கெல்லாம் காட்சியளித்தல் (யோவான் 20:26-31)
7. கலிலேயாக் கடற்கரையில் ஏழு சீடருக்குக் காட்சியளித்தல் (யோவான் 21)
8. 500 பேருக்கு மேற்பட்டோருக்குக் காட்சியளித்தல் (1 கொரி. 15:7)
9. யாக்கோபுக்குக் காட்சியளித்தல் (1 கொரி. 15:7)
10. ஓலிவ மலையில் சீடருக்குக் காட்சியளித்தல் (அப். 1:3-12)

நம்முடைய கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் அசைக்க முடியாத வலிமைமிக்க அஸ்திபாரக் கல்லாக

இருந்து, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதல் என்னும் ஆதாரத்துடன் கூடிய வரலாற்று நிகழ்ச்சியாக விளங்குகிறது. இந்த அஸ்திபாரத்தின் மீது நீங்களும், நானும் நின்று விசுவாசத்திற்காகப் போராடுவோம். ஏனெனில் நாம் நிற்கும் அஸ்திபாரம் முரண்பாடற்றதும், எவரும் எதிர்த்துப்பேசக் கூடாததுமாக உள்ளது. அதனை மற்றவர்கள் மறுத்துரைக்கலாம். ஆயினும் அதனைப் பொய்யென்று மெய்ப்பிக்க முடியாது.

இ. மாபெரும் ஆணை [28:16-20]

28:16,17 கலிலேயாவில் பெயர் சொல்லப் படாத மலையொன்றில் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து தமது சீடர்களுக்குக் காட்சியளித்தார். இந்தக்காட்சி மாற்கு 16:15-18 மற்றும் 1 கொரிந்தியர் 15:6 ஆகிய வேத பகுதிகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் மீண்டும் ஒன்று கூடியது எத்தனை அருமையானது! அவருடைய பாடுகள் என்றென்றைக்குமாக முடிந்துபோயின. அவர் உயிரோடிருப்பதால் அவர்களும் உயிரோடிருப்பார்கள். மகிமை நிறைந்த உடம்போடு அவர்களுக்கு முன்பாக அவர் நின்றார். சிலருடைய உள்ளங்களை ஐயங்கள் ஆட்கொண்டிருந்த போதிலும், உயிரோடிருப்பவரும் அன்புகூருகிற வருமாகிய கர்த்தரை அவர்கள் தொழுது கொண்டனர்.

28:18 வானத்திலும், பூமியிலும் சகல அதி காரமும் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதைக் கர்த்தர் அவர்களிடம் விளக்கிக் கூறினார். ஒருபொருளில், சகல அதிகாரத்தையும் அவர் எப்பொழுதும் உடையவராயிருந்தார். ஆனால் இங்கே புதிய படைப்பின் தலைவர் என்னும் நிலையில் அவருக்குரிய அதிகாரத்தைப்பற்றி அவர் பேசினார்.

அவர் மரணமடைந்து உயிர்த்தெழுந்த நேரம் முதற்கொண்டு, தேவன் அவருக்குக் கொடுத்த வர்களுக்கெல்லாம் நித்திய வாழ்வினைத் தருவதற்கான அதிகாரத்தைப் பெற்றார் (யோவான் 17:2). படைப்புகள் யாவற்றிற்கும் முதற்பேறானவர் என்னும் நிலையில் அவர் எப்பொழுதும் அதிகாரம் உடையவராக இருந்தார். இப்பொழுதோ, அவர் மீட்பின் திட்டத்தை நிறைவேற்றிய காரணத்தினால், “அவரே எல்லாவற்றிலும் முதல்வராய் இருக்கும்படி, அவரே ஆதியும் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்த முதற்பேறுமானவர்” என்னும் நிலையில் அதிகாரம் உடையவராயிருக்கிறார் (கொலோ. 1:15,18).

28:19,20 புதுப்படைப்பின் தலைவர் என்னும் நிலையில், இராஜ்யத்தின் தற்கால அமைப்பில் வாழும் எல்லா விசுவாசிகளும் கைக்கொள்ள வேண்டிய “மாற்றமில்லா கட்டளைகள்” அடங்கிய மாபெரும் ஆணையை அவர் வெளியிட்டார். அரசர் மறுதலிக்கப்பட்ட சமயத்திலிருந்து அவரது இரண்டாம் வருகை வரையினில் இந்தத் தற்கால அமைப்பு செயல்பாட்டில் உள்ளது.

மாபெரும் ஆணையில் மூன்று கூறுகள் உள்ளன. அவை ஆலோசனைகளாகத் தரப்படாமல் கட்டளைகளாகவே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1. “நீங்கள் புறப்பட்டுப்போய் சகல ஜாதி களையும் சீடராக்குங்கள்.” உலகம் முழுவதும் மாற்றம் பெறும் என்பது இதன் அனுமானம் அன்று. நற்செய்தி அறிவிக்கப்படுவதன் வாயிலாக, எல்லா நாடுகளிலிருந்தும், இனத்தாரிலிருந்தும், மொழிபேசுவோரிலிருந்தும் இரட்சகரின் மாணாக் கராக அல்லது அவரைப் பின்பற்றும் சீடராக மக்கள் மாற்றம் பெறுவதை அவருடைய சீடர்கள் கண்கூடாகக் காண்பார்கள்.

2. “பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்தினாலே அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுங்கள்.” திருமுழுக்கைக் குறித்து போதிப்பதும், அது கைக்கொள்ள வேண்டிய கட்டளை என்னும் இன்றியமையாத தன்மையை எடுத்துரைப்பதும் கிறிஸ்துவின் தூதுவர்களின் பொறுப்பாகும். முவொரு தேவனுடன் தாங்கள் ஒன்றாக இணைக்கப்படுவதை விசுவாசிகளின் ஞானஸ்நானத்தின் மூலமாகக் கிறிஸ்தவர்கள் வெளியரங்கமாக எடுத்துரைக்கின்றனர். தேவனே அவர்களுடைய பிதா என்றும், இயேசு கிறிஸ்துவே அவர்களுடைய கர்த்தரும் இரட்சகரும் ஆவார் என்றும், பரிசுத்த ஆவி தங்களுக்குள்ளே வாசமாயிருக்கிறார், வல்லமையைத் தருகிறார், கற்பிக்கிறார் என்றும் அவர்கள் அங்கீகரிக்கின்றனர். நாமம் என்னும் சொல் ஒருமையில் இருப்பதைக் காண்க. மூன்று நபர்கள் - பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி; ஆயினும் ஒரே நாமம் அல்லது சாராம்சம்.

3. “நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிட்ட யாவையும் அவர்கள் கைக்கொள்ளும்படி அவர்களுக்கு உபதேசம்பண்ணுங்கள்.” நற்செய்தி பகர்வதற்கும் அப்பால் இம்மாபெரும் ஆணை செல்கிறது. மனிதர்களை மனமாற்றம் அடையச் செய்த பின்னர் அவர்களுடைய ஆன்மீகத் தேவைகளை அவர்களே பெற்றுக் கொள்ளட்டும் என்று விட்டுவிடக்கூடாது. புதிய ஏற்பாட்டில் காணப்படுகின்ற கிறிஸ்துவின் கட்டளை

களுக்கு அவர்கள் கீழ்ப்படியும்படி அவர் களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டும். சீடத்துவத்தின் உட்பொருள் குருவைப்போல் ஆகுதலாகும். அதற்கென வேதத்தை முறையாகக் கற்கச் செய்தலும், கீழ்ப்படியச் செய்தலும் அவசியம்.

அதனைத் தொடர்ந்து, **உலகத்தின் முடிவு பரியந்தம்** தாம் அவர்களுடன் இருப்பதாக இரட்சகர் தமது சீடர்களுக்கு வாக்களித்தார். அவர்கள் தனித்தும் உதவியற்ற நிலையிலும் இனிமேல் இருக்கப்போவதில்லை. அவர்களுடைய ஊழியத்திலும், பயணத்திலும் தேவகுமாரனின் ஐக்கியத்தை அவர்கள் அனுபவிப்பார்கள். “சகல” என்னும் சொல் நான்குமுறை கையாளப்

பட்டுள்ளதை இம்மாபெரும் ஆணையில் காண்கிறோம். **சகல அதிகாரம்; சகல ஜாதிகள்** (நாடுகள்); **சகல பொருட்கள்** (யாவையும்); **சகல நாட்கள்**. இவ்வண்ணம் மகிமை நிறைந்த கர்த்தரிடத்திலிருந்து பிறந்த மாபெரும் ஆணையோடும், மாறாத ஆறுதலோடும் இந்த நற்செய்தி நூல் முடிவடைகிறது. இருபது நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னரும் கர்த்தருடைய சொற்கள் நம்பகத்தன்மையோடும், பொருத்தமுடைய நிலையிலும், நடைமுறைப்படுத்தக் கூடியவையாகவும் உள்ளன. அவர் இட்ட பணி இன்னும் முற்றுப்பெறவில்லை. அவரது கடைசி ஆணையைத் தொடர்ந்து செயலாற்ற நாம் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறோம்?

அடிக்குறிப்புகள் - End Notes

1. (1:1) **யாவே** என்னும் எபிரெயப் பெயர் தமிழ் மொழிக்கேற்ப **யெகோவா** என உச்சரிப்பைப் பெற்றது. அப்பெயர் “கர்த்தர்” என்று வழிவழியாக மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதுபோன்றே யேசுவா என்னும் பெயர் தமிழில் ஓலியின் அடிப்படையில் இயேசு என்று மாற்றம் பெற்றுள்ளது.

2. (4:2,3) தெரிநிலை வினை அதாவது செய்தியை எடுத்துரைக்கும் கூற்றாக இது விளங்குகிறது. இந்த வசனத்தை, “நீர் தேவனுடைய குமாரனேயானால், அதனை நான் உண்மையென ஒப்புக்கொள்கிறேன்” என்றோ, “நீர் தேவனுடைய குமாரனாக இருப்பதால்” என்றோ பொழிப்புரையாக எடுத்துரைக்கலாம்.

3. (விளக்கக் குறிப்பு) காலப்பாடுபாடு – மனித வரலாற்றில் மனுக்குலத்துடன் தேவன் ஒரு குறிப்பிட்ட கால கட்டத்தில் ஈடுபடுகின்ற முறையை விவரிக்கும் ஆட்சிமுறை அல்லது நிருவாகமே “காலப்பாடுபாடு” ஆகும். இது ஒரு குறிப்பிட்ட கால அளவைக் குறிக்காமல், எந்தக் காலத்திலும் தேவன் நடைமுறைப்படுத்தும் குறிப்பிட்ட திட்டத்தையே குறிக்கிறது. ‘நேருவின் அரசாங்கம்’ என்று நாம் குறிப்பிடும்போது, அவர் பிரதம மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் பின்பற்றிய கொள்கைகளையே குறிப்பிடுகிறோம். அதற்கு ஒப்பாக இதனைப் பொருள்கொள்ள வேண்டும்.

4. (5:13) Albert Barnes, *Notes on the New Testament, Matthew and Mark*, p. 47.

5. (5:22) NU என்று குறிப்பிடப்படும் நடுநிலைப் பிரதியில் **நியாயமில்லாமல்** என்ற சொல் விடுபட்டுள்ளது. நியாயமாகக் கோபம் கொள்ளாதலையும் இது தவிர்க்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறது.

6. (5:44-47) NU எனப்படும் பிரதியில் **ஆயக் காரர்** என்னும் சொல்லுக்குப் பதிலாக **புறவினத்தவர்** என்னும் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

7. (5:44-47) பெரும்பான்மைப் பிரதியில் **சகோதரர்** என்னும் சொல்லுக்குப் பதிலாக **சிநேகிதர்** என்னும் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

8. (6:13) வழிபாட்டு நோக்கத்துடன் இந்தத் துதிப்பாடல் 1 நாளாகமம் 29:11 –ஐத் தழுவி எழுதப்பட்டது எனச் சிலர் வேத அறிஞர்கள் கற்பிக்கின்றனர். இது ஓர் ஊகம் என்றே சொல்ல வேண்டும். சீர்திருத்த வாதிகள் பாரம்பரியமாக ஏறெடுக்கிற ஜெபத்தின் அமைப்பை (KJV) இது சரியானது என உறுதிசெய்கிறது.

9. (7:13,14) “ஜீவனுக்குப் போகிற வாசல் எவ்வளவு இடுக்கமும் வழி நெருக்கமுமாயிருக்கிறது அதைக் கண்டுபிடிக்கிறவர்கள் சிலர்!” என்னும் வியப்புத் தொனியோடு இவ்வசனம் நடுநிலைப் பிரதியிலும் (NU) பெரும்பான்மைப் பிரதியிலும் (M) காணப்படுகிறது. பாரம்பரியப் பிரதிக்கு (TR) எதிராக எந்தெந்த வசனங்கள் நடுநிலைப் பிரதியிலும் (மிகவும் பழைமையானது) பெரும்பான்மைப் பிரதியிலும் ஒன்றோ

டொன்று பொருத்தமுடையவையாக இருக்கின்றனவோ அவை நிச்சயமாகச் சரியாகவே இருக்கும். அவ்விடங்களில் KJV மொழிபெயர்ப்பு வேதாகமப் பிரதிகளின் ஆதரவை முழுமையாகப் பெறவில்லை.

10. (7:28, 29) Jamieson, Fausset & Brown, *Critical and Explanatory Commentary on the New Testament*, V: 50.

11. (8:2) வேதத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள குஷ்டரோகங்கள் ஹேன்சன் நோய் என்று கருதப்படும் கடுமையான பிணியைக் குறிப்பதில்லை. எடுத்துக் காட்டாக லேவியராகமத்தில் ஒரு வீட்டையோ ஆடையையோ தொற்றிக்கொள்ளக்கூடிய தன்மையை இச்சொல் குறிக்கிறது.

12. (8:16, 17) Arno C. Caebelein. *The Gospel of Matthew*, P: 193.

13. (8:28) நடுநிலைப் பிரதி **கதரேனஸ்** என்று குறிப்பிடுகிறது. அவ்வூரின் பெயரும் நாட்டின் பெயரும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையதாயிருக்கின்றன.

14. (9:16) Gaebelein, *Matthew*, p. 193.

15. (9:17) W. L. Pettingill, *Simple Studies in Matthew*, pp. 111, 112.

16. (10:8) The majority of mss. Omit "raise the dead" here.

17. (10:21) J. C. Macaulay, *Obedient Unto Death: Devotional Studies in John's Gospel*, 11:59.

18. (10:41) Arthur T. Pierson, "The Work of Christ for the Believer", *The Ministry of Keswick, First Series*, p. 114.

19. (11:27) Alva J. Gospel McClain, *The Greatness of the Kingdom*, p. 311.

20. (11:30) J. H. Jowett, Quoted in *Our Daily Bread*.

21. (12:8) E. W. Rogers, *Jesus the Christ*, pp. 65, 66.

22. (12:19) McClain, *Kingdom*, p: 283.

23. (12:21) Kleist and Lilly, *The New Testament rendered from the Original Greek with Expanded Notes*, p. 45.

24. (12:27) Ella E. Pohle, *C. I. Scofield's Question Box*, p. 97.

25. (12:34,25) நடுநிலைப்பிரதியும், பெரும்பான்மைப் பிரதியும் "இருதயமாகிய" என்ற சொல்லைச் சேர்க்காமல் விடுத்தபோதிலும், அச்சொல் தொக்கி நிற்கிறது.

26. (13:13) H. Chester Woodring, Unpublished class notes on Matthew, Emmaus Bible School, 1961.

27. (13:22) G. H. Lang, *The Parabolic Teaching of Scripture*, p. 68.

28. (13:24-26) Merrill F. Unger, *Unger's Bible Dictionary*, p. 1145.

29. (13:33) J. H. Brookes, *I Am Coming*, p.65.

30. (13:49, 50) Gaebelein, *Matthew*, p. 302.

31. (14:4, 5) Source unknown.

32. (16:2,3) இஸ்ரவேல் நாட்டிற்கே இந்த வானிலைக் குறிப்புகள் பொருந்தும். மேலை நாடுகளுக்கு இவை பொருந்தா! பொதுவான நிலையில் நமது தமிழ் நாட்டிற்கு இந்த வானிலைக் குறிப்புகள் பொருந்தக்கூடியவையே!

33. (16:7-10) 5000 பேருக்கு உணவளித்த நிகழ்ச்சியின்போது குறிப்பிடப்பட்டுள்ள **பன்னிரண்டு கூடைகளின் (Kophinai)** கொள்ளளவு, 4000 பேருக்கு உணவளித்த நிகழ்ச்சியின்போது குறிப்பிடப்பட்டுள்ள **ஏழு கூடைகளின் (Sporides)** கொள்ளளவைவிடக் குறைவாயிருக்கக் கூடும்.

34. (16:17,18) G. Campbell Morgan, *The Gospel According to Matthew*, p. 211.

35. (16:19) Charles C. Ryrie, ed., *The Ryrie Study Bible, New King James Version*, 1506.

36. (16:20) James S. Stewart, *The Life and Teaching of Jesus Christ*, p. 106.

37. (16:26) Donald Grey Barnhouse, *Words Fitly Spoken*, p. 53.

38. (18:11) It is omitted by the NU text, but contained in the majority of mss. (M).

39. (20:15) James S. Stewart, *A Man in Christ*, p. 252.

40. (20:31-34) Gaebelein, *Matthew*. p. 420.

41. (21:6) J. P. Lange, *A Commentary on the Holy Scriptures*, 25 Vols., pagination unknown.

42. (23:9, 10) H. G. Weston, *Matthew: the Genesis of the New Testament*, p. 110.

43. (23:14) நடுநிலைப் பிரதி (NU) இரண்டாவது **ஐயோவைச்** சேர்க்கவில்லை.

44. (23:25,25) பெரும்பான்மைப் பிரதியில் அநீதி என்ற சொல்லுக்கும் பதிலாக (adikia), சுய இன்ப அனுபவம் (akrasia) என்ற சொல் இடம் பெற்றுள்ளது.

45. (24:29) 1. Velikovsky, *Earth in Upheaval*. val, p. 136.

46. (24:30) பூமியையும் நிலத்தையும் குறிக்கக் கூடிய ஒரே கிரேக்க மொழிச் சொல் “gao” இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

47. (24:34) F. W. Grant, "Matthew - Numerical Bible, The Gospels", p. 230.

48. (24:36) நடுநிலைப்பிரதி (NU) “**குமாரனும் அறியார்**” என்னும் சொற்றொடரைக் கொண்டுள்ளது.

49. (25:28, 29) *Our Lord's Teachings About Money* (tract), pp. 3, 4.

50. (26:64) இந்த வசனத்தில் மூன்று முறை you (நீர்/நீங்கள்) என்னும் பொருள்கொண்ட பிரதிச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முதலில் அது பொருளை வலியுறுத்திச் சொல்லும்வண்ணம் ஒருமையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (su). இரண்டாவது உங்களுக்கு (humasu) என்னும் பன்மைச் சொல்லாகும். மூன்றாவது (நீங்கள்) காண்பீர்கள் என்னும் வினைச் சொல்லோடு தொக்கி நிற்கும் சொல்லாகும்.

51. (26:64) R. C. H. Lenski, *The interpretation of St. Matthew's Gospel*, p. 1064.

52. (27:37) எல்லாப் பகுதிகளையும் ஒன்றிணைத்துப் பார்க்குங்கால், “**நசரேயனாகிய இயேசு என்னும் இவன் யூதருடைய ராஜா**” என்று காணப்படும். ஒவ்வொரு நற்செய்தி நூலாசிரியரும் வெவ்வேறு மொழியில் எழுதப்பட்டவற்றை முழுவதும் எடுத்து எழுதியிருக்கக் கூடும். ஆகவே அவை ஒன்றுக் கொன்று வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன.

53. (27:54) கிரேக்க மொழியில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும் பயனிலைப் பெயர்ச்சொற்களுக்கு முன் சுட்டிடைச்சொல் இடம் பெறாது (கால்வெல் 5 -ஆம் விதி).

54. (27:65, 66) Merrill F. Unger, *Unger's Bible Handbook*, p. 491.

55. (28:9) “**வாழ்க**” என்பது கிரேக்க மொழியில் சொல்லப்படும் பொதுவான வாழ்த்தாகும். NKJV -யில் “**சந்தோஷமாய் இருப்பீர்களாக**” (Rejoice) என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள இச்சொல் உயிர்த்தெழுந்த நாள் காலையில் வாழ்த்துக் கூறுவதற்கு மிகவும் பொருத்தமுடையதாகும்.

56. (28:15) Wilbur Smith, "In the Study," *Moody Monthly*, April, 1969.

BIBLIOGRAPHY

Barnhouse, Donald Grey. *Words Fitly Spoken*. Wheaton: Tyndale House Publishers, 1969.

Caebelien, A. C. *The Gospel of Matthew*. New York: Loizeaux Bros., 1910.

Kelly, William. *Lectures on Matthew*, New York: Loizeaux Bros., 1911.

Lenski, R. C. H, *The Interpretation of Saint Matthew's Gospel*. Minneapolis: Augsburg Publishing House, 1933.

Macaulay, J. C. *Behold Your King*. Chicago: The Moody Bible Institute, 1982.

Morgan, G. Campbell. *The Gospel According to Matthew*. New York: Fleming H. Revell Company, 1929.

Pettingill, W. L. *Simple Studies in Matthew*. Harrisburg: Fred Kelker, 1910.

Tasker, R. V. G. *The Gospel According to St. Matthew*, TBC. Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Company, 1961.

Thomas, W. H. Griffith. *Outline Studies in Matthew*. Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Company, 1961.

Weston, H. G. *Matthew, the Genesis of the New Testament*. Philadelphia: American Baptist Publication Society, n.d.

Periodicals and Unpublished Material

Smith, Wilbur. "In the Study," *Moody Monthly*, April, 1969.

Woodring, H. Chester. *Class Notes on Matthew*, 1961, Emmaus Bible School, Oak Park, IL (now Emmaus Bible College).

மாற்கு எழுதின சுவிசேஷம்

முன்னுரை

“மாற்கு நற்செய்தி நூலைப் படிக்கும் கிறிஸ்தவர், மகிமை நிறைந்த கர்த்தருடைய மாதிரியை ஓரளவு பின்பற்றி, இறைப்பணியாற்ற வாஞ்சையுள்ளவராக மாற்றம் பெற்று, அதற்கான புத்துணர்ச்சியையும் ஊக்கத்தையும் அதில் கண்டடைகிறார்.”

– ஆகஸ்ட் வான் ரின்

1. திருமறை நூல்வரிசையில் இந்நூல் பெற்றுள்ள சிறப்புமிக்க தனி இடம்

நற்செய்தி நூல்களிலேயே மாற்கு எழுதிய நூல் மிகச் சிறியதாகும். மேலும் இந்நூலில் காணப்படும் விவரங்களில் 90 விழுக்காடு, மத்தேயு மற்றும் லூக்கா ஆகிய நூல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. அவ்வாறாயின் இந்நூல் அளிக் கும் பங்கு யாது? இந்நூல் இல்லாதிருப்பின் அதன் விளைவாகப் பயன் குன்றிவிடுமோ?

முதலாவதாக, நூலாசிரியரின் கருத்துச் செறி வும், குறிப்புகளை எளிமையான முறையில் எழுதி வழங்கியுள்ள ஆற்றலும் அன்னாருடைய நற்செய்திநூலை கிறிஸ்தவ விசுவாசத்திற்குரிய மிகச்சிறந்த அறிமுகமாக ஆக்கித்தந்துள்ளன. புதிய இடங்களில் நற்செய்திப்பணி மேற்கொள் ளப்படுகின்றபோது இந்நூலே முதலாவதாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டு அறிமுகப்படுத்தப்படு கிறது.

இந்நூல் செய்திகளை, நேரடியாகவும் விரை வாகவும் சொல்லும் பாணியைக் கொண்டுள் ளது. அதாவது ரோம நாட்டு மக்களுடைய தேவைக்கேற்ப, அவ்வகையில் வாழும் தற்கால மனித இனத்திற்கும் இது குறிப்பிடத்தக்க வகை யில் உகந்த நூலாக விளங்குகிறது. அது மட்டு மின்றி இதனுடைய பொருளடக்கம் இந்நூலைத் தனிச்சிறப்புடையந்த நூலாக எடுத்துக்காட்டு கிறது.

பெரும்பாலும் மத்தேயு மற்றும் லூக்கா ஆகி யோர் எழுதிய நூல்களில் இடம் பெற்றுள்ள செய் திகளையே இந்நூல் எடுத்தியம்பியபோதும், மற்றவர்கள் தந்திராத வண்ணப் பொலிவுடன் மாற்கு இந்நூலைத் தீட்டியுள்ளார். பிற நற்செய்தி களில் இடம்பெற்றிராத ஓரிரு செய்திகளும் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. இயேசு கிறிஸ்து

தமது சீடர்களைப் பார்த்த பார்வை, அவர் அடைந்த சினம், எருசலேம் நகரை நோக்கி முந்தி நடந்த செயல் ஆகியவை பற்றி இவர் தந் துள்ள குறிப்புகள் இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாய் விளங்குகின்றன. பேதுருவின் இறுதி நாட்களில், அவரோடு கொண்டிருந்த ஐக்கியத்தின் பயனாக மாற்கு இக்கலைவண்ணங்களைப் பெற்றுக் கொண்டார் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. இந்நூல் பேதுருவின் பழைய அனுபவங்களின் நினைவுகூருதலையாகும் என்று வழிவழியாகச் சொல்லப்பட்டுவருகிறது; அது சரியென்றே தோன்றுகிறது. பேதுருவைக் குறித்த தனிப்பட்ட விவரங்கள், அவருடைய செய்கைகள் ஆகி யவை இந்நூலில் மிகுதியாக இடம் பெற்றுள்ளன. இதில் உரைக்கப்பட்டுள்ள விவரங்கள், நேரடி யாகக் கண்ட ஒரு சாட்சியோடு இந்நூலாசிரியர் தொடர்புடையவராக இருந்தார் என்பதை மிகத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றன.

நிர்வாணமாக ஓடிய இளைஞன் என்று 14:51 - இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவர் மாற்கு என்றே பொது வாக நம்பப்படுகிறது. இந்த விவரத்தின் வாயி லாக அவர் தம் கையெழுத்தைத் தன்னடக்கத் துடன் பதித்துள்ளார். (நற்செய்தி நூல்களின் தலைப்புகள் மூல நூலில் இடம் பெறவில்லை.) மாற்கு எருசலேமில் வாழ்ந்தவர். அந்த இளைஞர் இந்த நற்செய்தி நூலோடு எவ்வகையிலும் தொடர்பற்றவர் எனில், அச்சிறு நிகழ்ச்சியை இந் நூலில் குறிப்பிட வேண்டிய தேவையில்லை. ஆகவே வழிவழியாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிற இக்கருத்தும் சரியென்றே தோன்றுகிறது.

2. நூலாசிரியர்

இரண்டாவது நற்செய்திநூல் யோவான் மாற்கு என்பவரால் எழுதப்பட்டது என்னும் சபை யின் ஏகமனதான பழங்காலக் கருத்தைப் பல எழுத்தாளர்கள் ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர்.

எருசலேம் நகரில் வாழ்ந்த மரியாளின் மகனே இந்த மாற்கு. அவர்களது சொந்த இல்லம் அந்த நாட்களில் கிறிஸ்தவர்களின் சபை கூடும் இடமாகத் திகழ்ந்தது.

இதற்கான புறச்சான்றுகள் பழமை வாய்ந்தவை, வலிமை படைத்தவை. அவை ரோமப் பேரரசின் பற்பல பகுதிகளிலும் காணக்கிடக்கின்றன. பேதுருவின் உடல் ஊழியராகிய மாற்கு இந்த நூலை இயற்றினார் என்று யோவானாகிய மூப்பர் (இந்த யோவான் பெரும்பாலும் அப்போஸ்தலனாக இருக்கக்கூடும், அல்லது அக்காலத்தில் வாழ்ந்த வேறொரு சீடனாக இருந்திருக்கலாம்) குறிப்பிட்டிருப்பதாக கி.பி. 110-இல் பாப்பியாஸ் எழுதியுள்ளார். ஐஸ்டன் மார்கியர், ஐரேனியஸ், தெர்தூலியன், அலெக்சாந்திரியா கிளமண்ட், ஓரிஜன் ஆகியோர் இந்நூலாசிரியர் மாற்கு என்பதை ஒப்புக்கொள்கின்றனர். கள்ள போதகர் மார்கியான் எழுதிய முன்னுரையிலும் இக்கருத்தை ஒப்புக்கொண்டுள்ளார்.

இந்நூலின் ஆசிரியர் மாற்கு என்பவரே என்று கூறும் அகச்சான்றுகள் மிக விரிவாய் இல்லையெனினும், கிறிஸ்தவ உலகம் கொண்டுள்ள பழங்கருத்திற்கு அவை இசைவாய் உள்ளன. பாலஸ்தீன நாட்டினை, சிறப்பாக எருசலேம் நகரை நன்கு அறிந்த ஒருவரே இந்நூலினை இயற்றியிருக்க வேண்டும். (மேலறையைக் குறித்த விவரங்கள் பிற நற்செய்தி நூல்களைக் காட்டிலும் விவரமாக இந்நூலில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. எழுத்தாளரின் சிறுவயது வீட்டினை அவர் நன்கு அறிந்திருந்ததில் வியப்பேதும் இல்லை!) பாலஸ்தீன நாட்டில் வழங்கி வந்த அராமிய மொழிப் பின்னணியை இந்நூல் கொண்டுள்ளது. யூதர்களுடைய பழக்க வழக்கங்களை நன்கு அறிந்திருந்தவராகவும், நிகழ்ச்சிகளை நேரடியாகக் கண்ட ஒருவரோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தவராகவும் இந்நூலாசிரியர் இருந்திருப்பாரென்பதை, அந்நிகழ்ச்சிகளை விவரித்துள்ள விதம் வெளிப்படுத்துகிறது. இந்நூலின் பொருளடக்கம் அப்போஸ்தலர் நட்புகள் நூலில் 10 -ஆம் அதிகாரத்தில் காணப்படும் பேதுருவின் இறைச் சொற்பொழிவிற்கு இணையானது எனக் கூறலாம்.

பிற நற்செய்தி நூல்களைக் காட்டிலும் இந்நூலில் மிகுதியான எண்ணிக்கையில் லத்தீன் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன; மாற்கு இதனை ரோமாபுரியிலிருந்து எழுதினார் என்று வழிவழியாக வழங்கிவரும் கருத்தினை இவ்

வுண்மை வலுப்படுத்துகிறது (எ.கா. centurion, census, denarius, legion, praetorium).

இந்நூலாசிரியரின் புறஇனப் பெயரான மாற்கு என்னும் பெயர் (லத்தீன்) புதிய ஏற்பாட்டில் பத்து முறை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவருடைய யூதப் பெயரும் புறஇனப் பெயரும் சேர்ந்த யோவான் மாற்கு மூன்று முறை காணப்படுகிறது. “அடிமையாகிய” மாற்கு முதலாவதாக பவுலுக்கும், அடுத்ததாக தனது ஒன்றுவிட்ட சகோதரனாகிய பர்னாவிற்கும், பின்னர் நம்பகமான மரபுவழி வழக்கின்படி பேதுருவின் மரணத்திற்கு முன்னர் அவருக்கும் பணிவிடைக்காரராக இருந்தார். ஆகவே குறைவற்ற அடிமையாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நற்செய்தி நூலை எழுதுவதற்கு இவர் சிறப்பான தகுதியை உடையவராயிருந்தார்.

3. எழுதப்பட்ட காலம்

பழமைக் கருத்துக்களை ஆதரிப்போரும், திருமறையை நம்பும் அறிஞர்களும் கூட இந்நூல் எழுதப்பட்ட காலத்தைக் குறித்து ஒத்த கருத்துடையோராக இல்லை. எந்த ஒரு காலத்தையும் துல்லியமாகச் சொல்ல முடியவில்லையெனினும் எருசலேமின் அழிவிற்கு முன்னர் இது எழுதப்பட்டது என்பதைக் குறிப்பாய் அறியலாம்.

பேதுரு பிரசங்கித்ததைக் கேட்டு, இயேசு கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுத்து வடிவில் வரைந்து கொடுத்த மாற்கு, இதனை அந்த அப்போஸ்தலனுடைய மறைவுக்கு முன்னர் இயற்றினாரா, (கி.பி. 64-68) பின்னர் இயற்றினாரா என்னும் கருத்து வேறுபாடு வழி வழியாக நிலவிவருகிறது.

மாற்கு எழுதிய நற்செய்தி நூலை முதலாவது எழுதப்பட்டது என்ற கருத்து இக்காலத்தில் வலுப்பெற்றுள்ளது. அது உண்மையாக இருக்குமெனில் இந்நூலினின்று செய்திகளை லூக்கா பயன்படுத்தக் கூடிய அளவிற்கு இது எழுதப்பட்ட காலத்தை மிக முந்தினதாகக் கணக்கிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. சில அறிஞர்கள் இது கி.பி. 50-இல் எழுதப்பட்டது என்று கூறுகின்றனர். ஆனால் கி.பி. 57-60 எனக்கொள்வது சரியென்று தோன்றுகிறது.

4. இந்நூலின் பின்னணியும் கருப்பொருளும்

தேவனுடைய குறைவற்ற அடிமையாகிய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் வியத்தகு கதையை, இந்த நற்செய்தி நூலில் காண்

கிறோம். விண்ணுலகில் வெளியரங்கமாக தமது உரிமையாகக் கொண்டிருந்த மகிமையை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, அடிமையின் கோலமாக இப்புவி யினில் காட்சியளித்த ஒருவருடைய உன்னதமான சரித்திரமே இது (பிலி. 2:7). மேலும் இது, “ஊழியங்கொள்ளும்படி வராமல், ஊழியஞ்செய்யவும், அநேகரை மீட்கும் பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்த” ஒருவருடைய ஒப்பற்ற சரித்திரமாகும் (மாற்கு 10:45).

இந்தக் குறைவற்ற அடிமையானவர் குமாரனாகிய தேவனே என்றும், ஓர் அடிமையின் கோலத்தை அவர் தாமாக மனமுவந்து அணிந்துகொண்டார் என்றும், அவரே மனிதர்களின் பணிவிடைக்காரராக மாறினார் என்றும் நாம் நினைவுகூருவோமெனில், இந்த நற்செய்தி நூல் தொடர்ந்து பிரகாசிக்கும் ஒளிச்சுடராக மிளிரும். மனுவுருவினை எடுத்துக்கொண்ட இறைமைந்தன், சார்ந்து வாழ்கிற மனிதராக இப்புவியில் காணப்பட்டார். அவர் ஆற்றிய செயல்கள் அனைத்தும் திருத்தந்தையின் சித்தத்திற்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்தவையாகத் திகழ்ந்தன. அவர் புரிந்த வல்லமைமிக்க செயல்கள் யாவும் தூய ஆவியானவரின் வலிமையில் நிறைவேற்றப்பட்டன.

இந்நூலாசிரியர் யோவான் மாற்கு கர்த்தருடைய அடிமையாகத் திகழ்ந்தார். தமது பணியினை இவர் நல்ல முறையில் தொடங்கினார், சிறிது காலம் அப்பணியினின்று மறைந்து போனார் (அப். 15:38). இறுதியில் பயனுள்ள ஊழியராக முன்னிருந்த நிலைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டார் (2 தீமோ. 4:11).

மாற்குவின் எழுத்துக்கள் விரைவானவை, சுறுசுறுப்பானவை, சுருக்கமானவை. கர்த்தருடைய சொற்களைக் காட்டிலும் அவருடைய செயல்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவத்தை இந்நூல் அளிக்கிறது. அவர் ஆற்றிய பத்தொன்பது அற்புதச் செயல்களையும், அவர் கூறிய நான்கே நான்கு உவமைகளையும் இது எடுத்துக் கூறுவதிலிருந்து இதனை அறியலாம்.

இந்த நூலைப் படிக்கும் நாம் மூன்று பொருட்களைக் கண்டறிய விழைவோம்: (1) இது கூறுவது யாது? (2) இதன் பொருள் யாது? (3) இதில் நான்கற்கும் பாடம் என்ன? **கர்த்தருடைய உண்மையும் உத்தமுமுள்ள ஊழியக்காரராக** விளங்க விரும்பும் யாவருக்கும் இந்த நற்செய்தி நூல் சிறந்ததொரு ஊழியக் குறிப்பேடாக விளங்கும் என்பது திண்ணம்.

பொருட்சுருக்கம்

1. அடிமையின் ஆயத்தம் (1:1-13)
2. அடிமை கலிலேயப் பகுதியில் ஆற்றிய தொடக்க காலத்து ஊழியம் (1:14-3:12)
3. சீடர்கள் அழைக்கப்படுதலும், அடிமை அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தலும் (3:13-8:38)
4. அடிமை எருசலேமுக்கு மேற்கொண்ட பயணம் (அதி. 9,10)
5. அடிமை எருசலேமில் ஆற்றிய ஊழியம் (அதி. 11,12)
6. அடிமையின் ஒலிவமலை போதனைகள் (அதி. 13)
7. அடிமையின் பாடுகளும் மரணமும் (அதி. 14,15)
8. அடிமையின் வெற்றி (அதி. 16)

பொருட்சுருக்க அட்டவணை

கருத்து	அடிமையின் ஊழியம்					அடிமையின் தியாகம்	
வரலாறு	கி. பி. 29 முதல் 33 வரை						
தலைப்பு	ஊழியமும் போதனையும்					பாடுகளும் வெற்றியும்	
பகுப்பு	அடிமையின் வருகை	அடிமையின் உண்மை	அடிமையின் தொடக்க ஊழியம்	சீடர்களின் அழைப்பும் பயிற்சியும்	எருசலேம் பயணம்	அடிமை புறக்கணிக்கப்படுதல்	அடிமையின் வெற்றி
வசனம்	1:1 - 1:11	1:12,13	1:14 - 3:12	3:13 - 8:38	9:1 - 10:52	11:1 - 15:47	16:1 - 16:20
இடம்	கலிலேயாவும் பெரேயாவும்					எருசலேமும் யூதேயாவும்	
காலம்	மூன்று ஆண்டுகள் ஆறு மாதங்கள்					எட்டு நாட்கள்	

1. அடிமையின் ஆயத்தம் [1:1-13]

**அ. முன்னோடி அடிமைக்கு வழியை
ஆயத்தப்படுத்துதல் [1:1-8]**

1:1 தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிய நற்செய்தியே மாற்கு எழுதிய நூலின் கருப்பொருள் ஆகும். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பணிவிடை புரியும் தன்மையை வலியுறுத்துவதே மாற்குவின் நோக்கமாக இருந்த காரணத்தினால், அவர் இயேசுநாதரின் வம்ச வரலாற்றுப் பட்டியலைக் கூறித் தனது நூலைத் தொடங்காமல், இரட்சகரின் வெளிய ரங்கமான ஊழியத்தை விவரித்து அதனைத் தொடங்கியுள்ளார். நற்செய்தியின் தூதனாகிய யோவான் ஸ்நானகனால் இச்செய்தி அறிவிக்கப் பட்டது.

1:2,3 மேசியாவிற்கு முன்னோடியாக ஒரு தூதன் அனுப்பப்படுவார் என மல்கியாவும் ஏசாயாவும் முன்னுரைத்தனர்.¹ அவருடைய வருகையின் போது மக்கள் நல்லொழுக்கத்தோடும் ஆவிக்குரிய பண்போடும் ஆயத்தமாயிருக்கும் படி அத்தூதன் அவர்களுக்கு அழைப்பு விடுப்பார் எனவும் அவர்கள் முன்னுரைத்தனர் (மல். 3:1; ஏசாயா 40:3). இவ்வாறு முன்னுரைக்கப்பட்ட வற்றை, யோவான் ஸ்நானகன் நிறைவேற்றினார். “வனாந்தரத்திலே கூப்பிடுகிறவருடைய சத்தமாக...” அவர் விளங்கினார்.

1:4 பாவ மன்னிப்பைப் பெறும்பொருட்டு மக்கள் மனவருத்தம் அடைந்து, மனமாற்றமும் பெற்று பாவங்களை விட்டொழிக்க வேண்டுமென்பதே அவருடைய செய்தியாக விளங்கிற்று. அவ்வாறு மாற்றம் பெறாவிடில் அவர்களால் கர்த்தரை வரவேற்க இயலாமல் போய்விடும். பரிசுத்த தேவ குமாரனைப் பரிசுத்த மனிதர்களால் மட்டுமே புரிந்துகொண்டு பாராட்ட முடியும்.

1:5 தனது செய்தியைக் கேட்டு மனமாற்றம் பெற்றவர்கள், தாங்கள் பெற்ற மாற்றத்தை வெளிப்படையாக அறிக்கை செய்யும் பொருட்டு யோவான் அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தார். கர்த்தரைப் புறக்கணித்துச் சென்ற இஸ்ரவேல் நாட்டு மக்களிடத்திலிருந்து அவர்களை ஞானஸ்நானம் வேறுபடுத்திக் காட்டிற்று. கிறிஸ்துவின் வருகைக்கென ஆயத்தமாயிருந்த சிறு கூட்டமாகிய மீதியானவர்களோடு அந்த ஞானஸ்நானம் அவர்களை இணைத்தது. யோவானின்

பிரசங்கத்திற்கு மனித இனமே கீழ்ப்படிந்தது போன்ற ஓர் எண்ணத்தை ஐந்தாவது வசனம் தோற்றுவிக்கிறது. ஆனால் அது உண்மையன்று. அனல்தெறிக்கப் பேசியவரின் சொற்களைக் கேட்கும்படி பாலைவனத்தை நாடி வந்த மக்கள் பெருங்கூட்டம், தொடக்கத்தில் ஆர்வம் மேலிட்ட வராய்க் காணப்பட்டனர். ஆயின் அவர்களில் பெரும்பாலோர் உண்மையாகவே பாவங்களை அறிக்கையிட்டு அவற்றைக் கைவிடவில்லை. தொடர்ந்து வரும் விவரங்களில் இவ்வுண்மை வெளிப்படும்.

1:6 இந்த யோவான் எப்படிப்பட்ட மனிதர்? இந்நாட்களில் அவர் இருந்திருப்பாரேயாகில் கடுந்துறவி என்றும், சமயவெறி பிடித்தவர் என்றும் அழைக்கப்பட்டிருப்பார். பாலைவனமே அவரது இல்லமாயிருந்தது. அவருடைய ஆடை எலியாவின் ஆடையைப் போன்று கரடுமுரடானதாகவும், ஏழ்மையானதாகவும் காணப்பட்டது. அவர் உண்ட உணவு உயிர்வாழ்வதற்குத் தேவையான பலத்தைப் பெறுவதற்கு மட்டுமே போதுமானதாயிருந்தது. அதில் எவ்வித ஆடம்பரமும் இல்லை. மனிதர்கள் கிறிஸ்துவை அறிய வேண்டும் என்னும் உன்னதமான கடமையை நிறைவேற்றும் பொருட்டு, தன்னை முற்றிலுமாகக் கீழ்ப்படுத்தின மனிதராக அவர் விளங்கினார். அநேகமாய் அவர் செல்வந்தராகவே இருந்திருக்க வேண்டும். எனினும் ஏழ்மையான வாழ்க்கையையே அவர் தெரிந்துகொண்டார். தமது தலைசாய்க்க இடம் இல்லாதிருந்த ஒருவருடைய தூதன் என்னும் தகுதியை அவர் உடையவராயிருந்தார். கர்த்தருடைய பணிவிடைக்காரர்களாகிய நாம் அனைவரும் எளிமையை நமது இயல்பாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதை இங்கு கற்கிறோம்.

1:7 அவருடைய செய்தி கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் ஒப்பற்ற தன்மையைப் பற்றியதாயிருந்தது. வல்லமையிலும், தனிப்பட்ட குணநலமேன்மையிலும், ஊழியத்திலும் இயேசு கிறிஸ்து மிகப்பெரியவராயிருந்தார். இரட்சகரின் பாதரட்சைகளின் வாரை அவிழ்க்கிறதற்குத் தான் தகுதியுடையவன் என்கூட யோவான் தன்னைக் குறித்துக் கருதவில்லை. அ.து ஓர் அடிமை செய்யக் கூடிய இழிவான வேலையாகும்.

1:8 அவர் ஐலத்தினால் ஞானஸ்நானம் கொடுத்தார். அது வெளிப்படையான அடையாள

மாயிருந்ததேயொழிய எந்த மனிதனுடைய வாழ் விலும் எவ்வித மாற்றத்தையும் உண்டாக்கவல்ல தாக விளங்கவில்லை. இயேசு கிறிஸ்துவோ அவர்களுக்கு ஆவியினால் ஞானஸ்நானம் கொடுப்பார்; அது ஒரு மனிதனுக்குள் ஆவிக் குரிய வல்லமையைப் பாய்ந்தோடச் செய்யும் (அப். 1:8). மேலும் அது அனைத்து விசுவாசிகளையும் கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபைக்குள் ஒன்றிணைக்கும் (1 கொரி. 12:13).

ஆ. முன்னோடியானவர் அடிமைக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தல் [1:9-11]

1:9 நாசரேத்து ஊரில் “அமைதியான முப்பது ஆண்டுகள்” என்று அழைக்கப்படும் காலம் இப் பொழுது முடிவிற்கு வந்துவிட்டது. முதலாவதாக நாசரேத்திலிருந்து அறுபது மைல் தொலைவி லுள்ள எரிகோவிற்கு அருகில் உள்ள யோர்தான் நதிப் பகுதிக்கு இயேசு கிறிஸ்து பயணம் செய்தார். அங்கே அவர் யோவானால் ஞானஸ்நானம் பெற்றார். அறிக்கை செய்யும்படியான பாவம் எதுவும் அவரிடத்தில் இல்லை; எனவே அவரைப் பொருத்தமட்டில் மனந்திரும்புதலும் இல்லை; இதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. இறுதியில் அவர் கல்வாரியில் மரணம் அடைந்து, மரித்தோரிலிருந்து உயிரோடு எழுவிரும்பதைச் சித்தரித்துக் காட்டும் அடையாளச் செயலாகவே கர்த்தர் பெற்ற ஞானஸ்நானம் விளங்கியது. அவர் வெளியரங்கமான தமது ஊழியத்தைத் தொடங்கிய காலத்திலே சிலுவையைப் பற்றியும், வெறுமையான கல்லறையைப் பற்றியும் தெளிவுறுத்தும் நிழற்படமாக இந்த ஞானஸ்நானம் நிறைவேறியது.

1:10,11 அவர் ஐலத்திலிருந்து கரையேறினவுடனே, வானம் திறக்கப்பட்டதையும் ஆவியானவர் புறாவைப்போல் தம்மேல் இறங்குகிறதையும் கண்டார். இயேசுவே அவருடைய நேசகுமாரன் என்று பிதாவாகிய தேவன் செய்த அறிக்கையின் தொனி அப்பொழுது கேட்டது.

பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப் பெற்றிராத ஒரு காலம் கர்த்தருடைய வாழ்க்கையில் இருந்ததில்லை. எனினும் பரிசுத்த ஆவியானவர் இப் பொழுது அவர்மேல் இறங்கினார்; அவருடைய ஊழியத்திற்காக அவரை ஆவியானவர் அபிஷேகம் பண்ணினார்; வல்லமையினால் நிலை நிறுத்தினார். இ.து அடுத்துவரும் மூன்று ஆண்டுகள் கர்த்தர் ஆற்றிய பணிக்கென அவரை ஆவியானவர் ஆயத்தப்படுத்திய சிறப்பான ஊழியமாகும். தூய ஆவியானவரின் வல்லமை இன்றி

யமையாததாகும். ஒருவர் கல்விமானாகவோ, திறமை பெற்றவராகவோ, மொழியாற்றல் மிக்கவராகவோ இருக்கலாம். ஆயினும் “அபிஷேகம்” என்று நாம் அழைக்கும் விநோதமான சிறப்பை உடையவராக இல்லாதவராயிருந்தால் அவருடைய ஊழியம் உயிரற்றதும், பயனற்றதுமாயிருக்கும். “கர்த்தருடைய பணியைச் செய்வதற்கான வல்லமையை, ஆவியானவரால் பெற்ற அனுபவத்தை நான் பெற்றிருக்கிறேன்?” என்பதே நாம் எழுப்பவேண்டிய அடிப்படைக்கேள்வி.

இ. சாத்தானால் அடிமை சோதிக்கப்படுதல் [1:12,13]

யெகோவாவின் அடிமை வனாந்தரத்தில் நாற்பது நாட்கள் சாத்தானால் சோதிக்கப்பட்டார். இந்தச் சந்திப்பிற்கு அவரை ஆவியானவரே நடத்திச் சென்றார். அவர் பாவம் செய்வாரா என்று கண்டறிவதற்காக அல்ல; அவரால் பாவம் செய்ய இயலாது என்று மெய்ப்பிப்பதற்காகவே அவரை ஆவியானவர் முன்தீர்மானித்திருந்த இடத்திற்கு நடத்திச் சென்றார். இவ்வுலகில் மனிதன் என்னும் நிலையில் இயேசுநாதர் பாவம் செய்யக்கூடியவராக இருந்திருப்பாரெனில், இப்பொழுது விண்ணுலகில் மனிதன் என்னும் நிலையில் அவர் பாவம் செய்யமாட்டார் என்பது என்ன நிச்சயம்? அவரால் பாவம் செய்ய இயலாது என்பதே உண்மை.

அங்கே காட்டு மிருகங்களின் நடுவிலே அவர் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தார் என்று மாற்கு எழுதியிருப்பதன் காரணம் என்ன? சாத்தானால் பலம் பெற்ற இந்த விலங்குகள் கர்த்தரை அழிக்க முயற்சி செய்தனவா? அல்லது படைப்பாளராகிய கர்த்தருடைய முன்னிலையில் அவை அடங்கியிருந்தனவா? நம்மால் கேள்விகளை மட்டுமே எழுப்ப முடியும்.

நாற்பது நாட்களின் இறுதியில் தேவதூதர்கள் அவருக்கு ஊழியஞ்செய்தனர் (மத்தேயு 4:11-உடன் ஒப்பிடுக); சோதனை நாட்களில் அவர் உணவும் உண்ணவில்லை (லூக்கா 4:2).

விசுவாசிகளுடைய வாழ்க்கையில் சோதனைகளைத் தவிர்க்க முடியாது. கர்த்தரை மிகவும் நெருங்கிப் பின்பற்றுகிறவர்களுக்கு மிகவும் கடுமையான சோதனைகள் உண்டாகும். பெயரளவில் கிறிஸ்தவர்களாக இருப்பவர்களைத் தாக்குவதற்கு வெடிமருந்தைச் சாத்தான் வீணாக்க மாட்டான். ஆனால் ஆவிக்குரிய போரில் வெற்றி பெறும் மனிதர்களுக்கு எதிராகவே அவன் தனது வலிமைமிக்க ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்துகிறான். சோதனைக்குள்ளாகக் கடந்து செல்வது

பாவமாகாது. அதற்கு இசைந்து கொடுத்தலே பாவமாகும். நம்முடைய சொந்த வலிமையினால் நம்மால் அதனை எதிர்த்து நிற்கமுடியாது. நம்மிடத்தில் குடியிருக்கும் ஆவியானவர்தாமே இருள் போன்ற பாவத்தின் மீது நமக்கு ஏற்படும் வெறியை ஒடுக்குவதற்குத் தேவையான வலிமையாக விளங்குகிறார்.

2. அடிமை கலிலேயப் பகுதியில் ஆற்றிய தொடக்கால ஊழியம் [1:14-3:12]

அ. அடிமை தமது ஊழியத்தைத் தொடங்குதல் [1:14,15]

யூதேயா பகுதியில் கர்த்தர் ஆற்றிய ஊழியத்தைக் குறித்து மாற்கு ஒன்றும் கூறவில்லை (யோவான் 1:1-4:54 ஆகிய வேத பகுதியைக் காண்க). அதனைப் பற்றி ஏதும் கூறாமல் விடுத்த வராக, பெரிதான கலிலேயப் பகுதியில் அவர் செய்த ஊழியத்தைப் பற்றியே மாற்கு முதலில் கூறத் தொடங்குகிறார். ஓர் ஆண்டும் ஒன்பது மாதங்களும் அவ்வூழியம் தொடர்ந்தது (1:14-9:50). அதன் பின்னர் பெரேயா பகுதியில் அவர் ஆற்றிய ஊழியத்தைக் குறித்துச் சுருக்கமாக அவர் எடுத்துரைக்கிறார் (10:1-10:45). அதன் பின்னர் எருசலேமில் கர்த்தர் இருந்த கடைசி வாரத்திற்கு அவர் கடந்து செல்கிறார்.

இயேசு கலிலேயாவிற்குச் சென்று தேவனுடைய அரசின் நற்செய்தியைப் பிரசங்கித்தார். அவருடைய குறிப்பிடத்தக்க செய்தி யாதெனில்:

1. காலம் நிறைவேறிற்று. தீர்க்கதரிசன கால அட்டவணையின்படி, அரசர் வெளிப்படையாகத் தோன்றுவதற்கு ஒரு நாள் குறிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்நாள் இப்பொழுது பிறந்துவிட்டது.

2. தேவனுடைய ராஜ்யம் சமீபமாயிற்று. அங்கு அரசர் தன்னை வெளிப்படுத்தி, அரசினைக் குறித்த மெய்யான அழைப்பை அறிவிக்கிறார். இறையரசு சமீபமாயிற்று என்று கூறுங்கால், நிகழ்ச்சி நிரலில் அரசர் தோன்றிவிட்டார் என்பதே பொருளாகும்.

3. மனந்திரும்பி சுவிசேஷத்தை விசுவாசிக்கும் படியாக மனிதர்கள் அழைக்கப்பட்டனர். அந்த அரசிற்குள் நுழையும் பொருட்டு அவர்கள் பாவத்திலிருந்து முற்றிலுமாக மனந்திரும்ப வேண்டும். அதாவது முன்னிருந்த நிலையிலிருந்து முற்றிலுமாக மாற வேண்டும். மேலும் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறித்த நற்செய்தியை விசுவாசிக்க வேண்டும்.

ஆ. நான்கு மீனவர் அழைக்கப்படுதல் [1:16-20]

1:16-18 கலிலேயாக் கடலின் கரை வழியாக இயேசு நடந்து செல்கையில், சீமோனும் அந்திரேயாவும் மீன் பிடிக்கிறதை அவர் கண்டார். உண்மையில், அவர்களை அவர் ஏற்கனவே கண்டிருக்கிறார். மேலும் அவரது ஊழியத்தின் தொடக்க காலத்திலேயே அவர்கள் அவருடைய சீடர்களாக மாறிவிட்டனர் (யோவான் 1:40,41); இப்பொழுதோ மனுஷரைப் பிடிக்கிறவர்களாக அவர்கள் மாற வேண்டும். அதற்குரிய வாக்குறுதியை அவர்களுக்குக் கொடுத்து, அவர்கள் தம்முடன் இருக்கும்படியாக அவர் அவர்களை அழைக்கிறார். நல்ல வருமானம் கிடைக்கக்கூடிய மீன் பிடிக்கும் தொழிலை உடனடியாக விட்டுவிட்டு, அவர்கள் அவரைப் பின்பற்றிச் சென்றனர். அவர்களுடைய கீழ்ப்படிதல் உடனடியாக நிகழ்ந்தது, அவர்களது செயல் தியாக மனப்பான்மை உடைய தாயிருந்தது; மற்றும் நிறைவானதாயிருந்தது.

மீன்பிடித்தல் ஒரு தொழிலாகும். அது போலவே ஆத்துமாக்களை வெல்வதும் ஒரு தொழிலாகும்.

1. அதற்குப் பொறுமை வேண்டும். அவ்வப்போது அதற்காகப் பலமணிநேரம் தனிமையில் காத்திருக்க வேண்டும்.

2. தூண்டிலில் இரையை மாட்டுவதற்கும், தூண்டில் போட்டு மீனைக் கவர்ந்து இழுக்கவும், வலை வீசவும் தேவையான திறமை வேண்டும்.

3. எங்கே மீன்கள் ஓடுகின்றன என்று அறிந்து அங்கு செல்வதற்குரிய பகுத்தறிவும் பொது அறிவும் தேவை.

4. அதற்கு விடாமுயற்சி தேவை. நல்ல மீனவன் எளிதில் ஊக்கம் குன்றமாட்டான்.

5. அதற்கு அமைதி தேவை. இடையூறுகளைத் தவிர்த்து, சுயத்தைப் பின்புறமாகத் தள்ளிவிடுதலே சிறந்த கொள்கையாகும்.

நாம் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவதாலே மனிதர்களைப் பிடிக்கிறவர்களாக ஆகிறோம். மென்மேலும் அவருக்கு ஒப்பாக நாம் மாறும்போது, அவருக்கென்று பலரை ஆட்கொள்வதில் கூடுதலாக வெற்றிகாண முடியும். அவரைப் பின்தொடர்வது நமது பொறுப்பாகும். நமது மூலமாக மற்றவர்கள் ஆட்கொள்ளப்படுவதற்கான பொறுப்பை அவர் எடுத்துக்கொள்வார்.

1:19,20 கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து சற்று அப்புறம் போனபோது வலைகளைப் பழுதுபார்த்துக்கொண்டிருந்த செபதேயுவின் குமாரர்

களாகிய யாக்கோபையும் யோவானையும் சந்தித்தார்.

அவர் அவர்களை அழைத்த உடனேயே, தங்களுடைய தகப்பனிடத்தில் அவர்கள் விடை பெற்றுக்கொண்டு அவரைப் பின்தொடர்ந்தனர்.

எல்லாவற்றையும் துறந்தவர்களாகத் தம்மைப் பின்பற்றி வரும்படியாக அவர் இன்னும் மனிதர்களை அழைக்கிறார் (லூக்கா 14:33). அவ்வாறு அழைப்பினைப் பெற்றோர், தடையாக எழக்கூடிய செல்வத்தையும் உறவுகளையும் பொருட்படுத்தாமல், அவ்வழைப்பிற்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும்.

இ. அசுத்த ஆவி துரத்தப்படுதல் (1:21-28)

கர்த்தருடைய வாழ்க்கைக்குச் சிறந்ததொரு மாதிரியாகத் திகழும் ஒரு நாளின் செயல்பாடுகளை 21 முதல் 34 வரையுள்ள வசனங்கள் விவரிக்கின்றன. மகாபெரிய மருத்துவர் பிசாசுபிடித்தோரையும் நோயுற்றோரையும் குணப்படுத்தி

ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தினார். அச்சுறுத்தும் பாவத்தின் விளைவுகளினின்று எவ்வாறு அவர் விடுவிக்கிறார் என்பதை இரட்சகரின் குணப்படுத்தும் அற்புதங்கள் விவரிக்கின்றன. கீழே தரப்பட்டுள்ள அட்டவணையில் அதன் விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

நோயுற்றோர் உடல் நலம் பெறத்தக்க இத்தகைய அற்புதச் செயல்களைச் செய்யும்படி நற்செய்திப் பணியாளர்கள் அழைக்கப்படவில்லை. எனினும் அதனோடு தொடர்புடைய ஆவிக்குரிய காரியங்களோடு தொடர்ந்து ஈடுபடும்படியாக அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். “என்னை விசுவாசிக்கிறவன் நான் செய்கிற கிரியைகளைத் தானும் செய்வான், இவைகளைப் பார்க்கிலும் பெரிய கிரியைகளையும் செய்வான்” என்று யோவான் 14:12-இல் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து கூறியுள்ளபடி ஆவிக்குரிய செயல்களன்றோ பெரிதான அற்புதங்கள்?

இரட்சகர் ஆற்றிய அற்புதச்செயல்	விடுதலை கிடைப்பதற்கு முன்னிருந்த பாவ நிலைமை
1. அசுத்த ஆவிபிடித்த மனிதன் குணப்படுத்தப்படுதல் (1:23-26)	1. பாவத்தின் அசுத்தம்
2. சீமோனின் மாமி நலம்பெறுதல் (1:29-31)	2. பாவத்தினால் ஏற்படும் பரபரப்பு மிக்கதும், அமைதியற்றதுமான தன்மை
3. தொழுநோயாளி குணமடைதல் (1:40-45)	3. பாவத்தின் அருவருப்பூட்டும் தன்மை
4. திமிர்வாத நோயாளி சுகம்பெறுதல் (2:1-12)	4. பாவம் ஏற்படுத்தின தன்னியல்பற்ற நிலை
5. சூம்பின கையுடையவன் சுகமடைதல் (3:1-5)	5. பாவம் ஏற்படுத்தின பயனற்ற நிலை
6. பிசாசு பிடித்தவன் பெற்ற விடுதலை (5:1-20)	6. பாவத்தின் விளைவாகிய வேதனை, மூர்க்கம் மற்றும் வன்முறை
7. பெரும்பாடுள்ள பெண்மணி நலம் பெறுதல் (5:25-34)	7. உயிர் வாழ்வதற்குத் தேவையான ஆற்றல் பாவத்தினால் அற்றுப் போகுதல்
8. யவீருவின் மகள் உயிரோடு எழுப்பப்படுதல் (5:21-24; 35-43)	8. பாவத்தினால் ஏற்பட்ட ஆவிக்குரிய மரணம்
9. சீரோபேனிக்கியா நாட்டைச் சேர்ந்த பெண்மணியின் மகள் நலம் பெறுதல் (7:24-30)	9. பாவமும் சாத்தானும் ஏற்படுத்திய அடிமைத்தனம்
10. கொன்னைவாயுடைய செவிடன் சுகம் பெறுதல் (7:31-37)	10. தேவனுடைய சொற்களைக் கேட்பதற்கும் ஆவிக்குரிய செய்திகளைச் சொல்லுவதற்கும் இயலாத தன்மை
11. குருடன் பார்வையடைதல் (8:22-26)	11. நற்செய்தி ஒளியைக் காணக்கூடாதநிலை
12. பிசாசு பிடித்த சிறுவன் குணமடைதல் (9:14-29)	12. சாத்தானின் ஆளுகையில் உண்டான கொடுமை
13. பர்திமேயு என்னும் குருடன் பார்வையடைதல் (10:46-52)	13. பாவம் ஏற்படுத்திய கீழான குருட்டுத்தன்மையும், பிச்சையெடுக்கும் நிலையும்

1:21,22 இப்பொழுது மாற்கு இயம்பியுள்ள விவரங்களைக் காணவிழைவோம். இயேசு கிறிஸ்து ஓய்வுநாளிலே **கப்பர்நகூமிலுள்ள ஜெப ஆலயத்திலே பிரவேசித்துப்** போதகம் செய்யத் தொடங்கினார். அவருடைய சொற்களில் வேறு எவரும் எதிர்த்துப் பேசக்கூடாத அதி காரம் காணப்பட்டது. அறிவற்றவகையில் சலிப் புண்டாகத் தக்கதாக வேதபாரகர் பேசுவதைப் போன்று அவர் பேசவில்லை. அவருடைய வசனங் கள் மகாவல்லமையுள்ளவரிடமிருந்து எய்யப் பட்ட அம்புகளாகப் பாய்ந்தன. அவருடைய பாடங் கள் கேட்போரை நிலைதடுமாறச் செய்தன, குற்றங்களை உணர்த்தும் சொற்களாக விளங் கின, அறைகூவல்களாகத் திகழ்ந்தன. வேதபா ரகரோ வேறொருவர் கூறிய கருத்துக்களை மீண்டும் மீண்டும் கூறிக்கொண்டு திரிந்தனர். இயேசு கிறிஸ்துவின் போதனைகளில் உண்மை யற்ற தன்மை எள்ளளவும் இல்லை. தாம் செய்த தைக் குறித்துப் பேசுவதற்கு அவர் உரிமையுடையவராயிருந்தார். ஏனெனில் அவர் போதித்தவை யாவும், அவருடைய செயல்களாக மிளிர்ந்தன.

தேவனுடைய வார்த்தையைப் போதிக்கிற யாவரும் அதனை அதிகாரத்துடன் பேசவேண் டும், இல்லையேல் அவர்கள் பேசாதிருக்கக்கட வர்கள். “விசுவாசித்தேன், ஆகையால் பேசுகிறேன்” என்று சங்கீத ஆசிரியன் கூறினான் (சங். 116:10). இதனையே பவுல் 2 கொரிந்தியர் 4:13-இல் எதிரொலிக்கிறார். அவர்களுடைய செய்தி கள் அவர்கள் கொண்டிருந்த ஆழமான பற்றுறுதி யினால் பிறந்தவை.

1:23 **அவர்களுடைய ஜெப ஆலயத்திலே** பிசாசு பிடித்திருந்த ஒரு மனிதன் இருந்தான். அதாவது அந்தப் பிசாசு அவனுக்குள் குடிக்கொண் டிருந்தது. இங்கே அது **அசுத்த ஆவி** என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சரீரத்திலும், நடைமுறை ஒழுக்கத்திலும் அந்த மனிதன் தூய்மையற்ற வனாக விளங்கும்படி, அது அவனுக்குள் இருந்து செயல்புரிந்தது என்பதே இதன் பொருளாகும். சிலர் மனநிலை பாதிக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றனர். பிசாசு பிடித்திருப்பதும், மனநிலை பாதிக்கப்பட்டு இருப்பதும் ஒன்று என்று சிலர் நினைத்துத் தடுமாற்றம் அடைகின்றனர். இவை யிரண்டும் வெவ்வேறானவை. ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பற்றவை. பிசாசு பிடித்தவன் உண்மை யாகவே ஒரு தீய ஆவியின் வயப்பட்டு, அது குடியிருக்கும் இடமாகவும், அதனுடைய கட்டுப்பாட்டிற்குள் நடக்கிறவனாகவும் இருக்கிறான். மேலும்

அவன் அவ்வப்போது இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட வகையில் அரிய செயல்களைச் செய்கிறவனாகவும், வன்முறையில் ஈடுபடுகிறவனாகவும் இருக்கிறான். மேலும் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவையும் அவருடைய செய்கைகளையும் எதிர்கொள்கின்ற வேளையில் அவன் தெய்வநிந்தனை செய்கிறவனாகவும் காணப்படுவான்.

1:24 **இயேசுவையார்** என்று அறிந்து, அவரை **நசரேயன்** என்றும் **தேவனுடைய பரிசுத்தர்** என்றும் அந்த அசுத்த ஆவி அழைத்ததைக் கவனியுங்கள். அங்கு காணும் பிரதிப் பெயர்ச் சொற்கள், முதலில் பன்மையிலும் பின்னர் ஒருமையிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. “**எங்களுக்கு உமக்கும் என்ன? எங்களைக் கெடுக்கவாவந்தீர்? உம்மை இன்னார் என்று அறிவேன்.**” முதலில் அந்த மனிதனோடு தன்னை இணைத்துக்கொண்டு அந்த அசுத்த ஆவி பன்மையில் பேசிற்று. பின்னர் அது தன்னை மட்டும் குறித்து ஒருமையில் பேசிற்று.

1:25,26 பிசாசு கூறுகின்ற சாட்சியை, அது உண்மையான சாட்சியாக இருப்பினும் அதனை **இயேசு கிறிஸ்து** ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. எனவே அந்த அசுத்த ஆவியைப் பேசாமலிருக்கும்படி அவர் கட்டளையிட்டார். அதன் பிறகு அந்த மனிதனிடத்திலிருந்து வெளியேறும்படி அதனை அவர் அதட்டினார். அலைக்கழிக்கப்பட்ட அந்த மனிதன் அச்சமுடடக் கூடிய விநோதமான பிசாசின் சத்தத்தை உண்டாக்கினான். பின்னர் அந்த ஆவி அவனைவிட்டு வெளியேறியது. அந்த நிகழ்ச்சி காண்பதற்கு மிகுந்த அச்சமுடடக் கூடியதாக இருந்தது.

1:27,28 கர்த்தர் செய்த அற்புதச் செயல் அங்கே குழுமியிருந்தோரிடையே பெருமளவில் திகைப்பினை உண்டாக்கிற்று. வாயினால் ஒருவர் கட்டளையிட்டுப் பிசாசை விரட்டுவதென்பது, அந்த மக்களுக்குப் புதுமையானதாகவும், திகைப்பூட்டுவதாகவும் காணப்பட்டது. இது ஏதோ ஒரு புதிய வகையான சமய உபதேசத்தின் தொடக்கமோவென்று எண்ணி அவர்கள் வியந்து நின்றனர். அந்த அற்புதத்தைக் குறித்த செய்தி **அது முதல் கலிலேயா நாடெங்கும் பிரசித்தமாயிற்று.** இந்தப் பகுதியை விடுத்து, அடுத்த பகுதிக்குச் செல்வதற்கு முன்னர் மூன்று உண்மைகளை நாம் கவனிக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம்.

1. கிறிஸ்துவின் முதலாம் வருகையின்போது, உலகினில் பிசாசுகள் பெருமளவில் தீவிரமாகச் செயல்பட்டன.

2. அந்தத் தீய ஆவிகளை அடக்கும்படியாக அவரிடமிருந்து வெளிப்பட்ட அதிகாரம், இறுதி நாட்களில் சாத்தான் மீதும் அவனுடைய தூதர்கள் மீதும் அவர் அடையப்போகிற வெற்றிக்கு முன் அடையாளமாக விளங்குகிறது.

3. எங்கெல்லாம் தேவன் கிரியை நடப்பிக்கிறாரோ, அங்கெல்லாம் அவரை சாத்தான் எதிர்த்து நிற்கிறான். கர்த்தருக்கென்று செய்யப்படுகின்ற ஊழிய முயற்சிகளில் எதிர்ப்புகள் எழுவதை எதிர்பார்க்கலாம். “ஏனெனில், மாம்சத்தோடும் இரத்தத்தோடும்ல்ல, துரைத்தனங்களோடும், அதிகாரங்களோடும், இப்பிரபஞ்சத்தின் அந்தகாரலோகாதிபதிகளோடும், வானமண்டலங்களிலுள்ள பொல்லாத ஆவிகளின் சேனைகளோடும் நமக்குப் போராட்டம் உண்டு” (எபே. 6:12).

௩. பேதுருவின் மாமி குணமாக்கப்படுதல் [1:29-31]

“உடனே” என்னும் சொல் இந்த நற்செய்தி நூலின் தனிச்சிறப்பு ஆகும். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பணிவிடை செய்யும் பண்பினை இந்நூல் வலியுறுத்திக் கூறுகின்ற காரணத்தினால் இச்சொல் இந்நூலில் அவ்வப்போது பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பது பொருத்தமுடையதாகத் திகழ்கிறது.

1:29,30 ஜெப ஆலயத்திலிருந்து கர்த்தர் சீமோனுடைய இல்லத்திற்குச் சென்றார். அங்கு அவர் வந்த உடனே சீமோனுடைய மாமி ஐரமாய்க் கிடந்ததை அறிந்தார். உடனே அவர்கள் அவளைக் குறித்துச் சொன்னார்கள் என்று முப்பதாவது வசனம் கூறுகிறது. மருத்துவரின் கவனத்திற்கு நோயாளியின் தேவையைக் கொண்டு வருவதற்கு அவர்கள் தாமதிக்கவில்லை.

1:31 அவர் ஒரு வார்த்தையும் சொல்லவில்லை, அவளுடைய கையைப்பிடித்துத் தூக்கி அவள் நிற்கும்படிச் செய்தார். உடனடியாக அவள் உடல் நலம்பெற்றாள். காய்ச்சல் ஒருவரைத் தாக்கிவிட்டுச் செல்லும்போது, அந்த மனிதர் மிகவும் பலவீனமாகக் காணப்படுவார். ஆனால் இங்கு காய்ச்சலிலிருந்து உடல் நலத்தைக் கொடுத்ததமன்றி, அவள் பணிவிடை செய்வதற்குத் தேவையான உடல் வலிமையையும் கர்த்தர் கொடுத்தார். அப்பொழுது அவள் அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்தாள். இது குறித்து J. R. மில்லர் என்பவர் கூறுவதாவது:

நோயுற்ற ஒருவர் இயற்கையான முறையிலோ, இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட முறை

யிலோ நலம் பெற்ற பின்னர், தான் மீண்டும் பெற்ற வாழ்வினை இறைப்பணிக்கென அர்ப்பணிக்க துரிதமாகச் செயல்பட வேண்டும் . . . நேர்த்தியான முறையிலும், மிகவும் பகட்டான முறையிலும் ஊழியம் செய்ய வேண்டும் என்று கற்பனை செய்துகொண்டு, அதையே செய்ய வேண்டுமென்று பலர் விரும்புகின்றனர். அப்படிப்பட்ட சிறந்த ஊழியங்கள் அவர்களிடம் வந்து சேர்வதில்லை. அதற்கிடையே, அவர்கள் என்ன செய்யவேண்டுமென்று கிறிஸ்து விரும்புகிறாரோ அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளாமல், அவற்றைத் தங்கள் கரங்களிலிருந்து நழுவு விடுகின்றனர். ஒவ்வொரு நாளும் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை நன்றாக நிறைவேற்றுவதே கிறிஸ்துவுக்காக நாம் செய்யக்கூடிய முதலாவது பணியாகும்.³

பற்பல குணமாக்கும் அற்புதங்கள் நமது இரட்சகரால் நிகழ்த்தப்பட்டன. அவற்றில் ஒவ்வொன்றையும் வெவ்வேறு முறையில் செயல்படுத்தியது கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும். எந்த இரண்டு மனமாற்றங்களும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதில்லை என்பதை இது நமக்கு நினைவூட்டுகிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு நபரும் தனிப்பட்ட விதத்தில் வழி நடத்தப்பட வேண்டியது அவசியம்.

பேதுருவுக்கு மாமியார் இருந்ததாகக் காண்கிறோம். திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் ஊழியர்களாகப் பணிபுரிய வேண்டும் என்னும் கொள்கை அந்நாட்களில் வழக்கத்தில் இல்லை என்பதை இதனின்றி நாம் அறிகிறோம். திருமணமாகாத ஊழியர்கள் என்னும் கொள்கை மனிதர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டதேயன்றி திருமறை வசனங்களின் அடிப்படையில் ஆனதன்று. அவ்வாறான வழக்கம் பற்பல தீங்குகளுக்குக் காரணமாகிவிட்டது.

உ. சாயங்காலத்தில் குணமாக்குதல் [1:32-34]

இரட்சகர் அங்கிருந்த செய்தி பகலில் எங்கும் பரவிற்று. அது ஓய்வு நாளாயிருந்த காரணத்தினால் தேவையுள்ளவர்களை அவரிடத்தில் கொண்டு வருவதற்கு மனிதர்கள் துணிவு கொள்ளவில்லை. ஆனால் சாயங்காலத்தில் சூரியன் அஸ்தமித்து ஓய்வுநாள் முடிவடைந்தபோது பேதுருவின் இல்லத்தை நோக்கிப் பலர் திரண்டுவந்தனர். பாவத்தின் அனைத்துக் கூறுகளிலிருந்தும், பாவத்தின் அனைத்து வகைகளிலிருந்தும் விடுவிக்கக் கூடியவரிடம் நோய்வாய்ப்

பட்டவர்களும் பிசாசு பிடித்தவர்களும் வந்து அவருடைய வல்லமையை அனுபவித்தனர்.

ஊ. கலிலேயா எங்கும் பிரசங்கித்தல்
[1:35-39]

1:35 அதிகாலையில், இருட்டோடே இயேசு கிறிஸ்து எழுந்து, எவ்வித இடையூறும் இல்லாத ஓரிடத்திற்குச் சென்று ஜெபத்தில் நேரத்தைக் கழித்தார். தமது பிதாவாகிய தேவனிடத்திலிருந்து ஒவ்வொருநாள் காலையிலும் அந்தந்த நாளின் தேவைக்குரிய ஆலோசனைகளைக் கேட்கும்படியாக, யெகோவாவின் அடிமை தமது செவியைத் திறந்தார் (ஏசாயா 50:4,5). இங்ஙனம் அமைதியான தியான நேரத்தைக் காலவேளையில் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே தேடுவாராயின், நாம் எவ்வளவு மிகுதியாய் அதைத் தேடவேண்டும்.

அவர் ஜெபம் செய்வதற்கென்று ஒரு விலை கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று; அதிகாலையில் இருட்டோடே எழுந்து ஓரிடத்திற்குச் சென்றார். ஜெபம் செய்தல் ஒருவருடைய சுயவசதிகளுக்கு கேற்ப தீர்மானிக்கப்படுவதன்று. மாறாக ஒவ்வொருவரும் அதற்கெனத் தன்னை ஒழுங்குபடுத்திக்கொள்ள வேண்டும்; அதற்கென தியாகமும் செய்ய வேண்டும். நமது செயல்கள் ஏன் ஆற்றல் அற்றவையாக இருக்கின்றன என்பதற்கான காரணத்தை இது நமக்கு வெளிப்படுத்துகிறது.

1:36,37 சீமோனும் அவனுடன் இருந்தவர்களும் துயில் எழும் முன்னர், அவர்களது இல்லத்தின் முன்புறம் மக்கள் திரளாய்க் கூடினர். மக்களிடம் கர்த்தர் பெற்றிருந்த மதிப்பைக் குறித்து அவரிடம் சொல்லும்படியாக, சீடர்கள் அவர் இருந்த இடத்தை நோக்கிச் சென்றனர்.

1:38 ஆனால் அவரோ திரும்பவும் நகரத்திற்குள் செல்லவில்லை. சூழ இருக்கின்ற ஊர்களிலும் தாம் பிரசங்கம்பண்ண வேண்டுமென்று கூறி, தமது சீடர்களை அழைத்துக்கொண்டு அவர் வேறிடங்களுக்குச் சென்றது நமக்குப் பெரும் வியப்பளிக்கிறது. கப்பர்நகமுக்கு ஏன் அவர் திரும்பிச் செல்லவில்லை?

1. முதலாவதாக, அப்பொழுதுதான் அவர் ஜெபம் செய்து முடித்தார். அந்த நாளில் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று தேவன் விரும்பினார் என்பதை அப்பொழுது அவர் அறிந்திருந்தார்.

2. இரண்டாவதாக, கப்பர்நகூமில் உண்டான பிரசித்தம் மேலோட்டமானதாகவே இருந்தது. திரளான கூட்டத்தைக் கண்டு நமது இரட்சகர் ஒரு

போதும் கவர்ந்திழுக்கப்படவில்லை. அந்த மக்களுடைய உள்ளத்தில் தம்மைப்பற்றி எவ்வித எண்ணம் கொண்டிருந்தனர் என்பதை அவர் ஊடுருவிக் கண்டார்.

3. பிரசித்தம் உண்டாவதினால் உண்டாகும் கேட்டினைக் குறித்து அவர் அறிந்திருந்தார். மனிதர்கள் உயர்வாகப் பேசுவதால் உண்டாகக் கூடிய தீமையைச் சீடர்கள் அறிந்துகொள்ளும் பொருட்டு, இச்செயல்விளக்கத்தின் மூலமாக அவர் அவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுத்தார்.

4. சிலுவைக்கு முன்னர் கிரீடத்தைத் தரக் கூடிய, ஆழமற்றதும் உணர்ச்சிகள் நிறைந்ததுமான காட்சிகளை அவர் எப்பொழுதும் அறிந்திருந்தார்.

5. தெய்வீக வார்த்தைகளைப் பிரசங்கம் செய்வதற்கே அவர் மிகுந்த முக்கியத்துவம் அளித்தார். தாம் ஆற்றும் பிரசங்கங்களை மக்கள் கவனித்துக் கேட்க வேண்டும் என்னும் கருத்தோடு, மனிதர்களுக்கு ஏற்பட்ட கடுந்துயரிலிருந்து விடுவிக்கக் கூடிய குணமாக்கும் அற்புதங்களை அவர் செய்தார்.

1:39 இயேசு கிறிஸ்து கலிலேயா நாடெங்கிலுமுள்ள ஜெப ஆலயங்களுக்குச் சென்று பிரசங்கங்களை நிகழ்த்தினார்; மேலும் பிசாசுகளைத் துரத்தினார். பிரசங்கம் ஆற்றுவதும் அக்கொள்கைகளைக் கடைப்பிடிப்பதும், அதாவது பேசுவதும் அதன்படி செய்வதும், அவரிடத்தில் இணைந்து காணப்பட்டன. அவ்வப்போது ஜெப ஆலயங்களில் அவர் பிசாசுகளைத் துரத்தினதைப் பற்றி எண்ணிப்பார்த்தால், அது நமக்கு வியப்பினைத் தருகிறது. இன்றைய நாட்களில் தாராளக் கொள்கை உடையோராய் செயல் புரிபவரது ஆலயங்கள், அந்நாட்களில் இருந்த ஜெப ஆலயங்களுக்கு ஒத்திருக்கின்றன அல்லவா?

ஏ. தொழு நோயாளி தூய்மையடைதல்
[1:40-45]

தொழுநோயாளி ஏறெடுத்த மன்றாட்டிற்கு தேவன் பதில் வழங்கினார். அதில் காணப்படும் விவரங்கள் நல்ல பல அறிவுரைகள் வழங்கும் எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

1. அது மனப்பூர்வமானதாகவும், மற்ற எல்லா நம்பிக்கையும் அற்றுப்போன சூழ்நிலையில் ஏறெடுக்கப்பட்டதாகவும் இருந்தது - **வேண்டிக் கொண்டான்.**

2. அது பயபக்தியுடன் கூடியதாக இருந்தது - **அவர் முன்பாக முழங்கால் படியிட்டான்.**

3. அது தாழ்மையோடும் கீழ்ப்படிதலோடும் ஏறெடுக்கப்பட்டது - **உமக்குச் சித்தமானால்**

4. அது விசுவாசத்துடன் கூடியதாயிருந்தது - **உம்மால் ஆகும்**

5. அது தேவையை வெளிப்படுத்துவதாயிருந்தது - **என்னைச் சுத்தமாக்கும்**

6. அது குறிப்பிட்ட தேவையை வெளிப்படுத்துவதாயிருந்தது - “என்னை ஆசிர்வதியும்” என்று பொதுவாகச் சொல்லாமல், என்னைச் சுத்தமாகும் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட்டது.

7. அது சுருக்கமானதாயிருந்தது - மூலமொழியில் இந்த வேண்டுகூறி ஐந்தே சொற்களை உடையதாயிருந்தது.

அங்கே நடந்தது என்ன என்பதைக் கவனியுங்கள்:

இயேசு மனதுருகினார். பேராணந்தம், நன்றியறிதல் ஆகிய உணர்வுகள் இன்றி இந்தச் சொற்களை நாம் ஒருக்காலும் படிக்கக்கூடாது.

அவர் **கையை நீட்டினார்.** அதைக் குறித்துச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்! தாழ்மையும் விசுவாசமும் உடைய ஜெபத்திற்கு பதில் தரும் வண்ணம் தேவனுடைய கரம் நீட்டப்படுகிறது.

அவர் **அவனைத் தொட்டார்.** நியாயப்பிரமாணத்தின்படி ஒரு மனிதன் தொழுநோயாளியைத் தொடுவானாயின் அவன் சமயச் சடங்குகளின் அடிப்படையில் தன்னைத் தீட்டுப்படுத்துகிறவனாவான். மேலும் அந்த மனிதனைத் தொடுவதால், அந்நோய் தொடுகிறவரையும் தொற்றிக் கொள்ளக் கூடும். ஆனால் தூய மனிதகுமாரன், மனுக்குலத்தின் கடுந்துயரங்களோடு தம்மை இணைத்துக்கொண்டார். பாவங்களின் நாசங்களை அகற்றிய அவர், அதன் கறைகளால் தம்மைத் தீட்டுப்படுத்திக்கொள்ளவில்லை.

“**எனக்குச் சித்தமுண்டு**” என்று அவர் கூறினார். நலம் பெறுவதில் நாம் கொண்டுள்ள விருப்பத்தைக் காட்டிலும், நம்மை நலம் பெறச் செய்வதில் அவர் அதிக விருப்பம் உடையவராக இருந்தார். அதைத் தொடர்ந்து “**சுத்தமாகு**” என்று அவர் கூறினார். ஒரு நொடிப்பொழுதில் குஷ்டரோகியின் தோல் மிருதுவாகி தூய்மையடைந்தது.

முதலாவது அந்த மனிதன் **ஆசாரியனிடத்திற்குச்** சென்று, தான் அடைந்த தூய்மையை முன்னிட்டு காணிக்கை செலுத்த வேண்டும் (லேவி. 14:2 முதல் காண்க). அதற்கு முன்னர் அவ்வற்புதத்தைக் குறித்துப் பிரசித்தப்படுத்தக் கூடாது என்று கர்த்தர் அவனுக்குத் தடைவிதித்

தார். முதலாவது, கர்த்தருடைய கட்டளை அவனுடைய கீழ்ப்படிதலுக்கு ஒரு சோதனையாகக் கொடுக்கப்பட்டது. அவர் கூறிய சொற்களின்படி அவன் செய்தானா? அவ்வாறு அவன் செய்யவில்லை; தான் பெற்ற உடல் நலத்தைக் குறித்து அவன் எங்கும் பிரசித்தம் பண்ணினான். அதன் விளைவாக கர்த்தருடைய ஊழியம் தடைபட்டது. ஆசாரியனுடைய பகுத்தறிவிற்குத் தரப்பட்ட சோதனையாகவும் இது விளங்கியது. குணமாகும் அற்புதங்களை வியத்தகுவகையில் நிறைவேற்றும் இவர் யார்; வெகு நாட்கள் காத்திருந்த மேசியா வந்துவிட்டார் என்பதை ஆசாரியன் உணர்ந்தானா? இஸ்ரவேல் நாட்டின் மனநிலை எவ்வாறு இருந்ததோ அவ்வாறே ஆசாரியனின் மனநிலையும் இருந்தது. எனவே அவனால் அதை உரை முடியவில்லை.

திரளான மக்கள் கூட்டத்தினின்று இயேசு விலகிச் சென்றார். வனாந்தரமான இடங்களுக்குச் சென்று தமது ஊழியத்தைச் செய்தார். எண்ணிக்கையின் மிகுதியினால் தமது வெற்றியினை அவர் அளவிடவில்லை.

ஏ. தீமிர்வாத நோயாளி சுகம்பெறுதல் [2:1-12]

2:1-4 கப்பர்நகருக்கு கர்த்தர் வந்த உடனே அவர் இருந்த இல்லத்தைச் சூழப் பலர் **கூடிவந்தார்கள்.** அவரைப் பற்றிய செய்தி சகுதியில் பரவிற்று. அற்புதச் செயல்கள் புரிகிறவர் ஆற்றிய அரிய செயல்களைக் காண மக்கள் ஆவல் மிக்கவராய் இருந்தனர். தேவன் வல்லமையோடு செயல்புரிகிறபோது மனிதர்கள் கவர்ந்திழுக்கப்படுகின்றனர். அவவீட்டின் வாசலருகில் கூடின திரளான மக்களைக் கண்ணுற்ற இரட்சகர் மனமார்ந்த முறையில் **அவர்களுக்கு வசனத்தைப் போதித்தார்.** கூட்டத்தின் பின்புறமாக **ஒரு தீமிர்வாதக்காரனை நாலுபேர்** ஒரு கட்டிலில் கிடத்தித் **தூக்கிக்கொண்டு வந்தனர்.** அந்த மனிதனை இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு அருகில் கொண்டுவருவதை மக்கள் கூட்டம் தடைசெய்து கொண்டிருந்தது. இயேசு கிறிஸ்துவன்னை பிறர் நெருங்கி வருவதற்குச் சாதாரணமாகப் பல தடைகள் ஏற்படுவதுண்டு. ஆனால் விசுவாசமோ வினைதிறம் மிக்கது. அந்த நான்கு பேரும் வீட்டின் வெளியில் இருந்த படிக்கட்டுகளின் வழியாக மேற்கூரையைச் சென்றடைந்தனர். **மேற்கூரையின்** ஒரு பகுதியைப் **பிரித்துத் திறப்பாக்கி,** தாங்கள் சுமந்து வந்த **தீமிர்வாதக்காரனை** அதன் வழியாக வீட்டின் உட்புறமாகக் கட்டிலோடு இறக்கினார்கள். அவர்கள் இறக்கிய இடம் ஒருவேளை

வீட்டு முற்றத்தின் நடுப்பகுதியாக இருந்திருக்கும். இவ்விதமாய் அந்த மனிதனை தேவ குமாரனுடைய அருகில் அவர்கள் கொண்டுவந்தனர். பெயர் அறியா ஒருவர் இந்த நான்கு நல்ல நண்பர்களுக்கும் அருமையான பட்டப்பெயர்களைச் சூட்டியிருக்கிறார்: பரிவிர்க்கம், ஒத்துழைப்பு, விடாமுயற்சி மற்றும் புதுமைத் திறன். இவ்வகை நற்குணங்களை வெளிப்படுத்தும் நண்பர்களாக விளங்க நாம் ஒவ்வொருவரும் கடும் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

2:5 அவர்களது விசுவாசத்தினால் மனக்கிளர்ச்சி அடைந்த இயேசு திமிர்வாதக்காரனை நோக்கி, “மகனே, உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டது” என்றார். அவ்வாறு அவர் கூறியது சூழ இருந்தவர்களுக்கு விநோதமாகத் தோன்றியது. பாவத்தைக் குறித்து அல்ல, திமிர்வாத நோயே இங்கே கவனிக்கப்பட வேண்டியதாக இருந்தது, அல்லவா? இயேசு கிறிஸ்துவோ நோயின் அறிகுறிகளுக்கு அப்பாற் சென்று, அதுனுடைய காரணத்தைக் கண்டறிந்தார். ஆத்தம நலனைக் கருத்திற்கொள்ளாமல், அவர் சரீரத்திற்கு மட்டும் குணமளிக்கமாட்டார். நித்தியத்திற்குரிய தேவையைப் புறக்கணித்து விட்டு, தற்காலத்திற்கு மட்டும் இன்னல்களை நீக்கும் பரிசாரத்தை அவர் தந்தருள மாட்டார். ஆகவே, **“உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டது”** என்று அவர் கூறினார். அ.து ஓர் அற்புதமான அறிக்கையாகும். அப்பொழுது இப்புவியில் - இவ்வாழ்க்கையில் அந்த மனிதனுடைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன. நியாயத்தீர்ப்பின் நாள்வரை, அவன் காத்திருக்க வேண்டியதில்லை. பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன என்ற உறுதியை அவன் நிகழ்காலத்திற்குரிய வகையில் பெற்றான். அதுபோல, எவரெல்லாம் கர்த்தராகிய இயேசுவினிடத்தில் விசுவாசம் கொள்கின்றனரோ, அவர்கள் யாவரும் அவ்வுறுதியைப் பெறுகின்றனர்.

2:6,7 அந்த அறிக்கையின் உட்கருத்தை வேதபாரகர் உடனடியாகப் பிடித்துக் கொண்டனர். **தேவன் ஒருவரே பாவங்களை மன்னிக்கக் கூடியவர்** என்னும் வேத உபதேசத்தில் அவர்கள் நன்கு பயிற்சி பெற்றிருந்தனர். எனவே எவரொருவர் பாவத்தை மன்னிப்பதாகக் கூறுகிறாரோ அவர் தன்னை தேவன் என்று உரிமை பாராட்டக் கூடியவராக இருக்கிறார் என்பதே அதன் பொருளாகும். இதுவரைக்கும் அவர்கள் கூறிய தருக்க சிந்தனை சரியானதே. ஆனால், கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை தேவன் என்று ஒப்புக்

கொள்ளாமல், அவர்கள் தங்களது இருதயத்திலே அவர் **தேவதூஷண** வார்த்தைகளைச் சொன்னதாகக் குற்றஞ்சாட்டினர்.

2:8,9 அவர்களுடைய மனத்தினில் ஓடிய சிந்தனையை இயேசு கிறிஸ்து தெளிவாக வாசித்தறிந்தார். அதுவே அவர் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட வல்லமை உடையவராக விளங்கினார் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. ஒரு மனிதனுடைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன என்று சொல்வதோ, அவனுடைய திமிர்வாத நோயைக் குணப்படுத்துவதோ **எது எளிது?** உண்மையில் அவ்விரண்டில் ஒன்றைக் கூறுவது எவ்வளவு எளிதோ, அதுபோலவே மற்றொன்றைக் கூறுவதும் எளிதாகும். ஆயின், மனிதனுடைய சிந்தனையின்படி, அவற்றுள் ஒன்றைச் **செய்வது** எவ்வளவு கடினமோ, அதுபோலவே மற்றொன்றைச் **செய்வதும்** கடினமாகும்.

2:10-12 அந்த மனிதனின் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டுவிட்டதாக ஏற்கனவே கர்த்தர் அறிவித்து விட்டார். ஆம், ஆனால் அ.து உண்மையில் நிறைவேறிவிட்டதா? அந்த மனிதனின் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டதை வேதபாரகர் காணவில்லை. ஆகையால் அவர்கள் அதை நம்பவில்லை. உண்மையாகவே அவனது பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டுவிட்டன என்பதை வேதபாரகர் காணும்படியாக ஒரு செயலின் மூலமாகக் கர்த்தர் மெய்ப்பித்துக் காட்டினார். திமிர்வாதம் கொண்டவனை எழுந்து, தனது படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு நடந்து செல்லுமாறு கர்த்தர் கூறினார். அவர் கூறிய வண்ணமே அந்த மனிதன் உடனடியாகச் செய்தான். அங்கு குழுமியிருந்தோர் அனைவரும் **ஆச்சரியப்பட்டனர்**. அவர்கள் அதற்கு முன்னர் **ஒருக்காலும் அப்படிப்பட்ட செயலைக் கண்டதில்லை**. ஆனால் வேதபாரகர் மிகவும் ஆக்கபூர்வமான சான்றினைக் கண்ட பிறகும் கர்த்தரை நம்பவில்லை. நம்பிக்கை விருப்பத்தைச் சார்ந்திருக்கிறது. அவர்கள் விசுவாசிக்க விரும்பவில்லை!

ஐ. லேவி அழைக்கப்படுதல் [2:13-17]

2:13,14 கடலருகே இயேசு போதித்துக் கொண்டிருந்தபோது, **லேவி** வரி வசூலித்துக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டார். லேவி என்னும் பெயருடையவரே மத்தேயு என்பதை நாம் அறிவோம். பின்னர் அவரே முதல் நற்செய்தி நூலை எழுதினார். அவர் யூத மார்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர். ஆனால் யூதர்களால் வெறுக்கப்பட்ட ரோம அரசிற்காக அவர் வரிவசூலிக்கும் தொழிலைச்

செய்பவராக இருந்ததை எண்ணிப்பார்க்கும் வேளையில், அவர் யூதருக்குரிய முறைமையின் படி அலுவலைச் செய்யவில்லை என்பது தெரிகிறது! நேர்மையான மனிதர்களாக அவர்கள் ஒருக்காலும் கருதப்படவில்லை. உண்மையில் சமுதாயத்தில் அவர்கள் இழிவானவர்களாக, வேசியைப்போல கீழ்மக்களாகக் கருதப்பட்டனர். ஆனாலும் லேவியைக் குறித்த நித்திய நன்மையின் காரணத்தினால், கிறிஸ்துவின் அழைப்பை அவர் கேட்டபொழுது, எல்லாவற்றையும் விட்டு விட்டு அவருக்குப் பின்சென்றார். லேவியின் கீழ்ப்படிதல் உடனடியானதாகவும், எதிர்க்கேள்வி எழுப்பாத வகையிலும் நடந்தது. நாம் ஒவ்வொரு வரும் அவ்வாறு செயல்படுவோம். அத்தருணத்தில் அது பெரிய தியாகமாகத் தோன்றும். ஆனால் நித்தியத்திலோ அது தியாகச் செயலாகத் தோன்றாது. “இழக்கக்கூடாததை ஆதாயப்படுத்தும்படி, தன்னால் காத்துக்கொள்ள இயலாததைக் கொடுக்கிறவன் மதியீனன் அல்லன்” என்று இது குறித்து இறையுழியத்தில் தன்னுயிர் கொடுத்த ஜிம் எலியட் என்பார் கூறினார்.

2:15 லேவியினுடைய இல்லத்தில் ஒரு விருந்து ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அதன் வாயிலாக அவர் தனது நண்பர்களைக் கர்த்தராகிய இயேசுவினிடத்தில் அறிமுகம் செய்துவைத்தார். அவருடைய நண்பர்களில் பலர் அவரைப் போலவே ஆயக்காரரும் பாவிசுமாமகவே இருந்தனர். தமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அழைப்பினை இயேசு கிறிஸ்து ஏற்றுக்கொண்டு அந்த விருந்தில் கலந்துகொண்டார்.

2:16 அவர் பெருந்தவறு ஒன்றைச் செய்து, தங்களிடம் பிடிபட்டுக் கொண்டதாக வேதபாரகரும் பரிசேயரும் எண்ணினர். அவரிடம் நேரடியாகச் செல்வதற்குப் பதிலாக அவர்கள் அவருடைய சீடர்களிடம் சென்றனர். கர்த்தரிடம் சீடர்கள் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையும் விசுவாசமும் குறைவுபடும்படியாக அவர்கள் பேசினர். அவர்களுடைய குரு ஆயக்காரரோடும் பாவிசுமாமகரோடும் உண்ணவும் பருகவும் செய்கிறாரே என்பதை அவர்கள் எழுப்பிய வினா-தூவிய சந்தேக வித்து.

2:17 அவர்கள் எழுப்பிய கேள்வியைக் கேட்ட இயேசு கிறிஸ்து, நோயுற்றவனுக்கே மருத்துவன் தேவையென்பதையும், உடல் நலம் உடையோருக்கு மருத்துவன் தேவையில்லை என்பதையும் அவர்களுக்கு நினைவுபட்டினார். தாங்கள் நலத்துடன் இருப்பதாக வேதபாரகர் நினைத்தனர். ஆகவே மாபெரும் மருத்துவர் தங்களுக்குத்

தேவை என்பதை அவர்கள் அறிந்திலர். ஆயக்காரரும் பாவிசுமாமகரும் தங்களுடைய குற்றங்களை ஒப்புக்கொண்டனர். தங்களுக்கு உதவி தேவை என்பதையும் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டனர். அத்தகையோரைப் போன்ற பாவிசுமாமக இயேசு கிறிஸ்து வந்தாரேயொழிய, சுயநீதி பாராட்டும் மனிதர்களைத் தேடிவரவில்லை.

இப்பகுதியில் நமக்கு நல்லதொரு படிப்பினை இருக்கிறது. கிறிஸ்துவர்களாக விளங்கும் சமுதாயத்தினருடன் மட்டும் பழகுகிறவர்களாக நாம் இருத்தல் கூடாது. மாறாக நமது கர்த்தரையும் இரட்சகரையும் துன்மார்க்கருக்கு நாம் அறிமுகம் செய்துவைக்கும்படி, அவர்களிடமும் நட்பு பாராட்ட முயற்சி செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு பாவிசுமாமக நாம் நட்பு பாராட்டும் போது, நம்முடைய சாட்சி குறைவுபடும்படியாக ஏதொன்றையும் நாம் செய்யலாகாது; அல்லது இரட்சிக்கப்படாதவர்களுடைய கீழான நிலைக்கு அவர்களால் நாம் இழுத்துச் செல்லப்படுவதற்கு இடம் கொடுக்கவும் கூடாது. ஆவிக்குரிய நன்மைகளை அவர்கள் பெறுவதற்கு ஏதுவான வழியில் அவர்களை வழிநடத்த நாம் முயற்சி செய்ய வேண்டும். பொல்லாங்கான உலகத்திலிருந்து தனித்து வாழ்வது ஒருவருக்கு எளிது. ஆனால் இயேசு கிறிஸ்து அவ்வாறு நடந்துகொள்ளவில்லை. அவரைப் பின்பற்றுவோரும் அவ்வாறு நடந்துகொள்ளக் கூடாது.

பாவிசுமாமகின் நண்பர் என்று பெயர் சூட்டி, கர்த்தருடைய மதிப்பைப் பாழ்படுத்திவிடலாமென்று வேதபாரகர் நினைத்தனர். ஆனால் அவருக்கு அவமதிப்பைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று அவர்கள் தீட்டிய திட்டம், விரும்பத்தக்க புகழுரையாக மாறிற்று. மீட்கப்பட்டோர் அனைவரும் பேருவகையோடு “அவர் பாவிசுமாமகின் நண்பர்” என்று ஒப்புக்கொள்வார்கள்; மேலும் அதற்காக அவர்கள் அவரிடத்தில் நித்திய காலமாக அன்பு செலுத்துவர்.

ஓ. உபவாசத்தைக் குறித்த கருத்து வேறுபாடு [2:18-22]

2:18 யோவனுடைய சீடரும் பரிசேயருடைய சீடரும் உபவாசத்தை மத சம்பந்தமான பழக்கமாகக் கடைப்பிடித்து வந்தனர். பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் அதனை ஆழ்ந்த துக்கத்தை வெளிப்படுத்தும் ஒன்றாகக் கருதிவந்தனர். ஆனால் காலப்போக்கில் அதனுடைய அர்த்தத்தை இழந்து, அது ஒரு வழக்கமான சடங்காக மாறிவிட்டது. இயேசு கிறிஸ்துவின் சீடர்கள் உப

வாசம் செய்யவில்லை என்பதைக் கண்ட பரிசேயர், பொறாமையினாலும் சுய பரிதாபத்தினாலும் எழுந்த கடும் வேதனையைத் தங்கள் உள்ளத்தில் உணர்ந்தவர்களாக, அதைக்குறித்த விளக்கத்தை கர்த்தரிடம் வினவினார்கள்.

2:19,20 அக்கேள்விக்குப் பதிலுரைத்த இயேசு கிறிஸ்து, தம்முடைய சீடர்களை மணவாளனுடைய தோழர்களோடு ஒப்பிட்டார். அவர் தாமே மணவாளன். அவர் அவர்களோடு இருக்கும்வரை ஆழ்ந்த துக்கம் கொள்வதற்கான வாய்ப்பு எழுது. சீடர்கள் உபவாசம் இருக்க வேண்டிய அவசியமுமில்லை. ஆனால் அவர் அவர்களை விட்டு எடுபடும் நாட்கள் வரும், அந்த நாட்களிலே அவர்கள் உபவாசம் இருப்பதற்கான வாய்ப்பு உண்டாகும்.

2:21 முந்தின காலகட்டத்திற்கு முரண்பாடான புதியதொரு காலகட்டம் தொடங்குவதைக் குறிக்கும் வகையில் இரண்டு உவமைகளைக் கர்த்தர் உடனடியாக எடுத்துரைத்தார். முதல் உவமை, சுருங்கவைக்கப்படாத கோடித்துண்டினால் தைக்கப்பட்ட ஒட்டுத்துணியைப் பற்றியதாகும். பழைய ஆடையோடு அதனை இணைத்து கிழிந்த பகுதியைச் சரி செய்தால், மீண்டும் அந்த ஆடை கிழிவதைத் தவிர்க்க முடியாது. அந்த ஒட்டுத்துணியை விட அந்த ஆடை பழையதாய் இருப்பதாலும், மேலும் அந்த ஆடை நைந்து போய் இருப்பதாலும், தைத்த இடத்தில் ஆடை மீண்டும் கிழியும். பழைய காலகட்டத்தை பழைய துணிக்கு ஆண்டவர் ஒப்பிட்டார். யூத முறைமையின் கிழிசலை ஒட்ட வைக்கும் நோக்கத்துடன் கிறிஸ்தவத்தை தேவன் உண்டாக்கவில்லை. இது புதிய நெறிமுறையாகும். முந்தின காலகட்டத்தில் உபவாசத்தினால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட துயரம் நீங்கி, புதிய காலகட்டத்திற்குரிய கனி கூருதலுக்கு வழி உண்டாக வேண்டும்.

2:22 இரண்டாவது உவமை பழந்துருத்தியில் ஊற்றப்பட்ட புதுதிராட்சரசத்தைப் பற்றியதாகும். தோலினால் செய்யப்பட்ட துருத்திகள் இழுக்க இழுக்க வலிமை குன்றிவிடும். அந்தத் துருத்திகளில் புது திராட்சரசத்தை வார்த்து வைத்தால் அதில் புளிப்பு ஏற்பட்டு அழுத்தத்தின் மிகுதியால் தோல் கிழிந்துவிடும். கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் மகிழ்ச்சியையும் வலிமையையும் புது திராட்சரசம் குறித்துக்காட்டுகிறது. யூத மார்க்கத்தின் முறைமைகளையும் சடங்குகளையும் பழந்துருத்திகள் குறித்துக்காட்டுகின்றன. புது திராட்சரசத்தை வார்த்து வைக்க புதிய துருத்திகள்

தேவை. கர்த்தரைப் பின்பற்றுவோரை, துயரத்தை வெளிப்படுத்தக் கூடிய உபவாசத்திற்குள், யோவானுடைய சீடர்களும் பரிசேயர்களுடைய சீடர்களும் அடிமைப்படுத்த முயல்வது எவ்விதத்திலும் பயனளிக்காது. அவர்கள் அவ்வாறு துயரத்தை வெளிப்படுத்திக் காட்டும்படியாகவே உபவாசத்தைக் கைக்கொண்டனர். புதுவாழ்வின் மகிழ்ச்சியும், பொங்கியெழும் களிப்பும் வெளிப்பட்டு விளங்க இடங்கொடுக்க வேண்டும். கிறிஸ்தவத்தை பிரமாணக் கட்டுக்குள்ளாக கலந்துவிட வேண்டும் என்னும் மனித முயற்சியினால் கிறிஸ்தவம் எப்பொழுதும் பாதிக்கப்பட்டு வருகிறது. கிறிஸ்தவமும் பிரமாணக்கட்டுப்பாடும் ஒன்றுக் கொன்று முரணானவை என்று கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து கற்பித்திருக்கிறார். நியாயப்பிரமாணமும் கிருபையும் எதிரெதிரான கொள்கையுடையவை.

ஓ. ஓய்வுநாளாகக் குறித்த கருத்துவேறுபாடு [2:23-28]

2:23,24 யூத மார்க்கத்தின் பாரம்பரிய பழக்க வழக்கங்களுக்கும், நற்செய்தி வழங்குகிற விடுதலைக்கும் உள்ள முரண்பாட்டினை இயேசு கிறிஸ்து கற்பித்த உடனேயே அதனை விளக்கும் வண்ணம் ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தது.

அவர் ஓய்வுநாளில் பயிர் வழியே போனார்; அவருடன் நடந்து சென்ற சீடர்கள் சில கதிர்களைக் கொய்து தானியத்தைத் தின்றார்கள். அது தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணம் ஒன்றையும் மீறுகிற செயலன்று. ஆனால் அற்பமான நிகழ்ச்சிகளைப் பெரிதுபடுத்திக் காட்டும் யூத மூப்பர்களுடைய எண்ணத்தின்படி சீடர்கள் மரபை மீறி ஓய்வுநாளில் “அறுவடை” செய்து “போரடித்தார்கள்” (கதிரைக் கொய்து தங்களுடைய கரத்தினால் கசக்கி உமியைக் களைந்தனர்!)

2:25,26 பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து ஒரு நிகழ்ச்சியை மேற்கோள் காட்டி கர்த்தர் அவர்களுக்கு விடை கூறினார். தாவீது, அரசனாக அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட பின்னரும், ஆளுகை செய்ய வேண்டியவன் ஒரு கவுதாரி வேட்டையாடப்படுவதைப் போல, நிராகரிக்கப்பட்டு பின்தொடரப்பட்டான். ஒருநாள் உண்பதற்கு அவனிடத்தில் ஒன்று மில்லை, கையிருப்புகள் அனைத்தும் தீர்ந்துவிட்டன. அப்பொழுது அவன் தேவனுடைய வீட்டில் பிரவேசித்து, தெய்வசமூகத்து அப்பங்களை உண்டான். மேலும் அவ்வப்பங்களைத் தன்னோடிருக்கிறவர்களும் உண்ணும்படியாகக் கொடுத்தான். சாதாரணமாக தெய்வசமூகத்து அப்பங்

களை ஆசாரியர் தவிர வேறு எவரும் உண்ணக் கூடாது என்று தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனாலும் தாவீது செய்த செயல் தேவனால் கண்டிக்கப்படவில்லை; அது ஏன்? ஏனெனில் இஸ்ரவேல் நாட்டில், அக்கால சூழ்நிலை சரியற்றதாக இருந்தது. தாவீதுக்கு வழங்கப்பட்ட அரசரிமையை அவன் பெறும்வரை, சாதாரணமாக பிரமாணத்திற்கு எதிரானவை என்று கருதப்பட்டவற்றை அவன் செய்வதற்கு தேவன் அனுமதித்தார்.

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவிற்கும் இது பொருந்தும். அவர் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டிருந்தும், ஆளுகை செய்யவில்லை. வயல் வழியாக அவருடைய சீடர்கள் நடந்து சென்ற வேளையில் கதிரைக்கொய்து தின்ன வேண்டியதாயிருந்தது என்ற உண்மையே இஸ்ரவேலில் யாவும் சரியான நிலையில் இல்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. இயேசு கிறிஸ்துவையும் அவருடைய சீடர்களையும் குறைகூறுவதற்குப் பதிலாக, பரிசேயர்கள் அவர்களுக்கு விருந்தோம்பல் செய்திருக்க வேண்டும்.

தெய்வசமூகத்தப்பங்களை உண்டு நியாயப் பிரமாணத்தை உண்மையாகவே தாவீது மீறிய போதும் அவன் தேவனால் கடிந்துகொள்ளப்படவில்லை. அவ்வாறாயின் அதற்கொப்பான சூழ்நிலையில் வாழ்ந்த சீடர்கள், மூப்பர்களின் பாரம்பரியத்தைத் தவிர வேறொன்றையும் மீறாத நிலையில் எவ்வாறு குற்றத்திற்குள்ளாவார்கள். அவர்களது செயல் குற்றமற்றதேயாகும்.

அபியத்தார் பிரதான ஆசாரியனாக இருந்த காலத்தில் தாவீது தெய்வசமூகத்தப்பங்களை உண்டான் என்று 26 -ஆவது வசனம் கூறுகிறது. 1 சாமுவேல் 21:1 -ஆம் வசனத்தின்படி, அக்காலத்தில் அகிமெலேக்கு ஆசாரியனாக இருந்தான். அபியத்தார் அவனுடைய தகப்பன். பிரதான ஆசாரியன் தாவீதினிடத்தில் மிகுந்த விசுவாசம் உடையவனாக இருந்தான். அந்த விசுவாசமே, வழக்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டவகையில் பிரமாணத்தை தாவீது மீறுவதற்கு அனுமதியளிக்க அவனைத் தூண்டியது.

2:27,28 மனிதனுடைய பயன் கருதி ஓய்வுநாள் தேவனால் நியமிக்கப்பட்டது என்றும், அது அவனை அடிமைப்படுத்தும்படி ஏற்படுத்தப்படவில்லை யென்றும், நமது கர்த்தர் பரிசேயர்களுக்கு நினைவுறுத்தித் தமது உரையினை முடித்தார். மனித குமாரன் ஓய்வு நாளுக்கும் ஆண்டவராய் இருக்கிறார் என்று அவர் சேர்த்துக் கூறினார். முதலாவதாக அவர்தாமே ஓய்வுநாளைக் கொடுத்தவர்.

ஆகவே அந்த நாளில் எவை அனுமதிக்கப்பட்டவை, எவை தடைசெய்யப்பட்டவை என்பதைத் தீர்மானிக்கும் அதிகாரம் அவருக்கே உரியது. தேவையுள்ள செயல்களையோ இரக்கத்தினால் செய்யப்படுகின்ற செயல்களையோ தடைசெய்வது ஓய்வுநாளின் நோக்கமன்று. ஓய்வுநாளைக் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கட்டளை கிறிஸ்தவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. அது இஸ்ரவேல் நாட்டிற்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். வாரத்தின் முதல் நாளாகிய கர்த்தருடைய நாளே கிறிஸ்தவ விசுவாசிகளுக்குக் குறிப்பிடத்தக்க தனிச்சிறப்புடைய நாள். இவற்றைச் செய்ய வேண்டும் இவற்றைச் செய்யக் கூடாது என்று பிரமாணக்கட்டுப்பாட்டிற்குள் அந்த நாள் கட்டிவைக்கப்படவில்லை. மாறாக, விசுவாசிகள் தொழுது கொள்வதற்கும், இறைபூழியம் செய்வதற்கும், ஆத்தம அறிவு வளர்ச்சிக்கான செயல்களில் ஈடுபடுவதற்கும் ஏற்ற வகையில் உலகிய அலுவல்களிலிருந்து விடுதலை பெற்ற நற்பேறு உடைய நாளாகும். “கர்த்தருடைய நாளில் இதைச் செய்வது தவறா?” என்ற கேள்வி நமக்குரியதன்று. “இந்த நாளை தேவனுடைய மகிமைக்காக எவ்வாறு சிறந்த முறையில் நான் பயன்படுத்துவேன்? என்னுடைய அயலகத்தாருடைய ஆசிர்வாதத்திற்காக இன்று என்ன செய்வேன்? என்னுடைய ஆவிக்குரிய மேன்மைக்காக இன்று நான் என்ன செய்வேன்?” என்பதே நாம் எழுப்பும் கேள்வியாக இருக்க வேண்டும்.

ஓள. ஓய்வுநாளில் அடிமை குணமாக்குதல் [3:1-6]

3:1,2 ஓய்வுநாளில் வேறொரு சோதனையும் எழுந்தது. இயேசு கிறிஸ்து மீண்டும் ஜெப ஆலயத்தில் பிரவேசித்தபோது, சூம்பின கையுடைய மனிதன் ஒருவனை அங்கு சந்தித்தார். அங்கே ஒரு கேள்வி எழுந்தது, “**ஓய்வு நாளில் இயேசு கிறிஸ்து அவனைக் குணமாக்குவாரா?**” அவ்வாறு அவர் அவனைக் குணமாக்கினால் பரிசேயர்கள் அவருக்கு எதிராக ஒரு குற்றத்தைச் சுமத்தலாம். அவ்விதமாகத்தான் அவர்கள் சிந்தித்தார்கள். அவர்களுடைய வெளிவேடத்தையும், வஞ்சகத்தையும் குறித்து கற்பனை செய்து பாருங்கள். அந்த மனிதனுக்கு உதவி புரிய ஏதொன்றையும் அவர்களால் செய்ய முடியாது. ஆனால் ஒருவர் அவனுக்கு உதவி செய்தபோது அது அவர்களுக்கு மனக்கசப்பை உண்டாக்கியது. ஜீவனாகவுள்ள கர்த்தருக்கு எதிராகக் குற்றம் சாட்ட சில காரணங்களை அவர்

கள் தேடினார்கள். ஓய்வுநாளில் அவர் குணமாக கினால் இரை மீது சீறிப்பாயும் ஓநாய்கள் கூட்டத்தைப் போன்று அவர் மீது பாய அவர்கள் ஆயத்தமாயிருந்தனர்.

3:3,4 அந்த மனிதனை எழுந்து முன்னே வருமாறு இயேசுகிறிஸ்து கூறினார். எல்லாரும் மிகுந்த ஆவலுடன் என்ன நடக்குமென்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். பின்னர் அவர் பரிசேயர்களைப் பார்த்து, “**ஓய்வுநாட்களில் நன்மை செய்வதோ தீமை செய்வதோ, ஜீவனைக் காப்பதோ அழிப்பதோ எது நியாயம்?**” என்று வினவினார். பரிசேயர்களுடைய பொல்லாங்கை அவருடைய கேள்வி வெளிப்படுத்தியது. நோயுற்ற ஒருவனைக் குணமாக்கும் அற்புதத்தை ஓய்வுநாளில் அவர் செய்வது தவறு என்று அவர்கள் எண்ணினர். ஆனால் அதே ஓய்வுநாளில் அவரை ஒழித்துவிட வேண்டும் என்று அவர்கள் திட்டமிட்டது அவர்களுக்குத் தவறாகத் தோன்றவில்லை!

3:5 அவர்கள் பதில் அளிக்காததில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை! சற்றுநேர நிர்ப்பந்தமான அமைதிக்குப் பின்னர், தன்னுடைய கையை நீட்டச்சொல்லி இரட்சகர் அவனுக்குக் கட்டளை கொடுத்தார். அவ்வாறு அவன் தனது கையை நீட்டியபோது, அவனுடைய கையில் முழு வலிமையையும் பெற்றிருந்தான். அக்கரம் தசைப்பற்று வளர்ந்து சாதாரண நிலைக்கு வந்தது, மேலும் அதில் காணப்பட்ட சுருக்கங்கள் மறைந்தன.

3:6 பரிசேயர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இது முடியாத செயலாயிருந்தது. அவர்கள் **உடனே புறப்பட்டுச்** சென்று இயேசு கிறிஸ்துவைக் **கொலை செய்யும்படி**, தங்களுடைய பரம்பரை எதிரிகளாகிய **ஏரோதியரோடு ஆலோசனை பண்ணினார்கள்**, இன்னும் அந்த ஓய்வுநாள் முடியவில்லை. சிறிது காலத்திற்கு முன்னர்தான் ஏரோது மன்னன் யோவான் ஸ்நானகனைக் கொலை செய்திருந்தான். ஒருவேளை இயேசு கிறிஸ்துவைக் கொலை செய்வதில் அவனுடைய ஆட்கள் வெற்றிபெறக் கூடும். இதுவே பரிசேயர்களுடைய எதிர்பார்ப்பாக இருந்தது.

க. அடிமையைச் சூழ்ந்துகொண்ட திரள்கூட்ட மக்கள் [3:7-12]

3:7-10 இயேசு கிறிஸ்து ஜெப ஆலயத்திலிருந்து கடலோரப் பகுதிக்குச் சென்றார். திருமறையில் பெரும்பாலான இடங்களில் கடலானது புறஇன மக்களுக்கு அடையாளமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, யூதர்களிடமிருந்து புற

இன மக்களிடத்திற்கு அவர் திரும்பிச் சென்றதை அவருடைய இச்செயல் குறிப்பிடுவதாகத் தோன்றுகிறது. **கவிலேயாவிவிருந்து** மட்டுமின்றி, தொலை தூரத்திலிருந்து **திரளான மக்கள்** அவரிடத்தில் கூடிவந்தனர். உடல் நலம் பெற வேண்டும் என்ற வேட்கையுடன் வந்த மக்கள் கூட்டம் அவரை நெருக்கி நசுக்கிவிடக் கூடிய அளவு பெரிதாயிருந்த காரணத்தினால், கரையிலிருந்து சற்று கடலுக்குள் செல்வதற்காக ஒரு சிறிய படகை ஆயத்தம் செய்யும்படி இயேசு கிறிஸ்து கேட்டுக்கொண்டார்.

3:11,12 அந்தக் கூட்டத்தில் இருந்த **அசுத்த ஆவிகள்** அவர் **தேவனுடைய குமாரன்** என்று சத்தமிட்டபோது, அவ்வாறு அவை சொல்லக் கூடாதென்று **கண்டிப்பாய்க் கட்டளையிட்டார்**. ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, தீய ஆவிகளின் சாட்சியை அவர் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. தாம் தேவனுடைய குமாரன் என்பதை அவர் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அது எவ்வாறு வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்கான நேரத்தையும் முறைமையையும் கட்டுப்படுத்தவே விரும்பினார். இயேசுகிறிஸ்து குணமாக்கும் வல்லமையை உடையவராக இருந்தார். ஆனாலும் தம்மிடத்தில் உதவி வேண்டி வந்தவர்களிடத்தில் மட்டுமே அவர் தமது அற்புதச் செயல்களைச் செய்தார். இரட்சிப்பும் அது போன்றதே. எல்லாரும் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு அவருடைய வல்லமை போதுமான தாயிருக்கிறது. ஆனால் யாரெல்லாம் அவரிடத்தில் நம்பிக்கை கொள்கிறார்களோ அவர்களிடத்தில் மட்டுமே அது பயன் விளைவிக்கிறது.

இரட்சகரின் ஊழியத்திலிருந்து ஒன்றை நாம் கற்றுக்கொள்கிறோம். தேவை அழைப்பை உண்டு பண்ணுவதில்லை. எல்லா இடங்களிலும் தேவை இருக்கிறது. எங்கே எப்பொழுது ஊழியம் செய்ய வேண்டும் என்பதற்கான அறிவுரைகளைப் பெற திருத்தந்தையாகிய தேவனை இயேசு கிறிஸ்து எப்பொழுதும் சார்ந்திருந்தார். அவ்வாறே நாமும் அவரைச் சார்ந்திருக்க வேண்டும்.

3. சீடர்கள் அழைக்கப்படுதலும், அடிமை அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தலும் [3:13-8:38]

அ. பன்னிரண்டு சீடர்கள் தெரிந்துகொள்ளப்படுதல் [3:13-19]

3:13-18 உலகம் முழுவதும் நற்செய்திப்பணி நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்ற வேலையை எதிர்கொண்ட இயேசு கிறிஸ்து அதற்கென பன்னி

ரண்டு சீடர்களைத் தெரிந்துகொண்டார். அந்த மனிதர்களைக் குறித்து ஆச்சரியப்படுவதற்கு அவர்களிடத்தில் எவ்விதச் சிறப்பும் இல்லை; இயேசு கிறிஸ்துவோடு அவர்கள் கொண்ட தொடர்பே அவர்களைப் பெரிய மனிதர்களாகக் கிற்று.

அவர்கள் இளைஞர்களாகவே இருந்தனர். சீடர்களின் இளமைப் பருவத்தைக் குறித்து ஜேம்ஸ் E. ஸ்டுவார்ட் என்பார் சிறப்புமிக்க விளக்கமளித்துள்ளார்:

கிறிஸ்தவம் இளைஞர்களுடைய ஓர் இயக்கமாகவே தொடங்கியது . . . ஆயின் அஃது கிறிஸ்தவ உழியத்திலும் கிறிஸ்தவப் பிரசங்கத்திலும் மறைந்து விட்டது என்பது வருத்தத்திற்குரிய உண்மையாகும். முதலாவது சீடர்கள் குழாம் இளைஞர்களால் ஆன குழுவாயிருந்தது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். ஆகவே கிறிஸ்தவம் இளைஞர்களுடைய இயக்கமாக உலகினில் தொடங்கியது என்பதில் எவ்வித ஆச்சரியமும் இல்லை. சீடர்களில் பெரும்பாலோர் இயேசு கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றிச் சென்றபோது இருபதுக்கும் சற்றுக் கூடுதல் வயதுடையவராகவே இருந்திருப்பார்கள் . . . “பனிக்குச் சமாளமாய் உம்முடைய யெளவன்” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி இளமைப் பருவத்தில் இயேசு கிறிஸ்து தமது உழியத்தை இவ்வுலகில் தொடங்கினார் என்பதை நாம் ஒரு போதும் மறக்கக் கூடாது (சங்கீதம் 110:3 முதலாவதாக இயேசு கிறிஸ்துவிற்கும், தொடர்ந்து அப்போஸ்தலர்கள் குழுமியிருந்த சபைக்கும் பொருத்தமுடையதாகவே இந்த சங்கீதம் அமைந்திருக்கிறது). பிற்காலத்தில் கிறிஸ்தவர்கள் தங்களுடைய குருவைப் பிரதிபலித்துக் காட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அடிநிலை கல்லறைகளின் சுவர்களில் தீட்டிய ஓவியங்களில், அவரை வயது முதிர்ந்தவராகவோ, வேதனையால் களைப்புற்று ஒடுங்கிப்போனவராகவோ காட்டாமல், காலைப் பொலிவுடன் குன்றுகளில் வலம் வரும் இளம் மேய்ப்பராகவே வரைந்தனர். இஃது அவர்களிடத்தில் தோன்றிய மெய்யான உள்ளுணர்வின் ஏவுதலையாகும். திருவாளர் ஐசக் வாட் அவர்களின் சிறப்பு மிக்க இசைப்பாடலின் மூல வரிகள் உண்மைக்கு மிகப் பொருத்தமுடையவையாக விளங்குகின்றன:

விந்தைமிகு சிலுவையை
ஆய்ந்துநான் பார்க்கையில்
இறைபுகழ் இளவேந்தன்
இறந்ததைக் கண்ணுற்றேன்.

இயேசுகிறிஸ்து இளமையின் நினைவுகளை நிறைவாக அறிந்திருந்தார். இளமையின் இருதய நினைவுகள் மகிழ்ச்சி ஆரவாரத்தினாலும், துணிவுடைமையினாலும், ஈகைக்குணத்தினாலும், நம்பிக்கையின் எதிர்பார்ப்பினாலும் நிறைந்து காணப்படும். சடுதியில் தனிமையினாலும், இடையறாது தொடர்ந்துவரும் கனவுகளினாலும், மறைந்து கிடக்கும் உள்ளப் போராட்டங்களாலும், வல்லமையோடு எதிர்த்து வரும் சோதனைகளாலும் அவை மயங்குகிற காட்சியை இயேசு கிறிஸ்துவைப் போல ஒருவரும் அறிந்ததில்லை. வளரும் இளம் பருவத்தில் செயலிழக்கச் செய்யும் நினைவுகள் அலைக்கழிப்பதையும், உலகமே திரண்டு வந்து ஒவ்வொன்றாய் அவர்களுக்கு வெளிப்படுவதையும் கிறிஸ்துவைப்போல ஒருவரும் தெளிவாக அறிந்ததில்லை. அந்தப் பருவமே அவர்களுடைய ஆத்துமாவைப் பொருத்தமட்டில் தேவனுக்குச் சிறந்த சந்தர்ப்பத்தை அளிக்கக்கூடிய பருவமாகும் . . . முதல் பன்னிரண்டு மாணாக்கருடைய கதையை நாம் படிக்கும் போது, அஃது இளைஞர்களின் துணிவுடைமையை எடுத்தியம்பும் கதை என்பதை அறிவோமாக. அவர்கள் தங்களுடைய தலைவரைப் பின்பற்றிச் செல்லுங்கால், முன்பின் அறிந்திராத இடத்திற்குச் சென்றனர், அவர் யார் என்பதைச் சரிவர புரிந்துகொள்ளவில்லை, ஏன் அவரைப் பின்தொடர்ந்தனர் என்பதையும் கூட அவர்கள் அறியவில்லை, அவர் எங்கே அழைத்துச் சென்றார் என்றும் அவர்களுக்குத் தெரியாதிருந்தது. எனினும் அவருடைய கவர்ந்திழுக்கும் காந்த சக்தியால் ஈர்க்கப்பட்டனர். அவருடைய சில ஆன்மீகச் செயல்களினால் எதிர்த்து நிற்கக்கூடாதபடி கவர்ந்து இழுக்கப்பட்டனர், இறுகப்பற்றிக் கொள்ளப்பட்டனர், உறுதியாய் நடத்தப்பட்டனர். அதைக் கண்ணுற்ற அவர்களுடைய நண்பர்கள் நகைத்தனர். எதிரிகள் அவர்களுக்கு எதிராய்ச் சதிசெய்தனர். அவரைப் பின்தொடர் கின்ற செயலிலிருந்து முழுவதுமாக விலகிச் செல்ல வேண்டும் என்று நினைக்கும் அள

விற்கு அவர்களுடைய உள்ளங்களில் எழுந்த ஐயங்கள் சில வேளைகளில் ஆரவாரித்துக் கூச்சலிட்டன. ஆயினும் அவர்கள் அவரைத் தொடர்ந்து பற்றிக்கொண்டனர். அவர்களது எதிர்பார்ப்புகள் யாவும் ஒழிந்து போயினும் சிறந்ததொரு பற்றுறுதியைப் பெற்றனர். இறுதியில் நற்பெயரை வென்றனர். அவர்களைக் குறித்தே பழங்கால இலக்கிய நயம் படைத்த பாடல் இவ்வாறு கூறுகிறது: “புகழ்ச்சிமிக்க திருத்தூதுவக் கூட்டத்தார்.” அவர்களைக் கவனிப்பது நல்லது. அவர்களுடைய உயிர்த் துடிப்பினால் நாமும் தாக்கமடைவோம். இயேசு கிறிஸ்துவின் அடியொற்றிப் பின் செல்லுவோம்.⁴

பன்னிருவர் அழைக்கப்பட்டதன் நோக்கம் முன்றுவகைப்பட்டதாயிருந்தது: 1. அவர்கள் அவரோடு இருக்க வேண்டும்; 2. பிரசங்கம் பண்ணும்படியாக அவர் அவர்களை அனுப்ப வேண்டும்; மேலும் 3. வியாதிகளைக் குணமாக்கிப் பிசாசுகளைத் தூரத்தும்படி அவர்கள் அதி காரம் உடையவர்களாய் இருக்க வேண்டும்.

முதலாவது பயிற்சிக் குரிய காலம் - தனிமையில் அந்தரங்கமான முறையில் ஆயத்தம் பெற வேண்டும். அதன் பின்னரே வெளியரங்கமானபடி பிரசங்கம் ஆற்ற வேண்டும். ஊழியத்திற்கான அடிப்படைக் கொள்கை இங்கே சொல்லப்பட்டுள்ளது. தேவனுடைய பிரதிநிதிகளாக நாம் வெளியே செல்வதற்கு முன்னர், நாம் அவரோடு நமது நேரத்தைச் செலவிட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, பிரசங்கம் ஆற்றும்படியாக அவர்கள் வெளியிடங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். தேவனுடைய வார்த்தைகளை அறிவிப்பதே நற் செய்திப் பணியின் அடிப்படை வழிமுறையாகும். அதுவே எப்பொழுதும் செய்தியின் கருப்பொருளாக விளங்க வேண்டும். அதனுடைய இன்றியமையாத தன்மையைக் குறைவுபடுத்துவதற்கு எதற்கும் இடம்தரக்கூடாது.

இறுதியாக, இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட வல்லமை அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. திருத்தூதுவர் மூலமாக தேவன் பேசினார் என்பதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் அவர்கள் பிசாசுகளைத் தூரத்தினர். அப்பொழுது வேதாகமம் முழுவதுமாக எழுதி முடிக்கப்படவில்லை. தேவனுடைய திருத்தூதுவர்களுக்கு அவர்கள் ஆற்றிய அற்புதச் செயல்கள் நற்சாட்சிப் பத்திரங்களாகத் திகழ்ந்தன. இக்காலத்திலோ முழுமையான

தேவனுடைய வார்த்தைகளினிடத்தில் நெருங்கி வருவதற்கு மனிதன் வாய்ப்பினைப் பெற்றிருக்கிறான். அற்புதச் செயல்களின் மூலம் தேவனுடைய வார்த்தைகள் மெய்ப்பிக்கப்பட வேண்டிய அவசியமின்றி, அவற்றை அவர்கள் நம்புவதற்குரிய பொறுப்புடையோராய் இருக்கின்றனர்.

3:19 அப்போஸ்தலர்களுக்குள்ளே யூதாஸ் காரியோத்தின் பெயர் தனிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அப்போஸ்தலனாகத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஒருவன், நம்முடைய கர்த்தரைக் காட்டிக் கொடுப்பவனாக மாற்றமடைந்ததில் ஒரு இரகசியம் அடங்கியிருக்கிறது. திறமையுள்ளவராகவும், வாஞ்சையுள்ளவராகவும் விளங்கி, தோற்றத்தில் பக்தி நிறைந்தவராகவும் திகழ்ந்த ஒருவர், பிறகாலத்தில் உலகினை நாடி தனது கர்த்தரைச் சிலுவையில் அறைந்து, அவருக்குப் புறமுதுகைக் காட்டும் செயல் கிறிஸ்தவ ஊழியத்தில் மிகுந்த வேதனை அளிக்கும் செயல்களில் ஒன்றாகும்.

பதினொருவர் கர்த்தருக்கு உண்மையுள்ள வராய்த் திகழ்ந்தனர். அவர்கள் மூலமாக நமது இரட்சகர் உலகினைத் தலைகீழாக மாற்றினார். அவர்கள் நற்செய்திப் பணியாற்றும் குழுக்களாக விளிவாக்கம் அடைந்தனர். ஒன்றிலிருந்து வளரும் மற்றொரு வட்டத்தைப் போன்று அவ்விளிவாக்கம் தொடர்ந்து வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு அர்த்தத்தில் காணும்போது நாமும் அவர்களுடைய ஊழியத்தின் கனிகளாக விளங்குகிறோம். கிறிஸ்துவுக்காக நாம் ஆற்றுகின்ற பணியின் செல்வாக்கு எவ்வளவு தூரம் பரவும் என்பதை நம்மால் சொல்ல முடியாது.

ஆ. மன்னிக்கப்படாத பாவம் (3:20-30)

3:20,21 எந்த மலையிலிருந்து தமது சீடர்களை இயேசு அழைத்தாரோ, அங்கிருந்து அவர் கலிலேயாவில் இருந்த ஒரு வீட்டிற்குத் திரும்பினார். அவரும் அவருடைய திருத்தூதுவர்களும் உண்பதைவிடுத்து அங்கு கூடியிருந்த கூட்டத்திற்காக அவர்கள் தொடர்ந்து சுறுசுறுப்போடு ஊழியம் செய்ய வேண்டியதாயிருந்தது. அவர் புரிந்த செயல்களைக் குறித்துக் கேள்விப்பட்ட அவருடைய இனத்தார் அவர் மதிமயங்கிவிட்டார் என்று நினைத்தனர். ஆகவே அங்கிருந்து அவரை அழைத்துச் செல்ல முனைந்தனர். தங்களுக்குடும்பத்தில் ஒருவர் சமய வெறிபிடித்தவராக, வைராக்கியத்தோடு இருந்தது அவர்களுக்கு மிகுந்த சங்கடத்தைக் கொடுத்தது.

இது குறித்து J.R. மில்லர் என்பார் கருத்துரை வழங்குகிறார்:

பணிய வைக்கக் கூடாதபடி அவர் பற்றார்வம் உடையவராகத் திகழ்ந்ததைக் கண்ட அவர்கள், அவர் மதிமயங்கிவிட்டார் என்றே முடிவு செய்தனர். இன்றைய நாட்களிலும் விசுவாசம் நிறைந்த கிறிஸ்தவர், தனது குருவை நேசிப்பதில் தன்னை முற்றிலும் மறந்தவராக வாழும் வேளையில் அப்படிப்பட்ட பேச்சே பேசப்படுகின்றது. “அவன் மதிமயங்கியவன்!” என்று மக்கள் கூறுகின்றனர். ஒரு மனிதன் தனது கிறிஸ்தவச் சமயப் பற்றினால் இயல்புக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையில் ஆர்வத்தோடு நடந்து கொள்ளும்போது, அல்லது தனது எஜமானனுக்காக சராசரிக் கிறிஸ்தவர் களைக் காட்டிலும் அதிக வாஞ்சையோடு ஊழியம் செய்யும்போது அந்த மனிதனைப் பைத்தியம் என்றே இந்த உலகம் கூறுகிறது.

அது நல்ல வகைப் பைத்தியமே ஆகும். அப்படிப்பட்டவர்களைக் காண்பது அரிதாயிருப்பது கவலையே கொடுக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர் பலர் இருப்பார்கள் என்றால், நமது ஆலயங்களின் நிழலிலேயே இரட்சிக்கப்படாத பல ஆத்துமாக்கள் மடிந்துபோக மாட்டார்கள்; இருளுக்குள் மறைந்து கிடக்கும் கண்டங்களுக்கு ஊழியர்களையும் பணத்தையும் அனுப்புவது அவ்வளவு கடினமாயிராது; நம்முடைய சபைகளில் இத்தனை இருக்கைகள் வெறுமையாக இரா; நம்முடைய ஜெபக்கூட்டங்களில் நீண்ட இடைவெளிகள் இரா; ஞாயிறு வேத பள்ளிகளில் சொல்லித் தருபவர்களின் எண்ணிக்கையில் பற்றாக்குறை ஏற்படாது. தங்களுடைய எஜமானர் எவ்வாறு இருந்தாரோ, அவ்வாறே அனைத்துக் கிறிஸ்தவர்களும் இருப்பார்கள் எனில் அது மகிமை நிறைந்த நிலையாகக் காணப்படும். அப்போஸ் தலனாகிய பவுலும் அவ்வாறுதானே இருந்தார். வேறு உலகத்தைக் குறித்துச் சிந்திக்காமல் இவ்வலகில் வாழ்கிற பைத்தியமே மிகவும் கேவலமான பைத்தியம்; இழந்து போன மனிதர்களுக்கு நடுவில் அது தொடர்ந்து பயணம் செய்கிறது, அவர்களுக்காக இரங்குவதில்லை, அவர்களது இழந்து போன நிலைமையைக் குறித்துச் சிந்திக்கிறதும் இல்லை, அவர்கள் இரட்சிப்பதைய வேண்டும் என்பதற்காக அவ்வித முயற்சியும் செய்வதில்லை. கடினமுள்ள இருதயத்தோடு, அழிந்து போகிற ஆத்துமாக்களுக்காக எவ்வித அக்கறையும் காட்டாமல் உணர்ச்சியற்றவர்களாக நாம் வாழ்வது எளிது. ஆயின் நாம் நமது உடன் பிறந்தோரின் பாதுகாவலர் என்பதை மறக்கக் கூடாது. அவர்களுடைய நித்திய இரட்சிப்பிற்காக எவ்வித முயற்சியும் செய்யாதவர்களாக

நாம் இருப்போமென்றால், எவ்விதக் கடமை தவறாதலும் அதைக் காட்டிலும் அதிகமாகக் கேடு விளைவிக்காது.⁵

தேவனுக்காக அனல் மிக்கவராய் வாழ்கிற ஒருவர், அவரோடு உடன் வாழ்கிறவர்களுக்கு மனங்குழம்பியவராகத் தோன்றுவது எப்பொழுதும் உண்மையானதே. நாம் மென்மேலும் கிறிஸ்துவைப் போன்று காணப்படுவோமென்றால், நம்முடைய உறவினர்களாலும் நண்பர்களாலும் தவறாக எண்ணப்பட்டு அதிக துக்கத்தை அனுபவிப்பவர்களாகவே விளங்குவோம். நாம் செல்வத்தைப் பெருக்குகிறவர்களாக இருப்போமாயின் மனிதர்கள் நம்மை ஆரவாரித்து உற்சாகப்படுத்துவர். இயேசு கிறிஸ்துவுக்காக நாம் வெறியோடு இருப்போமென்றால் அவர்கள் நம்மை இகழ்ந்து தூற்றுவர்.

3:22 அவர் மதிமயங்கியவர் என்று வேதபாரகர் நினைக்கவில்லை. இவர் **பிசாசுகளின் தலைவனாகிய பெயல்செபூலின் அதிகாரத்தினாலே** பிசாசுகளைத் துரத்துவதாக அவர்கள் குற்றம் சுமத்தினர். “சாண ஈக்களின் அதிபதி” அல்லது “கழிவுப்பொருளின் அதிபதி” என்பதே **பெயல்செபூல்** என்ற பெயரின் பொருளாகும். இது கடுமையானதும், இழிந்ததும், தெய்வநிந்தனையுமான குற்றச்சாட்டாகும்

3:23 முதலாவதாக அந்தக் குற்றச்சாட்டை இயேசு கிறிஸ்து மறுத்துரைத்தார். பின்னர் அவ்வாறு குற்றம் சுமத்தியவர் பெறப்போகிற சாபத்தைத் தீர்ப்பாகக் கூறினார். அவர் அவ்வாறு பெயல்செபூலின் அதிகாரத்தினாலே பிசாசுகளைத் துரத்தினால், சாத்தானுடைய நோக்கங்கள் தடைபடும் படியாக, அவனுக்கு எதிராக அவனே கிரியை செய்வதாகக் காணப்படும். பிசாசுகளின் ஆதிக் கத்திலிருந்து மனிதர்களை விடுவிப்பது அவனுடைய செயல் அல்ல; மாறாக பிசாசுகளின் மூலமாக மனிதர்களைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்துக்கொள்வதே அவனுடைய நோக்கமாகும்.

3:24-26 ஒரு ராஜ்யமோ, ஒரு வீடோ தனக்குத் தானே **விரோதமாகப் பிரிந்திருந்தால்** அது நிலைநிற்காது. அல்லது தனக்குத்தானே விரோதமாகப் பிரிந்திருக்கும் மனிதனும் நிலைநிற்க மாட்டான். தொடர்ந்து நிலைநிற்பது உள்ளான கூட்டுறவையே சார்ந்திருக்கிறது. பகைமையினால் எதுவும் நிலைநிற்பதில்லை.

3:27 ஆகவே வேதபாரகரின் குற்றச்சாட்டு பகுத்தறிவிற்கு ஒவ்வாதது. உண்மையில் அவர்களுடைய குற்றச்சாட்டிற்கு முற்றிலும் எதிரான

செயலையே கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து செய்தார். கர்த்தர் செய்த அற்புதச் செயல்கள் சாத்தானின் தோல்வியை வெளிப்படுத்தினவேயொழிய, அவனுடைய வீரத்தை வெளிப்படுத்தவில்லை. “பலவானை முந்திக் கட்டினாலொழிய, ஒருவனும் பலவானுடைய வீட்டுக்குள் புகுந்து, அவன் உடைமைகளைக் கொள்ளையிடக் கூடாது; கட்டினானேயாகில், அவன் வீட்டைக் கொள்ளையிடுவான்” என்று இரட்சகர் கூறிய போது இப்பொருள்படவே கூறினார்.

இங்கு பலவான் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது சாத்தான் ஆவான். வீடு என்பது அவனுடைய அரசாட்சியின் எல்லையாகும், அவனே இவ்வுலகின் இப்போதைய தேவனாக இருக்கிறான். அவனுடைய ஆட்சியின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்கும் மக்கள் அவனுடைய உடைமையாவர். சாத்தானைக் கட்டிப்போட்டு அவனுடைய வீட்டைக் கொள்ளையிடுபவர் இயேசு கிறிஸ்து. கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையின்போது, சாத்தான் கட்டப்பட்டு ஆயிரம் ஆண்டுக்காலம் பாதாளத்தில் அடைத்து வைக்கப்படுவான். இப்புவிடில் நமது இரட்சகர் ஊழியம் செய்தவேளையில் பிசாசுகளைத் துரத்தின செயல், இறுதியில் சாத்தான் முழுவதுமாகக் கட்டப்படுவதற்கு முன் அறிவிப்பாக விளங்கிற்று.

3:28-30 மன்னிக்கக் கூடாத பாவத்தைச் செய்த குற்றத்திற்காக வேதபாரகர் அடைய விருந்த சாபத்தை இந்த வசனங்களில் கர்த்தர் பிரகடனம் செய்தார். பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையினாலேயே கர்த்தர் பிசாசுகளைத் துரத்தினார்; ஆனால் அவர் பிசாசின் வல்லமையினாலேயே அதைச் செய்தார் என்று அவர்கள் குற்றம் சாட்டினர்; அவர்களுடைய செயல் பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பிசாசு என்று அழைப்பதற்கு ஒப்பாயிருந்தது. இது பரிசுத்த ஆவிக்கு எதிரான தெய்வ நிந்தனை ஆகும். எல்லா வகைப் பாவங்களும் மன்னிக்கப்படும். ஆனால் இங்கே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பாவம் மன்னிக்கப்படாத பாவமாகும். இது நித்திய பாவமாகும்.

இன்றைய நாட்களில் இந்தப் பாவத்தை மனிதர்களால் செய்யமுடியுமா? முடியாது என்றே தோன்றுகிறது. இயேசு கிறிஸ்து இவ்வுலகில் அற்புதச் செயல்களைச் செய்த நாட்களிலேயே இந்தப் பாவம் செய்யப்பட்டது. சரீரப்பிரகாரமாக அவர் இப்பொழுது இப்புவிடில் இல்லை, அவர் பிசாசுகளைத் துரத்துவது இல்லை, ஆகவே பரிசுத்த ஆவியை நிந்திக்கக் கூடிய இவ்வகைப் பாவத்தை

ஒருவராலும் செய்ய முடியாது. மன்னிக்கக் கூடாத பாவத்தைச் செய்து விட்டோம் என்று எண்ணக்கூடிய மனிதர்கள் உண்மையில் அவ்வாறு செய்ததில்லை. அவர்கள் பரிசுத்த ஆவிக்கு எதிராக நிந்தனை செய்துவிட்டோம் என்று கொள்கிற குற்ற உணர்வே அவர்கள் குற்றம் செய்யவில்லை என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இ. அடிமையின் உண்மையான தாயும் சகோதரர்களும் [3:31-35]

இயேசு கிறிஸ்துவின் தாயாகிய மரியாளும், அவருடைய சகோதரர்களும் அவரிடத்தில் பேசும்படி வந்தனர். மக்கள் திராளாய் அங்கு கூடியிருந்தபடியால் அவர்களால் அவருகில் வர முடியவில்லை. ஆகவே அவர்கள் வெளியே அவரைக் காண்பதற்குக் காத்துக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லியனுப்பினார்கள். அவருடைய தாயாரும் சகோதரர்களும் அவருக்காகக் காத்துக்கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லி அனுப்பப்பட்ட ஆள் அவரிடம் அதைப்பற்றிக் கூறியவுடன், அவர் சுற்றிலும் நோக்கி, தேவனுடைய சித்தத்தின் படி செய்கிறவன் எவனோ அவனே தனக்குத் தாயும் சகோதரனும் ஆவான் என்று கூறினார்.

இதிலிருந்து பல பாடங்களை நாம் கற்றுக் கொள்கிறோம்:

1. முதலாவதாக, மரியாளை வணங்குவது தவறு என்று நமது கர்த்தருடைய வார்த்தைகள் கண்டனம் பண்ணுகின்றன. மரியாள் தனது சொந்தத் தாய் என்பதை அவர் மறுக்கவில்லை. மாறாக, சரீரப் பிரகாரமான உறவைக் காட்டிலும் ஆவிக்குரிய உறவே மேன்மையானது ஆகும்.

கர்த்தருடைய தாயாக இருப்பதைக் காட்டிலும், தேவனுடைய சித்தத்தைச் செயல்படுத்துவதே மரியாளுக்கு நன்மையாகும்.

2. இரண்டாவதாக, மரியாள் என்றென்றும் கன்னியாகவே இருந்தாள் என்னும் கொள்கை தவறானது என்பதை இந்த வேத பகுதி மெய்ப்பிக்கிறது. இயேசுவுக்கு சகோதரர்கள் இருந்தனர். இயேசு மரியாளின் முதல் மகன், ஆனால் அதற்குப் பின்பு மற்ற ஆண் மக்களும், பெண் மக்களும் அவளுக்குப் பிறந்தனர் (மத்தேயு 13:55; மாற்கு 6:3; யோவான் 2:12; 7:3,5,10; அப். 1:14; 1. கொரி. 9:5; கலா. 1:19 மற்றும் சங். 69:8 ஆகிய வசனங்களைக் காண்க).

3. இயல்பான உறவுகளுக்கும் மேலாக, தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இயேசு கிறிஸ்து முதலிடம் கொடுத்தார். “யாதொருவன் என்னிடத்தில் வந்து

தன் தகப்பனையும் தாயையும் மனைவியையும் பிள்ளைகளையும் சகோதரரையும் சகோதரி களையும், தன் ஜீவனையும் வெறுக்காவிட்டால் எனக்குச் சீடனாயிருக்கமாட்டான்” என்று அவர் தம்மைப் பின்பற்றுகிறவர்களிடம் இன்றும் கூறி வருகிறார் (லூக்கா 14:26).

4. இரட்சிக்கப்படாத இரத்த சம்பந்தமான உறவினர்களைக் காட்டிலும், உடன் கிறிஸ்தவர் களோடு கொண்டிருக்கிற உறவு பலமான கட்டுக் களால் கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று இந்த வேத பகுதி நமக்கு நினைவூட்டுகிறது.

5. கடைசியாக, தேவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்வதற்கு இயேசு கிறிஸ்து எவ்வளவாக முக் கியத்துவம் கொடுக்கிறார் என்பதை இது வலி யுறுத்துகிறது. நான் அந்தத் தகுதியை அடைந் திருக்கிறேனா? அவருடைய தாயாகவோ சகோ தரனாகவோ நான் விளங்குகிறேனா?

௭. விதைக்கிறவன் உவமை (4:1-20)

4:1,2 மறுபடியும் இயேசு கிறிஸ்து கடலோ ரத்திலே போதகம் பண்ணத் தொடங்கினார். அங்கே திரளான மக்கள் கூடிவந்த காரணத்தி னால், மீண்டும் கடலிலே சிறிது தொலைவில் இருந்த படகைத் தமது பிரசங்க மேடையாக அவர் பயன்படுத்த வேண்டியதாயிற்று. தொடர்ந்து அவர் பல ஆவிக்குரிய உண்மைகளைக் கற்பித்தார். அதற்காக உலகில் காணும் இயற்கை நிகழ்ச்சி களை உவமையாகப் பயன்படுத்தினார். இயற்கை யில் ஆவிக்குரிய உண்மைகள் மறைந்து இருப் பதை அவரால் காணமுடிந்தது. நாமும் காணத் தக்கதாக ஆவிக்குரிய உண்மைகள் இயற்கைச் சூழ்நிலையில் மறைந்து கிடக்கின்றன.

4:3,4 இங்கு கூறப்பட்டுள்ள உவமை விதைக் கிறவன், விதை மற்றும் நிலம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு சொல்லப்பட்டதாகும். செல்லுகிற வழியில் நிலம் கடினமாயிருந்ததால் அங்கே விழுந்த விதைகளால் மண்ணுக்குள்ளே செல்ல முடியவில்லை. பறவைகள் வந்து அந்த விதை களைத் தின்றுவிட்டன.

4:5,6 கற்பாறையாக இருந்த நிலத்தின் மேல் பகுதியில் தூசிபோல மண் முடியிருந்தது. அதாவது நிலம் ஆழமில்லாமல் மேலாக மட்டுமே இருந்தது. ஆகவே முளைத்த விதை ஆழமாக வேர் விட முடியவில்லை.

4:7 முட்பாங்கான நிலத்தில் முட்புதர்கள் இருந்தன. அவை சத்துநீர், சூரிய ஒளி ஆகியவை விதைக்குச் செல்லாதபடி தடைசெய்து அவற்றை நெருக்கிப்போட்டன.

4:8,9 நல்ல நிலம் ஆழமானதாகவும், உர மிடப்பட்டதாகவும் இருந்தது. விதை வளர்வதற்கு அந்நிலம் ஏற்றதாயிருந்தது. சில விதைகள் ஒன்று முப்பதும், ஒன்று அறுபதும் ஒன்று நூறு மாகப் பலன் தந்தன.

4:10-12 சீடர்கள் அவருடன் தனித்திருந்த போது, அவர் உவமைகளால் பேசியதன் கார ணத்தை வினவினர். விருப்பமுள்ள இருதயத் தோடு இருந்தவர்கள் மட்டுமே தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் இரகசியத்தை அறியும்படி அருளப் பட்டனர். இதுவரை மறைவாயிருந்த ஓர் உண்மை, விசேஷித்த வெளிப்பாட்டினால் அறியப்படுத் தப்படுவதே இரகசியம் என்று புதிய ஏற்பாட்டில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. தேவனுடைய ராஜ்யத் தின் இரகசியத்தின் விவரங்கள் யாதெனில்:

1. இஸ்ரவேலின் அரசர் என்று தம்மை இயேசு கிறிஸ்து அறிமுகப்படுத்தியபோது அவர் நிரா கரிக்கப்பட்டார்.

2. எழுத்தின்படி இப்புவிடில் அந்த அரசு நிறு வப்படுவதற்கு முன்னர் ஒரு கால அளவு இடை யில் குறுக்கிடும்.

3. அந்த இடைப்பட்ட காலம் ஆவிக்குரியதாய் விளங்கும். கிறிஸ்துவே அரசர் என்று ஏற்றுக் கொள்கிறவர்கள் அனைவரும் இறையரசிற்கு உட்பட்டவர்களாயிருப்பர். ஆயினும் அரசர் வெளி யரங்கமாகக் காணப்படார்.

4. தேவனுடைய வார்த்தை அந்த இடைப்பட்ட காலத்தில் விதைக்கப்படும். அதனுடைய விளை பயன் வெவ்வேறு அளவுடையதாயிருக்கும். சிலர் உண்மையாகவே இரட்சிக்கப்படுவார்கள். ஆனால் பெரும்பாலோர் பெயரளவில் விசுவாசிகளாகக் காணப்படுவார்கள். வெளியரங்கமான நிலையில் அவ்வாறு தங்களைக் கிறிஸ்தவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறவர்கள் அனைவரும் அந்த அரசிற்குள்ளாக இருப்பார்கள். ஆனால் மெய் யான விசுவாசிகள் மட்டுமே அந்த அரசிற்குள் மனமாந்த உண்மையுடன் உட்புகுவார்கள்.

இந்த உண்மை, ஏன் உவமைகளால் சொல் லப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கான காரணத்தை 11,12 ஆகிய வசனங்கள் விளக்குகின்றன. யாரெல்லாம் தங்களுடைய இருதயங்களைத் திறந்து, சொல்லப்படுகின்ற சத்தியங்களை ஏற் றுக்கொண்டு கீழ்ப்படிகிறார்களோ அவர்க ளுக்கே தேவன் தமது குடும்ப இரகசியங்களை வெளிப்படுத்துகிறார். கொடுக்கப்படுகிற வெளிச் சத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறவர்களுக்கு அந்த இரகசியங்கள் வேண்டுமென்றே மறைக்கப்

படுகின்றன. அவர்களைக் குறித்தே இயேசு கிறிஸ்து “புறம்பே இருக்கிறவர்கள்” என்று குறிப்பிடுகின்றார். மேலோட்டமாகப் படிக்கிறவருக்கு 12-ஆவது வசனம் கடுமையானதாகவும், நேர்மையற்றதாகவும் தோன்றும்: “அவர்கள் குணப்பாதபடிக்கும், பாவங்கள் அவர்களுக்கு மன்னிக்கப்படாதபடிக்கும், அவர்கள் கண்டும் காணாதவர்களாகவும், கேட்டும் உணராதவர்களாகவும் இருக்கும்படி இப்படிச் சொல்லப்படுகிறது.”

ஆனால் இந்த மனிதர்கள் அனுபவித்த பெரும் சிலாக்கியங்களை நாம் நினைவுகூர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அவர்களுக்கு நடுவில் தேவகுமாரன் வல்லமைமிக்க பல அற்புதச் செயல்களைச் செய்து, பாடங்களைக் கற்பித்தார். அவரையே மெய்யான மேசியா என்று ஏற்றுக் கொண்டு அறிக்கை செய்வதற்குப் பதிலாக, இப்பொழுதும் கூட அவரை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கின்றனர். உலகத்திற்கு ஒளியானவரை அவர்கள் வெறுத்துத் தள்ளியதால், அவருடைய போதனைகளின் ஒளியை அறியக்கூடாதபடி அவர்களுக்கு அது மறுக்கப்பட்டுவிட்டது. இது முதல் அவர்கள் அவருடைய அற்புதச் செயல்களைக் காண்பார்கள், இருந்தபோதிலும் அவற்றின் ஆவிக் குரிய முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்து கொள்ளமாட்டார்கள்; அவருடைய சொற்களைக் கேட்பார்கள், ஆனாலும் அவற்றுள் அடங்கியுள்ள ஆழமான சத்தியங்களை அறிந்து போற்றமாட்டார்கள்.

நற்செய்தியைக் கடைசி முறையாகக் கேட்கக் கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் சிலருடைய வாழ்க்கையில் ஏற்படுவதுண்டு.

கிருபையின் நாளை அவர்கள் அலட்சியப் படுத்தி விடுவதுண்டு. மீட்கப்படக்கூடிய தருணத்தை மனிதர்கள் நழுவி விடுகின்ற சந்தர்ப்பங்கள் உண்டாகும். இரட்சகரை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கும் சில மனிதர்களுக்கு, மனந்திரும்பவும், மன்னிக்கப்படவும் மீண்டும் வாய்ப்பு கிடைக்காமலேயே போய்விடும். ஒருமுறை அவர்கள் நற்செய்தியைக் கேட்பார்கள், ஆனால் அது கடினப்பட்ட செவியிலும் உணர்வற்ற இருதயத்திலும் விழுந்தது போலக் காணப்படும். “எங்கே ஜீவன் இருக்கிறதோ அங்கே நம்பிக்கை இருக்கிறது” என்று நாம் கூறுகிறோம். ஆனால் சிலரோ உயிருடன் வாழ்பவராக இருப்பினும், மனந்திரும்பக்கூடும் என்ற நம்பிக்கைக்கு அப்பாற்பட்டவர்களாயிருக்கின்றனர் என்று வேதம் கூறுகிறது (எடுத்திக்காட்டாக எபி. 6:4-6).

4:13 அந்த உவமையைக் குறித்து மீண்டும் காணத் திரும்புவோம். இந்த எளிமையான உவமையைச் சீடர்கள் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்றால், இன்னும் கடினமாக இருக்கக் கூடிய உவமைகளை எவ்வாறு அறிவார்கள் என்று இயேசு கிறிஸ்து அவர்களை வினவினார்.

4:14 விதைக்கிறவர் யார் என்று இரட்சகர் குறிப்பிடவில்லை. ஒருவேளை அவரே விதைக்கிறவராக இருக்கலாம். அல்லது அவருடைய பிரதிநிதிகளாக விளங்கும் பிரசங்கிகளாக இருக்கலாம். வசனமே விதை என்று அவர் கூறினார்.

4:15-20 வெவ்வேறு வகையான நிலங்கள் மனிதனுடைய இருதயங்களையும் வசனத்தை ஏற்றுக் கொள்கிற தன்மையையும் குறிப்பிடுகின்றன. அதனைக் கீழே காண்போம்:

வழியருகே என்று சொல்லப்பட்டுள்ள நிலம் (வசனம் 15). இந்த இருதயம் கடினமானது ஆகும். அந்த மனிதன் பிடிவாத குணமுள்ளவன், அவனுடைய உள்ளம் நொறுங்குவதில்லை. இரட்சகரை நோக்கி, “முடியாது” என்று தீர்மானமாக மறுத்துரைக்கிறான். பறவைகள் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சாத்தான் வார்த்தையை எடுத்துப் போடுகிறான். நற்செய்தியைக் கேட்கிற பாவி அசைக்கப்படுவதில்லை, அவன் கலக்கமடைவதில்லை. அவன் நற்செய்தியை அலட்சியப்படுத்துகிறான். அதுமுதல் நற்செய்தியைக் குறித்து உணர்வற்றவனாக இருக்கிறான்.

கற்பாறையான நிலம் (வசனம் 16,17). வசனத்தைக் கேட்டவுடன் இந்த மனிதன் மேலெழுந்தவாரியாக பதில் செய்கிறான். எழுச்சிமிக்க வகையில் நற்செய்தி அழைப்பு கொடுக்கப்படும் போது, அதனைக் கேட்டு உணர்ச்சி வயப்பட்டு, கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பதாக இவன் அறிக்கை செய்கிறான். ஆனால் இது மனத்தளவில் கொடுக்கப்படுகின்ற ஒப்புதலாகும். மெய்யான நிலையில் அவன் தன்னை கிறிஸ்துவுக்கு ஒப்புவிப்பதில்லை. அவன் வசனத்தைச் சந்தோஷத்தோடு ஏற்றுக் கொள்கிறான். அவன் ஆழ்ந்த மனவருத்தம் அடைந்து, தனது தவறை எண்ணி உள்ளநைந்து வசனத்தை ஏற்றுக்கொள்வானாயின் அது நலமாயிருக்கும். அவன் கொஞ்சகாலம் முன்னேறிச் செல்கிறவனாகக் காணப்படுவான். ஆயினும் தான் கூறிய அறிக்கையின் நிமித்தம் உபத்திரவமும் துன்பமும் உண்டானவுடனே, அதற்காகத் தான் செலுத்தவேண்டிய விலை மிக அதிகம் என்று முடிவுசெய்து, எல்லாவற்றையும் அவன் கைவிடுகிறான். கிறிஸ்துவனாக இருப்பது புகழ்ச்

சிக்ரூரியது என்று காணப்படும்வரை அவன் தன்னைக் கிறிஸ்தவன் என்று கூறிக்கொள்வான். அவனுடைய உண்மையற்ற தன்மையை உபத்திரவம் வெளிப்படுத்திக் காட்டும்.

முள்ளுள்ள இடங்கள் (வசனம் 18,19). இவர்களும் நல்ல அறிகுறிகளோடு, வெளியரங்கமான நிலையில் உண்மையான விசுவாசிகள் போலத்தோற்றமளிக்கின்றனர். ஆனால், பின்னர் தங்களுடைய தொழிலிலும், உலகீயக் கவலைகளிலும், செல்வந்தர்களாக மாற வேண்டுமென்ற இச்சையிலும் முழுகிவிடுகின்றனர். கடைசியில் ஆவிக் குரிய காரியங்களில் அவர்கள் கொண்டிருந்த விருப்பத்தை இழந்து, தங்களைக் கிறிஸ்தவர் என்று சொல்லிக்கொள்வதையும் விட்டுவிடுகின்றனர்.

நல்ல நிலம் (வசனம் 20). இங்கே குறிப்பிடத்தக்க வகையில் **வசனம்** ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. அதற்கு என்ன விலை வேண்டுமானாலும் கொடுக்க அவர்கள் ஆயத்தமாயிருக்கின்றனர். இவர்கள் உண்மையாகவே மறுபடியும் பிறந்தவர்கள். கிறிஸ்துவாகிய மாமன்னரின் விசுவாசமுள்ள குடிமக்கள் இவர்களே. உலகமோ, மாம்சமோ, பிசாசோ இவர்களுடைய நம்பிக்கையை அசைப்பதில்லை.

நல்ல நிலமாகிய இந்த மனிதர்களிலும் வெவ்வேறு அளவில் கனிகொடுக்கும் நிலைமை காணப்படுகிறது. **ஒன்று முப்பதும், ஒன்று அறுபதும், ஒன்று நூறுமாகப் பலன்கொடுக்கிறார்கள்.** விளைச்சலின் அளவை நிர்ணயிப்பது எது? காலந்தவறாமலும், எதிர்க்கேள்வி எழுப்பாமலும், களிகூருதலோடும் திருவசனங்களுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கு வாழ்க்கையே அதிக விளைச்சலைக் கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

உ. நற்செய்தியைக் கேட்போர் செயலாற்ற வேண்டிய பொறுப்புகள் (4:21-25)

4:21 இங்கே சொல்லப்பட்டுள்ள **விளக்கு**, கர்த்தர் தமது சீடர்களுக்குப் போதித்த சத்தியங்களைக் குறிக்கின்றது. இந்தச் சத்தியங்களை **மரக்காலின் கீழாகவோ, கட்டிலின் கீழாகவோ** வைக்கக் கூடாது. மனிதர்கள் காணத்தக்கதாக அவற்றை வெளியரங்கமாக வைக்கவேண்டும். **மரக்கால்** தொழிலைக் குறிக்கிறது. அதனை நாம் அனுமதிப்போமானால், கர்த்தருடைய காரியங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நேரத்தை அது திருடிவிடும். **கட்டில்** வசதிகளையோ சோம்பலையோ குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம். இவையிரண்டும் நற்செய்திப் பணிக்கு எதிரிகளாகும்.

4:22 குழுமியிருந்த மக்களோடு இயேசு கிறிஸ்து உவமைகளினால் பேசினார். அதில் பொதிந்திருந்த சத்தியம் **மறைபொருளாயிருந்தது**. அவ்வாறு மறைபொருளாயிருந்த சத்தியங்களை வாஞ்சையுள்ள ஆத்துமாக்களுக்குச் சீடர்கள் விளக்கித் தரவேண்டும் என்பதே தெய்வீக நோக்கமாகும். 22-ஆவது வசனத்திற்கு வேறொரு விளக்கமும் கொடுக்கலாம். வரப்போகிற ஒரு நாள் உண்டு, அந்நாளிலே எல்லாம் வெளியரங்கமாகும், இரட்சகருடைய சாட்சிக்குக் கொடுக்க வேண்டிய முதலிடத்தை தொழிலோ, சுயவிருப்பங்களோ எடுத்துக் கொண்டனவா என்பது அப்பொழுது தெரியவரும்; இந்த உண்மையை மனத்திற் கொண்டவராக சீடர்கள் தங்களது ஊழியத்தைச் செய்யவேண்டும்.

4:23 **“கேட்கிறதற்கு ஒருவன் காதுள்ளவனாயிருந்தால் கேட்கக்கடவன்”** என்று இயேசு கிறிஸ்து கண்டித்துப் புத்தி புகட்டியிருப்பதால், இந்தச் சொற்களின் இன்றியமையாத தன்மை வெளிப்படுகிறது.

4:24 மேலும் ஒரு முக்கியமான எச்சரிப்பை இரட்சகர் கூறினார்: **“நீங்கள் கேட்கிறதைக் கவனியுங்கள்.”** நான் ஒரு கட்டளையை தேவனுடைய திருவெழுத்துக்களில் கேட்டு, அதன்படிச் செய்யாமல் தோல்வியடைவேனானால், அதனை மற்றவர்களுக்கு என்னால் எடுத்துரைக்க முடியாது. ஒரு பிரசங்கியின் வாழ்க்கையில் சத்தியம் துலங்குவதை மக்கள் காண்பார்கள் எனில், அவருடைய பிரசங்கம் அதிகாரத்தையும், விளையணையும் பெறும்.

சத்தியத்தை மற்றவர்களிடம் பகிர்ந்துகொள்வதிலே எவ்வளவாக நாம் அளந்து கொட்டுகிறோமோ, அந்த அளவாகவும் அதனுடன் வட்டியும் சேர்ந்து நம்மிடத்தில் திரும்பிவரும். ஒரு பாடத்தை ஆயத்தப்படுத்தும் ஆசிரியர், பொதுவாக மாணாக்கர்களைக் காட்டிலும் கூடுதலாகக் கற்றுக்கொள்கிறார். நாம் செலவிடுகிற குறைவான விலையைக் காட்டிலும் பெரிதான வெகுமதியை எதிர்காலத்தில் பெறுவோம்.

4:25 புதிய சத்தியங்களை நாம் பெற்றுக் கொள்ளும் ஒவ்வொரு முறையும், அது நம்முடைய வாழ்க்கையில் உண்மையாக செயல்புரிய அதனை அனுமதிக்கவேண்டும். அவ்வாறு செய்யுங்கால் நமக்கு **அதிகமாகக்** கொடுக்கப்படும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. இதற்கு மாறாக, சத்தியத்திற்கு இடங்கொடாமல் தோல்வியுறுவோமெனில், நாம் ஏற்கனவே அடைந்த உண்மைகளையும் இழக்க நேரிடும்.

**உ. முளைத்து வளருகின்ற விதை உவமை
(4:26-29)**

இந்த உவமை மாற்கு நூலில் மட்டுமே கூறப் பட்டுள்ளது. இதனைக் குறைந்தது இரண்டு வகைகளில் விளக்கிக் கூறலாம். இங்கு **மனிதன்** என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து வைக் குறிக்கிறது. அவர் உலகில் இருந்த காலத்தில் வெளியரங்கமாக ஊழியம் செய்ததை விதை விதைக்கிறதாக இவ்வுவமை சித்தரிக்கிறது. பின்னர் அவர் விண்ணகம் திரும்பினார். அந்த விதை முளைக்கத் தொடங்கிற்று. அது மர்மமான முறையில் வளர்ந்தது, அது ஒருவருக்கும் புலப்படவில்லை. ஆனாலும் அது வளர்வதை ஒருவராலும் தடுக்க முடியவில்லை. தொடக்கம் சிறிதாயிருந்தாலும் மெய்யான விசுவாசிகள் பெரும் விளைச்சலாகக் காணப்படுவர். **பயிர் விளைந்து முற்றியபோது அறுவடை செய்யப்பட்டு விண்ணுலகக் களஞ்சியத்தில் சேர்க்கப்படும்.**

சீடர்களை ஊக்குவிப்பதற்காக இந்த உவமை சொல்லப்பட்டது என்றும் கருதலாம். விதையை விதைப்பது அவர்களுடைய பொறுப்பாகும். தேவனுடைய வார்த்தை வெறுமனே அவரிடம் திரும்பி வராது என்றும், அது என்ன செய்ய வேண்டுமென்று அவர் நோக்கமுடையவராக இருந்தாரோ அந்த நோக்கத்தை அது நிறைவேற்றும் என்றும் அறிந்தவர்களாக, சீடர்கள் **இரவில் தூங்கி பகலில் விழிக்கிறார்கள்.** மர்மானதும் அதிசயமானதுமான முறையில், மனிதனுடைய வலிமைக்கும் திறமைக்கும் அப்பாற்பட்ட வகையில், திருவார்த்தை மனிதர்களுடைய உள்ளங்களில் கிரியை செய்து தேவனுக்கென்று கனி கொடுக்கிறது. மனிதன் நடுகிறான், நீர் பாய்ச்சுகிறான், ஆனால் விளையச் செய்கிறவரோ தேவன். இவ்வாறு விளக்கம் கொடுக்குங்கால் ஒரு சிக்கல் 29-ஆவது வசனத்தில் காணப்படுகிறது. **அறுப்புக்காலத்தில் அறுக்கிறதற்கு ஆட்களை தேவனே அனுப்புவார்.** ஆனால் சொல்லப்பட்டுள்ள உவமையில், விதையை விதைத்த மனிதனே தானியம் முற்றியபோது **அறுக்கிறதற்கு ஆட்களை அனுப்புகிறான்.**

எ. கடுகு விதை உவமை (4:30-34)

4:30-32 கடுகு விதையைப் போன்று மிகச் சிறிய அளவில் தோன்றிய **ராஜ்யம்**, மரம் அல்லது பெரிய புதர்ச் செடியைப் போன்று **ஆகாயத்துப் பறவைகள்** வந்து தங்குவதற்கு ஏதுவான கிளைகள் உடையதாக வளருகின்றதை இந்த உவமை சித்தரித்துக் காட்டுகிறது. கொடுமைகளுக்குட்

படுத்தப்பட்ட சிறுபான்மையினரால் இந்த ராஜ்யம் தொடங்கியது. பின்னர் அது பாராட்டுக்குரியதாக வளர்ந்து, பன்னாட்டு அரசுகளும் அதைத் தங்க எது நாட்டின் சமயமாகத் தழுவின. இந்த வளர்ச்சி பகட்டான கவர்ச்சி மிகுந்ததாக இருந்தது. ஆனால் அவ்வளர்ச்சி விரும்பத்தகாத ஒன்றாகும். அந்த ராஜ்யத்தின் பிரதிநிதிகளாக விளங்கும் பலர், உதட்டளவில் மன்னருக்குப் புகழ்மாலை சூட்டுகிறவர்களாக இருக்கின்றனரேயொழிய உண்மையான மனமாற்றம் பெறவில்லை.

வேன்ஸ் ஹேவ்னர் என்பார் இது குறித்துக் கூறியுள்ளதாவது:

சபை தழும்புகளை அணிந்திருந்த வரை முன்னேறிச் சென்றது. அது பதக்கங்களை அணியத் தொடங்கியது முதல், அதனுடைய நோக்கம் நலிவற்றது. சிங்கங்களுக்குக் கிறிஸ்தவர்கள் இரையாகப் போடப்பட்டது வரை சபையின் காலம் சிறப்புற்று விளங்கியது. பெரிய அரங்குகளில் அவர்கள் அமர்ந்து கண்டுக்கொள்ளும்படி சீட்டுகளை விலைக்கு வாங்கத் தொடங்கியவுடன் அந்த மேன்மையான காலம் முடிவுக்கு வந்துவிட்டது.⁷

ஆகவே புதர்களைக்கொண்ட கடுகு மரம் சொல்லளவில் விசுவாசிகளாகக் காணப்படும் கிறிஸ்தவ உலகினைப் படமாகக் காட்டுகிறது. எல்லா வகையான கள்ளப் போதகர்களுக்கும் அதன் கிளைகள் உறைவிடமாகிவிட்டன. இன்றைய நாட்களில் வெளியரங்கமாகக் காணப்படுகின்ற இறையரசின் நிலையை இது சித்தரிக்கிறது.

4:33,34 எவ்விதமாகப் போதிப்பது என்பதைக் குறித்த முக்கியமான விதியை 33,34 ஆகிய வசனங்கள் அறிமுகப்படுத்துகின்றன. அவர்கள் கேட்டறியும் திராணிக்குத்தக்கதாக இயேசு கிறிஸ்து மக்களுக்குப் போதித்தார். அவர்கள் அவரிடமிருந்து ஏற்கனவே பெற்றிருந்த அறிவின் மேல் அவர் கட்டினார். முதல் பாடத்தை அவர்கள் கற்று தங்களுக்கு உரியதாகக்கிக் கொள்ளும் வரை, அவர் அடுத்த பாடத்தைக் கற்பிக்கவில்லை. அதற்கான நேரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்தார். அவரைக் கேட்பவர்களுடைய திராணியை மனத்திற்கொண்டவராக, அவர்களால் கிரகித்துக்கொள்ளும் அளவிற்கே அறிவுரை வழங்கினார். அதிகமதிகமாய்க் கொடுத்து அவர்களை அவர் திக்குமுக்காடச் செய்யவில்லை (யோவான் 16:12; 1 கொரி. 3:2; எபி. 5:12 ஆகிய வசனங்களைக் காண்க). “என்னுடைய ஆடுகளை

மேய்ப்பாயாக” என்று இயேசு கிறிஸ்து கூறியதற்குப் பதிலாக, “என்னுடைய ஓட்டகச்சிவிங்கிகளை மேய்ப்பாயாக” என்று சொன்னது போலச் சிலருடைய பிரசங்க வழிமுறைகள் காணப்படுகின்றன!

அவருடைய போதனை பொதுவாக உவமைகளைக் கொண்டதாக இருந்தபோதிலும், அவற்றைத் தம் சீடர்களுக்குத் தனிமையில் விவரித்துச் சொன்னார். மனமார்ந்த வகையில் விரும்புகிறவர்களுக்கு அவர் வெளிச்சத்தைக் கொடுக்கிறார்.

ஏ. காற்றும் கடலும் அடிமைக்கு அடிபணிந்தன [4:35-41]

4:35-37 அதே நாளின் மாலைப்பொழுதில், கலிலேயாக் கடலின் கிழக்கு கரையை நோக்கி இயேசு கிறிஸ்துவும் அவருடைய சீடர்களும் கடலில் பயணம் செய்யத் தொடங்கினர். அந்தப் பயணத்திற்காக அவர்கள் எந்த முன்னாயத்தமும் செய்யவில்லை. வேறு சிறு படகுகளும் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்தன. அப்பொழுது சடுதியில் பலத்த சுழல்காற்று வீசத் தொடங்கியது. பெரிய அலைகள் எழுந்தன. அவை அவர்கள் சென்ற படகு மூழ்கத்தக்க அளவு பெரிதாயிருந்தன.

4:38-41 படகின் பின்னணியத்தில் இயேசு கிறிஸ்து உறங்கிக்கொண்டிருந்தார். பயத்தின் மிகுதியினால் வெகுண்டெழுந்த சீடர்கள் அவரை எழுப்பினர். அவர்களுடைய பாதுகாப்பைக் குறித்து எவ்விதக் கவலையும் அற்றவராக அவர் இருந்ததாகக் கூறி அவர்கள் குறைபட்டுக் கொண்டனர். கர்த்தர் எழுந்து காற்றை அதட்டி அலைகளை அமைதியாயிருக்கும்படிக்கட்டளை யிட்டார். உடனடியாக அமைதி நிலவியது, அந்த அமைதி முழுமையானதாயிருந்தது. தம்மைப் பின்பற்றிய சீடர்கள் அச்சம் அடைந்ததற்காகவும், விசுவாசம் இல்லாதவர்களாக நடந்து கொண்டதற்காகவும், கர்த்தர் அவர்களைச் சற்று கடிந்து கொண்டார். கர்த்தர் செய்த அற்புதச் செயலைக் கண்ணுற்ற சீடர்கள் திகைத்து நின்றனர். இயேசு கிறிஸ்து யார் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தபோதும், இயற்கைச் சக்திகளைக் கட்டுப்படுத்திய அவருடைய வல்லமையைக் கண்ட சீடர்கள் புதிய வகையில் அவரைப் பற்றி ஆச்சரியப்பட்டனர்.

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மனிதத் தன்மையையும் தெய்வத் தன்மையையும் இந்நிகழ்ச்சி வெளிப்படுத்துகிறது. அவர் படகின் பின்புறத்தில் உறங்கினார்; அது அவருடைய மனிதத்

தன்மை; அவர் பேசியவுடன் கடல் அமைதியடைந்தது; அது அவருடைய தெய்வீகத்தன்மை.

நோய்கள் மீதும் பிசாசுகளின் மீதும் அவர் கொண்டிருந்த அதிகாரத்தை, அவர் முன்பு செய்த அற்புதங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. அது போல் இயற்கையின் மீது அவர் கொண்டிருந்த வல்லமையை இந்நிகழ்ச்சி வெளிப்படுத்துகிறது.

இறுதியாக, நமது வாழ்க்கைப் படகில் இயேசு கிறிஸ்து இருக்கும் போது அப்படகு நீருக்குள் மூழ்காது என்று அறிந்தவர்களாக, நமது வாழ்க்கையில் புயல் போல் வரும் எல்லாச் சூழ்நிலைகளிலும் நாம் இயேசு கிறிஸ்துவினண்டை செல்ல இந்நிகழ்ச்சி நம்மை உற்சாகப்படுத்துகிறது.

தலையணையில் தலைசாய்த்து
 அயர்ந்துசுற்று உறங்கிட்டார்,
 அலைகளையும் காற்றினையும்
 ஒருசொல்லால் அடக்கிட்டார்
 புயலெனினும் அலையெனினும்
 என்னுள்ளம் அசைந்திடாதே
 படகிலவர் என்னருகில்
 இருக்கையிலே என்னபயம்?

ஐ. கதரேனில் பிசாசு பிடித்தவன் குணமாக்கப்படுதல் [5:1-20]

5:1-5 கதரேனருடைய நாடு⁸ கலிலேயாக் கடலின் கிழக்குப் பகுதியில் இருந்தது. அங்கே பிசாசு பிடித்த ஒரு மனிதனை இயேசு கிறிஸ்து சந்தித்தார். அவன் அசாதாரண வகையில் வன்முறைச் செயலில் ஈடுபடுகிறவனாக இருந்ததால் அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் அவனைக் காணும்போது திகிலடைந்தனர். அவனை அடக்கும்படியாக அவர்கள் செய்த முயற்சிகள் யாவும் தோல்வியடைந்தன. அவன் கல்லறைகளிலும் மலைகளிலும் வசித்துவந்தான். எப்பொழுதும் கூக்குரலிடும் அவன் தன்னையே கூர்மையான கல்லுகளினாலே வெட்டிக்கொண்டான்.

5:6-13 பிசாசு பிடித்த அந்த மனிதன் இயேசு கிறிஸ்துவைக் கண்டவுடன் முதலில் மிகவும் மரியாதையுடன் நடந்துகொண்டான். பின்னர் கசப்பின் மிகுதியால் குறைகூறத்தொடங்கினான். இது எவ்வளவு உண்மையும் பயங்கரமுமான காட்சியாக இருக்கிறது. ஒரு மனிதன் புகழ்ந்து போற்றி, விண்ணப்பித்து, விசுவாசித்துத் தலைவணங்குகிறான். ஆயினும் அவனே வெறுத்து, எதிர்த்து நிற்கிறான், பயப்படவும் செய்கிறான்; இரண்டு மனிதத்தன்மைகள், ஒன்று விடுதலை பெற விரும்புகிறது, மற்றொன்று வெறித் தன்மை

யைப் பற்றிப் பிடித்துக்கொள்கிறது (Scripture Union).

அந்நிகழ்ச்சியில் அடுத்தடுத்து என்ன நடந்தது என்பது தெளிவற்றே காணப்படுகிறது. ஆயினும் அது கீழ்க்கண்டபடி நடந்திருக்கக் கூடும்.

1. பிசாசுபிடித்த மனிதன் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பாராட்டுகிறவனாக நடந்துகொண்டான் (வசனம் 6).

2. அந்த மனிதனைவிட்டு வெளியே போகும் படியாக இயேசு கிறிஸ்து அசுத்த ஆவிக்குக் கட்டளையிட்டார் (வசனம் 8).

3. அந்த மனிதன் மூலமாகப் பேசிய அசுத்த ஆவி, இயேசு யார் என்று அறிக்கையிட்டது. அதனுடைய செயல்பாட்டில் குறுக்கிடுவதற்கு அவருக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது என்று கேள்வி எழுப்பிற்று. மேலும் தன்னை அவர் துன்பப்படுத்துவதை நிறுத்த வேண்டுமென்று ஆணையிட்டு வேண்டிக்கொண்டது (வசனம் 7).

4. அவனுடைய பெயரைச் சொல்லும்படியாக இயேசுகிறிஸ்து அவனிடம் கேட்டார். பல பிசாசுகள் அவனுக்குள் குடியிருக்கின்றன என்பதைக் குறிப்பிடும் லேகியோன் என்பதே அவனுடைய பெயர் (வசனம் 9). இரண்டாம் வசனத்தில் அசுத்த ஆவி (ஒருமை) பிடித்திருந்த மனிதன் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. அதற்கும் இதற்கும் எந்தவொரு வெளிப்படையான முரண்பாடும் இல்லை.

5. ஒருவேளை, தங்களைப் பன்றிக் கூட்டத்துக்குள்ளே செல்வதற்கு அனுமதிக்கும்படியாகக் கெஞ்சி வேண்டிக்கொண்ட அசுத்த ஆவிகளின் பிரதிநிதியே ஒருமையில் சொல்லப்பட்ட ஆவியாயிருக்கக் கூடும் (வசனம் 10-12).

6. அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. அதன் காரணமாக இரண்டாயிரம் பன்றிகள் மலையிலிருந்து வேகமாக ஓடி கடலிலே பாய்ந்து, அமிழ்ந்து மாண்டன (வசனம் 13).

அந்தப் பன்றிகள் அழிந்து போவதற்கு கர்த்தரே காரணமாயிருந்தார் என்று பலர் குறை கூறுகின்றனர். இங்கே பல குறிப்புகளை நாம் கவனிக்க வேண்டும்:

1. அந்த அழிவுக்கு அவர் காரணமாய் இருக்கவில்லை. அதை அவர் அனுமதித்தார். சாத்தானின் அழிக்கும் வல்லமையே அந்த அழிவுக்குக் காரணமாயிருந்தது.

2. பன்றிகளின் உரிமையாளர்கள் குற்றம் சாட்டினதாக எவ்விதக் குறிப்பும் இல்லை. ஒரு

வேளை அவர்கள் யூதர்களாக இருந்திருக்கலாம். பன்றிகளை வளர்க்கும் தொழில் அவர்களுக்குத் தடைசெய்யப்பட்ட ஒன்றாகும்.

3. உலகினில் உள்ள அனைத்துப் பன்றிகளைக் காட்டிலும் அந்த மனிதனுடைய ஆத்துமாவின் விலை அதிகம்.

4. இயேசு கிறிஸ்து அறிந்திருந்தது போன்று நாமும் அறிந்திருந்தால், நாமும் அவர் செய்தது போலவே செய்திருப்போம்.

5:14-17 பன்றிகளின் அழிவைக் கண்டவர்கள், அந்தச் செய்தியை அறிவிக்கும்படியாகப் பட்டணத்தை நோக்கி ஓடினார்கள். செய்தியைக் கேட்ட மக்கள் கூட்டம் அவ்விடம் நோக்கி வந்தது. முன்பு பிசாசினால் பிடிக்கப்பட்ட மனிதன் இயேசு கிறிஸ்துவின் காலடியில் அமர்ந்திருப்பதையும், வஸ்திரம் தரித்து, புத்தி தெளிந்த வனாயிருப்பதையும் கண்டனர். கண்டவர்கள் பயந்தார்கள். “கடலில் வீசிய சுழற்காற்றை அவர் அடக்கியபோது அதைக் கண்டு பயந்தார்கள். இப்பொழுதோ ஒரு மனித ஆத்துமாவில் வீசிய சுழற்காற்று அடக்கப்பட்டதைக் கண்டு பயந்தார்கள்” என்று ஒருவர் கூறியிருக்கிறார். நிகழ்ச்சியை கண்ணூற்ற மனிதர்கள் அங்கு புதிதாய் வந்த மனிதர்களிடம் அதைக்குறித்து மீண்டும் எடுத்துரைத்தனர். இது அத்துமீறிய செயலாகவே அந்த மனிதர்களுக்குத் தோன்றியது. ஆகவே தங்கள் எல்லைகளை விட்டுப் போகும்படி இயேசு கிறிஸ்துவை அவர்கள் வேண்டிக்கொண்டனர். பன்றிகள் அழிந்து போனது நமக்கு அதிர்ச்சியளிக்கவில்லை. அவர்கள் வேண்டிக்கொண்ட செயலே நம்மை அதிர்ச்சிக்குட்படுத்துகிறது. அதிக செலவினை உண்டு பண்ணும் விருந்தாளியாக இயேசு கிறிஸ்து காணப்பட்டார்!

“இயேசு கிறிஸ்துவோடு ஐக்கியம் கொள்வதன் காரணமாக சமுதாயத்தில் சில இழப்புகளையும், பொருளாதார இழப்பையும், தனிப்பட்ட சில இழப்புகளையும் அடையவேண்டுமே என்று பயந்து எண்ணிக்கையிலடங்கா மனிதர்கள், அவர் தங்களைவிட்டுத் தொலைவில் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகின்றனர். தங்களுடைய சொத்துக்களைப் பாதுகாக்க எண்ணி, அவர்கள் தங்களுடைய ஆத்துமாக்களை இழந்துவிடுகின்றனர்.”

5:18-20 இயேசு கிறிஸ்து அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் செல்ல படகில் ஏறியபோது, அவரோடு வருவதற்கு அனுமதிக்கும்படி குணமாக்கப்பட்ட

மனிதன் அவரை வேண்டிக்கொண்டான். அது தகுதியுள்ள விண்ணப்பமேயாகும். அவனுடைய புதுவாழ்விற்கு அந்த வேண்டுகூல் சான்றாக விளங்கியது. ஆனால் தன்னுடைய இனத்தாருக்கு முன்பாக தேவனுடைய பெரிதான வல்லமைக்கும், இரக்கத்திற்கும் உயிருள்ள சாட்சியாக விளங்கும்படி அவனை அவனுடைய வீட்டிற்கு இயேசு கிறிஸ்து அனுப்பினார். அவன் கீழ்ப்படிந்தான். பத்து நகரங்களைக் கொண்ட தெக்கப்போலி என்னும் நாடெங்கும் அவன் சென்று நற்செய்தியை அறிவித்தான்.

தேவனுடைய இரட்சிப்பின் கிருபையை அனுபவித்த யாவரும் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நிரந்தர ஆணையாக இது விளங்குகிறது: “நீ உன் இனத்தாரிடத்தில் உன் வீட்டிற்குப்போய், கர்த்தர் உனக்கு இரங்கி உனக்குச் செய்தவைகளையெல்லாம் அவர்களுக்கு அறிவி.” நற்செய்திப்பணி வீட்டில் தொடங்குகிறது!

ஓ. குணமடைய முடியாதவன் குணமடைதலும், மரித்தவன் உயிரோடு எழுப்பப்படுதலும் [5:21-43]

5:21-23 கலிலேயாக்கடல் நீலநிறத்தில் விரிந்துகிடந்தது. அதனைக் கடந்து இயேசு கிறிஸ்து மீண்டும் மேற்குக் கரைக்குச் சென்றார். வெகுவிரைவில் அவரைச் சுற்றிலும் திரளான மக்கள் கூடினார்கள். வெறிபிடித்தவன் போல தகப்பன் ஒருவன் அவரிடத்தில் ஓடிவந்தான். ஜெப ஆலயத்தலைவரில் ஒருவனாகிய அவன் பெயர் யவீரு. அவனுடைய குமாரத்தி மரித்துக் கொண்டிருந்தான். தயைபாராட்டி இயேசு கிறிஸ்து அங்கு சென்று அச்சிறுமி ஆரோக்கியம் அடையும்படி அவள் மேல் தமது கைகளை வைப்பாரா? இது அவனுடைய எண்ணமாயிருந்தது.

5:24 அதற்குச் சம்மதித்த கர்த்தர் அவனுடைய வீடுநோக்கிச் செல்லத் தொடங்கினார். அவரை நெருக்கிக்கொண்டு பெருங்கூட்டம் பின் தொடர்ந்தது. திரளான ஜனங்கள் அவரை நெருக்கினார்கள் என்ற வாக்கியத்தைத் தொடர்ந்து, ஒருத்தி அவரைத் தொட்டு சுகம் பெற்ற நிகழ்ச்சி ஒன்றினைக் காண்கிறோம்.

5:25-29 யவீரின் வீடுநோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்த இயேசு கிறிஸ்துவை, மனக்கலக்கத்துடன் வந்த பெண்மணி ஒருத்தி வழிமறித்தாள். தடையாகத் தோன்றிய அந்தச் செயலுக்காக நமது கர்த்தர் கோபமோ எரிச்சலோ அடையவில்லை. குறுக்கீடுகளை நாம் சந்திக்கும்போது என்ன செய்கிறோம்?

ஒருவர் சில வேலைகளைச் செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கும் வேளையில், அவற்றைச் செயல்படுத்தக் கூடாதபடி பல தடைகளும் குறுக்கீடுகளும் உண்டாகின்றன. அவர் தனது அலுவலில் சுயநலம் கொண்டவராக மாறிவிடக் கூடாது என்னும் கருத்தோடு அத்தடைகளையும் குறுக்கீடுகளையும் ஒழுங்குபடுத்தும் நடவடிக்கைகளாகவும் சோதனைகளாகவும் தேவன் அனுப்புகிறார் என்றே நான் நினைக்கிறேன். இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் காணும்போது, அவை எனக்கு அதிகமாக உதவிபுரிகின்றன . . . சிலர் நினைப்பதுபோல, அந்த நேரம் வீணாகப்போவதில்லை. அந்த நாளின் வேலையில் அது மிக முக்கியமான பங்காகும். அந்தப் பகுதியே தேவனுக்குச் செலுத்தக் கூடிய மிகச்சிறந்த பங்காகும் (தொந்தெடுத்த சேகரிப்புகள் நாள்காட்டி).

பன்னிரண்டு ஆண்டுக்காலமாக இந்தப் பெண்மணி இரத்த ஒழுக்கு ஏற்பட்டு பெரும்பாடு அனுபவித்தாள். பல மருத்துவர்களிடம் அவள் பெற்ற சிகிச்சை யாவும் உடல் வருத்தம் தரக் கூடிய கடினமான முறையில் இருந்தன. அதன் காரணமாக அவளுடைய செல்வம் யாவும் செலவழிந்து போயிற்று. எனினும் அவள் சற்றேனும் நலம் பெறாமல் கூடுதலாக வருத்தமே அடைந்தாள். நலம் பெறமுடியும் என்ற நம்பிக்கை யாவும் அற்றுப்போன வேளையில் ஒருவர் அவளிடம் இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறித்துக் கூறினார். அவரைக் காண அவள் காலதாமதம் செய்யவில்லை. மக்கள் கூட்டத்தின் நெருக்கடிக்கு ஊடாகச் சென்று அவள் அவருடைய வஸ்திரத்தைத் தொட்டாள். உடனடியாக இரத்த ஒழுக்கு நின்று விட்டது. தான் முற்றிலுமாக நலமடைந்ததை அவள் உணர்ந்தாள்.

5:30 அங்கிருந்து எவரும் அறியாவண்ணம் போய்விட வேண்டும் என்றே அவள் திட்டமிட்டிருந்தாள். ஆனால், தனது இரட்சகரை வெளியரங்கமாக அறிக்கை செய்யும் ஆசிர்வாதத்தை அவள் இழப்பதற்குக் கர்த்தர் அனுமதிக்கவில்லை. அவள் அவரைத் தொட்டவுடனே தம்மிடத்திலிருந்து தெய்வீக வல்லமை புறப்பட்டுச் சென்றதை அவர் அறிந்திருந்தார்; அவள் நலம் பெற்றதற்கான விலையை அவர் செலுத்தியிருந்தார். எனவே, “என் வஸ்திரங்களைத் தொட்டது யார்?” என்று அவர் கேட்டார். அதற்குரிய விடை அவருக்குத் தெரியும். ஆனாலும் அந்தக் கூட்டத்திற்கு முன்புறமாக அவள் வர வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் அக்கேள்வியைக் கேட்டார்.

5:31 அவருடைய சீடர்கள் அந்தக் கேள்வி மிகவும் அற்பமானது என்றே எண்ணினார்கள். பலர் தொடர்ந்து அவரை இடித்து நெருக்கிக் கொண்டு சென்றனர். “என்னைத் தொடடது யார்?” என்று இவர் கேட்கிறாரே. ஆனால் சரீரத்தின் அருகாமையில் இருப்பதால் தொடுகிற தொடுதலுக்கும், தீவிரமான விசுவாசத்தோடு தொடுகிற தொடுதலுக்கும் வேறுபாடு உண்டு. எப்பொழுதும் அவருக்கு அருகில் இருந்தும் நம்பிக்கையற்ற நிலையில் ஒருவரால் இருக்க முடியும், ஆனால் அவரை விசுவாசத்தோடு தொட்டு அவரால் அறியப்படாதிருக்கவோ, உடல் நலம் அடையாமல் இருக்கவோ முடியாது.

5:32,33 பயத்தோடும் நடுக்கத்தோடும் அந்தப் பெண்மணி அவருக்கு முன்பாக வந்து விழுந்து முதல் முறையாக இயேசு கிறிஸ்துவை வெளியரங்கமாக அறிக்கை செய்தாள்.

5:34 பின்னர் அவளுடைய ஆத்துமாவிற்கு உறுதி தரத்தக்க சொற்களை அவர் பேசினார். கிறிஸ்துவை வெளியரங்கமாக அறிக்கை செய்வது மிகவும் முக்கியமானதாகும். அவ்வாறு அறிக்கை செய்யாமல் ஒருவர் தனது கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில் வளர்ச்சி அடைய முடியாது. அவருக்காக தைரியமான முடிவை நாம் எடுக்கும் போது, நமது ஆத்துமாவிற்குள் வெள்ளமெனப் பாய்ந்து வரும் உறுதியை அவர் கொடுக்கிறார். நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் சொற்கள் அவளுடைய உடல் நலத்தை உறுதி செய்தது மட்டுமின்றி, ஆத்தம இரட்சிப்பாகிய பெரிதான ஆசிர்வாதத்தையும் உறுதிப்படுத்தியது என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

5:35-38 இந்நிகழ்ச்சி நடந்து கொண்டிருக்கும் வேளையில், யவீரின் மகள் இறந்துவிட்டதாகச் செய்தி வந்தது. போதகரை அழைத்துவர வேண்டிய அவசியமில்லை. கிருபை நிறைந்தவராக இயேசு கிறிஸ்து யவீருவிடம் உறுதியளித்தார். பின்னர் பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் ஆகியோரை அழைத்துக் கொண்டு அவனுடைய வீட்டிற்கு அவர் சென்றார். இவ்வாறான சோகமான நேரங்களில் கீழைநாட்டு மக்கள் அடக்க முடியாதபடி கதறி அழுவார்கள். அழுதுபுலம்புவதற்கு ஆட்களைக் கூலிக்கு அமர்த்தும் பழக்கமுண்டு. அவர்கள் அங்கு சென்றபோது அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையே இருந்தது.

5:39-42 பிள்ளை மரிக்கவில்லை, நித்திரையாயிருக்கிறாள் என்று இயேசு கிறிஸ்து உறுதியளித்தபோது, அவர்களுடைய அழுகை ஏளனத்தோடு கூடிய நகைப்பாக மாறியது. அதைக்கண்ட இயேசு கிறிஸ்து ஊக்கம் குன்றவில்லை. தங்களுடைய யவீரின் குடும்பத்தினரை மட்டும் அழைத்துக் கொண்டு அசைவற்றுக் கிடந்த சிறுமியின் அருகில் அவர் சென்றார். பிள்ளையின் கையைப் பிடித்து அராமிய மொழியில், “சிறுபெண்ணே எழுந்திரு” என்று கூறினார். பன்னிரண்டு வயது நிரம்பிய அச்சிறு பெண் உடனடியாக எழுந்து நடந்தாள். அங்கு குழுமியிருந்த உறவினர்கள் யாவரும் அதிர்ச்சியால் வியந்து நின்றனர், மனங்குழம்பியபோதும் அவர்கள் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவில்லை.

5:43 இந்த அற்புதத்தைப் பற்றி அவர்கள் பிரசித்தம் பண்ணக்கூடாதென்று கர்த்தர் தடை செய்தார். மக்கள் மத்தியில் பிரபலமாவதில் அவருக்கு விருப்பமேதுமில்லை. அவர் சிலுவையை நோக்கி உறுதியோடு செல்லவேண்டும்

அந்தச் சிறுபெண் உண்மையில் இறந்திருந்தால், இந்த அதிகாரம், இயேசுகிறிஸ்து பிசாசுகளின் மீதும், நோய்கள்மேலும், சாவின் மீதும் கொண்டிருந்த வல்லமையை எடுத்துக்காட்டுகிறதாகக் காணப்படும். அவள் உண்மையாகவே மரித்தாள் என்று எல்லா வேத அறிஞர்களும் ஒப்புக்கொள்வதில்லை. “அவள் மரிக்கவில்லை, நித்திரையாயிருக்கிறாள்” என்று இயேசு கிறிஸ்து கூறினார். ஒருவேளை அவள் ஆழ்ந்த மயக்கத்தில் செயலற்றவளாக இருந்திருக்கக்கூடும். இறந்துபோயிருந்தாலும் அவரால் அவரை மிக எளிதாகவே எழுப்பியிருக்க முடியும். அவள் செயலற்றவளாக மட்டுமே இருந்திருந்தால், மரித்தவரை உயிரோடு எழுப்பியசெயல் என்று அதற்கான புகழை அவர் ஏற்கமாட்டார்.

இந்த அதிகாரத்தின் கடைசிச் சொற்களைக் காணாமல் தவறவிட்டுவிடக் கூடாது: “அவளுக்கு ஆகாரம் கொடுங்கள்” என்று அவர் கூறினார். ஆவிக்குரிய ஊழியத்தில், “தொடர்ந்து சந்திக்கும் ஊழியம்” என்று இது அழைக்கப்படுகிறது. புதுவாழ்வின் நாடித்துடிப்பைப் பெற்றவர்கள் தொடர்ந்து உணவைப் பெறவேண்டும். அவருடைய ஆடுகளை மேய்ப்பதன் மூலமாக ஒரு சீடன் தனது இரட்சகரின்பால் செலுத்தும் அன்பை வெளிப்படுத்திக் காட்ட இயலும்.

இந்த அதிகாரத்தின் கடைசிச் சொற்களைக் காணாமல் தவறவிட்டுவிடக் கூடாது: “அவளுக்கு ஆகாரம் கொடுங்கள்” என்று அவர் கூறினார். ஆவிக்குரிய ஊழியத்தில், “தொடர்ந்து சந்திக்கும் ஊழியம்” என்று இது அழைக்கப்படுகிறது. புதுவாழ்வின் நாடித்துடிப்பைப் பெற்றவர்கள் தொடர்ந்து உணவைப் பெறவேண்டும். அவருடைய ஆடுகளை மேய்ப்பதன் மூலமாக ஒரு சீடன் தனது இரட்சகரின்பால் செலுத்தும் அன்பை வெளிப்படுத்திக் காட்ட இயலும்.

6:1-3 இயேசு கிறிஸ்து தம்முடைய சீடர்களுடன் நாசரேத்திற்குத் திரும்பினார். அது அவருடைய சொந்த ஊராகும். அங்குதானே அவர் தச்சு

6:1-3 இயேசு கிறிஸ்து தம்முடைய சீடர்களுடன் நாசரேத்திற்குத் திரும்பினார். அது அவருடைய சொந்த ஊராகும். அங்குதானே அவர் தச்சு

ராக வேலை செய்தார். **ஓய்வநாளிலே ஜெப ஆலயத்தில்** அவர் உபதேசம்பண்ணினார். அதைக் கண்ட மக்கள் **ஆச்சரியப்பட்டனர்**. அவருடைய உபதேசத்தில் விளங்கிய ஞானத்தையும், அவர் செய்த அற்புதச் செயல்களின் அதிசயத்தையும் அவர்களால் மறுக்கமுடியவில்லை. ஆயினும் அவரே தேவனுடைய குமாரன் என்று ஏற்றுக்கொள்வதற்கு அவர்களது உள்ளத்தில் விருப்பமற்ற தன்மை ஆழமாகப் பதிந்து இருந்தது. அவர் **தச்சன்** என்றும், **மரியாளின் குமாரன்** என்றுமே அவரைக் குறித்து அவர்கள் எண்ணினர். அவருடைய சகோதரர்களும் சகோதரிகளும் அப்பொழுது அங்கு வசித்தனர் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். வெற்றிவாகை சூடி மாவீரராக நாசரேத்துக்கு அவர் திரும்பி வந்திருந்தால் அவரை மனவிருப்பத்துடன் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கக் கூடும். ஆனால் அவர் கிருபையோடும் தாழ்மையோடும் அங்கு வந்தார். இது அவர்களுக்கு இடறலாயிருந்தது.

6:4-6 தீர்க்கதரிசி தன் சொந்த ஊரைத் தவிர பிற இடங்களில் பொதுவாக நல்ல வரவேற்பைப் பெறுவான் என்று இயேசு கிறிஸ்து அந்தச் சமயத்தில் கூறினார். அவருடைய உறவினர்களும் நண்பர்களும் அவருக்கு மிகவும் நெருங்கினவர்களாக இருந்தபடியால், அவரையும் அவருடைய ஊழியத்தையும் அவர்களால் பாராட்ட முடியவில்லை. “கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்வதில் வீட்டைவிட எந்த இடமும் கடினமாயிருக்காது.” நாசரேத்து ஊர் மக்களே மற்றவர்களால் இழிவாய்க் கருதப்பட்டவர்கள். “நாசரேத்திலிருந்து யாதொரு நன்மை உண்டாகக் கூடுமா?” என்பதே பொதுவாக மக்களின் எண்ணமாக இருந்தது. எனினும் சமுதாயத்திற்குப் புறம்பானவர்களாகப் பிறரால் கருதப்பட்ட இவர்களே கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைத் தாழ்வாக நோக்கினர். மனிதனுடைய இருதயத்தில் தோன்றும் பெருமைக்கும், அவிசுவாசத்திற்கும் எடுத்துக்காட்டாக அவர்கள் விளங்கினர்! நாசரேத்தூரில் இரட்சகருடைய ஊழியம் அவிசுவாசத்தினால் பெருமளவில் தடைபட்டது. அங்கே அவர் **சில நோயாளிகளைக்** குணமாக்கினார், அவ்வளவுதான். அவர்களுடைய அவிசுவாசம் அவரை வியப்பிற்குட்படுத்தியது. J.G. மில்லர் என்பார் இவ்வாறு எச்சரிக்கிறார்:

இப்படிப்பட்ட அவிசுவாசம் தீமைக்கு மிகப் பெரிய காரணமாயிருக்கிறது. கிருபையும் இரக்கமும் பாய்ந்து வரக்கூடிய மதகுகளை இது

அடைத்து விடுகிறது. அதன் காரணமாக மனிதர்களுடைய வாழ்க்கையில் தேவை உண்டாகிறபோது அடைபட்ட மதகுகளிலிருந்து சிறிதளவே அவை கசிந்து வரும்.’

மீண்டும் இயேசு கிறிஸ்து தவறாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட்டு புறக்கணிக்கப்பட்டதால், அவர் தனிமையை அனுபவிக்க வேண்டியதாயிற்று. அவரைப் பின்பற்றிச்சென்ற பலரும் இதே வருத்தத்தைத் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் அனுபவித்துள்ளனர். கர்த்தருடைய ஊழியக்காரர்களில் பெரும்பாலோர் மிகவும் எளிமையான தோற்றம் உடையவராய் இருக்கின்றனர். அவர்களுடைய புறத்தோற்றத்தையும் கடந்து, அவர்களது ஆவிக்குரிய உயர்வை நம்மால் கண்டுணர முடிகிறதா? நாசரேத்தூரில் அவர் புறக்கணிக்கப்பட்டதன் நிமித்தம் மனம் தளராமல், சுற்றிலுமுள்ள **சிறூரர்களுக்குக்** கர்த்தர் சென்று உபதேசம் பண்ணினார்.

ஓள. அடிமை தமது சீடர்களை அனுப்புதல் [6:7-13]

6:7 பன்னிருவரும் தங்களுடைய ஊழியத்தைத் தொடங்க வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது. இதுவரை அவர்கள் இரட்சகருடைய ஒப்பற்ற பாதுகாப்பில் இருந்து வந்தனர். மகிமையுள்ள நற்செய்தியின் திருத்தூதுவர்களாக அவர்கள் இப்பொழுது புறப்பட்டுச் செல்ல வேண்டும். மேலும் **அசுத்த ஆவிகளைத் தூரத்த அவர்களுக்கு அவர் அதிகாரம் கொடுத்தார்**. இஃது நாம் கவனிக்க வேண்டிய ஒன்றாகும். பிசாசுகளைத் தூரத்துவது பற்றி இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; இந்த அதிகாரத்தைத் தேவன் ஒருவரால் மட்டுமே பிறருக்குக் கொடுக்கமுடியும்.

6:8 கர்த்தருடைய அரசு இந்த உலகத்திற்கு உரியதாயிருந்தால், தொடர்ந்து வருகிற வசனங்களில் (8-11) சொல்லப்பட்டுள்ள அறிவுரைகளை அவர் கொடுத்திருக்க மாட்டார். சராசரி உலகத்தலைவர் கொடுக்கக் கூடிய அறிவுரைகளுக்கு இவை முற்றிலும் முரண்பட்டவையாக இருக்கின்றன. **பை, அப்பம், காசு** போன்ற தேவையான பொருட்கள் ஒன்றையும் சீடர்கள் எடுத்துச் செல்லக் கூடாது. தங்களுடைய தேவைகள் சந்திக்கப்படுவதற்கு அவர்கள் அவரையே நம்பியிருக்க வேண்டும்.

6:9 ஒரு தடியையும், காலணிகளையும் எடுத்துக்கொண்டு செல்ல அவர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டனர். ஒருவேளை வழியில் விலங்குகளிலிருந்து தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கு

அந்தத் தடி பயன்படும். ஒரே ஒரு அங்கியை மட்டுமே அவர்கள் எடுத்துச் செல்லலாம். சீடர் களுடைய உடமையைக் கண்டு ஒருவரும் பொறாமைப்படமாட்டார்கள். தாங்கள் செல்வந் தர்களாக ஆகக் கூடிய வாய்ப்பு உண்டு என்று கருதி ஒருவரும் கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவிக்கொள்ள மாட்டார்கள்! சீடர்கள் பெற்றிருந்த அதிகாரம் முழுவதும் தேவனிடத்திலிருந்தே வர வேண்டும்; முற்றிலுமாக அவர்கள் அவரையே சார்ந்திருந்தனர். மிகவும் எளிமையான நிலையிலேயே அவர்கள் அனுப்பப்பட்டனர். ஆயினும் அவர்கள் தேவனுடைய குமாரனின் பிரதிநிதிகளாயிருந்தனர். அவருடைய வல்லமையினால் அவர்கள் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருந்தனர்.

6:10 அவர்களுக்கு எங்கே விருந்தோம்பல் அளிக்கப்படுகின்றதோ, அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அந்தப் பகுதியை விட்டுச் செல்லும்வரை **அங்கேயே** அவர்கள் **தங்கியிருக்க வேண்டும்**. எங்கே வசதியாகத் தங்கலாம் என்று சுற்றித்திரிந்து பார்க்கிறதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போகும்படி, இந்த அறிவுரை அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. தம்மையே திருப்திப்படுத்தும் வண்ணம் வாழாத ஒருவரைப் பற்றிய செய்தியைப் பிரசங்கம் செய்வதே அவர்களுடைய பணியாயிருந்தது. அவர் தன்னலம் நாடவில்லை. சுகபோகம், வசதிகள், கடினமற்ற வாழ்க்கை ஆகியவற்றைப் பெறும்படித் தங்களுடைய செய்தியின் தரத்தைக் குறைத்துக் கொள்ள அவர்கள் அனுமதிக்கப்படவில்லை.

6:11 ஓரிடத்தில் சீடர்களும் அவர்களது பிரசங்கமும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லையென்றால், அங்கே அவர்கள் தொடர்ந்து தங்கியிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அவ்வாறு அவர்கள் அங்கேயே தங்கியிருக்கும் செய்கையானது பன்றிகளுக்கு முன் முத்துக்களைப் போடுவதற்கு ஒப்பாகும். சீடர்கள் அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் செல்லும் வேளையில் அவர்களது **கால்களின் கீழே படிந்த தூசியை உதறிப்போட வேண்டும்**. தேவனுடைய மனமகிழ்ச்சியின் குமாரனை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களைத் தேவன் ஏற்றுக்கொள்ளார் என்பதைக் குறிக்கும் வகையில் அச்செயல் அமைந்திருந்தது.

மேலும் அவர்கள் **இரண்டு இரண்டு பேராக** அனுப்பப்பட்டனர். அவர்கள் ஆற்றிய பிரசங்கங்களின் செய்தி இவ்வாறு இரண்டு சாட்சிகளின் வார்த்தைகளினாலே உறுதி செய்யப்பட்டது. பயணம் செய்த வேளைகளில் ஒருவருக்கொருவர்

உதவி செய்வதற்கு அது ஏதுவாயிற்று. இறுதியாக, ஒழுக்கக்கேடு நிறைந்த பகுதிகளுக்குச் சென்ற வேளைகளில் இருவராகச் சென்றதே தகுதியான செயலாயிருந்தது.

மேலும் சொல்லப்பட்டிருக்கும் அறிவுரைகளில் சில தற்காலிகமானவை. அவை கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவால் திரும்பப்பெறப்பட்டன (லூக்கா 22:35,36). ஆயினும் இத்தகைய அறிவுரைகள் கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரர்கள் எக்காலத்திலும் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய கோட்பாடுகளில் உள்ளடங்கியிருக்கத் தகுதி படைத்தவையாம்.

6:12,13 சீடர்கள் எங்கும் புறப்பட்டுச் சென்று மனந்திரும்புதலைக் குறித்துப் பிரசங்கம் பண்ணினார்கள். மேலும் **அநேகம் பிசாசுகளைத் துரத்தி, அநேகம் நோயாளிகளை எண்ணெய்பூசிச் சொஸ்தமாக்கினார்கள்**. எண்ணெய் கொண்டு பூசுதல் அடையாளக்குறி என்றே நாம் கருதுகிறோம். பரிசுத்த ஆவியால் அருளப்படுகின்ற ஆறுதலுக்கும், நோவு தணிக்கும் செயலுக்கும் எண்ணெய் அடையாளமாயிருக்கிறது.

க. அடிமையின் முன்னோடியின் தலை வெட்டப்படுதல் (6:14-29)

6:14-16 அற்புதச் செயல்களைச் செய்யும் ஒருவர், தமது நாட்டில் எங்கும் சுற்றித் திரிகிறார் என்ற செய்தி ஏரோது மன்னனை எட்டியபோது, அவரே யோவான் ஸ்நானகன் என்றும் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்தவர் என்றும் அவன் உடனே முடிவுக்கு வந்துவிட்டான். சிலர் அவரை எலியா என்றும், வேறுசிலர் அவரைத் தீர்க்கதரிசி என்றும், தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவரைப் போன்றவர் என்றும் கூறினர். ஆனால் ஏரோது மன்னனோ, அவர் தன்னால் கொல்லப்பட்டவரே மரித்தோரிலிருந்து உயிரோடு எழுந்துவிட்டார் என்று உறுதியாய் நம்பினான். யோவான் ஸ்நானகன் தேவனிடத்திலிருந்து வந்த சப்தம். ஏரோது அந்தச் சத்தத்தை ஒலியிழக்கச் செய்துவிட்டான். இப்பொழுது அவன் செய்த செயலுக்காக அவனுடைய மனச்சாட்சி பயங்கரமான வேதனையை உண்டாக்கி அவனை வாளால் குத்துவது போன்று குத்தியது. துன்மார்க்கரின் வழி கடினமானது என்பதை அவன் கற்றுக்கொண்டான்.

6:17-20 யோவான் கொலை செய்யப்பட்ட காலத்தை நோக்கி கதையின் விவரம் செல்கிறது. ஏரோது தன் சகோதரனாகிய பிலிப்புவின் மனைவியை முறைகேடாகத் திருமணம் செய்து கொண்ட காரணத்தினால் யோவான் ஸ்நான

கனால் கடிந்துகொள்ளப்பட்டான். ஆகையால் ஏரோது தற்போது மனைவியாகக் கொண்ட ஏரோதியாள் கடுங்கோபங்கொண்டு வஞ்சம் தீர்க்கப் போவதாகச் சபதம் செய்தாள். ஆனால் ஏரோதோ, யோவானைப் பரிசுத்தமுள்ள மனிதன் என்று மதித்து அவளுடைய முயற்சிக்குத் தடைவிதித்துவந்தான்.

6:21-25 இறுதியில் அவளுக்கு வாய்ப்பு கிடைத்தது. ஏரோது தன் பிறந்த நாளில் அந்நாட்டுப் பெருங்குடி மக்களுக்கு விருந்து ஒன்றை ஏற்பாடு செய்திருந்தான். அவ்விழாவில் தன் மகளை நடனம் பண்ணும்படியாக ஏரோதியாள் ஏற்பாடு செய்திருந்தாள். அவளுடைய நடனத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்த மன்னன் அவள் எதைக் கேட்டாலும், அது தன்னுடைய அரசில் பாதியாக இருந்தாலும், அதைத் தருவதாக வாக்குறுதி கொடுத்தான். அந்த வாக்குறுதி சிறு பெண்ணின் தாயை, யோவான் ஸ்நாகனின் தலையை ஒரு தாலத்தில் பரிசுப்பொருளாகக் கேட்கும்படி தூண்டிவிட்டது.

6:26-28 இப்பொழுது மன்னன் ஏரோதியாள் விரித்த வலையில் அகப்பட்டுக் கொண்டான். தன்னுடைய விருப்பத்திற்கும் நியாயமான தீர்ப்புக்கும் எதிராக அவன் அந்த விண்ணப்பத்திற்கு இசைந்து கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று, பாவமானது அவனை வலைப் பின்னலைப் போன்று சுற்றிக்கொண்டது. பொல்லாங்கான பெண்மணியினாலும், உணர்ச்சிகளைத் தூண்டிவிடும் நடனத்தினாலும் ரோமப் பேரரசிற்குக் கீழாக ஆட்சி புரிந்த குறுநில மன்னன் வஞ்சிக்கப்பட்டான்.

6:29 நடந்த நிகழ்ச்சியைக் கேள்விப்பட்ட யோவானின் உண்மையுள்ள சீடர்கள் அவனுடைய உடலை எடுத்துக் கல்லறையில் வைத்தார்கள். பின்னர் இயேசு கிறிஸ்துவிடம் நடந்தவற்றைப் பற்றிக் கூறினர்.

கா. ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளித்தல்
(6:30-44)

6:30 இந்த அற்புதச் செயல் குறித்து நான்கு நற்செய்தி நூல்களும் விவரிக்கின்றன. இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளியரங்கமான ஊழியத்தின் மூன்றாம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் இந்நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. தங்களுடைய ஊழியப் பயணத்தை முடிக்கும் நிலையில் அப்பொழுதுதான் அப்போஸ்தலர்கள் கப்பர்நகூமுக்குத் திரும்பி வந்திருந்தனர் (7-13 வசனங்களைக் காண்க).

அவர்கள் பெருமளவில் வெற்றியடைந்திருப்பர், ஒருவேளை களைப்படைந்தவர்களாக, கால்

களில் வேதனை அடைந்தவர்களாக இருந்திருக்கக் கூடும். அவர்கள் இளைப்பாறுதல் பெற வேண்டும், அமைதியாகச் சிறிது காலம் இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணியவராக, கர்த்தர் அவர்களை கலிலேயாக் கடற்கரையில் தனிமையான ஓரிடத்திற்குப் படகின் மூலமாக அழைத்துச் சென்றார். “வனாந்தரமான ஓரிடத்தில் தனித்து சற்றே இளைப்பாறும்படி போவோம் வாருங்கள்” என்று அவ்வப்போது பலர் கூறுவதைக் கேட்கிறோம். கிறிஸ்தவர்கள் ஓய்வுநாட்களைச் சுக போகமாய்க் கழிப்பதை நியாயப்படுத்துவதற்காக இவ்வசனத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். திருவாளர் கெல்லி இது குறித்து எழுதுகிறார்:

இவ்வாறு சற்றுக் கூடுதலாக நமக்கு இளைப்பாறுதல் தேவை என்று சொல்லக் கூடியவர்களாக நாம் விளங்குவோமென்றால் அது நல்லது. அவ்வாறு கூற வேண்டுமானால், நாம் அவ்வளவு அதிகமாக உழைத்திருக்க வேண்டும், பிறரது ஆசிர்வாதத்தை முன்னிட்டு, நம்முடைய சுயத்தை வெறுத்து ஆற்றிய செயல்கள் அந்த அளவிற்குத் தொடர்ந்து செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். அவ்வாறாயின், கர்த்தர் கூறிய இச்சொற்கள் நமக்குரியது என்று நாம் உறுதியாய்க் கூற இயலும்.¹⁰

6:33,34 திரளான கூட்டத்தினர் கடல்கரையின் வழியாகவே நடந்துசென்று கர்த்தரும் அவருடைய சீடர்களும் இருந்த இடத்தை அடைந்தனர். இயேசுகிறிஸ்து அவர்கள் மீது மனதுருகினார். ஆவிக்குரிய வழிகாட்டி இன்றி அவர்கள் அலைந்து திரிந்தனர், அவர்கள் பசியுற்றிருந்தனர், பாதுகாப்பற்று இருந்தனர். ஆகவே அவர் அவர்களுக்கு உபதேசிக்கத் தொடங்கினார்.

6:35,36 வெகுநேரம் ஆயிற்று. கூட்டமோ மிகப்பெரியது, உண்பதற்கோ ஒன்றுமில்லை என்று எண்ணிய அவருடைய சீடர்கள் அமைதி இழக்கத் தொடங்கினர். அவர்களை அனுப்பி விடும்படி கர்த்தரிடம் வேண்டிக்கொண்டனர். இரட்சகரை மனதுருகும்படிச் செய்த அதே கூட்டத்தினரால், சீடர்கள் மனக்கலக்கம் அடைந்தனர். மனிதர்கள் நமக்குக் குறுக்கீடுகளாக இருக்கின்றனரா அல்லது நம்முடைய அன்புக்குப் பாத்திரராக இருக்கின்றனரா?

6:37,38 தம் சீடர்களைப் பார்த்துத் திரும்பிய இயேசுகிறிஸ்து “நீங்களே அவர்கள் உண்பதற்கு ஏதாவது உணவு கொடுங்கள்” என்று கூறினார். எல்லாம் பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாததாகக் காணப்பட்டது. ஐயாயிரம் ஆண்கள், மேலும்

பெண்களும் சிறுபிள்ளைகளும் இருந்தனர். ஐந்து அப்பங்களும் இரண்டு மீன்களும் மட்டுமே இருந்தன. தேவனும் அங்கு உடனிருந்தார்.

6:39-44 பசியால் வாடும் உலக மக்களுக்கு இரட்சகர் தம்மையே ஜீவ அப்பமாகத் தரப் போவதை, தொடர்ந்து நடைபெற்ற அற்புதச் செயல் பட உருவில் சீடர்களுக்கு வெளிப்படுத்தியது. மனிதர்கள் நித்திய வாழ்வைப் பெறும்படியாக அவருடைய சரீரம் நொறுக்கப்படும். கர்த்தருடைய பந்தியில் நாம் அவருடைய மரணத்தை நினைவுகூருகிறோம். அந்தப் பந்தியைப் பற்றிய சிந்தனையை நமதுள்ளத்தில் கிளறிவிடும் அதே சொற்களை இங்கு காண்கிறோம்: **அவர் எடுத்தார்; அவர் ஆசீர்வதித்தார்; அவர் அப்பங்களைப் பிட்டார்; அவர் கொடுத்தார்.**

இந்நிகழ்ச்சியின் வாயிலாக, கர்த்தருக்காகத் தாங்கள் ஆற்றும் பணியினைப் பற்றிய அரிய நற்பாடங்கள் பலவற்றைச் சீடர்கள் கற்றுக் கொண்டனர்:

1. தங்களுடைய தேவைகளை நிறைவு செய்ய, கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து வல்லமை உடையவராக விளங்குகிறார் என்பதைச் சீடர்கள் ஒருக்காலும் சந்தேகிக்கக் கூடாது. **ஐந்து அப்பங்களையும் இரண்டு மீன்களையும் கொண்டு ஐயாயிரம் பேர்களுக்கு** அவரால் உணவளிக்க முடியுமென்றால், அவரிடத்தில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ள ஊழியர்களுடைய தேவையை எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலும் அவர் நிறைவுசெய்வார். எங்கேயிருந்து தங்களுக்கு உணவு கிடைக்கும் என்பதைக் குறித்துக் கவலைப்படாமல் அவர்களால் அவருக்கென்று ஊழியம் செய்யமுடியும். முதலாவது இறை அரசையும் அவருடைய நீதியையும் அவர்கள் தேடுவார்களெனில், அவர்களது ஒவ்வொரு தேவையும் சந்திக்கப்படும்.

2. அழிந்து போகிற உலகத்தில் எவ்வாறு நற் செய்தி ஊழியம் நிறைவேறும்? **“அவர்கள் உண்பதற்கு நீங்களே ஏதாவது கொடுங்கள்”** என்று இயேசுகிறிஸ்து மொழிந்தார்! நம்மிடம் இருப்பதை நாம் அவரிடம் கொடுப்போமெனில், அது எவ்வளவு அற்பமானதாக இருப்பினும், அதைத் திரளான மக்களுக்கு நன்மையாக்கித்தரும்படி அவரால் அதனைப் பலமடங்கு பெருக்கமுடியும்.

3. அவர் அந்த வேலையை முறையாகச் செய்தார். கூட்டத்தினரை **நூறுநூறு பேராகவும் ஐம்பதைம்பது பேராகவும் வரிசையாக** உட்காரச்செய்தார்.

4. அவர் அப்பங்களையும் மீன்களையும் எடுத்து **ஆசீர்வதித்து, பிட்டுப் பங்கிட்டார்.** அவரால் ஆசீர்வதிக்கப்படவில்லையென்றால் அவை பயனற்றுப் போயிருக்கும். அவரால் பிட்கப்படவில்லையென்றால் அவர்களுக்குப் பற்றாது போயிருக்கும். **“நாம் இன்னும் சரியானபடி நொறுக்கப்படாததால், நாம் தாராளமாய் மற்றவர்களுக்குத் தரப்படுவதில்லை.”**

5. இயேசு கிறிஸ்து தாமே உணவைப் பகிர்ந்து கொடுக்கவில்லை. அதை **அவருடைய சீடர்கள்** செய்யும்படியாகச் செய்தார். தம்முடைய ஜனங்கள் மூலமாகவே உலகத்திற்கு போஜனம் தரும் படி திட்டமிட்டார்.

6. எல்லாருக்கும் உணவு போதுமானதாயிருந்தது. தங்களுடைய தற்போதைய தேவைக்கு மிஞ்சினதை விசுவாசிகள் யாவரும் கர்த்தருடைய பணிக்கென அளிப்பார்களெனில், உலகம் முழுவதும் உள்ள இந்தத் தலைமுறையினர் யாவரும் நற்செய்தியைக் கேட்க முடியும்.

7. **மீதியான துணிக்கைகளைப் பன்னிரண்டு கூடை நிறைய** எடுத்தார்கள். தொடக்கத்தில் இருந்ததைக் காட்டிலும் அது அதிகம். தேவன் தாராளமாய்க் கொடுப்பவர். என்றாலும் ஒன்றும் வீணாக்கப்படவில்லை என்பதைக் கவனியுங்கள். எஞ்சியவை ஒன்றாகச் சேமிக்கப்பட்டன. வீணாக்குவது பாவம்.

8. சீடர்கள் ஓய்வெடுக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டனர். தங்களுடைய திட்டத்தின்படி அவர்கள் ஓய்வெடுத்துக்கொண்டு இருந்திருப்பார்களானால், மகத்துவமான அற்புதங்களில் ஒன்று நிகழாமல் போயிருக்கும். நம்மைப் பொருத்தும் அது அவ்வப்போது உண்மையாயிருக்கிறது!

கி. கடலின் மேல் இயேசு கிறிஸ்து நடந்து செல்லுதல் [6:45-52]

6:45-50 தம்முடைய ஊழியக்காரர்களது வாழ்க்கைக்குத் தேவையானதை இரட்சகர் தந்தருளுவது மட்டுமின்றி, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பையும் அளிக்கிறார்.

மீண்டும் மேற்குக் கடற்கரைக்குப் படகின் மூலமாகச் சீடர்களை அனுப்பிவிட்டு, இயேசு கிறிஸ்து **ஜெபம்பண்ணும்படி ஒரு மலையின் மேல் ஏறினார்.** இரவில் இருள் கவ்வியது. சீடர்களோ **எதிர்க்காற்றில் தண்டுவலித்துப்** போராடிக் கொண்டிருந்ததை அவர் கண்டார். அவர்களுக்கு உதவிபுரியும் பொருட்டு அவர் **கடலின் மேல் நடந்து** அவர்களிடத்திற்குச் சென்றார்.

அதைக் கண்ட சீடர்கள் முதலாவதாக அவரை ஏதோ ஆவி என்று எண்ணிக் கலக்கமடைந்தனர். அவர்கள் திடன் பெற்றுக்கொள்ளும்படியான சொற்களைக் கூறி அவர் படகில் ஏறினார். உடனே காற்று அமர்ந்தது.

6:51,52 இந்நிகழ்ச்சியின் விவரம் கீழ்க் காணும் கருத்துரையோடு முடிவடைகிறது: “அதினால் அவர்கள் தங்களுக்குள்ளே மிகவும் பிரமித்து ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அவர்களுடைய இருதயம் கடினமுள்ளதாயிருந்தபடியினால் அப்பங்களைக்குறித்து அவர்கள் உணராமல் போனார்கள்.” அப்பங்களைக் கொண்டு கர்த்தர் செய்த அற்புதத்தைக் கண்டும், அதாவது, அவருடைய வல்லமையைப் பற்றி அறிந்த பின்னரும், அவரால் கூடாதது ஒன்று மில்லை என்பதை அவருடைய சீடர்களால் உணரமுடியவில்லை என்பதே இங்கு காணும் கருத்தாகும். அவர் நீரின் மேல் நடந்ததைக் கண்டு அவர்கள் ஆச்சரியம் அடைந்திருக்கக் கூடாது. ஏற்கனவே அவர்கள் கண்ட அதிசயத்தைக் காட்டிலும் இது பெரிய அற்புதச்செயல் அன்று. அவர்களுடைய விசுவாசக் குறைவு இருதயக் கடினத்தை ஏற்படுத்தியது, ஆவிக்குரிய புலனுணர்வை மந்தமாக்கிவிட்டது.

சபையின் கடைசி காலமாகிய இன்றைய நாட்களை இந்த அற்புதச் செயல் படஉருவில் சித்தரித்துக் காட்டுகிறது எனலாம். மலையின் மீது இயேசு கிறிஸ்து தனித்திருந்தது விண்ணிலகில் அவர் தம் மக்களுக்காகப் பரிந்துரைக்கும் செயலைப் பிரதிபலிக்கிறது. சீடர்களோ கர்த்தரின் ஊழியக்காரர்களுக்கு அடையாளமாய் இருக்கின்றனர். அவரது ஊழியர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் புயல் காற்றினாலும் பற்பல சோதனைகளாலும் அலைக்கழிக்கப்படுகின்றனர். தம்முடையவர்களுக்காக இரட்சகர் விரைவில் மீண்டும் வரப்போகிறார். அவர்களை அவர் எல்லாவித ஆபத்துகளிலிருந்தும் துன்பங்களிலிருந்தும் விடுவித்து பரலோகக் கரைக்குப் பாதுகாப்பாக வழிநடத்திச் செல்வார்.

கீ. கெனசரேத்தில் அடிமை நோயுற்றோரைக் குணமாக்குதல் [6:53-56]

கடலின் மேற்குக் கரைக்கு மீண்டும் வந்த கர்த்தரைப் பிணியாளிகள் சூழ்ந்து கொண்டனர். அவர் சென்ற இடங்களிலெல்லாம் தேவையுள்ள மனிதர்களைப் படுக்கையில் கிடத்தி அவரிடம் கொண்டுவந்தனர். சந்தைவெளிகள் யாவும் திடீர் மருத்துவமனைகளாக மாறிவிட்டன. அவரு

டைய வஸ்திரத்தின் ஓரத்தையாகிலும் தொடவேண்டும் என்னும் எண்ணத்துடன் அவர்கள் அவரை நெருங்கி வந்தனர். அவரைத் தொட யாவரும் நலம் பெற்றனர்.

கு. பாரம்பரியத்திற்கும் தேவனுடைய வார்த்தைக்கும் இடையேயுள்ள முரண்பாடுகள் [7:1-23]

7:1 யூத சமயத் தலைவர்களாயிருந்த பரிசேயர்களும் வேதபாரகரும் சில விதிமுறைகளை உருவாக்கி, அவற்றைக் கண்டிப்பான வகையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய பாரம்பரியமாக்கி, நியாயப்பிரமாணத்தோடு இரண்டறக் கலந்து விட்டனர். மேலும் வேத வசனங்களுக்கு இணையான அதிகாரத்தையும் அவற்றிற்கு அவர்கள் கொடுத்து வந்தனர். ஆனால் அவற்றில் சில வேதத்திற்கு முரண்பட்டவையாயிருந்தன; சில நியாயப்பிரமாணத்தைப் பலவீனப்படுத்துபவையாகக் காணப்பட்டன. மேலும் அந்த விதிமுறைகளை மக்கள்மீது சுமத்துவதில் சமயத் தலைவர்கள் பெருமகிழ்ச்சி கொண்டனர். மக்களோ அவற்றை அடக்கத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டது மட்டுமின்றி, அந்த உண்மைக்குப் புறம்பான சமயச் சடங்குகளில் மனநிறைவும் அடைந்தனர்.

7:2-4 இயேசு கிறிஸ்துவின் சீடர்கள் கைகளைக் கழுவாமல் உணவு உண்டதைக் கண்ணுற்ற பரிசேயரும் வேதபாரகரும் அவரைக் குறைகூறினர். உணவு உண்பதற்கு முன்னர் தங்கள் கைகளைச் சீடர்கள் கழுவவில்லை என்பது இதன் பொருளன்று. முன்னோர்களின் பாரம்பரியத்தில் சொன்னபடி விரிவான சடங்கை அவர்கள் கடைப்பிடிக்கவில்லை என்பதே உண்மையாகும். எடுத்துக்காட்டாக அவர்கள் தங்கள் கைகளை முழங்கை வரையிலும் கழுவவில்லையெனில் அவர்கள் பாரம்பரியத்தின்படி தங்களை அசுத்தப்படுத்திக் கொண்டதாகவே கருதப்படுவர். அவர்கள் சந்தைவெளிக்குச் சென்று வந்திருந்தால் சடங்கு முறைப்படி குளிக்க வேண்டும். மேலும் அந்தப் பாரம்பரியம் பல சிக்கல்களைக் கொண்டது; அதன்படி அவர்கள் செப்புக் குடங்களையும், மணைகளையும் கழுவ வேண்டிய அளவிற்கு அது தொடரும். பரிசேயர்களைக் குறித்து E. ஸ்டேன்லி ஜோன்ஸ் என்பார் எழுதுகிறார்:

அவரைச் சந்திக்கும்படி அவர்கள் எருசலேம் நகரிலிருந்து வந்தனர். அவர்களுடைய வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் எதிர்மாறாகவும், குறை காண்பதாகவும் இருந்தது. அவர்கள் கழுவப்படாத கரங்களை மட்டுமே கண்டனர்.

நம்முடைய பூமியை ஒரேமுறை அணுகிய மிகப்பெரிய மீட்பின் இயக்கத்தை அவர்களால் காணமுடியவில்லை. அந்த இயக்கத்தினால் மனிதர்களுடைய உள்ளங்களும், ஆத்துமங்களும், உடல்களும் கழுவித் தூய்மைப்படுத்தப்படுகின்றன. அவர்களது பெரிய கண்கள் விரிவாய்க் திறந்து தாழ்வானவற்றையும், பயனற்றவற்றையும் கண்டன. மேலான செயல்களுக்கு அவை குருடாகிவிட்டன. ஆகவே அவர்களது எதிர்மாறான செயல்களை வரலாறு மறந்துவிட்டது. கிறிஸ்துவினால் நிறைவேறிய ஆக்கபூர்வமான செயல்விளைவுகளுக்கு பின்னணியாக மட்டுமே அவர்கள் நினைவுகூரப்படுகின்றனர். அவர்கள் குறைகூறிச் சென்றுவிட்டனர். இவரோ மனமாற்றத்தை உண்டுபண்ணி அதை இவ்வலகினில் விடுத்துச் சென்றுள்ளார். அவர்கள் குறைபாடுகளைப் பொறுக்கினர். இவரோ பின்பற்றுபவர்களைத் தெரிந்தெடுத்தார்.¹¹

7:5-8 அவர்களது நடத்தையில் காணப்பட்ட வெளிவேடத்தை இயேசுகிறிஸ்து உடனடியாகச் சுட்டிக்காட்டினார். **ஏசாயா** முன்னுரைத்தது போலவே மக்கள் நடந்து கொண்டனர். கர்த்தரிடத்தில் மிகுந்த பயபக்தி உடையவரைப் போன்று பேசினார்கள், ஆனால் உள்ளார்ந்த நிலையில் அவர்கள் கேட்டினால் நிறைந்திருந்தனர். நுட்பமான சடங்காச்சார முறைகளினால் தேவனைத் தொழுது கொள்பவர்கள்தான் நடித்தனர். ஆனால் வேத உபதேசங்களுக்கு மாற்றாக முன்னோர்களது பாரம்பரியத்தை முக்கியப்படுத்தினர். விசுவாசம் மற்றும் எது சரி எது தவறு என்று தீர்மானிப்பதற்கு தேவனுடைய திருமறை ஒன்றே அதிகாரமுடையது என்பதை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளாமல், தங்களுடைய **பாரம்பரியத்தை** ஆதாரமாகக் கொண்டு அவற்றைத் தவிர்த்தனர் அல்லது தேவனுடைய தெளிவான கட்டளைகளைச் செய்யாதிருப்பதற்கான விளக்கங்களைக் கூறினர்.

7:9,10 **தேவனுடைய** நியாயப்பிரமாணத்தை எவ்வாறு அவர்களுடைய **பாரம்பரியம்** செல்லாத தாக்கிவிட்டது என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டை இயேசு கிறிஸ்து கூறினார். பிள்ளைகள் தங்களுடைய பெற்றோர்களைக் **கனம்பண்ண** வேண்டும் என்பது பத்துக் கட்டளைகளில் ஒன்றாகும். அதன்படி பிள்ளைகள் பெற்றோர்களின் தேவைகளைச் சந்திக்க வேண்டும். ஒருவன் தன் தகப்பனையாவது தாயையாவது தகுதியற்ற முறையில் பேசுவானாயின் அதன் காரணமாக அவன் **கொல்லப்பட வேண்டும்**.

7:11-13 ஆனால் யூதர்களுடைய பாரம்பரியத்தில் **‘கொர்பான்’** என்னும் முறைமை வழக்கத்தில் இருந்தது. ‘கொர்பான்’ என்னும் சொல் “கொடுக்கப்படும்” அல்லது “ஒப்புவிக்கப்படும்” என்று பொருள்படும். ஒரு யூதப் பெற்றோர்கள் தேவை மிகுந்தவர்களாக இருந்தனர் எனக் கொள்வோம். அவர்களைக் கவனித்துக்கொள்வதற்குத் தேவையான பணம் அவர்களுடைய மகனிடத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் அவன் அவர்களைப் பராமரிக்க விரும்பவில்லை. அவன் “கொர்பான்” என்று சொன்னால் அதுவே போதுமானது. அதாவது அந்தப் பணம் **தேவனுக்கு** அல்லது ஆலயத்துக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்டது என்று அவனுடைய கூற்று பொருள்படும். அதற்குப் பின்னர் அவன் தனது பெற்றோர்களைப் பராமரிக்க வேண்டிய அவசியமற்றபடி அந்தப் பொறுப்பிலிருந்து அவன் விடுவிக்கப்படுவான். அவன் அந்தப் பணத்தை எப்பொழுதும் தன்னிடத்தில் வைத்துக்கொள்ளலாம், அதைத் தொழிலில் பயன்படுத்தலாம். அந்தப் பணம் உண்மையாகவே ஆலயத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டதா இல்லையா என்பது முக்கியமன்று. திருவாளர் கெல்லி என்பார் இது குறித்து எழுதுகிறார்:

சமய நோக்கத்திற்குச் செல்வத்தைத் திரட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் இந்தத் திட்டத்தைத் தலைவர்கள் வகுத்தனர். மேலும் இத்திட்டத்தின்படி நடந்துகொள்கிறவர்கள், தேவனுடைய வார்த்தையின்படி செய்யவில்லையே என்ற குற்றவுணர்வைத் தங்கள் மனச்சாட்சியில் அடையாதபடி காக்கப்படுவர் . . . பிள்ளைகள் பெற்றோர்களைக் கனம்பண்ண வேண்டும் என்று தேவன் கட்டளை கொடுத்தார். பெற்றோர்களை அமைதித்துப் புறக்கணிப்பவர்களை அவர் கண்டனமும் பண்ணினார். ஆனால் சமயம் என்னும் போர்வைக்குள்ளாக இருந்துகொண்டு தேவனுடைய கட்டளைகளை மனிதன் மீறினான்! “கொர்பான்” என்று சொல்வதினாலே ஒருவன் தனது பெற்றோர்களுக்குத் தீங்கு இழைப்பதோடு தேவனுடைய வெளிப்படையான கட்டளைக்கு எதிரான செயலைச் செய்கிறான் என்று கர்த்தர் இங்கே தீர்க்கிறார்.¹²

7:14-16 பதினான்காம் வசனம் முதல் கர்த்தர் புரட்சிகரமான அறிக்கையை வெளியிட்டார். அதன்படி ஒரு மனிதன் வாயினால் உட்கொள்வது அவனைத் தீட்டுப்படுத்தாது (கை கழுவாமல் உணவு உண்பது அல்ல). ஆனால் மனிதனுடைய உள்

ளத்திலிருந்து வெளிப்படுகிறவையே அவனைத் தீட்டுப்படுத்தும் (தேவனுடைய வார்த்தையைப் புறக்கணிக்கச் செய்யும் பாரம்பரியச் செயல்களே தீட்டுப்படுத்தும்).

7:17-19 இவ்விளக்கத்தினால் **சீடர்களும்** கலக்கமடைந்தனர். பழைய ஏற்பாட்டுக் கற்பனைகளின்படி வளர்க்கப்பட்ட சீடர்கள் பன்றி இறைச்சி, முயல், இரால் போன்றவை அசுத்தமானவை என்றும் அவற்றை உண்பதால் தீட்டு உண்டாகும் என்றும் கருதி வந்தனர். மனிதனுக்குள்ளாகச் செல்வது அவனைத் தீட்டுப்படுத்தாது என்று இயேசு கிறிஸ்து ஒளிவுமறைவின்றி இப்பொழுது கூறினார். நியாயப்பிரமாண காலகட்டம் இத்துடன் முடிவடைந்தது என்பதைக் குறிக்கும்படி அவர் இவ்வாறு கூறினார். இதுவே இதன் பொருளாகும்.

7:20-23 ஒருவனுடைய உள்ளத்திலிருந்து புறப்படுகிறவைகளே அவனைத் தீட்டுப்படுத்தும்: **பொல்லாத சிந்தனைகள், விபசாரங்கள், வேசித்தனங்கள், கொலைபாதகங்கள், களவுகள், பொருளாசைகள், துஷ்டத்தனங்கள், கபடு, காமவிகாரம், வன்கண், தூஷணம், பெருமை, மதிக்கேடு.** இங்கே மனிதர்களுடைய பாரம்பரியம் பட்டியலிட்டுக் காட்டப்பட வேண்டும் என்பதே இந்த வேதபகுதியின் சித்தமாயிருக்கிறது. 'கொர்பான்' என்னும் பாரம்பரியம் கொலைக்குச் சமமாகும். பொல்லாங்கான ஆணை மீறப்படுவதற்கு முன்னர் பெற்றோர்கள் பட்டினியால் இறந்துபோவார்கள்.

இந்த வேத பகுதியிலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ளக் கூடிய மிகமேன்மையான பாடம் யாதெனில், எல்லா போதனைகளையும் எல்லா பாரம்பரியச் செயல்களையும் தேவனுடைய திருமறையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, எது தேவனுடைய கட்டளையோ அதற்குக் கீழ்ப்படிந்து, மனிதனுடைய கட்டளையை ஏற்காமல் மறுத்துரைப்பதேயாகும். முதலில் ஒரு மனிதன் தெளிவானதும் வேதவசனங்களுக்கு உகந்ததுமான செய்திகளைப் பிரசங்கிப்பான். அதன் காரணமாக அவனுக்கு வேதத்தை விசுவாசிக்கும் மக்களிடையே நல்ல வரவேற்பு கிடைக்கும். அவ்வாறு அவன் புகழ் பெற்றவுடன், மனிதனால் உண்டாக்கப்பட்ட போதனைகளைச் சேர்த்துச் சொல்லத் தொடங்குவான். அவனை விசுவாசித்துப் பின்பற்றுகிறவர்கள், அவன் தவறு ஏதும் செய்யமாட்டான் என்று எண்ணிய வராக கண்முடித்தனமாக அவனைப் பின்பற்றுவார்கள். ஒருவேளை அவனுடைய செய்திகள்

வேதத்தின் கூரான முனைகளை இழந்து மழுங்கிப்போயிருந்தாலும், தெளிவான சத்தியங்கள் சாரம் குறைந்துபோயிருந்தாலும், அவன் தவறேதும் செய்யமாட்டான் என்ற முடிவிற்கு வந்துவிட்ட அவனுடைய ஆதரவாளர்கள் தொடர்ந்து கண்முடித்தனமாக அவனைப் பின்பற்றுவார்கள்.

இவ்வாறாகவே, வேதபாரகரும் பரிசேயரும் தேவனுடைய வார்த்தையைப் போதிக்கும் ஆசிரியர்கள் என்னும் பெயர் பெற்றனர். ஆனால் இப்பொழுதோ அவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தையின் நோக்கத்தை அவமாக்கினார்கள். தேவனுடைய வார்த்தையினாலேயே ஒரு மனிதன் அதிகாரத்தைப் பெறுகிறான்; அந்த மனிதனாலே தேவவார்த்தை அதிகாரத்தைப் பெறுகிறதில்லை என்று கூறி கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து மக்களை எச்சரித்தார். "வேதம் என்ன சொல்லுகிறது?" என்பதே எப்பொழுதும் உயர்ந்த உரை கல்லாக விளங்க வேண்டும்.

கூ. புறஇனப்பெண்மணி தனது விசுவாசத்தால் ஆசிரிவதிக்கப்படுதல் [7:24-30]

7:24,25 இதற்கு முன் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியின் போது, எல்லா உணவுப் பொருட்களும் தூய்மையானதென்று இயேசு கிறிஸ்து காண்பித்தார். புறஇன மக்கள் இனிமேல் இழிவானவர்களோ தூய்மையற்றவர்களோ அல்லவென்று இங்கே அவர் தமது செயல்பாட்டின் மூலமாக விளக்கிக் காட்டுகிறார். இப்பொழுது இயேசு கிறிஸ்து வடமேற்குப் பகுதியாகிய **தீருசீதோன் பட்டணங்களின் எல்லைகளுக்குச்** சென்றார். அந்தப் பகுதி சீரோபேனிக்கியா என்றும் அழைக்கப்பட்டது. அங்கே அவர் ஒரு **வீட்டிற்குள்** யாரும் அறியாத வண்ணம் மறைவாயிருக்க விரும்பினார். ஆனால் அவருடைய புகழ் அவர் அங்கு செல்வதற்கு முன்னதாகவே சென்று அடைந்து விட்டது. ஆகவே அவர் அங்கே இருக்கிறார் என்பதை எல்லாரும் அறிந்தனர். ஒரு **புறஇனப்பெண்மணி** அங்கே அவரிடத்திற்கு வந்தாள். பிசாசு பிடித்திருந்த அவளுடைய **மகளுக்கு** உதவி செய்யும்படி அவள் வேண்டி நின்றாள்.

7:26 அவள் யூதப் பெண் அல்ல, கிரேக்கப் பெண் என்பதை நாம் வலியுறுத்திச் சொல்ல வேண்டும். தேவனால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட யூத மக்கள் தேவனிடத்தில் சிறப்பான சிலாக்கியம் பெற்றவர்களாக விளங்கினார்கள். அவர்களோடு தேவன் வியத்தகு மேன்மைபடைத்த உடன்படிக்கைகளைச் செய்திருந்தார், அவர்கட்கு வேதத்தை

ஒப்புவித்திருந்தார், ஆசரிப்புக் கூடாரத்தில் அவர் களோடு தங்கினார், பிற்காலத்தில் தேவாலயத்தில் அவருடைய சமூகம் நிலைநின்றது. இதற்கு முற்றிலும் மாறான முறையில் புறஇன மக்களோ, இஸ்ரவேலின் காணியாட்சிக்குப் புறம் பாணவர்கள், வாக்குத்தத்தத்தின் உடன்படிக்கைகளுக்கு அந்நியர், கிறிஸ்துவைச் சேராதவர்களாயிருந்தனர், நம்பிக்கையில்லாதவர்களும் தேவனற்றவர்களாகவும் இவ்வுலகினில் வாழ்ந்தனர் (எபே. 2:11,12). இயேசு கிறிஸ்து இவ்வுலகிற்கு வந்ததன் மூலகாரணம் இஸ்ரவேலேயாகும். தம்மையே அவர் அந்நாட்டின் மன்னராக அறிமுகப்படுத்தினார். இஸ்ரவேல் வீட்டாருக்கே முதலாவதாக நற்செய்தி அறிவிக்கப்பட்டது. **சீரோபேனிக்கியா** நாட்டைச் சேர்ந்த பெண்மணியோடு இயேசு கிறிஸ்து நடந்து கொண்ட முறையைக் குறித்துப் படிக்குங்கால், இந்தப் பின்னணியை நாம் மனத்திற்கொள்வது இன்றியமையாதது ஆகும். **தன்மகளைப் பிடித்திருந்த பிசாசைத் தூரத்திவிட வேண்டுமென்று** அவள் அவரை வேண்டிக் கொண்டபோது, அவர் அந்த வேண்டுகோளை மறுத்துரைத்ததுபோலத் தோன்றுகிறது.

7:27 முந்திப் பிள்ளைகள் (இஸ்ரவேலர்) திருப்தியடைய வேண்டும். மேலும் **பிள்ளைகளின் அப்பத்தை எடுத்து நாய்க்குட்டிகளுக்குப்** (புறஇனத்தவர்) போடுகிறது நல்லதல்ல என்று இயேசு கிறிஸ்து கூறினார். அவருடைய பதில் மறுத்துரைத்தல் அல்ல. **“முந்திப் பிள்ளைகள் திருப்தியடையட்டும்”** என்றே அவர் கூறினார். இது கடனமான வார்த்தையாகத் தோன்றுகிறது. உண்மையில் இது அவளுடைய மனத்திரும்புதலுக்கும் விசுவாசத்திற்கும் கொடுக்கப்பட்ட சோதனையேயாகும். அக்காலத்தில் அவருடைய ஊழியம் யூதர்களுக்கென்றே முதன்மையாகச் செய்யப்பட்டது. புறஇனப் பெண்மணி என்னும் நிலையில் அவளுக்கு அவரிடத்தில் எவ்வித உரிமையுமில்லை. அவரிடத்திலிருந்து எந்த நன்மையைப் பெற்றுக்கொள்ளவும் அவளுக்கு உரிமையில்லை. இந்தச் சத்தியத்தை அவள் ஒப்புக்கொண்டாளா?

7:28 அவளுடைய கூற்றின் கருத்தைக் காண விழைவோம், **“மெய்தான் ஆண்டவரே,** நான் ஒரு சிறிய புறஇன நாய்க்குட்டிதான். ஆனால் எவ்வாறு நாய்க்குட்டிகள் உணவு உண்ணும் என்பதை நான் அறிவேன். **மேஜையின் கீழே** பிள்ளைகள் சிந்தும் **துணிக்கைகளை** அவை தின்னுமே. அதைத்தான் நான் கேட்கிறேன் - யூதர்

களுக்காக நீர் செய்யும் ஊழியத்தில் எஞ்சிய துணிக்கையை எனக்குத் தாரும்!”

7:29,30 இந்த விசுவாசம் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்புடையதாகும். உடனடியாக தொலைதூரத்தில் இருந்த சிறுமியைக் குணப்படுத்தி அவளுடைய விசுவாசத்திற்குரிய பரிசை வழங்கினார். அந்தப் பெண் வீடு திரும்பியபோது, அவளுடைய **மகள்** பரிபூரண குணமடைந்திருந்ததைக் கண்டாள்.

கெ. எசவிட்டுமை நலம் பெறுதல் (7:31-37)

7:31,32 மத்தியதரைக் கடல் கரையிலிருந்து **தெக்கப்போலி** என்று அழைக்கப்பட்ட **கவிலேயாக் கடலின்** கிழக்குக் கரைக்கு நமது கர்த்தர் திரும்பி வந்தார். மாற்கு நற்செய்தி நூலில் மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சி ஒன்று அங்கே நிகழ்ந்தது. அங்கே **கொண்ணைவாயுடைய ஒரு செவிடனை** அவனுடைய நண்பர்கள் **அவரிடத்தில் கொண்டு வந்தனர்.** சரீர்ப்பாதிப்பினாலோ, காது கேளாத தினாலோ அவனால் சரியாகப் பேசமுடியவில்லை. எதுவாயினும், தேவனுடைய சத்தத்தைக் கேட்காதவனும், ஆகையால் அவரைக் குறித்து மற்றவர்களிடம் பேசமுடியாதவனுமான ஒரு பாவியைச் சித்தரித்துக் காட்டுகிறவனாக அவன் விளங்கினான்.

7:33,34 அந்த மனிதனை இயேசுகிறிஸ்து தனியே அழைத்துச் சென்றார். தம்முடைய **விரல்களை அவன் காதுகளில் வைத்து, உமிழ்ந்து அவனுடைய நாலைத் தொட்டார்.** அவனுடைய செவிகளைத் திறந்து நாவின் கட்டை அவிழ்த்துவிடப் போவதை அவனிடம் சைகை மொழியின் மூலமாக அவர் தெரியப்படுத்தினார். அடுத்ததாக, இயேசு **வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்தார்.** அ.து அவருடைய வல்லமை தேவனிடத்திலிருந்து வந்தது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டியது. மனித குலத்தின் மீது பாவம் கொண்டுவந்த பாடுகளைக் குறித்து அவர் கவலைப்பட்டதை அவருடைய பெருமூச்சு வெளிப்படுத்தியது. இறுதியில் **“எப்பத்தா”** என்று அவர் கூறினார். அந்த அராமியச் சொல்லிற்குத் **“திறக்கப்படுவாயாக”** என்பது பொருளாகும்.

7:35,36 உடனே அவன் நன்கு கேட்கக் கூடிய வனாகவும், பேசக் கூடியவனாகவும் நலம்பெற்றான். ஒருவரிடமும் அதைக் குறித்துச் சொல்ல வேண்டாமென்று கர்த்தர் அங்கே கூடியிருந்த மனிதர்களிடம் கூறினார். அவருடைய அறிவுரையை அவர்கள் புறக்கணித்தனர். அந்த மனிதர்கள் என்னதான் நல்ல எண்ணத்துடன் அதைச் செய்திருந்தாலும் கீழ்ப்படியாமையை நியாயப்படுத்த முடியாது.

7:37 அவருடைய அற்புதச் செயலைக் கண்டவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டனர். “எல்லாவற்றையும் நன்றாய்ச் செய்தார்; செவிடர் கேட்கவும், ஊமையர் பேசவும் பண்ணுகிறார்” என்று அவர்கள் கூறினார்கள். அவர்களுடைய கூற்றின் சத்தியத்தை அவர்கள் அறியவில்லை. கல்வாரியின் மறுபுறம் அவர்கள் வாழ்ந்திருப்பார்களெனில், இன்னும் அதிக ஆழமான உறுதியோடும் உணர்வோடும் அச்சொற்களைச் சொல்லியிருப்பார்கள்.

அவரன்பை எமதுள்ளம்
கற்றிட்ட வேளைதனில்
அறிந்திட்டோம் கிறிஸ்தரசன்
பொழிந்திட்டார் இரக்கங்கள்
முடிவில்லா நற்குணங்கள்
எம்தொழுகை ஏற்றிடவே
செய்ததெல்லாம் மிக நன்றாய்ச்
செய்திட்டார் எனமொழிவோம்!
- சாமுவேல் மெட்லே

கே. நான்காயிரம் பேருக்கு உணவளித்தல் (8:1-10)

8:1-9 ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளிப்பதற்காகச் செய்யப்பட்ட அற்புதச் செயலை இது பிரதிபலிக்கிறது. ஆயினும் இரண்டிற்கும் இடையேயுள்ள வேற்றுமைகளைக் கீழ்க்காணும் பட்டியலில் காணுங்கள்:

கொஞ்சத்தைக் கொண்டு இயேசு கிறிஸ்து கிரியை நடப்பித்தபோது, அதிகமான விளைபயன் உண்டாயிற்று. மீதியானதும் அதிகமாயிருந்தது. ஏழாவது அதிகாரத்தில் மேஜையிலிருந்து புற இனப் பெண்மணிக்காகக் துணிக்கைகள் கீழே

விழுந்தன. இங்கே ஏராளமான புறஇன மக்கள் தாராளமாய் உணவளிக்கப்பட்டனர். எர்ட்மேன் என்பார் எழுதுகிறார்:

இந்த நாட்களில் செய்யப்பட்ட முதல் அற்புதத்தில், தேவையுள்ள புற இனமக்களுக்கு மேஜையிலிருந்து துணிக்கைகள் விழ வேண்டும் என்று தெரியப்படுத்தப்பட்டது; தம்முடைய சொந்த மக்களால் புறக்கணிக்கப்பட்ட இயேசு உலகம் முழுவதற்காகவும் தமது உயிரைத் தியாகமாய்க் கொடுக்கவேண்டும் என்பதும், அவரே எல்லா நாட்டினருக்கும் ஜீவ அப்பமாக விளங்குவார் என்பதும் துணிக்கைகளினால் அறிவிக்கப்படுகிறது.¹³

நாலாயிரம் பேருக்கு உணவளிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சி போன்றவை ஏதோ தேவையற்றபடி மீண்டும் உரைக்கப்பட்டவை என்று கருதும்படியான ஆபத்து இருக்கிறது. வேதாகமத்தைப் படிக்குங்கால், அதில் உள்ள ஒவ்வொரு சொல்லும் ஆவிக்குரிய உண்மையை உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது என்னும் உறுதியான எண்ணத்துடன் அதை அணுகவேண்டும். ஒரு வேளை தற்போதைக்கு நம்முடைய புரிந்துகொள்ளும் ஆற்றல் குறைவாய் இருப்பதாலே அதை அறியக் கூடாதவராய் நாம் இருக்கிறோம்.

8:10 தெக்கபோலியிலிருந்து இயேசு கிறிஸ்துவும் அவருடைய சீடர்களும் கலிலேயாக் கடலைக் கடந்து மேற்கு புறம் உள்ள தல்மனூத்தா என்னும் இடத்திற்கு வந்தனர் (மக்தலா என்னும் மத்தேயு 15:39-இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது).

ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளித்தல்	நாலாயிரம் பேருக்கு உணவளித்தல்
1. அங்கு கூடிய மக்கள் யாவரும் யூதர்கள் ஆவர் (யோவான் 6:14,15 காண்க).	1. அங்கு கூடிய மக்கள் புறஇனத்தவராக இருக்கக்கூடும் ' (தெக்கப்போலியில் அவர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர்).
2. இயேசு கிறிஸ்துவுடன் மக்கள் ஒரு நாள் இருந்தனர் (6:35).	2. இயேசு கிறிஸ்துவுடன் மக்கள் மூன்று நாட்கள் இருந்தனர் (8:2).
3. ஐந்து அப்பங்களையும் இரண்டு மீன்களையும் இயேசு பயன்படுத்தினார் (மத்தேயு 14:17).	3. ஏழு அப்பங்களையும் சில மீன்களையும் அவர் பயன்படுத்தினார் (8:5,7).
4. ஐயாயிரம் ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் சிறு பிள்ளைகள் யாவருக்கும் உணவளிக்கப்பட்டது (மத்தேயு 14:21).	4. நாலாயிரம் ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் சிறு பிள்ளைகள் யாவருக்கும் உணவளிக்கப்பட்டது (மத்தேயு 15:38).
5. மீதியான துணிக்கைகள் பன்னிரண்டு கைக் கூடைகள் நிறைய எடுக்கப்பட்டன (மத்தேயு 14:20).	5. மீதியான துணிக்கைகள் ஏழு மிலாற்றுக் கூடைகள் நிறைய எடுக்கப்பட்டன (8:8).

கை. வானத்திலிருந்து அடையாளத்தைக் கேட்ட பரிசேயர் [8:11-13]

8:11 அவருடைய வருகைக்காகப் பரிசேயர் காத்துக் கொண்டிருந்தனர். வானத்திலிருந்து ஒரு அடையாளத்தைக் காண்பிக்கும்படி அவர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவிடம் கூறினார்கள். அறியாமையும் துணிவும் அவர்களிடம் பெருமளவில் காணப்பட்டன. அவர்களுக்கு முன்பாக நின்றவரே மிகப்பெரிய அடையாளம் ஆவார். அவரே கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து. அவரே வானத்திலிருந்து வந்த மெய்யான அடையாளம். ஆனால் அவர்களோ அவரை அறிந்து போற்றவில்லை. அவர் வாயினின்று ஒப்பற்ற சொற்களை அவர்கள் கேட்டனர், அவர் ஆற்றிய அற்புதச்செயல்களைக் கண்டனர், முற்றிலும் பாவமில்லாத மனிதரோடு அவர்கள் தொடர்புகொண்டனர் - மாம்சத்தில் வெளிப்பட்ட தேவன் - ஆனாலும் அவர்களது அறியாமையின் நிமித்தம் **வானத்திலிருந்து ஒரு அடையாளத்தை அவர்கள் கேட்டனர்!**

8:12,13 இரட்சகர் ஆவியில் பெருமூச்சு விட்டதில் எவ்வித ஆச்சரியமுமில்லை! உலகிலேயே சிலாக்கியம் பெற்ற மக்கள் எந்தத் தலைமுறையினர் என்று காணுமிடத்து, பரிசேயர் நிறைந்த யூதத் தலைமுறையினரேயாவர். ஆயினும் கண்கருடராய் வாழ்ந்த அந்த மனிதர்கள் பூமியில் அடையாளத்தைக் காணக்கூடாமல், வானத்திலிருந்து அடையாளத்தைக் கேட்டனர். “இனிமேல் ஒரு அடையாளமும் தரப்படுவதில்லை. உங்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டு விட்டது” என்றுரைத்தார் இயேசு கிறிஸ்து. பின்னர் மறுபடியும் படகில் ஏறி, கீழ்த்திசை நோக்கி அவர்கள் பயணப்பட்டனர்.

கொ. பரிசேயர், ஏரோது ஆகியோரின் புனித்தமா [8:14-21]

8:14,15 அவர்கள் பயணம் செய்தபோது சீடர்கள் அப்பங்களை எடுத்துச்செல்ல மறந்துவிட்டனர். இயேசு கிறிஸ்துவோ, தாம் பரிசேயரோடு எதிர்த்துப் போராடியதைப் பற்றியே இன்னும் நினைத்துக் கொண்டிருந்தார். அவ்வாறு சிந்தித்தவராய் பரிசேயருடைய புனித்த மாவைக் குறித்தும் ஏரோதின் புனித்தமாவைக் குறித்தும் சீடர்கள் எச்சரிக்கை உடையவராய் இருக்க வேண்டும் என்று கூறினார். திருமறையில் எல்லா இடங்களிலும் புளிப்பு, பாவத்தைக் குறிக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக

வும், அமைதியாகவும் தான் தொடுகிற அனைத்தையும் அது கெட்டுப்போகச் செய்யும். வெளிவேடம், சடங்காச்சாரம், சுயநீதி, மதவெறிபிடித்த நிலை இவையாவும் பரிசேயருடைய புனித்தமாவில் அடங்கியிருந்தன. வெளியரங்கமான நிலையில் பரிசேயர் தங்களைப் பரிசுத்தமுள்ளவராய்க் காட்டிக்கொண்டனர். ஆனால் உள் ளார்ந்த நிலையில் அவர்கள் இழிந்த குணமுடையவராயும், பரிசுத்தமற்றவராயும் வாழ்ந்தனர். தெய்வ நம்பிக்கை அற்ற தன்மை, ஒழுக்கக்கேடு, உலகப்பற்று ஆகியவை ஏரோதின் புனித்தமாவில் அடங்கும். ஏரோதியர் இத்தகைய பாவங்களைச் செய்யக் கூடியவராய் இருந்தனர்.

8:16-21 கர்த்தர் சொன்ன வார்த்தைகளின் பொருள் ஒன்றையும் சீடர்கள் அறியவில்லை. உணவைப் பற்றி மட்டுமே அவர்களுடைய சிந்தனை சுற்றிச் சுற்றி வந்தது. ஆகவே அடுத்தடுத்து ஒன்பது கேள்விகளை அவர் அவர்களிடம் கேட்டார். முதல் ஐந்து கேள்விகள் அவர்களது மந்த புத்தியைக் கடிந்துகொள்ளும்படியாகக் கொடுக்கப்பட்டவை. அவர் தங்களோடு இருக்கும்போது அவர்களது தேவை எவ்வாறு சந்திக்கப்படும் என்று அவர்கள் கொண்ட கவலைக்காக, அடுத்த நான்கு கேள்விகளால் கடிந்துகொள்ளப்பட்டனர். ஐந்து அப்பங்களைக் கொண்டு அவர் ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளித்து மீதியானதைப் பன்னிரண்டு கூடைகள் நிறைய எடுக்கவில்லையா? ஆம், எடுத்தார்கள். ஏழு அப்பங்கள் கொண்டு அவர் நாலாயிரம் பேருக்கு உணவளித்து மீதியானதை ஏழு கூடைகள் நிறைய எடுக்கவில்லையா? ஆம், அவர்கள் அவ்வாறு செய்தனர். ஒரு படகில் பயணம் செய்யும் சிலராகிய சீடர்களுடைய தேவையை அவரால் தாராளமாய்ச் சந்திக்க முடியும் என்பதை ஏன் அவர்களால் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இப்பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தவரும், அதைத் தாங்கி வருகிறவருமாகிய அவர்தாமே அவர்களுடன் படகில் இருந்ததை அவர்களால் ஏன் உணரமுடியவில்லை?

கொ. பெத்சாயிதாவில் கண்வெறியாத மனிதன் குணமடைதல் [8:22-26]

இந்த அற்புதச் செயல் மாற்கு நற்செய்தி நூலில் மட்டுமே காணப்படுகிறது. இந்த நிகழ்ச்சி பல கேள்விகளை நம்முள்ளத்தில் எழுப்பி ஆர்வத்தைத் தூண்டிவிடுகிறது. முதலாவதாக, இயேசு கிறிஸ்து ஏன் அந்த மனிதனை கிராமத்தை விட்டு வெளியே அழைத்துச் சென்றார்?

அந்த மனிதனை வெறுமனே தொட்டு ஏன் அவர் நலம்பெறச் செய்யவில்லை? வழக்கத்திற்கு மாறாக உமிழ்நீரை அவர் பயன்படுத்தியது ஏன்? அந்த மனிதன் ஏன் உடனடியாகப் பரிபூரண சுகம் பெறவில்லை?" (இந்த ஒரு நிகழ்ச்சியில் மட்டுமே, ஒரு மனிதன் படிப்படியாகச் சுகம் பெற்றதாகச் சுவிசேஷ நூல்களில் காண்கிறோம்.) இறுதியாக, இந்த அற்புதச் செயலைக் குறித்து அந்தக் கிராமத்தில் ஒருவரிடமும் சொல்லக் கூடாதென்று அவனை அவர் தடுத்ததன் காரணம் என்ன? நம்முடைய கர்த்தர் இறையாண்மை உடையவர். அவர் தமது செயல்களுக்கான காரணத்தை நமக்குச் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. அவர் செய்த ஒவ்வொரு செயலுக்கும் தகுந்த காரணம் இருந்தது. அதனை நம்மால் அறிய முடியவில்லை. அவர் குணமாக்கின செயல்கள் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று மாறுபட்டது. அது போலவே மனந்திரும்புதலிலும் ஒவ்வொன்றும் தனித்தன்மை வாய்ந்ததாகும். சிலர் தங்களுடைய மனமாற்றத்திற்குப் பிறகு உடனேயே குறிப்பிடத்தக்க வகையில் ஆவிக்குரிய அறிவைப் பெறுகின்றனர். வேறு சிலர் முதலில் மங்கிய பார்வையைப் பெறுகின்றனர். சிலகாலம் கழித்தே அவர்கள் இரட்சிப்பின் உறுதியை முழுமையாகப் பெறுகின்றனர்.

கௌ. பேதுருவின் மகத்துவமான அறிக்கை [8:27-30]

பன்னிருவர் பெற்ற பயிற்சியின் உச்ச அளவுக் குறியாக விளங்கிய நிகழ்ச்சியை இந்த அதிகாரத்தின் கடைசி இரண்டு பத்திகளும் நமக்குமுன் கொண்டுவருகின்றன. தாம் செல்லலிருக்கிற பாடுகளின் பாதையைக் குறித்துச் சீடர்களிடம் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும்; பயபக்தியோடும் தியாக மனப்பான்மையோடும் அவர்கள் அவரைப் பின்பற்றிச் செல்வதற்கான அழைப்பைக் கொடுக்க வேண்டும்; அதற்கு முன்னர் இயேசு யார் என்னும் ஆழமான அறிவைப் பெற்று போற்று கிறவர்களாக அவர்கள் திகழ வேண்டும். சீஷத்து வத்தின் மையப்பகுதிக்கு இந்த வேத பகுதி நம்மை அழைத்து வருகிறது. இன்றைய நாட்களில் கிறிஸ்தவச் சிந்தையிலும் அனுபவத்திலும் மிகவும் புறக்கணிக்கப்பட்ட காரியமாக இது இருக்கிறது.

8:27,28 இயேசு கிறிஸ்துவும் அவருடைய சீடர்களும் தனிமையை நாடியவர்களாக வடக் கெல்லைப் பகுதிக்குச் சென்றனர். செசரியா பிலிப்புக்குச் செல்லும் வழியில் தாம் சொல்ல

வேண்டிய விசயத்தைக் குறித்துப் பேசத் தொடங்கினார். பொதுமக்கள் அவரை யார் என்று கருதுகிறார்கள் என்னும் கேள்வியை முதலாவது எழுப்பினார். **யோவான் ஸ்நானகன், எலியா அல்லது தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவர் போன்ற பெரிய மனிதர் களுக்கு இணையானவர் என்ற கருத்தே பொதுவாக மக்களிடையே விளங்கியது.** ஆனால் அந்த மக்கள் கனப்படுத்துவதாக நினைத்த கருத்து அவரை கனவீனப்படுத்துவதாகவே இருந்தது. இயேசு கிறிஸ்து தேவனல்லவென்றால் அவர் ஒரு ஏமாற்றுபவர், மதிமயங்கியவர் அல்லது கட்டுக்கதையே ஆவார். இந்த இரண்டு நிலைகளைத் தவிர வேறு எதுவும் சாத்தியமில்லை.

8:29,30 அதற்குப்பின், தாம் யார் என்று சீடர்கள் கணித்திருப்பதாக, திட்டவாட்டமான பதிலைக் கேட்டார். உடனடியாக அவரே **கிறிஸ்துவாகிய மேசியா, அதாவது அபிஷேகம் பெற்றவர் என்று பேதுரு அறிக்கை செய்தார்.** பேதுரு தனது அறிவுத்திறத்தின் அடிப்படையில் இதை முன்னரே அறிந்திருந்தார். ஆனால் இப்பொழுது அவர் தனிப்பட்டவகையில், இருதயத்தின் ஆழத்திலிருந்து உறுதியான நம்பிக்கையைப் பெறும்படி அவருடைய வாழ்க்கையில் ஏதோ ஒன்று நடந்து விட்டது. இனிமேல் அவருடைய வாழ்க்கை முன்பு இருந்ததுபோல் இருக்காது. சுயநல மனப்பான்மையோடு வாழ்வதில் அவர் மனநிறைவு அடையமாட்டார். இயேசு கிறிஸ்துவே மேசியா என்றால் எல்லாவற்றையும் முற்றிலும் துறந்தவராக பேதுரு வாழவேண்டும்.

சு. தமது சாவையும் உயிர்த்தெழுதலையும் குறித்து அடிமை முன்னுரைத்தல் [8:31-38]

இதுகாறும் யெகோவாவின் அடிமை பிறருக்காக இடையறாது ஆற்றிய தொண்டினைக் குறித்துக் காணலுற்றோம். அவருடைய பகைஞரால் அவர் வெறுக்கப்பட்டார். அவருடைய நண்பர்களோ அவரைச் சரிவர புரிந்துகொள்ளவில்லை. ஆற்றல் வாய்ந்த வலிமை, ஒழுக்கத்தின் நிறைவு, முழு அன்பு, தாழ்மை ஆகியவை நிறைந்த வாழ்வினை அவரிடத்தில் நாம் கண்டோம்.

8:31 ஆயின் பாடுகளையும் சாவையும் நோக்கி இறைப்பணியின் பாதை அவரை வழி நடத்திச் சென்றது. ஆகவே சீடர்களிடம் மிகத் தெளிவான முறையில், தாம் 1. பலபாடுகள்பட்டு, 2. ஆகா தவரென்று தள்ளப்பட்டு, 3. கொல்லப்பட்டு, 4. உயிர்த்தெழு வேண்டுமென்று இயேசு கிறிஸ்து கூறினார். அவரைப் பொருத்தமட்டில் மகிமைக்குரிய பாதை முதலில் சிலுவை மற்றும்

கல்லறை வழியாகச் செல்ல வேண்டும். “ஊழியத்தின் இதயத்துடிப்பு தியாகத்தில் வெளிப்படும்” என்று F.W. கிரேண்ட் இதைக் குறித்து மொழிந்துள்ளார்.

8:32,33 இயேசு கிறிஸ்து பாடுகள் பட்டு மரணம் அடையவேண்டும் என்னும் கருத்து **பேதுருவிற்கு** ஒவ்வாததாகக் காணப்பட்டது. மேசியாவைக் குறித்து அவர் செய்திருந்த கற்பனை இதற்கு மாறாக இருந்தது. மேலும் அவருடைய பகைஞரால் தனது கர்த்தரும் எஜமானரும் கொல்லப்படுவதை பேதுருவால் சிந்தித்தும் பார்க்க முடியவில்லை. அவ்வாறு கூறியதற்காக இரட்சகரை அவர் கடிந்துகொள்ளவும் செய்தார். இந்தச் சூழ்நிலையில்தான், “எனக்குப் பின்னாகப்போ, சாத்தானே, நீ தேவனுக்கு ஏற்றவைகளைச் சிந்தியாமல், மனுஷருக்கு ஏற்றவைகளைச் சிந்திக்கிறாய்” என்று இயேசு கிறிஸ்து பேதுருவிடம் கூறினார். பேதுருவைச் சாத்தான் என்றோ, பேதுருவுக்குள் சாத்தான் குடியிருந்தான் என்றோ இரட்சகர் குற்றமாகச் சொல்லவில்லை. “சாத்தான் எப்படிப் பேசுவானோ, அது போல நீ பேசுகிறாய். தேவனுக்கு முழுவதுமாக நாம் கீழ்ப்படிவதைத் தடுத்து அவன் எப்பொழுதும் நம்மைத் தைரியமிழக்கச் செய்கிறான். சிங்காசனத்தை அடைவதற்குக் குறுக்குவழியில் செல்லும்படியாக அவன் நம்மைச் சோதிக்கிறான்” என்னும் பொருள்படவே அவர் பேசினார். பேதுருவின் சொற்களின் தொடக்கமும் பொருளும் சாத்தானுடையதாயிருந்தது. இது குறித்துத் திருவாளர் கெல்லி இவ்வாறு கூறுகிறார்:

நமது கர்த்தரை இவ்வளவு சினமடையச் செய்தது எது? பேதுருவின் சொற்களில் காணப்பட்டது என்ன? அந்தக் கண்ணி நம் எல்லாரையும் ஆபத்துக்குள் அகப்படச் செய்கிறது: தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கான விருப்பம்; சிலுவையைக் காட்டிலும் எளிமையான வழியில் நாட்டம். சோதனையிலிருந்தும், அவமானத்திலிருந்தும், நிராகரிக்கப்படுவதிலிருந்தும் தப்பித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நம்முடைய இயல்பு விருப்புகிறது உண்மையல்லவா? தேவனுடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதால் உண்பாகும் பாடுகளுக்கு நாம் அஞ்சி விலகுகிறோமே. இவ்வுலகம் நமக்கு எதைத் தருகிறது? அமைதியான வாழ்க்கையை நாம் விருப்புகிறோம், மதிப்பு மிகுந்த சூழ்நிலையை நாடுகிறோம். சுருங்கக் கூறின் இரண்டு உலகங்களிலும் சிறந்தவற்றையே நாம் விருப்ப

கிறோம். ஒருவர் இப்படிப்பட்ட கண்ணியில் அகப்பட்டுக்கொள்வது எவ்வளவு எளிது! மேசியா பாடுகளின் வழியாகச் செல்ல வேண்டியதன் காரணத்தை பேதுருவால் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அங்கே நாம் இருந்திருப்போமென்றால் அவ்வாறுதான் நாமும் சிந்தித்திருப்போம். ஒருவேளை நம்முடைய சிந்தனை அதைவிடத் தாழ்ந்ததாக இருந்திருக்கும். பேதுருவின் இடித்துரைத்த பேச்சு வலிமையான பாசக் கட்டுகளினாலே எழுந்த அன்பு வார்த்தைகளாகும். உள்ளார்ந்த வகையில் அவர் இரட்சகரை நேசித்தார். நியாயந்தீர்க்கப்படாத உலகத்தின் ஆவி அவர் அறியாத வண்ணம் அவருக்குள் குடிக்கொண்டிருந்தது.¹⁵

இயேசு கிறிஸ்து முதலாவது தம்முடைய சீடர்களைத் திரும்பிப் பார்த்தார். அதன் பின்னரே **பேதுருவைக் கடிந்துகொண்டார்**. “நான் சிலுவைக்குச் செல்லவில்லையென்றால், என்னுடைய சீடர்களாகிய இவர்கள் எவ்வாறு இரட்சிக்கப்படுவார்கள்?” என்பதே அந்தப் பார்வையின் பொருளாகும்.

8:34 “மனிதர்கள் இரட்சிக்கப்படுவதற்காக நான் பாடுகள்பட்டு மரணமடைவேன். நீங்கள் **என்னைப் பின்பற்றி வர** விரும்பினால் உங்களுடைய சுயநல உணர்ச்சிகளை வெறுத்து, பாடுகள் நிந்தை மற்றும் மரணத்தின் பாதையை நன்கு அறிந்தே தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இதை அறிந்தவர்களாக **என்னைப் பின்பற்றி** வாருங்கள். உங்களுடைய சொந்த வசதிகள் மகிழ்ச்சிக்குரிய சமுதாயச் சூழ்நிலைகள், பூமிக்குரிய உறவுகள், மேன்மையடைய வேண்டுமென்ற விருப்பங்கள், பொருட்செல்வம், ஒருவேளை உங்களுடைய உயிர் யாவற்றையும் இழக்க நேரிடும்” என்னும் பொருள்பட பின்னர் இயேசு கிறிஸ்து அவர்களோடு பேசினார். சுகபோகத்துடனும் வசதிகளோடும் வாழ்வது சரியானதே என்று நாம் நம்புவதற்கு இந்தச் சொற்கள் எவ்வாறு இடங்கொடுக்கும். பொருட்செல்வப் பற்றும், தன்னல விருப்பமும் குளிர்ந்து போன இதயமும் நியாயமானதென்று நம்மால் மெய்ப்பிக்க இயலுமா? தன்னைத்தான் வெறுத்து, ஒப்பு வித்ததும், பாடுகள் நிறைந்ததும், தியாக மனப் பான்மையோடு கூடியதுமான வாழ்வை வாழ்வதற்காக அவருடைய சொற்கள் நமக்கு அழைப்புவிடுக்கின்றன.

8:35 தன் ஜீவனை இரட்சிக்க ஒருவன் எப்பொழுதும் சோதனைக்குட்படுத்தப்படுகிறான்.

அதாவது சுயத்தை மையமாகக்கொண்டு, வாழ்க்கையில் வசதிகளைப் பெருக்கிக்கொள்ளுதல், எதிர்காலத்திற்காகச் செல்வத்தைச் சேர்த்து வைத்தல், தன்னுடைய விருப்பத்திற்கேற்ப தெரிந்து கொள்ளுதல் ஆகியவை, ஜீவனை இரட்சிப்பது என்பதன் பொருளாகும். இதைக் காட்டிலும் தன்னுடைய ஜீவனை இழப்பதற்கு உறுதியான வழி வேறில்லை. கிறிஸ்துவுக்காகவும், நற்செய்திக்காகவும் நம்முடைய ஜீவனை ஊற்ற வேண்டுமென்று அவர் நம்மை அழைக்கிறார். அவரிடத்தில் நமது ஆவி, ஆத்தமா, சரீரம் ஆகியவற்றை ஒப்புவித்த வாழ்க்கையே அது. அவருடைய தூய திருப்பணியில் நாம் செலவு செய்யவும் செலவுபண்ணப்படவும் நம்மை அவர் அழைத்திருக்கிறார். ஒருவேளை இவ்வுலகம் முழுவதும் நற்செய்தியால் நிறைவடைய நமது உயிரையும் அர்ப்பணிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படலாம். நம்முடைய ஜீவனை இரட்சிப்பதற்கு இதைக் காட்டிலும் உறுதியான வழி வேறு எதுவும் இல்லை.

8:36,37 தனது வாழ்நாளின்போது ஒரு விசுவாசி உலகத்தின் செல்வமனைத்தையும் ஆதாயப்படுத்திக்கொள்ளக் கூடுமாயினும் அது அவனுக்கு என்ன நன்மை பயக்கும்? தேவனுடைய புகழ்ச்சிக்காகவும், இழந்துபோனவர்களின் இரட்சிப்பிற்காகவும் தன்னுடைய வாழ்வைப் பயன்படுத்தக் கூடிய அரிய சந்தர்ப்பத்தை அவன் இழந்து போயிருப்பானே. அவ்வாறு செய்பவன் தவறான பேரம் செய்தவனாகக் கருதப்படுவானே. நமது வாழ்வு இந்த உலகம் தரக்கூடிய எல்லா வற்றிற்கும் மேலான மதிப்புள்ளது ஆகும். கிறிஸ்துவுக்காகவா அல்லது சுயமேன்மைக்காகவா எதற்காக அதைப் பயன்படுத்தப் போகிறோம்?

8:38 அவமானப்பட வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படக்கூடும் என்ற பயம் கொண்டவர்களாகத் தமது இளம் சீடர்களில் சிலர் தங்களுடைய சீடத்துவ பாதையில் இடறிவிழக் கூடும் என்பதை நமது கர்த்தர் அறிந்திருந்தார். அவரைப் பின்பற்றுவதால் வரக்கூடிய நிந்தையைத் தவிர்க்க எண்ணம் கொண்டவர்கள் அவர் தம்முடைய அதிகாரத்தோடு இப்புவிக்குத் திரும்பிவருகிற வேளையில் அதிக அவமானத்தைச் சகிக்க வேண்டியதாயிருக்கும் என்று அவர் அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்தினார். என்ன உயர்ந்த சிந்தனை! நம்முடைய கர்த்தர் விரைவில் இந்த பூமிக்கு மீண்டும் வரப்போகிறார். அப்பொழுது அவர் தாழ்மையைத் தரித்தவராக அல்ல, அவருடைய சொந்த மகிமை

யோடும், பிதாவின் மகிமையோடும், தூய தேவ தூதர்களோடும் வருவார். அ.து பிரகாசிக்கும் சுடரொளிக் காட்சியாகத் திகழும். அவரை அறிக்கைசெய்ய இன்று வெட்கப்படுகிறவர்களைக் குறித்து அன்று அவர் வெட்கப்படுவார். “விபசாரமும் பாவமுமுள்ள இந்தச் சந்ததியில் என்னைக் குறித்து . . . எவன் வெட்கப்படுவானோ” என்னும் அவருடைய சொற்கள் நம்முடைய இதயத்தோடு பேசட்டும். நேர்மையற்றதும் பாவம் நிறைந்ததுமான இவ்வுலகில் பாவமில்லாத இரட்சகரைக் குறித்து வெட்கப்படுகிறது எவ்வளவு மதியற்ற செயலாகும்.

4. எருசலேமுக்கு அடிமை மேற்கொண்ட பயணம் [அதி. 9,10]

அ. அடிமை மறுபுரப்படுத்தல் [9:1-13]

முதலாவது தாம் செல்லவிருக்கிற பாதை நிந்தைகளையும் பாடுகளையும் மரணத்தையும் கொண்டது என்பதைத் தமது மாணாக்கரிடம் கர்த்தர் விளக்கிக் காட்டினார். அதைத் தொடர்ந்து, அவர்களும் தன்னலம் கருதாமல் தியாக மனப்பான்மையுடன் அவரைப் பின்பற்றிச் செல்ல வேண்டும் என்னும் அழைப்பினை விடுத்தார். அதன் பின்னரே அச்சித்திரத்தின் மறுபுறத்தை அவர்களுக்கு அவர் வெளிப்படுத்தினார். சீடத்துவ வாழ்க்கை முறை இவ்வுலகினில் அதிக இழப்பினை ஏற்படுத்தக் கூடியதாயினும், அதற்கான பலன்கள் மகிமையுடன் விரைவில் கொடுக்கப்படும்.

9:1-7 அங்கே இருந்த சீடர்களில் சிலர் தேவனுடைய ராஜ்யம் பலத்தோடே வருவதைக் காணாமுன் மரணத்தை ருசிபார்க்க மாட்டார்கள் என்று கர்த்தர் கூறினார். பேதுரு, யாக்கோபு மற்றும் யோவான் ஆகியோரையே அவர் சிலர்கள் தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் பலத்தைக் கண்டனர். கிறிஸ்துவுக்காக எதை நாம் இழப்பினும், அவர் வருகையின்போது, அதிக பலன்களைப் பெற்று அவரோடு கூட மகிமையில் வெளிப்படுகிறவர்களாக நாம் காணப்படுவோம் என்பதே இந்நிகழ்ச்சி வெளிப்படுத்துகிற கருத்தாகும். மறுபுர மலையில் கண்ட காட்சி கிறிஸ்துவின் ஆயிரம் ஆண்டு அரசாட்சிக்கு நிழலாக விளங்குகிறது.

1. இயேசு மறுபுரமானார் - அவரிடத்திலிருந்து கண்கூசச்செய்யும் சுடரொளிப் பிரகாசம் வெளிப்பட்டது. அவருடைய ஆடைகளும் பிர

காசித்தன. எந்த வண்ணானும் வெளுக்கக் கூடாத வெண்மையாய் அவை காணப்பட்டன.

இயேசு கிறிஸ்துவின் முதலாம் வருகையின் போது, கிறிஸ்துவின் மகிமை திரையிட்டு மறைக்கப்பட்டிருந்தது. அவர் தாழ்மையை அணிந்தவராகவும் துக்கம் நிறைந்தவராகவும் பாடு அனுபவித்தவராகவும் இவ்வுலகிற்கு வந்தார். ஆனால் அவர் மகிமையோடு திரும்பி வருவார். அப்பொழுது அவரை ஒருவரும் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளமாட்டார்கள். அவர் அரசருக்கெல்லாம் அரசராகவும் கர்த்தருக்கெல்லாம் கர்த்தராகவும் வெளியரங்கமாகக் காணப்படுவார்.

2. எலியாவும் மோசேயும் அவரோடு அங்கே இருந்தனர். (அ) அவர்கள் பழைய ஏற்பாட்டுப் பரிசுத்தவான்களுக்கு அடையாளமாக விளங்குகின்றனர், அல்லது (ஆ) நியாயப்பிரமாணத்திற்கும் (மோசே) தீர்க்கதரிசனங்களுக்கும் (எலியா) எடுத்துக்காட்டாய் விளங்குகின்றனர், அல்லது (இ) இறந்துபோன பரிசுத்தவான்களுக்கும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிற பரிசுத்தவான்களுக்கும் அடையாளமாய் விளங்குகின்றனர்.

3. பேதுருவும், யாக்கோபும், யோவானும் அங்கிருந்தனர். அவர்கள் பொதுவாக புதிய ஏற்பாட்டுப் பரிசுத்தவான்களுக்கு அடையாளம் என்று கூறலாம். அல்லது தேவ ராஜ்யம் நிறுவப்படுகின்ற வேளையில் உயிரோடு இருக்கிற மக்களைக் குறிக்கக்கூடும்.

4. எல்லாருக்கும் நடுநாயகராக **இயேசு** காணப்பட்டார். மூன்று கூடாரங்கள் நிறுவப்பட வேண்டுமென்று பேதுரு கூறிய ஆலோசனைக்கு **மேகத்திலிருந்து** உண்டான **சத்தம்** பேதுருவைக் கடிந்துகொண்டது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவர் என்னும் தகுதி கிறிஸ்துவுக்கே உரியது. அவரே இம்மானுவேல் தேசத்தின் மகிமையாக விளங்குவார்.

5. மேகம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது செக்கினா மகிமையைக் குறிக்கும். பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் ஆசரிப்புக் கூடாரத்திலும், ஆலயத்திலும் இருந்த மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் தங்கியிருந்த மகிமையுள்ள மேகத்தை அது குறிப்பிடுவதாகக் கருதலாம். தேவனுடைய சமுகம் அந்த இடத்தில் இருக்கிறது என்பதை வெளியரங்கமாக வெளிப்படுத்துவதே இந்த மேகம்.

6. சத்தம் என்பது பிதாவாகிய தேவனுடைய சத்தமாகும். அவருடைய **நேசகுமாரன்** என்று கிறிஸ்துவை அறிக்கை செய்யும் சத்தமாக அது விளங்கியது.

9:8 அங்கிருந்து மேகம் உயர எழுந்து சென்ற பிறகு, **இயேசு ஒருவரைத் தவிர வேறொருவரையும் சீடர்கள் காணவில்லை.** இறையரசு வல்லமையோடு நிறுவப்படுகின்ற வேளையில் கிறிஸ்து ஒருவரே தனிச்சிறப்பு மிக்கவராக, மகிமை நிறைந்தவராக, எல்லாருக்கும் மேலானவராக விளங்குவார் என்பதற்கு இது படஉருவமாக விளங்குகிறது. இந்நாட்களில் அந்த உன்னதமான ஸ்தானத்தை அவரைப் பின்பற்றிச் செல்கிற ஒவ்வொருவருடைய உள்ளத்திலும் அவர் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

9:9,10 அவர்கள் மலையிலிருந்து இறங்குகிறபோது, தாம் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருக்கும் வரைக்கும் அவர்கள் **கண்டவைகளைக்** குறித்து விவாதிக்க வேண்டாமென்று அவர் **கட்டளையிட்டார்.** தாம் உயிரோடு எழுப்போவதைக் குறித்துப் பேசியது அவர்களது உள்ளத்தைக் குழப்பமுறச் செய்தது. அவர் கொல்லப்படுவார், பின்னர் உயிரோடு எழுந்திருப்பார் என்பதன் பொருளை அவர்களால் கிரகிக்க முடியவில்லை. அதைக்குறித்து அவர்கள் ஆச்சரியமடைந்தனர். யூதர்கள் என்னும் நிலையில் எல்லாரும் உயிரோடு எழுந்திருப்பார்கள் என்னும் உண்மையை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். ஆனால் தனியொருவரது உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து இயேசு கிறிஸ்து பேசினார். அவர் உயிரோடு எழுழ வேளையில், அவர் மட்டுமே மரித்தோரிலிருந்து உயிரோடு எழுந்திருப்பார். மற்ற அனைவரும் அப்பொழுது எழுமாட்டார்கள். இந்தச் சத்தியம் புதிய ஏற்பாட்டில் மட்டுமே வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

9:11 அந்தச் சீடர்களுடைய உள்ளத்தில் வேறொரு சிக்கலும் எழுந்தது. இறையரசைக் குறித்த காட்சியை அவர்கள் அப்பொழுதுதான் கண்டிருந்தனர். மேசியாவிற்கு முன்னோடியாக எலியா முந்தி வரவேண்டும்; அவருடைய உலகளாவிய அரசு நிறுவப்படுவதற்கு ஏதுவாக வழியை ஆயத்தம் செய்யவேண்டும், அதுவே எல்லாம் சீர்பொருந்துவதன் தொடக்கமாகும் (மல்கியா 4:5). இதுவே அவர்கள் உள்ளத்தில் எழுந்த கேள்வி. எலியா எங்கே? **வேதபாரகர் சொல்லுகிறபடி** அவன் முந்தி வருவானா?

9:12,13 “எலியா முதலாவது வரவேண்டுமென்பது **உண்மைதான்.** ஆனால் ‘**மனிதகுமாரன்** பெரும்பாடுகள் பலவற்றைச் சகித்து **அவமானம்** அடைவார்’ என்பதல்லவா அதைக்காட்டிலும் முக்கியமான கேள்வி? **எலியாவைப்** பொருத்த

மட்டில் அவர் **வந்தாயிற்று** (யோவான் ஸ்நானகன் என்னும் மனிதனாக எலியா ஏற்கனவே வந்தாயிற்று). ஆனால் மனிதர்களோ தங்களுடைய விருப்பத்தின்படி, அதாவது எலியாவை எவ்வாறு நடத்தினார்களோ, அதே விதத்தில் யோவான் ஸ்நானகனையும் நடத்தினார்கள். மனித குமாரனுக்கு அவர்கள் என்ன செய்யப்போகிறார்களோ, அதற்கு முன் அடையாளமாகவே யோவான் ஸ்நானகனின் மரணம் நிகழ்ந்தது. அவர்கள் முன்னோடியை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அவர்கள் அரசரையும் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள்.” இதுவே இயேசு கிறிஸ்து அவர்களிடத்தில் பேசிய பதிலின் பொருளாகும்.

ஆ. பிசாசு பிடித்த சிறுவன் நலம் பெறுதல் (9:14-29)

9:14-16 மலையின் முகட்டில் மகிமை நிறைந்த அனுபவத்தைப் பெற்ற சீடர்கள், அந்த மகிமையில் தொடர்ந்து நிலைநிற்கும்படியாக அனுமதிக்கப்படவில்லை. அங்கே மலையடிவாரத்தில் தேவைகள் நிறைந்த உலகம் அவர்களுக்காகக் காத்துக்கொண்டிருந்தது. இயேசு கிறிஸ்துவும் அவரோடு சென்ற மூன்று சீடர்களும் மலையடிவாரத்திற்கு வந்துவிட்டனர். அங்கே **வேதபாரகருக்கும் மற்ற சீடர்களுக்கும்** மற்றும் பொது மக்களுக்கும் இடையே உயிருட்டமுள்ள தர்க்கம் நடந்துகொண்டிருந்தது. கர்த்தர் அங்கே வந்த உடனே விவாதம் முற்றுப்பெற்றது. கூடியிருந்த மக்கள் அவரை நோக்கி விரைந்தனர். “என்னுடைய சீடர்களோடு **எதைக்குறித்துத் தர்க்கம் பண்ணுகிறீர்கள்?**” என்று இயேசு கிறிஸ்து வினவினார்.

9:17,18 **ஊமையான ஆவி** பிடித்திருந்த சிறுவனின் தகப்பன் உடனடியாக இயேசு கிறிஸ்து விடம் தன் **மகனைக்** குறித்து, மனங்கலங்கிய நிலையில் உணர்ச்சிவசமாகப் பேசினான். அந்தப் பிசாசு அச்சிறுவனை அவ்வப்போது கீழே தள்ளி, **நுரைக்ககிப் பல்லைக் கடிக்கச்** செய்கிறது. கடுமையான அலைக்கழிப்பினால் அந்தச் சிறுவன் நலம்குன்றிப் போனான். சீடர்களின் உதவியை அத்தகப்பன் நாடினான். ஆனால் அவர்களால் அது கூடாமற்போயிற்று.

9:19 சீடர்களின் **அவிசவாசத்தைக்** குறித்து இயேசு கடிந்துகொண்டார். பிசாசுகளைத் தூரத்து வதற்கான அதிகாரத்தை அவர்களுக்கு அவர் அளிக்கவில்லையா? அவர்களுக்கு அவர் கொடுத்த அதிகாரத்தை அவர்கள் பயன்படுத்தும்படி **எதுவரைக்கும்** அவர்களோடு அவர்

இருப்பார்? வல்லமையற்றவரும் தோல்வியற்ற வருமான அவர்களிடம் **எதுவரைக்கும்** அவர் பொறுமையாயிருப்பார்?

9:20-23 கர்த்தரிடத்தில் அச்சிறுவனை அழைத்துக் **கொண்டு வந்தனர்**. அப்பொழுது பிசாசு அச்சிறுவனை மிகக்கடுமையான முறையில் அலைக்கழித்தது. **எவ்வளவு காலம்** இவ்விதமாக நடக்கிறது என்று கர்த்தர் அவனுடைய **தகப்பனிடம் வினவினார்**. சிறுவயதுமுதற்கொண்டு அவ்வாறு நடைபெற்று வந்ததாகத் தகப்பன் விடைபகர்ந்தான். அந்த வலிப்பு அவ்வப்போது அச்சிறுவனைத் தீயிலும் தண்ணீரிலும் தள்ளிவிட்டது. மரணத்திலிருந்து பலமுறை அவன் உயிர் தப்பினான். அச்சிறுவனின் தகப்பன் தனது உள்ளம் நொறுங்கிய அழுகையோடு, கர்த்தரால் கூடுமானால் ஏதாவது தயைகூர்ந்து செய்யும்படியாக வேண்டிக்கொண்டான். தம்மால் குணப்படுத்தக் கூடுமா என்பதல்ல கேள்வி என்று பதிலுரைத்த இயேசு கிறிஸ்து, அத்தகப்பனால் **விசுவாசிக்க முடியுமா** என்பதே கேள்வி என்று தொடர்ந்து கூறினார். ஜீவனுள்ள தேவனிடம் கொண்டிருக்கிற விசுவாசம் எப்பொழுதும் பலனைக்கொண்டுவரும். அவர் செய்யக்கூடாதபடி கடினமானது எதுவுமில்லை.

9:24 விசுவாசம் அவிசவாசம் இரண்டையும் ஒரேநேரத்தில் இறைமக்கள் கொண்டிருக்கக் கூடிய அனுபவம் ஒரு புதிராயிருக்கிறது. ஆயினும் எக்காலத்து இறைமக்களுக்கும் அது உரியதாயிருக்கிறது. அதனையே அத்தகப்பனின் பதில் வெளிப்படுத்துகிறது: **“விசுவாசிக்கிறேன் ஆண்டவரே, என் அவிசவாசம் நீங்கும்படி உதவிசெய்யும்!”** நாம் விசுவாசிக்க விரும்புகிறோம், ஆனாலும் நம்முடைய உள்ளங்கள் சந்தேகத்தால் நிறைந்திருக்கின்றன. பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாத இந்த உள்ளார்ந்த முரண்பாட்டை நாம் வெறுக்கிறவர்களாயிருக்கிறோம். ஆயினும் அதனை எதிர்த்துப் போராடுவது வீணாய்ப்போகிறது.

9:25-27 சிறுவனைவிட்டு **அசுத்த ஆவியைப்** போகும்படியாக **இயேசு கிறிஸ்து கட்டளையிட்டார்**. **அப்பொழுது** மீண்டும் ஒரு மிகக் கடுமையான வலிப்பு அவனைத் தாக்கியது. அதன் பின்னர் அச்சிறுவனின் உடல், செத்துப்போனான் என்று சொல்லத்தக்கதாக அமைதியாயிற்று. அவனை எழுப்பி, இரட்சகர் அவனுடைய தகப்பனிடம் ஒப்புவித்தார்.

9:28,29 அதன் பின்னர் **தம்முடைய சீடர்களோடு** இயேசு கிறிஸ்து **வீட்டில்** தனித்திருக்க

கையில், தங்களால் அப்பிசாசைத் துரத்திவிடக் கூடாததன் காரணத்தை அவர்கள் அவரிடம் யாரும் அறியாவண்ணம் வினவினர். சில அற்புதச் செயல்களைச் செய்வதற்கு ஜெபமும் உபவாசமும் தேவை என்று அவர் பதிலுரைத்தார். கிறிஸ்தவப் பணியாற்றுகின்ற வேளையில், தோல்வியையும் ஆர்வம் குன்றிய நிலையையும் சந்திக்காதவர்கள் நம்மில் யார் இருக்கிறார்கள்? இறையுழியத்தில் நாம் அயராது உழைக்கிறோம், கடமையுணர்ச்சியுடன் நடந்துகொள்கிறோம். ஆயினும் தேவ ஆவியானவர் வல்லமையுடன் செயல்புரிவதற்கான சான்று காணப்படுவதில்லை. அத்தருணங்களில் நமது இரட்சகர், “இந்தவகை . . .” என்று நினைவூட்டும் சொற்களை நாமும் கேட்கிறோம்.

இ. தமது சாவையும் உயிர்தெழுதலையும் குறித்து இயேசுகிறிஸ்து மீண்டும் முன்னுரைத்தல் [9:30-32]

9:30 செசரியா பிலிப்பு பகுதியில் நமது கர்த்தர் மேற்கொண்ட பயணம் முடிவடைந்தது. இப்பொழுது அவர் கலிலேயா நாட்டின் வழியாகச் சென்றார். அப்பயணமே அவரை எருசலேம் நகருக்கும், சிலுவைக்கும் அழைத்துச் செல்லும் பயணமாயிருந்தது. யாரும் அறியாவண்ணம் பயணம் செய்ய வேண்டுமென்று அவர் விரும்பினார். அவருடைய வெளியரங்கமான ஊழியத்தின் பெரும்பகுதி முடிவடைந்துவிட்டது. தம்முடைய சீடர்களோடு அவர் நேரத்தைச் செலவிட விரும்பினார். தொடர்ந்து அவர்கள் வாழ்வில் சந்திக்க வேண்டியவற்றைக் குறித்து அவர்களுக்கு அறிவுரை நல்கி, ஆயத்தப்படுத்த வேண்டும்.

9:31,32 அவர் கைது செய்யப்பட்டு கொலை செய்யப்படப்போவதை வெளிப்படையாகக் கூறினார். மேலும் அவர் மூன்றாம் நாளிலே உயிர்த்தெழுப் போவதைப்பற்றியும் கூறினார். அதை அவ்வாறே அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. மேலும் அதைக் குறித்து அவரிடத்தில் கேட்கவும் பயந்தார்கள். பலவேளைகளில் நாம் கேட்க அஞ்சி, ஆசிர்வாதத்தை இழந்துவிடுகிறோம்.

ஈ. இறையரசில் பெரியவன் [9:33-37]

9:33,34 கப்பர்நகூமில் அவர்கள் தங்கும் வீட்டிற்கு வந்து சேர்ந்தபோது, அவர்கள் பயணம் செய்த வழியில் எதைக் குறித்துத் தர்க்கம் பண்ணினார்கள் என்று இயேசு கிறிஸ்து அவர்களிடம் வினவினார். தங்களுக்குள்ளே எவன் பெரிய

வன் என்பதைக் குறித்து அவர்களுக்குள்ளாகத் தர்க்கம் பண்ணினதை ஒப்புக்கொள்ள அவர்கள் வெட்கப்பட்டனர். ஒருவேளை இறையரசு எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் சடுதியில் நிறுவப்படும் என்ற நம்பிக்கையை மறுரூபமலைக் காட்சி அவர்களுக்குத் தந்திருக்கும். அந்த அரசில் தங்களுக்கு மேன்மையுள்ள பதவிகள் கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்தை அவர்கள் தங்களுடைய உள்ளத்தில் வளர்த்துக் கொண்டனர். தாம் இன்னும் சிறிது நாட்களில் அடையவிருந்த மரணத்தைக்குறித்து இயேசு கிறிஸ்து பேசிய அதேவேளையில் இவர்களோ, மற்றவர்களைக் காட்டிலும் தாங்கள் உயர்ந்தவர்கள் என்று ஒவ்வொருவரும் நினைத்துக் கொண்டிருந்தனர். எரேமியா உரைத்ததுபோல எல்லாவற்றைப் பார்க்கிலும் இருதயமே திருக்குள்ளதும் மகாகேடுள்ளதுமாயிருக்கிறது.

9:35-37 அவர்கள் பேசியது என்னவென்பதை அறிந்தவராக இயேசு கிறிஸ்து, தாழ்மையைக் குறித்து ஒரு பாடத்தைப் புகட்டினார். இறையுழியத்தில் மனமுவந்து தாழ்மையான இடத்தை எடுத்துக்கொண்டவர்களாக, தனக்கென்று வாழாமல் பிறருக்கென்று வாழ்வதே முதன்மையாயிருப்பதற்கான வழியாகும். ஒரு சிறுபிள்ளையை எடுத்து, அதை அவர்கள் நடுவே நிறுத்தி கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து அதை அணைத்துக் கொண்டார். அவருடைய நாமத்தினாலே எவரொருவராலும் மதிக்கப்படாத கீழானவர்களுக்குச் செய்யப்படுகின்ற தயை மகத்துவமான செயல் என்று கருதப்படும். அச்செயல் கர்த்தருக்குச் செய்யப்படுகின்ற தயவுள்ள செயலாக, பிதாவாகிய தேவனுக்கே செய்யப்படுகின்ற தயவாகக் கருதப்படும். “ஆசிர்வதிக்கப்பட்ட கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே, உலக இன்பங்களைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கும் எனது இதயத்தை உமது போதனை ஆராய்ந்து வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவருகிறது. எனது சுயம் நொறுக்கப்பட்டு, உமது வாழ்வு என்னிலே வாழ்வதாக.”

உ. பிரிவினையைத் தடைசெய்யும் அடிமை [9:38-42]

இந்த அதிகாரம் முழுவதும் தோல்விகளால் நிறைந்திருக்கிறது. மறுரூப மலையிலே பேதுரு அலங்கோலமாய்ப் பேசினார் (வசனம் 5,6). ஊமையான ஆவியைச் சீடர்களால் விரட்டக் கூடாமல் போயிற்று (வசனம் 18). எவன் பெரியவன் என்று சீடர்கள் தங்களுக்குள்ளாக விவாதம் செய்தனர் (வசனம் 34). 38 முதல் 40 ஆவது

வசனம் வரை பிரிவினை ஆவியை அவர்கள் வெளிப்படுத்தியதைக் காண்கிறோம்.

9:38 அவருடைய நாமத்தினாலே ஒரு மனிதன் பிசாசுகளைத் துரத்தியதை அவர்கள் கண்டதாக, அவரது அன்புக்குரிய சீடன் யோவான் கூறியதை இங்கு காண்கிறோம். அந்த மனிதன் அவர்களோடு தன்னை இணைத்துக்கொள்ளாத வனாக இருந்த காரணத்தினால், அவன் தனது செயலைத் தொடரக்கூடாது என்று சீடர்கள் தடுத்து நிறுத்தினர். அவன் பாவத்தில் வாழவுமில்லை, கள்ள போதகத்தைக் கற்பிக்கவுமில்லை. சீடர்களோடு அவன் சேரவில்லை என்பது மட்டுமே அவர்களது குற்றச்சாட்டு.

தங்களைச் சுற்றி வட்டம் வரைந்து
என்னைப் புறத்தினில் தள்ளினார்;
எதிர்ப்பவன் எனவும் தவறினான் எனவும்
பற்பல பழிச்சொல் பகர்ந்தனர்.
அன்பெனும் ஊற்று மனத்தினில் தோன்றி
உதட்டினில் மலர்ந்தது, வென்றேன்;
பெரிதாய் வட்டம் சடுதியில் வரைந்தேன்,
அவரையும் அகத்தினில் கொணர்ந்தேன்!

9:39 “அவனைத் தடைசெய்ய வேண்டாம். என்னுடைய பெயரைப் பயன்படுத்திப் பிசாசுகளைத் துரத்தும் அளவிற்கு அவனுக்கு விசுவாசமிருந்தால், அவன் என்னைச் சேர்ந்தவனாவான். அவன் சாத்தானுக்கு எதிராக வேலைசெய்கிறான். அவன் சடுதியில் எளிதாக மாற்றம் அடைந்து எனக்கு எதிராகத் தீங்கு சொல்லமாட்டான். அவன் எனக்கு எதிரியாக மாறமாட்டான்” என்று இயேசு கிறிஸ்து கூறினார்.

9:40 “என்னோடே இராதவன் எனக்கு விரோதியாயிருக்கிறான்; என்னோடே சேர்க்காதவன் சிதறடிக்கிறான்” என்று இயேசு கிறிஸ்து, மத்தேயு 12:30- இல் மொழிந்த சொற்களுக்கு இந்த 40 - ஆவது வசனம் முரண்பட்டது போலக் காட்சியளிக்கிறது. உண்மையில் இவ்விரண்டு வசனங்களுக்கும் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை. மத்தேயுவில் காணும் வேதபகுதி, கிறிஸ்து தேவனுடைய குமாரனா, பிசாசினால் ஆற்றல் பெற்றவரா என்னும் சர்ச்சை எழுந்தபோது கொடுக்கப்பட்ட பதிலாகும். அவ்வாறான அடிப்படைச் சத்தியத்தைப் பொருத்தமட்டில் எவ்வொருவன் அவரோடு உடன்பாடு கொண்டவனாக இல்லாதிருக்கிறானோ அவன் அவருக்கு எதிராகச் செயல்பரிபவன் ஆவான்.

ஆனால் இங்கே மாற்கு எழுதிய நூலில், இயேசு கிறிஸ்துவின் ஆளத்தவத்தைப் பற்றியோ அவருடைய கிரியையைப் பற்றியோ கேள்வி எழவில்லை, மாறாக கர்த்தருக்கென்று பணிபுரிவதில் ஒருவர் எவருடைய ஊழியப் பங்காளியாக இருக்கிறார் என்பது பற்றியே தருக்கம் எழுந்தது. ஊழியத்தில் எவ்வொருவன் அவருக்கு எதிராகச் செயல்புரியவில்லையோ அவன் சாத்தானுக்கு எதிராகவே செயல்புகிறவனாக இருப்பான். ஆகவே அவன் கிறிஸ்துவின் பட்சத்திலிருக்கிறான்.

9:41 கிறிஸ்துவின் திருப்பெயரில் செய்யப்பட்ட எந்தவொரு சிறிய உதவியும் பலனைப் பெறும். ஒரு சீடனுக்கு ஒரு கலசம் தண்ணீர் கொடுக்கிறவன், அந்தச்சீடன் கிறிஸ்துவைச் சேர்ந்தவனாக இருப்பதாலே, அதற்குரிய பலனைப் பெறாமல் போகமாட்டான். அவ்வாறாயின், அவருடைய திருப்பெயரில் பிசாசைத் துரத்துவது எவ்வளவு மேன்மையான ஊழியமாகும். ஒரு குவளையில் தண்ணீர் கொடுப்பது எல்லாரும் செய்யக்கூடிய ஒரு செயலாகும். எனினும் அவருடைய திருப்பெயருக்குப் புகழ்ச்சியாகச் செய்யப்படுமாயின் இரண்டு செயல்களுமே மேன்மையானவையாகும். “நீங்கள் கிறிஸ்துவினுடைய வர்களாயிருக்கிறபடியால்” என்பது அனைத்து விசுவாசிகளையும் இணைக்கும் கயிறாக விளங்க வேண்டும். இந்தச் சொற்களை எப்பொழுதும் நமக்கு முன்வைத்து நினைவுகூருவோமெனில், கட்சிப் பிரிவினைகள், சிறு சச்சரவுகள், பொறாமைகள் ஆகியவை கிறிஸ்தவ ஊழியத்தில் காணப்படா.

9:42 தாங்கள் பேசுகின்ற சொற்களும், புரிகின்ற செயல்களும் மற்றவர்களிடம் என்ன தாக்கத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன என்று கர்த்தருடைய ஊழியன் எப்பொழுதும் சிந்தித்துச் செயலாற்ற வேண்டும். உடன் விசுவாசி இடறுவதற்கு அவை காரணமாகி, அவரது வாழ்நாள் முழுவதும் ஆவிக்குரிய பாதிப்பை ஏற்படுத்தி விடும். சிறியரில் ஒருவன் பரிசுத்தமும் சத்தியமுமான பாதையிலிருந்து விலகிச் செல்வதற்குக் காரணமாக விளங்குகிறவனுடைய கழுத்தில் இயந்திரக்கல்லைக் கட்டி, கடலில் தள்ளிப் போடுகிறது அவனுக்கு நலமாயிருக்கும்.

உ. இரக்கமற்ற தற்கட்டுப்பாடு (9:43-50)

9:43 இந்த அதிகாரத்தின் எஞ்சிய பகுதி ஒருவன் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்வதைப் பற்றியும், சீர்ப்படுத்திக் கொள்வதைப் பற்றியும் வலியுறுத்துகிறது. மெய்யான சீடத்துவப் பாதையில் தனது வாழ்க்கைப் பயணத்தைத் தொடங்கி

யவன், மனித இயல்பின்படியாகத் தோன்றுகிற விருப்பங்களோடும் இச்சைகளோடும் தொடர்ந்து போராட வேண்டும். அந்த வேட்கைகளுக்கு இடங்கொடுத்தல் அழிவிற்கு வழிவகுக்கும். அவற்றைக் கட்டுப்படுத்துதல் ஆவிக்குரிய வெற்றிக்கு உறுதியளிக்கும்.

கை, கால், கண் ஆகியவை பற்றி கர்த்தர் பேசினார். இவற்றால் இடறி விழுந்து **நரகத்திற்குச்** செல்வதைப்பார்க்கிலும், இவற்றில் ஒன்றை இழப்பது நலம் என்று அவர் விளக்கமளித்தார்.

கை நமது செயல்களைக் குறிக்கிறது, **கால்** நமது நடத்தைகளைக் குறிக்கிறது. **கண்** நமது நாட்டத்திற்கு அடையாளமாயிருக்கிறது. இவையாவும் செயலாற்றல்மிக்க ஆபத்து மிகுந்த தடங்கல்களாகும். அவற்றைக் கண்டிப்பான முறையில் கட்டுப்படுத்தாவிடில், அவை நித்திய அழிவை நோக்கி வழிநடத்தக் கூடும்.

மெய்யான விசுவாசிகள் இறுதியில் இழந்து போனவர்களாக, நரகினில் தங்களுடைய நித்தியத்தைக் கழிப்பார்கள் என்று இந்தப் பகுதி போதிக்கிறது? இப்பகுதியை மட்டும் தனியாக எடுத்துப் பார்ப்போமெனில் அவ்வாறுதான் இது போதிப்பதாகத் தோன்றும். புதிய ஏற்பாடு நெடுகிலும் மாறுபாடு அற்ற விதத்தில் கற்பிக்கப்பட்டுள்ள போதனையோடு இதனையும் சேர்த்துப் பார்ப்போமெனில், நரகத்திற்குச் செல்கிற எவனும் மெய்யான கிறிஸ்தவன் அல்லன் என்று முடிவு செய்வோம். தான் கிறிஸ்தவன் என்றும் மறுபடியும் பிறந்தவன் என்றும் ஒருவன் **அறிக்கை செய்யக்கூடும்**. சிலகாலம் எல்லாம் நன்றாய்த் தோன்றும். ஆனால் அவன் தொடர்ந்து மாம்சத்தில் செயல்படுவானாயின், அவன் இரட்சிக்கப்பட்டவன் அல்லன் என்பது தெளிவாய் விளங்கும்.

9:44-48 அங்கே அவர்கள் புழு சாவாமலும் அக்கினி அவியாமலும் இருக்கும் என்று மீண்டும் மீண்டும்¹⁶ நரகத்தைக் குறித்து கர்த்தர் பேசுகிறார். அக்கூற்று மிகவும் ஆழ்ந்த தெய்வீகச் சொற்களைக் கொண்டதாகும். மெய்யாகவே இக்கூற்றை நம்புகிறவர்களாக நாம் இருப்போமென்றால், நாம் ஐடப் பொருட்களுக்காக வாழாமல், என்றென்றும் சாகாத ஆத்தமாக்களுக்காக வாழ்கிறவர்களாயிருப்போம். “கர்த்தாவே, ஆத்தம தாகத்தினை எனக்குத் தாரும்!”

ஒரு கையையோ காலையோ துண்டிப்பதும், கண்ணைப் பிடுங்குவதும் நீதிநெறியின்படி தேவையற்ற செயல் என்பதை நாம் அறிவோம். அது நாம் பெற்ற நற்பேறாகும். இயல்புக்கு அப்

பாற்பட்ட அவ்வாறான செயலைச் செய்ய வேண்டும் என்று இயேசு கிறிஸ்து கூறவில்லை. உடலுறுப்புகளைத் தவறாகப் பயன்படுத்தி நரகத்திற்கு இழுத்துச் செல்லப்படுவதைப் பார்க்கிலும், அவற்றைப் பயனற்றதாக்குவது நல்லது என்றே அவர் கூறினார்.

9:49 நாற்பத்தொன்பது மற்றும் ஐம்பது ஆகிய வசனங்கள் விளக்குவதற்கு மிகவும் கடினமானவை.¹⁷ ஆகவே அவற்றைப் பகுதி பகுதியாகக் காணலாம்.

“**எந்த மனுஷனும் அக்கினியால் உப்பிடப்படுவான்.**” இங்கே மிகப்பெரிய மூன்று சிக்கல்கள் எழுகின்றன: (1) எந்த **அக்கினி** இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது? (2) **உப்பிடப்படுதல்** என்பதன் பொருள் யாது? (3) **எந்த மனுஷனும்** என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது இரட்சிக்கப்பட்டவர்களா, இரட்சிக்கப்படாதவர்களா அல்லது இரண்டு வகுப்பாருமா?

‘**அக்கினி**’ என்பது (44,46,48 ஆகிய வசனங்களில் உள்ளதுபோல) நரகத்தைக் குறிப்பிடலாம். விசுவாசிகளின் கிரியை நியாயந்தீர்க்கப்படுதல், தன்னைத்தானே நியாயந்தீர்த்தல் ஆகியவை உட்பட எந்தவொரு நியாயந்தீர்ப்பையும் அக்கினி என்னும் சொல் குறிக்கக்கூடும்.

கெடாது பேணுதல், தூய்மைப்படுத்துதல், பக்குவப்படுத்துதல் ஆகியவற்றிற்கு **‘உப்பு’** அடையாளமாயிருக்கிறது. கிழக்கத்திய நாடுகளில் விசுவாச உறுதிமொழி, நட்பு, ஒரு வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற உண்மையாயிருத்தல் ஆகியவற்றிற்கும் இது அடையாளமாயிருக்கிறது.

‘**எந்த மனுஷனும்**’ என்ற சொற்றொடர் இரட்சிக்கப்படாதவர்களைக் குறிக்குமாயின், அவர்கள் நரக அக்கினியில் எரிந்து அழியாமல் தொடர்ந்து அங்கேயே இருக்கவேண்டும் என்பதே இதன் பொருளாகும். அதாவது நித்திய தண்டனையை அவர்கள் அங்கே அனுபவிப்பார்கள்.

‘**எந்த மனுஷனும்**’ என்ற சொற்றொடர் விசுவாசிகளைக் குறிக்குமாயின், அவர்கள் 1. இவ்வுலக வாழ்நாட்களில் தேவனுடைய சிட்சையாகிய அக்கினியால் தூய்மையாக்கப்படுவர்; அல்லது 2. தன்னைத்தானே நியாயந்தீர்த்துக் கொள்வதாலும், தவறுகளைச் சீர்ப்படுத்தித் திரும்பச் செலுத்த வேண்டியதைச் செலுத்துவதாலும் அவர்கள் தங்களைக் கெடாமல் பாதுகாத்துக்கொள்வார்கள்; அல்லது 3. கிறிஸ்துவின் நியாயாசனத்தில் விசுவாசிகள் சோதிக்கப்படுவர்.

“எந்தப்பலியும் உப்பினால் உப்பிடப்படும்.” லேவி. 2:13, இங்கே மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது (எண். 18:19; 2 நாளா. 13:5 ஆகிய வசனங்களையும் காண்க). தேவனுக்கும் அவருடைய மக்களுக்கும் இடையே உடன்படிக்கைக்கு அடையாளமாக உப்பு விளங்குகிறது. மேலும் அந்த உடன்படிக்கை பயபக்திக்குரியது, தவறாமல் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டியது என்று அது நினைவுட்டும். நம்முடைய சரீரங்களை ஜீவ பலியாக தேவனுக்கு நாம் ஒப்புவிக்கும்போது (ரோமர் 12:1,2), மாற்றமற்ற ஒப்புவித்தலாக அந்தப் பலியை உப்பினால் உப்பிட வேண்டும்.

9:50 “உப்பு நல்லதுதான்.” கிறிஸ்தவர்கள் இந்த உலகத்திற்கு உப்பாயிருக்கிறார்கள் (மத்தேயு 5:13). நன்மை உண்டாவதற்கும், பரிசுத்தம் காண்படுவதற்கும் தூண்டுகோலாக விளங்கும்படி அவர்கள் கடும் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று தேவன் எதிர்பார்க்கிறார். சீடத்துவப் பணியை அவர்கள் நிறைவேற்றும்வரை, பிறருக்கு ஆசிர்வாதமாக விளங்குவார்கள்.

“உப்பு சாரமற்றுப்போனால், அதற்கு எதினாலே சாரமுண்டாக்குவீர்கள்?” சாரமற்ற உப்பு மதிப்பற்ற பொருளாகும். மெய்யான சீடனாக ஒரு கிறிஸ்தவன் தனது கடமையை நிறைவேற்றவில்லையெனில், அவன் கனிபிறவனாகவும், பயனற்றவனாகவும் காணப்படுவான். அவ்வப்போது தொடர்ந்தும், முழுவதுமாகவும் தன்னைத்தானே ஒருவன் சோதித்து நியாயந்தீர்க்கவில்லையெனில், தேவன் அவனை இரட்சித்ததன் நோக்கம் நிறைவேறாமல், அவன் தோல்வியடைவான்.

“உங்களுக்குள்ளே உப்புடையவர்களாயிருங்கள்.” இவ்வுலகில் தேவனுடைய வல்லமையாக விளங்குங்கள். கிறிஸ்துவின் புகழ்ச்சிக்காக, நன்மையுண்டாக்கும் தூண்டுகோலாகக் கடும் முயற்சியில் ஈடுபடுங்கள். நீங்கள் ஆற்றல் அற்றவர்களாகப் போகும் வண்ணம் உங்களுடைய வாழ்க்கையில் குறுக்கிடும் ஏதொன்றையும் பொறுத்துக்கொள்ளாதீர்கள்.

“ஒருவரோடொருவர் சமாதானமுள்ளவர்களாயிருங்கள்.” 33,34 ஆகிய வசனங்களை மீண்டும் நினைவுபடுத்துகிற சொற்றொடராக இது காணப்படுகிறது. அங்கே சீடர்கள், தங்களுக்குள் எவன் பெரியவன் என்று தர்க்கம் பண்ணினார்கள். பெருமை அகற்றப்பட்டு அதற்குப் பதிலாக அனைவருக்காகவும் உழைப்பதில் தாழ்மையை அணிந்துகொள்ள வேண்டும்.

சுருங்கக்கூறின், கிறிஸ்தவனது வாழ்க்கை தேவனுக்குச் செலுத்தும் பலியாகவே, 49, 50 ஆகிய வசனங்களில் சித்தரித்துக் காட்டப்படுகிறது. அது அக்கினியால் உப்பிடப்படுகிறது. அதாவது, தன்னைத்தான் சோதித்து நியாயம் தீர்ப்பதினாலும் சீர்பொருந்துவதாலும் அது விளங்கும். அது உப்பினால் உப்பிடப்படுகிறது. அதாவது அது மாற்றவியலாத விசுவாசத்தோடு ஒப்புவிக்கிற உறுதி மொழியாகும். தன்னுடைய சூளுரையிலிருந்து விசுவாசி பின்வாங்குவானாயின் அல்லது பாவ இச்சைகளுக்கு இடங்கொடுத்து வன்மையோடு அதை எதிர்த்து நிற்கத் தவறுவானாயின், அவனுடைய வாழ்க்கை சாரமற்று, பயனற்று, நோக்கமற்றுப் போய்விடும். ஆகவே, தேவ நியமத்தின்படி அவன் பெற்ற ஊழியம் தடைபடும்வண்ணம் அவனுடைய வாழ்க்கையில் குறுக்கிடும் எந்த இடையூற்றையும் முழுவதுமாக ஒழித்துக்கட்ட வேண்டும். மேலும் அவன் மற்ற விசுவாசிகளுடன் சமாதான உறவைப் பேணிப்பாதுகாக்க வேண்டும்.

எ. திருமணமும் விவாகரத்தும் (10:1-12)

10:1 கலிலேயாவிலிருந்து தென்கிழக்கு நோக்கிப் பயணம் மேற்கொண்ட கர்த்தர், யோர்தானுக்கு அக்கரையில் இருந்த பெரேயா என்னும் நிலப்பகுதியைச் சென்றடைந்தார். பெரேயாவில் அவர் செய்த பணியின் விவரம் 10:45 வரை தொடர்கிறது.

10:2 வெகுவிரைவில் பரிசேயர் அவரைக் கண்டுபிடித்தனர். ஓநாய்களின் கூட்டம் போன்று அவரைக் கொலை செய்ய வேண்டுமென்று துடித்தனர். அவரை வலையில் சிக்கவைக்க வேண்டுமென்னும் நோக்குடன், விவாகரத்து செய்வது நியாயப்பிரமாணத்தின்படி நியாயமானதா என்று அவர்கள் அவரிடம் வினவினர். அவரோ, ஐந்து ஆகமங்களைப் பார்க்கும்படி அவர்களிடம் கூறினார். “மோசே உங்களுக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறது என்ன?” என்பதே அவர் விடுத்த வினா.

10:3-9 அவருடைய கேள்விக்கு நேரடியாக அவர்கள் பதிலுரைக்காமல், மோசே உத்தரவு கொடுத்ததை எடுத்துரைத்தனர். ஒருவன் தன்னுடைய மனைவியிடம் தள்ளுதற்சீட்டை எழுதிக் கொடுத்து, அவளைத் தள்ளிவிடலாமென்று மோசே உத்தரவு கொடுத்தார். ஆயினும் மனிதனைக் குறித்த தேவனுடைய நோக்கம் அதுவன்று. மனிதர்களுடைய இருதயக்கடினத்தினிமித்தம் இது அனுமதிக்கப்பட்டது. திருமணத்தில் இணைக்கப்பட்ட ஓர் ஆணும் ஒரு பெண்ணும், அவர்கள் உயிரோடு இருக்கும் வரை

அந்தக் கட்டுக்குள் நீடித்திருக்க வேண்டும் என்பதே தெய்வீகத் திட்டமாகும். இரு பாலராக தேவன் படைத்த நாள்முதல் இதுவே அவரது நோக்கம். ஓர் ஆண்மகன் தனது பெற்றோர்களை விட்டு, தானும் தன் மனைவியும் ஒரே மாம்சமாயிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லும் அளவிற்கு திருமணத்தில் அப்பெண்ணோடு இணைக்கப்படுகிறான். அவ்வாறு தேவனால் இணைக்கப்பட்டவர்கள், மனிதனுடைய தீர்ப்பினால் பிரிக்கப்படக் கூடாது.

10:10 அவருடைய சீடர்களுக்கும் இதனை ஏற்றுக்கொள்வது கடினமான ஒன்றாக இருந்தது என்பது வெளிப்படை. மேன்மையும் பாதுகாப்பும் அற்ற ஓர் இடமே அந்நாட்களில் பெண்களுக்குத் தரப்பட்டது. அவ்வப்போது அவர்கள் ஏளனமாகவே நடத்தப்பட்டனர். தன் மனைவியைப் பற்றி ஒருவனுக்கு மனநிறைவு இல்லையெனில் அவன் அவளைத் தள்ளிவிடலாம். அவளுக்கு வேறு புகலிடம் இல்லை. பல சந்தர்ப்பங்களில், உடைமைப் பொருளைப் போல பெண் நடத்தப்பட்டாள்.

10:11, 12 சீடர்கள் அதைக்குறித்து கர்த்தரிடம் மேலும் வினவியபோது, ஆணோ பெண்ணோ யாராயிருப்பினும் விவாகரத்து செய்துகொண்ட பின் வேறொருவரைத் திருமணம் செய்துகொள்வது விபசாரம் என்றே கருதப்படும் என்று தெளிவாய் அவர் கூறினார். இவ்வசனத்தை மட்டும் தனியே எடுத்துக்கொள்வோமெனில், எல்லாச் சூழ்நிலைகளிலும் விவாகரத்து தடைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றே தோன்றுகிறது. ஆயின் மத்தேயு 19:9- இல் கர்த்தர் ஒரு விதிவிலக்கைத் தந்திருக்கிறார். தம்பதிகளில் ஒருவர் ஒழுக்கக் கேடாய் நடந்துகொண்டால், மற்றவர் விவாகரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளார். அவர் மீண்டும் வேறொருவரைத் திருமணம் செய்துகொள்ளத் தடை இல்லை என்றே ஊகிக்கிறோம். 1 கொரிந்தியர் 7:15-இல் ஒரு விசுவாசியை அவரது துணைவர் கைவிட்டுச் செல்வாரெனில் அந்தக் கிறிஸ்தவர் விவாகரத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளார் எனக் காண்கிறோம்.

விவாகரத்து மற்றும் மீண்டும் திருமணம் செய்து கொள்ளுதல் என்னும் பொருளை முழு வதுமாக ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது, அதில் பல பிரச்சினைகள் உள்ளன என்பது நிச்சயம். திருமணத்தில் மனிதர்கள் பல கடுமையான சிக்கல்களை உருவாக்கிவிடுகின்றனர்; அந்தச் சிக்கல்

களை அவிழ்ப்பதற்கு சாலொமோனின் ஞானம் தேவை. இந்தச் சிக்கல்களைத் தவிர்ப்பதற்குரிய சிறந்தவழி விவாகரத்தைத் தவிர்ப்பதே ஆகும். விவாகரத்து அதில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுடைய வாழ்க்கை புகழ்மங்கி இருளடையச் செய்வதோடு கேள்விக் குறியாகவும் அமைந்துவிடுகிறது. விவாகரத்து செய்து கொண்டவர்கள் ஒரு உள்ளூர் சபையில் ஐக்கியத்தை நாடுகின்ற போது, அங்குள்ள மூப்பர்கள் தேவனுக்குப் பயப்படுகிற பயத்தில் தீர ஆராய்ந்து, முடிவெடுக்க வேண்டும்.

திருமணத்தின் புனிதத் தன்மையைக் குறித்து கிறிஸ்து கருத்துடையவராக இருக்கிறார் என்பதையும் பெண்களின் உரிமைகளைக் குறித்தும் அவர் அக்கறை உடையவராய் இருக்கிறார் என்பதையும் இப்பகுதி வெளிப்படுத்துகிறது. பிற சமயங்களில் காணக்கூடாத அளவிற்கு கிறிஸ்தவம் பெண்களுக்கு மேன்மையளிக்கிறது.

ஏ. சிறுபிள்ளைகள் ஆசிரிவதிக்கப்படுதல் [10:13-16]

10:13 சிறு பிள்ளைகளிடத்தில் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து கொண்டிருந்த அக்கறையைக் குறித்து இங்கு காண்கிறோம். போதகரும் மேய்ப்பருமானவரிடத்தில் சிறுபிள்ளைகளை அவர்களது பெற்றோர் ஆசிரிவாதம் பெறுவதற்காகக் கொண்டுவந்தனர். ஆனால் அவர்களைச் சீடர்கள் சத்தமிட்டு விரட்டினர்.

10:14-16 அதைக் கண்ட கர்த்தர் விசனமடைந்தார். மேலும் தேவனுடைய ராஜ்யம் சிறு பிள்ளைகளுக்குரியது என்று கூறி விளக்கமளித்தார். சிறு பிள்ளைகளைப் போன்று விசுவாசமும் தாழ்மையும் உடையவர்களுக்கே இறையரசு சொந்தமானது. அந்த அரசிற்குள் பிரவேசிக்க, பெரியவர்களும் சிறுபிள்ளைகளைப் போல ஆக வேண்டும்.

ஒருவருடைய வீட்டின் வாசலருகே ஒருக் காலும் சிறுபிள்ளைகள் விளையாடுவதில்லையெனில், அந்த மனிதனுடைய கிறிஸ்தவத்தைத் தான் நம்புவதில்லை என்று ஜார்ஜ் மெக்டொனால்டு என்பார் கூறுவதுண்டு. சிறுபிள்ளைகள் அண்டையில் தேவனுடைய திருவசனங்களோடு அணுக வேண்டுவதன் இன்றியமையாத தன்மையை, இந்த வசனங்கள் ஒவ்வொரு ஊழியரின் உள்ளத்திலும் வலியுறுத்தும் என்பது நிச்சயம். சிறுபிள்ளைகளின் உள்ளமே எளிதில் இளகக் கூடியதும், விருப்பத்தோடு கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதுமாக இருக்கின்றது. “சிறு

பிள்ளைகளிடத்தில் நீங்கள் எவ்வளவு சிறப்பானவர்களாக நடந்துகொள்ள முடியுமோ அவ்வளவு சிறப்பானவர்களாக நடந்துகொள்ளுங்கள், எவ்வளவு சிறப்பானதை உங்களால் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு சிறப்பானதைக் கொடுங்கள்” என்று திரு W.G. ஸ்குரோஜி கூறினார்.

ஐ. செல்வந்தனாகிய இளம் அதிகாரி [10:17-31]

10:17 கர்த்தருடைய வழியில் செல்வந்தன் ஒருவன் குறுக்கிட்டு, கேள்வி ஒன்றை எழுப்பினான். அந்தக் கேள்வியை அவன் நேர்மையோடு எழுப்பியதாகவே தோன்றுகிறது. இயேசு கிறிஸ்துவை அவன் “நல்ல போதகரே” என்று அழைத்தான். தான் நித்திய ஜீவனைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ளும்படி என்ன செய்ய வேண்டும் என்றும் அவன் அவரை வினவினான்.

10:18 “நல்ல போதகரே” என்னும் சொற்களை இயேசு பிடித்துக்கொண்டார். அவர் அந்தப் பட்டத்தை மறுத்துரைக்கவில்லை. ஆயின் அதனைக்கொண்டு அவனுடைய விசுவாசத்தைச் சோதித்தார். தேவன் ஒருவரே நல்லவர். கர்த்தராகிய இயேசுவை அச்செல்வந்தன் தேவன் என்று அறிக்கையிடுகிறானா? அப்படித் தோன்றவில்லை.

10:19,20 அடுத்தபடியாக, பாவத்தைக் குறித்த அறிவை அவனுக்குள் உருவாக்க நியாயப்பிரமாணத்தை நமது இரட்சகர் பயன்படுத்தினார். அந்த மனிதனோ, கிரியைகளின் மூலமாக இறையரசைச் சுதந்தரிக்க முடியும் என்ற தவறான நம்பிக்கை உடையவனாகவே இருந்தான். அதன்படி நியாயப்பிரமாணம் அவன் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று கூறுகிறதோ அதற்கு அவன் கீழ்ப்படியட்டும். உடனொத்த மனிதர்களோடு நாம் கொண்டிருக்கும் உறவைக் குறித்து போதிக்கிற ஐந்து கற்பனைகளை நமது கர்த்தர் எடுத்துரைத்தார். “உங்களுடைய அயலகத்தாரிடத்தில் உங்களைப்போன்று அன்பு கூருங்கள்” என்பதே அவ்வைந்து கட்டளைகளின் தொகுப்பாகும். அவற்றை அவன் தன் சிறுவயது முதல் கைக்கொண்டு வந்ததாகக் கூறினான்.

10:21,22 ஆனால் அவன் தன் அயலகத்தானிடத்தில் தன்னைப்போலவே அன்புகூர்ந்தானா? அவ்வாறாயின், தனது சொத்துக்கள் முழுவதையும் விற்று, அந்தப் பணத்தைத் தரித்திரருக்குக் கொடுத்து அதனை மெய்ப்பிக்க வேண்டும். ஓ, அது அவனுக்கு வேறு ஒரு கதையாகத் தோன்றியது. அவன் மிகுந்த ஆஸ்தியுள்ளவனாயிருந்தபடியால் துக்கத்தோடே போய்விட்டான்.

அந்த மனிதன் தன்னுடைய சொத்துக்களையெல்லாம் விற்று, அதனால் கிடைக்கும் பணத்தைக் கொடையாக வழியோருக்கு நல்கியிருந்தால் இரட்சிப்படைந்திருப்பான் என்று கர்த்தராகிய இயேசு கூறவில்லை. இரட்சிப்படைவதற்குரிய ஒரே வழி, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து வினிடம் கொள்ளும் விசுவாசமேயாகும். ஆனால் ஒருவன் இரட்சிப்படைவதற்கு தான் ஒரு பாவி என்று முதலாவது ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும், அதாவது தேவன் நியமித்திருக்கிற பரிசுத்தத்திற்கான தகுதியைத் தான் எட்டவில்லை என்று அவன் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். தான் பாவி என்று அவன் கண்டித்து உணர்த்தப்படும்வண்ணம் அவனைக் கர்த்தர் பத்துக் கட்டளைகளினிடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். தன்னுடைய சொத்துக்களைப் பகிர்ந்துகொள்ள அச்செல்வந்தன் விருப்பமில்லாதவனாய் இருந்தான். அது அவன் தன்னிடத்தில் அன்புகூர்ந்ததுபோல அயலகத்தானிடம் அன்புகூரவில்லை என்பதைக் காட்டியது. “கர்த்தாவே, இதுதான் நிபந்தனையென்றால் நான் பாவி என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். என்னுடைய சொந்த முயற்சியால் என்னை நானே இரட்சித்துக்கொள்ள முடியாது. ஆகையால் உமது கிருபையால் என்னை இரட்சிக்கும்படி மன்றாடுகிறேன்” என்று அவன் கூறியிருக்க வேண்டும். ஆனால் தன் செல்வத்தின் மீது அவன் அளவுகடந்த பற்றுதல் கொண்டிருந்தான். அதை விட்டுக்கொடுக்க அவன் மனதற்றவனாயிருந்தான். அவன் உள்ளம் நொறுங்குவதற்கு மறுத்து நின்றான்.

எல்லாச் சொத்துக்களையும் விற்றுவிடும்படி இயேசுகிறிஸ்து அவனிடத்தில் கூறியபோது, அது தான் இரட்சிப்பிற்குரிய வழி என்று அவர் கூறவில்லை. தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தை அவன் மீறியிருந்தான் என்றும், அதன் காரணமாக அவன் இரட்சிப்பை நாட வேண்டும் என்றுமே அவர் அவனுக்கு விளக்கிக் காட்டினார். அவன் இரட்சகருடைய அறிவுரைக்கு தக்க பதில் தந்திருந்தால், இரட்சிப்படைவதற்குரிய வழியை அவர் அவனுக்குக் காண்பித்திருப்பார்.

ஆனால் இங்கே ஒரு சிக்கல் எழுகிறது. விசுவாசிகளாகிய நாம், நம்முடைய அயலகத்தாரை நம்மைப்போல நேசிக்க வேண்டுமா? “நீ போய், உனக்கு உண்டானவைகளையெல்லாம் விற்று, தரித்திரருக்குக் கொடு; அப்பொழுது பரலோகத்திலே உனக்குப் பொக்கிஷம் உண்டாயிருக்கும்; பின்பு சிலுவையை எடுத்துக் கொண்டு, என்னைப் பின்பற்றிவா” என்று

இயேசு கிறிஸ்து நம்மிடம் கூறுகிறாரா? ஒவ்வொருவனும் தனக்குத்தானே பதில் கூறுவானாக. ஆனால், அதற்கு முன் கீழ்க்காணும் தவிர்க்க இயலா உண்மைகளை அவன் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும்:

1. பட்டினியால் ஒவ்வொரு நாளும் உலகினில் ஆயிரக்கணக்கானோர் மடிகின்றனர்.
2. உலகினில் ஒரு பாதிக்கும் அதிகமானவர்கள் ஒருக்காலும் நற்செய்தியைக் கேட்டதில்லை.
3. மனிதனுடைய ஆவிக்குரியதும், சரீரப்பிரகாரமானதுமான தேவையைச் சந்திக்க நமது பொருட் செல்வம் பயன்படும்.
4. பிறர் செல்வந்தராகும்படி நாம் வறுமையடைய வேண்டும் என்னும் கொள்கையை, இயேசு கிறிஸ்துவின் முன்மாதிரி நமக்குப் போதிக் கிறது (2 கொரி. 8:9).
5. நமது வாழ்நாள் குறுகியது; கர்த்தரின் வருகை எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் சடுதியில் நிகழக் கூடும். நம்முடைய செல்வத்தை இப்பொழுதே அவருடைய பணிக்கெனப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று இவ்வுண்மைகள் நமக்குப் போதிக் கின்றன. அவருடைய வருகைக்குப் பின்னர், காலம் கடந்துவிடும், பகல் சென்றுபோகும்.

10:23-25 அச்செல்வந்தன் கூட்டத்திற்குள் மறைந்து சென்ற பிறகு, செல்வந்தர் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பது கடினம் என்று இயேசு கிறிஸ்து குறிப்பிட்டார். கர்த்தருடைய சொற்களைக் கேட்ட சீடர்கள் வியப்படைந்தனர். செல்வத்தை தேவனுடைய ஆசிர்வாதத்தோடு அவர்கள் இணைத்தே கண்டனர். எனவே, “பிள்ளைகளே, ஐசுவரியத்தின்மேல் நம்பிக்கையாயிருக்கிறவர்கள் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கிறது எவ்வளவு அரிதாயிருக்கிறது!” என்று இயேசு கிறிஸ்து மீண்டும் கூறினார். அவர் பின்னும் தொடர்ந்து, “உண்மையில் ஐசுவரியவான் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பதைப் பார்க்கிலும், ஒட்டகமானது ஊசியின் காதிலே நுழைவது எளிதாயிருக்கும்” என்றார்.¹⁸

10:26,27 அப்படியானால் யார் இரட்சிக்கப்படக்கூடும் என்று எண்ணிய சீடர்கள் வியந்தனர். நியாயப்பிரமாணத்திற்குக் கீழாக வாழ்ந்த யூதர்கள் என்னும் நிலையில், செல்வத்தை தேவனுடைய ஆசிர்வாதத்தின் அடையாளம் என்று அவர்கள் சரியாய் நிதானித்தனர். மோசேயின் சட்டத்தின்படி, தமக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கு தேவன்

செல்வத்தை அருளுவதாக வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தார். ஒரு செல்வந்தன் இறையரசிற்குள் நுழைய முடியவில்லையென்றால், வேறு எவரும் அங்கு உட்புக முடியாது என்று சீடர்கள் சிந்தித்தனர். மனிதனால் கூடாதது தேவனால் கூடும் என்று இயேசு கிறிஸ்து பதிலுரைத்தார்.

இந்தப் பகுதி கற்பிக்கும் பாடத்திலிருந்து நாம் செய்ய வேண்டிய முடிவுகள்:

முதலாவதாக, செல்வந்தர் இரட்சிக்கப்படுவது மிகவும் கடினம் (வசனம் 23). ஏனெனில் இவர்கள் தேவனிடத்தில் காட்டும் அன்பைவிட தங்களுடைய சொத்தின் மேல் அதிக பற்றுதல் கொண்டிருக்கக்கூடும். அதாவது அவர்கள் தேவனைக் கைவிட்டாலும் தங்களுடைய பணத்தைக் கைவிடமாட்டார்கள். தேவனிடத்தில் நம்பிக்கை கொள்வதற்குப் பதிலாக இவர்கள் தங்கள் செல்வத்தின் மீது நம்பிக்கை கொள்வர். இந்த நிலை நீடிக்கும் வரை அவர்கள் இரட்சிப்படைய முடியாது.

பழைய ஏற்பாட்டிலே செல்வம் தேவனுடைய ஆதரவிற்கு அடையாளமாக இருந்தது. அந்நிலைமை இப்பொழுது மாற்றம் அடைந்துவிட்டது. கர்த்தருடைய ஆசிர்வாதத்திற்குச் செல்வம் இப்பொழுது அடையாளமாயிராமல், மனிதனுடைய விசுவாசத்திற்கு ஒரு பரிட்சையாக இருக்கிறது.

செல்வந்தன் இறையரசிற்குள் பிரவேசிப்பதைப் பார்க்கிலும், ஒட்டகமானது ஊசியின் காதிலே நுழைவது எளிதாயிருக்கும். மனித முறையின்படி கூறுவோமாயின், ஒரு செல்வந்தன் எளிதில் இரட்சிக்கப்பட முடியாது. மனித முறையின்படி கூறுவோமாயின் எவ்வொருவனும் எளிதில் இரட்சிக்கப்பட முடியாது என்று ஒருவர் இதனை எதிர்த்துக் கூறக்கூடும். அது உண்மையே. ஆயின் செல்வந்தனைப் பொருத்தமட்டில் அது அதிக உண்மையாயிருக்கிறது. வறியவன் அறியாத தடைகள் செல்வந்தனுக்கு உண்டாகும். அவனுடைய இருதயப்பீடத்திலிருந்து ஐசுவரியத்தின் கடவுள் உடைத்தெறியப்பட வேண்டும். தேவனுக்கு முன்பாக ஒரு வறியவனாகவே அவன் நிற்க வேண்டும். இந்த மாற்றம் மனிதமுயற்சியால் கூடாததாயிருக்கிறது. தேவன் ஒருவராலேயே அது கூடும்.

இப்புவிடில் செல்வத்தைச் சேர்த்து வைக்கிற கிறிஸ்தவர்கள் பொதுவாக, தங்களுடைய பிள்ளைகளின் வாழ்க்கையில் நிகழும் கீழ்ப்படியாமையின் பொருட்டு செலவிடுகிறவர்களாக

இருக்கின்றனர். அப்படிப்பட்ட குடும்பங்களில் இருந்து ஒரு சில பிள்ளைகளே கர்த்தருக்கென்று நேர்த்தியாய் வளருகின்றவராயிருக்கின்றனர்.

10:28-30 இரட்சகருடைய போதனைகளின் **உள்நோக்கத்தை பேதுரு** பற்றிக்கொண்டார். “எல்லாவற்றையும் துறந்து என்னைப் பின்பற்றுங்கள்” என்று இயேசு கிறிஸ்து கூறியதை அவர் அறிந்து கொண்டார். அவருடைய திருப்பெயருக்காகவும் நற்செய்தியின் நிமித்தமும் எவனொருவன் எல்லாவற்றையும் துறக்கிறானோ அவனுக்கு இவ்வுலகிலும், நிலைபேறான விண்ணுலகிலும் பலன்கள் வழங்கப்படும் என்று இயேசு கிறிஸ்து பேதுருவின் எண்ணத்திற்கு உகந்த மறுமொழியை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் கூறினார்.

1. இக்காலத்தில் வழங்கப்படும் பலன் 10,000 மடங்காகத் திருப்பித்தரப்படும். அது பணமாக அல்ல, ஆனால்:

அ) **வீடுகளாகத்** தரப்படும் - கர்த்தருடைய ஊழியர் என்னும் அடிப்படையில் பிறருடைய இல்லங்களில் தங்குவதற்கு இடம் தரப்படும்.

ஆ) **சகோதர்களாக**, சகோதரிகளாக, தாய் மார்களாக, பிள்ளைகளாகத் தரப்படுவர் - கிறிஸ்தவ நண்பர்களது ஐக்கியம் அவர்களது வாழ் நாட்களெல்லாம் வளமுட்டும்.

இ) **நிலங்களாகத்** தரப்படும் - அரசருக்காக ஒருவர் உரிமைபாராட்டிய நாடுகள் அனைத்தும் அவருக்கே உரியவையாகும்.

ஈ) **துன்பங்கள்** தரப்படும் - இவ்வுலகத்தில் அருளப்படும் பலன்களில் ஒரு பங்கே துன்பங்கள் ஆகும். இயேசு கிறிஸ்துவின் நிமித்தம் ஒருவர் பாடுகள் படுவதற்குத் தகுதியுடையவராக இருப்பது, களிகூருதலுக்குக் காரணமாக விளங்குகிறது.

2. எதிர்காலத்தில் வழங்கப்படும் பலன் நித்திய வாழ்வு ஆகும். எல்லாவற்றையும் துறப்பதினால் நாம் நித்தியவாழ்வை அதன் சம்பளமாகப் பெறுகிறோம் என்பது இதன் பொருளன்று. நித்திய ஜீவன் ஈவாகவே வழங்கப்படுகிறது. இங்கே சொல்லப்பட்டிருப்பதன் கருத்து யாதெனில், இங்கு கர்த்தருக்காக யாவற்றையும் துறக்கும் ஒருவர், விண்ணுலகில் நித்திய வாழ்வை அதிக மகிழ்ச்சியுடன் அனுபவிக்கும் ஆற்றலைப் பெறுவார் என்பதேயாகும். எல்லா விசுவாசிகளும் நித்திய வாழ்வைப் பெறுவர். ஆனால் எல்லாரும் நித்திய வாழ்வை ஒரே விதமாக அனுபவிக்கும் ஆற்றலைப் பெறமாட்டார்கள்.

10:31 பின்னர் ஓர் எச்சரிப்பின் சொல்லை நமது கர்த்தர் கூறினார்: “**முந்தினோர் அநேகர் பிந்தினோராயும், பிந்தினோர் அநேகர் முந்தினோராயும் இருப்பார்கள்.**” கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையை நாம் நன்றாகத் தொடங்குவது மட்டும் போதாது. அந்த சீடத்துவப் பாதையில் தொடர்ந்து சென்று எவ்வாறு முடிக்கிறோம் என்பதே கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளப்படும். இது குறித்து திருவாளர் அயர்ன்சைடு கூறியதாவது:

கிறிஸ்துவின் திருப்பெயரின் புகழ்ச்சிக்காக, நேர்மையும் விசுவாசமும் நிறைந்தவர்களாக கர்த்தரைப் பின்தொடர்கிறவர்களாகக் காணப்படும் பலர், அந்தத் தன்னலமற்ற பாதையில் நிலைநிற்பதில்லை. சிலரது வாழ்க்கையில் பின்னடைவு ஏற்பட்டதாகத் தோன்றும், அவர்களுடைய விசுவாசம் கேள்விக்குரிய ஒன்றாகத் தோற்றமளிக்கும், ஆயினும் சோதனையின் நேரத்தில் அவர்களது கிறிஸ்தவச் சான்று மெய்யானதாகவும், சுயம் நீங்கியதாகவும் மிளிரும்.”

ஓ. அடிமை அடையவிருக்கிற பாடுகள் மூன்றாவது முறையாக முன்னுரைக்கப்படுதல்
[10:32-34]

10:32 எருசலேமுக்குக் கர்த்தர் செல்ல வேண்டிய தருணம் வந்துவிட்டது. கர்த்தரைப் பொருத்த மட்டில், அது கெத்செமனேயில் அவர் துக்கத்தையும் பாடுகளையும் அனுபவிக்க வேண்டிய காலமாகும்; சிலுவையில் அவர் அவமானத்தையும் வேதனையையும் சகிக்க வேண்டிய தருணமாகும்.

அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் அவருடைய உணர்ச்சிகள் எப்படிப்பட்டதாயிருந்தன? “**இயேசு அவர்களுக்கு முன்னே நடந்துபோனார்**” என்னும் சொற்களில் அவற்றை நாம் காண்கிறதில்லையா? தேவனுடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான உறுதி அவரிடத்தில் இருந்தது. அதற்காக அவர் கொடுக்கவேண்டிய விலையை அவர் முழுவதும் அறிந்திருந்தார். அங்கே தனிமை இருந்தது - அவர் சீடர்களை விடுத்து முன்னே சென்றார்; தனியாக நடந்து சென்றார். மேலும் அங்கே மகிழ்ச்சி இருந்தது - திருத்தந்தையின் சித்தத்தில் நிலை நிற்கிறோம் என்னும் எண்ணத்தில் ஆழமானதும், உறுதியானதுமான மகிழ்ச்சி ததும்பியது. அடையவிருக்கிற புகழ்ச்சியைப் பற்றிய எதிர்பார்ப்பினால் உண்டான மகிழ்ச்சி அங்கே காணப்பட்டது. தமக்கென்று மணவாட்

டியை மீட்டுக்கொள்வதினால் உண்டான மகிழ்ச்சி. அவர் தமக்குமுன் வைத்திருந்த சந்தோஷத்தின் பொருட்டு, அவமானத்தை எண்ணாமல் சிலுவையைச் சகித்தார்.

அவர் தாவிக்குதித்து முன்னணியில் செல்வதை நாம் நோக்கிப் பார்க்குமிடத்து, நாமும் திகைத்து நிற்கிறோம். அவரே நமது துணிவு மிக்க தலைவர், அவரே நமது விசுவாசத்தைத் தொடங்குகிறவரும் முடிக்கிறவருமாயிருக்கிறார். அவரே நமது மகிமை நிறைந்த நாயகர், தெய்வீக பிரபு. இது குறித்து எர்ட்மான் என்பார் எழுதுகிறார்:

சிலுவையை நோக்கி, தயங்காமல் பீடுநடை போடுகிறவராகச் செல்லும் இறைவனது தீருமைந்தனின் இன்முகத்தையும், தோற்றத்தையும் காணச் சற்று தயங்கி நிற்போம்! புதுமை நிறைந்த அவரது வீரச்செயல், பின்தொடரும் நம்மைத் தட்டி எழுப்புகிறதில்லையா? தாமா கவே மனமுவந்து நமக்காக மரித்ததினால் அவர் காட்டிய புதுவகையான அன்பினைக் காணும் நாம் எழுப்பப்படுகிறதில்லையா? அவருடைய மரணத்தில் அடங்கியுள்ள பொருளையும், மர்மத்தையும் அறிகிறபோது நாம் வியந்து போற்றுகிறதில்லையா?²⁰

அவரைப் பின் தொடர்ந்து சென்றவர்கள் பயத் தோடே போனார்கள். எருசலேமில் இருந்த சமயத் தலைவர்கள் அவரைக் கொல்லவேண்டுமென்னும் மன உறுதியுடன் இருந்தனர் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர்.

10:33,34 நடக்கவிருந்த நிகழ்ச்சிகளின் விரிவான விவரங்களை இயேசு கிறிஸ்து மூன்றாவது முறையாகத் தம் சீடர்களிடம் கூறினார். அவருரைத்த தீர்க்கதரிசன விளக்கம், அவர் மனிதர்களுக்கு மேற்பட்டவர் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது:

1. “இதோ, எருசலேமுக்குப் போகிறோம்” (11:1-13:37).
2. “அங்கே மனிதகுமாரன் பிரதான ஆசாரியரிடத்திலும் வேதபாரகரிடத்திலும் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவார்” (14:1,2, 43-53).
3. “அவர்கள் அவரை மரண ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்ப்பார்கள்” (14:55-65).
4. “புறதேசத்தாரிடத்தில் ஒப்புக்கொடுப்பார்கள்” (15:1).
5. “அவர்கள் அவரைப் பரியாசம்பண்ணி, அவரை வாரினால் அடித்து, அவர்மேல்

துப்பி, அவரைக் கொலைசெய்வார்கள்” (15:2-38).

6. “மூன்றாம் நாளிலே அவர் உயிரோடு எழுந்திருப்பார்” (16:1-11).

ஓ. சேவைபுரிவதில் உயர்வு [10:35-45]

10:35-37 அவர் சிலுவை மரணத்தை நெருங்குகின்ற மனவேதனை அளிக்கும் செய்தியை முன்னுரைத்த உடனேயே யாக்கோபும் யோவானும் அவரிடத்தில் ஒரு வேண்டுகோலோடு வந்தனர். அந்த வேண்டுகோல் விழுமிய தன்மையுடைய தாயினும் அது ஏறெடுக்கப்பட்ட நேரம் சரியான தன்று. கிறிஸ்துவின் அருகில் இருக்க வேண்டும் என்ற அவர்களது விருப்பம் சிறப்பு வாய்ந்ததே. ஆயினும் தங்களுக்கென்று பெரிதான மேன்மைகளை அவர்கள் நாடிய நேரம் தகுதியற்ற நேரமாகும். கிறிஸ்து தமது அரசினை நிறுவுவார் என்ற நம்பிக்கையை அவர்கள் வெளிப்படுத்தினார்கள். ஆயினும் சடுதியில் அவர் அடையவிருந்த துன்பங்களை அவர்கள் எண்ணிப்பார்த்திருக்க வேண்டும்.

10:38,39 தாம் குடிக்கும் பாத்திரத்தில் அவர்கள் குடிக்கவும், அவர் பெறும் ஸ்நானத்தை அவர்கள் பெறவும் கூடுமோ என இயேசு கிறிஸ்து அவர்களிடம் வினவினார். அந்தப் பாத்திரம் அவரது பாடுகளையும், அந்த ஸ்நானம் அவரது மரணத்தையும் குறிக்கின்றன. தங்களால் கூடும் என்று அவர்கள் பதிலுரைத்தனர். அது சரியே என்று கூறினார். அதாவது அவரிடத்தில் அவர்கள் கொண்டிருந்த விசுவாசத்தின்பொருட்டு அவர்கள் பின்னர் பாடுபட்டனர். யாக்கோபு தியாக மரணமும் அடைந்தார் (அப். 12:2).

10:40 ஆயினும், இறையரசில் மேன்மையான பதவிகள் எவ்வித நிபந்தனையுமின்றி தரப்படுவதில்லை என்பதை அவர் விளக்கினார். அது உழைத்து ஈட்டப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். இறையரசில் நுழையும் நற்பேறு, கிருபையினால் விசுவாசத்தைக்கொண்டு பெறப்படுவதாகும். ஆயின் அவ்வரசில் பதவியைப் பெறுவது கிறிஸ்துவுக்கு உண்மையுள்ளவர்களாக விளங்குவதால் தீர்மானிக்கப்படும்.

10:41-44 தங்களைக் காட்டிலும் மேலான இடத்தைப் பெற முந்தி முயற்சி செய்த யாக்கோபின்மேலும் யோவானின்மேலும் மற்ற பத்துச் சீடர்களும் எரிச்சலடைந்தனர். அவர்களும் இதே ஆவியை உடையவராயிருந்தனர் என்பதையே அவர்கள் அடைந்த எரிச்சல் வெளிப்

படுத்தியது. இந்த நிகழ்ச்சி கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு, மேன்மையைக்குறித்த அழகான தும் புரட்சிகரமானதுமான பாடத்தைக் கற்பிக்க அரிய சந்தர்ப்பத்தை நல்கியது. மனமாற்றம் பெறாத மக்களிடையே பெரிய மனிதர்கள் கொடுங்கோன்மை ஆட்சி புரிகின்றனர். அவர்கள் மற்றவர்கள் மீது அதிகாரம் செலுத்தி இறுமாப்பாய் ஆளுகின்றனர். ஆனால் கிறிஸ்துவின் அரசில் பெரியவன் என்னும் தகுதி சேவைபுரிவதால் பெறக்கூடிய ஒன்றாகும். **எவனாகிலும் பெரிய வனாயிருக்க விரும்பினால் அவன் எல்லாருக்கும் அடிமையாயிருக்கக்கடவன்.**

10:45 அதற்கு மிகச் சிறந்த முன்மாதிரி **மனித குமாரனே** ஆவார். அவர் **ஊழியம் கொள்ளும் படி வராமல், ஊழியஞ் செய்யவும், அநேகரை மீட்கும் பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்தார்.** இதனைக் குறித்துச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்! அவருடைய அற்புதப் பிறப்பினாலே அவர் இவ்வுலகிற்கு வந்தார். அவர் வாழ்நாள் முழுவதும் ஊழியஞ்செய்தார். மனுக் குலத்திற்குப் பதில் ஆளாக தமது உயிரை மரணத்தில் ஒப்புக்கொடுத்தார்.

முன்னமே குறிப்பிட்டதுபோல, 45 ஆவது வசனம் நற்செய்தி முழுமைக்கும் மிகவும் இன்றியமையாத வசனமாகும். இறையியலின் கருத்துச் சுருக்கமாக இது விளங்குகிறது. இவ்வுலகம் அறிந்த மனிதர்களுக்குள் உன்னதமான வாழ்வின் சொல்லோவியம் அவரே ஆவார்!

ஒள. கண் தெரியாத பர்திமேயு பார்வை யடைதல் [10:46-52]

10:46 இப்பொழுது காட்சி பெரேயாவிலிருந்து யூதேயாவிற்கு நகர்கிறது. கர்த்தரும் அவருடைய சீடர்களும் யோர்தானைக் கடந்து **எரிகோவிற்கு** வந்தனர். அங்கே **குருடனாகிய பர்திமேயுவை** அவர் சந்தித்தார். அவல நிலையில் இருந்த அவனுடைய தேவை மிகப்பெரிதாயிருந்தது. அவன் தனது தேவையைக்குறித்து அறிந்திருந்தான். அது எவ்வாறாவது சந்திக்கப்பட வேண்டும் என்னும் தீர்மானத்தையும் உடையவனாயிருந்தான்.

10:47 நமது கர்த்தர் யாரென்று அறிந்திருந்த பர்திமேயு அவரை தாவீதின் குமாரனே என்று அழைத்தான். இஸ்ரவேல் நாடு மேசியாவைக் குறித்த அறிவற்று குருடாயிருந்தது; ஆனால் குருடனாகிய ஒரு யூதன், உண்மையான ஆவிக் குரிய பார்வையுடையவனாய் இருந்தது புகழ்ச்சிக்குரிய நிலைமையாகும்!

10:48-52 தன்மீது **இரக்கம்** பாராட்டும்படியாக அவன் விடாப்படியாக வேண்டுகோள் விடுத்தான். அது வீண்போகவில்லை. அதற்குரிய பதிலை அவன் பெற்றுக்கொண்டான். அவனது குறிப்பிட்ட ஜெபம், குறிப்பிட்ட விடையைக் கொண்டு வந்தது. அவனுடைய நன்றியறிதல் உண்மையுள்ள சீடனாக அவன் நடந்து கொண்ட விதத்தில் வெளிப்பட்டது. எருசலேமுக்கு **இயேசு** செய்த கடைசிப் பயணத்தில் அவரோடு அவன் உடன் சென்றான். சிலுவையை நோக்கிச் செல்லுங்கால், எரிகோவில் இத்தகையதொரு விசுவாசத்தைக் கண்டதால் கர்த்தருடைய இருதயம் பூரிப்படைந்திருக்கும். அந்த நாளில் பர்திமேயு கர்த்தரிடத்தில் தனது விண்ணப்பத்தைத் தெரிவித்தது சிறந்த செயலாகும். ஏனெனில் அதற்குப் பின்பு **இரட்சகர்** அவ்வழியாக மீண்டும் செல்லவில்லை.

5. எருசலேமில் அடிமை ஆற்றிய ஊழியம் [அதி. 11,12]

அ. வெற்றி பவனியாய் எருசலேமில் நுழைதல் [11:1-11]

11:1-3 இறுதிவார நிகழ்ச்சிகளின் விவரம் இங்கே தொடங்குகிறது. ஒலிவ மலையின் அடிவாரத்தில், பெத்தகே (பழக்காத அத்தியின் வீடு) பெத்தானியா (வறியவர், தாழ்மையானவர், ஒடுக்கப்பட்டோர் ஆகியோரின் வீடு) என்னும் ஊர்களுக்கு அருகில் இயேசு கிறிஸ்து சற்று ஓய்வு எடுத்தார்.

மேசியா அரசராகத் தம்மை யூதமக்களிடையே வெளியரங்கமாக அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய தருணம் வந்துவிட்டது. சகரியா முன்னுரைத்த படி ஒரு **கழுதைக்குட்டியின்** மீது பவனி சென்று, அந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தை அவர் நிறைவேற்ற வேண்டும் (சகரியா 9:9). அதன்பொருட்டு அவர் பெத்தானியாவிலிருந்து தம்முடைய சீடர்களில் **இருவரை** பெத்தகேவிற்கு அனுப்பினார். இதுவரை பழக்கத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டிராததும், கயிற்றினால் கட்டப்பட்டிருந்ததுமான **கழுதைக் குட்டியை** அவிழ்த்துக்கொண்டு வரும்படி, நிறைவான அறிவும் முழுமையான அதிகாரமும் உடைய கர்த்தர் அவர்களிடம் கூறினார். யாராவது அவர்களைத் தடுத்தால், “இது ஆண்டவருக்கு வேண்டும்” என்று அவர்கள் கூறவேண்டும். இங்கே கர்த்தரின் சர்வஞானம் வெளிப்பட்டது. அதனை உள்ளுணர்ந்த ஒருவர் இவ்வாறு கூறும்படி ஏவப்பட்டார்: “நவீன காலமுறைகளைக் கைக்கொள்பவரல்லர் கிறிஸ்து; இவர் வரலாற்று

மனிதராகவும் விண்ணுலகிற்கு உரியவராகவும் விளங்குகிறார்.”

11:4-6 இயேசு கிறிஸ்து முன்னுரைத்தபடியே எல்லாம் நிகழ்ந்தன. அச்சிற்றாரின் இருவழிச் சந்தியில் அவர்கள் அக்கமுதைக் குட்டியைக் கண்டனர். அதனை அவர்கள் அவிழ்த்தபோது, சிலர் அதை எதிர்த்துரைத்தனர். அப்பொழுது இயேசு கிறிஸ்து கூறிய அதே சொற்களைச் சீடர்கள் கூறினர். அதன் பின்னர் அந்த மனிதர்கள் அவர்களைப் போகவிட்டார்கள்.

11:7,8 அக்கமுதைக்குட்டியின் மீது இதுவரை எவரும் ஏறிச்செல்லாதிருந்தும், அதனுடைய படைப்பாளரை ஏற்றிக்கொண்டு எருசலேம் நகருக்குள் செல்வதற்கு அது தயங்கி நிற்கவில்லை. எருசலேம் நகர்ச் சாலையில் மக்கள் ஆடைகளையும் பனை ஓலைகளையும் கம்பளம்போல் விரித்தனர்; மக்களின் ஆரவாரத் தொனி அவருடைய காதுகளில் முழங்கியது; கர்த்தர் கமுதைக் குட்டியின் மீது பவனி சென்றார். ஒரு சில மணித்துளிகளாவது, அரசராக அவரை மக்கள் போற்றினர்.

11:9,10 மக்கள் ஆர்ப்பரித்தனர்:

1. “ஓசன்னா” - “இரட்சியும் என்று நாங்கள் விண்ணப்பிக்கிறோம்” என்பதே இதன் மூல பொருளாகும். ஆனால் இதுவே பிற்காலத்தில் புகழ்மாலையின் ஆர்ப்பரிப்பாக மாறிற்று. “ரோம அரசின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து எங்களை விடுவியும்” என்பதே அந்த மக்களின் ஆர்ப்பரிப்பின் பொருளாக இருந்திருக்கும்.

2. “கர்த்தரின் நாமத்தினாலே வருகிறவர் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்டவர்” - வாக்குறுதியாகக் கொடுக்கப்பட்ட மேசியாவே இயேசு கிறிஸ்து என்று மிகத்தெளிவான முறையில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டார் (சங்கீதம் 118:26).

3. “கர்த்தரின் நாமத்தினாலே வருகிற நம்முடைய பிதாவாகிய தாவீதின் ராஜ்யம் ஆசீர்வதிக்கப்படுவதாக!” - அப்பொழுதே ராஜ்யம் நிறுவப்பட இருக்கிறது என்று அவர்கள் எண்ணினர். கிறிஸ்து தாவீதின் அரியணையில் அமருவார் என்றும் அவர்கள் எதிர்பார்த்தனர்.

4. “உன்னதத்திலே ஓசன்னா!” - உன்னதமாகிய பரலோகில் கர்த்தர் புகழப்படும்படியாக அழைப்பு விடுக்கப்படுகிறது அல்லது உன்னதமாகிய பரலோகிலிருக்கிறவர் இரட்சிப்பாராக.

11:11 எருசலேமுக்கு வந்தவுடன் இயேசு கிறிஸ்து தேவாலயத்திற்குச் சென்றார். அங்கு அவர் பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் செல்லவில்லை,

ஆலயத்தின் பிரகாரத்திற்கே சென்றார். அது தேவனுடைய வீடென்று அறிவோம். ஆயினும் ஆசாரியர்களும் மக்களும் அவருக்குரிய இடத்தை அளிக்காத காரணத்தினால் அவர் தம்முடைய வீட்டில் இருந்தவராகக் காணப்படவில்லை. ஆகவே சற்று நேரம் இரட்சகர் எல்லாவற்றையும் சுற்றிப்பார்த்துவிட்டுப் பின்னர், பன்னிரு வராகிய சீடரோடு பெத்தானியாவுக்குத் திரும்பிச் சென்றார். அவ்வேளை ஞாயிறு மாலைப் பொழுது ஆகும்.

ஆ. கனியற்ற அத்திமரம் [11:12-14]

சற்று முன்னர் எருசலேமில் நமது இரட்சகர் பெற்ற ஆரவாரமிக்க வரவேற்பினை, கர்த்தர் பொருள் விளக்கிக் கூறும் வண்ணம் இந்நிகழ்ச்சி நடந்தது. இஸ்ரவேல் நாட்டினை அவர் கனியற்ற அத்திமரமாகக் கண்டார். அதில் இலைகள் நிறைந்திருந்தன, அவர்கள் வாயினால் அறிக்கை செய்பவர்களாயிருந்தனர். ஆனால் அவர்களிடத்தில் கனியில்லை. ஓசன்னா என்று ஆர்ப்பரித்த மக்கள் கூடிய விரைவில் இரத்த வெறி பிடித்தவர்களாக, “சிலுவையில் அறையும்!” என்று கத்துவார்கள்.

அது அத்திப்பழக் காலமாயிராதபடியால் என்று அங்கு மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனினும் அவர் கனியற்ற அத்திமரத்தைச் சபித்தார். இஃது நமக்கு ஒரு சிக்கலைத் தோற்றுவிக்கிறது. நமது இரட்சகர் நியாயமற்ற முறையில் எரிச்சல் அடைந்ததாக இந்நிகழ்ச்சி காட்டுவது போல் தோன்றுகிறது. அது உண்மையன்று என்பதை அறிவோம். ஆயினும் இந்த விநோதமான நிகழ்ச்சிக்கு நம்மால் என்ன விளக்கம் தர முடியும்?

வேதாகம நாடுகளில் அத்திமரத்தில் இலைகள் தோன்றுவதற்கு முன்னரே உண்ணக் கூடிய பழங்கள் தோன்றும். அத்திப்பழக்காலம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ள, வழக்கமான விளைச்சலுக்கு முன்னோடியாக இந்தப்பழங்கள் அதில் காணப்படும். முன்னோடியாக விளையும் முந்தின பழங்கள் ஒரு மரத்தில் உண்டாகவில்லையென்றால், வழக்கமான விளைச்சல் காலத்திலும் அம்மரத்தில் பழங்கள் உண்டாகா. இயேசு கிறிஸ்து இஸ்ரவேல் நாட்டிற்கு வந்தபோது, அங்கே பேச்சளவில் அறிக்கை செய்வதற்கு ஒப்பாக இலைகள் காணப்பட்டன. ஆயின் அங்கே தேவனுக்கேற்ற பழங்கள் காணப்படவில்லை.

அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்தனர், ஆனால் அவற்றை நிறைவேற்றவில்லை; அறிக்கைகள்

பல செய்தனர், ஆனால் அவற்றில் உண்மையில்கலை. இஸ்ரவேல் நாட்டில் கணிகள் காணப்படவேண்டும் என்று இயேசு கிறிஸ்து நாட்டமுடைய வராயிருந்தார், அந்நாட்டின் கணிகளை உண்ண ஆவலுடன் இருந்தார். அங்கே முந்தின கணிகள் இல்லை. பிந்தின கணிகளும் விளையாதென்று அவர் அறிந்திருந்தார். ஆகவே கணியற்ற அத்திமரம், அதாவது விசுவாசமற்ற இஸ்ரவேல் சபிக்கப்பட்டது. கி.பி.70-இல் இஸ்ரவேல் அடையப்போகிற ஆக்கினையை இயேசு கிறிஸ்துவின் வார்த்தைகள் தீர்க்கதரிசனப் படமாக வரைந்து காட்டின.

ஆயினும், இஸ்ரவேல் என்னென்றும் கணியில்லாதபடி சபிக்கப்பட்ட நாடாகவே விளங்கும் என்று இந்த நிகழ்ச்சி குறிப்பிடுகிறதில்லை. தற்காலத்தில் இஸ்ரவேல் மக்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். ஆளுகை செய்யும்படி கிறிஸ்து மீண்டும் இப்புவிக்கு வருகிறபோது, அந்த நாடு மீண்டும் தோன்றும், தேவனுடைய ஆதரவைப் பெறக்கூடிய ஸ்தானத்திற்கு உயர்த்தப்படும்.

இந்த அற்புதச் செயலில் மட்டுமே இயேசு கிறிஸ்து ஆசிரவதிப்பதற்குப் பதிலாகச் சபித்தார், உயிரைப் புதிப்பிப்பதற்குப் பதிலாக அழித்தார். இஃது ஒரு சிக்கலைத் தோற்றுவிக்கிறது. ஆயினும் அவர்கள் எழுப்புகிற மறுப்பு ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதல்ல. இறையாண்மை கொண்ட படைப்பாளர் உயிரற்ற ஒரு பொருளை அழித்து, ஆவிக்குரிய இன்றியமையா பாடத்தைக் கற்பிக்கவும், அதன் வாயிலாக நித்திய அழிவிலிருந்து மனிதர்களைக் காப்பாற்றவும் அதிகாரம் உடைய வராக இருக்கிறார்.

மேற்கூறிய விளக்கம் முக்கியமாக இஸ்ரவேல் தேசத்தோடு இந்த வேதபகுதியை இணைத்து கூறுவதாக இருப்பினும், வாய்கிழியப் பேசி தரங்கெட்ட வாழ்க்கையை வாழும் எக்கால மனிதர்களுக்கும் இப்பகுதியை ஒப்பிட்டு விளக்கம் அளிக்கலாம்.

ஊ. அடிமை தேவாலயத்தைத் தூய்மைப்படுத்துதல் [11:15-19]

11:15,16 தமது வெளியரங்கமான ஊழியத்தின் தொடக்கத்தில், இயேசு கிறிஸ்து தேவாலயத்தில் இருந்த வணிகர்களை அதன் சுற்றுப்புறத்திலிருந்து விரட்டியடித்தார் (யோவான் 2:13-22). அவருடைய ஊழியம் முற்றுப்பெறுகிற இத்தருணத்தில், மீண்டும் அவர் தேவாலயத்தின் பிரகாரங்களுக்குள் பிரவேசித்து, புனிதச்செயல்

களைப்பணம் ஈட்டும் தொழிலாகச் செய்துகொண்டிருந்தவர்களை அங்கிருந்து விரட்டியடித்தார். அந்த வழியாக யாதொரு பண்டத்தையும் கொண்டுபோக அவர் அனுமதிக்கவில்லை.

11:17 ஏசாயா, எரேமியா ஆகிய நூல்களில் இருந்து மேற்கோள்களை எடுத்து அவற்றைத் தொகுத்துரைத்து தூய்மையைக்கெடுத்தல், மேன்மைபாராட்டிக் கொள்ளுதல், வணிகமயமாக்குதல் ஆகிய கேடுகளைக் கண்டனம் செய்தார். தேவாலயம் எல்லா ஜனங்களுக்கும் ஜெபவீடாகத் திகழவேண்டும் என்பதே தேவனுடைய நோக்கமாயிருந்தது (ஏசாயா 56:7). இஸ்ரவேலருக்கு மட்டும் அது உரியதன்று. அதனை அவர்கள் மதத்தின் விற்பனைக் கூடமாக மாற்றி விட்டனர். பொய் கூறும் வழக்குரைஞர்களுக்கும், பணம் பறிக்கும் கள்ளர்களுக்கும் அதனை இருப்பிடமாக மாற்றிவிட்டனர் (எரே.7:11).

11:18 அவருடைய குற்றச்சாட்டுகளினால் வேதபாரகரும் பிரதான ஆசாரியரும் உள்ளத்தில் ஆழமாகக் குத்தப்பட்டனர். அவரைக் கொலை செய்ய அவர்கள் துடித்தனர். ஆயினும், பொதுமக்கள் மிகுந்த பயபக்தியுடன் அவரை நோக்கிப் பார்க்கிறவர்களாக இருந்த காரணத்தினால், அவரைத் துணிந்து கொலை செய்யமுடியவில்லை.

11:19 சாயங்காலமானபோது அவர் நகரத்திற்கு வெளியே சென்றார். மூல மொழியில் அவர் வழக்கமாக அவ்வாறு செல்வார் என்னும் பொருள் படும்படியான வினைச்சொல் கையாளப்பட்டிருக்கிறது. அவர் பாதுகாப்பிற்காக அவ்வாறு சென்றார். தமக்காக அவர் அஞ்சவில்லை. தமது ஊழியத்தில், ஆடுகளாகிய சீடர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியது ஒரு பங்காக இருந்தது (யோவான் 17:6-19). மேலும் அவருடைய வேளை வருவதற்கு முன்னர் தமது எதிரிகளிடத்தில் தம்மை ஒப்புவிப்பது நகைப்பிற்கிடமான செயலாகிவிடும்.

ஈ. கணியற்ற அத்திமரத்தினால் கற்பிக்கப்பட்ட பாடம் [11:20-26]

11:20-23 அத்திமரத்தைச் சபித்ததற்கு அடுத்த நாள் காலையில், எருசலேமிற்குச் செல்லும் வழியில் சீடர்கள் அந்த மரத்தைக் கண்டனர். அது வேரோடே பட்டுப்போயிருந்தது. இதைக்குறித்து பேதுரு கர்த்தரிடம் குறிப்பிட்ட போது, “தேவனிடத்தில் விசுவாசம் உள்ளவர்களாயிருங்கள்” என்று மட்டுமே அவர் பதிலுரைத்தார். அவருடைய கூற்றுக்கும் அத்திமரத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம்? இடையூறுகளை அகற்றுவதற்கு வழி, விசுவாசத்தில் உறுதியுடன்

விளங்குவதே ஆகும் என்று பின்வரும் வசனங்களின் வாயிலாக அவர் அவர்களை உற்சாகப்படுத்தினார். சீடர்கள் தேவனிடத்தில் விசுவாசம் உள்ளவர்களாக இருப்பார்களென்றால், கனியற்ற நிலைமையின்போது மலைபோன்ற தடைகள் எழுமெனினும் அச்சூழ்நிலைகளில் எங்ஙனம் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று அறிவார்கள்.

ஆயினும், ஒருவன் தன்னலனுக்காகவும், பேர்புகழ் பெறுவதற்காகவும் அற்புதங்களைச் செய்யும் ஆற்றலை நாடி அதற்காக ஜெபிப்பதற்கான அதிகாரத்தை இந்த வசனங்கள் தருகிறதில்லை. விசுவாசச் செயல்கள் அனைத்தும் தேவனுடைய வாக்குறுதியைச் சார்ந்தே இருக்க வேண்டும். ஒரு தடை நீங்க வேண்டுமென்பது தேவனுடைய சித்தம் என்று நாம் அறிவோமாயின், அதற்காக முழுநம்பிக்கையோடு நாம் ஜெபிக்கலாம். உண்மையில், திருமறையில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள தேவசித்தத்தின்படியோ, நம்முள்ளில் வாசமாயிருக்கும் ஆவியானவரின் சாட்சியின்படியோ ஒரு செயல் இருக்கிறதென்று நாம் உறுதியுடன் நம்புவோமாயின், அச்செயல் நிறைவேற நாம் நம்பிக்கையுடன் ஜெபிக்கலாம்.

11:24 மெய்யாகவே நாம் கர்த்தருடன் தொடர்பு கொண்டவர்களாக வாழ்ந்து ஆவியில் ஜெபிக்கிறவர்களாக இருப்போமென்றால், உண்மையாகவே பதில் கிடைக்கும் முன்னர், நம்முடைய ஜெபத்திற்கு பதில் கிடைக்கும் என்ற உறுதியைப் பெறுவோம்.

11:25,26 ஆனால் நம்முடைய ஜெபங்களுக்குப் பதில் கிடைக்க வேண்டுமாயின், அதற்கான அடிப்படைத் தேவை மன்னிக்கும் மனப்பான்மையாகும். மற்றவர்கள் மீது இரக்கமற்ற முறையிலும் பழிவாங்கும் நோக்கத்துடனும் நடந்து கொள்ளக் கூடிய மனப்பான்மையை நாம் வளர்த்துக்கொள்வோமெனில், நம்முடைய ஜெபங்களை தேவன் கேட்டுப் பதில் தருவார் என்று நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது.

நாம் மன்னிக்கப்பட வேண்டுமாயின், பிறரை நாம் மன்னிக்க வேண்டும். இஃது ஒருவர் மனமாற்றம் அடைகின்ற வேளையில் சட்டரீதியாகப் பெறுகிற பாவ மன்னிப்பு அல்ல. அஃது கிருபையினால் விசுவாசத்தைக் கொண்டு மட்டுமே பெறுகிற ஒன்றாகும். இங்கே சொல்லப்பட்டிருப்பது, தந்தை என்னும் அடிப்படையில் தேவன் தமது பிள்ளைகளை மன்னிக்கிற செயலாகும். பிறரை மன்னிக்கும் ஆவி இல்லாத விசுவாசி பரலோகத்திலிருக்கிற பிதாவோடு கொண்டிருக்கிற ஐக்கியத்தை இழந்தவனாக இருக்கிறான். மேலும் அவன் பரத்திலிருந்து பொழிகிற ஆசிர்வாதத்தைத் தடைசெய்கிறவனாக இருக்கிறான்.

உ. அடிமையின் அதிகாரம் விளவப்படுதல் [11:27-33]

11:27,28 அவர் மீண்டும் தேவாலயத்திற்கு வருகை புரிந்த உடனேயே, சமயத் தலைவர்கள் அவரைச் சூழ்ந்துகொண்டு அவருடைய அதிகாரத்தைக் குறித்து இரண்டு கேள்விகளைத் தொடுத்தனர்: (1) "நீர் எந்த அதிகாரத்தினால் இவைகளைச் செய்கிறீர்?" (2) "இவைகளைச் செய்கிறதற்கு அதிகாரத்தை உமக்குக் கொடுத்தது யார்?" (அதாவது, தேவாலயத்தைத் தூய்மைப்படுத்தியது, அத்திமரத்தைச் சபித்தது, வெற்றி பவனியாய் எருசலேம் நகருக்குள் வந்தது ஆகிய செயல்கள்). அவர் என்ன விடை பகர்ந்தாலும், கண்ணியில் அகப்பட்டுக்கொள்வார் என்றே அவர்கள் எதிர்பார்த்தனர். தேவனுடைய குமாரன் என்னும் நிலையில் தமக்கே அந்த அதிகாரம் உண்டென்று அவர் உரிமைகோருவாராயின் அது தேவநிந்தனை என்று பழிசாட்டலாம். ஒருவேளை அந்த அதிகாரத்தை மனிதர்களிடத்திலிருந்து பெற்றுக்கொண்டதாக அவர் கூறுவாரென்றால் அவர்கள் அதை ஏற்க மறுக்கலாம். அல்லது அதனை தேவனிடத்திலிருந்து பெற்றுக் கொண்டதாகக் கூறுவாரெனில் அதனை மறுத்து வாதிடலாம். தாங்களே தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட சமயத்தலைவர்கள் என்ற எண்ணமுடையவர்களாக அவர்கள் இருந்தனர்.

11:29-32 எதிர்க்கேள்வி ஒன்றை எழுப்பி இயேசு கிறிஸ்து பதிலுரைத்தார். யோவான் ஸ்நானகன் தேவனால் நியமிக்கப்பட்டவரா, இல்லையா என்பதே அக்கேள்வி. (யோவான் கொடுத்த ஸ்நானம் அன்னாரது ஊழியம் முழுவதையும் குறிக்கும்.) அவர்கள் இக்கட்டான சூழ்நிலையில் மாட்டிக்கொண்டனர். யோவானின் ஊழியம் தேவனால் உண்டானது என்று கூறுவார்களெனில், மனந்திரும்பவேண்டுமென்று அவர் விடுத்த அழைப்பிற்கு அவர்கள் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும். யோவானின் ஊழியத்தை அவர்கள் தரக்குறைவாகப் பேசுவார்களெனில், பொதுமக்களின் கோபத்தை அவர்கள் சந்திக்க வேண்டியதாகும். ஏனெனில் மக்கள் இன்னமும் யோவான் தேவனுடைய பிரதிநிதி என்றே கருதினார்கள்.

11:33 தங்களுக்குத் தெரியாது என்று கூறிகர்த்தர் எழுப்பிய கேள்வியை அவர்கள் தட்டிக்கழித்தனர். கர்த்தரும் தம்முடைய அதிகாரத்

தைக்குறித்து அவர்களிடம் விளக்கிக்கூற மறுத்தார். முன்னோடியின் சான்றுகளை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள விருப்பமற்றவர்களாயிருந்தனர். அவ்வாறாயின் அதனினும் சிறந்த அரசரின் சான்றுகளை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்பது திண்ணம்!

உ. பொல்லாங்கு நிறைந்த திராட்சைத் தோட்டக் குத்தகைக்காரர் [12:1-12]

12:1 யூத அதிகாரிகளுடைய கேள்விகளுக்கு இயேசு கிறிஸ்து பதில் உரைக்க மறுத்தபோதிலும், அவர்களோடு அவர் ஆற்றிய உரையாடலை இன்னும் முடித்துக்கொள்ளவில்லை. அவர்கள் தேவனுடைய குமாரனை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்த காரணத்தினால், கடுமையான குற்றச்சாட்டினை உவமைகளின் மூலமாக கிறிஸ்து அவர்கள் மீது சாட்டினார். **திராட்சைத் தோட்டத்தை உண்டாக்கிய மனிதன்** தேவனே ஆவார். தேவனிடத்தில் சிலாக்கியம் பெற்ற நாடாக விளங்கிய இஸ்ரவேலே இங்கு **திராட்சைத் தோட்டம்** என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வேலியாகும். அதுவே இஸ்ரவேலரை புறஇனத்தவர்களிடமிருந்து வேறுபடுத்தி, கர்த்தருக்கென்று பிரித்தெடுக்கப்பட்ட மக்களாகப் பாதுகாத்தது. பரிசேயர் வேதபாரசர் மற்றும் மூப்பர்களாகிய சமயத் தலைவர்களே திராட்சைத்தோட்டக் குத்தகைக்காரர்கள் என்று வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.

12:2-5 இஸ்ரவேல் மக்களோடு ஐக்கியத்தையும், அவர்களிடத்தில் பரிசுத்தத்தையும் அன்பையும் நாடிவராக தேவன் தம்முடைய பணிவிடைக்காரர்களாகிய தீர்க்கதரிசிகளை மீண்டும் மீண்டும் அனுப்பினார். ஆனால் அந்த மக்களோ அவர்களைக் கொடுமைப்படுத்தி, சிலரைக் **கொன்றுபோட்டார்கள்**.

12:6-8 இறுதியில் தேவன் தம்முடைய பிரியமான குமாரனை அனுப்பினார். நிச்சயமாக அவர்கள் அவருக்கு **அஞ்சுவார்கள்** என்று அவர் எண்ணினார். ஆனால் அவர்களோ அவ்வாறு நடந்துகொள்ளவில்லை. அவர்கள் அவருக்கு எதிராகத் திட்டமிட்டு அவரைக் **கொலைசெய்தனர்**. இவ்வாறு தமது மரணத்தைக் கர்த்தர் வருமுன் உரைத்து, தம்மைக் கொலை செய்ய விருப்போரின் குற்றங்களை வெளிப்படுத்தினார்.

12:9 இந்நிலையில் அந்தப் பொல்லாங்கான மனிதர்களை தேவன் **என்ன செய்வார்?** அவர்களை அவர் **சங்கரித்து**, சிலாக்கியம் பெற்ற

இடத்தை **மற்றவர்களுக்குத்** தருவார். இங்கே **மற்றவர்கள்** என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது புறஇனத்தவர்களைக் குறிக்கும். அல்லது கடைசி நாட்களில் மனந்திரும்பும் இஸ்ரவேலில் மீதியானவர்களைக் குறிக்கும்.

12:10,11 இவையாவும் பழைய ஏற்பாட்டு நூலில் முன்னுரைக்கப்பட்டவற்றின் நிறைவேறுதலாகும். எடுத்துக்காட்டாக, சங்கீதம் 118:22,23 ஆகிய வசனங்களில் வீடு கட்டுதலுக்கு இது ஒப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. யூத சமயத் தலைவர்கள் கட்டுகிற வீட்டின் திட்ட வரைபடத்தில் மேசியா ஆகாதவரென்று தள்ளப்படுவார் என்று அங்கு இது முன்னுரைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் **கல் வீற்கு** அவர்களிடத்தில் இடமில்லை. ஆனால் அவர் மரணம் அடைந்த பின்னர், அவரை மரித்தோரிலிருந்து உயிரோடு எழுப்பி எல்லாவற்றிற்கும் முதன்மையான இடத்தை தேவன் தருவார். தேவனுடைய வீட்டிலே **முலைக்குத் தலைக்கல் லாக** அவர் விளங்குவார்.

12:12 யூதத் தலைவர்கள் இயேசுகிறிஸ்து என்ன பேசுகிறார் என்று புரிந்து கொண்டனர். 118-ஆவது சங்கீதம் மேசியாவைக் குறித்துப் பேசுகிறது என்று அவர்கள் நம்பினர். இப்பொழுதோ இயேசு கிறிஸ்து அது தம்மைக்குறித்துப் பேசுகிறது என்று கூறுகிறார். அவர்கள் அவரைப் பிடிக்க வகை தேடினார்கள். ஆனால் அவருடைய நேரம் இன்னும் வரவில்லை. ஜனங்கள் இயேசு கிறிஸ்துவோடு சேர்ந்துகொள்வார்கள். ஆகவே அந்தச் சமயத் தலைவர்கள் தற்காலிகமாக அவரைப் பிடிக்காமல் விட்டுவிட்டனர்.

எ. இராயனுக்கும் தேவனுக்கும் செலுத்துதல் [12:13-17]

பரிசேயர், ஏரோதியர் மற்றும் சதுசேயர் கர்த்தரைத் தாக்கிய நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டதே பன்னிரண்டாவது அதிகாரம் ஆகும். இந்த அதிகாரம் கேள்விகளால் நிறைந்திருக்கிறது. (9,10,14,15,16,23,24,26,28,35,37 -ஆகிய வசனங்களைக் காண்க.)

12:13,14 கடும் எதிரிகளாகிய பரிசேயரும் ஏரோதியரும் இரட்சகரின் மீது கொண்டிருந்த வெறுப்பின் காரணமாக தங்களுக்குள்ளான பகையை மறந்து ஒன்று சேர்ந்தனர். தங்களுடைய வஞ்சகச் சொற்களினாலே அவரைச் சிக்கவைத்து, அவர் கூறுகிற பதிலையே அவருக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டாக மாற்றிவிடலாம் என்னும் எண்ணத்துடன் அவர்கள் அவரிடத்தில் வந்தனர். ரோம அரசிற்கு **வரிசெலுத்துவது** நியாயமோ

அல்லவோ என்று அவரிடத்தில் அவர்கள் வினவினார்கள்.

புறஇனத்தவருக்குக் கீழாக அடிமையாக வாழ்வதில் எந்த யூதனும் மகிழ்ச்சியோடு இருந்ததில்லை. பரிசேயர்களோ அதற்கு எதிரான வெறிகொண்டிருந்தனர். ஏரோதியர்களோ அதைப் பொறுமையோடு சகிக்கக்கூடிய மனப்பான்மை உடையவராயிருந்தனர். இராயனுக்கு வரிசெலுத்துவது நியாயமே என்று இயேசு கிறிஸ்து வெளியரங்கமாக ஒப்புக்கொள்வாரெனில், யூதர்கள் பலரையும் அவர் பகைக்கிறவராகக் காணப்படுவார். இராயனுக்கு எதிராக அவர் பேசுவாராயின், அரசுக்கு எதிராகச் சதிபுரிபவர் என்று கூறி ரோம அதிகாரிகளால் அவர் கைதுசெய்யப்படும்படி விரைவாய்ச் செயல்புரியலாம்.

12:15,16 தம்மிடத்தில் ஒரு பணத்தைக் கொண்டுவரும்படி கூறினார். (அவரிடத்தில் பணம் இல்லையென்று இதன் மூலம் தெரிகிறது.) யூத மக்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டு அடிமைப்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்பதை நினைவுபடுத்தும் வண்ணம் அந்தப் பணத்தில் திபேரியு அரசனின் பிம்பம் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. அவர்கள் இந்த நிலையில் இருந்ததன் காரணம் என்ன? அவர்களுடைய உண்மையற்ற தன்மையும் பாவமுமே அதற்குக் காரணம். புறஇனத்தவ சர்வாதிகாரியின் பிம்பம் பொறிக்கப்பட்டிருந்த பணத்தை அவர்கள் பயன்படுத்தியதால், தங்களுடைய தாழ்ந்த நிலைமையை உணர்ந்து அதனை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.

12:17 “இராயனுடையதை இராயனுக்கும், தேவனுடையதை தேவனுக்கும் செலுத்துங்கள்” என்று இயேசு கிறிஸ்து அவர்களிடம் கூறினார். இராயனுக்குச் செலுத்துவதில் அவர்கள் தவறவில்லை. ஆனால் தேவனுக்குச் செலுத்த வேண்டியதை அவர்கள் சரியாய்ச் செய்யவில்லை. மனவிருப்பம் அற்றவர்களாக அவர்கள் இருந்த போதிலும் அவர்கள் ரோம அரசிற்கு முறைப்படி வரிசெலுத்தினார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் தேவன் எதிர்பார்த்தவற்றை அவர்கள் செலுத்தவில்லை. அந்தப் பணத்தின் மீது இராயனின் பிம்பம் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது, ஆகவே அது அவனுக்கே சொந்தமானதாகும். மனிதனோ தேவனுடைய சாயலைக் கொண்டிருக்கிறான். “தேவன் தம்முடைய சாயலாக மனிதனைச் சிருஷ்டித்தார்” (ஆதி. 1:26,27). ஆகவே அவன் தேவனுக்குச் சொந்தமானவன்.

எந்த அரசிற்குக் கீழாக ஒரு விசுவாசி வாழ்கிறானோ அதற்கு அவன் கீழ்ப்படிந்து அதனை ஆதரிக்க வேண்டும். அல்லது அந்த அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்கும்படியாக அவன் ஏதொரு செயலையும் செய்யக் கூடாது. அவன் வரியை ஒழுங்காய்ச் செலுத்தி, அதிகாரத்தில் இருக்கிறவர்களுக்காக ஐயிக்க வேண்டும். கிறிஸ்துவின்மீடத்தில் அவன் கொண்டிருக்கும் மேலான விசுவாசத்திற்கு எதிராக எதையேனும் செய்யும்படியாக அவன் வற்புறுத்தப்பட்டால், அவன் அதை மறுத்துரைத்து அதற்குரிய தண்டனையைப் பொறுமையோடு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தேவன் எதிர்பார்க்கிறவற்றிற்கே முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். அந்த எதிர்பார்ப்புகளைச் செவ்வனே செய்கின்ற கிறிஸ்தவன், இந்த உலகத்திற்கு முன்பாக நற்சாட்சி பெற்றவனாக எப்பொழுதும் தன்னைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஏ. சதுசேயர்களும் உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து அவர்கள் எழுப்பிய புகாரும் (12:18-27)

12:18 சதுசேயர் அந்த நாட்களில் வாழ்ந்த தாராளக் கொள்கையுடையோர் ஆவர். அல்லது அவர்களைப் பகுத்தறிவுவாதிகள் என்று கூறலாம். சீர்ப்பிரகாரமான உயிர்த்தெழுதல் என்னும் கருத்தை அவர்கள் எள்ளி நகையாடினர். ஆகவே அவர்கள் பகுத்தறிவிற்கு ஒவ்வாத ஒரு கதையினைப் புனைந்து கர்த்தரிடத்தில் வந்தனர். உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்த சத்தியத்தை ஏளனம் செய்வதே அவர்களுடைய நோக்கமாயிருந்தது.

12:19 மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம் விதவைகளுக்குச் சிறப்பான உரிமையை வழங்கியிருந்ததை அவர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு நினைவூட்டினர். குடும்பத்தின் பெயரை நிலைநாட்டும் பொருட்டும், அக்குடும்பத்தின் சொத்தை அவர்களே தக்கவைத்துக்கொள்ளும் பொருட்டும், ஒருவன் பிள்ளையின்றி இறந்துபோவானென்றால், அவனுடைய சகோதரன் இறந்தவனுடைய மனைவியைத் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் (உபா. 25:5-10).

12:20-23 ஒருவர் பின் ஒருவராக ஏழு சகோதரர்களைத் திருமணம் செய்த ஒரு பெண்ணைப் பற்றிய விநோதமான கதையை இங்கே காண்கிறோம். எல்லாருக்கும் பின்பு அவளும் இறந்துபோனாள். அவர்களுடைய சாதாரியமான கேள்வி இப்பொழுது எழுந்தது. “உயிர்த்தெழுதலில் எவனுக்கு அவள் மனைவியாயிருப்பாள்?”

12:24 தங்களைக் குறித்துச் சாதாரியம் மிக்கவர் என்றே அவர்கள் எண்ணிக்கொண்டனர். உயிர்த்தெழுதலைக்குறித்து போதிக்கிற வேதவாக்கியங்களையும், மரித்தோரை உயிரோடு எழுப்பக்கூடிய தேவனுடைய வல்லமையையும் அவர்கள் அறியவில்லை என்று இரட்சகர் கூறி, அவர்களுடைய அளவற்ற அறியாமையை வெளிப்படுத்தினார்.

12:25 முதலாவதாக, திருமண உறவு விண்ணுலகில் தொடர்வதில்லை என்பதை அவர்கள் அறியவேண்டும். விண்ணுலகில் விசுவாசிகள் ஒருவரையொருவர் அறிந்திருப்பர். ஆண்கள் பெண்கள் என்ற தனித்தன்மையை அவர்கள் அங்கே இழந்துவிட மாட்டார்கள். ஆயினும் அங்கே கொள்வனையும் கொடுப்பனையும் இருக்காது. இதனைப் பொருத்த மட்டில் அவர்கள் பரலோகத்தில் இருக்கிற தேவதூதருக்கு ஒப்பாயிருப்பார்கள்.

12:26,27 மோசேயின் ஆகமங்கள் பிற பழைய ஏற்பாட்டு நூல்களைக்காட்டிலும் மேலானவை என்று சதுசேயர் கருதினார்கள். முட்செடிக்கு அருகில் மோசே இருந்த நேரத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சியை எடுத்துக் கூறி கர்த்தர் தமது வாதத்தை அவர்களிடம் தொடர்ந்தார் (யாத். 3:6). **ஆபிரகாமின் தேவன், ஈசாக்கின் தேவன், யாக்கோபின் தேவன்** என்று தேவன் தம்மைக்குறித்து அங்கே பேசினார். அவர் மரித்தோருக்கு தேவனாயிராமல் ஜீவனுள்ளோருக்கு தேவனாயிருக்கிறார் என்று அவர்களுக்கு விளக்கிக்காட்டுவதற்கு இரட்சகர் அந்நிகழ்ச்சியைப் பயன்படுத்தினார்.

அது எப்படியாகும்? தேவன் மோசேக்குக் காட்சி தந்தபோது ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு ஆகியோர் இறந்துபோய் விட்டனரே? ஆம், அவர்களுடைய உடல்கள் எப்ரோனில் இருந்த மக்பேலா என்னும் குகையில் அல்லவா இருந்தன. அவ்வாறாயின் தேவன் எவ்வாறு ஜீவனுள்ளோருக்கு தேவனாவார்?

அந்த வாதத்தின் பொருள் கீழ்க்காணும் வண்ணம் இருக்கிறது என்றே தோன்றுகிறது:

1. முற்பிதாக்களுக்கு நாட்டைக்குறித்தும், மேசியாவைக்குறித்தும் தேவன் வாக்குறுதி வழங்கியிருந்தார்.
2. இந்த வாக்குறுதிகள் அவர்களுடைய வாழ் நாட்காலத்தில் நிறைவடையவில்லை.
3. மோசேயோடு தேவன் உரையாடிய தருணத்

தில் முற்பிதாக்களின் உடல்கள் கல்லறையில் இருந்தன.

4. ஆயினும் தேவன் தம்மை ஜீவனுள்ளோரின் தேவன் என்றே கூறினார்.
5. ஆபிரகாமிற்கும், ஈசாக்கிற்கும், யாக்கோபிற்கும் அவர் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை அவர் நிறைவேற்ற வேண்டும்.
6. ஆகையால், நாம் அறிந்திருக்கும் தேவனுடைய குணவியல்பின்படி உயிர்த்தெழுதல் முழுநிச்சயமாய் நடைபெற வேண்டிய ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். சதுசேயரை விடைகொடுத்து அனுப்பிய கர்த்தருடைய கூற்று, “ஆகையால் நீங்கள் மிகவும் தப்பான எண்ணங்கொள்கிறீர்கள்” என்பதாகும்.

ஐ. பிரதான கற்பனை (12:28-34)

தம்மிடத்தில் குறை காண்பவருடைய கேள்விகளுக்குச் சாதாரியமாய் கர்த்தர் விடைபகர்ந்தார் என்பதைக் கண்டு அவரைப்பற்றி உயர்ந்த எண்ணம் கொண்டவனாக வேதபாரசுகில் ஒருவன் அவரிடத்திற்குச் சென்று, “**கற்பனைகளிலெல்லாம் பிரதான கற்பனை எது**” என்று கேட்டான். அது நேர்மையான கேள்வியே. ஒரு வகையில் அது வாழ்க்கையின் அடிப்படைக் கேள்வியாகும். மனிதன் வாழ்வதற்கான முதன்மையான நோக்கத்தைச் சுருங்கக் கூறும்படியாக அவன் உண்மையாகவே வினவினான்.

12:29 யூதர்களுடைய விசுவாசப் பிரமாணத்தினின்று இயேசு கிறிஸ்து அவனுக்கு மேற்கோள் காட்டினார், “**இஸ்ரவேலே கேள், நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் ஒருவேரே கர்த்தர்**” (உபாகமம் 6:4).

12:30 அதன் பின்னர் தேவனுக்காக மனிதன் ஆற்றவேண்டிய கடமைகள் என்னவென்பதை அவர் வகையறுத்துக் கூறினார்: **தனது இருதயம், ஆத்துமா, மனது மற்றும் பலம்** ஆகியவற்றின் நிறைவினால் மனிதன் தேவனிடத்தில் **அன்புகூர வேண்டும்**. அவனுடைய வாழ்வதனில் ஒப்பற்ற இடத்தினை அவன் அவருக்குக் கொடுக்கவேண்டும். ஒருவன் வேறு ஒருவரிடத்தில் செலுத்தும் அன்பானது, அவன் தேவனிடத்தில் செலுத்துகிற அன்போடு போட்டியிடுவதற்கு அவன் இடங்கொடுக்கக்கூடாது.

12:31 பத்துக் கட்டளைகளில் மறுபாதி நமக்குக் கற்பிக்கிறது யாதெனில் ஒருவன் தன்னிடத்தில் அன்புகூருவதுபோல **பிறனிடத்திலும் அன்புகூர வேண்டும்** என்பதேயாகும். நம்மைக்காட்

டினும் நாம் தேவனிடத்தில் அதிகமாக அன்பு பாராட்டவேண்டும். நம்மைப்போல நமது அயல கத்தாரிடத்திலும் நாம் அன்பு பாராட்ட வேண்டும். அவ்வாறாயின், தேவனோடு கொண்டுள்ள பற்றினால் வாழ்கிற வாழ்க்கையே உண்மையாகக் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளப்படும்; அதனைத் தொடர்ந்து மற்றவர்களோடு பற்றுகொண்டிருக்கிற வாழ்க்கை கருத்திற்கொள்ளப்படும். பொருட் செல்வம் இங்கே குறிப்பிடப்படவில்லை. தேவன் முக்கியமானவர், மேலும் மனிதர்கள் முக்கியமானவர்கள்.

12:32,33 கர்த்தருடைய பதிலை அந்த வேத பாரகன் இதயபூர்வமாக ஏற்றுக் கொண்டான். மேலும், தேவனிடத்தில் பாராட்டுகிற அன்பும், பிறனிடத்தில் பாராட்டுகிற அன்பும் சமயச் சடங்குகளைக் காட்டிலும் மேன்மையானவை என்று போற்றுதற்குரிய தெளிவோடு அவன் அவருக்குப் பதிலுரைத்தான். சமயச் சடங்குகளை நிறைவேற்றி, தங்களுடைய பக்தியைக் காட்சிப் பொருளாக வெளிப்படுத்தும் மனிதர்கள் உள்ளார்ந்த நிலையில் அகத்தாய்மை அற்றவர்களாக வாழ ஏதுவுண்டு என்று அவன் அறிந்திருந்தான். மனிதனுடைய அகத்திலும் புறத்திலும் தேவன் ஒருவேரே இன்றியமையா இடத்தினைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என அவன் அறிக்கையிட்டான்.

12:34 குறிப்பிடத்தக்க வகையில் அந்த வேத பாரகன் பதிலுரைத்ததைக் கேட்ட இயேசு கிறிஸ்து, தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்கு அவன் தூரமானவன் அல்லன் என்று அவனிடத்தில் கூறினார். இறையரசின் உண்மையான குடிமக்கள் தேவனையோ, உடன்வாழ் மனிதர்களுையோ ஏமாற்றமாட்டார்கள். புறத்தோற்றத்தில் சிறப்பாகக் காணப்படும் சமயச்சடங்குகளைச் செய்து தங்களையும் அவர்கள் ஏமாற்றிக் கொள்ள மாட்டார்கள். தேவன் இருதயத்தைக் காண்கிறார் என அறிந்தவர்களாக, தங்களது பாவம் கழுவப்படுவதற்காகவும், அவருக்கு இன்ப மளிக்கும் வகையில் வாழ்வதற்குத் தேவையான பலத்தைப் பெறுவதற்காகவும் மனிதர்கள் அவரிடத்தில் செல்கின்றனர்.

இதற்குப் பிறகு, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து வைச் சிக்கவைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தூடன், விடையைக் குறிப்பாய்க் காட்டும் வினாவினை ஒருவரும் அவரிடத்தில் கேட்கத்துணியவில்லை.

ஓ. தாவீதின் குமாரன் தாவீதின் ஆண்டவர்
[12:35-37]

தாவீதின் குடிவழியிலே மேசியா தோன்றுவார் என்று வேதபாரகர் எப்பொழுதும் கற்பித்தனர். அது உண்மையாயினும் அதுவே முழு உண்மையாகாது. ஆகையால் ஆலயப் பிரகாரத்தில் அவரைச் சுற்றிலும் குழுமியிருந்தவர்களிடத்தில் ஒரு கேள்வியை இயேசு கிறிஸ்து எழுப்பினார். சங்கீதம் 110:1 வசனத்தில் வரவிருக்கிற மேசியாவைக் குறித்து தாவீது பேசுகையில் அவரைத் தனது ஆண்டவர் என்று குறிப்பிட்டான். அது எவ்வாறு ஆகும்? தாவீதின் குமாரனாகவும் அவனுடைய ஆண்டவராகவும் மேசியா ஒரே நேரத்தில் எவ்வாறு விளங்குவார்? அதனுடைய விடையை நாம் மிகத் தெளிவாக அறிவோம். மேசியாவே மனிதனாகவும் தேவனாகவும் இருக்கிறார். மனிதன் என்னும் அடிப்படையில் அவர் தாவீதின் குமாரன். ஆனால் தேவன் என்னும் அடிப்படையில் அவர் தாவீதின் ஆண்டவராகவும் இருக்கிறார்.

அநேக ஜனங்கள் அவருடைய உப தேசத்தை விருப்பத்தோடே கேட்டார்கள். அவர் கூறுவதன் கருத்தை அவர்களால் முற்றிலுமாகப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லையெனினும், அதனை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மனதாயிருந்தார்கள். ஆனால் பரிசேயரையும் வேதபாரகரையும் குறித்து ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. அவர்களது மௌனம் தீமை நிகழப்போகிறது என்பதற்கு அடையாளமாயிருந்தது.

ஓ. வேதபாரகருக்கு எதிரான எச்சரிப்பு
[12:38-40]

12:38,39 வெளித்தோற்றத்தில் வேதபாரகர் சமயப்பற்று மிக்கவராகக் காணப்பட்டனர். நீண்ட அங்கிகளை அணிந்துகொண்டு வலம்வர அவர்கள் அதிக ஆர்வம் உடையவராய் இருந்தனர். பொது மக்களிடத்திலிருந்து இது அவர்களை வேறுபடுத்தி, புனிதத் தன்மையுடையவர் போல காட்டிற்று. பொது இடங்களில் மற்றவர்கள் வந்தனம் செய்ய வேண்டுமென்று எதிர்பார்த்தனர். தற்புகழ்ச்சிக்காக ஏதேனும் ஒன்றைச் செய்து கொண்டேயிருந்தனர்! **ஜெப ஆலயங்களில்** மேன்மையான இடத்தை விரும்பினர். அப்படிப்பட்ட இடம் அவர்களது தெய்வீக சுபாவத்தை வெளிப்படுத்தும் என்று நினைத்துக்கொண்டனர் போலும். மத சம்பந்தமான காரியங்களில் முதன்மையான இடத்தை அவர்கள் நாடியது மட்டு

மின்றி, சமுதாயத்திலும் சிறப்பான இடத்தை நாடினர். **விருந்துகளிலும்** கூட அவர்கள் முதன்மையை விரும்பினர்.

12:40 உள்ளத்தில் அவர்கள் பேராசை உடைய வராயும், நேர்மையற்றவராயும் இருந்தனர். விதவைகளுடைய சொத்துக்களை அபகரித்து தங்களுடைய செல்வத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டனர். பணம் தேவனுக்குரியது என்று சொல்லி அவர்களுடைய பிழைப்பிற்குத் தேவையானவற்றையும் இந்த மனிதர்கள் பறித்துக்கொண்டனர்! பகட்டான வார்த்தைகளால் **நீண்ட ஜெபங்களை** அவர்கள் ஏற்றடுத்தனர் - அவர்களது ஜெபம் வெறும் வார்த்தைகளாகவே இருந்தன. சுருங்கக் கூறின் அவர்கள் விரும்பியவை: தனித்தன்மை (நீண்ட அங்கிகள்); தற்புகழ்ச்சி (வந்தனங்கள்); தனிச்சிறப்பு (நல்ல இருக்கைகள்); முன்னுரிமை (முதன்மையான இடங்கள்); சொத்துக்கள் (விதவைகளின் வீடுகள்); மாய்மாலமான பக்தி (நீண்ட ஜெபங்கள்).

ஓள. விதவையின் இரண்டு காசுகள்

[12:41-44]

வேதபாரகரின் பேராசைக்கும் இந்த விதவையின் பயபக்திக்கும் உள்ள வேறுபாடு இங்கு மிகத் தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அவர்களோ விதவைகளின் வீட்டைச் சூறையாடினர்; இந்த விதவையோ தன்னிடத்தில் **உண்டாயிருந்த தெல்லாம் போட்டுவிட்டாள்**. கர்த்தரின் சர்வஞானத்தை இந்த நிகழ்ச்சி வெளிப்படுத்துகிறது. பல செல்வந்தர்கள் ஆலயத்தின் **காணிக்கைப் பெட்டியில்** மிகுதியான பணத்தைப் போடுகிறதை அவர் கண்டார். அவர்கள் செலுத்துகிற காணிக்கைகள் தியாகமாகக் கருதப்படுவதற்குத் தகுதியற்றவை. அவர்கள் **தங்களுடைய பரிபூரணத்திலிருந்து போட்டார்கள்**. அவள் போட்ட இரண்டு காசுகள் ஜீவனத்துக்குத் தேவையானது என்று அறிந்தவராக அவள் எல்லாரிலும் **அதிகமாய்ப் போட்டாள்** என்று அவர் அறிவித்தார். பணத்தின் மதிப்பைப் பொருத்தமட்டில் அவள் இட்டது கொஞ்சமேயாகும். நமது நோக்கம், நமது செல்வம் மற்றும் மீதிக் கையிருப்பு இவற்றைக் கொண்டே நாம் கொடுப்பதைக் கர்த்தர் கணக்கிடுகிறார். சிறிதளவு சொத்து உடையவர்களாயிருந்தாலும், அவருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற பெரிதான நாட்டம் உடையோருக்கு இந்த நிகழ்ச்சி மிகுந்த உற்சாகத்தைத் தருகிறது.

அந்த விதவையின் மாதிரியைப் பின்பற்றாமல், எவ்வாறு அவளுடைய செயலை நாம்

வியந்து போற்றக் கூடும்; இயேசு கிறிஸ்து அவளைப் பற்றி கூறிய தீர்ப்பை எவ்வாறு நாம் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடும்! நாம் எதை விசுவாசிக்கிறோம் என்று அறிக்கை செய்கிறோமோ அதை உண்மையாகவே விசுவாசிப்போம் என்றால், அவள் என்ன செய்தாளோ அதையே நாமும் செய்வோம். எல்லாம் கர்த்தருடையது என்றும், எல்லாவற்றையும் பெற்றுக்கொள்ள அவர் தகுதியுடையவராக இருக்கிறார் என்றும், எல்லாவற்றையும் அவரே உடையவராக இருக்க வேண்டும் என்றும் உறுதி பூண்டவளாக அவள் விளங்கியதை அவளுடைய செயல் வெளிப்படுத்தியது. தன்னுடைய பிற்கால வாழ்க்கைக்காக எதையும் அவள் சேர்த்துவைக்காததைக் குறித்து, பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்கள் அவளைக் குறை கூறுவார்கள். முன்னறிவும் மதிநுட்பமும் அற்றவளாக அவள் இருந்தாள் என்பதை இது காட்டுகிறதா? அவ்வாறுதான் மனிதர்கள் கூறுவார்கள். ஆயின் இதுவே விசுவாச வாழ்க்கையாகும். எல்லாவற்றையும் கர்த்தருடைய பணிக்கென செலவழித்து விட்டு எதிர்காலத்திற்காக அவரையே நம்பியிருத்தல் விசுவாச வாழ்க்கையாகும். முதலாவது தேவனுடைய ராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுங்கள், அப்பொழுது இவைகளெல்லாம் உங்களுக்குக் கூடக்கொடுக்கப்படும் என்று அவர் வாக்களித்துள்ளாரே? (மத்தேயு 6:33).

இது முற்போக்கா? புரட்சிகரமானதா? கிறிஸ்துவின் போதனைகள் முற்போக்குடையதாகவும் புரட்சிகரமானதாகவும் இருப்பதை அறிந்து கொள்ளவில்லையெனில், அவருடைய ஊழியத்தின் முக்கியத்துவத்தை நாம் தவறவிட்டவர்களாகக் காணப்படுவோம்.

6. அடிமையின் ஒலிவமலை போதனைகள்

[அதி. 13]

அ. தேவாலயம் அழிக்கப்படுவதைக் குறித்து இயேசு கிறிஸ்து வருமுன் உரைத்தல் [13:1,2]

13:1 தமது இறப்பிற்கு முன்னர் கடைசி முறையாக இயேசு கிறிஸ்து **தேவாலயத்தை** விட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்றபோது **அவருடைய சீடர்களில் ஒருவர்** அவ்வாலயத்தின் கம்பீரமான தோற்றத்தையும் அதனுடைய சுற்றுப்புறத்தின் சிறப்பக்கலையின் சிறப்பையும் எடுத்துக் கூறி அவருடைய ஆர்வத்தை எழுப்பிவிட முயன்றார். மிகப்பெரிய கற்களைக்கொண்டு எழுப்பப்பட்ட அந்த ஆலயத்தின் சிறப்பக்கலையின் மேன்மையைக் குறித்த எண்ணம் சீடர்களின் உள்ளங்களை ஆட்கொண்டிருந்தது.

13:2 இவையாவும் விரைவில் அழிக்கப்பட்டுப் போகும் என்று இரட்சகர் அவர்களுக்குச் சுட்டிக் காட்டினார். கி.பி.70 -இல் ரோமப் படை எருசலே மின் மீது போர்தொடுக்கும்போது ஒரு கல்லின் மீது ஒரு கல் இராதபடி எல்லாம் இடிக்கப்படும். மறைந்துபோகிற நிழலைப்போன்ற இந்தப் பொருட்களைக் குறித்து நீங்கள் சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பதென்ன?

ஆ. இன்னல்களின் தொடக்கம் [13:3-8]

ஒலிவமலையின் மீது அமர்ந்தவராக அவர் ஆற்றிய உரையின்போது, நடக்கப்போகிற இன்றியமையாத நிகழ்ச்சிகளைக் குறித்துச் சீடர்களின் கவனத்தைத் திசைதிருப்பினார். அவர் முன்னுரைத்தவற்றில் சில கி.பி.70 -இல் எருசலேம் அழிக்கப்படுவதை சித்தரித்தன. பெரும்பாலானவை உபத்திரவ காலத்தையும் கடந்து, கிறிஸ்து வல்லமையோடும் புகழ்ச்சியோடும் திரும்பவும் இப்புவிக்கு வரும் நாட்களைக் குறித்தவையாகும். அவர் ஆற்றிய உரையில் காணப்பட்ட பொன்மொழிகள் எக்காலத்திலும் வாழும் விசுவாசிகள் அனைவருக்கும் ஏற்புடையது. அவையாவன: (1) எச்சரிக்கையாயிருங்கள் (வசனம் 5,23,33); (2) கலங்காதேயுங்கள் (வசனம் 7); (3) நிலைத்து நில்லுங்கள் (வசனம் 13); (4) வேண்டிக்கொள்ளுங்கள் (வசனம் 18,33); (5) விழித்திருங்கள் (வசனம் 9,33,35,37).

13:3,4 பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான், அந்திரேயா ஆகிய சீடர்களுடைய கேள்வியே இயேசு கிறிஸ்துவின் சொற்பொழிவிற்குக் காரணமாயிற்று. ஆலயம் எப்பொழுது இடிக்கப்படும்? முன்னுரைக்கப்பட்ட இவை நிறைவேறுவதற்கு முன்னர் நடக்கும் அடையாளம் என்ன? பின்னர் உபத்திரவ காலத்தில் கட்டப்படவிருக்கும் ஆலயம் இடிக்கப்படப்போவதைக் குறித்த செய்தியும் கர்த்தருடைய பதிலில் அடங்கியிருந்தது. அவருடைய இரண்டாவது வருகைக்கு முன்னர் அது நடக்கும்.

13:5,6 தன்னை மேசியா என்று கூறி, ஏமாற்று கிறவர்களால் அவர்கள் வஞ்சியாதபடி எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு கள்ள போதனைக் குழுவும் தனக்கென்று ஒவ்வொரு அந்திக் கிறிஸ்துவை உடையதாயிருப்பதுபோல, அநேக கள்ளக் கிறிஸ்துக்கள் தோன்றுவார்கள்.

13:7,8 இரண்டாவதாக, யுத்தங்களையும் யுத்தங்களின் செய்திகளையும் கேள்விப்படும் போது இதுவே உலகத்தின் முடிவுகாலம் என்று விளக்கம் அளிக்கக்கூடாது. இடைப்பட்ட காலம்

முழுவதும் உலக நாடுகளுக்கிடையே கடும்போராட்டம் இருக்கும். மேலும் மாபெரும் இயற்கைச் சீற்றங்கள் உண்டாகும் - பூமியதிர்ச்சிகள், பஞ்சங்கள், கலகங்கள். இவையாவும் பிரசவ வேதனையின் தொடக்கமாகும், இணையில்லாத வகையில் வேதனை எழும் காலத்திற்கு இவை முன்னோடியாகக் காணப்படும்.

இ. சீடர்கள் துன்புறுத்தப்படுதல் [13:9-13]

13:9 மூன்றாவதாக, கர்த்தருக்கென்று எவ்விதத் தயக்கமுமின்றி துணிவுடன் கூடிய சாட்சிகளாக விளங்குபவர்கட்கு உண்டாகும் பெரிதான சோதனைகளைக் குறித்து அவர் முன்னுரைத்தார். அவர்கள் சமய நீதிமன்றங்களிலும் சமுதாய நீதிமன்றங்களிலும் கடுமையாய் விசாரிக்கப்படுவார்கள்.

இந்தத் திருமறைப் பகுதி எல்லாக்காலத்து விசுவாசிகளுக்கும் பொருத்தமுடையதாயிருப்பினும், கிறிஸ்து உலகத்தை ஆளுவதற்காக வருமுன்னர் பூமியெங்கிலும் உள்ள அனைத்து நாடுகளுக்கும் நற்செய்தியை ஏந்திச் செல்லும் 144,000 யூத விசுவாசிகளைச் சிறப்பான முறையில் சுட்டிக்காட்டுவதாயிருக்கிறது.

13:10 இந்த வசனத்தைக்கொண்டு, விசுவாசிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதற்கு முன்னர் சகல ஜாதிகளுக்கும் (நாடுகளுக்கும்) சவிசேஷம் . . . பிரசங்கிக்கப்பட வேண்டும் என்று போதிக்கக்கூடாது. உலகெங்கிலும் நற்செய்தி பிரசங்கிக்கப்படவேண்டும்; ஒருவேளை அவ்வாறு பிரசங்கிக்கப்படவும் கூடும்; ஆனால் உலகம் முழுவதும் நற்செய்தி பிரசங்கிக்கப்பட்டே ஆகவேண்டும் என்று சொல்லுவது, திருமறையில் கூறாததைச் சொல்வதாகிவிடும். தம்முடைய பரிசுத்த மக்களுக்காக கிறிஸ்து வருவதற்கு முன்னர் எந்தவொரு தீர்க்கதரிசனமும் நடைபெற வேண்டிய கட்டாயம் இல்லை. அவருடைய வருகை எத்தருணத்திலும் நிகழக்கூடும்!

13:11 அவருக்காக துன்புறுத்தப்படும் இறைப் பற்றாளர் நீதிமன்றங்களில் விசாரிக்கப்படும் போது, தங்களைக் காத்துக்கொள்வதற்கான தெய்வீக உதவிகளைப் பெறுவர். தங்களுக்காக வழக்காட அவர்கள் முன்னேற்பாடு எதையும் செய்யத் தேவையில்லை; ஒருவேளை அதற்கு நேரமிருக்காது. பரிசுத்த ஆவியானவர் தகுந்த சொற்களை அவர்களுக்குத் தருவார். இந்நாட்களில் நற்செய்தியை அறிவிப்பதற்கும், இறைச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்துவதற்கும் எவ்வித ஆயத்தமுமின்றி இருப்பதற்கு இந்த வாக்குறுதி

வையக் காரணம் காட்டக் கூடாது. ஆனாலும் இக் கட்டான தருணங்களில் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டவகையில் உதவி அருளப்படும் என்னும் வாக்குறுதியாக இது இருக்கிறது. தியாகிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதியேயன்றி இது பிரசங்கிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதன்று.

13:12,13 இரட்சகருக்கு உண்மையாக இருப்பவர்கள் மிக அதிக அளவில் காட்டிக்கொடுக்கப்படுதல், இக்கட்டு நாட்களில் ஏற்படக் கூடிய இன்னுமொரு இடுக்கண் ஆகும். குடும்பத்தின் உறுப்பினர்களே விசுவாசிகளைக் காட்டிக் கொடுப்பவர்களாகச் செயல்புரிவர். கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிரான அலை உலகமெங்கிலும் பரந்து காணப்படும். கர்த்தருக்காகத் தொடர்ந்து உண்மையாகத் திகழ்வதற்குத் துணிவு தேவை. ஆனால் முடிவுபுரியாத நிலைநிற்பவனே இரட்சிக்கப்படுவான். முடிவுவரை நிலைநிற்பதால் அவர்கள் நித்தியவாழ்வைப் பெறுவார்கள் என்பது இதன் பொருளன்று; அது தவறான சிவியே ஆகிவிடும். உண்மையுள்ள விசுவாசிகள் மட்டுமே உபத்திரவ காலத்தில் சரீர மரணம் அடையாமல் காக்கப்படுவார்கள் என்பதும் இதன் பொருளன்று. ஏனெனில் பலர் தங்களுடைய செங்குருதியால் தங்களுடைய சாட்சியை உறுதிப்படுத்துவர் என்று வேறு இடங்களில் படிக்கிறோமே. நிலைநிற்பதில் உண்மைத் தன்மையை வெளிப்படுத்தும் என்பதே இதன் பொருளாயிருக்கும். அதாவது உண்மையாக இரட்சிப்படைந்தவரின் குணப்பண்பாக அது விளங்கும்.

ஈ. மகா உபத்திரவ காலம் [13:14-23]

13:14-18 உபத்திரவ காலத்தின் மையப்பகுதியை 14 -ஆவது வசனம் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அதுவே மகா உபத்திரவ காலத்தின் தொடக்கமாகும். தானியேல் 9:27 -ஆம் வசனத்தை இதனோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதின் மூலமாக நாம் இதை அறிகிறோம். அந்தக்காலத்தில் மிகவும் அருவருப்பான சிலை எருசலேம் ஆலயத்தில் நிறுவப்படும். மனிதர்கள் அதனைத் தொழுது கொள்ளும் படி கட்டாயப்படுத்தப்படுவார்கள், இல்லையேல் கொன்றுபோடப்படுவர். மெய்யான விசுவாசிகள் மறுத்துரைப்பர் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஆலயத்தில் உருவச்சிலை நிறுவப்படுதல் மகா உபத்திரவம் தொடங்கியதற்கான அடையாளமாகும். திருமறையைப் படித்து விசுவாசிப்போர் யூதேயாவிலிருந்து ஓடிப்போக வேண்டும் என்று அறிவார்கள். தங்களுடைய சொந்த உடைமைகளைத் திரட்டிக்கொண்டு செல்வ

தற்கு நேரம் இருக்காது. கர்ப்பவதிகளும் பால் கொடுக்கும் தாய்மார்களும் மிகுந்த இடுக்கண்களுக்குள்ளாவார்கள். அது மாரிகாலமாக இருக்குமாயின், இன்னும் மிகுதியான இன்னல்கள் ஏற்படும்.

13:19 அந்த உபத்திரவம் இதுவரை நடந்திராததும், இனி நடக்காததுமாயிருக்கும். அதுவே மகா உபத்திரவ காலம். எல்லாக் காலங்களிலும் விசுவாசிகள் சந்திக்கக் கூடிய பொதுவான இன்னல்களைக் குறித்து இயேசு கிறிஸ்து இங்கே பேசவில்லை. அந்த உபத்திரவத்தின் தீவிரம் ஒப்பிடக் கூடாதபடி தனித்தன்மை வாய்ந்ததாயிருக்கும்.

உபத்திரவம் முதலாவதாக யூதர்களுக்கே உண்டாகும் என்பதைக் கவனியுங்கள். தேவாலயத்தைக் குறித்தும் (வசனம் 14-மத்தேயு 24:15-உடன் ஒப்பிடுக), யூதேயாவைக் குறித்தும் (வசனம் 14) நாம் வாசிக்கிறோம். அது யாக்கோபுக்கு இக்கட்டுக்காலம் (எரேமியா 30:7). இங்கே சபை குறிப்பிடப்படவில்லை. கர்த்தருடைய நாள் தொடங்கும் முன்னர் அது வானிற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் (1 தெச. 4:13-18; 1 தெச. 5:1-3 - ஆகிய பகுதிகளோடு ஒப்பிடுக).

13:20 அந்நாட்களில் தேவனுடைய கோபக் கலசம் உலகத்தின் மீது ஊற்றப்படும். அது இயற்கைச் சீற்றங்களும், பெருங்குழப்பமும், இரத்தம் சிந்துதலும் நிகழக்கூடிய காலமாயிருக்கும். அதிசயமான முறையில் பகற்கால வெளிச்சத்தின் நேரத்தை தேவன் குறைப்பார். அந்த அளவிற்குக் கொடுமையான கொலைகள் மிக அதிக அளவில் நடக்கும். அவ்வாறு தேவன் பகலின் அளவைக் குறைக்காவிடில் ஒருவராகிலும் உயிருடன் தப்பமாட்டார்கள்.

13:21,22 மகா உபத்திரவ காலத்தில் மீண்டும் கள்ளக் கிறிஸ்துக்கள் பெருகிக் காணப்படுவர். பாதுகாப்பைத் தருவேன் என்று கூறுகிற எவரையும் நோக்கி மனிதர்கள் திரும்பும் அளவிற்கு அவர்கள் நம்பிக்கையற்றவர்களாக இருப்பார்கள். ஆனால் கிறிஸ்து அமைதியாகவோ பறைசாற்றப்படாமலோ வரமாட்டார் என்பதை விசுவாசிகள் அறிவர். கள்ளக்கிறிஸ்துக்கள் பற்பல அதிசயங்களைச் செய்தாலும், தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள் வஞ்சிக்கப்படமாட்டார்கள். சாத்தானின் ஏவுதலினால் இவை நடைபெறுகின்றன என்று அவர்கள் அறிவார்கள்.

அற்புதச் செயல்கள் யாவும் தெய்வீக வல்லமையால் மட்டுமே நடைபெறுவதில்லை. இயற்

கையின் விதிகளுக்கு அப்பாற்பட்டு மனித சக்தி களையும் மீறிநடப்பவையே அற்புதச் செயல்கள் ஆகும். அவை சாத்தான், தூதர்கள், பிசாசுகள் ஆகியோரின் வேலைகளாகவும் இருக்கக் கூடும். பாவ மனிதன் சாத்தானால் வல்லமையடைந்து அதிசயச் செயல்களைச் செய்வான் (2 தெச. 2:9).

13:23 ஆகவே விசுவாசிகள் **எச்சரிக்கையா யிருக்கும்படி** அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

உ. கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகை [13:24-27]

13:24,25 அந்த உபத்திரவத்திற்குப் பின்பு, வானத்தில் திடுக்கிடச்செய்யும் குழப்பங்கள் ஏற்படும். பகலிலும் இரவிலும் பூமியை இருள் மூடிக்கொள்ளும். வானத்தின் நட்சத்திரங்கள் விழும், வானங்களிலுள்ள சத்துவங்களும் அசைக்கப்படும். (வானங்களிலுள்ள சத்துவங்கள் - விண் மீன்களை அதனதன் விண்வெளிப் பாதையில் நிலைத்திருக்கச் செய்யும் ஆற்றல்.)

13:26,27 பயத்தினால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட உலகினர், அதன் பின்னர் பூமிக்குத் திரும்பி வரும் மனித குமாரனைக் காண்பார்கள். அப் பொழுது நசுரேயனாகத் தாழ்மையுடன் வராமல், மகிமை நிறைந்த வெற்றி வீரராக அவர் வருவார். தேவ தூதர்களும், மகிமையடைந்த பரிசுத்த வான்களும் புடைசூழ அவர் **மேகங்களின் மேல்** வருவார். அவரது வருகையின் காட்சி மகா வல்லமையுள்ளதாயும், பிரகாசிக்கும் ஒளி பொருந்திய தாயும் விளங்கும். தாம் தெரிந்து கொண்டவர்களை, அதாவது அவரைக் கர்த்தரும் இரட்சகருமாக அந்த இக்கட்டுக் காலத்திலே ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் அனைவரையும் ஒன்று திரட்டும் படி அவர் தமது தூதர்களை அனுப்புவார். உலகின் ஒருமுனையிலிருந்து மறுமுனைவரை, அதாவது சீன நாட்டிலிருந்து கொலம்பியா வரையிலுமுள்ளவர்கள், அவருடைய வியத்தகு ஆயிரமாண்டு ஆட்சிக்காலத்தின் நன்மைகளை அனுபவிக்கக் கூடுவார்கள். அதே சமயத்தில் அவருடைய பகைஞர் யாவரும் அழிக்கப்படுவர்.

உஉ. அத்திர உவமை [13:28-31]

13:28 இஸ்ரவேல் நாட்டிற்கு அத்திரமரம் **அடையாளமாய்** (மாதிரியாய்) இருக்கிறது. தம்முடைய இரண்டாம் வருகைக்கு முன்னர் அத்திரமரம் **துளிர்விடும்** என்று இங்கே இயேசு கிறிஸ்து கற்பித்தார். 1948-இல் இஸ்ரவேல் என்னும் தனிநாடு தோன்றியது. அதனுடைய அளவிற்கு அப்பாற்பட்ட வகையில் இன்றைக்கு அது உலக விவகாரங்களில் தனது செல்வாக்கை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அது தன்னுடைய “கிளை

களில் துளிர்விட்டிருக்கிறது” என்பதை இது குறிக்கிறது. இன்னும் அங்கே கனி தோன்றவில்லை. மேசியாவை வரவேற்கிறதற்குரிய ஆட்கள் அங்கே இருக்கும்போதே அவர் திரும்ப வருவார். அதற்கு முன்னர் அங்கே கனிகள் காணப்படா.

13:29 இஸ்ரவேல் நாடு நிறுவப்பட்டு வளர்ச்சியடைகிறது. இஃது அரசர் **சமீபமாய் - வாசலருகே** இருக்கிறார்²¹ என்பதைக் காட்டுகிறது. அரசாள அவர் வரப்போவது இவ்வுளவு சமீபமாய் இருக்குமென்றால், திருச்சபைக்காக அவர் வரப்போவது எவ்வளவு சமீபமாய் இருக்கும்!

13:30 கிறிஸ்து இவ்வுலகில் இருந்த நாட்களில் வாழ்ந்த மனிதர்கள் உயிரோடு இருக்கும் காலத்திலேயே, இந்த அதிகாரத்தில் சொல்லப்பட்ட தீர்க்கதரிசன நிகழ்ச்சிகள் யாவும் நிறைவேறிவிட்டன என்பதே 30 -ஆவது வசனத்தின் பொருள் என்று பலர் நினைக்கின்றனர். ஆயின் அங்கு சொல்லப்பட்ட பல நிகழ்ச்சிகள் அப் பொழுது நிறைவேறவில்லை. முக்கியமாக 24-27 ஆகிய வசனங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறவில்லை. அத்திரமரமானது துளிர் விட்ட போது, அதாவது இஸ்ரவேல் நாடு 1948 - இல் உருவானபோது வாழ்ந்த மக்களை **இந்தச் சந்ததி** என்று குறிப்பிடுவதாகவும், அவர்களுடைய வாழ்நாட்காலத்திற்குள் கர்த்தரின் இரண்டாம் வருகை நிகழும் என்று வேறொரு சாரார் நம்புகின்றனர். நாம் முன்றாவது கருத்தினைச் சிறந்ததெனக் கருதுகிறோம். **இந்தச் சந்ததி** என்பது “இந்த இனம்” என்று பொருள்படும். அதாவது “அவநம்பிக்கையும், மேசியாவை வேண்டாம் என நிராகரித்த தன்மையும் கொண்ட யூத இனம்” என்பதே இதன் பொருளாகும். அத்தன்மையுடைய “இந்தச் சந்ததி” இன்னும் ஒழிந்து போகவில்லை. அந்த இஸ்ரவேல் நாடு முழுமையாக தொடர்ந்து நிலைத்திருப்பதோடு கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மீது ஆழமான பகையுணர்ச்சியும் கொண்டிருந்தது. அந்த நாடும் அந்த நாட்டின் இப்பண்பும் அவருடைய இரண்டாம் வருகை மட்டும் தொடரும் என்றே இயேசு கிறிஸ்து முன்னுரைத்தார்.

13:31 தாம் உரைத்த ஒவ்வொரு தீர்க்கதரிசனமும் நிச்சயமாய் நிறைவேறும் என்று நம்முடைய கர்த்தர் இங்கு வலியுறுத்தியுள்ளார். வளிமண்டல **வானமும்**, திரள் விண்மீன்கள் அடங்கிய **வானமும் ஒழிந்துபோம்**. இந்தப் **பூமியும்** கூட அற்றுப்போய்விடும். ஆனால் அவர் பேசிய ஒவ்வொரு சொல்லும் நிறைவேறும்.

**எ. அந்த நாளும் நாழிகையும் அறியப்
படாதவை [13:32-37]**

13:32 “அந்த நாளையும் நாழிகையையும் பிதா ஒருவர் தவிர மற்றொருவனும் அறியான், பரலோகத்திலுள்ள தூதர்களும் அறியார்கள், குமாரனும் அறியார்” என்று இயேசு கூறினார். இயேசு கிறிஸ்து சாதாரண மனிதனே ஆவார் என்றும், நம்மைப்போல குறைந்த அறிவுடையவர் எனவும் மெய்ப்பிக்க நற்செய்தியின் பகைஞர் இந்த வசனத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர் என்பதை யாவரும் அறிவர். சில கபடற்ற விசுவாசிகளும் தவறாக வழிநடத்தப்பட்டவர்களாக, இயேசு கிறிஸ்து தமது தனிச்சிறந்த தெய்வீக இயல்புகள் யாவற்றையும் விட்டுவிட்டு வெறுமையாய் ஒரு மனிதனாகவே இப்புவிக்கு வந்தார் என்பதை விளக்கிக் கூற இவ்வசனத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

இவ்விரு விளக்கங்களும் தவறானவை. இயேசு கிறிஸ்து தேவனாகவும் மனிதனாகவும் இருந்தார்; இருக்கவும் செய்கிறார். தேவனுடைய அனைத்துத் தனிச்சிறப்பு இயல்புகளையும் அவர் கொண்டிருந்தார். மேலும் பூரண மனிதருடைய பண்புகளையும் அவர் உடையவராயிருந்தார். அவருடைய தெய்வீகம் அவருடைய மாம்ச சரீரத்தில் மறைக்கப்பட்டிருந்தது உண்மையே. ஆயினும் அவரிடத்தில் தெய்வீகம் நிலைகொண்டிருந்தது. அவர் பூரண தேவனாக இல்லாத நேரம் என்று ஒரு நேரம் இருந்ததில்லை.

அவ்வாறாயின், அவருடைய இரண்டாம் வருகையின் நேரத்தை அவர் அறியாதிருக்கிறார் என்று கூறப்பட்டுள்ளதே, அதன் பொருள் யாது? யோவான் 15:15 -இல் இதற்கான திறவுகோலைக் காண்கிறோம். “. . . ஊழியக்காரன் தன் எஜமான் செய்கிறதை அறியமாட்டான் . . .” ஒரு நிறைவான ஊழியக்காரர் என்னும் நிலையில் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து அவருடைய வருகையின் நேரத்தைப் பற்றி அறியவில்லை (யோவான் 12:50; 17:8). தேவன் என்ற நிலையில் அவர் அறிவார் என்பதில் எவ்விதச் சந்தேகமுமில்லை. ஆனால் ஊழியக்காரர் என்ற நிலையில் அதை மற்றவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தத் தக்கபடி அவர் அதை அறியவில்லை. இதனை ஜேம்ஸ் H. புருக்ஸ் என்பார் கீழ்க்காணும் வண்ணம் விளக்குகிறார்:

இங்கே நம்முடைய கர்த்தரின் தெய்வீக சர்வஞானம் மறுத்துரைக்கப்படவில்லை. மாறாக, மனித மீட்பின் செயல் திட்டம் இங்கே வலியுறுத்திக் கூறப்படுவதையே காண்கிறோம். “பிதா

வானவர் தம்முடைய ஆதீனத்திலே வைத்திருக்கிற காலங்களையும் வேளைகளையும் அறிகிறது” இயேசுகிறிஸ்துவுக்குரியதன்று (அப். 1:7). தாம் மீண்டும் வரப்போவதை அவர் அறிவார். அவருடைய இரண்டாம் வருகையைக் குறித்து அவர் அடிக்கடி பேசினார். ஆயின் எந்த நாளில் அது நிறைவேற வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கும் செயல் குமாரன் என்னும் அவருடைய அலுவலில் உட்படாது. ஆகவே தம்மைப் பின்பற்றுவோர் எப்பொழுதும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதற்கும் விருப்பத்தோடு காத்திருப்பதற்கும் இலக்காக அந்நிகழ்ச்சியை அவர் வெளிப்படுத்தாமல் வைத்திருந்தார்.²²

13:33-37 கர்த்தருடைய வருகையை முன்னிட்டு எச்சரிக்கை உடையவர்களாகவும் ஜெபிக்கிறவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்னும் அறிவுரையோடு இந்த அதிகாரம் முடிவடைகிறது. நியமிக்கப்பட்ட நேரத்தை அறியாத காரணத்தினால் நாம் விழிப்புள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

அனுதின வாழ்விலும் இது போன்ற சூழ்நிலை ஏற்படுவது இயற்கையே. ஒரு மனிதன் தன்னுடைய வீட்டைவிட்டு வெகு தொலைவு பயணம் மேற்கொள்ளுகிறான். அவன் தன்னுடைய ஊழியக்காரனுக்குப் பல கட்டளைகளைக் கொடுக்கிறான், தான் திரும்பிவருவதை எதிர்நோக்கியிருக்கும்படி காவல்காரனிடத்தில் சொல்லிச் செல்கிறான். பயணம் மேற்கொள்கிற மனிதனோடு இயேசு கிறிஸ்து தம்மை இங்கே ஒப்பிடுகிறார். அவர் இரவில் எந்த நேரத்திலும் வரக்கூடும். அவருடைய ஊழியக்காரர்களாகிய இரவு நேரக் காவல்காரர் தூங்குகிறவர்களாக காணப்படக் கூடாது. ஆகவே அவர் தமது மக்கள் அனைவரிடமும், “விழித்திருங்கள்” என்று சொல்லிச் சென்றிருக்கிறார்.

**7. அடிமையின் பாடுகளும் மரணமும்
[அதி. 14,15]**

**அ. இயேசு கிறிஸ்துவைக்
கொலைசெய்வதற்கான திட்டம் [14:1,2]**

அன்று அந்தக் கொடுமான வாரத்தின் புதன் கிழமை. இன்னும் இரண்டு நாட்களில் பஸ்கா பண்டிகை வரவிருந்தது. புனிப்பில்லா அப்பய் பண்டிகை ஏழு நாட்கள் தொடர்ந்து கொண்டாடப்படும், அதன் முதல் நாளே இந்தப் பஸ்கா பண்டிகை. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை அழிக்க யூத சமயத்தலைவர்கள் திட்டமிட்டிருந்

தனர். ஆயினும் இயேசு கிறிஸ்துவைத் தீர்க்க தரிசி என்று பொது மக்களில் பலர் இன்னும் கருதிக்கொண்டிருந்த காரணத்தினால் பண்டிகை நாட்களில் அவரைக் கொலைசெய்ய விரும்பவில்லை.

பிரதான ஆசாரியரும் வேதபாரகரும் பண்டிகை நாட்களில் அவரைக் கொலை செய்யக் கூடாது என்று தீர்மானித்திருந்த போதும், தெய்வீகத் திட்டம் அவர்களது திட்டத்தைப் புறக்கணித்தது. தேவனுடைய பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டி அதே பண்டிகை சமயத்தில் கொலை செய்யப்பட்டார் (மத்தேயு 26:2 - ஐக்காண்க).

ஆ. பெத்தானியாவில் இயேசு கிறிஸ்து அபிஷேகிக்கப்படுதல் [14:3-9]

நகைக்கடைக்காரர் கறுப்பு நிற வெல்வெட்டுணியின் மீது இரத்தினக் கல்லை வைப்பது போல, தூய ஆவியானவரும் அவருடைய ஏவுதலைப் பெற்ற இந்நூல் ஆசிரியர் மாற்குவும், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பால் அன்புகொண்ட ஒரு பெண்மணியின் சூடரொளி வீசும் செயலை, சமயத்தலைவர்களும் யூதாசும் தீட்டிய இருளார்ந்த சதித்திட்டத்திற்கு இடையே, அழகுப் பொலிவுடன் திறம்பட எடுத்து இயம்பியுள்ளனர்.

14:3 இரட்சகரை மேன்மைப்படுத்தும் வகையில், ஒருவேளை குஷ்டரோகியாயிருந்த சீமோன் தான் குணப்படுத்தப்பட்டதற்கான நன்றியறிதலின் காரணமாக விருந்து ஒன்றிற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கக்கூடும். ஆங்கு, பெயர் கூறப்படாத பெண்ணொருத்தி விலையேறப்பெற்ற நறுமணத்தலைத்தினால் இயேசு கிறிஸ்துவின் தலையில் தாராளமாய் அபிஷேகம் செய்தாள். (பெரும்பாலும் அப்பெண் பெத்தானியாவைச் சேர்ந்த மரியாளாக இருக்கக்கூடும், யோவான் 12:3).

14:4,5 அங்கு வருகை புரிந்த விருந்தினர்களில் சிலர் இச்செயலை மிகப்பெரிய வீண் செலவு என்று எண்ணினார்கள். அவளை ஊதாரி என்றும், எதைக்குறித்தும் அக்கறையற்றவள் என்றும் அவர்கள் குறைகூறினர். அதனை அவள் விற்று அந்தப் பணத்தை ஏன் தரித்திரருக்குக் கொடுக்கக் கூடாது? (முந்நூறு பணம் என்பது ஓர் ஆண்டில் ஒருவர் பெறக்கூடிய கூலிக்குச் சமம்.) ஒரு மனிதன் தன்னுடைய ஓர் ஆண்டு வாழ்க்கையைக் கர்த்தருக்குக் கொடுப்பது வீண்செலவு என்று இன்றைய நாட்களிலும் மனிதர்கள் நினைக்கின்றனர். ஒருவன் தன்னுடைய வாழ்

நாள் முழுவதையும் கர்த்தருக்குக் கொடுப்பானாயின் அது எவ்வளவு பெரிய வீண்செலவு என்று அவர்கள் கருதுவார்கள்!

14:6-8 அவர்களுடைய முறுமுறுப்பைக் கர்த்தர் கடிந்து கொண்டார். தன்னுடைய இரட்சகருக்குப் பாராட்டைத் தெரிவிப்பதற்குக் கிடைத்த பொன்னான சந்தர்ப்பத்தை அவள் பயன்படுத்திக் கொண்டாள். வறியவரைக் குறித்து அவ்வளவு அக்கறை கொள்பவர்களெனில், தரித்திரர் எப்பொழுதும் அவர்களோடு இருந்தனர்; எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் அவர்களால் உதவிசெய்ய முடியும். ஆனால் கர்த்தரோ கூடியவிரைவில் மரணம் அடைந்து அடக்கம் பண்ணப்பட்டபோகிறார். அந்தப் பெண்மணியோ தனக்குக் கிடைத்த அரிய சந்தர்ப்பத்தில், தனது அன்பை வெளிப்படுத்தினாள். இறந்த பிறகு அவருடைய உடலை அவளால் கவனித்துக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே அவர் உயிரோடிருக்கும் நேரத்திலேயே தனது அன்பை அவள் வெளிப்படுத்திக் காட்டினாள்.

14:9 அந்த நளத தலைத்தின் நறுமணம் நமது தலைமுறைக்கும் இறங்கி வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. உலகம் முழுவதும் அவள் நினைவுகூரப்படுவாள் என்று இயேசு கிறிஸ்து கூறினார். நற்செய்தி நூல்களின் வாயிலாக அவள் நினைவுகூரப்படுகிறாள்.

இ. யூதாசின் சூது [14:10,11]

அப்பெண்மணி கர்த்தருக்குப் பெரும் விலை மதிப்பைக் கொடுத்தாள். அதற்குமாறாக, யூதாஸ், அவரை மிகக்குறைவாக மதிப்பிட்டான். குறைந்தது ஓராண்டாவது அவன் கர்த்தருடன் வாழ்ந்திருப்பான். அவரிடமிருந்து அவன் பெற்றது யாவும் அவருடைய தயவுள்ள செயல்களே யாகும். ஆனால் இப்பொழுதோ அவன் பிரதான ஆசாரியருக்கு உடந்தையாக கள்ளனைப்போன்று பதுங்கிச் சென்றுவிட்டான். மேலும் அவர்களிடம் அவரைக் காட்டிக்கொடுப்பதாகவும் உறுதி அளித்தான். அவனுடைய கூற்றை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொண்ட அவர்கள் அவனுடைய வஞ்சகச் செயலுக்குக் கூலி கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டனர். இனி அவன் செய்ய வேண்டிய தெல்லாம், காட்டிக்கொடுப்பதற்காகத் திட்டம் தீட்ட வேண்டியதுதான்.

ஈ. பஸ்கா ஆயத்தப்படுத்தப்படுதல் [14:12-16]

நடந்த நிகழ்ச்சிகளை நம்மால் வரிசைப்படுத்திக் கூறுவது கடினம். இப்பொழுது பஸ்கா வாரத்தின் வியாழக்கிழமைக்கு வந்துவிட்டோம். காலம்

காலமாக கடைப்பிடிக்கப்பட்ட பஸ்கா பண்டிகை இத்துடன் முடிவடையக் கூடிய உச்ச நிலைக்கு வந்துவிட்டதைச் சீடர்கள் கொஞ்சமும் அறிய வில்லை. எங்கே பஸ்கா பண்டிகையைக் கைக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கான ஆலோசனையைக் கர்த்தரிடம் அவர்கள் கேட்டனர். அவர் தமது சீடர்களில் இருவரை எருசலேம் நகருக்குள் அனுப்பினார். **அங்கு ஒரு மனிதன் தண்ணீர்க் குடம் சுமந்து வருவான்**, அவன் உங்களைத் தகுந்த வீட்டிற்கு வழிநடத்துவான் என்று கட்டளையும் கொடுத்து அனுப்பினார். (பொதுவாக பெண்களே தண்ணீர்க் குடத்தைச் சுமந்து செல்வார்கள். ஆண்கள் தண்ணீர்க் குடம் சுமந்து செல்வது அரிது.) அந்த வீட்டு ஈஜமானிடம், தம் சீடர்களுடன் போதகர் பஸ்காவைப் பூசிக்கிறதற்குத் தகுதியான இடத்தைக் காட்டும்படி அவர்கள் கேட்க வேண்டும்.

இவ்விதமாகக் கர்த்தர் கட்டளை கொடுத்தது நமக்கு வியப்பளிக்கிறது. மனிதர்களுக்கும், உடமைப் பொருள்களுக்கும் அவரே ஏகாதிபத்திய மன்னராக விளங்குகிறார். அவருடைய சொற்கேட்டு தங்களுடைய உடைமைகளையும் தங்களையும் அவருடைய அதிகாரத்திற்குக் கீழாக ஒப்புவிப்பதைக் காணும்போது நாம் மிகுந்த ஆச்சரியமடைகிறோம். நம்முடைய வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு அறைக்குள்ளாகவும் அவர் உடனடியாக நுழைவதற்கு ஏற்றவண்ணம் நாம் விளங்குவோமாயின் அது எத்தனை நல்லது!

உ. தாம் காட்டிக்கொடுக்கப்படுவதைக் குறித்து இயேசுகிறிஸ்து வருமுன் உரைத்தல் [14:17-21]

அன்றைய தினம் சாயங்காலமானபோது ஆயத்தமாக்கப்பட்ட மேலறைக்குத் தமது சீடர்களுடன் இயேசு கிறிஸ்து வந்தார். அவர்கள் சாய்ந்த வண்ணம் அமர்ந்து உணவு உண்டையில், சீடர்களில் ஒருவன் தம்மைக் காட்டிக் கொடுக்கப்போவதாக அறிவித்தார். தங்களுடைய இயல்பின்படி தங்களுக்குள் பொல்லாங்கான உள்பாங்கு உண்டென்பதை அவர்கள் யாவரும் உணர்ந்தனர். சுயத்தை நம்பாத நல்ல தன்மையினால் ஒவ்வொருவரும் தான் குற்றவாளியோ என்று கேட்டனர். அவர்களுடைய கேள்விகளுக்கு விடைபகர்ந்த இயேசு கிறிஸ்து, தன்னுடன் கறிச்சாற்றில் அப்பத்தைத் தோய்க்கிறவனே குற்றவாளி என்று கூறினார். அதாவது அப்பத்தில் ஒரு துண்டை யாருக்கு அவர் கொடுப்பாரோ அவனே காட்டிக்கொடுப்பான். தம்மைக் குறித்து முன் உரைத்தபடியே மனித குமாரன்

மரணத்தை நோக்கிச் செல்கிறார், ஆனால் அவரைக் காட்டிக்கொடுப்பவனுடைய அழிவு மிகவும் கொடுமானதாயிருக்கும் என்றும் அவர் தொடர்ந்து கூறினார். **அந்த மனிதன் பிறவாதிருந்தானால் அவனுக்கு நலமாயிருக்கும்.**

ஊ. முதலாம் கர்த்தருடைய பந்தி [14:22-26]

14:22-25 அப்பத்தை வாங்கினபின்பு யூதாஸ் இருளுக்குள் சென்றுவிட்டான் (யோவான் 13:30). அதற்குப் பின்பு கர்த்தருடைய பந்தி என்று நாம் அறிந்திருக்கிற செயலை இயேசு கிறிஸ்து நிறுவினார். அதனுடைய பொருள் மூன்று சொற்களினாலே அழகுற சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது: (1) அவர் **எடுத்தார்** - அவர் எடுத்த மனித நிலைமை; (2) அவர் **பிட்டார்** - சிலுவையின் மீது கூடியவிரைவில் அவர் பிட்கப்படப் போகிறார்; (3) அவர் **கொடுத்தார்** - அவர் தம்மையே நமக்காகக் கொடுத்தார்.

அவர் ஒப்புக்கொடுத்த சரீரத்தை அப்பமும்; அவர் சிந்திய **இரத்தத்தைப் பாத்திரமும்** சுட்டிக் காட்டுகின்றன. தமது இரத்தத்தினாலே புதிய உடன்படிக்கையை அவர் உறுதிசெய்தார். அவர் தமது ராஜ்யத்தை இப்புவிவில் நிறுவும்படி மீண்டும் வரும்வரை, அவர் கொண்டாடும் திருவிழா ஏதுமில்லை.

14:26 அத்தருணத்தில் அவர்கள் ஒரு **ஸ்தோத்திரப் பாடலைப்** பாடினார்கள். சங்கீதம் 113 முதல் 118 வரையுள்ள ஸ்தோத்திரப் பாடல்களில் ஒரு பகுதியை அவர்கள் பாடியிருக்கக் கூடும். பின்னர் எருசலேம் நகரை விட்டுப் புறப்பட்டு, கிதரோன் ஆற்றைக் கடந்து **ஒலிவ மலைக்குச்** சென்றனர்.

எ. பேதுருவின் தன்மன்பிக்கை [14:27-31]

14:27,28 அடுத்த சிலமணி நேரத்திற்குள்ளாக, அவர்கள் எல்லாரும் அவருடைய சீடர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள வெட்கப்படவும் அஞ்சவும் செய்வார்கள் என்று கூறி நமது இரட்சகர் போகும் வழியிலே அவர்களை எச்சரித்தார். அது சகரியா முன் உரைத்தது போலவே நடக்கும்; **மேய்ப்பன் வெட்டப்படுவார், ஆடுகள் சிதறடிக் கப்படும்** (சகரியா 13:7). ஆயினும் அவர்களைத் தாம் கைவிடப் போவதில்லை என்று கிருபையாக வாக்களித்தார். அவர் உயிருடன் எழுந்த பின்பு, அவர்களுக்காக அவர் **கலிலேயாவில்** காத்துக் கொண்டிருப்பார்.

14:29,30 கர்த்தரை மறுத்துரைக்கும் எண்ணம் **பேதுருவின்** உள்ளத்தில் சீற்றத்தைக்

கொண்டு வந்தது. மற்றவர்கள் ஒருவேளை மறுத்துரைக்கலாம். ஆனால் அவர்? - ஒருக்காலும் மாட்டார்! 'ஒருக்காலும் மாட்டேன்' என்று பேதுரு கூறியதை 'விரைவில்' என்று இயேசு கிறிஸ்து திருத்தினார். சேவல் இரண்டுதரம் கூவுகிறதற்கு முன்னே பேதுரு மூன்றுதரம் இரட்சகரை மறுத்துரைப்பார்.

14:31 "அது பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாதது" என்று கத்திய பேதுரு, "நான் உம்மை மறுதலிப்பதற்கு முன் மரித்துப்போவேன்!" என்று தொடர்ந்து கூறினார். பேதுரு மட்டுமின்றி மற்ற அனைவரும் அவ்வாறே உரக்கப்பேசி மார்தட்டிக் கொண்டனர். எல்லாரும் துடுக்காக, தன்னம்பிக்கையோடு உறுதி கூறினர். இதனை நாம் மறந்துவிடலாகாது. ஏனெனில் அவர்களினின்று நாமும் வேறுபட்டவர்கள் அல்லவே. நமது இருதயத்தின் கோழைத் தனத்தைப் பற்றியும், பலவீனத்தைக் குறித்தும் நாம் அறிந்திருக்க வேண்டும்.

ஏ. கெத்செமனேயில் கடும் வேதனை [14:32-42]

14:32 இருள் கவ்வியது. வியாழன் முடிவடைந்து, வெள்ளிக்கிழமை காலை யை நோக்கி நேரம் நகர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. கெத்செமனே என்று சொல்லப்பட்ட வேலி அமைக்கப்பட்டிருந்த ஓரிடத்திற்கு அவர்கள் வந்தார்கள். அதன் நுழைவாயிலின் அருகே கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து எட்டுச் சீடர்களை விட்டுவிட்டு உள்ளே சென்றார்.

14:33,34 பேதுருவையும் யாக்கோபையும் யோவானையும் தம்மோடு அழைத்துக்கொண்டு அவர் தோட்டத்தின் உள்ளே சென்றார். அங்கே, அவர் நமக்காக பாவநிவாரண பலியாக ஆகப் போவதை எதிர்பார்த்தவராக, அவருடைய தூய ஆத்துமா பாரத்தால் அழுத்தப்படுவதை உணர்ந்தார். பாவமற்றவராகிய அவர் எப்படிப்பட்ட அனுபவத்தைப் பெற்றார் என்பதை நம்மால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியவில்லை. மூன்று சீடர்களையும் அங்கே இருக்கும்படியாகவும், விழித்திருக்கும்படியாகவும் கூறி அவர்களை விட்டுச் சற்று அப்புறம் தோட்டத்திற்குள் தனியாகச் சென்றார். அவ்வாறே நம்முடைய பாவங்களுக்கான ஆக்கினையைச் சுமந்தவராக அவர் சிலுவைக்குத் தனியாகச் செல்லுவார்.

14:35 கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து தரையிலே விழுந்து தேவனிடத்தில் மன்றாடுவதைக் காணும்போது நாம் அதிசயிக்கிறோம், திகிலடைகிறோம். தம்மால் சிலுவைக்குச் செல்ல முடியாது என்று அவர் காரணம் கூறுகிறாரோ? இல்லவே

இல்லை; அவர் இவ்வுலகிற்கு வந்ததன் நோக்கம் அதுதானே. முதலாவதாக, அந்த வேளை தம்மை விட்டு நீங்கிப்போகக் கூடுமானால் அது நீங்க வேண்டுமென்று வேண்டினார். அவருடைய மரணம், அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவை நடைபெறாமல் பாவிகள் இரட்சிப்படைவதற்கு வேறு வழி ஏதேனும் இருந்தால் தேவன் அதை வெளிப்படுத்தட்டும். வானம் அமைதியாயிருந்தது. நாம் மீட்கப்படுவதற்கு வேறுவழி எதுவுமில்லை.

14:36 "அப்பா பிதாவே, எல்லாம் உம்மாலே கூடும்; இந்தப் பாத்திரத்தை என்னிடத்திலிருந்து எடுத்துப்போடும். ஆகிலும் என் சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது" என்று அவர் மீண்டும் ஜெபித்தார். இங்கே அவர் தேவனை தமது அன்புள்ள பிதா என்று அழைப்பதைக் குறித்துக் கொள்ளுங்கள், அவராலே எல்லாம் கூடும். நடைமுறையில் அது சாத்தியமாகுமா, ஆகாதா என்பதல்ல கேள்வி. எது சரி எது தவறு என்பதன் அடிப்படையிலேயே காரியங்கள் நடைபெற வேண்டும். அக்கிரமக்காரர்களாகிய பாவிகளை வேறு ஒரு நீதியான முறையில் மகாவல்லமையுள்ள திருத்தந்தை இரட்சிக்க முடியுமா? அமைதியாயிருந்த வானம் வேறு வழி இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டியது. பாவிகள் பாவத்திலிருந்து விடுதலை பெற, பரிசுத்த தேவகுமாரன் குருதி சிந்த வேண்டும்.

14:37-40 சீடர்கள் மூவரிடத்திற்குத் திரும்பி வந்த இயேசு கிறிஸ்து அவர்கள் நித்திரை பண்ணுகிறதைக் கண்டார். வீழ்ந்து போன மனதுக் குலத்திற்கு வருத்தத்திற்குரிய எடுத்துக்காட்டுகளாய் அவர்கள் விளங்கினார்கள். அந்த நெருக்கடியான மணிநேரத்தில் நித்திரைபண்ணுவதைப் பற்றி பேதுருவை அவர் கண்டித்தார். தனது மாய்ந்து போகாத மன உறுதியைக் குறித்து பேதுரு சிறிது நேரத்திற்கு முன்னர்தான் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டார். ஆனால் இப்பொழுதோ அவரால் விழித்திருக்கவும் முடியவில்லை. ஒரு மணிநேரம் ஒருவனால் ஜெபிக்க முடியவில்லை யென்றால் சோதனை வருங்கால் அதனை அவன் எதிர்த்து நிற்பது சந்தேகமே. அவனுடைய ஆவி எவ்வளவுதான் உற்சாகமுடையதாயிருந்தாலும், அவன் தனது மாம்சத்தின் பலவீனத்தை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

14:41,42 அங்கு மூன்று தடவை திரும்பிவந்த இயேசு கிறிஸ்து, சீடர்கள் உறங்குவதைக் கண்

டார். “இனி நித்திரை பண்ணி இளைப்பாறுங்கள், போதும், வேளை வந்தது, இதோ, மனிதகுமாரன் பாவிகளுடைய கைகளில் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுகிறார்” என்று அவர் கூறினார். அவர்கள் செல்வதற்காக எழுந்தனர். அவர்கள் வெகுதூரம் செல்லவில்லை.

ஐ. இயேசு கிறிஸ்து காட்டிக்கொடுக்கப்படுதலும் கைதுசெய்யப்படுதலும் [14:43-52]

14:43 காவலர் கூட்டத்துடன் யூதாஸ் தோட்டத்திற்குள் வந்துவிட்டான். ஏதோ பயங்கரமான குற்றவாளியைப் பிடிப்பவர்கள்போல அவனுடன் வந்தவர்கள் தங்கள் கரங்களில் பட்டயங்களையும் தடிகளையும் பிடித்துக்கொண்டு வந்தனர்.

14:44,45 அவர்கள் பிடிக்க வேண்டியவரை அவன் முத்தம் செய்து காட்டிக்கொடுக்கும் முன்னேற்பாட்டுடன் வந்தான். ஆகவே அவன் இயேசு வண்டை நெருங்கி வந்து, ரபீ என்று அழைத்து, அவரை உணர்ச்சி பொங்க முத்தம் செய்தான். (முல மொழியிலே இந்தச் சொற்கள் வலியுறுத்திச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. ஒருவேளை அவன் மீண்டும் மீண்டும் முத்தம் செய்திருக்கலாம்; குறிப்பாய் ஒரு பொருளை உணர்த்தும் முத்தமாகவும் அது இருந்திருக்கலாம்.) கர்த்தரை யூதாஸ் ஏன் காட்டிக்கொடுத்தான்? அரசாங்கத்தை அவர் கைப்பற்றாதது அவனுக்கு ஏமாற்றத்தை அளித்ததோ? அந்த அரசில் முக்கியமான பதவி தனக்குக் கிடைக்கும் என்று அவன் கொண்டிருந்த நம்பிக்கை நொறுங்கிப் போயிற்றோ? பேராசையில் அவன் அகப்பட்டுக்கொண்டானா? அவன் செய்த இழிவான செயலுக்கு இவையாவும் காரணங்களாக இருந்திருக்கக்கூடும்.

14:46-50 காட்டிக்கொடுப்பவனோடு உடன் வந்த ஆயுதமேந்திய வேலைக்காரர்கள் முன்வந்து அவரைக் கைது செய்தார்கள். உடனே பேதுரு தன்னுடைய கத்தியை உருவி பிரதான ஆசாரியனுடைய வேலைக்காரனின் காதைத் துண்டித்துப்போட்டார். இச்செயல் ஜென்ம சபா வத்திற்குரியது, ஆவிக்குரியதன்று. ஆவிக்குரிய போரினை மாம்சத்திற்குரிய ஆயுதங்களோடு பேதுரு செய்தார். பேதுருவைக் கடிந்துகொண்ட கர்த்தர், அறுந்து போன காதை அற்புதமாக முன்னிருந்த நிலைக்குக் கொண்டுவந்தார். இதனை லூக்கா 22:51, யோவான் 18:11 ஆகிய வசனங்களில் படிக்கிறோம். ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தி அவரைப் பிடிக்க வந்தது பொருத்தமற்ற செயல் என்பதை அவர் தம்மைக் கைது செய்தவர்களுக்கு நினைவுபடுத்தினார்! அவர் தினந்தோறும் அவர்

கள் நடுவில் தேவாலயத்தில் உபதேசித்துக் கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது ஏன் அவரை அவர்கள் பிடிக்கவில்லை? அதற்குரிய விடையை அவர் அறிந்திருந்தார். அவர் காட்டிக்கொடுக்கப்படுவார் (சங்கீதம் 41:9), கைது செய்யப்படுவார் (ஏசாயா 53:7), அடிக்கப்படுவார் (சங்கீதம் 22:12), கைவிடப்படுவார் (சகரியா 13:7) என்னும் வேதவாக்கியங்கள் நிறைவேற வேண்டியதாயிருந்தன.

14:51,52 இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சியை சுவிசேஷகர் மாற்கு மட்டுமே குறிப்பிடுகிறார். இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற வாலிபன் மாற்காகவே இருக்கக்கூடும் என்று பெரும்பாலோர் கருதுகின்றனர். தப்பியோட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில், தன்னுடைய துப்பட்டியைப் படைவீரர்களின் பிடியில் விட்டுவிட்டு அவர் ஓடினார். கையில் கிடைத்ததைக் கொண்டு தனது உடலை முடிக்கொள்ளலாம் என்ற எண்ணத்தில் துப்பட்டியை மாத்திரம் அவர் பிடித்திருந்தார்.

இதனை எர்ட்மேன் என்பார் விளக்குகிறார்: “இயேசு கிறிஸ்து இக்கட்டும் வேதனையும் நிறைந்த காலத்தில் எவ்வாறு முற்றிலுமாகக் கைவிடப்பட்டார் என்பதைக் காட்டும் வகையில் இந்தக் கவர்ச்சிகரமான நிகழ்ச்சி இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தனிமையில் பாடுகளை அனுபவிப்பதை அவர் நிச்சயமாகவே அறிந்திருந்தார்.”

ஓ. பிரதான ஆசாரியனின் முன்னிலையில் இயேசு கிறிஸ்து [14:53,54]

சமயத் தலைவர்களால் இயேசு கிறிஸ்து விசாரிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சி 55 -ஆவது வசனம் தொடங்கி 15:1 -ஆவது வசனத்தோடு முடிவடைகிறது. அதனுள் முன்று பகுதிகள் அடங்கும்: (1) பிரதான ஆசாரியனுக்கு முன்பாக விசாரிக்கப்படுதல் (வசனம் 53, 54); (2) ஆலோசனைச் சங்கத்தின் நடு இரவுக் கூட்டம் (வசனம் 55-65); (3) ஆலோசனைச் சங்கத்தின் காலைக் கூட்டம் (15:1).

14:53 காய்பா நடத்திய விசாரணையையே மாற்கு இங்கு குறிப்பிடுகிறார் என்று பொதுவாகக் கருதப்படுகிறது. அன்னாவுக்கு முன்பாக நடந்த விசாரணையைக் குறித்து யோவான் 18:13, 19-24 -இல் காண முடியும்.

14:54 பிரதான ஆசாரியனுடைய அரண்மனைக்குள் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை, பேதுரு தூரத்திலே பின் தொடர்ந்தார். அந்தத் தொலைவு பாதுகாப்பான தொலைவு என்று அவர்

கருதினார். அவருடைய வீழ்ச்சியை ஒருவர் கீழ்க் காணும்படி வரையறுத்துக் கூறியுள்ளார்:

1. முதலில் அவர் போரிட்டார் - தவறான உற்சாகம்.
2. அடுத்ததாக அவர் தப்பியோடினார் - கோழைத் தனமாகப் பின்வாங்குதல்.
3. இறுதியில் அவர் தூரத்திலே பின்தொடர்ந்தார் - இரவில் அரை மனதோடு கூடிய சீஷத்துவம்.

அங்கே கர்த்தருடைய பகைஞர்களாகிய அரண்மனை அதிகாரிகளோடு நெருப்பண்டையில் அமர்ந்து குளிர்காய்ந்தார்.

ஓ. ஆலோசனைச் சங்கத்தின் முன்னிலையில் இயேசு கிறிஸ்து [14:55-65]

14:55-59 இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படவில்லையெனினும், 55-ஆவது வசனம் முதல் ஆலோசனைச் சங்கத்தின் கூட்டத்தைப் பற்றிய விவரங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன என்றே தோன்றுகிறது. எழுபத்தோரு சமயத் தலைவர்கள் அடங்கிய அந்த ஆலோசனைச் சங்கத்தின் கூட்டம் பிரதான ஆசாரியனின் தலைமையின் கீழ் நடைபெற்றது. அந்தக் குறிப்பிட்ட இரவிலே, பரிசேயர், சதுசேயர், வேதபாரகர், மூப்பர் ஆகியோர் அடங்கிய ஆலோசனைச்சங்கம் தங்களுக்கு நியமிக்கப்பட்ட விதிகளை முற்றிலும் மதிக்கவில்லை. இரவிலோ பண்டிகை நாட்களிலோ அவர்கள் ஒன்றாகக் கூடக்கூடாது. பொய்ச்சாட்சி சொல்வதற்காக, சாட்சிகளுக்கு அவர்கள் லஞ்சம் கொடுக்கக் கூடாது. இரவு முடியும்வரை மரண தண்டனை வழங்கி, தீர்ப்பளிக்கக்கூடாது. தேவாலயத்தில் உள்ள வெட்டிய கல் அரங்கில் கூடியே அவர்கள் தீர்ப்பு வழங்க வேண்டும். வேறு இடத்தில் கூறுகின்ற தீர்ப்பு செல்லாது.

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும் என்னும் வெறியால், தாங்கள் ஏற்படுத்திக்கொண்ட நியமங்களை தாங்களே மீறுவதற்கு சமயத் தலைவர்கள் தயங்கவில்லை. அவர்களது அசையாத உறுதியினாலே பல பொய்ச்சாட்சிகளைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆயினும் அந்தச் சாட்சிகள் கூறிய பொய்கள் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடாய்க் காணப்பட்டன. கைவேலையாகிய இந்த தேவாலயத்தை இடித்துப்போட்டு, கை வேலையல்லாத வேறொன்றை மூன்று நாளைக்குள்ளே கட்டுவதாக கர்த்தர் கூறிய சொற்களை மாற்றி சிலர் பொய்ச்சாட்சி கூறினர். இயேசு கிறிஸ்து கூறிய சொற்களை யோவான் 2:19-இல் காணமுடியும்.

எருசலேம் நகரில் இருந்த தேவாலயத்தையும், அவருடைய சரீரமாகிய ஆலயத்தையும் ஒன்றோடொன்று வேண்டுமென்றே குழப்பி அவர்கள் பொய்ச்சாட்சி கூறினர்.

14:60-62 பிரதான ஆசாரியன் முதலில் இயேசு கிறிஸ்துவைக் கேள்வி கேட்டபோது அவர் விடையொன்றும் கூறவில்லை. ஆனால், அவர் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்ட தேவனுடைய குமாரனாகிய மேசியாவா என்று ஆணையிட்டுக் கேட்டபோது (மத்தேயு 26:63) இரட்சகர் ஆம் என்று பதிலுரைத்து லேவியராகமம் 5:1-ஆம் வசனத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்தார். தாம் யார் என்பதை உறுதிப்படுத்தும்வண்ணம், மனித குமாரன் சர்வவல்லவரின் வலது பாரிசத்தில் வீற்றிருப்பதையும், வானத்தின் மேகங்கள் மேல் பூமிக்கு மீண்டும் வருவதையும் இதுமுதல் அவன் காண்பான் என்று இயேசு கிறிஸ்து பிரதான ஆசாரியனிடம் கூறினார். அதாவது, அவர் தேவனாக வெளிப்படுவதைப் பிரதான ஆசாரியன் காண்பான் என்னும் பொருளில் விடை பகர்ந்தார். அவருடைய முதலாம் வருகையின் போது அவருடைய தெய்வீக மகிமை மனித சரீரத்தில் மறைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் வல்லமையோடும் பெரிதான மகிமையோடும் அவர் மீண்டும் வருகிறபோது, திரை விலகும். அனைவரும் அவர் யார் என்பதை அறிவார்கள்.

14:63,64 இயேசு கிறிஸ்து கூறியதன் பொருளைப் பிரதான ஆசாரியன் அறிந்துகொண்டான். அவர் உரைத்த பதிலை தேவதூஷணம் என்று கருதி, தனது நீதியுள்ள கோபத்தைக் காண்பிக்கும்பொருட்டு தன் வஸ்திரங்களை அவன் கிழித்துக்கொண்டான். மேசியாவை அறிந்து அவரை வரவேற்பதற்கு மிகுந்த ஆயத்தமாயிருக்க வேண்டிய இஸ்ரவேலன், குற்றஞ்சாட்டுவதில் மிகவும் தீவிரமாய் இருந்தான். அவன் மட்டுமின்றி அந்த ஆலோசனைச் சங்கத்தின் உறுப்பினர்²³ யாவரும் இயேசு கிறிஸ்து தேவதூஷணம் பண்ணினார் என்று ஒப்புக்கொண்டனர். மேலும் அவர் மரணத்திற்குப் பாத்திரராயிருக்கிறார் என்று அவர்கள் தீர்மானம் பண்ணினார்கள்.

14:65 தொடர்ந்து நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி கட்டுக் கடங்காததும் மிகவும் ஏளனத்துக்குரியதாகவும் இருந்தது. ஆலோசனைச் சங்கத்தாரில் சிலர் தேவ குமாரின் மீது துப்பினார்கள், சிலர் அவருடைய முகத்தை மூடி தலையில் குட்டி, குட்டியவர் யார் என்று சொல்லும்படி கூறினார்கள். எல்லாப் புகழ்ச்சிக்கும் பாத்திரராகிய இரட்சகர், பாவி களால் செய்யப்பட்ட இவ்விதமான விபரீதங்

களைச் சகித்தது நம்புதற்கரியது. அங்கு நடந்த அவதூறான செயலில் ஆலயத்துக் காவற்காரரும் சேர்ந்துகொண்டு அவரைக் கன்னத்தில் அறைந்தார்கள்.

ஓள. இயேசுகிறிஸ்துவை பேதுரு மறுதலித் தலும் பின்னர் மனங்கசந்து அமுதலும் [14:66-72]

14:66-68 அந்தக் கட்டத்தின் கீழே அரண்மனை முற்றத்தில் பேதுரு காத்துக்கொண்டிருந்தார். பிரதான ஆசாரியனின் வேலைக்காரிகளில் ஒருத்தி அவ்வழியாக நடந்து சென்றாள். பேதுருவை உற்று நோக்கிய அவள், நசரேயனாகிய இயேசுவைப் பின்பற்றியவர்களில் அவரும் ஒருவர் என்று குற்றஞ்சாட்டினாள். பேதுருவின் நிலை பரிதாபிக்கக் கூடியதாயிருந்தது. தனக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்று மறுத்துக் கூறிய பேதுரு அங்கிருந்து வெளியே வாசல் மண்டபத்திற்குச் சென்றார். அப்பொழுது ஒரு சேவல் கூவிற்று, அது கொடுமான தருணமாகும். பாவம் அதற்குரிய பயங்கரமான பலியை வாங்கிற்று.

14:69,70 அந்த வேலைக்காரி பேதுருவை மறுபடியும் கண்டு, இவன் இயேசு கிறிஸ்துவின் சீடர்களில் ஒருவன் என்று கூறினாள். பேதுரு மறுபடியும் பச்சைப் பொய்யொன்றைச் சொல்ல வேண்டியதாயிற்று. தன்னை ஏன் இந்த மனிதர்கள் தனியே விடமாட்டேன் என்கிறார்கள் என்று அவர் நினைத்திருக்கக் கூடும். அதன் பின்னர் அங்கு கூடியிருந்தவர்கள், “மெய்யாகவே நீ அவர்களில் ஒருவன், நீ கலிலேயன், உன் பேச்சு அதற்கு ஒத்திருக்கிறது” என்று கூறினார்கள்.

14:71,72 இந்த மனிதனை அறியேன் என்று வன்மையாக மறுத்துரைத்த பேதுரு, அவரைச் சபிக்கவும் சத்தியம் பண்ணவும் தொடங்கினார். அவருடைய வாயிலிருந்து அத்தகைய வார்த்தைகள் வெளிப்பட்டவுடனே சேவல் கூவிற்று. கோழைத்தனத்தினால் சொன்ன பொய்யை இயற்கையும் உலகமும் எதிர்த்து நின்றதாகத் தோன்றுகிறது. கர்த்தர் முன்னுரைத்தது நடந்தேறுகிறது என்பதை பேதுரு ஒரு நொடிப்பொழுதில் அறிந்துகொண்டார். உடனே அவர் மனங்கசந்து அமுதார். நான்கு நற்செய்தி நூல்களும் பேதுரு மறுத்துரைத்ததைப் பற்றிச் சொல்லியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தன்னம்பிக்கை அவமானத்திற்கு வழிவகுக்கும் என்பதை நாம் அனைவரும் கற்க வேண்டும். சுயத்தை நம்புவதை விடுத்து தேவனுடைய வல்லமையை முற்றிலும் சார்ந்துகொள்ள நாம் கற்க வேண்டும்.

க. ஆலோசனைச் சங்கத்தார் காலையில் நடத்திய விசாரணை [15:1]

15:1 ஆலோசனைச் சங்கத்தார் காலையில் நடத்திய கூட்டத்தைப் பற்றி இவ்வசனம் விவரிக்கின்றது. ஒருவேளை முந்தைய நாள் இரவினில் நடந்த சட்டத்திற்குப் புறம்பான செயல்களை உறுதிப்படுத்தும் எண்ணத்துடன் இந்தக் கூட்டத்தை அவர்கள் நடத்தியிருக்கக் கூடும். அவர்களுடைய தீர்மானத்தின்படி, பாலஸ்தீன நாட்டின் ரோம அரசின் ஆளுநராகிய பிலாத்துவினிடம், இயேசுவைக் கூட்டிக்கொண்டு போனார்கள்.

கா. பிலாத்துவின் முன்னிலையில் இயேசுகிறிஸ்து [15:2-5]

15:2 இதுகாறும், தேவதூஷணம் செய்தார் என்னும் குற்றத்திற்காகச் சமயத் தலைவர்களால் இயேசு கிறிஸ்து விசாரிக்கப்பட்டார். இப்பொழுதோ அவர் நாட்டிற்கு எதிராகத் துரோகம் செய்தார் என்று குற்றம் சுமத்தப்பட்டவராக அரசு நீதி மன்றத்தில் நிறுத்தப்பட்டார். இந்த விசாரணை மூன்று கட்டமாக நடந்தது - முதலில் பிலாத்துவின் முன்னிலையில் நடந்த விசாரணை, இரண்டாவது ஏரோதுவின் முன்னிலையில் நடந்த விசாரணை. கடைசியாக மீண்டும் பிலாத்துவின் முன்னிலையில் நடந்த விசாரணை. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவிடம், அவர் யூதருடைய ராஜாவா என்று பிலாத்து கேட்டான். அவ்வாறு அவர் யூதருடைய அரசராக இருந்தால், ரோம அரசன் இராயனுடைய ஆட்சியைக் கவிழ்க்கச் சதி செய்தார் என்னும் குற்றத்திற்கு உள்ளாவார்.

15:3-5 அவர் மீது பற்பல குற்றங்களைப் பிரதான ஆசாரியர்கள் அடுக்கிக் கொண்டே போனார்கள். இவ்வாறு மழைபோல குற்றச்சாட்டுகள் பொழிந்தபோதும், அவருடைய முகம் சாந்தமாயிருந்ததைக் கண்ட பிலாத்து, அந்த நினைவினாலே தனது விசாரணையைத் தொடரமுடியாத வனாய்த் திகைத்தான். அவர் ஏன் தம்மைக் காத்துக்கொள்ள மறுமொழி கூறவில்லை என்று அவன் கேட்டபோதும், தம்மைக் குற்றஞ்சாட்டின மனிதர்களுக்கு அவர் உத்தரவு சொல்ல மறுத்து விட்டார்.

கி. இயேசுவா பரபாஸா? [15:6-15]

15:6-8 காவல்பண்ணப்பட்ட யூதர்களில் ஒருவனை, திருவிழா நாட்களில் ரோம ஆளுநர் விடுதலை செய்வது வழக்கம். மனமகிழ்ச்சி இல்லாத மக்களை மனநிறைவு கொள்ளச் செய்வதற்காக அரசாங்கம் தருகின்ற கைக்கூலி

போன்ற செயலே இது. கலகம் செய்தவனும் கொலை புரிந்தவனுமாகிய பரபாஸ் என்பவன் இவ்வகையில் விடுதலை பெறுவதற்குத் தகுதி வாய்ந்தவன் ஆவான். பிலாத்து இயேசுவை விடுதலை செய்வதற்காக மக்களிடம் கேட்ட போது, பொறாமையோடு பழித்துரைத்துக் கொண்டிருந்த பிரதான ஆசாரியர்களின் தூண்டுதலின் பேரில், மக்கள் பரபாஸை விடுதலை செய்யும்படி கேட்டனர். அரசுக்கு எதிராகச் சதித்திட்டம் தீட்டிய குற்றத்திற்காக இயேசு கிறிஸ்து தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டவர்கள், உண்மையில் அந்தக் குற்றத்தைச் செய்தவனையே விடுதலை செய்யும்படி கேட்டனர்! பிரதான ஆசாரியரின் செய்கை அறிவுக்குப் பொருந்தாததும் நகைப்பிற்கு இடமானதுமாயிருந்தது. பாவம் அப்படிப்பட்டதாகவே காணப்படும். இயேசு கிறிஸ்து அடைந்த புகழின் காரணமாக அவர்கள் பொறாமை கொண்டவர்களாயிருந்தனர்.

15:9-14 யூதருடைய ராஜாவென்று அவர்கள் சொல்லுகிறவரை என்ன செய்யவேண்டுமென்று பிலாத்து கேட்டான். கூடியிருந்த மக்கள் முர்க்க வெறியோடு, “அவனைச் சிலுவையில் அறையும்!” என்று கத்தினார்கள். அதற்கான காரணத்தை பிலாத்து கேட்டான். ஒரு காரணமும் சொல்லப்படவில்லை. அவர்கள் ஏற்படுத்திய இரைச்சல் அதிகரித்துக்கொண்டே போயிற்று. “அவனைச் சிலுவையில் அறையும்!” என்பதே அவர்களுடைய கூக்குரலாயிருந்தது.

15:15 முதுகெலும்பு இல்லாத பிலாத்து அவர்களுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றினான். அவன் பரபாஸை விடுதலை செய்தான். இயேசுவையோ வாரினால் அடிப்பித்து, சிலுவையில் அறையும்படி போர்ச்சேவகர்களிடம் ஒப்புவித்தான். நீதியற்றதும் அரக்கத்தனமானதுமான தீர்ப்பை அவன் வழங்கினான். அதுவே நமது மீட்பின் நீதிக்கதையாயிற்று. குற்றஞ் செய்தவன் விடுதலை பெறும்பொருட்டு, குற்றமற்றவர் சாவுக் கென்று ஒப்புவிக்கப்பட்டார்.

கீ. தேவனுடைய அடிமையைப் போர்ச்சேவகர் ஏளனம் செய்தல் (15:16-21)

15:16-19 இயேசு கிறிஸ்துவை ஆளுநரின் அரண்மனையின் மண்டபத்திற்குப் போர்ச்சேவகர் கொண்டுசென்றனர். போர்ச்சேவகரின் கூட்டம் முழுவதும் அங்கே கூடி, யூதர்களுடைய இராஜாவை முடிசூட்டிக் கேலிக்கூத்தை நடத்தினர். அவர் யார் என்பதை அவர்கள் அறிந்திலர், அறிந்திருப்பார்களேயாகில் இவ்வாறு செய்வாரோ?

மேலும் அவர்கள் தேவனுடைய குமாருக்குச் சிவப்பான மேலங்கியை உடுத்துவித்தனர். அவர்களது படைப்பாளருடைய தலையில் முள் முடியைச் சூட்டினர். அண்டசராசரத்தைத் தாங்குகிறவரை யூதருடைய ராஜா என்று எள்ளி நகையாடினர். ஜீவனுக்கும் மகிமைக்கும் அதிபதியாகிய கர்த்தரைச் சிரசில் கோலால் அடித்தனர். சமாதானப் பிரபுவின்மேல் துப்பினார்கள். அரசர்களுக்கெல்லாம் அரசரும், கர்த்தருக்கெல்லாம் கர்த்தருமானவருக்கு முன்பாக ஏளனஞ் செய்யும் வகையில் முழங்காற்படியிட்டனர்.

15:20,21 அவர்கள் செய்த கொடுமான கேலிச் செயல்கள் முடிவடைந்த பிறகு, அவருடைய வஸ்திரங்களை அவருக்கு மீண்டும் உடுத்தி, அவரைச் சிலுவையில் அறையும்படி வெளியே கொண்டுபோனார்கள். அந்த வழியாகச் சென்ற சிரேனே ஊரானாகிய (வட ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள ஊர்) சீமோன் என்பவனை, அவருடைய சிலுவையைச் சுமக்கும்படி போர்ச்சேவகர்கள் கட்டளையிட்டனர் என்று மாற்கு குறிப்பிட்டுள்ளார். அந்த மனிதன் கறுப்பனாயிருந்திருக்க வேண்டும். ஒருவேளை அவன் கிரேக்க யூதனாகவும் இருந்திருக்கக் கூடும். ரோமர் 16:13-இல் சொல்லப்பட்டுள்ள ரூப்பும் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ரூப்பும் ஒருவனாக இருப்பின் அவனுடைய இரண்டு குமாரர்களாகிய அலெக்சந்தரும், ரூப்பும் விசுவாசிகளாவார்கள். சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு இயேசுவுக்குப் பின் சென்ற சீமோன், இரட்சகரின் சீடன் எவ்வித குணநலன் உடையவனாயிருக்க வேண்டும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாய்த் திகழ்ந்தான்.

கு. இயேசு கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப் படுதல் (15:22-32)

இயேசு கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப்பட்ட நிகழ்ச்சியைக் குறித்து தேவ ஆவியானவர் உணர்ச்சிவயப்படாமல் எளிமையாக விளக்கிக் கூறுகிறார். சிலுவையில் அறையப்படுதலில் விளங்கும் அளவுகடந்த கொடுமையைக்குறித்தோ, அதில் காணப்படும் கொடிய வேதனையைக் குறித்தோ ஆவியானவர் அதிகமாகக் கூறவில்லை.

அது நடைபெற்ற இடம் எது என்பது இந்நாட்களில் துல்லியமாகத் தெரியவில்லை. தூய கல்லறை கிறிஸ்தவ ஆலயம் இருக்கும் இடத்தில் தான் அது நிகழ்ந்தது என்று வழிவழியாய் நம்பப்பட்டு வருகிறது. அந்த ஆலயம் இப்பொழுது நகரத்தின் மதிற்சுவருக்கு உட்புறத்தில் அமைந்திருக்கிறது. ஆனால் இந்நிகழ்ச்சி நடந்த அக்காலத்

தில் அந்த ஆலயம் உள்ள இடம் நகரத்தின் மதிற் சுவருக்கு வெளியே இருந்தது என்று அக்கருத்தை ஆதரிப்போர் கூறுகின்றனர். கோர்டன் கல்வாரி என்னும் வேறொரு இடத்தைச் சிலர் அந்நிகழ்ச்சி நடந்த இடம் என்று கூறுகின்றனர். அந்த இடம் நகரத்தின் மதிற்சுவருக்கு வடக்கே இருக்கிறது. அதனருகே ஒரு தோட்டமும் இருக்கிறது.

15:22 கொல்கொதா என்னும் அராமியச் சொல்லுக்குக் **கபாலஸ்தலம்** என்பது பொருளாகும். கல்வாரி என்பது லத்தீன் மொழிச் சொல்லாகும். அந்த இடம் கபாலம் போன்ற உருவ அமைப்பு கொண்டதாயிருந்திருக்க வேண்டும். அந்த இடத்தில் மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்பட்டு வந்ததால் இப்பெயர் அதற்குச் சூட்டப்பட்டிருந்தது எனவும் கருத இடமுண்டு.

15:23 வெள்ளைப்போளம் கலந்த திராட்சை ரசத்தைப் போர்ச்சேவகர் இயேசுவுக்குக் குடிக்கக் கொடுத்தார்கள். அது போதைமருந்தாகச் செயல்பட்டு அவருடைய வேதனைகள் குறைவதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கும். ஆனால் மனிதனுடைய பாவங்களை தமது முழு உணர்வோடு சகிக்க வேண்டும் என்னும் கருத்தோடு அவர் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

15:24 எவரெல்லாம் சிலுவையில் அறையப் படுவார்களோ அவர்களுடைய உடைகளுக்காகப் போர்ச்சேவகர்கள் சூதாடுவது வழக்கம். இரட்சகருடைய **வஸ்திரங்களை** அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டபோது, அவருடைய உடைமைகள் எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொண்டனர். (அவை மட்டுமே இவ்வுலகில் அவருடைய உடைமைகளாயிருந்தன!).

15:25-28 அவரைக் காலை 9.00 மணிக்குச் சிலுவையில் அறைந்தார்கள். அவருடைய சிரசிற்கு மேலாக யூதருடைய ராஜா என்று எழுதி வைத்தார்கள். (மேலே எழுதிய எல்லா எழுத்துக்களையும் மாற்கு குறிப்பிடவில்லை. ஆயினும் அதனுடைய சாராம்சத்தை மட்டும் குறிப்பிட்டுள்ளார். மத்தேயு 27:37; லூக்கா 23:38; யோவான் 19:19 ஆகிய வசனங்களைக் காண்க). அவருடன் **இரண்டு கள்ளர்களை** ஆளுக்கு ஒருபக்கமாகச் சிலுவைகளில் அறைந்தனர் - அவரது மரணத்தின்போது அக்கிரமக்காரரில் ஒருவராக எண்ணப்படுவார் என்று ஏசாயா முன்னுரைத்தது போலவே இது நடைபெற்றது (ஏசாயா 53:12).²⁴

15:29,30 வழிப்போக்கர்களாலும் (வசனம் 29,30), பிரதான ஆசாரியராலும் வேதபாரகராலும்

(வசனம் 31,32), இரண்டு கள்ளர்களாலும் (வசனம் 32) அவர் ஏளனம் பண்ணப்பட்டார்.

அவ்வழியாகச் சென்ற வழிப்போக்கர்கள், நகரத்தில் பஸ்காவை ஆசரிக்க ஆயத்தமாயிருந்த யூதர்களேயாவர். பஸ்கா ஆட்டுக் குட்டியானவர் மீது நிந்தையைக் கூற வெளியில் வெகுநேரம் காத்திருந்தனர் போலும். அவர்களுக்கு மனமகிழ்ச்சி தரும் **தேவாலயத்தை இடித்து** அதனை **மூன்று நாளைக்குள்ளே** மீண்டும் கட்டுவதாக இயேசுகிறிஸ்து அச்சமுட்டியதாக அவர்கள் தவறாகக் கூறினார்கள். அவர் அவ்வளவு பெரியவரானால் சிலுவையில் இருந்து இறங்கி வந்து தம்மையே இரட்சித்துக்கொள்ளட்டும்.

15:31 “மற்றவர்களை இரட்சித்தான், தன்னைத்தான் இரட்சித்துக்கொள்ள திராணியில்லை” என்று பிரதான ஆசாரியரும் வேதபாரகரும் கூறி, மற்றவர்களை இரட்சிப்பதாக உறுதிகூறிய இயேசுகிறிஸ்துவை எள்ளி நகையாடினர். அவர்களுடைய கூற்று கடுமையானதும் இரக்கமற்றதுமாயிருந்தது. ஆயினும் அவர்கள் எதிர்பாராமல் ஓர் உண்மையை மொழிந்தனர். அது கர்த்தருடைய வாழ்வில் உண்மையாயிருந்தது. அது நம்முடைய வாழ்க்கையிலும் உண்மையாகவே இருக்கிறது. நம்மை நாமே இரட்சித்துக் கொள்ள ஆர்வம் உடையோராய் இருப்போமெனில், மற்றவர்களை நம்மால் இரட்சிக்க முடியாது.

15:32 அவர் **இஸ்ரவேலின் ராஜாவாகிய** மேசியாவாக இருப்பாரெனில் **சிலுவையில் இருந்து** இறங்கிவரட்டும் என்று சமயத்தலைவர்களும் அவருக்கு அறைகூவல் விடுத்தனர் அப்படிச் செய்தால் அவர்கள் விசுவாசிப்பதாகவும் கூறினர். நாங்கள் **கண்டு விசுவாசிப்போம்** என்று கூறினார்கள்.²⁵ ஆனால் தேவனுடைய ஒழுங்கோவெனில், “விசுவாசித்தால் காண்பாய்” என்பதாகும்.

அந்தக் கள்ளர்களும் கூட அவரை நிந்தித்தார்கள்!

கூ. மூன்று மணிநேர இருள் (15:33-41)

15:33 பகல் பன்னிரண்டு முதல் மாலை மூன்று மணிவரை பூமி முழுவதையும் அந்தகாரம் சூழ்ந்துகொண்டது. நம்முடைய பாவங்களுக்கான தேவனுடைய தண்டனை முழுவதையும் இயேசு கிறிஸ்து அந்த நேரத்தில் ஏற்றுக்கொண்டார். அவர் அப்பொழுது ஆவிக்குரிய நிலையில் தேவனிடத்திலிருந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்ட

வராகவும், கைவிடப்பட்டவராகவும் துன்பத்தை அனுபவித்தார். பாவத்தினிமித்தம் அவருடைய ஆத்துமா பலியாக்கப்பட்டு அவர் துன்பத்தைச் சகித்துக்கொண்டதை எந்த ஒரு மனித உள்ளத் தாலும் புரிந்துகொள்ளமுடியாது.

15:34 அவருடைய வேதனையின் முடிவில், இயேசு கிறிஸ்து, “என் தேவனே! என் தேவனே! ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்” என்று அராமிய மொழியில் மிகுந்த சத்தமிட்டுக் கூப்பிட்டார். தேவன் தமது பரிசுத்தத்தின் நிமித்தம் பாவத் தோடு எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லாதவராக இருக்கும்படி இயேசுகிறிஸ்துவை அவர் கைவிட்டார். இயேசு கிறிஸ்து நம்முடைய பாபங்களை ஏற்றுக் கொண்டவராக அதற்கான தண்டனையைப் பூரணமாகச் செலுத்தினார்.

15:35,36 “எலோயீ! எலோயீ!” என்று அவர் சத்தமிட்டதைக் கேட்ட கொடுமைநிறைந்த கூட்டத்தினர் சிலர் அவர் எலியாவைக் கூப்பிடுவதாகக் கூறினார்கள். கடைசி அவமானச் சின்னமாக, அவர்களில் ஒருவன் கடற்காளானைக் காடியில் தோய்த்து ஒரு கோலில் மாட்டி அவருக்குக் குடிக்கக் கொடுத்தான்.

15:37 பலத்தோடும் வெற்றியோடும் இயேசு கிறிஸ்து மகாசத்தமாய்க் கூப்பிட்டு, பின்னர் தமது ஜீவனை விட்டார். அவருடைய மரணம் அவரது விருப்பத்தின் செயலாக விளங்கிற்று. அவர் மனமற்றவராக மடிந்துபோகவில்லை.

15:38 அத்தருணத்தில், தேவாலயத்தின் திரைச்சீலை மேல்தொடங்கிக் கீழ்வரைக்கும் இரண்டாகக் கிழிந்தது. அந்த நேரம் முதல் கிறிஸ்துவின் மரணத்தால் எல்லா விசுவாசிகளும் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் பிரவேசிக்கும் சிலாக்கியத்தைப் பெற்றுள்ளனர் என்பதை வெளிப்படுத்தும் தேவனுடைய திருச்செயலே அது (எபிரேயர் 10:19-22 காண்க). மகத்துவமான புதிய காலகட்டம் தொடங்கிவிட்டது. தேவனிடத்தில் நெருங்கி வருவதற்கான காலம் இது. அவரிடத்திலிருந்து மக்கள் தூரமாக இருந்த காலம் முடிவடைந்துவிட்டது.

15:39 ரோம அதிகாரியின் சொற்கள் மிகவும் மேன்மையானதாக இருப்பினும், அவர் தேவனுக்குச் சமமானவர் என்ற கருத்தை அவன் ஏற்றுக் கொண்டான் என்று உறுதியாகக் கூறமுடியாது. புறஇனத்தானாகிய நூற்றுக்குஅதிபதி அவர் தேவனுடைய குமாரன் என்று ஏற்றுக்கொண்டான். அங்கே வரலாறு படைக்கப்பட்டிருப்பதை அவன் புரிந்துகொண்டான் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஆயின் அவனுடைய விசுவாசம் உண்மையானது தானா என்பது தெளிவாய்த் தெரியவில்லை.

15:40,41 சில பெண்கள் சிலுவையைண்டையில் நின்றுகொண்டிருந்ததாக மாற்கு குறிப்பிடுகிறார். நற்செய்தி நூல்களில் பெண்கள் ஆற்றிய பங்கு ஒளி பொருந்தியதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தங்களைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அச்சத்தினால் ஆண்கள் தலைமறைவாயினர். ஆனால் பெண்கள் கொண்டிருந்த பக்தி, அவர்களது சுய நலத்தைப் பேணாமல் கர்த்தர் மீது கொண்டிருந்த அன்பிற்கு முதலிடம் கொடுக்கும் படி அவர்களை ஏவிற்பது. சிலுவையைண்டையில் கடைசிவரை இருந்த பெண்கள் கல்லறைக்கு முதலில் வருகைபுரிந்தனர்.

கெ. யோசேப்பின் கல்லறையில் இயேசு கிறிஸ்து அடக்கம் செய்யப்படுதல் [15:42-47]

15:42 வெள்ளி மாலை கதிரவன் மறையும் வேளையில் ஓய்வுநாள் தொடங்கியது. ஓய்வு நாளுக்கு முந்தினநாள், ஆயத்தநாள் பண்டிகை என்று அறியப்பட்டிருந்தது.²⁶

15:43 உடனடியாகச் செயல்புரிய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தினால் தைரியம் பெற்ற அரிமத்தியா ஊரானாகிய யோசேப்பு, இயேசு கிறிஸ்துவின் சரீரத்தை அடக்கம் செய்வதற்கான அனுமதியை பிலாத்துவினிடத்தில் வேண்டினான். யோசேப்பு பயபக்தி நிறைந்த யூதன், ஆலோசனைச் சங்கத்தில் உறுப்பினனாக இருந்திருக்கக் கூடும் (லூக்கா 23:50,51; மத்தேயு 27:57; யோவான் 19:38 காண்க).

15:44,45 இவ்வளவு விரைவாக இயேசு மரணமடைந்துவிட்டார் என்னும் செய்தியை பிலாத்துவினால் நம்முடியவில்லை. அவ்வண்மையை நூற்றுக்கதிபதி உறுதிப்படுத்தியபோது, அவருடைய சரீரத்தை யோசேப்பிடம் ஆளுநன் கொடுத்தான். (இயேசு கிறிஸ்துவின் சரீரத்தைக் குறிக்க இங்கே இரண்டுசொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. யோசேப்பு சரீரத்தைக் கேட்டான். பிலாத்து சவத்தைக் கொடுத்தான்.)

15:46 யோசேப்பு (மற்றும் நிக்கோதேமு - யோவான் 19:38,39) மிகுந்த நேசத்துடன் கூடிய கவனத்தோடு சரீரத்திற்கு நறுமணமுட்டி, துப்பட்டியில் சுற்றி, தனக்குச் சொந்தமான புதிய கல்லறையில் வைத்தான். கன்மலையில் வெட்டப்பட்ட ஒரு சிறிய அறையாக அந்தக் கல்லறை இருந்தது. அதனுடைய வாசல் காசு போன்ற வடிவமுள்ள ஒரு கல்லினால் முத்திரை

வியப்பட்டிருந்தது. அந்தக் கல்லைப் புரட்டி, வரி வடிவமுள்ள பள்ளத்தில் அதன் ஒரு பகுதி விழும்படியாகக் கல்லறை மூடப்பட்டது.

15:47 மரியாள் என்னும் பெயருடைய இரு பெண்கள் அங்கே இருந்தார்கள் என்று மீண்டும் இங்கே சொல்லப்பட்டுள்ளது. அவர்களுடைய தளராத அன்பும், அச்சமற்ற பாசமும் நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துகின்றன. இன்றைய நாட்களில் பெண்கள் மேம்பட்ட ஆற்றல் உடையவராக இருக்கின்றனர் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆண்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள்?

8. அடிமையின் வெற்றி (16:1-20)

அ. வெறுமையான கல்லறையில் பெண்கள் (16:1-8)

16:1-4 சனிக்கிழமை மாலையில் மரியாள் என்னும் பெயருடைய இரண்டு பெண்களும் சலோமே என்பவளும், இயேசுவின் சரீரத்திற்குச் சுகந்தவர்க்கம் இடும் பொருட்டு கல்லறைக்கு வந்தனர். அது எளிமையான செயல் என்று என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். அக்கல்லறையின் வாயிலில் பெரிய கல்லொன்று புரட்டிவைக்கப்பட்டு, அது மூடப்பட்டிருந்தது என்பதையும் அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். அக்கல்லறையின் மீது ரோம முத்திரை இடப்பட்டிருந்தது என்பதையும் போர்ச்சேவகர் அங்கே காவல் புரிந்தனர் என்பதையும் அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். ஆனால் மெய்யான அன்பு மலை போன்ற எதிர்ப்புகளைத் தாண்டி, அதனுடைய பாசத்தின் இலக்கைச் சென்றடையும்.

ஞாயிற்றுக்கிழமை அதிகாலையில், தங்களுக்காக கல்லறையின் வாசலிலிருந்த கல்லை எவன் புரட்டித்தள்ளுவான் என்று அவர்கள் வியப்போடு வினவிக்கொண்டனர். அவர்கள் ஏறிட்டுப்பார்த்தபோது, அது ஏற்கனவே தள்ளப்பட்டிருந்ததைக் கண்டனர்! இரட்சகரைக் கணப்படுத்த நாம் விரும்புகின்ற தருணங்களில், எதிர்த்து வரக்கூடிய இடர்ப்பாடுகளை நாம் எதிர்கொள்ளும் முன்னரே, அவை அகற்றப்பட்டிருப்பதை அவ்வப்போது உணர்கிறோம் அல்லவா.

16:5,6 கல்லறைக்குள் பிரவேசித்த பெண்கள், வெண்மையாக உடையணிந்த வாலிபனுடைய தோற்றத்தில் இருந்த ஒரு தேவதூதனைக் கண்டனர். இயேசு கிறிஸ்து உயிருடன் எழுந்தார் என்றிரைத்து அவர்களுடைய அச்சத்தை அவன் உடனடியாக நீக்கினான். கல்லறை வெறுமையாயிருந்தது.

16:7 கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலை அறிவிக்கும் தூதர்களாகச் செயல்படும்படி அவன் அவர்களுக்குக் கட்டளை கொடுத்தான். அவர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவின் சீடர்களிடத்திலும், பேதுருவினிடத்திலும் சென்று, அவர் அவர்களை கலிலேயாவில் சந்திப்பார் என்று கூறவேண்டும். தனது கர்த்தரை மறுத்துரைத்த பேதுரு இங்கு தனிப்படுத்தப்பட்ட வகையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைக் கவனியுங்கள். உயிர்த்தெழுந்த மீட்பர் பேதுருவைக் கைவிடவில்லை. மாறாக, அவரிடத்தில் அன்புகூர்ந்து, மீண்டும் காணவேண்டுமென்ற வாஞ்சையுடன் இருந்தார். முன்னிருந்த நிலைக்கு அவரைக் கொண்டுவர வேண்டிய சிறப்பான வேலையைக் கர்த்தர் செய்ய வேண்டும். வழிதவறி அலையும் ஆடு, மேய்ப்பனோடு மீண்டும் ஐக்கியம் கொள்ளத்தக்கதாகத் திரும்பக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். பின்மாற்றம் அடைந்தவன் திருத்தந்தையின் இல்லத்திற்குத் திரும்பி வரவேண்டும்.

16:8 நடுக்கமும் திகிலும் அடைந்த பெண்கள் கல்லறையைவிட்டு ஓடினார்கள். என்ன நடந்தது என்பதை எவரிடமும் கூறவதற்கு அவர்கள் மிகவும் அஞ்சினர். இதில் வியப்படைவதற்கு ஒன்றுமில்லை. அத்தருணம் வரைக்கும் அவர்கள் விசுவாசத்துடனும், பயபக்தியுடனும் இருந்ததே வியப்பிற்குரியதாகும்.

பழைமைவாய்ந்த இரண்டு வேத கையெழுத்துப் பிரதிகளில் இந்த அதிகாரத்தில் 9 முதல் 20 - ஆம் வசனம்வரை விடப்பட்டு இருக்கின்ற காரணத்தினால் தற்கால அறிஞர்கள் அப்பகுதியை நம்பத்தகுந்தது என்று ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. ஆயினும் இப்பகுதி உண்மையான வேதபகுதியே என்று கூறுவதற்கான வலுவான காரணங்கள் உள்ளன:

1. பிற கிரேக்க நகல்களில் இப்பகுதி இடம்பெற்றுள்ளது. சபையின் பிதாக்கள் பலர் இதை வேதபகுதியாகவே ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர்.
2. எட்டாவது வசனத்தில் சொல்லப்பட்ட கருத்தோடு ஒரு வாக்கியமோ, நூலோ முடிவடைவது விசித்திரமான ஒன்றாகும். மேலும் கிரேக்க மொழியில் “ஆல்” என்னும் விசுவாசமொழியோடு (‘gor’-for) ஒரு வாக்கியம் முடிவடையாது.
3. மாற்கு நூலின் கடைசி மூலப்பகுதி காணாமற் போய்விட்டதென்றும், இங்குகாணப்படுவது பிற்காலத்தில் சேர்க்கப்பட்டது என்றும் சிலர் கருதுகின்றனர். அவ்வாறாயின் கர்த்தருடைய வார்த்தைகள் ஒழிந்துபோகா என்னும் வாதம் தோல்வியடைந்துவிடுமே (மத்தேயு 24:35).

4. இப்பகுதியில் சொல்லப்பட்டுள்ளவை புராதன நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாய் உள்ளவையாகும்.
5. இப்பகுதியில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள சொற்களும், இதன் மொழிநடையும் பெரும்பாலும் முதல் அதிகாரத்திற்கு ஒத்துள்ளன.²⁷ தொடக்கமும் முடிவும் ஒன்றுபோல விளங்கும் வண்ணம் இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது (அ ஆ இ F - F இ ஆ அ - என்னும் வகையில் இது எழுதப்பட்டுள்ளது).

ஆ. மகதலேனா மரியாளுக்கு இயேசுகிறிஸ்து காட்சி தருதல் (16:9-11)

16:9 மகதலேனா மரியாளுக்கே உயிர்த்தெழுந்த இரட்சகர் முதலாவது காட்சிகொடுத்தார். முதல் முதலில் இயேசுகிறிஸ்து அவளைச் சந்தித்தபோது, அவளிடத்திலிருந்து ஏழுபிசாசுகளைத் தூரத்தினார். அதுமுதல் அவரிடம் அன்பு கூர்ந்து, தன்னுடைய ஆஸ்தியினால் அவள் பணிவிடை செய்து வந்தாள். கர்த்தர் சிலுவையில் அறையப்பட்டதையும் அவருடைய சரீரம் வைக்கப்பட்ட இடத்தையும் அவள் கண்டாள்.

கல்லறை வெறுமையாயிருந்ததைக் கண்ட மகதலேனா மரியாள் ஓடிச்சென்று அச்செய்தியை பேதுருவினிடத்திலும் யோவானிடத்திலும் கூறியதாக மற்ற நற்செய்தி நூல்களிலிருந்து நாம் அறிகிறோம். அவளுடன் திரும்பி வந்த இருவரும் அவள் உரைத்ததுபோலவே கல்லறை வெறுமையாயிருந்ததைக் கண்டனர். பின்னர் அவர்கள் தங்களுடைய வீடுகளுக்குச் சென்றனர். ஆனால் அவளோ வெறுமையாயிருந்த கல்லறையில் தங்கியிருந்தாள். அப்பொழுதுதான் இயேசுகிறிஸ்து அவளுக்குக் காட்சி கொடுத்தார்.

16:10,11 மீண்டும் அவள் நகரத்திற்குச் சென்று துக்கமடைந்திருந்த சீடர்களிடத்தில் கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்த நற்செய்தியைப் பகிர்ந்து கொண்டாள். அவர்களுக்கு அது நம்புதற்கரிய நற்செய்தியாயிருந்தது. அவர்கள் அதை நம்பவில்லை.

இ. இரண்டு சீடர்களுக்கு இயேசுகிறிஸ்து காட்சி தருதல் (16:12,13)

16:12 இத்தரிசனத்தைக் குறித்த முழு விவரங்கள் லூக்கா 24:13-31 -இல் காணப்படுகின்றன. அவர் இரண்டு சீடர்களுக்கு மறுபுறமாய்த் தரிசனமானார் என்று நாம் இங்கு படிக்கிறோம். எம்மாவுக்குச் செல்லும் வழியில் இந்நிகழ்ச்சி நடந்தது. மரியாளுக்குத் தோட்டக்காரராகக் காட்சி அருளிய இயேசுகிறிஸ்து, இப்பொழுது

உடன் பயணியாகக் காட்சிகொடுத்தார். ஆனாலும் அதே இயேசுகிறிஸ்துதான் இவர்களுக்கு மகிமையடைந்த சரீரத்தில் காட்சி தந்தார்.

16:13 எருசலேமிற்குத் திரும்பி வந்த சீடர்கள், இரட்சகரைத் தாங்கள் சந்தித்ததைக் குறித்து மற்ற சீடர்களிடம் கூறியபோது, மரியாளை அவர்கள் நம்பாததுபோலவே இவர்களையும் நம்பவில்லை.

ஈ. பதினொருவருக்கு இயேசுகிறிஸ்து அருளிய காட்சி (16:14-18)

16:14 அதே ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலையில், பதினொருவருக்கு இயேசுகிறிஸ்து அருளிய காட்சியும் நிகழ்ந்தது (லூக்கா 24:36; யோவான் 20:19-24; 1 கொரி. 15:5). இங்கே சீடர்கள் பதினொருவர் என்று குறிப்பிட்டிருந்தாலும், பத்து பேர் மட்டுமே அப்பொழுது இருந்தனர். இந்த நிகழ்ச்சியின் போது அங்கு தோமா இல்லை. மரியாளும் மற்றவர்களும் இயேசுகிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்துச் சீடர்களிடம் கூறியபோது அவர்கள் நம்ப மறுத்ததன் காரணமாக, அவர் அவர்களைக் கடிந்துகொண்டார்.

16:15 தாம் விண்ணுலகிற்கு ஏகுவதற்கு முன்னர், கர்த்தர் கொடுத்த கட்டளை 15 -ஆவது வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆகவே 14 மற்றும் 15 -ஆவது வசனங்களுக்கிடையே கால இடைவெளி இருக்கிறது. சர்வ சிருஷ்டிக்கும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க வேண்டுமென்று கர்த்தர் தமது சீடர்களுக்குக் கட்டளை கொடுத்தார். உலகம் முழுவதும் நற்செய்தி பரவ வேண்டும் என்பதே இரட்சகரின் நோக்கமாகும். எல்லா வற்றையும் துறந்து அவரைப் பின்பற்றிய தமது பதினொரு சீடர்களின் மூலமாக அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று அவர் தீர்மானித்தார்.

16:16 பிரசங்கம் செய்வதினாலே இரண்டு விளைவுகள் உண்டாகின்றன. சிலர் விசுவாசித்து, ஞானஸ்நானம் பெற்று இரட்சிக்கப்படுவார்கள். சிலர் விசுவாசிக்காமல் ஆக்கினைத் தீர்ப்படைவர்.

இரட்சிப்படைவதற்கு நீரில் முழுகி பெறுகிற ஞானஸ்நானம் அவசியம் என்று போதிப்பதற்குச் சிலர் 16 -ஆவது வசனத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர். ஆயின் அதனுடைய பொருள் அதுவன்று என்பதைக் கீழ்க்காணும் காரணங்களால் அறியலாம்:

1. சிலுவையில் அறையப்பட்ட கள்ளன் ஞானஸ்நானம் பெறவில்லை; ஆனாலும் அவன் கிறிஸ்து

வுடன் பரதீசைச் சென்றடைவதற்குரிய வாக்குறுதியைப் பெற்றான் (லூக்கா 23:43).

2. செசரியாவில் புற இனமக்கள் இரட்சிப்படைந்த பிறகே திருமுழுக்குப் பெற்றனர் (அப். 10:44-48).
3. இயேசுதாமே ஞானஸ்நானம் கொடுக்க வில்லை (யோவான் 4:1,2) - இரட்சிப்படைவதற்கு ஞானஸ்நானம் அவசியமென்றால் அவர் அதைக் கொடுக்காதது வியப்பளிக்கிறது.
4. கொரிந்தியரில் சிலருக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்ததற்காக பவுல் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தினார் (1 கொரி. 1:14-16). இரட்சிப்பிற்கு ஞானஸ்நானம் அவசியம் என்றால் இவ்விதமாக நன்றி நவில்லாத இயலாத ஒன்றாகும்.
5. ஏறத்தாழ 150 புதிய ஏற்பாட்டுப் பகுதிகள் விசுவாசத்தினாலேயே இரட்சிப்பு உண்டாகிறது என்று கற்பிக்கின்றன. இவ்வளவு மிகுதியான வசனங்களினால் சாட்சி கூறப்பட்டுள்ள உண்மைக்கு ஓரிருவசனங்கள் முரண்பாடாயிரா.
6. மரணத்தோடும் அடக்கம் பண்ணப்படுதலோடும் ஞானஸ்நானம் புதிய ஏற்பாட்டில் ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆவிக்குரிய பிறப்போடு அது தொடர்புபடுத்தப்படவில்லை.

அவ்வாறாயின் 16-ஆவது வசனத்தின் பொருள் என்ன? விசுவாசம் கொண்டதின் வெளியரங்கமான செயலாக ஞானஸ்நானத்தை ஒவ்வொருவரும் பெற வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இரட்சிக்கப்படுவதற்கு ஞானஸ்நானம் ஒரு நிபந்தனையன்று. மாறாக, ஒருவன் தான் பெற்ற இரட்சிப்பை வெளிப்படையாக ஞானஸ்நானத்தின் மூலமாக அறிக்கை செய்கிறான்.

16:17,18 நற்செய்தியை விசுவாசிப்பவர்களிடம் நிகழும் சில அற்புதச் செயல்களைக் குறித்து இயேசு கிறிஸ்து இங்கு குறிப்பிடுகிறார். இதனைப் படிக்குங்கால், “இந்த அடையாளங்கள் இந்நாட்களிலும் நிகழ்கின்றனவா?” என்னும் கேள்வி நமதுள்ளத்தில் எழுவுது இயற்கையே. அப்போஸ்தலர்கள் காலத்திற்கென்று இந்த அடையாளங்கள் சிறப்பாகக் கொடுக்கப்பட்டன என்று நாம் நம்புகிறோம். வேதாகமம் முற்றிலுமாக அப்பொழுது எழுதி முடிக்கப்படவில்லை. இங்கு கூறப்பட்ட அடையாளங்களில் பெரும்பாலானவற்றை அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் நூல்களில் காண்கிறோம்:

1. பிசாசுகளைத் துரத்துதல் (அப். 8:7; 16:18; 19:11-16).
2. நவமான பாவைகள் (அப். 2:4-11; 10:46; 19:6).
3. சர்ப்பங்களை எடுப்பார்கள் (அப். 28:5).
4. சாவுக்கேதுவானதைக் குடித்தாலும் சேதமடையமாட்டார்கள் - அப்போஸ்தல நடபடிகளில் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆனால் யோவானும் பர்னபாவும் இவ்விதமாகச் செய்ததாக யூசுபியஸ் என்னும் கிறிஸ்தவ சபை வரவாற்று ஆசிரியர் கூறியுள்ளார்.
5. வியாதியஸ்தர் மீது கைகளை வைத்து நலம்பெறச் செய்தல் (அப். 3:7; 19:11; 28:8,9).

இந்த அற்புதச் செயல்களின் நோக்கம் என்ன? இதன் விடை எபிரெயர் 2:3,4 ஆகிய வசனங்களில் காணப்படுகிறது எனக் கருதுகிறோம். புதிய ஏற்பாடு முழுவதுமாக எழுதித் தரப்படுவதற்கு முன்னர், நற்செய்தி தெய்வீகமானது என்பதற்கான ஆதாரத்தை மனிதர்கள் அப்போஸ்தலரிடம் வினவுவார்கள் என்று முன்னறிந்த தேவன் அவர்களது பிரசங்கங்களை உறுதிப்படுத்தும் வகையில், அடையாளங்களினாலும் அற்புதங்களினாலும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் பற்பல வரங்களினாலும் சாட்சிபகர்வதாக வாக்களித்தார்.

இந்நாட்களில் இந்த அடையாளங்களுக்கான தேவையில்லை. முழுமையான திருமறை நம் மிடத்தில் இருக்கிறது. அதனை நம்பாத மனிதர்கள், எதனையும் நம்பப் போவதில்லை. அற்புதச் செயல்கள் தொடர்ந்து நிகழும் என்று மாற்கு குறிப்பிடவில்லை. “உலகத்தின் முடிவுபரியந்தம்” என்ற சொற்றொடர் மத்தேயு 28:18-20 - இல் காணப்படுவதுபோல இங்கு காணப்படுகிறதில்லை.

ஆனால், “தேவைக்கு ஏற்ற வண்ணம் இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ள அடையாளங்கள் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். தேவை உண்டாகும்போதும், நற்செய்தி வலியுறுத்திக் கூறப்படும்போதும், இந்த அடையாளங்களை நாம் செய்ய வேண்டும். இல்லையெனில் நற்செய்தியானது இழிவாய்ப்பேசப்பட்டு எட்டி உதைக்கப்படும்” என்று மார்டின் லுத்தர் கருதுகிறார்.

உ. இறைவனின் வலது பக்கத்திற்கு அடிமை ஏறிச்செல்லுதல் [16:19,20]

16:19 நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்து நாற்பது நாட்கள்

சென்ற பிறகு, பரலோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, தேவனுடைய வலதுபாரிசத்தில் உட்கார்ந்தார். அது கனத்திற்கும் அதிகாரத்திற்கும் உரிய இடம்.

16:20 அவருடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து எரிகின்ற சுடர்களாகச் சீடர்கள் சென்றனர். நற்செய்தியைப் பறைசாற்றினர், இரட்சகருக்காக ஆத்துமாக்களை வென்றனர். **கர்த்தருடைய** வல்லமை **அவர்களுடனே** இருந்தது, வாக்குறுதியாகத் தரப்பட்ட அடையாளங்கள் அந்தப் பிரசங்கங்களோடு வெளிப்பட்டு அவர்கள் பேசிய **வசனங்கள்** உறுதிபெற்றன.

இத்துடன் மாற்கு எழுதிய நூலின் விவரங்கள் முடிவடைகின்றன. கிறிஸ்து விண்ணிலுடிகில் வீற்றிருக்க, தங்களை முற்றிலுமாக நற்செய்திப் பணிக்களை ஒப்புவித்த ஒரு சில சீடர்கள் மிகுந்த பாரத்துடன் இப்புவிபில் உழைத்தனர். அவர்

களது ஊழியத்தின் பயன் நிலைபேறான விளைவுகளாக விளங்கின.

நம்முடைய தலைமுறையில் நாமும் மகத்துவமான கட்டளையைப் பெற்றிருக்கிறோம். ஒவ்வொருவரிடமும் நற்செய்தியுடன் அணுகுவதே நமது கடமையாகும். இதுவரை இவ்வுலகில் வாழ்ந்துவந்த மனிதர்களில் இரண்டில் ஒருபங்கு மக்கள் இன்று வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றனர். மக்கள் தொகை பெருகப் பெருக நமது கடமையும் பெருகுகிறது. ஆயினும் செயல்படும் முறையில் மாற்றம் ஏதும் இல்லை. அவருக்காகச் செய்யப்படும் எவ்வித தியாகமும் பெரிதில்லை என்ற எண்ணத்துடன் அளவிற்கடங்கா அன்புடன், பயபக்தியுள்ள சீடர்கள் பணியாற்றிவருகின்றனர்.

இப்புவி முழுவதும் நற்செய்தி பரவ வேண்டும் என்பதே தேவனுடைய சித்தமாகும். அதற்காக நாம் ஆற்றும் பணியாது?

அடிக்குறிப்புகள் - End Notes

1. (1:2,3) நடுநிலைப் பிரதியில் (NU) “ஏசாயா தீர்க்கதரிசன ஆகமங்களில்” என்று எழுதப்பட்டிருப்பினும், இந்த வசனம் மல்கியாவில் இருந்து மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது. இச்சொற்றொடர் “தீர்க்கதரிசன ஆகமங்களில்” என்று பாரம்பரியப் பிரதியிலும், பெரும்பான்மைப் பிரதியிலும் காணப்படுகிறது. இதுவே மிகவும் சரியானதாகத் தோன்றுகிறது.

2. (1:14, 15) The NU text omits "of the kingdom."

3. (1:31) J. R. Miller, *Come Ye Apart*, Reading for March 28.

4. (3:13-18) James E. Stewart, *The Life and Teaching of Jesus Christ*, pp. 55,56; (3:20, 21)

5. Miller, *Come*, Reading for June 6.

6. (3:31-35) மிகவும் பழைமைவாய்ந்த நடுநிலைப் பிரதியான NU மற்றும் பெரும்பான்மைப் பிரதி (M) ஆகிய பிரதிகளில் “உம்முடைய சகோதரிகளும்” என்ற சொற்றொடர், வசனத்தில் சேர்ந்து காணப்படுகிறது. இதுவே சரியானது என்பதில் ஐயமேதுமில்லை.

7. (4:30-32) Quoted by J., Oswald Sanders in *Spiritual Maturity*, p. 110.

8. (5:1-5) The NU text reads Cerasenes.

9. (6:4-6) J. G. Miller, further documentation unavailable.

10. (6:31, 32) William Kelly, *An Exposition of the Gospel of Mark*, p.85.

11. (7:2-4) E. Stanley Jones: *Growing Spiritually*, p. 109.

12. (7:11-13) Kelly, *Mark*, p. 105.

13. (8:1-9) Charles R. Erdman, *The Gospel of Mark*, p. 116.

14. (8:22-26) புதிதாய்ப் பிறந்த குழந்தையைப் போல முழுவதும் நிறைவான கண் பார்வையை அம் மனிதன் பெற்றிருக்க வாய்ப்புண்டு. எனினும் கண்களை ஒருமுகப்படுத்திக் காண குழந்தை கற்றுக் கொள்ள நாட்கள் செல்லும்.

15. (8:32, 33) Kelly, *Mark*, p. 136.

16. (9:44-48) நரகத்தின் கொடுமையைக் குறித்து எச்சரிக்கும் பொருட்டு 44, 46, 48 – ஆகிய வசனங்களில் மூன்று முறை ஏசாயா 66:24 –ஆம் வசனத்தைக் கர்த்தர் மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். பாரம்பரியப் பிரதியிலும் பெரும்பான்மைப் பிரதியிலும் மும்முறை ஒன்றுபோல காணப்படும் வசனம் அதனுடைய வலியுறுத்தலை மென்மையாக்கிவிடுகிறது.

ஆகவே, நடுநிலைப் பிரதியில் இரண்டு முறை இவ் வசனம் இடம்பெறவில்லை.

17. (9:49) இந்தப் பகுதி NU பிரதியில் இடம் பெறவில்லை.

18. (10:23-25) NU பிரதியில், “ஐசுவரியத் தின்மேல் நம்பிக்கையாயிருக்கிறவர்கள்” என்னும் சொற்றொடர் இடம் பெறவில்லை. ஆயினும் இந்த வேதபகுதி வலியுறுத்திக் கூறும் உண்மை இச்சொற் றொடரில்தான் காணப்படுகிறது.

19. (10:31) Harry A. Ironside, *Expository Notes on the Gospel of Mark*, p. 157.

20. (10:32) Erdman, *Mark*, p. 147.

21. (13:29) கிரேக்க மொழியில் இந்த வசனத் தின் எழுவாய் (வந்து) “இருக்கிறார்” என்னும் வினைச் சொல்லில் தொக்கி நிற்கிறது. அதனுடைய பின்னணியைக் காணுங்கால் “அவர்” (கிறிஸ்து) அல்லது “அது” (கோடைகாலம்) என்னும் பொரு ளைத் தரக்கூடியதாய் இருக்கிறது (கோடைகாலம் – சொல்லப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சிகளோடு தொடர்புடையது.) இரண்டிலும் ஒரே பொருளை விடையாகப் பெறுகிறோம்.

22. (13:32) James H. Brookes, "*I Am Coming*," p. 40.

23. (14:63,64) இந்தச் சட்டத்திற்குப் புறம் பான ஆலோசனைக் கூட்டத்திற்கு அரிமத்தியா ஊரானாகிய யோசேப்பும் நிக்கொதேமுஷும் செல்ல வில்லை என்று உறுதியாகக் கருதலாம்.

24. (15:25-28) நடுநிலைப் பிரதியில் (NU) மாற்கு நற்செய்தி நூலில் காணப்படும் மேற்கோள் இடம்பெறவில்லை. (28 – ஆம் வசனம்)

25. (15:32) நாம் கண்டு “அவரை” விசுவாசிக்கத்தக்கதாக என்று பெரும்பான்மைப் பிரதி

கூறுகிறது. இங்கு யூதத் தலைவர்கள் ஒரு நபரை விசுவாசிக்க உறுதிகொண்டார்கள் (நேர்மையற்ற உறுதியாகத்தான் தோன்றுகிறது).

26. (15:42) “ஆயத்தநாள்” என்னும் சொல் தற் கால கிரேக்க மொழியில் “வெள்ளிக்கிழமை” என்று பொருள்படும்.

27. (16:8) See further, George Salmon's Historical Introduction to the Study of the Books of the New Testament, pp. 144-151.

BIBLIOGRAPHY

Alexander, Joseph Addison. *The Gospel According to Mark*. Edinburgh: The Banner of Truth Trust, 1960.

Coates, C. A. *An Outline of Mark's Gospel and other Ministry*. Kingston-on-Thames: Stow Hill Bible and Tract Depot, 1964.

Cole, Alan. *The Gospel According to St. Mark*. Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Company, 1961.

Erdman, Charles R. *The Gospel of Mark*. Philadelphia: The Westminster Press, 1917.

Ironside, Harry A. *Expository Notes on the Gospel of Mark*. Neptune, N.J.: Loizeaux Brothers Publishers, 1948.

Kelly, William. *An Exposition of the Gospel of Mark*. London: C. A. Hammond, 1934.

Lenski, R. C. H. *The Interpretation of St. Mark's Gospel*. Minneapolis: Augsburg Publishing House, 1946.

Swete, Henry Barclay. *The Gospel According to St Mark*. London: MacMillan and Company, Limited, 1902.

லூக்கா எழுதின சுவிசேஷம்

முன்னுரை

“உலகில் இயற்றப்பட்ட நூல்களிலேயே மிகவும் அழகிய நூல்.” - ஏர்னஸ்ட் ரேனன்.

1. வேத நூல்வரிசையில் தனிச்சிறப்பு மிக்க இடம்

“உலகில் இயற்றப்பட்டுள்ள நூல்களிலேயே மிகவும் அழகிய நூல்.” உண்மையாகவே இக் கூற்று சிறந்ததொரு பாராட்டேயாம். அதுவும் கடவுள் நம்பிக்கையற்ற ஒருவரிடமிருந்து இந்தப் பாராட்டு கிடைத்தது என்றால் அந்தச் சிறப்பின் மேன்மையை என்னவென்று கூறுவது. இறைப் பற்று இல்லாத பிரான்சு நாட்டு எழுத்தாளர் ஏர்னஸ்ட் ரேனன் என்பவர் லூக்கா நற்செய்தி நூலைக் குறித்துக் கணித்த கணிப்பு இதுவே. அவ்வாறாயின், ஆவியானவரின் உயிருட்டம் பெற்ற எழுத்தாளரால் இயற்றப்பட்ட தலைசிறந்த இந்த நற்செய்திநூல் படைப்பைப் படிக்கும் உணர்ச்சி ததும்பும் எந்தவொரு பக்தனும் அவரது கூற்றை மறுத்துரைக்க முன்வரமாட்டான். தமது திருமொழிகளை எழுத தேவன் தேர்ந்தெடுத்த எழுத்தாளர்களில் புறஇனத்தைச் சேர்ந்தவர், லூக்கா ஒருவர் மட்டுமே ஆவார். இதுவே இந்நூலின்பால் நாம் ஈர்க்கப்படுவதற்குக் காரணம் எனலாம்.

மருத்துவர் லூக்கா எழுதிய நூலின் தனிச் சிறப்பு வாழ்ந்த தன்மையை நாம் வலியுறுத்திக் கூறாவிடில், கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றியும், அவர் ஆற்றிய நற்பணிகளைப் பற்றியும் அறிந்து போற்றும் ஆவிக்குரிய ஆற்றலில் குறைவுடையவர்களாகவே விளங்குவோம். யூதர்களுக்கு மட்டுமின்றி எல்லா மனிதர்களுக்கும் கர்த்தர் இரட்சிப்பை வழங்குவதைப் பற்றியும், அவர்களிடத்தில் அன்பு பாராட்டுவதைப் பற்றியும், வறியவராயினும் புறக்கணிக்கப்பட்டவராயினும் தனிமனிதர்களிடத்தில் அவர் செலுத்திய அக்கறையைப் பற்றியும் லூக்கா சிறப்புற மொழிந்துள்ளார். மேலும் தொழுகை, மன்றாட்டு, தூய ஆவியானவர் பற்றி அவர் மிகவும் வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார் (லூக்கா முதல் இரண்டு அதிகாரங்களில் தொடக்ககாலக் கிறிஸ்தவர்களின் துதிப் பாடல்கள் சான்றாக வழங்கப்பட்டுள்ளன).

2. நூலாசிரியர்

பிறப்பால் அந்தியோக்கிய இனத்தைச் சேர்ந்தவரும், தொழிலால் மருத்துவராகத் திகழ்ந்தவரும், வெகுகாலம் பவுலின் கூட்டாளியாக இருந்தவரும், மற்ற அப்போஸ்தலர்களோடு மிகக்கவனமாக உரையாடிச் செய்திகளைத் தொகுத்தவரும், அவர்களிடமிருந்து பெற்றதும் ஆத்துமாவுக்குத் தேவையானதுமான மருந்தைத் தனது இரண்டு நூல்களிலும் வடித்துக் கொடுத்தவருமாகிய லூக்கா என்பவரே இந்நூலின் ஆசிரியர்.

முன்றாவது நற்செய்தி நூலை இயற்றியவர் யார் என்பது பற்றி யூசிபியஸ் என்பார் எழுதிய “ஹிஸ்டோரியா எக்ளீசியாஸ்டிகா” என்னும் நூலின் கருத்தும், தொடக்ககால கிறிஸ்தவப் பாரம்பரியக் கருத்தும் ஒத்திருக்கின்றன. இஃது ஒரு புறச்சான்றாகும். ஐரேனியஸ் என்பாரும், இந்த நூலின் ஆசிரியர் லூக்கா என்றே ஐயத்திற்கிடமின்றிக் கூறுகிறார். ஜஸ்டின் மார்டியர், ஹெகெசிப்பஸ், அலெக்சாந்திரியா கிளமென்ட், தெர்த்தாலியன் ஆகியோரும் லூக்காவே ஆசிரியர் என்று ஒப்புக்கொள்கின்றனர். எல்லாராலும் அறியப்பட்ட கள்ள போதகரான மார்சியன் என்பாரும், ஏளனப்படுத்தும் வகையில் கவனமாக சுருக்கிய தொகுப்பில், லூக்கா நற்செய்தி நூலை மட்டும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளார். வேதநூல் வரிசையை அரைகுறையாகத் தொகுத்த முரடோரியன் வேதத் தொகுப்பும் இந்த முன்றாவது நற்செய்தி நூலை “லூக்காவின் நூல்” என்றே கூறுகிறது.

தான் எழுதிய நற்செய்தி நூலைத் தொடர்ந்து மற்றொரு நூலையும் இயற்றியவர் லூக்கா ஒருவர் மட்டுமே ஆவார். அந்த நூல் அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் என்பதே. அதிலிருந்து இந்நூலின் ஆசிரியர் லூக்கா என்பது மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகளில் காணப்படும் “நாங்கள்” என்னும்

சொல்லுடன் காணப்படும் பகுதிகள் இந்த எழுத்தாளர் அந்த நிகழ்ச்சிகளில் சம்பந்தப்பட்டவர் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது (16:10; 20:5,6; 21:15; 27:1; 28:16; 2 தீத்து 4:11 உடன் ஒப்பிட்டுக் காண்க). ஒவ்வொருவராக நீக்கம்செய்து காண்கையில் லூக்கா ஒருவரே இந்தக் காலகட்டங்கள் அனைத்திற்கும் பொருத்தமுடையவராக விளங்குகிறார். தெயோப்பிலுவிற்கு இரண்டு நூல்களும் ஒப்புவிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் இரண்டு நூல்களின் மொழிநடையும் ஒரே விதமாக இருக்கிறது. ஆகவே இவ்விரு நூல்களின் ஆசிரியர் ஒருவரே என்பது புலனாகிறது.

“பிரியமான வைத்தியன்” என்று லூக்காவை பவுல் அழைக்கிறார்; மேலும் யூதக் கிறிஸ்தவர்களிடத்திலிருந்து அவரை வேறுபடுத்தியும் காட்டுகிறார் (கொலோ. 4:14). புதிய ஏற்பாட்டு நூல்களை எழுதியவர்களில் புற இனத்தைச் சார்ந்த ஒரே ஒருவர் இவர்தான் என்பதை இக்குறிப்புகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. அளவைக் கொண்டு கணக்கிடும்போது, பவுல் எழுதியவற்றைக் காட்டிலும் லூக்கா மற்றும் அப்போஸ்தலர்கள் நடிபடிகள் ஆகிய இரண்டும் சேர்ந்து கூடுதலாக இருப்பதைக் காணலாம்.

அகச்சான்றுகள், புறச்சான்றுகளையும், சபையின் பாரம்பரியக் கருத்தையும் வலுப்படுத்துகின்றன. கையாளப்பட்டுள்ள சொற்கள் (பிற புதிய ஏற்பாட்டு நூல்களில் காணாத மருத்துவச் சொற்கள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன) கிரேக்கு மொழி கற்றறிந்த ஒருவரின் மொழிநடை யாவும், பண்பாடுமிக்க புறஇனத்தைச் சேர்ந்த மருத்துவரே இந்நூலின் ஆசிரியர் என்னும் கருத்தை ஆதரிக்கின்றன. ஆயினும் யூதர்களது கருத்துக்களை நன்கு அறிந்தவராகவும் அவர் இருந்தார். நாட்களைக் குறித்த ஆராய்ச்சியும், அவற்றின்மீது அவர் கொண்டிருந்த விருப்பமும் (1:1-4; 3:1 போன்றவை), லூக்காவை சபையின் முதல் வரலாற்று ஆசிரியராக முன்னிறுத்திக் காட்டுகின்றன.

3. எழுதிய காலம்

பெரும்பாலும் லூக்கா நற்செய்தி நூல் எழுதப்பட்ட காலம் கி.பி 60-க்குச் சற்று பிற்பட்ட காலமாக இருக்க வேண்டும். சிலர் கி.பி. 75 முதல் 85 -ஆம் ஆண்டிற்குள் இது எழுதப்பட்டிருக்கும் என்றும் கருதுகின்றனர். (இரண்டாம் நூற்றாண்டில்தான் இது எழுதப்பட்டிருக்கும் என்று சொல்வாரும் உளர்.) எருசலேமின் அழிவை இயேசு கிறிஸ்து வினால் மிகச்சரியாக முன்னுரைத்திருக்க

முடியாது என்று மறுத்துரைக்கும் நோக்கத்துடன் அவர்கள் அவ்வாறு கூறுகின்றனர். அந்நகரம் கி.பி.70-இல் அழிக்கப்பட்டது. ஆகவே கர்த்தரின் தீர்க்கதரிசனம் அதற்கு முன்னரே பதிவு செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் நூலுக்கு முன்னரே இந்நூல் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று பெரும்பாலோர் ஒப்புக்கொள்கின்றனர். அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் வரலாறு கி.பி. 63 -உடன் முடிவடைகிறது. அப்பொழுது பவுல் ரோமா புரியில் இருந்தார். ஆகவே இந்நூல் அதற்கு முன்னர் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும். ரோமாபுரியில் மாபெரும் தீ எழுந்தது. அதன் காரணமாக நீரோவின் பலியாடுகளாகக் கிறிஸ்தவர்கள் பெரும் பாடுபட்டனர் (கி.பி. 64). பேதுருவும் பவுலும் இரத்த சாட்சிகளாக இறந்தனர். சபை வரலாற்றின் முதல் சரித்திர ஆசிரியராகிய லூக்கா ஏற்கனவே நிறைவேறிய இந்நிகழ்ச்சிகளை குறிப்பிடாமல் இருந்திருக்கமாட்டார். ஆகவே இந்நூல் கி.பி. 61 அல்லது 62 -இல் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று முடிவுசெய்யலாம்.

4. நூலின் பின்னணியும் கருப்பொருளும்

ஆண் பெண் இருபாலரும் கொண்டிருக்க வேண்டிய எல்லா நற்குணங்களையும் ஒருங்கே நிறைவாகக் கொண்டிருக்கக் கூடியவரும், எவ்விதக் குறையும் அற்றவருமாகிய ஒரு பரிபூரணமான தெய்வீக மனிதனைக் கிரேக்கர் எதிர்நோக்கிக்கொண்டிருந்தனர். அத்தகைய நிலையிலேயே கிறிஸ்துவை மனிதகுமாரனாக லூக்கா அறிமுகப்படுத்துகிறார். அவர் வலிமை பொருத்தியவர், ஆயினும் பரிவிரக்கம் கொண்டவர். அவருடைய மனிதத் தன்மையானது இந்நூலில் முதன்மைப்படுத்திக் காட்டப்படுகிறது.

எடுத்துக்காட்டாக பிற நற்செய்தி நூல்களில் இல்லாத அளவிற்கு அவருடைய ஜெப வாழ்க்கை இந்நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவர் கொண்டிருந்த பரிவும் மனஉருக்கமும் அவ்வப்போது சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. இதன் காரணமாகவே பெண்களும் சிறுகுழந்தைகளும் இந்நூலில் சிறப்பான இடத்தை வகிக்கின்றனர். லூக்காவின் நற்செய்திநூல் இறைப்பணியாற்றும் நற்செய்தி நூலாகக் கருதப்படுகிறது. பிற இனமக்களை நோக்கிக் கரம்விரித்து அழைக்கும் இந்நூலில் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து “உலக இரட்சகராக” அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளார். இறுதியாக, இந்நூல் சீடத்துவப் பயிற்சிநூலாகவும் விளங்கு

கிறது. கர்த்தருடைய வாழ்க்கையில் சீடர்களின் வாழ்க்கைப் பாதையை நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம். அவரைப் பின்பற்றினோர்க்கு அவரளித்த போதனைகளில் அச்செய்தி விரிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறதையும் காண்கிறோம். நமது விளக்க உரையில் இந்த அம்சமே குறிப்பிடத்தக்க வகையில் கையாளப்பட்டிருக்கிறது. பூரண மனிதராகிய கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கையிலிருந்து, நிறைவான மனிதனாக வாழ ஒவ்வொரு மனிதனும் பெற்றிருக்க வேண்டிய ஆக்கக்கூறுகளை இந்நூலில் நாம் காணவியலும். அவருடைய ஈடுஇணையற்ற

சொற்களிலிருந்து, நாம் அழைக்கப்பட்டுள்ள சிலுவைப்பாதையையும் கண்டடையமுடியும்.

லூக்கா நற்செய்தி நூலைப் படிக்க முற்பட்டிருக்கும் நாம், எல்லாவற்றையும் துறந்து, அவரைப் பின்பற்றிச் செல்வதற்கான அவரது அழைப்பின் குரலைக் கேட்போம். கீழ்ப்படிதலே ஆவிக்குரிய அறிவை அடைவதற்கான வாயிலாக இருக்கிறது. விவரிக்கப்பட்டுள்ள அனுபவங்களுக்குள் நாம் நுழையும்போது திருமறையின் பொருளைத் தெளிவாகவும் பிரியத்திற்குரியதாகவும் பெற்றடைவோம்.

வொருட்சுருக்கம்

1. அறிமுகம்: லூக்கா நற்செய்தி நூலின் நோக்கமும் எழுதப்பட்ட ஒழுங்கும் (1:1-4)
2. மனித குமாரனின் வருகையும் அவரது முன்னோடியின் பிறப்பும் (1:5 - 2:52)
3. மனித குமாரன் ஊழியம் செய்வதற்கான ஆயத்தம் (3:1- 4:30)
4. மனித குமாரன் தமது வல்லமையை மெய்ப்பித்தல் (4:31-5:26)
5. தமது இறைப்பணியினைக் குறித்து மனித குமாரன் விளக்கிக் கூறுதல்(5:27-6:49)
6. தமது ஊழியத்தை மனித குமாரன் விரிவாக்கம் செய்தல் (7:1-9:50)
7. மனித குமாரனுக்கு எதிராக வலுவடைந்த பகைமை (9:51-11:54)
8. எருசலேமுக்குச் செல்லும் வழியில் கர்த்தர் அருளிய போதனைகளும், நடப்பித்த குணமாக்கும் செயல்களும் (அதி. 12-16)
9. சீடர்களுக்கு மனித குமாரன் அறிவுரை வழங்குதல் (17:1-19:27)
10. எருசலேமில் மனித குமாரன் (19:28 - 21:38)
11. மனித குமாரனின் பாடுகளும் மரணமும் (அதி. 22, 23)
12. மனித குமாரனின் வெற்றி (அதி. 24)

வொருட்சுருக்க அட்டவணை

கருத்து	மனித குமாரனின் வருகை	மனித குமாரனின் இறைப்பணி விரிவாக்கம்	மனித குமாரன் புறக்கணிக்கப்படுதல்	மனித குமாரனின் மரணமும் உயிர்த்தெழுதலும்
வரலாறு	கி. மு. 4 முதல் கி. பி. 33 வரை			
தலைப்பு	இழந்தோரைத் தேடுதல்			இழந்தோரை இரட்சித்தல்
பகுப்பு	அடையாளங்களுக்கு முதலிடம்		போதனைகளுக்கு முதலிடம்	
	பிறப்பும் ஆயத்தமும்	ஊழியம்	பகைமை வலுவடைதலும் போதனைகளும்	ஊழியத்தின் நோக்கத்தை உறுதிசெய்தல்
வசனம்	1:1-4:30	4:31-9:50	9:51-19:27	19:28-24:53
இடம்	இஸ்ரவேல்	கலிலேயா	இஸ்ரவேல்	எருசலேம்

1. அறிமுகம்: லூக்கா நற்செய்தி நூலின் நோக்கமும் எழுதப்பட்ட ஒழுங்கும் [1:1-4]

தனது நூல் முன்னுரையில், லூக்கா தன்னை வரலாற்று ஆசிரியராக அறிமுகப்படுத்துகிறார். தனக்குக் கிடைத்த அடிப்படைச் சான்றுகளைக் குறித்தும் இந்நூலை இயற்றப் பின்பற்றிய ஒழுங்கைக் குறித்தும் அவர் முதலில் விவரிக்கின்றார். அதனைத் தொடர்ந்து தான் நூல் எழுதியதின் நோக்கத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார். மனிதனுடைய சிந்தனைக்கேற்ப நாம் காணுமிடத்து, அவருக்கு இரண்டு வகையான சான்றுகள் கிடைத்தன எனக் கூறலாம்: (1) கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கையைப் பற்றி எழுதப்பட்ட குறிப்புகள்; (2) அவருடைய வாழ்நாட்களில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கண்கூடாகக் கண்டவர்களின் வாய் மொழிச் சான்றுகள்.

1:1-4 அவர் பெற்றுக்கொண்ட வரலாற்றுக் குறிப்புகளைக் குறித்து முதல் இரண்டு வசனங்களில் விவரிக்கின்றார்: “. . . சங்கதிகளை . . . குறித்துச் சரித்திரம் எழுத அநேகம் பேர் ஏற்பட்டபடியால் . . .” இந்த எழுத்தாளர்கள் யாரென்று நமக்கு முழுமையாகத் தெரியவில்லை. மத்தேயுவும் மாற்குவும் அவர்களில் இடம் பெற்றிருக்கக்கூடும். மற்றவர்கள் எழுதியவை தூய ஆவியானவரின் ஏவுதல் பெற்று எழுதப்பட்டவை அல்ல. (யோவான் எழுதிய நற்செய்தி நூல் பிற்காலத்தில் எழுதப்பட்டது.)

ஆரம்பமுதல் கண்ணாரக்கண்டு வசனத்தைப் போதித்தவர்கள் ஒப்புவித்த சான்றுகளை லூக்கா எழுதுவதற்கு ஆதாரமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். கண்கூடாகக் கண்ட சாட்சியென்று தன்னைக் குறித்து லூக்கா கூறவில்லை. எனினும் அத்தகைய சாட்சிகளை இவர் நேரில் கண்டு விவரங்களைச் சேகரித்தார். அவ்வாறு கர்த்தருடன் கூட்டாளிகளாக இருந்தவர்களையே கண்ணாரக்கண்டு வசனத்தைப் போதித்தவர்கள் என்று லூக்கா குறிப்பிடுகிறார். யோவான் தனது நற்செய்தி நூலில் குறிப்பிட்டிருப்பது போன்றே, “வசனம்” என்ற சொல்லை கிறிஸ்துவின் பெயராக லூக்காவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். யோவான் ஸ்நானகன் பறையறிவிக்கத் தொடங்கின கிறிஸ்தவ காலகட்டத்தின் தொடக்கத்தை “ஆரம்பமுதல்” என்னும் சொற்றொடர் குறிப்பிடுகின்றது. எழுதப்பட்ட குறிப்புகள் மற்றும் வாய் மொழிச்சான்றுகள் ஆகியவற்றை லூக்கா எழுதுவதற்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டார் என்னும் உண்மை, அவர் எழுதியவை தேவ ஆவியினால்

ஏவப்பட்டு எழுதப்பட்டவை என்னும் பேருண்மையை மறுக்கவில்லை. அவர் சேகரித்த விவரங்களைத் தெரிந்தெடுப்பதற்கும் அவற்றை ஒழுங்காக வரிசைப்படுத்துவதற்கும் தேவ ஆவியானவர் வழிநடத்தினார் என்பதே இதன் பொருளாகும்.

இதனைத் திருவாளர் ஜேம்ஸ் S. ஸ்டூவர்ட் விளக்குகிறார்:

வரலாற்று ஆராய்ச்சியினைக் கடினமான முயற்சியினால் மேற்கொண்டு செய்திகள் சேகரிக்கப்பட்டன; அப்படிப்பட்ட முயற்சிகள் இன்றி ஆவியானவரின் அற்புதமான ஏவுதலினால் மட்டுமே விவரங்கள் எழுத்தாளர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டன எனக் கருதமுடியாது என்பதை லூக்கா மிகத்தெளிவாக இங்கே வெளிப்படுத்துகிறார்... மனித உள்ளங்களும், அறிவாற்றல்களும் அதிசயமான முறையில் வேறு நிலைக்குக் கடந்துசெல்வது ஆவியானவரின் ஏவுதல் அல்ல. மாறாக, மனித உள்ளங்களும் அறிவாற்றல்களும் ஆவியானவரிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டு, அவற்றின் மூலமாக தேவன் தமது சித்தத்தை வெளிப்படுத்துவதே ஆவியானவரின் ஏவுதலாகும். புனிதமான எழுத்துக்களை எழுதிய ஆசிரியரின் தனித்தன்மை அகற்றப்பட்டு, அன்னார் தேவனால் இயக்கப்படும் ஓர் இயந்திரமாகச் செயல்படுவதில்லை. மாறாக, எழுத்தாளரின் தனித்தன்மை வலிமை பெற்று, அவர் தேவனுடைய உயிருட்டம் பெற்ற சான்றாக மாற்றம் பெறுகிறார்.¹

தொடர்ந்து, நூல் இயற்றுவதற்குத் தூண்டிய செயல்நோக்கத்தைக் குறித்தும், எழுதுவதற்குக் கையாண்ட ஒழுங்குகளைக் குறித்தும் சுருக்கமாக லூக்கா எழுதுகிறார்: மகா கனம்பொருந்திய தேயோப்பிலுவே, ஆதிமுதல் எல்லா வற்றையும் திட்டமாய் விசாரித்தறிந்த நானும் உமக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட விசேஷங்களின் நிச்சயத்தை நீர் அறிய வேண்டுமென்று அவைகளை ஒழுங்காய், உமக்கு எழுதுவது எனக்கு நலமாய்த் தோன்றிற்று. எனக்கு நலமாய்த் தோன்றிற்று என்று கூறி அவர் தான் எழுதுவதற்குக் காரணமான செயல்நோக்கத்தைத் தெரிவிக்கிறார். நற்செய்தி நூலை எழுத வேண்டுமென்ற ஆழமான உறுதியை தனது சொந்த மனித எண்ணத்தின்படி அவர் கொண்டிருந்தார். ஆனாலும் இதனை எழுதும்படியாக அவருடைய எண்ணத்துடனே தேவனுடைய நெருக்கும் ஏவுதலும்

கலந்திருந்தது என்பதை நாம் அறிவோம். இவ்வாறாக தேவனுடைய ஏவுதலும் மனிதனுடைய தீர்மானமும் விநோதமான வகையில் பின்னிப் பிணைந்திருந்தன.

அவர் கைக்கொண்ட ஒழுங்கு முறைகளைப் பொருத்தமட்டில், முதலில் எல்லாவற்றையும் தொடக்கத்திலிருந்து மிகத் துல்லியமாய் விசாரித்து அறிந்தார். அதன் பிறகே அவர் அவற்றை வரிசைப்படுத்தி எழுதினார். நமது இரட்சகருடைய வாழ்க்கையில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கவனத்தோடும் ஞானத்தோடும் ஆராய்ந்து அறிவதே அவருடைய வேலையாக இருந்தது. மேலும் அவர் தமக்குக் கிடைத்த ஆதாரங்களின் பிழையின்மையைச் சரிபார்த்தார்; வரலாற்றுபூர்வமாக மெய்ப்பிக்கப்படாதவற்றையும், ஆவிக்குரியவற்றில் பொருந்தாதவற்றையும் நீக்கிவிட்டு, பின்னர் தன்னிடம் இருந்த செய்திகளை வரிசைப்படுத்தி எழுதினார். அதுவே நமது கரங்களில் இருக்கும் லூக்கா நற்செய்தி நூல் ஆகும். அவற்றை ஒழுங்காய் எழுதியதாக அவர் கூறும்போது, எல்லாவற்றையும் கால வரிசையின்படி எழுதினார் என்பது பொருளன்று. இந்த நற்செய்தி நூலில் சொல்லப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சிகள் யாவும், நடைபெற்ற காலவரிசையில் எழுதப்படவில்லை. மாறாக நடந்த நிகழ்ச்சிகளின் கருத்தையும், ஆவிக்குரிய தன்மையையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு, அதற்கேற்ற ஒழுங்கின்படியே இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்த நூலும் அப்போஸ்தலர் நடபடிகளும் தெயோப்பிலு என்பாருடைய பெயருக்கு எழுதப்பட்டிருப்பினும், அவரைக் குறித்து ஒன்றும் அறிவிக்கப்படாதது நமக்கு வியப்பளிக்கிறது. மகாகனம் பொருந்தியவர் என்ற அடைமொழி இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால், அவர் அரசாங்கத்தில் உயர்ந்த பதவி வகித்தவர் என்று நாம் ஊகிக்கிறோம். அவருடைய பெயரின் பொருள் தேவனுடைய நண்பன் என்பதாகும். பெரும்பாலும் இவர் ரோம அரசின் வெளியுறவுத்துறையில் பொறுப்புமிக்க உயர்பதவி வகித்த கிறிஸ்தவராக இருந்திருக்கக் கூடும்.

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கையைப் பற்றியும், அவர் ஆற்றிய ஊழியங்களைக் குறித்தும் தெயோப்பிலு போதிக்கப்பட்டிருந்தார். அவற்றின் நம்பகத் தன்மையை உறுதிப்படுத்தும் வண்ணம் இந்நூலை எழுதித் தருவதே லூக்காவின் நோக்கமாக இருந்தது. செவிவழியாகச் செய்திகள் பரப்பப்படும்போது காலப்போக்கில்

மூலச்செய்தி பல மாற்றங்களை அடைந்து விடுவது இயற்கையே. ஆனால் அச்செய்தி எழுதி பதிவுசெய்யப்படுவதால் எவ்விதத் தவறுமின்றி பாதுகாக்கப்படுகிறது.

மேலும் வேதம் எப்படிப்பட்ட மனிதப் பின்னணியில் எழுதப்பட்டது என்பதை முதல் நான்கு வசனங்கள் சுருக்கமாகத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. லூக்கா தேவ ஆவியானவரின் ஏவுதலினால் இந்த நற்செய்தி நூலை எழுதினார் என்பதை நாம் அறிவோம். அதனை அவர் இங்கே குறிப்பிடவில்லை. ஆதிமுதல் என்று அவர் மூன்றாம் வசனத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கும் சொற்றொடரை பரத்திலிருந்து என்றும் நாம் மொழிபெயர்க்கலாம். அவ்வாறு கொள்வோமெனில் தேவ ஆவியின் ஏவுதலை அவர் இங்கே குறிப்பாய் உணர்த்துகிறார் என்பது புலனாகும்.²

2. மனிதகுமாரனின் வருகையும் அவரது முன்னோடியின் பிறப்பும் [1:5 - 2:52]

அ. முன்னோடியின் பிறப்பு முன்னறிவிக்கப் படுதல் [1:5-25]

1:5,6 யோவான் ஸ்நானகனின் பெற்றோர்களை நமக்கு அறிமுகப்படுத்திய வண்ணம் லூக்கா தமது நூலின் விவரங்களைத் தொடங்குகிறார். பொல்லாங்கனாகிய மகா ஏரோது யூதேயா தேசத்தில் இராஜாவாக இருந்த காலத்தில் அவர்கள் வாழ்ந்தனர். அவன் ஏசாவின் வழிமரபில் தோன்றிய இதுமேய வகுப்பைச் சார்ந்தவன்.

கர்த்தர் நினைத்தருளுகிறார் என்னும் பொருளுடைய சகரியா, அபியா என்னும் ஆசாரிய வகுப்பைச் சார்ந்தவராவார். ஆசாரிய ஊழியத்தை மாறிமாறி நிறைவேற்றும்படி, தாவீது ஆசாரிய வகுப்பினரை இருபத்து நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரித்திருந்தான் (1 நாளா. 24:10). அவற்றில் ஒன்றே இந்த அபியா ஆசாரிய வகுப்பு. ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் இரண்டு முறை ஆசாரிய ஊழியத்தை நிறைவேற்றும்படி ஒவ்வொரு வகுப்பாரும் அழைக்கப்படுவர். அவ்வாறு அழைக்கப்படுபவர்கள் ஒரு ஓய்வுநாள் தொடங்கி அடுத்த ஓய்வுநாள் வரைக்குமாக ஊழியம் செய்வர். ஆயினும் அந்த நாட்களில் ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் பல ஆசாரியர்கள் இருந்த காரணத்தினால், தேவாலயத்தின் பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் தூபங்காட்டும் சிலாக்கியத்தை ஓர் ஆசாரியன் தன் வாழ்நாட்காலத்தில் ஒருமுறை மட்டுமே

பெறுவான். அந்தச் சிறப்புரிமையை அவன் பெறாமலும் போகக்கூடும்.

தேவனுடைய ஆணை என்னும் பொருளுடைய பெயரைத் தாங்கிய எலிசபெத்து என்பாள் ஆரோனின் குடிவழியில் பிறந்த ஆசாரிய குலப் பெண்மணி ஆவாள். அவளும் அவளுடைய கணவனும் பயபக்தி நிறைந்த யூதராயிருந்தனர். பழைய ஏற்பாட்டில் கூறப்பட்டுள்ள நல்லொழுக்கங்களையும், ஆசாரங்களையும் கைக்கொள்வதில் மிகுந்த கவனத்துடன் அவர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் பாவமற்றவர் அல்லர் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. ஆயினும் அவர்கள் பாவம் செய்தபோது அதற்குரிய பலியைச் செலுத்தினர்; அல்லது பிற சடங்குகளைச் செய்து கீழ்ப்படியத் தவறவில்லை.

1:7 இந்தத் தம்பதியினருக்குப் பிள்ளைப்பேறு இல்லை. யூத குலத்தில் அந்நிலை நிந்தைக்குரிய ஒன்றாகக் கருதப்பட்டது. எலிசபெத்தின் குறையே அவர்களுக்குப் பிள்ளைகள் இல்லாதிருந்ததன் காரணமாகும் என்று மருத்துவராகிய லூக்கா குறிப்பிட்டுள்ளார். **அவர்கள் இருவரும் வயது சென்றவர்களாக இருந்ததின்** நிமித்தம் அவர்கள் பிள்ளைப்பேறு பெறுவதற்கான வாய்ப்பு அற்றவர்களாயிருந்தனர்.

1:8-10 ஒருநாள் தேவசந்நிதியில் சகரியா தனது ஆசாரியப் பணியைச் செய்து கொண்டிருந்தார். அன்று தேவாலயத்தில் தூபங்காட்டுகிற தற்கான வாய்ப்பினைச் சீட்டெடுப்பின் மூலம் அவர் பெற்றிருந்ததாலே, அந்நாள் அன்னாரது வாழ்க்கையில் மேன்மையான நாளாயிருந்தது. தேவாலயத்திற்கு வெளியே மக்கள் கூட்டமாய்க்கூடி ஜெபம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். **தூபங்காட்டுகிற வேளை** எது என்பதைக் குறித்து எவரும் அறிந்ததாகத் தோன்றவில்லை.

இந்த நற்செய்தி நூலானது மனிதர்கள் தேவாலயத்தில் ஜெபம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள் என்னும் செய்தியுடன் தொடங்கி, ஜனங்கள் நாடோறும் தேவாலயத்திலே தேவனைப் புகழ்ந்து துதித்துக்கொண்டிருந்த செய்தியுடன் முடிவடைவது நமக்கு ஆவியில் ஊக்கத்தை அளிக்கிறது. இவ்விரண்டு செய்திகளுக்கும் இடையில் எழுதப்பட்ட அதிகாரங்கள், அம்மக்களது மன்றாட்டுகள் எங்ஙனம் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் ஆள்தன்மையிலும், அவரது செயல்பாட்டிலும் விடையினைப் பெற்றன என்பதை எடுத்தியம்புகின்றன.

1:11-14 ஆசாரியனும் மனிதர்களும் மன்றாடிய வேளை தெய்வீக வெளிப்பாடு கொடுக்கப்படுவதற்குத் தகுந்த தருணமாயிருந்தது. **கர்த்தருடைய தூதன் ஒருவன் தூபபீடத்தின் வலது பக்கத்திலே நின்று தரிசனமானான்** - வலப்புறம் நற்பேறு அருளும் இடமாகும். முதலில் சகரியா அஞ்சி நடுங்கினார், அவர் வாழ்ந்த காலத்தவர் ஒருவரும் தேவதூதனைக் கண்டதில்லை. ஆயின் வியத்தகு நற்செய்தியைக் கூறி அத்தூதன் அவருடைய அச்சத்தை நீக்கினான். **எலிசபெத்து ஒரு குமாரனைப்** பெறுவாள், அவனுக்கு யோவான் என்று பெயர்சூட்ட வேண்டும் என்பதே அந்த நற்செய்தி. (யோவான் என்னும் பெயர் தேவதயவு அல்லது தேவகிருபை என்று பொருள்படும்.) அந்தக் குழந்தை பெற்றோருக்கு சந்தோஷத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் அளிப்பதோடு **அநேகருக்கு** ஆசிர்வாதமாக விளங்கும்.

1:15 **கர்த்தருக்கு முன்பாக** அக்குழந்தை பெரியவனாக விளங்கும். (இது ஒன்றே பொருள் பொதிந்த மேன்மையாகும்.) முதலாவதாக தேவனுக்கென்று பிரிந்து வாழ்வதில் அவர் பெரியவராக இருப்பார்; அவர் திராட்சைப் பழத்திலிருந்து செய்யப்பட்ட மதுவையோ, தானியங்களிலிருந்து செய்யப்பட்ட மதுவையோ குடிக்க மாட்டார்.

இரண்டாவதாக, அவர் ஆவிக்குரிய வளம் பெற்றுப் பெரியவராக விளங்குவார். அதாவது, **தாயின் வயிற்றில் இருக்கும்போதே பரிசுத்த ஆவியினால் அவர் நிரப்பப்பட்டிருப்பார்.** (யோவான் பிறந்தபோதே இரட்சிக்கப்பட்டவர் என்பதோ, மனமாற்றம் பெற்றவர் என்பதோ இதன் பொருளன்று. மாறாக, தொடக்கத்திலிருந்தே தேவ ஆவியானவர் அவரோடு இருந்து, கிறிஸ்து வின் முன்னோடியாக அவர் சிறப்பான முறையில் செயல்படுவதற்கு அவரை ஆயத்தப்படுத்தினார் என்பதே இதன் பொருளாகும்.)

1:16,17 மூன்றாவதாக, அவர் கிறிஸ்துவின் வருகையைப் பறைசாற்றுவார் என்னும் நிலையில் பெரியவராக விளங்குவார். யூத மக்கள் பலரை அவர் **கர்த்தரிடத்திற்குத் திருப்புவார்.** அவருடைய ஊழியமானது தீர்க்கதரிசியாகிய எலியாவின் ஊழியத்திற்கு ஒத்திருக்கும். மனத்திரும்புதலின் மூலமாக மக்கள் தேவனோடு சரியான உறவுகொள்ளும்படியாக மாற ஊக்குவிப்பதே அவ்வூழியமாகும். இது குறித்து G. கோல்மேன் லக் என்பார் குறிப்பிடுகிறார்:

அக்கறையில்லாத பெற்றோர், தங்களுடைய பிள்ளைகளின் ஆவிக்குரிய நன்மையை

நாடும் இருதயங்களை யோவானின் பிரசங்கத் தின் வாயிலாகப் பறையாக்கள். மேலும், கீழ்ப்படியாதவர்களுக்கும் கலகம் செய்கிறவர்களுமான பிள்ளைகளின் இருதயங்களை “நீதிமன்களுடைய ஞானத்துக்கு” நேராக அது திரும்பச் செய்யும்.³

இதனை வேறு சொற்களில் நாம் சொல்வோமெனில், கர்த்தர் வெளிப்படும்போது, அவரை எதிர்கொண்டு வரவேற்க, உலகத்திலிருந்து பிரிந்து வந்த ஒரு கூட்டத்தாராக விசுவாசிகளை ஆயத்தப்படுத்துவதே அவருடைய ஊக்கம் மிகுந்த ஊழியமாகும் என்பதே. இது நாம் ஒவ்வொருவரும் செய்ய வேண்டிய தகுதி வாய்ந்த நற்பணியாகும்.

16 மற்றும் 17 -ஆகிய வசனங்களில் கிறிஸ்துவின் தெய்வீகம் குறிப்பாய் உணர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கவனியுங்கள். 16-ஆவது வசனத்தில் இஸ்ரவேல் சந்ததியாரில் அநேகரை யோவான் அவர்கள் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்திற்குத் திருப்புவான் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 17-ஆவது வசனத்தில் யோவான் அவருக்கு முன்னே நடப்பான் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவருக்கு என்ற சொல் யாரைக் குறிக்கிறது? அவர்களுடைய தேவனாகிய கர்த்தரை என்று முந்தைய வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவரையே அது குறிக்கிறது என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. எனினும் இயேசுகிறிஸ்துவின் முன்னோடியாக யோவான் விளங்கினார் என்பதை நாம் அறிவோம். இயேசுகிறிஸ்து தேவனே என்று இவ்வசனம் தெளிவாக உய்த்துணரச் செய்கிறது.

1:18 வயது முதிர்ந்த சகரியா, தனக்களிக்கப்பட்ட வாக்குறுதி நிறைவேற வாய்ப்பு இல்லை என்று எண்ணியவராகத் திகிலடைந்தார். ஒரு குழந்தைக்குப் பெற்றோராகக் கூடாதபடி அவரும் அவருடைய மனைவியும் வயது முதிர்ந்தவர்களாக இருந்தனர். அவர் எழுப்பிய துயரம் நிறைந்த கேள்வி அவரது உள்ளத்தில் அடைந்து கிடந்த ஐயங்களை வெளிப்படுத்தியது.

1:19 அங்கு வருகை புரிந்திருந்த தேவதூதன், தன்னை முதலில் காபிரியேல் என்று அறிமுகப்படுத்தினான். (காபிரியேல் என்னும் பெயருக்கு தேவனுடைய வல்லமை உடையவர் என்பது பொருளாகும்.) பொதுவாக, பிரதான தூதன் என்று அழைக்கப்படுகிற இத்தூதனைக் குறித்து மட்டுமே தேவசந்நிதியில் நிற்கிறவன் என்றும்,

தேவனிடத்திலிருந்து மனிதனுக்கு செய்தியைக் கொண்டுவருகிறவன் என்றும் திருமறையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது (தானி. 8:16; 9:21).

1:20 சகரியா ஐயம் கொண்டதால், அக் குழந்தை பிறக்கும்வரை தன்னுடைய பேசும் சக்தியை இழக்க வேண்டியதாயிற்று. தேவனுடைய சொற்களைக் குறித்து விசுவாசியானவன் ஐயம்கொள்ளும் போதெல்லாம் அவன் தனது சாட்சியையும் பாடலையும் இழந்து போகிறான். அவநம்பிக்கை உதடுகளை இறுக மூடச்செய்கிறது. விசுவாசம் மீண்டும் வரும்வரை அவை மூடியே இருக்கின்றன. விசுவாசம் திரும்பி வருகின்ற வேளையில் வாய் திறந்து புகழ்ச்சி பொழிக்கிறது, சாட்சி மிளிர்கிறது.

1:21,22 வெளியிலே ஜனங்கள் பொறுமையை இழந்து போயினர். பொதுவாக தூய்மை காட்டச் செல்லும் ஆசாரியர் வெகுவிசுவாசத்தில் வெளியே வந்துவிடுவார். வெகுநேரம் கழித்து வெளியே வந்த சகரியா சைகைகளினால் மட்டுமே அந்த மக்களிடம் நடந்தவற்றைத் தெரியப்படுத்தினார். அதன் காரணமாக, தேவாலயத்திலே அவர் ஒரு தரிசனத்தைக் கண்டார் என்று அவர்கள் அறிந்தனர்.

1:23 தனது தேவாலயத்துத் திருப்பணியின் நாட்கள் நிறைவேறினவுடனே, அவர் வீடு திரும்பினார். தூதன் உரைத்த வண்ணம் அவர் பேச இயலாதவராகவே இருந்தார்.

1:24,25 எலிசபெத்து கருத்தரித்து ஐந்து மாதங்கள் தனது இல்லத்திலிருந்து வெளியே வராமல் தனித்திருந்தாள். பிள்ளைப்பெறு அற்றவள் என்னும் நிந்தையைக் கர்த்தர் அகற்றியதை எண்ணி அவள் தனக்குள்ளாகக் களி கூர்ந்தாள்.

ஆ. மனித குமாரனின் பிறப்பு அறிவிக்கப்படுதல் (1:26-38)

1:26,27 சகரியாவுக்குத் தரிசனமான பிறகு (அல்லது எலிசபெத்து கருத்தரித்த பிறகு) ஆறாம் மாதத்திலே காபிரியேல் மீண்டும் தரிசனமானான். இந்த முறை கலிலேயா மாநிலத்தில் நாசரேத்து என்னும் ஊரில் வாழ்ந்துவந்த மரியாள் என்னும் கன்னிப்பெண்ணுக்கு அவன் தரிசனமானான். அந்த மரியாளோ தாவீதின் குடி வழியைச் சேர்ந்த யோசேப்பு என்னும் பெயருடைய ஒருவனுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருந்தாள். அவன் தச்சனாக வேலை செய்தாலும் குடிவழி உரிமையின்படி தாவீதின் அரியணைக்கு உரிமை

யாளன் ஆவான். இந்த நாட்களில் செய்யப்படுகிற திருமண ஒப்பந்தங்களைக் காட்டிலும், அந்த நியமனம் அதிகமாகக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய ஒன்றாக இருந்தது. எடுத்துக்காட்டாக திருமண நியமனம் நீக்கப்படவேண்டுமாயின், விவாகரத்து போன்று சட்டரீதியாக ஆணை பெறவேண்டும்.

1:28 கிருபை பெற்றவளே⁴ என்று தேவ தூதன் மரியானை அழைத்தான். சிறப்பான நன்மையை அருளும்படி கர்த்தர் அவளைச் சந்தித்தார் என்பதே அச்சொற்களின் பொருளாகும். இங்கு இரண்டு விசயங்களை நாம் ஊன்றிக்கவணிக்க வேண்டும். (1) தேவதூதன் மரியானை வணங்கவும் இல்லை, அவளிடம் விண்ணப்பிக்கவும் இல்லை. அவளுக்கு வாழ்த்துதல் மட்டுமே கூறினான். (2) “கிருபையின் நிறைவை உடையவள்” என்று அவளை அழைக்காமல், அவள் **கிருபை பெற்றவளே** என்றே அழைத்தான்.

1:29,30 இந்த வாழ்த்துதலைக் கேட்ட மரியாள், அதனுடைய பொருளை அறியாமல் **கலங்கி** நின்றது இயற்கையே. வெகுகாலம் காத்துக்கொண்டிருந்த மேசியாவின் தாயாக அவள் **தேவனால்** தெரிந்துகொள்ளப்பட்டிருப்பதை எடுத்துரைத்து தேவதூதன் அவளுடைய பயத்தை நீக்கி மனவமைதியைத் தந்தான்.

1:31 அவனுடைய அறிவிப்பில் அடங்கியிருக்கிற முதன்மையான சத்தியங்களைக் கவனியுங்கள்:

மேசியாவின் உண்மையான மனிதத்தன்மை - **நீ கர்ப்பவதியாகி ஒரு குமாரனைப் பெறுவாய்.**

அவருடைய தெய்வீகமும், அவர் இரட்சகராகச் செய்யவிருக்கிற ஊழியமும் - **அவருக்கு இயேசு என்று பேரிடுவாயாக.** (இயேசு என்னும் பெயர் யெகோவா இரட்சகர் என்று பொருள்படும்.)

அவரது முதன்மையான மேன்மை - **அவர் பெரியவராயிருப்பார்.** அவருடைய ஆள் தன்மையிலும் செயலிலும் பெரியவராயிருப்பார்.

தேவகுமாரன் என்னும் அவரது தனித்தன்மை - **உன்னதமானவருடைய குமாரன்** என்னப்படுவார்.

தாவீதின் அரியணைக்கு உரிமையாளர் என்னும் பதவி - **கர்த்தராகிய தேவன் அவருடைய பிதாவாகிய தாவீதின் சிங்காசனத்தை அவருக்குக் கொடுப்பார்.** அவர் மேசியா என்பதை இச்சொற்றொடர் உறுதிப்படுத்துகிறது. அவரு

டைய அரசு முடிவில்லாதது, உலகளாவியது. **அவர் யாக்கோபின் குடும்பத்தாரை** என்றென்றைக்கும் அரசாளுவார்; **அவருடைய ராஜ்யத்துக்கு முடிவிராது.**

31 மற்றும் 32 -ஆவது வசனத்தின் முற்பகுதியும் கிறிஸ்துவின் முதலாம் வருகையை ஐயத்திற்கிடமின்றிச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. ஆனால் அவர் அரசர்களுக்கெல்லாம் அரசரும், கர்த்தருக்கெல்லாம் கர்த்தருமாக இரண்டாவதாக வரவிருப்பதை 32 -ஆவது வசனத்தின் பின்பகுதியும் 33 -ஆவது வசனமும் எடுத்துரைக்கின்றன.

1:34,35 “இது எப்படி ஆகும்?” என்று மரியாள் எழுப்பிய கேள்வி அவளுடைய ஐயத்தை அன்று, வியப்பினை வெளிப்படுத்துவதாயிருந்தது. ஆண்மகன் ஒருவனோடு ஒருக்காலும் உறவுகொள்ளாத அவள் எவ்வாறு ஒரு குழந்தையைப் பெற்றெடுக்க முடியும்? இதற்குரிய விடையினைத் தெளிவாக தேவதூதன் கூறவில்லையெனினும் **கன்னிகை குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தலே** அதனுடைய விடையாகும். அது **பரிசுத்த ஆவியின்** அற்புதச் செயலாகும். அவர் அவள் **மேல் வருவார், உன்னதமானவருடைய பலம்** அவள் மீது **நிழலிடும். “எப்படி?”** என்று மரியாள் கேள்வி எழுப்பினாள் - மனித எண்ணத்தின்படி அது நிகழாது - தேவனுடைய விடையோ **“பரிசுத்த ஆவியானவர்”** என்பதாகும்.

“ஆதலால், உன்னிடத்தில் பிறக்கும் பரிசுத்தமுள்ளது தேவனுடைய குமாரன் என்னப்படும்.” கிறிஸ்துவின் மானிடப் பிறப்பைப் பற்றிய தெய்வீக அறிக்கையை இங்கே நாம் காண்கிறோம். மாமசத்தில் வெளிப்பட்ட தேவனே மரியாளின் குமாரன் ஆவார். இங்கு மறைபொருளாக இருக்கும் இரகசியத்தை மனித மொழிகளால் விளக்கிக் கூறவியலாது.

1:36,37 மரியாளின் **உறவினளான மலடியாயிருந்த எலிசபெத்து** கர்ப்பந்தரித்து ஆறாம் மாதம் நடக்கிறது என்ற செய்தியை தேவதூதன் அவளிடம் கூறினான். **தேவனால் கூடாத காரியம் ஒன்றுமில்லை** என்னும் உறுதியை மரியாள் பெறுவதற்கு அந்த அற்புதச் செயல் உதவிற்று.

1:38 கர்த்தருடைய வியத்தகு நோக்கம் நிறைவேறுவதற்காக மரியாள் கிருபை நிறைந்த கீழ்ப்படிதலினால் தன்னைக் கர்த்தருக்கு ஒப்புவித்தாள். பின்னர் **தேவதூதன் அவளிடத்திலிருந்து போய்விட்டான்.**

**இ. எலிசபெத்தை மரியாள் சந்தித்தல்
(1:39-45)**

1:39,40 இந்த நேரத்தில் எலிசபெத்தைச் சந்திக்க மரியாள் சென்றதன் காரணம் இங்கு சொல்லப்படவில்லை. அவளுடைய நிலைமை அறியப்படும்போது, நாசரேத்தில் அவளுக்கு எதிராக நிச்சயமாக எழக்கூடிய அவமானத்தைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு அவள் அங்கு சென்றிருக்கக்கூடும். இது இவ்வாறு இருக்க, மரியாளுக்கு எலிசபெத்து அளித்த வரவேற்பும் காட்டிய தயவும் இருமடங்கு இனிமைபடைத்ததாய் இருந்தன.

1:41 மரியாளின் குரலை எலிசபெத்து கேட்ட பொழுது அவளுடைய வயிற்றில் இருந்த பிள்ளை துள்ளிற்று. இன்னும் பிறக்காத மேசியாவின் வருகைக்கு முன்னோடியான இன்னும் பிறக்காத யோவானின் செயல்கள் புதிராகவும், புறஏவுதலின்றித் தானாக நிகழ்ந்தவையாகவும் இருந்தன. **எலிசபெத்து பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டாள்.** அதாவது ஆவியானவர் அவளை ஆட்கொண்டு, பேச்சிலும் செயலிலும் அவளை வழிநடத்தினார்.

தூய ஆவியானவரால் மூவர் நிரப்பப்பட்டதாக முதல் அதிகாரத்தில் வாசிக்கிறோம். யோவான் ஸ்நானகன் (வசனம் 15); எலிசபெத்து (வசனம் 41); சகரியா (வசனம் 67).

ஆவியினால் நிரப்பப்பட்ட வாழ்வின் அடையாளங்களில் ஒன்று யாதெனில் சங்கீதங்களாலும், கீர்த்தனைகளாலும், ஞானப்பாட்டுகளாலும் பேசுதலாகும் (எபேசியர் 5:18,19). ஆகையால் மூன்று பாடல்களை இந்த அதிகாரத்திலும், இரண்டு பாடல்களை அடுத்த அதிகாரத்திலும் காண்பதில் எவ்வித வியப்புமில்லை. இவற்றில் நான்கு பாடல்கள் லத்தீன் மொழி தலைப்புகளைக் கொண்டவை. அவை அப்பாடல்களின் முதல் வரியால் அறியப்பட்டிருக்கின்றன. அவை யாவன: (1) எலிசபெத்தின் வாழ்த்துரை (1:42-45); (2) Magnificat (அது மகிமைப்படுத்துகிறது) (1:46-55); (3) Benedictus (ஸ்தோத்திரம் உண்டாவதாக) (1:68-79); (4) Gloria in Excelsis Deo (உன்னதத்திலிருக்கிற தேவனுக்கு மகிமை உண்டாவதாக) (2:14); (5) Nunc Dimittis (இப்பொழுது சமாதானத்தோடே போகவிடுகிறீர்) (2:29-32).

1:42-45 “என் ஆண்டவருடைய தாயார்” என்று சிறப்பான வகையில் ஆவியின் ஏவுதலைப் பெற்ற எலிசபெத்து மரியாளை வாழ்த்தினாள்.

அவளுடைய உள்ளத்தில் எள்ளளவும் பொறாமையில்லை. இன்னும் பிறவாத அக்குழந்தை தன்னுடைய ஆண்டவராக விளங்கப் போகிறார் என்ற மகிழ்ச்சியும் களிகூருதலுமே அங்கு காணப்பட்டது. மேசியாவைப் பெற்றெடுக்கப்போகிற நற்பேற்றைப் பெற்றதால் மரியாள் “ஸ்திரீகளுக்குள்ளே ஆசிர்வதிக்கப்பட்டவள்” ஆவாள். அவளுடைய கர்ப்பத்தின் கனி கர்த்தரும் இரட்சகருமாக இருப்பதால் அதுவும் ஆசிர்வதிக்கப்பட்டது. “தேவனுடைய தாயார்” என்று மரியாள் வேதத்தில் அழைக்கப்படவில்லை. அவள் இயேசுவின் தாயார் என்பதும், இயேசுவே தேவன் என்பதும் உண்மையாக இருந்தபோதிலும், தேவனுக்கு ஒரு தாயார் உண்டென்று பேசுவது உபதேசத்தின் அடிப்படையில் மதியீனமான செயலாகும். இயேசு அநாதியாய் இருக்கிறவர். ஆனால் மரியாளோ கால அளவிற்குட்பட்டவள். அவள் ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில் பிறந்தவரும் படைக்கப்பட்டவரும் ஆவாள். இயேசு கிறிஸ்துவின் மானிடப்பிறப்புக்கென்று அவள் தாயாக விளங்கினாள்.

மரியாள் முதலில் பேசியவுடனே, இன்னும் பிறவாத தனது குழந்தையின் உள்ளூணர்வில் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சியையே எலிசபெத் திரும்பவும் கூறினாள். மேலும் அவளுடைய விசுவாசத்தின் காரணமாக நிறைவான பலனை அவள் பெறுவாள், அவளுடைய எதிர்பார்ப்புகள் நிறைவேறும், அவளுடைய நம்பிக்கை வீண்போகாது, கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதியின்படி அவள் பிள்ளையைப் பெற்றெடுப்பாள் என்றும் அவள் தொடர்ந்து கூறினாள்.

ஈ. மரியாள் கர்த்தரைப் புகழ்தல் (1:45-56)

1:46-49 மரியாள் ஏறெடுத்த புகழ்ச்சி அன்னாளின் பாடலைப் பிரதிபலிக்கிறது (1 சாமு. 2:1-10). முதலாவதாக, **கர்த்தர்** தனக்குச் செய்த நன்மைக்காக மரியாள் அவரை மகிமைப்படுத்தினாள் (46-49). “எல்லாச் சந்ததிகளும் என்னைப் பாக்கியவதி (ஆசிர்வதிக்கப்பட்டவள்) என்பார்கள்” என்று அவள் உரைத்ததைக் கவனியுங்கள். மரியாள் ஆசிர்வாதங்களை வழங்குபவள் அல்ல, ஆசிர்வதிக்கப்பட்டவளே ஆவாள். தேவனைத் தனது இரட்சகர் என்று அவள் கூறியிருப்பதால், அவள் பாவமற்றவள் என்னும் கருத்து தவறென்று இங்கே மெய்ப்பிக்கப்படுகிறது.

1:50-53 இரண்டாவதாக, **அவருக்குப் பயந்திருக்கிறவர்களுக்குத் தலைமுறை தலை**

முறையாகக் கர்த்தருடைய இரக்கம் அருளப்படுவதன் காரணமாக அவள் அவரைப் போற்றினாள். அகந்தையுள்ளவர்களையும் பலவாண்களையும் அவர் தாழ்த்தி, தாழ்மையானவர்களையும், பசியுற்றவர்களையும் உயர்த்துகிறார்.

1:54,55 கடைசியாக, ஆபிரகாமுக்கும் அவன் சந்ததிக்கும் வாக்குறுதி அளித்த வண்ணம் இஸ்ரவேலுக்கு உண்மையுள்ளவராயிருந்து, அந்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றி வந்ததால் அவரை வாழ்த்தினாள்.

1:56 ஏறத்தாழ மூன்று மாதங்கள் எலிசபெத்துடன் தங்கியிருந்த பின்னர், நாசரேத்திலிருந்த தனது சொந்த வீட்டுக்கு மரியாள் திரும்பிச் சென்றாள். அவளுக்கு இன்னும் திருமணம் நடைபெறவில்லை. அவள் தனது அயலகத்தார் பார்வையில் சந்தேகத்திற்கும் வசைச் சொல்லிற்கும் ஆளாயிருப்பாள் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. ஆனால் தேவனோ தமது நீதியை விளங்கச் செய்வார். அதுவரை அவள் பொறுமையுடன் காத்திருக்க வேண்டும்.

உ. முன்னோடியின் பிறப்பு (1:57-66)

1:57-61 குறிப்பிட்ட நாளிலே எலிசபெத்து ஓர் ஆண்மகனைப் பெற்றெடுத்தாள். அவளுடைய உறவினரும் நண்பர்களும் மகிழ்ந்தனர். எட்டாம் நாளிலே பிள்ளைக்கு விருத்தசேதனம் பண்ணினார்கள். அக்குழந்தைக்கு அதின் தகப்பனுடைய பெயரின்படி சகரியா என்று பேரிடப்படும் என்றே அங்கு குழுமியிருந்தோர் எண்ணினார்கள். ஆனால் பிள்ளையின் தாய், அக்குழந்தையின் பெயர் யோவான் என்று சொன்னபோது, அவர்களுடைய உறவினமுறையாரில் யாருக்கும் இப்பெயர் இல்லாத காரணத்தினால், அங்கிருந்தோர் அனைவரும் வியப்புற்றனர்.

1:62,63 இது குறித்து இறுதியான முடிவெடுக்கும்படி சகரியாவினிடத்தில் சைகைகளால் கேட்டார்கள். (சகரியா பேச இயலாமல் இருந்தது மட்டுமின்றி காது கேளாதவராகவும் இருந்தார் என்பதை இது காட்டுகிறது.) ஓர் எழுத்துப் பலகையைக் கேட்டுவாங்கி, அதில் யோவான் என்ற பெயரை எழுதி அப்பிரச்சனைக்கு அவர் முடிவு கட்டினார். எல்லாரும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.

1:64-66 “யோவான்” என்று அவர் பலகையில் எழுதினவுடனே, அவருக்குப் பேசும் ஆற்றல் திரும்பி வந்தது. இதனைக் கண்டு அங்கிருந்தோர் அதிக வியப்படைந்தனர். யூதேயாவின்

மலைநாடெங்கும் இச்செய்தி வெகுவிரைவாகப் பரவிற்று. இந்த விநோதமான பிள்ளை பிற்காலத்தில் எப்படியிருக்குமோ என்றெண்ணி மக்கள் ஆச்சரியமடைந்தனர். கர்த்தருடைய கரம் சிறப்பான முறையில் அப்பிள்ளையோடு இருந்ததை அவர்கள் அறிந்தார்கள்.

உஉ. யோவானைக் குறித்து சகரியா முன்னுரைத்த தீர்க்கதரிசனம் (1:67-80)

1:67 நம்பிக்கையின்மை என்னும் கட்டுகளிலிருந்து விடுதலைபெற்றவராக சகரியா பரிசுத்த ஆவியினாலே நிரப்பப்பட்டு, ஆவியின் ஏவுதல்பெற்று, பழைய ஏற்பாட்டு நூலிலிருந்து சிறந்த மேற்கோள்களோடு சொல்வண்ணம் மிக்க புகழ்ச்சியின் கீதத்தை ஏற்றெடுத்தார்.

1:68-75 தேவன் செய்த எல்லாவற்றிற்கும் அவருக்குப் புகழ்ச்சி உண்டாவதாக. மேசியாவின் வருகை மிக விரைவில் நடைபெறப்போகிறது என்பதை சகரியாவின் மகனாகிய யோவானின் பிறப்பு சுட்டிக்காட்டுகிறது என்று சகரியா உணர்ந்தார். கிறிஸ்துவின் வருகை நிகழும் முன்பே அது நிறைவேறிவிட்டதைப் போன்று அவர் பேசினார். மீட்பரை அனுப்பி தேவன் தமது ஜனத்தைச் சந்தித்து ஏற்கனவே மீட்டுக் கொண்டதாக அவருடைய விசுவாசம் அவரைப் பேசவைத்தது. அரச குடும்பமாகிய தாவீதின் வம்சத்திலே யெகோவா இரட்சணியக் கொம்பை ஏற்படுத்தினார். (அரசர்களை அபிஷேகம் செய்வதற்குத் தேவையான தைலத்தை வைத்திருப்பதற்குக் கொம்பு பயன்பட்டது. ஆகவே தாவீதின் வம்ச வழியிலே இரட்சிப்பின் அரசர் தோன்றினார் என்பதே இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் கொம்பானது வல்லமையைக் குறிக்கும். எனவே வல்லமையுள்ள இரட்சகர் என்பது அதனுடைய பொருளாக இருக்கக்கூடும்.)

தீர்க்கதரிசனத்தை தேவன் நிறைவேற்றியதற்காக அவருக்குப் புகழ்ச்சி உண்டாவதாக. பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகளின் மூலமாக மேசியாவின் வருகை முன்னுரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் அந்தத் தீர்க்கதரிசனம் ஆதிமுதற்கொண்டே அறிவிக்கப்பட்டது. அதாவது சத்துருக்களின் கைகளிலிருந்து விடுதலையும், எதிரிகளின் பிடியிலிருந்து பாதுகாப்பும் கிடைக்கும் என்பதே இதன் பொருளாகும்.

தம்முடைய வாக்குறுதிகளுக்கு உண்மையுள்ளவராக தேவன் விளங்குவதற்காக அவருக்குப் புகழ்ச்சி உண்டாவதாக. ஆபிரகா

மோடு நிபந்தனையற்ற ஓர் உடன்படிக்கையை தேவன் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். ஆபிரகாமின் சந்ததியாகிய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே அவ்வாக்குறுதியின் கருப்பொருள் ஆவார். அவர்களுடைய பகைஞரின் கைகளினின்று அவர்கள் பெறும் விடுதலை வெளியரங்கமானது. **பரிசுத்தத்தோடும் நீதியோடும்** பயமின்றி அவருக்கு ஊழியம் செய்வதே உள்ளார்ந்த இரட்சிப்பாகும்.

இந்தத் திருமறைப் பகுதியிலிருந்து திருவாளர் G. கேம்ப்பெல் மோர்கன் கவர்ச்சிமிக்க இரண்டு கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கிறார். 'முதலாவதாக, யோவானுடைய பெயருக்கும் இந்தப் பாடலின் கருப்பொருளுக்கும் இடையே உள்ள ஒற்றுமையைக் குறித்துக் காட்டுகிறார். அது நம்முள்ளத்தைக் கவர்ந்திழுக்கிறது. இரண்டுமே தேவனுடைய கிருபைகளாகும். அடுத்ததாக, யோவான், சகரியா, எலிசபெத்து ஆகிய பெயர்களில் புதைந்து கிடக்கும் அர்த்தத்தின் தொடர்பினை வெளிப்படுத்துகிறார் (வச. 69-72).⁵

யோவான் - வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்ட இரக்கம் (வசனம் 69)

சகரியா - நினைவுகூர்தல் (வசனம் 70)

எலிசபெத்து - இட்ட ஆணை (வசனம் 72)

யோவானால் அறிவிக்கப்பட்ட வண்ணம், தமது **பரிசுத்த உடன்படிக்கையின் ஆணையை** அவர் நினைவுகூர்ந்ததின் விளைவாக தேவதயவு உண்டாயிற்று.

1:76,77 இரட்சகரின் தூதனாகிய யோவானின் திருப்பணி. உன்னதமானவரின் தீர்க்கதரிசியாக யோவான் விளங்குவார். **கர்த்தருடைய வருகைக்கென்று மக்களின் இருதயங்களை ஆயத்தப்படுத்துவார்.** மேலும் **அவருடைய ஜனத்துக்கும் பாவமன்னிப்பாகிய இரட்சிப்பை** அவர் அறிவிப்பார். மீண்டுமாக, பழைய ஏற்பாட்டில் யெகோவாவைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருப்பதை புதிய ஏற்பாட்டில் இயேசு கிறிஸ்துவோடு தொடர்புபடுத்தப்பட்டிருப்பதை, இங்கே நாம் காண்கிறோம். ஒரு தூதன் கர்த்தருக்கு (யெகோவாவிற்கு) வழியை ஆயத்தப்படுத்துவான் என்று மல்கியா முன்னுரைத்தான் (மல்கியா 3:1). இங்கே, யோவானே அந்தத் தூதன் என்று சகரியா குறிப்பிடுகிறார்.

இயேசு கிறிஸ்துவிற்கு முன்பாக வழியை **ஆயத்தம் பண்ணுவதற்காக** யோவான் வந்தார் என்பதை நாம் அறிவோம். இதிலிருந்து

ஐயத்திற்கிடமின்றி இயேசுவே யெகோவா என்று தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

1:78,79 கிறிஸ்துவின் வருகை கதிரவனின் உதயத்துடன் ஒப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பல நூற்றாண்டுகளாக உலகம் **அந்தகாரத்தில் முழுகிக்கிடந்தது.** இப்பொழுது **தேவனுடைய உருக்கமான இரக்கத்தினாலே,** காலை புலரப் போகிறது. அ.து கிறிஸ்துவின் ஆள்தன்மையில் வெளிப்படும். அந்தகாரத்திலும் மரணஇருளிலும் அமர்ந்திருக்கிற புறஇனத்தவர்களிடம் அந்த வெளிச்சம் பிரகாசிக்கும். மேலும் அது இஸ்ரவேலின் **கால்களை சமாதானத்தின் வழியில்** நடத்தும் (மல்கியா 4:2 - ஆம் வசனத்தைக் காண்க).

1:80 சரீரத்திலும் ஆவியிலும் பிள்ளை வளர்ந்து, தன்னை வெளியரங்கமாக **இஸ்ரவேல்** நாட்டிற்கு அறிமுகப்படுத்தும் வரை **வனாந்தரங்களில்** தங்கியது என்ற எளிய கூற்றுடன் இந்த அதிகாரம் முற்றுப்பெறுகிறது.

எ. மனிதகுமரனின் பிறப்பு (2:1-7)

2:1-3 உலகமெங்கும் குடிமதிப்பு எழுதப்பட வேண்டுமென்று அகஸ்துராயன் கட்டளை பிறப்பித்தான். அதாவது, அவனுடைய ஆட்சியின் கீழ் உள்ள நாடுகள் அனைத்திலும் மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு எழுதப்பட வேண்டும். இந்த முதலாம் கணக்கெடுப்பு **சீரியா நாட்டில் சிரேனியு** என்பவன் **தேசாதிபதியாய்** இருந்த போது நடைபெற்றது. சிரேனியு என்பவனைப்பற்றி லூக்கா குறிப்பிட்டிருப்பதால் பல ஆண்டு காலமாக லூக்கா நற்செய்தி நூலின் பிழையின்மை கேள்விக்கு இடமாயிருந்தது. பின்னர் நடைபெற்ற தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியின் கண்டுபிடிப்பின் காரணமாக இந்த வரலாற்றுக் குறிப்பு உண்மையென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. கிரேக்க ரோம உலகின்மீது தான் கொண்டிருந்த ஒப்பற்ற அதிகாரத்தை மெய்ப்பிக்க **அகஸ்துராயன்** இட்ட கட்டளையே இது. இதுவே அவனுடைய எண்ணமாயிருந்தது. ஆனால் தேவனுடைய எண்ணத்தின்படி, தேவனுடைய திட்டம் நிறைவேறும் பொருட்டு, அந்தப் புறவின மன்னன் அவருடைய கைப்பாவையாகவே செயல்பட்டான் (நீதி. 21:1 - ஆம் வசனத்தைக் காண்க).

2:4-7 அகஸ்து இட்ட கட்டளை **யோசேப்பையும் மரியாளையும்** பெதலகேமிற்கு அழைத்துக்கொண்டு வந்தது. திருமறையில் முன்னுரைக்கப்பட்டவை நிறைவேறும் வண்ணம் மேசியாவின் பிறப்பு நிகழும்படியாக இது நடந்தது (மீகா 5:2).

கவிலேயாவிலிருந்து அவர்கள் பெதலகேமிற்கு வந்தபோது, அவ்வூர் மக்கள் கூட்டத்தால் நிறைந்திருந்தது. ஒரு சத்திரத்தில் இருந்த மாட்டுத் தொழுவமே அவர்கள் தங்குவதற்குக் கிடைத்த இடமாகும். மனிதர்கள் தங்களுடைய இரட்சகரை எவ்வாறு வரவேற்கப் போகிறார்கள் என்பதற்கு அந்நிகழ்ச்சி முன்னறிகுறியாக விளங்கிற்று. நாசரேத்துத் தம்பதிகள் அங்கு வந்திருந்தபோது, மரியாளர் தன் முதற்பேறான குமாரனைப் பெற்று, பிள்ளையைத் துணிகளில் சுற்றி அன்புடனே முன்னணையிலே கிடத்தினாள்.

இவ்வாறு உதவியற்ற நிலையில், ஏழ்மைக் கோலத்தில், நாற்றம் வீசுகிற மாட்டுத் தொழுவத்தில் குழந்தையாக தேவன் நம்முடைய கோளுக்கு வருகை புரிந்தார். இது எவ்வளவாக நமக்கு வியப்பினைத் தருகிறது! திருவாளர் டார்பி இதனை அழகுற மொழிகிறார்:

தொழுவத்தின் முன்னணையில் தொடங்கியவர்
நெடுமரத்தில் பயணத்தை முடித்திட்டார்
ஏழ்மையினை அணிந்திட்டார் இறைமைந்தன்
வாழ்வதனில் தலைசாய்க்க இடமில்லை.⁶

ஏ. தேவதூதர்களும் மேய்ப்பார்களும் (2:8-20)

2:8 இந்தத் தனித்தன்மை வாய்ந்த பிறப்பின் செய்தி முதலில் எருசலேமில் இருந்த சமயத்தலைவர்களுக்கு அறிவிக்கப்படவில்லை. மாறாக, சீரிய சிந்தனையுடையோரும், தங்களுடைய தாழ்மையான வேலையில் உத்தமமாயிருந்தவர்களாகிய யூதேயா மலைநாட்டு மேய்ப்பார்களுக்கே அது அறிவிக்கப்பட்டது. இதனை ஜேம்ஸ் எஸ். ஸ்டூவர்ட் என்பார் இங்ஙனம் வர்ணிக்கிறார்:

எளிமையான வேலையைச் சுறுசுறுப்போடு செய்துகொண்டிருந்த எளிய மனிதர்கள் முதன் முதலாக கர்த்தருடைய வருகையின் மேன்மையைக் கண்டனர் என்னும் பேருண்மை ஆழ்ந்த அர்த்தம் அற்றதோ? அது மேலான பொருளுடையதாக இருக்கிறது. முதலாவதாக, கடமையின் இருப்பிடம் காட்சி அருளுவதற்குத் தகுதியுடைய இடமாகும் என்னும் அர்த்தம் அதற்கு உண்டு. இரண்டாவதாக, ஆழமும் எளிமையுமுள்ள வாழ்க்கையில் கடமைப்பற்று மிக்கோராய்த் திகழும் மனிதர்கள், சிறு குழந்தையின் உள்ளத்தை இழக்காமல் தம்மகத்தே உடைய வராயிருக்கின்றனர்; அவர்களுக்கல்லவா இறையரசின் கதவுகள் திறக்க ஆயத்தமா

யிருக்கின்றன. இந்தப்பொருளையும் அந்நிகழ்ச்சி தன்னகத்தே கொண்டிருக்கிறது.⁷

2:9-11 கர்த்தருடைய தூதன் மந்தை மேய்ப்பர்கள் இருந்த இடத்திற்கு வந்தான். அவர்களைச் சுற்றிலும் சுடரொளி போன்று மகிமையின் வெளிச்சம் பிரகாசித்தது. அதிர்ச்சியின் மிகுதியினால் பின்னிட்டுச் சென்றவர்களிடம் அங்கு தோன்றிய தேவதூதன் நற்செய்தியை நவீன்றான். அது எல்லா ஜனத்துக்கும் மிகுந்த சந்தோஷத்தை உண்டாக்கும் நற்செய்தியாகும். அருகில் உள்ள பெதலகேமில் ஒரு குழந்தை அன்று பிறந்திருக்கிறது. அந்தக் குழந்தையே கர்த்தராகிய கிறிஸ்து என்னும் இரட்சகர்! இங்கே இறையியல் மிகச் சுருக்கமாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. முதலாவது, அவர் இரட்சகர் ஆவார். இயேசு என்னும் பெயரில் அப்பொருள் அடங்கியிருக்கிறது. அடுத்தது அவர் கிறிஸ்து, தேவனால் அபிஷேகம் பெற்றவர், இஸ்ரவேலின் மேசியா. இறுதியில், அவரே கர்த்தர், சரீரத்தில் வெளிப்பட்ட தேவன்.

2:12 மந்தை மேய்ப்பர்கள் அவரை அடையாளம் கண்டுகொள்வதெப்படி? தேவதூதர்கள் இரண்டுவிதமான அடையாளத்தை அவர்களிடம் தெரிவித்தனர். முதலாவது, பிள்ளையைத் துணிகளில் சுற்றியிருப்பார்கள். குழந்தைகளைத் துணிகளில் சுற்றி வைத்திருப்பதை அந்த மேய்ப்பர்கள் பலமுறை கண்டிருப்பார்கள். ஆனால் அவ்வாறு சுற்றி வைக்கப்பட்டிருக்கும் பிள்ளையே கர்த்தர் என்று தேவதூதர்கள் கூறினார்கள். துணிகளில் சுற்றி வைக்கப்பட்டிருக்கும் பிள்ளையாகக் கர்த்தரை ஒருவரும் ஒருக்காலும் கண்டதில்லை. அந்த அடையாளத்தின் இரண்டாவது பகுதியானது அந்தப் பிள்ளை தொழுவத்தில் முன்னணையில் கிடத்தப்பட்டிருக்கும். அப்படிப்பட்ட மாறுபாடான இடத்தில் பிள்ளை கிடத்தப்பட்டிருப்பதை அந்த மேய்ப்பர்கள் இதற்கு முன் கண்டிருப்பார்களா என்பது சந்தேகத்திற்குரியதே. ஜீவனுக்கும் மகிமைக்கும் கர்த்தராயிருப்பவர் இப்புவிக்கு வருகை தந்த போது இத்தகைய இகழ்ச்சி முன்னேற்பாடாகச் செய்யப்பட்டிருந்தது. இப்பிரபஞ்சத்தின் படைப்பாளரும், பாதுகாவலரும் வெற்றிவாகை சூடிய படைத்தளபதியாக மனித வரலாற்றில் தோன்றாமல், சின்னஞ் சிறு பாலகனாக வருகைபுரிந்தது நம்முடைய உள்ளங்களில் திகைப்பினை ஏற்படுத்துகிறது. எனினும் இதுவே இறைவன் மனுஷருவெடுத்ததின் சத்தியமாகும்.

2:13,14 அந்தத் தருணத்திலேயே, அடக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த விண்ணுலகக் களிப்பேரு வகை மடைதிறந்த வெள்ளம்போல பொழிந்தது. பரமசேனையின் திரள் தேவனைத் துதித்துக் கொண்டு வானத்திலிருந்து தோன்றினார்கள். Gloria in Excelsis Deo (உன்னத்திலிருக்கிற தேவனுக்கு மகிமை உண்டாவதாக) என்று இன்றைய நாட்களில் பெரும்பாலோரால் அறியப்பட்ட பாடலை அத்திரள் கூட்டத்தினர் பாடினார்கள். அப்பாடலின் கருத்து அப்பால்களின் பிறப்பின் முக்கியத்துவத்தைத் திறம்பட பூரணமாய் வெளிப்படுத்திக் காட்டுகிறது. **உன்னத்திலிருக்கிற தேவனுக்கு மகிமையும், பூமியிலே சமாதானமும், மனிதர்கள் மேல் பிரியமும்** அவருடைய வாழ்க்கையினாலும் ஊழியத்தினாலும் உண்டாகும். பெரும்பாலும் அவர் யாரிடத்தில் நேசமாயிருக்கிறாரோ அவர்கள் மீது அந்தப்பிரியம் உண்டாகும். யாரெல்லாம் தங்களுடைய பாவங்களை அறிக்கையிட்டு, இயேசு கிறிஸ்துவைத் தங்களுடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாக ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ அவர்களே இங்கு அவரால் நேசிக்கப்பட்டவர்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர்.⁸

2:15-19 அங்கிருந்து **தேவதூதர்கள்** சென்றவுடனே, **மேய்ப்பர்கள் பெதலகேமிற்கு** விரைந்து சென்று **மரியாளையும் யோசேப்பையும் முன்னணையில் கிடத்தியிருந்த இயேசுவையும் கண்டார்கள்**. தேவதூதர்கள் தங்களைச் சந்தித்த முழுவிவரங்களையும் மேய்ப்பர்கள் கூறியபோது தொழுவத்தில் கூடியிருந்தோருக்குப் பெருமளவில் வியப்பு மேலிட்டது. ஆனால், என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பற்றிய ஆழமான அறிவை மரியாள் உடையவளாய் இருந்தாள். இந்தச் செய்திகள் எல்லாவற்றையும் அவள் தன் இருதயத்திலே வைத்து, அவற்றை அறிந்து கொண்டவளாக சிந்தனை பண்ணினாள்.

2:20 தாங்கள் கேட்டு, கண்ட எல்லாவற்றிற்காகவும் களிகூர்ந்து, பொங்கியெழுந்த புகழ்ச்சியை தேவனுக்குச் செலுத்திய **மேய்ப்பர்கள்** தங்களது மந்தையை நோக்கித் திரும்பிச் சென்றனர்.

ஐ. கிறிஸ்து விருத்தசேதனம் பண்ணப் படுதலும் ஒப்புவிக்கப்படுதலும் [2:21-24]

இந்தப் பகுதியில் வெவ்வேறான முன்று ஆசாரங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

1. முதலாவது, இயேசு கிறிஸ்து விருத்தசேதனம் பண்ணப்பட்டார். அவர் பிறந்து எட்டாம்

நாளிலே இந்நிகழ்ச்சி நடந்தது. இது ஆபிரகா முடன் தேவன் செய்த உடன்படிக்கையின் அடையாளமாகும். அந்த நாளிலேயே யூதர்களுடைய முறைமையின்படி **பிள்ளைக்குப் பெயர் சூட்டப்பட்டது**. மரியாளினிடத்திலும் யோசேப்பினிடத்திலும் தேவதூதன் அவருக்கு **இயேசு** என்று பெயரிடவேண்டும் என்று முன்னமே அறிவுறுத்தியிருந்தான்.⁹

2. இரண்டாவது, மரியாளின் சுத்திகரிப்போடு தொடர்புடைய சடங்கு. இயேசு கிறிஸ்து பிறந்து நாற்பது நாட்கள் கழித்து இச்சடங்கைச் செய்ய வேண்டும் (லேவி. 12:1-4 வசனங்களைக் காண்க). சர்வாங்க தகனபலிக்காக ஓர் ஆட்டுக் குட்டியையும், பாவ நிவாரண பலிக்காக புறாக்குஞ்சையோ காட்டுப்புறாவையோ சாதாரணமாகப் பெற்றோர்கள் கொண்டு வருவார்கள்.

ஆனால் ஏழைகளைப் பொருத்தமட்டில் “**ஒரு ஜோடு காட்டுப் புறாவையாவது இரண்டு புறாக்குஞ்சுகளையாவது**” கொண்டுவர அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தனர் (லேவி. 12:6-8). ஆட்டுக் குட்டியைக் கொண்டுவராமல் புறாக்குஞ்சுகளை மரியாள் கொண்டுவந்தாள் என்பது இயேசு கிறிஸ்து எவ்வகை ஏழமைச் சூழலில் பிறந்தார் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது.

3. எருசலேம் தேவாலயத்தில் இயேசு கிறிஸ்துவை ஒப்புக்கொடுத்தல் அவர்கள் செய்த முன்றாவது சடங்காகும். முதற் பிறந்த ஆண்மக்கள் யாவரும் தம்முடையவர் என்று தேவன் தொடக்கத்திலே ஆணையிட்டிருந்தார். அவர்கள் ஆசாரியராக விளங்க வேண்டுமென்பதே அதன் கருத்தாகும் (யாத். 13:2). பின்னர், தமக்கு ஆசாரிய ஊழியம் செய்யும்படி அவர் லேவி கோத்திரத்தாரைப் பிரித்தெடுத்தார் (யாத். 28:1,2). அதன் பின்னர், பெற்றோர்கள் தங்களுடைய முதற் பிறந்த ஆண் குழந்தையை ஐந்து சேக்கல் செலுத்தி திரும்ப விலைக்கு வாங்குவதற்கு அல்லது மீட்டுக்கொள்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டனர். குழந்தையைக் **கர்த்தருக்கு** ஒப்புவிக்கும்போது இதனைப் பெற்றோர்கள் செய்தனர்.

ஓ. மேசியாவைக் காண்பதற்கென்று வாழ்ந்த சிமியோன் [2:25-35]

2:25,26 மேசியாவின் வருகைக்காகக் காத்திருந்தவரும், மீதியானவர்களில் ஒருவருமாகிய சிமியோன் மிகுந்த தேவ பக்தியுள்ள யூதராவார். **கர்த்தருடைய கிறிஸ்துவை** அதாவது

அபிஷேகம் பெற்றவரைக் காணும் முன்னர் மரணமடையமாட்டார் என்று பரிசுத்த ஆவியானவரால் அவருக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. “கர்த்தருடைய இரகசியம் அவருக்குப் பயந்தவர்களிடத்தில் இருக்கிறது” (சங்கீதம் 25:14). தேவனுடன் நடந்து, அவரோடு அமைதியும் ஆர்வமும் மிக்க வகையில் ஐக்கியம் கொண்டிருப்பவர்கள் இரகசியமான முறையில் தெய்வீக அறிவைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர்.

2:27,28 இயேசு கிறிஸ்துவை, அவருடைய பெற்றோர்கள் தேவனுக்கு ஒப்புவிக்கும்படி தேவாலயத்திற்கு வந்த நாளிலே சிமியோனும் அங்கு வந்திருந்தார். வாக்குறுதி பண்ணப்பட்ட மேசியா அந்தக் குழந்தையே என்று சிமியோனுக்கு தெய்வீக வெளிப்பாட்டினால் உணர்த்தப்பட்டது. தனது கரங்களில் இயேசுவை ஏந்தினவராக, இப்பொழுது The Nunc Dimittis (இப்பொழுது போக விடுகிறீர்) என்று பலரால் அறியப்படும் மிகச் சிறந்த பாடலை அவர் பாடினார்.

2:29-32 அப்பாடலின் தெய்வீகக் கருத்தைக் காணவிழைவோம்: ஆண்டவரே, உமது வார்த்தையின்படியே உமது அடியேனை இப்பொழுது சமாதானத்தோடே போகவிடுகிறீர். இந்தக் குழந்தையின் உருவில் உம்முடைய இரட்சணியத்தை நான் கண்டேன். நீர் எனக்கு வாக்குரைத்தபடி இவரே வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட மீட்பர். எல்லா வகையான மனிதர்களுக்கும் இரட்சிப்பை அருளும்படி நீர் இவரை ஏற்படுத்தினீர். இவர் புறஇன மக்களுக்குப் பிரகாசிக்கிற ஒளியாகவும் (அவருடைய முதல் வருகை), உம்முடைய ஜனமாகிய இஸ்ரவேலுக்கு மகிமையாகவும் (அவருடைய இரண்டாம் வருகை) விளங்குவார். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைச் சந்தித்த பின்னர் சிமியோன் மரணம் அடைய ஆயத்தமுள்ளவராக இருந்தார். அங்கே மரணத்தின் கூர் ஓடிந்துவிட்டது.

2:33 யோசேப்பும் அவருடைய தாயாரும் என்னும் மிகச்சுருக்கமான சொற்றொடரின் மூலமாக, இயேசு கிறிஸ்துவின் கண்ணிப்பிறப்பைப் பற்றிய போதனையை லூக்கா கவனத்தோடு பாதுகாக்கிறார். பெரும்பான்மைக் கையெழுத்துப் பிரதிகளில் இச்சொற்றொடரே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.⁹

2:34,35 இவ்வாறு முதலில் பிரவாகித்து எழுந்த புகழ்ச்சியினாலே மேசியாவிற்காக தேவனைத் துதித்த சிமியோன் தொடர்ந்து இயேசுவின் பெற்றோரை ஆசிரிவதித்தார். அதன்

பின்னர் மரியானை நோக்கி அவர் தீர்க்கதரிசன வார்த்தைகளால் பேசினார். அந்தத் தீர்க்கதரிசனம் நான்கு பகுதிகளைக் கொண்டது.

1. இஸ்ரவேலில் அநேகர் விழுகிறதற்கும் எழுந்திருக்கிறதற்கும் இந்தக் குழந்தை நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இறுமாப்பு கொண்டவர்களும், மனந்திரும்பாதவர்களும், நம்பிக்கையற்றவர்களும் தண்டிக்கப்பட்டு விழுவார்கள். தங்களைத் தாழ்த்தி, பாவங்களுக்காக மனம் வருந்தி கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்கிறவர்கள் ஆசிரிவாதத்தைப் பெற்று எழுவார்கள்.

2. விரோதமாகப் பேசப்படும் அடையாள மாவதற்கு இந்தக் குழந்தை நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிறிஸ்துவின் ஆள்தன்மையுடன் சிறப்பான மேன்மை தொடர்புடையதாயிருந்தது. இப்புவியிலே அவரது பிரசன்னம், பாவத்திற்கும் பரிசுத்தமற்ற தன்மைக்கும் கடும் எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கக் கூடியதாயிருந்தது. அதன் காரணமாக மனிதனுடைய உள்ளத்தில் அது கசப்பு மிகுந்த வெறுப்பை உண்டாக்கிறது.

3. உன் ஆத்துமாவையும் ஒரு பட்டயம் உருவிப்போகும். தனது மகன் சிலுவையில் அடிக்கப்படும் காட்சியைக் காணுமிடத்து மரியானின் இதயத்தை நோக்கிப் பாய்ந்து வரும் வெள்ளம் போன்ற வேதனைகளை சிமியோன் இங்கு முன்மொழிந்தார்.

4. அநேகருடைய இருதய சிந்தனைகள் வெளிப்படும். இரட்சகருக்கு ஒரு மனிதன் தருகிற பதிற்செயலானது அவனுடைய நோக்கங்களுக்கும் விருப்பங்களுக்கும் பரிட்சையாக விளங்குகிறது.

இவ்வாறு உரைகல், தடைகல், ஏறிச்செல்ல உதவும் படிக்கல், பட்டயம் ஆகிய கருத்துக்களை சிமியோனின் பாடல் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.

ஓ. அன்னாள் என்னும் தீர்க்கதரிசினி [2:36-39]

2:36,37 சிமியோனைப் போலவே மேசியாவின் வருகையை எதிர்நோக்கிக் காத்திருந்த, உண்மையுள்ள இஸ்ரவேலின் மீதியானவர்களில் அன்னாள் என்னும் தீர்க்கதரிசியும் ஒருத்தியாவாள். அவள் ஆசேர் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவள். (ஆசேர் என்னும் சொல் மகிழ்ச்சி, ஆசிரிவதிக்கப்பட்டது என்று பொருள்படும்.) கி.மு. 721 - இல் இந்தக் கோத்திரத்தார் உட்பட பத்துக் கோத்திரத்தார் அசீரியர்களால் சிறைபிடிக்கப்பட்டு கொண்டுபோகப்பட்டனர். திருமணமாகி ஏழு

ஆண்டுகள் மட்டுமே கணவனுடன் வாழ்ந்து பின்னர் **எண்பத்து நான்கு** ஆண்டுகள் விதவையாக வாழ்ந்த இந்தப் பெண்மணி அப்பொழுது நூறு வயதைக் கடந்திருக்கக் கூடும். (தமிழில் எண்பத்து நாலுவயதுள்ள விதவை என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.) தீர்க்கதரிசியாக விளங்கிய அப்பெண்மணி, தெய்வீக வெளிப்பாடுகளைப் பெற்று தேவனைக் குறித்துப் புகழ்ந்து பேசுவளாக விளங்கினாள். மேலும் அவள் **தேவாலயத்தில்** நடைபெற்ற பொது நிகழ்ச்சிகளில் தவறாமல் கலந்துகொண்டு அங்கு கர்த்தருக்காக உண்மையோடு பணிவிடை செய்து வந்தாள். **இரவும் பகலும் உபவாசித்து ஜெபம் பண்ணி ஆராதனை** செய்துவந்த இவளுடைய முதிர்வயது கர்த்தருக்குப் பணிவிடை செய்வதைத் தடைசெய்யவில்லை.

2:38 இயேசு கிறிஸ்துவை தேவனுக்கு ஒப்புக் கொடுத்த வேளையிலே, சிமியோன் மரியானோடு பேசிக் கொண்டிருந்தார். அத்தறுவாயில் அச்சிறு கூட்டத்தாரை நோக்கி அன்னாள் வந்தாள். வாக்களிக்கப்பட்ட மீட்பருக்காகக் கர்த்தரைப் புகழ்ந்து, **மீட்பை** எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருந்த **எருசலேம்** மக்களிடம் இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறித்து அவள் **பேசினாள்**.

2:39 சுத்திகரிப்பிற்காகவும், ஒப்புக்கொடுத்த லுக்காகவும் செய்ய வேண்டிய ஆசாரங்களை யோசேப்பும் மரியாளும் **செய்துமுடித்த பின்பு**, அவர்கள் **கலிலேயாவில் இருந்த** தங்களுடைய சொந்த ஊராகிய **நாசரேத்திற்குத் திரும்பினார்கள்**.

ஓள. இயேசு கிறிஸ்துவின் இளமைப்பருவம் [2:40-52]

2:40 சிறு பிள்ளையாக இருந்த இயேசு கிறிஸ்துவின் இயல்பான வளர்ச்சி கீழ்வரும் வார்த்தைகளால் சொல்லப்பட்டுள்ளது. **சரீரத்தின்படி ஆவியிலே பெலன் கொண்டு வளர்ந்தார்**. உடல் வளர்ச்சியில் ஒவ்வொரு படியினையும் கடந்துசென்று, இயல்பான முறையில் அவர் வளர்ச்சியடைந்தார். அதாவது நடப்பதற்கும், பேசுவதற்கும், விளையாடுவதற்கும், வேலை செய்வதற்கும் அவர் கற்றுக்கொண்டார். இதன் காரணமாக நம்முடைய வளர்ச்சியின் ஒவ்வொரு படியிலும் நம்மைக்குறித்து அவர் பரிதிபிக்கக் கூடியவராய் இருக்கிறார். **மனதளவில்** அவர் **ஞானத்தில் நிறைந்தார்**. அவர் அந்நாட்களுக்கேற்றபடி தம்முடைய அகர வரிசையையும் எண்களையும் பொது அறிவையும் கற்றுக்கொண்டது மட்டுமின்றி, அவர் **ஞானத்திலும்** வளர்ந்தார்.

அதாவது வாழ்க்கையில் ஏற்படக்கூடிய பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்வதற்கு எவ்வாறு இந்த அறிவைப் பயன்படுத்துவது என்றும் கற்றுக் கொண்டார். **ஆவிக்குரிய வகையில் தேவனுடைய கிருபை அவர்மேல் இருந்தது**. தூய ஆவியானவரைச் சார்ந்தவராகவும் தேவனோடு கொண்ட ஐக்கியத்தில் நடப்பவராகவும் அவர் இருந்தார். அவர் திருமறையைக் கற்றார், ஜெபத்தில் நேரத்தைச் செலவிட்டார். திருத்தந்தையின் சித்தத்தைச் செய்வதில் விருப்பம்கொண்டார்.¹⁰

2:41-44 பன்னிரண்டு வயதில் யூதச் சிறுவன் நியாயப்பிரமாணத்தின் மகனாக மாறுகிறான். நம்முடைய கர்த்தர் **பன்னிரண்டு வயது** நிரம்பிய போது, அவருடைய குடும்பத்தினர் பஸ்கா பண்டிகையைக் கொண்டாட ஒவ்வொரு ஆண்டும் பயணம்செய்கிற வழக்கத்தின்படி **எருசலேம்** நகரத்திற்குச் சென்றனர். ஆனால், திரும்பி வருகையில், இயேசு பயணம் செய்தவர்களோடு இல்லாததை அவர்கள் கவனிக்கவில்லை. பெரும் மக்கள் கூட்டத்தோடு அக்குடும்பம் பயணம் மேற்கொண்டது என்பதை நாம் உணரவில்லையென்றால், இது நமக்கு விநோதமாகத் தோன்றும். தம் வயதுப் பிள்ளைகளோடு இயேசு நடந்து சென்றிருப்பார் என்றே அவர்கள் நினைத்தார்கள்.

யோசேப்பையும் மரியாளையும் குற்றப்படுத்துவதற்கு முன்னர், நமது வாழ்க்கையில் அறிக்கை செய்யாத பாவங்களால் அவருடன் கொண்ட தொடர்பை உண்மையில் இழந்துவிட்டோம் என்பதை அறியாமல், அவர் **நம்மோடு இருக்கிறார்** என்று நினைத்துக்கொண்டு ஒருநாள் பயணத்தை மேற்கொள்வது எளிது என்பதை நாம் நினைவுகூரவேண்டும். எங்கே ஐக்கியம் முறிவடைந்ததோ அங்கே நாம் சென்று நம்முடைய பாவத்தை அறிக்கை செய்து அதனை விட்டுழிப்பதே அவரோடு மீண்டும் ஐக்கியத்தைப் புதுப்பித்துக்கொள்வதற்குரிய வழியாகும்.

2:45-47 கலக்கமுற்ற பெற்றோர் எருசலேமிற்குத் திரும்பிச்சென்று, அங்கே இயேசுகிறிஸ்து தேவாலயத்தில் **போதகர் நடுவில் உட்கார்ந்திருந்ததையும்**, **அவர்கள் பேசியதைக் கேட்டு அவர்களிடத்தில் வினா எழுப்பியதையும் கண்டனர்**. தம்மைக் காட்டிலும் வயது முதிர்ந்த பெரியோர்களிடம் வாதம் செய்து வயதுக்கு மீறியபடி அவர் செயல்புரிந்தார் என்று இங்கு நாம் கருத வேண்டியதில்லை. மாறாக, சாதாரண இயல்புடைய சிறுவனாக, தமது ஆசிரியர்களிடம் தாழ்மை

யோடும் அமைதியோடும் கற்றுக்கொண்டவரா கவே அவரை நாம் காண்கிறோம். ஆயினும் அவர்களோடு அவர் பேசியபோது, அவரிடம் சில கடினமான கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஏனெனில் அவருடைய புத்தியையும் அவர் சொன்ன விடைகளையும் குறித்து மக்கள் பிரமித்தார்கள்.

2:48 இயேசு கிறிஸ்துவைக் காட்டிலும் கூடுதலான வயதுடைய பெரியோர்களிடம் மிகவும் அறிவுக்கூர்மையோடு அவர் உரையாடிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்ட அவருடைய பெற்றோரும் கூட ஆச்சரியப்பட்டார்கள். ஆயினும் தான் அடக்கிவைத்திருந்த மனக்கவலையையும் எரிச்சலையும் கடினமான சொற்களால் அவருடைய தாயார் வெளிப்படுத்தினார். அவரைக் குறித்து அவர்கள் கவலைகொண்டனர் என்பதை அவர் அறியவில்லையா?

2:49 தாம் தேவனுடைய குமாரன் என்னும் உண்மையையும், அவருடைய தெய்வீகப்பணி என்ன என்பதையும் அவர் நன்கு அறிந்திருந்தார் என்பதை அவருடைய பதில் எடுத்துக்காட்டியது. இந்தச் சொற்களே அவர் பேசிய சொற்களில் குறித்து வைக்கப்பட்டுள்ள முதலாவது சொற்களாகும். “நீங்கள் ஏன் என்னைத் தேடினீர்கள்? என் பிதாவுக்கடுத்தவைகளில் நான் இருக்க வேண்டியதென்று அறியீர்களா?” “உன் தகப்பனும் நானும்” என்று மரியாள் கூறினார். “என் பிதாவுக்கடுத்தவை” என்று அவர் கூறினார்.

2:50 மறைபொருளாக அவர் கூறிய சொற்களின் பொருளை அந்த நேரத்தில் அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளவில்லை. பன்னிரண்டு வயதுச்சிறுவன் இவ்வாறு கூறுவது இயல்பானதல்லவே!

2:51 அது என்னவாயினும், அவர்கள் ஒன்றிணைந்து நாசரேத்திற்குத் திரும்பிச் சென்றனர். “அவர் . . . அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்தார்” என்னும் சொற்களில் இயேசு கிறிஸ்துவின் சீரிய நற்பண்பு விளங்குகிறது. இப்பிரபஞ்சத்தின் படைப்பாளராயிருந்தும் எளிமையான யூதக் குடும்பத்தில் கீழ்ப்படிதலுள்ள சிறுவன் என்னும் நிலையை அவர் எடுத்துக்கொண்டார். அவருடைய தாயார் எல்லா நேரங்களிலும் இந்தச் சங்கதிகளையெல்லாம் தம் இருதயத்தில் வைத்துக் கொண்டார்.

2:52 மீண்டுமாக இயேசு கிறிஸ்துவின் உண்மையான மனிதத் தன்மையையும் அவருடைய இயல்பான வளர்ச்சியையும் பற்றிச் சொல்லப்பட்டுள்ளதை இங்கு காண்கிறோம்.

1. அவருடைய மன வளர்ச்சி - ஞானத்தில்
2. உடல் வளர்ச்சி - வளர்த்தியில்
3. ஆவிக்குரிய வளர்ச்சி - தேவகிருபையில்
4. சமுதாய வளர்ச்சி - மனிதர் தயவிலும் விருத்தியடைந்தார்.

அவருடைய வளர்ச்சியின் அனைத்துக் கூறுகளிலும் அவர் முற்றிலும் நிறைவானவராக விளங்கினார். நாசரேத்தில் தச்சனுடைய மகனாகக் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து கழித்த பதினெட்டு ஆண்டுகளைக் குறித்து லூக்காவின் எழுத்துக்கள் ஒன்றும் கூறாமல் அமைதியாக விடுத்துச் செல்கின்றன. பயிற்சியில் ஆயத்தம், பொறுமையின் தேவை, உலகீய வேலையின் மேன்மை இவற்றின் முக்கியத்துவத்தைக் குறித்து இந்த ஆண்டுகள் நமக்குக் கற்றுத் தருகின்றன. ஆவிக்குரிய பிறப்பிற்குப் பின்னர் உடனடியாக வெளியரங்கமான ஊழியத்தில் களமிறங்கும்படி ஏவுகிற சோதனைக்கு எதிராக இவ்வாண்டுகள் எச்சரிக்கின்றன. இயல்பான ஆவிக்குரிய குழந்தைப் பருவத்தையும், வாலிபப் பருவத்தையும் பெற்றிராத மனிதர்கள், தங்களுடைய பிற்கால வாழ்க்கையில் சாட்சியை இழந்து வீழ்ச்சியைச் சந்திக்க நேரிடும்.

3. மனித குமாரன் ஊழியம் செய்வதற்கான ஆயத்தம் [3:1- 4:30]

அ. அவரது முன்னோடியால் செய்யப்பட்ட ஆயத்தம் [3:1-20]

3:1,2 வரலாற்று ஆசிரியர் என்னும் அடிப்படையில், அந்நாட்களில் ஆட்சியில் இருந்த அரசியல் தலைவர்கள் மற்றும் சமயத் தலைவர்கள் ஆகியோருடைய பெயர்களை எடுத்துரைத்து, எந்த வருஷத்திலே யோவான் பிரசங்கம் செய்ய ஆரம்பித்தார் என்பதை லூக்கா குறிப்பிடுகிறார். ஒரு பேரரசன் (இராயன்), ஒரு தேசாதிபதி, மூன்று காற்பங்கு தேசங்களின் அதிபதிகள், இரண்டு பிரதான ஆசாரியர் ஆகியோருடைய பெயர்களே அவை. இஸ்ரவேல் நாடு எப்படிப்பட்ட இரும்புப் பிடியில் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்தது என்பதை அரசாட்சி செய்தவர்களின் பெயர்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. மேலும் இரண்டு பிரதான ஆசாரியர்கள் இருந்தனர் என்னும் உண்மையானது அந்நாடு அரசியல் நிலையில் மட்டுமின்றி சமயக்கோட்பாட்டிலும் சீர்குலைந்திருந்தது என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. உலகத்தின் கண்ணோக்கில் இவர்கள் பெரிய மனிதர்களாகத் தோன்றினாலும், தேவனுடைய பார்வையில் பொல்லாங்கு

நிறைந்தவராயும், நேர்மையற்றவராயும் காண்ப்பட்டனர். ஆகவே மனிதர்களுடன் தேவன் பேச விழைந்தபோது அரண்மனையையும், ஜெப ஆலயங்களையும் தவிர்ந்தவராக, வனாந்தரத்திலே இருந்த சகரியாவின் குமாரனாகிய யோவானுக்குத் தமது செய்தியை அளித்தார்.

3:3-6 உடனடியாக எரிகோவின் அருகில் உள்ள யோர்தான் நதியைச் சுற்றிலுமுள்ள பகுதிகளுக்கு யோவான் பயணம் மேற்கொண்டார். அங்கு, பாவ மன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வண்ணம் மனந்திரும்ப வேண்டுமென்று இஸ்ரவேல் நாட்டிற்கு அழைப்புவிடுத்தார். அதன் வாயிலாக மேசியாவின் வருகைக்கென்று வழியை அவர் ஆயத்தப்படுத்தினார். மேலும் அவர்கள் உண்மையாகவே மனந்திரும்பினார்கள் என்பதை வெளிப்படுத்தும்படி ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று அவர் மக்களை அழைத்தார். யோவான் உண்மையான தீர்க்கதரிசியாகவும், மனச்சாட்சிக்கு மறு உருவாகவும், பாவத்திற்கு எதிராகச் சத்தமிடுபவராகவும், ஆவிக்குரிய மறுமலர்ச்சிக்கு அழைப்பு விடுப்பவராகவும் காணப்பட்டார்.

இவ்வாறாக, ஏசாயா 40:3-5 ஆகிய வசனங்களில் வனாந்தரத்திலே கூப்பிடுகிறவனுடைய சத்தம் உண்டாகும் என்று முன்னுரைக்கப்பட்டவற்றின் நிறைவாக அவர் விளங்கினார். ஆவிக் குரிய நிலையில் இஸ்ரவேல் நாடு அக்காலத்தில் வனாந்தரமாகவே விளங்கியது. நாடு என்னும் நிலையில் அது வறண்டுபோனதும், உற்சாகமற்றதும், தேவனுக்கென்று எவ்வித கனிகொடுக்காததுமாக விளங்கியது. கர்த்தருடைய வருகைக்கு அது ஆயத்தப்படும்படி, அம்மக்கள் அறநெறிகளில் பெறும் மாற்றத்தை அடைய வேண்டியவராக இருந்தனர். அக்காலத்தில் ஒரு மன்னன் ஓரிடத்திற்கு அரசு முறைப்படி வருகைபுரிய வேண்டுமெனில், நெடுஞ்சாலைகள் செப்பனிடப்பட்டு அவன் விரைந்து செல்வதற்கு ஏதுவாக நேரடியான பாதையை வகுப்பார்கள். இதனைச் செய்யும்படியே யோவான் மக்களுக்கு அழைப்புவிடுத்தார். அது சாலைகளைச் செப்பனிடவது அன்று; அவர்களது இருதயங்கள் கர்த்தரை ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தக்கவையாக ஆயத்தப்பட வேண்டும்.

கிறிஸ்துவின் வருகையினால் உண்டாகும் விளைபயன்கள் கீழ்வருமாறு விவரிக்கப்பட்டுள்ளன:

பள்ளங்களெல்லாம் நிரப்பப்படும் - மெய்யான தாழ்மையையும் மனந்திரும்புதலையும்

பெறுவோர் இரட்சிப்படைந்து மனநிறைவு அடைவார்கள்.

சகல மலைகளும் குன்றுகளும் தாழ்த்தப்படும் - மனமேட்டிமையும் இறுமாப்பும் கொண்ட வேதபாரகர், பரிசேயர் போன்றோர் தாழ்த்தப்படுவர்.

கோணலானவைகள் செவ்வையாக்கப்படும் - வரிவசூலிக்கும் மனிதர்களைப் போன்ற நேர்மையற்றவர்களுடைய குணங்கள் நேர்மையானவையாக ஆக்கப்படும்.

கரடானவை சமப்படுத்தப்படும் - கடினமானவரும் கொடூர மனப்பான்மை உடையவருமாகிய படைவீரர் போன்ற மனிதர்கள் அடக்கப்பட்டு பக்குவப்படுத்தப்படுவார்கள்.

இதன் விளைவாக மாம்சமான யாவரும், அதாவது யூதர்களும் புறஇன மக்களும் தேவனுடைய இரட்சிப்பைக் காண்பார்கள். அவருடைய முதலாம் வருகையில் இரட்சிப்பின் வாக்குறுதி எல்லா மக்களுக்கும் வழங்கப்பட்டது. ஆயினும் எல்லாரும் அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அவர் அரசாளும்படி மீண்டும் வரும்போது, இந்த வசனத்தின் அனைத்துக் கூறுகளும் நிறைவு பெறும். அப்பொழுது இஸ்ரவேல் முழுவதும் இரட்சிக்கப்படும். மேலும் புறஇன மக்களும் மாட்சிமை மிகுந்த அவருடைய அரசின் ஆசீர்வாதங்களில் பங்கடைவர்.

3:7 யோவானிடத்தில் ஞானஸ்நானம் பெறும்படி வந்த திரளான ஜனங்கள் அனைவருமே உண்மையானவர்கள் அல்லர். சிலர் நீதியின் மீது பசியும் தாகமும் உள்ளவர்போல நடித்தனர். இதை உணர்ந்த யோவான் அப்படிப்பட்டவர்களைப் பார்த்து விரியன் பாம்புக் குட்டிகள் என்று அழைத்தார். “வரும் கோபத்துக்குத் தப்பித்துக்கொள்ள உங்களுக்கு வகைகாட்டினவன் யார்?” என்னும் கேள்வி, யோவான் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வழிகாட்டவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. தங்களுடைய பாவங்களை அறிக்கை செய்ய விருப்பம் கொண்டவர்களுக்கே அவருடைய செய்தி கொடுக்கப்பட்டது.

3:8 அவர்கள் உண்மையாகவே தேவனை நாடுகிறவராக இருப்பாரெனில், தாங்கள் பெற்ற மனமாற்றம் மெய்யானது என்பதை மெய்ப்பிக்க, மாற்றம் பெற்ற வாழ்க்கையை வாழ்ந்துகாட்ட வேண்டும். உண்மையான மனந்திரும்புதல் கனிகளை விளைவிக்கும். தாங்கள் ஆபிரகாமின் குடிவழியில் பிறந்தவர்கள் என்ற எண்ணம் போதுமானதன்று. தெய்வப்பற்றுள்ள மனிதர்

களோடு கொண்டுள்ள தொடர்பினால் மனிதர்கள் தெய்வப்பற்றுடையோராய் மாறுவதில்லை. சரீரத்தின்படி ஆபிரகாமின் வழியில் பிறந்தவர்களைக் கொண்டே தமது நோக்கத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று தேவன் தம்மைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. யோர்தான் ஆற்றிலிருந்து கல்லுகளை எடுத்து ஆபிரகா முக்குப் பிள்ளைகளை உண்டுபண்ண அவரால் முடியும். இங்கே கல்லுகள் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது பெரும்பாலும் புறவினமக்களைக் குறிக்கும் என்றே தோன்றுகிறது. அவர் தெய்வீகக் கிருபையின்மூலம் அவர்களை அற்புதமாக ஆபிரகாமைப் போன்ற மனிதர்களாக மாற்ற இயலும். இவ்வாறாகவே நடந்தது. ஆபிரகாமின் சந்ததியில் தோன்றியவர்கள், இஸ்ரவேல் நாடு என்னும் நிலையில் தேவனுடைய கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தனர். ஆனால் புறவினத்தவர்களில் பலர் அவரைக் கர்த்தரும் இரட்சகருமாக ஏற்றுக்கொண்டனர். இவ்வாறு அவர்கள் ஆபிரகாமின் ஆவிக்குரிய சந்ததியாக மாற்றம் பெற்றனர்.

3:9 கோடரியானது மரங்களின் வேர் அருகே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற கூற்று உருவகச் சொற்களாகும். மனிதனின் மனத்திரும்புதலின் உண்மையை கிறிஸ்துவின் வருகை பரிசோதிக்கும் என்பதே அதன் பொருளாகும். மனத்திரும்புதலின் கனிகளைக் கொடாதிருக்கும் ஒவ்வொருவரும் ஆக்கினைக்குட்படுவர்.

யோவானின் வாயிலிருந்து புறப்பட்ட சொற்களும் சொற்றொடர்களும் வாள்களைப்போன்று வெளிப்பட்டன: “விரியன் பாம்புக் குட்டிகளே,” “வரும் கோபுத்துக்கு,” “கோடரி,” “வெட்டுண்டு அக்கினியிலே போடப்படும்.” கர்த்தருடைய தீர்க்கதரிசிகள் எக்காலத்திலும் மழுப்பிப் பேசுகிறவர்களாக இருந்ததில்லை. அவர்கள் ஒழுக்க நெறிகளைக் கடைப்பிடித்த பெரிய மனிதர்களாகவே விளங்கினர். எதிரிகளின் தலைக் கவசங்களை உடைத்தெறியத்தக்க வகையில் அவர்கள் மீது எய்யப்பட்ட போர் ஆயுதங்களாக நம்முடைய முன்னோர்களின் சொற்கள் விளங்கின. (வேதாகம ஐக்கியம் - நாட்குறிப்பு).

3:10 மனச்சாட்சியில் குத்துண்ட அங்கிருந்த ஜனங்கள், தங்களுடைய மெய்யான மனத்திரும்புதலை வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதற்குச் சில நடைமுறை ஆலோசனைகளை யோவானிடம் கேட்டனர்.

3:11-14 இந்த வசனங்களில், அவர்களுடைய உண்மைத் தன்மையை மெய்ப்பிப்பதற்குத்

தேவையான சில குறிப்பிட்ட வழிகளை அவர் விளக்கினார். பொதுவாக தங்களுடைய ஆடைகளையும் ஆகாரத்தையும் எளியோருக்குப் பகிர்ந்தளித்து, அவர்கள் அயலகத்தாரிடம் கொண்டுள்ள அன்பை வெளிப்படுத்திக்காட்ட வேண்டும்.

ஆயக்காரரைப் பொருத்தமட்டில், எல்லாக்கணக்கு வழக்குகளிலும் நேர்மையுள்ளவராக அவர்கள் நடந்துகொள்ளவேண்டும். நேர்மையற்ற மனிதர்கள் என்று எல்லாராலும் அறியப்பட்டிருந்த கூட்டத்தாராகிய அவர்கள் தங்களுடைய உண்மைத் தன்மையை இவ்வாறு குறிப்பிட்ட வகையில் வெளிப்படுத்திக் காட்ட வேண்டும்.

இறுதியாக, படைவீரர்களுக்குள் சாதாரணமாகக் காணப்படும் மூன்று வகையான பாவங்களைப் போர்ச்சேவகர் விட்டொழிக்க வேண்டும். அவையாவன: இடுக்கண் விளைவித்துப் பணம் புறித்தல், தவறாகக் குற்றம் சுமத்துதல், மனநிறைவின்மை. இவ்வாறு நற்கிரியைகளைச் செய்வதால் மனிதர்கள் இரட்சிப்படைவதில்லை என்பதை அறிந்திருப்பது மிகவும் இன்றியமையாததாகும். மாறாக, அவர்கள் இருதயங்கள் தேவனோடு சீர்பொருந்தியதாக விளங்குகின்றன என்பதற்கு இச்செயல்கள் வெளிப்படையான அடையாளங்களாகும்.

3:15,16 தன்னை மறைத்துக்கொள்ளும் தன்மை குறிப்பிடத்தக்க வகையில் யோவானிடம் குடிக்கொண்டிருந்தது. கொஞ்சகாலத்திற்காகிலும், தன்னை மேசியா என்று காண்பித்து, திரளான கூட்டத்தை அவர் தன்னிடத்தில் கவர்ந்து கொண்டிருக்க முடியும். ஆனால் அவரோ கிறிஸ்துவோடு ஒப்பிடுவதற்குத் தன்னிடத்தில் எவ்விதத் தகுதியும் இல்லையென எடுத்துரைத்தார். தான் கொடுத்த ஞானஸ்நானம் வெளிப்புறமானதும் சரீரப்பிரகாரமானதும் இருந்தது எனக்கூறியவர், கிறிஸ்து கொடுக்கும் ஞானஸ்நானம் உள்ளார்ந்ததும் ஆவிக்குரியதும் எனக் கூறினார். மேசியாவின் பாதரட்சைகளின் வாரை அவிழ்க்கிறதற்கும் அவர் பாத்திரர் அல்லர் என்றும் கூறினார்.

3:16,17 பரிசுத்த ஆவியினாலும் அக்கினியினாலும் கிறிஸ்துவின் ஞானஸ்நானம் தரப்படும். அவருடைய ஊழியம் இருவகைப்படும். முதலாவது, அவர் விசுவாசிகளுக்குப் பரிசுத்த ஆவியினால் ஞானஸ்நானம் கொடுப்பார். இந்த வாக்குறுதி பெந்தெகொஸ்தே நாளில் நிறைவேறியது. அன்றைய நாளில் கிறிஸ்துவின் சரீரத்

திற்குள்ளாக விசுவாசிகள் ஞானஸ்நானம் பெற்றனர். இரண்டாவதாக, அவர் அக்கினியால் ஞானஸ்நானம் கொடுப்பார்.

அக்கினியால் தரப்படும் ஞானஸ்நானம் ஆக்கினைத் தீர்ப்பாகிய ஞானஸ்நானம் ஆகும் என்பது 17-ஆவது வசனத்தில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே தூற்றுக் கூடையினால் தானியத்தைப் பிரித்தெடுப்பவராகக் கர்த்தர் உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளார். அவர் தானியத்தைக் காற்றில் தூவுப்போது களத்தில் **பதர்** வெகு தொலைவிற்குச் சென்று விழும். அவை கூட்டப்பட்டு அக்கினியால் எரிக்கப்படும்.

விசுவாசிகளும் அவிசுவாசிகளும் கலந்திருந்த கூட்டத்தாரோடு யோவான் பேசுகையில், **ஆவியினால்** தரப்படுகிற ஞானஸ்நானத்தைப் பற்றியும், **அக்கினியால்** தரப்படுகிற ஞானஸ்நானத்தைப் பற்றியும் அவர் பேசினார் (மத்தேயு 3:11 -லும் இங்கும்). ஆனால் அவர் விசுவாசிகளிடம் மட்டும் பேசுகையில் (மாற்கு 1:5), அக்கினி ஞானஸ்நானத்தைப் பற்றி குறிப்பிடவில்லை (மாற்கு 1:8), உண்மையான விசுவாசி எவரும் அக்கினி ஞானஸ்நானத்தைப் பெறப்போவதில்லை.

3:18-20 இதுகாறும் யோவானைக் குறித்துப் பேசிய லூக்கா தனது கவனத்தை இயேசு கிறிஸ்துவை நோக்கித் திருப்ப ஆயத்தப்படுகிறார். அதன் காரணமாக, இந்த வசனங்களில், யோவானுடைய ஊழியத்தின் எஞ்சிய பகுதியைச் சுருக்கமாகக் கூறி, அவர் **ஏரோதினால்** கைது செய்யப்பட்ட நிகழ்ச்சியை நோக்கி நம்மை நடத்திச் செல்கிறார். ஏறத்தாழ பதினெட்டு மாதங்கள் கழித்தே யோவான் கைதுசெய்யப்பட்ட நிகழ்ச்சி நடந்தது. ஏரோது தன்னுடைய சகோதரனுடைய மனைவியோடு தகாத உறவுகொண்டவனாக வாழ்ந்த காரணத்தால் யோவான் அவனைக் **கடிந்துகொண்டார்**. அதன் பின்னர், தான் செய்த தீங்குகளுக்கெல்லாம் மகுடம் போன்று, **ஏரோது யோவானைக் காவலில் அடைத்து வைத்தான்**.

ஆ. ஞானஸ்நானத்தினால் ஆயத்தமடைதல் [3:21,22]

நம்முடைய கவனத்திலிருந்து யோவான் மறைந்து செல்கிறார்; கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து முதன்மையான இடத்திற்கு வருகிறார். ஏறத்தாழ தமது முப்பதாவது வயதில் அவர் யோர் தான் நதியில் ஞானஸ்நானம் பெற்று தமது வெளியரங்கமான ஊழியத்தைத் தொடங்குகிறார்.

அவர் பெற்ற திருமுழுக்கில் காணப்படும் பல இனிமையான குறிப்புகளை நாம் காணவிழைவோம்:

1. திரியேக தேவனில் உள்ள மூன்று நபர்களும் இங்கே காணப்படுகின்றனர்: **இயேசு** (வசனம் 21); **பரிசுத்த ஆவியானவர்** (வசனம் 22); **பிதா** (வசனம் 22).

2. திருமுழுக்கைப் பெற்ற வேளையில் இயேசு ஜெபம் செய்ததை லூக்கா மட்டுமே குறிப்பிடுகிறார் (வசனம் 21). அவர் மனித குமாரனாகக் காண்பிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்குடன் லூக்கா இதனை நமக்கு விவரிக்கிறார். கிறிஸ்து திருத்தந்தையாகிய தேவனை எப்பொழுதும் சார்ந்திருந்தார் என்பதை இக்கூற்று எடுத்தியம்புகிறது. இந்நற்செய்தி நூலில் கர்த்தரின் ஜெப வாழ்வு மேலோங்கி நிற்கிறது. அவர் தனது வெளிப்படையான ஊழியத்தைத் தொடங்குகையில் ஜெபித்தார். எல்லாராலும் அறியப்பட்டவராகவும், திரள்கூட்ட மக்கள் அவரைப் பின்தொடர்ந்து செல்லும் அளவிற்குப் புகழ்பெற்றவராக விளங்கியபோதும் அவர் ஜெபித்தார் (5:16). பன்னிரண்டு சீடர்களைத் தெரிந்தெடுப்பதற்கு முன், இரவு முழுவதையும் ஜெபத்தில் கழித்தார் (6:12). அவர் பிலிப்புசெசரியா பகுதியில் ஊழியம் செய்தபோது அவருடைய போதனைகள் உச்சகட்டத்தை அடைந்தன. அதற்கு முன்னரும் அவர் ஜெபித்தார் (9:18). மறுருப மலையில் அவர் ஜெபித்தார் (11:1). பின்மாற்றம் அடைந்த பேதுருவுக்காக அவர் மன்றாடினார் (22:32). கெத்செமனே தோட்டத்தில் அவர் மன்றாடினார் (22:41,44).

3. தம்முடைய இனிமையான குமாரனுடைய ஊழியத்தைச் சிறப்பிக்கும் பொருட்டு தேவன் வானத்திலிருந்து மூன்று முறை பேசினார். முதலாவது இயேசு கிறிஸ்து ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது பிதா வானத்திலிருந்து பேசினார். நாசரேத்தில் முப்பது ஆண்டுகள் எவ்விதக் குறைவும் அற்றவராக இயேசு கிறிஸ்து வாழ்ந்தபோது தேவனுடைய கண்கள் அதை ஆராய்ந்தன. அதன் சான்றாகவே, “உம்மில் பிரியமாயிருக்கிறேன்” என்று அவர் கூறினார். மறுருப மலையில் மூன்று கூடாரங்களைக் கட்டும்படி பேதுரு ஆலோசனை கூறியபோதும் (லூக்கா 9:35), இயேசு கிறிஸ்துவைக் காணவிரும்பிய கிரேக்கர்கள் பிலிப்புவை அணுகியபோதும் (யோவான் 12:20-28) தேவன் வானத்திலிருந்து பேசினார்.

இ. மனித நிலையை ஏற்றுக்கொண்டதன் மூலம் ஆயத்தப்படுதல் (3:23-38)

கர்த்தரின் வெளியரங்கமான ஊழியத்தைக் குறித்து விவரிக்கும் முன்னர், அவருடைய குடி வழிப் பட்டியலை லூக்கா கூறுகிறார். இயேசு கிறிஸ்து மெய்யான மனிதனாக வேண்டுமானால், அவர் ஆதாமின் வழியில் தோன்ற வேண்டும். இந்தக் குடிவழிப் பட்டியல் அதனை மெய்ப்பிக்கிறது. மரியாள் தோன்றிய குடிவழியை இது கூறுகிறது என்று பொதுவாக நம்பப்படுகிறது. இந்தக் கருத்து உண்மையாக இருக்குமாயின், ஏலி (வசனம் 23) என்பவன் யோசேப்பின் மனைவியாகிய மரியாளின் தகப்பன் ஆவான். 23-ஆவது வசனம் இயேசுகிறிஸ்துவை யோசேப்பின் குமாரன் என்று சொல்லாமல், **யோசேப்பின் குமாரனென்று எண்ணப்பட்டவர்** என்றே கூறுகிறது.

மரியாளின் மூலமாக இயேசுவின் குடிவழியை இது கூறுகிறது என்று வேத அறிஞர்கள் நம்புவதற்கான காரணங்கள்:

1. யோசேப்பின் வழிமரபு மத்தேயு நற்செய்தி நூலில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதே முதற்காரணம் என்பதில் ஐயமில்லை (மத்தேயு 1:2-16).

2. லூக்கா நற்செய்தி நூலில் முதல் சில அதிகாரங்களில் யோசேப்பைக் காட்டிலும் மரியாளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மத்தேயு நற்செய்தி நூலில் யோசேப்பிற்கே முதலிடம் தரப்பட்டுள்ளது.

3. பொதுவாக யூத முறைமையின்படி குடிவழிப்பட்டியலில் பெண்களுடைய பெயர்கள் தரப்படுவதில்லை. எனவேதான் மரியாளின் பெயர் இப்பட்டியலில் விடுபட்டிருக்கிறது.

4. மத்தேயு 1:16 -இல் யாக்கோபு யோசேப்பைப் பெற்றான் என்று மிகத்தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இவ்வசனம் ஏலி யோசேப்பைப் பெற்றான் என்று சொல்லாமல் யோசேப்பு ஏலியின் குமாரன் என்றே சொல்லுகிறது. மகன் என்னும் சொல் மருமகனையும் குறிக்கும்.

5. மூலமொழியில் ஒவ்வொரு பெயருக்கு முன்னரும் “உடைய” என்னும் திட்டவட்டமாகச் சுட்டிக்காட்டும் இடைச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால் யோசேப்பினுடைய பெயருக்கு முன் அச்சொல் பயன்படுத்தப்படவில்லை. (ஏலியின் குமாரன் யோசேப்பு; மாத்தாத்தினுடைய குமாரன் ஏலி) இவ்வாறு யோசேப்பின் பெயர் சொல்லப்பட்டுள்ள இடத்தில் மட்டும்

“உடைய” என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படாததால், யோசேப்பு மரியானைத் திருமணம் செய்து கொண்டதன் நிமித்தமே அவனுடைய பெயர் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அறியலாம்.

குடிவழிப் பட்டியலை விரிவாக ஆராய்ந்து பார்ப்பது தேவையற்றதெனினும், அதில் சில முக்கிய குறிப்புகள் அடங்கியுள்ளன. அவற்றைக் கவனிப்பது நமக்குப் பயனுள்ளதாயிருக்கும்:

1. தாவீதின் மகனாகிய நாத்தானுடைய வழித் தோன்றலே மரியாள் என்பதை இது காட்டுகிறது (வசனம் 31). மத்தேயு நற்செய்தி நூலில் தாவீதின் அரியணைக்கு சாலொமோனின் வழியாக இயேசு கிறிஸ்து சட்டப்படி உரிமையைப் பெற்றார் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

தாவீதின் சிங்காசனம் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும் என்று தேவன் அவனோடு உடன்படிக்கை செய்திருந்தார். இயேசு கிறிஸ்து யோசேப்பின் சட்டப்படியான குமாரனாக இருப்பதால் அந்த வாக்குறுதி நிறைவேறியது. ஆயினும் பொல்லாங்கனான எக்கோனியா என்னும் அரசனின் வழித்தோன்றல் எவனும் அரசாளப் போவதில்லை என்று தேவன் சபித்தார். இயேசு கிறிஸ்து யோசேப்பின் சீர்ப்பிரகாரமான மகனில்லையென்பதால் அந்தச்சாபத்திற்கு அவர் நீங்கலாகிறார் (எரேமியா 22:30).

மரியாளின் சீர்ப்பிரகாரமான மகன் என்னும் நிலையில், தேவன் தாவீதோடு பண்ணின உடன்படிக்கையின் ஒருபகுதியை இயேசு கிறிஸ்து நிறைவேற்றினார். அதாவது அவனுடைய சந்ததி என்றென்றும் அவனுடைய அரியணையில் அமர்ந்திருக்கும் என்ற வாக்குறுதி இயேசு கிறிஸ்துவில் நிறைவேறியது. இயேசு கிறிஸ்து நாத்தானின் மூலமாக தாவீதின் வம்சத்தில் பிறந்ததால் எக்கோனியாவின் மீது இடப்பட்ட சாபம் அவரைத் தாக்கவில்லை.

2. ஆதாம் தேவனுடைய குமாரன் என்று மூலமொழியில் சொல்லப்பட்டிருப்பினும், தமிழில் காண்பது போல ஆதாம் தேவனால் உண்டானவன் என்பதே அதன் பொருளாகும் (வசனம் 38).

3. மேசியாவின் குடிவழிப் பட்டியல் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பெயரோடு முடிவடைகிறது. தாவீதின் அரியணையின் மீது வேறு எவருக்கும் சட்டப்படி உரிமை கிடையாது என்பதை இது ஐயம்திரிபற எடுத்துரைக்கிறது.

௩. சோதனையின் வழியாக ஆயத்தப்படுதல் (4:1-13)

4:1 நம்முடைய கர்த்தருடைய வாழ்க்கையில் தூய ஆவியானவருடைய நிறைவைப் பெற்றிராத காலம் என்று ஒரு காலம் ஒருக்காலும் இருந்த தில்லை. ஆனால் அவர் எதிர்கொண்ட சோதனையோடு கூடிய தொடர்பில் அவர் **பரிசுத்த ஆவியினாலே நிறைந்திருந்தார்** என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. பரிசுத்த ஆவியின் நிறைவு என்று கூறுமிடத்து, ஒருவர் தம்மை ஆவியானவருக்கு முழுமையாக ஒப்புவித்திருக்கிறார் என்பதும், தேவனுடைய திருமறை எழுத்துக்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் அவர் கீழ்ப்படிகிறார் என்பதும் அதன் பொருளாகும். தூய ஆவியானவருடைய நிறைவைப் பெற்ற ஒருவன், அறிந்த பாவங்கள் அனைத்தும் நீங்கியவனாகவும், தேவனுடைய வார்த்தை அவனுக்குள் நிறைவாய்க் குடிக்கொண்டிருப்பவனாகவும் விளங்குவான். இயேசு கிறிஸ்து தாம் திருமுழுக்கு பெற்ற இடமாகிய யோர்தானை விட்டுத் திரும்பி வருகையில், ஆவியானவராலே வனாந்தரத்திற்குக் கொண்டுபோகப்பட்டார். சாவுக்கடலின் மேற்குக் கரையில் இருக்கும் யூதேயா பாலைவனமே அந்த இடம்.

4:2,3 அங்கே அவர் **நாற்பது நாட்கள் பிசாசினால் சோதிக்கப்பட்டார்**. அந்த நாட்களில் நம்முடைய கர்த்தர் உணவு ஏதும் உண்ணவில்லை. நாற்பது நாட்கள் முடிவடைந்தபோது, நாம் நன்கு அறிந்த மூன்று வகையான சோதனைகள் எழுந்தன. உண்மையில் அவை மூன்றும் வனாந்தரம், ஒரு மலை மற்றும் எருசலேம் தேவாலயம் ஆகிய வெவ்வேறு இடங்களில் நடந்தன. **அவருக்குப் பசியுண்டாயிற்று** என்னும் சொற்கள் அவருடைய உண்மையான மனித நிலையைப் பிரதிபலிக்கின்றன. இதுவே முதலாம் சோதனையின் இலக்காயிருந்தது. அவருடைய சரீரப்பிரகாரமான பசியை ஆற்றிக்கொள்ள அவர் தமது தெய்வீக வல்லமையைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று சாத்தான் ஆலோசனை கூறினான். அந்தச் செயலானது தன்னில் தானே முழுவதும் நேர்மையானதாக இருந்தது என்பதே அச்சோதனையின் தந்திரமாகும். ஆனால் சாத்தானுக்குக் கீழ்ப்படிந்து அச்செயலைச் செய்வது இயேசு கிறிஸ்துவைப் பொருத்தமட்டில் தகாத செயலாகிவிடும். அவர் தமது திருத்தந்தையின் சித்தத்தின்படியே எதனையும் செய்ய வேண்டும்.

4:4 திருமறையிலிருந்து ஒரு வசனத்தை மேற்கோள்காட்டி **இயேசு** கிறிஸ்து அந்தச்

சோதனையை எதிர்த்து நின்றார் (உபா. 8:3). சரீரத்தில் உண்டாகும் பசியைப் போக்கிக்கொள்வதைப் பார்க்கிலும், தேவனுடைய சொற்களுக்குக் கீழ்ப்படிதலே இன்றியமையாததாகும். அவர் அவனோடு வாக்குவாதம் செய்யவில்லை. “ஆவியின் வல்லமையில் ஒரு வசனம் பயன்படுத்தப்படுகிறபோது அங்கே எதிரியின் பேச்சு அடக்கப்படுகிறது. எதிர்த்துப் போரிடுவதில் வலிமையைப் பெறுவதற்கான இரகசியம் யாதெனில், தேவவார்த்தையைச் சரியான முறையில் பயன்படுத்துவதேயாம்” என்று J.N. டார்பி கூறியுள்ளார்.

4:5-7 இரண்டாம் சோதனையில், **உலகத்தின் சகல ராஜ்யங்களையும் ஒரு நிமிஷத்திலே** பிசாசு அவரிடம் காண்பித்தான். சாத்தான் தரக் கூடியதைக் காண்பிப்பதற்கு அதிக நேரம் எடுக்காது. **உலகத்தையல்ல, உலகத்தின் ராஜ்யங்களையே** தருவதாக அவன் கூறினான். இந்த உலகத்தின் **ராஜ்யங்களின்மேல்** ஒரு வகையில் அவன் **அதிகாரம்** உடையவனாயிருக்கிறான். மனிதன் செய்த பாவத்தின் காரணமாக, சாத்தான் “உலகத்தின் அதிபதியாக” விளங்குகிறான் (யோவான் 12:31; 14:30; 16:11), “இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவன்” என்றும் (2 கொரி. 4:4), “ஆகாயத்து அதிகாரப்பிரபு” (எபே. 2:2) என்றும் அவன் அழைக்கப்படுகிறான். “இந்த உலகத்தின் ராஜ்யங்கள் நம்முடைய கர்த்தருக்கும், அவருடைய கிறிஸ்துவுக்குமுரிய ராஜ்யங்களாக” ஒரு நாள் ஆக்கப்படுவதே தேவனுடைய நோக்கமாகும் (வெளி. 11:15). எவ்வாறாயினும் கிறிஸ்துவுக்கு இறுதியில் சொந்தமாகப் போகிறவற்றையே அவன் அவருக்குத் தருவதாகக் கூறினான்.

ஆனால், அரியணை செல்ல ஏதொரு குறுக்கு வழியும் இல்லை. முதலாவது சிலுவையைச் சந்திக்க வேண்டும். தேவ ஆலோசனையின்படி, தம்முடைய மகிமைக்குள்ளாகக் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து உட்புகுமுன்னர், அவர் பாடுகளை அனுபவிக்க வேண்டும். உரிமையை அடைய தவறான வழியை அவரால் கைக்கொள்ள முடியாது. எந்த ஒரு சூழ்நிலையிலும் அது என்ன பரிசைக் கொடுத்தாலும் அவர் பிசாசைப் **பணிந்துகொள்ளக் கூடாது**.

4:8 ஆகவே, உபாகமம் 6:13 -ஆம் வசனத்தைக் கர்த்தர் மேற்கோள்காட்டி, மனிதன் என்னும் நிலையில் அவர், தேவன் ஒருவரையே **பணிந்துகொண்டு** அவருக்கே **ஆராதனை** செய்யவேண்டும் எனக் கூறினார்.

4:9-11 மூன்றாவது சோதனையில், இயேசு கிறிஸ்துவைச் சாத்தான் எருசலேமிற்குக் கொண்டுபோய், தேவாலயத்தின் உப்பரிகையில் அவரை நிறுத்தி, அங்கிருந்து அவரைத் தாழ்க் குதிக்கும்படியாகக் கூறினான். சங்கீதம் 91:11,12 -ஆகிய வசனங்களில் மேசியாவைப் பாதுகாப்பதாக தேவன் வாக்களிக்கவில்லையா? பரவசமுட்டும் வித்தையைச் செய்து மேசியா என்று தம்மை மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தும்படி இயேசு கிறிஸ்துவைச் சாத்தான் தூண்டிவிட்டான் போலும். மேசியா தம்முடைய ஆலயத்துக்குத் தீவிரமாய் வருவார் என்று மல்கியா முன்மொழிந்தான் (மல்கியா 3:1). கல்வாரிக்குச் செல்லாமலேயே வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட மீட்பர் என்று பேரும் புகழும் பெறுவதற்கான அரிய சந்தர்ப்பம் இயேசு கிறிஸ்துவுக்குக் காத்துக் கொண்டிருந்தது.

4:12 வேத வசனத்தை மேற்கோள் காட்டி இயேசு கிறிஸ்து மூன்றாவது முறையாகச் சோதனையை எதிர்த்து நின்றார். தேவனைப் பரீட்சை பார்க்கக் கூடாதென்று உபாகமம் 6:16 -ஆம் வசனம் தடைசெய்கிறது.

4:13 ஆவியின் பட்டயத்தால் தாக்குண்ட பிசாசு, பின்னர் நல்லதொரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்குமென்று கருதி அவரைவிட்டு விலகிப்போனான். சோதனைகள் நீரோடை போன்று சீராய் வருவதில்லை, அவை திடீரென்றே தாக்குகும்.

சோதனையைப் பற்றிய இன்னும் சில கருத்துகளைக் குறிப்பிட விழைவோம்:

1. சோதனைகளை மத்தேயு வரிசைப்படுத்தி எழுதிய முறையின்படியே லூக்கா எழுதவில்லை. இரண்டு நூல்களிலும் பின்னிரண்டு சோதனைகளும் முன்னும் பின்னும் எழுதப்பட்டுள்ளன. இதற்கான காரணம் தெளிவாகத் தெரியவில்லை.

2. மூன்று சோதனைகளிலும், முடிவுகள் சரியானவை போன்று காணப்பட்டாலும் அவற்றை அடைவதற்கான வழிமுறைகள் தவறானவை. சாத்தானுக்குக் கீழ்ப்படிதல், அவனையோ, படைக்கப்பட்ட வேறொன்றையோ தொழுது கொள்ளுதல் மற்றும் தேவனைப் பரீட்சை பார்த்தல் யாவும் எப்பொழுதும் தவறானவையே ஆகும்.

3. இந்த மூன்று சோதனைகளும் முறையே சரீரத்தையும், ஆத்துமாவையும், ஆவியையும் இலக்காகக் கொண்டவை. அவை முறையே மாம்சத்தின் இச்சை, கண்களின் இச்சை, ஜீவனத்தின் பெருமை ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்தக் கூடியவை.

4. மனிதனிடத்தில் காணப்படும் மூன்று வலிமையான வேட்கைகளைச் சுற்றியே இந்த மூன்று சோதனைகளும் அமைந்திருந்தன. அவையாவன: சரீரத்தில் உண்டாகும் பசி, அதி காரம் மற்றும் உடைமைகள் ஆகியவற்றின் மீது ஆர்வம் மேலிடுதல், எல்லாரும் பாராட்டவேண்டும் என்ற விருப்பம். கூடுதலான வசதிகளோடும் கஷ்டமில்லாதவாறும் வாழும் வாழ்க்கையைச் சீடர்கள் நாடுகின்றனர், உலகத்தில் மேன்மையான பதவியை விரும்புகின்றனர், சபைகளிலும் உயர்ந்த பதவியை அடைய வேண்டுமென்று ஆசைகொள்கின்றனர். இப்படிப்பட்ட சோதனைகள் சீடர்களை அவ்வப்போது தாக்குகின்றன.

5. சாத்தான் இம்மூன்று சோதனைகளின் போதும் ஆன்மீக மொழியையே பயன்படுத்தினான். இவ்வாறு வெளித்தோற்றத்தில் மதிக்கப்படத்தக்க ஆடைகளால் சோதனைகள் உடுத்து விக் கப்பட்டுள்ளன. அவன் திருமறை வசனங்களையும் மேற்கோள் காட்டினான் (வசனம் 10:11).

ஜேம்ஸ் ஸ்டூவர்ட் இது குறித்து மிகச்சரியாகக் கூறுகிறார்:

சோதனைகளைக் குறித்துப் படிக்குங்கால், இரண்டு இன்றியமையாகக் குறிப்புகள் பளிச்சிட்டுப் புலப்படுகின்றன. ஒன்று, சோதனை பாவமான ஒன்றாக இருக்க வேண்டுமென்று அவசியமில்லை. இன்னொன்று, இந்த விவரங்கள் மூலமாக பின்னர் ஒரு சீடர் கூறின சிறந்த கூற்று பளிச்சிடுகிறது, “ஆதலால், அவர் தாமே சோதிக்கப்பட்டுப் பாடுபட்டினாலே, அவர் சோதிக்கப்படுகிறவர்களுக்கு உதவி செய்ய வல்லவராயிருக்கிறார்.””

இயேசு கிறிஸ்து பாவம் செய்ய இயலாதவராக இருப்பின் இந்தச் சோதனைகளுக்கு எவ்வித அர்த்தமுமில்லை என்று சிலர் கருதுகின்றனர். இயேசு கிறிஸ்து தேவனாயிருக்கிறார், தேவனால் பாவம் செய்ய இயலாது என்பதே உண்மை. அவர் தமது தெய்வீக இயல்புகளை ஒருக்காலும் கைவிடவில்லை. இப்புவியில் அவர் வாழ்ந்த நாட்களில் அவரது தெய்வீகம் மறைக்கப்பட்டிருந்தது. அதனை அவரால் தனியே வைத்துவிட்டு வர முடியாது, வைத்துவிட்டு வரவுமில்லை. தேவன் என்னும் நிலையில் அவரால் பாவம் செய்ய முடியாது என்றும், ஆனால் மனிதன் என்னும் நிலையில் அவரால் பாவம் செய்திருக்க முடியும் என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர். ஆனால் அவரோ இப்பொழுதும் தேவனாகவும் மனிதனாகவுமே

இருக்கிறார். அந்நிலையில் அவரால் பாவம் செய்ய இயலுமா என்று கண்டறிவதற்காக இச் சோதனைகள் தரப்படவில்லை. மாறாக அவரால் பாவம் செய்ய இயலாது என்பதை மெய்ப்பிக்கவே அவை தரப்பட்டன. பரிசுத்தரும் பாவமற்றவருமாகிய மனிதரே நம்முடைய மீட்பராக விளங்க முடியும்.

2. போதனைகளின் மூலம் ஆயத்தப்படுதல் [4:14-30]

4:14,15 13 மற்றும் 14 -ஆகிய வசனங்களுக்கிடையே ஓர் ஆண்டுக் கால இடைவெளி இருக்கின்றது. இந்த நாட்களில் யூதேயா பகுதியில் நமது கர்த்தர் தமது ஊழியத்தைச் செய்துவந்தார். யோவான் 2 முதல் 5 -ஆம் அதிகாரம் வரையில் மட்டுமே இதன் விவரங்கள் உள்ளன.

ஆவியானவருடைய பலத்தினாலே இயேசு கலிலேயாவுக்குத் திரும்பிச் சென்று தம்முடைய இரண்டாம் ஆண்டு வெளியரங்கமான ஊழியத்தைத் தொடங்கினார். அவருடைய புகழ்ச்சி சுற்றிலும் இருக்கிற தேசமெங்கும் பரவிற்று. யூத ஜெப ஆலயங்களில் அவர் உபதேசித்து எல்லாராலும் புகழப்பட்டார்.

4:16-21 அவர் சிறுவராக வாழ்ந்த நாசரேத்தில், ஓய்வுநாட்கள்தோறும் அதாவது சனிக்கிழமைதோறும், தவறாமல் ஜெப ஆலயத்திற்குச் சென்றார். அவர் வழக்கமாகச் செய்த இன்னும் இரண்டு செயல்களைக் குறித்தும் நாம் படிக்கிறோம். அவர் ஜெபம் செய்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார் (லூக்கா 22:39). மற்றவர்களுக்குப் போதிப்பதை அவர் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார் (மாற்கு 10:1). அவ்வாறு ஒருமுறை அவர் ஜெபஆலயத்திற்குச் சென்றிருந்தபோது, பழைய ஏற்பாட்டுத் திருமறையிலிருந்து ஒரு பகுதியைப் படிக்க எழுந்தார். ஏசாயா தீர்க்கதரிசனச் சுருளை அங்கிருந்த பணிவிடைக்காரன் அவரிடம் எடுத்துக் கொடுத்தான். இன்று நாம் ஏசாயா 61 -ஆம் அதிகாரம் என்று அறிந்திருக்கிற பகுதியைப் பிரித்து, முதல் வசனத்தையும் இரண்டாம் வசனத்தின் முதல் பகுதியையும் அவர் படித்தார். மேசியாவின் திருப்பணியைப் பற்றிய விளக்கமே அப்பகுதி என்று பண்டு தொட்டே கருதப்பட்டுவந்தது. அப்பகுதியைப் படித்த இயேசு கிறிஸ்து, “உங்கள் காதுகள் கேட்க இந்த வேதவாக்கியம் இன்றையத்தினம் நிறைவேற்றிற்று” என்று கூறி, தாமே இஸ்ரவேலின் மேசியா என்று மிகத்தெளிவான முறையில் கூறினார்.

மேசியாவினுடைய ஊழியத்தின் புரட்சிகரமான உட்கருத்துக்களைக் கவனியுங்கள். மனிதனைக் காலம் காலமாகத் தாக்கிப் பெருமளவில் வேதனையளித்த பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கவே அவர் வந்தார்:

வறுமை. தரித்திரருக்குச் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கும்படி

துயரம். இருதயம் நருங்குண்டவர்களைக் குணமாக்க

அடிமைத்தனம். சிறைப்பட்டவர்களை விடுதலையாக்க

இன்னல்கள். குருடருக்குப் பார்வையளிக்க

ஒடுக்குதல். நொருங்குண்டவர்களை விடுதலையாக்க

சுருங்கக் கூறின, கர்த்தருடைய அநுக்கிரக வருஷத்தைப் பிரசித்தப்படுத்த அவர் வந்தார். இன்னலுற்றோரும் அழுது புலம்புவோருமாகிய திரளான மக்களுக்கு புதுயுகம் புதுப் பொலிவுடன் மலர்ந்தது. நம்மை அலைக்கழிக்கும் எல்லாத் தீங்குகளுக்கும் விடையாக அவர் தம்மை அறிமுகப்படுத்தினார். இந்தத் தீங்குகள் உடல்கூறுகளுடன் தொடர்புடையதாயினும், ஆவிக்குரியவற்றுடன் தொடர்புடையதாயினும் கிறிஸ்துவே அனைத்திற்கும் விடையாக இருக்கிறார். அதுவே உண்மை.

“கர்த்தருடைய அநுக்கிரக வருஷத்தைப் பிரசித்தப்படுத்த . . .” என்னும் சொற்களோடு அவர் தாம் படிப்பதை நிறுத்தியது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஏசாயா நூலில் தொடர்ந்து வரும், “நம்முடைய தேவன் நீதியைச் சரிக்கட்டும் நாளையும்” என்னும் பகுதியை அவர் வாசிக்கவில்லை. கர்த்தருடைய அநுக்கிரக வருஷத்தைப் பிரசித்தப்படுத்துவதே அவருடைய முதலாம் வருகையின் நோக்கமாயிருந்தது. இந்தக் கிருபையின் காலமே அநுக்கிரக காலமும், இரட்சணிய நாளுமாகும். இரண்டாம் முறை அவர் இப்புவிக்குத் திரும்பிவரும்போது, அது நம்முடைய தேவன் நீதியைச் சரிக்கட்டும் நாளாக இருக்கும். அநுக்கிரக காலம் வருஷம் என்றும் நீதியைச் சரிக்கட்டும் காலம் நாள் என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளதைக் கவனியுங்கள்.

4:22 மக்கள் அவரைக்குறித்து நல்லெண்ணம் கொண்டனர். அவருடைய கிருபையுள்ள வார்த்தைகளால் கவர்ந்திழுக்கப்பட்ட அவர்கள் அவரைப் பாராட்டிப் பேசினார்கள். தச்சனாகிய யோசேப்பின் குமாரன் இந்த அளவிற்கு எவ்வாறு

வளர்ச்சி பெற்றார் என்று எண்ணினார்கள். அது அவர்களுக்குப் புரியாத புதிராயிருந்தது.

4:23 இந்தப் புகழ்ச்சி மேலெழுந்தவாரியானது என்பதைக் கர்த்தர் அறிந்திருந்தார். அவர் யார் என்றும் அவருடைய மதிப்பு என்ன என்றும் அறியாத நிலையில் கூறப்பட்ட புகழுரைகளே அவை; அவற்றில் உண்மை ஏதுமில்லை. கம்பர்நகூமில் ஏதோ சில நற்செயல்களைச் செய்த, அவர்களது சொந்த ஊர் இளைஞரே அவர் என்று அவர்கள் நினைத்தனர். “வைத்தியனே, உன்னைத்தானே குணமாக்கிக்கொள்!” என்று அவர்கள் சொல்லுவார்கள் என அவர் எதிர்பார்த்தார். “மற்றவர்களுக்குச் செய்ததை உனக்கே செய்துகொள். மற்றவர்களைக் குணமாக்குவதாகச் சொல்லும் நீ உன்னுடைய நிலைமையைச் சீராக்கிக்கொள்” என்பதே பொதுவாக இப்பழமொழியின் பொருளாகும். ஆனால் அதன் பொருள் இங்கு சற்று மாற்றம் உடையதாயிருக்கிறது. தொடர்ந்து வருகிற சொற்களால் அது விளக்கப்பட்டுள்ளது: “நாங்கள் கேள்விப்பட்டபடி கம்பர்நகூமில் உன்னால் செய்யப்பட்ட கிரியைகள் எவைகளோ அவைகளை உன் ஊராகிய இவ்விடத்திலும் செய்.” அதாவது மற்ற இடங்களில் அவர் செய்த அற்புதங்களை நாசரேத்திலும் செய்யவேண்டும் என்று ஏளனத்தோடு கூடிய அறைகூவல் விடுக்கப்பட்டது; அவ்வாறு செய்வாரெனில் ஏளனப் பேச்சிலிருந்து அவர் தம்மைக் காத்துக்கொள்ளலாம்.

4:24-27 மனித எண்ணத்தில் ஆழமாகப் பதிந்திருக்கும் கொள்கை ஒன்றை விடையாக நமது கர்த்தர் கூறினார்: தங்களுடைய சொந்த ஊரில் பெரிய மனிதர்கள் ஒருக்காலும் மதிக்கப்படமாட்டார்கள். இஸ்ரவேல் மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாத தீர்க்கதரிசிகள் புறஇன மக்களிடம் அனுப்பப்பட்ட இரண்டு பழைய ஏற்பாட்டு நிகழ்ச்சிகளை அவர் எடுத்துக்காட்டுகளாகக் கூறினார். இஸ்ரவேலில் மிகுந்த பஞ்சம் உண்டாயிருந்தபோது யூதகுலத்தைச் சார்ந்த எந்தவொரு விதவையினிடத்திற்கும் எவ்வாறு அனுப்பப்படவில்லை. அங்கே பல விதவைகள் இருந்த போதிலும், சீதோனில் குடியிருந்த புறவினத்தைச் சேர்ந்த விதவையினிடத்திற்கே அவன் அனுப்பப்பட்டான். எலிசா ஊழியம் செய்த நாட்களில் இஸ்ரவேலில் இருந்த அநேக குஷ்டரோகிகளிடத்திற்கு அவன் அனுப்பப்படவில்லை. மாறாக, சீரிய நாட்டுத் தளபதியாகிய புறவினத்தைச் சார்ந்த நாகமானிடத்திற்கே அவன் அனுப்பப்

பட்டான். இயேசுகிறிஸ்துவின் சொற்களால் யூதர்களுடைய உள்ளத்தில் எவ்வகையான தாக்கம் உண்டாயிருக்கும் என்பதை எண்ணிப் பாருங்கள். பெண்களையும், புறவினமக்களையும், தொழுநோயாளிகளையும் சமுதாயத்தில் மிகத் தாழ்வான மட்டத்திலேயே அவர்கள் வைத்திருந்தனர். ஆனால் இங்கே அந்த மூன்று வகுப்பாரையும் இயேசுகிறிஸ்து, நம்பிக்கையற்ற யூதர்களிலும் உயர்வாக மதிப்பிட்டார்! பழைய ஏற்பாட்டு வரலாறு விரைவில் மீண்டும் நிகழப் போகிறது என்பதையே அவர் கூறினார். அவர் அற்புதங்களைச் செய்தபோதும், நாசரேத்து ஊரால் மட்டுமின்றி இஸ்ரவேல் நாட்டால் அவர் புறக்கணிக்கப்படுவார். எலியாவும் எலிசாவும் எவ்வாறு நடந்து கொண்டார்களோ, அது போலவே அவரும் புறவினத்தவரை நோக்கித் திரும்புவார்.

4:28 அவர் என்ன கூறினார் என்று நாசரேத்து ஊர் மக்கள் மிகச்சரியாகப் புரிந்து கொண்டனர். புறவின மக்களுக்குப் பாராட்டப்பட்ட தயவை அவர் குறிப்பிட்டதற்காக அவர்கள் கடுங்கோபம் அடைந்தனர். பிஷப் ரைல் என்பார் கருத்துரை வழங்குகிறார்:

தேவனின் இறையாண்மைக் கொள்கையை கிறிஸ்து அறிக்கையெய்யும்போது மனிதன் அக்கோட்பாட்டை வெறுக்கிறான். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கிடையே அற்புதங்களைச் செய்ய தேவன் கடன்பட்டவரல்லர்.¹²

4:29,30 அந்த மக்கள் செங்குத்தான மலையின் சிகரத்திலிருந்து அவரைத் தலைகீழாய்தள்ளிவிடும் நோக்கத்துடன் அவரை ஊருக்குப் புறம்பே தள்ளினார்கள். அரியணையின் வாரிசை அழிக்க வேண்டும் என்று எண்ணங்கொண்ட சாத்தானின் ஏவுதலை அவர்களுடைய செயல் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. ஆனால் இயேசு கிறிஸ்துவோ கூட்டத்தின் நடுவில் அற்புதமாக மறைந்து நகரத்தைவிட்டுக் கடந்து சென்றார். அவருடைய எதிரிகளுக்கு அவரைத் தடுத்து நிறுத்த வலிமையில்லை. நாம் அறிந்தவரை அவர் நாசரேத்துக்குத் திரும்பிச் செல்லவில்லை.

4. மனித குமாரன் தமது வல்லமையை மெய்ப்பித்தல் [4:31-5:26]

அ. அசுத்த ஆவிக்கு எதிரான வல்லமை [4:31-37]

4:31-34 நாசரேத்தின் இழப்பு கம்பர்நகூமுக்கு ஆதாயமாயிற்று. கம்பர்நகூமைச் சேர்ந்த மக்கள்

இயேசுகிறிஸ்துவின் போதனை அதிகாரம் உடையதாய் விளங்கிற்று என்பதை அறிந்திருந்தனர். அவருடைய சொற்கள் கடிந்துகொள்ளக்கூடியவையாகவும் தூண்டிவிடுபவையாகவும் இருந்தன. கர்த்தருடைய புவிவாழ்க்கையில் கழித்த ஓய்வுநாட்களுக்கு ஒரு மாதிரியை 31 முதல் 41 வரையிலுள்ள வசனங்கள் விளக்கிக் காட்டுகின்றன. முதலாவது அவர் **ஜெபஆலயத்திற்குச்** சென்று அசுத்த ஆவி பிடித்திருந்த ஒரு **மனிதனைச்** சந்தித்தார். தீய ஆவிகளைக் குறிக்கும்படியாக அசுத்தம் என்ற சொல் வேதத்தில் பலமுறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அந்த ஆவிகள் தம்மில் தாமே தூய்மையற்றவை, மேலும் அவற்றின் தாக்குதலுக்கு உள்ளானோரின் வாழ்க்கையும் தூய்மையற்றதாகிவிடும். இந்தப் பகுதியில் பிசாசு பிடித்திருக்கும் ஒருவரது உண்மையான நிலையைக் காணமுடிகிறது. முதலில் அச்சுறுத்தலின் கூக்குரலைக் கேட்கிறோம், “ஐயோ, எங்களுக்கும் உமக்கும் என்ன?” தொடர்ந்து, இயேசுவே தேவனுடைய பரிசுத்தர் என்பதையும், முடிவில் சாத்தானுடைய தூதர்கள் யாவரையும் அவர் அழித்துப்போடுவார் என்பதையும் அந்த ஆவி அறிந்திருந்தது என்னும் உண்மையை அது அறிக்கை செய்தது.

4:35 இயேசு கிறிஸ்து பிசாசுக்கு இரண்ட்தணையான கட்டளையொன்றையிட்டார், “**நீ பேசாமல் இவனை விட்டுப் புறப்பட்டுப் போ.**” அந்த மனிதனை கீழே விழுத்தள்ளி, அவனுக்குச் சேதமொன்றும் செய்யாமல் அது அவனை விட்டு நீங்கியது.

4:36,37 அந்த மக்கள் மிகுந்த **வியப்படைந்தனர்!** **அசுத்த ஆவிகள்** கீழ்ப்படியத்தக்கதாக இயேசு கிறிஸ்துவின் சொற்களில் என்ன வேறுபாடு இருக்கிறது? வரையறுத்துக் கூற இயலாதபடி அவருடைய பேச்சில் காணப்படும் அதிகாரத்தையும் வல்லமையையும் என்னவென்று சொல்வது? **அவருடைய கீர்த்தி சுற்றிலுமிருந்த நாடுகளில்** பரவியதில் எவ்வித வியப்புமில்லை.

அவர் செய்த சரீரப்பிரகாரமான அற்புதச் செயல்களில் அவற்றிற்கிணையான ஆன்மீக அற்புதங்கள் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக் காட்டாக, லூக்காவில் காணப்படும் அற்புதச் செயல்கள் வெளிப்படுத்தும் ஆவிக்குரிய பாடங்களைக் காண்போம்.

அசுத்த ஆவிகள் துரத்தப்படுதல் (4:31-37) - பாவ அழுக்கிலிருந்தும் தீட்டிலிருந்தும் பெறும் விடுதலை.

காய்ச்சலிலிருந்து பேதுருவின் மாமி குணமாக்கப்படுதல் (4:38,39) - பாவத்தினால் உண்டான மனஉலைவிலிருந்தும் சோர்விலிருந்தும் விடுதலை.

தொழுநோயாளி குணப்படுதல் (5:17-26) - பாவம் உண்டாக்கின செயலற்ற தன்மையிலிருந்து விடுதலை பெற்று தேவனுக்கு ஊழியம் செய்யத் தேவையான ஆற்றலைப் பெறுதல்.

விதவையின் மகன் உயிரோடு எழுப்பப்படுதல் (7:11-17) - பாவிகள் அக்கிரமத்திலும் பாவங்களிலும் இறந்து போய் உள்ளனர். அவர்கட்கு உயிர் தேவை (8:49-56 ஆகிய வசனங்களையும் காண்க).

புயலை அமைதிப்படுத்துதல் (8:22-25) - தமது சீடர்களின் வாழ்க்கையில் வீசிடும் கடும்புயலை கிறிஸ்து அடக்க வல்லவராயிருக்கிறார்.

லேகியோனால் பிடிபுண்ட மனிதன் விடுதலை பெறுதல் (8:26-39) - மனிதனைப் பாவம் வன்முறையில் ஈடுபடுத்துகிறது, மதியிழக்கச் செய்கிறது, நாகரீகமுடைய சமுதாயத்திலிருந்து விலக்கி வைக்கிறது. கர்த்தரோ நாகரீகத்தையும் நல்ல புத்தியையும் தருகிறார். மேலும் தம்முடன் கூடிய ஐக்கியத்தை வழங்குகிறார்.

அவருடைய ஆடையின் தொங்கலைத் தொட்ட பெண்மணி நலமடைதல் (8:43-48) - பாவம் ஏற்படுத்திய செயலற்றால் அற்ற தன்மை, மனவலிமை இழந்த நிலைமை ஆகியவற்றிலிருந்து விடுதலை.

ஐயாயிரம் பேர்களுக்கு உணவு வழங்குதல் (9:10-17) - தேவனுடைய அப்பம் கிடைக்காமல் பாவமுற்ற உலகம் பசியால் வாடுகிறது. தம்முடைய சீடர்கள் மூலமாக அவர்களுடைய தேவை சந்திக்கப்படுகிறது.

பிசாசுபிடித்த சிறுவன் குணமடைதல் (9:37-43) - பாவத்தின் கொடுரமும் வன்முறையும் கிறிஸ்துவின் குணமளிக்கும் ஆற்றலால் நீங்குதல்.

கூனி குணமடைதல் (13:10-17) - பாவம் ஏற்படுத்தும் ஊனமும், உருக்குலைவும். இயேசு கிறிஸ்து தொடுவதால் முழுவதும் சீராகுதல்.

நீர்க் கோவையுள்ள மனிதன் குணமடைதல் (14:1-6) - பாவம் உண்டாக்கும் மனஉலைவு, கடுந்துன்பம் மற்றும் ஆபத்திலிருந்து விடுதலை.

குருட்டுப் பிச்சைக்காரன் நலம் பெறுதல் (18:35-43) - நித்திய மேன்மைகளுக்குரிய உண்மைகளை அறியாவண்ணம் பாவம் குருடாக்கியுள்ளது. புதுப்பிறப்பு கண்களைத் திறக்கிறது.

ஆ. காய்ச்சலை அகற்றும் வல்லமை [4:38,39]

அடுத்ததாக நோயாளியைச் சந்திக்க இயேசு கிறிஸ்து சீமோனின் வீட்டிற்குச் சென்றார். அங்கே சீமோனின் மாமி கட்டும் ஜூரமாய்க் கிடந்தாள். கர்த்தர் ஜூரம் நீங்கும்படி கட்டளை யிட்டவுடனே அது அவளைவிட்டு நீங்கிற்று. அவள் உடனடியாகவும் முழுவதுமாகவும் நலம் பெற்றாள். அவள் எழுந்து அவர்களுக்குப் பணி விடைசெய்தாள். பொதுவாக, கொடுமையான காய்ச்சல் மனிதனை அலைக்கழித்து வலுக்குள் றச் செய்துவிடும். (திருமணம் செய்து கொள்ளாம லேயே குருமார்களாகப் பணிபுரிய வேண்டும் என்று வாதிடுவோர், இந்த வேத பகுதியினால் தடு மாற்றம் அடைவர். பேதுரு திருமணம் செய்து கொண்டவராயிற்றே!)

இ. நோய்கள் மற்றும் பிசாசுகளுக்கு எதிரான வல்லமை [4:40,41]

4:40 ஓய்வுநாள் நிறைவுபெறும் நேரம். ஓய்ந்திருந்த மக்கள் தங்களுடைய ஓய்வினின்று விடுதலை பெற்றனர். பற்பல நோயுற்றோரையும் பிசாசு பிடித்தோரையும் அவரிடத்தில் அவர்கள் கொண்டுவந்தனர். அவர் நோயாளிகள் யாவ ரையும் குணமாக்கி, பிசாசு பிடித்தவர்களிடத்தி லிருந்து பிசாசுகளைத் துரத்தினார். இன்றைய நாட்களில் விசுவாசத்தினால் குணமாக்குவதாகப் பறைசாற்றிக்கொள்வோர் பலர், முன்னரே தேர்ந் தெடுத்த சிலருக்கு உடல்நலம் தருவதோடு தங்களது அற்புதச்செயல்களை நிறுத்திக்கொள் கின்றனர். இயேசு கிறிஸ்துவோ அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் குணமாக்கினார்.

4:41 துரத்துண்ட பிசாசுகள் இயேசுவே கிறிஸ்து என்றும், அவரே தேவனுடைய குமாரன் என்றும் அறிந்திருந்தன. ஆனால், அவர் பிசாசுகளின் சாட்சியை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவற்றை அவர் சத்தமிடாதிருக்கச் செய்தார். அவரே மேசியா என்று அவை அறிந்திருந்த போதிலும், உண்மையை அறிவிக்க தேவன் வேறு சிறந்த கருவிகளைக் கொண்டிருந்தார்.

ஈ. சுற்றித் திரிந்து பிரசங்கம் ஆற்றியதால் வெளிப்பட்ட வல்லமை [4:42-44]

அடுத்த நாள் உதயமானபோது, கப்பர் நகரமுக்கு அருகில் இருந்த வனாந்தரமான ஓரிடத்திற்கு இயேசுகிறிஸ்து சென்றார். அவரைத் தேடித் திரளான ஜனங்கள் சென்று கண்டு பிடித்தனர். அவர் அங்கிருந்து செல்லக்கூடாது என்று வேண்டிக் கொண்டனர். ஆனால் கலிலே

யாவில் உள்ள மற்ற ஊர்களிலும் செயல்புரிய வேண்டும் என்று அவர் அவர்களிடம் நினைவு படுத்தினார். அவ்வாறே அவர் ஜெப ஆலயங்கள் தோறும் சென்று தேவனுடைய இராஜ்யத்தைக் குறித்த நற்செய்தியைப் பிரசங்கித்தார். இயேசு கிறிஸ்துவே அரசர். அவர்களை ஆளுவதற்கு அவர் விருப்பம்கொண்டார். ஆனால் முதலாவது அவர்கள் மனந்திரும்ப வேண்டும். தங்களுடைய பாவங்களோடு கட்டுண்டு கிடக்கும் மக்களை அவரால் ஆளுகை செய்ய முடியாது. அதுவே அதற்குத் தடையாயிருந்தது. அரசியல் பிரச் சனைகளிலிருந்து அவர்கள் விடுபட விரும்பினார் கள்; ஆனால் பாவத்திலிருந்து விடுதலைபெற அவர்கள் மனதற்றவராயிருந்தனர்.

உ. மற்றவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்ததில் வெளிப்பட்ட வல்லமை: சீடர்கள் அழைக்கப் படுதல் [5:1-11]

பேதுரு அழைக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியைப் பற்றிய எளிய குறிப்புகளில் பற்பல இன்றியமையாத பாடங்கள் வெளிப்படுகின்றன:

1. பேதுருவின் படகைக் கர்த்தர் பிரசங்க மேடையாக்கி, அங்கிருந்து திரளான மக்களுக்கு அருள்வாக்கு நல்கினார். நம்முடைய சொத்துக் களையும் உடைமைகளையும் இரட்சகரிடம் ஒப்புவிப்போமெனில், அவற்றை அவர் வியத்தகு முறையில் பயன்படுத்தி, அதற்கேற்ற நன்மை களை நமக்குத் தந்தருளுவார்.

2. எங்கே திரளான மீன்கள் அகப்படும் என்று அவர் பேதுருவிடம் கூறினார். பேதுருவும் அவனுடைய கூட்டாளிகளும் இரவு முழுவதும் கடின மாக உழைத்தும் அவர்களுக்கு மீன்கள் அகப்பட வில்லை. சர்வஞானமுடைய கர்த்தருக்கு எங்கே மீன்கள் ஓடுகின்றன என்பது தெரியும். நமது சொந்த ஞானத்தினாலும் வலிமையினாலும் ஊழியம் செய்யும்போது அது வீணாகிவிடுகின்றது. கிறிஸ்தவ ஊழியத்தில் வெற்றியடைவதற் கான இரகசியம், அவராலே வழிநடத்தப்படுவதில் அடங்கியிருக்கிறது.

3. அனுபவம் மிக்க மீனவனாக பேதுரு இருந்த போதும், தச்சருடைய ஆலோசனைக்கு இடம் கொடுத்தபோது, வலைகள் நிறைந்தன. "...உம்முடைய வார்த்தையின்படியே வலையைப் போடு கிறேன்." இது தாழ்மை, கற்றுக்கொள்ளுவதற் கான திறந்த மனப்பான்மை, முழுவதுமான கீழ்ப்படிதல் ஆகியவற்றின் மதிப்பைக் காண்பிக்கிறது.

4. நீர் ஆழமாயிருந்த இடத்தில் வலைகள் கிழியத்தக்கதாய் நிறைந்தன. ஆகவே நாம் கரையைப் பற்றிக்கொள்ளாமல், அதனை விடுத்து அலைகளுக்குள்ளாக நம்மை முற்றும் ஒப்புவித்தவர்களாகப் பாய்ந்து செல்ல வேண்டும். விசுவாசத்திற்கு ஆழமான இடமுண்டு. அது போலவே பாடுகளுக்கும், வருத்தங்களுக்கும், இழப்புகளுக்கும் ஆழமான இடமுண்டு. இவையே கனிகளால் வலையை நிறையச் செய்யும்.

5. அவர்களுடைய வலை கிழிந்துபோகவும் படகுகள் அமிழ்ந்துபோகவும் தொடங்கின (வச. 6,7). கிறிஸ்து வழிநடத்திய பணிகளில் பிரச்சினைகள் எழுவதுண்டு, ஆயினும் அந்தப் பிரச்சினைகள் எவ்வளவாக மகிழ்ச்சியினைக் கொடுக்கின்றன. அவ்வகைப் பிரச்சனைகளே உண்மையான மீனவனுடைய இதயத்தைப் பரவசப்படுத்துகின்றன.

6. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மகிமையான காட்சி, தனது தகுதியற்ற தன்மையை பேதுருவுக்கு வெளிப்படுத்தியது. அவ்வாறே ஏசாயாவுக்கும் அனுபவம் ஏற்பட்டது (6:5). மன்னரின் மகிமையைக் காணும் மாந்தர் யாவரும் இத்தகைய அனுபவத்தையே பெறுவர்.

7. தன்னுடைய அன்றாடகத் தொழிலை பேதுரு செய்துகொண்டிருந்த போதுதான் மனிதர்களைப் பிடிப்பதற்கான அழைப்பினைப் பெற்றார். அவருடைய வழிநடத்துதலுக்காக நீங்கள் காத்திருக்கும்போது, உங்கள் கரங்கள் காணும் வேலையைச் செய்யுங்கள். உங்கள் வலிமை முழுவதையும் பயன்படுத்தி அதனைச் செய்யுங்கள். கர்த்தருக்காக அவ்வேலையை மனமகிழ்ச்சியுடன் செய்யுங்கள். கப்பல் ஓடும் போதே சுக்கான் அது செல்லும் திசையைத் திருப்பும். அதுபோலவே செயல்புரியும் மனிதர்களையே தேவன் வழிநடத்துவார்.

8. மீன்பிடித்துக்கொண்டிருந்த பேதுருவை, மனிதர்களைப் பிடிக்க கிறிஸ்து அழைத்தார். அதாவது “மனிதர்களை உயிருள்ளவர்களாய்ப் பிடிக்க வேண்டும்.” ஓர் ஆத்துமா கர்த்தருக்கென்றும் நித்தியத்திற்கென்றும் வெற்றிகொள்ளப்படும் சிலாக்கியத்தைக் காணுமிடத்து, பெருங்கடலில் வாழும் மீன்கள் அனைத்தின் மதிப்பும் எம்மாத்திரம்?

9. பேதுருவும், யாக்கோபும், யோவானும் தங்களுடைய படகுகளைக் கரையில் சேர்த்த பின்பு எல்லாவற்றையும்விட்டு, அவருக்குப் பின் சென்றார்கள். அன்றைய நாளே அவர்தம் வாழ்க்கையில் மிகப்பெரிய ஆதாயம் கிடைக்கக் கூடிய நாளாக இருந்தது. அவர்களுடைய தீர்

மானத்தில் எவ்வளவு இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கும்! அவர்கள் தங்களுடைய படகுகளிலேயே இருந்து விடத் தீர்மானித்திருந்தால் அவர்களைக் குறித்து நாம் ஒன்றும் கேள்விப்பட்டிருக்க மாட்டோம்.

உ. தொழுநோயின்மீது அவர் செலுத்திய வல்லமை [5:12-16]

5:12 இங்கே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மனிதனை குஷ்டரோகம் நிறைந்த மனிதன் என்று மருத்துவராகிய லூக்கா தனிப்பட்ட வகையில் குறிப்பிடுகிறார். நோய் முற்றிவிட்டது, மனித சிந்தனையின் படி அவனுடைய நிலைமை எவ்விதத்திலும் நம்பிக்கையற்றதாக இருந்தது. ஆனால் அவனுடைய விசுவாசமோ வியக்கத்தக்கதாயிருந்தது. “என்னைச் சுத்தமாக்க உம்மாலே ஆகும்” என்று அவன் கூறினான். உலகில் வேறு எவரிடத்திலும் அவ்வாறு அவனால் கூறியிருக்க முடியாது. ஆண்டவருடைய வல்லமையில் அவன் முழு நம்பிக்கை உடையவனாயிருந்தான். “உமக்குச் சித்தமானால்” என்று அவன் கூறிய சொற்களில், கிறிஸ்து குணப்படுத்த விருப்பம் உடையவராக இருக்கிறாரா, அல்லவா என்னும் சந்தேகத்தொனி இல்லை. மாறாக, அவன் அவரிடத்தில் கெஞ்சி மன்றாடுகிற ஒருவனாக வந்தான். நலம்பெறத் தனக்கு உரிமையுண்டு என்னும் உள்ளத்தோடு அவன் வராமல், கர்த்தருடைய கிருபையிலும் இரக்கத்திலும் தன்னை முற்றிலுமாக ஒப்புவித்தான்.

5:13 தொழுநோயாளியைத் தொடுவது மருத்துவ ஒழுங்கின்படி ஆபத்தானது. சமய முறைமையின்படி அச்செயல் தீட்டாகும். சமுதாயத்தில் அது இழிவாகக் கருதப்படும். இரட்சகர் அவனைத் தொட்டபோது தீட்டுப்படவில்லை. மாறாக அத்தொழு நோயாளியின் உடலுக்குள்ளாக நலமும் வலிமையும் நீர்வீழ்ச்சி போன்று பாய்ந்து சென்றன. படிப்படியாக அவன் நலம்பெறவில்லை. உடனே குஷ்டரோகம் அவனை விட்டு நீங்கிற்று. நம்பிக்கையற்றவனாகவும், உதவியற்றவனாகவும் இருந்த அந்தத் தொழு நோயாளி ஒரு நொடிப்பொழுதில் முற்றிலும் குணம் பெற்றபோது அவனுடைய மனநிலை எவ்வாறு இருந்திருக்கும்!

5:14 அவன் நலம்பெற்றதைக் குறித்து ஒருவரிடமும் சொல்லக்கூடாதென்று இயேசு கிறிஸ்து கட்டளையிட்டார். ஆர்வத்தின் மிகுதியால் கூடுகின்ற கூட்டத்தை நமது இரட்சகர் நாடவில்லை. புகழ்பெற்ற இயக்கத்தை உண்டாக்கி கிளர்ச்சியைத் தூண்டிவிட்டு அதன் மூலமாகத்

தன்னை அரசராக ஆக்கிக்கொள்ள அவர் முயற்சிசெய்யவில்லை. மாறாக அந்தத் தொழு நோயாளி ஆசாரியனிடம் சென்று மோசே கற்பித்தபடி **பலிசெலுத்தவேண்டும்** என்றே கட்டளையிட்டார் (லேவி. 14:4). பலிகள் அனைத்தும் கிறிஸ்துவையே சுட்டிக்காட்டுகின்றன. குஷ்டரோகியைச் சோதித்து அவன் உண்மையாகவே குணமடைந்துவிட்டான் என்பதைத் தீர்மானிக்கும் வேலை ஆசாரியனுடையது. ஆசாரியனால் அவனைக் குணமடையச் செய்ய முடியாது. அவன் குணமடைந்துவிட்டான் என்று அறிக்கையிடாமட்டுமே அவனால் முடியும். சுத்தமாக்கப்பட்ட ஒரு தொழுநோயாளியை ஒருக்காலும் அந்த ஆசாரியன் சந்தித்ததில்லை. அவன் கண்டகாட்சி தனித்தன்மை வாய்ந்தது. காத்திருந்த மேசியா வந்து விட்டார் என்று அவன் உணர்ந்திருக்க வேண்டும். எல்லா ஆசாரியர்களுக்கும் அது சாட்சியாக அமைந்திருக்கும். ஆனால் அவர்களுடைய இருதயமோ அவநம்பிக்கையால் குருடாக்கப்பட்டிருந்தது.

5:15,16 அந்த அற்புதச்செயலைப் பற்றி ஒருவருக்கும் தெரிவிக்க கூடாது என்று கர்த்தர் அறிவுறுத்தியிருந்தபோதும், அச்செய்தி வெகுவிரைவாகப் பரவிற்று. நலம் பெற வேண்டும் என்னும் எண்ணத்துடன் திரளான ஜனங்கள் அவரிடத்திற்கு வந்தார்கள். இயேசு கிறிஸ்துவோ ஜெபம் பண்ணுவதற்காக வளாந்தரத்திற்குத் தனித்துச் சென்றார். நமது இரட்சகர் ஜெபவீரராகத் திகழ்ந்தார். மனித குமாரனாக அவரை எடுத்துக்காட்டும் இந்த நற்செய்தினூல், மற்ற நூல்களைக் காட்டிலும் அவருடைய ஜெப வாழ்க்கையைப் பற்றி அதிகமாகக் கூறுவது சாலவும் பொருத்தமுடையதாகும்.

எ. திமிர்வாத நோயை ஒடுக்கும் வல்லமை (5:17-26)

5:17 இயேசு கிறிஸ்துவின் ஊழியத்தைக் குறித்த செய்தி எல்லா இடங்களுக்கும் பரவிற்று. அதன் காரணமாக பரிசேயரும் நியாயசாஸ்திரிகளும் அவர்மீது அதிக பகைமைகொண்டனர். அவருக்கு எதிராக ஏதேனும் குற்றச்சாட்டினைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன் அவர்கள் கலிலேயாவில் கூடினார்கள் என்று இங்கே நாம் காண்கிறோம். **பிணியாளிகளைக் குணமாக்கத்தக்கதாகக் கர்த்தருடைய வல்லமை விளங்கிற்று.** உண்மையில் குணமாக்கும் வல்லமை உடையவராகவே எப்பொழுதும் இயேசு கிறிஸ்து திகழ்ந்தார். ஆயின் எப்பொழுதும்

தும் சூழ்நிலை சாதகமாக இருக்கவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக நாசரேத்தில், அவ்வூர் மக்களின் அவநம்பிக்கையினாலே அவராலே பல வல்லமையுள்ள செயல்களைச் செய்ய முடியவில்லை (மத்தேயு 13:58).

5:18,19 இயேசு கிறிஸ்து போதித்துக் கொண்டிருந்த வீட்டிற்கு ஒரு திமிர்வாத நோய்கொண்டவனை நான்கு மனிதர்கள் படுக்கையில் கிடத்திக் கொண்டுவந்தார்கள். **ஜனக்கூட்டம் மிகுதியாயிருந்த காரணத்தினால் அவனை அவருக்கு அருகில் அவர்களால் கொண்டுவர இயலாதிருந்தது.** ஆகவே அவர்கள் வீட்டிற்கு வெளியே இருந்த படிக்கட்டுகளின் வழியாக ஏறி மேற்கூரைக்குச் சென்று, அங்கிருந்த சில தட்டோடுகளைப் பிரித்து அந்த மனிதனைக் கட்டிலோடு வீட்டிற்குள்ளாக இறக்கினார்கள்.

5:20,21 தேவையுள்ள மனிதனை அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரும் அளவிற்கு அவர்களைச் செயல்புரியச்செய்த விசுவாசத்தை இயேசு கிறிஸ்து கண்டார். அந்த நால்வர் மற்றும் உடல்பாதிக்கப்பட்ட மனிதன் ஆகியோருடைய விசுவாசத்தை அவர் கண்டு, **“மனிதனே, உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டது”** என்று உடல் பாதிக்கப்பட்டவனிடம் இயேசு கிறிஸ்து கூறினார். இதுவரை கேட்டிராத கூற்றைக் கேட்ட வேதபாரகரும் பரிசேயரும் கோபத்தால் பொங்கி எழுந்தனர். **தேவனைத் தவிர வேறு ஒருவராலும் பாவங்களை மன்னிக்க முடியாது என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர்.** இயேசு கிறிஸ்து தேவனே ஆவார் என்பதை ஒப்புக்கொள்ள மனமற்றிருந்த அந்த மனிதர்கள், அவர் தேவ தூஷணம் செய்தார் என்று ஓலமிட்டனர்.

5:22,23 கர்த்தர் உண்மையாகவே அந்த மனிதனுடைய பாவங்களை மன்னித்துவிட்டார் என்பதை மெய்ப்பிக்க, தொடர்ந்து பேசத்தொடங்கினார். முதலில் அவர்களிடம், **“உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டது என்று சொல்வதோ, எழுந்து நடவென்று சொல்வதோ எது எளிது?”** என்று அவர் வினவினார். ஒன்றைச் சொல்வது எவ்வளவு எளிதோ, அதுபோலவே மற்றொன்றைக் கூறுவதும் எளிது; ஆனால் ஒரு வகையில் காணும்போது அந்த இரண்டு செயல்களைச் செய்வதும் கடினமே. ஏனெனில் இரண்டுமே மனிதனால் செய்ய இயலாதவையாகும். தோற்றத்தில் உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டது என்று சொல்வது எளிதாகத் தோன்றுகிறது. ஏனெனில் பார்வையின்படி பாவங்கள்

உண்மையாகவே மன்னிக்கப்பட்டனவா என்பதை ஒருவராலும் சொல்ல முடியாது. ஆனால் “எழுந்து நட” என்று சொன்னவுடன் அந்த நோயாளி எழுந்து நடப்பானாயின், அதைக் காண்பது எளிதாயிருக்கும்.

அந்த மனிதனுடைய பாவங்கள் மன்னிக்கப் பட்டுவிட்டன என்பதைப் பரிசேயர்களால் காண முடியாததினால் அவர்கள் அதை நம்பவில்லை. ஆகவே உண்மையாகவே அந்த மனிதனுடைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டுவிட்டன என்பதை மெய்ப்பிக்க, அவர்கள் காணும்படியாக ஒரு அற்புதச்செயலை இயேசுகிறிஸ்து செய்தார். அந்தத் திமிர்வாதக்காரனுக்கு எழுந்து நடக்கும் படியான வலிமையை அவர் கொடுத்தார்.

5:24 “பூமியிலே பாவங்களை மன்னிக்க மனிதகுமாரனுக்கு அதிகாரம் உண்டென்பதை நீங்கள் அறிய வேண்டும்.” மனிதகுமாரன் என்னும் சொற்றொடர் கர்த்தருடைய நிறைவான மனிதத் தன்மையை வலியுறுத்திக் கூறுகிறது. ஒரு பொருளில் நாம் அனைவரும் மனித குமாரர்களே ஆவோம். ஆனாலும் “மனித குமாரன்” என்னும் இப்பெயர், இவ்வுலகில் வாழ்ந்த எல்லா மனிதரிடத்திலிருந்தும் இயேசு கிறிஸ்துவை வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறது. இச்சொற்றொடர் அவரை தேவ சித்தத்திற்கு உகந்த மனிதர் என்றும், ஒழுக்கத்தில் நிறைவானவர் என்றும், பாடுகள்பட்டு இரத்தம் சிந்தி மரணம் அடையப் போகிறவர் என்றும் விளக்கிக் கூறுகிறது.

5:25 அந்த வாதநோய்கொண்ட மனிதன் இயேசு கிறிஸ்துவின் சொற்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து எழுந்து, தனது படுக்கையை எடுத்துக் கொண்டு தேவனை மகிமைப்படுத்தினவனாக தனது இல்லம் ஏகினான்.

5:26 அங்கு குழுமியிருந்த திரளான மக்கள் கூட்டம், இந்நிகழ்ச்சியைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு, தேவனை மகிமைப்படுத்தியது. அன்றைய நாளில் அதிசயமான காரியங்களைக் கண்டோம் என்று அவர்கள் கூறினார்கள். பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுதலும், அதை மெய்ப்பிக்க அற்புதச்செயல் நிகழ்வதும் அதிசயமான காரியங்களாகும்.

5. தமது இறைப்பணியினைக் குறித்து மனித குமாரன் விளக்கிக் கூறுதல்

[5:27-6:49]

அ. லேவி அழைக்கப்படுதல் [5:27,28]

ரோம அரசின்கீழ் ஆயம் வசூலிப்பவராக லேவி பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தார். அவ்வாறு

பணியாற்றிவந்தோர் ரோம அரசுடன் இணைந்து வேலைசெய்தனர். அது மட்டுமின்றி அவர்களுடைய தொழிலில் அவர்கள் நேர்மையற்றவராயிருந்தனர். ஆகவே அவர்கள், உடன் யூத மக்களால் வெறுக்கப்பட்டனர். ஒரு நாள் லேவி தனது அலுவலில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தார். அவ்வழியே நடந்து சென்ற இயேசு, அவரைத் தம்முடைய சீடராக வரும்படி அழைத்தார். வியத்தகு வகையில் லேவி எல்லாவற்றையும் விட்டு, எழுந்து, அவருக்குப் பின்சென்றார். அந்த எளிமையான தீர்மானத்தின் காரணமாக நிகழ்ந்த மிகப் பெரிய விளைவுகளை எண்ணிப் பாருங்கள். லேவி என்னும் மத்தேயு முதல் நற்செய்தி நூலின் ஆசிரியரானார். அவருடைய அழைப்பிற்குச் செவிகொடுத்து அவரைப் பின்பற்றிச் செல்லுவது கால் அதற்குரிய வெகுமதி கிடைக்கும்.

ஆ. மனித குமாரன் பாவிகளை அழைப்பது ஏன் [5:29-32]

5:29,30 தன்னுடைய வீட்டில் பெரிய விருந்தை ஏற்பாடு செய்ததில், லேவி மூன்று நோக்கங்களை உடையவராக இருந்தார் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர் கர்த்தரை மேன்மைபாராட்ட விரும்பினார்; தான் கொண்டிருந்த புதிய பற்றினைக் குறித்து எல்லாருக்கும் முன்பாகச் சான்று பகர விரும்பினார்; மேலும் தன்னுடைய நண்பர்களிடம் இயேசு கிறிஸ்துவை அறிமுகப்படுத்த விரும்பினார். ஆயக்காரரோடும் பாவிகளோடும் இயேசு கிறிஸ்து உணவருந்தினார். அச்செயலின் மூலமாக அவர் ஆயக்காரரின் பாவங்களை ஆதரித்தார் என்றோ, தமது சாட்சியை விட்டுக் கொடுத்தார் என்றோ நாம் கருதக்கூடாது. ஆனால், கற்பிப்பதற்கும், கடிந்து கொள்வதற்கும், ஆசிரிவதிப்பதற்கும் அவ்வரிய சந்தர்ப்பத்தை அவர் பயன்படுத்திக் கொண்டார்.

சமுதாயத்தில் கடைநிலையில் இருந்தவர்களோடும், ஏளனப்படுத்தப்பட்டவர்களோடும் இயேசு கிறிஸ்து தோழமை பாராட்டியதின் பொருட்டு வேதபாரகரும் பரிசேயரும் அவரைக் குறைகூறினர்.¹³

5:31 இப்புவிகுக்குத் தாம் வந்ததன் நோக்கத்திற்கு முற்றிலும் இசைவாகவே தாம் செயலாற்றியதாக இயேசுகிறிஸ்து அவர்களுக்குப் பதிலுரைத்தார். நலமுடையவர்களுக்கன்று, பிணியாளிகளுக்கே மருத்துவர் தேவை.

5:32 தங்களை நீதிமாண்கள் என்று பரிசேயர் கருதிவந்தனர். தங்களுடைய பாவங்களைக் குறித்த ஆழமான உணர்வற்றவர்களாகவும்

அதற்குப் பரிசீலனை தேவை என்ற எண்ணமற்றவர்களாகவும் அவர்கள் இருந்தனர். ஆகவே மாபெரும் மருத்துவரின் ஊழியத்தினால் அவர்களுக்குப் பயனேதுமில்லை. ஆயின் ஆயக் கராரும் பாவிக்கும், தாங்கள் பாவிக்கின்ற தங்களுடைய பாவத்திலிருந்து இரட்சிப்பைப் பெறவேண்டும் என்றும் உணர்ந்தனர். அப்படிப்பட்ட மனிதர்களுக்காகவே இரட்சகர் இவ்விலகிற்கு வந்தார். உண்மையில் பரிசேயர் நீதிமான்கள் அல்லர். ஆயக்காரரைப் போன்றே பரிசேயரும் இரட்சிக்கப்படவேண்டியவராக இருந்தனர். ஆனால் அவர்களோ தங்களுடைய பாவங்களை அறிக்கை செய்யவும், தங்களுடைய குற்றங்களை ஒப்புக்கொள்ளவும் மனதற்றிருந்தனர். ஆகவே கடுமையாக நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த மனிதர்களை மருத்துவர் தேடிச்சென்றதை அவர்கள் குறை கூறினர்.

இ. இயேசு கிறிஸ்துவின் சீடர்கள் உபவாசம் செய்யாததன் காரணம் விளக்கப்படுதல்

[5:33-35]

5:33 உபவாசம் மேற்கொள்ளும் பழக்கத்தைக் குறித்துக் கேள்வி எழுப்பி, பரிசேயர் தமது குறிக்கோளை அடைய முயன்றனர். யோவான் ஸ்நானகனின் சீடர்கள் தங்களுடைய குருவின் துறவறத்தைப் பின்பற்றினர். பரிசேயரைப் பின்பற்றுவோரும் பற்பல உபவாசச் சடங்குகளைக் கைக்கொண்டனர். ஆயின் கிறிஸ்துவின் சீடர்களோ அவ்வாறு செய்யவில்லை. அவர்கள் ஏன் அவ்வாறு செய்யக்கூடாது?

5:34,35 கர்த்தர் தம்முடைய சீடர்களோடு இருக்கையில் அவர்கள் உபவாசிக்க வேண்டியதில்லை என்பதே அவருடைய பதிலாயிருந்தது. இங்கே உபவாசத்தை, வருத்தத்தோடும் துக்கத்தோடும் அவர் இணைத்துக் கூறுகிறார். அவர்களை விட்டு அவர் எடுபடும் நாட்கள் வரும். அதாவது வன்முறைச் செயலின் காரணமாக அவர் கொல்லப்படுவார்; அதன் பொருட்டு அவர்கள் உபவாசித்துத் தங்களை வருத்தத்தைத் தெரியப்படுத்துவர்.

ஈ. புதிய காலகட்டத்தைக் குறித்த மூன்று உவமைகள் [5:36-39]

5:36 புதிய காலகட்டம் தொடங்கிவிட்டது என்பதைக் கற்பிக்கும் மூன்று உவமைகள் தொடர்கின்றன. பழைய காலகட்டமும் புதிய காலகட்டமும் ஒன்றோடொன்று கலப்பதில்லை.

முதலாவது உவமையில், பழைய ஆடை நியாயப்பிரமாண முறைமையை அல்லது அந்தக் காலகட்டத்தைக் குறிக்கிறது. புதிய ஆடையோ கிருபையின் காலத்தைக் குறிக்கிறது. அவை ஒன்றோடொன்று பொருத்தமற்றவையாக உள்ளன. நியாயப்பிரமாணத்தையும் கிருபையையும் இணைக்க முயற்சி செய்வது இரண்டையும் கெடுத்துவிடும். புதிய ஆடையிலிருந்து ஒரு துண்டை வெட்டியெடுத்தால் அப்புதிய ஆடை வீணாகிவிடும். மேலும் தோற்றத்திலும் வலிமையிலும் பழைய வஸ்திரத்துக்கு அது ஒவ்வாததாக இருக்கும். J.N. டார்பி அவர்கள் இதனைக் குறித்து அழகுற மொழிந்துள்ளார்: “கிறிஸ்தவத்தை யூத சமயத்தோடு ஒன்றாகத் தைக்க இயேசு கிறிஸ்து ஏதொன்றையும் செய்யவில்லை. மாமசமும் நியாயப்பிரமாணமும் இணைந்து செல்லும். ஆனால் கிருபையும் நியாயப்பிரமாணமும் இணைந்து செல்வதில்லை. தேவநீதியும் மனிதனுடைய நீதியும் ஒருக்காலும் இணைவதில்லை.”

5:37,38 இரண்டாவது உவமை, புதிய திராட்சைரசத்தைப் பழந்துருத்தியில் ஊற்றி வைக்கக் கூடிய தவறைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. புதிய திராட்சைரசத்தின் நொதிக்கும் தன்மை உண்டாக்கும் அழுத்தத்தைத் தாங்கக்கூடிய மீள்சக்தி பழைய துருத்திக்குக் கிடையாது. ஆகவே துருத்தி கிழிந்து இரசமும் சிந்திப்போம். புதிய காலகட்டத்தில் உண்டாயிருக்கிற மகிழ்ச்சியையும் உணர்ச்சிப் பெருவெள்ளத்தையும் தாங்கும் ஆற்றல், கண்டிப்பு மிகுந்ததும் பழமையான முறைமைகள், சட்டதிட்டங்கள், பாரம்பரியங்கள், சடங்குகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டதுமான யூத மதத்திற்குக் கிடையாது. வழக்கத்திற்கு மாறான முறையில் திமிர்வாதக் காரண இயேசு கிறிஸ்துவினிடம் கொண்டுவந்த நால்வரிடத்தில் புதுத்திராட்சைரசத்தின் தன்மையைக் காணவியலும். அதனை லேவி என்னும் மத்தேயு கொண்டிருந்த புத்துணர்ச்சியிலும் வைராக்கியத்திலும் காணவியலும். ஆனால் பழந்துருத்தியின் இயல்பைப் பரிசேயரின் கடினமான மனப்பான்மையிலும் குளிர்ந்துபோன சடங்காச்சார முறைமைகளிலும் காணலாம்.

5:39 மூன்றாவது உவமை, “ஒருவனும் பழைய ரசத்தைக் குடித்தவுடனே புது ரசத்தை விரும்ப மாட்டான், பழைய ரசமே நல்லதென்று சொல்லுவான்” என்று உரைக்கிறது. இயற்கையாகவே மனிதன் புதியதை ஏற்றுக்கொள்வதற்

காகப் பழையதைப் புறக்கணிக்கத் தயங்குவான் என்னும் கருத்தை இவ்வுவமை சித்தரிக்கின்றது. கிறிஸ்துவத்திற்காக யூத முறைமையையும், கிருபைக்காக நியாயப்பிரமாணத்தையும், மெய்ப்பொருளுக்காக நிழலையும் அவர்கள் புறக்கணிப்பதில்லை! “வழக்கமான முறைமைகளிலும், மனிதன் நியமித்தவற்றிலும், மூதாதையர் பின்பற்றிய மதத்திலும் பழகின மனிதன் புதிய கொள்கைகளையும் இறையரசின் வல்லமையையும் விரும்புகிறதில்லை” என்று திருவாளர் டார்பி உரைத்துள்ளார்.

2. ஓய்வு நாளுக்கும் ஆண்டவராகிய மனிதகுமாரன் (6:1-11)

6:1,2 இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு எதிராகச் சமயத்தலைவர்களிடையே பெருகிவந்த எதிர்ப்பு, அதனுடைய உச்சக்கட்டத்தை அடைந்ததைக் காண்பிக்கும் பொருட்டு இங்கே ஓய்வுநாளைக் குறித்த இரண்டு நிகழ்ச்சிகள் நமக்கு முன்பு கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. முதல் நிகழ்ச்சி “இரண்டாவது முதல் ஓய்வுநாளிலே” நடந்தது ஆகும். (எழுத்தின்படி மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது). இதனை இவ்வாறு விளக்கிக் கூறலாம்: பஸ்கா முடிந்த உடனே வருவது முதலாம் ஓய்வுநாள். அதற்கு அடுத்து வருவது இரண்டாவது ஓய்வு நாள் ஆகும். **முதலாம் ஓய்வு நாளுக்கு அடுத்து வந்த இரண்டாம் ஓய்வு நாளிலே** கர்த்தரும் அவருடைய சீடர்களும் **பயிர் வழியாக** நடந்து சென்றார்கள். சீடர்கள் **கதிர்களைக் கொய்து**, மணிகளைத் தங்கள் **கைகளால் கசக்கித் தின்றார்கள்**. கதிர்களைக் கொய்வதைப் பற்றி பரிசேயர்கள் குற்றம் சுமத்தவில்லை. அது நியாயப் பிரமாணத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது (உபா. 23:25). ஆனால் அது **ஓய்வு நாளில்** செய்யப்பட்டதைக் குறித்தே அவர்கள் குறை கூறினர். கதிர்களைக் கொய்தல் அறுவடையென்றும், கதிர்களை **நிமிட்டியது** போரடிப்பது என்றும் கூறினர் போலும்.

6:3-5 மிகவும் அவசியமான வேலையை ஓய்வு நாளில் செய்யக் கூடாது என்று ஓய்வுநாளைக் குறித்த சட்டம் தடையேதும் செய்யவில்லை என்பதை மெய்ப்பிக்கும் பொருட்டு, தாவீதின் வாழ்க்கையில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியைக் கர்த்தர் விடையாகக் கூறினார். **தாவீதும்** அவனுடைய மனிதர்களும் **நிராகரிக்கப்பட்டவர்களாகவும்**, துரத்துண்டவர்களாகவும் இருந்தபோது மிகவும் **பசியாயிருந்தனர்**. அவர்கள் **தேவனுடைய வீட்டில் பிரவேசித்து**, **ஆசாரியர்கள்** மட்டுமே

உண்ணக்கூடிய **தேவசமூகத்து அப்பங்களைப் பூசித்தனர்**. அங்கே தாவீதின் செயலுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டது. இஸ்ரவேலில் அப்பொழுது பாவம் பெருகியிருந்தது. அவர்களுடைய அரசன் நிராகரிக்கப்பட்டிருந்தான். தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அரசன் பட்டினி கிடக்கும் படியாக, தேவசமூகத்தப்பங்களைக் குறித்த பிரமாணம், கண்முடித்தனமாக நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தப்படவில்லை.

இங்கு அதற்கொத்த சூழ்நிலை காணப்பட்டது. கிறிஸ்துவும் அவருடைய சீடர்களும் பசியாயிருந்தனர். கோதுமையைக் கொய்வதைப் பார்க்கிலும் அவர்கள் பசியோடிருக்க வேண்டும் என்றே பரிசேயர் விரும்பினர். ஆனால் **மனிதகுமாரன் ஓய்வுநாளுக்கும் ஆண்டவராய் இருக்கிறார்**. அவரே முதலில் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கொடுத்தவர். அதனுடைய ஆவிக்குரிய மெய்ப்பொருளை விளக்கிக் கூற அவரைவிடக் கூடுதலாகத் தகுதியுடையவர் வேறு ஒருவருமில்லை. அதனைத் தவறாகப் புரிந்து கொள்வதிலிருந்து பாதுகாப்பவரும் அவரே.

6:6-8 **வேறொரு ஓய்வுநாளிலே** வியத்தகு வகையில் நலம் பெற்ற நிகழ்ச்சியொன்று நடந்தது. ஓய்வுநாளிலே இயேசு கிறிஸ்து **சும்பின கையுடைய மனிதனை** சுமமாக்குவாரோ என்று **வேதபாரகரும் பரிசேயரும்** அவரைக் கெடு **நோக்குடன்** பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். அவரைக் குறித்த முந்தின அனுபவங்களின் படியும், அறிவின்படியும், அவர் அவனுக்குச் சுகம் தருவார் என்று அவர்கள் உறுதியாக நம்பினர். கர்த்தர் அவர்களுடைய நம்பிக்கையை அற்றுப் போகச் செய்யவில்லை. முதலில் அவர் அந்த மனிதனைத் திராளான கூட்டத்தின் நடுவில் எழுந்து நிற்கும்படியாகச் சொன்னார். அவ்வாறு அவர் கூறியவுடன் அவன் எழுந்து நின்ற செயல், என்ன நடக்குமோ என்று அறிந்திட அங்கிருந்தோர் அனைவரது கவனத்தையும் ஈர்த்தது.

6:9 “**ஓய்வுநாட்களில் நன்மை செய்வதோ தீமைசெய்வதோ எது நியாயம்?**” என்று இயேசு கிறிஸ்து தம்மைக் குறை கூறினவர்களிடத்தில் வினவினார். அவர்கள் சரியான விடை பகர வேண்டுமாயின், ஓய்வுநாளில் நன்மை செய்வதே நியாயம் என்றும், தீமை செய்வது தவறு என்றும் கூற வேண்டும். நன்மை செய்வது சரியாயின் அந்த மனிதனைக் குணப்படுத்துவது நல்ல செயலே. ஓய்வுநாளில் தீமை செய்வது தவறு எனில், கர்த்தராகிய இயேசுவை அவர்கள் கொலைசெய்ய

வேண்டுமென்று அன்று திட்டமிட்டு ஓய்வநாளில் செய்யத் தகாததைச் செய்தது தவறாகும்.

6:10 எதிரிகள் பதில் ஒன்றும் கூறவில்லை. சும்பின் கையுடைய மனிதனை நோக்கி, அவனுடைய வலது கையை நீட்டும்படியாக இயேசு கிறிஸ்து கூறினார். (மருத்துவராகிய லூக்கா ஒருவரே வலது கை என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.) அந்தக் கட்டளையோடு தேவையான வல்லமையும் புறப்பட்டுச் சென்றது. அந்த மனிதன் கீழ்ப்படிந்தான், அவனுடைய கை மறுகையைப் போலச் சொஸ்தமாயிற்று.

6:11 பரிசேயரும் வேதபாரகரும் மூர்க்க வெறிகொண்டனர். ஓய்வநாளை மீறிய குற்றத்திற்காக இயேசுவைத் தண்டிக்க வேண்டுமென்று எண்ணினர். அவர் செய்ததெல்லாம் சில சொற்களைப் பேசியதேயாகும், அவன் நலமடைந்தான். அங்கு அவர் சிறிய வேலை ஏதும் செய்யவில்லை. ஆனாலும் அவரை எவ்வாறு பிடிக்கலாமென்று அவர்கள் வகை தேடினார்கள்.

மனிதனுடைய நன்மைக்காகவே ஓய்வநாள் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதனைச் சரியான முறையில் புரிந்துகொண்டிருந்தால், தேவையுள்ள இன்றியமையாத வேலையையோ, இரக்கம் செய்வதையோ அது தடை செய்வதில்லை என்பதையும் புரிந்துகொள்ளலாம்.

ஊ. பன்னிருவர் சீடர்களாகத் தெரிந்தெடுக்கப்படுதல் (6:12-19)

6:12 பன்னிருவரைத் தெரிந்தெடுக்கும் முன்னர், இரவு முழுவதும் இயேசுகிறிஸ்து ஜெபம் பண்ணினார். நாம் சில முடிவுகளைச் சடுத்தியில் தீர்மானிக்கிறோம், மேலும் தேவனைச் சார்ந்து செயல்படுவதில்லை, அத்தன்மையானது கர்த்தருடைய இச்செயலால் கடிந்துகொள்ளப்படுகிறது! இரவு ஜெபத்தினைக் குறித்து நற்செய்தியாளர் லூக்கா மட்டுமே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

6:13-16 இயேசு கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றிய பல சீடர்களிலிருந்து பன்னிருவரை அவர் தெரிந்தெடுத்தார்.

1. பேதுரு என்று அவர் பேரிட்ட சீமோன். அவர் யோனாவின் மகன். அப்போஸ்தலரில் முதன்மையானவர்களில் ஒருவர்.

2. அவர் சகோதரனாகிய அந்திரேயா. அந்திரேயாவே பேதுருவைக் கர்த்தருக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர்.

3. செபதேயுவின் மகனாகிய யாக்கோபு. பேதுருவோடும் யோவானோடும் மறுருப மலைக்

குச் செல்லும் நற்பேறு பெற்றவர். முதலாம் ஏரோது அகிரிப்பாவினால் இவர் கொலை செய்யப்பட்டார்.

4. செபதேயுவின் மகனாகிய யோவான். யாக்கோபையும் யோவானையும் “இடிமுழக்கத்தின் மக்கள்” என்று இயேசு கிறிஸ்து அழைத்தார். நற்செய்திநூல், இவருடைய பெயரைத் தாங்கும் மடல்கள் மற்றும் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் ஆகிய நூல்களை எழுதியவர் இவரே.

5. பெத்சாயிதா ஊரைச் சேர்ந்த பிலிப்பு. இவரே நாத்தான்வேலை இயேசு கிறிஸ்துவின் டத்தில் அறிமுகம் செய்துவைத்தவர். நடபடிகள் நூலில் சவிசேஷகன் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பிலிப்பும் இவரும் வெவ்வேறு நபர்கள்.

6. பர்த்தொலொமேயு. நாத்தான்வேலின் மறுபெயரே இது என்று பொதுவாகக் கருதப்படுகிறது. பன்னிருவரில் ஒருவராக மட்டுமே இவர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார்.

7. வரிவகுலிப்பவராகிய மத்தேயு. இவரது மறு பெயர் லேவி. முதல் நற்செய்தி நூலை இயற்றியவர்.

8. தோமா, திதிமு என்றும் அழைக்கப்பட்டார். மெய்ப்பிக்கக்கூடிய சான்றுகள் இருந்தால் ஒழிய கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்ததை நம்ப மாட்டேன் என்று மறுத்தவர்.

9. அல்பேயுவின் குமாரனாகிய யாக்கோபு. செபதேயுவின் குமாரனாகிய யாக்கோபு ஏரோதினால் கொல்லப்பட்ட பின்பு எருசலேம் சபையில் பொறுப்பு வகித்தவர் இவரே என்று கருதப்படுகிறது.

10. செலோத்தே என்னப்பட்ட சீமோன். தூய திருமறையில் இவரைக் குறித்து வேறு ஒன்றும் எழுதப்படவில்லை.

11. யாக்கோபின் சகோதரனாகிய யூதா. யூதா நிருபத்தின் ஆசிரியர் இவர் என்று சிலர் கருதுகின்றனர். ததேயு என்னும் மறுபெயருள்ள லெபேயு என்றும் இவர் அறியப்பட்டார் (மத்தேயு 10:3; மாற்கு 3:1).

12. யூதாஸ்காரியோத்து, யூதாவைச் சேர்ந்த கேரியோத்திலிருந்து வந்தவன் என்று கருதப்படுகிறான். கலிலேயா நாட்டைச் சேராத அப்போஸ்தலன் இவன் ஒருவனே ஆவான். கர்த்தரைக் காட்டிக்கொடுத்த இவனை “கேட்டின் மகன்” என்று இயேசு கிறிஸ்து அழைத்தார்.

இந்தச் சீடர்கள் மிகச் சிறந்த அறிஞர்களோ திறம்படைத்தவர்களோ அல்லர். அவர்கள்

மனுக்குலத்தின் பலதரப்பட்ட பின்னணியைச் சேர்ந்தவர்களின் பிரதிநிதிகளாகவே விளங்கினர். இயேசுகிறிஸ்துவோடு அவர்கள் கொண்டிருந்த உறவும், அவருக்குத் தங்களை ஒப்புவித்திருந்த நிலையுமே அவர்களை மேலானவர்களாகத் திகழச்செய்தன. நமது இரட்சகர் அவர்களைத் தெரிந்தெடுத்தபோது அவர்கள் இருபது வயதைக் கடந்த இளைஞர்களாகவே இருந்திருப்பர். மனிதர்கள் வைராக்கியம் உடையவராகவும், கற்கும் மனப்பான்மை கொண்டவராகவும், இடர்ப்பாடுகளைத் தாங்கும் பண்பு உடையவராகவும் திகழ்வதற்கு இளமைப் பருவமே ஏற்றகாலமாகும். அவர் பன்னிரு சீடர்களுடைய தெரிந்தெடுத்தார். எண்ணிக்கையைக் காட்டிலும் தரத்தில் அவர் கருத்துடையவராக இருந்தார். தகுந்த திறமையுடைய மனிதர்களாக விளங்கும்போது அவர்களை எங்கும் அவரால் அனுப்பமுடியும். மேலும் ஆவிக்குரிய இன்பெருக்கத்தால் உலகம் முழுவதையும் அவர்களால் நற்செய்தியைப் பரவச் செய்ய முடியும்.

தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சீடர்கள், இறையரசைக் குறித்த கொள்கைகளில் நிறைவான பயிற்சி மேற்கொள்ளவேண்டும். இந்த அதிகாரத்தின் எஞ்சிய பகுதியில் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் சீடர்களிடத்தில் காணப்படவேண்டிய குணநலன்கள் மற்றும் நடத்தைகள் பற்றிய சாரம்சம் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

6:17-19 தொடர்ந்து வருகிற போதகமும் மலைப் பிரசங்கமும் ஒன்றல்ல (மத்தேயு 5-7). அது மலையின் மீது இருந்து அருளப்பட்டது. இதுவோ சமமான ஓரிடத்திலிருந்து கொடுக்கப்பட்டது. அங்கே சாபங்கள் கொடுக்கப்படாமல் ஆசிர்வாதங்கள் மட்டுமே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கோ இரண்டும் உள்ளன. மேலும் சொற்களிலும், பிரசங்கத்தின் அளவிலும், வலியுறுத்திக் கூறப்படுகின்ற பொருட்களிலும் வேறுபாடுகள் உள்ளன.¹⁴

ஆங்கு குழுமியிருந்த திரளான ஜனங்களுக்கும், பன்னிருவருக்கும் கண்டிப்பான சீஷத்துவச் செய்தி வழங்கப்பட்டிருப்பதைக் கவனியுங்கள். திரளான மக்கள் இயேசு கிறிஸ்துவைப் பின் தொடர்ந்து சென்ற பொழுதெல்லாம் அவர்களுடைய கபடற்ற தன்மையைச் சோதித்தறியும்படி, எதையும் மூடி மறைக்காமல் அவர்களிடம் அவர் பேசியதாகவே தோன்றுகிறது. “இயேசு கிறிஸ்து முதலில் பரிந்து பேசுகிறார், பின்னர் வேண்டாத பொருட்களைக் களைந்து எறிகிறார்” என்று ஒருவர் கூறியுள்ளார்.

யூதேயா நாட்டிலிருந்தும், தெற்கிலுள்ள எருசலேம் நகரிலிருந்தும், வடமேற்கு பகுதிகளான தீரு சீதோன் நகரங்களிலிருந்தும் புறஇனத்தவர்களும் யூதர்களும் அவரிடத்திற்கு வந்திருந்தனர். நோய்வாய்ப்பட்டோரும் பிசாசு பிடித்தோரும் அவரை நெருங்கித் தொட முயன்றனர். அவரிடத்திலிருந்து குணமாக்கும்படி வல்லமை புறப்பட்டதை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர்.

இரட்சகருடைய போதனைகள் எவ்வளவு புரட்சிகரமானவை என்பதை அறிவது மிகவும் இன்றியமையாததாகும். அவர் சிலுவையை நோக்கிச் சென்றார் என்பதை நாம் நினைவுகூரவேண்டும். அவர் இறந்து, அடக்கம் செய்யப்பட்டு, மூன்றாம் நாளில் உயிர்த்தெழுந்து விண்ணுலகிற்குச் செல்லப்போகிறார். இவ்வசமான இரட்சிப்பின் நற்செய்தி உலகெங்கும் பரவவேண்டும். அவருடைய செய்தியைக் கேட்பதையே மனிதனுடைய மீட்பு சார்ந்திருக்கிறது. எவ்வாறு உலகம் முழுவதும் நற்செய்தி பரவும்? சூழ்ச்சித்திறம் மிக்க உலகத்தலைவர்கள் பெரும்படையை உருவாக்குகின்றனர், பணத்தை வாரியிறைக்கின்றனர், தாராளமாக உணவுப் பொருட்களை வழங்குகின்றனர், மனித உள்ளத்திற்கேற்ற களியாட்டுகளை வழங்குகின்றனர், நல்லுறவு பாராட்டுகின்றனர்.

எ. நற்பேறுகளும் சாபங்களும் (6:20-26)

6:20 பன்னிரு சீடர்களைத் தெரிந்தெடுத்த இயேசு கிறிஸ்து அவர்களை வறியோராகவும் பசியுற்றோராகவும், ஒடுக்கப்பட்டோராகவும் அனுப்பினார். இவ்வகையில் உலகம் முழுவதும் நற்செய்தியால் நிரப்பப்படுமா? ஆம், வேறு எவ்வகையிலும் நற்செய்தியைப் பரப்ப இயலாது! நான்கு நற்பேறுகளையும் நான்கு சாபங்களையும் கூறி, இரட்சகர் தமது பிரசங்கத்தைத் தொடங்கினார். “**தரித்திரராகிய நீங்கள் பாக்கியவான்கள்.**” தரித்திரர் யாவரும் பாக்கியவான்கள் என்றே அவர் கூறினார். வறுமை ஆசிர்வாதமன்று; அது சாபமாகவே இருக்கிறது. அவருடைய திருப்பெயரின் நிமித்தம் தன்னை வறியவனாக ஆக்கிக்கொண்டவனைப் பற்றியே கர்த்தர் இங்கு பேசினார். தங்களுடைய சோம்பலினாலும், பேரிடர்ப்பாட்டினாலும், கட்டுப்படுத்த இயலாத காரணங்களினாலும் ஏழ்மை அடைந்தவர்களைப் பற்றி அவர் பேசவில்லை. மாறாக, இரட்சகரை மற்றவர்களிடம் பகிர்ந்துகொள்ளும் நோக்குடன் தங்களை மனமுவந்து வறியவர்களாக ஆக்கிக்

கொண்டவர்களைப் பற்றியே அவர் இங்கே குறிப்பிட்டுள்ளார். இதைக்குறித்து நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்ப்பீர்களெனில், இதுவே அறிவுடையதும் தகுதியுடையதுமான அனுகுமுறை என்று அறிவீர்கள். ஒருவேளை செல்வந்தர்களாகச் சீடர்கள் சென்றிருந்தால், மனிதர்கள் செல்வந்தராகும் எண்ணத்துடன் கிறிஸ்துவின் கொடியின் கீழ் கூடிவந்திருப்பார்கள். வெள்ளியையோ பொன்னையோ சீடர்களால் தரமுடியவில்லை. ஆகவே அவர்களிடம் வந்தவர்கள் யாவரும் ஆவிக்குரிய நன்மையை நாடியே வந்தனர். மேலும் சீடர்கள் செல்வம் நிறைந்தவர்களாக இருந்திருப்பார்கள் எனில், கர்த்தரை எப்பொழுதும் சார்ந்து வாழ்ந்த ஆசிர்வாதத்தை இழந்துபோயிருப்பார்கள். மேலும் இந்நிலையில் கர்த்தருடைய உண்மையுள்ள தன்மை மெய்ப்பிக்கப்பட்டது. தங்களுடைய அன்றாடகத் தேவை சந்திக்கப்பட்டவர்களாகவும், அதில் மனநிறைவு உடையவர்களாகவும் இருப்போருக்கே இறையரசு உரியது. அதற்கு அதிகமாக இருப்பதெல்லாம் கர்த்தருடைய வேலைக்குப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

6:21 “இப்பொழுது பசியாயிருக்கிற நீங்கள் பாக்கியவான்கள்.” போதுமான உணவு இன்றி வருந்தும் மக்கள் கூட்டத்தைக் குறித்து கர்த்தர் கூறவில்லை என்று நாம் மீண்டும் அறிய வேண்டும். பிறருடைய ஆவிக்குரியதும் சரீரத்திற்குரியதுமான நலன் நாடி, தன்னைத் தான் வெறுத்து வாழும் கிறிஸ்தவச் சீடர்களே இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். சாதாரணமானதும், செலவு அதிகம் இல்லாததுமான உணவை உட்கொண்டு, பிறர் நற்செய்தியைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பளிக்கும் சீடர்களைக் குறித்தே இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ளது. தன்னைத் தான் வெறுத்து வாழ்ந்தோர் எதிர்காலத்தில் ஒருநாள், அதற்குரிய வெகுமதியைப் பெறுவர்.

“இப்பொழுது அழுகிற நீங்கள் பாக்கியவான்கள்.” வருத்தம் ஆசிர்வாதமன்று. இரட்சிக்கப்படாதவர்களின் அழுகை நிலையான பலனைத் தருகிறதில்லை. இயேசு கிறிஸ்துவின் திருப்பெயருக்காகக் கண்ணீர் சிந்துகிறவர்களைப் பற்றியே அவர் இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளார். இழந்துபோய், அழிவை நோக்கிச் செல்லும் மக்களுக்காகச் சிந்தும் கண்ணீர், பிரிவினையடைந்து செயலற்று விளங்கும் சபைக்காக விடும் கண்ணீர், கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு ஊழியம் செய்யும் பொருட்டு பாடுகளை அனுபவித்து அழுகின்ற அழுகை, இவையாவும் மேன்மையானவை

அல்லவா? கண்ணீரோடு விதைக்கிறவர்கள் கம்பீரத்தோடு அறுப்பார்கள்.

6:22 “ஐனங்கள் உங்களைப் பகைத்து, உங்களைப் புறம்பாக்கி, உங்களை நிந்தித்து, உங்கள் நாமத்தைப் பொல்லாதது என்று தள்ளிவிடும்போது நீங்கள் பாக்கியவான்களாயிருப்பீர்கள்” தங்களுடைய சொந்தப் பாவத்திற்காகவும், மதியீனத்திற்காகவும் துன்பப்படுகிறவர்களுக்கு இந்த ஆசிர்வாதம் தரப்படவில்லை. கிறிஸ்துவுக்காக உண்மையோடு வாழ்வதன் பொருட்டு, இழிவாகக் கருதப்பட்டு, சமுதாயத்திலிருந்து புறம்பாக்கப்பட்டு, நிந்தனையடைந்து, அவதூறுகளுக்கு ஆளாகிப் பாடுபடுகிறவர்களுக்கே இவ்வாசிர்வாதம் உரித்தாகும்.

“மனித குமாரன் நிமித்தமாக” என்னும் சொற்றொடர் இப்பகுதியைப் புரிந்து கொள்வதற்குத் திறவுகோலாக விளங்குகிறது. தம்மில் தாமே சாயமாக இருப்பவை, அவர் நிமித்தம் மனமுவந்து ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்போது ஆசிர்வாதங்களாக மாறுகின்றன. கிறிஸ்துவின் மீது கொண்டிருக்கும் அன்பே இவ்விடர்ப்பாடுகளை ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்குக் காரணமாக இருக்க வேண்டும்; இல்லையேல் வீரதீர தியாகச் செயல்களும் பயனற்றுப் போய்விடும்.

6:23 கிறிஸ்துவுக்காக இன்னல்கள் அடைதல்களிகூருதலுக்குக் காரணமாகத் திகழ்கிறது. முதலாவது பரலோகத்தில் மிகுந்த பலனை அது கொண்டுவரும். இரண்டாவது அவ்வாறு பாடுகள் அனுபவிப்பவரை, முந்தின நாட்களில் வாழ்ந்த உத்தம சாட்சிகளோடு அது பங்காளியாக ஆக்குகிறது.

இறையரசின் உத்தமக் குடிமகனுக்குரிய பண்புகளை இந்த நான்கு நற்பேறுகளும் விவரிக்கின்றன. அவையாவன: தியாக மனப்பான்மை, எளிமை, தன்னடக்கம், இன்னல்களைப் பொறுமையோடு சகித்தல். இப்பண்புகளோடு வாழ்பவரே இறையரசிற்கு ஏற்ற மனிதனாவார்.

6:24 ஆனால், இதற்கு மாறாக கிறிஸ்துவின் புதிய சமுதாயத்தைத் தாழ்வாக எண்ணுவோருக்கு நான்கு சாபங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இத்தகைய மனிதர்கள் உலகினில் மேன்மக்களாகக் கருதப்படுகின்றனர், இது எத்தனை வேதனைக்குரியது! “ஐசுவரியவான்களாகிய உங்களுக்கு ஐயோ!” இவ்வுலகினில் ஒவ்வொரு நாளும் ஆயிரக்கணக்கான மனிதர்கள் பட்டினியால் சாகின்றனர், கிறிஸ்துவின்மீது

பற்று கொள்வதால் இரட்சிப்பு கிடைக்கிறது என்னும் நற்செய்தியை அறியாமல் பலர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால் ஒருபுறம் மனிதன் செல்வத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறான். இஃது மனுதர்மத்திற்கு எதிரான இன்றியமையாத பிரச்சனையாகும். உலகத்தில் செல்வத்தைக் குவிக்க வேண்டும், பிற்காலத்திற்கு வேண்டுமென்பதற்காக எவ்விதச் செலவும் செய்யக் கூடாது என்றெல்லாம் சிந்திக்கிற கிறிஸ்தவர்கள், கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் சொற்களை மிகவும் கவனத்துடன் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அவ்வாறு வாழ்வது தவறான உலகிற்காக வாழ்வதாகக் காணப்படும். “தரித்திரராகிய நீங்கள் பாக்கியவான்கள்” என்று இயேசு கிறிஸ்து 20 -ஆவது வசனத்தில் சொல்லியிருப்பதால், செல்வந்தர்கள் மீது கூறப்பட்ட சாபம் முடிவான ஒன்று என்று தெளிவாகத் தெரிகிறது. அங்கே அவர் ஆவியில் எளிமையுள்ளவர்களைக் குறிப்பிடவில்லை. இல்லையெனில், “ஆவியில் ஐசுவரியவான்களாகிய உங்களுக்கு ஐயோ!” என்று 24 -ஆவது வசனத்திற்குப் பொருளாகிவிடுமே. அந்தப் பொருத்தமற்ற பொருளுக்கு இங்கு இடமில்லை. செல்வந்தராயிருப்பவர் தங்களது செல்வத்தைப் பிறருடைய நித்திய நன்மையை நாடி செலவழிக்கவில்லையெனில், அவர்கள் அடையக்கூடிய வெகுமதிகளை அடைந்து தீர்ந்தாயிற்று. அவை எவையெனில் தன்னலமும், தங்களது விருப்பங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்ட மனநிறைவுமேயாகும்.

6:25 “திருப்தியுள்ளவர்களாயிருக்கிற உங்களுக்கு ஐயோ.” செலவுமிக்க உணவு விடுதிகளில் உண்டு, விலையுயர்ந்த உணவுப் பொருட்களை அன்றாட உணவாக்கி, பற்பல பொருட்களை வாங்கி வீணசெலவு செய்து வாழும் விசுவாசிகளையே இது குறிக்கிறது. “இறை மக்களுக்குத் தேவையற்றது என்று எதுவுமில்லை” என்பது அவர்களுடைய எண்ணம்! அவர்கள் வரும் நாளில் பசியாயிருப்பார்கள். அதாவது, உண்மையுள்ளவராக, தியாக மனப்பான்மையுடன் சீடர்களாக வாழ்ந்தோர் பிரதிபலன்களைப் பெறும்போது இந்தச் செல்வந்தர்கள் பசியாயிருப்பார்கள்.

“இப்பொழுது நகைக்கிற உங்களுக்கு ஐயோ.” தங்களுடைய வாழ்க்கையை இன்பக் களியாட்டங்களிலும், பொழுதுபோக்குகளிலும், உல்லாச நிகழ்ச்சிகளிலும் கழிப்பவருக்கே இந்தச் சாபம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நகைச்

சுவையும், களியாட்டுமே வாழ்க்கை என்று கருதும் இம்மக்கள், கிறிஸ்துவை அறியாமல் வாழ்வோரைக் குறித்து எவ்வித நினைவும் அற்றவர்களாயிருக்கின்றனர். **இப்பொழுது நகைக்கிற** இந்த மனிதர்கள் தாங்கள் வீணாக்கிய சந்தர்ப்பங்களையும், சுயநலச் செயல்களில் ஈடுபட்ட வேளைகளையும், ஆவிக்குரிய வறுமையில் வாழ்ந்த காலத்தையும் எண்ணிப்பார்த்துத் **துக்கப்பட்டு அழுவார்கள்.**

6:26 “எல்லா மனிதரும் உங்களைக் குறித்துப் புகழ்ச்சியாய்ப் பேசும்போது உங்களுக்கு ஐயோ.” இச்சாபம் ஏன்? ஏனெனில் நீங்கள் உண்மையோடு நற்செய்தியை அறிவிக்கிறவர்களாக வாழவில்லை அல்லது முறையாக வாழவில்லை என்பதன் உறுதியான அடையாளமாக இது இருக்கிறது. துன்மார்க்கத்திற்கு இடறல் அளிப்பதே நற்செய்தியின் இயல்பாகும். பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் வாழ்ந்த **கள்ளத்தீர்க்க தரிசிகள்** மக்களுடைய காதுகளுக்கு இனிமையாகப் பேசினார்கள். மக்கள் என்ன கேட்க வேண்டுமென்று விரும்பினார்களோ அதையே அவர்கள் கூறினார்கள். தேவனால் புகழப்படுவதைக்காட்டிலும் மனிதனால் புகழப்படுவதை அதிக ஆவலுடன் நாடினார்கள். இப்படிப்பட்ட கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளோடு உடன் பயணம் மேற்கொள்கிற மனிதர்கள் உலகத்தின் பாராட்டைப் பெறுவார்கள்.¹⁵

ஏ. மனித குமாரசின இரகசிய படைக்கலன்: அன்பு [6:27-38]

6:27-28 தேவனுடைய படைக்கலன் சாலை யிலிருந்து கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து இப்பொழுது ஒரு இரகசிய படைக்கலனை எடுத்துத் தமது சீடர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறார். அதுவே **அன்பு** என்னும் ஆயுதம். உலகம் எங்கும் நற்செய்தியைப் பரப்புவதற்குத் தேவையான மிகவும் ஆற்றல் மிக்க ஆயுதம் இதுவேயாகும். ஆயின் அவர் **அன்பைக்** குறித்துப் பேசுங்கால், மனித உணர்ச்சிகளால் உண்டாகக்கூடிய வேட்கையை இது குறிக்கிறதில்லை என விளக்கிக் கூறினார். இது **இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட** அன்பாகும். புதிய பிறப்பு அடைந்தவர்கள் மட்டுமே இதை அறிவார்கள். அவர்களாலேயே இதனை வெளிப்படுத்திக்காட்ட முடியும். ஒருவரிடத்தில் தூய ஆவியானவர் குடியிருக்கவில்லையெனில் அவரால் இதனை வெளிப்படுத்திக்காட்ட முடியாது. கொலைகாரனும் தன்னுடைய பிள்ளைகளிடத்தில் அன்புபாராட்டுகிறான். ஆனால்

அவ்வித அன்பை இயேசு கிறிஸ்து இங்கு கூறவில்லை. ஒன்று மனிதனுடைய உள்ளத்தில் எழுகிற பாரத்தினால் உண்டாகிறது. மற்றதோ தெய்வீக அன்பு. முதலாவதைப் பெற்றிருக்க சரீரவாழ்வு போதுமானது. இரண்டாவதைப் பெற தெய்வீக வாழ்வு வேண்டும். முதலாவது பெரும் பாலும் உணர்ச்சிகளைச் சார்ந்தது, இரண்டாவது பெரும்பாலும் சித்தத்தைச் சார்ந்தது. எவனொருவனும் தன் நண்பனிடத்தில் அன்பு பாராட்ட முடியும். ஆனால் பகைஞரிடத்தில் அன்புபாராட்ட இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட வலிமை தேவை. அதுவே புதிய ஏற்பாட்டு அன்பு (கிரேக்கு - அகாபே). **உங்களைப் பகைக்கிறவர்களுக்கு நன்மை செய்வதும், உங்களைச் சபிக்கிறவர்களை ஆசிரிப்பதும், உங்களை நிந்திக்கிறவர்களுக்காக ஜெபம் பண்ணுதலும், எப்பொழுதும் மறு கன்னத்தைத் திருப்பிக் காட்டுவதும் இதன் பொருளாகும்.**

இதனை F. B. மேயர் விளக்கிக் கூறுகிறார்:

அன்பைக் குறித்து ஆழ்ந்து சிந்திக்கையில், அது கிறிஸ்தவத்தின் ஈகையாக விளங்குகிறது என்பது புலனாகும். தங்களுடைய நண்பர்களிடம் மனிதர்கள் காட்டும் அதே அன்பை, கிறிஸ்தவம் தனது எதிரிகளிடமும் காட்டுகிறது. அஃது மழையைப் போலும், கதிரவனின் ஒளியைப் போலும் நல்லோர்மேலும் தீயோர் மேலும் பொழிகிறது. கவர்ந்திழுக்கும் பண்புடையோருக்கும், இனிமையானவர்களுக்கும் அது எவ்வாறு பணிபுரிகிறதோ, அதுபோலவே கவர்ச்சியற்றவர்களுக்கும் வெறுக்கத்தக்கவர்களுக்கும் அன்பு பணிவிடை செய்கிறது. அது எப்பொழுதும் மாற்றம் அடையாமல் இருக்கிறது. மனநிலைக்கு ஏற்பவோ, சுயவிருப்பத்திற்கும் ஆர்வத்திற்கும் ஏற்பவோ அது மாற்றம் அடைகிறதில்லை. அது நீடிய பொறுமை உடைய தாயிருக்கிறது. தீமையைக் கணக்கிடாமல், சத்தியத்தில் கனிசுகிருகிறது. அது சகிப்புத் தன்மையுடையதாகவும், எதையும் தாங்கிக்கொள்ளக் கூடியதாகவும், விசுவாசம் மற்றும் நம்பிக்கை உடையதாகவும், வாக்குமாறாததாகவும் இருக்கிறது. இதுவே அன்பு. இவ்வாறான அன்பு தூய ஆவியானவரின் சாதனையாகத் திகழ்கிறது. இந்தச் சாதனையை நமது சொந்த முயற்சியினால் நிறைவேற்ற முடியாது.¹⁶

இந்த அன்பைத் தோற்கடிக்க முடியாது. எதிர்த்துச் சண்டையிடுகிற மனிதனை இந்த உலகம்

தோற்கடிப்பது சாத்தியமே. அது கடினமாகப் போர் செய்யக் கூடியதாகவும், பழிவாங்குதலைத் தனது கொள்கையாகவும் கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு முறை தனக்கு எதிராகத் தவறிழைக்கப்படும் வேளையிலும் அதற்குப் பதிலாகத் தயைபாராட்டும் மனிதனிடத்தில் எவ்வாறு நடந்து கொள்வது என்று அந்த உலகிற்குத் தெரியாது. வேற்றுலக நடத்தையைக் காணுமிடத்து, இவ்வுலகம் முற்றிலும் குழப்பம் அடைந்து நிலை குலைந்து போகிறது.

6:29-31 மேலங்கியை ஒருவர் அபகரித்துக் கொள்ளும்போது அன்பு தனது உள்ளங்கியையும் கொடுக்க முன்வருகிறது. உண்மையான தேவையைக் காணும் போது அது தட்டிக்கழிக்கிறதில்லை. சேரவேண்டிய சொத்தை நேர்மையற்ற முறையில் தரமுக்கிறபோது, அச்சொத்து தனக்கு வேண்டுமென்று அன்பு போராடுவதில்லை. ஒருவர் எப்படிப்பட்ட தயவையும் நன்மையையும் பிறரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நாடுகிறாரோ, அதே வண்ணம் மற்றவர்களிடம் அவர் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதே அன்பைப் பற்றிய பொன்மொழியாகும்.

6:32-34 இரட்சிக்கப்படாதவர்கள் தங்களைச் சிநேகிக்கிறவர்களையே சிநேகிக்கிறார்கள். இது பொதுவான இயல்பாகும். இவ்வாறு நடந்து கொள்வதால் இரட்சிக்கப்படாதவர் எவ்விதத் தாக்கமும் அடைவதில்லை. வங்கிகளும் கடன் வழங்கும் நிறுவனங்களும், வட்டி பெறும் நோக்கத்துடன் கடன் தருகின்றன. அதற்குத் தெய்வீக இயல்பு தேவையில்லை.

6:35 ஆகவே, நாம் சத்துருக்களைச் சிநேகிக்க வேண்டுமென்றும், நன்மைசெய்ய வேண்டுமென்றும், கைம்மாறு கருதாமல் கடன்கொடுக்க வேண்டுமென்றும் இயேசு கிறிஸ்து திரும்பவும் கூறியிருக்கிறார். அதுவே கிறிஸ்தவ நடத்தை. உன்னதமானவருடைய பிள்ளைகள் யார் என்று அது சுட்டிக்காட்டும். இதுவே உன்னதமானவருடைய பிள்ளைகளாக மாறுவதற்கான வழி என்று இங்கே சொல்லப்படவில்லை. இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசித்து அவரைக் கர்த்தரும் இரட்சகருமாக ஏற்றுக்கொள்வதினாலேயே அது நடைபெறும் (யோவான் 1:12). ஆயின் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக இருப்பதை உண்மையான விசுவாசிகள் இவ்வாறாகவே வெளிப்படுத்திக் காட்டுகின்றனர். 27 முதல் 35 -ஆவது வசனம் வரைக்குமாக தேவன் நம்மோடு எவ்வாறு செயல்பட்டார் என்னும் விவரம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அவர் நன்றியறியாதவர்களுக்கும் துரோகிகளுக்கும் நன்மை செய்கிறார். நாமும் அவ்வாறு செயல்புகிறபோது நமது தெய்வீகக் குடும்பத்தின் இயல்பு அங்கே வெளிப்படும். நாம் தேவனால் பிறந்திருக்கிறோம் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறவர்களாக இருப்போம்.

6:36 பழிவாங்குவதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலை இருந்தபோதும், நாம் மன்னிப்போமானால் அதுவே இரக்கம் பாராட்டுதல் ஆகும். நமக்கு உரிய தண்டனையை வழங்காமல் நம்முடைய பிதா நமக்கு இரக்கம் பாராட்டியிருக்கிறார். நாமும் பிறரிடம் இரக்கம் பாராட்ட வேண்டுமென்று அவர் விரும்புகிறார்.

6:37 அன்பு இரண்டு செயல்களைச் செய்கிறதில்லை. அவையாவன: அது குற்றவாளிகள் என்று தீர்ப்பு வழங்குவதில்லை, மேலும் அது ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கிறதில்லை. “மற்றவர்களைக் குற்றவாளிகளென்று தீர்க்கா திருங்கள்; அப்பொழுது நீங்களும் குற்றவாளிகளென்று தீர்க்கப்படாதிருப்பீர்கள்” என்று இயேசு கிறிஸ்து கூறினார். முதலாவது, பிறருடைய நோக்கங்களை நாம் குற்றப்படுத்தக் கூடாது. பிறருடைய இருதய நினைவுகளை நம்மால் அறிய முடியாது. ஆகவே அவர் இன்னவிதமாக ஏன் செய்கிறார் என்பதையும் நம்மால் அறிய முடியாது. ஆகவே பிறருடைய கிறிஸ்தவ உக்கிராண ஊழியத்தையோ, இறைப்பணியையோ பற்றித் தீர்ப்பு வழங்கக் கூடாது (1 கொரி. 4:1-5). இவை அனைத்திற்கும் தேவனே நீதிபதியாய்ச் செயல்புகிறார். நாம் குறைகாண்கிற மனிதர்களாக நடந்துகொள்ளக் கூடாது. குறைகூறுதல், தவறுகளைக் கண்டறிதல் ஆகியவற்றை உடைய ஆவி அன்பின் பிரமாணத்தை மீறுகிறது.

ஆயினும் சில விஷயங்களில் கிறிஸ்தவர்கள் தீர்ப்பளிக்க வேண்டியவராயிருக்கின்றனர். மற்றவர்கள் உண்மையான கிறிஸ்தவர்களா என்று நாம் தீர்ப்பு வழங்க வேண்டியவராக இருக்கிறோம். இல்லையேல் அந்நிய நுகத்தைக் குறித்து அறியாதவர்களாகப் போய்விடுவோம் (2 கொரி. 6:14). குடும்பத்திலும், சபையிலும் பாவம் குற்றமாகவே தீர்க்கப்பட வேண்டும். சுருங்கக் கூறின் நன்மை எது, தீமை எது என்று நாம் பகுத்து அறிய வேண்டும். ஆனால் நாம் பிறரது நோக்கங்களைக் குறைசொல்லவோ, பிறருடைய நற்பெயரைக் களங்கப்படுத்தவோ கூடாது.

“விடுதலை பண்ணுங்கள், அப்பொழுது நீங்களும் விடுதலைபண்ணப்படுவீர்கள்.” நாம்

பிறரை மன்னிப்பதற்கு விருப்பமுடையவராக இருப்போமாகில், நாம் மன்னிப்பைப் பெறக்கூடிய வராயிருப்போம். ஆனால், நாம் விசுவாசத்தின் மூலமாக கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொள்வோமெனில், எவ்வித நிபந்தனையுமின்றி இலவசமாக மன்னிப்பைப் பெறுவோம் என்று பிற வேதபகுதிகள் போதிக்கின்றன. ஒன்றுக்கொன்று முரணாகத் தோன்றுகிற இவற்றில் எவ்வாறு நாம் உடன்பாடு எய்துவோம்? இங்கே இரண்டு விதமான மன்னிப்புகள் பேசப்படுகின்றன. ஒன்று சட்டரீதியான மன்னிப்பு. இரண்டாவது உருக்கமான மன்னிப்பு. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிற ஒவ்வொருவருக்கும், நீதிபதியாகிய தேவன் சட்டரீதியான மன்னிப்பை வழங்குகிறார். பாவங்களுக்குரிய தண்டனையை கிறிஸ்து ஏற்றுக்கொண்டதால், விசுவாசிக்கிற பாவி அதற்குரிய தண்டனையை அடைய வேண்டியதில்லை என்பதே அதன் பொருள். இஃது நிபந்தனையற்றது.

உருக்கமான மன்னிப்பு என்பதாவது, தவறு செய்கிற தமது பிள்ளைக்குப் பிதாவாகிய தேவன் அருளும் மன்னிப்பாகும். பாவம் செய்தவன் தனது பாவத்தை அறிக்கையிட்டு அதை விட்டுவிடுகிற போது அம்மன்னிப்பை அவர் தருகிறார். தேவ குடும்பத்தில் அவன் மீண்டும் ஐக்கியத்தைப் பெற்றுக்கொள்கிறான். இதுவே உருக்கமான மன்னிப்பின் விளைவாகும். இதற்கும் பாவத்திற்குரிய தண்டனைக்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லை. நாம் ஒருவரையொருவர் மன்னிக்க மன தற்றவர்களாயிருப்பின், திருத்தந்தை என்னும் நிலையில் அவரால் நம்மை மன்னிக்க முடியாது. மன்னிக்க மனதற்றவர்களை திருத்தந்தை மன்னிப்பதில்லை, அவர்களோடு ஐக்கியமும் உடையவராக அவர் நடந்துகொள்வதில்லை. இந்த உருக்கமான மன்னிப்பைக் குறித்தே, இங்கு இயேசு கிறிஸ்து, “நீங்களும் விடுதலை பண்ணப்படுவீர்கள்” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

6:38 கொடுப்பதிலே அன்பு தன்னை வெளிப்படுத்திக் காட்டுகிறது (யோவான் 3:16; எபே. 5:25 ஆகிய வசனங்களைக் காண்க). கிறிஸ்தவ ஊழியமானது செலவிடும் ஊழியமாகும். தாராளமாய்க் கொடுக்கிறவர்கள் பலன்களைத் தாராளமாய்ப் பெறுவார்கள். இங்கே ஒரு உருவகத்தைக் காண்கிறோம். ஒருவன் விதைப்பதற்காக விதையைத் தன் மடி நிறைய எடுத்துச் செல்லுகிறான். எவ்வளவு அதிகத் தொலைவுவரை விதையைத் தூவுகிறானோ அதற்கு ஏற்றாற்போல அறுவடை

யும் மிகுதியாக இருக்கும். அவன் பெறும் பிரதி பலன் அமுக்கிக் குலுக்கிச் சரிந்து விழும்படி நன்றாய் அளந்து அவனுடைய மடியிலே போடப் படுவதற்கு ஒப்பாயிருக்கும். அவன் அதைத் தன் மடியிலே பெறுவான். அதாவது அவன் தன் மடியில் கட்டியிருக்கிற முந்தானை நிறையப் பெறுவான். நாம் விதைக்கிறதற்கு ஏற்ப அறுவடை செய்வோம் என்பது வாழ்க்கையின் நிலையான நியதியாக இருக்கிறது. நாம் செய்த செயல் நமக்குத் திரும்பச் செலுத்தப்படும். பிறருக்கு **எந்த அளவினால் அளக்கிறோமோ** அந்த **அளவினால்** நமக்கும் திரும்ப **அளக்கப்படும்**. நாம் நமது உடமைகளை விதைப்போமாயின் அளவற்ற ஆவிக்குரிய செல்வத்தை அறுவடை செய்யவோம். நாம் எதை நம்மிடம் வைத்துக்கொள்கிறோமோ அதை இழந்துவிடுகிறோம், எதைக் கொடுக்கிறோமோ அது நம்முடையதாக இருக்கிறது என்பது மெய்யான சத்தியமாக விளங்குகிறது.

ஐ. கண்பார்வையற்ற மாம்பாலக்காரன் (6:39-45)

6:39 முந்தைய பகுதியில், கொடுக்கும் ஊழியத்தைச் சீடர்கள் செய்ய வேண்டுமென்று கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து போதித்தார். அவர் களுடைய ஆவிக்குரிய நிலை எந்த அளவிற்கு இருக்கிறதோ அந்த அளவிற்கே அவர்கள் பிறருக்கு ஆசிரீவாதமாகத் திகழமுடியும் என்று அவர் இங்கே எச்சரிக்கிறார். **குருடனுக்குக் குருடனால் வழிகாட்ட முடியாது. இருவரும் பள்ளத்தில் விழுந்துவிடுவார்கள்**. நம்மிடத்தில் இல்லாததை நம்மால் பிறருக்குத் தரமுடியாது. தேவனுடைய எழுத்துக்கள் சிலவற்றை அறியாத குருடர்களாக இருப்போமாயின், அதிலிருந்து நாம் பிறருக்குக் கற்பிக்க முடியாது. நம்முடைய ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையில் சில கரும்புள்ளிகள் இருக்குமென்றால், நம்மிடம் கற்கும் மாணாக்கரிடமும் கரும் புள்ளிகள் காணப்படும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

6:40 **“சீடன் தன் குருவுக்கு மேற்பட்டவனல்ல, தேறினவன் எனும் தன் குருவைப் போலிருப்பான்.”** தான் அறியாததை ஒருவனால் சொல்லித் தர முடியாது. தான் அடைந்த நிலைக்கு மேலாக உயர்ந்த நிலைக்குத் தன் மாணவனை அவனால் வழிநடத்த முடியாது. அவர் அவர்களுக்கு எவ்வளவு மிகுதியாகச் சொல்லித் தருகிறாரோ அவ்வளவு மிகுதியாக அவர்கள் அவரைப்போல மாற்றமடைவர். ஆசிரியர் எந்த அளவிற்கு

வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறாரோ அந்த அளவே, அவருடைய மாணாக்கர் வளர்ச்சி அடைவதற்குரிய வரம்பாக விளங்கும். ஒரு மாணாக்கன் தன்னுடைய ஆசிரியரைப் போல ஆகும்போது, அவன் சீடனாகத் தேர்ச்சி பெற்றுவிட்டான் என்றே சொல்ல வேண்டும். ஆசிரியருடைய உபதேசத்திலும் வாழ்க்கையிலும் காணப்படும் குறைகள் மாணாக்கருடைய வாழ்க்கையிலும் தொடரும். பயிற்சி முடிவடையும் தறுவாயில் ஆசிரியரைக் காட்டிலும் மாணாக்கர் மேலானவராக இருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது.

6:41-42 இந்த இன்றியமையாத மெய்ப்பொருள் **உத்திரத்தையும், பதரையும்** கொண்டு சொல்லப்பட்ட உவமையினால் மனத்திற் பதியும்படி விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒருநாள் தானியங்கள் போரடிக்கும் களத்தின் வழியாக ஒருவன் நடந்துசென்றான். அப்பொழுது சடுதியில் வீசிய காற்றில் பறந்து வந்த **பதர்** அவனுடைய கண்ணுக்குள் கச்சிதமாய்ச் சென்று மாட்டிக்கொண்டது. கண்ணில் உறுத்தல் ஏற்படவே, அதை அவன் கசக்கினான். ஆனால் அவன் அதிகமாகக் கசக்கக் கசக்க உறுத்தல் அதிகரித்ததே ஒழிய, குறையவில்லை. அப்பொழுது வேறொரு மனிதன் அவ்வழியாக வந்தான். முதல் மனிதனுடைய பிரச்சனையைக் கண்ட இரண்டாவது மனிதன் அவனுக்கு உதவ முன்வந்தான். ஆனால் இவனுடைய கண்ணில் ஒரு **உத்திரம்** குத்திக்கொண்டு இருந்தது! இவனால் நிச்சயமாக உதவி செய்ய முடியாது. ஏனெனில் தான் செய்கிறதை அவனால் காணமுடியாது. தன்னுடைய வாழ்க்கையில் பெரிய அளவில் குறைகளைக் கொண்டிருக்கும் ஆசிரியர் தனது மாணாக்கருடைய வாழ்க்கையில் சிறிய அளவில் காணப்படும் குறைகளைக் குறித்துக் கண்டித்து உணர்த்த முடியாது என்பதே இதில் நாம் கற்கும் பாடமாகும். பிறருக்கு நாம் உதவி செய்ய வேண்டுமெனில் நமது வாழ்க்கை எடுத்துக்காட்டாய்த் திகழ வேண்டும். இல்லையெனில், “மருத்துவரே, உம்மைக் குணமாக்கிக் கொள்ளும்” என்று அவர்கள் நம்மிடம் கூறுவார்கள்!

6:43-45 **மரத்தையும் அதன் கனியையும்** பயன்படுத்திக் கர்த்தர் நான்காவது எடுத்துக்காட்டைக் கூறுகிறார். ஒரு மரம் எத்தன்மை வாய்ந்ததோ, அதற்கு ஏற்றாற்போல அது நல்ல கனியையோ **கெட்ட** கனியையோ கொடுக்கும். கனி எத்தகையது அதன் தரம் என்ன என்பதைக் கொண்டே அந்த மரத்தை எடைபோடுகிறோம்.

அதைப் போன்றதே சீடத்துவமும் ஆகும். ஒழுக்க நெறிகளில் தூய்மை உடையவனும் ஆவிக்குரிய வகையில் வலிமை படைத்தவனும் மற்றவர்களிடையே தன் இருதயமாகிய நல்ல பொக்கிஷத்திலிருந்து மிகுதியான ஆசிரீவாதத்தைக் கொண்டு வருவான். மறுபுறம், தூய்மையற்ற மனிதன் பொல்லாததைக் கொண்டு வருவான்.

இவ்வாறாக 39 முதல் 45-ஆவது வசனம் வரை சீடர்களுடைய ஊழியம், குணநலன்களைச் சார்ந்தது என்று கர்த்தர் அவர்களிடம் கூறுகிறார். அவர்கள் என்ன கூறுகின்றனர் அல்லது என்ன செய்கின்றனர் என்பதைக் காட்டிலும் அவர்கள் எத்தகையவர் என்பதே இன்றியமையாததாகும். அவர்கள் எத்தகையவர் என்பதைப் பொருத்தே அவர்களது பணியின் விளைபயன் காணப்படும்.

ஓ. கர்த்தர் எதிர்பார்க்கும் கீழ்ப்படிதல் [6:46-49]

6:46 “என்னை ஆண்டவரே! ஆண்டவரே! என்று நீங்கள் சொல்லியும், நான் சொல்லுகிற படி நீங்கள் செய்யாமற்போகிறதென்ன?” ஆண்டவர் என்னும் சொல் எஜமான் என்று பொருள்படும். நம்முடைய வாழ்க்கையைக் குறித்த முழு அதிகாரமும் அவருக்கே உரியது. அதாவது நாம் செய்யக் கடமைப்பட்டவர்கள் ஆவோம். அவரை ஆண்டவரே என்று அழைப்பதும், அவருடைய சொற்களுக்குக் கீழ்ப்படியா திருப்பதும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடானவை. அவருடைய கர்த்தத்துவத்தை உதட்டளவில் அறிக்கை செய்வதில் எவ்விதப் பயனுமில்லை. மெய்யான விசுவாசமும் அன்பும், கீழ்ப்படிதலில் காணப்படும். அவர் சொல்வதை நாம் செய்ய வில்லையெனில் அவரை உண்மையாக விசுவாசிப்பவர்களாகவோ அவரிடத்தில் உண்மையாக அன்புகூருகிறவர்களாகவோ இருக்கமாட்டோம்.

என்னை “வழி” என்று அழைக்கும் நீங்கள்,
என்னை நடந்து காட்டுவதில்லை.
என்னை “ஐவன்” என்று அழைக்கும் நீங்கள்,
என்னை வாழ்ந்து காட்டுவதில்லை.
என்னை “ஆண்டவரே” என்று அழைக்கும்
நீங்கள், எனக்குக் கீழ்ப்படிகிறதில்லை.
நான் உங்களைக் குற்றஞ்சாட்டினாலும்,
என்னைக் குறை கூறாதீர்கள்.
என்னை “அப்பம்” என்று அழைக்கும் நீங்கள்,
என்னை உண்கிறதில்லை.
என்னை “சத்தியம்” என்று அழைக்கும் நீங்கள்,
என்னை நம்புகிறதில்லை.

என்னை “ஆண்டவரே” என்று அழைக்கும்
நீங்கள், எனக்குச் சேவை செய்வதில்லை.
நான் உங்களைக் குற்றஞ்சாட்டினால்,
என்னைக் குறை கூறாதீர்கள்
- ஜியோ. ப்ரே ஓ ஹாரா.

6:47-49 இவ்வின்றியமையாத சத்தியத்தை இன்னும் வலியுறுத்திக் கூறும் பொருட்டு கட்டடக் கலைஞர் இருவரது கதையைக் கர்த்தர் புனைந்து தருகிறார். பொதுவாக, நற்செய்தியை அறிவிக் கும்போது நாம் இக்கதையைக் கூறுவதுண்டு. புத்தியுள்ள மனிதன் விசுவாசித்து இரட்சிக்கப் பட்டவனுக்கு அடையாளமாக இருக்கிறான் என்றும், புத்தியற்ற மனிதன் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இழந்து போனவனுக்கு அடையாள மாக இருக்கிறான் என்றும் நாம் கூறுவதுண்டு. இந்தக் கதை சரியானபடி பயன்படுத்தப்படு கிறது என்றே நாம் சொல்ல வேண்டும். ஆயின் இவ்வசனம் கூறப்பட்டிருப்பதன் பின்னணியைக் காணுங்கால், இதனினும் ஆழ்ந்த மெய்ப்பொருள் ஆங்கு புதைந்து கிடப்பதைக் கண்டுணரலாம்.

கிறிஸ்துவினிடத்தில் வந்து (இரட்சிப்பு), அவருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டு (அறிவு ரைகள்), அவற்றின்படி செய்கிறவன் (கீழ்ப்படி தல்) புத்தியுள்ள மனிதன் ஆவான். இந்த அதி காரத்தில் கிறிஸ்தவச் சீஷத்துவத்தின் சீரிய கொள்கைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் படி தன் வாழ்க்கையைக் கட்டுகிற புத்தியுள்ள மனிதனே இவன். ஒருவன் தனது வாழ்க்கையைக் கட்டுவதற்கு இதுவே சரியான வழியாகும். அந்த வீடு பெருவெள்ளத்தினாலும் நீரோட்டத் தினாலும் தாக்கப்படும்போது உறுதியாக நிற்கிறது. ஏனெனில் அது கன்மலையாகிய கிறிஸ்து வின் மீதும், அவருடைய போதனைகள் மீதும் அஸ்திபாரம் போடப்பட்டுள்ளது.¹⁷

மதியீனன் கேட்டும் (அறிவுரைகள்), போதனை களின்படி நடக்கிறதில்லை (கீழ்ப்படியாமை). தனக்குச் சிறந்தது என்று தோன்றுகிறபடி அவன் கட்டுகிறான். இந்த உலகத்தின் மாம்சீகக் கொள் கைகளைப் பின்பற்றுகிறான். வாழ்க்கையில் புயல் வீசும்போது அஸ்திபாரமில்லாமல் கட்டப் பட்ட அவனுடைய வீடு அடித்துச் செல்லப்படு கிறது.

மனித குமாரனுக்காக வறுமை அடைந்து, பசியுற்றவனாக, அழுகிறவனாக, இன்னல்கள் அடைந்தவனாக வாழ்கிறவனே புத்தியுள்ளவன். இந்த உலகம் அவனை மதியீனன் என்று அழைக்க

கும். ஆயின் கிறிஸ்து அவனைப் புத்திமான் என்று அழைக்கிறார்.

செல்வந்தனாக, உண்டி பெருத்தவனாக, களியாட்டுகளில் காலத்தைக் கழித்தவனாக, எல்லாராலும் புகழப்படுகிறவன் மதிக்கெட்டவன் ஆவான். இந்த உலகம் அவனைப் புத்தியுள்ளவன் என்று அழைக்கிறது. ஆயின் கிறிஸ்து அவனை மதியீனன் என்று அழைக்கிறார்.

6. தமது ஊழியத்தை மனித குமாரன் விரிவாக்கம் செய்தல் [7:1-9:50]

அ. நூற்றுக்கு அதிபதியின் வேலைக்காரன் நலமடைதல் [7:1-10]

7:1-3 தமது இறையுரையை முடித்தவுடனே இயேசு கிறிஸ்து கூட்டத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு கப்பர்நகூமுக்குள் சென்றார். ஆங்கு புறஇனத்தவனாகிய நூற்றுக்கு அதிபதி ஒருவனுடைய வேலைக்காரனுக்கு உதவிபுரிய வேண்டி யூதருடைய மூப்பர்கள் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். இந்த நூற்றுக்கு அதிபதி யூதர்களுக்குத் தயவு பாராட்டுகிறவனாக இருந்தான். அவர்களுக்காக ஒரு ஜெப ஆலயத்தைக் கட்டிக் கொடுக்கும் அளவிற்கு அவன் அவர்களிடத்தில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தான். புதிய ஏற்பாட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஏனைய நூற்றுக்கு அதிபதிகளைப் போலவே இந்த மனிதனையும் நல்ல முறையில் வேதம் அறிமுகப்படுத்துகிறது (லூக்கா 23:47; அப். 10:1-48).

இந்த நூற்றுக்கு அதிபதியைப் போன்று, ஒரு எஜமானன் தனது அடிமையிடம் தயை பாராட்டுகிறவனாக நடந்துகொள்வது அரிது. வேலைக்காரன் நோயுற்றகாலை, அவனுக்காக இயேசு கிறிஸ்துவிடம் வேண்டுகல் செய்யும்படி யூதர்களுடைய மூப்பரிடத்தில் அவன் கேட்டுக் கொண்டான். நாம் அறிந்தவரைக்கும் இந்த ரோம அதிகாரி ஒருவனே தனது வேலைக்காரனுக்காக இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்திலிருந்து ஆசிர்வாதத்தை நாடியவன் ஆவான்.

7:4-7 யூத மூப்பர்களது நிலைமை விநோதமாயிருக்கிறது. அவர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவை நம்பவில்லை. ஆயினும் நூற்றுக்கு அதிபதியினிடத்தில் அவர்கள் கொண்டிருந்த நட்பின் ஏவுதலால், தேவை ஏற்பட்ட நேரத்தில் இயேசுவை அணுகினார்கள். அவன் பாத்திரனாயிருக்கிறான் என்று அவர்கள் நூற்றுக்கு அதிபதியைக் குறித்துக் கூறினார்கள். ஆனால் நூற்றுக்கு அதிபதி இயேசு கிறிஸ்துவைச் சந்தித்தபோது “நான் பாத்திரன்

அல்ல” என்றான். “நான் அவ்வளவு முக்கியமானவன் அல்லன்” என்பதே அதன் பொருளாகும்.

மத்தேயுவின் கூற்றின்படி நூற்றுக்கதிபதி இயேசு கிறிஸ்துவிடம் நேரடியாகச் சென்றான். இங்கே லூக்காவில், அவன் மூப்பரை அனுப்பினதாகக் காண்கிறோம். இரண்டும் சரிதான். முதலில் அவன் மூப்பரை அனுப்பினான். பின்னர் அவனே இயேசு கிறிஸ்துவைச் சந்திக்கும்படி சென்றான்.

நூற்றுக்கு அதிபதியின் தாழ்மையும் விசுவாசமும் குறிப்பிடத்தக்கவை. இயேசு கிறிஸ்து தனது வீட்டிற்கு வருகைபுரிவதற்கு அவன் தன்னைப் பாத்திரனாகக் கருதவில்லை. மேலும் இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்தில் நேரடியாக அவன் வருவதற்கும் தன்னைப் பாத்திரனாகக் கருதவில்லை. கர்த்தர் நேரடியாக வராமலேயே குணமாக்க வல்லவர் என்று அவன் விசுவாசித்தான். அவரிடத்திலிருந்து பிறக்கும் ஒரு வார்த்தை நோயை விரட்டியடிக்க வல்லது என்று அவன் நம்பினான்.

7:8 தொடர்ந்து, அதிகாரத்தையும் பொறுப்பையும் பற்றி தான் அறிந்திருந்தவற்றை அவன் கூறினான். இதில் அவனுக்கு நல்ல அனுபவம் இருந்தது. ரோம அரசின் அதிகாரத்திற்குக் கீழ் செயல்புகிறவனாகவும், அந்த அரசின் ஆணைகளை நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு உடையவனாகவும் அவன் இருந்தான். மேலும், அவனுக்குக் கீழாகப் பணிபுரியும் வேலைக்காரர்கள் அவனுடைய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்தனர். ரோம அரசு அவன்மேலும், அவன் வேலைக்காரர்கள் மீதும் கொண்டிருந்த அதிகாரத்திற்கு ஒப்பாக இயேசு கிறிஸ்து நோய்களின்மேல் அதிகாரம் உடையவராக இருந்தார் என்பதை அவன் அறிந்திருந்தான்.

7:9,10 புறஇனத்தவனாகிய நூற்றுக்கு அதிபதியின் விசுவாசத்தைக் குறித்து இயேசு கிறிஸ்து ஆச்சரியப்பட்டதில் வியப்பொன்றும் இல்லை. இயேசுகிறிஸ்துவின் பரிபூரண அதிகாரத்தைக் குறித்து இவ்வாறு துணிவுடன் இஸ்ரவேலில் ஒருவரும் அறிக்கை செய்யவில்லை. இப்படிப்பட்ட பெரிதான விசுவாசம் பலன்பெறாமல் போவதில்லை. அவர்கள் நூற்றுக்கு அதிபதியின் வீட்டிற்குத் திரும்பிச் சென்றபோது, அந்த வேலைக்காரன் முற்றிலும் சுகமடைந்திருந்ததைக் கண்டனர்.

இயேசு ஆச்சரியப்பட்டார் என்று நற்செய்தி நூல்களில் இரண்டு முறை சொல்லப்பட்டுள்ளது. புறஇனத்தவனாகிய நூற்றுக்கு அதிபதியின் விசு

வாசத்தையும் இஸ்ரவேலரின் அவிசுவாசத்தையும் கண்ட இயேசு ஆச்சரியப்பட்டார் (மாற்கு 6:6).

ஆ. விதவையின் மகன் உயிரோடு எழுப்பப்படுதல் [7:11-17]

7:11-15 கப்பர்நகூமுக்குத் தென்மேற்கே இருந்த சிற்றூர் நாயீன். அவ்வூரை இயேசு நெருங்கிய போது அங்கிருந்து அடக்க ஊர்வலம் வந்து கொண்டிருந்ததைக் கண்டார். **விதவை ஒருத்தியின் ஒரே மகனுடைய அடக்கத்திற்காக அந்த ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருந்தன.** துக்கத்தில் ஆழ்ந்திருந்த அக்கைம்பெண்ணின்மீது இயேசு கிறிஸ்து மனதுருகினார். அந்த ஊர்வலத்தைத் தடுத்து நிறுத்தும்படியாகப் பாடையைத்தொட்ட இயேசு கிறிஸ்து, அந்த **வாலிபனை எழுந்திருக்கும்படி** கட்டளையிட்டார். உடனடியாக அப்பிணம் உயிர்பெற்றது, இளைஞன் **எழுந்து உட்கார்ந்தான்.** மரணத்திற்கும் நோய்களுக்கும் கர்த்தராகிய இயேசு, உயிர்பெற்ற இளைஞனை அவனுடைய தாயினிடத்தில் ஒப்பிவித்தார்.

7:16,17 மக்களைப் பயம் கவ்விக்கொண்டது. அவர்கள் வல்லமை மிகுந்த அதிசயச் செயலைக் கண்டனர். செத்தவன் உயிரோடு எழுந்தான். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து தேவனால் அனுப்பப்பட்ட மகா தீர்க்கதரிசியானவர் என்று அவர்கள் நம்பினார்கள். **“தேவன் தமது ஜனங்களைச் சந்தித்தார்”** என்று கூறியபோது, இயேசு கிறிஸ்துவே தேவன் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. அவர்களுக்கு நடுவில் தேவன் அதரிசனமான நிலையில் கிரியை நடப்பித்ததாகவே அவர்கள் நம்பினார்கள். அவ்வற்புதச் செயலைக் குறித்த செய்தி **சுற்றியிருந்த திசைகள்** எங்கும் பரவிற்று. தங்கள் பெற்றோருக்கு “ஒரே பிள்ளைகளாக” இருந்த மூவர் பெற்ற மீட்பை மருத்துவராகிய லூக்கா தமது மருத்துவ ஏட்டினில் குறித்து வைத்திருக்கிறார்: விதவையின் மகன்; யவீருவின் மகன் (8:41); பிசாசுகள் பிடித்திருந்த சிறுவன் (9:38).

இ. தமது முன்னோடிக்கு மனித குமாரன் மீண்டும் வழங்கிய உறுதிமொழி [7:18-23]

7:18-20 இயேசு கிறிஸ்து ஆற்றிய அற்புதச் செய்கைகளைக் குறித்த செய்தியின் சுருக்கம், சாவுக் கடலின் கீழ் திசையில் இருந்த மேக்கரஸ் என்னும் கோட்டைச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த யோவான் ஸ்நானகனின் செவியைச் சென்றெட்டியது. உண்மையாகவே இயேசு மேசியாவாக இருப்பார் எனில், ஏரோதின் கரங்களிலி

ருந்து யோவானை மீட்க அவர் ஏன் தமது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தவில்லை? ஆகவே இயேசு உண்மையாகவே மேசியாவா அல்லது கிறிஸ்து வருவதற்கு இன்னும் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமா என்று கேட்டுவர, யோவான் தனது இரண்டு சீடர்களை அனுப்பினார். இயேசுவே மேசியா என்ற உண்மையில் ஐயம்கொண்டு, யோவான் இவ்விதக் கேள்வியை எழுப்பியது நமக்கு மிகுந்த வியப்பினை ஏற்படுத்துகிறது. ஆயினும் மனிதர்கட்குள் சிறந்தோரும், பாடுகளுக்கும் வேளையில் தங்கள் விசுவாசத்தில் குன்றிவிடக் கூடும் என்பதை நாம் நினைவுகூர வேண்டும். சீரத்தில் ஏற்படும் இன்னல்கள் மனிதனுடைய மனத்தினில் சோர்வினை உண்டாக்கும்.

7:21-23 மேசியா எவ்வித அற்புதச் செயல்களைச் செய்வார் என்று தீர்க்கதரிசிகள் உரைத்தனரோ, அவற்றையே தாம் செய்ததாக இயேசு கிறிஸ்து யோவானின் கேள்விக்கு விடையாகக் கூறினார் (ஏசாயா 35:5,6; 61:1). அந்த விடையோடு பிற்சேர்க்கை ஒன்றையும் அவர் யோவானுக்குச் சொல்லி அனுப்பினார், **“என்னிடத்தில் இடறலடையாதிருக்கிறவன் எவனோ அவன் பாக்கியவான்.”** இயேசு கடிந்துரைத்தார் என்றே இதனைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். மக்கள் எதிர்பார்த்த வண்ணம் ஆட்சியைக் கைப்பற்றி தமது அதிகாரத்தை இயேசு வெளிப்படுத்தவில்லையென்று எண்ணிய யோவான் **இடறல் அடைந்தார்.** தனது விசுவாசத்தை விட்டுவிடாமல் பற்றுறுதியுடன் இருக்கும்படி யோவானுக்கு இயேசு கிறிஸ்து ஆலோசனை நல்கினார் எனவும் நாம் கொள்ளலாம்.

C.C. மூர் என்பார் இது குறித்துக் கூறுகிறார்: இயேசு கிறிஸ்து தமது வல்லமையைப் பயன்படுத்தாமல், அதற்கான ஆதாரங்களை மட்டும் அடுக்கிக்கொண்டே போனது யோவானுக்கு எழுந்த பெரிய சோதனை ஆகும். இதனைக் காட்டிலும் மேலான சோதனை வேறொன்றையும் நான் அறியேன். ‘ஆம், அவரிடம் எல்லா அதிகாரமும் இருக்கிறது. நீர் நினைத்தபடியெல்லாம் அவர் செய்கிறார்; ஆனால் உம்மைச் சிறையிலிருந்து மீட்பது குறித்து ஒரு வார்த்தையும் அவர் சொல்லவில்லை’ என்று திரும்பி வந்த சீடர்கள் கூறியபோது மிகுந்த கிருபை அங்கு தேவை. விளக்கங்கள் ஒன்றும் தரப்படவில்லை; விசுவாசத்திற்கு ஊக்கமளிக்கப்பட்டது; சிறைக் கதவுகள் மூடிய வண்ணமே இருந்

தன. மேலும் ஒரு செய்தியும் கொடுக்கப்பட்டது, 'என்னிடத்தில் இடறலடையாதிருக்கிறவன் எவனோ அவன் பாக்கியவான்.' அவ்வளவே!¹⁸

௩. மனித குமாரன் தமது முன்னோடியைப் புகழுதல் [7:24-29]

7:24 தனிப்பட்ட முறையில் யோவானுக்குச் சொல்லி அனுப்பிய பதில் எதுவாக இருப்பினும், வெளிப்படையாக யோவானைப் பற்றி அவர் உரைத்தவை புகழ்ச்சியைத் தவிர வேறொன்று மில்லை. யோர்தான் ஆற்றங்கரை அருகில் இருந்த பாலைவனத்தில் எதை நாடி மக்கள் கூடினர்? நிலைதடுமாறுகின்றவரும், முதுகெலும்பு இல்லாதவரும், சந்தர்ப்பவாதிபுமான ஒருவரைத் தேடிச் சென்றாரோ? காற்றினால் அசையும் நாணல் என்று ஒருவரும் யோவானைக் குற்றப் படுத்த முடியாது.

7:25 அலங்கார ஆடைகள் அணிந்து, செல்வச் செழிப்பில் புரளுகின்ற திரையுலகக் கதாநாயகனை அவர்கள் தேடிச் சென்றாரோ? இல்லை, அப்படிப்பட்ட மனிதர்கள் அரசர் மாளிகைகளைச் சுற்றிவந்து, அரண்மனையின் சுகபோகங்களை அனுபவித்து, தமது சொந்த நலனையும் ஆசைகளையும் நிறைவேற்றிக்கொள்ள எண்ணி லடங்கா வழிமுறைகளைக் கையாளுகின்றனர்.

7:26 அவர்கள் தீர்க்கதரிசியை அல்லவா பார்க்கச் சென்றனர். என்ன விலை கொடுத்தாவது, ஜீவனுள்ள தேவனின் வார்த்தையைப் பறைசாற்றிய யோவான் மனச்சாட்சியின் மறுவுருவமாக விளங்கினார். அவர் தீர்க்கதரிசியைப் பார்க்கிலும் மேன்மையுள்ளவராக இருந்தார்.

7:27 அவரே தீர்க்கதரிசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டவரும், மாபெரும் அரசரை அறிமுகப்படுத்துவதற்கான தனி உரிமையைப் பெற்றவருமாக இருந்தார். பழைய ஏற்பாட்டில் வாக்குறுதியாகக் கூறப்பட்டவர் யோவான் என்று மெய்ப்பிக்க மல்கியா 3:1 -ஆவது வசனத்தைக் கர்த்தர் மேற்கோள் காட்டினார். ஆயினும் அவ்வாறு கூறு மிடத்து பிரதிப் பெயர்ச்சொற்களில் சில கவர்ச்சி கரமான மாற்றங்களை அவர் செய்தார். மல்கியா நூலில் "இதோ என் தூதனை அனுப்புகிறேன், அவன் எனக்கு முன்பாகப் போய், வழியை ஆயத்தம் பண்ணுவான்" என்று நாம் படிக்கிறோம். அதனை, "இதோ, நான் என் தூதனை உமக்கு முன்பாக அனுப்புகிறேன்; அவன் உமக்கு முன்னேபோய், உமது வழியை ஆயத்தம் பண்ணுவான்" என்று இயேசு கிறிஸ்து கூறினார்.

எனக்கு என்னும் சொல் உமக்கு என்று மாற்றப் பட்டுள்ளது.

திருவாளர் கோடட் இதனை விளக்கிக் கூறு கிறார்:

தீர்க்கதரிசியின் பார்வையில், தூதனை அனுப்புகிறவரும், யாருடைய வழியை ஆயத்தம் பண்ணும்படி அனுப்பப்படுகிறாரோ அவரும் யெகோவா என்னும் ஒருவரே ஆவார். ஆகவே மல்கியாவில் எனக்கு முன்பாக என்னும் சொற்றொடர் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆயின் தம்மைக் குறித்து இயேசுகிறிஸ்து பேசுகையில் தம்மையும் பிதாவையும் சேர்த்துக் குழப்பாமல் வேறுபடுத்திக் காட்ட வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. இங்கே யெகோவா தம்மைக் குறித்துப் பேசவில்லை. மாறாக யெகோவா இயேசுகிறிஸ்துவினிடத்தில் பேசுகிறார். ஆகவே உமக்கு முன்பாக என்று கூறுகிறார். இந்த மேற்கோளைச் சான்றாகக் கொண்டு காண்கையில், தீர்க்கதரிசி மற்றும் இயேசு கிறிஸ்து ஆகியோரின் கூற்றின் அடிப்படையில் மேசியா வெளிப்பட்டதில் யெகோவாவே வெளிப்பட்டார் என்பது ஐயத்திற்கிடமின்றி மெய்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.¹⁹

7:28 ஸ்திரீகளிடத்திலே பிறந்தவர்களில் யோவான் ஸ்நானகளைப் பார்க்கிலும் பெரிய தீர்க்கதரிசி ஒருவரும் இருந்ததில்லை என்று உறுதிபடக் கூறி, இயேசுகிறிஸ்து யோவானைப் புகழ்ந்தார். இ.து அவருடைய தனிப்பட்ட குண நலன்களைக் குறித்ததாயிராமல், அவர் மேசியாவின் முன்னோடி என்னும் தகுதிநிலையின் அடிப்படையில் உரைக்கப்பட்ட கூற்றாகும். வைராக்கியத்திலும், கனத்திலும், இறை ஈடுபாட்டிலும் அவரைப் போன்று பெரிய மனிதர்கள் வேறுபலர் இருந்திருக்கின்றனர். எனினும் அரசரின் வருகையை அறிவிக்கக்கூடிய நற்பேற்றை இவர் ஒருவரே பெற்றார். இச்செயலின் அடிப்படையில் காணும்போது இவர் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தவர் என்று அறியப்படும். ஆயினும், "தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் சிறியவனாயிருக்கிறவன் அவனிலும் பெரியவனாயிருக்கிறானென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்" என்று கர்த்தர் தொடர்ந்து கூறினார். இறை அரசரின் ஆசிர்வாதங்களை அனுபவிப்பது அரசரின் முன்னோடியாக விளங்குவதிலும் பெரியதாகும்.

7:29 இந்த 29 -ஆவது வசனத்தையும் இயேசு கிறிஸ்து பேசினார் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

யோவானுடைய பிரசங்கத்திற்குக் கிடைத்த வர வேற்பைக் குறித்து அவர் இங்கே நினைவூட்டு கிறார். எளிய மக்களும், ஆயக்காரர் போன்று பாவிகள் என்று அறியப்பட்டிருந்தவர்களும் மனந் திரும்பி யோர்தானில் ஞானஸ்நானம் பெற்றனர். அவர்கள் யோவானுடைய செய்தியை நம்பி, அதற்குக் கீழ்ப்படிந்ததின் வாயிலாக தேவனை நீதிபரர் ஆக்கினர். அதாவது, கிறிஸ்து இஸ்ர வேலை ஆட்சிசெய்வதற்குத் தகுதிவாய்ந்தவர் என்பதை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டனர். இங்கே நீதிபரர் ஆக்கினார்கள் என்று சொல்லும்போது, அவரை நீதிமான் ஆக்கினார்கள் என்று பொருள் கொள்ளலாகாது. தேவனை ஒருவராலும் நீதி மானாக ஆக்கமுடியாது. தேவன் தமது ஆணை களிலும் எதிர்பார்ப்புகளிலும் நேர்மையோடு விளங்குகிறார் என்று கணக்கிடுவதையே இது குறிக்கிறது.

உ. தமது தலைமுறையில் வாழ்ந்த மக்களை மனிதகுமாரன் குற்றப்படுத்துதல் (7:30:35)

7:30-34 யோவான் கொடுத்த ஞானஸ்நானத் திற்கு பரிசேயரும் நியாயசாஸ்திரிகளும் கீழ்ப் படியவில்லை. இவ்வாறாக தேவன் அவர்களது நன்மைக்காக வகுத்த திட்டத்தை அவர்கள் தள்ளிவிட்டார்கள். அவர்கள் தலைவர்களாக இருந்த அக்காலத்துத் தலைமுறையினரை மன நிறைவு பெறச்செய்வது இயலாத செயலாகும். அவர்களைச் சந்தைவெளியில் நடனமாடுகிற பிள்ளைகளுடன் இயேசு கிறிஸ்து ஒப்பிட்டுப் பேசினார்.

அவர்கள் திருமண நிகழ்ச்சியையோ சாவு ஊர்வலத்தையோ நாடகமாக நடிக்கவில்லை. அவர்கள் நெறிபிறழ்ந்தவரும், தான்தோன்றி தனமாய்த் திரிந்தவரும், முன்னறிந்து கூறு வதற்கு இயலாதவரும், பிடிவாத குணமுள்ளவரு மாயிருந்தனர். அவர்களுக்கிடையே தேவன் எவ்வித ஈடுபாடு கொண்டாலும், அவர்கள் அதனைப் பொருட்படுத்தவில்லை. யோவான் ஸ்நானகன் எளிமையானவராகவும், துறவறம் மேற்கொண்டவராகவும், தன்னைத்தான் வெறுத்து எடுத்துக்காட்டாய்த் திகழ்ந்தார். மனிதகுமா ரனோ ஆயக்காரரோடும் பாவிகளோடும் உண்டுகளித்தார். அதாவது எவரை ஆசீர்வதிக்க வேண்டுமென்று இவ்வுலகிற்கு அவர் வந்தாரோ, அவர்களோடு அவர் தம்மை இணைத்துக் கொண்டார். ஆயினும் பரிசேயர் மனநிறைவு அடைய வில்லை. அவரை போஜனப் பிரியனும் மதுபானப் பிரியனுமான மனிதன் என்று அவர்கள் அழைத்

தனர். உபவாசமாயினும் விருந்தாயினும், சாவா யினும் திருமண நிகழ்ச்சியாயினும், யோவானா கிலும் இயேசு கிறிஸ்துவாகிலும் ஏதொன்றாலும் ஒருவராலும் அவர்களை மனநிறைவு அடையச் செய்ய முடியாது.

திருவாளர் ரைல் எச்சரிக்கிறார்:

எல்லாரையும் மனநிறைவு அடைச்செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை நாம் கைவிட வேண்டும். அது முடியாத செயல், அந்த முயற்சி காலத்தை வீணாக்கி விடும். கிறிஸ்து வின் அடியொற்றி நாம் பின்செல்வதில் மன நிறைவுகொள்ள வேண்டும். உலகம் என்ன விரும்புகிறதோ அதைச் சொல்லிவிட்டு போகட் டும். அதனை நம்மால் மனநிறைவு அடையச் செய்ய முடியாது. அது சத்தமிட்டுக் கூறும் பண் பாடற்ற விமர்சனங்களை நம்மால் அமைதிப் படுத்த முடியாது. முதலில் யோவான் ஸ்நான கனைக் குறைகூறிய அந்த உலகம், பின்னர் அவருடைய உன்னத எஜமானரைக் குறை கூறியது. அந்தப் போதகரின் சீடர்களில் ஒரு வர் இவ்வுலகினில் இருக்கும் காலம் வரைக்கும் அது குறைகளையும் குற்றங்களையும் கண்டு பிடித்துக்கொண்டே இருக்கும்.²⁰

7:35 “ஆனாலும் ஞானமானது அதன் பிள்ளைகளெல்லாராலும் நீதியுள்ளதென்று ஒப்புக்கொள்ளப்படும்.” இங்கே நமது இரட்சகரே ஞானம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். ஒருசிலரா கிய சீடர்கள் ஞானத்தின் பிள்ளைகளாவர். அவர்கள் அவரைக் கனம்பண்ணுகின்றனர். திர ளான மக்கள் அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை யெனினும், அவருடைய உண்மையான சீடர்கள் தங்களது அன்பினாலும், தூய்மையினாலும், பயபக்தியினாலும் அவரது கூற்றுக்கள் யாவும் உண்மையென மெய்ப்பிப்பார்கள்.

உஉ. ஒரு பாவியான பெண்மணி இரட்சகருக்கு அபிஷேகம் செய்வித்தல் (7:36-39)

7:36 தொடர்ந்து வருகிற நிகழ்ச்சி, ஞானத் தின் பிள்ளைகளில் ஒருத்தியாகிய பாவியான பெண்மணி அவரை நீதிபரராக அறிக்கை செய்த செயலை எடுத்தியம்புகிறது. “சமயத்தலைவர் களின் பாராட்டை தேவன் பெற இயலாதபோது, விலைமகளின் பாராட்டை அவர் பெற்றுக்கொள் கிறார்” என்று முனைவர் H.C. வுட்ரிங் கூறியுள் ளார். சீமோன் என்னும் பரிசேயன் தனது இல்லத் திற்கு இயேசு கிறிஸ்து வருகைபுரிந்து தன்னோடு விருந்துண்ண வேண்டும் என்று அழைத்தான்.

அவன் ஆவல் மேலிட்டதினாலோ பகைமையின் காரணத்தினாலோ எதனால் அழைத்தான் என்பது தெரியவில்லை.

7:37,38 கர்த்தர் அவ்வில்லத்திற்குச் சென்றிருந்த அதே நேரத்தில் ஒரு பாவியான ஸ்திரீ அங்கு வந்தாள். அவள் யாரென்று நாமறியோம். அவள் மகதலேனா மரியாள் என்று வழிவழியாய்ச் சொல்லப்படுகிறது. ஆயின் அதற்கு எவ்வித வேத ஆதாரமில்லை. அந்தப் பெண்மணி ஒரு வெள்ளை நிறப் பரணியில் பரிமள தைலத்தைக் கொண்டுவந்தாள். ஓர் இருக்கையில் அமர்ந்து முன்புறம் மேசையை நோக்கிச் சாய்ந்து உணவருந்திக் கொண்டிருந்த இயேசு கிறிஸ்துவின் பாதங்களின் அருகே அவள் நின்றாள். அவள் அவருடைய பாதங்களைத் தன் கண்ணீரினால் நனைத்து, தன் தலையிரினால் துடைத்து அப்பாதங்களை முத்தம் செய்து கொண்டே இருந்தாள். பின்னர் விலையுயர்ந்த பரிமளதைலத்தை அவருடைய பாதங்களில் அவள் பூசினாள். இவ்வாறாக அவள் ஏறெடுத்த தொழுகையும், செலுத்திய காணிக்கையும் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு ஏதொன்றும் மிகப்பெரியது அல்லவென்ற அவளுடைய மனவுறுதியை வெளிப்படுத்தியது.

7:39 சீமோனின் மனப்பான்மையோ வேறு விதமாக இருந்தது. பரிசேயரைப் போலவே தீர்க்கதரிசிகளும் பாவிகளை விட்டு விலகியிருக்க வேண்டுமென்று அவன் எண்ணினான். இயேசு கிறிஸ்து மெய்யான தீர்க்கதரிசியாயிருந்தால், அந்தப் பாவியான பெண்ணைத் தன்னிடத்தில் இவ்வாறு அன்புபாராட்ட இடங்கொடுத்திருக்க மாட்டார் என்று அவன் தன் மனதில் முடிவு செய்தான்.

எ. இரண்டு கடன்காரர்களின் உவமை (7:40-50)

7:40-43 சீமோனின் எண்ண ஓட்டங்களை அறிந்த இயேசு கிறிஸ்து, அவனிடம் ஒரு காரியத்தைச் சொல்லுவதற்கு மரியாதையோடு அனுமதி கேட்டார். பின்னர் கடன்கொடுத்த ஒருவன், அவனிடம் கடன்பெற்ற இருவர் ஆகியோரைப் பற்றிய கதையை அவர் திறம்பட உரைத்தார். ஒருவன் ஐம்பது வெள்ளிக்காசும் மற்றவன் ஐநூறு வெள்ளிக்காசும் கடன்பட்டிருந்தனர்.

கடனைத் திரும்பச் செலுத்த இருவராலும் இயலவில்லை. அவ்விருவருடைய கடனையும் கடன் கொடுத்தவன் தள்ளுபடி செய்துவிட்டான். அவ்விரு கடன்காரர்களில் எவன் கடன் கொடுத்தவனிடத்தில் அதிக அன்பாயிருப்பான் என்று

இயேசு கிறிஸ்து சீமோனிடத்தில் வினவினார். “எவனுக்கு அதிகமாய் மன்னித்துவிட்டானோ அவனே அதிக அன்பாயிருப்பான்” என்று பரிசேயன் சரியாய்ப் பதிலுரைத்தான். அவ்வாறு அவன் உரைத்த பதில் அவனையே குற்றப்படுத்தியது. இதனை இயேசுகிறிஸ்து அவனுக்கு விளக்கிக் கூறினார்.

7:44-47 கர்த்தர் அவ்வீட்டிற்குள் நுழைந்தது முதல், அப்பெண் அவரிடத்தில் அதிகமாய்த் தனது அன்பை வெளிப்படுத்தினாள். ஆனால் பரிசேயனோ உற்சாகமற்ற வரவேற்பையே அவருக்கு அளித்தான். விருந்தினரின் கால்களைக் கழுவுதல், கன்னத்தில் முத்தமிடுதல், தலைக்கு எண்ணெய் வழங்குதல் போன்ற வழக்கமான உபசாரங்களையும் கூட அவன் கர்த்தருக்குச் செய்யவில்லை. அதன் காரணம் என்ன? அந்தப் பெண் தனக்கு மிகுதியாய் மன்னிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற உள்ளுணர்வு உடையவளாயிருந்தாள். ஆனால் சீமோனோ, தான் ஒரு பெரிய பாவியான தன்னைக் குறித்துக் கருதவில்லை. “எவனுக்குக் கொஞ்சம் மன்னிக்கப்படுகிறதோ, அவன் கொஞ்சமாய் அன்புகூருவான்.”

அந்தப் பரிசேயன் பெரிய பாவியான இயேசு கிறிஸ்து அங்கே கூறவில்லை. அவன் தனது பெரும் பாவத்தையும், தனக்குப் பாவமன்னிப்பு தேவை என்பதையும் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அதை அவன் உணர்ந்திருந்தால், அந்த வேசியைப் போலவே அவனும் அவரிடத்தில் ஆழ்ந்த அன்பை வெளிப்படுத்தியிருப்பான். நாம் அனைவரும் பெரும்பாவிகளே ஆவோம். பெரிதான மன்னிப்பை நாம் உணர்வோமாயின் பெரிதான அளவில் நாம் கர்த்தரிடத்தில் அன்புகூர முடியும்.

7:48 அவளுடைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டதென்று இயேசு கிறிஸ்து வெளிப்படையாகக் கூறினார். கிறிஸ்துவினிடத்தில் அவள் அன்பு பாராட்டியதால் அவள் மன்னிக்கப்படவில்லை. அவளுடைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்ட காரணத்தினாலேயே அவள் அவரிடத்தில் அன்புகூர்ந்தாள். அவளுக்கு அதிகமாக மன்னிக்கப்பட்டதால் அவள் அதிகமாக அன்புகூர்ந்தாள். அவளுடைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டிருந்ததை அறிக்கை செய்ய, இயேசு கிறிஸ்து இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டார்.

7:49,50 பாவங்களை மன்னிக்க இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது என்று அங்கு வந்திருந்த மற்ற விருந்தினர்கள் தங்களுக்குள்ளாகக் கேள்வி எழுப்பிக் கொண்டனர்.

ஜென்ம சபாவமுள்ள இருதயம் கிருபையை வெறுக்கிறது. ஆனால் இயேசு கிறிஸ்து அந்தப் பெண்ணிடம் அவளுடைய **விசுவாசம்** அவளை **இரட்சித்தது** என்று உறுதி கூறி அவளைச் சமாதானத்துடன் போகும்படியாகச் சொன்னார். மனநிலை மருத்துவர்களால் இதனைச் செய்ய இயலாது. நோயாளிகளின் குற்ற உணர்வுகளைக் களைய சில விளக்கங்களை அவர்களால் தரக்கூடும். ஆயின் இயேசு கிறிஸ்து தரக்கூடிய சமாதானத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் அவர்களால் தரமுடியாது.

பரிசேயன் அளித்த விருந்தில் நமது கர்த்தர் கலந்துகொண்ட செயலைச் சிலர் தங்களுக்குச் சாதகமாகக்கொண்டு, மனந்திரும்பாத மக்களோடு மிக நெருங்கிய தொடர்புகொள்கின்றனர்; அவர்கள் கலந்துகொள்ளும் கேளிக்கைகளில் இவர்களும் கலந்து கொள்கின்றனர்; அவர்கள் ஈடுபடுகிற சீர்கேடான செயல்களிலும் இவர்கள் கலந்துகொள்கின்றனர். இது குறித்து திருவாளர் ரைல் எச்சரிப்பு விடுக்கிறார்:

இத்தகைய வாதம் செய்வோர், நமது ஆண்டவர் அந்த நிகழ்ச்சியின்போது நடந்துகொண்ட முறையை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். தமது “பிதாவின் நோக்கங்களை” அவர் தம்மோடு பரிசேயனின் விருந்து மேசைக்கு எடுத்துச் சென்றார். பரிசேயனைச் சூழ்ந்து கொண்டிருந்த பாவத்தை அவர் கடிந்துகொண்டார். பாவங்கள் இலவசமாக மன்னிக்கப்படுவதன் செயல்முறையையும், அவரிடத்தில் கொண்டிருக்க வேண்டிய உண்மையான அன்பின் இரகசியத்தையும் அவர் பரிசேயனிடத்தில் விளக்கிக் கூறினார். இரட்சிப்பைத் தரும் விசுவாசத்தின் இயல்பினை அவர் அங்கே எடுத்துரைத்தார். மனமாற்றம் பெறாத மக்களோடு நெருங்கிய தொடர்புகொண்டு அவர் களுடைய வீடுகளுக்குச் சென்று பழகுகிற கிறிஸ்தவர்கள், கர்த்தரின் ஆவியில் அதைச் செய்கிறவர்களாக இருப்பின், அவரைப் போலவே அவர்கள் பேசி, அவரைப் போலவே நடந்து தங்களுடைய பழக்கத்தைத் தொடரட்டும். ஆனால் சீமோனின் வீட்டில் அவர் பேசிய வார்த்தைகளையும் அவர் நடந்துகொண்ட விதத்தையும், மனந்திரும்பாதோர் இல்லங்களுக்குச் செல்லும் கிறிஸ்தவர்கள் உண்மையாகப் பின்பற்றி நடக்கின்றனரா? அவர்கள் இக்கேள்விக்குப் பதில் கூறக்கூடவர்கள்.²¹

ஏ. இயேசு கிறிஸ்துவுக்குப் பணிவிடை செய்த சில பெண்கள் (8:1-3)

இயேசு கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கையில் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் சில மட்டுமே நற்செய்தி நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன என்பதை நாம் கருத்தில் கொண்டிருப்பது நல்லது. எந்தெந்த நிகழ்ச்சிகளை எழுதிவைக்க வேண்டும் என்று தூய ஆவியானவர் தெரிந்து கொண்டாரோ அவை மட்டுமே எழுதப்பட்டுள்ளன, மற்றவை எழுதப்படவில்லை. கலிலேயாவின் **பட்டணங்கள் தோறும் கிராமங்கள் தோறும்** இயேசுகிறிஸ்து தமது சீடர்களுடன் பணியாற்றினார் என்று இங்கே தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு அவர் தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குரிய நற்செய்தியைப் பிரசங்கித்தும் அறிவித்தும் வந்தபோது, அவரால் நன்மைகளைப் பெற்ற பெண்டிர் உணவும் உறைவிடமும் கொடுத்து அவருக்குப் பணிவிடைசெய்தனர். எடுத்துக்காட்டாக **மகதலேனாள் என்னப்பட்ட மரியானைக்** காண்கிறோம். இவள் மக்தலா (மிக்தோல்) என்னுமிடத்தைச் சேர்ந்தவள் என்பதால் இப்பெயரைப் பெற்றாள் என்று சிலர் கருதுகின்றனர். அது என்னவாயினும், அப்பெண் **ஏழு பிசாசுகளிடத்திலிருந்து** மிக அற்புதமாகக் குணமாக்கப்பட்டவள். **ஏரோதின் காரியக்காரனாக** இருந்தவனுடைய மனைவியாகிய **யோவன்னாள்** என்பவளும் அங்கு இருந்தாள். **சூசன்னாள்** என்னும் வேறொருத்தியும் இன்னும் பல பெண்களும் அவருக்குப் பணிவிடை செய்தனர். அவர்கள் கர்த்தருக்கு ஆற்றிய பணிவிடைகள் மறக்கப்படவில்லை, குறித்து வைக்கப்படாமல் போகவுமில்லை. அவர்கள் தங்களுடைய உடைமைகளைக் கர்த்தருக்குப் பகிர்ந்தளித்ததைப் பற்றியும், அவர்களது பெருந்தன்மை மற்றும் விருந்தோம்பும் பண்பு ஆகியவற்றைப் பற்றியும் பிற்காலத்தில் கிறிஸ்தவப் பெருமக்கள் படித்தறிவர் என்று அவர்கள் கொஞ்சமும் எண்ணிப்பார்க்கவில்லை.

தேவனுடைய இராஜ்யத்தைப் பற்றிய நற்செய்தியே கர்த்தருடைய ஊழியத்தின் கருப்பொருளாக விளங்கியது. **தேவனுடைய இராஜ்யம்** என்னும் சொற்றொடரின் பொருள் யாதெனில், காணத்தக்கவகையிலும் காணக்கூடாதவகையிலும் இறைவனின் ஆளுகை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ள செயற்களம் என்பதாகும். “பரலோக ராஜ்யம்” என்னும் சொற்றொடரை மத்தேயு பயன்படுத்துகிறார். எனினும் அடிப்படக்கருத்து ஒன்றேயாகும். “உன்னதமானவர் மனிதருடைய ராஜ்யத்தில் ஆளுகை செய்வது” என்

பதே இதன் பொருளாகும் (தானி. 4:17). அல்லது பரலோகத்தின் ஆளுகை என்றும் இதனைச் சொல்லலாம் (பரம அதிகாரம் - தானி. 4:26).

இறையரசின் பல்வேறு வளர்ச்சிப்படிசைகளைப் புதிய ஏற்பாட்டில் காணக்கூடும்:

1. முதலாவது, இராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது என்றுயோவான் ஸ்நானகன் அறிவித்தார் (மத். 3:1,2).

2. பின்னர் ராஜ்யம் அரசரின் ஆள் தன்மையில் பிரசன்னமாயிருந்தது (“இதோ, தேவனுடைய இராஜ்யம் உங்கள் நடுவில் இருக்கிறதே.” லூக்கா 17:21 JND). இதுவே ராஜ்யத்தைக் குறித்து இயேசு கிறிஸ்து அறிவித்த நற்செய்தியாகும். தம்மை அவர் இஸ்ரவேலின் அரசராகத் தர முன்வந்தார்.

3. அடுத்ததாக, இஸ்ரவேல் நாடு தேவனுடைய அரசை ஏற்க மறுத்தது (லூக்கா 19:14; யோவான் 19:15).

4. இன்றைய நாட்களில் அது மர்மமான முறையில் செயல்படுகிறது (மத்தேயு 13:11). கிறிஸ்துவாகிய அரசர் கொஞ்சகாலமாக இவ்வுலகில் இல்லை. ஆயினும் அவருடைய ஆளுகை இவ்வுலகில் சிலருடைய இருதயங்களில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஒருவகையில் உண்மையாக மனந்திரும்பாமல், பெயரளவில் இறையரசை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளோம் என்று அறிக்கை செய்கிற மனிதர்களும் இவ்வரசில் அடங்குவர். வெளியரங்கமாக அறிக்கை செய்கிற மனிதர்கள் கூட்டத்தை, விதைப்பவனையும் விதையையும் கொண்டு சொல்லப்பட்டுள்ள உவமையில் காணலாம் (லூக்கா 8:4-15). மேலும், கோதுமை, களை ஆகியவற்றைக் கொண்டு சொல்லப்பட்டுள்ள உவமையிலும் (மத்தேயு 13:24-30), மீன், வலை ஆகிய உவமையிலும் (மத்தேயு 13:47-50) இப்பொருளைக் காணலாம். ஆனாலும் அதனுடைய ஆழமான பொருளில் காணாமலிட்டு, உண்மையாக மனந்திரும்பியவர்கள் (மத்தேயு 18:3) அல்லது மறுபடியும் பிறந்தவர்கள் (யோவான் 3:3) மட்டுமே இதில் இடம் பெறுவர். இதுவே இதனுடைய உள்ளார்ந்த உண்மையின் செயற்களமாக இருக்கிறது. (மத்தேயு 3:1,2 -இன் படவிளக்கத்தைக் காண்க.)

5. ஒரு நாளில் இப்புவிபினில் அவ்வரசு எழுத்தின்படி நிறுவப்படும். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து அரசர்களுக்கெல்லாம் அரசராகவும், கர்த்தருக்கெல்லாம் கர்த்தராகவும் ஆயிரம் ஆண்டுகள் அரசாளுவார் (வெளி. 11:15; 19:16; 20:4).

6. இதனுடைய நிறைவு, கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் முடிவில்லா அரசாகும் (2 பேதுரு 1:11). இதுவே நித்திய ராஜ்யம் என்றழைக்கப்படுகிறது.

ஐ. விதைப்பவனைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்ட உவமை [8:4-15]

8:4-8 இன்றைய காலகட்டத்தில் இராஜ்யத்தின் செயல்பாடு எங்ஙனம் விளங்குகிறது என்பதை விதைக்கிறவனைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்ட உவமை விளக்கிக் காட்டுகிறது. தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் மெய்க் கிறிஸ்தவர்களும் பெயர்க் கிறிஸ்தவர்களும் அடங்குவர் என்பதை இவ்வுவமை கற்பிக்கிறது. தேவனுடைய திருமறையை எங்ஙனம் நாம் கேட்க வேண்டும் என்பதைக் குறித்த ஆழ்ந்த எச்சரிப்பின் அடித்தளத்தை இங்கு காண்கிறோம். திருமறையைக் கற்பிப்பதும், பிரசங்கிப்பதும் அற்பமான செயலன்று. தேவ வசனத்தைக் கேட்பவர்கள், முன்பு எப்பொழுதும் இருந்திராதபடி அதைக்குறித்த மிகுந்த பொறுப்புடையவர்களாக மாறிவிடுகின்றனர். அவர்கள் நற்செய்தியை உதறித் தள்ளுவார்கள் எனில் அது அவர்களுக்கு இழப்பைத் தரும். அதற்குக் கீழ்ப்படியலாம் அல்லது கீழ்ப்படியாதிருக்கலாம் என்று அதனை தெரிந்து கொள்வதற்கான ஒரு பொருள் என்று மட்டும் எண்ணுவார்களெனில் அவர்களுக்கு இழப்பே முடிவு. ஆயின் அவர்கள் கேட்டு அதற்குக் கீழ்ப்படிவார்கள் எனில், தேவனிடத்தில் இருந்து கூடுதலான வெளிச்சத்தைப் பெறக்கூடிய நிலைமைக்கு உயர்வடைவார்கள். அந்த உவமை திரளான ஜனங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டு, பின்னர் சீடர்களுக்கு விளக்கப்பட்டது.

விதைக்கிறவன், விதை, விதைக்கப்பட்ட நான்கு வகையான நிலங்கள், நான்கு வகையான விளைவுகள் ஆகியவற்றை இவ்வுவமையில் காணலாம்.

நிலத்தின் வகை

விளைவு

1. வழியருகே	மனிதர்களால் மிதியுண்டன, பறவைகளால் பட்சித்துப் போடப்பட்டன.
2. கற்பாறை	ஈரமில்லாததினால் உலர்ந்துபோயின.
3. முள்ளுள்ள இடங்கள்	முள்ளுகளால் வளராமல் நெருக்கப்பட்டன.
4. நல்ல நிலம்	ஒவ்வொரு விதையும் நூறாகப் பலன் கொடுத்தது.

“கேட்கிறதற்குக் காதுள்ளவன் கேட்கக்கடவன்!” என்று கூறி கர்த்தர் இவ்வுவமையைச் சொல்லி முடித்தார். தேவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்கும்போது அதற்கு எப்படிப்பட்ட வரவேற்பை நீங்கள் கொடுக்கிறீர்கள் என்பதைக் குறித்து எச்சரிக்கையாயிருங்கள் என்றும் இதைக் கூறலாம். கனிதர வேண்டுமெனில் விதையானது நல்ல நிலத்தில் விழ வேண்டும்.

8:9,10 இந்த உவமையின் பொருளை விளக்கிக் கூறும்படி சீடர்கள் வேண்டிக்கொண்டபோது தேவனுடைய இராஜ்யத்தின் இரகசியங்களை எல்லாராலும் அறிந்துகொள்ள இயலாது என்று கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து கூறினார். கிறிஸ்துவின் போதனைகளை நம்பவும், அவற்றிற்குக் கீழ்ப்படியவும் சீடர்கள் விரும்பினர்; ஆகையால் அவற்றை அறிவதற்கான ஆற்றல் அவர்களுக்கு அருளப்பட்டது. இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்தில் மெய்யான அன்புகூராத மனிதர்கள் அறியாதவர்களாக இருக்கும்படி, அவர்களிடத்தில் அவர் உவமைகளாகவே பேசினார். ஆகவே அவர்கள் கண்டும் காணாதவர்களாகவும், கேட்டும் உணராதவர்களாகவும் இருந்தனர். ஒரு பொருளில் அவர்கள் கண்டனர் மற்றும் கேட்டனர். எடுத்துக்காட்டாக, விதைக்கிறவனையும் விதையையும் பற்றி இயேசு பேசினார் என்று அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். ஆயினும் உவமையின் உட்கருத்தை அவர்களால் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அவர்களுடைய இருதயங்கள் கடினமானவையாகவும், பாவத்தின் நிமித்தம் மனம் வருந்தாதவையாகவும் முள்ளுள்ள நிலத்தைப் போலிருந்தன. அவர்கள் கேட்ட வார்த்தைகளால் அவர்களுக்கு எவ்விதப் பயனுமில்லை.

8:11-15 உவமையின் கருத்தைச் சீடர்களுக்கு மட்டுமே கர்த்தர் விளக்கிக் கூறினார். ஏற்கனவே அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட போதனைகளை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டனர். ஆகவே அவர்களுக்குக் கூடுதலாக வழங்கப்பட்டது. விதை தேவனுடைய வசனம் என்று இயேசு கிறிஸ்து விளக்கினார். அதாவது விதை எனப்படுவது அவரால் வழங்கப்பட்ட போதனைகளே ஆகும். அதுவே தேவனுடைய சத்தியம் ஆகும்.

வழியருகே என்றுரைக்கப்பட்டுள்ள மனிதர்கள் வசனத்தை மேலோட்டமாகக் கேட்டனர். அவர்களுடைய வாழ்க்கையின் மேற்பரப்பில் அது தங்கியிருந்தது. **பிசாசானவன்** (வானத்துப் பறவைகள்) வந்து வசனத்தைப் பறித்துச் செல்ல மிகவும் எளிதாயிருந்தது.

கற்பாறை போன்ற மனிதர்களும் வசனத்தைக் கேட்டனர். ஆயினும் வசனம் அவர்களை நொறுக்குவதற்கு அவர்கள் இடங்கொடுக்கவில்லை. அவர்கள் மனந்திரும்பாமல் இருந்தனர். அவர்கள் கேட்ட வசனத்திற்கு ஊக்கம் (ஈரம்) தரப்படவில்லை. ஆகவே அது உலர்ந்து செத்துவிட்டது. ஒருவேளை தொடக்கத்தில் அவர்கள் உற்சாகத்துடன் விசுவாசத்தை அறிக்கை செய்திருப்பார்கள். ஆயினும் அங்கே உண்மை இல்லை. அங்கே உயிர் இருப்பதுபோலத் தோன்றினாலும், தரைக்குக் கீழாக வேர் செல்லவில்லை. இடர்ப்பாடுகள் எழுந்தபோது அவர்கள் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தைக் கைவிட்டனர்.

முள்ளுள்ள இடங்களாக விளங்கும் மனிதர்கள் சிறிதுகாலம் நல்ல முறையில் முன்னேறி வருவதாகத் தோன்றும். ஆயினும் அவர்கள் உண்மையற்றவர்கள் என்பதை அவர்களது உறுதியற்ற தன்மை விரைவில் வெளிப்படுத்தும். பிரபஞ்சத்திற்குரிய கவலைகள், ஐசுவரியம், சிற்றின்பங்கள் ஆகியவை அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தும். வசனமோ நெருக்கப்பட்டு அவர்களுக்குப் பயனளிப்பதில்லை.

நல்ல நிலம் மெய்யான விசுவாசிகளைக் குறிக்கிறது. அவர்களுடைய இருதயங்கள் உத்தமமும் நன்மையுமானவை. அவர்கள் இறையுரைகளை ஏற்றுக்கொள்வது மட்டுமின்றி அவற்றால் தங்களது வாழ்க்கைகளை வளையவும் ஒப்புக்கொடுக்கின்றனர். அவர்கள் கற்பிக்கப்படுவதற்கும் கீழ்ப்படிவதற்கும் தங்களை ஒப்புவித்து, மெய்யான கிறிஸ்தவக் குணநலன்கள் அவர்களில் பெருகி, தேவனுக்கென்று கணிகொடுப்பவர்களாக விளங்குவர்.

இந்த வேதபகுதியின் கருத்தைத் திருவாளர் டார்பி சுருங்கக் கூறுகிறார்:

நான் கேட்பதைப் பெற்று என்னிடத்தில் தக்கவைத்துக் கொள்ளும்போது, அதைப் பெற்றுக் கொண்டதால் ஏற்படும் மகிழ்ச்சியோடு, அதனை எனது சொந்தமாகவும் ஆக்கிக்கொள்கிறேன். அதன் காரணமாக அது எனது ஆத்துமாவின் கருப்பொருளின் ஓர் அங்கமாக மாறிவிடுகிறது. அப்பொழுது இன்னும் கூடுதலாகப் பெறுகிறேன். அதாவது அந்தச் சத்தியம் என்னுடைய ஆத்துமாவின் கருப்பொருளின் அங்கமாக மாறுகிறபோது, இன்னும் கூடுதலாகச் சத்தியத்தைப் பெறுவதற்குரிய ஆற்றலைப் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.²²

ஓ. திருவசனத்தைக் கேட்பவர்களின் கடமை (8:16-18)

8:16 மேலோட்டமாக இந்தப் பகுதியைப் படிப்போமாயின் இதற்கும், முன்னால் நாம் படித்த வேதபகுதிக்கும் அதிகத் தொடர்பு இல்லாதது போலத் தோன்றக்கூடும். ஆனாலும், உண்மையில் தொடர்ச்சியான சிந்தனை ஓட்டத்தை இங்கே காணமுடியும். தமது போதனைகளைக் குறித்துச் சீடர்கள் எவ்வாறு நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதையே இரட்சகர் வலியுறுத்திக் கூறுகிறார். **விளக்கைக்கொளுத்தும்** மனிதனுக்கு அவர் தம்மை ஒப்பிடுகிறார். அதனைப் **பாத்திரத்தைக்** கொண்டு முடியோ **கட்டிலின் கீழேயோ** வைக்காமல், எல்லாரும் **வெளிச்சத்தைக் காணும்படிக்கு விளக்குத் தண்டின்மீது** அந்த மனிதன் வைப்பான். இறையரசைக் குறித்த கொள்கைகளைத் தமது சீடர்களுக்கு விளக்கிக் காட்டும் வேளையில் இயேசு ஒரு விளக்கைக் கொளுத்துகிறார். அதைக் கொண்டு அவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்?

முதலாவது, அவர்கள் அதை ஒரு **பாத்திரத் தால்** முடிவைக்கக் கூடாது. மத்தேயு 5:15, மாற்கு 4:21, லூக்கா 11:33 -ஆகிய வேதபகுதிகளில் பாத்திரம் என்று கூறப்படாமல் மரக்கால் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. இது வணிகர்கள் பயன்படுத்தும் அளவையாகும். ஆகவே விளக்கை மரக்காலின் கீழே மறைத்து வைத்தல், ஒருவன் தனது தொழிலில் அதிக ஈடுபாடுகொண்டு சாட்சியை மங்கச் செய்வதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அந்த விளக்கை மரக்காலின் மேலே வைத்தல் நன்மை பயக்கும். அதாவது தான் தொழில் நடத்தும் இடத்தை நற்செய்தியின் பிரசங்கபீடமாக்கி கிறிஸ்தவத்தை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, **கட்டிலின் கீழே** விளக்கை அந்தச் சீடன் வைக்கக்கூடாது. கட்டில் ஓய்வையும், வசதியையும், சோம்பலையும், சுகபோகத்தையும் காட்டுகிறது. அந்த விளக்கு ஒளிதரும் விளக்காக விளங்குவதை இவையாவும் தடைசெய்யுமல்லவா! சீடன் விளக்கைத் தண்டின்மேல் வைக்க வேண்டும். அதாவது பிறர் காண்பதற்கு ஏற்றபடி அவன் சத்தியத்தைப் பிரசங்கித்து அதன்படி வாழ வேண்டும்.

8:17 நமது தொழிலோ, சோம்பேறித்தனமோ மேற்கூறிய செய்தியைத் தடுத்து நிறுத்தினால், நமது அக்கறையற்ற தன்மையும் தோல்வியும் வெளிப்படும் என்று இவ்வசனம் இடித்துரைக்கிறது. சத்தியத்தை இரகசியமாக மறைத்துவைத்

தால் அது **வெளியரங்கமாகும்**. மறைபொருளை அறிவிக்காதிருந்தால் அது **வெளிச்சத்திற்கு வரும்**.

8:18 ஆகவே நாம் **கேட்பதைக்** குறித்து எச்சரிக்கை உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். சத்தியத்தைப் பிறருடன் பகிர்ந்து கொள்வதில் உண்மையுள்ளவர்களாய் விளங்குவோமெனில், புதியதும் ஆழமுமான சத்தியத்தை தேவன் நமக்கு வெளிப்படுத்துவார். மாறாக, நற்செய்தி பரவ வேண்டும் என்ற பேரார்வம் அற்றவர்களாக நாம் இருப்போமென்றால், நாம் ஏற்கனவே பெற்றிருக்கும் சத்தியமும் நம்மைவிட்டு அகற்றப்படும். எதனை நாம் பயன்படுத்துவது இல்லையோ அதனை நாம் இழந்துவிடுவோம். இது குறித்து G.H. லேங் என்பார் உரைப்பதாவது:

சீடர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற ஆர்வமுள்ளவராகவும், விசுவாசிக் ஆயத்த முடையவராகவும், கீழ்ப்படிய மனதுள்ளவராகவும் கேட்டனர். ஆனால் மற்றவர்களோ அக்கறையற்றபடியோ, வியப்பார்வத்துடனோ, எதிர்த்து நிற்கவேண்டும் என்ற முடிவுடனோ கேட்டனர். முந்தினவர்களுக்குக் கூடுதலான அறிவு வழங்கப்படும். பிந்தினவர்களுக்கோ அவர்கள் பெற்றிருந்ததாகக் கருதப்பட்ட அறிவும் அவர்களிடத்திலிருந்து பறிக்கப்படும்.²³

விண்ணகம் அருளிய
நன்மைகள் ஏராளம்,
பகிர்ந்துநாம் அளித்திட
பெருகியே நிலைத்திடும்!
கொடுத்திட மறுத்திட்டால்
நம்மைவிட்டு டகன்றிடும்,
இறைஅன்பின் கோட்பாடு
இதுவன்றோ அறிவீரே!

– R.C. ட்ரெஞ்ச்

ஓ. இயேசு கிறிஸ்துவின் மெய்யான தாயும் உடன்பிறந்தோரும் (8:19-21)

இவ்வாறு இயேசு கிறிஸ்து உரைநிகழ்த்திய இத்தருணத்தில், **அவரது தாயாரும் சகோதரரும்** அவரைப் பார்க்கும்படி வெளியில் காத்துக் கொண்டிருந்ததாக அவரிடம் சொல்லப்பட்டது. மக்கள் திரளாய்க் கூடியிருந்ததால் அவர்களால் அவரருகில் வரமுடியவில்லை. அவருடன் கொண்டிருக்கிற மெய்யான உறவு இரத்த சம்பந்தத்தைச் சார்ந்தது அல்லவென்றும், **தேவனுடைய வசனத்திற்குக்** கீழ்ப்படிவதினாலேயே உண்டாயிருக்கிறது என்றும் இயேசு கிறிஸ்து

மிகத்தெளிவாகப் பதில் உரைத்தார். தேவ வசனத்தை நடுக்கத்தோடு கேட்டு, தாழ்மையோடு அதனை ஏற்றுக்கொண்டு, உள்ளார்ந்த வகையில் அதற்குக் கீழ்ப்படிபவர்களே அவருடைய குடும்பத்தில் உறுப்பினர்கள் ஆவார்கள் என்று அவர் அறிவித்தார். எந்தத் திரள்கூட்டமும் அவருடைய ஆவிக்குரிய குடும்பம் அவருகில் வருவதைத் தடைசெய்ய இயலாது.

ஓள. மனித குமாரன் புயலை அடக்குதல் [8:22-25]

8:22 இந்த அதிகாரத்தின் எஞ்சிய பகுதியில், இயற்கையின் மேலும், பிசாசுகளின் மேலும், நோய்களின் மேலும், மரணத்தின் மேலும் தமது கர்த்தத்துவத்தை இயேசு கிறிஸ்து நிலைநாட்டியதைக் காண்கிறோம். இவையாவும் அவருடைய சொல்லுக்குக் கீழ்ப்படிந்தன. மனிதன் ஒருவனை அவரது சொற்கேட்டு நடக்கவில்லை.

கலிலேயாக் கடலில் சடுதியில் எழும் கடும் புயல், கப்பற் பயணத்திற்கு ஆபத்து விளைவிப்பதுண்டு. எனினும் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள புயல் சாத்தானால் உருவாக்கப்பட்டதும், உலக இரட்சகரை அழிக்க அவன் செய்த சதித்திட்டமுமாக இருக்கக்கூடும்.

8:23 புயல்வீசத் தொடங்கியபோது இயேசு கிறிஸ்து நித்திரையாயிருந்தார். அவர் உறங்கிக் கொண்டிருந்தார் என்னும் உண்மை அவருடைய மெய்யான மனிதத்தன்மைக்குச் சான்றளிக்கிறது. அவர் உறங்கிக் கொண்டிருந்தபோது அடித்த புயல், அவர் பேசியவுடனே உறங்கச் சென்றுவிட்டது. இது அவரது முழுமையான தெய்வீகத்திற்குச் சான்றாக இருக்கிறது.

8:24 உறங்கிக்கொண்டிருந்த இயேசு கிறிஸ்துவைச் சீடர்கள் தட்டி எழுப்பினார்கள். தங்களுடைய பாதுகாப்பிற்கு ஏற்பட்ட ஆபத்தை எண்ணி அஞ்சிய சீடர்கள், அதைத் தங்களுடைய பேச்சில் வெளிப்படுத்தினர். கர்த்தரோ மிகுந்த சாந்தத்துடன் காற்றையும் கடல் கொந்தளிப்பையும் அடட்டினார். எல்லாம் அமைதியாயிற்று. அன்று கலிலேயாக் கடலில் செய்த அற்புதச் செயலை, மனக்கலக்கம் கொண்டு அலைக்கழிக்கப்படுகிற சீடர்களிடத்தில் இன்றைக்கும் அவர் செய்ய வல்லவராயிருக்கிறார்.

8:25 சீடர்களிடத்தில், “உங்களுடைய விசுவாசம் எங்கே?” என்று அவர் வினவினார். அவர்கள் மனக்கலக்கம் அடைந்திருக்கக் கூடாது. அவர்கள் அவரை எழுப்பியிருக்கவும் தேவை

யில்லை. “பெருங்கடலுக்கும், பூமிக்கும், வானங்களுக்கும் ஆண்டவராகிய கிறிஸ்து உறங்கிக்கொண்டிருந்த படகை எந்தவொரு அலையும் முழுகடித்துவிடாது.” கிறிஸ்துவோடு படகில் தங்கியிருப்பது நிறைவான பாதுகாப்பும் பத்திரமும் ஆகும்.

தங்களுடைய ஆண்டவரின் வல்லமையின் அளவை அவர்கள் முழுவதுமாக அறிந்து போற்றவில்லை. அவரைக் குறித்து அவர்கள் பெற்றிருந்த அறிவில் குறையிருந்தது. இயற்கைச் சக்திகள் அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்தபோது அவர்கள் பயந்து ஆச்சரியப்பட்டனர். அவர்கள் நம்மைவிட்டு வேறுபட்டவர்கள் அல்லர். வாழ்க்கையில் புயல்வீசுங்கால் நாம் சோர்வடைகிறோம். பின்னர் கர்த்தர் நமக்கு உதவிபுரிகிறபோது, அவருடைய வல்லமை வெளிப்பட்டதைக் கண்டு வியப்படைகிறோம். முழுவதுமாக நாம் அவரை நம்பவில்லையே என்று எண்ணி கலங்கி நிற்கிறோம்.

க. கதரேனருடைய நாட்டில் பிசாசுபிடித்தவன் குணமடைதல் [8:26-39]

8:26,27 இயேசு கிறிஸ்துவும் அவருடைய சீடர்களும் மறுகரையில் இருந்த கதரேனருடைய நாட்டைச் சென்றடைந்தனர். அங்கே பிசாசுகள் பிடித்திருந்த ஒரு மனிதனை அவர்கள் சந்தித்தனர். அங்கே இரண்டு மனிதர்களை அவர்கள் சந்தித்ததாக மத்தேயுவும், ஒரு மனிதனைச் சந்தித்ததாக மாற்குவும் லூக்காவும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இது முரண்பாடாகக் காணப்பட்டாலும், ஒன்று இவையிரண்டும் வெவ்வேறு நிகழ்ச்சிகளாக இருந்திருக்க வேண்டும்; இல்லையெல் மத்தேயு முழு நிகழ்ச்சியை எழுதியதாகவும், மற்றவர்கள் நிகழ்ச்சியின் ஒரு பகுதியை மட்டும் எழுதியதாகவும் கருதலாம். பிசாசுகள் பிடித்த மனிதன் என்று இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவன் வஸ்திரந்தரி யாதவனும், சமுதாயத்தோடு ஈடுபாடு அற்றவனும், பிரேதக் கல்லறைகளிலே தங்கினவனுமாயிருந்தான்.²⁴

8:28,29 அவன் இயேசுவைக் கண்டபோது தன்னைத் தனியே விட்டுவிடும்படி கெஞ்சினான். உண்மையில், அந்த அசுத்த ஆவியே பரிதவிக் கக்கூடிய மனிதன் வாயிலாகப் பேசினார்.

பிசாசு பிடித்தல் என்பது மெய்யாய் நிகழ்கிற ஒன்றாகும். இந்தப் பிசாசுகள் வெறும் தூண்டிவிடுகிற சக்திகளாக மட்டும் இருப்பதில்லை. இவை ஆவிகளாக வாழும் உயிரினங்கள். இப்படிப்பட்ட

ஆவிகள் அவனைப் பிடித்து, தங்களுடைய கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருந்தன. அவனுடைய நினைவுகளையும், பேச்சையும், நடத்தையையும் கூட அவை கட்டுப்படுத்தியிருந்தன. இந்தப் பிசாசுகள் அவனை மிகவும் கொடுமான முறையில் செயல் புரிகிறவனாகவும், வன்முறையில் ஈடுபடுகிறவனாகவும் மாற்றிவிட்டன. அவன் வன்முறையில் ஈடுபடக்கூடாதென்றும், ஓரிடத்திலேயே இருக்க வேண்டுமென்றும் அவனைச் சங்கிலியால் கட்டிவைத்திருந்தனர். ஆனால் அவனோ அவற்றை அறுத்தெறிந்துவிட்டு வளாந்தரத்திற்கு ஓடிப்போனான். இவனைப் பிடித்திருந்த பிசாசுகள் இரண்டாயிரம் பன்றிகளை அழித்துப் போடக் கூடிய வலிமை உடையவையாக இருந்தன என்பதை நினைத்துப் பார்க்கும்போது அவனுடைய செயல் நமக்கு வியப்பைத் தருவதில்லை (மாற்கு 5:13-ஐக் காண்க).

8:30,31 அந்த மனிதனின் பெயர் லேகியோன் என்பதாகும். ஏனெனில் அவனுக்குள் பெரும் எண்ணிக்கையில் பிசாசுகள் குடியிருந்தன. இந்தப் பிசாசுகள் இயேசு கிறிஸ்துவை உன்னதமான தேவனுடைய குமாரன் என்று அறிந்திருந்தன. அவற்றின் அழிவு தவிர்க்க இயலாதது என்பதையும், அது கிறிஸ்துவால் நடைபெறப்போகிறது என்பதையும் அவை அறிந்திருந்தன. ஆனாலும் அவை பெறப்போகிற தண்டனையை ஒத்திவைக்கும்படி கெஞ்சின. “தங்களைப் பாதாளத்திலே போகக் கட்டளையிடாதபடிக்கு அவை அவரை வேண்டிக்கொண்டன.”

8:32,33 அந்த மனிதனை விட்டு விரட்டப்பட்ட போது, அருகில் இருந்த மலையிலே மேய்ந்து கொண்டிருந்த பன்றிகளுக்குள் போவதற்கு அவை அனுமதி கேட்டன. அனுமதி அளிக்கப்பட்டவுடன் பிசாசுகள் பன்றிகளுக்குள் புகுந்தன; பன்றிக் கூட்டம் உயர்ந்த மேட்டிலிருந்து கடலிலே பாய்ந்து அழிந்துமாண்டது. வேறு ஒருவருடைய சொத்து அழிந்து போவதற்குக் கர்த்தர் காரணமாயிருந்தார் என்று சிலர் இன்று அவரைக் குறை கூறுகின்றனர். ஆயினும் அப்பன்றிகள் யூதருடைய உடைமையாக இருக்குமெனில், அவர்கள் தீட்டானதும், பிரமாணத்திற்கு எதிரானதுமான தொழிலைச் செய்துகொண்டிருந்தனர் என்பதை நாம் அறிய வேண்டும். அவர்கள் யூதரோ புற இனத்தவரோ யாராயிருப்பினும் இரண்டாயிரம் பன்றிகளைக் காட்டிலும் ஒரு மனிதனுடைய மதிப்பு மேலானது என்பதை அவர்கள் அறிய வேண்டும்.

8:34-39 அச்செய்தியானது அந்த நாடெங்கிலும் காட்டுத் தீயெனப்பரவிற்று. மக்கள் திரளாகக் கூடியபோது, முன்பு பிசாசு பிடித்தவனாக இருந்தவன் முற்றிலும் நலம் பெற்றவனாகக் காட்சியளித்தான். அவன் புத்தி தெளிந்தவனாகவும் நன்கு உடை அணிந்தவனாகவும் அமர்ந்திருந்தான். நிலைகுலைந்துபோன கதரேன் மக்கள் இயேசு கிறிஸ்துவை அவ்விடம் விட்டுப் போகும்படி வேண்டிக்கொண்டார்கள். இரட்சகரைக் காட்டிலும் பன்றிகளை அவர்கள் பெரிதாய் நினைத்தனர். தங்களுடைய ஆத்துமாகக் களைக் காட்டிலும் பன்றிகள் அவர்களுக்கு மேலானவையாகத் தோன்றின போலும். இது குறித்து திருவாளர் டார்பி கருத்துரை வழங்குகிறார்:

எவ்விதச் சமையும் நேரிடக்கூடாது என்று கருதும் உலகம், தங்களைவிட்டுப் போய்விடும்படி இயேசுகிறிஸ்துவைக் கேட்டுக்கொள்கிறது. பெரும் திரளான பிசாசுகளின் பிரசன்னத்தினால் ஏற்படுகிற இடப்பாடுகளைக் காட்டிலும், தேவ வல்லமையின் பிரசன்னத்தினால் அதிக இடப்பாடு அதற்கு உண்டாகிறது. அவரும் போய்விடுகிறார். குணமடைந்த மனிதன் அவரோடு இருப்பதில் மனமகிழ்ச்சிகொண்டான். ஆனால் அவன் பெற்றுக்கொண்ட கிருபைக்கும் வல்லமைக்கும் சாட்சியாக விளங்கும்படி கர்த்தர் அவனை அனுப்பிவிட்டார்.²⁵

பின்னொருமுறை அவர் தெக்கப்போலிக்கு வருகைபுரிந்த சமயத்தில், அவரிடத்தில் பற்று கொண்டவர்களாக ஒரு கூட்டம் அவரைச் சந்தித்தது (மாற்கு 7:31-37). பிசாசுகள் பிடித்திருந்தவன் தனது உண்மையுள்ள சாட்சியை வெளிப்படுத்திக் காட்டியதன் பயனாக அவர்கள் அவரிடத்தில் கூடினார்களோ?

கா. நலம்பெற இயலாதவளை நலம் பெறச் செய்தலும், இறந்துபோனவளை உயிரோடு எழுப்பதலும் [8:40-56]

8:40-42 கலிலேயாக் கடலைக் கடந்து மீண்டும் மேற்குக் கரைக்கு இயேசு வந்தார். அங்கே வேறொரு கூட்டம் அவருக்காகக் காத்திருந்தது. ஜெப ஆலயத் தலைவனாக இருந்த யவீரு என்பவனுடைய பன்னிரண்டு வயது நிரம்பிய ஒரே குமாரத்தி மரண அவஸ்தையில் இருந்த காரணத்தினால் அவன் அவருடைய வருகையை அதிக ஆவலோடு எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருந்தான். தன்னுடைய வீட்டிற்கு உடன

டியாக வரும்படி அவன் அவரை வருந்தி வேண்டிக்கொண்டான். ஆனால் அவருடைய வேகத்தை, கூட்டத்தின் நெருக்குதல் தடை செய்தது.

8:43 அக்கூட்டத்தில் பன்னிரண்டு வருஷமாய்ப் பெரும்பாடுள் எவளாயிருந்தவளும் எல்லா நம்பிக்கையும் அற்றுப் போனவளும் துணி வற்றவளுமான ஒரு ஸ்திரீ இருந்தாள். அவள் தன் வாழ்நாளில் சம்பாதித்த வருமானம் அனைத்தையும் வைத்தியர்களுக்குச் செலவழித்துவிட்டாள் என்று மருத்துவராகிய லூக்கா ஒப்புக்கொள்கிறார். (தொழில்துறை விதிகளுக்கு மாறாக அந்த மருத்துவர்கள் செயல்பட்டதால் அப்பெண்மணியின் நிலைமை மிகவும் மோசமாகிவிட்டது என்று மாற்கு தனது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்!)

8:44,45 தன்னை நலம்பெறச் செய்வதற்குத் தேவையான வல்லமை, இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்தில் உண்டென்பதை அவள் உணர்ந்தாள். ஆகவே இயேசு இருந்த இடத்திற்கு வழியை விலக்கிக்கொண்டு அவள் விரைந்து வந்தாள். யூதர்கள் அணிந்திருக்கும் முறையின்படி அங்கியை இயேசுகிறிஸ்து அணிந்திருந்தார் (எண். 15:38,39; உபா. 22:12). அதன் அடிப்பகுதியை அவள் தொட்டவுடன் அவளுடைய பெரும்பாடு நின்று போயிற்று. அவள் பூரணமாய்க் குணமடைந்தாள். அவள் அங்கிருந்து யாரும் அறியாவண்ணம் நழுவிச் சென்றுவிட முயன்றாள். ஆனால் அவள் தப்பியோடாதபடி இயேசுகிறிஸ்து எழுப்பிய கேள்வி அவளைத் தடைசெய்தது, “என்னைத் தொட்டது யார்?” இக்கேள்வி பேதுருவுக்கும் மற்ற சீடர்களுக்கும் மிகவும் அற்பமானதாகத் தோன்றியது. எல்லா மனிதர்களும் அவரை நெருங்கி, இடித்துக்கொண்டும் தள்ளிக்கொண்டும் சென்றார்கள்!

8:46 ஆனாலும் ஒரு வித்தியாசமான தொடுதலை இயேசு உணர்ந்தார். “மாம்சம் நெருக்கி மொய்க்கிறது, ஆனால் விசுவாசமோ தொடுகிறது” என்று ஒருவர் கூறியிருக்கிறார். அவரை விட்டு வல்லமை புறப்பட்டுச் சென்றதால், விசுவாசம் அவரைத் தொட்டது என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். அந்த வல்லமை ஒரு பெண்ணைக் குணமாக்கும் வல்லமை என்பதையும், தம்மை விட்டு வல்லமை புறப்பட்டுச் சென்றதையும் அவர் அறிந்திருந்தார். அதன் காரணமாக அவரிடம் இருந்த வல்லமையில் இழப்பொன்றும் ஏற்படவில்லை. அதற்காக அவர் ஒரு விலை கொடுக்க வேண்டியதாயிருந்தது. அங்கே அது செலவு செய்யப்பட்டது.

8:47,48 அப்பொழுது அந்த ஸ்திரீ நடுக்கத்தோடு அவருக்கு முன்பாக வந்து அவரைத் தொட்டதன் காரணத்தை, மன்னிப்புக்கோரியவண்ணம் தெரிவித்தாள். அது நன்றியறிதலோடு கூடிய சாட்சியாக விளங்கியது. என்ன நடந்தது என்பதை அவள் வெளியரங்கமாகத் தெரிவித்ததால், அவளுடைய விசுவாசத்தைக் குறித்து இயேசு கிறிஸ்து உரைத்த வெளியரங்கமான நற்சான்றைப் பெற்றாள். மேலும் வெளிப்படையாக, சமாதானமும் அவளுக்கு வாக்குரைக்கப்பட்டது. இயேசு கிறிஸ்து அறியாவண்ணம் எவரும் விசுவாசத்தோடு தொட்டதில்லை. விசுவாசத்தோடு தொட்டவர்கள் அவரது ஆசிரீவாதத்தைப் பெறாமலும் இருந்ததில்லை. இரட்சிப்பின் உறுதியில் வலிமை பெற்றவர்களேயல்லாமல் ஒருவரும் அவரை வெளியரங்கமாக அறிக்கை செய்ததும் இல்லை.

8:49 அந்தப் பெண்மணி இரத்தப்போக்கிலிருந்து குணமடைந்த நிகழ்ச்சி இயேசு கிறிஸ்துவை அதிகமாகத் தாமதப்படுத்தவில்லை. ஆனாலும் யவீருவின் வீட்டிலிருந்து வந்த ஒருவன், அவனது மகள் இறந்துபோனாள் என்ற செய்தியைக் கொண்டு வருமளவிற்குத் தாமதமாயிற்று. ஆகவே போதகருக்கு அங்கே வேலையில்லை. நோயுற்றவருக்கு அவரால் நலம் தரமுடியும் என்ற விசுவாசத்தை மக்கள் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் மரித்தோரை அவரால் எழுப்ப முடியும் என்ற விசுவாசம் எவருக்குமில்லை.

8:50 எனினும் இயேசுவை அவ்வளவு எளிதில் தேவையில்லை என்று ஒருவரும் ஒதுக்கி விட முடியாது. “பயப்படாதே; விசுவாசமுள்ளவனாய் இரு, அப்பொழுது அவள் இரட்சிக்கப்படுவாள்” என்று இயேசு கிறிஸ்து யவீருவிடம் ஆறுதல் அளிக்கும் வாக்குறுதியைக் கொடுத்தார்.

8:51-53 அவர் வீட்டிற்கு வந்தவுடன், பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் ஆகியோரை மட்டும் தம்முடன் அழைத்துக் கொண்டு அறைக்குள் சென்றார். அங்கு கூடியிருந்த அனைவரும் துக்கம் கொண்டாடியவராக அழுதுகொண்டிருந்தனர். “சிறுமி மரித்துப் போகவில்லை, நித்திரையாயிருக்கிறாள்; ஆகவே, அழ வேண்டாம்” என்று இயேசுகிறிஸ்து அவர்களிடம் கூறினார். அவருடைய சொல்லைக் கேட்டு அவர்கள் ஏளனமாய்ச் சிரித்தனர். ஏனெனில் அவள் இறந்துபோனாள் என்பதில் அவர்கள் உறுதியாய் இருந்தனர்.

அவள் உண்மையில் இறந்து போனாளா? அல்லது மயங்கிய நிலையில் ஆழ்ந்து உறங்கினாளா? அவள் இறந்து போனதாகப் பல விளக்க

வுரையாளர்கள் கூறுகின்றனர். லாசரு நித்திரையாயிருந்தான் என்று இயேசு கிறிஸ்து குறிப்பிட்ட போது அவன் இறந்து போனான் என்னும் பொருள் படவே பேசினார். இதனை அவர்கள் ஒப்பிட்டுக் காட்டுகின்றனர். அவன் உண்மையில் இறந்து போகவில்லை என்று சர் இராபர்ட் ஆண்டர்ஸன் கூறுகிறார். அவருடைய வாதங்கள் பின்வருமாறு உள்ளன:²⁶

1. அச்சிறுமி “இரட்சிக்கப்படுவாள்” என்று இயேசு கிறிஸ்து கூறினார். குணமாகுதலைக் குறிக்கும்படி 48 -ஆவது வசனத்திலும் இதே சொல்லை அவர் பயன்படுத்தியுள்ளார். அங்கே அ.து உயிர்த்தெழுதலைக் குறிக்கவில்லை. இறந்து போனவர் உயிரோடு எழுந்திருப்பதைக் குறிக்கும்படி அச்சொல் புதிய ஏற்பாட்டில் எங்கும் பயன்படுத்தப்படவில்லை.

2. லாசரு நித்திரையாயிருக்கிறான் என்று குறிப்பிட மூல மொழியில் இயேசு கிறிஸ்து வேறொரு சொல்லைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்.

3. அவன் இறந்து போனதாக மக்கள் எண்ணினார்கள். அவன் உண்மையில் உறங்கிக் கொண்டிருந்ததை அவர் அறிந்திருந்த காரணத்தினால், அவனை உயிரோடு எழுப்பினார் என்னும் பாராட்டை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

நீங்கள் யாரை விசுவாசிக்க விரும்புகிறீர்கள் என்னும் எளிமையான கேள்வியை ஆண்டர்ஸன் கேட்கிறார். அவன் நித்திரையாயிருந்ததாக இயேசு கூறினார். அவன் இறந்து போனதாக மற்றவர்கள் எண்ணினார்கள்.

8:54-56 உண்மை எதுவாயினும், “**பிள்ளையே எழுந்திரு**” என்று இயேசு கிறிஸ்து சிறுமியிடம் கூறிய உடனே **அவள் எழுந்திருந்தாள்**. பெற்றோர்களிடம் அச்சிறுமியை ஒப்படைத்தவர், நிகழ்ந்த அற்புதத்தை ஒருவருக்கும் சொல்ல வேண்டாம் என்று கட்டளையிட்டார். அவர் வீணான பேர்புகழையோ, மனிதர்களின் உறுதியற்ற உணர்ச்சிப்பெருக்கையோ விரும்பவில்லை.

இயேசு கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் ஆண்டு ஊழியம் இத்துடன் நிறைவு பெற்றது. பன்னிருவரை ஊழியத்திற்கு அனுப்பிய நிகழ்ச்சியோடு, அவரது மூன்றாம் ஆண்டு ஊழியம் தொடங்கியது. அதனை 9-ஆம் அதிகாரத்தில் காண்கிறோம்.

கி. தமது சீடர்களை இறைப்பணிக்கென மனித குமாரன் அனுப்புதல் (9:1-11)

9:1-2 மத்தேயு 10:1-15 ஆகிய வசனங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சிக்கு இங்கு கூறப்பட

டுள்ளவை பிரதிபலிப்பதாகக் காணப்படினும், இரண்டிற்கும் குறிப்பிடத்தக்க பல வேறுபாடுகள் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, சீடர்கள் யூதர்களிடம் மட்டுமே செல்லும்படியாகக் கட்டளை பெற்றார்கள் என்று மத்தேயு எழுதிய நூலில் காண்கிறோம். மேலும், இறந்துபோனவர்களை உயிரோடு எழுப்பும்படியாகவும், **வியாதியுள்ளவர்களைக் குணமாக்கும்படியாகவும்** அங்கே அவர்களுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டது. லூக்காவில் அந்த அளவிற்கு விரிவாகக் நிகழ்ச்சி விளக்கப்படவில்லை. அதற்கு நிச்சயமான காரணம் இருக்கக்கூடும். ஆயினும் அது என்ன வென்று தெளிவாகத் தெரியவில்லை. அற்புதங்களைச் செய்வதற்குரிய வல்லமையும் அதிகாரமும் **உடையவராக** நமது கர்த்தர் இருந்ததோடு, அந்த **வல்லமையையும் அதிகாரத்தையும்** பிறருக்கு **அளிக்கக்கூடியவராகவும்** இருந்தார். **வல்லமை** என்னும் சொல் பலத்தையும் ஆற்றலையும் குறிக்கிறது. **அதிகாரம்** அந்த ஆற்றலைப் பயன்படுத்தக் கூடிய உரிமையைக் குறிக்கிறது. அந்த நாட்களில் வேதாகம் முழுவதும் எழுதி முடிக்கப்படவில்லையாதலால் சீடர்கள் பிரசங்கித்த செய்தி அற்புதங்களினாலும் அடையாளங்களினாலும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது (எபி. 2:3,4). அற்புதமாக தேவனால் நோய்களைக் குணமாக்க இயலும். ஆயினும் நற்செய்திப் பிரகடனத்தோடு அற்புதச் சுகமளித்தல் இன்றைய நாட்களிலும் கட்டாயமாக நடைபெறவேண்டுமா என்பது கேள்விக்குரிய ஒன்றாகும்.

9:3-5 இப்பொழுது, கர்த்தர் கற்றுத்தந்த கோட்பாடுகளை நடைமுறையில் செயல்படுத்தக் கூடிய தருணம் வந்துவிட்டது. அவர்களுக்குத் தேவையான பொருளாதாரம் கிடைக்கப்பெற அவரையே அவர்கள் நம்ப வேண்டும். அவர்களிடம் **பையோ**, **உணவோ**, **காசோ** இல்லை. அவர்கள் எளிமையான வாழ்க்கையை வாழ வேண்டும். வழிக்குத் தடியோ, அணிந்திருந்த அங்கியைத் தவிர கூடுதலாக ஒரு அங்கியோ அவர்களிடத்தில் இல்லை. முதன் முதலில் யார் வரவேற்கிறார்களோ அவர்களுடைய **வீட்டிலே** சீடர்கள் **தங்க** வேண்டும். நல்ல வசதியான இடத்தை நாடி அங்குமிங்கும் அலைந்து திரியக் கூடாது. ஓரிடத்தில் அதிக நாட்கள் தங்கக் கூடாது, செய்தியை ஏற்க மறுப்போரை வற்புறுத்தக் கூடாது. ஏற்க மறுப்போருக்குச் **சாட்சியாக**, தங்கள் **கால்களில் படிந்த தூசியை** அவர்கள் **உதறிப்போட** வேண்டும்.

9:6 கலிலேயா நாட்டில் கிராமங்கள்தோறும் கவிசேஷத்தைச் சீடர்கள் அறிவித்தனர், நோயுற்றவரைக் குணமாக்கினர். அவர்கள் அளித்த செய்தி ராஜ்யத்தைப் பற்றியது என்பதை நாம் குறிப்பிடவேண்டும். அதாவது அரசர் அவர்கள் நடுவிலே இருக்கிறார் என்பதும், மனந்திரும்பிய மக்களை அவர் அரசாள விரும்புகிறார் என்பதும் அவர்களது செய்தியாயிருந்தது.

9:7 அந்நாட்களில் ஏரோது அந்திப்பா என்பவன் கலிலேயா மற்றும் பெரேயா பகுதிகளைக் கொண்ட காற்பங்கு தேசத்திற்கு அதிபதியாக இருந்தான். மகா ஏரோதாகிய அவனுடைய தகப்பன் ஆட்சி செய்த நிலப்பகுதியில் நான்கில் ஒரு பங்கே இவன் ஆட்சி செய்த பகுதியாகும். தன்னுடைய ஆட்சி நிலப்பரப்பில் ஒருவர் வல்லமை மிக்க அற்புதச் செயல்களைச் செய்வதாக அவன் கேள்விப்பட்டான். உடனே அவனுடைய மனச்சாட்சி கேள்விகளை எழுப்பின. யோவான் ஸ்நானகளைக் குறித்த நினைவு இன்னும் அவனை அலைக்கழித்தது. யோவானின் தலையைக் கொய்து, அச்சமற்ற சத்தத்தை அவன் அமைதியாக்கினான். ஆனால் யோவான் ஸ்நானகனின் வல்லமை மிகுந்த வாழ்க்கை ஏரோதைச் சுற்றிவந்து கலங்கடித்தது. யோவானைக் குறித்து ஏரோதைத் தொடர்ந்து சிந்திப்பதற்குக் காரணமான இந்த மனிதன் யார்? யோவான் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்தார் என்று சிலர் இவரைப் பற்றி வதந்தியைக் கிளப்பிவிட்டிருந்தனர்.

9:8,9 சிலர் இவரை எலியா என்றும், வேறு சிலர் பழைய ஏற்பாட்டில் சொல்லப்பட்டுள்ள தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவர் என்றும் கருதினர். யோவானை தான் சிரச்சேதம் பண்ணினதாக மற்றவர்களுக்கு நினைவுபடுத்தி, தன்னுடைய கவலையை ஏரோது மறக்க முயன்றான். ஆனாலும் அவனுடைய அச்சம் அவனைவிட்டு நீங்கவில்லை. அப்படியானால் இவர் யார்? அவன் அவரைப் பார்க்க விரும்பினான். ஆனாலும் இரட்சகர் சிலுவையில் அறையப்படுவதற்குச் சற்றுமுன்புவரை அவன் அவரைப் பார்க்கவில்லை.

ஆவியில் நிறைந்த வாழ்க்கையின் வல்லமை எவ்வளவு வலிமை படைத்ததாயுள்ளது! நாசரேத்தில் யாரும் அறியாவண்ணம் தச்சராக வாழ்ந்த கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் செயல்கள், அவரைச் சந்தித்தேயிராத ஏரோதுவை நடுங்கச் செய்தது. தூய ஆவியின் நிறைவைப் பெற்ற மனிதனின் செல்வாக்கை நாம் ஒருபோதும் குறைவாக மதிப்பிடக் கூடாது!

9:10 அப்போஸ்தலர் திரும்பிவந்து, தாங்கள் ஆற்றிய பணிகளால் விளைந்த பயன்களைக் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவிடம் நேரடியாகக் கூறினார்கள். எல்லாக் கிறிஸ்தவ ஊழியர்களும் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நல்லதொரு கோட்பாடாக இது விளங்குகிறது எனலாம். தாங்கள் ஆற்றும் ஊழியத்தைக் குறித்துச் சிலர் பறைசாற்றும்போது பொறாமையும் பிரிவினையும் உண்டாகின்றன. “வெற்றிகளைக் கணக்கிட்டுப் புள்ளி விவரங்களில் பேரார்வம் காட்டுவது சுயத்தை மையமாகக் கொண்டதும், மாம்சத்திற்குரியதுமாகும். அது ஆவிக்குரியதன்று” என்று திருவாளர் G. கேம்பெல் மோர்கன் கருத்துரை வழங்கியுள்ளார். **பெத்சாயிதாவிற்கு** அருகில் இருந்த **வனாந்தரமான ஓரிடத்திற்குத்** தமது சீடர்களை நமது கர்த்தர் அழைத்துச் சென்றார். (பெத்சாயிதா என்னும் பெயர் மீன் பிடிக்கும் வீடு என்று பொருள்படும்.) அக்காலத்தில் கலிலேயாக் கடலின் கீழ்திசையில் ஒரு ஊரும், மேல்திசையில் ஒரு ஊரும் பெத்சாயிதா என்ற பெயரைக் கொண்டிருந்தன. அதனுடைய சரியான இடம் எதுவென்று தற்பொழுது தெரியவில்லை.

9:11 கொஞ்சகாலம் அமைதியாக ஓய்வெடுக்கலாம் என்ற எண்ணம் விரைவில் சிதறடிக்கப்பட்டது. வெகு விரைவில் பெருங்கூட்டம் அங்கே கூடியது. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து எல்லாரும் அணுகுவதற்கு எப்பொழுதும் இடங்கொடுத்தார். இதனைத் தொல்லையளிக்கும் இடையூறாக அவர் கருதவில்லை. ஆசிர்வதிக்க நேரமற்றவராக அவர் இருந்ததில்லை. “**அவர் அவர்களை ஏற்றுக்கொண்டு**” (வரவேற்று) என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் **தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக் குறித்து** அவர்களுக்கு அவர் போதித்தார். தேவையுள்ள மனிதர்களுக்கு அவர் உடல் நலத்தைக் கொடுத்தார்.

கீ. ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளித்தல் [9:12-17]

9:12 மாலை மயங்கிய வேளையில் பன்னிருவரும் அமைதியிழந்தனர். திரளான மக்கள் கூட்டத்திற்கு உணவு வேண்டும்! அந்தச் சூழ்நிலையில் எங்கே உணவு கிடைக்கும். ஆகவே **ஐனங்களை அனுப்பிவிடும்படி** கர்த்தரைக் கேட்டுக் கொண்டனர். எவ்வளவாய் நமது இருதயத்திற்கு ஒத்தவர்களாகச் சீடர்கள் இருந்தனர்! நம்மைக் குறித்தே நாம் கருத்துடையவராக இருக்கிறோம். “நான் உம்மிடத்தில் வருவதற்குக் கட்டளையிடும்” என்றுரைத்த பேதுருவைப்போல நாம்

இருக்கிறோம். மற்றவர்களைக் குறித்தோ, “அவர்களை அனுப்பிவிடும்” என்று மிக எளிதாய்ச் சொல்லிவிடுகிறோம்.

9:13 சுற்றியிருக்கும் சிற்றூர்களுக்கு மக்கள் சென்று தங்களுக்குத் தேவையான உணவைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி இயேசுகிறிஸ்து அவர்களை அனுப்பிவிடவில்லை. வெளியே பல இடங்களுக்குச் சென்று மக்களுக்குப் பணியாற்றச் சீடர்கள் சென்றது ஏன்? ஆனால் தங்களிடம் வந்த மக்களை அவர்கள் புறக்கணிப்பது ஏன்? அப்பெரும் கூட்டத்திற்குச் சீடர்கள் உணவளிக்க வேண்டும். தங்களிடம் ஐந்து அப்பங்களும் இரண்டு மீன்களும் தவிர வேறொன்றும் இல்லை யென்று எதிர்த்து நின்ற சீடர்கள், அதனோடு கர்த்தரிடத்திலிருந்து மொண்டுள்ள அளவிடக்கூடா ஊற்று உண்டென்பதை மறந்து விட்டனர்.

9:14-17 ஐயாயிரம் ஆண்மக்களையும் பெண்டிரையும் சிறுபிள்ளைகளையும் அமரும்படி அவர் கூறினார். பின்னர் நன்றி செலுத்தி அப்பத்தைப் பிட்டுத் தமது சீடர்களிடம் கொடுத்துக் கொண்டே இருந்தார். அவர்கள் அமர்ந்திருந்தோருக்குக் கொடுத்தவண்ணம் இருந்தனர். எல்லோரும் நிறைவடையும்படி உணவு அதிகமாக இருந்தது. உண்மையில் அனைவரும் உண்டு முடித்த பிறகு மீதியானது முதலில் இருந்ததைக் காட்டிலும் கூடுதலாக இருந்தது. எஞ்சியதைப் **பன்னிரண்டு கூடை** நிறைய எடுத்தார்கள். ஒவ்வொரு கூடையும் ஒவ்வொரு சீடருடையது. இந்த அற்புதச் செயல் எவ்வாறு நிகழ்ந்தது என்பதைத் தங்களது அறிவாற்றலால் அற்புதங்களைப் பற்றி விளக்க முயன்றோர் பக்கங்களை நிரப்பிக் குழப்பமே அடைகின்றனர்.

இப்புலியெங்கும் நற்செய்தியைப் பரப்பவேண்டும் என்ற கட்டளையைப் பெற்ற சீடர்களுக்கு இந்நிகழ்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க அறிவுரைகள் நிறைந்துள்ளன. இழந்துபோன மனுக்குலத்தை ஐயாயிரம் என்னும் சொல் குறிக்கிறது. அந்த மனுக்குலத்தினர் தேவனுடைய அப்பம் இன்றி, பசியால் வாடுகின்றனர். தங்களிடம் இருப்பது கொஞ்சமே என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் பயன்ற கிறிஸ்தவர்களைச் சீடர்கள் பிரதிபலிக்கின்றனர். அவர்கள் தங்களிடம் உள்ளதைப் பகிர்ந்தளிக்க விருப்பமற்றவர்களாக இருக்கின்றனர். “நீங்களே அவர்களுக்குப் போஜனம் கொடுங்கள்” என்று கர்த்தர் கட்டளையிட்டார். இது கர்த்தர் கொடுத்த பெரிதான கட்டளையின்

எதிரொலி ஆகும். நம்மிடத்தில் இருப்பதை இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்தில் நாம் கொடுப்போமென்றால், ஆவிக்குரிய நிலையில் பசியோடு இருக்கும் திரளான மக்களுக்குக் கொடுக்கும்படி அதனைப் பெருகச்செய்ய அவரால் முடியும். எடுத்துக்காட்டாக வைரமோதிரம், காப்பீட்டுக் கழகச் சான்றிதழ்கள், விளையாட்டுச் சாதனங்கள், வங்கிச் சேமிப்புகள் ஆகியவற்றை நற்செய்தி இலக்கியங்களாக மாற்றுவோமாயின் ஆத்துமாக்களின் இரட்சிப்பிற்கு அது வழிவகுக்கும். அப்பொழுது அவர்கள் நித்தியகாலமாக தேவ ஆட்டுக்குட்டியைத் தொழுதுகொள்கிறவர்களாக மாறுவார்கள்.

தங்களையும் தங்களுடைய உடைமைகள் யாவற்றையும் கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்துவிடம் ஒப்படைப்பார்கள் எனில், இத்தலைமுறையிலேயே நற்செய்தியை இவ்வுலகம் முழுமைக்கும் பரவச் செய்யமுடியும். ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளித்த நிகழ்ச்சி இப்பாடத்தை, தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டே இருக்கிறது.

கு. பேதுருவின் மாபெரும் அறிக்கை (9:18-22)

9:18 அற்புதமான முறையில் திரளான மக்களுக்கு உணவளித்த உடனே, பிலிப்பு செசரியா நகரத்தில் கிறிஸ்துவைக் குறித்து பேதுரு வெளிப்படுத்தின மாபெரும் அறிக்கையை நாம் காண்கிறோம். கர்த்தராகிய இயேசு தேவனுடைய கிறிஸ்து (அபிஷேகம் பெற்றவர்) என்னும் புகழ்ச்சிக்குரிய உண்மையை அறிந்துகொள்ளும் பொருட்டு சீடர்களின் கண்கள் திறந்தன. அப்பங்களாலும் மீன்களாலும் கிறிஸ்துவினால் செய்யப்பட்ட அற்புதச் செயலே இதற்குக் காரணமா? இரட்சகர் பன்னிருவருக்கு அளித்த போதனையில் பிலிப்பு செசரியாவில் நடந்த இந்த நிகழ்ச்சியே மாபெரும் திருப்பு முனையாக இருந்தது என்று பொதுவாக ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது. இதுகாறும் தாம் யார் என்பதையும், அவர்களிடத்திலும் அவர்கள் மூலமாகவும், தம்மால் என்ன செய்ய முடியும் என்பதையும் அவர்கள் அறிந்து போற்றும் வண்ணம், பொறுமையோடு அவர்களை வழிநடத்திக்கொண்டு வந்தார். இப்பொழுதோ அவர் அவ்விவக்கை அடைந்துவிட்டார். இதுமுதல் அவர் சிலுவையை நோக்கி உறுதியோடு செல்ல இயலும். இயேசு தனித்து ஜெபம் பண்ணினார். அவர் தமது சீடர்களோடு சேர்ந்து ஜெபம் செய்தார். அவர்கள் உடன் இருக்கையில் அவர் ஜெபம் செய்தார். அவர்கள் எவ்வாறு ஜெபிக்க வேண்டும் என்று கற்றுத் தந்

தார். ஆனால் அவருடைய ஜெப வாழ்க்கையோ அவர்களிலிருந்து வேறுபட்டதாய் இருந்தது. அவ்வாறு அவர் ஒருமுறை ஜெபவேளையை முடித்த பிறகு, ஜனங்கள் தம்மை யார் என்று சொல்லு கிறார்கள் என்று சீடர்களிடம் வினவினார்.

9:19,20 அவரைக் குறித்து பல்வேறு கருத்து கள் நிலவியதை அவர்கள் தெரிவித்தனர். சிலர் **யோவான் ஸ்நானகன்** என்றும், சிலர் **எலியா** என்றும், வேறுசிலர் பூர்வகாலத்து **தீர்க்கதரிசி களில் ஒருவர்** உயிர்த்தெழுந்தார் என்றும் கருது வதாக அவர்கள் உரைத்தனர். அதே கேள்வியை அவர் தமது சீடர்களிடம் கேட்டபொழுது அவர் **தேவனுடைய கிறிஸ்து** (அல்லது மேசியா) என்று **பேதுரு** மிகவும் உறுதிபட அறிக்கையிட்டார்.

பிலிப்பு செசரியாவில் நடந்த இந்த நிகழ்ச்சி யைக் குறித்து ஜேம்ஸ் ஸ்டுவார்ட் என்பார் வழங்கி யுள்ள விளக்கவுரை மிக அருமையாக உள்ளது. அந்த நீண்ட உரையை அவ்வாறே நாம் மேற் கோளிட்டிருக்கிறோம்:

யாரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லாமல், “ஜனங் கள் என்னை யார் என்று சொல்லுகிறார்கள்?” என்ற கேள்வியோடு அவர் தமது பேச்சைத் தொடங்கினார். அதற்குப் பதிலுரைப்பது கடின மானது அன்று. எல்லாத் திசைகளிலும் இயேசு வைப்பற்றி மனிதர்கள் பேசிக்கொண்டு இருந் தனர். பன்னிரண்டு விதமான கருத்துக்கள் நிலவின. எல்லாவிதமான வதந்திகளும் கருத்துகளும் உலவின. எல்லாருடைய நாவி லும் அவருடைய பெயரே ஒலித்தது. இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றி மனிதர்கள் பேசியது மட்டுமின்றி, அவரைக் குறித்து மேன்மையாக அவர்கள் பேசினார்கள். இறந்துபோன யோவான் ஸ்நானகன் உயிரோடு எழுந்துவிட்ட தாகச் சிலர் நினைத்தனர். வேறு சிலர் தங்க ளுக்கு அவர் எலியாவை நினைவுபடுத்துவ தாகக் கூறினர். மற்றும் சிலர் அவர் எரேமியா வாகவோ வேறு ஒரு தீர்க்கதரிசியாகவோ இருக்கக்கூடும் என்று எண்ணினார்கள். அவர் யார் என்பதில் பல்வேறு கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தபோதும், அவர் யாரோ ஒரு பெரிய மனிதர் என்பதில் கருத்தொற்றுமை உடைய வராக இருந்தனர். மிகப்பெரிய தலைவர்களாக இருந்தவர்களுக்குள் அவருக்கும் ஒரு சிறப் பிடம் கொடுக்கப்பட்டது.

இங்கே வரலாறு மீண்டும் திரும்புகிறது என் பதைக் குறிப்பிடுவது தகுதியானது. மீண்டும்

அவருடைய பெயர் ஒவ்வொருவருடைய நாவி லும் ஒலிக்கிறது. கிறிஸ்தவ சபைகளில் மட்டு மின்றி அதற்கு அப்பாலும் அவரைக்குறித்து மனிதர்கள் விவாதிக்கின்றனர். அவரைப் பற்றிய கருத்துக்கள் பல்வேறுபட்டவையாக உள்ளன. பாப்பினி அவரைக் காணும்போது கவிஞரைக் காண்கிறார், புரூஸ் பார்ட்டன் ஒரு செயல்வீரரைக் காண்கிறார். மிட்ல்டன் முர்ரி அவரைத் தவமுனிவராகக் காண்கிறார். பழங் கிறிஸ்துவக் கருத்துக்களை அறியாத பலர் அவரைப் பரிசுத்தவான்களுக்கு ஒப்பற்ற எடுத் துக்காட்டாகவும், எக்காலத்திலும் வாழ்ந்த அற நெறியாளர்களின் தலைவராகவும் போற்றிப் புகழ ஆயத்தமாயுள்ளனர். “இந்நாட்களிலும், கிறிஸ்துவின் அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்கு ஒருவன் செய்கிற பெரும் முயற்சியைக் காட்டிலும், கொள்கையளவிலான நற்பண்பு களின் அடையாளம் அவரே என்பதை ஒரு அவிசுவாசி கண்டுணர்வது கடினம்” என்று திருவாளர் ஜான் ஸ்டுவார்ட் மில் கூறியுள்ளார். அவர் வாழ்ந்த நாட்களில் வாழ்ந்தவர்கள் அவரை யோவான், எலியா, எரேமியா ஆகியோரோடு ஒப்பிட்டுப் பேசினார்கள். அது போலவே இந்நாட்களிலும், சமயத் தலைவர் களிலும் பரிசுத்தவான்களிலும் கிறிஸ்து தலையாய இடத்தை வகிக்கிறார் என்றே மனிதர்கள் கருதுகின்றனர்.

ஆனால் இயேசு கிறிஸ்துவோ அவ்வாறான அங்கீகரிப்பில் மனநிறைவு அடைபவர் அல்லர். அவரை யோவான், எலியா, எரேமியா என் றெல்லாம் மனிதர்கள் கூறுகின்றனர். அவ் வாறு அவர்களில் ஒருவராகவே மனிதர்கள் கருதுகின்றனர் என்பதே அதன் பொருளாகும். அவருக்கு முன்பும் அவருடைய காலத்தும் வாழ்ந்த மனிதர்களுடைய வரிசையில் அவரே முதன்மையானவர் என்று சொல்லுமிடத்து, அவருக்குச் சமமானவர்களில் அவர் முதன்மை யானவர் என்பதே அதன்பொருளாகும். ஆயின், புதிய ஏற்பாட்டில் நாம் காணும் கிறிஸ்து அந்த நிலையைத் தமதுரிமையாகக் கோரவில்லை. கிறிஸ்துவின் உரிமை பாராட்டலை மனிதர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளலாம், அல்லது ஏற்றுக்கொள் ளாமலும் போகலாம். ஆனால் அந்த உரிமை பாராட்டலைப் பொருத்தமட்டில் எவ்விதக் குழப் பமும் ஐயமும் இல்லை. அவரது உரிமை பாராட்டலின் உண்மை யாதெனில், அவருக்கு

முன்பு அவரைப்போல இருந்தவர் எவருமில்லை, அவருக்கு இணையானவர் எவருமில்லை, அவரே ஈடு இணையற்றவர், தனித்தன்மை வாய்ந்தவர் ஆவார் என்பதே எடுத்துக் காட்டு மத்தேயு 10:37; 11:27; 24:35; யோவா. 10:30; 14:6).²⁷

9:21,22 வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க பேதுருவின் அறிக்கையைத் தொடர்ந்து, அதைக் குறித்து ஒரு வரிடமும் சொல்லக்கூடாதென்று கர்த்தர் கட்டளையிட்டார். அவர் சிலுவைக்குச் செல்லும் பாதையை எதுவும் தடைசெய்யக் கூடாது. உடனடியாக தாம் எதிர்கொள்ளப்போகிற சம்பவங்களைக் குறித்து இரட்சகர் அவர்களிடம் கூறினார். அவர் பல பாடுகள் பட வேண்டும், இஸ்ரவேலின் சமயத் தலைவர்களால் அவர் புறக்கணிக்கப்பட வேண்டும், கொல்லப்பட வேண்டும், மூன்றாம் நாளில் உயிரோடு எழுந்திருக்க வேண்டும். இஃது திகிலூட்டும் அறிவிப்பாகும். இப்புவி யினில் பாவம் அற்றவராகவும், நீதியுள்ளவராகவும் வாழ்ந்த ஒரே மனிதராலே இச்சொற்கள் பேசப்பட்டன என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. இஸ்ரவேலின் மெய்யான மேசியாவால் இவை பேசப்பட்டன. மாம்சமாக வெளிப்பட்ட தேவனுடைய சொற்களே இவை. தேவனுடைய சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து, அதனை நிறைவேற்றி, பூரணராக அவர் வாழ்ந்த வாழ்க்கையானது, பாடுகள் நிறைந்ததும், பிறரால் புறக்கணிக்கப்பட்டதும் ஏதோ ஒருவகையில் மரணம் அடைவதும், பின்னர் மரணத்தைக் காணாமல் என்றென்றும் வாழ உயிர்த்தெழுவுவதாகும் என்று அவருடைய சொற்கள் நமக்கு வெளிப்படுத்துகின்றன. அந்த வாழ்க்கை பிறருக்காக பாணபலியாக ஊற்றப்பட்ட வாழ்க்கையாகும்.

பெரும்பாலோர் மேசியாவின் செயலாக்கத்தைக் குறித்துக் கொண்டிருக்கும் கருத்திற்கு இது முற்றிலும் எதிர்மாறானதாக இருக்கிறது. எதிரிகளைப் பந்தாடி நிர்மூலமாக்க வல்ல தலைவரையே மனிதர்கள் எதிர்நோக்கியிருந்தனர். கர்த்தருடைய சொற்கள் சீடர்களுக்குப் பெரும் அதிர்ச்சியைத் தந்தன. ஆயினும் அவர்கள் அறிக்கை செய்ததுபோல, இயேசு தேவனுடைய கிறிஸ்துவாக இருந்தால் அவர்கள் உற்சாகம் குன்றவோ, மயங்கவோ தேவையில்லை. அவர் தேவனால் அபிஷேகம் பெற்றவராயின், அவருடைய நோக்கம் ஒருக்காலும் தோல்வி அடைவதில்லை. அவருக்கோ, அவர்களுக்கோ எது நடந்தாலும் அவர்கள் வெற்றியே அடைவார்கள்.

வெற்றியும், நியாயம் நிலை நாட்டப்படுதலும் தவிர்க்க இயலாதவையாம்.

கூ. சிலுவையை எடுத்து அவரைப் பின்பற்றுவதற்கான அழைப்பு (9:23-27)

9:23 தமது எதிர்காலத்தைப் பற்றிய குறிப்புகளைச் சுருக்கமாகக் கூறியபிறகு, கர்த்தர் தம்மைப் பின்பற்றும்படி சீடர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தார். தங்களையே அவர்கள் வெறுத்து, தங்களுடைய சிலுவையை எடுத்துச் செல்வதே இதன் பொருளாகும். திட்டமிடுவதற்கும் தெரிந்து கொள்வதற்கும் ஒருவர் தனது உரிமையை மனப்பூர்வமாக விட்டுக்கொடுத்து, வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு கூறிலும் அவருடைய கர்த்தரது வத்தை ஏற்றுக்கொள்வதே தன்னைத் தான் வெறுத்தல் ஆகும். அவர் வாழ்ந்தது போன்ற வாழ்க்கையை மனமுவந்து ஏற்றுக்கொள்ளுதல் சிலுவையை எடுத்துக்கொள்ளுதலாகும். அதனுள் அடங்குபவன்:

- அன்புகூருவோரிடமிருந்து வரும் எதிர்ப்பு.
- உலகம் தரும் நிந்தனை.
- குடும்பத்தையும், வீட்டையும், நிலங்களையும், வாழ்வின் வசதிகளையும் துறத்தல்.
- தேவனை முற்றிலும் சார்ந்திருத்தல்.
- தூய ஆவியானவரின் வழிநடத்துதலுக்குக் கீழ்ப்படிதல்.
- மக்கள் விரும்பாத செய்தியை விளம்புதல்.
- தனிமையென்னும் பாதையைத் தெரிந்து கொள்ளுதல்.
- சமய நிறுவனத் தலைவர்களின் திட்டமிடப்பட்ட தாக்குதல்கள்.
- நீதியின் நிமித்தம் பாடுகள் அனுபவித்தல்.
- பழி தூற்றுதலும் அவமானமும்.
- பிறருக்காகத் தனது வாழ்வை ஊற்றுதல்.
- சுயத்திற்கும் உலகத்திற்கும் மரித்த நிலைமை.

ஆயினும், இவையாவும் உண்மையில் வாழ்வாங்கு வாழும் வாழ்க்கையில் நிச்சயமாய்க் காணப்படும் அனுபவங்கள் ஆகும்! நாம் உயிரோடு இருப்பதற்குரிய நோக்கத்தைக் கண்டறிதலும் இதனுடைய பொருளாகும். மேலும் நித்திய பலன்களைப் பெறுதலும் இதன் பொருளாகும். சிலுவையைச் சுமக்கும் வாழ்வின் பின்னடைவு கொள்ளுதல் நமது இயல்பாக இருக்கிறது.

ஆனால் அதுவே நம்மைக் குறித்த தேவனுடைய சித்தம் என்று ஒப்புக்கொள்வதற்கு நம்முடைய உள்ளங்கள் தயங்குகின்றன. எனினும், “**ஒருவன் என் பின்னே வரவிரும்பினால்**” என்னும் கிறிஸ்துவின் சொற்கள், இவ்வாழ்வின்னன்று ஒரு வருக்கும் விதிவிலக்கு இல்லை. எவரையும் விலக்கிவைக்கவும் இல்லை, என்பதைத் தெளிவு படுத்துகிறது.

9:24 தன்னலம், அகமகிழ்வு, வழக்கமான செயல்கள், அற்பமான ஈடுபாடுகள் ஆகியவற்றால் நமது வாழ்வின்னை **இரட்சிக்க** விரும்புகிறோம். நாம் தற்காலத்துக்காக வாழ்கிறவர்களாக இருக்கிறோம். சில ஆண்டுகள் மாயமான பாதுகாப்பை நாடி நமது சீரிய ஆற்றல்களை இவ்வுலகிற்கு விற்றுவிடுகிறோம். மேலும் வசதிகளிலும் ஆடம் பரங்களிலும், கடினமற்ற வாழ்க்கை முறைகளிலும் நாம் குளிர்காய விரும்புகிறோம். இதன் விளைவாக நாம் இன்பத்தைப் பெருக்கிக்கொள்கிறோம், சரீர நாட்டங்களை நிறைவு செய்து கொள்கிறோம். ஆயினும் இத்தகைய செயல்களினாலேயே நமது வாழ்வை **இழந்து** விடுகிறோம். அதாவது வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கத்தையும் நம்மோடு உடன் இருக்க வேண்டிய அளவற்ற ஆவிக்குரிய இன்பத்தையும் இழந்துவிடுகிறோம். இதற்கு மாறாக, இரட்சகரின் திருநோக்கத்தின் பொருட்டு நம்முடைய வாழ்வை நாம் இழக்க நேரிடலாம். நம்முடைய தன்னலமிக்க இலட்சியங்களைக் காற்றில் பறக்கவிட்டவர்களாக, முதலாவது தேவனுடைய ராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடி, எவ்வித ஒளிவும் மறைவும் இன்றி முழுமையாக நம்மை அவருக்கு ஒப்புவிக்கும்போது நம்மைக் காணும் மனிதர்கள் மதியற்றவர் என்று கூறுவர். ஆயின் இத்தகைய தன்னலம் துறந்த வாழ்வே மெய்யான வாழ்வாகும். இவ்வகையான வாழ்வில் களிப்பும், கவலையற்ற தூய நிலையும், உள்ளார்ந்த மன நிறைவும் மிளிர்ந்து விளங்கும். இதனை விளக்கிக் கூறுவது அரிதான செயலன்றோ!

9:25 இரட்சகர் தமது மாணாக்கருடன் உரையாடிக் கொண்டிருந்த வேளையில், முற்றிலும் ஒப்புவித்தலுக்கு வலிமைமிக்க தடையாக செல்வத்தின் மீதான பற்று விளங்குகிறது என்பதை உணர்ந்தார். ஆகவே, “**நீங்கள் உலகம் முழுவதிலுமுள்ள** பொன்னையும் வெள்ளியையும் சேர்த்து வைத்தாலும், எல்லாக் கட்டிடங்களையும் வீடுகளையும் வயல்களையும் வாங்கினாலும், பங்குச் சந்தையில் அனைத்துப் பங்குகளை

யும் வாங்கினாலும், அதாவது உலகத்தில் விலைமதிக்கத்தக்க அனைத்துப் பொருட்களையும் உங்களுடைய பெருமுயற்சியின் காரணமாகச் சொந்தமாக அடைந்தும், வாழ்வின் மெய்யான நோக்கத்தை நீங்கள் தவறவிடுவீர்களெனில் அதனால் என்ன நன்மை உண்டாகும்? இவையாவும் கொஞ்சக் காலத்திற்கே உங்களுடைய உடைமைப் பொருளாக இருக்கும். பின்னர் அவற்றை உலகத்தில் விடுத்து என்றென்றைக்குமாகப் பிரிந்துசெல்ல வேண்டும். மண்ணினால் செய்யப்பட்ட பொம்மைகளைக் கொஞ்சகால வாழ்க்கையில் பெற்றனுபவிக்க, தன்னை விற்பது மதியீனமான பேரமாகும்” என்னும் பொருள்பட அவர் கூறினார்.

9:26 கிறிஸ்துவுக்கு நம்மை முற்றிலும் ஒப்புவிப்பதற்குத் தடையாக விளங்குவதன் வேறொரு காரணம் யாதெனில், அவமானம் உண்டாகுமே என்னும் அச்சமாகும். தன்னுடைய படைப்பாளரைக் குறித்து படைப்பும், தனது இரட்சகரைக் குறித்து பாவியும் **வெட்கப்படுதல்** பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாததாகும். எனினும் அக்குற்றத்திற்கு உள்ளாகாமல் நம்மில் எவரேனும் உள்ளரோ? அவ்வாறு வெட்கம் அடைவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று அறிந்த கர்த்தர் அதைக் குறித்து வன்மையாக எச்சரிக்கிறார். நாம் மந்தையோடு மந்தையாக வாழ்வதுபோல பெயரளவில் கிறிஸ்தவர் களாக வாழ்ந்து, அதன் மூலம் அவமானம் உண்டாவதைத் தவிர்ப்போமெனில், **மனிதகுமாரனும் தம்முடைய மகிமையோடும், பிதாவின் மகிமையோடும், பரிசுத்த தூதர்களின் மகிமையோடும்** வரும்போது நம்மைக்குறித்து வெட்கப்படுவார். அவருடைய இரண்டாவது வருகை மூன்றத்தனையான ஒளி பொருந்திய மகிமையாக விளங்கும் என்பதை கர்த்தர் இங்கே வலியுறுத்தியுள்ளார். அதுபோலவே இப்பொழுது அவரை மறுத்துரைப்போர் அவருடைய வருகையின் போது அடையவிருக்கிற அவமானத்தோடு ஒப்பிட்டுப்பார்ப்போமெனில், அவருக்காக இப்பொழுது நாம் அடைகிற அவமானமும் நிந்தையும் மிகவும் அற்பமானதாகக் காட்சியளிக்கும்.

9:27 அவருடைய மகிமையைப் பற்றிய குறிப்பு, தொடர்ந்து வரும் வசனங்களோடு தொடர்புடையதாக இருக்கிறது. அங்கே நிற்கும் அவருடைய சீடர்களில் சிலர் மரணம் அடையும் முன்னரே தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக் காண்பார்கள் என்று அவர் வரும்முன் உரைத்தார். அவருடைய சொற்கள், 28 முதல் 36 -ஆவது வசனம் வரை சொல்லப்

பட்டிருக்கும் மறுரூப மலைகாட்சியில் நிறைவேறின. பேதுரு, யாக்கோபு மற்றும் யோவான் ஆகியோரே அந்தச் சீடர்கள். இப்புவிவில் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து நிறுவப்போகும் அரசின் முன்னோட்டமாக மறுரூபமலைக் காட்சி விளங்கியது. பேதுரு இதனைத் தமது இரண்டாம் நிருபத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு எழுதுகிறார்: “நாங்கள் தந்திரமான கட்டுக்கதைகளைப் பின்பற்றினவர்களாக அல்ல, அவருடைய மகத்துவத்தைக் கண்ணாரக் கண்டவர்களாகவே நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் வல்லமையையும் வருகையையும் உங்களுக்கு அறிவித்தோம். இவர் என்னுடைய நேசகுமாரன், இவரிடத்தில் பிரியமாயிருக்கிறேன் என்று சொல்லுகிற சத்தம் உன்னதமான மகிமையிலிருந்து அவருக்கு உண்டாகி, பிதாவாகிய தேவனால் அவர் கனத்தையும் மகிமையையும் பெற்றபோது, அவரோடே கூட நாங்கள் பரிசுத்த பருவத்திலிருக்கையில், வானத்திலிருந்து பிறந்த அந்தச் சத்தத்தைக் கேட்டோம்” (2 பேதுரு 1:16-18).

இந்தப் பகுதியில் கர்த்தருடைய போதனை தொடர்ச்சியாக வழங்கப்படுகிறதைக் கவனிக்கவும். கூடியவிரைவில் நடக்கப்போகிற மறுக்கப்படுதல், பாடுபடுதல், மரணம் ஆகியவற்றைப்பற்றி சற்று முன்னர்தான் அவர் உரைத்தார். மேலும் தன்னைத் தான் வெறுத்து, பாடுகள்பட்டு, தியாகமுள்ள வாழ்க்கையை வாழும்படியாக அவர் தமது சீடர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தார். இப்பொழுதோ, “என்னோடு நீங்கள் பாடுபட்டால், என்னோடு ஆளுகையும் செய்வீர்கள். சிலுவைக்கு அப்புறம் புகழ்ச்சி விளங்கும். என்னவிலையைச் செலுத்துகிறீர்களோ அதனினும் பன்மடங்கு பிரதிபலன் பெறுவீர்கள் என்பதை மட்டும் நீங்கள் நினைவுகூருங்கள்!” என்னும் பொருள்படப் பேசினார்.

6க. மனிதகுமாரன் மறுரூபமடைதல் [9:28-36]

9:28,29 அதன் பின்னர் எட்டுநாளான பின்பு, இயேசு கிறிஸ்து பேதுருவையும் யோவானையும் யாக்கோபையும் கூட்டிக்கொண்டு ஜெபம் பண்ணுவதற்கு ஒரு மலையின்மேல் ஏறினார். இது எந்த மலை என்று தெரியவில்லை. உயரமானதும் பனிபோர்த்தப்பட்டதுமான எர்மோன் மலையாக இது இருக்கக் கூடும். கர்த்தர் ஜெபத்துக் கொண்டிருந்தபோது அவருடைய புறத்தோற்றம் மாற்றம் அடையத் தொடங்கியது. ஜெபம் ஒரு மனிதனுடைய முகத்தோற்றத்தை மாற்றக் கூடியதாக இருக்கிறது என்னும் கவர்ச்சி

மிக்க உண்மையை நாம் இங்கு கற்கிறோம். **அவருடைய முகம்** சுடரொளி வீசும் தன்மையுடையதாகப் பிரகாசித்தது. **அவருடைய வஸ்திரம்** பளிச்சிடும் மின்னலைப் போன்று வெண்மையாயிற்று. நாம் முன்னர் குறிப்பிட்டதுபோன்று, அவர் தமது அரசை நிறுவ வரும்போது எத்தகைய மகிமையுடையவராக விளங்குவார் என்பதை இது சித்திரமாக வரைந்து காட்டுகிறது. அவர் இவ்வுலகில் இருந்தபோது அவருடைய சரீரமாகிய மாம்சத்தில் அவருடைய மகிமை சாதாரணமாகத் திரையிடப்பட்டிருந்தது. அவர் அடிமையைப் போன்று தாழ்மையை அணிந்தவராக இங்கு இருந்தார். ஆயின் ஆயிரமாண்டு ஆட்சிக் காலத்தில் அவருடைய மகிமை முழுவதுமாக வெளிப்படும். அவர் தமது மகிமையோடும் மாட்சியோடும் விளங்குவதை அனைவரும் காண்பார்கள்.

பேராசிரியர் W.H. ரோஜர்ஸ் இதனை அழகுற வழங்குகிறார்:

நிறுவப்பட இருக்கும் அரசு வெளிப்படும்போது எத்தகைய சிறப்புகளைக் கொண்டிருக்கும் என்பதைக் குறுகிய வடிவிலில் காட்டுவதாகவே மறுரூப மலைக் காட்சி விளங்குகிறது. அங்கே நம்முடைய கர்த்தர் மகிமையை அணிந்தவராக இருப்பதைக் காண்கிறோமேயொழிய தாழ்மையின் கந்தையை அணிந்தவராக நாம் காண்கிறதில்லை. மரணத்தின் ஊடாக நுழைந்து இறையரசிற்குள் செல்லும் மறுபிறப்பு அடைந்த தூயர்களின் பிரதிநிதியாக மோசே அங்கு மகிமையடைந்த நிலையில் இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். மறுரூபத்தைப் பெற்று இறையரசிற்குள் உட்புகும் மீட்கப்பட்டோருடைய பிரதிநிதியாக எலியா மகிமையை அணிந்தவராக அங்கே இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். அங்கே மூன்று சீடர்களும் இருக்கின்றனர். அவர்கள் மகிமையடையவில்லை. பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் ஆகிய அந்தச் சீடர்கள் ஆயிரமாண்டு ஆட்சியின் காலத்தில் சரீரத்தில் வாழும் இஸ்ரவேல் மக்களின் பிரதிநிதிகள் ஆவர். மேலும் தீரளான மக்கள் கூட்டம் மலையடி வாரத்தில் இருந்தனர். இறையரசு நிறுவப்பட்ட பிறகு அங்கு அழைத்து வரப்படும் புறஇன மக்களுக்கு அவர்கள் பிரதிநிதிகளாக விளங்குகின்றனர்.²⁸

9:30,31 இயேசு கிறிஸ்து எருசலேமில் நிறைவேற்றப்போகிற அவருடைய மரணத்தைக் குறித்து மோசேயும் எலியாவும் அவருடன் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். (மரணம் என்னும் சொல்

புறப்படுதல் என்னும் பொருளை உடையது.) இங்கே அவருடைய மரணம் நிறைவேற்றப்படும் நிகழ்ச்சியாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைக் கவனிக்கவும். மேலும் மரணம் ஒரு புறப்படுதலே ஆகும் என்பதையும், உளவாம் தன்மையை (தொடர்ந்து நிலைத்திருக்கும் தன்மை) இழந்துபோகுதல் அன்று என்பதையும் கவனியுங்கள். ஓரிடத்திலிருந்து வேறொரு இடத்திற்குச் செல்லுதலே மரணமாகும்.

9:32,33 மறுபு மலைக் காட்சி நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த வேளையில் சீடர்கள் நித்திரை மயக்கமாயிருந்தனர். பிஷப் ரைல் என்பார் இது குறித்துக் கூறுகிறார்:

மகிமையின் காட்சி நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த வேளையில் உறங்கிய அதே சீடர்கள் கெத் செமனே தோட்டத்தில் கர்த்தர் வேதனையை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த வேளையிலும் உறங்கினார்கள் என்பதைக் கவனியுங்கள். விண்ணுலகம் ஏகுவதற்கு முன்னர் இரத்தமும் மாம்சமும் மாற்றம் அடைய வேண்டியது அவசியம். நம்முடைய வலிமையற்ற சரீரங்கள், கிறிஸ்து சோதிக்கப்படுகின்ற வேளையில் அவரோடிருந்து கவனிக்க இயலாதவையாகவும், அவர் மகிமையடைகின்ற வேளையில் விழித்திருக்க இயலாதவையாகவும் உள்ளன. நாம் விண்ணுலகை அனுபவிப்பதற்கு முன்பு நமது உடற்கூறுகள் பெருமளவில் மாற்றம் அடைய வேண்டும்.²⁹

ஆகிலும் அவர்கள் விழித்துக் கொண்ட போது, கிறிஸ்துவின் ஒளிபொருந்திய மகிமையை அவர்கள் கண்டனர். அந்த நிகழ்ச்சியின் புனிதத் தன்மையைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு **மூன்று கூடாரங்களை** அதாவது **ஒன்று** இயேசு கிறிஸ்துவுக்கும், **ஒன்று** மோசேக்கும், **ஒன்று** எலியாவுக்கும் எனக் கூடாரங்களைப் போட வேண்டுமென்று பேதுரு ஆலோசனை நல்கினார். ஆனால் அவருடைய ஆலோசனை அறிவை அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல் வைராக்கியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாயிருந்தது.

9:34-36 அப்பொழுது அவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்ட **மேகத்திலிருந்து,** தேவனுடைய சத்தம் ஒலித்தது. இயேசு அவருடைய நேசகுமாரன் என்றும், அவருக்கு **அவர்கள் செவிகொடுத்துக்** கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்றும் அவர் கூறினார். அந்தச் சத்தம் ஒலிக்கையில் மோசேயும் எலியாவும் அங்கிருந்து மறைந்து போயினர். **இயேசு ஒருவரே** அங்கே நின்றுகொண்டிருந்தார். அது

போலவே இறையரசிலும் காணப்படும். எல்லா வற்றிலும் இயேசு கிறிஸ்துவே முதன்மையான வராக விளங்குவார். அவருடைய மகிமையை எவரோடும் அவர் பகிர்ந்துகொள்ளமாட்டார்.

அவ்விடத்தை விட்டு பயபக்தியுடன் கூடிய ஆழ்ந்த உணர்வோடு கடந்து சென்ற சீடர்கள் அந்த நிகழ்ச்சியைக் குறித்து ஒருவரிடமும் கலந்துரையாடவில்லை.

கே. பிசாசு பிடித்திருந்த சிறுவன் குணமடைதல் [9:37-43]

9:37-39 மகிமை நிறைந்த மலையிலிருந்து இறங்கிவந்த இயேசு கிறிஸ்துவும் அவருடைய சீடர்களும், **மறுநாளில்** தேவைகள் நிறைந்த மனிதர்கள் இருந்த பள்ளத்தாக்கைச் சென்றடைந்தனர். ஆவிக்குரிய நிலையில் மேன்மையான இடத்தை அடையும் மனிதர்கள், அன்றாடக் கடின உழைப்பினாலும் களைப்பினாலும் தாழ்மையையும் அனுபவித்து தேவனால் சமநிலைப்படுத்தப்படுகின்றனர். இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு **எதிர்கொண்டுவந்த திரளான** மனிதர்களில் ஒருவன் மனக்கலக்கம் நிறைந்தவனாய்க் காணப்பட்டான். அசுத்த ஆவி பிடித்திருந்த அவனுடைய மகனுக்கு உதவிசெய்யும்படி அவன் அவரை வேண்டினான். அச்சிறுவன் அவனுடைய **ஒரே பிள்ளையாக** இருந்த காரணத்தினால், அவன் தன் தந்தையின் இருதயத்திற்குப் பிரியமானவனாயிருந்தான். பிசாசினால் அலைக்கழிக்கப்பட்டவனாகத் தனது மகனைக் காணும் தகப்பன் எவ்வளவாய் மன வேதனை அடைந்திருப்பான். எவ்வித எச்சரிப்பமின்றி வலிப்பு அச்சிறுவனைத் தாக்கக் கூடியதாக இருந்தது. அவ்வாறு தாக்கப்பட்டவுடன் அவன் சத்தமிட்டு அலறுவான், பின்னர் அவனுடைய வாயிலிருந்து **நுரைதளர்**ளும். இவ்வாறு அச்சமுடடக்கூடிய வகையில் அவனை அலைக்கழித்த பின்னரே அந்தப் பிசாசு அவனை விட்டு நீங்கும். மேலும் அச்சிறுவன் முற்றிலும் பலமிழந்து காணப்படுவான்.

9:40 முதலில் அந்தத் தகப்பன் உதவியை நாடி, **சீடர்களிடம்** சென்றான். ஆனால் அவர்களிடத்தில் பிசாசை விரட்டுவதற்கான வல்லமை இல்லை. சீடர்களால் அச்சிறுவனுக்கு உதவி செய்ய இயலாதது ஏன்? ஒருவேளை அவர்கள் இறைப்பணியைத் தங்களது தொழில் என்று எண்ணிவிட்டனர் போலும். இடைவிடாத ஆவிக் குரிய பயிற்சியின்றி ஆவியின் நிறைவினால் செய்யப்பட வேண்டிய ஊழியத்தைத் தங்களால் எளிதில் செய்துவிட முடியும் என்று அவர்கள்

நினைத்தனர் போலும். செயற்கரிய செயல் யாவும் தானாக நடந்துவிடும் என்று ஒருவேளை அவர்கள் அசட்டையாக இருந்திருக்கக்கூடும்.

9:41 நடந்த நிகழ்ச்சிகள் யாவற்றையும் கண்ணுற்ற கர்த்தராகிய இயேசுவுக்குத் துக்கம் மேலிட்டது. எவரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லாமல், “**விசுவாசமில்லாத மாறுபாடான சந்ததியே . . .**” என அவர் அழைத்தார். சீடரையோ, அங்கு குழுமியிருந்த மக்களையோ, அச்சிறுவனின் தகப்பனையோ, அனைவரையும் சேர்த்தோ அவர் இங்ஙனம் அழைத்திருக்கலாம். அளவற்ற ஆற்றலின் உறைவிடமாம் இயேசு கிறிஸ்து அங்கு இருந்தும், மனிதர்களின் தேவையைச் சந்திக்க அவரிடத்திலிருந்து அவ்வாற்றலை மொண்டு கொள்ளாமல் அவர்கள் யாவரும் வகையறியாது திகைத்தனர். **எதுவரைக்கும் அவர் அவர்களோடு இருந்து அவர்களைப் பொறுத்துக் கொண்டிருப்பார்?** பின்பு அவர் அத்தகப்பனை நோக்கி, “உன் மகனை இங்கே கொண்டுவா” என்றார்.

9:42,43 அச்சிறுவன் அவரை நெருங்கி வருகையில், பிசாசு அவனைப் பிடித்துக் கீழே தரையில் விழத்தள்ளி அலைக்கழித்தது. தீய ஆவியின் வல்லமை அங்கே வெளிப்பட்டதைக் கண்டு இயேசு கிறிஸ்து மனக்கலக்கம் அடையவில்லை; மனிதர்களுடைய அவிசுவாசம் அவரைத் தடைசெய்ததையொழிய பிசாசுகளின் வல்லமை அவருக்கு எவ்வித இடையூறையும் ஏற்படுத்தவில்லை. அவர் **அசுத்த ஆவியை அதட்டி, இளைஞனைக் குணமாக்கி, அவன் தகப்பனிடத்தில் அவனை ஒப்புக்கொடுத்தார்.** கூடியிருந்த மக்கள் யாவரும் **பிரமித்தார்கள்.** தேவன் ஓர் அற்புதத்தை நிகழ்த்தினார் என்று அவர்கள் அறிந்தனர். தேவனுடைய மகத்துவம் அந்த அற்புதச் செயலில் வெளிப்பட்டதை அவர்கள் கண்டுகளித்தனர்.

கை. தமது மரணத்தையும் உயிர்த்தெழுதலையும் குறித்து மனிதகுமாரன் முன்னுரைத்தல் [9:43-45]

9:43,44 தங்களுடைய குருவை அம்முழு நாடும் அரசராக ஏற்றுக்கொள்ளும்வரை அவர் அற்புதங்களைச் செய்துகொண்டேயிருப்பார் என்று சீடர்கள் நினைத்திருக்கக் கூடும். அவர்களது உள்ளங்களை ஆட்கொண்டிருந்த மருள் நீங்கும் பொருட்டு, **மனிதர்கள் கைகளில் மனித குமாரன் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட வேண்டும்.** அதாவது, அவர் கொல்லப்பட வேண்டும் என்பதை

அவர் தமது சீடர்களுக்கு மீண்டும் நினைவுறுத்தினார்.

9:45 இவ்வாறு முன்னுரைக்கப்பட்டதை அவர்களால் ஏன் **அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை?** மேசியா புகழ்பெற்ற நாயகனாக விளங்க வேண்டும் என்னும் எண்ணத்தில் அவர்கள் மூழ்கிப்போய்க் கிடந்தனர். அவருடைய மரணம், அவர்களுடைய நோக்கத்திற்குப் பெருந்தோல்வியாகிப் போய்விடும் என்றே அவர்கள் கருதினர். அவர்களுடைய சொந்தக் கருத்தின் மீது அந்த அளவிற்கு அவர்கள் நம்பிக்கை கொண்டிருந்ததால், அதற்கு மாறானக் கருத்தையும் அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. அவர்களிடத்திலிருந்து தேவன் உண்மையை மறைக்கவில்லை. உண்மையை நம்ப மறுத்த அவர்களுடைய சொந்தப் பிடிவாத குணமே அவர்களுடைய கண்களை மறைத்தது. அதைக் குறித்த விளக்கத்தைக் கேட்கவும் **அவர்கள் பயந்தார்கள்.** அவர்கள் பயப்படுவதற்குரிய காரணம் உறுதிப்பட்டுவிடுமோ என்ற எண்ணம் அவர்களைப் பேசவிடவில்லை!

கொ. இறையரசில் உண்மையான மேன்மை [9:46-48]

9:46 மகிமை நிறைந்த அரசு கூடிய விரைவில் நிறுவப்படும் என்று சீடர்கள் எதிர்பார்த்தது மட்டுமின்றி, அவ்வரசின் மேன்மையான பதவிகளைப் பிடிக்க வேண்டும் என்றும் அவர்கள் பேரார்வம் காட்டினர். தங்களுக்குள்ளாக **யார் பெரியவர்** என்ற வாக்குவாதம் ஏற்கனவே அவர்களுக்குள்ளாகத் தொடங்கிவிட்டது.

9:47,48 அவர்களுடைய உள்ளங்களை அலைக்கழித்துக் கொண்டிருந்த கேள்வி எது என்பதை அறிந்த இயேசு, **தமதருகே ஒரு சிறுபிள்ளையை நிறுத்தி, அச்சிறு பிள்ளையை அவருடைய நாமத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறவன் அவரையே ஏற்றுக்கொள்கிறவனாகக் கருதப்படுவான்** என்று விளக்கமளித்தார். சீடர்களுக்குள்ளாக யார் பெரியவராக இருப்பார் என்ற கேள்விக்கும், இச்செயலுக்கும் எவ்விதமான தொடர்பும் இருப்பதாக, இதனை மேலோட்டமாகக் காணுமிடத்து தோன்றவில்லை. சிறுபிள்ளைகளிடத்தில் அன்பு செலுத்தி அவர்களிடத்தில் அக்கறை கொள்வது, உதவியற்றவர்களையும் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களையும் குறித்துக் கவலைகொள்வது போன்ற செயல்களுக்கும் அக்கேள்விக்கும் தொடர்பு உள்ளது. இது தெளிவாகச் சொல்லப்படவில்லையெனினும் இத்தொடர்பை இங்கே

நாம் காணமுடியும். “உங்களெல்லாருக்குள் நாம் எவன் சிறியவனாயிருக்கிறானோ அவனை பெரியவனாயிருப்பான்” என்று இயேசு கிறிஸ்து உரைத்தபோது மேன்மையாகக் கருதப்படாதவர்களும், அற்பமானவர்களும், இழிவாய்க் கருதப்படுகிறவர்களும் மாகிய விசுவாசிகளோடு தொடர்பு கொள்ள தன்னைத் தாழ்த்துகிறவனையே அவர் குறிப்பிட்டார்.

மத்தேயு 18:4 - ஆம் வசனத்தில், சிறுபிள்ளையைப்போலத் தன்னைத் தாழ்த்துகிறவனை விண்ணுலக அரசில் பெரியவனாய் இருப்பான் என்று கர்த்தர் கூறியிருக்கிறார். இங்கே லூக்காவில், தேவனுடைய பிள்ளைகளில் மிகவும் தாழ்மையானவர்களாக இருப்போரோடு தங்களை இணைத்துக் கொள்கிற மனிதனுடைய மேன்மை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விரண்டு சூழ்நிலைகளிலும், இரட்சகர் எடுத்துக்கொண்ட தாழ்மையான இடமே, நாம் அணிந்துகொள்ள வேண்டிய அணிகலனாக விளங்குகிறது என்னும் பேருண்மை வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

கோ. பிரிவினை உணர்ச்சிக்கு மனிதகுமாரன் இடும் தடை [9:49,50]

9:49 சீடர்கள் தவிர்க்க வேண்டும் என்று சற்று முன்னர் இயேசு கிறிஸ்து வழங்கிய அறிவுரைக்கு, இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சி நல்லதோர் எடுத்துக்காட்டாகத் தோன்றுகிறது. இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே பிசாசுகளை ஒருவன் துரத்தியதைச் சீடர்கள் கண்டனர். அவன் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றி வராத காரணத்தினாலே அவனை அவர்கள் தடுத்தார்கள். கர்த்தருடைய பிள்ளையை அவருடைய நாமத்தினாலே அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றும் இதனைச் சொல்லலாம். அவர்கள் பிரிவினை உணர்ச்சியுடையவராயும் குறுகிய மனப்பான்மை கொண்டவராயும் இருந்தனர். ஒரு மனிதனிடத்திலிருந்து பிசாசு துரத்தப்பட்டதை அறிந்து அவர்கள் களிகூர்ந்திருக்க வேண்டும். தங்களைக் காட்டிலும் அதிகமான பிசாசுகளைத் துரத்துகிற மனிதனையோ, கூட்டத்தாரையோ அவர்கள் கண்டிருந்தால் அதற்காக பொறாமை கொண்டிருக்கக் கூடாது. ஆவிக்குரிய வல்லமையும் பெருமையும் தங்களுக்கே உரியது என்று எண்ணுகிற பிரிவினை மனப்பான்மை தங்களிடத்தில் இராதபடி ஒவ்வொரு சீடனும் தன்னைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

9:50 அதற்கு இயேசு, “தடுக்க வேண்டாம்; நமக்கு விரோதியாயிராதவன் நமது பட்சத்தி

லிருக்கிறான்” என்றார். இயேசு கிறிஸ்துவின் ஆள்தன்மை மற்றும் அவரது கிரியை ஆகியவை பற்றிய அடிப்படைக் கொள்கைகளை நாம் விட்டுக்கொடுக்கக் கூடாது. மனிதர்கள் கிறிஸ்துவின் பக்கம் இராவிடில், அவர்கள் அவருக்குப் பகை ருரே ஆவர். ஆயின் கிறிஸ்தவ ஊழியத்தைப் பொருத்தமட்டில், திருவாளர் A.L. வில்லியம்ஸ் கூறும் கருத்தாவது:

தங்களுடைய குழுவிற்கு அப்பால் இருப்போர் கிறிஸ்துவின் திருப்பெயரால் நற்செயல்களைச் செய்கிறபோது, அவருடைய இலட்சியம் அங்கே பொதுவான வகையில் நிறைவேறுகிறது என்பதை பேரார்வமிக்க கிறிஸ்தவர்கள் உய்த்துணர வேண்டும். . . நம்முடைய கர்த்தர் உரைத்த பதில் பெருந்தன்மையும், பரந்த நோக்கும் உடைய சத்தியமாகும். உலகிலுள்ள எந்தக் கிறிஸ்தவப் பிரிவினர்களாயினும், அவர்கள் எவ்வளவுதான் தூய்மையாக வாழ்ந்தாலும், அவருடைய நாமத்தினாலே உண்மையோடும் விசுவாசத்தோடும் தெய்வீக வல்லமையைச் செயல்படுத்தும் உரிமை, பிரிக்க இயலாத படி தங்களுக்கு மட்டுமே உரியது என்று சொல்ல முடியாது.³⁰

7. மனித குமாரனுக்கு எதிராக வலுவடைந்த பகைமை [9:51-11:54]

அ. மனித குமாரனை சமாரியா நிராகரித்தல் [9:51-56]

9:51 இயேசு கிறிஸ்து விண்ணுலகிற்கு ஏகு வதற்கான நாட்கள் நெருங்கிவிட்டன. இதனை அவர் நன்கு அறிவார். அதற்கிடையில் சிலுவை நின்றுகொண்டிருக்கிறது என்பதை நன்கு அறிந்த அவர், தமக்காக எருசலேமில் காத்துக் கொண்டிருந்த யாவற்றையும் சந்திக்கும்படி அந்நகரை நோக்கி உறுதியாக அடியெடுத்து வைத்தார்.

9:52,53 அவர் பயணம் மேற்கொண்ட பாதையில் இருந்த ஒரு சமாரியச் சிற்றூர் தேவ குமாரனுக்கு விருந்தோம்பல் செய்யவில்லை. அவர் எருசலேமுக்குச் செல்கிறார் என்பதை அவ்வூர் மக்கள் அறிந்திருந்தனர். அவர்களைப் பொருத்தமட்டில் அவரை வரவேற்காதிருப்பதற்கு இந்த ஒரு காரணமே போதுமானதாயிருந்தது. சமாரியர்களுக்கும் யூதர்களுக்கும் நீண்டநாள் பகைமை இருந்து வந்தது. அவர்களுடைய பிரிவினை உணர்ச்சி, மதவெறி, இன வேறுபாடு, குலப் பெருமை யாவும் மகிமையின் கர்த்தரை அவர்கள் வரவேற்க இடங்கொடுக்கவில்லை.

9:54-56 அவமானத்தைக் கண்ணுற்று கடுங் கோபம் கொண்ட யாக்கோபும் யோவானும் குற்றம் இழைத்தோரை அழிக்கும் பொருட்டு வானத்திலிருந்து அக்கினியை அழைக்கலாமா என்று வினவினர். உடனடியாக இயேசு கிறிஸ்து அவர்களை அதட்டினார். **மனிதருடைய ஜீவனை அழிக்கிறதற்கு அல்ல, இரட்சிக்கிறதற்கே** அவர் வந்தார். இது அநுக்கிரக ஆண்டேயொழிய தேவனுடைய கோபாக்கினையின் நாள் அன்று. கிருபையின் குணநலனையே அவர்கள் வெளிப்படுத்திக் காண்பிக்க வேண்டும். பழிவாங்குதல் அவர்களுக்குரியது அன்று.

ஆ. சீஷத்துவத்துக்கு உண்டாகும் தடைகள்
(9:57-62)

9:57 சீடராக ஆவதற்கு விருப்பம் கொண்டிருந்த மூன்று மனிதர்களை எடுத்துக்காட்டாகக் கொண்டு, முழுமனதோடு கூடிய சீஷத்துவத்துக்கு ஏற்படக்கூடிய மூன்று வகையான இடையூறுகளை இந்த வசனங்களில் காண்கிறோம். இயேசு கிறிஸ்துவை எங்கும் எல்லா இடங்களிலும் **பின்பற்ற**, முதல் மனிதன் ஆயத்தமாக இருந்தான். தன்னை அவர் அழைக்க வேண்டுமென்று அவன் காத்திருக்கவில்லை. முன்பின் யோசனையின்றி அவரைத் தொடர்ந்து செல்ல அவன் தீவிரமாயிருந்தான். அவன் தன்னம்பிக்கையும், தேவைக்கு அதிகமான ஆர்வமும், கொடுக்க வேண்டிய விலையைக் குறித்துப் பொருட்படுத்தாதவனாகவும் இருந்தான். அவன் கூறிய சொற்களின் பொருளை அவன் அறியவில்லை.

9:58 அவனுக்குக் கர்த்தர் உரைத்த விடை அவனுடைய வேண்டுகோலுக்கு தொடர்பற்றது போலத் தோன்றுகிறது. ஆயினும், உண்மையில் இரண்டிற்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கிறது. “என்னைப் பின்தொடர்ந்து வருவது என்பதன் பொருள் என்ன என்று உனக்குத் தெரியுமா? வாழ்வின் வசதிகளையும், சுகபோகங்களையும் துறப்பது என்பதே அதன் பொருளாகும். எனக்குச் சொந்தமானது என்று சொல்லும்படி எனக்கு வீடு இல்லை. இந்த பூமி எனக்கு இளைப்பாறுதலைத் தருவதில்லை. என்னைக் காட்டிலும் **நரிகளும் பறவைகளும்** இயற்கையின் வசதிகளையும், பாதுகாப்பையும் அதிகமாகக் கொண்டிருக்கின்றன. தவிர்க்க இயலாதவை என்று பெரும்பாலான மனிதர்கள் கருதுகிற யாவற்றையும் துறந்து என்னைப் பின்பற்ற நீ விரும்புகிறாயா?” என்னும் பொருள்பட **இயேசு** கிறிஸ்து அவனுக்கு விடைபகர்ந்தார். “**மனித குமார**

னுக்கோ தலைசாய்க்க இடமில்லை” என்று நாம் படிக்கும்போது அவர் மீது நாம் இரக்கம் கொள்வது இயற்கையே. “உங்களுடைய இரக்கம் அவருக்குத் தேவையில்லை. உலகத்தின் உயர்ந்த இடங்களுக்கு உங்களைக் கிறிஸ்து அழைக்கும்போது உங்களுடைய வீடு உங்களைப் பின்னிட்டு இழுக்குமென்றால் உங்களை நினைத்துதான் நீங்கள் இரக்கம் கொள்ள வேண்டும்” என்று விளக்கவுரையாளர் ஒருவர் கூறியுள்ளார். அந்த மனிதனைக் குறித்து அதற்குப்பின் எங்கும் நாம் கேள்விப்படவில்லை. தேவனுடைய குமாரனைப் பின்பற்றிச் செல்ல, தன்னுடைய சாதாரண வசதிகளை இழக்கவும் அவன் விருப்பமற்றவனாக இருந்தான் என்றே நாம் நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

9:59 தம்மைப் **பின்பற்றி** வரும்படி கிறிஸ்து விடுத்த அழைப்பை இரண்டாவது மனிதன் கேட்டான். அவரைப் பின்பற்றிச் செல்ல அவன் விருப்பம் உடையவனாக இருந்தபோதிலும், அவரைப் பின்பற்றிச் செல்வதற்கு **முன்பு** ஒன்றைச் செய்ய அவன் விரும்பினான். அவன் **போய்** அவனுடைய **தகப்பனை** அடக்கம் பண்ண வேண்டும். அதுவே அவனுடைய விருப்பமாயிருந்தது. “**ஆண்டவரே, முன்பு நான் போய்...**” என்று அவன் சொன்னதைக் கவனியுங்கள். “**ஆண்டவரே... நானே முதலாவது...**” என்றும் இதைக் கூறலாம். இயேசு கிறிஸ்துவை அவன் ஆண்டவரே என்று அழைத்த போதிலும், தன்னுடைய விருப்பங்களையும் ஆசைகளையும் முதல் இடத்தில் வைக்கிறான். “**ஆண்டவரே**” என்ற சொல்லும் “**முன்பு நான்**” என்ற சொற்றொடரும் ஒன்றுக்கொன்று முரணானவை. இரண்டில் ஒன்றையே நாம் தெரிந்தெடுக்க வேண்டும். அவனுடைய **தகப்பன்** ஏற்கனவே இறந்து போயிருக்கலாம், அல்லது தகப்பனுடைய மரணம் வரை அவன் தனது வீட்டில் காத்திருக்கத் திட்டமிட்டு இருக்கலாம், எதுவாயினும் ஒன்றே. கிறிஸ்துவின் அழைப்பிற்கும் மேலாக வேறொன்றிற்கு அவன் முதலிடம் கொடுக்க விரும்பினான். தன்னுடைய தகப்பன் இறந்து போயிருந்தாலும், இறக்கும் தறுவாயில் இருந்தாலும் அச்சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப மரியாதையுடன் அவன் நடந்துகொள்ள வேண்டியது முற்றிலும் சரியானதே. ஆனால் கிறிஸ்துவுக்குப் போட்டியாக எழும் எவருக்கும் அல்லது எதற்கும் நாம் இடம் கொடுப்போமென்றால் அது நமக்குப் பாவமாகவே அமையும். இந்த மனிதன் வேறொன்றைச் செய்ய வேண்டியதாயிருந்தது.

ஒருவேளை அது ஒரு அலுவலாகவோ தொழிலாகவோ இருக்கலாம். எவ்வித விதிவிலக்கும் இல்லாமல் முற்றிலும் ஒப்புவித்த சீஷத்துவ வாழ்க்கையிலிருந்து திசைமாறிச் செல்ல அது அவனைக் கவர்ந்துஇழுக்கிறது.

9:60 அவனுடைய இருமன நிலையை, தொடர்ந்து வரும் சொற்களால் கர்த்தர் கடிந்து கொண்டார், “**மரித்தோர் தங்கள் மரித்தோரை அடக்கம் பண்ணட்டும். நீ போய், தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக் குறித்துப் பிரசங்கி.**” ஆவிக் குரிய நிலையில் இறந்து போனவர்கள், சரீரத்தில் இறந்து போனவர்களை அடக்கம் செய்ய முடியும். ஆனால் அவர்களால் நற்செய்தியைப் பிரசங்கிக்க முடியாது. கிறிஸ்தவர்கள் செய்வது போலவே, சில செயல்களை அவிகவாசிகளாலும் செய்யமுடியும். அப்படிப்பட்ட வேலைகளுக்குச் சீடர்கள் முன்னுரிமை அளிக்கக் கூடாது. தன்னால் தவிர்க்க இயலா முக்கியத்துவம் வாய்ந்த செயல்களை நிறைவேற்றவே விசுவாசி கருத்துடைய வனாக இருக்க வேண்டும். அவை அவனுடைய கிறிஸ்தவ வாழ்வின் உன்னத நோக்கத்தை வலுப்படுத்துகிறவையாக இருக்க வேண்டும். கிறிஸ்துவின் இலட்சியத்தை நிறைவேற்றுவதே தன் வாழ்வின் முதன்மையான கடமையாக அவன் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

9:61 மூன்றாம் மனிதன் முதல் மனிதனைப் பிரதிபலிக்கிறவனாகத் தோன்றுகிறது. கிறிஸ்துவைப் **பின்பற்றிச்** செல்ல இவனும் தானாக முன்வந்தான். “**ஆண்டவரே . . . முன்பு நான்**” என்று இவனும் இரண்டாவது மனிதனைப் போன்று எதிர்மறையான சொற்களைக் கூறினான். **முன்பு** இவன் வீட்டிற்குச் சென்று, அவனுடைய குடும்பத்தாரால் வழியனுப்பப்பட்டு வர நினைத்தான். அவனுடைய வேண்டதல் பொருத்தமானதாகவும் முறையானதுமாகவே காணப்படுகிறது. ஆனால் வாழ்க்கையில் சாதாரண மரியாதைக்குரிய செயல்களும் கூட, கிறிஸ்துவுக்கு உடனடியாகவும் முழுமையாகவும் கீழ்ப்படிதலுக்கு மேலான இடத்தை எடுத்துக்கொள்ளுமாயின் அவை தவறானவையே ஆகும்.

9:62 சீஷத்துவம் என்னும் **கலப்பையின் மேல் தன் கையை வைத்த** எவனும் **பின்னிட்டுப்** பார்க்கக் கூடாது என்று இயேசு அவனிடம் கூறினார். இல்லையெனில், அவன் **தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குத் தகுதியற்றவன்** ஆவான். கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றிச் செல்வோர் அரை மனதுடையவராகவோ உணர்ச்சிகளுக்கு இடம்

கொடுத்து மனக்கோட்டை கட்டுகிறவராகவோ இருக்கக் கூடாது. குடும்பம் மற்றும் நட்பு ஆகிய வற்றோடு தொடர்புடைய செயல்கள், அவை தம்மில் தாமே சரியானவையாக இருப்பினும், கிறிஸ்துவுக்காக முற்றிலும் துறந்த நிலையில் இருப்பதைத் திசை திருப்ப முயன்றால் அவற்றிற்குச் சீடர்கள் இடம்கொடுக்கக் கூடாது. “**தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்குத் தகுதியுள்ளவன் அல்ல**” என்னும் சொற்றொடர், இரட்சிப்போடு தொடர்புடையது அன்று. அது ஊழியத்தோடு தொடர்புடையதாகும். இது இறையரசில் நுழைவதைக் குறித்த தன்று, இறையரசில் நுழைந்த பிறகு அங்கே **பணியாற்றுவதைக் குறித்ததேயாகும்**. இறையரசில் நாம் நுழைவதற்கான தகுதி கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் ஆள்தன்மையையும், அவருடைய இரட்சிப்பின் கிரியையையும் சார்ந்திருக்கிறது. அவர்மீது நாம் கொள்ளும் விசுவாசத்தினாலே, அது நமக்குச் சொந்தமாகிறது.³¹

சீஷத்துவத்துக்குத் தடை உண்டாக்கக் கூடிய மூன்று அடிப்படைக் காரணங்களை, இந்த மூன்று மனிதர்களுடைய அனுபவத்தின் வாயிலாக நாம் கற்றிருக்கிறோம்.

1. பொருள் வசதிகள்.
2. ஒரு அலுவல் அல்லது தொழில்.
3. குடும்பமும் நட்பும்.

நம்முடைய இருதயங்களைக் கிறிஸ்து ஆளுவதற்குப் போட்டியாக ஏதொன்றும் செயல்பட நாம் அனுமதிக்கக் கூடாது. மற்ற எல்லாப் பாசங்களும் கடமைகளும் இரண்டாம் இடத்திற்குத் தள்ளப்பட வேண்டும்.

இ. எழுபது சீடர்கள் அனுப்பப்படுதல் (10:1-16)

10:1-12 எழுபது³² சீடர்களைக் கர்த்தர் புறப்பட்டுச் செல்லும்படியாக அனுப்பிய நிகழ்ச்சி நற்செய்தி நூல்களில் இந்த ஓரிடத்தில் மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மத்தேயு பத்தாம் அதி காரத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள, பன்னிருவர் அனுப்பப்பட்ட நிகழ்ச்சியைப் பெரும்பாலும் இது ஒத்திருக்கிறது. ஆயினும் அங்கே சீடர்கள் வடபகுதிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். இப்பொழுதோ எழுபதின்மர், எருசலேமை நோக்கி கர்த்தர் சென்ற பாதையின் வழியாக தென்திசை நோக்கி அனுப்பப்பட்டனர். வடதிசையில் இருக்கும் பிலிப்பு செசரியாவிலிருந்து கலிலேயா, சமாரியா, யோர்தானின் மறுபுறம், தென்பகுதியான பெரேயா, மீண்டும் யோர்தானின் இப்புறம், அங்கிருந்து எருசலேம் நகர் நோக்கி இயேசு கிறிஸ்து பயணம்

மேற்கொண்டார். இந்தப் பயணத்திற்கு முன் ஆயத்தம் செய்யும் நோக்குடன் எழுபதின்மர் அனுப்பப்பட்டனர் என்றே தோன்றுகிறது.

எழுபதின்மரின் ஊழியமும் அலுவலும் தற் காலிகமானவையே. எனினும் இவர்களுக்குக் கர்த்தர் வழங்கிய அறிவுரைகள், எல்லாக் காலத் துக் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் உரியதாகவும், அவர் கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் தொடர்ந்துகைக் கொள்ள வேண்டிய கோட்பாடுகளாகவும் உள்ளன.

இக்கோட்பாடுகளில் சிலவற்றைக் கீழ்க் காணும் வண்ணம் சுருங்கக் கூறலாம்:

1. அவர்களை **இரண்டிரண்டு** பேராக அவர் அனுப்பினார் (வசனம் 1). “சகலகாரியங்களும் இரண்டு மூன்று சாட்சிகளுடைய வாக்கினால் நிலை வரப்படும்” (2 கொரி. 13:1) என்னும் சாட்சியைக்குறித்த அடிப்படை விதியை இது அறிவுறுத்துகிறது.

2. **தமது அறுப்புக்கு வேலையாட்களை அனுப்பும்படி** கர்த்தரிடத்தில், அவருடைய ஊழி யன் இடைவிடாது **வேண்டிக்கொள்ள வேண்டும்** (வசனம் 2). அனுப்பப்பட்ட வேலையாட்களின் எண்ணிக்கையைக் காட்டிலும் தேவை எப்பொழு தும் மிகுதியாயிருக்கும். வேலையாட்களுக்காக வேண்டுதல் செய்பவர்களாகிய நாம், ஊழியத் திற்குச் செல்ல ஆயத்தமுடையவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. வேண்டிக்கொள்ளுங்கள் (வசனம் 2), புறப்பட்டுப் போங்கள் (வசனம் 3) என்று கூறப்பட்டுள்ளதை கவனியுங்கள்.

3. இயேசு கிறிஸ்துவின் சீடர்கள் பகை யுணர்ச்சி கொண்ட சுற்றுப்புறத்திற்கு அனுப்பப்படு கின்றனர் (வசனம் 3). வெளித்தோற்றத்தின்படி **ஓநாய்களுக்குள்ளே** பாதுகாப்பின்றி அனுப்பப் பட்ட **ஆட்டுக்குட்டிகளைப்** போலவே அவர்கள் காணப்படுகின்றனர். அரசர்களுக்குரிய மரி யாதையை அவர்கள் இவ்வுலகத்திலிருந்து எதிர் பார்க்கக் கூடாது. மாறாக இன்னல்களை அவர் கள் சந்திக்க நேரிடும், கொலைசெய்யப்பட வுங்கூடும்.

4. அவர் தங்களுக்கென வசதிகளை நாடும் படி அனுமதிக்கப்படவில்லை (வசனம் 4). “**பணப் பையையும் சாமான் பையையும்** **பாதரசை களையும்** **கொண்டுபோகவேண்டாம்.**” **பணப்பை** பொருளாதாரச் சேமிப்பைக் குறிக்கிறது. சாமான்பை உணவுச் சேமிப்பைக் குறிக்கிறது. பாதரசை ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட காலணிகளைக் குறிக்கக் கூடும். அல்லது அதிக வசதியைத் தரும் மிருது

வான காலணிகளை அது குறிக்கக்கூடும். ஒன்று மில்லாதவர்களென்னப்பட்டாலும் சகலத்தையும் உடையவர்களைப்போலக் காணப்பட்டு பலர் செல்வந்தர்களாக விளங்கும் நிலையையே இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ள வறுமை குறிப்பிடுகிறது. (2 கொரி. 6:10).

5. “**வழியிலே ஒருவரையும் வினவவும் வேண் டாம்**” (வசனம் 4). பயணம் மேற்கொள்ளும் கிறிஸ்துவின் அடிமைகள் வழியில் சந்திப்பவர் களுக்குக் கீழைநாடுகளின் வழக்கத்தின்படி சடங்குகளோடு வந்தனங்களைச் செலுத்தி நேரத்தை வீணாகக் கழிக்கக் கூடாது. அவர்கள் பிறரிடம் மரியாதையோடும் நாகரிகத்தோடும் நடந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமே. ஆயினும் அவர்கள் நன்மை பயக்காத வீண் பேச்சுக்களை விட்டுடாழித்து, நற்செய்தியை அறிவிக்கும் புகழ்ச்சிமிக்க ஊழியத்தைச் செய்து தங்களது காலத்தைச் சீரிய முறையில் கழிக்க வேண்டும். தேவையற்ற வேலைகளில் ஈடுபட்டுக் கால தாமதம் செய்யக் கூடாது.

6. எங்கே அவர்களுக்கு விருந்தோம்பல் செய்யப்படுகிறதோ, அதனை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் (வசனம் 5,6). அவர் கூறுகிற முதலாவது வாழ்த்து ஏற்றுக்கொள்ளப்படு மாயின், அவர்களை வரவேற்கிற மனிதன் **சமாதான பாத்திரன்** ஆவான். அவன் **சமாதானத் தைத்** தனது பண்பாக அணிந்து கொண்டவனும் சமாதானத்தின் செய்தியை ஏற்றுக்கொண்ட வனும் ஆவான். சீடர்கள் மனிதர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லையெனில், அதன் காரண மாக அவர்கள் சோர்வடையக் கூடாது. அவர்கள் கூறிய சமாதானம் அவர்களிடமே **திரும்பிவரும்**. அதாவது அங்கே எவ்வித இழப்பும் இல்லை, எதுவும் வீணாவதும் இல்லை. அந்தச் சமாதானம் வேறொருவரைச் சென்றடையும்.

7. அவர்களுக்கு முதலில் எந்த வீட்டில் தங்குமிடம் அளிக்கப்படுகிறதோ, அங்கேயே அவர்கள் **தங்கி இருக்க வேண்டும்** (வசனம் 7). சீடர்கள் எளிமையாகவும் நன்றியறிதலோடும் வாழ வேண்டியவர்கள். ஆகவே அவர்கள் **வீட்டுக்கு வீடு** போகக் கூடாது. அவ்வாறு செல்லுதல், அவர்கள் சுகபோக வாழ்க்கையை விரும்புகின்ற னர் என்ற எண்ணத்தை உருவாக்கும்.

8. அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற உணவும், பானமும் எத்தகையதாக இருப்பினும் அவற்றை அருந்துவதற்கு அவர்கள் தயங்கக் கூடாது (வசனம் 7). கர்த்தருடைய ஊழியக்காரர் என்னும்

நிலையில், அவர்கள் பராமரிக்கப்படுவதற்கு உரிமை பெற்றவர்கள்.

9. தனிமனிதனைப்போலவே, பேரூர்களும் சிற்றூர்களும், கர்த்தரை ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலையையோ எதிர்த்து நிற்கும் நிலையையோ தெரிந்துகொள்ளக் கூடும் (வசனம் 8,9). ஓரிடத்தில் நற்செய்தி வரவேற்கப்படுமாயின், அங்கே சீடர்கள் பிரசங்கங்கள் ஆற்ற வேண்டும், அவர்களுக்கு அங்கே அளிக்கப்படுகிற விருந்தோம்பல்களை ஏற்றுக்கொண்டு, நற்செய்தியின் ஆசிர்வாதத்தை அவர்களை அடையச்செய்ய வேண்டும். கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரர், தங்களுக்கு முன்வைக்கப்படுகிறவைகளை உண்ண வேண்டும். கொடுக்கப்பட்ட உணவைக் குறை கூறுவதோ, வீட்டாருக்குத் தொந்தரவு அளிப்பதோ தகுதியற்ற செயல்களாகும். வாழ்க்கையில் உணவு மிகமுக்கியமானது அன்று. கர்த்தருடைய தூதர்களை வரவேற்கும் ஊர்களில் பாவப் பிணி பிடித்தோர் குணமடைவது இப்பொழுதும் நடைபெறுகிறது. மேலும் அரசர் அவர்களிடத்திற்குச் சமீபமாய் வருகிறார்.

10. நற்செய்தியை மறுத்துரைக்கும் ஊர்கள், பின்னர் அதைக் கேட்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தைப் பெறாமலேயே போகலாம் (வசனம் 10-12). நற்செய்தி கடைசிமுறையாகத் தொனிக்கும் காலம், தேவ திட்டத்தின்படி மிகச் சமீபத்தில் இருக்கிறது. மனிதர்கள் அதனோடு விளையாடக் கூடாது. ஏனெனில் அது என்றென்றைக்குமாகத் திரும்பப் பெறப்படும். ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத ஒளி தரப்படாமல் மறுக்கப்படும். நற்செய்தியைக் கேட்டும் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளாத பேரூர்களும், சிற்றூர்களும் சோதோம் பட்டணத்தைக் காட்டிலும் கொடிய தீர்ப்பை அடையும் (வசனம் 12). கூடுதலான வாய்ப்பு அளிக்கப்படுமாயின், அங்கே கூடுதலான பொறுப்பும் உள்ளது.

10:13,14 இந்தச் சொற்களை இயேசு கிறிஸ்து பேசிக்கொண்டிருந்த வேளையில் மிகவும் அதிகமான வாய்ப்புகளைப் பெற்ற மூன்று கலிலேயா நகரங்கள் அவருடைய நினைவிற்கு வருகின்றன. அந்த ஊர்களின் வீதிகளிலே அவர் செய்த வல்லமை மிக்க அற்புதச் செயல்களை அவர்கள் கண்டிருந்தனர். அவருடைய கிருபை மிக்க போதனைகளை அவர்கள் கேட்டிருந்தனர். ஆயினும் அவர்கள் அவரை முற்றிலும் ஏற்க மறுத்தனர். கோராசீன், பெத்சாயிதா, கப்பர்நகும் ஆகிய இம்மூன்று பட்டணங்களிலும் செய்யப்பட்ட அற்புதச் செயல்கள், பண்டைக்காலக் கடற்கரைப்

பட்டணங்களாகிய தீரு, சீதோன் ஆகிய இடங்களில் செய்யப்பட்டிருந்தால், அவ்வூரார் ஆழ்ந்த மனத்திரும்புதலுக்குள்ளாகப் பாய்ந்து சென்றிருப்பார்கள். இயேசுகிறிஸ்துவின் நற்செயல் களைக் கண்டும் கலிலேயாப் பட்டணங்கள் அசையவில்லை. ஆகவே தீரு சீதோன் பட்டணங்கள் அடைந்த தீர்ப்பைக் காட்டிலும் இவை கொடிய தீர்ப்பைப் பெறும். கோராசீன், பெத்சாயிதா ஆகிய ஊர்கள் இருந்த இடம் தெரியாதபடி அழிக்கப்பட்டுவிட்டன என்பதே வரலாற்று உண்மை.

10:15 நாசரேத்திலிருந்து இயேசு கிறிஸ்து இடம்பெயர்ந்த பின்பு கப்பர்நகும் அவருடைய சொந்த ஊராயிற்று. அது அடைந்த நற்பேற்றைக் கணக்கில் கொள்ளும்போது அது வானபரியந்தம் உயர்த்தப்பட்டது எனலாம். ஆனால் அப்பட்டணம் தனது மாவுன்னத குடிமகனை அசட்டை செய்தது. அதற்களிக்கப்பட்ட நன்னாளை அது தவறவிட்டுவிட்டது. ஆகவே அது நியாயத்தீர்ப்பின்போது பாதாளபரியந்தம் தள்ளப்படும்.

10:16 அவ்வெழுபதின்மரும் தமது தூதர்களாவர் என்று அறிக்கை செய்து, இயேசு கிறிஸ்து அறிவுரைகளைச் சொல்லி முடித்தார். அவர்களை ஏற்க மறுப்பது அவரையே ஏற்க மறுப்பதாகும். அவரை ஏற்க மறுப்பது பிதாவாகிய தேவனையே மறுப்பதாகும்.

திருவாளர் ரைல் இது குறித்து விளக்குகிறார்:

உண்மையுள்ள ஊழியரின் அலுவலின் மேன்மையைக் குறித்துப் புதிய ஏற்பாட்டில் இதனினும் வலிமையான சொற்களைக் காண முடியாது. அவர் உரைக்கும் செய்தியைக் கேட்க மறுப்போர் அடையும் குற்றமும் இங்கே வன்மையாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. பன்னிரு அப்போஸ்தலரிடத்தில் இந்தக் கூற்று உரைக்கப்படவில்லை. எழுபது பேரிடத்திலேயே இவ்வாறு பேசப்பட்டது. பிற்கால வரலாறு அவர்களைக் குறித்து ஒன்றும் சொல்லவில்லை. “ஒரு நாட்டின் தூதரை ஏற்க மறுப்பதும், அத்தூதரை அவமரியாதையாக நடத்துவதும், அவரைப் பிரதிநிதியாக நியமித்து, அதற்குரிய ஆணையுடன் அனுப்பிய அரசரையே அவமானப்படுத்துவதற்குச் சமம். அப்போஸ்தலர்களும், எழுபது சீடர்களும் கிறிஸ்துவின் தூதுவராகவும் பிரதிநிதிகளாகவும் விளங்கினர். அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து, அவமானப்படுத்துவோர் உண்மையில் கர்த்தரையே அவமானப்படுத்துபவர்களும் மறுத்

துரைப்பவர்களும் ஆவர்கள்” என்று ஸ்காட் என்பார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.³³

ஈ. எழுபதின்மர் திரும்பிவருதல் (10:17-24)

10:17,18 தங்களுடைய பயணத்தை முடித்தவர்களாக எழுபதுபேரும் திரும்பி வந்து, தங்களுக்குப் பிசாசுகளும் கீழ்ப்படிந்தன என்று மகிழ்ச்சியோடு கூறினர். இயேசு கிறிஸ்து அளித்த பதிலுக்கு இருவகைகளில் பொருள் கொள்ளலாம். அவர்களுடைய வெற்றியில், சாத்தான் வானத்திலிருந்து இறுதியில் வீழ்ந்து தோல்வியடையப் போகிறதைக் கர்த்தர் கண்டார் எனப் பொருள் கொள்ளலாம். கர்த்தருடைய சொற்களை திருவாளர்கள் ஐம்சன், பாசெட் மற்றும் பிரௌன் பொழிப்புரையாகத் தந்துள்ளனர்:

நீங்கள் ஆற்றிய ஊழியத்தைப் பின்பொடர்ந்து நான் வந்தேன்; அதன் வெற்றியைக் கண்டேன். என்னுடைய நாமத்தினாலே பிசாசுகள் உங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்ததைக் கண்ட நீங்கள் வியந்து நின்றீர்கள். அதே நேரத்தில் என் கண் முன் மகத்துவமான காட்சி தோன்றியது. பளிச்சிடும் மின்னல் விண்ணிலிருந்து பூமியை நோக்கிப் பாய்ந்தது! வானத்திலிருந்து சாத்தான் விழுந்த காட்சியே அது.

சாத்தானின் இந்த வீழ்ச்சி இனி நடைபெறவிருக்கும் நிகழ்ச்சியாகும். மீகாவேலினாலும் அவனுடைய தூதர்களாலும் சாத்தான் வானிலிருந்து தள்ளிவிடப்படுவான். இது உபத்திரவ காலத்திலே நடைபெறவிருக்கிறது. கிறிஸ்து இப்புவிமை மகிமையோடு ஆளப் போகிற நிகழ்ச்சிக்கு முந்தி இது நடைபெறும்.

இப்பகுதிக்குத் தரப்படக்கூடிய இன்னொரு விளக்கம், பெருமைக்கு எதிராக இயேசு கிறிஸ்து வின் சொற்கள் எச்சரிப்பாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன என்பதேயாம். “ஆம், பிசாசுகள் உங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்த காரணத்தினால் நீங்கள் மிகவும் தலைக்கனம் பிடித்தவர்களாகிவிட்டீர்கள். பெருமையே பாவத்திற்கெல்லாம் மூல காரணம் என்பதை மட்டும் நினைவிற்கொள்ளுங்கள். லூசியர் வீழ்ச்சியடைவதற்கு அதுவே காரணமாயிருந்தது. அதனால் அவன் விண்ணிலிருந்து தள்ளிவிடப்பட்டான். அந்த அழிவிலிருந்து நீங்கள் தப்ப எச்சரிக்கையாயிருங்கள்” என்று இயேசு கிறிஸ்து உரைத்ததுபோல இப்பகுதி காணப்படுகிறது.

10:19 பிசாசின் சேனைகளுக்கு எதிரான அதி காரத்தைத் தமது சீடர்களுக்கு இயேசு கிறிஸ்து

கொடுத்திருந்தார். அவர்களது ஊழியப் பயணத்தின்போது அத்திய ஆற்றல்களின் மூலமாக ஏற்படக்கூடிய சேதத்திலிருந்து, அவர் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பை நல்கியிருந்தார். தேவனுடைய ஊழியக்காரர்களைப் பொருத்தமட்டில் இது உண்மையாயிருக்கிறது. அவர்கள் யாவரும் பாதுகாக்கப்படுகின்றனர்.

10:20 ஆயினும் ஆவிகள் அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிகிறதற்காக சந்தோஷப்படாமல், தங்களுடைய சொந்த இரட்சிப்பைக்குறித்து சந்தோஷப்பட வேண்டும். தமது சீடர்கள் சந்தோஷப்படக்கூடாது என்று கர்த்தர் கூறியதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது இந்த ஓர் இடம் மட்டுமேயாகும். கிறிஸ்தவ ஊழியத்தில் உண்டாகும் வெற்றியோடு பல ஆபத்துகள் தந்திரமான முறையில் தொடர்புகொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் நம்முடைய பெயர்கள் பரலோகத்தில் எழுதப்பட்டிருப்பதை நாம் நினைவுகூர்வதால், தேவனிடத்திலும் அவருடைய குமாரனிடத்திலும் நாம் கொண்டுள்ள அளவற்ற கடனை நினைவுகூர்வோம். கிருபையினால் பெற்ற இரட்சிப்பைக் குறித்து நினைவுகூர்வது பாதுகாப்பானது.

10:21 பெரும்பாலான மக்களால் நிராகரிக்கப்பட்ட இயேசு, தம்முடைய எளிமையான மாணாக் கரைக் கண்டு, ஆவியில் களிகூர்ந்தார்; மேலும் பிதாவின் இணையற்ற ஞானத்தை எண்ணி நன்றி கூறினார். அந்த எழுபதின்மர் உலகத்தின் ஞானிகளோ, கல்விமான்களோ அல்லர். அவர்கள் புத்திமான்களோ, அறிஞர்களோ அல்லர். அவர்கள் பாலகர்களே ஆவர்! ஆனால், விசுவாசமும், பக்தியும், மறுத்துரைக்காமல் கீழ்ப்படியும் குணமும் உடைய குழந்தைகள். புத்திமான்களோ, தங்களுடைய நன்மையை அறிந்துகொள்ளக் கூடாதபடி ஞானமும், அறிவும், புத்திக் கூர்மையும் மிக அதிகமாக உடையவர்களாயிருக்கின்றனர். தேவ குமாரனின் உண்மையான மதிப்பை அறியக் கூடாதபடி பெருமை அவர்களுடைய கண்களைக் குருடாக்கிவிட்டது. பாலகர்கள் மூலமாகவே தேவன் அதிக வல்லமையோடு செயல்படமுடியும். பிதா தமக்குக் கொடுத்தவர்களைக் குறித்து நம்முடைய கர்த்தர் களிகூர்ந்தார். அவர்கள் அடைந்த முதல் வெற்றி, சாத்தான் இறுதியில் அடையப்போகிற வீழ்ச்சிக்கு முன் அடையாளமாயிருந்தது.

10:22 விண்ணிலில் உள்ளவையும், பூமியில் உள்ளவையும், பூமிக்குக் கீழாக உள்ளவையும், சகலமும் குமாரனிடத்தில் அவருடைய பிதாவினால் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்

பிரபஞ்சம் முழுவதையும் தேவன் தமது குமாரனுடைய அதிகாரத்தின் கீழ் ஒப்புக்கொடுத்துள்ளார். **பிதா தவிர வேறொருவனும் குமாரன் இன்னாரென்று அறியான்.** குமாரன் எடுத்துக்கொண்ட மனித அவதாரத்தைக் குறித்த இரகசியத்தைப் பிதா தவிர வேறொருவராலும் அறிய முடியாது. தேவன் எவ்வாறு மனிதனாக மாறி, மனித சரீரத்தில் குடியிருக்க முடியும் என்பது படைப்புகளுடைய அறிவுக்கு அப்பாற்பட்டது. **குமாரனும், குமாரன் அவரை எவனுக்கு வெளிப்படுத்தச் சித்தமாயிருக்கிறாரோ அவனுந்தவிர, வேறொருவனும் பிதா இன்னாரென்று அறியான்.** தேவனும் மனித அறிவிற்கு அப்பாற்பட்டவராயிருக்கிறார். குமாரன் அவரைப் பூரணமாய் அறிந்திருக்கிறார். குமாரனிடத்தில் விசுவாசம் கொண்ட பெலவீனர்களுக்கும், இழிவானவர்களுக்கும், அற்பமானவர்களுக்கும் குமாரன் பிதாவை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார் (1 கொரி. 1:26-29). குமாரனைக் கண்டவர்கள் பிதாவைக் கண்டிருக்கின்றனர். பிதாவின் மடியில் இருக்கிற ஒரேபேறான குமாரனே, பிதாவை முழுமையாக வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார் (யோவான் 1:18).

“குமாரன் பிதாவை வெளிப்படுத்துகிறார்; ஆனால், கிறிஸ்துவின் சொந்த மகிமையைக் குறித்த, தெளிவுபடுத்த இயலாத புதிரைச் சிக்கல் அகற்றித் தீர்வுகாண மனித உள்ளம் முற்படும் வேளையில் நொறுங்கிச் சிதறுண்டுபோகிறது” என்று திருவாளர் கெல்லி உரைத்துள்ளார்.

10:23,24 இதுகாறும் எவருக்கும் கிடைத்திராத சலுகைகளை உடைய காலகட்டத்தில் **அவருடைய சீடர்கள்** வாழ்ந்ததாகக் கர்த்தர் அவர்களிடம் **தனிமையில்** கூறினார். மேசியாவின் நாட்களைக் காண பழைய ஏற்பாட்டுத் **தீர்க்கதரிசிகளும் ராஜாக்களும் விரும்பினார்கள்**, ஆனால் அவர்கள் **காணவில்லை**. பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசிகள் எதிர்நோக்கியிருந்த மேசியா, தாமே என்று கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து இங்கே உரிமைபாராட்டுகிறார். இஸ்ரவேலின் நம்பிக்கையானவர் ஆற்றிய அற்புதச் செயல்களைக் **காணவும் அவருடைய போதனைகளைக் கேட்கவும்** கூடிய நற்பேற்றினை சீடர்கள் பெற்றனர்.

உ. நியாயசாஸ்திரியும் நல்ல சமாளியலும் [10:25-37]

10:25 மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தில் மிகவும் தேறினவராயிருந்த ஒரு **நியாயசாஸ்திரி** நேர்மையற்ற முறையிலேயே கேள்வி எழுப்பினான் என்று தோன்றுகிறது. இரட்சகரை முழுவது

மாகச் சோதனைக்குட்படுத்தி, அவரைத் தந்திரமாகப் பிடிக்கும் நோக்கத்துடன் அவன் கேள்வியை எழுப்பினான். நியாயப்பிரமாணத்தைக் கர்த்தர் மறுத்துரைப்பார் என்றே அவன் எதிர்பார்த்திருந்தான். அவனைப் பொருத்தமட்டில் இயேசு கிறிஸ்து **போதகர்** மட்டுமே ஆவார். மேலும் **நித்தியஜீவன்**, தகுதியினால் பெறக்கூடியது அல்லது சம்பாதிக்கக்கூடியது என்றே அவன் நினைத்தான்.

10:26-28 அவனுக்குப் பதிலுரைக்கும்போது இவை யாவற்றையும் கர்த்தர் தமது கருத்தில் கொண்டார். தாழ்மையும் மனவருத்தமும் உடைய வனாக அந்த நியாயசாஸ்திரி வினா எழுப்பியிருந்தால், இரட்சகர் நேரடியான விடையை அவனுக்குக் கொடுத்திருப்பார். இந்தச் சூழ்நிலையில் **நியாயப்பிரமாணத்தை** நோக்கி அவனுடைய கவனத்தை அவர் திருப்பினார். **நியாயப்பிரமாணம்** எதை எதிர்பார்க்கிறது? மனிதன் **கர்த்தரிடத்தில்** எல்லாவற்றையும் கடந்த நிலையில் **அன்புகூர வேண்டும்** என்றும், தன்னைப் போலவே **பிறனிடத்திலும்** அன்புகூர வேண்டும் என்றும் அது எதிர்பார்க்கிறது. அப்படியே அவன் செய்தால் அவன் **பிழைப்பான்** என்று இயேசு கிறிஸ்து அவனிடம் கூறினார்.

இதனை மேலோட்டமாகப் படிக்கும்போது, நியாயப்பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடிப்பதால் இரட்சிப்பைப் பெறமுடியும் என்று கர்த்தர் கற்பித்ததாகத் தோன்றுகிறது. ஆயின் இதன் பொருள் அதுவன்று. யாராவது ஒருவர் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கைக்கொள்ளுவதால் இரட்சிப்பைப் பெறக்கூடும் என்ற எண்ணத்தோடு தேவன் அதனை ஏற்படுத்தவில்லை. ஏற்கனவே பாவிகளாக இருந்த மனிதர்களுக்கே பத்துக் கற்பனைகள் கொடுக்கப்பட்டன. பாவத்திலிருந்து இரட்சிப்பது நியாயப்பிரமாணத்தின் நோக்கமன்று. பாவத்தைக் குறித்த அறிவை உண்டாக்குவதே அதனுடைய நோக்கமாகும். மனிதன் எந்த அளவிற்குக் குற்றமுள்ள பாவியாக இருக்கிறான் என்பதைக் காட்டுவதே நியாயப்பிரமாணத்தின் வேலையாகும்.

தன்னுடைய முழு இருதயத்தோடு தேவனிடத்தில் அன்புகூருதலும், தன்னுடைய அயலகத்தானைத் தன்னைப்போல நேசிப்பதும் பாவியினால் கூடாத செயல்களாகும். ஒருவன் தனது பிறப்பிலிருந்து சாகும்வரை இதைச் செய்யக்கூடுமானால் அவனுக்கு இரட்சிப்பு தேவையில்லை. அவன் இழந்துபோகமாட்டான். அவ்வாறு இருப்பினும், அவனுக்கு அளிக்கப்படுகிற

பரிசு விண்ணுலகில் வாழும் நித்திய வாழ்வு அன்று, இவ்வுலகில் வாழும் நெடுநாள் வாழ்க்கையே ஆகும். பாவம் இல்லாதபடி அவன் வாழ்கின்ற நாள் வரைக்குமே, அவனுடைய வாழ்நாள் நீடிக்கும். பாவிக்களாயிருந்து, தங்களுடைய இழந்துபோன நிலையை ஒப்புக்கொண்டு தேவனுடைய கிருபையினாலே இரட்சிக்கப்படுகிறவர்களுக்கே நித்திய வாழ்வு கிடைக்கும்.

“அப்படியே செய், அப்பொழுது பிழைப்பாய்” என்னும் கர்த்தருடைய கூற்று வெறும் கற்பனை வாதமேயாகும். அவர் நியாயப்பிரமாணத்தைக் குறித்துச் சொன்ன கூற்றானது எதிர்பார்த்த விளைவினை அந்த நியாயசாஸ்திரியினிடத்தில் உண்டு பண்ணியிருக்குமாயின், “தேவன் இதை எதிர்பார்க்கிறார் என்றால், நான் இழந்துபோனவன் ஆவேன்; நான் பயன்றவனும் நம்பிக்கையற்றவனுமாவேன். உமது அன்பினிடத்திற்கும் இரக்கத்தினிடத்திற்கும் என்னை ஒப்படைக்கிறேன். உமது கிருபையால் என்னை இரட்சியும்” என்று அவன் கூறியிருப்பான்.

10:29 ஆயின் அதற்கு மாறாக அவன் தன்னையே நீதிமானாகக் காண்பிக்க விரும்பினான். ஏன் அவ்வாறு செய்தான்? அவனை ஒருவரும் குற்றப்படுத்தவில்லை. அவனுடைய உள்ளம் மட்டுமே அவனைக் குற்றவாளியாகத் தீர்த்தது. ஆயினும் அவனுடைய இருதயமோ பெருமையால் கொதித்தெழுந்து, அவன் தன்னை ஆண்டவரிடம் ஒப்புவிப்பதை அது தடைசெய்தது. எனவே, “எனக்குப் பிறன் யார்?” என்னும் கேள்வியை அவன் எழுப்பினான். தான் தப்பிக்க அவன் செய்த எத்தனமே இது.

10:30-35 அக்கேள்விக்கு விடையாகவே கர்த்தராகிய இயேசு நல்ல சமாரியன் கதையைக் கூறினார். அந்தக் கதையின் விவரங்கள் நமக்கு மிகவும் பழக்கமானவையே. எரிகோவுக்குச் செல்லும் சாலையில் கள்ளர்களால் தாக்கப்பட்ட மனிதன் (அவன் யூதனாகவே இருக்க வேண்டும்) குற்றயிராகக் கிடந்தான். யூதர்களாகிய ஆசாரியனும் லேவியனும் உதவிசெய்ய மறுத்தனர். ஒருவேளை அது திட்டமிடப்பட்ட சதி என்று அவர்கள் எண்ணியிருக்கலாம். அல்லது அவர்கள் தாமதிப்பார்களாயின் அவர்களும் தாக்கப்படக்கூடும் என்று எண்ணி அச்சமடைந்திருக்கலாம். ஆனால் வெறுக்கப்பட்ட சமாரியனே குற்றயிராயிருந்தவனுக்கு உதவிசெய்ய முன்வந்தான். அவனுக்கு முதலுதவி செய்தான், ஒரு சத்திரத்துக்கு அழைத்துச் சென்றான், மேலும் அவனு

டைய தேவையைச் சந்திக்கப் போதுமான பொருளுதவியும் செய்தான். தேவைகள் உடைய வனாயிருந்த யூதனே அந்தச் சமாரியனுக்கு அயலகத்தான் ஆவான்.

10:36,37 கதையைக் கூறிமுடித்த இரட்சகர் அந்த நியாய சாஸ்திரியிடம் தப்பியுலாதபடி ஒரு கேள்வியை எழுப்பினார். உதவியற்ற மனிதனுக்கு அந்த முன்று பேரில் எவன் பிறனாய் இருந்தான்? அவனுக்கு இரக்கம் செய்தவனே. இந்தப் பதிலில் எந்த ஐயமுமில்லை. ஆம், அதுவே உண்மை. அந்த நியாயசாஸ்திரி போய் அந்தப்படியே செய்ய வேண்டும். “ஒரு யூதனிடத்தில் இரக்கம் பாராட்டி சமாரியன் அவனுக்கு உதவி செய்வானாயின், எல்லா மனிதர்களும் அயலகத்தார் ஆவர்.”³⁴

ஆசாரியனும் லேவியனும் இறந்துபோன பாவிக்கு உதவி செய்ய ஆற்றல் இல்லாத நியாயப்பிரமாணத்துக்கு ஒரு சித்திரமாகக் காட்சியளிக்கின்றனர் என்பதை நாம் அறிந்துகொள்வது எளிது. “உன்னிடத்தில் அன்புகூருவதுபோலப் பிறனிடத்திலும் அன்புகூருவாயாக” என்று நியாயப்பிரமாணம் கட்டளையிடுகிறது. ஆயினும் அக்கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிவதற்குரிய ஆற்றலை அது மனிதனுக்குத் தருவதில்லை. நாம் இருக்கும் இடம் நோக்கிவந்து, நம்மை நம்முடைய பாவங்களிலிருந்து இரட்சித்து, இப்புவிவிலிருந்து விண்ணுலகிற்குச் சென்று நித்திய காலமாக வாழ்வதற்கான எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்துமுடித்த கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை அந்த நல்ல சமாரியனிடத்தில் காண்பது எளிது. ஆசாரியரும் லேவியரும் நம்முடைய ஏமாற்றத்திற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். ஆயின் நமது நல்ல சமாரியன் ஒருக்காலும் நம்மைக் கைவிடமாட்டார்.

நல்ல சமாரியன் கதையில் ஒரு திருப்பம் எதிர்பாராதபடி உண்டாயிற்று. “எனக்குப் பிறன் யார்? என்னும் கேள்வியோடு அக்கதை தொடங்கியது. ஆனால் “நீ யாருக்குப் பிறனாக நடந்துகொள்ள விரும்புகிறாய்?” என்ற கேள்வியோடு அது முடிவடைகிறது.

2௨. மரியாளும் மார்த்தாளும் (10:38-42)

10:38-41 தேவனுடைய ஆசிரீவாதத்தைப் பெறுவதற்குரிய வாய்க்காலாக அவருடைய வார்த்தையும் ஜெபமும் விளங்குகின்றன என்பதைத் தமது கவனத்திற்கான பொருளாகக் கர்த்தர் எடுத்துக்கொள்கிறார் (10:38-11:13). இயேசுவின் பாதத்தருகே உட்கார்ந்து, மரியாள் அவ

ருடைய வசனத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள். மார்த்தானோ, இராஜீக விருந்தினருக்கு விருந்தோம்பல் புரிய ஆயத்தம் செய்வதில் மிகவும் வருத்தமாயிருந்தாள். தன்னுடைய சகோதரி தனக்கு உதவி செய்யாததைக் குறித்து, ஆண்டவர் அவளைக் கடிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று மார்த்தாள் விரும்பினாள். ஆனால் மார்த்தாள் எளிச்சலடைந்ததைக் கண்ட இயேசு கிறிஸ்து அதற்காக அவளை அன்போடு கடிந்துகொண்டார்.

10:42 நாம் புரியும் பணிவிடையைக் காட்டிலும் நமது அன்புகூருதலையே கர்த்தர் அதிகமாகப் பாராட்டுகிறார். ஊழியமானது பெருமையினாலும், தன்னை முக்கியப்படுத்திக்கொள்வதினாலும் கறைபடக் கூடியதாயிருக்கிறது. அவரோடு கூட செலவிடுகிற நேரமே தேவையான ஒன்று. அந்த நல்ல பங்கு நம்மைவிட்டு எடுபடாது. “நியாய சாஸ்திரியாக இருக்கும் நம்மை மெய்யான அயலகத்தாராக மாற்ற அவர் விரும்புவதுபோலவே, மார்த்தாளாக இருக்கும் நம்மை மரியாளாக மாற்ற கர்த்தர் விரும்புகிறார்” என்று C.A. கோடல் என்பார் தமது கருத்தை வழங்கியுள்ளார்.³⁵

இது குறித்து R. எர்ட்மேன் என்பார் கூறுவதாவது: நம்முடைய எஜமானருக்கு நாம் ஆற்றுகிற பணிவிடை யாவற்றையும் அவர் பாராட்டினாலும், அவருடைய காலடியில் அமர்ந்து அவருடைய சித்தத்தைக் கற்றுக்கொள்வதே நமது முதலாவது தேவை என்று அவர் அறிந்திருக்கிறார். பின்னர் நம்முடைய கடமைகளில் நாம் சாந்தத்தோடும் அமைதியோடும் தயவோடும் நடந்து கொள்கிறவராகக் காணப்படுவோம். இறுதியில் நமது ஊழியம் மரியாளர் அடைந்த நிறைவுக்கு ஒப்பான நிலையை அடையும். அந்த மரியாளர் பின்வரும் காட்சியில், இயேசு கிறிஸ்துவின் பாதத்தில் பரிமளத்தை அடைந்த ஊற்றினாள்; அதன் நறுமணம் இன்னும் இப்புவிையை நிரப்புகிறது.³⁶

எ. சீடர்களின் ஜெபம் [11:1-4]

பத்தாவது அதிகாரத்திற்கும் பதினோராவது அதிகாரத்திற்கும் இடையில் சிறிது கால இடைவெளி உண்டு. அதன் விவரங்களை யோவான் 9:1 முதல் 10:21 வரை உள்ள வசனங்களில் காணலாம்.

11:1 கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் ஜெப வாழ்க்கையைக் குறித்து லூக்கா எழுதிய பல

குறிப்புகளில் இதுவும் ஒன்று. எப்பொழுதும் தமது திருத்தந்தையாகிய தேவனைச் சார்ந்து வாழ்ந்த மனித குமாரனாகக் கிறிஸ்துவை அறிமுகப்படுத்த வேண்டுமென்னும் லூக்காவின் நோக்கத்திற்கு இது ஏற்றதாயிருக்கிறது. இயேசு கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கையில் ஜெபம் உண்மையானதும் இன்றியமையாததுமான ஆற்றலாக இருந்தது என்பதைச் சீடர்கள் உணர்ந்தனர். அவர் ஜெபம் செய்ததைக் கேட்டு, தாங்களும் ஜெபிக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள். அவருடைய சீடர்களில் ஒருவர், தங்களுக்கு ஜெபம்பண்ணப் போதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். “எவ்வாறு ஜெபம்பண்ணுவது என்று போதியும்” என்று அவர் கேட்காமல், “ஜெபம்பண்ணப் போதியும்” என்றே கேட்டார். ஆகிலும் எதைக்குறித்து ஜெபம் பண்ணுவது, எப்படி ஜெபம் பண்ணுவது ஆகிய இரண்டையும் கற்றுத் தரும்படியாகவே அந்த விண்ணப்பம் அமைந்திருந்தது.

11:2 இங்கே அவர் கற்றுக்கொடுத்த மாதிரி ஜெபம், “கர்த்தருடைய ஜெபம்” என்று அழைக்கப்படுகிற ஜெபத்திலிருந்து சற்று வேறுபட்டதாயிருக்கிறது. அதனை நாம் மத்தேயு எழுதிய நற்செய்தி நூலில் காணலாம். இந்த வேறுபாடுகளுக்கு நோக்கமும் பொருளும் உள்ளன. அவற்றில் ஏதொன்றும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது இல்லை என்று சொல்லமுடியாது.

முதலாவது, எங்கள் பிதாவே என்று சீடர்கள் தேவனை அழைக்க வேண்டும் என்று கர்த்தர் கற்பித்தார். பழைய ஏற்பாட்டு விசுவாசிகளுக்கு இவ்வகை நெருக்கமான குடும்ப உறவு பற்றிய அறிவு இல்லை. அன்புபாராட்டும் விண்ணுலக பிதா என்று தேவனை அறிந்த நிலையிலே விசுவாசிகள் பேசுகின்றனர் என்பதே இதன் பொருளாகும். அடுத்ததாக, தேவனுடைய நாமம் பரிசுத்தப்படுவதாக என்று நாம் ஜெபிக்க வேண்டும். தேவன் மிகவும் போற்றப்படவேண்டும் என்றும், மகிமைப்படுத்தப்பட வேண்டும், என்றும் துதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் விசுவாசியின் இருதயம் வாஞ்சையுடையதாக இருக்கிறது என்பதை இது காட்டுகிறது. “உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக” என்னும் ஒரு மன்றாட்டினை அந்த ஜெபத்தில் காண்கிறோம். ஒரு நாள் விரைவில் வரவிருக்கிறது; அப்பொழுது தீய ஆற்றல்கள் அழிக்கப்படும்; கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவில் தேவன் பூமியை அரசாளுவார். அங்கே அவருடைய சித்தம் பரமண்டலத்திலே செய்யப்படுகிறதுபோலவே செய்யப்படும்.

11:3 இறையரசைக் குறித்தும் அவருடைய நீதியைக் குறித்தும் விண்ணப்பம் ஏறெடுக்கப்பட்ட பின்னர், சொந்த தேவைகளையும் விருப்பங்களையும் தேவனுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று விண்ணப்பதாரர் கற்பிக்கப்படுகிறார்கள். மீண்டும் மீண்டும் ஏற்படக் கூடிய தேவைகளாகிய உணவு போன்ற சரீரத் தேவைகள் மற்றும் ஆவிக் குரிய தேவைகள் சமர்ப்பிக்கப்படவேண்டும். **அன்றன்று** தேவையான நன்மைகளைப் பெற்றிட அவரே ஊற்றாக விளங்குகிறார் என்று அறிக்கை செய்து அவரையே சார்ந்து வாழவேண்டும்.

11:4 அடுத்ததாக, பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுவதற்கான வேண்டுகலைக் காண்கிறோம். அ.து பிறரை நாம் மன்னிக்கும் இயல்பினை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது. பாவத்திற்குரிய தண்டனையிலிருந்து பெறுகிற மன்னிப்பை இது குறிப்பதில்லை என்பது உறுதி. அந்த மன்னிப்பு, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து கல்வாரி சிலுவையில் நிறைவேற்றி முடித்துள்ள செயலினாலே உண்டாயிருக்கிறது. மேலும் அதனை விசுவாசத்தினால் மட்டுமே பெறமுடியும். ஆயின் இங்கு, நாம் பெறுகிற உருக்கமான மன்னிப்பைக் குறித்தே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நாம் இரட்சிக்கப்பட்ட பிறகு, பிள்ளைகளிடம் தகப்பன் நடந்துகொள்வதுபோலவே தேவன் நம்மிடம் நடந்துகொள்கிறார். நம்முடைய இருதயத்தில் கடினமானதும் மன்னிக்காததுமான ஆவியை அவர் காணுவாரே யானால், நாம் மனமுடைந்து திரும்பவும் அவரோடு ஐக்கியம் கொள்ளத்தக்க நிலைக்கு வரும் வரை நம்மைச் சிட்சிப்பார். இந்த மன்னிப்பானது தேவனோடு கொண்டுள்ள ஐக்கியத்தோடு தொடர்புடையதே ஒழிய, அவரோடுள்ள உறவோடு தொடர்புடையது அன்று.

“எங்களைச் சோதனைக்கு உட்படப்பண்ணாதீர்” என்ற விண்ணப்பம் சிலருக்குப் புரிந்துகொள்வதற்குக் கடினமாக இருக்கிறது. பாவம் செய்யும்படி ஒருவரையும் ஒருக்காலும் தேவன் சோதனைக்குட்படுத்துகிறது இல்லையென்பதை நாம் அறிவோம். ஆனால் சோதனைகளையும் பரிட்சைகளையும் நாம் அனுபவிக்கும்படி அவற்றை நம்முடைய வாழ்க்கையில் அவர் அனுமதிக்கிறார். இவையாவும் நம்முடைய நன்மைக்காகவே திட்டமிடப்பட்டவையாகும். நாம் பாவத்தில் வயப்பட்டுக் கேடுற ஏதுவானவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை உணர்ந்து, எப்பொழுதும் எச்சரிப்புடைய வராயிருக்க வேண்டும் என்ற சிந்தனை இந்த விண்ணப்பத்தில் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

நாம் பாவச்செயலைச் செய்வதற்கு நமக்குள்ளே விருப்பம் உண்டானாலும், அப்பாவத்தில் விழாதிருக்க அவருடைய பாதுகாப்பை நாடி ஜெபிக்க வேண்டும். பாவத்தைச் செய்வதற்கான சந்தர்ப்பமும், அதன் மீதுவிருப்பமும் ஒருக்காலும் ஒன்று கூடாதிருக்க நாம் ஜெபிக்க வேண்டும். சோதனைகளை நம்மால் எதிர்த்து நிற்க நாம் ஆற்றல் அற்றவர்களாக இருக்கிறோம் என்ற நல்லதொரு நம்பிக்கையற்ற நிலையை இந்த ஜெபம் வெளிப்படுத்துகிறது. **தீமையினின்று எங்களை இரட்சித்துக் கொள்ளும்** என்ற வேண்டுகலுடன் இந்த ஜெபம் நிறைவு பெறுகிறது.³⁷

ஏ. ஜெபத்தைப் பற்றிய இரண்டு உவமைகள் [11:5-13]

11:5-8 ஜெபத்தைப் பற்றிய பொருளை விளக்கிக் கூறும் பொருட்டு, தமது பிள்ளைகளின் ஜெபத்தை கேட்கிறதற்கும் அதற்குப் பதில் அளிப்பதற்கும் தேவன் விருப்பமுடையவராக இருக்கிறார் என்பதைக் காட்ட ஓர் எடுத்துக்காட்டைக் கர்த்தர் தருகிறார். நடு இரவில் தன்னுடைய வீட்டிற்கு வந்துள்ள விருந்தினரை விருந்தோம்ப நாடும் ஒரு மனிதனைக் குறித்த கதை இது. அந்த விருந்தினர் வந்த வேளையில், அவனுக்குக் கொடுப்பதற்கு வீட்டில் போதுமான அளவு உணவு இல்லை. ஆகவே அவன் தன்னுடைய அயலகத்தானிடத்திற்குச் சென்று, அவன் வீட்டுக் கதவைத் தட்டி, **மூன்று அப்பங்களை** இரவலாகக் கேட்டான். முதலில் அயலகத்தான் தனது தூக்கம் கெடுவதைத் தொந்தரவாக நினைத்து, தனது நண்பனுடைய விண்ணப்பத்தைப் பொருட்படுத்தவில்லை. ஆயினும் இவன் தொடர்ந்து கதவைத் தட்டி, சத்தமிட்டுக் கூப்பிட்டதால், இறுதியில் அவன் **எழுந்து அவனுக்குத் தேவையானதைக் கொடுத்தான்**.

இந்த எடுத்துக்காட்டை நாம் விளக்கிக் கூறுவதற்கால், சில முடிவுகளைத் தவிர்ப்பதற்கு மிகவும் கவனமுடையவர்களாயிருக்க வேண்டும். நாம் சில விண்ணப்பங்களைத் தொடர்ந்து ஏறெடுப்பதனால் தேவன் அதைத் தொல்லையாகக் கருதுகிறார் என்று எண்ணலாகாது. மேலும் நச்சரித்துக் கேட்பதனால் மட்டுமே நமது ஜெபங்களுக்கு விடை கிடைக்கும் என்றும் இவ்வுவமை கூறவில்லை.

தனது நண்பன் வருந்திக் கேட்பதால் அவனுக்கு உதவிசெய்ய ஒருவன் விருப்பம் உடையவனாயிருக்கிறான் என்றால், தமது பிள்ளைகளுடைய அழகைகளைக் கேட்க எவ்வளவு **அதிகமாக**

தேவன் விருப்பம் உடையவராக இருக்கிறார் என்னும் பாடத்தை இவ்வவமை கற்பிக்கிறது.

11:9 மேலும், நம்முடைய ஜெப வாழ்க்கையில் நாம் இளைப்படைந்து சோர்வுற்றுப் போய்விடக் கூடாது என்பதையும் இது கற்பிக்கிறது. “தொடர்ந்து கேளுங்கள் . . . தொடர்ந்து தேடுங்கள் . . . தொடர்ந்து தட்டுங்கள் . . .” சில வேளைகளில் நாம் முதல்முறை விண்ணப்பிக்கிறபோதே நம்முடைய ஜெபங்களுக்கு தேவன் விடை தருகிறார். ஆனால் சில வேளைகளில் நீண்ட நாட்கள் ஜெபிப்பதனால் அதற்குரிய விடையைப் பெறுகிறோம்.³⁸

மாந்தரின் மன்றாட்டிற்கு விடைபகரும் இறைவன்

இளைப்படைந்த இதயங்கள்
தளர்ந்துபோகும் வேளையிலே
பற்றுடையோர் ஏறெடுக்கும்
மன்றாட்டைக் கேட்டிடுவார்;
கேட்டவற்றை அவ்வாறே
தந்திடுவார் எம்பெருமான்
பாட்டுடனே உளமார்ந்து
என்றென்றும் வாழ்த்திடுவேன்.

சிலவேளை விசுவாசம்
பொறுத்திருக்கக் கற்றிடவே
திருத்தந்தை பேசாமல்
அமைதியுடன் தாமதிப்பார்
நமக்குளது நல்லதென்று
தரமறிந்து அனுப்பிடுவார்
அன்புஎன்ற பெயர்கொண்ட
அண்ணலவர் துதித்திடுவேன்.

விண்மீன்கள் தீப்பந்தம்
போலெரிந்து மறைந்திடலாம்
வானுயர்ந்த மலைச்சிகரம்
அசைந்தாடித் தகர்ந்திடலாம்
மெய்யான இறைவேந்தன்
நிலைநிற்பார் என்றென்றும்
அவர்வாக்கு மாறிடாமல்
நிறைவேறும் பலத்துடனே!

வற்புறுத்தி மன்றாடுவதில் காணப்படும் பெருக்கத்தை இந்த உவமை நமக்குக் கற்பிக்கிறது. கேட்பது தேடுதலாகவும், தேடுதல் தட்டுதலாகவும் விண்ணப்பம் பெருகுகிறது.

11:10 கேட்கிறவன் எவனும் பெற்றுக் கொள்ளுகிறான்; தேடுகிறவன் எவனும் கண்டடைகிறான்; தட்டுகிறவன் எவனுக்கும் திறக்கப்படும் என்று இவ்வசனம் கற்பிக்கிறது. நாம்

ஜெபிக்கிறபோது எப்பொழுதும் தேவன் நாம் கேட்பதைத் தருகிறவராக இருக்கிறார்; அல்லது அதற்கும் மேலான நன்மையானதைத் தருகிறார். இஃது ஒரு வாக்குறுதியாக நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. “இல்லை” என்று அவர் மறுத்துரைக்கும்போது, நாம் கேட்டது நமக்கு ஏற்றது இல்லை என்று அவர் கூறுவதாகவே பொருள்படும். அதாவது நம்முடைய விண்ணப்பத்தைக் காட்டிலும் அவருடைய மறுப்பு சிறந்ததாகும்.

11:11,12 நாம் அப்பத்தைக் கேட்கும்போது கல்லைக் கொடுத்து தேவன் ஒருபோதும் ஏமாற்ற மாட்டார் என்று இவ்வசனம் கற்பிக்கிறது. அந்த நாட்களிலே அப்பமானது கல்லைப் போன்ற வட்ட வடிவத்திலே செய்யப்படும். நாம் உணவைக் கேட்கும்போது உண்ண முடியாத ஒன்றைக் கொடுத்து தேவன் நம்மை ஏளனம் செய்யமாட்டார். நாம் மீனைக் கேட்கும்போது நம்மை அழித்துப்போடக் கூடிய பாம்பை அவர் தரமாட்டார். நாம் முட்டையைக் கேட்கும்போது நமக்கு மிகுந்த வேதனை தரக்கூடிய தேளை அவர் தரமாட்டார்.

11:13 ஒரு தகப்பன் பாவ சுபாவத்தை உடைய வனாயிருப்பினும் தன்னுடைய பிள்ளைகளுக்குக் கெட்ட ஈவுகளைத் தரமாட்டான். அவன் தனது பிள்ளைகளுக்கு நல்ல ஈவுகளைக் கொடுக்க அறிந்திருக்கிறான். அப்படியிருக்க, நம்முடைய பரம பிதாவானவர் தம்மிடத்தில் வேண்டிக் கொள்கிறவர்களுக்கு பரிசுத்த ஆவியைக் கொடுக்க விருப்பமுள்ளவராக இருப்பது அதிக நிச்சயம். J.G. பெல்லட் என்பார் இது குறித்துக் கூறுவதாவது: “நமக்கு மிகவும் இன்றியமையாத தேவையும், அவர் நமக்குக் கொடுப்பதற்கு அதிக விருப்பமுள்ளதுமான ஈவு பரிசுத்த ஆவியானவரே ஆவார்.” பரிசுத்த ஆவியானவர் இன்னும் அருளப் படாதிருந்தபோதே இயேசு கிறிஸ்து இவ்வாறு பேசினார் (யோவான் 7:39). இந்நாட்களில், நமக்குள்ளாகக் குடியிருக்கும்படி பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்குத் தந்தருள்பட வேண்டுமென்று நாம் ஜெபிக்கக்கூடாது. ஏனெனில் நம்முடைய மனந்திரும்புதலின்போது அவர் நமக்குள்ளாக வந்து குடியிருக்கிறார் (ரோமர் 8:9; எபே. 1:13,14).

ஆனால் வேறு நிலைகளில் பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்மிடத்தில் செயல்புரிய அவருக்காக ஜெபிக்க வேண்டியது முறையானதும் அவசியமானதாகும். பரிசுத்த ஆவியானவராலே கற்பிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், பரிசுத்த ஆவியானவராலே நாம் வழிநடத்தப்பட வேண்டுமென்றும், கிறிஸ்துவுக்காக நாம் ஆற்றும் பணிகளில் அவரு

டைய வல்லமை ஊற்றப்பட வேண்டுமென்றும் நாம் ஜெபிக்க வேண்டும்.

பரிசுத்த ஆவியானவருக்காக ஜெபிக்கும்படி சீடர்களிடத்தில் கர்த்தர் கூறியபோது, முந்தின அதிகாரங்களில் அவர் போதித்ததற்கு ஏற்ற வண்ணம், வேற்றுலக சீடர்களாக அவர்கள் வாழ்வதற்குத் தேவையான பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையையே அவர் குறிப்பிட்டார் என்று கருதுவதற்கும் இடமுண்டு. தங்களுடைய சொந்த வலிமையினாலே சீடத்துவத்திற்குரிய பரிட்சைகளை எதிர்கொள்வது சற்றேனும் இயலாதது என்பதை அவர்கள் இந்தக் கால அளவில் உணர்ந்திருக்கக் கூடும். அ.து உண்மையென்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. கிறிஸ்தவ வாழ்வை வாழ்வதற்குரிய வல்லமையைத் தருபவர் பரிசுத்த ஆவியானவரே. ஆகவே, அந்த வல்லமையைக் கேட்போருக்கு தேவன் தருவதற்கு வாஞ்சையுடையவராக இருக்கிறார் என்று இயேசு கிறிஸ்து இங்கே சித்திரமாக வரைந்துள்ளார்.

முல கிரேக்கு வேதாகமத்தில், இந்த 13 -ஆம் வசனம் பரிசுத்த ஆவியானவர் என்று ஆள் தன்மையைக் குறிக்கும் வகையில் எழுதப்படவில்லை (the என்னும் சுட்டிடைச் சொல் அங்கு இல்லை). மாறாக, “பரிசுத்த ஆவியை” அவர் கொடுப்பார் என்றே அங்கு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. சுட்டிடைச் சொல்லோடு குறிப்பிடும்போது பரிசுத்த ஆவியானவரையும், அச்சொல் இல்லாத போது அவருடைய வரங்களையும் செயல்பாடுகளையும் குறிக்கும் என்று பேராசிரியர் H.B. ஸ்வெட் என்பார் இதனை விளக்கிக் கூறியுள்ளார். ஆகவே இந்தப் பகுதியை பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பெறுவதற்காக ஜெபிக்க வேண்டும் என்று கொள்ளாமல், நம்முடைய வாழ்வில் அவருடைய செயல்பாடுகள் விளங்க வேண்டும் என்பதற்காக ஜெபிக்க வேண்டும் என்றே பொருள்கொள்ள வேண்டும். இதற்கு இணையான மத்தேயு 7:11 - ஆம் வசனம் இக்கருத்தை மேலும் வலுப்படுத்துகிறது. “...பரலோகத்தில் இருக்கிற உங்கள் பிதாதம்மிடத்தில் வேண்டிக்கொள்ளுகிறவர்களுக்கு நன்மையானவைகளைக் கொடுப்பது அதிக நிச்சயம் அல்லவா?”

ஐ. குறைகூறுவோருக்கு இயேசு கிறிஸ்து விடைபகர்தல் (11:14-26)

11:14-16 ஒரு மனிதனை ஊமையாக்கி வைத்திருந்த பிசாசை அவனிடத்திலிருந்து இயேசு கிறிஸ்து துரத்தியபோது, மக்களிடையே பெரும் பரபரப்பு உண்டானது. ஜனங்கள் ஆச்சரியப்

பட்ட அதே வேளையில், மற்றும் பலர் கர்த்தரை வெளிப்படையாக எதிர்த்தனர். அந்த எதிர்ப்பு இரண்டு வகையாக எழுந்தது. பிசாசுகளின் தலைவனாகிய பெயல்செபூலைக் கொண்டு அவர் பிசாசுகளைத் துரத்துவதாகச் சிலர் குற்றஞ்சாட்டினர். வேறுசிலர் வானத்திலிருந்து ஒரு அடையாளத்தைக் காட்டவேண்டுமென்று அவருக்கு ஆலோசனை கூறினர்; ஒருவேளை அவருக்கு எதிராகக் கூறப்பட்ட குற்றச்சாட்டை தவறென்று மெய்ப்பிக்க அந்த அடையாளம் உதவும் என்று அவர்கள் எண்ணினர் போலும்.

11:17,18 அவருக்குள்ளாகக் குடியிருக்கும் பெயல்செபூலின் வல்லமையால் அவர் பிசாசுகளைத் துரத்தினார் என்னும் குற்றச்சாட்டிற்கு எதிராக அவர் அளித்த பதிலை 17 முதல் 26 வரையிலுள்ள வசனங்களில் காண்கிறோம். அடையாளத்தைக் கேட்டவர்களுக்கு 29 -ஆவது வசனத்தில் விடைகொடுத்துள்ளார். முதலாவதாக தனக்குத்தானே விரோதமாய்ப் பிரிந்திருக்கிற எந்த ராஜ்யமும் அழிக்கப்பட்டுவிடும், தனக்குத்தானே விரோதமாய்ப் பிரிந்திருக்கிற எந்த வீடும் விழுந்துபோம் என்று இயேசு கிறிஸ்து அவர்களுக்கு நினைவூட்டினார். பிசாசுகளைத் துரத்துவதற்கான ஒரு கருவியாக அவர் சாத்தானுடைய கரங்களில் செயல்படுவாராயின், அவன் தன் கீழ் பணியாற்றுவவர்களுக்கு எதிராகப் போர் புரிகிறவனாகக் கருதப்படுவான். பிசாசானவன் தனக்கே விரோதமாகச் செயல்பட்டு தனது நோக்கத்தைத் தடைசெய்வான் என்று கருதுவது மதியீனமாகும்.

11:19 இரண்டாவதாக, அந்நாட்களிலேயே அவரிடத்தில் குற்றம் கண்டோருடைய இனத்தாரில் சிலர் தீய ஆவிகளைத் துரத்தியதைக் கர்த்தர் அவர்களுக்கு நினைவூட்டினார். சாத்தானுடைய அதிகாரத்தினாலே அவர் பிசாசுகளைத் துரத்துவாராயின், அவர்களும் அதே அதிகாரத்தினால் பிசாசுகளைத் துரத்துவதாக எண்ண வேண்டியது அவசியம். ஆனால் யூதர்கள் இக்கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மனதற்றவராயிருந்தனர் என்பதே உண்மை. அவ்வாறிருக்க, கர்த்தருடைய ஆணித்தரமான வாதத்தை அவர்களால் எவ்வாறு எதிர்த்து நிற்க முடியும்? பிசாசுகளைத் துரத்துவதற்கான அதிகாரம் தேவனிடத்திலிருந்தோ சாத்தானிடத்திலிருந்தோதான் வந்திருக்க வேண்டும். இருவரில் ஒருவரிடத்திலிருந்தே அந்த வல்லமையைப் பெறமுடியும்; இருவராகவும் இருக்க முடியாது. சாத்தானுடைய

வல்லமையினால் இயேசுகிறிஸ்து செயல்புரிந்திருப்பாரேயானால், யூத பேயோட்டிகளும் அந்த வல்லமையைச் சாத்தானிடத்திலிருந்து பெற்றார்கள் என்றே முடிவு செய்யவேண்டும். அவரைக் குற்றப்படுத்தினால் அவர்களையும் குற்றப்படுத்தியே தீரவேண்டும்.

11:20 இயேசு கிறிஸ்து **தேவனுடைய விரலினாலே பிசாசுகளைத் துரத்தினார்** என்பதே மெய்யான விளக்கம் ஆகும். **தேவனுடைய விரல்** என்பதன் பொருள் என்ன? இந்த நிகழ்ச்சியை மத்தேயு எடுத்துரைக்கும்போது, “நான் தேவனுடைய ஆவியினாலே பிசாசுகளைத் துரத்துகிறபடியால், தேவனுடைய ராஜ்யம் உங்களிடத்தில் வந்திருக்கிறதே” என்று இயேசு கிறிஸ்து சொன்னதாக எழுதியுள்ளார். ஆகவே, தேவனுடைய விரல் என்பது தேவனுடைய ஆவியே யாகும் என்று நாம் முடிவு செய்கிறோம். பிசாசுகளை தேவனுடைய ஆவியினாலே இயேசு கிறிஸ்து துரத்தினார் என்னும் உண்மை, அத்தலைமுறையில் வாழ்ந்த மனிதர்களுக்கிடையிலேயே தேவனுடைய ராஜ்யம் வந்திருந்தது என்பதற்கான சான்றாகும். அரசர் என்னும் நபராகவே அவர்களிடத்தில் இறையரசு வந்திருந்தது. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து அவர்கள் நடுவில் பிரசன்னமாகி, வல்லமை மிக்க அற்புதங்களை நிகழ்த்தியதே, தேவனால் அபிஷேகம் பெற்ற அரசர் வரலாற்றின் அரங்கில் தோன்றினார் என்பதற்குச் சான்றாகும்.

11:21,22 இதுகாறும், ஆயுதந்தரித்த பல வானாக தன்னுடைய ஆட்சி எல்லையில் தன்னை எதிர்ப்பதற்கு எவரும் இல்லையென்று சொல்லத்தக்கவகையில் சாத்தான் ஆளுகை செய்துகொண்டிருந்தான். பிசாசுகளால் பிடிக்கப்பட்டவர்கள் அவனுடைய பிடிக்குள் இருந்தனர். அவனை எதிர்ப்பார் ஒருவரும் இல்லை. அவனுடைய **பொருள்** அவனிடத்தில் பாதுகாப்பாய் இருந்தது. அதாவது அவனுடைய ஆட்சியை எதிர்த்துச் செயல்பட ஒருவருமில்லை. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து சாத்தானைக் காட்டிலும் **அதிக பலவான்**. அவனோடு அவர் போர்புரிந்து, வெற்றியடைந்தார். மேலும் அவனுடைய **சகல ஆயுதவர்க்கத்தையும் பறித்துக்கொண்டு**, தமது கொள்ளைப் பொருளாகப் பங்கிட்டார்.

இயேசு கிறிஸ்துவைக் குற்றம் சாட்டினவர்களும், அவர் பிசாசுகளைத் துரத்தவில்லையென்று மறுத்துரைக்கவில்லை. ஆகவே சாத்தான் வெற்றிகொள்ளப்பட்டு அவனால் பாதிக்கப்

பட்டவர்கள் விடுதலை பெற்றனர். இந்த வசனங்களில் அது குறிப்பிடத்தக்கதாய் விளங்குகிறது.

11:23 தன்னோடே **இராதவன்** தனக்கு **விரோதியாயிருக்கிறான்** என்றும், தன்னோடே **சேர்க்காதவன் சிதறடிக்கிறான்** என்றும் இயேசு கிறிஸ்து தொடர்ந்து கூறினார். “ஒரு மனிதன் வழியில் செல்லுகிறான் அல்லது வழியில் (தடையாக) நிற்கிறான்” என்று ஒருவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த வசனத்திற்கும், 9:50 -க்கும் இடையே முரண்பாடு இருப்பதாகத் தோன்றுவதன் விளக்கத்தை நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டோம். கிறிஸ்துவின் ஆள் தன்மையையும் அவருடைய கிரியைகளையும் குறித்து எவ்விதக் கருத்து வேறுபாட்டிற்கும் இடமில்லை. கிறிஸ்துவைச் சாராதவன் அவருக்கு எதிரியாயிருக்கிறான். ஆனால் கிறிஸ்தவ ஊழியத்தைப் பொருத்தமட்டில், யாரெல்லாம் கிறிஸ்தவ ஊழியருக்குப் பகைஞராகச் செயல்படுவதில்லையோ அவர்கள் யாவரும், கிறிஸ்தவ ஊழியர்களுக்குச் சாதகமானவர்களே ஆவர். முதலாவது வசனம் இரட்சிப்பைப் பொருத்தது. இரண்டாவதோ ஊழியத்தோடு தொடர்புடையது.

11:24-26 அவர்கள் சாட்டின குற்றச்சாட்டு அவர்களுக்கே எதிராகப் பேசுகிறது என்பதை இயேசு கிறிஸ்து இப்பொழுது விவரிக்கிறார். அவர் பிசாசு பிடித்தவர் என்று அவர்கள் குற்றஞ்சாட்டினர். அவர்களுடைய நாடு பிசாசு பிடித்த நிலையிலிருந்து தற்காலிகமாகக் குணம் பெற்ற ஒரு மனிதனுக்கு இணையாக இருக்கிறதென்று அவர் ஒப்பிட்டார். அவர்களுடைய வரலாற்றில் இஃது உண்மையென்று புலனாகிறது. இஸ்ரவேல் நாடு சிறைபிடிக்கப்படுவதற்கு முன்னர் சிலைவணக்கம் என்னும் பிசாசின் பிடியில் இருந்தது. ஆனால் சிலைவணக்கம் என்னும் அசுத்த ஆவியின் பிடியிலிருந்து சிறையிருப்பு அவர்களுக்கு விடுதலையைக் கொடுத்தது. அதன்பின்னர் அவர்கள் சிலைவணக்கத்திற்கு ஒருக்காலும் அடி பணியவில்லை. அவர்களுடைய வீடு **பெருக்கி ஜோடிக் கப்பட்டிருந்தது**. ஆயினும் அவ்வீட்டிற்குள் கர்த்தர் வரவும் அதன் உரிமையைப் பெற்றுக் கொள்ளவும் அவர்கள் இடங்கொடுக்கவில்லை. ஆகவே வரப்போகிற நாளில், அந்த அசுத்த ஆவி தன்னிலும் பொல்லாத வேறு ஏழு ஆவிகளைக் கூட்டிக் கொண்டுவந்து, உட்புகுந்து, அங்கே குடியிருக்கும் என்று அவர் முன்னுரைத்தார். உபத்திரவ காலத்தில் மிகப் பயங்கரமான நிலையில், யூத நாடு சிலை வணக்கத்தைப் பின்பற்றும் என்பதை இது குறிக்கிறது; அதாவது அந்திக்

கிறிஸ்துவை அவர்கள் தேவன் என்று ஏற்றுக் கொள்வார்கள். (யோவான் 5:43). இந்தப் பாவத்தின் நிமித்தம் இதுவரை காணாத அளவிற்கு அவர்கள் தண்டனை அடைவர்.

இஸ்ரவேல் நாட்டின் வரலாற்றை முதன்மையாக இந்த எடுத்துக்காட்டு குறிப்பிட்டாலும், ஒரு மனிதனுடைய வாழ்க்கையில் நிகழ்கிற பாவத்தைக் குறித்து வெறுமனே மனம் வருந்துகின்ற நிகழ்ச்சி அல்லது சீர்திருத்தம் அடைவது ஆகியவை போதா என்பதையும் இது சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஒரு புதுப் பக்கத்தைத் திருப்புவது போதாது. இருதயத்திற்குள்ளாகவும், வாழ்க்கையிலும் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும். அவ்வாறு இல்லை யெனில், முன்னிலும் கொடிய தீய பாவங்கள் வாழ்க்கையில் உட்புக ஏதுவாகும்.

ஓ. மரியானைக் காட்டிலும் பாக்கியம் பெற்றவர் [11:27,28]

கூட்டத்திலிருந்து ஒரு பெண்மணி இயேசுவை நோக்கி, “உம்மைச் சுமந்த கர்ப்பமும் நீர் பாலுண்ட முலைகளும் பாக்கியமுள்ளவை!” என்று சத்தமிட்டுக் கூறினாள். நம்முடைய கர்த்தர் அளித்த பதில் மிகவும் குறிப்பிடத் தக்கதாக இருந்தது. தமது தாயாராகிய மரியாள் ஆசிர்வதிக்கப்பட்டவள் என்பதை அவர் மறுக்கவில்லை. ஆயினும் அதற்கும் மேலாக, தேவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, அதைக் காத்துக்கொள்கிறவர்களே அதிக பாக்கியவான்கள் என்று மிகவும் முக்கியமானதை எடுத்தியம்பினார். கன்னி மரியாள் இயேசு கிறிஸ்துவின் தாய் என்னும் நிலையிலும், கிறிஸ்துவை விசுவாசித்து அவரைப் பின்பற்றுவதால் அதிக பாக்கியமுள்ளவளாகக் கருதப்படுவாள் என்றும் இதனைக் கூறலாம். சரீர உறவுகளைக் காட்டிலும் ஆவிக் குரிய நிலையே மேலானது. மரியானைத் தொழுகைக்கு உரியவளாக உயர்த்திப் பேசுவோரின் வாயை அடைக்க இதுபோதுமானது.

ஓ. யோனாவின் அடையாளம் [11:29-31]

11:29 பதினாறாம் வசனத்தில், வானத்திலிருந்து ஓர் அடையாளத்தைக் காட்டும்படி இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்தில் சிலர் கேட்டிருந்தனர். அதற்கு மறுமொழியாக அவர் இப்பொழுது அவர்களைப் பொல்லாத சந்ததியார் என்று அழைக்கிறார். அன்றைய நாட்களில் வாழ்ந்த யூத சந்ததியைக் குறித்தே அவர் அவ்வண்ணம் பேசினார். தேவ குமாரன் அவர்கள் நடுவே இருக்கக் கூடிய

சிலாக்கியத்தை அவர்கள் பெற்றிருந்தனர். அவருடைய சொற்களை அவர்கள் கேட்டனர்; அவர் ஆற்றிய அற்புதச்செயல்களைக் கண்டனர். ஆயின் அவற்றில் அவர்கள் மனநிறைவு கொள்ளவில்லை. வல்லமை மிக்கதும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டதுமான தெய்வீகச் செயல் ஒன்றை அவர் செய்யக் கண்டால் மட்டுமே அவரை அவர்கள் விசுவாசிப்பார்கள் என்ற தோரணையில் அவர்கள் பேசினார்கள். யோனா தீர்க்கதரிசியின் அடையாளமேயன்றி வேறே அடையாளம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று கர்த்தர் விடைபகர்ந்தார்.

11:30 தமது சொந்த உயிர்த்தெழுதலையே அவர் இங்கே குறிப்பிட்டுள்ளார். பெருங்கடலில் திமிங்கலத்தின் வயிற்றில் மூன்று பகலும் மூன்று இரவும் இருந்த பிறகு யோனா விடுவிக்கப்பட்டது போல, கர்த்தராகிய இயேசுவும் மூன்று பகலும் மூன்று இரவும் கல்லறையிலிருந்து, பின்னர் மரித்தோரிலிருந்து உயிரோடு எழுப்பப்பட்ட போவதை அவர் இங்கே குறிப்பிட்டார். அதவாது, கர்த்தருடைய இவ்வுலக ஊழியத்தின் நிறைவாக இறுதியானதும் ஐயத்தை நீக்குகிறதுமான அற்புதமாக அவருடைய உயிர்த்தெழுதல் விளங்கும். நினைவே பட்டணத்தாருக்கு யோனா அடையாளமாய் இருந்தான். புற இன மக்களின் பேருருக்கு அவன் சென்றபோது, மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்த ஒருவனுக்கு அடையாளமாகச் சென்று அங்கே பிரசங்கம் செய்தான்.

11:31,32 புறஇன நாடாகிய சேபாவின் அரசியாகிய தென்தேசத்து ராஜஸ்திரீ சாலொமோனுடைய ஞானத்தைக் கேட்க வெகு தொலைவு பயணம் மேற்கொண்டாள். அவள் ஏதொரு அற்புதத்தையும் காணவில்லை. கர்த்தர் இப்புவிடில் இருந்த நாட்களில் அவள் வாழ்ந்திருப்பாள் எனில், அவரை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு எவ்வளவு ஆயத்தத்தோடு இருந்திருப்பாள்! ஆகவே, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து நிகழ்த்திய அற்புதச் செயல்களைக் காணும் நற்பெறு பெற்றும் அவரை நிராகரித்த பொல்லாத மனிதர்களுக்கு எதிராகச் சாட்சி கூற அவள் நியாயத்தீர்ப்பின் நாளிலே எழுந்து வருவாள். யோனாவிலும் பெரியவர், சாலொமோனிலும் பெரியவர் மனிதவரலாற்றின் அரங்கத்தில் தோன்றிவிட்டார். யோனாவின் பிரசங்கத்தைக் கேட்டு நினைவே பட்டணத்தார் மனந்திரும்பினார்கள்; ஆனால் இஸ்ரவேலின் மக்களோ யோனாவிலும் பெரியவரைக் கேட்டும் மனந்திரும்ப மறுத்துவிட்டனர்.

யோனாவின் கதை, எபிரெயரின் கட்டுக்கதை என்று பலர் அதனை நம்பாமல் ஏளனம் செய்கின்றனர். சாலொமோனைக் குறித்துப் பேசிய வண்ணமே யோனாவையும் வரலாற்று மனிதனாகப் பாராட்டி இயேசு பேசினார். அற்புதச் செயலைக் காண்போமெனில் விசுவாசிப்போம் என்றுரைக்கும் மனிதர்கள் தவறிழைக்கின்றனர். விசுவாசம் உணர்ச்சிகளுக்குச் சான்றாக விளங்குகிற வற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது அன்று. தேவனுடைய ஜீவனுள்ள வார்த்தையையே அடுத்து அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. தேவனுடைய வார்த்தையை மனிதர்கள் விசுவாசிக்க வில்லையெனில், ஒருவன் இறந்தவர்களிலிருந்து உயிரோடு எழுந்து வந்தாலும் விசுவாசிக்கமாட்டார்கள். அடையாளத்தைக் கேட்கிற மனப்பாங்கு தேவனுக்கு மகிழ்ச்சி அளிப்பதில்லை. அது தரிசிப்பதேயொழிய விசுவாசமாகாது. “நான் முதலில் கண்டு பின்னர் விசுவாசிப்பேன்” என்று அவிசுவாசம் கூறுகிறது. “நீ விசுவாசித்தால் காண்பாய்” என்று தேவன் கூறுகிறார்.

ஒள. ஏற்றிய விளக்கு (11:33-36)

11:33 இதற்கு முந்தின வசனங்களுக்கும், இந்த வசனங்களுக்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லாததுபோல் முதலில் நாம் நினைக்கத் தோன்றுகிறது. ஆயின் இவற்றை ஆராய்ந்து நோக்குங்கால், இவற்றிற்கிடையே மிகவும் இன்றியமையாத தொடர்பு இருப்பதை அறிவோம். ஏற்றிய விளக்கை ஒருவனும் மறைவிடத்திலாவது, மரக்காலின் கீழேயாவது வைக்காமல், உள்ளே நுழைகிறவர்கள் யாவரும் காண்பதற்குத் தேவையான வெளிச்சத்தைத் தரும்படி அதனை விளக்குத் தண்டின்மேல் வைப்பான்.

இதனுடைய செயல்முறை விளக்கத்தைக் காணலுறுவோம்: தேவனே விளக்கைக் கொடுத்தியவர். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் ஆள் தன்மையிலும் அவருடைய கிரியையிலும், இவ் புலகிற்கு அவர் பேரொளியை வழங்கியிருக்கிறார். அவ்வொளியை ஒருவன் காணத்தவறுவானெனில் அது தேவனுடைய தவறன்று. எட்டாவது அதிகாரத்தில், ஏற்கனவே இயேசு கிறிஸ்துவின் சீடராக விளங்குவோர் தாங்கள் பெற்ற விசுவாசத்தைப் பறைசாற்ற வேண்டுமெயொழிய அதனைப் பாத்திரத்தின் கீழே மூடி மறைக்கக் கூடாது என்னும் பொறுப்பினை உணர்த்தும் வண்ணம் இதே உவமையை அவர் கூறினார். ஆனால், இங்கு தங்களுடைய இச்சையினாலும் அவமானத்தைத் தாங்க நேரிடுமே என்ற வெட்கத்தி

னாலும் நம்பிக்கையற்றவர்களாய் அடையாளத்தைத் தேடின மனிதர்களின் அவிசுவாசத்தை அவர் வெளிப்படுத்துகிறார்.

11:34 அவர்களுடைய தூய்மையற்ற நோக்கங்களின் விளைவாகவே அவர்களது அவநம்பிக்கை உண்டாயிற்று. சரீர அமைப்பினை நோக்குங்கால், முழு சரீரத்துக்கும் கண் வெளிச்சத்தைக் கொடுக்கிறது. கண் நலமுடையதாக இருக்குமாயின், அந்த மனிதன் வெளிச்சத்தைக் காணவியலும். ஆனால் கண் நோயுற்றிருந்தால், அதாவது அந்த மனிதன் கண் தெரியாதவனாயிருந்தால் வெளிச்சம் அதற்குள்ளாக உட்புகமுடியாது.

ஆவிக்குரிய வாழ்விலும் இவ்விதி பொருத்த முடையதாக இருக்கிறது. இயேசு தேவனுடைய கிறிஸ்துவா என்று அறிய ஒருவன் தனது விருப்பத்தில் உண்மையுள்ளவனாக இருப்பானென்றால், தேவன்தாமே அவனுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவார். ஆயின் அவனுடைய நோக்கங்கள் தூய்மையற்றவையாக இருக்குமானால், அவன் தன்னுடைய பேராசையைப் பற்றிக் கொண்டவனாக இருப்பானென்றால், பிறர் என்ன சொல்லுவார்களோ என்று அச்சமுடையவனாக இருப்பானென்றால் இரட்சகரின் மெய்யான மேன்மையை அறிந்துகொள்ளக் கூடாதபடி அவன் குருடனாக் கப்படுவான்.

11:35 இயேசு கிறிஸ்துவின் சொற்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த மனிதர்கள் தங்களை ஞானிகள் என்றே நினைத்தனர். பெரிதான வெளிச்சத்தைத் தாங்கள் பெற்றுள்ளதாகவும் அவர்கள் தங்களைக் குறித்து நினைத்துக் கொண்டனர். ஆனால் அவர்களுக்குள்ளாக இருந்த வெளிச்சம் உண்மையில் இருளாகவே இருந்தது என்பதை அவர்கள் உணரவேண்டுமென்று கர்த்தராகிய இயேசு அவர்களை எச்சரித்தார். தாங்கள் ஞானிகள் என்ற நினைவும், மற்றவர்களைக் காட்டிலும் தாங்கள் மேலானவர்கள் என்ற எண்ணமும் அவர்களை அவரிடத்திலிருந்து பிரித்து வைத்திருந்தன.

11:36 எவனுடைய நோக்கங்கள் தூய்மை உள்ளவையாக இருக்கின்றனவோ, உலகத்தின் ஒளியாகிய இயேசு கிறிஸ்துவிற்குத் தன்னை எவன் முழுமையாக திறந்து அளிக்கின்றானோ அவனிடம் ஆவிக்குரிய வெளிச்சம் வெள்ளம்போலப் பாய்ந்துவரும். ஒரு விளக்கிற்கு நேராக அவன் அமர்ந்திருக்கும் வேளையில் எவ்வாறு ஒளி அவன் மீது வீசுமோ, அதுபோல அவனுடைய உள்ளான வாழ்வு கிறிஸ்துவினால் ஒளியைப் பெறும்.

க. புறத்தூய்மையும் அகத்தூய்மையும் (11:37-41)

11:37-40 ஒரு பரிசேயன் இயேசு கிறிஸ்துவை விருந்திற்கு அழைத்தபோது, அவர் அவ்வழைப் பினை ஏற்றுக்கொண்டார். அவர் போஜனம் பண்ணுகிறதற்குமுன் கைகழுவாமலிருந்ததைக் கண்ட பரிசேயன் திடுக்கிட்டான். அவனுடைய எண்ணத்தை அறிந்த இயேசு கிறிஸ்து அவனுடைய கபடத்தையும், சடங்குகளுக்கு முக்கியத்துவம் தரும் தன்மையையும் வன்மையாகக் கண்டித்தார். உணவுப் பாத்திரங்களின் வெளித் தூய்மை பெரிதன்று, உள்ளத்தின் தூய்மையே உண்மையில் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று அவனுக்கு அவர் நினைவூட்டினார். வெளித்தோற்றத்தில் பரிசேயர் நீதிமான்களாகக் காணப்பட்டனர். ஆனால் உள்ளான நிலையில் அவர்கள் வஞ்சகமும் பொல்லாங்கும் நிறைந்தவர்களாயிருந்தனர். ஒரு மனிதனின் வெளிப்புறத்தை உண்டாக்கின அதே தேவன் உட்புறத்தையும் உண்டாக்கியிருக்கிறார். நம்முடைய உள்ளான வாழ்வு தூய்மையுடையதாக இருக்க வேண்டுமென்று அவர் விரும்புகிறார். “மனிதன் முகத்தைப் பார்ப்பான்; கர்த்தரோ இதயத்தைப் பார்க்கிறார்” (1 சாமு. 16:17).

11:41 பரிசேயர்கள் பேராசை கொண்டவர்களும் தன்னலம் மிக்கவர்களும் இருப்பதைக் கர்த்தர் உணர்ந்தவராக, தம்மை விருந்துக்கு அழைத்தவனிடம் தன்னுடைமைகளை முதலாவதாகப் பிச்சை கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறினார். பிறரிடம் அன்பு பாராட்டுதலைக் குறித்த அடிப்படைப் பரிட்சையில் அவன் வெற்றிபெறுவானானால் சகலமும் அவனுக்குச் சத்தமாயிருக்கும். இது குறித்து திருவாளர் H.A. அயர்ன் சைடு விளக்கம் அளிக்கிறார்:

தேவ அன்பு ஒருவனுடைய இதயத்தை நிரப்பும் போது, அவன் பிறர் நலம் நாடுகிறவனாக விளங்குவான். அதன் பின்னரே இத்தகைய வெளிப்புறமான நடைமுறைப் பழக்கங்கள் உண்மையான மதிப்பைப் பெறும். ஏழ்மையானவர்களையும் தேவையுள்ளவர்களையும் கருத்திற் கொள்ளாமல், எப்போதும் தனக் கென்று சேகரிப்பவன் தன்னிடத்தில் தேவ அன்பு குடியிருக்கவில்லை என்பதற்குச் சாட்சியாக விளங்குகிறான்.³⁹

பெயர் அறியப்படாத எழுத்தாளர் இப்பகுதியின் கருத்தைச் சுருக்கமாக வரைந்துள்ளார்:

பரிசேயர்களுக்கும் நியாயசாஸ்திரிகளுக்கும் எதிராகச் சில கடுமையான சொற்களைக் கர்த்தர் 39 முதல் 52 -ஆம் வசனம் வரை கூறியுள்ளார். அவற்றைத் தமக்கு விருந்தளித்த பரிசேயனின் வீட்டில் பந்தியிருந்தபோதே பேசினார் (வசனம் 37). “இனிமையான சொற்கள்” என்று நாம் குறிப்பிடுபவை, சத்தியத்திற்கு காட்டவேண்டிய உண்மைக்கு மாற்றுப் பொருளாக அவ்வப்போது பயன்படுத்தப்படுகின்றன. முகம் சுளிக்க வேண்டிய தருணத்தில் நாம் புன்னகை பூக்கிறோம். நாம் பேச வேண்டிய நேரத்தில் அமைதியைக் கடைப்பிடிக்கிறோம். தேவனிடத்தில் கொண்டிருக்கும் விசுவாசத்தை உதறித் தள்ளுவதைக் காட்டிலும், விருந்தை உதறிவிட்டு வெளியேறுவது சிறந்தது.

கா. பரிசேயர் கடிந்துகொள்ளப்படுதல்**(11:42-44)**

11:42 வெளிப்புற ஆசாரங்களைக் கைக்கொள்வதில் பரிசேயர் உறுதியோடு இருந்தனர். நியாயப்பிரமாணத்தில் காணப்படும் சடங்குகளை மிகவும் நுணுக்கமான முறையில் அவர்கள் பின்பற்றி வந்தனர். சிறுசிறு பூண்டுகளிலும் கூட தசமபாகம் செலுத்துவதில் அவர்கள் உறுதியோடு இருந்தனர். ஆனால் தேவனோடும் மனிதர்களோடும் அவர்கள் கொண்டிருந்த உறவில் கவனமற்றவர்களாயிருந்தனர். ஏழ்மையானவர்களை ஒருக்கினர்; தேவனிடத்தில் அன்பு பாராட்டவில்லை. அவர்கள் ஒற்றலாம், மருக்கொழுந்து ஆகிய பூண்டுகளில் தசமபாகம் செலுத்தியதற்காக அவர்களைக் கர்த்தர் கடிந்துகொள்ளவில்லை. வாழ்க்கையின் அடிப்படைக் கடமைகளான நியாயத்தையும் தேவ அன்பையும் விட்டு விட்டு இத்தகைய அற்பமான செயல்களில் அவர்கள் அந்த அளவிற்குக் கண்டிப்பாக இருக்கத் தேவையில்லை என்று அவர்களுக்குக் கர்த்தர் சுட்டிக்காட்டினார். முதன்மையானவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்காமல் அற்பமானவற்றிற்கு அவர்கள் அதிக முக்கியத்துவம் அளித்தனர். மற்றவர்களால் காணக்கூடியவற்றில் அவர்கள் மிகவும் சிறப்பான முறையில் நடந்து கொண்டனர்; தேவனால் மட்டும் காணக்கூடியவற்றில் அக்கறையற்றவர்களாக நடந்து கொண்டனர்.

11:43 எல்லாருக்கும் முன்பாகப் பவனி வருவதில் அவர்கள் மிகுந்த விருப்பம் உடையவராக இருந்தனர்; ஜெப ஆலயங்களில் முதன்மையான இடங்களில் அமர்வதற்கும், சந்தை வெளி

கனில் எல்லாருடைய கவனத்தை ஈர்ப்பதற்கும் அவர்கள் ஆர்வங்காட்டினர். இவ்வாறாக வெளிப்புற ஆசரிப்புகளில் மட்டுமின்றி பெருமை பாராட்டுவதிலும் அவர்கள் குற்றம் உடையவராக இருந்தனர்.

11:44 இறுதியாக, மறைந்திருக்கிற **பிரேதக் குழிகளுக்கு** அவர்களைக் கர்த்தர் ஒப்பிட்டுப் பேசினார். மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின் படி, பிரேதக்குழியைத் தொடுகிற எவனும் ஏழு நாட்களுக்குத் தீட்டுப்பட்டிருப்பான் (எண். 19:16). அது பிரேதக்குழி என்று அறியாமல் தொட்டவனும் தீட்டுப்படுவான். பரிசேயர் வெளித்தோற்றத்தில் பக்திநிறைந்த சமயத் தலைவர்களாகக் காட்சியளித்தனர். ஆனால், அவர்களைத் தொடுகிற எவனும் தீட்டுப்படுவான் என்ற அறிவிப்புப் பலகையை அவர்கள் அணிந்திருக்க வேண்டும். வெளிப்புற ஆசாரங்கள், பெருமை ஆகிய கேடுகளினாலும் அசுத்தங்களாலும் அவர்கள் மற்றவர்களைத் தீட்டுப்படுத்தும் மறைந்திருக்கிற பிரேதக்குழிகளாக விளங்கினர்.

**கி. நியாய சாஸ்திரிகள்
கண்டித்துரைக்கப்படுதல் (11:45-52)**

11:45 நியாய சாஸ்திரிகள் என்பவர்கள் வேத பாரகரேயாவர். அவர்களே மோசேயின் நியாயப் பிரமாணத்தை விளக்கிக் கூறுவதிலும் பொருள் கூறுவதிலும் வல்லுநர்கள். ஆனாலும், மற்றவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று கூறுவதில் மட்டுமே அவர்களது திறமை விளங்கியது. அவர்களோ அவற்றைத் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்கவில்லை. இயேசு கிறிஸ்து பரிசேயர்களைக் குறைகூறியபோது அவருடைய சொற்களில் இருந்த கண்டிப்பு, நியாயசாஸ்திரிகளில் ஒருவனுக்குத் தனது உள்ளத்தில் வாள் கொண்டு பாய்ச்சுவது போலிருந்தது. ஆகவே, அந்தச் சொற்களால் இயேசு கிறிஸ்து சட்ட அறிஞரையும் அவமானப்படுத்துவதாகச் சுட்டிக்காட்டினான்.

11:46 நியாய சாஸ்திரிகள் செய்த பாவங்கள் சிலவற்றைக் கடிந்துரைக்க கர்த்தர் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டார். முதலாவதாக, சட்டரீதியான சுகமைகளை அவர்கள் மக்கள் மீது **சுமத்தி**, அவர்களைக் கொடுமைக்குள்ளாக்கினர். ஆனால் அவர்களோ, மக்கள் அந்தச் **சுகமைகளைச்** சுமப்பதற்கு வேண்டிய உதவி ஒன்றையும் செய்யவில்லை. “எந்த மனிதர்கள் மூலமாக அவர்கள் மேன்மை அடைந்தார்களோ, அவர்களையே அவர்கள் அவமதிக்கும் குற்றத்தைச் செய்வதில் புகழ்வாய்ந்தவர்களாக

இருந்தனர்” என்று திருவாளர் கெல்லி கூறியுள்ளார். அவர்கள் விதித்த விதிகளில் பெரும்பாலானவை மனிதர்கள் உருவாக்கியவை. அவற்றில் உண்மையிலேயே எவ்வித முக்கியத்துவமும் இல்லை.⁴⁰

11:47,48 நியாய சாஸ்திரிகள் கபடம் நிறைந்த கொலைகாரர்களாக விளங்கினர். தேவனுடைய தீர்க்கதரிசிகளை மேன்மை பாராட்டுகிறவர்களாக அவர்கள் நடித்தனர். ஆகவே, பழைய ஏற்பாட்டுத் **தீர்க்கதரிசிகளின் கல்லறைகளில்** நினைவுச் சின்னங்களை எழுப்பும் அளவிற்கு அவர்களுடைய செயல்பாடுகள் விளங்கின. அவர்கள் தீர்க்கதரிசிகளிடம் ஆழ்ந்த மதிப்பு கொண்டிருந்தனர் என்று காட்டுவதற்கு இச்செயல்கள் நிருபணங்களாகத் தோன்றின. ஆனால் அச்செயல்களின் உண்மையான பொருளைக் கர்த்தர் அறிந்திருந்தார். புறத்தோற்றத்தில், தீர்க்கதரிசிகளைக் **கொலைசெய்த** பிதாக்களிடத்திலிருந்து விலகினவர்களாகக் காணப்பட்டாலும், உண்மையில் அவர்களுடைய அடியொற்றிப் பின் தொடர்கிறவர்களாகவே இவர்கள் விளங்கினர். தீர்க்கதரிசிகளுக்குக் **கல்லறைகளை** எழுப்பிய அதே சமயத்தில், தேவனுடைய மிகப்பெரிய தீர்க்கதரிசியாகிய கர்த்தரையே கொலைசெய்ய அவர்கள் திட்டமிட்டனர். தேவனுக்கு உண்மையாக விளங்கும் தீர்க்கதரிசிகளையும் அப்போஸ்தலரையும் கொலை செய்வதை அவர்கள் தொடருவர்.

11:49 இந்த வசனத்தை மத்தேயு 23:34 -ஆம் வசனத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இங்கு தேவஞானம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவர்கிறிஸ்துவே என்பது புலனாகும். இங்கே தேவஞானமானது, “நான் தீர்க்கதரிசிகளை அனுப்புவேன்” என்று கூறுவதாக மேற்கோள் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், மத்தேயு நற்செய்தி நூலில், இது பழைய ஏற்பாட்டு நூலில் இருந்து எடுக்கப்பட்டதாகவோ, வேறு ஆதார பூர்வமானதாகவோ சொல்லப்படாமல், கர்த்தருடைய அறிக்கையாகவே காணப்படுகிறது. (1 கொரிந்தியர் 1:31 -ஆம் வசனத்தில் கிறிஸ்துவே தேவஞானம் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.) தம்முடைய இனத்தாரிடையே தீர்க்கதரிசிகளையும் அப்போஸ்தலர்களையும் அனுப்புவதாக இயேசு கிறிஸ்து வாக்களித்தார். அவர்களோ **சிலரைக் கொலை செய்து, சிலரைத் துன்பப்படுத்துவார்கள்.**

11:50,51 பழைய ஏற்பாட்டில் தேவனுடைய பிரதிநிதிகளாக இருந்த பலர் கொல்லப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் எழுதிவைக்கப்பட்டுள்ளன. அந்

நிகழ்ச்சிகளில் முதலாவது ஆபேலின் மரணமாகும். பலிபீடத்துக்கும் தேவாலயத்துக்கும் நடுவே சகரியா கொலைசெய்யப்பட்டது கடைசிச் சம்பவமாகும் (2 நாளா. 24:21). அந்தச் சகல தீர்க்கதரிசிகளுடைய இரத்தப்பழியும் இந்தச் சந்ததியாரிடம் கேட்கப்படவேண்டும். பழைய ஏற்பாட்டு நூல்வரிசையில் யூத முறைமையின்படி 2 நாளாகமமே கடைசி நூலாகும். ஆகவே, ஆபேலையும் சகரியாவையும் கர்த்தர் குறிப்பிடுகையில் தீர்க்கதரிசிகள் அனைவரையும் அவர் அவர்கள் முன் கொண்டுவந்து நிறுத்தினார். இந்தச் சொற்களைக் கர்த்தர் உரைத்தபோது, அன்று வாழ்ந்த தலைமுறையினர் அவரைச் சிலுவையில் அறைந்து கொலைசெய்வார்கள் என்பதை அறிந்திருந்தார். இவ்வாறாக, அவர் கொலை செய்யப்படும்போது, தேவமனிதர்களுக்கு எதிராக அவர்கள் செய்த உபத்திரவங்களின் பயங்கரமான உச்ச நிலையை அடைவார்கள். முந்தைய காலகட்டங்களில் சிந்திய இரத்தப்பழி முழுவதும், அவர்கள் செய்யப்போகிற கொலையின் நிமித்தமாக அவர்கள் மீது விழும்.

11:52 இறுதியாக, அறிவாகிய திறவுகோலை நியாய சாஸ்திரிகள் எடுத்துக்கொண்டதால், கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து அவர்களைக் குற்றஞ்சாட்டினார். அதாவது தேவனுடைய வார்த்தையை மனிதர்களிடத்திலிருந்து அவர்கள் மறைத்து வைத்தனர். வேதத்தின் மீது பற்று உடையவர்கள் போல அவர்கள் வெளியரங்கமாக நடித்தனர். ஆனால் வேதத்தை வழங்கிய உன்னதமானவரை ஏற்றுக்கொள்ள மனிதன்கள் பிடிவாதமாய் எதிர்த்து நின்றனர். மேலும் பிறர் கிறிஸ்துவினண்டை வருவதற்கு அவர்கள் தடைபண்ணினார்கள். அவரை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு மறுத்தது மட்டுமின்றி, மற்றவர்கள் அவரை ஏற்றுக்கொள்வதையும் அவர்கள் விரும்பவில்லை.

கு. பரிசேயரும் வேதபாரகரும் செய்த எதிர்ச்செயல் [11:53,54]

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து நேரடியாகக் குற்றஞ்சாட்டினதன் நிமித்தம் வேதபாரகரும் பரிசேயரும் சினமடைந்தனர் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. அவர்கள் அவரை நெருக்கி, எவ்வாறாவது அவருடைய பேச்சில் குற்றப்படுத்த வேண்டுமென்று பலவித முயற்சிகளைச் செய்தனர். அவ்வாறு ஏதாகிலும் பிழை கண்டுபிடித்தால் அவரை மரணத்துக்கு ஒப்புக்கொடுக்கலாம் என்று அவர்கள் நினைத்தனர். எவ்வாறு அவர்கள் நடந்துகொள்வார்கள் என்று கர்த்தர் உரைத்த

தாரோ அவ்வாறே அவர்கள் நடந்து கொண்டனர் என்பதை அவர்களுடைய செயல்கள் மெய்ப்பித்தன.

8. எருசலேமுக்குச் செல்லும் வழியில் கர்த்தர் அருளிய போதனைகளும், நடப்பித்த குணமாக்கும் செயல்களும் [அதி. 12-16]

அ. எச்சரிப்புகளும், ஊக்கமளிக்கும் அறிவுரைகளும் [12:1-12]

12:1 பரிசேயர்களையும் நியாய சாஸ்திரிகளையும் கர்த்தர் கடிந்து கொண்டபோது எண்ணிக்கையிலடங்கா மக்கள் அங்கே கூடிவந்தனர். பொதுவாக ஓரிடத்தில் வழக்கோ, தருக்கமோ நடக்குமாயின் அங்கே மக்கள் கவரப்படுவது இயல்பானதே. கபடுகள் நிறைந்த சமயத் தலைவர்களோடு இயேசு கிறிஸ்து தருக்கம் செய்து, எவ்வித அச்சமுமின்றி அவர்களது குறைகளைக் கண்டித்துப் பேசிய தன்மையானது பலரை அங்கே கூடிவரச் செய்தது என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. பாவத்திற்குச் சற்றும் இடங்கொடுக்காமல் அதனைக் கண்டனம் செய்யும் மனப்பான்மை எப்பொழுதும் பிரபலமடைகிறதில்லை. ஆயினும் அதுவே நீதி என்று தன்னை மனிதர்களுடைய உள்ளங்களுக்கு அது எடுத்துரைக்கும். சத்தியம் எப்பொழுதும் தன்னைத் தானே மெய்ப்பிக்க வல்ல தாயிருக்கிறது. இயேசு கிறிஸ்து தமது சீடரை நோக்கி, “பரிசேயருடைய புனித்த மாவைக் குறித்து எச்சரிக்கையாயிருங்கள்” என்று கூறினார். புனித்தமா மாய்மாலத்திற்கு அடையாளமாய் இருக்கிறது என்று அவர் விளக்கினார். மாய்மாலக்காரன் (வேடதாரி) முகமூடி அணிந்திருப்பான். அவனுடைய உள்ளான நிலைக்கும் வெளித்தோற்றத்திற்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இருக்காது. பரிசேயர் நற்குணநலன்களுக்குச் சிறந்த மாதிரியாகத் தங்களைக் காட்டிக்கொண்டனர். ஆனால் உண்மையில் அவர்கள் மாறுவேடக் கலைஞராய் இருந்தனர்.

12:2,3 அவர்களுடைய சாயம் வெளுக்கும் நாள் வெகுதொலைவில் இல்லை. அவர்கள் மறைத்து வைத்தவை யாவும் வெளியாக்கப்படும். அவர்கள் இருளில் செய்தவை அனைத்தும் வெளிச்சத்திற்கு இழுத்துக்கொண்டுவரப்படும்.

மாய்மாலத்தின் முகத்திரை கிழிக்கப்படுவது தவிர்க்க முடியாததுபோல, சத்தியம் வெற்றிபெறுவதையும் தடைசெய்ய முடியாது. அந்நாளவரை சீடர்களால் அறிவிக்கப்பட்ட செய்தி தெளிவற்றதாகவும், சிலரிடம் மட்டுமே கூறப்பட்டதாகவும்

இருந்தது. ஆனால் இஸ்ரவேலால் மேசியா நிராகரிக்கப்பட்டு, பரிசுத்த ஆவியானவர் இவ்வுலகிற்கு வந்த பின்னர், கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் திருப்பெயரால் சீடர்கள் அச்சமின்றி நற்செய்தியை நாலா திக்குகளிலும் பறைசாற்றுவார்கள். அதன் பின்னர் அச்செய்தி வீடுகளின் மேலிருந்து கூறப்படுகிறதுபோல எங்கும் தொனிக்கும். “அவர்கள் தெளிவற்ற முறையில் சிலரிடம் மட்டுமே பேசினார்கள்; அவர்களுடைய சத்தத்தை இப்பொழுது கேட்பார் இல்லை. அவர்களே இவ்வுலகத்திற்குப் போதகர்களாக விளங்குவார்கள்” என்று திருவாளர் கோடெட் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁴¹

12:4,5 “என் சிநேகிதரே” என்று இதயத்தின் ஆழத்திலிருந்து பொங்கியெழும் இனிய சொற்களால் உற்சாகமுட்டும் வண்ணம் தமது சீடர்களை அழைத்த இயேசு கிறிஸ்து, அந்த விலைமதிக்க முடியாத நட்பிற்காக எந்தவொரு சோதனையிலும் வெட்கப்படாமல் உறுதியோடு நிலைநிற்க வேண்டும் என்று எச்சரிக்கிறார். நற்செய்தி உலகெங்கும் அறிவிக்கப்படும்போது, அது உண்மையுள்ள சீடர்களுக்கு உபத்திரவத்தையும் மரணத்தையும் கொண்டுவரும். எனினும் பரிசேயரைப் போன்ற மனிதர்களால் விளைவிக்கப்படுகிற துன்பங்களுக்கு ஓர் எல்லையுண்டு. சரீரத்தில் உண்டாகிற மரணமே அத்துன்பத்திற்கு முடிவு. அதனைக் கண்டு அவர்கள் அச்சமடையக் கூடாது. தேவனோ, அதனினும் கொடிதாகிய நித்திய மரணமாகிய நரகத்தை அக்கொடுமைக் காரருக்கு அளிப்பார். ஆகவே, மனிதர்களுக்கன்று, தேவனுக்கே சீடர்கள் பயப்பட வேண்டும்.

12:6,7 சீடர்களிடத்திலே தேவன் அக்கறையுள்ளவராயிருந்து அவர்களைப் பாதுகாக்கிறார் என்பதை வலியுறுத்தும் பொருட்டு சிட்டுக் குருவிகளினிடத்தில் பிதா கொண்டிருக்கிற அக்கறையைப் பற்றி அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இரண்டு குருவிகள் ஒரு காசுக்கு விற்கப்பட்டதாக மத்தேயு 10:29 குறிப்பிடுவதை நாம் படிக்கிறோம். இங்கே இரண்டு காசுக்கு ஐந்து அடைக்கலான் குருவிகள் விற்கப்பட்டது என்று வாசிக்கிறோம். அதாவது நான்கு குருவிகள் வாங்கப்படுகிறபோது ஒரு குருவி இலவசமாகத் தரப்பட்டது. இவ்வாறு இலவசமாகத் தரப்படுகிற குருவிக்கு எந்த விலையும் இல்லை; ஆயினும் அந்தக் குருவி தேவனால் மறக்கப்படுவதில்லை. அந்த விலையற்ற ஒற்றைக் குருவியை தேவன் மறக்காமல் அதனிடம் அக்கறை உடையவராக இருக்கிறார் எனில், தம்முடைய குமாரனுடைய நற்செய்தியை ஏந்திச்

செல்லும் மனிதர்களிடத்தில் அவர் அக்கறையுடையவராக இருப்பது அதிக நிச்சயமல்லவா! அவர் அவர்களுடைய தலையில் உள்ள மயிரை எல்லாம் எண்ணி வைத்திருக்கிறார்.

12:8 இப்பொழுது தம்மை அறிக்கை பண்ணுகிறவன் எவனோ, அவனை தேவதூதர் முன்பாக அறிக்கை பண்ணப் போவதாகச் சீடர்களிடம் கர்த்தர் கூறினார். இங்கே அவர் மெய்யான விசுவாசிகள் அனைவரையும் குறித்தே கூறியிருக்கிறார். அவரைக் கர்த்தரும் இரட்சகருமாக ஏற்றுக்கொள்ளுதலே அவரை அறிக்கை செய்தல் ஆகும்.

12:9 மனிதர் முன்பாக அவரை மறுதலிக்கிறவன் தேவதூதர் முன்பாக மறுதலிக்கப்படுவான். இங்கே பரிசேயரைக் குறித்தே சொல்லப்பட்டிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. என்றாலும், கிறிஸ்துவை வேண்டாமென்று மறுத்துரைப்போரையும், அவரை ஏற்றுக்கொள்ள வெட்கப்படுவோரையும் இக்கூற்று உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது. அந்நாளில், “நான் உங்களை அறியேன்” என்று அவர் கூறுவார்.

12:10 அடுத்ததாக, இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறைகூறுவதற்கும், பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு எதிராக தூஷணம் செய்வதற்கும் இடையே ஒரு வேறுபாடு இருக்கிறது என்று கூறி அதனை அவர் தமது சீடர்களுக்கு விளக்கினார். மனித குமாரனுக்கு விரோதமாகப் பேசியவர்கள், மனத்திரும்பி அவரை விசுவாசிக்கும் வேளையில் மன்னிக்கப்படுவார்கள். ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு விரோதமாகச் சொல்லப்பட்ட தூஷணம் மன்னிக்கப்படாத பாவமாகும். பரிசேயர்கள் இந்தப் பாவத்தைச் செய்த குற்றவாளிகள் ஆவர் (மத்தேயு 12:22-32 ஆகிய வசனங்களைக் காண்க). இது என்ன பாவம்? இயேசு கிறிஸ்து செய்த அற்புதச்செயல்கள் சாத்தானின் வல்லமையால் செய்யப்பட்டவை என்று அவர்கள் கூறிய கூற்றே அப்பாவமாகும். அவர் செய்த அற்புதங்கள் யாவற்றையும் அவர் பரிசுத்த ஆவியானவரின் வல்லமையால் செய்திருந்த காரணத்தினால், அவர்களது பாவம் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு விரோதமாகச் சொல்லப்பட்ட தேவ தூஷணமேயாகும். மேலும் தேவனுடைய தூய ஆவியானவரை அவர்கள் பிசாசு என்று சொன்னதாகவே இது விளங்குகிறது. இந்தப் பாவத்திற்கு இக்காலத்திலும் இனிவருங்காலத்திலும் மன்னிப்புகிடையாது.

இப்பாவத்தை மெய்யான விசுவாசி ஒருவரால் செய்ய இயலாது. பின்வாங்கிப்போன சில விசுவாசிகள் இப்படிப்பட்ட பாவத்தைச் செய்துவிட்டதாக எண்ணி வேதனையில் சிக்குண்டு தவிக்கின்றனர். பின்வாங்குதல் என்னும் பாவம் மன்னிக்கப்படாத பாவமன்று. பின்வாங்கிய ஒரு விசுவாசி கர்த்தரோடு மீண்டும் ஐக்கியம் பெறும்படி முன்னிருந்த நிலைக்குக் கொண்டுவரப்பட முடியும். அந்த மனிதன் அதைக்குறித்து வருத்தம் உடைய வனாக இருப்பதிலிருந்தே, அவன் மன்னிக்கப்படாத பாவத்தைச் செய்யவில்லை என்பது தெளிவாகிறது.

அவிசுவாசி ஒருவன் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் மறுத்துரைப்பது மன்னிக்கக் கூடாத பாவமில்லை. ஒருவேளை அவன் பல முறை இரட்சகரை அலட்சியம் செய்யக்கூடும். ஆயினும், பின்னர் ஒருநாளில் அவன் கர்த்தரிடமாய்த் திரும்பி மனமாற்றம் பெறலாம். அவன் விசுவாசமற்றவனாக மரணம் அடைவானேயாகில், அவன் மனமாற்றம் அடைவது கூடாத செயலாகிவிடும் என்பது உண்மை. அப்பொழுது அவனுடைய பாவம் மன்னிக்கக்கூடாத பாவமாகி விடுவது திண்ணம். பிசாசுகளின் தலைவனாகிய பெயல்செபுலின் அதிகாரத்தினால் கர்த்தர் தமது அற்புதங்களையெல்லாம் செய்தார் என்னும் பரிசேயர்களின் கூற்று மன்னிக்கக் கூடாத பாவம் என்று கர்த்தர் இங்கே விவரித்துள்ளார்.

12:11,12 அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு முன்பாக சீடர்கள் விசாரணைக்குக் கொண்டு போகப்படுவது தவிர்க்க இயலாததாகும். அவர்கள் என்ன சொல்லுவோம் என்று முன்னதாகவே ஒத்திகை பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. ஏற்ற சொற்களைப் பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்களது நாவிற்கு வழங்குவார். நற்செய்தியை அறிவிப்பதற்கு முன்னதாகவோ தேவனுடைய வேதத்தைக் கற்பிப்பதற்கு முன்னதாகவோ கர்த்தரின் ஊழியக்காரர்கள் ஐபுத்திலும் வேதத்தைப் படிப்பதிலும் நேரத்தைச் செலவிட வேண்டியதில்லை என்பது இதன் பொருளன்று. சோம்பேறித்தனமாக இருப்பதற்கு இதனை ஒரு காரணமாகப் பயன்படுத்தக் கூடாது! ஆனால், கிறிஸ்துவுக்குச் சாட்சியாக விளங்குபவர்கள், அதன் நிமித்தம் கூண்டிலே நிறுத்தப்பட்டு விசாரிக்கப்படுவார்கள் எனில், அப்போது அவர்களுக்குப் பரிசுத்த ஆவியானவரிடமிருந்து சிறப்பான வகையில் உதவி வழங்கப்படும் என்னும் வாக்குறுதி இங்கே தரப்படுகிறது. ஆவியில் நடக்கிற தேவ மக்கள்

அனைவருக்கும், அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் நெருக்கடியான கட்டங்களில் அகப்பட்டுக்கொள்ளும் வேளைகளில் பேசுவதற்கு, ஏற்ற வார்த்தைகள் தரப்படும் என்பது பொதுவான வாக்குறுதியாக இருக்கிறது.

ஆ. பேராசைக்கு எதிரான எச்சரிப்பு (12:13-21)

12:13 அத்தருணத்தில் கூட்டத்தில் இருந்த ஒரு மனிதன், அவனுக்கும் அவனுடைய சகோதரனுக்கும் இடையே இருந்த ஆஸ்தியைக் குறித்த வழக்கைத் தீர்த்துவைக்கும்படி கர்த்தரிடத்தில் வேண்டிக்கொண்டான். எங்கே சாசனம் எழுதப்பட்டுள்ளதோ அங்கே பல உறவினர்கள் இருப்பார்கள் என்று அவ்வப்போது சொல்லப்படுவது உண்டு. அதைத்தான் இங்கே காண்கிறோம். இந்த மனிதனுக்குரிய பங்கு தரப்படவில்லையா அல்லது தன்னுடைய பங்கிற்கும் அதிகமாக இவன் பேராசை கொண்டவனா என்பது தெரியவில்லை.

12:14 இத்தகைய அற்பமான செயல்களைச் செய்வதற்காகத் தாம் இவ்வுலகிற்கு வரவில்லை என்பதை இரட்சகர் அவனுக்கு உடனடியாக நினைவூட்டினார். பாவிகளாகிய மனிதர்களுடைய இரட்சிப்பே அவருடைய வருகையின் நோக்கமாகும். இத்தகைய மாபெரும் உன்னதமான ஊழியத்தை விட்டுவிட்டு, அற்பமான சொத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்கும் வேலையை அவர் செய்யமாட்டார். (மேலும், ஒருவர் விட்டுச் சென்ற சொத்தை அவருடைய பிள்ளைகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுப்பதற்கான அதிகாரம் அவருக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. மேலும் அவர் கூறும் தீர்ப்புகள் அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தப்போவதில்லை.)

12:15 ஆனால், மனிதர்களுடைய உள்ளத்தில் குடியிருக்கும் மிகவும் நயவஞ்சகமாகிய பொருளாசையைக் குறித்து எச்சரிப்பை வழங்குவதற்குக் கர்த்தர் இந்த நிகழ்ச்சியைச் சந்தர்ப்பமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். பொருட்செல்வத்தின் மீது மனிதன் கொண்டுள்ள அடங்காத பேராசை, வாழ்க்கையின் நாட்டங்களில் ஒன்றாகும். மேலும் மனிதன் வாழ்வதற்கான நோக்கத்தை அது அடியோடு இழக்கச் செய்துவிடுகிறது. “ஒருவனுக்கு எவ்வளவு திரளான ஆஸ்தி இருந்தாலும், அது அவனுக்கு ஜீவன் அல்ல.” J.R. மில்லர் என்பார் இது குறித்துச் சுட்டிக் காட்டுகிறார்:

கர்த்தர் பறக்கவிட்ட சிவப்புக் கொடிகளில் இதுவும் ஒன்று. ஆயின் இந்நாட்களில் மனிதர்கள்

இதனைப் பொருட்படுத்துவதாகத் தோன்றவில்லை. செல்வத்தின் மிகுதியானது எப்பேற்பட்ட ஆபத்தை விளைவிக்கும் என்று இங்கே கிறிஸ்து கூறியிருக்கிறார். ஆனால் பலர் செல்வத்தின் மிகுதியைக் குறித்து அஞ்சுவதில்லை. இந்நாட்களில் பொருளாசை பாவம் என்று கருதப்படுவதில்லை. ஆறாவது அல்லது எட்டாவது கற்பனையை ஒருவன் மீறுவானாயின் அவனைக் குற்றவாளி என்று தீர்த்து அவமானத்தால் தலை குனியச் செய்வர். ஆனால் பத்தாவது கற்பனையை மீறுகிறவன் துணிகர முயற்சிகள் நிறைந்தவன் என்று போற்றப்படுகிறான். பண ஆசை எல்லாத் தீமைக்கும் வேராயிருக்கிறது என்று வேதம் கூறுகிறது. ஆயினும் இந்த வசனத்தை மேற்கோளிடும் காட்டுகிற அனைவரும், “ஆசை” என்னும் சொல்லுக்கு விளக்கம் கொடுத்து அதனையே அளவுக்கு அதிகமாக வலியுறுத்துகிறார்கள். பணம் அல்ல, அதன் மேல் உள்ள ஆசையே பற்பல தீய விளைவுகளை உண்டுபண்ணும் வேராக இருக்கிறது என்று அவர்கள் விளக்கம் அளிக்கின்றனர்.

இதைக் குறித்துச் சிந்தித்துப் பார்க்குங்கால், ஒருவனுடைய பொருட்செல்வத்தின் மிகுதியினாலேயே அவனுடைய வாழ்க்கை சிறப்புடையதாக விளங்குகிறது என்று மனிதன் நினைக்கக்கூடும். எவ்வளவு செல்வத்தை ஒருவன் சேர்க்கிறானோ அவ்வளவு பெரிய மனிதனாக அவன் விளங்குவான் என்றும் மனிதர்கள் நினைக்கின்றனர். ஆகவே ஒருவனுடைய வாங்கிக் கணக்கை அடிப்படையாகக்கொண்டு உலகம் அவனை மதிக்கிறது. ஆயினும் இதைக் காட்டிலும் பேரிடர் நிறைந்த தவறு வேறொன்றும் இல்லை. ஒருவன் எவ்வளவு சொத்து வைத்திருக்கிறான் என்பதைப் பொருத்தன்று, அவன் எத்தகைய வனாக இருக்கிறான் என்பதைப் பொருத்தே உண்மையாக அளவிடப்படுகிறான்.⁴²

12:16-18 வாழ்க்கையில் முதன்மையானது செல்வம் அல்லவென்னும் உண்மை, மதிக்கேடனாகிய செல்வந்தனைப் பற்றிய கதையில் தெளிவாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆண்டிலே அவனுக்கு அளவுக்கு அதிகமான விளைச்சல் கிடைத்தது. அது அவனுக்குப் பெருந்தொல்லை யாகிவிட்டது. தானியத்தை என்ன செய்வதென்று அவனுக்குத் தெரியவில்லை. அவனுடைய

களஞ்சியங்களும் சேமிப்புக் கிடங்குகளும் நிரம்பி வழிந்தன. மூளையில் உதித்த பற்பல சிந்தனைகளால் ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிட்டான். அவனுடைய களஞ்சியங்களை இடித்து அதனினும் பெரிய களஞ்சியங்களைக் கட்டத் தீர்மானித்தான். பெரிய அளவில் கட்டடப் பணியை மேற்கொள்வதற்கான செலவைத் தவிர்ப்பதற்குரிய வழி அவனுக்குத் தோன்றவில்லை. தன்னைச் சுற்றிலும் இருக்கிற தேவையுள்ள உலகத்தை அவன் நினைத்துப் பார்க்கவில்லை. அவர்களுடைய ஆவிக்குரிய பசியையும், வயிற்றுப் பசியையும் போக்குவதற்கு அந்த விளைச்சலை அவன் பயன்படுத்தத் தவறிவிட்டான். “வறுமையுற்றோரின் வயிறும், விதவைகளின் வீடுகளும், பாலகரின் வாய்களும் நிலைபேறான களஞ்சியங்களாகும்” என்று அம்புரோஸ் என்பார் கூறியுள்ளார்.

12:19 புதிய களஞ்சியங்கள் கட்டப்பட்டு முடிந்தவுடனே, ஓய்வெடுக்க அவன் திட்டமிட்டான். எதனையும் சாராமல் வாழவேண்டும் என்ற ஆவியை அவன் உடையவனாக இருந்தான்: என்னுடைய களஞ்சியங்கள், என்னுடைய விளைச்சல், என்னுடைய பொருட்கள், என்னுடைய ஆத்துமா. தனது எதிர்காலத்தைக் குறித்த திட்டம் தீட்டியாயிற்று. அவன் இனிமேல் இளைப்பாறி, புசித்துக் குடித்து, பூரிப்பாயிருக்கப் போகிறான்.

12:20,21 “எதிர்காலம் தன்னுடையது என்று எண்ணத் தொடங்கியவன் தன்னுடைய நித்திய அழிவை அடையும்படி தேவனுடைய கரங்களில் வீழ்ந்தான்.” அந்த இரவிலே அவன் இறந்துவிடுவான் என்று தேவன் அவனிடத்தில் கூறினார். அவனுடைய சொத்துக்களின் உரிமையை அப்பொழுது அவன் இழந்துபோவான். அவையாவும் வேறு ஒருவருக்குச் சொந்தமாகிவிடும். எவனுடைய திட்டங்கள் கல்லறையில் முற்றுப்பெறுகிறதோ அவனே மதியீனன் என்று ஒருவர் கூறியுள்ளார். இந்த மனிதன் மதியீனன் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

“அப்பொழுது நீ சேகரித்தவை யாருடையதாகும்?” என்று தேவன் கேட்டார். “கிறிஸ்து இன்று வருவாரானால் என்னுடைய சொத்துக்கள் யாவும் யாருடையதாகும்?” என்னும் கேள்வியை நம்மை நோக்கி நாம் எழுப்ப வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அவற்றை தேவனுக்காக இன்று பயன்படுத்துவது எவ்வளவு சிறந்தது. இல்லை யெனில் அவையாவும் நாளைக்குப் பிசாசின்

கைக்குச் சென்றுவிடுமே! இப்பொழுது அவற்றின் மூலமாக விண்ணுலகில் **பொக்கிஷத்தைச்** சேர்த்து வைப்பவர்களாக விளங்குவோம். அவ்வாறு செயல்படுபவன் **தேவனிடத்தில் ஐசுவரிய வானாயிருப்பான்.** அல்லது அதனைச் சரீர்த்திற் கென்று செலவுசெய்து சரீரத்தில் அழிவை அறுப்போம்.

இ. கவலையும் விசுவாசமும் [12:22-34]

12:22,23 உணவையும் உடையையும் சேகரிப்பது நம்முடைய கிறிஸ்தவ வாழ்வின் முக்கிய நோக்கமாகிவிடுவது மிகப்பெரிய ஆபத்துகளில் ஒன்றாகும். இவற்றிற்காக நாம் அயராது பாடுபட்டுப் பணத்தைச் சம்பாதிப்பதால், கர்த்தருடைய ஊழியம் இரண்டாவது இடத்திற்குத் தள்ளப்பட்டு விடுகிறது. நம்முடைய வாழ்க்கையில் கிறிஸ்துவின் நோக்கமே எப்பொழுதும் முதலிடத்தைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று புதிய ஏற்பாடு வலியுறுத்துகிறது. உணவும் உடையும் அதற்குக் கீழானவையாகவே விளங்க வேண்டும். நம்முடைய தற்போதைய தேவைகளைச் சந்திக்க நாம் கடினமாக உழைக்க வேண்டும். நம்முடைய எதிர்காலத்திற்காக தேவனை நம்பினவர்களாக, அவருடைய ஊழியத்தில் மூழ்குவோம். இதுவே விசுவாச வாழ்வாகும்.

உணவிற்காகவும் உடைக்காகவும் **கவலைப்படாதிருக்க** வேண்டும் என்று இயேசு கிறிஸ்து கூறியபோது, எவ்வித வேலையும் செய்யாமல் நாம் இருக்க வேண்டுமென்றோ, இவையாவும் தானாக நம்மை வந்தடையும் என்று எண்ணிக் காத்திருக்க வேண்டுமென்றோ பொருள் கொள்ளவில்லை. சோம்பேறித்தனத்தைக் கிறிஸ்தவம் ஆதரிப்பதில்லை! ஆனால், வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தேவைகளுக்காகப் பணம் ஈட்டுப்போது, அந்த வேலை மிகவும் இன்றியமையாத இடத்தைப் பிடித்துக் கொள்வதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்று அவர் பொருள்கொண்டார் என்பது உறுதி. நாம் உண்ணும் உணவையும், உடுத்தும் உடையையும் விட வாழ்க்கையில் முக்கியமானவையாக உள்ளன. நாம் மாமன்னரின் தூதுவர்களாக இவ்வுலகில் இருக்கிறோம். நம்முடைய சொந்த வசதிகளும், தோற்றப் பொலிவுகளும் அவரை உலகம் அறியச் செய்யும் மகிமை நிறைந்த ஊழியத்தைவிடத் தாழ்வான நிலையிலேயே இருக்க வேண்டும்.

12:24 தம்முடைய படைப்புகளிடத்தில் **தேவன்** எவ்வளவு அக்கறையுடையவராக இருக்கிறார் என்பதைக் காண்பிக்கும் பொருட்டு **காகங்களை**

எடுத்துக்காட்டாக இயேசு பயன்படுத்தினார். அவை உணவிற்காகவும் எதிர்காலத் தேவைகளுக்காகச் சேமிக்கவும் வெறிபிடித்துத் தேடி அலைகிறதில்லை. ஒவ்வொரு மணிநேரத்திற்காகவும் அவை தேவனையே சார்ந்திருக்கின்றன. அவை **விதைக்கிறதும் மில்லை அறுக்கிறதும் மில்லை** என்னும் கூற்றானது, உலகப்பிரகாரமான அலுவலைச் செய்யக் கூடாது என்று போதிப்பதில்லை. தம்மால் படைக்கப்பட்டவர்களின் தேவைகளை தேவன் அறிந்திருக்கிறார் என்பதும், நாம் அவரைச் சார்ந்து வாழ்வோமாயின் அவற்றை நமக்கு அவர் தந்தருளுவார் என்பதுமே அதனுடைய பொருளாகும். **காகங்களைப் பிழைப்பூட்டும்** தேவன், தம்முடைய படைப்பாகிய மனிதர்களுக்கு, தம்முடைய கிருபையால் இரட்சிக்கப்பட்டவர்களுக்கு, தம்முடைய ஊழியத்துக்கென்று அழைக்கப்பட்டவர்களுக்கு உணவளிப்பது நிச்சயம். காகங்களுக்கு கள்ளுசியங்களோ, சேமிப்புக் கிடங்குகளோ இல்லை. ஆயினும் அவற்றிற்குத் தேவையான அன்றாட உணவை தேவன் வழங்குகிறார். அவ்வாறாயின் பெரிய கள்ளுசியங்களையும் சேமிப்புக் கிடங்குகளையும் கட்டுவதற்கு நம்முடைய வாழ்க்கையை நாம் ஏன் செலவிட வேண்டும்?

12:25,26 “கவலைப்படுகிறதினால் உங்களில் எவன் தன் சரீர அளவோடு ஒரு முழத்தைக் கூட்டுவான்?” என்று இயேசு கிறிஸ்து வினவினார். நம்முடைய கட்டுப்பாட்டிற்குள் இல்லாதவற்றைக் குறித்துக் கவலைப்படுகிற மடமையை இது சுட்டிக்காட்டுகிறது. (நமது எதிர்காலத்தை நம்மால் கட்டுப்படுத்த முடியாது.) ஒருவன் கவலைப்படுவதால் தன் உயரத்தைக் கூட்டவோ, வாழ்க்கையின் கால அளவைக் கூட்டவோ முடியாது. (“சரீர அளவோடு” என்னும் சொல் சரீர அளவையும், வாழ்நாட்கால அளவையும் குறிக்கும் சொல்லாகும்.) அவ்வாறாயின், எதிர்காலத்தைக் குறித்துக் கவலைப்படுவது ஏன்? மாறாக, நமது எதிர்காலத்தை அவரிடம் விடுத்தவர்களாக நம்முடைய எல்லா வலிமையையும் நேரத்தையும் கிறிஸ்துவுக்குச் சேவை புரிவதற்கென செலவிடுவோம்.

12:27,28 அடுத்ததாக, உடைகளுக்காகத் தங்களுடைய சிறந்த திறமைகள் யாவற்றையும் வீணாக்கும் மடமையைக் குறித்துக் காண்பிக்க காட்டுபுஷ்பங்களை அறிமுகப்படுத்துகிறார். இந்தக் காட்டுப் புஷ்பங்கள் இரத்தாம்பரம் போன்ற நிறமுடையவை. **அவை உழைக்கிறது**

மில்லை, நூற்றிகிறதும்மில்லை. ஆயினும் அவை இயற்கையாகவே பேரழகைக் கொண்டிருக்கின்றன. சாலொமோன் தன் சர்வமகிமையில் அணிந்திருந்த ஆடைகளை, காட்டுப் புஷ்பங்களின் அழகு தோற்கடித்து விடும். **இன்றைக்குப்** பூத்து நாளை அடுப்பிலே போடப்படுகிற மலர்களுக்கு இப்பேர்ப்பட்ட அழகை தேவன் கொடுத்திருக்கும் போது, தம்முடைய பிள்ளைகளின் தேவைகளைக் குறித்து அக்கறையின்றி அவர் இருப்பாரா? மேலும் மேலும் செல்வத்தைச் சேர்க்கும் பொருட்டு கவலையோடும், எரிச்சலோடும், இடைவிடா முயற்சியோடும் அங்கும் இங்கும் அலைகிறவர்களாக இருப்போமென்றால் நாம் **அற்பவிசுவாசிகள்** என மெய்ப்பிக்கிறவர்களாகக் காணப்படுவோம். நமது நேரத்தையும் திறமைகளையும் தேவனுக்கென்று செலவிடாமல், நமக்காக தேவன் ஆயத்தம் செய்யக்கூடியவற்றிற்காக நாம் நமது வாழ்க்கையை வீணாக்குகிறோம்.

12:29-31 உண்மையில் நமது அன்றாடகத் தேவை மிகக்குறைவானதே ஆகும். நம்மால் எவ்வளவு எளிமையாக வாழ முடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்ப்போமானால் அது நம்மை வியப்புக்குள் ஆழ்த்தும். அவ்வாறாயின் ஏன் உணவிற்கும் உடைக்கும் இவ்வளவு முக்கியத்துவத்தை அளிக்கிறோம்? எதிர்காலத்தைக் குறித்து கவலை கொண்டவர்களாகச் **சந்தேகப்படும்** உள்ளத்தோடு இருப்பது ஏன்? இவ்வாறு இரட்சிக்கப்படாதவர்கள் வாழ்கின்றனர். **உலகத்தார்** தேவனைத் தந்தையாகக் கொண்டிராத காரணத்தினால் உணவு, உடை, இன்பம் ஆகியவற்றைக் குறித்து சிந்தனை செய்துகொண்டே இருக்கின்றனர். அவர்களுடைய வாழ்வின் கருப்பொருளும் ஓட்டமும் இதுவாகவே இருக்கிறது. தம்முடைய பிள்ளைகள் உணவு உடை போன்ற அடிப்படைத் தேவைகளுக்காக அங்குமிங்கும் வெறிகொண்டு அலைகிறவர்களாக நேரத்தை வீணாக்குவதை தேவன் விரும்புகிறதில்லை. இப்புவிடில் அவர் ஒரு வேலையை நிறைவேற்ற வேண்டியவராக இருக்கிறார். மேலும் அவருக்கு முழு இருதயத்தோடு தம்மை ஒப்புவித்தவர்களுடைய தேவைகளைக் கவனித்துக்கொள்வதாகவும் அவர் வாக்களித்துள்ளார். நாம் அவருடைய **ராஜ்யத்தைத் தேடுவோமாயின்**, உணவின்றிப் பசியினால் வாடுகிறவர்களாகவோ, ஆடையின்றி நிர்வாணிகளாக இருக்கும்படியோ அவர் நம்மை விட்டு விடமாட்டார். விண்ணுலகிற்குச் செல்வதற்கான

பயணச்சீட்டில் ஏற்கனவே ஒரு பாகமாக சேர்க்கப்பட்டிருக்கிற உணவு உடை போன்ற பொருட்களை ஈட்டும்பொருட்டு நமது வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதியை அடிமையைப் போன்று வேலை செய்து வீணாக்கிவிட்டு, நமது வாழ்நாட்காலத்தின் இறுதியில் அதை உணர்வது எவ்வளவு வருத்தத்திற்குரியது!

12:32 நட்பு பாராட்டாத உலகிற்குள் அனுப்பப்பட்ட பாதுகாப்பற்ற **சிறுமந்தையாக** சீடர்களின் கூட்டம் அமைந்திருந்தது. கண்களுக்குப் புலப்படும் வகையில் அவர்களுக்கு உதவிகளும் பாதுகாப்பும் அளிக்கக் கூடிய அமைப்புகள் அப்பொழுது இல்லை என்பதே உண்மை. ஆயினும் சேற்றில் புரண்டு வந்தவர்களைப் போன்று காணப்பட்ட அந்த இளைஞர் குழு கிறிஸ்துவோடு இராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிக்கும்படி தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர் ஆவர். ஒரு நாள் இப்புவி முழுவதையும் அவருடன் இருந்து அரசாளப்போகிறவர்கள் அவர்களே. இதன் காரணமாக, அவர்கள் **பயப்படக் கூடாது** என்று கர்த்தர் அவர்களுக்கு உற்சாகமுட்டினார். மகிமை பொருந்திய கனத்தை அவர்கள் அடையும்படி **பிதா** சேர்த்து வைத்திருப்பாரென்றால், அவற்றை அடைவதற்காகச் செல்லும் பாதையில் காணப்படும் தடைகளை எண்ணி அவர்கள் கவலைப்படக் கூடாது.

12:33,34 பொருட்செல்வத்தைச் சேகரித்தும், இக்கால வாழ்க்கையைத் திட்டமிட்டும் காலத்தைப் போக்குவதை விட்டொழித்து, தங்களுடைய உடைமைகளைக் கர்த்தருடைய பணியில் செலவிடுவதே தகும். இவ்வகையில் அவர்கள் பரலோகத்திற்காகவும் நித்தியத்திற்காகவும் உடைமைகளைச் சேர்த்துவைக்கலாம். அந்த முதலீடுகளைக் காலத்தால் கொள்ளையிடமுடியாது. விண்ணுலகத்திற்கென்று சேர்த்துவைக்கப்பட்ட சொத்துக்கள், திருட்டு, அழிவு ஆகியவை அணுகாதபடி பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. உலகச் சொத்துக்களின் மீது நாம் நம்பிக்கை வைக்காமல், அவற்றைச் சேர்த்து வைப்பது இயலாத ஒன்று என்பதே அவ்வுடமையைக் குறித்த சிக்கலாகும். ஆகவேதான் **“உங்கள் பொக்கிஷம் எங்கே இருக்கிறதோ, அங்கே உங்கள் இருதயமும் இருக்கும்”** என்று நமது கர்த்தர் உரைத்துள்ளார். நமது செல்வத்தை முன்னதாகவே நாம் உன்னதத்திற்கு அனுப்பிவிட்டால், இவ்வுலகிற்குரிய அழிந்துபோகும் பொருட்கள் மீதுள்ள பற்று நம்மைவிட்டு அகன்றுபோம்.

௩. காத்திருக்கும் வேலைக்காரன் என்னும் உவமை (12:35-40)

12:35 தங்களுடைய தேவைகளுக்காகச் சீடர்கள் கர்த்தரை நம்பியிருப்பது மட்டுமின்றி, அவருடைய மீண்டும் வருகை எப்பொழுது நிகழும் என்று இடைவிடாது காத்திருப்பவர்களாகவும் அவர்கள் இருக்க வேண்டும். அவர்களுடைய அரைகள் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும்; மேலும் அவர்களுடைய விளக்குகள் எரிந்துகொண்டிருக்க வேண்டும். கீழைநாடுகளில், ஒரு மனிதன் வேகமாக நடக்கவோ ஓடவோ வேண்டுமாயின் அவன் தனது நீண்ட அங்கி தரையிலே விழாதபடி இடுப்பிலே கச்சை கட்டிக்கொள்வான். கட்டப்பட்டிருக்கும் அரை, எடுத்துக்கொண்ட வேலை நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்பதைக் காட்டுகிறது. எரிகின்ற விளக்கு நிலைத்திருக்க வேண்டிய சாட்சியைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

12:36 திருமணத்திற்குச் சென்ற மனிதன் திரும்பி வருகிறதற்காகக் காத்திருப்பதுபோல, கர்த்தருடைய வருகையை ஒவ்வொரு நொடியும் எதிர்பார்த்தவர்களாகச் சீடர்கள் வாழ வேண்டும். இது குறித்து திருவாளர் கெல்லி உரைப்பதாவது:

இந்த உவமையில் கூறியுள்ளபடி, கர்த்தர் கதவைத் தட்டும் தறுவாயில், அவருக்குக் கதவை உடனடியாகத் திறக்கும் வண்ணம், அவர்கள் இவ்வுலகத்தின் எல்லாச் சமையலிலிருந்தும் விடுபட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். எவ்விதத் தடங்கலும் ஏற்படாவண்ணம் அவர்கள் ஆயத்தத்தோடு இருக்க வேண்டும். அவர்களுடைய இருதயங்கள் தாங்கள் அன்புகூருகிற கர்த்தருக்காகக் காத்திருக்கின்றன. அவர் கதவைத் தட்டுகிறார்; உடனடியாக அவர்கள் கதவைத் திறக்கின்றனர்.⁴³

எதிர்காலத்தில் நடக்க இருக்கிற நிகழ்ச்சிகளோடு, இந்தக் கதையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற விவரங்களை இணைத்துத் தீர்க்கதரிசன விளக்கம் அளிக்க முயற்சி செய்யக் கூடாது. இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ள கலியாணம், ஆட்டுக்குட்டியானவருடைய கலியாண விருந்தைக் குறிக்கிறது என்றும், அந்த மனிதனின் வருகை கர்த்தரின் இரகசிய வருகையைக் குறிக்கிறது என்றும் அர்த்தம் சொல்லக் கூடாது. ஒரு எளிய உண்மையை எடுத்துக் கூறுவதற்காகவே கர்த்தர் இந்தக் கதையைக் கூறினார். அதாவது அவருடைய வருகையை எதிர்நோக்கி நாம் காத்திருக்க வேண்டும். அவருடைய வருகையின்போது என்னென்ன

நடக்கப் போகின்றனவோ அவற்றை விளக்கிக் கூறுவதற்காக இக்கதை சொல்லப்படவில்லை.

12:37 அந்த மனிதன் திருமண நிகழ்ச்சி முடிந்து திரும்பி வருகின்றபோது, அவருடைய ஊழியக்காரர்கள் ஆவலோடு விழித்திருந்தனர். அவருடைய கட்டளையை நிறைவேற்ற அவர்கள் சுறுசுறுப்போடு இருந்தனர். அவர்கள் விழித்திருந்த காரணத்தினால் எஜமானன் மன நிறைவு அடைகிறார். அவருடைய செய்கைகள் தலைகீழாக மாறிவிடுகின்றன. பணிவிடைக்காரனைப் போன்று ஆடை அணிந்து அரையைக் கட்டிக்கொள்கிறார். ஊழியக்காரர்களைப் பந்தியிருக்கச் செய்து அவர்களுக்கு உணவு பரிமாறுகிறார். ஒருமுறை அடிமையின் கோலத்தில் இவ்வுலகிற்கு வருகை புரிந்த கர்த்தர் மீண்டும் தம்முடைய மக்களுக்கு விண்ணுலக வீட்டில் சேவைபுரிய தம்மைத் தாழ்த்துவார் என்னும் உண்மை உள்ளத்திற்கு உவகையூட்டுகிறது. தேவனுடைய திருமொழியில் மிகவும் பெரிதான வாக்குறுதி இந்த 37-ஆவது வசனமே என்று பக்தி நிறைந்த ஜெர்மானிய வேத அறிஞர் பெங்கேல் என்பார் கூறியுள்ளார்.

12:38 இரவு 9.00 மணிமுதல் நடுஇரவு வரையிலான நேரம் இரண்டாம் ஜாமம் ஆகும். நடுஇரவு தொடங்கி காலை 3.00 மணிவரையுள்ள நேரம் மூன்றாம் ஜாமம் ஆகும். எஜமானன் வரும் நேரம் எந்த ஜாமமாயினும் அவருடைய வருகைக்காக ஊழியக்காரர்கள் விழிப்புடன் காத்திருக்கின்றனர்.

12:39,40 இப்பொழுது படக்காட்சி மாறுகிறது. இங்கே தன்னுடைய வீட்டைப் பாதுகாப்பின்றி வைத்திருந்த வீட்டின் சொந்தக்காரனைப் பற்றி கர்த்தர் குறிப்பிடுகிறார். அந்த வீடு கன்மைடப்பட்டது. திருடனின் வருகை கொஞ்சமும் எதிர்பார்க்கப்படவில்லை. வீட்டெஜமானுக்குத் தெரிந்திருந்தால், அவனுடைய வீடு கன்மைடப் படுவதற்கு அவன் அனுமதித்திருக்கமாட்டான். கிறிஸ்துவின் வருகை அறியப்படாத நேரமாயிருக்கும் என்பதே இங்கு சொல்லப்படுகிற பாடமாகும். அவர் வரும் நாளையும் நேரத்தையும் ஒருவரும் அறியமாட்டார்கள். “கிறிஸ்தவன் தன்னுடைய பொக்கிஷத்தை விட்டுவிட்டுச் செல்ல வேண்டும்; அல்லது அது இருக்குமிடத்தை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும்” என்று ஒருவர் கூறியிருப்பது போல அவருடைய வருகையின்போது, இவ்வுலகினில் பொக்கிஷத்தைச் சேர்த்து வைத்திருக்கும் விசுவாசிகள் அவை யாவற்றையும்

இழந்து போவார்கள். கிறிஸ்துவின் வருகைக் காக உண்மையாகவே நாம் விழிப்புடன் காத்திருப்போமாயின், நம்முடைமைகள் யாவற்றையும் விற்று, எந்தத் திருடனும் நெருங்கக் கூடாத விண்ணுலகில் நமது பொக்கிஷத்தைச் சேர்த்து வைப்போம்.

உ. உண்மையுள்ள ஊழியக்காரரும்

உண்மையற்ற ஊழியக்காரரும் (12:41-48)

12:41,42 அத்தருணத்தில் பேதுரு குறுக்கிட்டு, விழித்திருப்பதைக் குறித்த உவமை சீடர்களுக்கு மட்டும் சொல்லப்பட்டதா, எல்லாருக்கும் சொல்லப்பட்டதா என்று கிறிஸ்துவிடம் வினவினார். தேவனுடைய ஊழியக்காரர்கள் என்று தங்களைக் குறித்துச் சொல்லுகிறவர்கள் அனைவருக்கும் இந்த உவமை பொருந்தும் என்று கர்த்தர் விடை பகர்ந்தார். தன்னுடைய வீட்டின் விசாரணைக்காரனாக எஜமானால் நியமிக்கப்பட்டு, பணிவிடைக்காரருக்குத் தக்க நேரத்தில் படி கொடுக்கிற மனிதனே உண்மையும் விவேகமுள்ள விசாரணைக்காரன் ஆவான். இந்த விசாரணைக்காரனின் முக்கிய பொறுப்பு அவ்வீட்டு மனிதர்களைக் குறித்ததேயன்றி, பொருட்களைப் பற்றியது அன்று. பொருளுடைமைக்கும் இச்சைக்கும் எதிராக சீடர்கள் எச்சரிக்கப்பட்டுள்ளதைப் பின்னணியாகக் கொண்டே இவ்வவமை கூறப்பட்டுள்ளது. மனிதர்களே முக்கியமானவர்கள், உடைமைகள் அல்ல.

12:43,44 கர்த்தர் வரும்போது, உண்மையான நிலையில் மனிதர்களுடைய ஆவிக்குரிய நலம் பேணுகிறவர்களாக தமது ஊழியக்காரரைக் காண்பார் எனில், அவ்வூழியக்காரருக்குத் தாராளமாய்ப் பரிசுகளை வழங்குவார். ஆயிரம் ஆண்டு ஆட்சிக் காலத்தில் கிறிஸ்துவோடு அரசாட்சி செய்யும் அதிகாரமே பரிசுபொருள் என்று இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது எனத் தோன்றுகிறது (1பேதுரு 5:1-4).

12:45 இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ள ஊழியக்காரன், கிறிஸ்துவுக்காக உழைப்பதாகக் கூறினாலும், உண்மையில் அவன் அவிசுவாசியே. தேவனுடைய மக்களுக்குத் தேவையான உணவு வழங்குவதற்குப் பதிலாக அவர்களைப் பழிதூற்றி, கொள்ளையடித்து சுகபோகத்தில் திளைக்கிறான். (இது பரிசேயரைக் குறிக்கிறது எனலாம்.)

12:46 அவனுடைய உண்மையற்ற தன்மையைக் கர்த்தருடைய வருகை வெளிப்படுத்தும். உண்மையில்லாதவர்களோடு அவனும் தண்

டிக்கப்படுவான். அவன் கடினமாய்த் தண்டிக்கப்படுவான் என்னும் சொற்றொடர் “இரண்டாய்த் துண்டிக்கப்படுவான்” என்றும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

12:47,48 கர்த்தருக்கு ஆற்றும் அனைத்துப் பணியினையும் குறித்த அடிப்படைக்கொள்கை இவ்விரண்டு வசனங்களிலும் விளக்கித்தரப்பட்டுள்ளது. அதிகச் சலுகை பெற்றவன் அதிகப் பொறுப்புடையவனாக இருக்கிறான் என்பதே அந்தக் கொள்கை. விண்ணுலகில் விசுவாசிகள் அடையவிருக்கும் பலன்களில் ஏற்றத் தாழ்வுகள் இருக்கும் என்பதை இது வெளிப்படுத்துகிறது. அவிசுவாசிகளைப் பொருத்தமட்டில் நரகத்தில் அவர்கள் அடையவிருக்கும் தண்டனையிலும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருக்கும். வேத வசனங்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் தேவனுடைய சித்தத்தை அறிந்தவர்கள் அதற்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டிய பொறுப்புடையவர்களாயிருக்கின்றனர். அவர்களிடத்தில் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; அவர்களிடத்திலிருந்து அதிகமாகக் கேட்கப்படும். இவ்விதமாக அதிகமான சலுகையைப் பெறாதவர்களும் தங்களுடைய தவறான நடத்தைக்காக தண்டிக்கப்படுவார்கள். ஆனால் அவர்கள் பெறும் தண்டனையின் கடுமை குறைவாயிருக்கும்.

உ. கிறிஸ்துவின் முதலாம் வருகையின் விளைவுகள் (12:49-53)

12:49 இந்தப் பூமிக்குக் கர்த்தர் வருகை புரிந்தபோது, எடுத்தஎடுப்பிலேயே சமாதானத்தைக் கொண்டு வரவில்லை என்பதை அவர் அறிவார். முதலாவதாக, அவருடைய வருகை பிரிவினையையும், கலகத்தையும், உபத்திரவத்தையும், இரத்தம் சிந்துதலையும் உண்டாக்க வேண்டும். இவ்வகையான அக்கினியை பூமியின்மேல் போடுவது அவருடைய வருகையின் நோக்கமாயிருக்கவில்லை. ஆயினும் அதுவே அவர் வந்தபோது நிகழ்ந்தது. இப்புவியில் அவர் ஊழியம் செய்த காலத்தில் உபத்திரவங்களும் பிரிவினைகளும் வெடித்துச் சிதறியபோதும், மனிதனுடைய இருதயத்தின் உண்மையான நிலைமையானது சிலுவை மரணம் நிகழும் வரை முழுமையாக வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. இவையாவும் நடைபெற வேண்டுமென்பதைக் கர்த்தர் அறிந்திருந்தார். மேலும், அவருக்கு எதிராக அக்கினியாகிய உபத்திரவம் வெடித்துச் சிதற வேண்டியது அவசியம் என்பதையும் விருப்பத்தோடு எதிர்நோக்கியிருந்தார்.

12:50 அவர் முழுக் வேண்டிய ஸ்நானம் ஒன்று அவரை எதிர்போக்கியிருந்தது. கல்வாரி மரணத்தையே ஸ்நானம் என்னும் சொல் குறிப்பிடுகிறது. இழந்து போன மனுக்குலத்தை மீட்கும் பணியை நிறைவேற்ற வேண்டும், அதற்காக அவர் சிலுவைக்குச் செல்ல வேண்டும் என்னும் கடுமையான நெருக்குதலை அவர் அனுபவித்தார். அவமானம், பாடுகள், மரணம் ஆகியவையெல்லாம் அவருக்காகப் பிதாவின் சித்தத்தால் உண்டானவை என்பதை அறிந்திருந்த அவர் அதற்குக் கீழ்ப்படிய ஆவலுடன் காத்துக் கொண்டிருந்தார்.

12:51-53 தம்முடைய வருகையின் நிமித்தம் அந்நேரமே யூழியில் சமாதானம் உண்டாகி விடாது என்பதை அவர் நன்கறிந்திருந்தார். ஆகவே அவரிடத்தில் வருகிற மனிதர்களை அவர்களது குடும்பத்தினரே பாடுகளுக்குட்படுத்தி வீட்டை விட்டுத் துரத்துவார்கள் என்று தமது சீடர்களிடத்தில் எச்சரிப்பிடுத்தார். கிறிஸ்தவம் அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறபோது ஐந்துபேர் இருக்கக்கூடிய சாதாரண வீட்டையும் கூட அது இரண்டாகப் பிரித்துவிடும். தங்களுடைய மகன் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் சீடனாகத் தன்னை வெளியரங்கமான முறையில் உறுதியோடு வெளிப்படுத்திக் காட்டுகிறதைவிட அவன் குடிசைகளாகவும் ஒழுக்கங்கெட்டவனாகவும் வாழ்வதைத் துன்மார்க்கரான அவனுடைய பெற்றோர்களும் உறவினர்களும் விரும்புவது அவர்களுடைய நெறிதவறிய இயல்பை எடுத்துக் காட்டுகிறது. இது விநோதமாகவும் நமக்குப் புரியாத புதிராகவும் இருக்கிறது! விசுவாசிகளாயினும் தேவனற்றவர்களாயினும் மனுக்குலம் முழுவதையும் ஒன்றாக இணைத்து, “அகில உலக மானிட சகோதரத்துவத்தை” உருவாக்கும் நோக்கத்துடனேயே இயேசு கிறிஸ்து இவ்வுலகிற்கு வந்தார் என்னும் கொள்கை பொய்யென்று இங்கே மெய்ப்பிக்கப்படுகிறது. மாறாக, இதுவரை இல்லாதபடி அவர்களிடத்தில் அவருடைய வருகை பிரிவினையை உண்டாக்கிற்று!

எ. காலங்களின் அடையாளங்கள் [12:54-59]

12:54,55 முந்தைய வசனங்கள் யாவும் சீடர்களிடத்தில் பேசப்பட்டன. இப்பொழுதோ இரட்சகர் திரளான ஜனங்களை நோக்கித் திரும்புகிறார். அவர்கள் வானிலையை முன்னறிந்து சொல்லக் கூடியவர்களாயிருந்ததை, அவர்களுக்கு அவர் நினைவூட்டினார். மேற்கே மேகம் தோன்றுவதைக் கண்டு (மத்திய தரைக் கடல்

பகுதி) மழை வருமென்று அவர்கள் சொல்லுவார்கள். அதற்கு மாறாகத் தென் திசைக் காற்று எரிக்கும் சூட்டையும் வறட்சியையும் உண்டாக்கும் என்பதையும் அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். அந்த மக்கள் இதை அறியக்கூடிய விவேகம் உடையவராயிருந்தனர். ஆனால் விவேகத்தைக் காட்டிலும் மேலானது ஒன்று உண்டு. அதை அறிவதற்கான ஆர்வமே அது. அந்த ஆர்வம் அவர்களிடத்தில் இருந்தது.

12:56 ஆவிக்குரியவற்றில் நிலைமை வேறு விதமாய் இருக்கிறது. இயல்பான முறையில் அவர்கள் மனித அறிவை உடையவர்களாயிருந்தபோதும், மனித வரலாற்றில் மிகவும் முக்கியமான காலம் தோன்றியிருந்ததை அவர்களால் அறியமுடியவில்லை. தேவ குமாரன் இவ்வுலகிற்கு வந்து விட்டார். அவர்கள் நடுவே அவர் நின்றுகொண்டிருந்தார். இதுவரை பரலோகம் இவ்வளவாக அவர்களை நெருங்கி வந்ததில்லை. இவ்வாறு பரலோகம் தங்களைச் சந்திக்க இறங்கி வந்த காலத்தை அவர்கள் அறியவில்லை. அதை அறிவதற்கான அறிவு அவர்களுக்கிருந்தது. ஆனால் அதை அறிவதற்கான விருப்பம் அவர்களுக்கில்லை. இவ்வாறு அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே ஏமாற்றிக் கொண்டனர்.

12:57-59 தாங்கள் வாழ்ந்த காலத்தின் இன்றியமையாத தன்மையை அவர்கள் அறிந்திருப்பார்கள் எனில், தங்களுடைய எதிராளியோடு சமாதானம் ஏற்படுத்திக்கொள்ள விரைந்து செயல்பட்டிருப்பார்கள். இங்கு சட்டரீதியான நான்கு சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவையாவன: எதிராளி, அதிகாரி (குற்றவியல் நடுவர்), நியாயாதிபதி, சேவகன் இவர்கள் யாவரும் தேவனையே குறிப்பிடுகின்றனர். அந்நாட்களில் அவர்களுக்கிடையில் உள்ளும் புறமுமாக தேவன் நடமாடிக்கொண்டிருந்தார், அவர்களிடத்தில் வேண்டினார், அவர்கள் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு வாய்ப்பை வழங்கினார். அவர்கள் மனம்வருந்தி, அவரிடத்தில் விசுவாசம் வைத்திருக்க வேண்டும். மறுத்துரைப்பவர்கள் நியாயாதிபதியாகிய தேவனுக்கு முன்பாக நிற்க வேண்டும். வழக்கில் அவர்களுக்கு எதிராகத் தீர்ப்பு வழங்கப்படுவது உறுதி. அவர்கள் குற்றவாளிகள் என்று தீர்க்கப்பட்டு, அவர்களுடைய அவிசுவாசத்தின் நிமித்தம் தண்டனை வழங்கப்படும். அவர்கள் சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்படுவர். அதாவது அவர்கள் நித்திய தண்டனையை

அடைவார்கள். **கடைசிக்காசைக் கொடுத்துத் தீர்க்கும் மட்டும்** அவர்களால் அங்கிருந்து வெளியே வரமுடியாது. அவர்களால் ஒருக் காலும் வெளியே வரமுடியாது என்பதே இதன் பொருளாகும். ஏனெனில் அவ்வளவு பெரிய கடனை அவர்களால் செலுத்தித் தீர்க்கவே முடியாது.

ஆகவே அக்காலத்தைக் குறித்த உண்மையை அவர்கள் உய்த்துணர வேண்டும் என்று இயேசு கிறிஸ்து அவர்களிடத்தில் கூறினார். மேலும் அவர்கள் தங்களுடைய பாவங்களிலிருந்து மனந்திரும்பி, தங்களை முற்றிலுமாக தேவனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்து அவரோடு சீர்பொருந்த வேண்டும்.

ஏ. மனந்திரும்புதலின் இன்றியமையாமை [13:1-5]

13:1-3 யூதர்கள் தாங்கள் வாழ்ந்த காலத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணரத் தவறிவிட்டார்கள்; அவர்கள் உடனடியாக மனந்திரும்ப வேண்டும், இல்லையேல் என்றென்றுமாக அவர்கள் அழிந்து போவார்கள் என்று கர்த்தர் அவர்களை எச்சரித்தார் என்னும் செய்திகளுடன் 12 -ஆம் அதிகாரம் முடிவடைந்தது. 13 -ஆவது அதிகாரம் இந்தப் பொதுவான செய்தியையே தொடர்ந்து கூறுகிறது. மேலும் இச்செய்தியானது பெரும்பாலும் இஸ்ரவேல் நாட்டிற்கு வழங்கப்பட்டிருந்தாலும், அதன் கருத்துகள் தனிமனிதர்களுக்கும் பொருந்துவதாயிருந்தன.

தேசத்தில் நடந்த இரண்டு பேரழிவுகள், அந்த உரையாடலுக்கு அடிப்படைக் காரணங்களாயிருந்தன. ஆராதனை செய்ய எருசலேமுக்கு வந்த சில **கலிலேயர்** படுகொலை செய்யப்பட்ட நிகழ்ச்சி அவற்றில் முதலாவதாகும். அவர்கள் **பலிகளைச்** செலுத்திய வேளையில், அவர்களைக் கொலை செய்யும்படியாக யூதேயா நாட்டின் அதிபதியாகிய **பிலாத்து** கட்டளை யிட்டான். அந்த அட்டுழியத்தைக் குறித்து வேறு எந்தச் செய்தியும் தெரியவில்லை. கலிலேயாவில் வாழ்ந்த சில யூதர்களே படுகொலைக்கு ஆளானவர்கள் என்று நாம் கருதுகிறோம். அந்தக் **கலிலேயர்கள்** மகாகொடிய பாவங்களைச் செய்த காரணத்தினால் தேவனுடைய வெறுப்பிற்கு ஆளாயினர் என்றும் அவர்களுடைய மரணம் அதனை வெளிப்படுத்தியது என்றும் எருசலேம் நகரில் வாழ்ந்த யூதர்கள் தவறான எண்ணங்கொண்டிருந்தனர். ஆனால் அவர்களுடைய எண்ணத்தை, ஓர் எச்சரிப்பைக் கூறி கர்த்தர் திருத்தினார்; அவர்கள் **மனந்**

திரும்பாவிட்டால் அவர்களும் அப்படியே **கெட்டுப்போவார்கள்**.

13:4,5 சீலோவாம் கோபுரம் இடித்து விழுந்து **பதினெட்டு பேர்** சாவுக்குக் காரணமாயிற்று என்பதே இரண்டாவது சோக நிகழ்ச்சி. இங்கு காணப்படும் குறிப்பைத் தவிர இந்த விபத்தைப் பற்றிய வேறொரு தகவலும் இல்லை. வேறு எந்தத் தகவலும் அறியப்படாதிருப்பது நல்லது. பெரிய பொல்லாங்கிற்கு எதிராகக் கொடுக்கப்பட்ட நியாயத்தீர்ப்பே இந்தப் பேரழிவு என்று பொருள்கொள்ளக் கூடாது என்பதை வலியுறுத்துவதே கர்த்தருடைய சொற்களின் நோக்கமாயிருந்தது. மாறாக, இஸ்ரவேல் நாடு மனந்திரும்பாவிடில், இதற்கொத்த அழிவு அவர்கள் மேல் வரும் என்னும் எச்சரிப்பாகவே அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எருசலேமின் மீது தீத்து போர்தொடுத்த கி.பி. 70 -ஆம் ஆண்டில் அந்த அழிவு நிகழ்ந்தது.

ஐ. கனியற்ற அத்தி மரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட உவமை [13:6-9]

முந்தைய பகுதியுடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய உண்மையை, கனியற்ற **அத்திமரத்தை உவமையாகக்** கூறி கர்த்தர் விளக்கினார். இந்த **அத்திமரமானது** இஸ்ரவேல் நாடு என்பதை அறிந்துகொள்வதில் எவ்வித சிரமமும் இல்லை. அது தேவனுடைய **திராட்சைத் தோட்டமாகிய** உலகினில் **நடப்பட்டிருந்தது**. அம்மரத்தில் **கனியை** தேவன் **தேடினார்**. ஆனால் அங்கு ஒரு கனி கூட **காணப்படவில்லை**. ஆகவே, தோட்டக் காரரிடத்தில் (கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து), **மூன்று வருஷமாய்** அந்த மரத்தில் **கனியைத்** தாம் தேடினதாகவும், அது வீணாயிற்று என்றும் தோட்டத்தின் உரிமையாளர் கூறினார். கர்த்தர் ஆற்றிய முதல் மூன்று ஆண்டுப் பணியையே இது குறிக்கிறது என்று மிக எளிதாக நாம் பொருள் கொள்ள முடியும். இங்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிற கருத்து யாதெனில், அந்த அத்திமரமானது கனிகொடுப்பதற்குத் தேவையான காலம் அதற்குத் தரப்பட்டது என்பதே ஆகும். இத்தனை காலமாக அது கனிகொடுக்காததால் இனி ஒருக் காலும் கனிகொடுக்காது என்பது சரியான முடிவாகும். அதனுடைய கனியற்ற தன்மையினால் தேவன் அதை **வெட்டிப்போடும்படி** கட்டளை யிட்டார். வேறு பயனுள்ளவகையில் பயன்படுத்தப்படக் கூடிய **நிலத்தையும்** அது ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தது. இன்னும் ஓராண்டுக்காலம் பொறுத்திருக்கும்படி அத்தி மரத்திற்காகத்

தோட்டக்காரர் பரிந்துபேசினார். அந்தச் சமயம் வரை அது கனிகொடாவிட்டால் அதனை வெட்டிப் போடலாம் என்றார். அவ்வாறு சொன்னபடியே நடந்தது. நான்காம் ஆண்டு தொடங்கிய பிறகு கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை இஸ்ரவேல் நிராகரித்து, சிலுவையில் அறைந்தது. அதன் விளைவாக அந்நாட்டின் தலைநகரம் அழிக்கப் பட்டு மக்கள் சிதறடிக்கப்பட்டனர்.

இதனை G.H. லேங் என்பார் விளக்கிக் கூறுகிறார்:

திராட்சைத் தோட்டத்தின் உரிமையாளராகிய தமது பிதாவின் மனதையும், “வெட்டிப்போடு” என்று அவர் உரைத்த கடுமையான ஆணையையும் பற்றி தேவ குமாரன் அறிந்திருந்தார். தெய்வீக நீடிய பொறுமையை இஸ்ரவேல் மீண்டும் நிராகரித்துவிட்டது. தேவனுக்குப் புகழ்ச்சியாகவும் மகிமையாகவும் ஒருவனோ ஒரு நாலோ கனிகளைக் கொண்டுவரவில்லையெனில் அவனும் அந்த நாடும் தேவனுடைய அன்பு பாராட்டுதலை அனுபவிக்க முடியாது. படைப்பாளரின் கனத்திற்கும் மகிழ்ச்சிக்கு மாகவே மனிதன் உயிர்வாழ்கிறான். இந்த நீதியான இலக்கை நிறைவேற்றும்படி அவன் பணியாற்றவில்லையெனில், அவனுடைய பாவத்தால் அடைந்த தோல்வியை மரண தண்டனை ஏன் தொடரக் கூடாது? அவனுக்களிக்கப்பட்ட சலுகை நிறைந்த இடத்திலிருந்து அவன் ஏன் அகற்றப்படக் கூடாது?⁴⁴

ஓ. சுவனி குணமடைதல் (13:10-17)

13:10-13 கர்த்தராகிய இயேசுவைக் குறித்து இஸ்ரவேல் கொண்டிருந்த மெய்யான மனப்பான்மை ஜெப ஆலயத் தலைவனிடத்தில் காணப்படுகிறது. ஓய்வு நாளில் ஒரு பெண்மணியை இரட்சகர் குணமாக்கியதை அத்தலைவன் எதிர்த்தான். அப்பெண்ணின் முதுகெலும்பில் உண்டாயிருந்த வளைவினால் அவள் பதினெட்டுவருஷமாய் பெரும் வேதனை அடைந்து வந்தாள். அவளுடைய பாதிப்பு மிகப்பெரிதாயிருந்தது. அவள் கொஞ்சமேனும் நிமிர்க்கூடாதிருந்தாள். அவள் கேட்காமலேயே கர்த்தராகிய இயேசு குணமளிக் கும் சொற்களைக் கூறினார்; தமது கைகளை அவள் மீது வைத்தார். அவளுடைய முதுகுத் தண்டையும் நிமிரச்செய்தார்.

13:14 நோயுற்றோர் குணமடைவதற்கு வாரத்தின் முதல் ஆறு நாட்கள் ஜெப ஆலயத்திற்கு

வரலாம் என்றும், ஏழாவது நாளில் வரக்கூடா தென்றும் ஜெப ஆலயத்தலைவன் மிகுந்த கோபத்துடன் மக்களிடம் கூறினான். அவன் சமயத்தைத் தனது தொழிலாகக் கொண்டிருந்தவன். மக்களுடைய பிரச்சினைகள் குறித்து அவனுக்குக் கவலை ஒன்றும் இல்லை. அவர்கள் முதல் ஆறு நாட்கள் வந்திருந்தாலும், அவனால் உதவி எதையும் செய்திருக்க முடியாது. நியாயப்பிரமாணத்தின் நுட்பமான காரியங்களில் அவன் பிடிவாதமாக இருந்தான். ஆனால் அவனுடைய இருதயத்தில் அன்பிற்கும் இரக்கத்திற்கும் இடமில்லாதிருந்தது. அவனுடைய முதுகெலும்பில் வளைவு உண்டாயிருந்திருக்குமென்றால் எந்த நாளில் தான் குணப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதைக் குறித்துப் பொருட்படுத்தியிருக்கமாட்டான்.

13:15,16 அவனிடத்திலும் மற்ற தலைவர்களிடத்திலும் காணப்பட்ட மாய்மாலத்தைக் கர்த்தர் கடிந்துகொண்டார். அவர்கள் தங்களுடைய எருதையோ கழுதையையோ ஓய்வுநாளில், நீர் அருந்த தொழுவத்திலிருந்து அவிழ்த்து விடத் தயங்கமாட்டார்கள் என்பதை அவர் அவர்களுக்கு நினைவூட்டினார். வாய்பேசாத விலங்குகளுக்கு அவர்கள் இவ்வளவு அக்கறை காட்டும் போது, ஆபிரகாமின் குமாரத்தியாகிய அப்பெண்மணியினிடத்தில் இயேசு கிறிஸ்து இரக்கம் பாராட்டியதில் தவறென்ன? “ஆபிரகாமின் குமாரத்தி” என்னும் சொற்றொடர் அவள் யூதப் பெண்மணி என்பதைக் காட்டுவதோடு, அவன் மெய்யான விசுவாசி என்றும் காட்டுகிறது. அவன் முதுகில் உண்டாயிருந்த கூன் சாத்தானால் ஏற்படுத்தப்பட்டதாகும். சாத்தானின் செயல்களின் விளைவாகச் சில நோய்கள் உண்டாகின்றன என்பதைத் திருமறையின் பிறபகுதிகள் தெரிவிக்கின்றன. பவுலின் சரீரத்தில் உண்டாயிருந்த முள், யோபுவின் பருக்கள் சாத்தானால் கொடுக்கப்பட்டவை ஆகும். பவுலின் சரீரத்தில் இருந்த முள் அவரைக் குட்டும் சாத்தானின் தூதனாய் இருந்தது என்று அறிவோம். கர்த்தருடைய அனுமதியின்றி ஒரு விசுவாசியின் மேல் சாத்தானால் இப்படிப்பட்ட செயல்களைச் செய்ய முடியாது. அப்படிப்பட்ட நோய்களையும் பாடுகளையும் தேவன் தமது திருப்பெயரின் புகழ்ச்சிக்காக நீக்குகிறார்.

13:17 கர்த்தரைக் குறை கூறினவர்கள், அவருடைய சொற்களால் வெட்கித் தலைகுனிந்தனர். மகிமை நிறைந்த அற்புதச் செயல் செய்யப்பட்டதன் நிமித்தம் அதை அறிந்த பொதுமக்கள் சந்தோஷப்பட்டார்கள்.

ஓ. இராஜ்யத்தைக் குறித்த உவமைகள் [13:18-21]

13:18,19 வியத்தகு வகையில் நிகழ்ந்த அற்புதமாய்க் குணமாக்கும் செயலைக் கண்ட மக்கள், உடனடியாக அரசு நிறுவப்படும் என்று எண்ணுவதற்குத் தூண்டிவிடப்பட்டிருக்க வேண்டும். அவர்களது உள்ளத்தில் உண்டாயிருந்த தவறான எண்ணத்தைக் களையும்பொருட்டு கர்த்தராகிய இயேசு தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக் குறித்த இரண்டு உவமைகளை அவர்களிடம் உரைத்தார். அரசர் நிராகரிக்கப்பட்டது முதல் அவர் மீண்டும் உலகிற்கு வரும்வரை அவ்வரசின் நிலை எவ்வாறிருக்கும் என்பதை அந்த உவமைகள் வெளிப்படுத்தின. கிறிஸ்தவம் பெயரளவிலும், உண்மையாகவும் அடையும் வளர்ச்சியை அவை சித்தரிக்கின்றன (8:1-3 வசனங்களின் விளக்கத்தைக் காண்க).

முதலாவதாக, தேவனுடைய ராஜ்யத்தை கடுகு விதையோடு அவர் ஒப்பிட்டுக் கூறினார். அது மிகச் சிறிய விதைகளில் ஒன்றாகும். அதனை நிலத்தில் தூவும் போது புதர்ச்செடியே முளைக்கும். அது மரமாக வளர்வதில்லை. ஆனால் இந்த விதை ஒரு பெரிய மரமாக வளர்ந்தது என்று இயேசு கிறிஸ்து கூறியபோது, அ.து அடையும் வளர்ச்சி இயல்புக்கு அப்பாற்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும் நோக்கத்தோடு கூறினார். ஆகாயத்துப் பறவைகள் அதனுடைய கிளைகளில் வந்து தங்கும் அளவிற்கு அது பெரிதாயிற்று. கடுகு விதையைப் போன்று, கிறிஸ்தவத்தின் தொடக்கம் மிகவும் எளிமையானதாக இருந்தது என்பதே இங்கு சொல்லப்பட்டிருப்பதன் கருத்தாகும். ஆனால் அது வளர்ந்தபோது, இப்பொழுது நாம் காண்கிறபடி மிகப்பெரிதாக வளர்ந்துவிட்டது. இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ளபடி கர்த்தருக்குத் தங்களை ஒப்புவித்திருப்பதாகச் சொல்கிறவர்கள் அனைவரையும் கிறிஸ்தவம் உட்கொண்டிருக்கிறது. உண்மையாகவே அவர்கள் மறுபடியும் பிறந்தவர்களா இல்லையா என்ற கேள்விக்கு அங்கு இடமில்லை. ஆகாயத்துப் பறவைகள் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பவை கழுக்குளும் வேட்டையாடும் பறவைகளும். அவை தீமைக்கு அடையாளமாக இருக்கின்றன. பல்வேறு வகையான சீர்கேடுகள் வந்து தங்குவதற்குக் கிறிஸ்தவ உலகம் இருப்பிடமாக விளங்குவதை அவை படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

13:20,21 முன்றுபடி மாவு முழுவதும் புளிக்கும் படி ஒரு ஸ்திரீ புனித்த மாலை அதனுள் அடக்கி

வைத்ததை தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்கு அவர் ஒப்பிட்டுள்ளார். இது இரண்டாவது உவமையாகும். வேதத்தில் தீமைக்கு அடையாளமாகவே புனித்த மா எப்பொழுதும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று நாம் நம்புகிறோம். இறை மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள தூய உணவில் தீமையான உபதேசங்கள் நுழைக்கப்படுவதை இது குறிக்கிறது. தீமையான உபதேசங்கள் அசையாத பொருளாக ஓரிடத்தில் இருப்பதில்லை. அது வெகு விரைவில் பரவும் நயவஞ்சகமான ஆற்றல் உடையதாகும்.

ஓள. அரசினுள் உட்புக இடுக்கமான வாசல் [13:22-30]

13:22,23 எருசலேமை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்த இயேசு கிறிஸ்துவை கூட்டத்தில் இருந்த ஒருவன் குறுக்கிட்டு சிலபேர் மட்டுமே இரட்சிக்கப்படுவார்களா என வினவினான். ஆர்வத்தின் மிகுதியினால் எழுப்பப்பட்ட அக்கேள்வி பயனற்ற ஒன்றாகும்.

13:24 உய்த்துணரச் செய்யும் கேள்வியையும் நேரடியான கட்டளை ஒன்றையும் கர்த்தர் பதிலாக அளித்தார். கேள்வி எழுப்பிய மனிதனும் இடுக்கமான வாசல் வழியாக உட்பிரவேசிப்பதை உறுதி செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று கூறினார். இடுக்கமான வாசல் வழியாக உட்பிரவேசிக்கப் பிரயாசப்படுங்கள் என்று இயேசு கிறிஸ்து கூறியபோது, இரட்சிப்படைய நமது முயற்சி தேவை என்னும் பொருளில் அவ்வாறு கூறவில்லை. இடுக்கமான வாசல் என்று இங்கு கூறப்பட்டுள்ளது புதிய பிறப்பைக் குறிக்கிறது. அதாவது கிருபையினால் விசுவாசத்தைக் கொண்டு அடையும் இரட்சிப்பை அது குறிக்கிறது. இந்த வாசல் வழியாக உட்புக அந்த மனிதன் உறுதியைப் பெற வேண்டுமென்று இயேசு கிறிஸ்து எச்சரித்தார். “அநேகர் உட்பிரவேசிக்க வகைதேடினாலும் அவர்களாலே கூடாமற் போகும்.” கதவு அடைபட்ட பின்பு ஒருவராலும் உட்புக முடியாது. அந்த நாளில் மனந்திரும்புவதன் மூலமாக உட்பிரவேசிக்க வகை தேடுவார்கள் என்பது இதன் பொருளன்று. மாறாக கிறிஸ்துவல்லமையோடும் மகிமையோடும் விளங்கும் அந்நாளிலே, அவருடைய ராஜ்யத்திற்குள் நுழைய அவர்கள் விரும்புவார்கள். ஆனால் காலம் கடந்துவிட்டிருக்கும். நாம் வாழும் இந்தக் கிருபையின் காலம் அப்பொழுது முடிவடைந்திருக்கும்.

13:25-27 வீட்டெஜமான எழுந்து, கதவைப் பூட்டுவார். பின்னர் கதவைத் தட்டித் திறக்க வேண்டுமென்று கர்த்தரிடத்தில் விண்ணப்பிக்க

கிறவர்களாக யூததேசம் உருவகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அவர் அவர்களை அறியாத காரணத்தினால் கதவைத் திறக்க மறுப்பார். அவர்களோ அவருக்கு மிக நெருக்கமான உறவுகளுடன் வாழ்ந்ததாகக் கூறி எதிர்த்துப் பேசுவார்கள். அவர்களுடைய நடிப்பைக் கண்டு அவர் ஏமாறமாட்டார். அவர்கள் **அக்கிரமக்காரர்கள்**. ஆகையால் அவர்கள் உள்ளே அனுமதிக்கப்படமாட்டார்கள்.

13:28-30 அவர் மறுத்துரைப்பதால் அவர்களிடையே **அழகையும் பற்கடிப்பும்** உண்டாகும். **அழகை** மனவேதனையையும், **பற்கடிப்பு** தேவனிடத்தில் அவர்களுக்கு உண்டாகும் மூர்க்கமான வெறுப்பையும் குறிக்கின்றன. நரகத்தில் மனிதன் பாடுபடுவதால் அவனுடைய இருதயம் மாற்றம் அடைவதில்லை என்பதை இது காட்டுகிறது. **ஆபிரகாமையும், ஈசாக்கையும், யாக்கோபையும், சகல தீர்க்கதரிசிகளையும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கிறவர்களாக** அவிசவாச இஸ்ரவேலர்கள் காண்பார்கள். ஆபிரகாமுக்கும், ஈசாக்குக்கும், யாக்கோபுக்கும் அவர்கள் உறவினர்கள் என்னும் காரணத்தினால் தாங்களும் அந்த இடத்திற்கு உரியவர்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் அவர்கள் **புறம்பே தள்ளப்படுவார்கள்**. உலகத்தின் எல்லாத் திக்குகளிலிருந்தும் புறஇனத்தவர் பயணம் மேற்கொண்டு கிறிஸ்துவின் அரசின் மேன்மைக்குள் பிரவேசித்து அதனுடைய வியத்தகு நற்பேறுகளை அனுபவிப்பார்கள். முதலில் தேவனுடைய ஆசிர்வாதத்தைப் பெறுவதற்கான திட்டத்தில் இடம் பெற்றிருந்த பல யூதர்கள் நிராகரிக்கப்படுவர். நாய்களைப்போல மிகவும் இழிவாகக் கருதப்பட்ட புறஇனத்தவர் பலர் கிறிஸ்துவின் ஆயிரம் ஆண்டு ஆட்சியின் ஆசிர்வாதங்களை அனுபவிப்பார்கள்.

க. எருசலேமில் மடியும் தீர்க்கதரிசிகள் (13:31-35)

13:31 இந்த நேரத்தில் கர்த்தராகிய இயேசு ஏரோதின் ஆட்சி எல்லைக்குள் இருந்தார் என்பது வெளிப்படல். அவரைக் **கொலை செய்ய ஏரோது** முயற்சி செய்வதாகவும், ஆகவே, அங்கிருந்து அவர் **போய்வீடும்** படியாகவும் **பரிசேயரில்** சிலர் அவரை எச்சரித்தனர். இயேசு கிறிஸ்துவின் நலத்திலும் பாதுகாப்பிலும் அதிக அக்கறை கொண்டவர்களாகப் பரிசேயர் நடந்து கொண்டது அவர்களுடைய குணத்திற்கு முற்றிலும் முரண்பாடான செயலாகும். ஒருவேளை இயேசு கிறிஸ்துவை அச்சுறுத்தி, எருசலேமுக்கு அவரைத் தூரத்தி

னால், அங்கு நிச்சயமாக அவர் பிடிபடுவார் என்னும் திட்டத்தை ஏரோதுடன் சேர்ந்து நிறைவேற்றவே அவர்கள் அவ்வாறு கூறினார்கள் போலும்.

13:32 சரீரத்தில் இழைக்கப்படும் கொடுமைகளை எண்ணி நம்முடைய கர்த்தர் கலங்கவில்லை. இ.து ஏரோது செய்த சதித்திட்டம் என்று உணர்ந்தவராக, அந்த **நரியிடம்** திரும்பிச் சென்று ஒரு செய்தியை அறிவிக்கும்படியாகக் கூறி அனுப்பினார். ஏரோதைப் பெண் நரி என்று இயேசு கிறிஸ்து குறிப்பிட்டு இருப்பது சிலருக்கு இடறல் அளிக்கிறது (மூல மொழியில் அச்சொல் பெண்பாலில் சொல்லப்பட்டுள்ளது). மேலும், ஆட்சி புரிபவருக்கு எதிராகத் தரக்குறைவாகப் பேசுவதை வேதம் தடைசெய்கிறது; ஆனால் அத்தடை இங்கே மீறப்பட்டுள்ளது என்றும் அவர்கள் கருதுகின்றனர் (யாத். 22:28). ஆனாலும் இங்கு பொல்லாப்பாக எதுவும் பேசப்படவில்லை. இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ளது முழுவதும் உண்மையாகும். இன்னும் சிறிது காலத்திற்கு இயேசு கிறிஸ்து செய்ய வேண்டிய வேலை இருக்கிறது என்பதே அவரது செய்தியின் சுருக்கம். அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மீதியான நாட்களில் அவர் பிசாசுகளைத் தூரத்தி, நோயுற்றவர்களுக்கு நல்ல உடல் நலத்தை வழங்கும் அற்புதச் செயல்களைச் செய்ய வேண்டும். பின்னர் **மூன்றாம் நாளில்**, அவர் இவ்வுலக வாழ்க்கையின் இறுதிப் பணியைச் செய்து முடித்திருப்பார். அவர் கடமை யாற்றுவதை எதுவும் தடைசெய்யாது. உலகின் எந்த அதிகாரமும், குறித்த நேரத்திற்கு முன்பாக, அவருக்கு இடர்ப்பாடு அளிக்க முடியாது.

13:33 மேலும், கலிலேயாவில் அவரைக் கொல்ல முடியாது. அந்தச் சிறப்பு **எருசலேம்** நகரையே சாரும். மகா உன்னத தேவனுடைய ஊழியக்காரர்களைக் கொலை செய்த தனிச் சிறப்பும் அந்நகரையே சாரும். தேவனுடைய பிரதிநிதிகளைக் கொலை செய்வதற்கு அந்த நகரம் தனி உரிமை எடுத்துக்கொண்டது போலும். “எருசலேமுக்குப் புறம்பே ஒரு தீர்க்கதரிசியும் மடிந்து போகிறதில்லை” என்று கர்த்தராகிய இயேசு கூறியபோது இந்தப் பொருள்படவே உரைத்தார்.

13:34,35 அந்தக் கொடிய நகரத்தைக் குறித்த உண்மையை உரைத்த இயேசு கிறிஸ்து, அதன் மீது இரங்கி அதற்காக அழுதார். **தீர்க்கதரிசிகளைக் கொலை செய்து**, தேவனுடைய செய்தியைப் பிரசங்கித்தவர்கள் மீது **கற்களை எறிந்த** அந்நகரம் அவருடைய இனிய அன்புக்குப் பாத்திரமாயிருந்தது. **கோழி தன் குஞ்சுகளைத் தன்**

சிறகுகளின் கீழே கூட்டிச் சேர்த்துக்கொள்ளும் வண்ணமாக அவர் அந்நகரத்தின் மக்களை கூட்டிச் சேர்த்துக்கொள்ள எத்தனை தரமோ மனதாயிருந்தார். ஆனால் அவர்களுக்கோ மனதில்லாமற்போயிற்று. அவர்களுடைய பிடிவாதமே பிரச்சினைக்குக் காரணம். அதன் விளைவாக அவர்களுடைய நகரமும், ஆலயமும், நிலமும் பாழாகிப்போம். வெகு காலத்திற்கு அவர்கள் நாடோடிகளாகத் திரிய வேண்டும், கர்த்தரைக் குறித்த அவர்களுடைய எண்ணம் மாற்றம் அடையும் வரை அவரைக் காணாதிருப்பார்கள். இந்த வசனத்தின் பின்பகுதி கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையைக் குறிக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் இஸ்ரவேல் நாட்டில் மீதியானவர்கள் மனந்திரும்பி, “கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே வருகிறவர் ஸ்தோத்தரிக்கப்பட்டவர்!” என்று சொல்லுவார்கள். அதன் பின்னர் அவருடைய மக்கள் அவருடைய அதிகாரத்தின் நாளுக்காக வாஞ்சையோடு காத்திருப்பார்கள்.

கா. நீர்க்கோவையுள்ள மனிதன் குணப் படுத்தப்படுதல் (14:1-6)

14:1-3 ஓர் ஓய்வுநாளில் கர்த்தரைத் தமது இல்லத்தில் உணவருந்த வரும்படியாக பரிசேயரின் தலைவன் ஒருவன் அழைத்தான். அவருக்கு விருந்தோம்பல் செய்ய வேண்டும் என்னும் உண்மையான உள்ளத்தோடு அவன் அழைப்பு விடுக்கவில்லை. மாறாக தேவ குமாரனிடத்தில் குற்றம் காணவேண்டும் என்னும் சமயத் தலைவர்களின் முயற்சியின் ஒரு பங்கே அது. அங்கே நீர்க்கோவையுள்ள ஒரு மனிதனை இயேசு கிறிஸ்து கண்டார். அதாவது, அவனுடைய திசுக்களில் நீர் அதிகமாகச் சேர்ந்து உடல் பருத்துக் காணப்பட்டான். குறைகாணும் நோக்குடன் கூடியிருந்த மனிதர்களுடைய உள்ளத்தின் சிந்தனைகளை அறிந்த இரட்சகர், “ஓய்வுநாளிலே சொஸ்தமாக்குகிறது நியாயமா?” என்று அவர்களிடம் ஒளிவுமறைவற்ற கேள்வி ஒன்றை எழுப்பினார்.

14:4-6 என்னதான் அவர்கள் இல்லையென்று பதில் கூறினாலும், அவர்களுடைய பதிலை ஆதரித்து அவர்களால் காரணம் ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. ஆகவே அவர்கள் பேசாமலிருந்தார்கள். எனவே இயேசு கிறிஸ்து அவனை அழைத்து, சொஸ்தமாக்கி அனுப்பிவைத்தார். அவரைப் பொருத்தமட்டில் அ.து இரக்கத்தின் காரணமாகச் செய்யப்பட்ட செயலாகும். ஓய்வுநாளிலும் கூட தெய்வீக அன்பு தனது கிரியைகளைவிட்டு ஓய்வதில்லை (யோவான் 5:17).

பின்னர் யூதர்களை நோக்கித் திரும்பிய இயேசு கிறிஸ்து, அவர்களில் ஒருவனுடைய கழுதை யாவது எருதாவது ஓய்வுநாளில் தூரவிலே விழுந்தால், அவன் அதை நிச்சயமாகத் தூக்கிவிடுவான் என்று அவர்களுக்கு நினைவூட்டினார். அவ்வாறு செய்வது அவர்களுக்கு நன்மை பயக்கும். அந்த விலங்கு நல்ல விலைக்குப் போகும். ஆனால் தனது சரீரத்தில் வேதனைப்படுகிற உடல் ஒத்தவனைக் குறித்து அவர்களுக்கு அக்கறை ஏதுமில்லை. அந்த மனிதனுக்கு உதவி செய்த இயேசு கிறிஸ்துவைக் குற்றவாளி என்றே அவர்கள் தீர்த்தனர். கர்த்தர் எழுப்பிய விளாவுக்கு அவர்களால் உத்தரவு சொல்லக் கூடாமற் போயிற்று. எனினும் அவர் மீது அவர்கள் மிகுந்த கோபம் கொண்டிருந்தனர் என்பதை நம்மால் நிச்சயம் அறிய முடியும்.

கி. பேராசை கொண்ட விருந்தினர்கள் (14:7-11)

பரிசேயனுடைய வீட்டை அடைந்த இயேசு கிறிஸ்து, அங்கு கூடியிருந்த விருந்தினர்கள், பந்தியில் முதன்மையான இடங்களைப் பிடிக்க போட்ட திட்டங்களைக் கண்டார். முதன்மையானதும் கனம் மிகுந்ததுமான இடத்தையே அவர்கள் நாடினார்கள். அவரும் ஒரு விருந்தினராகவே அங்கு அழைக்கப்பட்டிருந்தார். இருந்தபோதிலும் அவர் வெளிப்படையாகவும் நேர்மையோடும் பேசுவதை எதுவும் தடை செய்யவில்லை. இவ்விதமாக அவர்கள் சுய மேன்மையை நாடுவது தவறு என்று அவர் எச்சரித்தார். விருந்திற்கு அழைக்கப்பட்டோர் உயர்ந்த இடத்தில் அமராமல், தாழ்ந்த இடத்தையே தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். நமக்கென்று நாமே உயர்ந்த இடத்தைத் தெரிந்தெடுப்போமென்றால், தாழ்வான இடத்திற்குப் போகும்படியாகச் சொல்லப்பட்டு வெட்கப்படக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. உண்மையாகவே நாம் தேவனுக்கு முன்பாக நம்மைத் தாழ்த்துவோமென்றால், கனமுண்டாகத்தக்க உயரச்செல்லும் பாதையிலேயே நாம் வழிநடத்தப்படுவோம். அவ்வாறு கனத்திற்குரிய இடத்தை நாமே தெரிந்தெடுத்து, பின்னர் அதை இழந்துவிடுவதைக்காட்டிலும், அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்படுவது சிறந்தது. சுயத்தைத் துறந்து வாழ்வதற்கு அவரே உயிருள்ள மாதிரியாகத் திகழ்கிறார் (பிலி. 2:5-8). அவர் தம்மைத் தாழ்த்தினார்; தேவனோ அவரை உயர்த்தினார். தன்னைத்தான் உயர்த்துகிறவன் எவனும் தேவனால் தாழ்த்தப்படுவான்.

கீ. தேவனால் கணம்பெற்ற விருந்தினர்களின் பட்டியல் [14:12-14]

பரிசேயரின் தலைவன் அந்தப் பகுதியில் வசித்த பெரிய மனிதர்களை விருந்துக்கு அழைத்திருந்தான் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. கண்ட மாத்திரத்திலேயே இயேசு கிறிஸ்து இதை அறிந்துகொண்டார். சமுதாயத்தில் எளியோர்களாக இருந்த மக்களில் ஒருவரையும் அவர் அங்கு காணவில்லை. கிறிஸ்தவத்தின் மிகப் பெரிய கோட்பாடுகளில் ஒன்றைத் தெளிவாக விளக்கிக் கூற இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அவர் பயன்படுத்திக் கொண்டார். கவர்ச்சியற்றவர்களிடத்திலும், திரும்பச் செலுத்த இயலாதவர்களிடத்திலும் நாம் அன்புபாராட்ட வேண்டும் என்பதே அக்கோட்பாடு ஆகும். பொதுவாக, தங்களுடைய நண்பர்களையும், உறவினர்களையும், செல்வந்தராகிய அயலகத்தாரையும் அழைப்பதையே மனிதர்கள் பழக்கமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். பதிலுக்கு பதில் தங்களுக்குச் செலுத்தப்படும் என்ற எதிர்பார்ப்போடு அவர்கள் அவ்வாறு நடந்துகொள்கின்றனர். இவ்வாறு செயல்படுவதற்குத் தெய்வீக வாழ்க்கை தேவையில்லை. ஆயின் ஏழைகளையும், ஊனரையும், சப்பாணிகளையும், குருடரையும் அழைத்து அவர்களுக்குத் தயை பாராட்டுவது நிச்சயமாகத் தெய்வீக இயல்பாகும். இப்படிப்பட்ட எளியோரிடத்தில் அன்புகூருவது, தேவனிடத்திலிருந்து மிகச்சிறப்பான வெகுமதியை ஈட்டித்தரும். அத்தகைய விருந்தினர்களால் திரும்பச் செலுத்த இயலாது எனினும், தேவன் தாமே நீதிமான் களின் உயிர்த்தெழுதலில் பதிற்செய்வதாக வாக்களித்துள்ளார். இந்த உயிர்த்தெழுதல் முதலாம் உயிர்த்தெழுதல் என்று வேதத்தில் அறியப்பட்டிருக்கிறது. மெய் விசுவாசிகள் அனைவரும் இந்த உயிர்த்தெழுதலில் பங்கடைவர். கர்த்தருடைய இரகசிய வருகையின் போதும், பின்னர் உபத்திரவ காலத்தின் முடிவிலும் இந்த முதலாம் உயிர்த்தெழுதல் நிகழும் என்று நாம் நம்புகிறோம். அதாவது ஒரே நேரத்தில் நிகழாமல் பல கட்டங்களில் இது நிகழும்.

கு. போக்குச் சொல்லுதலைப் பற்றிய உவமை [14:15-24]

14:15-18 கர்த்தராகிய இயேசுவோடு பந்தியில் அமர்ந்திருந்த விருந்தினர்களில் ஒருவன், தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் ஆசிர்வாதங்களில் பங்கு பெறுவது வியத்தகு அனுபவமாக விளங்கும் என்று கூறினான். நடைமுறை வாழ்க்கைக்குத்

தேவையான கொள்கைகளைச் சற்றுமுன்னர் இயேசு கிறிஸ்து போதித்ததைக் கேட்டு அதனால் கவர்ந்திழுக்கப்பட்டவனாக அவன் இவ்வாறு கூறியிருக்கக் கூடும். இல்லையேல் எதனையும் யோசிக்காமல் பொதுவான நிலையிலும் அவன் தனது கருத்தைச் சொல்லியிருக்கலாம். தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் போஜனம் பண்ணுகிறவன் பாக்கியவான் என்பது உண்மையாயினும், அவ்விருந்திற்கு அழைக்கப்பட்டவர்களில் பலர் மதியீனமாக அந்த அழைப்பை மறுத்துரைப்பது மிகவும் வருத்தத்திற்குரியதாகும் என்று கர்த்தர் பதிலுரைத்தார். பெரிய விருந்தை ஆயத்தம் பண்ணி, அதற்குப் பல விருந்தினர்களை அழைத்த ஒரு மனிதனுக்கு, தேவனை ஒப்பிட்டு உவமையொன்றை கர்த்தர் கூறினார். மீட்பின் செயலைக் கல்வாரியில் நிறைவேற்றி, அந்தச் செயலின் அடிப்படையில் நற்செய்தியின் அழைப்பு விடுக்கப்படுகிறது. அழைக்கப்பட்ட ஒருவன் நிலத்தை வாங்கியதாகவும் அதைச் சென்று பார்க்க வேண்டும் என்றும் கூறி விருந்திற்கு வரவில்லை. நிலத்தை வாங்குபவன் அதை வாங்குவதற்கு முன்னமே சென்று பார்ப்பதே வழக்கம். ஆனாலும், கிருபை நிறைந்த அழைப்பிற்கும் மேலாக பொருளாசை கொண்டவனாக அவன் காணப்பட்டான்.

14:19,20 அடுத்தவன் ஐந்து ஏர்மாடுகளைக் கொண்டதாகவும் அவற்றைச் சோதித்துப் பார்க்கப் போவதாகவும் கூறினான். வேலைகள், தொழில்கள், வாணிபம் ஆகியவற்றை தேவனுடைய அழைப்பிற்கும் மேலாகக் கருதுபவர்களை இந்த மனிதன் சுட்டிக் காட்டுகிறான். முன்றாவது மனிதன் பெண்ணை விவாகம் செய்ததால் வரமுடியாது என்று கூறினான். குடும்ப உறவுகளும், சமுதாய உறவுகளும் நற்செய்தி அழைப்பினை ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தடையாக இருக்கின்றன.

14:21-23 அழைக்கப்பட்டவர்களை அழைத்து வரச் சென்ற ஊழியக்காரன் திரும்பிவந்து, அனைவரும் அழைப்பை நிராகரித்துவிட்டனர் என்று தன் ஈஜமானிடம் கூறினான். அதைக் கேட்ட ஈஜமானன் அவனை நகரத்துக்கு வெளியே அனுப்பி ஏழைகளையும் ஊனரையும் சப்பாணிகளையும் குருடரையும் அழைத்து வரும்படிக் கட்டளையிட்டான். “இயற்கையும் கிருபையும் வெற்றிடத்தை வெறுக்கின்றன” என்று பெங்கேல் என்பார் கூறியுள்ளார். முதலாவது அழைக்கப்பட்டவர்கள் யூதர்களின் தலைவர்

களை எடுத்துக்காட்டுகின்றனர். அவர்கள் நற்செய்தியை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தபோது, எருசலேம் **பட்டணத்துத்** தெருக்களில் உள்ள எளிய மக்களிடத்திற்கு தேவன் அச்செய்தியை அனுப்பினார். இவர்களில் பெரும்பாலோர் அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டு வந்தனர். ஆனாலும் எஜமானனுடைய வீட்டில் **இன்னும் இடம்** இருந்தது. ஆகவே, **பெருவழிகளிலும் வேலிகளருகிலும்** சென்று, அங்குள்ள மனிதர்களை உள்ளே வரும்படி வருந்தி அழைத்துவர வேலைக்காரனை அவன் அனுப்பினான். புறவின மக்களிடத்திற்கு நற்செய்தி அனுப்பப்படுவதை இது குறிக்கிறது என்பது நிச்சயம். ஆயினும் **படையலத்தினால்** அவர்கள் கட்டாயப்படுத்தப்படக் கூடாது. (கிறிஸ்தவம் கட்டாயமாகத் திணிக்கப்பட்டதை வரலாறு எடுத்தியம்புகிறது.) மாறாக காரிய காரணங்களை விளக்கிக் கூறுவதால் மட்டுமே அது வலியுறுத்தப்பட வேண்டும். நமது எஜமானனுடைய வீடு நிரம்பும்படி, அன்பின் தாக்கத்தால் அவர்கள் உள்ளே அழைத்து வரப்பட வேண்டும்.

14:24 முதலில் **அழைக்கப்பட்டிருந்த** விருந்தினர்களில் ஒருவரும் வராத காரணத்தினால், விருந்து பரிமாறப்பட்டபோது அவர்களுடைய பெயர்ப்பட்டியல் பயனற்றதாகிவிட்டது.

கூ. மெய் சீஷத்துவத்தின் விலை [14:25-35]

14:25 அப்பொழுது **அநேக ஜனங்கள்** கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பின்தொடர்ந்து சென்றனர். தங்களுடைய புகழ் பரவுகிறபோது பெரும்பாலான தலைவர்கள் பெருமிதம் கொள்கின்றனர். இதயத்தில் எவ்வித வாஞ்சையும் இன்றி, ஏதோ விநோதமான ஆர்வத்துடன் தம்மைப் பின்தொடரும் மக்களைக் கர்த்தர் நாடவில்லை. முற்றிலும் தங்களை ஒப்புவித்தவர்களையும், வாஞ்சையுள்ளவர்களையும், தேவை ஏற்பட்டால் உயிரைத் தருவதற்கு ஆயத்தமாயிருப்பவர்களையுமே அவர் காண விரும்பினார். ஆகவே சீடத்துவத்திற்குரிய கடுமையான நிபந்தனைகளை எடுத்துக்கூறி அவரைச் சுற்றிலும் குழுமியிருந்த மக்களைத் தரம் பிரித்து அறியத் தொடங்கினார். முதலில் மனிதர்களைத் தம்மிடம் வரும்படியாக பரிந்து அழைத்தார். அவ்வாறு அழைக்கப்பட்டவர்கள் அவரைப் பின்தொடரும் வேளையில் அவர்களை அவர் **சலீத்துப்** பிரித்தெடுத்தார். இதுவே அங்கு நடந்தது.

14:26 முதலாவது, மெய்யான சீடர்களாக அவரைப் பின்பற்ற விரும்புவவர்கள், எல்லாருக்கும் மேலாக அவரிடத்தில் அன்புகூரவேண்டும்.

மனிதர்கள் தங்களுடைய தகப்பனையும் தாயையும் மனைவியையும் பிள்ளைகளையும் சகோதரரையும் சகோதரிகளையும் கசப்புணர்வோடு வெறுக்க வேண்டுமென்று ஒருக்காலும் கர்த்தர் போதிக்கவில்லை. மாறாக, கிறிஸ்துவினிடத்தில் கொண்டிருக்கும் பெரிதான அன்போடு ஒப்பிட்டு நோக்குகையில் பிறரிடம் கொண்டிருக்கும் அன்பு யாவும் வெறுப்பெனத் தோன்றும் (மத்தேயு 10:37 - ஆம் வசனத்தோடு ஒப்பிட்டுக் காண்க). கர்த்தருக்குத் தன்னை முற்றிலுமாக ஒப்புவித்துக் கீழ்ப்படிதலின் பாதையில் நடப்பதிலிருந்து வழிவிலகச் செய்யும், குடும்ப உறவுகளுக்குச் சிறிதேனும் இடமளிக்கக் கூடாது.

“தன் ஜீவனையும் வெறுக்காவிட்டால்” என்ற சொற்றொடரே, உண்மையில் சீஷத்துவத்தின் முதலாவது நிபந்தனையில் காணப்படும் கடுமையான பகுதியாக இருக்கிறது. தேவனிடத்தில் அன்புகூர்வதைக் காட்டிலும் நம்முடைய உறவினர்களிடத்தில் கொஞ்சமாக அன்புகூர்வது மட்டும் போதாது. நமது சொந்த **ஜீவனையும்** நாம் **வெறுக்க** வேண்டும்! தன்னலத்தையே கருத்தாகக் கொண்டு வாழாமல், கிறிஸ்துவை நமது வாழ்வின் நாயகராகக் கொண்டு வாழவேண்டும். நமது செயல்கள் ஒவ்வொன்றும் எவ்வாறு நம்மை பாதிக்கும் என்று எண்ணாமல், அவை ஒவ்வொன்றும் எவ்வாறு கிறிஸ்துவையும் அவரது மகிமையையும் பாதிக்கும் என்று எண்ணி நாம் கவனமுள்ளவர்களாகச் செயல்பட வேண்டும். கிறிஸ்துவை மகிமைப்படுத்துவதும், அவரைப் பிறர் அறியச் செய்வதும் நமது முக்கிய கடமையாக இருக்க வேண்டும். நமது சொந்த வசதிகளும் பாதுகாப்பும்த் அதற்குக் கீழான இடத்தையே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நமது இரட்சகரின் சொற்கள் மாற்றமில்லாதபடி நிறைவானவை. நமது குடும்பத்தாருக்கும், நமது சொந்த வாழ்வுக்கும் மேலாக அவரிடத்தில் அன்புகூரவில்லையெனில் நாம் அவருடைய சீடர்களாக விளங்க முடியாது. அரைகுறையான நிலைமை இதில் இல்லை.

14:27 இரண்டாவதாக, சீடனானவன் **தனது சொந்த சிலுவையைச் சுமந்து கொண்டு** அவரைப் பின்பற்றிச் செல்ல வேண்டும் என்று அவர் போதித்தார். சரீரத்தில் உண்டாயிருக்கும் பாதிப்பும், மன வேதனையும் சிலுவையாகா. கிறிஸ்துவுக்காக ஒருவன் மனமுவந்து ஏற்றுக்கொள்கிற நிந்தனை, பாடுகள், தனிமை மற்றும் மரணம் ஆகியவை சிலுவையாகக் கருதப்படும். எல்லா விசுவாசிகளும் **சிலுவையைச் சுமப்பதில்லை**.

சாதாரணக் கிறிஸ்தவனாக வாழ்ந்து ஒருவன் அச் சிலுவையைத் தவிர்க்கலாம். நாம் முற்றிலுமாக நம்மை ஒப்புவித்து கிறிஸ்துவுக்காக வாழ்வோமானால், தேவகுமாரன் இவ்வுலகினில் வாழ்ந்த போது எவ்வகையில் சாத்தானின் எதிர்ப்புகளைச் சந்திக்க வேண்டியதாயிற்றோ அவ்வகை எதிர்ப்புகளை நாமும் சந்திக்க வேண்டியதாயிருக்கும். இதுவே சிலுவையாகும். சீடன் கிறிஸ்துவுக்குப் பின்செல்ல வேண்டும். அதாவது, தன்னலம் பேணாமல் வாழ்ந்த வாழ்க்கை, தாழ்மை, பாடுகள், நிந்தனை, சோதனை, அக்கிரமக்காரர்களால் எழுந்த எதிர்ப்பு ஆகியவற்றை இப்புவியில் வாழ்ந்தபோது கிறிஸ்து ஏற்றுக்கொண்டது போல நாமும் நமது வாழ்க்கையில் இவற்றை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

14:28-30 கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து தம்மைப் பின்தொடர்ந்து செல்ல முற்படுகிறவன் அதற்கான செல்லுஞ்செலவைக் கணக்கிடுவதன் அவசியத்தை இரண்டு எடுத்துக்காட்டுகளினால் விளக்கினார். கட்டடம் கட்டுதல் மற்றும் போர்தொடுத்தல் ஆகியவற்றோடு கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையை அவர் ஒப்பிட்டுப் பேசினார். ஒரு கோபுரத்தைக் கட்ட மனதாயிருப்பவன் முதலில் உட்கார்ந்து அதற்குச் செல்லும் செலவைக் கணக்கிட்டுப்பார்க்கிறான். அவனிடத்தில் போதுமான பணம் இல்லையெனில் அவன் அதைக் கட்டத் தொடங்குகிறது இல்லை. இல்லையெனில் அஸ்திபாரம் போட்ட பின்பு கட்டும் பணி நிறுத்தப்படும். அப்பொழுது அதனைக் காண்கிறவர்கள், “இந்த மனிதன் கட்டத் தொடங்கி முடிக்கத் திராணியில்லாமற் போனான்” என்று சொல்லி அவனைப் பரியாசம் பண்ணுவார்கள். இது சீடர்களுக்குப் பொருந்தும், கிறிஸ்துவுக்காகத் தங்களுடைய வாழ்க்கையை முற்றிலுமாகத் துறந்து வாழ்வதற்கு உண்மையாகவே ஆயத்தமாயிருக்கிறார்களா என்று முதலில் அவர்கள் கணக்கிட்டுப்பார்க்க வேண்டும். இல்லையெனில் ஆரவாரத்துடன் தொடங்கும் மனிதர்கள் பெருந்தோல்வியைச் சந்திக்க நேரிடும். அவ்வாறு நிகழுமெனில், அப்படிப்பட்டவனைக் காண்கிறவர்கள் நன்றாகத் தொடங்கினவன் அவமானத்தோடு முடித்தான் என்று சொல்லி இகழுவார்கள். அரை மனதோடு வாழ்கிற கிறிஸ்தவர்களுக்கு இவ்வுலகம் பழிச்சொல்லைத் தவிர வேறு என்ன தரும்?

14:31,32 எண்ணிக்கையில் மிகுந்த பெரிய படைக்கு எதிராக யுத்தஞ்செய்யப்போகிற இராஜா முன்னதாகத் தன்னுடைய சிறிய படை

யைக் கொண்டு அவர்களைத் தோற்கடிக்கக் கூடுமோ என்று கவனமாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். முழு முயற்சியோடு போர்தொடுக்க வேண்டும், இல்லையெனில் தோல்வியை ஒப்புக் கொண்டு சரணடைய வேண்டும். இவற்றில் ஒன்றை அவன் தெரிந்தெடுக்க வேண்டும். கிறிஸ்தவச் சீடத்துவ வாழ்க்கையும் இது போன்றதே யாகும். இரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட நிலைமை இல்லை.

14:33 திருமறை வசனங்களிலேயே இறை மக்களால் விரும்பி ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத வசனமாக இது விளங்குகிறது என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. “அப்படியே உங்களில் எவனாகிலும் தனக்கு உண்டானவைகளை எல்லாம் வெறுத்துவிடாவிட்டால் அவன் எனக்குச் சீனாக இருக்கமாட்டான்.” இங்கு காணப்படும் சொற்களின் பொருளை மாற்றி மழுப்ப முடியாது. எல்லாவற்றையும் வெறுக்க அவன் விருப்பம் கொள்ள வேண்டும் என்று இங்கே சொல்லப்படவில்லை. மாறாக அவன் எல்லாவற்றையும் வெறுத்துவிடவேண்டும் என்றே சொல்லப்பட்டுள்ளது. இங்கே கர்த்தர் மிகத்தெளிவான முறையில் நாம் புரிந்துகொள்வதற்கு ஏதுவான படி சொல்லியிருக்கிறார். இந்தப் பணியைச் செய்ய வேறு வழி இல்லை. இந்த உலகினில் இருக்கும் எல்லாவற்றையும்விட அவரை மிக மேலானவராகப் போற்றுவவர்களையே அவர் நாடுகிறார். திருவாளர் ரைல்தரும் விளக்கம்:

எல்லாவற்றையும் கிறிஸ்துவின் நிமித்தம் துறந்துவிடுகிறவனே, தனக்கு நன்மையுண்டாகும்படி செயல்புகிறவன் ஆவான். அவன் மிகச் சிறந்த முறையில் பேரம் பேசுகிறவனாக இருக்கிறான். சில ஆண்டுகள் இவ்வுலகில் அவன் சிலுவையைச் சுமக்கிறான், வரவிருக்கிற உலகில் அவன் நித்திய வாழ்வைப் பங்காகப் பெறுகிறான். உடைமைப் பொருட்களில் சிறப்பானவற்றை அவன் அடைகிறான்; கல்லறைக்கு அப்புறமும் அவன் தன்னுடைய செல்வத்தை ஏந்திச் செல்கிறான். இவ்வுலக வாழ்வின்போது அவன் கிருபையில் செல்வந்தனாகத் திகழ்கிறான்; இதன் பிறகு மகிமையில் செல்வந்தனாகத் திகழ்வான். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக கிறிஸ்துவின் மீது கொண்ட பற்றினால் அவன் பெற்ற ஒன்றையும் அவன் ஒருக்காலும் இழந்து போக மாட்டான். “தன்னை விட்டு எடுபடாத நல்ல பங்கு” இதுவேயாகும்.⁴⁵

14:34,35 உப்பு சீடனுக்கு ஒரு அடையாளமாக இருக்கிறது. கர்த்தருக்காகத் தன்னை முழுவதும் ஒப்புவித்து, தியாக மனப்பான்மையுடன் வாழ்கிற மனிதன் நிறைவானவனாகவும் பாராட்டுக்கு உரியவனாகவும் திகழ்கிறான். தொடர்ந்து நாம் சாரமற்ற உப்பைக் குறித்து வாசிக்கிறோம். நாம் இப்பொழுது பயன்படுத்துகிற தூய்மையாக கப்பட்ட உப்பு சாரத்தை இழக்கிறதில்லை. வேதாகம நாட்களில் பல மாசுகள் உப்பில் கலந்திருக்கும். ஆகவே பாத்திரத்தில் போட்டுவைக்கப்பட்டிருக்கும் உப்புக் கரைசல் செலவழிந்த பின்பு அங்கே கசடு மட்டுமே தங்கியிருக்கும். அவ்விதக் கசடு எவ்விதப் பயனும் அற்றது. நிலத்தின் உரமாகவும் கூட அதைப் பயன்படுத்த முடியாது. அது தூக்கி எறியப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

பளிச்சிடும் வண்ணம் தொடங்கி, பின்னர் தான் எடுத்துக்கொண்ட உறுதிமொழிகளிலிருந்து பின்னிட்டுச் சென்ற சீடனை வரைந்து காட்டும் படமாக இது விளங்குகிறது. சீடன் தனது வாழ்வின் இலக்காக ஒரு பொருளைக்கொண்டிருக்கிறான்; அப்பொருளை அவன் தனது வாழ்வில் நிறைவேற்றாமல் போவானாயின் அவனுடைய நிலைமை பரிதபிக்கக் கூடியதாயிருக்கும். மனிதர்கள் சாரமற்ற உப்பை வெளியே கொட்டிப் போடுவார்கள் என்று எழுதியிருக்கிறது. தேவன் அதனை வெளியே எறிந்துவிடுவார் என்று அங்கே சொல்லப்படவில்லை. அவ்வாறு ஒருக்காலும் நடக்காது. மனிதர்களே அதை வெளியே கொட்டிப்போடுவார்கள். கட்டத் தொடங்கி அதனை முடிக்க இயலாதவர்களுடைய சாட்சியானது மனிதர்களது காலடியில் மிதிபடும். திருவாளர் கெல்லி இது குறித்து எழுதுகிறார்:

நன்றாகத் தொடங்கி, பின்னர் தரங்கெட்டதாக மாறிவிடுவதன் ஆபத்து இங்கே காண்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. தான் கொண்டிருக்கிற ஒரே குணமாகிய சாரத்தை இழந்து போகிற உப்பு இவ்வலகத்தில் என்ன பயனை உடையதாயிருக்கும். அந்தச் சாரத்தின் பொருட்டே அது மதிப்புடையதாயிருக்கிறது. அது வேறு எதற்கும் பயன்படாது. கிறிஸ்துவின் சீடனாகத் தொடர்ந்து வாழ்வதை நிறுத்திக் கொள்கிறவன் அது போலவே கருதப்படுவான். அவனால் உலகத்திற்கு எவ்விதப் பயனும் உண்டாகாது, தேவனுடைய நோக்கங்களையும் அவன் உதறித் தள்ளிவிட்டிருப்பான். உலகத்தின் மாயைகளுக்கும் பாவங்களுக்கும் உட்புக முடியாதபடி அவன் கூடுதலான வெளிச்சமும் அறி

வும் உடையவனாயிருந்தும், கிறிஸ்துவின் பாதையில் நிலைநிற்பதற்குத் தேவையான கிருபையையும் சத்தியத்தையும் அவனால் அனுபவிக்கவும் முடியாமல்போகும். . . சாரமற்ற உப்பு அவமானத்திற்கும் தீர்ப்புக்குமே தகும.⁴⁶

சீடத்துவத்தைப் பற்றிய செய்தியை, “கேட்கிறதற்குக் காதுள்ளவன் கேட்கக்கூடவன்!” என்று கூறி கர்த்தர் முடித்திருக்கிறார். மிகவும் கடினமாகக் காணப்படுகிற சீஷத்துவத்திற்கான நிபந்தனைகளை எல்லாரும் கேட்பதற்கு விருப்பப்பட மாட்டார்கள் என்று இந்தச் சொற்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆனால் ஒருவன் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை என்ன விலை கொடுத்தாகிலும் பின்தொடர விரும்புவனாக இருப்பான் என்றால், அவன் இந்தச் சொற்களைக் கேட்டு அவற்றைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

ஜான் கால்வின் ஒருமுறை கூறிய சொற்கள்: “கிறிஸ்துவுக்காக எல்லாவற்றையும் விட்டுக் கொடுத்தேன், எதனைக் கண்டடைந்தேன்? கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக எல்லாவற்றையும் கண்டடைந்தேன்.”

“விண்ணுலகில் நுழைவதற்கான அனுமதிச் சீட்டு இலவசமாக வழங்கப்படும்; ஆனால் அதற்குரிய ஆண்டுச் சந்தாவாக தனக்குரிய எல்லாவற்றையும் கொடுக்க வேண்டும்” என்று ஹென்றி ட்ரமண்டு என்பார் கூறியிருக்கிறார்.

கெ. காணாமற்போன ஆட்டைப் பற்றிய கதை (15:1-7)

15:1,2 வெளித்தோற்றத்தில் பாவிக்காகக் கருதப்பட்டவர்களும், அனைவராலும் வெறுக்கப்பட்ட ஆயக்காரரும், 14 -ஆவது அதிகாரத்தில், கர்த்தர் கற்பித்த பாடங்களால் கவர்ந்து இழுக்கப்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது. அவர்களுடைய பாவங்களை இயேசு கிறிஸ்து கடிந்துகொண்ட போதிலும் அவர் கூறியவை சரியானவையென்று அவர்களில் பலர் ஒப்புக்கொண்டனர். தங்களுக்கே எதிராக அவர்கள் கிறிஸ்துவின் பக்கம் சார்ந்து கொண்டனர். மெய்யான மனவருத்தம் அடைந்தவர்கள் அவரைக் கர்த்தர் என்று அறிக்கை செய்தனர். தங்களுடைய பாவங்களை ஒப்புக்கொள்ள மனதுடையவர்களாக இருந்தவர்களை எங்கெல்லாம் கர்த்தர் கண்டாரோ, அவர்கள் பக்கமாய் அவர் சாய்ந்து, ஆவிக்குரிய வகையில் உதவிசெய்து, அவர்கள் மீது ஆசிரீவாதங்களைப் பொழிந்தார்.

எல்லாராலும் பாவிகள் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட மனிதர்களோடு இயேசு கிறிஸ்து தோழமையோடு பழகுவதைக் கண்ட பரிசேயரும் வேதபாரகரும் அவர் மீது சினம் கொண்டனர். சமுதாயச் சூழ்நிலையிலும் ஒழுக்கத்தின் கோட்பாடுகளின்படியும் தொழு நோயாளிகளாகக் கருதப்பட்ட இவர்களிடத்தில் அவர்கள் தயவுபாராட்டவில்லை. “**இவர் பாவிகளை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களோடே சாப்பிடுகிறார்**” என்றும் அவர்கள் அவர்மீது பழிசாற்றினர். அவர்கள் சுமத்திய குற்றம் உண்மையானதே ஆகும். அவ்வாறு பழிசுமத்துவதற்கு அவருடைய செயல் காரணமாயிருந்தது என்று அவர்கள் எண்ணினார்கள். ஆயின் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து இவ்வுலகிற்கு வந்ததன் நோக்கம் உண்மையில் அங்கே நிறைவேறியது!

அவர்களுடைய குற்றச்சாட்டிற்கு விடைபகரும்வண்ணம் காணாமற்போன ஆடு, காணாமற்போன காசு, காணாமற்போன குமாரன் ஆகியோரைப் பற்றிய கதைகளை இயேசு கிறிஸ்து கூறினார். தங்களது இழந்துபோன நிலையை தேவனுக்கு முன்பாக ஒப்புக்கொள்வதற்கு மனமற்ற வேதபாரகரையும் பரிசேயரையும் தாக்கும் பொருட்டே இந்த உவமைகள் சொல்லப்பட்டன. உண்மையைக் கூறப்போனால், அவர்களும் ஆயக்காரரையும் பாவிகளையும் போலவே இழந்து போனவர்கள் ஆவர். ஆனால் அவர்கள் அதனை ஏற்க மறுத்து பிடிவாதமாய் எதிர்த்து நின்றனர். பாவிகள் மனம் திரும்புகிறதைக் காணும் வேளையில் தேவன் மெய்யான மகிழ்ச்சியும் மனநிறைவும் அடைகிறார் எனவும், தங்களுடைய சீர்கெட்ட பாவ நிலையை ஒப்புக்கொள்ளாதபடி பெருமை கொண்ட சுயநீதி உடைய மாய் மாலக்காரர்களைக் காணும்போது அவர் மனமகிழ்ச்சி அடைவதில்லை எனவும் இந்த மூன்று கதைகளும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

15:3,4 இங்கே கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து மேய்ப்பராகச் சித்தரிக்கப்படுகிறார். **தொண்ணூற்றொன்பது ஆடுகள்** பரிசேயரையும் வேதபாரகரையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. காணாமற்போன ஆடு ஒரு ஆயக்காரரையோ, தன்னைப் பாவியென்று ஒப்புக்கொண்ட மனிதனையோ குறிக்கின்றது. தன்னுடைய ஆடுகளில் ஒன்று காணாமற்போனதை மேய்ப்பன் அறிகிறபோது, **தொண்ணூற்று ஒன்பது ஆடுகளையும்**

வனாந்தரத்திலே விடுத்து (தொழுவத்தில் விடவில்லை), **காணாமற் போனதைக் கண்டு பிடிக்குமளவும் தேடித்திரிகிறான்**. நம்முடைய கர்த்தரைப் பொருத்தமட்டில், அவர் இவ்வுலகிற்கு வருகை புரிந்தது, வெளியரங்கமாகச் சில ஆண்டுகள் அவர் செய்த ஊழியங்கள், அவரை ஏற்க மறுத்த செயல், பாடுகள், மரணம் யாவும் அந்தப் பயணத்தின் கூறுகளாகும். “**தொண்ணூற்றொன்பது**” என்ற தலைப்பைக்கொண்ட பாடலின் சில வரிகள் இந்த உண்மையை அழகாய் எடுத்தியம்புகின்றன:

காணாமற் போன ஆட்டினை மீட்க
கர்த்தர் கடந்திட்ட ஆழியின் ஆழம்
காரிருள் சூழ்ந்த கடுங்குளிர் இரவு
கொடுமையை அறிந்திலர் மீட்பினைப் பெற்றோர்!

- எலிசபெத் C. கிள. பேன்.

15:5 காணாமற்போன ஆட்டைக் **கண்டு பிடித்த பின்பு, அதனைத் தன் தோள்களின் மேல் போட்டுக்கொண்டு** மேய்ப்பன் வீடு திரும்பினான். மற்ற ஆடுகளோடு சேர்ந்து இருந்தபோது அந்த ஆடு அவற்றில் ஒன்றாகவே எண்ணப்பட்டிருந்தது. மீட்கப்பட்ட பிறகோ இதுவரை கண்டிராத சிலாக்கியம் பெற்ற இடத்தையும் நெருக்கத்தையும் அது பெற்றுக்கொண்டது.

15:6 காணாமற்போன ஆடு மீட்கப்பட்டதற்காக சந்தோஷப்படுங்கள் என்று தனது சிநேகரிடத்திலும் அயலகத்தாரிடத்திலும் கூறிய மேய்ப்பன் மனமகிழ்ச்சி அடைந்தான். மனந்திரும்பும் பாவியின் நிமித்தம் இரட்சகர் மகிழ்ச்சி அடைகிறதை இது நமக்குச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

15:7 இங்கு சொல்லவந்துள்ள கருத்து தெளிவாகக் காணப்படுகிறது: **மனந்திரும்புகிற ஒரே பாவியினிமித்தம் பரலோகத்தில் மிகுந்த சந்தோஷம் உண்டாயிருக்கும்**. ஆனால் தங்களுடைய இழந்துபோன நிலையைக் குறித்து ஒருக்காலும் மனவருத்தம் கொள்ளாத தொண்ணூற்று ஒன்பது பாவிகளைக் குறித்து மனமகிழ்ச்சி உண்டாகாது. சிலர் மனந்திரும்ப வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று இந்த வசனம் கூறவில்லை. எல்லா மனிதர்களும் பாவிகளே. இரட்சிப்பைப் பெற எல்லா மனிதர்களும் மனந்திரும்ப வேண்டும். **மனந்திரும்ப அவசியமில்லாதவர்கள்** என்று அந்த மனிதர்கள் தங்களைக் குறித்து எண்ணுகின்றனர் என்றே இவ்வசனம் கூறுகிறது.

கே. காணாமற்போன காசைப் பற்றிய கதை (15:8-10)

இந்தக் கதையில் வரும் பெண் பரிசுத்த ஆவியானவரைச் சுட்டிக்காட்டுகிறாள் எனலாம். தேவனுடைய வார்த்தை என்னும் விளக்கைப் பயன்படுத்தி காணாமற்போனதை அவர் தேடுகிறார். ஒன்பது வெள்ளிக்காசுகள் மனந்திரும்பாத மனிதர்களையும், காணாமற்போன ஒருகாசு தேவனை விட்டு விலகிச்சென்று, பின்னர் பாவத்தை அறிக்கையிட விரும்பிய மனிதனையும் குறிக்கின்றன. முந்தின உவமையில் அந்த ஆடு தனது சொந்த இச்சையினாலே தொலைந்து போயிற்று, உயிரற்ற பொருளாகிய காசு ஜீவனற்ற பாவியின் நிலையைக் குறிக்கிறது. அவன் பாவங்களில் இறந்தவனாயிருக்கிறான்.

காணாமற்போன காசைக் கண்டுபிடிக்குமளவும் அந்தப் பெண்மணி ஜாக்கிரதையாய்த் தேடினாள். பின்னர் தன்னோடு மனமகிழ்ச்சியடையும் படி அவள் தனது சிநேகிதிகளையும் அயல் வீட்டுக்காரிகளையும் அழைக்கிறாள். காணாமற்போகாத ஒன்பது காசுகளினால் உண்டாகாத மகிழ்ச்சி, காணாமற்போன காசு கண்டுபிடிக்கப்பட்டபோது அவளுக்கு மெய்யான மகிழ்ச்சி அதிகமாய் உண்டாயிற்று. அதுபோலவே தேவனும் மகிழ்ச்சி அடைகிறார். தன்னைத் தாழ்த்தி, தன்னுடைய இழந்து போன நிலையை அறிக்கை செய்கிற பாவி தேவனுடைய இருதயத்திற்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறான். தாங்கள் மனத்திரும்ப வேண்டும் என்று உணராத மனிதர்களால் அவர் மகிழ்ச்சியைப் பெறுவதில்லை.

கே. காணாமற்போன குமாரனைக் குறித்த கதை (15:11-32)

15:11-16 பிதாவாகிய தேவன் இரண்டு குமாரர்களை உடைய ஒரு மனிதனாக இங்கே காட்டப்படுகிறார். இளையவன் மனந்திரும்புகிற பாவிக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கிறான். ஆனால் மூத்தவனோ பரிசேயருக்கும் வேதபாரகருக்கும் மாதிரியாய் இருக்கிறான். தேவனுடைய படைப்பின் காரணமாக இவர்கள் தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறார்களேயொழிய மீட்பின் மூலமாக அல்ல. இளையவன் கெட்ட குமாரன் என்றும் அழைக்கப்படுகிறான். ஊதாரித்தனமாகச் செலவுசெய்து பணத்தை வீணாக்குகிறவனே அந்த கெட்ட குமாரன். தனது தந்தையின் வீடு அவனுக்கு மிகுந்த சலிப்பை உண்டாக்கியது. எனவே அவன் அங்கிருந்து போகத் தீர்மானித்தான். அவன் தனது தகப்பனின் மரணம்வரை காத்திருக்க முடியாமல்

தனது பங்கைப் பிரித்துத் தரும்படி கேட்டான். பிள்ளைகளின் பங்கைத் தகப்பன் பிரித்துக் கொடுத்தான். சிறிது காலத்திற்குள்ளாக இளையவன் பணத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு தூரதேசத்திற்குச் சென்று, தனது பணத்தைப் பலவகைச் சிற்றின்பங்களிலே செலவழித்துத் தீர்த்துவிட்டான். அவனுடைய பணம் யாவும் செலவழிந்த பின்னர், அந்த நாட்டில் பெரும் பஞ்சம் உண்டாயிற்று. அவன் கதியற்றவனானான். பன்றிகளுக்குத் தீனிபோடும் வேலைதான் அவனுக்குக் கிடைத்தது. சாதாரண யூதனும் கூட அந்த வேலையை வெறுத்துத் தள்ளுவான். பன்றிகள் தவிட்டைத் தின்றதைக் கண்டபோது அவனுக்குப் பொறாமை உண்டாயிற்று. அவனைக் காட்டிலும் அவை நன்றாக உண்கின்றன. ஆனால் அவனுக்கோ உதவுவார் ஒருவரும் இல்லை. அவனிடத்தில் பணம் இருந்தபோது எந்த நண்பர்களுக்காகத் தாராளமாய்ச் செலவு செய்தானோ அவர்களில் ஒருவனும் இப்பொழுது இல்லை.

15:17-19 அந்தப் பஞ்சம் அவனிடத்திற்கு மாறுவேடத்தில் வந்த ஆசிர்வாதம் என்றே சொல்ல வேண்டும். அ.து அவனைச் சிந்திக்கச் செய்தது. அவனுடைய தகப்பனுடைய கூலிக்காரர் அவனைக் காட்டிலும் வசதியாக வாழ்ந்துகொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்கு உண்ண பெருமளவு உணவு இருந்தது. ஆனால் அவனோ பசியால் வாடிக்கொண்டிருந்தான். இவ்வாறு சிந்தித்த அவன் இதைக் குறித்து ஏதேனும் செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்தான். அவன் தனது தகப்பனிடம் திரும்பிச்சென்று தனது பாவங்களுக்காக மனம் வருந்தி அவற்றை அறிக்கைசெய்து, மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்தான். மேலும் அவன் தனது தகப்பனுடைய குமாரன் என்று சொல்லப்படுவதற்குப் பாத்திரன் அல்ல என்றும், அவனுடைய கூலிக்காரரில் ஒருவனாகத் தன்னை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் சொல்லத் தீர்மானித்தான்.

15:20 அவன் தனது வீட்டை அடைவதற்கு வெகு தூரத்தில் இருந்தபோதே, அவனுடைய தகப்பன் அவனைக் கண்டு, மனதுருகி ஓடி, அவன் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு அவனை முத்தம் செய்தான். தீவிருங்காட்டும் செயல் நற்கருத்துடன் தேவனோடு இணைத்துக்கூறும் வேதபகுதி இது ஒன்று தான் எனத்தோன்றுகிறது. திருவாளர். ஸ்டுவார்ட் இதனைச் சிறப்புற விளக்கிக் கூறுகிறார்:

அவமானம் தாங்காமல் தலைகுனிவோடு மகன் வீட்டிற்கு வரும்வரை தகப்பன் பொறுத்

திருக்கவில்லை; அவன் வந்தபோது தன்னுடைய பெருமையை விட்டுக் கொடுக்காமல் தகப்பன் நின்றுகொண்டிருக்கவில்லை. கந்தையும் சேறும் ஆடையில் காண, வெட்கம் முகத்தினில் வெளிப்பட வந்து கொண்டிருந்தவனை ஓடிச்சென்று அரவணைத்தான் தகப்பன். தேவனை இந்தத் தகப்பனுக்கு துணிவுடன் ஒப்பிட்டுப் பேசினார் இயேசு கிறிஸ்து. “தகப்பன்” என்னும் அதே பெயர் பாவத்தின் நிறத்தை மங்கச் செய்தது, மன்னிப்பின் மகிமையைப் பிரகாசித்து ஒளிவீசிச் செய்தது.⁴⁷

15:21-24 தன்னுடைய பாவங்களை அறிக்கை செய்த குமாரன், தனக்கு ஒரு வேலை வேண்டும் என்று சொல்வதற்கு முன்னமே தகப்பன் இடையில் குறுக்கிட்டு, தனது மகனுக்கு உயர்ந்த வஸ்திரத்தை உடுத்தவும், கைக்கு மோதிரத்தையும், கால்களுக்குப் பாதரசைகளை அணிவிக்கவும் தனது வேலைக்காரர்களுக்குக் கட்டளையிட்டான். காணாமற்போன மகன் திரும்பவும் காணப்பட்டதைக் கொண்டாடுவதற்காக தகப்பன் பெரிய விருந்து ஒன்றை ஆயத்தமும் செய்தான். தகப்பனைப் பொருத்தமட்டில், அவனுடைய மகன் மரித்தான், திரும்பவும் உயிர்த்தான். “நல்லநேரத்தைக் கண்டடைய இளைஞன் நாடினான். அதனை அவன் தொலைவில் இருந்த நாட்டில் கண்டுபிடிக்கவில்லை. தன்னுடைய தகப்பன் வீட்டிற்குத் திரும்பவும் வரவேண்டும் என்ற நல்ல புத்தி வந்தபோதே அதை அவன் கண்டுபிடித்தான்” என்று ஒருவர் இதனை விளக்கியுள்ளார். அவர்கள் சந்தோஷப்படத் தொடங்கினார்கள் என்று அங்கே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவர்களுடைய மகிழ்ச்சிக்கு முடிவு உண்டாகவில்லை. ஒரு பாவி மனந்திரும்புகிற வேளையில் இதுவே நடைபெறுகிறது.

15:25-27 வயலிலிருந்து மூத்தகுமாரன் வீடு திரும்பிய போது மகிழ்ச்சியின் ஆரவாரத்தைக் கேட்டான். என்ன நடக்கிறது என்று அவன் ஒரு வேலைக்காரனிடத்தில் வினவினான். அவனுடைய இளைய சகோதரன் வீட்டிற்குத் திரும்ப வந்திருப்பதாகவும், அதன் காரணமாக அவனுடைய தகப்பன் மகிழ்ச்சியால் நிலைதடுமாறி இருப்பதாகவும் அந்த வேலைக்காரன் அறிவித்தான்.

15:28-30 பொறாமையினால் கடுஞ்சீற்றம் அடைந்த மூத்தவன், தகப்பனுடைய மகிழ்ச்சியில் பங்குபெற மறுத்துவிட்டான். “எங்கே தேவனுடைய மகிழ்ச்சி இருக்கிறதோ அங்கே சுயநீதிக்கு இடமில்லை. பாவி யினிடத்தில் தேவன் நன்மை

செய்வாராயின் என்னுடைய சுயநீதிக்கு அங்கு என்ன பயன்?” என்று திருவாளர் டார்பி அழகுற மொழிந்துள்ளார். கொண்டாட்டத்தில் கலந்து கொள்ளும்படியாக மூத்தகுமாரனை அவனுடைய தகப்பன் வருந்தி அழைத்தும் அவன் அதற்கு இணங்கவில்லை. மேலும் அவன் தன்னுடைய உண்மையுள்ள சேவையையும் கீழ்ப்படிதலையும் பாராட்டி வெகுமதி ஒன்றும் அது காரும் தரவில்லையென்று தகப்பனைக் குறை கூறி முறுமுறுத்தான். கொழுத்த கன்றுக்குட்டியைத் தரவேண்டாம், ஒரு ஆட்டுக்குட்டியை வது கொடுத்திருக்கலாமே. ஆனால் தகப்பனுடைய செல்வத்தை வேசிகளிடத்தில் அழித்து விட்டு வீடு திரும்பிய கெட்டகுமாரனுகோ பெரிய விருந்து செய்யத் தகப்பன் தயங்கவில்லை என்பதே அவனுடைய குற்றச்சாட்டு. “என்னுடைய சகோதரன்” என்று கூறாமல், உம்முடைய குமாரன் என்று அவன் கூறுவதைக் கவனிக்கவும்.

15:31,32 காணாமற் போனவன் திரும்பவும் வந்தபோது அங்கு மகிழ்ச்சி பெருக்கெடுக்கும். ஆனால் அடம்பிடித்து இணங்காதவனாகவும், நன்றியில்லாதவனாகவும், இணங்கும் மனப்பான்மை அற்றவனுமாக மகன் இருப்பானானால், அவன் கொண்டாட்டத்திற்குக் காரணமாய் இருப்பதில்லை என்பதே தந்தையின் பதில் சுட்டிக் காட்டிய உண்மையாகும்.

வேதபாரகருக்கும் பரிசேயருக்கும் ஏற்ற தொரு எடுத்துக்காட்டாக மூத்தவன் காணப்பட்டான். அருவருப்பான பாவிகளிடத்தில் தேவன் இரக்கம் பாராட்டுவதைக் கண்ட அவர்கள் கடுங்கோபம் கொண்டனர். தேவனுடைய கணக்கின்படியல்ல, தங்களுடைய எண்ணத்தின்படியே, அவர்கள் அவருக்கு உண்மையோடு உழைத்திருக்கின்றனர்; அவருடைய கற்பனைகளை அவர்கள் மீறவில்லை; ஆனாலும் அவர்களுக்கு ஏற்ற முறையில் பிரதிபலன்கள் தரப்படவில்லை. அவர்கள் சமயம் என்னும் போர்வைக்குள் ஒளிந்து கொண்டிருந்த மாய்மாலக்காரர்களும், கொடிய பாவிகளுமாய் இருந்தனர் என்பதே உண்மை. அவர்கள் தேவனைவிட்டு வெகுதொலைவில் இருந்ததைக் காணாதபடி அவர்களுடைய பெருமை அவர்களைக் குருடாக்கியிருந்தது. மேலும் அவர்கள் மீது தேவன் ஆசிர்வாதங்களை ஒவ்வொன்றாய்ப் பொழிந்திருப்பதையும் அவர்கள் அறியவில்லை. அவர்கள் தங்களுடைய பாவங்களுக்காக மனம்வருந்தி அவற்றை அறிக்கை செய்திருந்தால் தந்தையின் உள்ளம் பெரு

மகிழ்ச்சி அடைந்திருக்கும். மேலும் அவர்கள் பெரும் கொண்டாட்டத்திற்குக் காரணமாயிருந்திருப்பார்கள்.

கொ. நீதியற்ற உக்கிராணக்காரன்(16:1-13)

16:1,2 பரிசேயர் மற்றும் வேதபாரகர் ஆகியோருடன் உரையாடிக்கொண்டிருந்த கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து அதனை விடுத்து, **தமது சீடர்களுக்கு** உக்கிராணக்கார ஊழியத்தைக் குறித்த ஒரு பாடத்தைக் கற்பித்தார். லூக்கா நற்செய்தி நூலில் மிகவும் கடினமான பகுதி என்று எல்லாராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ள பகுதியாக இது விளங்குகிறது. நேர்மையற்ற முறையில் இந்த அநீதியான உக்கிராணக்காரன் பாராட்டப்படுவதே இக்கதையில் காணப்படும் பிரச்சினைக்குக் காரணமாகும். ஆயின் அது உண்மையல்லவென்று போகப்போக நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியும். இக்கதையில் சொல்லப்பட்டுள்ள **ஐசு வரியவான்** என்னும் பாத்திரம் தேவனையே சித்தரிக்கின்றது. ஒருவருடைய செல்வத்தைக் கவனித்துக்கொள்ளும் பொருட்டு நியமிக்கப்பட்டவனே **உக்கிராணக்காரன்** ஆவான். இந்தக் கதையோடு சம்பந்தப்பட்டு கர்த்தருடைய சீடர்களில் ஒவ்வொருவரும் உக்கிராணக்காரரே ஆவர். இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள **உக்கிராணக்காரனுக்கு** எதிராக எஜமானின் பணத்தைத் தகாத முறையில் பயன்படுத்திய குற்றம் சுமந்தது. அவன் தனது கணக்கை ஒப்புவிக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டது. மேலும் அவனுடைய வேலையும் போயிற்று.

16:3-6 **அந்த உக்கிராணக்காரன்** வேகமாகச் சிந்திக்கத்தொடங்கினான். அவன் தன்னுடைய எதிர்காலத்திற்காக ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்பதை உணர்ந்தான். ஆனாலும் இனிமேல் கடினமாக உழைக்க முடியாது, ஏனெனில் அவன் வயது முதிர்ந்தவனாயிருந்தான். **இரக்கவும்** அவனுடைய பெருமை இடங்கொடுக்கவில்லை. ஆனால் அவன் திருடுவதற்கு வெட்கப்படவில்லை. சமுதாயத்தில் நல்ல நிலையில் காணப்பட அவன் என்ன செய்ய வேண்டும்? பின்னர் தேவை ஏற்படும்போது அவனுக்குத் தயை பாராட்டும்படியான நண்பர்களைச் சம்பாதிக்க ஒரு திட்டத்தை அவன் தீட்டினான். அவன் வகுத்த திட்டத்தைக் காண்போம்: தன்னுடைய எஜமானிடத்தில் கடன்பட்டவர்களில் ஒருவனிடம் எவ்வளவு கடன் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டான். கடன்பட்டவன் நூறு குடம் எண்ணெய் என்று சொன்னபோது, ஐம்பது குடம் எண்ணெய்க்

கான பணத்தைச் செலுத்தும்படி சொல்லிக்கணக்கு முடிந்ததாக மாற்றிவிட்டான்.

16:7 **இன்னொரு மனிதன் நூறுகலம் கோதுமை** கடன்பட்டிருந்தான். **என்பது** கலம் கோதுமைக்குப் பணத்தைச் செலுத்தச் சொல்லி கடன்கணக்கை அந்த உக்கிராணக்காரன் முடித்துவிட்டான்.

16:8 அவன் **புத்தியாய்ச் செய்தான்** என்று சொல்லி **அநீதியாய்** நடந்துகொண்ட அந்த **உக்கிராணக்காரனை எஜமான் மெச்சிக்கொண்ட** செய்கை நம்மைத் திகைக்கச் செய்கிறது. இத்தகைய நேர்மையற்ற தன்மையை ஏன் ஒருவன் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்? உக்கிராணக்காரனின் செயல் அநீதியானதாகும். உக்கிராணக்காரனுடைய நேர்மையற்ற தன்மையின் காரணமாக அவன் மெச்சிக்கொள்ளப்படவில்லை என்றும், மாறாக அவனுடைய முன்னறிவைக் குறித்தே மெச்சிக்கொள்ளப்பட்டான் என்றும் தொடர்ந்து வருகின்ற வசனங்கள் நமக்கு விளக்கிக் காட்டுகின்றன. அவன் விவேகத்தோடு நடந்து கொண்டான். அவன் தனது எதிர்காலத்தை எண்ணிப் பார்த்து அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டான். எதிர்காலத்தின் பலன்களைக் கருதி, தற்கால ஆதாயத்தை அவன் இழக்கத் துணிந்தான். நம்முடைய வாழ்க்கையோடு இக்கதையில் கூறப்பட்டுள்ள கதையைப் பொருத்திப் பார்க்கும் வேளையில், இறை மக்களுடைய எதிர்காலம் இவ்வுலகத்திற்குரியதன்று, விண்ணுலகிற்கே உரியது என்னும் விதியை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. ஒய்வுபெற்று இவ்வுலகில் வாழும் போது நண்பர்களைப் பெற்றிருக்கவேண்டும் என்று கருதி அதற்கான ஆயத்தங்களை அந்த உக்கிராணக்காரன் செய்தான். கிறிஸ்தவர்களாகிய நாமோ, விண்ணுலகம் செல்லும் வேளையில் நம்மை வரவேற்க ஒரு நண்பர்கள் குழுவை ஆயத்தம் செய்யும்படி நம்முடைய எஜமானின் உடைமைகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

“**ஒளியின் பிள்ளைகளைப் பார்க்கிலும் இப்பிரபஞ்சத்தின் பிள்ளைகள் தங்கள் சந்ததியில் அதிக புத்திமாள்களாயிருக்கிறார்கள்**” என்று கர்த்தர் கூறினார். மெய்யான விசுவாசிகள் தங்களுடைய விண்ணுலக வாழ்விற்காகச் செல்வத்தைச் சேர்த்துவைப்பதற்கும் அதிகமாக தேவபக்தியற்ற மறுபடியும் பிறக்காத மனிதர்கள், இவ்வுலக எதிர்கால வாழ்க்கைக்காக முன்னேற்பாடுகளைச் செய்து தங்களுடைய ஞானத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்கள்.

16:9 அநீதியான உலகப்பொருளால் சிநேகிதரை நாம் சம்பாதித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதாவது, நித்தியகால முழுவதும் நமக்கு நண்பர்கள் உண்டாயிருக்கும் பொருட்டு, நமது பணத்தைமற்ற உடைமைகளையும் கிறிஸ்துவுக்கென்று ஆத்துமாக்களை வெல்லத்தக்கபடி செலவிட வேண்டும். இதனை பியர்சன் என்பார் தெளிவாக விளக்கிக் கூறியுள்ளார்.

வேதாகமங்கள், கிறிஸ்தவ இலக்கியங்கள், கைப்பிரதிகள் ஆகியவற்றை வாங்குவதற்குப் பணத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும். இஃது மறைமுகமான நிலையில் ஆத்துமாக்களை வாங்குவதற்கு ஒப்பாகும். இவ்வாறாக, உலகு சார்ந்த பொருட்களாகவும் நிலையற்றவையாகவும் இருப்பவை ஆவிக்குரியவையாகவும் நிலையானவையாகவும் மாற்றம் பெறும். ஒரு மனிதன் 1000 ரூபாய் வைத்திருப்பதாகக் கொள்வோம். அதனை ஒரு விருந்திற்காகச் செலவு செய்யலாம். அடுத்தநாள் காலையில் அதில் ஒன்றையும் காணமுடியாது. மாறாக அப்பணத்தைக்கொண்டு 100 புதிய ஏற்பாடுகளை வாங்கலாம், அவற்றைக் கொண்டு அவன் ஞானமாய் இறையரசிற்குரிய விதையை விதைக்கிறான். அந்த விதை வளர்ந்து அறுவடைக்கு ஆயத்தமாகிறது. மிகுதியான வேதாகமங்களாக அல்ல, ஆத்துமாக்களாக விளைந்து நிற்கின்றன. அநீதியான பணத்தைக்கொண்டு அழியாத நண்பர்களை அவன் பெற்றுக் கொள்கிறான். அவன் இவ்வுலகை விட்டு நீங்கும்போது அவரை நித்திய வீட்டிற்கு வரவேற்க, அந்நண்பர்கள் வரவேற்பாளர்களாகத் திகழ்வார்கள்.⁴⁸

இதுவே நம்முடைய கர்த்தருடைய போதனையாக இருக்கிறது. பொருள் உடைமைகளை நாம் ஞானமாக முதலீடு செய்வதன் வாயிலாக மனிதர்களுடைய நித்திய ஆசிர்வாதத்திற்கு நாம் காரணராக விளங்குவோம். தியாக மனப்பான்மையோடு நாம் கொடுத்ததாலும், நம்முடைய ஜெபத்தினாலும் இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள், பரலோகவாசலை நாம் அடையும்போது நம்மை வரவேற்கும் குழுவில் இடம் பெற்றிருப்பர். “நீர் தானே என்னை இங்கே வரும்படியாக அழைத்தீர்” என்று அந்த மனிதர்கள் கூறி நமக்கு நன்றி செலுத்துவார்கள்.

திருவாளர் டார்பி விளக்கம் அளிக்கிறார்:

பொதுவாக மனிதன் தேவனுடைய உக்கிராணக்காரனாக இருக்கிறான். வேறொரு பொரு

ளிலும் நிலையிலும் இஸ்ரவேல் தேவனுடைய உக்கிராணக்காரனாக இருந்தது. அது தேவனுடைய திராட்சைத் தோட்டத்தில் உக்கிராணக்காரனாக நியமிக்கப்பட்டு, அதனிடம் நியாயப் பிரமாணம், வாக்குத்தத்தங்கள், உடன்படிக்கைகள், ஆராதனை யாவும் ஒப்புவிக்கப்பட்டன. ஆயின் எல்லாவற்றிலும், தேவனுடைய பொருட்களை இஸ்ரவேல் வீணடித்துவிட்டது. முற்றிலும் உண்மையற்ற உக்கிராணக்காரனாகவே இஸ்ரவேல் நாடு காட்சியளித்தது. இப்பொழுது என்ன செய்ய வேண்டும்? தமது இறையாண்மையின் மூலமாக, இஸ்ரவேலாகிய மனிதன் தவறாக வீணாக்கியவற்றை, கிருபையாக பரலோக பலனாக தேவன் மாற்றும்படி தோன்றினார். இவ்வுலகீய பொருட்கள் மனிதனிடத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை அவன் தேவனுடைய நோக்கத்திற்கு முற்றிலும் பொருந்தாத தற்காலத்திற்கென்று வீணாக்காமல், எதிர்காலத்தை நினைவிற் கொண்டு செலவிடவேண்டும்.⁴⁹

இவ்வுலகில் பொருளுடைமைகளைச் சேர்த்து வைக்க நாம் விருப்பம் கொள்ளலாகாது. வரவிருக்கும் விண்ணுலக வாழ்க்கைக்காக அவற்றை நாம் ஞானமாய்ச் செலவிடவேண்டும். இக்காலத்தில் பணத்தில் புரள்வதைக் காட்டிலும் அதனை ஒரு நண்பனாக மாற்றுவது சிறந்தது. மனிதன் அழிவை நோக்கிச் செல்கிறான். ஆகவே மனிதனிடத்தில் ஒப்புவிக்கப்பட்ட உக்கிராண ஊழியத்தை அவன் செவ்வனே செய்கிறதில்லை.

16:10 நமது உக்கிராண ஊழியத்தில் கொஞ்சத்தில் (பணம்) நாம் உண்மையுள்ளவர்களாக இருப்போமென்றால், அநேகத்திலும் (ஆவிக் குரியசெல்வம்) நாம் உண்மையுள்ளவர்களாயிருப்போம். இதற்கு மாறாக, ஒருவனிடத்தில் தேவன் ஒப்புவித்த பணத்தைப் பயன்படுத்துவதில் அவன் நேர்மையற்றவனாயிருப்பானாயின் பெரிதானவற்றிலும் அவன் நேர்மையற்றவனாகவே காணப்படுவான். இங்கே பணமானது கொஞ்சம் என்று சொல்லப்பட்டு அதனுடைய முக்கியமற்ற நிலை வலியுறுத்தப்படுகிறது.

16:11 அநீதியான உலகப்பொருட்களைப் பயன்படுத்துவதில் ஒருவன் நேர்மையற்றவனாக விளங்குவானானால், மெய்யான பொருட் செல்வத்தை அவனிடத்தில் தேவன் ஒப்புவிப்பார் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. இங்கே பணம் அநீதியான உலகப்பொருள் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அது

தன்னில் தானே தீமையானது அன்று. பாவம் இவ் வுலகில் பிரவேசித்திராதிருந்தால், பணத்திற்குத் தேவை ஏற்பட்டிருக்காது என்றே தோன்றுகிறது. தேவனுடைய மகிமையை நோக்கமாகக் கொள் ளாமல் பெரும்பாலும் வேறு நோக்கங்களுக் காகவே அது செலவிடப்படுகிறது. எனவே பணம் அநீதியானது என்று இங்கே சொல்லப்பட்டுள் ளது. மெய்யான பொருளுக்கு எதிரானதாக இங்கே பணம் வர்ணிக்கப்படுகிறது. பணத்தின் மதிப்பு நிலையானது அன்று, மாற்றம் அடையக் கூடியதுமாகும், ஆனால் ஆவிக்குரிய செல்வம் உறுதியானதும் என்றென்றும் நிலைநிற்கக் கூடியதுமாகும்.

16:12 இந்த வசனம் **வேறொருவருக்குச்** சொந்தமானதற்கும் **உங்களுக்குச் சொந்தமானதற்கும்** உள்ள வேறுபாடுகளைக் காட்டு கிறது. நம்முடைய பணம், நேரம், ஆற்றல்கள் போன்ற உடைமைகள் யாவும் கர்த்தருக்கே உரியவை. அவையாவற்றையும் அவருக்காகவே நாம் பயன்படுத்த வேண்டும். நமக்குச் **சொந்தமானது** என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது, இந்த வாழ் விலும் இனி வரவிருக்கிற வாழ்விலும், கிறிஸ்து வுக்காக உண்மையோடு நாம் புரிந்த சேவையின் பொருட்டு நாம் அடையப்போகிற பிரதிபலன் களைக் குறிக்கின்றது. அவருக்குச் சொந்தமான வற்றில் நாம் உண்மையற்றவராயிருப்போ மெனில் நமக்குச் **சொந்தமாக யாதொன்றையும்** அவர் எப்படித் தருவார்?

16:13 உலகப்பொருட்களுக்காகவும் தேவனுக் காகவும் ஒரே சமயத்தில் ஊழியம் செய்வது முற்றிலும் கூடாத செயலாகும். பணத்தை நமது எஜமானனாகக் கொள்வோமெனில் உண்மை யில் நம்மால் கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்ய முடியாது. நாம் செல்வத்தைச் சேமிக்கும் பொருட்டு, நமது சீரிய திறமைகளை அவற்றிற்காகவே செல விடுபவர்களாக இருப்போம். இவ்வாறு செயல்படு வதன் வாயிலாக தேவனுக்கு நீதியாய்ச் சேர வேண்டியவற்றை நாம் கொள்ளையிடுகிறவர் களாகக் காணப்படுவோம். நாம் தேவனிடத்தில் கொண்டுள்ள பற்றில் பிளவு ஏற்படுகிறது. பாரபட்ச மற்ற முடிவுகளை எடுக்க இயலாமல் போய்விடு கிறது. எங்கே நம்முடைய செல்வம் இருக்கிறதோ அங்கே நமது இருதயமும் இருக்கிறது. செல்வத் தைச் சேர்க்கும் பொருட்டு நாம் **உலகப்பொரு ளுக்கு** ஊழியம் செய்கிறவர்களாகக் காணப்படு வோம். அதே சமயத்தில் **தேவனுக்கும் ஊழியம்** செய்வது முடியாத செயலாகிவிடும். நமது மாலை

நேரங்கள், வாரத்தின் கடைசி நாட்கள், கர்த்தருக் காக நாம் செலவிடக்கூடிய நேரங்கள் ஆகிய நமது உடைமைகளை, ஏன் நம்மையும்கூட **உல கப்பொருள்** என்னும் எஜமானன் அவனுக் குரியவையாக ஆக்கிக்கொள்கிறான்.

கோ. பேராசைமிக்க பரிசேயர்கள் [16:14-18]

16:14 பரிசேயர் இறுமாப்பு உடையவராயும், கபடுநிறைந்தவர்களாகவும் இருந்தது மட்டு மின்றி, அவர்கள் பேராசை மிக்கவராயும் இருந் தனர். தேவபக்தியை ஆதாயத் தொழிலென்று அவர்கள் கருதினர். மிகுந்த பணம் ஈட்டுவதற் கான தொழிலாகவே அவர்கள் சமயத்தைத் தெரிந்தெடுத்திருந்தனர். தேவனுடைய மகிமைக் காகவோ அயலகத்தாரின் நன்மைக்காகவோ அவர்கள் சேவை புரியவில்லை; மாறாக தங் களது செல்வப் பெருக்கிற்காகவே சேவைபுரிந் தனர். இவ்வுலகில் வாழும்போது உலகப் பொருட் களை உதறியெறிந்துவிட்டு, விண்ணுலகிலேயே செல்வத்தைச் சேர்த்து வைக்க வேண்டும் என்று இயேசு கிறிஸ்து போதித்ததைக் **கேட்டபோது** அவர்கள் **அவரைப் பரியாசம்பண்ணினார்கள்**. அவர்களைப் பொருத்தமட்டில் தேவனுடைய வாக்குறுதிகளைக் காட்டிலும் பணம் உயர்வான தாகும். அவர்கள் செல்வத்தைச் சேர்த்து வைப் பதைத் தடைசெய்ய எதுவுமிராது.

16:15 வெளித்தோற்றத்தின்படி பரிசேயர்கள் பக்தி நிறைந்தவர்களாகவும் ஆவிக்குரியவர் களாகவும் காணப்பட்டனர். **மனிதர்கட்கு** முன் பாக அவர்கள் தங்களை நீதிமான்களாகக் காட் டிக்கொண்டனர். ஆயின் ஏமாற்றம் உண்டாக்கக் கூடிய இந்த மேற்பூச்சிற்கு உள்ளே இருந்த அவர் களுடைய பேராசைமிக்க **இருதயங்களை தேவன்** கண்டார். அவர்களுடைய நடிப்பைக் கண்டு அவர் ஏமாறவில்லை. அவர்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கையும், அவர்களைப் பிறர் புகழ்ந்த புகழ்ச்சியும் (சங்.49:18), **தேவனுக்கு முன்பாக அருவருப்பாயிருந்தது**. சமயத்தலைவர்கள் தங்களைக் குறித்தே பறைசாற்றி செல்வச் செழிப் போடு வாழ்ந்த காரணத்தினால், தாங்களே வெற்றி மிகுந்த வாழ்க்கை வாழ்கிறவர்கள் என்று மெச்சிக்கொண்டனர். ஆனால் தேவனைப் பொருத்தமட்டில், அவர்கள் ஆன்மீக விபசாரக் காரர் ஆவார்கள். யெகோவாவிடம் அன்பு பாராட்டுவதாகக் கூறினும், உண்மையில் அவர் களது தேவன் உலகப் பொருளேயாகும்.

16:16 மேலோட்டமாகப் படிக்கும்போது பதி னாறு முதல் பதினெட்டு வரையிலுள்ள வசனங்

கள் முந்தின பகுதிக்கும் பிந்தின பகுதிக்கும் தொடர்பற்றது போலக் காணப்பட்டு புரிந்துகொள்வதற்குச் சற்றுக் கடினமாயுள்ளன. ஆனாலும் இந்த அதிகாரம் பரிசேயரின் பொருளாசையைக் குறித்தும் உண்மையற்ற தன்மையைக் குறித்தும் பேசுகிறது என்று நினைவுகூருவோமானால் அவற்றை நம்மால் எளிதில் புரிந்துகொள்ளமுடியும், நியாயப்பிரமாணத்தை மிகவும் நுணுக்கமாகக் கடைப்பிடிப்பவர்கள் என்று பெருமைபாராட்டும் பரிசேயர்களின் பேராசைமிக்க கபடு இங்கே வெளியரங்கமாக்கப்பட்டுள்ளது. நியாயப்பிரமாணத்தின் ஆவி பரிசேயரின் ஆவிக்கு நேர்மாறானதாக விளங்குகிறது.

நியாயப்பிரமாணமும் தீர்க்கதரிசன வாக்கியங்களும் யோவான் வரைக்கும் வழங்கிவந்தது. நியாயப்பிரமாண காலகட்டம் மோசேயில் தொடங்கி, யோவான் ஸ்நானகனில் முடிவு பெற்றது என்று இந்தச் சொற்களின் மூலமாகக் கர்த்தர் அறிவித்தார். ஆனால் இப்பொழுதோ புதியதொரு காலகட்டம் தொடக்கவிழா கண்டது. யோவான் முதல் தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் நற்செய்தி அறிவிக்கப்பட்டு வந்தது. இஸ்ரவேல் நாட்டின் உண்மையான அரசரின் வருகையை ஸ்நானகன் எங்கும் சென்று பிரசங்கித்தான். மக்கள் மனந்திரும்புவார்களெனில், கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து அவர்களை அரசாளுவார் என்றும் அவன் கூறினான். முதலில் யோவான் ஸ்நானகனும், தொடர்ந்து கர்த்தரும், பின்னர் சீடர்களும் அதைக் குறித்துச் செய்த பிரசங்கங்களின் விளைவாகப் பலர் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டனர்.

“யாவரும் பலவந்தமாய் அதில் பிரவேசிக்கிறார்கள்” நற்செய்தியைக் கேட்டு அதனை ஏற்றுக்கொள்வோர் இறையரசிற்குள்ளாக உண்மையாகவே பலத்த ஆற்றலுடன் நுழைகிறார்கள் என்பதே இதன் பொருளாகும். சாலையில் போக்குவரத்தைத் தடைசெய்யும்படி பரிசேயர் எழுப்பிய தடைச்சுவர்களை ஆயக்காரரும் பாவி களும் தாவிக்க குதித்தனர். இன்னும் பலர் தங்களுடைய உள்ளத்தில் உண்டாயிருந்த பண ஆசையை எதிர்த்து கடுமையாகப் போராடி வெற்றிகொள்ள வேண்டியதாயிருந்தது. தவறான அபிப்பிராயங்களைச் சிலர் விட்டொழிக்க வேண்டியதாயிருந்தது.

16:17,18 ஆனால் இந்தப் புதிய காலகட்டத்தில், நல்லொழுக்கத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகள் இதன் காரணமாகக் கைவிடப்படவில்லை. **வேதத்தில் ஒரு எழுத்தின் உறுப்பு அவமாய்**

போவதைப் பார்க்கிலும், வானமும் பூமியும் ஒழிந்துபோவது எளிதாயிருக்கும். வேதத்தில் ஒரு எழுத்தின் உறுப்பு எனப்படுவது “எ” என்னும் எழுத்துக்கும் “ஏ” என்னும் எழுத்துக்கும் உள்ள வேறுபாட்டைக் காட்டும் சிறு கோட்டோடு ஒப்பிடக் கூடியதாகும்.

தாங்கள் இறையரசில் பங்கு வகிப்பவர்கள் என்றே பரிசேயர் எண்ணினார்கள். ஆனால், “தேவ நல்லொழுக்கத்தின் கொள்கைகளைக் காற்றில் பறக்க விட்டுவிட்டு இறையரசில் பங்கு உண்டென்று எதிர்பார்ப்பது மடமை” என்று கர்த்தர் அவர்களிடம் கூறினார். “தேவநியமத்தில் என்னென்ன நல்லொழுக்கக் கொள்கைகளை நாங்கள் கடைப்பிடிக்கவில்லை” என்று அவர்கள் வினவக்கூடும். அதற்கு விடையாக ஒருக்காலும் மாற்றக்கூடாத திருமணச் சட்டத்தைப் பற்றிகர்த்தர் அவர்களிடம் சுட்டிக்காட்டினார். **தன் மனைவியைத் தள்ளிவிட்டு வேறொருத்தியை விவாகம் பண்ணுகிறவன் விபசாரஞ் செய்கிறான்.** கணவனாலே தள்ளப்பட்டவனை திருமணம் பண்ணுகிறவனும் விபசாரம் செய்கிறான். ஆவிக்குரிய வகையில் பரிசேயர்கள் இவ்வாறு தான் செய்துவந்தனர். தேவனோடு உடன் படிக்கை செய்துகொண்டவர்களாக யூதர்கள் விளங்கினர். ஆனால் இப்பொழுதோ பொருளுடைமையின் மீது கொண்ட பேராசையின் நிமித்தமாக பரிசேயர்கள் தேவனுக்குத் தங்கள் முதுகைக் காட்டினார்கள். எழுத்தின் படியும் ஆவிக்குரியபடியும் அவர்கள் விபசாரம் செய்த குற்றத்திற்கு உள்ளானார்கள் என்று இந்த வசனம் கூறுவதாகவே தோன்றுகிறது.

கௌ. செல்வந்தனும் லாசருவும் [16:19-31]

16:19-21 இரண்டு வாழ்வுகள், இரண்டு மரணங்கள், இரண்டு மறுமைக்குரிய வாழ்வுகள் ஆகியவற்றை எடுத்துரைத்து கர்த்தர் உக்கிரான ஊழியத்தைக் குறித்த தமது உரையை முடித்துக்கொள்கிறார். இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சி உவமையன்று. சிலர் இதனை உவமையென்று கருதி இதில் சொல்லப்பட்டுள்ள முக்கியமான உண்மைகளைக் காற்றில் பறக்கவிட்டுவிடுகின்றனர்.

பெயர் குறிப்பிடப்படாத **ஐசுவரியவான்** தனது செல்வத்தின் மிகுதியினால் பாதாளத்திற்குத் தள்ளப்படவில்லை என்பதை முதலாவது நாம் தெளிவாக உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். கர்த்தரிடத்தில் கொள்ளும் விசுவாசமே இரட்சிப்படைவதற்கான அடிப்படைக் காரணமாயிருக்கிறது. அவரிடத்தில் விசுவாசம்கொள்ள மறுத்துரைப்போர்

குற்றந்தீர்க்கப்படுகின்றனர். தன்னுடைய வீட்டின் வாசலருகே கிடந்த தரித்திரனாகிய லாசருவைக் குறித்து எவ்வித அக்கறையுமின்றி அச்செல்வந்தன் நடந்து கொண்டவிதமானது அவன் மெய்யான இரட்சிப்பிற்கேற்ற விசுவாசம் அற்றவனாக இருந்தான் என்பதை மெய்ப்பிக்கிறது.

உண்மையாகவே அவன் தேவனிடத்தில் அன்பு கூருகிறவனாக இருந்திருப்பானென்றால், தன்னைப் போன்ற மனிதன் ஒருவன் சில துணிக்கைகள் அப்பத்திற்காக தன் வீட்டின் வாசலருகே பிச்சையெடுத்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டும், எல்லா வசதிகளோடும், உல்லாசமாகவும், எவ்வித அக்கறையுமின்றி வாழ்ந்திருக்கமாட்டான். தேவ அன்பை அவன் பெற்றிருந்தால், பணத்தின்மீது கொண்டிருந்த பற்றை உதறித்தள்ளிவிட்டு, பலவந்தமாய் இறையரசிற்குள் நுழைந்திருப்பான்.

அதுபோலவே, தரித்திரனாக இருந்ததால் தான் லாசரு இரட்சிக்கப்பட்டான் என்று கூறுவது தவறு. தன்னுடைய ஆத்தம இரட்சிப்பிற்காக அவன் கர்த்தரிடம் விசுவாசம் வைத்திருந்தான்.

அச்செல்வந்தனை மனதில் உருவகித்துப் பாருங்கள். விலையுயர்ந்ததும் ஆடம்பரமுமான ஆடைகளை அவன் உடுத்தியிருந்தான்; அவன் உண்பதற்காக மேஜையில் பலவகை விலையுயர்ந்த சுவைமிக்க உணவுப்பொருட்கள் அழகாக வைக்கப்பட்டிருந்தன. தனக்காகவே அவன் வாழ்ந்தான்; சரீர இன்பங்களுக்காகவும், நாட்டங்களை நிறைவு செய்வதற்காகவும் எல்லாவித ஏற்பாடுகளையும் செய்துகொண்டான். அவனிடத்தில் உண்மையான தேவ அன்பும் இல்லை, உடன் வாழ் மனிதர்களைக் குறித்த அக்கறையுமில்லை.

லாசருவின் நிலை இதற்கு நேர்மாறானதாயிருந்தது. அவப்பேற்றுற்ற நிலையில் காணப்பட்ட அந்தத் தரித்திரன், செல்வந்தனுடைய வீட்டின் வாசலருகே படுத்துக் கிடந்தான். **பருக்கள்** நிறைந்து பசியால் வாடிய அந்த மனிதனை நாய்கள் சூழ்ந்திருந்தன. அவனுடைய **பருக்களை நாய்கள் நக்கின.**

16:22 அந்தத் தரித்திரன் மரித்தபோது, அவனை தேவதூதர்கள் தூக்கிக்கொண்டு போய் **ஆபிரகாமின் மடியில்** கிடத்தினார்கள், விசுவாசிகளுடைய ஆத்தமக்களை அவர்களது மரணத்திற்குப் பின்னர் விண்ணுலகிற்குக் கொண்டுசெல்லும் வேலையில் தேவதூதர்கள் பங்குகொள்கிறார்களா என்னும் கேள்வி பலருடைய உள்ளங்களில் எழுகிறது. இங்கே தெளிவாக உரைக்கப்பட்டுள்ள சொற்களின் அர்த்தத்

தைச் சந்தேகிப்பதற்கு ஏதொரு காரணமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இவ்வுலகில் விசுவாசிகள் வாழ்கின்ற தருணத்தில் அவர்களுக்குப் பணிவிடைசெய்யும் தேவதூதர்கள், அவர்களது மரணத்தின்போது பணிவிடை செய்யமாட்டார்கள் என்பதற்குக் காரணமொன்றும் இல்லை. **ஆபிரகாமின் மடி** என்று இங்கே சொல்லப்பட்டிருப்பது ஆசிர்வாதத்திற்குரிய இடத்திற்கு அடையாளமாயிருக்கிறது. ஆபிரகாமோடு பெறுகிற ஐக்கியம், யூதன் எவனுக்கும் சொல்லி முடியாத பேரின்ப அனுபவமாயிருக்கும். ஆபிரகாமின் மடி என்பது பரலோகம் என்றே நாம் எடுத்துக் கொள்வோம். அந்த ஐசுவரியவான் மரித்தபோது, அவனுடைய சரீரம் **அடக்கம்பண்ணப்பட்டது.** அந்தச் சரீரத்திற்காகவே அவன் வாழ்ந்தான்; அதற்காகவே அவன் தனது நாட்களையும் பணத்தையும் அதிகமாகச் செலவிட்டான்; அது அடக்கம்பண்ணப்பட்டது.

16:24 அத்துடன் எல்லாம் முடிவடைந்துவிடவில்லை. அவனுடைய ஆத்தம, அதாவது தான் என்ற உள்ளுணர்வு **பாதாளத்திற்குச்** சென்றது. சரீரத்தை விட்டுப்பிரிந்த ஆவிகளின் இருப்பிடமே பாதாளமாகும். பழைய ஏற்பாட்டுக்காலத்தில் இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் இரட்சிக்கப்படாதவர்கள் அனைவருடைய ஆவிகளின் இருப்பிடமாகப் பாதாளம் இருந்ததாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இங்கே இரட்சிக்கப்படாதவர்களின் இருப்பிடமாக அது சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில் அச்செல்வந்தன் அங்கே **வேதனைப்பட்டான்** என்று நாம் வாசிக்கிறோம்.

செல்வந்தனாகிய யூதன் பாதாளத்திற்குச் சென்றான் என்று கர்த்தர் உரைத்தபோது சீடர்கள் அதிர்ச்சி அடைந்தனர். பழைய ஏற்பாட்டு நூலிலிருந்து, தேவனுடைய ஆசிர்வாதமாகச் செல்வம் விளங்குகிறது என்று அவர்கள் கற்பிக்கப்பட்டிருந்தனர். கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படியும் இஸ்ரவேலனுக்குச் செல்வம் ஆசிர்வாதமாக வாக்களிக்கப்பட்டிருந்தது. அவ்வாறாயின் செல்வந்தனாகிய யூதன் பாதாளத்திற்குச் செல்வது எங்ஙனம் சாத்தியமாகும்? யோவான் ஸ்நானகன் செய்த பிரசங்கங்களுடன் ஒரு புதிய சகாப்தம் தொடங்கிவிட்டது என்று கர்த்தர் அப்பொழுது தான் போதித்திருந்தார். அதுமுதல் செல்வம் ஆசிர்வாதத்தின் அடையாளமாக விளங்குவதில்லை. மனிதனுடைய உக்கிரான ஊழியத்திற்குப் பரீட்சையாகவே செல்வம் விளங்குகிறது. எவனிடத்தில் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதோ அவனிடத்தில் அதிகமாகக் கேட்கப்படும்.

மரணத்திற்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் ஆத்துமா துயில்கொள்ளும் என்ற கொள்கை தவறென்று இந்த வசனம் வெளிப்படுத்துகிறது. கல்லறைக்கு அப்பாற்பட்டும் ஆத்துமா நினைவுகொண்டதாக விளங்கும் என்றும் இவ்வசனம் மெய்ப்பிக்கிறது. உண்மையில், அச்செல்வந்தன் கொண்டிருந்த ஞானத்தை எண்ணிப்பார்க்கிறபோது நமக்கு மிகுந்த ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. **ஆபிரகாமையும் அவன் மடியிலே லாசரு** இருப்பதையும் அவன் தொலை விலிருந்து **கண்டான்**. அவனால் ஆபிரகாமோடு உரையாடவும் முடிந்தது. **தகப்பனாகிய ஆபிரகாமே** என்று அவன் அழைத்து இரக்கம் பாராட்ட வேண்டுமென்று மன்றாடினான். **லாசரு** ஒரு சொட்டுத் **தண்ணீரைக்** கொண்டுவந்து அவனுடைய நாலைக் குளிர்பண்ண வேண்டுமென்று கெஞ்சினான். சீரமற்ற ஆத்துமா எவ்வாறு தாகத்தையும், **அக்கினி ஜீவாலையின்** சூட்டையும் உணர்ந்து வேதனைப்படும் என்ற கேள்வி எழுவது இயற்கையே. இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ளவை உருவகமாயுள்ளன என்றே நாம் முடிவு செய்ய வேண்டியவராயுள்ளோம். ஆயினும் அந்த வேதனை உண்மையற்றது என்பது அதன் பொருளன்று.

16:25 ஆபிரகாம் அவனை **மகனே** என்று அழைத்தான். அவன் ஆபிரகாமின் சந்ததியில் பிறந்தவனாயினும், ஆவிக்குரிய நிலையில் அவன் ஆபிரகாமின் சந்ததியைச் சேர்ந்தவன் அல்லன். அவன் **உயிரோடிருந்த காலத்தில்** உல்லாசத்தோடும் எவ்விதக் கவலையுமின்றியும் ஆடம்பரமாக வாழ்ந்ததை ஆபிரகாம் சுட்டிக் காட்டினான். ஆனால் லாசருவோ வறுமையிலும் உபத்திரவத்திலும் தன் வாழ்நாட்களைக் கழித்தான். ஆனால் கல்லறைக்கு அப்பால் எல்லாம் தலைகீழாகிவிட்டது. பூமியில் காணப்பட்ட ஏற்றத்தாழ்வுகள் இங்கே மாறிவிட்டன.

16:26 இவ்வுலக வாழ்க்கையில் நாம் எவற்றைத் தேர்ந்தெடுக்கிறோமோ அவற்றைப் பொருத்தே நம்முடைய சாவுக்குப் பின்னர் அடையப் போகிற நித்தியவாழ்வு நிர்ணயிக்கப்படும். இரட்சிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் அழிவுக்குப் பாத் திரமானவர்களுக்கும் நியமிக்கப்பட்டுள்ள இடங்களுக்கு இடையே போக்குவரத்து இருக்காது.

16:27-31 மரணமடைந்த செல்வந்தன் சடுதியில் நற்செய்திப் பணியாளனாக மாறிவிடுகிறான். தனது **ஐந்து சகோதரர்களும் வேதனையுள்ள** அந்த **இடத்திற்கு வராதபடி**, யாராவது ஒருவர்

அங்கு சென்று அவர்களை எச்சரிக்கவேண்டுமென்று அவன் ஆபிரகாமினிடத்தில் வேண்டிக் கொண்டான். அந்த ஐந்துபேரும் யூதர்களாக இருப்பதால் அவர்களிடத்தில் பழைய ஏற்பாடு என்னும் வேதம் இருக்கிறது என்றும், அது அவர்களை எச்சரிப்பதற்குப் போதுமானது என்றும் ஆபிரகாம் விடைபகர்ந்தான். ஆனால் **மரித்தோரிலிருந்து ஒருவன் அவர்களிடத்திற்குப் போனால்**, அவர்கள் நிச்சயமாக **மனத்திரும்புவார்கள்** என்று சொல்லி அந்தச் செல்வந்தன் ஆபிரகாமின் கூற்றை எதிர்த்தான். ஆனாலும் ஆபிரகாமின் சொற்களே அவ்வுரையாடலின் முடிவாக விளங்குகிறது. தேவனுடைய வார்த்தையைக் கேளாமல் தவறுகிறவனுக்கு வேறு வழியில்லை. வேதத்திற்குச் செவிகொடுக்காத மனிதர்கள், **மரித்தோரிலிருந்து ஒருவன் எழுந்துபோனாலும்** நம்ப மாட்டார்கள். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் வாழ்விலும் அவ்வாறே நிகழ்ந்தது. அவர் இறந்தோரிலிருந்து உயிரோடு எழுந்தார். ஆயினும் மனிதர்கள் அவரை நம்புகிறதில்லை.

ஒரு விசுவாசி இறந்தவுடன், அவனுடைய உடல் கல்லறைக்குச் செல்கிறது எனவும் அவனுடைய ஆத்துமா கிறிஸ்துவுடன் இருக்கும்படியாக விண்ணுலகிற்குச் செல்கிறது எனவும் புதிய ஏற்பாட்டிலிருந்து நாம் அறிகிறோம் (2 கொரி. 5:8; பிலி. 1:23). ஒரு அவிசுவாசி இறந்தவுடன், அவனுடைய உடலும் கல்லறைக்குச் செல்கிறது. ஆனால் அவனுடைய ஆத்துமாவோ பாதாளத்திற்குச் செல்லும். பாதாளம் வேதனையும் மன உலைச்சலும் உள்ள இடமாகும்.

எடுத்துக்கொள்ளப்படும் நாளிலே, விசுவாசிகளின் சீரீரங்கள் கல்லறையிலிருந்து எழுப்பப்பட்டுத் தத்தம் ஆத்துமாக்களுடனும் ஆவிகளுடனும் இணைக்கப்படும் (1 தெச. 4:13-18). அதன் பின்னர் அவர்கள் கிறிஸ்துவோடு என்றென்றுமாக வாழ்வார்கள். பெரிய வெள்ளை சிங்காசனத்தில் கர்த்தர் வீற்றிருந்து நியாயத்தீர்ப்பைச் செலுத்தும்போது, அவிசுவாசிகளின் சீரீரங்களும், ஆத்துமாக்களும், ஆவிகளும் இணைக்கப்பட்டு (வெளி.20:12,13) அவர்கள் நித்திய தண்டனைக்குரிய இடமாகிய அக்கினிக்கடலிலே தள்ளப்படுவார்கள்.

ஆகவே இந்தப் பதினாறாவது அதிகாரம் பரிசேயருக்கும் பணத்திற்காக வாழும் மனிதருக்கும் மிகவும் முக்கியமான எச்சரிப்போடு முடிவடைகிறது. அவர்கள் தங்களுடைய ஆத்துமாக்களின் அழிவுக்கென வாழ்கின்றனர். இவ்வுலகில்

அப்பத்திற்காக இரந்து வாழ்வது, பாதாளத்தில் நீருக்காக இரந்து வாழ்வதிலும் சிறந்தது.

9. சீடர்களுக்கு மனித குமாரன் அறிவுரை வழங்குதல் [17:1-19:27]

அ. பிறருக்கு இடறல் உண்டாக்குவதால் உண்டாகும் ஆபத்தைக் குறித்த அறிவுரை [17:1,2]

இந்த அதிகாரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் செய்திகளை ஒன்றோடொன்று தொடர்புபடுத்திக் காண்பது சற்றுக் கடினமான செயலாகும். ஒன்றோடொன்று தொடர்பற்ற பல செய்திகளை லூக்கா இங்கு இணைத்து எழுதியிருப்பதாக இது காட்சியளிக்கிறது. ஆயினும் முந்தைய அதிகாரத்தின் இறுதியில் செல்வந்தனைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டுள்ள கதையோடு, இந்த அதிகாரத்தின் தொடக்கத்தில் பிறருக்கு இடறல் உண்டாக்குவதால் உண்டாகும் ஆபத்தைக் குறித்து இயேசு கிறிஸ்து குறிப்பிட்டிருக்கும் உண்மையை நம்மால் தொடர்புபடுத்திக் காணவியலும். உல்லாசமாகவும், எவ்வித அக்கறையின்றியும், ஆடம்பரமாகவும் விசுவாசிகள் வாழ்வார்களெனில், அவர்களது வாழ்க்கை விசுவாசத்தில் குழந்தைகளாக இருப்போருக்கு இடறலாக விளங்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. ஒரு மனிதன் கிறிஸ்தவன் என்று பெயர் பெற்றவனாக இருப்பானாயின், அவனுடைய வாழ்க்கை முறைகளை மாதிரியாகப் பிறர் பின்பற்ற நினைப்பது இயற்கையே. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றிச் செல்ல முன்னேறிவரும் இளம் விசுவாசிகளை, பொருட்செல்வமே வாழ்க்கையின் ஆதாரம் என்றும், உலகப்பொருளே ஆராதிக்கப்படத் தக்கது என்றும் சிந்திக்கக் கூடியவர்களாக மாற்றுவது தீமை விளைவிக்கக் கூடிய செயலாகும்.

இந்தக் கொள்கை வரையறுத்துக் கூறமுடியாதபடி பொதுப்படையானது என்பதில் சந்தேகமில்லை. உலக இன்பங்களுக்குள்ளும், பாலியல் குற்றங்களுக்குள்ளும் பிறரால் வழிநடத்தப்படுகிற சிறுவர்கள், இடறல் அடைவது நிச்சயம். வேதவசனங்களின் எளிய உண்மைகளை மறைத்து, அவற்றின் சாரம் குறையும்படி போதிப்பதாலும் அவர்கள் இடறல் அடையக்கூடும். அவர்கள் கொண்டிருக்கும் எளிய விசுவாசம், உண்மையான பற்று, பரிசுத்தத்தில் உறுதி ஆகியவற்றிலிருந்து வழிவிலகச் செய்யும் ஏதுக்கள் அனைத்தும் இடறுதலுக்கான தடைக்கற்களேயாகும்.

மனிதனுடைய இயல்பையும், உலகத்தின் சூழ்நிலையையும் அறிந்த கர்த்தர் இடறல் வரா

மல் போவது கூடாத காரியம் என்றுரைத்தார். ஆயினும் அவ்வாறு இடறல் அடைவதற்குக் காரணமாகச் செயல்பட்டவர்கள் பெறக் கூடிய தண்டனை இதனிமித்தம் குறைந்து போகாது. அவர்களுடைய கழுத்தில் ஏந்திரக்கல்லைக் கட்டி அவர்களைச் சமுத்திரத்தின் ஆழத்தில் போடுவது, அவர்கள் அடையப்போகிற தண்டனையைக் காட்டிலும் நல்லது. அவர்கள் சரீரத்தில் அடையும் மரணமும், நித்தியத்தில் அடையப்போகிற தண்டனையும் இந்தக் கடினமான சொற்களால் தெளிவாய் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இந்தச் சிறியரில் ஒருவனுக்கு இழைக்கப்படும் குற்றம் என்று இயேசு கிறிஸ்து உரைத்தபோது, சிறுவர்களை மட்டும் குறிப்பிடாமல் விசுவாசத்தில் இளம் சீடர்களாக விளங்குவோரையும் குறிக்கிறது.

ஆ. மன்னிக்கும் ஆவியின் அவசியத்தைக் குறித்த அறிவுரை [17:3,4]

மற்றவர்களுக்கு இடறல் உண்டாக்குவதால் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில் ஆபத்து ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. அதுமட்டுமின்றி இடறல் உண்டாக்கியவர்கள் மன்னிப்பு கோரும்போது, மன்னிக்க மறுத்து வெறுப்புணர்ச்சியை மனத்தில் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய ஆபத்தும் ஏற்படக் கூடும். அதனையே கர்த்தர் இங்கு விளக்கிக் கூறுகிறார். அதைக்குறித்து என்னசெய்ய வேண்டுமென்று புதிய ஏற்பாடு போதிப்பதைக் கீழே கிரமமாகத் தந்துள்ளோம்:

1. ஒரு கிறிஸ்தவன் மற்றொரு கிறிஸ்தவனுக்கு எதிராகக் குற்றம் இழைத்தால், முதலாவதாக, குற்றமிழைக்கப்பட்டவன் மற்றவனைத் தன் இருதயத்தில் மன்னிக்க வேண்டும்(எபே.4:32). அது அவனுடைய உள்ளத்தில் எழக்கூடிய மனக்கசப்பையும், பகைமை உணர்ச்சியையும் நீக்கும்.

2. பின்னர் குற்றம் இழைத்தவனிடம் தனியாகச் சென்று அவனைக் கடிந்துகொள்ள வேண்டும் (வச.3; மத்.18:15). அவன் தன் குற்றத்திற்காக மனஸ்தாப்பப்படுவானானால் அவனை மன்னித்ததாகக் கூறவேண்டும். பலமுறை அவன் குற்றமிழைத்து மீண்டும் மீண்டும் மன்னிப்புக் கேட்பானாயின் அவனை ஒவ்வொரு முறையும் மன்னிக்க வேண்டும் (வச.4).

3. தனியாக அவன் செய்த குற்றம் கடிந்துரைக்கப்பட்ட பின்னரும் அவன் மனம் வருந்தவில்லையெனில், குற்றம் இழைக்கப்பட்டவன் ஓரிரு சாட்சி

களைத் தன்னுடன் அழைத்துச் செல்ல வேண்டும் (மத்.18:16). அவர்களுக்கும் அவன் இணங்க வில்லையெனில், அதை சபைக்குத் தெரியப் படுத்த வேண்டும். சபைக்கும் அவன் செவி கொடுக்க மறுத்தால் அவன் சபையினின்று புறம் பாக்கப்படவேண்டும் (மத். 18:17).

குற்றம் இழைத்தவனுக்கு எதிராக எடுக்கப் படும் ஒழுங்கு நடவடிக்கை அவனை இழிவுபடுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் செய்யப்படாமல், கர்த்தருடனும் மற்ற சகோதர்களுடனும் அவன் முன்னிருந்த ஐக்கியத்திற்குக் கொண்டு வரப் படவேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன் செய்யப்பட வேண்டும். எல்லாக் கடிந்துரைகளும் அன்பின் ஆவியோடு சொல்லப்படவேண்டும். குற்றம் இழைத்தவர் மனவருத்தம் அடையும்போது, அ.து உண்மையான மனவருத்தமா என்று நாம் அதனை ஆராய்ந்து பார்க்கக் கூடாது. எனவே தான், “அவன் ஒரு நாளில் ஏழுதரம் உனக்கு விரோதமாகக் குற்றஞ்செய்து, ஏழுதரம் வந்து, நான் மனஸ்தாப்பப்படுகிறேன் என்று சொன்னால் அவனுக்கு மன்னிப்பாயாக” என்று கர்த்தர் கூறினார். இவ்விதக் கிருபையுடன் நம்முடைய பிதா நம்மோடு நடந்து கொள்கிறார். நாம் எத்தனை தடவை தவறினாலும் “நம்முடைய பாவங்களை நாம் அறிக்கையிட்டால், பாவங்களை நமக்கு மன்னித்து எல்லா அநியாயத்தையும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிப்பதற்கு அவர் உண்மையும் நீதியும் உள்ளவராயிருக்கிறார்” என்ற வாக்குறுதியை நாம் பெற்றிருக்கிறோம்.

இ. விசுவாசத்தைக் குறித்த அறிவுரை [17:5,6]:

17:5 ஓரே நாளில் ஏழுமுறை மன்னிப்பது கூடாத செயல் அல்லவெனினும், அப்போஸ்தலர் களுக்கு அதைக் குறித்த சிந்தனை சற்று சிரமத்தைக் கொடுத்தது. அவ்வாறு கிருபையை விளங்கச் செய்வதற்கு தாங்கள் நிறைவான வர்கள் அல்லரென்றே அவர்கள் எண்ணினர். ஆகவே தங்களுடைய விசுவாசத்தை வர்த்திக் கப்பண்ண வேண்டும் என்று அவர்கள் கர்த்தரிடம் வேண்டினர்.

17:6 விசுவாசத்தின் அளவைக் காட்டிலும் தரமே இன்றியமையாதது என்பதைக் கர்த்தருடைய விடை சுட்டிக்காட்டியது. மேலும் மிகுதியான விசுவாசத்தைப் பெறுவது என்பதல்ல கேள்வி, இருக்கிற விசுவாசத்தை எவ்வாறு பயன்படுத்துவது என்பதே கேள்வி. நமது தற் பெருமையும், சுய மேன்மையுமே பிறரை நாம் மன்னிக்காதபடி தடைசெய்கின்றன. எனவே

பெருமையானது வேரோடு பிடுங்கப்பட்டு, தூக்கி எறியப்படவேண்டும். கடுகுவிதையளவு விசுவாசமானது காட்டு அத்திமரத்தை வேரோடு பிடுங்கி அதனைக் கடலில் போடுவதற்குப் போதுமானது ஆகும். அவ்வாறாயின், ஒரு சகோதரனை எல்லையற்ற வகையில் மன்னிக்கக் கூடாதபடி தடைசெய்கிற கடினமும் நொறுங்காத தன்மையும் நம்மைவிட்டு அகன்று அவ்விசுவாசத்தால் நாம் வெற்றி பெறுவது எளிது.

எ. பயனுள்ள ஊழியத்தைக் குறித்த அறிவுரை [17:7-10]

17:7-9 கிறிஸ்துவுக்கு மெய்யான அடிமையாக விளங்கும் ஊழியன் பெருமைகொள்வதற்கு ஏதொரு காரணமும் இல்லை. சுய முக்கியத்துவம் வேரோடு பிடுங்கப்பட்டு அந்த இடத்தில் தனது தகுதியற்ற தன்மை என்னும் உணர்வு நடப்பட வேண்டும். கொத்தடிமையைக் குறித்த கதையில் இந்தப் பாடத்தையே நாம் கற்கிறோம். பகல் முழுவதும் அந்த அடிமை உழுது கொண்டும் மந்தை மேய்த்துக் கொண்டுமிருக்கிறான். அவ்வாறு பகல் முழுவதும் கடினமான வேலையைச் செய்து முடித்த பின்பு அவன் வயலிலிருந்து வரும்போது உணவருந்தும்படி எஜமானன் அவனிடத்தில் கூறுவதில்லை. மாறாக, தனக்கு உணவு ஆயத்தம் செய்து பரிமாறும்படி அவனுக்குக் கட்டளை கொடுப்பான். அதற்குப் பின்னரே அந்த அடிமை உணவு உட்கொள்ள அனுமதிக்கப்படுவான். அவ்வாறு அந்த வேலைக்காரன் ஊழியம் செய்த தற்காக எஜமானன் அவனுக்கு உபசாரஞ்செய்வதில்லை. அடிமையானவனிடத்தில் உழைப்பு எதிர்பார்க்கப்படும். அவன் எஜமானனின் உரிமைப் பொருள் ஆவான். கீழ்ப்படிதலே அவனுடைய தலையாய கடமை.

17:10 அதுபோலவே சீடர்கள் யாவரும் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் கொத்தடிமைகள் ஆவர். அவர்களுடைய ஆவி, ஆத்துமா, சரீரம் அனைத்துமே அவருடைய உடைமைகளாகும். கல்வாரி தரும் வெளிச்சத்தில் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போமானால், ஆங்கு இரட்சகர் ஆற்றிய செயலுக்கு ஈடுசெய்ய ஏதொன்றையும் அவர்களால் செய்ய முடியாது. ஆகவே புதிய ஏற்பாட்டில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கட்டளைகள் யாவற்றையும் செய்து முடித்த பின்னரும் சீடனானவன், தான் ஒரு அப்பிரயோஜனமான ஊழியக்காரன் என்றும், செய்ய வேண்டிய கடமையை மாத்திரம் செய்ததாகவும் அறிக்கை செய்ய வேண்டியவனாக இருக்கிறான்.

ராய் ஹெஸ்ஸன் என்பார் அடிமை கொண்டிருக்க வேண்டிய ஐந்து குணநலன்களை விவரிக்கிறார்:

“அடிமை ஐந்துவிதத் தனிச்சிறப்பை உடைய வனாயிருக்கிறான்.

1. அடிமையானவன் தன்நலன் குறித்து எண்ணாமல், தன்மீது ஒன்றன்மேல் ஒன்றாகச் சுமத்தப்படும் வேலைகளை மனமுவந்து ஏற்றிட விருப்பமுடையவனாக இருக்கவேண்டும்.

2. இதற்குரிய நன்றியை அவன் எதிர்பார்க்கக்கூடாது.

3. எல்லா அலுவல்களையும் நிறைவேற்றிய பிறகு, அவ்வேலைப் பளுவைச் சுமத்தியவர் தன்னலம் மிக்கவர் என்று குறைகூறவும் கூடாது.

4. அப்பிரயோஜனமான ஊழியக்காரன் என்று தன்னைக்குறித்து அறிக்கை செய்யவேண்டும்.

5. பெருமைப்படவோ தன்னைப் புகழ்வோ அங்கு ஒரு ஆதாரமும் இல்லை என்ற நிலையில், தன்னுடைய வேலையைத் தவிர வேறொன்றையும் செய்யவில்லை என்று அவன் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.”⁵⁰

உ. பத்துத் தொழுநோயாளிகள் குணமாக்கப் படுதல் [17:11-19]

17:11 நன்றி மறத்தல் என்னும் பாவம் சீடர்களுடைய வாழ்வில் ஏற்படக்கூடிய பிறிதொரு ஆபத்தாகும். இவ்வுண்மை பத்துத் தொழுநோயாளிகளின் கதையில் எடுத்தியம்பப்பட்டிருக்கிறது. எருசலேமை நோக்கி சமாரியா கலிலேயா நாடுகளின் எல்லை வழியாக இயேசு கிறிஸ்து பயணம் செய்து கொண்டிருந்ததாக நாம் வாசிக்கிறோம்.

17:12-14 பயணம் செய்து கொண்டிருந்த இயேசு கிறிஸ்து ஒரு கிராமத்தில் பிரவேசித்த போது, பத்துகுஷ்டரோகிகள் அவரைக் கண்டனர். அவர்களுடைய நோயின் கொடுமை, அவருகில் அவர்கள் வருவதைத் தடைசெய்தது. ஆகவே தொலைவில் நின்று தங்களைக் குணமாக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் கதறி மன்றாடினார்கள். அவர்களுடைய விசுவாசத்தைக்கண்ட இயேசு கிறிஸ்து, ஆசாரியர்களிடம் சென்று தங்களைக் காண்பிக்கும்படியாக அவர்களிடம் கூறினார். ஆசாரியனிடத்திற்கு அவர்கள் செல்வதற்கு முன்னமே குணமடைந்து விடுவர் என்பதே அவருடைய கூற்றின் பொருளாகும், குணமாக்கும் வல்லமை ஆசாரியனுக்குக் கிடையாது. ஆயினும் அவர்கள் சுத்தமானவர்கள் என்று அறிவிக்க வேண்டிய அதிகாரத்தை அவன் உடையவனாயிருந்தான்.

கர்த்தருடைய வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிந்து, ஆசாரியனின் குடியிருப்பை நோக்கிச் சென்ற தொழுநோயாளிகள் அற்புதமாகச் சுகம் பெற்றனர்.

17:15-18 குணமடைவதற்குரிய விசுவாசத்தை அவர்கள் அனைவரும் உடையவராக இருந்தனர். ஆயினும் அந்தப் பத்துப்பேரில் ஒருவன் மட்டும் கர்த்தருக்கு நன்றிசெலுத்த திரும்பிவந்தான். அதில் வியப்பு என்னவெனில், யூதர்களோடு எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லாத அருவருக்கத்தக்க அயலகத்தானாகிய சமாரியனே அந்த மனிதன். அவன் அவர் பாதத்தருகே - ஆராதனைக்குரிய சரியான இடம், முகங்குப்புற விழுந்து - ஆராதனை செய்வதற்குரிய சரியான முறை, அவருக்கு ஸ்தோத்திரம் செலுத்தினான் பத்துப்பேர் சுகம்பெற்றது உண்மையல்லவா, ஆனால் இந்த அந்நியனைத் தவிர வேறு ஒருவரும் நன்றிசெலுத்த வரவில்லையே, மற்ற ஒன்பது பேர் எங்கே என்று இயேசு வினவினார். அவர்களில் ஒருவனும் தேவனுக்கு மகிமையைச் செலுத்துவதற்கு வரவில்லை.

17:19 சமாரியனிடமாய் திரும்பிய இயேசு கிறிஸ்து, “நீ எழுந்துபோ, உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது” என்று கூறினார். நன்றி யறிதலுள்ள பத்து சதவிகித மக்களே கிறிஸ்து வின் மெய்யான செல்வத்தைச் சுதந்தரிப்பார்கள். நாம் திரும்பி வருவதையும் (வச.15), நன்றி செலுத்துவதையும் (வச.16) காணும் இயேசு கிறிஸ்து அதற்கெனப் புதிய பிரதிபலனை ஆசிரவாதமாகத் தந்தருள்கிறார். “உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது” என்னும் சொற்றொடர், மற்ற ஒன்பது பேரும் தொழுநோயிலிருந்து சுத்தமடைந்தனர் என்றும், பத்தாவது மனிதன் பாவத்திலிருந்தும் இரட்சிக்கப்பட்டான் என்றும் தெளிவுபடுத்துகிறது.

உஉ. இராஜ்யத்தின் வருகையைக் குறித்த அறிவுரை[17:20-37]

17:20,21 இராஜ்யத்தைக் குறித்து அறிய வேண்டும் என்ற உண்மையான எண்ணத்துடன் பரிசேயர் கேள்வியை எழுப்பினரா அல்லது அவரை ஏளனம் செய்யும் எண்ணத்துடன் கேட்டனரா என்பதை அறிவது கடினம். ஆனால் யூதர்கள் என்னும் நிலையில், மகா வல்லமையோடும் மகிமையோடும் ராஜ்யம் வருமென்னும் நம்பிக்கை உடையவர்களாக அவர்கள் இருந்திருப்பார்கள் என நாம் அறிவோம். வெளிப்படையான அடையாளங்களையும் அரசியல் மாற்றங்களையும் அவர்கள் எதிர்பார்த்தனர். இரட்சகரோ, “தேவனு

டைய ராஜ்யம் பிரத்தியட்சமாய் வராது” என்று அவர்களிடம் கூறினார். அதாவது, தற்காலச் சூழ்நிலையில் வெளிப்படட அடையாளங்களோடு தேவனுடைய ராஜ்யம் வராது என்று அவர் குறிப்பிட்டார். இதோ இங்கே என்றும் அதோ அங்கே என்றும் சுட்டிக்காட்டப்படக்கூடியபடி, அது காணப்படுகிறது, பூமிக்குரியதும், நிலையற்றதுமான ராஜ்யம் அல்ல. மாறாக தேவனுடைய ராஜ்யம் அவர்களுக்குள் இருந்தது என்று இரட்சகர் கூறினார். அவர்கள் நடுவில் இருந்தது என்பதே அதன் பொருள். அந்தப் பரிசேயர் கிறிஸ்துவை அரசராக ஏற்றுக்கொள்ள மனமற்ற கடின இருதயத்தையுடைய கபடு நிறைந்த சமயவாதிகளாக இருந்த காரணத்தினால், அவர்கள் உள்ளத்தில் தேவனுடைய ராஜ்யம் இருந்தது என்று இயேசு கிறிஸ்து கூறியிருக்க மாட்டார். அவரே இஸ்ரவேலின் அரசராகும் உரிமை பெற்றவர். அவர்கள் காணும்படியாக அற்புதங்களைச் செய்து தமது தகுதியை வெளிப்படுத்தியவரும் அவரே. ஆயினும் அவரை ஏற்றுக்கொள்ளப் பரிசேயருக்கு மனதில்லை. ஆகவே தேவனுடைய ராஜ்யம் அவர்களிடத்தில் வெளிப்பட்டபோதும் அவர்களுக்கு அது புலப்படவில்லை.

17:22 அந்த ராஜ்யம் ஏற்கனவே வந்துவிட்டதாகவே கர்த்தர் பரிசேயர்களிடம் கூறினார். சீடர்களிடம் அவர் பேசுகையில், தேவனுடைய ராஜ்யம் அவருடைய இரண்டாம் வருகையின் போது எதிர்காலத்தில் நிறுவப்பட இருக்கிற ஒன்றாகவே சுட்டிக் காட்டினார். எனினும் அவருடைய இரண்டு வருகைகளுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தைக் குறித்து முதலில் அவர் விவரித்தார். மனித குமாரனுடைய நாட்களில் ஒன்றைக் காண வேண்டும் என்று ஆசைப்படும் காலம் வரும், ஆனாலும் சீடர்கள் அதனைக் காணமாட்டார்கள். அதாவது அவர்கள் பூமியில் இருக்கும் போதே, அவருடன் இன்பமான ஐக்கியத்தை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று மனிதகுமாரனுடைய நாட்களில் ஒன்றைக் காண வாஞ்சையுடன் இருப்பார்கள். அவர் வல்லமையோடும் மகத்துவமான மகிமையோடும் மீண்டும் வரப்போகிற காலத்திற்கு, இனிமைமிக்க முன் அனுபவங்களாக அந்த நாட்கள் விளங்கும் என்று அவர்கள் எதிர்பார்த்தனர்.

17:23,24 பல கள்ளக் கிறிஸ்துகள் தோன்றுவர். மேசியா வந்து விட்டதாக அறிக்கை வெளியிடுவர். இவ்வகையான தவறான அறிக்கைகளைக் கேட்டு, கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவோர்

ஏமாந்துவிடக் கூடாது. வானத்தின் ஒரு திசையில் தோன்றி மறு திசைவரைச் செல்லும் மின்னலைப் போன்று கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை காணப்படக்கூடியதாகவும், சந்தேகத்திற்கு இடமற்றதாகவும் நிகழும்.

17:25 மேற்கூறியவை நடைபெறுமுன்னர் அந்தச் சந்ததியால், ஆகாதவர் என்று அவர்கள் எப்பட்டு பல பாடுகள் பட வேண்டுமென்று கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து தமது சீடர்களிடத்தில் கூறினார்.

17:26,27 அரசாட்சி புரிவதற்காக அவர் வரப் போவதைக் குறித்துக் கர்த்தர் மீண்டும் பேசத் தொடங்கினார். அந்த மகிமை நிறைந்த நிகழ்ச்சி நடைபெறுவதற்குச் சற்று முந்தின நாட்கள் நோவாவின் நாட்களைப்போல இருக்கும். மக்கள் புசித்துக் குடித்து, பெண்கொண்டு கொடுத்து வாழ்வார்கள். இவை தவறானவை அல்ல; இவை சாதாரணமாக நடக்கக் கூடியவையும் சட்டப்படி முறையானவையும் ஆகும். மனிதர்கள் இவற்றுக்காகவே வாழ்ந்து, தேவனைக் குறித்துச் சிந்திக்கவோ அவருக்காக செயல்படவோ நேரமற்று இருப்பார்கள் என்பதே அதில் காணப்படும் பொல்லாங்கு ஆகும். நோவாவும் அவனுடைய குடும்பத்தாரும் பேழைக்குள் பிரவேசித்த உடனே ஜலப்பிரளயம் வந்து மற்ற மனிதர்கள் அனைவரையும் அழித்துவிட்டது. கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையின்போதும், அவர் அருளுகின்ற இரக்கத்தை வேண்டாமென்று மறுத்துரைப்போர் யாவரும் ஆக்கினைத் தீர்ப்படைவர்.

17:28,30 கர்த்தருடைய இரண்டாம் வருகைக்கு முந்தின நாட்கள் லோத்து வாழ்ந்த நாட்களுக்கு ஒப்பாக இருக்கும் என்றும் அவர் கூறினார். அந்த நாட்களில் நாகரீகம் வளர்ந்துவிட்டது. மனிதர்கள் புசிப்பவர்களாகவும் குடிப்பவர்களாகவும் மட்டும் விளங்காமல் கொண்டு, விற்று, நட்டு, கட்டி வாழ்ந்தனர். தேவனுடைய உதவியின்றி தங்களுடைய சொந்த முயற்சியினால் அமைதியும் செழிப்புமுள்ள பொற்காலத்தைக் கொண்டுவர முனைந்த காலத்தை அது குறிக்கிறது. சோதோமை விட்டு லோத்தும் அவனுடைய மனைவியும் பெண்மக்களும் வெளியே சென்ற நாளிலே வானத்திலிருந்து அக்கினியும் கந்தகமும் வருஷித்து அந்தப் பொல்லாங்கான நகரத்தை அழித்துப்போட்டது. மனிதகுமாரன் வெளிப்படும் நாளிலும் அவ்வாறே நிகழும். சிற்றின்பங்களிலும், சுகபோகங்களிலும், தொழில்

களிலும் ஈடுபட்டு அவற்றிற்காகவே வாழ்கிறவர்கள் அழிவை அடைவார்கள்.

17:31 உலகப்பொருளில் பற்றுடைய மனிதன் ஆபத்தை அடையப்போகிற **நாளாக** அது விளங்கும். அவன் **வீட்டின் மேல் இருந்தால் வீட்டில்** இருக்கும் பொருட்களை பத்திரமாக எடுத்துச் செல்ல அவன் முயற்சி செய்யக்கூடாது. அவன் **வயல்வெளியில்** இருந்தால், அவன் **வீடு திரும்ப** முயலக்கூடாது. நியாயத்தீர்ப்பு செலுத்தப்படப்போகிற அவ்விடத்தைவிட்டு அவன் ஓடவேண்டும்.

17:32 சோதோமிலிருந்து வலுக்கட்டாயமாக அழைத்துச் செல்லப்பட்ட **லோத்தின் மனைவியின்** இருதயம் அந்த நகரத்திலேயே இருந்தது. அவள் திரும்பிப்பார்த்த செய்கையினால் இது வெளிப்படுத்தப்பட்டது. அவள் சோதோமைவிட்டு வெளியே சென்ற பின்னரும், சோதோம் அவளை விட்டு வெளியே செல்லவில்லை. அதன் காரணமாக தேவன் அவளை உப்புத் தூணாக மாற்றி அழித்துவிட்டார்.

17:33 எவர்கள் தங்களுடைய சரீரத்தைப் பேணி பாதுகாத்து, ஆத்துமாவைக் குறித்துக் கவலைப்படாமல் **ஜீவனை இரட்சிக்க வகை தேடுகிறார்களோ** அவர்கள் **அதை இழந்து போவார்கள்**. இதற்கு மாறாக, உபத்திரவ காலத்தில் கர்த்தருக்கு உண்மையாயிருப்பதன் பொருட்டு ஜீவனை இழந்து போகிறவர்கள் யாவரும் உண்மையில் அதனை நித்தியத்திற்கென்று பாதுகாத்துக் கொள்கிறவர்களாகக் காணப்படுவர்.

17:34-36¹ கர்த்தரின் வருகை பிரிவினை ஏற்படுத்தும் காலமாக இருக்கும். **இரண்டுபேர் ஒரே படுக்கையில்** படுத்திருப்பார்கள். ஒருவன் நியாயத்தீர்ப்பினால் **எடுத்துக்கொள்ளப்படுவான்**. விசுவாசியாகிய **மற்றவனோ**, கிறிஸ்துவின் அரசிற்குள் நுழையும்படியாக விட்டுவிடப்படுவான். **இரண்டு பெண்கள் திரிகை திரித்துக்கொண்டிருப்பார்கள்**; அவிசுவாசியாகிய ஒருத்தி தேவனுடைய கோபாக்கினையாகிய புயலில் **எடுத்துக் கொள்ளப்படுவாள்**. தேவனுடைய பிள்ளையாகிய **மற்றவனோ** கிறிஸ்துவின் ஆயிரமாண்டு அரசாட்சியின் ஆசிரீவாதங்களை அனுபவிக்க விட்டுவிடப்படுவாள்.

பூமி சுழலும் தன்மையுடையது என்பதற்கேற்ப 34,35 ஆகிய வசனங்கள் அமைந்துள்ளன. பூமியின் ஒருபுறம் இரவாகவும் இன்னொருபுறம் பகலாகவும் அப்பொழுது விளங்கும். நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள் அவ்வுண்மையை வெளிப்படுத்துகின்றன. பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர்

கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அறிவியல் உண்மையை வேதம் இங்கே வெளிப்படுத்திக் காண்பிக்கிறது.

17:37 தேவனிடத்தில் நம்பிக்கையற்ற உலகினமீது, பேரழிவை உண்டுபண்ணக் கூடிய வகையில் நியாயத்தீர்ப்பு ஊற்றப்படும் என்பதைக் கர்த்தரின் சொற்களின் வாயிலாக மிகத் தெளிவாக சீடர்கள் புரிந்துகொண்டனர். **எங்கே** தண்டனை பொழியப்படும் என்று அவர்கள் வினவினர். **பிணம் எங்கேயோ அங்கே கழுமுகள் வந்து கூடும்** என்று **கர்த்தர்** பதிலுரைத்தார். வரவிருக்கிற நியாயத்தீர்ப்புக்கு அடையாளமாக இந்தக் **கழுமுகள்** சொல்லப்பட்டுள்ளன. நம்பிக்கையற்ற தன்மை, தேவனுக்கு விரோதமான பகை எங்கெல்லாம் காணப்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் நியாயத்தீர்ப்பு கழுமுகுபோல இறங்கிவரும் என்பதே இந்த விடையின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தப்படும் உண்மையாகும்.

துன்பங்களும் இடர்ப்பாடுகளும் அவர்களை எதிர்நோக்கியிருக்கின்றன என்று 17-ஆவது அதிகாரத்தில் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து தமது சீடர்களை எச்சரித்திருந்தார். அவருடைய மகிமை நிறைந்த வருகைக்கு முன்னர், அவர்கள் கொடுமையான சோதனைகளைச் சந்திக்க வேண்டும். அதற்கு ஆயத்தப்படுத்தும் வகையில், ஜெபத்தைக் குறித்த போதனையை இரட்சகர் அவர்களுக்கு வழங்குகிறார். தொடர்ந்து வருகின்ற வசனங்களில் ஜெபம் செய்கிற விதவையையும், ஜெபம் பண்ணுகிற பரிசேயனையும், ஜெபம் பண்ணுகிற ஆயக்காரனையும், ஜெபம் பண்ணுகிற பிச்சைக்காரனையும் நாம் காண்கிறோம்.

விடாமுயற்சியுடைய விதவையின் கதை[18:1-3]

18:1 மனிதர்கள் சோர்ந்து போகாமல் **எப்பொழுதும் ஜெபம் பண்ணவேண்டும்** என்பதை விடாமுயற்சியுடைய விதவையின் உவமை நமக்குக் கற்பிக்கிறது. பொதுவாக இது எல்லா மனிதர்களுக்கும் எல்லாவகை ஜெபங்களுக்கும் பொருந்தும். ஆனால் சோதனையிலிருந்து விடுதலை பெற தேவனிடத்தில் மன்றாடும் ஜெபங்களுக்குச் சிறப்பானவகையில் இது பொருத்தமுடையதாயிருக்கிறது. கிறிஸ்துவின் முதலாம் வருகைக்கும் இரண்டாம் வருகைக்கும் இடைப்பட்ட, களைப்படையச் செய்யும் நீண்ட காலத்தில் **சோர்ந்து போகாமல்** ஜெபிக்கிற ஜெபத்தை இது குறிக்கிறது.

18:2,3 இந்த உவமையில் ஒரு நேர்மையற்ற **நியாயாதிபதி** அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறான்.

அவன் தேவனுக்குப் பயந்தோ, உடன் மனிதர்களை மதித்தோ ஒருக்காலும் செயல்பட்டதில்லை. அங்கே ஒரு விதவையும் இருந்தாள். பெயர் குறிப்பிடப்படாத எதிராளியால் அவள் கொடுமைக்கு உள்ளானாள். அந்த விதவை நியாயத்தை நாடி நியாயாதிபதியை அணுகி, தனக்கு அளிக்கப்படும் மனிதத் தன்மையற்ற கொடுமையிலிருந்து விடுதலை பெற்றுத்தர வேண்டுமென்று விடாப்பிடையாய் வற்புறுத்தினாள்.

18:4,5 அவளுடைய வழக்கிற்கு நல்ல ஆதாரமிருந்தும் நியாயாதிபதி அசையவில்லை. அவள் அநியாயமாய் நடத்தப்பட்டாள் என்ற உண்மையானது அவளுக்கு நீதி செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை அவனுக்கு உண்டாக்கவில்லை, ஆனாலும், இடைவிடாமல் தொடர்ந்து அவள் அவனிடத்தில் முறையீடு செய்ததால் அந்த முறையீடே அவளுக்கு உதவிபுரிய வேண்டும் என்னும் எண்ணத்தை அவனுக்கு உண்டாக்கிற்று. அவள் ஓயாமல் வற்புறுத்தியதாலும், விடாமுயற்சியுடன் செயல்பட்டதாலும் அவளுக்கு ஆதரவாகத் தீர்ப்பு கிடைத்தது.

18:6,7 அநீதியுள்ள நியாயாதிபதி விதவையின் இடைவிடாத முயற்சியினால் அவளுக்கு ஆதரவாகக் செயல்புரிவானாயின், நீதியுள்ள தேவன் தம்மால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களுக்காகக் குறுக்கிட்டுச் செயல்புரிவது எவ்வளவு நிச்சயம் என்று கர்த்தர் தமது சீடர்களிடம் விளக்கிக் கூறினார். உபத்திரவ காலத்தில் வாழும் யூதர்களாகிய மீதியானவர்களையே சிறப்பான பொருளில் இங்கு தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் என்று கர்த்தர் குறிப்பிடுகிறார். எனினும் எக் காலத்திலும் வாழ்கிற உபத்திரவப்படுகிற விசுவாசிகளையும் இது குறிக்கிறது. மனிதர்களில் ஒருவனும் கெட்டுப்போகக்கூடாதென்று எண்ணுகிற அவர், குறுக்கிட்டுச் செயல்படாமல் நீடிய பொறுமையுடன் காத்திருக்கிறார்.

18:8 ஒருநாள் வரப்போகிறது. அன்று அவருடைய ஆவி மனிதனோடு தொடர்ந்து போராடாது. அப்பொழுது அவரைப் பின்பற்றுவோரை உபத்திரவப்படுத்துகிறவர்களைத் தண்டித்து நியாயம் செய்வார். ஒரு கேள்வியை எழுப்பியவராக இயேசு கிறிஸ்து உவமையைக் கூறி முடித்தார்: “ஆகிலும் மனிதகுமாரன் வரும்போது பூமியிலே விசுவாசத்தைக் காண்பாரோ?” அந்த ஏழை விதவை எப்படிப்பட்ட விசுவாசத்தை உடையவளாக இருந்தாளோ அந்த வகை விசுவாசத்தை இக்கேள்வி குறிப்பதாகத் தோன்றுகிறது. கர்த்தர்

திரும்பி வருகிறபோது மீதியான கொஞ்சபேர் மட்டும் விசுவாசமுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள் என்பதைக் குறிப்பதாகவும் இது இருக்கலாம். அதுகாறும் நம்மில் ஒவ்வொருவரும் இரவும் பகலும் தேவனை நோக்கிக் கூப்பிடும் விசுவாசத்தை உடையோராயிருக்க ஏவப்படுவோம்.

ஏ. பரிசேயனும் ஆயக்காரனும் [18:9-14]

18:9-12 தங்களை நீதிமாண்கள் என்று கருதி பெருமை உடையவர்களாகவும், பிறரைத் துச்சமாக எண்ணுகிறவர்களாகவும் இருக்கிற மனிதர்களுக்குப் பாடம் புகட்ட அடுத்த உவமை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முதலாவது மனிதன் பரிசேயன் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால் எவ்வகை மனிதர்களை நோக்கி அவர் பேசினார் என்பது வெளிப்படாது. பரிசேயன் ஜெபத்தை ஏறெடுத்த வனாகக் காணப்பட்டாலும், உண்மையில் அவன் தேவனோடு பேசவில்லை. அற ஒழுங்குகளிலும் மத ஒழுங்குகளிலும் தான் பெற்ற உயர்நிலையைக் குறித்துப் பெருமை பாராட்டுகிறவனாகவே அவன் செயல்பட்டான். தேவனின் நிறைவான தகுதியோடு தன்னை ஒப்பிட்டுநோக்கி, உண்மையில் தன்னுடைய நிலைமை எத்தகைய பாவமுடையதாக இருக்கிறது என்பதைக் கண்டுணராமல், அவன் தன்னைப் பிறருடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து அவர்களிலும் தான் சிறந்தவன் என்று பெருமைப்பட்டுக் கொண்டான். மீண்டும் மீண்டும் அவன் “நான்” என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்தியிருப்பது அவனுடைய இருதயம் இறுமாப்பு கொண்டிருந்தது என்பதையும் தனக்குத்தானே போதுமானவன் என்ற எண்ணத்துடன் அவன் வாழ்ந்தான் என்பதையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

18:13 ஆயக்காரனோ வேறு பண்புடைய வனாக இருந்தான். தேவனுக்கு முன்பாக நின்றவன் தான் சற்றேனும் தகுதியற்ற தன்மையுடையவன் என்று உணர்ந்தான். தன்னைத் தூசிக்குச் சமமாய்த் தாழ்த்தினான். தன் கண்களையும் வானத்துக்கு ஏறெடுக்கத் துணியாமல், தன் மார்பிலே அடித்துக்கொண்டு, தேவனுடைய இரக்கத்தை நாடி, “தேவனே! பாவியாகிய என் மேல் கிருபையாயிரும்” என்று கெஞ்சினான். பல பாவிடிகளில் தானும் ஒருவன் என்று அவன் தன்னைக் குறித்துச் சொல்லாமல், தேவனிடத்திலிருந்து எதையும் பெற்றுக்கொள்ளத் தகுதியற்ற வனாகிய பாவி “நானே” என்று அவன் நினைவு கூர்ந்தான்.

18:14 தன்னைத் தாழ்த்தி மனந்திரும்புகிற ஆவியே தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படத்தக்கது

என்று கர்த்தர் இயேசு தம்மைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தவர்களுக்கு நினைவுட்டினார். மனிதனுடைய தோற்றம் வெளிப்படுத்துவதற்கு எதிர்மாறாக, அந்த ஆயக்காரனே நீதிமானாக்கப்பட்டவனாய்த் தன் வீட்டுக்குத் திரும்பிப்போனான். தன்னைத் தாழ்த்துகிறவனை தேவன் உயர்த்துவார். தன்னைத்தான் உயர்த்துகிறவனை அவர் தாழ்த்துவார்.

ஐ. இயேசுவும், குழந்தைகளும் (18:15-17)

நாம் ஏற்கனவே கண்டதுபோல தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் நுழைவதற்குச் சிறுபிள்ளையின் தாழ்மை தேவை என்பதை இந்தப் பகுதி மீண்டும் வலியுறுத்துகிறது. இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்திலிருந்து ஆசிர்வாதத்தைப் பெறவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் சில தாய்மார்கள் தங்களுடைய குழந்தைகளை அவரிடம் கொண்டு வந்தார்கள். இவ்வாறு இரட்சகரின் நேரத்தை வீணாக்கும் வகையில் இடையூறுகள் ஏற்படுவதைக் கண்ட சீடர்கள் எரிச்சலடைந்தனர். ஆனால் இயேசு கிறிஸ்து அவர்களைக் கடிந்துகொண்டார். மேலும் சிறுபிள்ளைகளைப் பரிவோடு அவர் தம்மிடம் அழைத்தார். “தேவனுடைய ராஜ்யம் அப்படிப்பட்டவர்களுடையது” என்று அவர் கூறினார். “சிறு பாலகர்கள் இறக்கும்போது என்ன நிகழ்கிறது?” என்னும் கேள்விக்கு 16-ஆவது வசனம் விடைதருகிறது. அவர்கள் விண்ணுலகம் செல்கின்றனர் என்பதே அதன் பதில். “தேவனுடைய ராஜ்யம் அப்படிப்பட்டவர்களுடையது” என்று இயேசு கிறிஸ்து மிகத் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார்.

சிறு வயதில் குழந்தைகள் இரட்சிப்பை அடையக்கூடும். ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் அதற்குரிய வயது வேறுபடலாம். ஆனால் அக்குழந்தை எவ்வளவு குறைந்த வயதுடையதாக இருப்பினும், இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்தில் வரவிரும்பினால் அதனை அனுமதிக்க வேண்டும். மேலும் அக்குழந்தை கொண்டிக்கிற விசுவாசத்தில் அதை நாம் உற்சாகப்படுத்த வேண்டும். சிறு குழந்தைகள் இரட்சிப்படைவதற்குப் பெரியவர்களாக வேண்டும் என்பது தேவையற்றது. ஆனால் பெரியவர்களோ, தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க ஒரு சிறு குழந்தைக்குரிய எளிமையான விசுவாசத்தையும் தாழ்மையையும் கொண்டிருக்க வேண்டியது அவசியம்.

ஓ. செல்வந்தனாகிய இளம் தலைவன் (18:18-30)

18:18,19 ஒரு சிறு பிள்ளையைப்போல மாறி இறையரசை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்னும்

கொள்கையை ஏற்க மனதற்ற மனிதனைப் பற்றி இப்பகுதி விவரிக்கின்றது. ஒருநாள் தலைவன் ஒருவன் கர்த்தராகிய இயேசுவிடம் வந்து, அவரை நல்ல போதகரே என்று அழைத்து, நித்திய ஜீவனைச் சுதந்தரித்துக் கொள்வதற்கு அவன் என்ன செய்யவேண்டும் என்று வினவினான் முதலாவதாக, நல்ல போதகர் என்று அவன் அவருக்குப் பெயர் சூட்டி அழைத்ததன் காரணத்தை அவர் வினவினார். தேவன் ஒருவரே நல்லவர் என்று அவர் அவனுக்கு நினைவுட்டினார். தாம் தேவன் இல்லையென்று நமது கர்த்தர் இங்கே மறுத்துரைக்கவில்லை. அவன் அந்த உண்மையை அறிக்கை செய்யும்படி அவர் அவனை வழிநடத்த முயற்சி செய்தார். அவர் நல்லவராயிருப்பின் அவர் தேவனாகத்தான் இருக்க வேண்டும், ஏனெனில் தேவன் மட்டுமே உண்மையில் நல்லவராயிருக்கிறார்.

18:20 அதன் பின்னர், நித்திய ஜீவனை சுதந்தரிக்க என்ன செய்ய வேண்டும் என்று அவன் எழுப்பிய கேள்விக்கு விடை தந்தார். நித்திய ஜீவனை சுதந்தரிக்கவோ, நற்கிரியைகளைச் செய்து அதனை ஈட்டவோ முடியாது என்பதை நாம் அறிவோம். அ.து இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாக தேவன் தருகிற ஈவாகும். பத்துக் கற்பனைகளிடத்திற்கு அந்தத் தலைவனை இயேசு கிறிஸ்து நடத்திச் சென்றதால், நியாயப்பிரமாணத்தைக் கைக்கொள்வதால் இரட்சிப்பைப் பெறமுடியும் என்று அவர் கூறினதாக நாம் நினைக்கக்கூடாது. மாறாக அந்த மனிதனுடைய பாவத்தைக் குறித்து அவன் கண்டித்து உணர்த்தப்பட வேண்டும் என்னும் நோக்கத்திற்காக அவர் அதனைப் பயன்படுத்தினார். இரண்டாம் கற்பலகையில் எழுதப்பட்ட ஐந்து கற்பனைகளை கர்த்தராகிய இயேசு அவனிடம் ஒப்புவித்தார். அவையாவும் ஒருவன் தனது உடன் மனிதருக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளைப் பற்றியதாகும்.

18:21-23 அந்தக் கற்பனைகள் அனைத்தையும் அவன் சிறுவயது முதல் கைக்கொண்டிருந்ததாகத் திமிரோடு பதில் உரைத்ததிலிருந்து பாவத்தைக் கண்டித்துணர்த்தும் விளைவை நியாயப்பிரமாணம் அவனிடத்தில் உண்டாக்கவில்லை என்பது புலனாகிறது. அவனிடத்தில் ஒரு குறைவு உண்டென்று கர்த்தர் உரைத்தார். அவன் தனது அயலகத்தானிடத்தில் அன்புகூரவில்லை என்பதே அந்தக் குறைவு. உண்மையாகவே அந்தக் கற்பனைகள் அனைத்தையும் அவன் கைக்கொண்டிருந்தால், தனது உடைமை

கள் அனைத்தையும் விற்றுத் தரித்திருக்கும் கொடுத்திருப்பான். அவன் தன்னுடைய அயலகத் தானிடத்தில் தன்னைப்போல அன்புபாராட்ட வில்லை என்பதே அதன் பொருளாகும். அவன் தன்னலம் மிக்கவனாய் வாழ்ந்தான். பிறரிடத்தில் உண்மையாக அவன் அன்பு செலுத்தவில்லை. கர்த்தர் உரைத்தவற்றைக் கேட்டபொழுது அவன் அதிக ஐசுவரியமுள்ளவனாய் இருந்தபடியால் மிகுந்த துக்கமுடையவனாய் அங்கிருந்து சென்றுவிட்டான். அவனுடைய செய்கை பிறரிடத்தில் அவன் அன்புகூராத தன்மையை வெளிப்படுத்தியது.

18:24 அவனை நோக்கிப் பார்த்த இயேசு கிறிஸ்து, ஐசுவரியமுள்ளவர்கள் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பது அரிதான செயல் என்று கூறினார். செல்வத்தை உடையவர்கள் அதனை நேசிக்காமலும் அதன் மீது நம்பிக்கை வைக்காமலும் இருப்பது மிகவும் கடினமான ஒன்றாகும்.

கிறிஸ்தவர்களுக்கும் அவிசுவாசிகளுக்கும் இந்த வேதபகுதி அலைக்கழிக்கும் கேள்விகளை எழுப்புகிறது. பலர் கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியை அறியாமல் அழிந்துகொண்டிருக்கும்போது, நாம் செல்வத்தில் திளைத்து வசதிகளோடு வாழ்வோமென்றால் அயலகத்தாரிடம் நாம் அன்புபாராட்டுகிறோம் என்று உண்மையாகவே எவ்வாறு சொல்ல முடியும்?

18:25 ஐசுவரியவான் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பதைப் பார்க்கிலும் ஒட்டகமானது ஊசியின் காதிலே நுழைவது எளிதாய் இருக்கும் என்று இயேசுகிறிஸ்து தொடர்ந்து கூறினார். இந்தக் கூற்றுக்குப் பல விளக்கங்கள் உரைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு நகரத்தில் இருக்கும் பெரிய வாசலில் ஒரு பகுதியாக அமைந்திருக்கும் சிறிய வாசலே ஊசியின் காது என்று இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது என்று பலர் கருதுகின்றனர். ஒட்டகம் குனிந்து முழங்காலில் நடந்து சென்றால் ஒழிய அதற்குள்ளாக நுழைய முடியாது. ஆயினும் மருத்துவராகிய லூக்கா, அறுவைச்சிகிச்சை செய்பவர் பயன்படுத்தும் ஊசியையே இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளார். அதற்குரிய சொல் இங்கே பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதால், கர்த்தருடைய கூற்று இயலாத செயலையே குறிப்பிடுகிறது எனக் கொள்ள வேண்டும். ஊசியின் காதிலே ஒட்டகம் நுழைவது கூடாத செயலாகும். அதுபோலவே ஐசுவரியவான் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பது கூடாதசெயலாகும். தன்னுடைய

சொந்த முயற்சியினால் செல்வந்தன் இறையரசிற்குள் நுழைய முடியாது என்று விளக்கம் தந்தால் மட்டும் போதாது. ஏனெனில் ஒருவன் செல்வந்தனாயினும் ஏழையாயினும் தனது சொந்த முயற்சியினால் இறையரசிற்குள் நுழைய முடியாது. செல்வந்தன் என்ற நிலையில் ஒரு மனிதன் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் நுழைவது கூடாத செயல் என்பதே இதன் பொருளாகும். அதாவது அவன் தனது செல்வத்தைத் தனக்குக் கடவுளாக ஏற்படுத்திக் கொண்டு, அது தனக்கும், தனது ஆத்துமாவின் இரட்சிப்புக்கும் இடையே நிற்கும்படி அனுமதிப்பான் எனில் அவன் மன மாற்றம் அடைய மாட்டான். பல செல்வந்தர்கள் இரட்சிக்கப்படுவதில்லை என்பதே எளிய உண்மை. இரட்சிப்படைய வேண்டியவர்கள் முதலில் தேவனுக்கு முன்பாக உள்ளம் நொறுங்கவேண்டும்.

18:26,27 இவை யாவற்றையும் கேட்டுக் கொண்டிருந்த சீடர்கள், அப்படியானால் யார் இரட்சிக்கப்படக்கூடும் என்று சிந்திக்கத் தொடங்கினர். அவர்களைப் பொருத்தமட்டில் செல்வம் தேவனுடைய ஆசிர்வாதமாகவே இருந்தது (உபா. 28:1-8). செல்வந்தராகிய யூதர் இரட்சிக்கப்படவில்லையெனில், யார் இரட்சிக்கப்படுவர்? மனிதனால் கூடாததை தேவனால் செய்ய முடியும் என்று கர்த்தர் பதிலுரைத்தார். பேராசை, பிற்பொருளை அபகரிக்க நாட்டம், பொருட்செல்வத்தின் மீது வெறி ஆகிய குணங்களை உடைய மனிதனை, அவன் கொண்டிருக்கும் பொன்னாசையை நீக்கி, உண்மையாகக் கர்த்தரிடத்தில் அன்புகூரும் மனிதனாக தேவனால் மட்டும் மாற்ற முடியும். இது தெய்வீக கிருபையின் அற்புதச் செயலாகும்.

மேலே காணும் முழு வேத பகுதியும் தேவனுடைய பிள்ளையாக இருக்கும் ஒருவனுக்கு அலைக்கழிப்பை உண்டாக்கும் கேள்விகளை எழுப்புகிறது. அடிமையானவன் தனது எஜமானனைக் காட்டிலும் பெரியவன் அல்லன். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து விண்ணுலகச் செல்வங்கள் அனைத்தையும் விடுத்து, குற்றமுள்ள ஆத்துமாக்களை இரட்சிக்க இப்பூமிக்கு இறங்கி வந்தார். அவர் ஏழ்மையாக வாழ்ந்த இவ்வுலகில் நாம் செல்வந்தராக வாழ்வது தகுதியற்றதாகும். ஆத்துமாக்களின் மதிப்பு, கிறிஸ்துவின் எதிர் பாரா உடனடி வருகை, நெருக்கி ஏவும் கிறிஸ்துவின் அன்பு இவையாவும் நமது பொருட்செல்வத்தை கர்த்தருடைய பணிக்கு அர்ப்பணிக்க நம்மை வழிநடத்த வேண்டும்.

18:28-30 தங்களுடைய வீடுகளையும் குடும்பங்களையும் விட்டுவிட்டு சீடர்கள் கர்த்தரைப் பின்பற்றியதை பேதுரு அவரிடத்தில் நினைவூட்டினார். இத்தகைய தியாக வாழ்க்கைக்குப் பிரதிபலன்கள் இவ்வுலக வாழ்விலும், நித்திய மறுமையிலும் தாராளமாகப் வழங்கப்படும் என்று இயேசு கிறிஸ்து பதிலுரைத்தார். **மறுமையிலே நித்திய ஜீவனை அடையாமல் போவதில்லை** என்று சொல்லியிருப்பதால், எல்லாவற்றையும் துறப்பதனால் நித்திய ஜீவனைச் சம்பாதிக்கலாம் என்று பொருள்கொள்ளக் கூடாது. மாறாக விண்ணிலுள்ள மகிமைகளைக் கூடுதலான அளவில் அனுபவிப்பதை இது குறிக்கிறது. மேலும் இறையரசில் பெறப்போகிற கூடுதலான பிரதிபலன்களையும் இது குறிக்கிறது. “மனந்திரும்புவதால் பெற்ற ஜீவனை முழுமையாக அடைவது, அதாவது நித்திய ஜீவனின் நிறைவு” என்று இதை விளக்கிக் கூறலாம்.

ஓ. தமது மரணத்தையும் உயிர்த்தெழுதலையும் பற்றி இயேசு மீண்டும் முன்னுரைத்தல் [18:31-34]

18:31-33 அவரை எதிர்கொள்ளப்போகிற நிகழ்ச்சிகளைக் குறித்து கர்த்தர் **பன்னிருவரிடம்** முன்றாவது முறையாக எச்சரித்தார் (9:22,44 - ஆகிய வசனங்களைக் காண்க). பழைய ஏற்பாட்டுத் **தீர்க்கதரிசிகள்** முன்னுரைத்தவற்றின் நிறைவேறுதலாகவே அவர் அடையவிருக்கிற பாடுகள் விளங்கும் என்று அவர் கூறினார். **புற ஜாதிகளிடம் தாம் ஒப்புக்கொடுக்கப்படப் போவதை** அமைதியான முறையில் தெய்வீக முன்னறிவில் அவர் எடுத்துரைத்தார் “இரகசியமான முறையில் அவர் கொல்லப்படுவதற்கோ, கிளர்ச்சியின் நடுவில் கல்லெறிந்து கொல்லப்படுவதற்கோ உரிய சூழ்நிலையே அப்பொழுது நிலவிக் கொண்டிருந்தது.” ஆனால் அவர் காட்டிக் கொடுக்கப்படுவார் என்று தீர்க்கதரிசிகள் முன்னுரைத்தனர்; மேலும் அவர் **பரியாசமும் நிந்தையும் அடைந்து துன்பப்படுவார்**. அதுபோலவே நிறைவேற வேண்டும். அவரை வாரினால் அடித்து, கொலை செய்வார்கள். ஆயினும் **முன்றாம் நாளிலே அவர் உயிரோடே எழுந்திருப்பார்**.⁵²

வியத்தகு முறையில் முன்னறிந்து முன்னுரைத்த வண்ணமாகவே நிகழ்ச்சிகள் நிறைவேறுவதை இனிவரும் அதிகாரங்கள் படிப்படியாக வெளிப்படுத்துகின்றன.

எருசலேமுக்குப் போகிறோம் (18:35-19:45).

மனித குமாரன் புறஇனத்தாரிடத்தில் ஒப்புக் கொடுக்கப்படுவார் (19:47-23:1).

அவர் பரிகரிக்கப்பட்டு நிந்தை அடைவார் (23:1-32).

அவர்கள் அவரைக் கொலை செய்வார்கள் (23:33-56).

முன்றாம் நாளிலே அவர் உயிரோடே எழுந்திருப்பார் (24:1-12).

18:34 இவற்றில் ஒன்றையும் சீடர்கள் உணரவில்லை என்பது மிகுந்த வியப்பை உண்டாக்குகிறது. அவருடைய சொற்களின் **பொருள் அவர்களுக்கு** மறைவாயிருந்தது. இதைக் குறித்து அவர்கள் ஏன் மந்தமாய் இருந்தார்கள் என்பது நமக்குப் புலப்படவில்லை. ரோம அரசின் நுகத்திலிருந்து தங்களை விடுவித்து சுதந்திர அரசை ஒரு மீட்பர் உடனடியாக நிறுவுவார் என்றே அவர்களுடைய உள்ளம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. ஆகவே வேறுவிதமாகச் செயல்கள் நிறைவேறும் என்பதை அவர்களால் நம்ப முடியவில்லை. இதுவே அவர்களது மந்தபுத்திக்குக் காரணமாக இருந்திருக்கும். நாமும் கூட எதை நம்ப வேண்டுமென்று நாம் **விரும்புகிறோமோ** அதையே நம்புகிறோம்; ஏற்கனவே **தீர்மானமாய் முடிவு செய்து வைத்திருக்கிற கருத்துகளுக்கு** ஒவ்வாத உண்மைகள் சொல்லப்படும் போது அவற்றை நம்பாமல் எதிர்த்து நிற்கிறோம்.

“ஓள. கண் பார்வையற்ற பிச்சைக்காரன் குணமடைதல் [18:35-43]

18:35-37 இயேசு கிறிஸ்து இப்பொழுது யோர் தாணைக் கடந்து, பெராயா பகுதியை விட்டு வெளியேறிவிட்டார். அடுத்ததாகச் சொல்லப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சி **அவர் எரிகோவுக்குச் சமீபமானபோது** நிகழ்ந்ததாக லூக்கா குறிப்பிடுகிறார். மத்தேயுவும் மாற்குவும் இந்நிகழ்ச்சி அவர் எரிகோவை விட்டுத் திரும்பிச்சென்றபோது நிகழ்ந்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர் (மத்.20:29; மாற்கு 10:46). மேலும் இரண்டு குருடர்கள் இருந்ததாக மத்தேயு கூறுகிறார். ஒருவர் என்று மாற்குவும் லூக்காவும் குறிப்பிடுகின்றனர். புதிதாகக் கட்டப்பட்ட நகரத்தை லூக்கா குறிப்பிடுவதாகவும், பழைய நகரத்தை மற்ற இருவரும் குறிப்பிடுவதாகவும் நாம் கருத இடமுண்டு. அந்த இடத்தில் கண்பார்வை யற்றவர் பார்வையடையும் நிகழ்ச்சி ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட தடவை நடந்ததாகவும் நாம் கருத இடமுண்டு. எது உண்மையான விளக்கமாக இருப்பினும் நம்முடைய அறிவு கூடுதலாக இருக்குமென்றால், இந்த முரண்பாடான தோற்றம் மறைந்துபோகும் என்பது உறுதி.

18:38 இயேசுவே மேசியா என்று அந்தக் குருட்டுப் பிச்சைக்காரன் எப்படியோ தெரிந்து கொண்டான். அதன் காரணமாக அவன் அவரை **தாவிதின் குமாரனே** என்று அழைத்தான். தன்னிடத்தில் **இரங்கும்படியாக** அவன் கர்த்தரிடத்தில் கெஞ்சிமன்றாடினான். அதாவது அவன் தனக்குக் கண்பார்வை வேண்டும் என்று விண்ணப்பித்தான்.

18:39 அந்தப் பிச்சைக்காரனைப் பேசாமலிருக்கும்படி செய்ய சிலர் முயன்றனர். ஆயினும் இயேசுகிறிஸ்துவை நோக்கி **மிகவும் அதிகமாய்** அவன் கூப்பிட்டான். பிச்சைக்காரரைக் குறித்து மனிதர்களுக்கு அக்கறையில்லை. ஆனால் இயேசு கிறிஸ்து அவர்களிடத்தில் அக்கறை உடையவராயிருக்கிறார்.

18:40,41 இயேசு நின்றார். “சூரியன் வானத்தில் நிற்கும்படி ஒருமுறையோசுவா கட்டளையிட்டான். ஆனால் இங்கே அந்தச் சூரியனுக்கும், சந்திரனுக்கும், வானங்களுக்கும், கர்த்தரானவர் ஒரு குருட்டுப்பிச்சைக்காரனுடைய வேண்டுகோலைக் கேட்டு நின்றார்” என்று திருவாளர் டார்பி இதனை அழகுற மொழிந்துள்ளார். இயேசு கிறிஸ்துவின் கட்டளையின்படி அந்தப் பிச்சைக்காரன் **அவரிடத்தில் கொண்டுவரப்பட்டான்**. உனக்கு என்ன வேண்டுமென்று இயேசு அவனிடத்தில் கேட்டார். அந்தப் பிச்சைக்காரன் எவ்விதத் தயக்கமுமின்றி, பொதுப்படையாக எதையும் கேட்காமல் தனக்குப் **பார்வை வேண்டுமென்று** குறிப்பிட்டுக் கேட்டான். அவனுடைய ஜெபம் சிறியதாகவும், குறிப்பிட்டுக் கேட்டதாகவும், முழு விசுவாசத்தோடும் இருந்தது.

18:42,43 இயேசு அவனுடைய விண்ணப்பத்தை நிறைவேற்றினார். **உடனடியாகப் பார்வை** பெற்றான். அதுமட்டுமின்றி **தேவனை மகிமைப்படுத்தினவனாக** அவன் அவரைப் பின்தொடர்ந்தான். நடைபெறாது என்று கருதப்படுபவற்றிற்காக தேவனை நம்ப நாம் தைரியம்கொள்ள வேண்டும் என்று இப்பகுதி நமக்குக் கற்பிக்கிறது. பெரிதான விசுவாசம் அவரைப் பெரிதாகக் கண்படுத்துகிறது. திருவாளர் ஜான் நியூட்டன் இதனைக் கவிதையாகப் புனைந்துள்ளார்:

கிருபைநிறை கிறிஸ்தரசன் கிருபாசனம் வந்திடுவீர்,
பெரியதொரு பட்டியலை வேண்டுகலாய்த் தந்திடுவீர்
ஏதொன்றும் அண்ணலுக்குப் பெரிதில்லை அறிந்திடுவீர்
அவரன்பும் வல்லமையும் கேட்டதெலாம் தந்திடுமே!

க. சகேயு மனமாற்றம் அடைதல் (19:1-10)

“மனிதரால் கூடாதவைகள் தேவனால் கூடும்” என்று லூக்கா 18:27 -இல் சொல்லப்பட்டுள்ள

உண்மை சகேயுவின் மனமாற்றத்தில் நிறைவேறியது. சகேயு செல்வந்தனாயிருந்தான். ஒரு செல்வந்தன் இறையரசிற்குள் உட்புகுவதென்பது பொதுவாக நிகழக்கூடிய செயலன்று. ஆனால் இரட்சகருக்கு முன்பாக சகேயு தன்னைத் தாழ்த்தினான். மேலும் அவனுடைய செல்வம் அவனுடைய ஆத்துமாவுக்கும் தேவனுக்கும் இடையில் குறுக்கிடுவதற்கு அவன் இடங்கொடுக்கவில்லை.

19:1-5 எருசலேமை நோக்கிக் கர்த்தர் மேற் கொண்ட இறுதிப் பயணமாகிய மூன்றாவது பயணத்தின்போது, **எரிகோவில் பிரவேசித்து அதன் வழியாக நடந்து போகையில் சகேயு அவரைப் பார்க்க** விரும்பினான். இது ஆவல் மிகுதியினால் ஏற்பட்ட விருப்பம் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. **ஆயக்காரருக்குத் தலைவனாக** இருந்த போதிலும், இரட்சகரைக் காண வேண்டும் என்ற விருப்பத்தின் மிகுதியால் நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத ஒரு செயலைச் செய்வதற்கு அவன் தயங்கவில்லை. அவன் **குள்ளனாக** இருந்த காரணத்தினால் இயேசுவைத் தன்னால் நன்றாகப் பார்க்க முடியாது என்பதை நன்கு அறிந்திருந்தான். ஆகவே அவன் கர்த்தர் நடந்து வந்த பாதையில் **முன்னாக ஓடி, அவரைப் பார்க்கும்படி ஒரு காட்டத்தி மரத்தில் ஏறினான்**. அவனுடைய விசுவாசச் செயல் கவனிக்கப்படாமல் போகவில்லை. **இயேசு** அருகில் வந்தபோது, **அண்ணாந்து சகேயுவைப் பார்த்தார்**. விரைவாக **இறங்கி வரும்படி** அவனுக்குக் கட்டளை கொடுத்த கர்த்தர், அந்த ஆயக்காரனுடைய **வீட்டுக்கு** விருந்தினராகச் செல்ல அவரே முன் மொழிந்தார். ஒரு வீட்டுக்கு விருந்தினராகச் செல்வதற்கு இரட்சகர் தாமே விருப்பம் தெரிவித்த ஒரே நிகழ்ச்சி இதுதான்.

19:6 அவனிடத்தில் சொல்லப்பட்ட வண்ணமாக சகேயு செய்தான். மேலும் கர்த்தரை அவன் **சந்தோஷத்தோடே** அழைத்துச் சென்றான். அதுவே அவன் இரட்சிப்படைந்த நாள் என்று நம்மால் உறுதியாகக் கூறமுடியும்.

19:7 பாவியாகிய மனிதன் என்று எல்லாராலும் அறியப்பட்ட ஒருவனுடைய இல்லத்தில் **தங்கும்படி** அவர் சென்றாரென்று அவருடைய பகைஞர் **முறுமுறுத்தனர்**. அப்படிப்பட்ட வீடுகளுக்குச் செல்வதையே தமது நோக்கமாகக் கொண்டு, நமது உலகிற்கு அவர் வந்தார் என்னும் பேருண்மையை அவர்கள் மறந்துபோயினர்.

19:8 வரி வசூலிக்கும் அந்த மனிதனுடைய வாழ்வில் இரட்சிப்பு அடிப்படை மாற்றங்களை ஏற்

படுத்தியது. தன்னுடைய ஆஸ்தியில் பாதியை ஏழைகளுக்குக் கொடுக்க விரும்புவதாக அவன் கூறினான். (அதுவரை எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவாக அவன் ஏழைகளை ஏமாற்றிப் பணம் பறித்தான்.) நேர்மையற்ற முறையில் ஈட்டிய பணத்தை நாலத்தனையாகத் திரும்பச் செலுத்துவதாகவும் அவன் வாக்களித்தான். நியாயப்பிரமாணம் கூறுவதிலும் இது அதிகமானது ஆகும் (யாத். 22:4,7; லேவி. 6:5; எண். 5:7). பேராசையினால் கட்டுண்டிருந்த சகேயு இப்பொழுது அன்புக்குக் கட்டுப்பட்டவனாக மாறிவிட்டான்.

சகேயு நேர்மையற்ற முறையில் பணம் ஈட்டினான் என்பதில் ஐயமேதுமில்லை. 8 -ஆவது வசனத்தை, “நான் தகாத முறையில் வாங்கினதை” என்றே வைஸ்ட் என்பார் மொழிபெயர்த்துள்ளார். “ஆல்” என்ற விருதிக்கு அங்கே இடமில்லை.

தனது மனித நேயப் பண்பைக் குறித்து மேன்மை பாராட்டி, அதன் வாயிலாக சகேயு இரட்சிப்பை அடைய முயலுவது போன்ற தொனி இங்கே காணப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட சிந்தனைக்கு இங்கு சற்றேனும் இடமில்லை. கிறிஸ்துவுக்குள் ளாக அவன் பெற்ற புதுவாழ்வு, அவனுடைய பழைய வாழ்வின் தவறுகளைச் சரிசெய்ய ஏவிற்று. இப்பொழுதோ அவன் தனது பணத்தை தேவனுடைய புகழ்ச்சிக்காகவும், அயலகத்தாரின் நன்மைக்காகவும் செலவிட முனைந்தான்.

செய்த தவறுக்கு இழப்பீடு செய்ய வேண்டு வதன் அவசியத்தை வேதத்திலேயே மிகவும் வலியுறுத்திக் கூறுவது இந்த எட்டாம் வசனமே யாகும். முந்தின காலத்தில் செய்த தவறுகளைச் சரிசெய்வதிலிருந்து இரட்சிப்பானது ஒரு மனி தனை விடுவிப்பதில்லை. இரட்சிக்கப்படுவதற்கு முன் வாங்கிய கடனைப் புதிய பிறப்பு ரத்து செய்வ தில்லை. இரட்சிக்கப்படுவதற்கு முன் களவாடிய பணத்தை, தேவனுடைய பிள்ளையாக மனமாற் றம் பெற்ற ஒருவன் திரும்பச் செலுத்தும்படியாக தேவ கிருபையினால் பெற்ற மெய்யான உள்ளு ணர்வு அவனை ஏவிவிடவேண்டும்.

19:9 சகேயு ஆபிரகாமின் குமாரனாக இருந்த காரணத்தினாலே, அவனுடைய வீட்டிற்கு இரட் சிப்பு வந்தது என்று இயேசு வெளிப்படையாகக் கூறினார். பிறப்பினால் யூதனாக இருந்ததாலே சகேயு இரட்சிப்பைப் பெறவில்லை. “ஆபிரகாமின் குமாரன்” என்னும் சொற்றொடர், வெறுமனே அவன் பிறந்த சந்ததியை மட்டும் குறிக்க வில்லை. ஆபிரகாம் கொண்டிருந்த அதே வகை யான விசுவாசத்தை சகேயுவும் கொண்டிருந்தான்

என்பதே அச்சொற்றொடரின் பொருளாகும். மேலும் சகேயு செய்த கொடையினாலும், இழப் பீடு செய்தததினாலும் அவனுடைய வீட்டிற்கு இரட்சிப்பு வரவில்லை (வசனம் 8). இவையாவும் அவன் இரட்சிப்படைந்ததன் விளைபயன்களா கும், இரட்சிப்படையக் காரணங்களல்ல.

19:10 பாவிமான மனிதனுடைய இல்லத்தில் அவர் தங்கியதைக் குறைகூறியவர்களுக்கு, “இழந்து போனதைத் தேடவும் இரட்சிக்கவும் மனித குமாரன் வந்திருக்கிறார்” என்று இயேசு கிறிஸ்து விடைபகர்ந்தார். இயேசு கிறிஸ்து இவ்வல கிற்கு வந்ததன் நோக்கம் சகேயு இரட்சிப்படைந்த தில் நிறைவேறியது என்பதே இதன் பொருளாகும்.

கா. பத்து இராத்ல (19:11-27)

19:11 எரிகோவிலிருந்து புறப்பட்ட இரட்சகர் எருசலேமுக்கு மிக அருகில் வந்துவிட்டார். தேவனுடைய ராஜ்யம் சீக்கிரமாய் வெளிப் படும் என்று அவரைப் பின்பற்றினோர் பலரும் எண்ணினார்கள். பத்து ராத்ல என்னும் இந்த உவமையின் வாயிலாக அவர்களது தவறான எண்ணத்தைக் கர்த்தர் முறியடித்தார். அவரு டைய முதலாம் வருகைக்கும் இரண்டாம் வரு கைக்கும் இடைப்பட்டு ஒரு காலமுண்டு எனவும் அக்காலத்தில் அவருடைய சீடர்கள் அவருக் காக அயராது உழைப்பார்கள் எனவும் அவர் கூறினார்.⁵³

19:12,13 இங்கே சொல்லப்பட்டுள்ள பிரபுவின் கதைக்கு, அர்கெலாயு என்பவனுடைய வரலாறு இணையாக இருந்தது. தனக்கு அடுத்த அரச னாக ஏரோது மன்னனால் இவன் தெரிந்தெடுக்கப் பட்டான். ஆனால் மக்களோ இவனை அரசனாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ரோமாபுரி சென்று தனது பதவியை நிலைநாட்ட தேவையானவற்றைச் செய்துவிட்டு நாடு திரும்பிய இவன் திரும்ப வந்த வுடன் தனது ஊழியக்காரருக்கு வெகுமதிகளை வழங்கி, எதிரிகளை அழித்து ஒடுக்கினான்.

இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ள உவமையில் காணும் பிரபு கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே ஆவார். அவர் விண்ணுலகம் சென்றுள்ளார்; திரும்ப வந்து தமது ராஜ்யத்தை இவ்வலகில் நிறுவுவார். பத்து ஊழியக்காரர்களும் அவரு டைய சீடர்கள் ஆவர். ஒவ்வொருவனிடமும் ஒவ் வொரு ராத்லலைக் கொடுத்து அவர் திரும்பி வரும் வரை அதைக்கொண்டு வியாபாரம் செய்யும்படி கூறினார். கர்த்தருடைய ஊழியக்காரர்களின் திறமைகளிலும் ஆற்றல்களிலும் வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். (தாலந்துகளைப் பற்றிய உவமை

ையைக் காணுங்கள், மத்தேயு 25:14-30.) நற்செய்தியைப் பகிர்ந்து அளித்தல், இவ்வுலகிற்கு கிறிஸ்துவை வெளிப்படுத்திக்காட்டும் பிரதிநிதி என்னும் நிலை, ஜெபம் செய்வதற்கான சிலாக்கியம் போன்ற நற்பேறுகள் அனைத்தும் அவர்கள் யாவருக்கும் பொதுவானதே ஆகும். இங்கே ராத்தலும் இவற்றையே குறிக்கிறது என்பதில் ஐயமில்லை.

19:14 இங்கே ஊரார் எனப்படுவது யூத நாடாகும். யூதர்கள் அவரை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துரைத்தது மட்டுமின்றி, அவர் சென்ற பின்னர், “இவன் எங்கள் மேல் ராஜாவாய் இருக்கிறது எங்களுக்கு மனதில்லை” என்று சொல்லும்படி பின்னே ஸ்தானாபதிகளையும் அனுப்பினார்கள். கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரர்களான ஸ்தேவான் மற்றும் பல இரத்த சாட்சிகளோடு யூதர்கள் நடந்துகொண்ட விதத்தை இது குறிக்கிறது.

19:15 தமது ராஜ்யத்தை நிறுவுவதற்காகத் திரும்பி வருகிற மனிதரில், கர்த்தரை நிழலாக நாம் இங்கே காண்கிறோம். அவ்வாறு திரும்பி வந்த பின்பு, தாம் யாரிடமெல்லாம் திரவியத்தைக் கொடுத்தாரோ அவர்களிடம் அதற்குரிய கணக்கை விசாரிப்பார்.

கிறிஸ்துவின் நியாயாசனத்திற்கு முன்பாக, இக்காலத்தில் வாழும் விசுவாசிகள் யாவரும் ஆய்வு செய்யப்படுவார்கள். கிறிஸ்துவின் இரகசிய வருகையின்போது அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, விண்ணுலகில் அவர்களுடைய ஊழியத்தைப் பற்றிய ஆய்வு செய்யப்படும்.

கிறிஸ்துவுக்கு நற்சாட்சியாக உபத்திரவ காலத்தில் விளங்கும் உண்மையுள்ள யூதர்கள் கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையின்போது ஆய்வு செய்யப்படுவார்கள். இவ்வாறு நிகழ்கிற உபத்திரவகால யூதர்களுக்கான நியாயத்தீர்ப்பைக் குறித்தே இப்பகுதி முதன்மைப்படுத்திப் பேசுகிறது எனலாம்.

19:16 கொடுக்கப்பட்ட ஒரு ராத்தலைக் கொண்டு முதலாவது வேலைக்காரன் பத்து ராத்தால் ஈட்டியிருந்தான். “உம்முடைய ராத்தல்” என்று அவன் கூறியதிலிருந்து அந்தப் பணமானது அவனுடையதன்று என்பதை அவன் அறிந்திருந்தான் என்பது தெரிகிறது. மேலும் அதைக்கொண்டு தனது எஜமானனுக்கு எவ்வளவு ஆதாயம் ஈட்ட முடியுமோ அவ்வளவு ஆதாயம் ஈட்டியிருந்தான்.

19:17 கொஞ்சத்தில் உண்மையுள்ளவன் என்று எஜமானன் அவனைப் பாராட்டினார். நம்

மால் இயன்றவரை சிறப்பாகச் செய்தும் அப்பிரயோஜனமான ஊழியக்காரராகவே நாம் திகழ்கிறோம் என்பதை இது நினைவுபடுத்திறது. **பத்துப் பட்டணங்களின்மேல் அதிகாரியாக** அவன் நியமிக்கப்பட்டான். அதுவே அவன் பெற்ற பிரதிபலன். உண்மையுள்ள ஊழியத்திற்குப் பிரதிபலனாக கிறிஸ்துவின் அரசில் ஆளுகை வழங்கப்படும். ஒரு சீடன் கொண்டிருக்கிற பக்தி வைராக்கியம், தன்னையே செலவிடுகிற செயல் ஆகியவற்றைக் கணக்கில்கொண்டு அவன் பெறுகின்ற ஆட்சிப்பரப்பின் அளவு நிர்ணயிக்கப்படும்.

19:18,19 தான் பெற்றிருந்த ஒரு ராத்தலைக் கொண்டு இரண்டாம் ஊழியக்காரன் ஐந்து ராத்தல் ஈட்டியிருந்தான். அவன் பெற்ற பிரதிபலன் ஐந்து பட்டணங்களின் மீதான அதிகாரம்.

19:20,21 மூன்றாவது ஊழியக்காரனோ பொருள் ஈட்டாமையுக்குச் சில காரணங்களை மட்டுமே கூறினான். ஒரு சீலையிலே பத்திரமாக வைத்திருந்த ராத்தலை அவன் திரும்பக் கொடுத்தான். அதைக்கொண்டு அவன் ஒன்றும் சம்பாதிக்கவில்லை. ஏன்? அதற்கான பழியை அவன் அந்தப் பிரபுவின் மேலேயே சுமத்தினான். அவரைக் கடினமுள்ள மனிதன் என்றும், எவ்விதச் செலவுமின்றி ஆதாயத்தைத் தேடுகிறவர் என்றும் அவன் குறைகூறினான். ஆனால் அவனுடைய சொற்களே அவனைக் குற்றவாளியாகத் தீர்த்தது. அந்தப் பிரபு அப்படிப்பட்டவராயிருந்தால், அவன் பணத்தை வங்கியில் செலுத்தி, குறைந்தது வட்டியையாவது சம்பாதித்திருக்க வேண்டும்.

19:22 அந்தப் பிரபு கூறிய சொற்களை அவ்வாறே இயேசு கிறிஸ்து மேற்கோள் காட்டியதால், அங்கு சொல்லப்பட்டிருப்பவை மெய்யானவை என்று அவர் ஏற்றுக்கொள்கிறார் என்பது பொருளன்று. தன்னுடைய சோம்பேறித்தனத்தை முடிமறைக்க, எஜமானைக் குற்றப்படுத்திப் பேசின வேலைக்காரனின் பாவமுள்ள இருதயத்தையே அவை வெளிப்படுத்துகின்றன. தான் சொன்னவை உண்மையானவை என்று அவன் நம்பியிருந்தால், அவர் சொன்னபடியே அவன் செய்திருக்க வேண்டும்.

19:23 நமது உடைமைகள் அனைத்தையும் கர்த்தருடைய பணியில் முதலீடு செய்ய வேண்டும், இல்லையேல் அவ்வாறு பணியாற்றும் ஒரு வரிடம் அவற்றை ஒப்படைக்க வேண்டும் என்னும் ஆலோசனையை இந்த வசனம் தருகிறது.

19:24-26 மூன்றாவது ஊழியக்காரனிடத்திலிருந்து ஒரு ராத்தலையும் பிடுங்கி பத்து ராத்தல் ஈட்டியவனிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று பிரபு தீர்ப்பு வழங்கினார். நமக்கு அளிக்கப்படுகின்ற சந்தர்ப்பங்களை நாம் கர்த்தருக்காகச் சீரிய முறையில் பயன்படுத்தவில்லையெனில், அவை நம்மிடத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்படும். மாறாக, கொஞ்சத்தில் நாம் உண்மையுள்ளவர்களாக இருப்போமென்றால், இன்னும் அதிக பயனுள்ள வகையில் ஊழியம் செய்யத் தேவையானவற்றை தேவன் குறைவின்றி வழங்குவார். ஏற்கனவே பத்து ராத்தல் உள்ளவனிடம் இந்த ராத்தலும் கொடுக்கப்படுவது சரியற்ற செயல் என்று சிலருக்குத் தோன்றுகிறது. ஆயின் இதுவே ஆவிக்குரியவற்றின் மாறாத தத்துவமாக விளங்குகிறது. கர்த்தரிடத்தில் அன்புகூர்ந்து, அவருக்காகப் பேரார்வத்துடன் உழைக்கிறவர்களுக்கு பல்வேறு வகையான சந்தர்ப்பங்களை தேவன் தருகிறார். கிடைக்கும் சந்தர்ப்பங்களை நழுவிடுவோர் உள்ளவற்றையும் இழந்துபோவார்கள்.

மூன்றாவது வேலைக்காரனுக்குப் பரிசு வழங்கப்படவில்லையெய்யொழிய தண்டனை ஒன்றும் அளிக்கப்படவில்லை. அவனுடைய இரட்சிப்புக்கு பாதகம் ஏற்படவில்லை என்பது வெளிப்படை.

19:27 அந்தப் பிரபுவைத் தங்களது அரசராக ஏற்றுக்கொள்ள மனமற்ற குடிமக்கள் அனைவரையும் சத்துருக்கள் என்று அழைத்து, அவர் அவர்களுக்கு மரண தண்டனை வழங்குகிறார். மேசியாவை மறுத்துரைக்கும் நாடுகள் பெற இருக்கும் துயர் மிகுந்த முடிவை இது காட்டுகிறது.

10. எருசலேமில் மனித குமாரன்

[19:28 - 21:38]

அ. வெற்றி வீரராக இயேசு நகரத்திற்குள் நுழைதல் [19:28-40]

19:28-34 அவருடைய சிலுவை மரணத்திற்கு முந்தின ஞாயிறு. ஒலிவ மலையிலிருந்து எருசலேமை நோக்கிச் செல்லும் கிழக்குச் சரிவிற்கு மிக அருகில் இயேசு கிறிஸ்து வந்து விட்டார். பெத்பேகே பெத்தானியா என்னும் ஊர்களுக்குச் சமீபித்தபோது, அவர் எருசலேமில் நுழைவதற்காக, கழுதைக்குட்டி ஒன்றைக் கொண்டுவரும் படி தமது சீடர்களில் இரண்டுபேரை எதிரே இருந்த கிராமத்துக்கு அனுப்பினார். அந்த விலங்கை எங்கே அவர்கள் காண்பார்கள் என்றும், அதனுடைய உரிமையாளர்கள் என்ன சொல்லுவார்கள்

என்றும் அவர் சரியாக அவர்களிடம் கூறினார். தாங்கள் வந்ததன் நோக்கத்தைச் சீடர்கள் விவரித்துக் கூறியவுடனே, கழுதையின் உரிமையாளர்கள் இயேசு கிறிஸ்து பயன்படுத்துவதற்காக அதை அவிழ்த்துக்கொண்டுபோகச் சம்மதித்தனர். ஒருவேளை அவர்கள் கர்த்தர் ஆற்றிய ஊழியத்தின் பயனை ஏற்கனவே அனுபவித்திருக்கக்கூடும். ஆகவே அவருக்குத் தேவை ஏற்பட்ட போது அதை நிறைவேற்ற அவர்கள் ஆயத்தமாயிருந்தனர்.

19:35-38 தங்களுடைய வஸ்திரங்களால் கழுதையின் முதுகில் மென்மையான சேணத்தைச் சீடர்கள் அமைத்தனர். ஒலிவ மலையின் மேற்கு அடிவாரத்திலிருந்து இயேசு எருசலேமை நோக்கிச் செல்லத் தொடங்கினார். அவர் சென்ற பாதையில் திரளான சீடர்கள் தங்களுடைய வஸ்திரங்களை விரித்தனர். பின்னர் அவர்கள் யாவரும் ஒருமனப்பட்டவர்களாக, தாங்கள் கண்ட சகல அற்புதங்களையும் குறித்துச் சந்தோஷப்பட்டு ஆர்ப்பரித்தனர். மேலும் அவரை தேவனுடைய ராஜா என்று புகழ்ந்து பாடி, அவருடைய வருகையின் நோக்கத்தை விவரிக்கும் வகையில் பரலோகத்திலே சமாதானமும் உன்னதத்திலே மகிமையும் உண்டாவதாக என்று மீண்டும் மீண்டும் ஆரவாரித்துச் சத்தமிட்டனர். “பூமியிலே சமாதானம் உண்டாவதாக” என்று கூறாமல், பரலோகத்திலே சமாதானம் உண்டாவதாக என்று அவர்கள் கூறியதில் ஒரு சிறப்புண்டு. சமாதானப் பிரபு மறுத்துரைக்கப்பட்டு வெகு விரைவில் கொல்லப்படப் போவதினாலே, பூமியிலே சமாதானம் உண்டாவதாக என்று அவர்கள் கூறவில்லை. ஆனால் நடக்கவிருந்த கிறிஸ்துவின் கல்வாரி சிலுவை மரணத்தினாலும், அவர் பரலோகத்திற்குத் திரும்பிச் செல்லவிருப்பதனாலும் பரலோகத்திலே சமாதானம் உண்டாகும்.

19:39,40 வெளியரங்கமான வகையில் இயேசு கிறிஸ்து பாராட்டப்பட்டதைக் கண்ட பரிசேயர் எரிச்சல் அடைந்தனர். அவர் தமது சீடர்களை அதட்ட வேண்டும் என்று அவர்கள் ஆலோசனை வழங்கினர். சீடர்கள் பேசாமலிருந்தால் கல்லுகள் கூப்பிடும்! உயிரற்ற கற்களைக் காட்டிலும் கடின மனதுள்ளவராயிருந்த பரிசேயரை இவ்வாறு கர்த்தர் கடிந்துகொண்டார்.

ஆ. எருசலேமிற்காக மனித குமாரன் அழைதல் [19:41-44]

19:41,42 எருசலேம் நகரை நெருங்கிய இயேசு கிறிஸ்து, தனக்குக் கிடைத்த பொன்னான

வாய்ப்பினை இந்த நகரம் தவறவிட்டதை எண்ணி அதற்காகப் புலம்பினார். அந்நகர மக்கள் அவரை மேசியாவாக ஏற்றுக்கொண்டிருந்தால், அவர்களுக்கு அது சமாதானத்தை அருளியிருக்கும். ஆனால் இப்பொழுதோ காலம் கடந்துவிட்டது. தேவ குமாரனை என்ன செய்ய வேண்டுமென்று அவர்கள் ஏற்கனவே தீர்மானம் செய்துவிட்டனர். அவர்கள் அவரை ஏற்றுக்கொள்ளாத காரணத்தினால், அவர்களது கண்கள் பார்வை இழந்து போயின. அவர்கள் அவரைக் காணாமறுத்த தால், இனி அவரைக் காணக்கூடாத நிலை அவர்களுக்கு ஏற்படும்.

இரட்சகரது கண்ணீரின் வியத்தகு மேன்மையைக் காணச் சற்று நிதானிப்போம். “அவரது கண்ணீரின் இரகசியத்தை அறியும்வரை, கிறிஸ்துவின் பாதத்தண்டை நாம் அமருவோம். நகரங்கள், சிற்றூர்கள் ஆகியவற்றின் பாவங்களையும் வருத்தங்களையும் கண்டு அவற்றிற்காகவும் நாம் கண்ணீர் சிந்துவோம்” என்று திருவாளர் W.H. கிரி. பித் தாமஸ் இது குறித்துக் கூறியுள்ளார்.⁵⁴

19:43,44 ரோமப் படைத் தளபதி தீத்து எங்ஙனம் அந்நகரைச் சூழ்ந்துகொள்வான், நகர மக்கள் அனைவரையும் வளைத்துப் பிடித்துச் சிறியோரையும் பெரியோரையும் படுகொலை செய்வான், மதில்களையும் கட்டடங்களையும் தரை மட்டமாக்குவான் என்பன பற்றி இயேசு கிறிஸ்து அங்கே உணர்ச்சி மேலிட முன்மொழிந்தார். ஒரு கல்லின்மேல் ஒருகல் இராதபடி அழிக்கப்படும். ஏனெனில் அந்நகரம் சந்திக்கப்படும் காலத்தை அறியாமல் போயிற்று. இரட்சிப்பைத் தரும்படியாகக் கர்த்தர் அந்நகருக்கு வருகை புரிந்தார். ஆனால் அந்நகர மக்களோ அவரை ஏற்றுக் கொள்ள விரும்பவில்லை. அவர்களுடைய திட்டங்களில் அவருக்கு இடமில்லாமல் போயிற்று.

இ. தேவாலயம் இரண்டாம் முறை தூய்மைப் படுத்தப்படுதல் [19:45,46]

முதல் முறையாக, இயேசு கிறிஸ்து தமது வெளியரங்கமான ஊழியத்தைத் தொடங்கின போது தேவாலயத்தைத் தூய்மைப்படுத்தினார் (யோவான் 2:14-17). அவருடைய ஊழியம் கூடிய விரைவில் முடியவிருக்கிற இத்தருணத்தில், தேவாலயத்தின் சுற்றுப்புற பிரகாரத்திற்குள்ளாக அவர் நுழைந்தார். அங்கே ஜெபவீட்டைக் கள்ளர் குகையாக்கிக் கொண்டிருந்தவர்களை அவர் வெளியே தூரத்தினார். தெய்வீகச் செயல்பாடுகளில் வாணிபம் புகுத்தப்படும்

ஆபத்து எக்காலத்திலும் நிலவிவருகிறது. இந்தத் தீமையினால் கிறிஸ்தவம் இன்றைய நாட்களில் புளிப்படைந்து கிடக்கிறது. ஆலயங்களில் வணிகமும் சமுதாய நடவடிக்கைகளும் நுழைந்துவிட்டன; பண நோக்குகொண்ட அமைப்புகளும், ஆதாயத்திற்காக நற்செய்தி வழங்குதலும் கிறிஸ்துவின் திருப்பெயரில் அங்கே செயல்பட்டு வருகின்றன.

தமது செயலுக்கு ஆதாரமாக, கிறிஸ்து ஏசாயா 56:7, எரேமியா 7:11 ஆகிய வசனங்களை மேற்கோளிட்டுக் காட்டினார். சபையின் தவறுகள் சீர்திருத்தப்படும் வேளைகளில், அவை வேத வசனங்களின் அடிப்படையிலேயே செய்யப்பட வேண்டும்.

ஈ. அனுதினமும் தேவாலயத்தில் அறிவுரை வழங்குதல் [19:47,48]

இயேசு கிறிஸ்து நாஸ்தோறும் தேவாலயத்தின் சுற்றுப்புறத்தில் உபதேசம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தார். தேவாலயத்தின் உட்புறத்திலல்ல, சுற்றுப்புறத்தில் அதாவது மக்கள் அனுமதிக்கப்படுகிற இடத்தில் உபதேசம் செய்தார். அவரைக் கொலைசெய்ய ஏதாகிலும் காரணம் கிடைக்குமா என்று சமயத் தலைவர்கள் ஏங்கிக் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் பொது ஜனங்களெல்லாரும் நசரேயனின் அற்புதச் செயல்களில் வயப்பட்டுக் கிடந்தனர். அவருடைய வேளை இன்னும் வரவில்லை. ஆனால் கூடிய விரைவில் அந்த நேரம் வந்துவிடும். அப்பொழுது பிரதான ஆசாரியரும் வேதபாரகரும், ஜனத்தின் மூப்பரும் வேட்டையாடச் சூழ்ந்துகொள்வார்கள்.

அந்த நாள் திங்கட்கிழமை. அடுத்த நாள் செவ்வாய். அன்று அவரது கடைசிப் பிரசங்க நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. அதனுடைய விவரங்களை 20:1 முதல் 22:6 வரை காணலாம்.

உ. மனித குமாரனின் அதிகாரத்திற்கு எதிராகக் கேள்வி எழுப்பப்படுதல் [20:1-8]

20:1,2 என்ன விந்தை! ஒப்பில்லா ஆசிரியர் தேவாலயத்தின் நிழற்பகுதிகளில் நின்றவராய் அயராது நற்செய்தியை நவின்று கொண்டிருந்தார். இஸ்ரவேலின் மூப்பர்கள், அவர் பிரசங்கம் செய்வதற்கான அதிகாரத்தை எங்கிருந்து பெற்றார் என இறுமாப்புடன் கேள்விக்கணையைத் தொடுத்தனர். அவர்களைப் பொருத்தமட்டில் அவர் நாசரேத்தைச் சேர்ந்த பண்பாடற்ற தச்சன். அவர் கல்விகற்க பள்ளிக்குச் செல்லவில்லை, பல்கலைப்பட்டங்களைப் பெறவில்லை,

மதத் தலைவர்களின் சங்கத்தில் சான்றிதழையும் பெறவில்லை. அவர் என்ன ஆதாரங்களை உடையவராயிருக்கிறார்? கற்பிப்பதற்கும், பிரசங்கிப்பதற்கும், ஆலயத்தைத் தூய்மைப்படுத்துவதற்கும் யார் அவருக்கு அதிகாரம் அளித்தனர்? அதை அவர்கள் அறிய விரும்பினார்கள்!

20:3-8 அதற்குப் பதிலளிக்கும் வகையில் கேள்வி ஒன்றைக் கர்த்தர் எழுப்பினார். அதற்குச் சரியான விடையைக் கூறியிருப்பார்கள் எனில் அவர்கள் எழுப்பிய கேள்விக்கான விடையைப் பெற்றிருப்பார்கள். **யோவான் கொடுத்த ஞானஸ்நானம் தேவனால் உண்டாயிற்றா?** அல்லது மனித அதிகாரத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்டதா? அவர்கள் கண்ணியில் சிக்கிக்கொண்டனர். தெய்வீக அருளினால் யோவான் பிரசங்கித்தான் என்று அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களாயின், ஏன் அவர்கள் அவன் கொடுத்த செய்திக்குக் கீழ்ப்படிந்து, மனம் வருந்தி அறிவிக்கப்பட்ட மேசியாவை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை? யோவான், பிரசங்கத்தைத் தனது தொழிலாகக் கொண்ட மனிதர்களில் ஒருவன் என்று கூறுவார்களாயின், பொது மக்களின் கோபத்தைத் தூண்டிவிடுவதற்கு அது காரணமாகிவிடும். ஏனெனில் மக்கள் யாவரும் **யோவனைத் தீர்க்கதரிசி** என்றே இன்னமும் எண்ணிக்கொண்டிருந்தனர். ஆகவே, “எங்கிருந்து யோவான் அதிகாரத்தைப் பெற்றான் என்பது **எங்களுக்குத் தெரியாது**” என்று அவர்கள் பதிலுரைத்தார்கள். “**அப்படியா, நானும் இன்ன அதிகாரத்தினால் இப்படிப் போதிக்கிறேனென்று உங்களுக்குச் சொல்லேன்**” என்று இயேசு கிறிஸ்து கூறினார். அந்த அளவிற்குக் கூட அவர்களால் யோவானைப் பற்றி பேசமுடியவில்லையெனில், யோவானிலும் பெரியவரின் அதிகாரத்திற்கு எதிராக அவர்கள் கேள்வி எழுப்புவதன் காரணம் என்ன? தேவனுடைய வார்த்தையைப் போதிப்பதற்குப் பரிசுத்த ஆவியின் நிறைவு தேவை என்பதை இந்த வேத பகுதி வெளிப்படுத்துகிறது. அப்படிப்பட்ட அனுபவம் உடையவர்கள், தங்களுடைய அதிகாரத்தைப் பட்டங்களாலும் பதவிகளாலும் மனிதர்கள் தரும் கனத்தினாலும் பெற்றிருப்போரை வெற்றிகொள்வார்கள்.

“எங்கிருந்து நீங்கள் பட்டம் பெற்றீர்கள்? உங்களை இந்தப் பதவியில் நியமனம் செய்தது யார்?” இந்தப் பழைய கேள்விகள் யாவும் பொறாமையால் எழுந்தவை. இப்படிப்பட்ட கேள்விகள் இன்னும் கேட்கப்படுகின்றன. புகழ்பெற்ற வேதா

கமக் கல்லூரிகளிலும், பல்கலைக் கழகங்களிலும் படித்துப் பட்டம் பெறாமல், ஒருவர் வெற்றியுள்ள நற்செய்திப் பிரசங்கியாராகத் திகழ்வார் எனில், அவருடைய தகுதியையும் நியமனத்தையும் குறித்து இவ்வகையாக கேள்விகள் எழுக்கின்றன.

ஊ. பொல்லாங்கான தோட்டக்காரர்களைக் குறித்த கதை [20:9-13]

20:9-12 **திராட்சைத் தோட்டம்** பற்றிய இந்த உவமை, தேவனுடைய இருதயம் இஸ்ரவேல் நாட்டிற்காகக் கொண்டிருக்கிற வாஞ்சையை மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறுகிறது. இங்கு **ஒரு மனிதன்** என்று சொல்லப்பட்டிருப்பவர் தேவனே ஆவார். அவர் தமது **திராட்சைத்தோட்டத்தை** (இஸ்ரவேல் நாடு) தோட்டக்காரருக்குக் (அந்த நாட்டின் மூப்பர்கள்-ஏசாயா 5:1-7 ஆகிய வசனங்களைக் காண்க) **குத்தகைக்குவிட்டார்**. அந்தத் தோட்டக்காரர்களிடத்திலிருந்து தமக்கென்று **கனிகளைப்** பெற்றுவரும்படி தேவன் **தமது ஊழியக்காரர்களை** அவர்களிடத்திற்கு அனுப்பினார். ஏசாயா, யோவான் ஸ்நானகன் போன்ற தேவனுடைய தீர்க்கதரிசிகளே அந்த ஊழியக்காரர்கள். இஸ்ரவேல் மனந்திரும்பி விசுவாசிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் அறைகூவி அழைத்தனர். ஆயின் இஸ்ரவேலின் மூப்பர்கள் பெரும்பாலும் தீர்க்கதரிசிகளைத் துன்புறுத்துவதையே தங்களது தொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர்.

20:13 இறுதியில், தமது பிரியமான குமாரனை தேவன் அவர்களிடத்திற்கு அனுப்பினார். அவரைக் கண்டு அவர்கள் **அஞ்சுவார்கள்** என்று அவர் எண்ணினார். (கிறிஸ்து ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டார் என்பதை தேவன் முன்னதாக அறிந்திருந்தார் என்பதில் எந்தச் சந்தேகமுமில்லை.) மற்ற எல்லாரிலுமிருந்து கிறிஸ்து தம்மை தனிமைப்படுத்திக் காண்பிக்கிறதைக் கவனியுங்கள். அவர்கள் யாவரும் ஊழியக்காரர்கள்; ஆனால் இவரோ குமாரன்.

20:14 முந்தின வரலாற்றின் நடத்தைக்கு ஏற்ப, **தோட்டக்காரர்கள் சுதந்தரவாளியைக்** கொலை செய்ய முடிவுகட்டினர். தாங்களே மக்களின் மூப்பர்களாகவும் போதகர்களாகவும் தனி உரிமை பெற்றிருக்க வேண்டுமென்று விரும்பினார்கள். “**சுதந்தரம் நம்முடையதாகும்படிக்கு**” என்பதே அவர்களுடைய விருப்பமாயிருந்தது. சமயத் தலைமைத்துவத்தை இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்தில் ஒப்படைக்க அவர்கள் விரும்பவில்லை. அவரைக் கொன்றுவிட்டால், இஸ்ரவேலின் மீது

அவர்கள் கொண்டிருக்கிற அதிகாரத்திற்கு ஆபத்து வராது என்று நினைத்தனர்.

20:15-17 ஆகவே, அவனைத் திராட்சைத் தோட்டத்திற்குப் புறம்பே தள்ளி, கொன்று போட்டார்கள். அப்போது, இயேசு கிறிஸ்து கதை கூறுவதை நிறுத்திவிட்டு, திராட்சைத் தோட்டத்தின் எஜமான் அந்தப் பொல்லாங்கான தோட்டக்காரரை என்ன செய்வான் என்று வினவினார். அந்த எஜமான் தோட்டக்காரரைக் கொலை செய்வான் என்று பதிலுரைத்து, பிரதான ஆசாரியரும் மூப்பரும் தங்களுக்கெதிராகவே தீர்ப்பு வழங்கினார் (மத்தேயு 21:41). இங்கே இயேசு கிறிஸ்துவே பதிலையும் கூறினார், “அவன் வந்து அந்தத் தோட்டக்காரரைச் சங்கரித்து, திராட்சைத் தோட்டத்தை வேறு தோட்டக்காரரிடத்தில் கொடுப்பான் அல்லவா.” கிறிஸ்துவை வேண்டாமென்று மறுத்துரைக்கும் யூதர்கள் அழிக்கப்படுவார்கள். அவர்களது சிலாக்கியத்திற்குரிய இடத்தை தேவன் வேறு மனிதர்களுக்கு அளிப்பார். இங்கே வேறு மனிதர்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பவர்கள் புற இனத்தாரையும், கடைசி நாட்களில் மனந்திரும்பும் இஸ்ரவேலரையும் குறிக்கும். அதனைக் கேட்ட யூதர்கள் அதிர்ச்சியும் வெறுப்பும் அடைந்தனர். “அப்படியாகாதிருப்பதாக” என்று அவர்கள் கூறினார்கள். முன்னுரைக்கப்பட்டவை நிச்சயமாய் நிகழும் என்பதை சங்கீதம் 118:22 -ஆம் வசனத்தைக் கர்த்தர் எடுத்துரைத்து உறுதிப்படுத்தினார். **வீடுகட்டும் யூதர்கள் கிறிஸ்துவாகிய கல்லைத் தள்ளி விட்டனர்.** அவர்களுடைய திட்டத்தில் அவருக்கு இடமில்லாதிருந்து. ஆனால் எல்லாருக்கும் முதன்மையான இடத்தை அவருக்கே அளிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்த தேவன், தவிர்க்கக் கூடாததும், பெரிதான மகிமைக்கும் உரிய **மூலைக்குத் தலைக்கல்** என்னும் இடத்தை அவருக்குக் கொடுத்தார்.

20:18 இந்த வசனத்தில் இயேசு கிறிஸ்துவின் இரண்டு வருகைகளும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. தரையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் **கல்லாக** அவருடைய முதலாம் வருகை இங்கே சொல்லப்பட்டுள்ளது. அவருடைய எளிமையானதும் தாழ்மையானதுமான நிலையைக் கண்ட மனிதர்கள் இடறிவிழுந்தனர். அவரை நிராகரித்ததின் மூலம் அவர்கள் **நொறுங்கிப்** போனார்கள். இந்த வசனத்தின் பிற்பகுதியில், பரலோகில் இருந்து அந்தக் கல் விழுந்து அவிசவாசிகளை **நசுக்கிப் போடும்** எனக் காண்கிறோம்.⁵⁵

எ. இராயனுக்குரியது இராயனுக்கும் தேவனுக்குரியது தேவனுக்கும் கொடுக்கப் படுதல் [20:19-26]

20:19-26 தங்களுக்கு எதிராகவே இயேசு கிறிஸ்து பேசுகிறார் என்பதை **பிரதான ஆசாரியரும் வேதபாரகரும்** உணர்ந்தனர். ஆகவே அவரைப் **பிடிக்க** அவர்கள் வெறிகொண்டனர். அவரை ஏதாவது பேசச்செய்து அதில் குற்றம் கண்டுபிடித்து, கைது செய்து ரோம **தேசாதிபதியால்** விசாரிக்கப்படுவதற்கு ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் சில வேவுகாரரை அவர்கள் அவரிடத்திற்கு அனுப்பினார்கள். அந்த வேவுகாரர்கள் அவரிடத்தில் வந்து, அவர் தேவனுக்கு உண்மையுள்ளவர் என்றும், அதற்காக என்ன விலை கொடுக்கவும் அச்சமின்றிப் பேசவும் கூடியவர் என்றும் அவரைப் புகழ்ந்தனர். இந்தப் புகழ்ச்சியின் காரணமாக அவர் இராயனுக்கு எதிராக ஏதாவது பேசுவார் என்று அவர்கள் எதிர்பார்த்தனர்.

20:21,22 ஒரு யூதன் **இராயனுக்கு வரி கொடுப்பது நியாயமோ அல்லவோ** என்று சொல்லும்படியாக **அவர்கள்** அவரிடத்தில் கேட்டார்கள். அது நியாயம் அல்லவென்று அவர் கூறுவாரானால் மன்னருக்கு எதிராகக் குற்றம் புரிந்தார் என்று கூறி ரோமரிடம் விசாரிக்கும்படி ஒப்படைக்கலாம். வரிகொடுக்க வேண்டும் என்று கூறுவாரானால் ஏரோதியருக்கு (யூத மக்களின் பெரும்பான்மையினருக்கு) அவர் ஆதரவு அளிக்கவில்லை என்பது போல ஆகிவிடும்.

20:23,24 தமக்கு எதிராக அவர்கள் செய்த சதித்திட்டத்தை இயேசு கிறிஸ்து அறிந்து கொண்டார். அவர் **ஒரு பணத்தைக்** கொண்டுவரும்படி கூறினார்; அவரிடத்தில் பணம் இருந்திருக்காது என்றே தோன்றுகிறது. புறவின அதிகாரத்திற்குக் கீழாக அடிமைத்தளத்தில் யூதர்கள் இருந்தனர் என்பதை அங்கு புழக்கத்தில் இருந்த காசுகள் வெளிப்படுத்தின. “**இதில் இருக்கிற சொருபமும் மேலெழுத்தும் யாருடையது?**” என்று இயேசு கிறிஸ்து கேட்டார். இராயனுடையது என்று அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டனர்.

20:25,26 “**அப்படியானால், இராயனுடையதை இராயனுக்கும், தேவனுடையதை தேவனுக்கும் செலுத்துங்கள்**” என்று கட்டளையிட்டு இயேசு அவர்களுடைய வாயை அடைத்தார். இராயனுக்குச் செலுத்த வேண்டியவற்றைக் குறித்து அதிக கரிசனை உள்ளவர்கள் போலத் தங்களைக் காட்டிக்கொண்ட அவர்கள், தேவனுக்குச்

செலுத்த வேண்டியவற்றைக் குறித்து எவ்விதக் கவலையும் அற்றவர்களாக இருந்தனர். “இந்தப் பணம் இராயனுக்குரியது, நீங்களோ தேவனுக்குரியவர்கள். இந்த உலகம் பணத்தைக் கொண்டிருக்கட்டும், ஆனால் தேவன் தமது படைப்புகளை தமக்குரியவராகப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.” வாழ்க்கையில் மிகவும் இன்றியமையாத கொள்கைகளைப் புறக்கணித்துவிட்டு சிறிய செயல்களைக் குறித்து சொற்புரட்டு செய்வது எளிது. மேலும் நமது உடன்வாழ் மனிதர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்து விட்டு தேவனுக்குரிய பெரிய கடமைகளைச் செய்யாதிருப்பது தவறாகும்.

ஏ. சதுசேயரும், உயிர்தெழுதலைக் குறித்து அவர்கள் எழுப்பிய விடுகதையும் [20:27-44]

20:27 அரசியலோடு தொடர்புடைய கேள்வியை எழுப்பி, அவரைக் கண்ணியில் சிக்கவைக்க முயன்று தோல்வியுற்ற பின்னர் சதுசேயரில் சிலர் அவரிடத்தில் வந்து ஆன்மீகக் கேள்வி ஒன்றை எழுப்பினர். இறந்து போனவர்களுடைய சரீரங்கள் ஒருபோதும் உயிர்த்தெழுதா என்னும் நம்பிக்கையுடைய அம்மக்கள், உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்த போதகம் ஏளனத்திற்குரியது என்று தோன்றச் செய்ய, நிகழ்வதற்குச் சாத்தியமற்ற ஒரு கதையைக் கூறி ஒரு கேள்வியை எழுப்பினர்.

20:28-33 திருமணம் புரிந்த ஒருவன், பிள்ளையின்றி இறந்து போவானென்றால், அவனுடைய மனைவியாகிய கைம்பெண்ணை அவனுடைய சகோதரன் திருமணம் செய்து அக்குடும்பத்தின் பெயரையும், சொத்துகளையும் பாதுகாக்க வேண்டும் என்னும் மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தை அவர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு நினைவூட்டினர் (உபா. 25:5). அவர்களது கதையின்படி ஒரு பெண் ஏழு சகோதரர்களை ஒருவர் பின் ஒருவராகத் திருமணம் செய்து கொண்டார். ஏழாவது கணவன் இறந்தபோதும் அவளுக்குப் பிள்ளையில்லை. பின்னர் அவளும் இறந்து போனார். “உயிர்த்தெழுதலில் அவர்களில் எவனுக்கு அவள் மனைவியாய் இருப்பாள்?” என்பதை அவர்கள் அறிய விரும்பினார்கள். பதில் கூறவியலாத கேள்வியைக் கேட்டுவிட்டதாக அவர்கள் எண்ணி, தங்களுடைய புத்திசாலித்தனத்தை அவர்களே மெச்சிக் கொண்டனர்.

20:34 திருமண உறவுகள் யாவும் இவ்வுலகத்திற்குரியவை என்றும், விண்ணுலகிற்கு அந்த உறவுகள் தொடரா என்றும் இயேசு பதிலளித்தார். விண்ணுலகில் கணவனும் மனைவியும் ஒரு

வரையொருவர் அடையாளம் காணமாட்டார்கள் என்று அவர் கூறவில்லை. அங்குள்ள உறவு வேறு அடிப்படையில் ஆனது என்று அவர் கூறினார்.

20:35 “மறுமையை அடையப் பாத்திராக எண்ணப்படுகிறவர்களோ” என்னும் சொற்றொடர், தங்களுடைய சொந்தத் தகுதியின் அடிப்படையில் மனிதர்கள் பரலோகம் செல்லும் தகுதியைப் பெறுவார்கள் என்னும் பொருளைத் தருவதில்லை. பரலோகம் செல்வதற்குப் பாவிக்க இயேசு கிறிஸ்து ஒருவரையே தங்கள் தகுதியாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். “தங்களை நியாயந்தீர்த்து, கிறிஸ்து ஒருவரே எல்லாத் தகுதிகும் உரியவராக இருக்கிறார் என்று மெய்ப்பித்துக் காட்டுகிறவர்களே அத்தகைய தகுதிபடைத்தவராக எண்ணப்படுகிறவர்கள் ஆவர். “மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருத்தல்” என்னும் சொற்றொடர் விசுவாசிகளின் உயிர்த்தெழுதலையே குறிக்கிறது. மரித்தவர்களை விட்டு உயிருள்ளவராக எழுந்து வெளியே வருதல் என்பதே இதன் எழுத்தின்படியான பொருளாகும். இரட்சிக்கப்பட்டவர்களும், இரட்சிக்கப்படாதவர்களுமாகிய இறந்துபோன மக்கள் ஒரே நேரத்தில் மொத்தமாக உயிரோடு எழுந்திருப்பார்கள் என்றும் கருத்தை வேதத்தில் நாம் காணமுடியாது.”

20:36 இந்த வசனத்தில் விண்ணுலக நிலைமையின் மேன்மை மேலும் விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி மரணம் கிடையாது. இந்த நிலையில் மனிதர்கள் தேவதூதருக்கு ஒப்பானவர்களாக விளங்குவார்கள். மேலும் அவர்கள் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகவும் காட்சியளிப்பார்கள். ஏற்கனவே விசுவாசிகள் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக இருப்பினும் வெளியரங்கமாக இப்பொழுது அவர்கள் அவ்வாறு காட்சியளிப்பது இல்லை. விண்ணுலகில் அவர்கள் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகக் கண்கூடாகக் காட்சியளிப்பார்கள். முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் அவர்கள் பங்குபெறுவதால் இது விளங்கும். “அவர் வெளிப்படும்போது அவர் இருக்கிற வண்ணமாகவே நாம் அவரைத் தரிசிப்பதினால் அவருக்கு ஒப்பாய் இருப்போம் என்று அறிந்திருக்கிறோம்” (1 யோவான் 3:2). “நம்முடைய ஜீவனாகிய கிறிஸ்து வெளிப்படும்போது, நீங்களும் அவரோடே கூட மகிமையிலே வெளிப்படுவீர்கள்” (கொலோ. 3:4).

20:37,38 உயிர்த்தெழுதலை மெய்ப்பிக்கும் பொருட்டு இயேசு கிறிஸ்து யாத்திராகமம் 3:6 - ஆம் வசனத்தைச் சுட்டிக் காட்டினார். அங்கே கர்த்தர் தம்மையே ஆபிரகாமின் தேவன் . . .

ஈசாக்கின் தேவன் . . . யாக்கோபின் தேவன் என்று அழைப்பதாக மோசே மேற்கோள் காட்டினான். இக்கருத்தைக் குறித்துச் சிந்திக்க சதுசேயர்கள் சற்று நிதானிப்பார்கள் எனில், (1) தேவன் மரித்தோரின் தேவனாயிராமல் ஜீவனுள்ளோரின் தேவனாயிருக்கிறார் என்றும் (2) ஆபிரகாம், ஈசாக்கு மற்றும் யாக்கோபு யாவரும் இறந்துவிட்டனர் என்றும் உணர்வார்கள். அவர்களை தேவன் மரித்தோரில் இருந்து உயிரோடு எழுப்பியே ஆக வேண்டும் என்பதே இது. இவருந்து தீர்மானிக்க வேண்டிய முடிவாக இருக்கிறது. “நான் ஆபிரகாமின் தேவனாயிருந்தேன்” என்று கர்த்தர் கூறவில்லை. “நான் ஆபிரகாமின் தேவனாயிருக்கிறேன்” என்றே அவர் கூறினார். ஜீவனுள்ளோரின் தேவன் என்பது தேவனுடைய பண்பாகும். அதன் அடிப்படையில் உயிர்த்தெழுதல் நடைபெற்றே ஆக வேண்டும்.

20:39-44 வேதபாரகரில் சிலர் அவருடைய வாதத்திறமையைக் கண்டு போற்றினர். ஆனால் இயேசு கிறிஸ்துவோ தமது வாதத்தை அத்துடன் முடிக்கவில்லை. வேத எழுத்துக்களை மேற்கோள் காட்டி அவர் தொடர்ந்து பேசினார். சங்கீதம் 110:1 -ஆம் வசனத்தில் மேசியாவை ஆண்டவர் என்று தாவீது அழைத்தான். மேசியா தாவீதின் குமாரன் என்றே பொதுவாக யூதர்கள் கருதிவந்தனர். தாவீதின் குமாரனாகவும் தாவீதின் ஆண்டவராகவும் ஒரே நேரத்தில் அவர் இருப்பது எப்படி? கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே அக்கேள்விக்கு விடையாக விளங்குகிறார். தாவீதின் வம்சத்தில் அவர் மனித குமாரனாக வந்தார். ஆயினும் அவரே தாவீதின் படைப்பாளரும் ஆவார். ஆயின் இந்த உண்மைகளை அறியக்கூடாதபடி அவர்களுடைய கண்கள் இருளைந்திருந்தன.

ஐ. வேதபாரகருக்கு எதிரான எச்சரிப்பு

[20:45-47]

பின்பு வெளிப்படையாக வேதபாரகருக்கு எதிரான எச்சரிப்பை மக்கள் மத்தியில் இயேசு கிறிஸ்து கூறினார். தாங்கள் பயபக்தி உள்ளவர்கள் என்பதை வெளிக்காட்ட நீண்ட அங்கிகளை அவர்கள் அணிந்துகொண்டார்கள். சந்தைவெளிகளில் அவர்கள் நடந்து செல்லும்போது சிறப்புப்பட்டங்களால் அழைக்கப்பட பெரிதும் விரும்பினார்கள். ஜெப ஆலயங்களிலும் விருந்துகளிலும் முதன்மையான இடங்களைப் பிடிக்க பல சூழ்ச்சிகளைக் கையாண்டனர். ஆனால், தங்களுடைய வாழ்க்கையை வளமாக்கும் நோக்கத்

துடன் அச்சமயத் தலைவர்கள், எளிய விதவைகள் சேர்த்து வைத்திருக்கும் உடைமைகளை அவர்கள் கொள்ளையடித்தனர். நீண்ட ஜெபங்களால் தங்களது பொல்லாப்பை மறைத்துக் கொண்டனர். இப்படிப்பட்ட கபடு நிறைந்த செயல்களுக்கு மிகுதியான தண்டனையுண்டு.

ஓ. விதவையின் இரண்டு காசுகள் [21:1-4]

ஐசுவரியவான்கள் காணிக்கைப் பெட்டியிலே தங்கள் காணிக்கைகளைப் போடுகிறதை நோக்கிப்பார்த்துக்கொண்டிருந்த இயேசு, ஐசுவரியவான்களுக்கும் ஒரு ஏழை விதவைக்கும் உள்ள வேறுபாட்டைக் கண்டு திகைப்படைந்தார். அவர்கள் கொஞ்சமாய்க் கொடுத்தார்கள், இவளோ எல்லாவற்றையும் கொடுத்தாள். தேவனுடைய கணக்கின்படி, அவர்கள் எல்லாருடைய மொத்த காணிக்கையிலும் இவளுடைய காணிக்கையே அதிகம். அவர்கள் தங்களுடைய பரிபூரணத்திலிருந்து கொடுத்தார்கள். இவளோ தன்னுடைய வறுமையிலிருந்து கொடுத்தாள். அவர்களுடைய காணிக்கை அவர்களுக்கு எவ்விதப் பாதிப்பையும் உண்டாக்கவில்லை. இவள் தன் ஜீவனத்துக்கு உண்டாயிருந்ததெல்லாம் கொடுத்துவிட்டாள். “தேவையற்ற பொற்காசுகள் செல்வத்திரட்சியினின்று போடப்படும்போது, அவற்றை தேவன் பாதாளத்தில் எறிந்து விடுகிறார்; ஆனால் இரத்தம் தோய்ந்த செப்புக் காசுகளை அவர் எடுத்து முத்தம் செய்து நித்திய பொன்வட்டிலே சேர்க்கிறார்.”⁵⁷

ஓ. எதிர்கால நிகழ்வுகளின் சுருக்கம் [21:5-11]

ஐந்தாம் வசனம் முதல் 33 -ஆம் வசனம் வரையிலுள்ள பகுதி மிகமுக்கியமான தீர்க்கதரிசன உரையாக விளங்குகிறது. மத்தேயு நற்செய்தி நூலில் 24 மற்றும் 25 -ஆவது அதிகாரங்களில் காணப்படும் ஒலிவமலை உரைக்கு இவ்வுரை ஒப்பானதாகக் காணப்படும் இரண்டும், முழுவதும் வேறுபாடின்றி ஒன்றுபோல இல்லை. நற்செய்தி நூல்களில் காணப்படும் வேறுபாடுகள் ஆழ்ந்த பொருளுடையவையாக இருக்கின்றன என்பதை நாம் நினைவுகூர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

எருசலேம் நகரம் கி. பி. 70 -இல் அழிக்கப்பட விருந்ததைப் பற்றியும் தம்முடைய இரண்டாம் வருகைக்குமுன் எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை காணப்படும் என்பதைப் பற்றியும் நமது கர்த்தர் மாறிமாறி இங்கு உரை நிகழ்த்துகிறார். இரண்டு குறிப்புகளை ஒரே நேரத்தில் சுட்டிக்காட்டும் வார்த்தைகளைக்கொண்ட பகுதியாக இது விளங்குகிறது:

1. இந்தத் தீர்க்கதரிசனங்கள் உரைக்கப்பட்டு சிறிது காலத்திற்குள் நிறைவேறிய நிகழ்ச்சிகள், அதாவது ரோமத் தளபதி தீத்து எருசலேமை முற்றுகையிட்ட நாட்களில் நடந்தேறியவை; இதுவே ஒருபகுதி நிறைவேறுதல் ஆகும்.

2. உபத்திரவ காலத்தின் முடிவில் நிறைவேறும் நிகழ்ச்சிகள் முழுமையான நிறைவேறுதல் ஆகும்.

அவர் ஆற்றிய உரையின் கருத்துச் சுருக்கத்தைக் கீழ்க்காணும் வண்ணம் கூறலாம்:

1. எருசலேம் அழிக்கப்பட இருந்ததை இயேசு முன்னுரைத்தல் (வசனம் 5,6).
2. இது நிகழ்ப்போகிற காலத்தைக் குறித்துச் சீடர்கள் வினவுதல் (வசனம் 7).
3. தமது இரண்டாம் வருகைக்கு முன்னர் நிகழ்விருக்கும் நிகழ்ச்சிகளைக் குறித்த பொதுவான சித்திரம் (வசனம் 8-11).
4. எருசலேமின் வீழ்ச்சியும் தொடர்ந்து நிகழும் நிகழ்ச்சிகளின் வரைபடமும் (வசனம் 12-24).
5. இறுதியாக, அவருடைய இரண்டாம் வருகைக்கு முன்னர் நடைபெறவிருக்கும் அடையாளங்களும், அவரைப் பின்பற்றுவோர் அவரது வருகையை எதிர்நோக்கி வாழ்கிற வாழ்க்கையும் (வசனம் 25-26).

21:5,6 ஏரோது எழுப்பிய ஆலயத்தின் கம்பீரத்தைக் கண்டு சிலர் புகழுரை வழங்கியபோது, விரைவில் அழிந்துபோகிற உலகப் பொருட்களை எண்ணி மலைத்துப் போகாதிருக்கும்படி இயேசு கிறிஸ்து எச்சரித்தார். அந்த ஆலயம் தரைமட்டம் ஆக்கப்படும் நாட்கள் வரும்.

21:7 இந்நிகழ்ச்சி எப்பொழுது நடைபெறும், அது நிகழ்வதற்கான அடையாளம் என்ன என்பதை அறிய சீடர்கள் உடனடியாகப் பேராவல் கொண்டனர். அவர்கள் எழுப்பிய கேள்வி எருசலேம் அழிக்கப்பட இருப்பதைப்பற்றியதாகவே இருந்தது.

21:8-11 கடைசி நாட்களில் இறை அரசு நிறுவப்படுவதற்கு முன்னர் தேவாலயம் அழிக்கப்பட இருப்பதைக் குறித்தே முதலில் அவர் பேசினதாகத் தோன்றுகிறது. கள்ள மேசியாக்கள் தோன்றுவார்கள், தவறான வதந்திகள் பரவும், யுத்தங்களும் கலகங்களும் உண்டாகும். நாடுகளுக்கிடையே போர்கள் மட்டுமின்றி இயற்கைச் சீற்றங்களும் விளையும். அவையாவன: பூமி

யதிர்ச்சிகள், பஞ்சங்கள், கொள்ளைநோய்கள், வன்முறைகள் மற்றும் வானத்திலிருந்து உண்டாகும் பயங்கரத் தோற்றங்கள்.

ஓன. இறுதி நாட்களுக்கு முந்தைய காலம் [21:12-19]

21:12-15 இந்தக் காலத்தின் முடிவிற்கு முந்தைய நாட்களில் நிகழ்விருப்பதைப் பற்றி இயேசு கிறிஸ்து மேலே காணும் வேதபகுதியில் பேசினார். “இவைகளெல்லாம் நடப்பதற்கு முன்னே” என்ற சொற்றொடருடன் 12 -ஆவது வசனம் தொடங்குகிறது. ஆகவே 12 முதல் 24 வரையிலுள்ள வசனங்களில், இயேசு கிறிஸ்து உரை நிகழ்த்திய நேரத்திற்கும் உபத்திரவ காலத்திற்கும் இடைப்பட்ட கால நிகழ்ச்சிகளே விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று நாம் நம்புகிறோம். அவருடைய சீடர்கள் கைது செய்யப்படுவார்கள், துன்புறுத்தப்படுவார்கள், சமய மற்றும் சமுதாய அதிகாரிகளால் விசாரணை செய்யப்படுவார்கள் மற்றும் சிறையில் அடைக்கப்படுவார்கள். இவையாவும் தோல்விகளாகவும், சோக முடிவுகளாகவும் அவர்களுக்குத் தோன்றலாம். ஆனால், உண்மையில் இவையாவற்றையும் தமது திருப்பெயரின் புகழ்ச்சிக்குச் சாட்சியாக கர்த்தர் மாற்றுவார். முன்னதாகவே அவர்கள் எவ்வாறு வழக்காட வேண்டும் என்று ஆயத்தம் செய்துகொள்ள வேண்டிய தேவையில்லை. இக்கட்டான சூழ்நிலையில் என்ன பேச வேண்டும் என்பதற்கான சிறப்பான ஞானத்தை தேவன் அவர்களுக்குக் கொடுப்பார். இவர்களது சொற்கேட்டு எதிரிகள் முற்றிலுமாக வாயடைத்து நிற்பார்கள்.

21:16-18 குடும்பங்களுக்குள்ளாகவும் நம்பிக்கைத் துரோகம் உண்டாகும். இரட்சிக்கப்படாத உறவினர்களால் கிறிஸ்தவர்கள் காட்டிக் கொடுக்கப்படுவார்கள். கிறிஸ்துவுக்காக உறுதியோடு இருப்பதால் சிலர் கொலையும் செய்யப்படுவார்கள். “உங்களில் சிலரைக் கொலை செய்வார்கள்” என்று 16 -ஆவது வசனத்திலும், “உங்கள் தலைமயிரில் ஒன்றாகிலும் அழியாது” என்று 18 -ஆவது வசனத்திலும் சொல்லப்பட்டிருப்பவை ஒன்றுக்கொன்று முரணாகத் தோன்றுகின்றன. சிலர் கிறிஸ்துவுக்காகத் தங்களுடைய உயிரைத் தியாகம் செய்தாலும், அவர்களுடைய ஆவிக்குரிய பாதுகாப்பு நிறைவானதாக விளங்கும் என்பதே இதன் பொருளாகும். அவர்கள் மரணமடைவர், ஆனால் அழிந்துபோகமாட்டார்கள்.

21:19 அவர்கள் தங்களுடைய விசுவாசத்தை மெய்ப்பிக்கக் கூடிய வகையில், கிறிஸ்துவை மறுத்துரைக்காமல் பொறுமையோடு துன்பங்களைச் சகிப்பார்கள் என்பதே இந்த வசனம் தெரிவிக்கும் செய்தியாகும். உண்மையாக இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள், என்ன இழப்பாயினும் உண்மையோடும் விசுவாசத்தோடும் நிலைநிற்பார்கள். “உங்களுடைய பொறுமையினால் உங்களுடைய ஜீவனை ஆதாயப்படுத்திக் கொள்வீர்கள்” என்று இவ்வசனம் புதிய மொழி பெயர்ப்பில் காணப்படுகிறது (RSV).

க. எருசலேமின் அழிவு (21:20-24)

கி.பி. 70 -இல் எருசலேம் அழிக்கப்படவிருந்ததைக் குறித்து இப்பொழுது கர்த்தர் விவரிக்கிறார் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. அந்நகரம் ரோம சேனைகளால் சூழப்பட்டிருக்கும் என்று கூறி, அதுவே அந்நிகழ்ச்சி நிறைவேறுவதற்கு அடையாளமாயிருக்கும் என்று அவர் கூறினார்.

“எருசலேம் நகரம் அழிக்கப்படவிருக்கிறது என்றும், பளிங்குக் கற்களால் கட்டப்பட்டிருந்த தேவாலயம் தரைமட்டமாக்கப்படும் என்றும் தொடக்ககால கிறிஸ்தவர்கள் அறிந்துகொள்ளும்படி ஓர் அடையாளம் கி. பி. 70 -இல் கொடுக்கப்பட்டது.” எருசலேம் சேனைகளால் சூழப்பட்டிருப்பதை நீங்கள் காணும்போது, அதன் அழிவு சமீபமாயிற்றென்று அறியுங்கள். இந்த அடையாளம் அவர்களுக்கு நன்மைக்கேதுவான அடையாளமாக விளங்கியது, அப்பொழுது அவர்கள் அங்கிருந்து தப்பியோட வேண்டும். மதிர்சுவருக்கு வெளியே சேனைகள் சூழ்ந்திருக்கும்போது எவ்வாறு தப்பியோட முடியும் என்று அவிசுவாசம் வாதம் செய்யக்கூடும். ஆனால் தேவனுடைய வார்த்தை ஒருக்காலும் நிறைவேறாமல்போனதில்லை. சிறிது நேரம் ரோமத் தளபதி சூழ்ந்திருந்த சேனையை பின்னீட்டுப் போகச்செய்து முற்றுகையைத் தளர்த்தினார். அப்பொழுது யூத விசுவாசிகள் அங்கிருந்து தப்பியோடச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அவர்கள் அங்கிருந்து தப்பியோடி “பெல்லா” என்னுமிடத்தைச் சென்றடைந்தனர். அங்கே அவர்கள் காக்கப்பட்டனர்.⁵⁸

நகரத்திற்குள் மீண்டும் நுழைவதற்கென்று செய்யப்படுகிற எந்த முயற்சியும் ஆபத்தில் முடியும். தேவ குமாரனை ஏற்றுக்கொள்ளாத கார

ணத்திற்காக அந்நகரம் தண்டனை அடையப் போகிறது. கர்ப்பவதிகளும் பால் கொடுக்கிற தாய்மார்களும் மிகவும் பாதகமான நிலையில் இருப்பார்கள். இஸ்ரவேல் தேசத்தின் மேலும் யூத ஜனங்கள் மேலும் செலுத்தப்படுகிற தேவ தண்டனையிலிருந்து அவர்கள் தப்புவதற்குத் தடையுண்டாகும். பலர் கொலை செய்யப்படுவார்கள். உயிரோடு தப்புகிறவர்கள் பிற நாடுகளுக்குக் கைதிகளாகக் கொண்டுவரப்படுவார்கள்.

அந்தக் காலத்திலிருந்து புறவினத்தாரின் காலம் நிறைவேறும் வரைக்கும் பழம்பெரும் நகரமாகிய எருசலேம் புறவின மக்களுடைய ஆட்சிக்குக் கீழாக இருக்கும் என்னும் குறிப்பிடத்தக்க தீர்க்கதரிசனத்தை 24 -ஆம் வசனத்தின் பிற்பகுதியில் காண்கிறோம். இடைப்பட்ட குறுகிய காலங்களில் யூதர்கள் அதனைத் தங்களுடைய கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர மாட்டார்கள் என்பது அதன் பொருளன்று. புறவினத்தவரின் காலம் நிறைவேறும் வரைக்கும் அந்நகரம் அவ்வப்போது பிறநாடுகளின் படையெடுப்புக்கும் குறுக்கீடுகளுக்கும் உட்படும் என்பதே இதன் பொருளாகும்.

புற இனத்தவரின் ஐசுவரியம், புற இனத்தவரின் நிறைவு, புற இனத்தவரின் காலம் என்னும் சொற்றொடர்கள் புதிய ஏற்பாட்டில் வெவ்வேறு பொருள் உடையவை என்று வேறுபடுத்திக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

1. புற இனத்தவரின் ஐசுவரியம் (ரோமர் 11:12) என்பது, புற இனத்தவர் தற்காலத்தில் தேவனிடத்தில் பெற்றிருக்கிற சிலாக்கியமான இடத்தையும் இஸ்ரவேல் தற்காலிகமாகத் தள்ளிவைக்கப்பட்டிருக்கிற நிலையையும் குறிக்கிறது.
2. புற இனத்தவரின் நிறைவு (ரோமர் 11:25) விசுவாசிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதைக் குறிக்கிறது. அப்பொழுது புறவின மணவாட்டி நிறைவடைந்து பூமியிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, தேவன் இஸ்ரவேலுடன் மீண்டும் ஈடுபடத்தொடங்குவார்.
3. புற இனத்தவரின் காலம் (லூக்கா 11:24), கி.மு. 600 -இல் பாபிலோனியச் சிறையிருப்பின்போது தொடங்கியது. புறவின நாடுகள் எருசலேமின் மீது எவ்விதக் கட்டுப்பாட்டையும் செலுத்த இயலாத நிலை உண்டாகும் வரை அது தொடரும்.

இரட்சகர் இந்தச் சொற்களைக் கூறிய காலத்திலிருந்து பல நூற்றாண்டுகளாக, பெரும்பாலும் எருசலேம் நகரம் புறவின அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டே இருந்தது. ஐலியன் என்னும் பேரரசன் (கி.பி. 331-363) கிறிஸ்தவ விசுவாசத்திற்கு எதிரியாக விளங்கியவன், கர்த்தருடைய தீர்க்கதரிசனத்தைப் பொய்யுரையாக்க வேண்டுமென்று எண்ணினான். ஆகவே அவன் தேவாலயத்தை மீண்டும் கட்டும்படியாக யூதர்களை உற்சாகப்படுத்தினான். அவர்கள் ஆர்வத்துடன் ஆலயப் பணியைச் செய்யத் தொடங்கினர். தங்களுடைய செல்வத்தின் மிகுதியால் வெள்ளி மண்வெட்டிகளையும், வெட்டப்பட்ட மண்ணை அகற்ற இரத்தாம்பர துணிகளையும் பயன்படுத்தினார்கள். ஆனால் அவர்கள் வேலை செய்தபோது பூமி அதிர்ச்சி உண்டாயிற்று. நிலத்திலிருந்து அக்கினியானது பந்துகள் போல வந்தன. ஆகவே தங்களுடைய திட்டத்தை அவர்கள் கைவிட்டனர்.⁹

கா. கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை [21:25-28]

கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகைக்கு முன்னர் வானத்தில் ஏற்படும் இயற்கைச் சீற்றங்களையும், இப்புவிയിல் உண்டாகும் கொந்தளிப்புகளையும் பற்றி இப்பகுதி விவரிக்கின்றது. **சூரியன், சந்திரன் மற்றும் நட்சத்திரங்கள்** ஆகியவற்றில் பெரும் மாற்றங்கள் உண்டாகும். அவை பூமியில் மிகத் தெளிவாகக் காணப்படும். வானுலகக் கோள்கள் அவற்றின் பாதையினின்று வழிவிலகிச் செல்லும். இதன் காரணமாக பூமியின் அச்ச திசை திரும்பும். அதன் விளைவாக பூமியின் நிலப்பகுதிகளில் கடல் அலைகள் பெருக்கெடுத்து வரும். வான கோளங்கள் பூமியில் மோதத்தக்கதாக மிக நெருங்கிச் செல்வதால் மனுக்குலம் பீதியால் தத்தளிக்கும். ஆயினும் தெய்வபக்தியுடையோருக்கு நம்பிக்கையின் ஒளிவீசும்.

அப்பொழுது மனிதகுமாரன் மிகுந்த வல்லமையோடும் மகிமையோடும் மேகத்தின் மேல் வருகிறதைக் காண்பார்கள். இவை சம்பவிக் கத் தொடங்கும்போது, உங்கள் மீட்பு சம்பமாய் இருப்பதால், நீங்கள் நிமிர்ந்து பார்த்து, உங்கள் தலைகளை உயர்த்துங்கள்.

கி. அத்திரமரமும் மற்ற மரங்களும் [21:29-33]

21:29-31 அத்திரமரமும் மற்றெல்லா மரங்களும் தளிர்க்கிற காட்சி அவரது வருகையின் சம்பத்தை உணர்த்தக்கூடிய மற்றொரு அடையாளமாகும். **அத்திரமானது** இஸ்ரவேலுக்கு

ஏற்றதொரு சித்திரமாக இருக்கிறது. கடைசி நாட்களில் புதுவாழ்வின் தொடக்கத்திற்கு இது அடையாளமாகும். பல நூற்றாண்டுகளாக சிதறடிக்கப்பட்டு மறைந்து இருந்த இஸ்ரவேல் நாடு 1948 -ஆம் ஆண்டில் மீண்டும் நிறுவப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சி முக்கியமற்றதாகக் கருதப்படுவதற்கு இடமில்லை. இப்பொழுது அந்நாடு பன்னாட்டுக்கு குழுவில் இடம் பெற்றுள்ளது.

மற்றெல்லா மரங்களும் தளிர்க்கின்ற நிகழ்ச்சியானது, பற்பல புதிய நாடுகள் உலகெங்கிலும் தோன்றுவதற்கு அடையாளமாகும். வளரும் நாடுகள் ஆங்காங்கே பிரிந்து பற்பல சிறு நாடுகள் உருவாகியுள்ளன. இவையாவும் மகிமை நிறைந்த கிறிஸ்துவின் அரசு நிறுவப்பட இருப்பதற்கு முன் அடையாளங்களாகும்.

21:32 இவையெல்லாம் சம்பவிக்குமுன் இந்தச் சந்ததி ஒழிந்து போகாதென்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்று இயேசு கிறிஸ்து கூறினார். **“இந்தச் சந்ததி”** என்று அவர் உரைத்ததின் பொருள் என்ன?

1. அவர் இந்த வார்த்தைகளைப் பேசியபோது வாழ்ந்த சந்ததியை இது குறிக்கிறது என்று சிலர் கருதுகின்றனர். எருசலேம் அழிந்த போது இங்கு கூறப்பட்டவை அனைத்தும் நிறைவேறிவிட்டதாகவும் அவர்கள் கூறுகின்றனர். ஆயின் அது சரியன்று. கிறிஸ்து அப்பொழுது மகிமையோடும் வல்லமையோடும் பூமிக்குத் திரும்பி வரவில்லை. ஆகவே இந்த விளக்கம் சரியானது அன்று.
2. இந்த அடையாளங்கள் நிகழத் தொடங்குகிற காலத்தில் வாழ்கிற மக்களையே “இந்தச் சந்ததி” என்னும் சொற்றொடர் குறிப்பிடுகிறது என்று இன்னொரு சாரார் கருதுகின்றனர். ஆகவே இந்த அடையாளங்கள் நிகழத் தொடங்குகிற காலத்தில் வாழ்வோர் வாழும் நாட்களிலேயே கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை நடைபெறும் என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். இங்கே முன்னுரைக்கப்பட்ட அனைத்து நிகழ்ச்சிகளும் ஒரு சந்ததியின் வாழ்நாட் காலத்திலேயே நிறைவேறிவிடும் என்றும் அவர்கள் நினைக்கின்றனர். இது நடப்பது சாத்தியமே.
3. கிறிஸ்துவினிடத்தில் பகைமை உணர்ச்சி கொண்டுள்ள யூதர்களையே “இந்தச் சந்ததி” என்று கர்த்தர் குறிப்பிடுகிறார் என்றும் கருத இடமுண்டு. சிதறடிக்கப்பட்டாலும் அழிந்து

போகாமல் யூத இனத்தினர் பல நூற்றாண்டு களாக வாழ்வார்கள்; ஆயினும் அவர்கள் கர்த்தரைக் குறித்துக் கொண்டிருக்கும் மனப் பான்மையில் மாற்றம் ஏதும் காணப்படாது என்று இயேசு கிறிஸ்து கூறுவதாகத் தோன்று கிறது. 2 மற்றும் 3 -ஆவது விளக்கங்கள் சரியானவையாகத் தோன்றுகின்றன.

21:33 வான மண்டலமும், கோள்கள் இருக்கிற வானுலகமும் **ஒழிந்துபோம். பூமியும்** இப் பொழுது இருக்கும் நிலையிலிருந்து மாறிவிடும். ஆனால் இயேசு கிறிஸ்து உரைத்த முன்னறி விப்புகள் ஒன்றும் நிகழாமல் போவதில்லை.

கீ. ஜெபத்துடன் விழித்திருக்க வேண்டும் என்றும் எச்சரிக்கை [21:34-38]

21:34,35 அவருடைய வருகை நினையாத நேரத்தில் நிகழும் என்னும் காரணத்தினால், அதுவரை அவருடைய சீடர்கள் உண்பதிலும் பருகுவதிலும் நேரத்தைக் கழித்து உலகக் கவலைகளில் மூழ்கிப்போகாமல், தங்களைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்புவியே தங்கள் வாழ்வின் நிரந்தரமான இடம் என்று கருதுகிறவர்கள் மீது அது ஒரு கண்ணியைப்போலவரும்.

21:36 மெய்யான சீடர்கள் எப்பொழுதும் ஜெபம் செய்து விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும். தேவனுடைய கோபாக்கினையை எதிர்நோக்கி அழிவை அடையவிருக்கிற மக்களிடத்திலிருந்து பிரிந்து வாழ்ந்து அவர்கள் தங்களைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும். மேலும் **மனித குமாரனுக்கு முன்பாக** நிற்கப் பாத்திரவான்களாக எண்ணப்படு கிறவர்களுடன் தங்களை ஒன்றிணைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

21:37,38 ஒவ்வொரு நாள் பகலிலும் தேவால யத்தின் பகுதிகளில் அவர் உபதேசம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தார். இராக்காலங்களில் அவர் ஒலிவ மலைக்குச் சென்று உறங்கினார். அவ்வாறு அவர் உபதேசம்பண்ணின பகற்காலங்களில் ஜனங்களெல்லாரும் அவருடைய உபதேசத்தை மீண்டும் புதிதாகக் கேட்கிறவர்களாக அவரிடத் தில் வந்து அவரைச் சூழ்ந்துகொண்டனர்.

11. மனித குமாரனின் பாடுகளும் மரணமும் [அதி. 22, 23]

அ. இயேசு கிறிஸ்துவைக் கொலை செய்யத் திட்டமிடுதல் [22:1,2]

22:1 பஸ்காவுடன் தொடங்கி, தொடர்ந்து ஏழு நாட்கள் புனிப்பில்லாத அப்பங்களை உண்டு

கொண்டாடப்படும் பண்டிகையே இங்கு புனிப் பில்லா அப்பப்பண்டிகை என்று குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. நிசான் மாதத்தின் பதினான்காவது நாள் பஸ்கா அனுசரிக்கப்படும். அந்த மாதமே யூதர்களின் முதல் மாதம். பதினைந்தாவது நாள் தொடங்கி இருபத்தோராம் நாள் வரையிலுள்ள ஏழு நாட்கள் புனிப்பில்லாத அப்பப் பண்டிகை நாட்களாகும். ஆயின் முதல் வசனத்தில் பஸ்கா என்னும் சொல்லானது அந்தப் பண்டிகை முழுவதையும் சேர்த்துக் குறிப்பிடுகிறது. யூதர்களுக்கென இந்நூலை லூக்கா எழுதியிருப்பாரா னால் பஸ்கா மற்றும் புனிப்பில்லா அப்பப் பண்டிகை ஆகியவற்றிக்கு இடையேயுள்ள தொடர்பைப் பற்றி கூறியிருக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டிருக்காது.

22:2 கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைக் கொலைசெய்ய வேண்டுமென்று பிரதான ஆசாரியரும் வேதபாரகரும் ஓயாமல் திட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். ஆயினும் கலவரம் ஏற்படா வண்ணம் அதைச் செய்யவேண்டுமென்று அவர்கள் அறிந்திருந்தனர்; ஏனெனில் அவர்கள் ஜனங்களுக்குப் பயந்திருந்தனர். மேலும் பலர் இயேசுவை இன்னமும் மிக உயர்வாகப் போற்றிவந்தனர்.

ஆ. யூதாசின் வஞ்சகம் [22:3-6]

22:3 பன்னிரு சீடர்களில் ஒருவனாகிய ஸ்காரியோத்தென்னும் மறுபேர் கொண்ட யூதாசுக்குள் சாத்தான் புகுந்தான். பஸ்கா விருந்தை உண்ணும் வேளையில் இயேசு கிறிஸ்து அப்பத் துணிக்கையை அவனிடத்தில் கொடுத்தபோது சாத்தான் அவனுக்குள் புகுந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்றதாக யோவான் 13:27 -இல் காண்கிறோம். படிப்படியாக இந்நிகழ்ச்சி நடை பெற்றிருக்கலாம், இல்லையேல் நிகழ்ச்சியின் மெய்மையை லூக்கா வற்புறுத்துகிறாரே யொழிய, அது நடந்த நேரத்தைக் கணக்கிட்டுக் கூறவில்லை என்றும் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

22:4-6 எதுவாயினும் பிரதான ஆசாரியர்களிடத்திலும், யூத தேவாலயப் பாதுகாவலர்களின் தலைவர்களாகிய சேனைத் தலைவர்களிடத்திலும் யூதாஸ் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டான். எவ்விதக் கலவரமும் ஏற்படாத வண்ணம் இயேசுவைக் காட்டிக் கொடுத்து அவர்களுடைய கையில் ஒப்படைக்க மிகக் கவனத்தோடு ஒரு திட்டத்தை அவன் தீட்டினான். அவனுடைய திட்டம் அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. மேலும் அவர்கள் அவனுக்குப் பணம்கொடுக்க உடன்

பட்டார்கள். முப்பது வெள்ளிக் காசுகள் என்று வேறு நற்செய்தி நூலில் படிக்கிறோம். அவனுடைய வஞ்சகத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான வகையை அவன் தேடிக்கொண்டிருந்தான்.

இ. பஸ்காவை அனுசரிப்பதற்கான ஆயத்தங்கள் [22:7-13]

22:7 இந்த வசனங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள வெவ்வேறு காலங்களை இணைத்துக் காண்பதில் சில குறிப்பிடத்தக்க பிரச்சனைகள் உள்ளன. புனிப்பில்லாத அப்பப் பண்டிகை நாள், நிசான் மாதத்தின் பதிமூன்றாவது நாளையே பொதுவாகக் குறிக்கும். அன்றுதான் யூதர்களுடைய வீட்டிலிருந்து எல்லாப் புனிப்புகளும் அகற்றப்படும். ஆனால் இங்கே அன்று பஸ்காவைப் பலியிட வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆனால் பஸ்கா பலியிட வேண்டிய நாள் பதினான்காம் நாளாகும். இரண்டு நாள் காட்டிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன என்று லியோன் மோரிஸ் என்பாரும் வேறு அறிஞர்களும் கூறுகின்றனர். ஒன்று அதிகாரபூர்வமானது, மற்றது இயேசுவும் அவருடைய சீடர்களும் பயன்படுத்தியது. கடைசி வியாழன் இந்த நாளில் தொடங்கியதாகவும், 53 - ஆவது வசனம் வரை அது தொடர்கிறதாகவும் நாம் நம்புகிறோம்.⁶⁹

22:8-10 பஸ்கா விருந்தைக் கொண்டாடுவதற்கான ஆயத்தத்தைச் செய்யும்படி பேதுருவையும் யோவானையும் கர்த்தர் எருசலேமுக்கு அனுப்பினார். எல்லாவற்றையும் குறித்த பூரண அறிவுடையவராக அவர் இருந்தார் என்பதை அவர் கூறிய அறிவுரைகளிலிருந்து அறியலாம். நகரத்திற்குள் அவர்கள் பிரவேசித்தவுடன் தண்ணீர்க்குடம் சுமந்து வருகிற ஒரு மனிதன் அவர்களுக்கு எதிர்ப்படுவான். கிழக்கத்திய நாடுகளில் இது வழக்கத்திற்கு மாறான காட்சியாக இருக்கிறது. பெரும்பாலும் பெண்களே அங்கு தண்ணீர்க்குடத்தைச் சுமந்து செல்வார்கள். அந்த மனிதன் தூய ஆவியானவருக்கு நல்ல தொரு அடையாளமாயிருக்கிறான், அவரே கர்த்தருடன் ஐக்கியம் கொள்ள விரும்புகிற ஆத்துமாக்களை வழிநடத்திச் செல்கிறவராக இருக்கிறார்.

22:11-13 அந்த மனிதன் எந்த இடத்தில் இருப்பான் என்பதையும் எந்த வழியாகச் செல்வான் என்பதையும் கர்த்தர் முன்னறிந்தது மட்டுமின்றி, அந்த வீட்டின் உரிமையாளன், கர்த்தரும் அவருடைய சீடர்களும் பஸ்காவைப் புசிக்கிறதற்குத்

தகுதியான கம்பளமுதலானவை விரித்திருக்கிற மேல்வீட்டிலுள்ள ஒரு பெரிய அறையைக் கொடுக்க மனதுள்ளவனாக இருப்பான் என்பதையும் அவர் அறிந்திருந்தார். ஒருவேளை இந்த மனிதன் கர்த்தரை அறிந்தவனாகவும், தன்னையும் தனது உடைமைகள் அனைத்தையும் கர்த்தருக்கு முழுவதுமாக ஒப்புவித்தவனாகவும் இருந்திருக்கக் கூடும். தகுதியான அறைக்கும் மேல்வீட்டுப் பெரிய அறைக்கும் வேறுபாடு உள்ளது. பெருந்தன்மையுள்ள வீட்டினர் சீடர்களுக்கு அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறதைவிட நல்ல வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தருவர். இயேசு பெத்லகேமில் பிறந்தபோது அவருக்குச் சத்திரத்தில்தகுதியான அறை கிடைக்கவில்லை. இங்கே சீடர்கள் தகுதியான அறையைக் கேட்டபொழுது (விருந்தினர் அறை), அதனினும் சிறப்பான கம்பளங்கள் விரித்த பெரிய மேல்வீட்டு அறை கொடுக்கப்பட்டது.

யாவும் அவர் முன்னுரைத்த வண்ணம் நிகழ்ந்தன. சீடர்கள் பஸ்காவை ஆயத்தம் பண்ணினார்கள்.

ஈ. கடைசி பஸ்கா [22:14-18]

22:14 மகிமை நிறைந்த வகையில் எகிப்திலிருந்து தாங்கள் பெற்ற விடுதலையை நினைவுகூரும் பொருட்டு, பழுதற்ற ஆட்டுக்குட்டியை அடித்து அதனுடைய செங்குருதியின் மூலமாக, பஸ்கா பண்டிகையை யூதர்கள் பல நூற்றாண்டுகளாகக் கொண்டாடி வந்தனர். கடைசி முறையாகத் தமது சீடருடன் அவ்விருந்தை உண்பதற்குக் கர்த்தர் பந்தியிருந்தபோது இவை யாவும் அவருடைய மனதில் தெளிவாகப் பிரதிபலித்திருக்கும். அவரே மெய்யான பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டி. அவரிடத்தில் விசுவாசம் கொள்கிறவர்களுக்கு இரட்சிப்பை அருளும் பொருட்டு விரைவில் இரத்தம் சிந்தவிருக்கிறவர் அவரே.

22:15,16 இந்தக் குறிப்பிட்ட பஸ்கா அவருக்கு விவரிக்கக் கூடாத வகையில் பொருளுடையதாயிருந்தது. அவர் பாடுபடுகிறதற்கு முன்னே இதனை ஆசரிக்க மிகுந்த ஆசையாயிருந்தார். அவர் மீண்டும் இவ்வுலகிற்கு வந்து தமது அரசை நிறுவும்வரை பஸ்காவை உண்ணப்போவதில்லை. “மிகவும் ஆசையாயிருந்தேன்” என்னும் சொற்றொடர் அவருடைய பேரார்வத்தையும், உணர்ச்சிமிக்க ஏக்கத்தையும் குறிக்கக் கூடியதாய் இருக்கிறது. நாம் கர்த்தருடைய பந்தியை அனுசரிக்கக் கூடிவருகிற வேளை

களில் இயேசு கிறிஸ்து எவ்வளவு ஆவலோடு நம்முடன் ஐக்கியம்கொள்ள வருகிறார் என்பதை இவ்வசனம் நமக்கு வெளிப்படுத்தி அழைக்கிறது.

22:17,18 பஸ்காவை அனுசரிக்கும் முறையின் படி அவர் திராட்சைப் பிழிவு இருந்த **பாத்திரத்தை எடுத்து, ஸ்தோத்திரம்பண்ணி** சீடர்களிடம் கொடுத்தார். அப்போது, தாம் ஆயிரம் ஆண்டு ஆட்சியை நிறுவும் வரை அந்தத் **திராட்சைப் பழரசத்தைப் பானம்பண்ணுவதில்லை** என்று மீண்டும் அவர்களிடம் நினைவுபடுத்தினார். பஸ்கா விருந்தைக் குறித்த விவரம் 18 -ஆவது வசனத்துடன் முடிவடைகிறது.

உ. முதலாவது கர்த்தருடைய பந்தி [22:19-23]

22:19,20 கடைசி பஸ்கா விருந்தைத் தொடர்ந்து கர்த்தருடைய பந்தி நிறுவப்பட்டது. கர்த்தரைப் பின்பற்றும் அடியார்கள் காலம் காலமாக பல நூற்றாண்டுகளாக அவருடைய மரணத்தில் அவரை நினைவுகூரும் வண்ணம் இத்திரு விருந்தை அவர்தாமே நிறுவினார். அவர்களுக்காகக் கூடிய விரைவில் **கொடுக்கப்பட** இருக்கிற அவருடைய **சரீரத்திற்கு** அடையாளமாக முதலில் **அப்பத்தை** எடுத்து அவர்களுக்குக் கொடுத்தார். பின்னர் கல்வாரி சிலுவையில் சிந்தப்பட இருக்கிற அவருடைய விலையேறப்பட்ட **திருரத்தத்தைக்** குறித்துத் திறம்படப் பேசும் **பாத்திரத்தைக்** கொடுத்தார். தம்முடையவர்களுக்காகச் சிந்தப்படுகிற அவருடைய **இரத்தத்தினாலாகிய புதிய உடன்படிக்கையாகப்** பாத்திரம் விளங்குகிறது என்று அவர் கூறினார். இஸ்ரவேல் தேசத்துடன் முதலாவதாக அவர் செய்த உடன்படிக்கையைத் தமது இரத்தத்தினாலே உறுதிசெய்வதே இந்தப் புதிய உடன்படிக்கையின் பொருளாகும். நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து இப்புவிவில் தமது அரசை நிறுவும் நாட்களிலே இந்தப் புதிய உடன்படிக்கை முழுவதுமாக நிறைவுபெறும், ஆனாலும் இந்நாட்களிலேயே அவ்வுடன்படிக்கையின் நன்மைக்குள்ளாக விசுவாசிகளாகிய நாம் பிரவேசிக்கிறோம்.

அப்பமும் இரசமும் இயேசு கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்கும் இரத்தத்திற்கும் நிழல்களாகவோ, அவற்றை **பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும்** பொருட்களாகவோ விளங்குகின்றன என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். அவருடைய சரீரம் இன்னும் அடிக்கப்படவில்லை; அவருடைய குருதியும் இன்னும் சிந்தப்படவில்லை. ஆகவே இந்தச் சின்னங்கள் அற்புதமான முறையில் உண்மைப்

பொருட்களாக மாறிவிட்டன என்று கூறுவது பொருந்தா வாதமாகும். யூதர்கள் இரத்தத்தை உண்ணக் கூடாது என்று தடைசெய்யப்பட்டிருந்தனர். ஆகவே அவர் எழுத்தின் பிரகாரமாகத் தமது இரத்தத்தைக் குறித்துச் சொல்லவில்லை யென்றும், அவருடைய இரத்தத்திற்கு நிழலாக விளங்கிய இரசத்தையே குறிப்பிட்டார் என்றும் சீடர்கள் அறிந்திருந்தனர்.

22:21 கடைசிப் பஸ்கா விருந்தின்போது யூதாஸ் அங்கு இருந்தது உண்மையே. ஆயினும் கர்த்தராகிய இயேசு அப்பத்துணிக்கையை இறைச்சிச்சாற்றில் தோய்த்து அவனிடத்தில் கொடுத்தவுடனே அவன் அங்கிருந்து போய்விட்டான் என்பதை யோவான் 13 -ஆம் அதிகாரத்திலிருந்து மிகத்தெளிவாக அறியமுடியும். கர்த்தருடைய பந்தியை அவர் நிறுவுவதற்கு முன்னரே இந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்றுவிட்டது. ஆகவே அப்பத்தையும் இரசத்தையும் எடுத்துக் கர்த்தர் தமது சீடர்களிடம் அளித்தபோது யூதாஸ் அங்கு இல்லை என்றே பலரும் நம்புகின்றனர்.

22:22 கர்த்தராகிய இயேசுவின் பாடுகளையும் மரணத்தையும் குறித்து ஏற்கனவே **தீர்மானம்** செய்யப்பட்டுவிட்டது; ஆனால் தன்னுடைய முழு விருப்பத்தின் ஒப்புதலோடு யூதாஸ் அவரைக் காட்டிக் கொடுத்தான். எனவே, **“அவரைக் காட்டிக்கொடுக்கிற மனிதனுக்கு ஐயோ”** என்று இயேசு கிறிஸ்து கூறினார். பன்னிருவரில் ஒருவனாக இருந்தபோதிலும் யூதாஸ் உண்மையான விசுவாசி அல்லன்.

22:23 இந்த வசனம் சீடர்களிடத்தில் வியப்பு மேலிட்டதையும், தங்களுடைய நம்பாத தன்மை ஏற்பட்டதையும் காட்டுகிறது. இந்தக் கோழைத் தனமான செயலை அவர்களில் **யார் செய்வார்** என்பதை அவர்கள் அறியவில்லை.

உஉ. சேவை புரிவதே மெய்யான மேன்மை [22:24-30]

22:24,25 திருவிருந்து நடந்தவுடனே தம்மில் எவன் பெரியவனாய் இருப்பான் என்று சீடர்கள் **தங்களுக்குள்ளாக** வாக்குவாதம் செய்யத் தொடங்கிய காட்சி மனித இதயத்திற்கெதிரான கடுமையான குற்றச்சாட்டிற்கு வழிவகுக்கிறது! தமது ஆட்சியில் பெரியவனாயிருத்தல் என்பது மனிதனுடைய சிந்தைக்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட தாயிருக்கிறது என்று கர்த்தராகிய இயேசு அவர்களுக்கு நினைவுட்டினார். புறவின மக்களை ஆளுகிற ராஜாக்கள், பொதுவாகப் பெரிய மனிதர்

களாக மதிக்கப்படுகின்றனர். சொல்லப்போனால் அவர்கள் “உபகாரிகள்” என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். அது அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற பட்டப்பெயரேயொழிய, அவர்கள் உண்மையில் கொடுங்கோல் அரசர்களாகவே விளங்குகின்றனர். தயைபாராட்டுபவர் என்னும் பெயரை அவர்கள் பெற்றிருப்பினும் அவர்களுடைய தனிப்பட்ட குணங்கள் அப்பெயருக்கு ஏற்றாற்போல இருப்பதில்லை.

22:26 இரட்சகரைப் பின்பற்றுவோர் அப்படி இருக்கக் கூடாது. பெரியவர்களாக இருக்கிறவர்கள் சிறியவருக்குரிய இடத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தலைவர்களாக இருக்கிறவர்கள் பிறருக்குப் பணிவிடை செய்யத் தம்மை முற்றிலும் தாழ்த்த வேண்டும். சிறியவன் பெரியவனைக் காட்டிலும் தாழ்மையோடு இருக்க வேண்டும் என்னும் மரபு வழக்கை இந்தப் புரட்சிகரமான ஆணை முற்றிலும் தலைகீழாக மாற்றி விட்டது. தலைவனாயிருப்பவன் அதிகாரம் செலுத்தித் தனது மேன்மையை வெளிப்படுத்தும் செயலும் இந்த ஆணையினால் மாற்றமடைந்து விட்டது.

22:27 விருந்து ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள இடத்தில் விருந்தினனாகக் கலந்து கொள்பவன், உணவு பரிமாறுகிறவனைக் காட்டிலும் மேலானவன் என்பதே மனிதனுடைய கணிப்பு. ஆயின் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து மனிதர்களுக்குச் சேவைபுரியும் ஊழியக்காரராக வந்தார். இதனடிப்படையில் அவருடைய அடியார்கள் யாவரும் அவரைப் பிரதிபலித்துக் காட்ட வேண்டும்.

22:28-30 கர்த்தருக்கு நேரிட்ட சோதனைகளில் அவரோடேகூட நிலைத்திருந்த சீடர்களை அவர் பாராட்டின செயல் அவரது கிருபையை வெளிப்படுத்தியது. அப்பொழுதுதான் அவர்கள் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொண்டனர். இன்னும் கூடிய விரைவில் அவர்கள் யாவரும் அவரைத் தனியே விடுத்தவராய் அங்கிருந்து ஓடிப்போகவிருந்தனர். ஆயினும் அவர்கள் தங்களுடைய இருதயத்தில் அவரிடத்தில் அன்பு பாராட்டி அவருடைய திருப்பெயரின் நிமித்தம் நிந்தையைச் சகித்தனர் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். தாவீதின் அரியணையில் அமர்ந்து இப்புவிசை அரசாளுவதற்கென கிறிஸ்து திரும்பி வருகிறபோது, இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு கோத்திரங்களையும் நியாயந்தீர்க்கிறவர்களாய்ச் சிங்காசனங்களின் மேல் சீடர்கள் அமர்த்தப்படுவார்கள். இதுவே அவர்கள்

பெறப்போகிற பிரதிபலனாகும். கிறிஸ்துவுக்கு இராஜ்யத்தைப் பிதா வாக்களித்ததுபோல, சீர்திருத்தம் பெற்ற இஸ்ரவேலை அவருடன் சேர்த்து ஆளும் உரிமை அவர்களுக்கு நிச்சயம் வழங்கப்படும்.

எ. பேதுரு மறுத்துரைப்பதை இயேசு கிறிஸ்து முன்னுரைத்தல் [22:31-34]

இதோ, மனித வரலாற்றில் நிகழ்ந்த உண்மையற்ற தன்மையை வெளிப்படுத்தும் இருளடைந்த மூன்று சம்பவங்கள் தொடர்ச்சியாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. முதலாவது யூதாஸ் தீட்டிய சதியாலோசனை. இரண்டாவது சீடர்களின் தன்னலம் மிக்க நோக்கம். மூன்றாவதாக இப்பொழுது காணவிருக்கும் பேதுருவின் கோழைத்தனம்.

22:31,32 அடிக்கடி மாறும் இயல்புள்ள சீடனிடத்தில் கிறிஸ்து கொண்டிருந்த அன்பும் இரக்கமும், சீமோனே சீமோனே என்று அவர் திரும்பத்திரும்ப அழைத்ததிலிருந்து வெளிப்படுகின்றன. எல்லாச் சீடர்களையும் கோதுமையைச் சுகாகினால் புடைக்கிறதுபோல புடைக்கிறதற்குச் சாத்தான் உத்தரவு கேட்டான். எல்லாருக்கும் பிரதிநிதியாகப் பேதுருவை முன்னிறுத்தி இயேசுகிறிஸ்து பேசினார். ஆனால் சீமோனுடைய விசுவாசம் ஒழிந்துபோகாதபடிக்குக் கர்த்தர் வேண்டிக்கொண்டார். (“நானோ, உனக்காக வேண்டிக்கொண்டேன்” என்ற கூற்று வியக்கத்தக்க சொற்களாகும்.) பேதுரு குணப்பட்டபின்பு தனது சகோதரரை ஸ்திரப்படுத்த வேண்டும். இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ள குணப்படுத்தல் இரட்சிப்பைக் குறிப்பதில்லை. மாறாக, பின்மாற்றம் அடைந்த நிலையிலிருந்து மீண்டும் முந்தின நிலைக்குச் சீர்பொருந்துதல் ஆகும்.

22:33,34 இயேசு கிறிஸ்துவோடு காவலிலும் சாவிலும் இணைபிரியப் போவதில்லையென்று பேதுரு தகுதியற்ற தன்னம்பிக்கையோடு தனது ஆயத்தத்தை வெளிப்படுத்தினார். ஆனால் காலைப் பொழுது புலருமுன்னர், கர்த்தரை அறியேனென்று மூன்று தரம் அவர் மறுதலிப்பார் என்று கர்த்தர் முன்னுரைத்தார்.

இரண்டு தரம் சேவல் கூவுவதற்குமுன் மூன்று தரம் பேதுரு மறுத்துரைப்பார் என்று கர்த்தர் சொன்னதாக மாற்கு 14:30 -இல் காண்கிறோம். மத்தேயு 26:34; லூக்கா 22:34; யோவான் 13:38 ஆகிய வசனங்களில், சேவல் கூவுதற்கு முன்னர் பேதுரு மூன்று முறை மறுத்துரைப்பார் என்று கர்த்தர் சொல்லியிருக்கிறார். இவ்வாறு முரண்பாடாகத் தோன்றுவதை விளக்கிக் கூறுவது

மிகக்கடினம் என்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட சேவல் கூவுதல் நடைபெற்றிருக்கும் என்றே தோன்றுகிறது. ஒன்று இரவிலும் மற்றொன்று அதிகாலையிலும் கூவியிருக்கக் கூடும். மேலும் பேதுரு ஆறுமுறை மறுத்துரைத்ததாக நற்செய்தி நூல்கள் அறிவிக்கின்றன. கீழே சொல்லப்பட்டுள்ள நபர்களிடம் அவர் மறுத்துரைத்தார்:

1. ஓர் இளம் பெண் (மத்தேயு 26:69,70; மாற்கு 14:66-68).
2. மற்றொரு இளம் பெண் (மத்தேயு 26:71,72).
3. குழுமியிருந்த கூட்டத்தினர் (மத்தேயு 26:73, 74; மாற்கு 14:70,71).
4. ஒரு மனிதன் (லூக்கா 22:58).
5. வேறொரு மனிதன் (லூக்கா 22:59,60).
6. பிரதான ஆசாரியனின் வேலைக்காரன் (யோவான் 18:26,27). இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வேலைக்காரன் மேல் காணும் மனிதர்களில் ஒருவன் அல்லன். ஏனெனில் “நான் உன்னை அவனுடனேகூடத் தோட்டத்திலே காணவில்லையா?” என்று இவன் கேட்டதாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது (வச. 26).

ஏ. சீடர்கள் பயணம் மேற்கொள்ளப் புதியதோர் ஆணை [22:35-38]

22:35 சீடர்கள் பயணம் மேற்கொள்ளும் போது தங்களுடன் **பணப்பை, சாமான்பை, பாதுரட்சைகள்** ஆகியவற்றை எடுத்துச் செல்லக் கூடாதென்று கர்த்தர் தமது ஊழியத்தின் தொடக்கத்தில் கூறியிருந்தார். மிகவும் அத்தியாவசியத் தேவைகளை மட்டும் அவர்கள் எடுத்துச் சென்றால் போதும். அது அவ்வாறே நிகழ்ந்தது. அவர் கட்டு ஒன்றும் **குறைவாயிருக்கவில்லை** என்று பயணத்தின் முடிவில் அறிவிக்கவும் செய்தனர்.

22:36 ஆனால் இப்பொழுதோ அவர் அவர்களைவிட்டுப் பிரிந்துசெல்ல இருக்கிறார். அவர்களுடைய சேவை புதியதொரு கட்டத்திற்குள் பிரவேசிக்க இருக்கிறது. வறுமை, பசி, ஆபத்து ஆகிய சூழ்நிலைகளை அவர்கள் சந்திக்க நேரிடும். அவர்களுடைய தற்போதைய தேவைகளை நிவர்த்தி செய்ய ஆயத்தமுடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது பணப்பை, சாமான்பை அல்லது உணவுப் பொட்டலம் ஆகியவற்றை அவர்கள் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். அவர்களிடத்தில் **பட்டயம்** இல்லையென்றால், தங்களுடைய **வஸ்திரத்தை விற்றாகிலும்**

ஒன்றைக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு பட்டயத்தை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று கர்த்தர் கூறியதன் பொருள் என்ன? பிறருக்கு எதிராக அவர்கள் பட்டயத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று அவர் சொல்லவில்லை என்பது நிச்சயம். அவ்வாறு பொருள்கொள்வோமெனில், அவருடைய போதனைகளுக்கு அது மாறுபாடானது என்பதை கீழ்க் காணும் வசனங்களால் அறிவோம்:

“என் ராஜ்யம் இவ்வுலகத்திற்குரியதல்ல, என் ராஜ்யம் இவ்வுலகத்திற்கு உரியதானால், என் ஊழியக்காரர் போராடியிருப்பார்களே” (யோவா. 18:36).

“பட்டயத்தை எடுக்கிற யாவரும் பட்டயத்தால் மடிந்துபோவார்கள்” (மத்தேயு 26:52).

“உங்கள் சத்துருக்களைச் சிநேகியுங்கள் . . .” (மத்தேயு 5:44).

“ஒருவர் உன்னை வலது கன்னத்தில் அறைந்தால், அவனுக்கு மறுகன்னத்தையும் திருப்பிக் கொடு” (மத்தேயு 5:39; 2 கொரி. 10:4 -ஆம் வசனத்தையும் காண்க).

அவ்வாறாயின் பட்டயம் என்பதற்கு இங்கே இயேசு தரும் பொருள் என்ன?

1. ஆவியின் பட்டயமாகிய தேவ வசனத்தையே அவர் இங்கு குறிப்பிடுவதாகச் சிலர் கருதுகின்றனர் (எபே. 6:17). அது சரியாக இருக்கக் கூடும். ஆனால் பணப்பை, சாமான்பை, வஸ்திரம் ஆகியவற்றிற்கும் ஆவிக்குரிய பொருளைத் தர வேண்டியதாகி விடும்.
2. சட்டதிட்டங்களுக்குட்பட்ட அரசு தரும் பாதுகாப்பையே பட்டயம் என்னும் சொல் குறிப்பிடுவதாக ரோமர் 13:4 -ஆம் வசனத்தைச் சுட்டிக்காட்டிப் பொருள் தருகிறார் திருவில்லியம்ஸ். அங்கு அது நீதிபதியின் அதிகாரத்தைக் குறிக்கிறது.
3. எதிரிகளிடமிருந்து தங்களைத் தற்காத்துக் கொள்வதற்காகப் பட்டயத்தைப் பயன்படுத்தலாம், ஆயின் அதைக்கொண்டு முதலில் நாம் தாக்கக்கூடாது என்று திரு. லேங் கூறுகிறார். தற்காப்புக்காகவும் பட்டயத்தைப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்று மத்தேயு 5:39 கூறுவதாகவே தோன்றுகிறது.
4. கொடிய காட்டு விலங்குகளிடத்திலிருந்து நம்மைப் பாதுகாக்கப் பட்டயம் தேவைப்படும் என்று சிலர் கருதுகின்றனர். இது சரியான பொருளாக இருக்க வாய்ப்புண்டு.

22:37 இப்போது பண்பை, சாமான்பை, பட்டயம் ஆகியவற்றைச் சீடர்கள் ஏன் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்பதற்கான விளக்கத்தை 37-ஆவது வசனம் தெரிவிக்கிறது. இதுகாறும் கர்த்தர் அவர்களுடன் இருந்தார். அன்றாடகத் தேவைகளை அவரே அவர்கட்கு நிறைவு செய்தார். ஏசாயா 53:12-இல் முன்னுரைக்கப்பட்டுள்ள வண்ணம் அவர்களைவிட்டு விரைவில் அவர் பிரிந்துசெல்லப் போகிறார். அவரைக் குறித்த நிகழ்ச்சிகள் முடிவுபெறும் காலம் வந்துவிட்டது. அதாவது அவருடைய பூவுலக வாழ்வும் ஊழிய மும் நிறைவடையப் போகின்றன. அவர் அக்கிரமக்காரரில் ஒருவராக எண்ணப்படப்போகிறார்.

22:38 சீடர்கள் கர்த்தரை முற்றிலும் தவறாகப் புரிந்து கொண்டனர். அவர்களுக்கு எதிர்ப்படக் கூடிய இன்னல்களைச் சந்திக்க நிச்சயமாய் இரண்டு பட்டயங்கள் போதுமென்று எண்ணிய வர்களாக அவற்றை எடுத்துக்கொண்டு வந்து அவரிடம் காண்பித்தனர். அந்த உரையாடலுக்கு “போதும்” என்ற சொல்லைக் கூறி இயேசு கிறிஸ்து முற்றுப்புள்ளிவைத்தார். இந்தப் பட்டயங்களைப் பயன்படுத்தி அவரைக் கொலை செய்யத்திட்டமிட்டவர்களாக வரும் எதிரிகளைத் தோற்கடித்துவிடலாம் என்று அவர்கள் நினைத்தனர் போலும். ஆயின், அவருடைய எண்ணத்திற்கும் அவர்களுடைய சிந்தனைக்கும் எவ்வளவு தொலைவு!

ஐ. கெத்செமனே தோட்டத்தில் அடைந்த கடும் வேதனை [22:39-46]

22:39 ஒவ்வொரு மலையின் மேற்குச் சரிவில் கெத்செமனே தோட்டம் அமைந்திருந்தது. ஜெபம் பண்ணும் பொருட்டு இயேசு கிறிஸ்து அங்கே அவ்வப்போது செல்வதுண்டு. சீடர்கள் அதனை அறிவர். அவரைக் காட்டிக்கொடுத்த யூதாசும் அவ்விடத்தை அறிந்திருந்தான்.

22:40 கர்த்தருடைய திருவிருந்து முடிந்தவுடன் மேலறையிலிருந்து இயேசுகிறிஸ்து தமது சீடருடன் அத்தோட்டம் நோக்கிச் சென்றார். அங்கு அவர்கள் சென்றடைந்தவுடன், அவர்கள் சோதனைக்கு உட்படாதபடிக்கு ஜெபம் பண்ணும்படியாக அவர் கூறி எச்சரித்தார். எதிரிகள் நெருங்கிச் சூழ்ந்துகொள்ளும் வேளையில் தேவனையும் அவருடைய கிறிஸ்துவையும்விட்டு விலகிச்செல்வதற்கான நெருக்குதலையே இங்கு அவர் சோதனை என்று குறிப்பிட்டு இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

22:41,42 அதன் பிறகு தம்முடைய சீடரை விட்டு விலகி தோட்டத்திற்குள்ளாகச் சற்று அப்புறம் சென்று அவர் தனியாக ஜெபம் பண்ணினார். பிதாவுக்குச் சித்தமானால் அந்தப் பாத்திரம் அவரை விட்டு நீங்க வேண்டும் என்பதே அவருடைய ஜெபமாயிருந்தது. ஆயினும் அவருடைய சித்தமல்ல, பிதாவின் சித்தப்படியே ஆக வேண்டும். “நான் சிலுவைக்குச் செல்லாமல் பாவி கள் இரட்சிப்படைய வேறு ஏதாவது வழி இருக்குமானால் அதனை இப்பொழுது வெளிப்படுத்தும்” என்பதே அந்த ஜெபத்தின் பொருள் என்று நாம் கருதுகிறோம். ஆயின் பரலோகம் அமைதியாயிருந்தது. ஏனெனில் வேறு எந்த வழியும் இல்லை.

கெத்செமனே தோட்டத்தில் கிறிஸ்து அடைந்த வேதனை, மனிதர்களுடைய பாவத்திற்காக அவர் ஆற்றிய பரிசு செயலின் ஒரு பகுதி என்று நாம் எண்ணவில்லை. மீட்பின் பணியானது அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டபோது ஏற்பட்ட மூன்று மணிநேர இருளில் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆயின் கல்வாரியின் எதிர்நோக்குதலாகவே கெத்செமனே விளங்கிற்று. நம்முடைய பாவங்களை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்னும் எண்ணமே கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு மிகுந்த வேதனையளிக்கக் கூடிய இன்னலாக இருந்தது.

22:43,44 அவர் அடைந்த வியாகுலத்திலும் கடும் வேதனையிலும் அவருடைய பரிபூரண மனிதத் தன்மையைக் காணவியலும். அப்பொழுது வானத்திலிருந்து ஒரு தூதன் தோன்றி அவரைப் பலப்படுத்தினான். இதனை லூக்காமட்டுமே குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும், அவருடைய வேர்வை இரத்தத்தின் பெருந்துளிகளாகத் தரையிலே விழுந்தது என்னும் உண்மையையும் அவரே குறிப்பிட்டுள்ளார். இரண்டாவதாகச் சொல்லப்பட்டுள்ள உண்மை கவனமுள்ள மருத்துவருடைய ஆர்வத்தைக் கவர்ந்திழுத்தது.

22:45,46 இயேசு கிறிஸ்து தம்முடைய சீடரிடத்திற்குத் திரும்பிவந்தபோது, அவர்கள் நித்திரை பண்ணிக்கொண்டிருந்தனர். அது அவர்களுடைய அலட்சியப் போக்கினால் ஏற்பட்ட உறக்கமன்று, மாறாக அயர்ச்சியின் மிகுதியினால் ஏற்பட்ட வருத்தத்திற்குரிய நிலையாகும். அவர்களை எழுந்திருந்து ஜெபம்பண்ண வேண்டுமென்று மீண்டும் ஒருமுறை அவர் கேட்டுக்கொண்டார். ஏனெனில் இக்கட்டான மணிநேரம் மிக நெருங்கிவிட்டது. அப்பொழுது அதிகாரிகளுக்கு முன்பாக அவர்கள் அவரை மறுத்துரைக்கக் கூடிய சோதனை ஏற்படக்கூடும்.

**ஓ. இயேசு காட்டிக்கொடுக்கப்படுதலும்
கைதுசெய்யப்படுதலும் [22:47-53]**

22:47,48 பிரதான ஆசாரியர், மூப்பர், தேவாலயத்துச் சேனைத் தலைவர் ஆகியோர் அடங்கிய கூட்டத்துடன் அவரைக் கைதுசெய்யும் நோக்கத்துடன் யூதாஸ் அந்நேரத்தில் அங்கு வந்துவிட்டான். அவர்கள் முன்னேற்பாடு செய்திருந்தபடி இயேசு யார் என்று அடையாளம் காட்டுவதற்கு அவரை அவன் முத்தம் செய்யவேண்டும். இது குறித்துத் திருவாளர் ஸ்டூவர்ட் விளக்கம் அளிக்கிறார்:

இதுவே பயங்கரத்தின் கிரீடமாக விளங்குகிறது. மனிதர்களின் இழிசெயல்களில் இதற்கும் கீழான செயல் ஒன்று உண்டென்று சொல்ல முடியாதபடி இதுவே மிகவும் கேவலமான செயலாகக் காணப்படுகிறது. தனது குருவை யூதாஸ் தோட்டத்தில் காட்டிக்கொடுத்த செயலே அக்கொடிய இழிசெயல். அதை அவன் சத்தமிட்டுச் செய்யவில்லை; அதற்காக அவன் அறையவுமில்லை, கத்தியினால் குத்தவுமில்லை. அவன் செய்ததெல்லாம் ஒரு முத்தமே.⁶¹

“யூதாசே, முத்தத்தினாலேயா மனித குமாரசனைக் காட்டிக் கொடுக்கிறாய்?” என்று இயேசு பரிவின் மிகுதியால் ஏற்பட்ட துயரத்தோடு வினவினார்.

22:49-51 என்ன நடக்கப்போகிறது என்பதை சீடர்கள் உணர்ந்தனர், உடனடியாக எதிரிகளைத் தாக்க ஆயத்தமாயினர். அவர்களில் ஒருவராகிய பேதுரு பட்டயத்தை எடுத்து, பிரதான ஆசாரியனுடைய வேலைக்காரனின் வலது காதை வெட்டினார். ஆவிக்குரிய போராட்டத்தில் மாமசத்திற்குரிய ஆயுதத்தை பேதுரு பயன்படுத்தியதற்காக இயேசு அவரைக் கடிந்துகொண்டார். அவருடைய வேளை வந்துவிட்டது. தேவனால் முன்தீர்மானிக்கப்பட்ட நோக்கங்கள் நிறைவேற வேண்டும். கிருபையோடு இயேசு காயப்பட்டவனின் காதைத்தொட்டு, அவனைக் குணமாக்கினார்.

22:52,53 தப்பி ஓடுகிற ஒரு கள்ளனைப் பிடிக்க வருகிறதுபோல பட்டயங்களையும் தடிகளையும் எடுத்துக்கொண்டு யூதத் தலைவர்களும் அதிகாரிகளும் வந்ததன் காரணமென்னவென்று அவர்களை நோக்கித் திரும்பிய இயேசு கிறிஸ்து வினவினார். தினந்தோறும் தேவாலயத்தின் சுற்றுப்புறங்களில் போதித்துக் கொண்டிருந்தாரே, அப்பொழுது அவரைப் பிடிக்கக் கைநீட்டாதது ஏன்? அதனுடைய விடையை அவர் அறிந்திருந்தார். இதுவே அவர்களுடைய வேளையும், அந்தகாரத்தின் அதிகாரமுமாய் இருந்தது. அப்பொழுது வியாழன் நள்ளிரவு நேரமாயிருந்தது.

சமயத் தலைவர்கள் கர்த்தரை மூன்று கட்டங்களாக விசாரித்தனர். முதலாவது அன்னாவுக்கு முன்பாக அவர் கொண்டுவரப்பட்டார். அதற்குப் பின்னர் காப்பாவுக்கு முன்னர் நிறுத்தப்பட்டார். மூன்றாவதாக அவர் யூதத் தலைவர்களின் ஆலோசனைச் சங்கத்திற்கு முன்பாகக் கொண்டு வந்து நிறுத்தப்பட்டார். இது முதல் 65 -ஆம் வசனம் வரையிலுமான நிகழ்ச்சிகள் யாவும் இரவு 1.00 மணி முதல் வெள்ளி காலை 5.00 மணி வரையிலும் நடந்தவை எனக் கருத இடமுண்டு.

ஓ. பேதுரு மறுத்துரைத்தலும் மனங்கசந்து அமுதலும் [22:54-62]

22:54-57 பிரதான ஆசாரியனுடைய வீட்டுக்குக் கர்த்தரைக் கொண்டுசென்ற போது பேதுரு சற்றுத் தூரத்தில் அவரைப் பின்தொடர்ந்தார். அங்கே முற்றத்தில் நெருப்பில் குளிக்காய்ந்து கொண்டிருந்தவர்களோடு இவரும் அமர்ந்து கொண்டார். அங்கே பேதுருவைக் கண்ட ஒரு வேலைக்காரர் சிறுமி, அவரும் இயேசுவின் மாணாக்கரில் ஒருவர் என்று வியந்து கூறினார். பரிதபிக்கத் தக்க வகையில் பேதுரு, அவரைத் தெரியாதென்று மறுத்துரைத்தார்.

22:58-62 சிறிது நேரம் கழித்து, நாசரேத்தார் இயேசுவைப் பின்பற்றியவரில் பேதுருவும் ஒருவரே என்று அவரை வேறொருவன் சுட்டிக்காட்டினான். மீண்டும் பேதுரு அதனை மறுத்துரைத்தார். ஏறக்குறைய ஒரு மணிநேரத்துக்குப் பின்பு, பேதுருவை ஒரு கலிலேயன் என்றும் கர்த்தருடைய சீடரில் ஒருவர் என்றும் வேறொருவன் அடையாளம் கண்டுகொண்டான். அந்த மனிதன் என்ன பேசுகிறான் என்பது ஒன்றுமே புரியாததுபோல பேதுரு மறுதலித்தார். ஆனால் இப்பொழுது அவர் மறுத்துரைத்த அதே நேரத்தில் ஒரு சேவல் கூவிற்று. இருள் சூழ்ந்த அந்நேரத்தில் கர்த்தர் திரும்பி, பேதுருவை நோக்கிப் பார்த்தார். சேவல் கூவுகிறதற்கு முன்னே பேதுரு அவரை மூன்றுதரம் மறுதலிப்பார் என்று இயேசு முன்னுரைத்ததை அவர் நினைவுகூர்ந்தார். தேவகுமாரனின் பார்வையைக் கண்ட பேதுரு இருளுக்குள் சென்று மனங்கசந்து அமுதார்.

**ஓள. மனிதகுமாரனைப் போர்ச்சேவகர்
ஏளனம் செய்தல் [22:63-65]**

எருசலேம் நகரிலிருந்த புனித தேவாலயத்தின் காவல்சேவகரே இயேசு கிறிஸ்துவைக் கைது செய்தனர். தேவனுடைய திருத்தாய வீட்டினைக் காக்கும் பொறுப்புமிக்க காவற்சேவகரே இயேசுவை ஏளனம் செய்யவும் அடிக்கவும் தொடங்கினர். அவருடைய கண்களை இறுகக்கட்டி முகத்தில் அறைந்து அவரை அடித்தவன் யார் என்று கேட்கவும் செய்தனர். இது போதாதென்று இன்னும் பல கொடுமையான செயல்களை அவர்கள் செய்தனர். ஆயினும் பாவினளால் தமக்கு எதிராகச் செய்யப்பட்ட எல்லா அவமானச் செய்கைகளையும் அவர் பொறுமையோடு சகித்தார்.

**க. ஆலோசனைச்சங்கத்தாரால் இயேசு
கிறிஸ்து காலையில் விசாரிக்கப்படுதல்
[22:66-71]**

22:66-69 காலை பொழுதுபுலர்ந்தவுடன் (காலை 5.00 முதல் 6.00 மணிக்குள்) தங்களுடைய ஆலோசனைச் சங்கத்திற்கு இயேசுவை ஜனத்தின் மூப்பர்கள் கொண்டுபோனார்கள். அவர் மேசியாவாவென்று அச்சங்கத்தின் உறுப்பினர்கள் அவரை நேரடியாகக் கேட்டனர். அதைக் குறித்து அவர்களோடு உரையாடுவதில் எவ்விதப் பயனும் இல்லை என்னும் பொருள்பட கிறிஸ்து அவர்களுக்குப் பதில் உரைத்தார். அவர்கள் சத்தியத்தை அறிவதற்கு மனதற்றவர்களாயிருந்தனர். ஆனால் அவர்களுக்கு முன்பாக நின்று அவர்களால் இழிவுபடுத்தப்படுகின்ற அவர்தாமே ஒரு நாளில் சர்வவல்லமையுள்ள தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் வீற்றிருப்பார் என்று கூறி எச்சரித்தார் (சங். 110:1 -ஆம் வசனத்தைக் காண்க).

22:70,71 அதன் பின்னர், அவர் தேவனுடைய குமாரனா என்று அவரிடம் அவர்கள் ஒளிவு மறைவின்றிக் கேட்டனர். அவர்கள் எழுப்பிய கேள்வியின் பொருள் என்ன என்பதையும் அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். தேவனுடைய குமாரன் என்பவர் தேவனுக்குச் சமமானவர் என்பதே அவர்களுடைய கணிப்பு. “நீங்கள் சொல்லுகிற படியே நான் அவர்தான்” என்று கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து விடைபகர்ந்தார் (மாற்கு 14:62 -ஆம் வசனத்தைக் காண்க). அதைத்தான் அவர்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். தேவனுக்குச் சமமானவர் என்று இவர் கூறிய தேவ அவமதிப்பை அவர்கள் கேட்கவில்லையா? இதற்கு

மேல் சாட்சி தேவையில்லை. ஆனால் இன்னும் ஒரு பிரச்சினை இருந்தது. அவர்களுடைய பிரமாணத்தின்படி தேவதூஷணம் செய்கிறவர் கொலை செய்யப்பட வேண்டும். ஆனாலும் யூதர்கள் ரோம அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டவராயிருந்த காரணத்தினால் மரண தண்டனை விதிக்க அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை. ஆகவே அவர்கள் இயேசுவை பிலாத்துவினிடத்திற்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டும். அந்த மனிதனோ தேவதூஷணம் போன்ற சமயக் குற்றச்சாட்டுகளைக் குறித்து எவ்விதக் கவலையும் அற்றவன். ஆகவே இவருக்கு எதிராக அரசியல் குற்றச்சாட்டு ஒன்றைச் சுமத்த வேண்டும் என்று சிந்திக்கத் தொடங்கினர்.

**கா. இயேசு பிலாத்துவினால்
விசாரிக்கப்படுதல் [23:1-7]**

23:1,2 ஆலோசனைச் சங்கக் கூட்டத்தாரெல்லாரும் அவரை விசாரித்து முடித்த பின்னர், ரோம தேசாதிபதியாகிய பிலாத்துவினால் விசாரிக்கப்படும்படி நீதிமன்றத்திற்கு அவரைத் தீவிரமாகக் கொண்டு சென்றனர். சமயத் தலைவர்கள் அவருக்கு எதிராக முன்று அரசியல் குற்றச்சாட்டுகளைச் சுமத்தினர். முதலாவது குற்றச்சாட்டு: தேசத்துக்கு எதிராக மக்கள் கலகம் செய்யும்படியாகத் தூண்டிவிட்டது. இரண்டாவது குற்றச்சாட்டு: ராயருக்கு யூதர்கள் வரிசெலுத்தத் தடை செய்தது. முன்றாவது குற்றச்சாட்டு: தன்னையே ராஜாவாகப் பிரகடனம் செய்தது.

23:3-7 அவர் யூதருடைய ராஜாவா என்று பிலாத்து இயேசுவைக் கேட்டபோது, ஆம் என்று அவர் பதிலுரைத்தார். அவருடைய சொற்கள் எவ்விதத்திலும் ரோமப் பேரரசனுக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கும் என்று பிலாத்து கருதவில்லை. இயேசு கிறிஸ்துவுடன் தனித்து உரையாடிய பின்னர் (யோவான் 18:33-38), அவன் பிரதான ஆசாரியரையும் மக்கள் கூட்டத்தையும் நோக்கி, அவரிடத்தில் ஒரு குற்றத்தையும் காணவில்லை என்று கூறினான். ஆனால் மக்கள் கூட்டமோ அவருக்கு எதிராகக் குற்றச்சாட்டை ஆவேசத்தோடு கூறத்தொடங்கினர். அவர் ஏளனமாகக் கருதப்பட்ட கலிலேயா நாடு முதல் எருசலேம் நகரம் வரை மக்களைத் தூண்டிவிட்டு அரசுக்கு எதிராகக் கலகமூட்டினார் என்பதே அவர்களது குற்றச்சாட்டு. கலிலேயா என்ற சொல்லைக் கேட்டவனுக்குத் தப்பித்துக்கொள்வதற்கு ஒரு வழி கிடைத்துவிட்டது. ஏரோதின்

அதிகாரத்திற்குள் கலிலேயா இருந்த காரணத்தினால் இந்த வழக்கைத் தான் விசாரிக்க வேண்டியதில்லை என்று பிலாத்து கூறி அவரை ஏரோதிடம் அனுப்பிவிட்டான். அந்தச் சமயத்தில் ஏரோது எருசலேம் நகருக்கு வந்திருந்தான்.

பெதலகேமில் சிறு பாலகர்களைப் படுகொலைசெய்த மகாஏரோதின் மகனே இந்த ஏரோது அந்திப்பா என்பவன். மேலும் இவன் தன்னுடைய சகோதரனின் மனைவியோடு தகாத உறவு கொண்டிருந்ததால் யோவான் ஸ்நானகனால் கடிந்து கொள்ளப்பட்டான். யோவானின் தலையைக் கொய்து கொலை செய்தவனும் இவனே. “அந்த நரி” என்று இவனையே இயேசு லூக்கா 13:32 -இல் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

கீ. ஏரோது எழுப்பிய ஏளனக் கேள்விகள் [23:8-12]

23:8 இயேசுவைத் தன்னிடம் கொண்டுவந்தது குறித்து ஏரோது மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைந்தான். இயேசுவைக் குறித்து அநேகக் காரியங்களை அவன் கேள்விப்பட்டிருந்தான். மேலும் அவரால் செய்யப்படும் சில அற்புதங்களைக் காணவும் வெகுநாளாய் ஆசைகொண்டிருந்தான்.

23:9-11 அவன் பல கேள்விகளை எழுப்பியும், இரட்சகரிடத்திலிருந்து ஒரு பதிலையும் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை. யூதர்களும் கடுமையாகக் குற்றஞ்சாட்டினர், ஆயினும் அவர் தமது வாயைத் திறக்கவில்லை. தன் போர்ச்சேவகரோடு சேர்ந்து அவரை அலைக்கழித்து, ஏளனம்செய்து, மினுக்கான வஸ்திரத்தை அவருக்கு உடுத்தி, திரும்பவும் பிலாத்துவினிடத்தில் அவன் அவரை அனுப்பிவைத்தான். இதுவே ஏரோதுவினால் செய்ய முடிந்த செயல்.

23:12 முன்னே, ஏரோதும் பிலாத்துவும் ஒரு வருக்கொருவர் பகைமை கொண்டிருந்தனர். ஆனால் இப்பொழுது அந்தப் பகைமை நட்பாக மாறிற்று. அவர்கள் இருவரும் கர்த்தருக்கு எதிரான அணியில் இருந்த காரணத்தினால் ஒன்றிணைந்தனர். “தீங்கிழைக்க வேண்டுமென்னும் நோக்குடன் பொல்லாங்கான மனிதர்கள் தங்களுடைய பகைமையை ஒதுக்கித் தள்ளிவிடுகின்றனர்; ஆனால் நன்மை செய்யும்பொருட்டு கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் நட்பை வளர்த்துக்கொள்வது இல்லை. இது கிறிஸ்தவர் இடையே காணும் அவமானத்திற்குரிய நிலையாகும்” என்று தியோபைலாக்ட் என்பார் மனம் வருந்துகிறார்.

கீ. பிலாத்து கூறிய தீர்ப்பு: குற்றமற்றவர் ஆயினும் மரண தண்டனை [23:13-25]

23:13-17 இராஜரீக கைதிக்கு விடுதலை கொடுத்து நீதியை நிலைநிறுத்தத் தவறிய பிலாத்து, இப்பொழுது தான் கண்ணியில் சிக்கியதை உணர்ந்தான். யூதமக்களின் தலைவர்களை அழைத்து, விரைவாகக் கூட்டத்தைக் கூட்டி, இயேசுவினிடத்தில் தானும் ஏரோதுவும் ஒரு குற்றத்தையும் காணவில்லை என்று அறிவித்தான். “மரணத்துக்கேதுவாக இவன் ஒன்றும் செய்ய வில்லையே.” ஆகவே அவரைத் தண்டித்து விடுதலைசெய்வதாக அவன் கூறினான். திருவாளர் ஸ்டீவர்ட் இதுகுறித்து இங்ஙனம் கூறுகிறார்:

முற்றிலும் நீதியற்றதும், தருக்கத்திற்கு ஒவ்வாததுமான தீர்வாகவே இது விளங்குகிறது. இயேசுவைக் காப்பாற்ற வேண்டும், அதேநேரத்தில் மக்கள் கூட்டத்தை மனநிறைவு அடையச் செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணம் கொண்ட அச்சத்தினால் அலைக்கழிக்கப்பட்டதும் பரிதாபத்திற்குரியதுமான ஓர் ஆத்துமா செய்யும் செயலாகவே இந்தத் தீர்வு காணப்படுகிறது. ஆனால் அவன் நினைத்த இரண்டுமே நடைபெறவில்லை. எக்காரணத்தைக் கொண்டும் வெறிபிடித்த ஆசாரியக் கூட்டம் அந்தத் தீர்வை ஏற்றுக்கொள்ளப்போவதில்லை என்பதில் வியப்பேதுமில்லை.⁶²

23:18-23 பிரதான ஆசாரியரும் மூப்பரும் கொதித்தெழுந்தனர். கலகத்தினிமித்தமும் கொலை பாதகத்தினிமித்தமும் காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்தவனும், தனது தகாத செயல்களினால் பெயர் அறிந்தவனுமாகிய பரபாஸ் என்பவனை விடுதலைசெய்து இயேசுவை மரணத்திற்கு ஒப்புவிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் கோரினர். கர்த்தரை விடுதலைசெய்ய எண்ணங் கொண்ட பிலாத்துவின் வலிமையற்ற முயற்சி, மக்கள் கூட்டத்தின் காட்டுமிராண்டித்தனமாக கூக்குரலில் அமிழ்ந்துபோயிற்று. அவனுடைய பேச்சு அங்கு எடுபடவில்லை. தேவகுமாரனைக் கொலைக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டும் என்பதே அவர்களுடைய ஒரே கோரிக்கையாயிருந்தது.

23:24,25 இயேசு குற்றமற்றவர் என்று அவன் முன்னமே தீர்ப்பு வழங்கியிருந்தபோதிலும், மக்களை மனநிறைவு அடையச் செய்யும்பொருட்டு பிலாத்து அவரை மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுத்தான். மேலும் அவன் அவர்களுக்காக பரபாஸை விடுதலை செய்தான்.

**கு. மனித குமாரன் கல்வாரி நோக்கி
வழிநடத்திச் செல்லப்படுதல் [23:26-32]**

23:26 வெள்ளி காலை ஏறத்தாழ 9.00 மணி. சிலுவையில் இயேசுவை அறையும்படி கொண்டு போகின்ற காட்சி. சிரேனே ஊரானாகிய சீமோன் என்னும் பெயருடைய மனிதனைப் போர்ச்சேவகர் சிலுவையைச் சுமக்கும்படி வற்புறுத்தினார். இந்த மனிதனைக் குறித்துக் கூடுதலாகத் தெரிய வில்லை. இவனுடைய இரண்டு குமாரர்களும் பின்னர் நன்கு அறிமுகம் பெற்ற கிறிஸ்தவர் களாக விளங்கினார்கள் என்று தோன்றுகிறது (மாற்கு 15:21).

23:27-30 அவர் மீது பரிவு கொண்டவர்களாகப் பலர் அழுதவண்ணம் அவரைப் பின்தொடர்ந்து சென்றனர். “எருசலேமின் குமாரத்திகளே” என்று அந்தப் பெண்களை அழைத்த இயேசு கிறிஸ்து, தம்மிடத்தில் அவர்கள் பரிவுகொள்ள வேண்டியதில்லை என்றும், தங்களுக்காகவே அவர்கள் அழ வேண்டும் என்றும் கூறினார். கி.பி. 70 -இல் அவர்கள் மீது சொரியப்படவிருந்த பயங்கரமான அழிவையே அவர் குறிப்பிட்டார். அந்த நாட்களில் அவர்கள் அடையப்போகிற கொடுமைகளும் இன்னல்களும், பிள்ளையற்ற பெண்மணிகள் பாக்கியவதிகள் என்று சொல்லக் கூடிய அளவிற்குப் பெரிதாயிருக்கும். மலைகள் தங்கள் மீது விழட்டும் என்றும் குன்றுகள் தங்களை மறைத்துக்கொள்ளட்டும் என்றும் மனிதர்கள் விருப்பம்கொள்ளத்தக்க அளவிற்கு தீத்து அந்நகரத்தை முற்றுகையிடுவதனால் ஏற்படும் கொடுமை கடுமையானதாயிருக்கும்.

23:31 “பச்சை மரத்துக்கு இவைகளைச் செய்தால் பட்ட மரத்துக்கு என்ன செய்ய மாட்டார்கள்” என்று கர்த்தராகிய இயேசு தொடர்ந்து கூறினார். அவரே பச்சைமரம், அந்த இஸ்ரவேலரோ பட்டமரம். குற்றம் அறியாதவரும் பாவ மற்றவருமாகிய தேவகுமாரன் இவ்வாறு ரோம நாட்டைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளால் அவமானப்படுத்தப்படுவாராயின், தேவனுடைய அன்பின் குமாரனைக் கொலை செய்த குற்றவாளிகளுக்கு அவர்கள் கடுந்தண்டனை தருவது எவ்வளவு நிச்சயம்?

23:32 சிலுவையில் அறையப்படும்படி இயேசுவைக் கொண்டு போகும்போது வேறு இரண்டு குற்றவாளிகளும் கொலைசெய்யப்படுவதற்கு அவரோடு சென்றனர்.

கூ. சிலுவையில் அறையப்படுதல் [23:33-38]

23:33 இலத்தீன் மொழியில் கபாலஸ்தலம் என்னும் பொருள்கொண்ட கல்வாரி என்னும் இடத்தில்தான் மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்பட்டது. அந்த இடத்தின் வடிவமைப்பு தலையோட்டு வடிவத்தில் காணப்பட்டிருக்கலாம். அல்லது அங்கே பல சாவுகள் நிகழ்ந்த காரணத்தினால் அவ்விடம் அப்பெயர் பெற்றது போலும். மண்டையோடு மரணத்தை அல்லவா குறிக்கிறது. சிலுவையில் அறையப்பட்ட நிகழ்ச்சியைக் குறித்து அதிகமாகச் சொல்லப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அந்தப் பயங்கரமான செயலைப் பற்றிய விவரங்கள் விரிவாகச் சொல்லப்படவில்லை, அதற்காக நீண்ட நேரம் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. “அங்கே அவரையும் . . . சிலுவைகளில் அறைந்தார்கள்” என்று மட்டுமே சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. மீண்டுமாக ஸ்டூவார்ட் என்பார் குறித்துக் காட்டியுள்ளவற்றைக் காண்போம்.⁶³

மேசியா மரணம் அடைய வேண்டும் என்று சொல்வதே நம்புதற்கரியது. இத்தகைய கொடிய மரணத்தை அவர் அடைந்தார் என்பது அதனைக் காட்டிலும் நம்புவதற்கு அப்பாற்பட்டதாக இருக்கிறது. ஆயினும் அது அவ்வாறே நடந்தது. அவர் தொட்ட அனைத்தும், சிலுவையும் கூட, அவரால் அலங்காரம் பெற்றன, மறு ரூபமடைந்தன, மகிமையினாலும் அழகினாலும் பரிசுத்தமடைந்தன. ஆனால் எவ்வளவு பயங்கரமான ஆழத்திலிருந்து அந்தச் சிலுவையை அவர் உன்னதமான இடத்திற்கு உயர்த்தினார் என்பதை நாம் ஒருபோதும் மறந்துவிடக் கூடாது.⁶⁴

நெடுமரமாம் குறுக்கையினை
உன்னதத்திற் குயர்த்திடவே
கடுந்துயரம் அடைந்தவண்ணல்
ஆணிகளால் அறையப்பட்டார்.
குருதிசிந்தி உயிர்கொடுக்க
ஒறுப்பேற்ற இறைமைந்தன்
அரும்பொருளை அறிந்திடநான்
அடிபணிந்து நிற்கின்றேனே!

-லூசி A. பென்னட்.

அன்று கல்வாரியில் மூன்று சிலுவைகள் நடப்பட்டன. இயேசு கிறிஸ்துவின் சிலுவை நடுவிலும், குற்றவாளிகளின் சிலுவைகள் இருபுறமும் நின்

றன. “அக்கிரமக்காரர்களில் ஒருவராக எண்ணப் பட்டார்” என்னும் ஏசாயா 53:12 -ஆம் வசனம் அங்கு நிறைவேறியது.

23:34 எல்லைக்குட்படா அன்பும் இரக்கமும் நிறைந்தவராக, சிலுவையில் தொங்கிய இயேசு, “பிதாவே, இவர்களுக்கு மன்னியும், தாங்கள் செய்கிறது இன்னதென்று அறியாதிருக்கிறார்களே” என்று மன்றாடினார். யாருக்குத் தெரியும்? இந்த மன்றாட்டின் விளைவாக, நாயகரா நீர் வீழ்ச்சி போன்று பெருக்கெடுத்த தேவகோபம் பொழியாமல் நிறுத்தப்பட்டிருக்கும். இரட்சகரின் அன்பைக் குறித்துத் திருவாளர் மோர்கன் கூறுவதாவது:

இயேசு கிறிஸ்துவின் ஆத்துமாவில் சீற்றம் எழவில்லை, சினம் பொங்கவில்லை, அவரைக் கொடுமையாக நடத்தியவர் தண்டனை பெறவேண்டும் என்ற விருப்பம் அங்கே ஒளிந்து கொண்டிருக்கவில்லை. இரும்புக் கவசம் பூண்ட கையின் இருப்பிடம் நரகமே என்று அறிந்துகொண்டேன்.⁶⁵

பின்னர், அவருடைய வஸ்திரங்களைப் போர்ச் சேவகர் தங்களுக்குள்ளாகப் பங்கிட்டுக் கொண்டனர். தையலில்லாத அவருடைய அங்கிக்காக அவர்கள் சீட்டுப்போட்டனர்.

23:35-38 அங்கு நின்று கொண்டிருந்த அதி காரிகள் அவரை ஏளனம் செய்தனர். அவர் உண்மையாகவே தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட மேசியாவாக இருப்பாரானால் தன்னைத்தானே அவர் இரட்சித்துக்கொள்ளட்டும் என்றும் அவர்கள் அறைகூவல் விடுத்தனர். போர்ச் சேவகரும் அவருக்குக் காடியைக் கொடுத்து அவரை இரட்சித்துக்கொள்ளும்படி கூறி ஏளனம் செய்தனர். தலைப்பு ஒன்றை எழுதி அவர்கள் சிலுவையின் மேற்புறத்தில் வைத்தனர்:

இவன் யூதருடைய ராஜா

மீண்டுமாக ஸ்டூவர்ட் என்பார் எழுதியதை நாம் மேற்கோள் காட்டுகிறோம்:

கிரேக்கு லத்தீன் எபிரெய் ஆகிய மொழிகளில் அந்த மேலெழுத்து எழுதப்பட்டதன் முக்கியத்துவத்தை நாம் குறிப்பிடாமல் விடமுடியாது. அங்கு கூடியிருந்தவர் அனைவரும் அதனைப் படிக்க வேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன் அது எழுதப்பட்டிருந்தது என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. ஆனால் அங்கே தனது நாயகனின் பிரபஞ்சத்தின் கர்த்தத்துவத்தை கிறிஸ்துவின் சபை மிகச்சரியாக எப்போதும் கண்டுகளித்து

வருகிறது. உலகத்தின் மாபெரும் மொழிகளாக இவை விளங்கின. ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு மேலோங்கிய பண்பை வெளிப்படுத்துவதாக இருக்கிறது. கிரேக்கு மொழி பண்பாட்டிற்கும் ஞானத்திற்கும் அடையாளமாகும். ஆகவே அதன் அடிப்படையில் “இயேசுவே அரசர்” என்று அந்த மேலெழுத்து கூறுகிறது. இலத்தீன் மொழி சட்டதிட்டங்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் உரிய மொழியாகும். அங்கும் இயேசு அரசராக விளங்கினார்! வெளிப்படுத்தப்பட்ட சமயத்தின் மொழியாக எபிரெய் விளங்கியது. அங்கும் இயேசுவே அரசர்! ஆகவே சிலுவையில் தொங்கி அவர் மடிந்து கொண்டிருந்த போதும், “அவருடைய சிரசின்மேல் அநேக கிரீடங்கள் இருந்தன” என்னும் கூற்று மெய்யென்று காணப்பட்டது (வெளி. 19:12).⁶⁶

கெ. இரு கள்வர் [23:39-43]

23:39-41 முதலில் இரண்டு கள்வரும் இயேசுவை நிந்தித்தனர் என்பதை மற்ற நற்செய்தி நூல்களின் வாயிலாக நாம் அறிகிறோம். அவர் கிறிஸ்துவானால், ஏன் அவர் அவர்கள் யாவரையும் காப்பாற்றவில்லை? ஆனால் அதன் பிறகு ஒருவனுடைய இருதயத்தில் பெரும் மாற்றம் நிகழ்ந்தது. அவன் தனது கூட்டாளியை நோக்கித் திரும்பி அவனது அவமரியாதைச் செயலுக்காக அவனைக் கடிந்துகொண்டான். அவர்கள் இருவருமே தாங்கள் செய்த குற்றத்திற்கான தண்டனையை அனுபவிக்கின்றனர். அவர்கள் தண்டனை அடைய வேண்டியது சரியானதே. ஆனால் நடுச்சிலுவையில் தொங்குகிற இவரோ தகாததொன்றையும் நடப்பிக்கவில்லையே.

23:42 ஆண்டவர்⁶⁷ பூமிக்குத் திரும்பிவந்து தமது ராஜ்யத்தை நிறுவும்போது தன்னை நினைத்தருள வேண்டுமென்று அவன் இயேசுவை நோக்கிப் பார்த்து வேண்டினான். அத்தகைய விசுவாசம் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். இறந்து கொண்டிருந்த கள்வன், மரித்தோரிலிருந்து இயேசு எழுந்திருப்பார் என்றும், இறுதியில் இவ்வுலகினை அரசாளுவார் என்றும் விசுவாசித்தான்.

23:43 அவனுடைய விசுவாசத்திற்கான பரிசுப் பொருளை இயேசு கிறிஸ்து உடனடியாக வழங்கினார். அதே நாளில் அவன் அவரோடு பரதீசிலி ரூப்பான் என்னும் வாக்குறுதியே அப்பரிசுப் பொருள். பரதீசும் மூன்றாம் வானமும் ஒன்றே (2 கொரி. 12:2,4). அதாவது தேவன் தங்கியிருக்கும் இடம் அதுவேயாகும். இன்றைக்கு என்று

இயேசு கூறினார் - எவ்வளவு வேகம்! என்னுடனே - என்ன தோழமை! பரதீசில் - எவ்வளவு மகிழ்ச்சி! சார்ல்ஸ் எர்ட்மான் என்பார் இது குறித்து எழுது கிறார்:

இரட்சிப்பானது மனந்திரும்புதலையும் விசுவாசத்தையும் சார்ந்து பெறுகின்ற ஒன்றாக இருக்கிறது என்னும் உண்மை இந்த நிகழ்ச்சியில் வெளிப்படுகிறது. ஆயினும் இன்னும் பல இன்றியமையாத செய்திகளும் இதில் அடங்கியுள்ளன. புனிதச் செயல்களினால் இரட்சிப்பு உண்டாவதில்லை என்பதை இது தெளிவிக்கிறது. அக்கள்வன் திருமுழுக்குப் பெறவில்லை. கர்த்தருடைய திருவிருந்திலும் அவன் பங்கு பெறவில்லை. அவன் துணிச்சலோடு தனது விசுவாசத்தை பகையுணர்ச்சி கொண்ட கூட்டத்தின் முன்னர் அறிக்கை செய்தான். அதிகாரிகளும் சேவகரும் சொல்லிய ஏளனப் பேச்சுகளுக்கு நடுவில் அவன் அச்சமின்றிப் பேசினான். ஆயினும் அவன் எந்தச் சடங்குகளிலும் பங்கு பெற்று இரட்சிப்படையவில்லை. நற்செயல்களினால் ஒருவன் இரட்சிப்படைய முடியாது என்பதை இந்நிகழ்ச்சி வெளிப்படுத்துகிறது. மரணத்துக்குப் பின்னர் “ஆத்துமாக்கள் உறங்கும்” என்னும் கொள்கையையும் இது மறுத்துரைக்கிறது. சரீரம் உறங்கும். ஆயின் மரணத்திற்குப் பின்னரும் உணர்வுகள் தொடரும். மேலும் “இறந்த ஆத்துமாக்கள் தூய்மை அடைவதற்கான இடம்” என்று ஓரிடம் இல்லை என்பதை இது தெளிவுபடுத்துகிறது. பாவமும் அவமானமும் நிறைந்த வாழ்வை வாழ்ந்த அக்கள்வன் தன் பாவங்களுக்காக மனம் வருந்தி விசுவாசித்து, நேரடியாக ஆசிர்வாதத்திற்குரிய இடத்தினை அடைந்தான். மேலும் இவ்வுலகினர் அனைவரும் இரட்சிப்படைய மாட்டார்கள் என்பதை இதன் மூலம் அறிகிறோம். அங்கிருந்த இரண்டு கள்வரில் ஒருவன் மட்டுமே இரட்சிக்கப்பட்டான். இறுதியாக, கிறிஸ்துவோடு ஒருவன் பெறுகிற தனிப்பட்ட உறவு மட்டுமே, மரணத்திற்கு அப்பால் கிடைக்கும் மகிழ்ச்சிக்கு ஆதாரமாக விளங்குகிறது என்பதைக் குறித்துக் கொள்ள வேண்டும். “நீ என்னுடனேகூட இருப்பாய்” என்பதை அந்த வாக்குறுதியின் கருப்பொருள் ஆகும். இதுவே நமக்கு அருளப்பட்டுள்ள ஆசிர்வாதத்தின் உறுதி. இவ்வுலகினை விட்டுப்பிரிதல், “கிறிஸ்துவோடு இருப்பதாகவும், அதிக நன்மையானதாகவும் விளங்கும்.”⁶⁸

இயேசு கிறிஸ்துவின் ஒரு புறத்திலிருந்தவன் விண்ணுலகம் செல்கிறான். மற்றவனோ நரகிற்குச் செல்கிறான். நீங்கள் சிலுவைக்கு எந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிறீர்கள்?

கே. மூன்று மணிநேர இருள் [23:44-49]

23:44 பூமியெங்கும் அந்தகாரம் உண்டாயிற்று. (சில மொழிபெயர்ப்புகளில் தேசமெங்கும் என்று இருந்தாலும் கிரேக்க மொழியில் பூமியெங்கும் என்னும் பொருளையும் கொண்ட சொல்லே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.) ஆறாம் மணி நேரம் முதல் ஒன்பதாம் மணி நேரம் வரை அதாவது நண்பகல் தொடங்கி மாலை 3.00 மணி வரை இருள் கவ்வியிருந்தது. அது இஸ்ரவேல் நாட்டிற்கு ஓர் அடையாளமாயிருந்தது. அவர்கள் ஒளியை வேண்டாமென்று மறுத்தனர். அதன் காரணமாக அவர்கள் நீதியாய் தேவனால் பார்வை இழந்த நிலையை அடைந்தனர்.

23:45 தேவாலயத்தின் திரைச்சீலை மேலிருந்து கீழாக நடுவில் இரண்டாகக் கிழிந்தது. விசுவாசத்தோடு வருகிறவர் யாவரும் தேவனிடத்திற்கு வரும்படியாக இயேசு கிறிஸ்துவின் மரணத்தினால் ஒரு வழி உண்டாயிருக்கிறது என்பதற்கு இது சித்திரமாக இருக்கிறது (எபி. 10:20-22).

23:46,47 இந்த இருள் சூழ்ந்த மூன்று மணி நேரத்தில்தான் நம்முடைய பாவங்களை மரத்தில் தொங்கிய இயேசு தமது சரீரத்தில் சுமந்தார். அந்த நேரம் முடிவடைந்த தருணத்தில் அவர் தமது ஆவியைத் தமது பிதாவாகிய தேவனுடைய கரங்களில் ஒப்புவித்தார். மேலும் அவர் தாமாக மனமுவந்து தமது உயிரைக் கொடுத்தார். இந்தக் காட்சியைக் கண்டு உணர்ச்சிவயப்பட்டவனாக ரோம நூற்றுக்கு அதிபதி ஒருவன் “மெய்யாகவே இந்த மனிதன் நீதிபரனாயிருந்தான்” என்று கூறி தேவனை மகிமைப்படுத்தினான்.

23:48,49 அந்தப் பயங்கரமான காட்சியைக் கண்ட ஜனங்களெல்லாரும் துக்கத்தையும் வருந்திங்கையும் உணர்ந்து உணர்ச்சிவயப்பட்டனர். உலக வரலாற்றிலேயே மிகவும் முக்கியமான காட்சியை, இயேசு கிறிஸ்துவின் அடியார்களில் சிலரும், கலிலேயாவி்லிருந்து அவருடன் வந்த ஸ்திரீகளும் தூரத்தில் நின்று பார்த்தனர்.

கே. யோசேப்பின் கல்லறையில் இயேசு அடக்கம் பண்ணப்படுதல் [23:50-56]

23:50-54 இதுவரை யோசேப்பு கர்த்தரின் மறைமுகச் சீடனாயிருந்தான். ஆலோசனைச்

சங்கத்தின் உறுப்பினனாக இருந்தபோதும் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு எதிராக அவர்கள் அளித்த தீர்ப்பை அவன் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அவன் அப்பொழுது துணிவுடன் **பிலாத்துவினிடத்திற்குச்** சென்று, இயேசுவின் சரீரத்தைச் சிலுவையில் இருந்து அகற்றி நல்லடக்கம் செய்வதற்கான நல்வாய்ப்பைத் தரும்படி வேண்டிக்கொண்டான். (அது மாலை 3.00 மணிக்கும் 6.00 மணிக்கும் இடைப்பட்ட நேரமாகும்.) அவனுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. உடனடியாக அவன் சிலுவைக்குச் சென்று அதை **இறக்கி மெல்லிய துப்பட்டியிலே சுற்றி, கண்மலையில் வெட்டப்பட்டது மாய், ஒருக்காலும் ஒருவனும் வைக்கப்படாததுமாயிருந்த ஒரு கல்லறையிலே வைத்தான்.** அந்தக் கல்லறையை அதற்குப் பின்னரும் ஒருவனும் பயன்படுத்தவில்லை. இது வெள்ளியன்று நிகழ்ந்தது. அன்று **ஆயத்தநாள், ஓய்வு நாள் ஆரம்பமாயிற்று** என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. யூதர்களுடைய ஓய்வுநாள் வெள்ளி மாலை சூரியன் அஸ்தமிக்கும் நேரத்தில் தொடங்கும் என்பதை நாம் நினைவுகூர வேண்டும்.

23:55,56 யோசேப்பு, அவருடைய சரீரத்தை எடுத்துக்கொண்டுபோய் கல்லறையின் உள்ளே வைத்தபோது **கலிலேயாவிலிருந்து வந்திருந்த விசுவாசமான ஸ்திரீகளும்** அவனோடு சென்றனர். **திரும்பிப்போய், கந்தவர்க்கங்ககளையும் பரிமளதைலங்களையும்** அவர்கள் ஆயத்தம் பண்ணினார்கள். அவர்கள் திரும்பவும் வந்து தாங்கள் நேசித்தவருடைய சரீரத்தை நறுமண மூட்டிக் காக்க விரும்பினார்கள். இயேசுவின் சரீரத்தை அடக்கம் செய்த யோசேப்பு ஒரு வகையில் தன்னையே அடக்கம் செய்தவனாகக் காணப்பட்டான். ஜீவாதிபதியும் மகிமையின் கர்த்தருமாகிய இயேசுவைச் சிலுவையில் அறைந்த அந்த நாட்டினின்று அவனுடைய செயல் அவனை வேறுபடுத்திவிட்டது. இனிமேல் அவன் யூத சமயத்தின் பங்காளியாக ஆகமுடியாது. அதிலிருந்து விலகி அதற்கு எதிராகச் சாட்சிகூறி அதனுடைய பொல்லாப்பிற்கு விலகி அவன் வாழ்ந்தான்.

ஓய்வுநாள் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து, சனிக் கிழமையன்று பெண்கள் ஓய்வெடுத்தனர்.

12. மனிதகுமாரனின் வெற்றி [அதி. 24]

அ. வெறுமையான கல்லறையின் அருகில் பெண்கள் [24:1-12]

24:1 இயேசு கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் பூசுவதற்கென்று தாங்கள் ஆயத்தம் பண்ணின கந்த

வர்க்கங்களை எடுத்துக்கொண்டு அவர்கள் குாயிறு **அதிகாலையிலே** கல்லறையை நோக்கிச் சென்றனர். ஆயின் அவர்களால் எப்படி அவருடைய சரீரத்தை நெருங்கிச் செல்லமுடியும்? கல்லறையின் வாயிலருகில் பெரிய கல்லொன்றை வைத்து அது மூடப்பட்டிருக்கிறதே? அதனுடைய விடை நமக்குச் சொல்லப்படவில்லை. நாம் அறிந்ததெல்லாம், அவர்கள் அவரிடத்தில் மிகுந்த அன்பு கொண்டிருந்தனர் என்பதே. தனக்கு எதிராக வரும் பிரச்சனைகளை அன்பு பொருட்படுத்துவதில்லை.

“அவர்களுடைய அன்பு அதிகாலையில் விழிப்படையச் செய்தது (வச.1). அது அவர்களுக்குப் பெரும் பலனைத் தந்தது (வச.6). அதிகாலையில் எழுந்திருப்பவர்கள் இப்பொழுதும் உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தரைக் கண்டடைவார்கள் (நீதி.8:17).”

24:2-10 அவர்கள் **கல்லறையை** வந்தடைந்த போது, அதன் வாயிலிருந்த **கல் புரட்டப்பட்டிருந்ததைக்** கண்டனர். அவர்கள் உள்ளே சென்று வுடன், **கர்த்தராகிய இயேசுவின் சரீரத்தைக் காணாமல்** திகைத்தனர். அவர்கள் சஞ்சலம் அடைந்ததை நாம் எண்ணிப் பார்ப்பதில் எவ்விதச் சிரமமுமில்லை. அதன் காரணம் என்னவென்று அவர்கள் அறிய முற்படுகையில் இரண்டு **தேவ தூதர்** அவர்களுக்கு முன்பாகத் தோன்றி, இயேசு கிறிஸ்து உயிரோடிருக்கிறார் என்று உறுதி கூறினர் (யோவான் 20:12 ஐக் காண்க). அவர்கள் இருவரும் **பிரகாசமுள்ள வஸ்திரம்** அணிந்திருந்தனர். அவரைக் கல்லறையில் தேடுவது வீண்முயற்சி. அவர்கள் **கலிலேயாவில் இருந்த போதே** அவர்கள் உடன் இருந்த கர்த்தர், தாம் உயிர்த்தெழுப்போவதைக் குறித்து வாக்கு அருளினார். **மனித குமாரன் பாவிகளுடைய கைகளில் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டு, சிலுவையில் அறையப்படுவார்** என்றும் மூன்றாம் நாளில் உயிர்த்தெழுப்பார் என்றும் அவர் அவர்களிடம் முன்னுரைக்கவில்லையா? (லூக். 9:22; 18:33). அவர் கூறிய யாவற்றையும் அவர்கள் நினைவு கூர்ந்தனர். உடனடியாக அவர்கள் நகரத்தை நோக்கித் **திரும்பிப்போய், அச்செய்தியைப் பதினொருவருக்கும்** அறிவித்தனர். கர்த்தரின் உயிர்த்தெழுதலை முதலாவது அறிவித்தவர்களில் **மகதலேனா மரியாள், யோவன்னாள்** மற்றும் **யாக்கோபின் தாயாகிய மரியாள்** யாவரும் அடங்குவர்.

24:11,12 சீடர்களால் இதனைக் கொஞ்சமும் நம்ப முடியவில்லை. பாட்டி சொன்ன கதை,

ஆதாரமற்றது, வீண்பேச்சு! இதுதான் அவர்களுடைய எண்ணமாயிருந்தது. பேதுரு கல்லறைக்குச் சென்று அங்கே சீலைகள் தனிப்பட வைக்கப்பட்டிருந்ததைக் காணும்வரை அவர்கள் அதை நம்பவில்லை. சரீரத்தைச் சுற்றிலும் இறுக்கக் கட்டப்பட்டிருந்த துணிகளே அவை. அவை சுருட்டி வைக்கப்பட்டிருந்தனவா, சரீரம் இருந்த வண்ணமாகவே அந்தத் துணிகள் இருந்தனவா என்று சொல்லப்படவில்லை. சரீரம் இருந்த வண்ணமாகவே அவை இருந்திருக்கும் என்று நாம் சொல்வதில் தவறில்லை. சவ உடையை ஒருகூட்டுப் புழுவின்கூட்டைப்போல கல்லறையில் விட்டுவிட்டு அவர் சென்றுவிட்டார். இது அவரது சரீரம் திருடப்படவில்லை என்பதை உறுதிசெய்கிறது. அது திருடப்பட்டிருந்தால் துணிகளைக் கழற்றி அங்கே வைப்பதற்கு அதிக நேரமாயிருக்கும். பேதுரு வீடு திரும்பினார். இந்த அதிசயத்தை விடுவிக்க அவர் முயன்றுகொண்டிருந்தார். இவையாவும் என்ன சொல்லுகின்றன?

ஆ. எம்மாவுக்கு நடந்துசெல்லுதல் [24:13-35]

24:13 எம்மாவுக்குச் சென்ற சீடர்கள் இருவரில் ஒருவரது பெயர் கிலேயோப்பா என்பதாகும். மற்றவரது பெயர் தெரியவில்லை. ஒருவேளை அவருடைய மனைவியாக இருக்கலாம். சிலர் லூக்காவாக இருக்கலாம் என்று கருதுகின்றனர். அவர் முதல் பனினோரு சீடரில் ஒருவர் அல்லர் என்பதை மட்டும் உறுதியாகச் சொல்லமுடியும் (வச.33). அவர் யாராயினும், கர்த்தருடைய மரணத்தையும் அடக்கத்தையும் குறித்து வருத்தத்தோடு அவர்கள் பேசிக்கொண்டு, எருசலேமிலிருந்து ஏழு அல்லது எட்டு மைல் தொலைவிலுள்ள எம்மாவுக்கு நடந்து சென்றனர்.⁶⁹

24:14-18 அவ்வாறு அவர்கள் சென்று கொண்டிருந்தபோது அவர்களுக்கு அறிமுகமாகாத ஒருவர் அதே திசையில் நடந்து வந்தார். அவர் உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே ஆவார். ஆனால் அவர்களால் அவரை அடையாளங் காணமுடியவில்லை. அவர்கள் எதைக் குறித்துப் பேசிக்கொண்டிருந்தனர் என்று அவர் வினவினார். முதலில் அவர்கள் சற்று திகைத்து நின்றனர். தேவையற்ற வருத்தத்தின் காட்சியாக அவர்கள் காணப்பட்டனர். எருசலேமில் என்ன நடந்தது என்பதை அறியாத அந்நியராக அவர் இருந்தாரென்று கூறி கிலேயோப்பா மிகுந்த ஆச்சரியமடைந்தார்.

24:19-24 “ஏன் என்ன நடந்தது?” என்று தொடர்ந்து இயேசு அவர்களிடம் வினவினார். முதலில் இயேசுவின் புகழ்ச்சியை எடுத்தியம்பி, அவர் விசாரிக்கப்பட்டு சிலுவையில் அறை யுண்டதை அவர்கள் கூறினார்கள். அவர்களுடைய நம்பிக்கை தகர்ந்து போயிற்று என்றும், அவருடைய சரீரம் கல்லறையில் இல்லை என்றும் அவர்கள் கூறினர். அவர் உயிரோடு இருக்கிறார் என்று சில தேவதூதர் உறுதியாகக் கூறினர் என்பதையும் அவர்கள் உரைத்தனர்.

24:25-27 மேசியா இத்தகைய பாடுகளின் பாதையின் வழியாகக் கடந்து செல்வார் என்று பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசிகள் உரைத்துள்ளதை அவர்கள் அறியவில்லையே எனக்கூறி இயேசு கிறிஸ்து அவர்களை அன்புடன் கடிந்து கொண்டார். முதலில் அவர் பாடுபடவேண்டும், பின்னர் அவர் மகிமைப்படுவார். மேசியாவாகிய தம்மைக் குறித்து ஆதியாகமம் தொடங்கி சகல தீர்க்கதரிசன நூல்களிலும் சொல்லப்பட்டுள்ள செய்திகளைக் கர்த்தர் அவர்களுக்கு விவரித்துக் கூறினார். எவ்வளவு அருமையான வேதபாடம் அங்கே கற்பிக்கப்பட்டிருக்கும்! நாம் அங்கே இருந்திருந்தால் எவ்வளவு நன்றாய் இருந்திருக்கும்! எனினும் அதே பழைய ஏற்பாடு நம்மிடமும் உண்டு. நமக்குக் கற்பிக்கத் தூய ஆவியான வரும் இருக்கிறார். நாமும் கூட வேதவாக்கியங்கள் எல்லாம் அவரைக்குறித்து என்ன சொல்லுகின்றன என்று கண்டுமகிழலாம்.

24:28,29 இப்பொழுது அந்தச் சீடர்கள் இருவரும் தங்களுடைய இல்லத்தை நெருங்கிவிட்டனர். தங்களோடு வந்த பயணியை அவர்களுடைய இல்லத்தில் இரவு தங்கும்படியாக அவர்கள் அழைத்தனர். முதலில் அவர் தமது பயணத்தை தொடரப்போவதாக மரியாதைக் குரிய முறையில் நடந்துகொண்டார். அவர் அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தி அவர்களது இல்லத்திற்கு விருந்தினராகச் செல்லவில்லை. ஆனால் அவர்களே அவரை வற்புறுத்தி அவர்களோடு தங்கச் செய்தனர். அதனிமித்தம் அவர்கள் எவ்வளவாக ஆசிரிவிக்கப்பட்டனர்.

24:30,31 மாலை உணவு அருந்த அவர்கள் அமர்ந்தனர். விருந்தினராக வந்தவர் விருந்து அளிப்பவரின் இடத்தை எடுத்துக்கொண்டார்.

எளிய உணவு திருவிருந்தாக மாறியது. அவர்களுடைய வீடு தேவனுடைய வீடாயிற்று. கிறிஸ்து செல்லும் இடமெங்கும் இவ்வாறே

நடைபெறும். அவரை உபசரிப்பவர் அவரால் உபசரிக்கப்படுவர். அவர்கள் இருவரும் தங்கள் இல்லத்தை அவருக்குத் திறந்துகொடுத்தனர். அவரோ அவர்களுடைய கண்களைத் திறந்தார் (வேதாசிரம ஐக்கியம், அனுதின தியானக் குறிப்பு).

அவர் அப்பத்தை எடுத்து ஆசிரிவித்து, அதைப் பிட்டு அவர்களுக்குக் கொடுத்தபோது, அவரை முதன்முதலாக அறிந்தார்கள். அவருடைய கரங்களில் ஆணிகளால் அறையப்பட்ட காயத்தைப் பார்த்திருப்பார்களோ? அதிசயிக்கத்தக்க வகையில் அவரை அறிந்துகொள்ளும்படி அவர்களது கண்கள் திறக்கப்பட்டன என்பதை மட்டுமே நாம் அறிவோம். இது நிகழ்ந்த உடனேயே அவர் அவர்களுடைய கண்களுக்கு மறைந்துபோனார்.

24:32 அந்த நாள் பயணத்தை அவர்கள் திரும்பிப் பார்த்தனர். அவர்களுடன் அவர் பேசி, வேதவாக்கியங்களை விளக்கிக்காட்டினபோது அவர்களுடைய இருதயம் கொழுந்துவிட்டு எரிந்ததில் எவ்வித வியப்புமில்லை. அவர்களோடு பயணம் செய்து அவர்களுக்குப் போதித்தவர் உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே ஆவார்.

24:33 எம்மாவு ஊரிலே இரவைக் கழிப்பதற்குப் பதிலாக அவர்கள் எருசலேமுக்கு விரைந்து சென்றனர். அங்கே பதினொருவரும் மற்றும் சிலரும் கூடியிருந்ததைக் கண்டனர். பதினொருவர் என்னும் பொதுவான சொற்றொடர் முதல் சீடர்கூட்டத்தைக் குறிக்கும் சொற்றொடராகும். அவர்களுள் யூதாஸ் இடம் பெறவில்லை. யோவான் 20:24-ஆம் வசனத்தைக் கொண்டு காணும்போது பதினொருவரும் அங்கு கூடியிருக்கவில்லை என்பது புலப்படும். ஆகவே இங்கே பொதுவான வகையில் பதினொருவர் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

24:34 எம்மாவு சீடர்கள் தங்களுடைய மகிழ்ச்சிக்குரிய அனுபவத்தைக் குறித்துப் பகிர்ந்து கொள்வதற்கு முன்னரே, கர்த்தர் உண்மையாகவே உயிர்த்தெழுந்து சீமோன் பேதுருவுக்குத் தரிசனமானார் என்று எருசலேம் சீடர்கள் அறிவித்தனர்.

24:25 உடனே எம்மாவிலிருந்து வந்த இருவரும், “ஆம், எங்களுக்குத் தெரியும், அவர் எங்களோடு நடந்து வந்தார், எங்களுடைய வீட்டுக்கு வருகை புரிந்தார். அப்பத்தைப் பிட்டு எங்களுக்கு அவர் தம்மை வெளிப்படுத்தினார்” என்று கூறினார்கள்.

இ. பதினொருவருக்குக் காட்சிதருதல் [24:36-43]

24:36-41 கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுந்த உடல் மாம்சமும் எலும்பும் உடைய உண்மையானதும், தொட்டு உணரத்தக்கதாயும் இருந்தது. அடக்கம் செய்யப்பட்ட அதே உடல், இனி மரணத்தைக் காணாதபடி மாற்றம் பெற்றுவிட்டது. கதவுகள் மூடியிருந்த அறைக்குள்ளே இந்த உடலோடு இயேசு கிறிஸ்துவால் உள்ளே நுழைய முடிந்தது (யோவான் 20:19).

முதல் ஞாயிறு இரவு இதைத்தான் அவர் செய்தார். சீடர்கள் அண்ணாந்து பார்த்து அவரைக் கண்டனர். “உங்களுக்குச் சமாதானம்” என்று அவர் சொன்னதை அவர்கள் கேட்டனர். அவர்கள் பயத்தினால் அதிர்ச்சியடைந்து, ஆவியைக் காண்கிறதாக எண்ணினர். அவர் கைகளிலும் கால்களிலும் பட்டகாயங்களை அவர்களிடத்தில் காட்டியபோதே அவர்களுக்கு உண்மை புலப்படத் தொடங்கியது, ஆனாலும் அது நம்ப முடியா உண்மையாயிருந்தது.

24:42,43 அவர் உண்மையாகவே இயேசு என்று தம்மைக் காண்பிக்க பொரித்த மீன்கண்டத்தையும் தேன்கூட்டுத் துணிக்கையையும் உண்டார்.

ஈ. திறந்த மனது [24:44-49]

24:44-47 இரட்சகர் உயிர்த்தெழுந்த பின்னர் விண்ணுலகிற்கு ஏகுவதற்கு முன்னர் இடைப்பட்ட காலத்தில் போதித்தவற்றின் தொகுப்பை இவ்வசனங்களில் காண்கிறோம் தாம் சொல்லிக் கொண்டுவந்த விசேஷங்களின் நிறைவேறுதலே அவருடைய உயிர்த்தெழுதல் என்று அவர் விளக்கிக் கூறினார். அவரைக்குறித்து பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசனங்கள் யாவும் நிறைவேற வேண்டும் என்று அவர் சொல்லவில்லையா? மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம், தீர்க்கதரிசன ஆகமங்கள், சங்கீதங்கள் ஆகியவை பழைய ஏற்பாட்டின் முக்கிய பாகங்களாகும். எல்லாவற்றையும் ஒன்றுசேர்த்துக் காணுங்கால் அதுவே பழைய ஏற்பாடாக விளங்குகிறது.

கிறிஸ்துவைக் குறித்துப் பழைய ஏற்பாடு கூறியிருப்பவையாவை? அவையாவன:

1. அவர் பாடுபடவேண்டும் (சங். 22:1-21; ஏசாயா 53:1-9).
2. அவர் மரித்தோரிலிருந்து மூன்றாம் நாள் உயிரோடு எழுந்திருக்க வேண்டும் (சங். 16:10; யோனா 1:17; ஓசியா 6:2).

3. மனந்திரும்புதலும் பாவமன்னிப்பும் எருசலேம் தொடங்கிச் சகல தேசத்தாருக்கும் அவருடைய நாமத்தினாலே பிரசங்கிக் கப்படவும் வேண்டும்.

எல்லா வேத வாக்கியங்களையும் அவர்கள் அறிந்து கொள்ளும் படி அவர்களுடைய மனதை இயேசு கிறிஸ்து திறந்தார். சொல்லப் போனால், இந்த அதிகாரம் முழுவதும் திறக்கப் பட்டவற்றால் நிறைந்திருக்கிறது: திறக்கப்பட்ட கல்லறை (வச.12), திறக்கப்பட்ட வீடு (வச.29), திறக்கப்பட்ட கண்கள் (வச.31), திறக்கப்பட்ட வேதவாக்கியங்கள் (வச.32), திறக்கப்பட்ட உதடுகள் (வச.35), திறக்கப்பட்ட மனது (வச.45), திறக்கப்பட்ட பரலோகம் (வச.51).

24:48,49 கர்த்தருடைய உயிர்த்தெழுவுக்குச் சீடர்கள் சாட்சிகளாக விளங்கினர். புகழ்ச்சிக் குரிய செய்தியோடு அவர்கள் தூதர்களாகச் செல்ல வேண்டும். ஆனால் அதற்கு முன்னர் பிதாவின் வாக்குத்தத்தம் நிறைவேற அவர்கள் காத்திருக்க வேண்டும் அதாவது பெந்தெ கொஸ்தே நாளில் தூய ஆவியானவரின் வருகைக்காகக் காத்திருக்க வேண்டும். அதன் பின்னர் அவர்கள் உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவின் சாட்சியை ஏந்திச் செல்ல பெலனால் தரிப்பிக் கப்படுவார்கள். ஏசாயா 44:3; எசேக்கியேல் 36:27; யோவேல் 2:28 போன்ற பழைய ஏற்பாட்டுப் பகுதிகளில் பிதாவினால் பரிசுத்த ஆவியானவர் தரப்படுவார் என்று உறுதியளிக்கப்பட்டுள்ளார்.

உ. மனித குமாரன் விண்ணுலகு ஏகுதல் (24:50-53)

24:50,51 கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்த பின்னர் நாற்பது நாட்கள் கழித்து அவர் விண்ணுலகிற்கு ஏறிச் சென்றார். அவர் தமது சீடர்களை ஒலிவமலையின் கிழக்குச் சரிவில் இருந்த பெத்தானியா என்னும் சிற்றூர்வரை அழைத்துச் சென்று, அங்கே அவர் தமது கைகளை உயர்த்தி அவர்களை ஆசிரவதித்தார். அவ்வாறு அவர் செய்கையில் அவர் பரலோகத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார்.

24:52,53 அவர்கள் அவரைப் பணிந்து கொண்டனர். பின்னர் மிகுந்த சந்தோஷத்தோடே எருசலேமக்குத் திரும்பி வந்தனர். அடுத்த பத்து நாட்கள் அவர்கள் தேவாலயத்திலே அதிகமான நேரத்தைச் செலவிட்டு தேவனைப் புகழ்ந்து துதித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

வெகுகாலமாய் எதிர்பார்த்த மேசியாவின் வருகைக்காக பக்தி நிறைந்த விசுவாசிகள் தேவாலயத்தில் ஜெபித்துக் கொண்டிருந்த செய்தியுடன் லூக்கா நற்செய்தி நூல் தொடங்கியது. அதே இடத்தில் பக்தி நிறைந்த விசுவாசிகள் கூடி, ஜெபத்திற்கு விடைதந்து மீட்பை நிறைவேற்றிய தேவனைப் புகழ்ந்து துதித்துக் கொண்டிருந்த செய்தியோடு அந்நூல் முடிவுறுகிறது. “உலகிலேயே மிகவும் அழகான நூல்” என்று திருவாளர் ரேனனால் அழைக்கப்பட்ட நூல் சிகரம் போன்ற அழகிய செய்தியுடன் முடிவடைகிறது. ஆமென்.⁷⁰

அடிக்குறிப்புகள் - End Notes

1. (1:2) James S. Stewart, *The Life and Teaching of Jesus Christ*, p. 9.

2. (1:4) “ஆதிமுதல்” என்னும் சொல் (another) யோவான் 3:7 -லும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது: “நீங்கள் மறுபடியும் பிறக்க வேண்டும் (அல்லது) உன்னதத்திலிருந்து பிறக்க வேண்டும்.”

3. (1:16, 17) G. Coleman Luck, *Luke*, 17.

4. (1:28) “கிருபை பெற்றவள்” என்னும் சொற்றொடர் கிரேக்க மொழியில் செய்யப்பட்டு வினைச்

சொல்லாகவே இருக்கிறது. அதாவது கிருபையை அவள் பெற்றுக்கொண்டாள் என்பதே அதன் பொருளாகும். லத்தீன் மொழியில் “கிருபை நிறைந்தவள்” (*gratia plena*) என்னும் சொற்றொடர் காணப்படுகிறது. இதனால் மரியாள் கிருபையின் ஆதாரம் என்று தவறாகக் கற்பிக்கப்படுகிறது. ஆகவே சரியான மொழிபெயர்ப்பு அதனுடைய முக்கியத்துவத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

5. (1:72-75) G. Campbell Morgan, *The Gospel According to Luke*. pp30, 31.

6. (2:7) J. N. Darby, *Synopsis of the Books the Bible*, III: 293.

7. (2:8) Stewart, *Life and Teaching*, p. 24.

8. (2:13, 14) “நல்லெண்ணம் உள்ள மனிதர்கள்மேல்” என்று நடுநிலைப்பிரதியில் (NU) காணப்படும் வாசகம், மனிதன் ஒழுக்கக்கேடானவன் என்று போதிக்கும் வேதத்திற்கு முரண்பட்டதாக விளங்குகிறது. நற்செய்தி அறிவிப்பதைத் தங்கள் கோட்பாடாகக் கொண்டு இயங்கும் சபைப் பிரிவினர் பொதுவாக நடுநிலைப் பிரதியை விவரித்துக் கூறுகின்றனர். இங்கு பாரம்பரியப் பிரதியைப் பின்பற்றி எழுதப்பட்ட KJ வாசகம் சிறந்ததாகும்.

9. (2:33) “அவருடைய தகப்பனும் தாயாரும்” என்று நடுநிலைப் பிரதியில் காணப்படும் வாசகம் கன்னிப் பிறப்பை மறுத்துரைக்கவில்லை. ஆயின் அது தெளிவற்றதாக இருக்கிறது. 43 -ஆவது வசனத்திலும் இதுபோல பாரம்பரியப் பிரதிக்கும், பெரும்பான்மைப் பிரதிக்கும் நடுநிலைப் பிரதியின் வாசகம் வேறுபட்டதாகக் காணப்படுகிறது.

10. (2:40) The NU text omits "in spirit."

11. (4:13) Stewart, *Life and Teaching*, p.45.

12. (4:28) John Charles Ryle, *Expository Thoughts on the Gospels*, St. Luke, 1:121.

13. (5:30) இப்பகுதி நடுநிலைப் பிரதியில் “பரிசேயரும் அவர்களது வேதபாரகரும்” என்று காணப்படுகிறது. வேதபாரகரும் பரிசேயருடைய பதவியை உடையவராயிருந்தனர் என்ற பொருளை இது தருகிறது.

14. (6:17-19) KJ மொழிபெயர்ப்பில் காணும் “சமனான” என்னும் பகுதி மலைப்பாங்கான இடத்தில் உள்ள சமனான பகுதியையே குறிக்கிறது எனப் பல வேத அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். இந்த வேறுபாடுகளுக்கு சுருக்கி எழுதிய முறையும், மத்தேயு மற்றும் லூக்கா நூலாசிரியர்கள் தொகுத்து வழங்கிய முறையும் காரணங்களாகும். ஆயினும், இவையாவும் தேவ ஆவியினால் ஏவப்பட்டவை.

15. (6:26) “எல்லா” என்ற சொல் பெரும்பான்மைப் பிரதியில் விடப்பட்டுள்ளது. கொள்கையை விட்டுக் கொடுக்கும் இயல்புடையோர் மட்டுமே புகழ்ச்சியாய்ப் பேசுவார்கள் என்பது இதன் பொருளாகும்.

16. (6:27-29a) F. B. Meyer, *The Heavens*, p. 26.

17. (6:47-49) நடுநிலைப் பிரதி, “நன்றாய்க் கட்டுகிற மனுஷன்” என்று கூறுகிறது. இதனைப் பல தற்கால வேதாகம மொழிபெயர்ப்புகள் பின்பற்றுகின்றன. ஆயின் கருத்தின் முக்கியத்துவத்தை இந்தப் புதிய மொழிபெயர்ப்பு இழந்துபோகிறது. எவ்வாறு ஒருவர் கட்டுகிறார் என்பதன்று. யாரீய்து (கிறிஸ்து) தனது வாழ்வினை அவர் கட்டுகிறார் என்பதே இன்றியமையாததாகும்.

18. (7:21-23) C. G. Moore, quoted by H. Griffith Thomas, *Outline Studies in the Gospel of Luke*, p. 129.

19. (7:27) F. L. Godet, *Commentary on the Gospel of Luke*, 1:350.

20. (7:30-34) Ryle, *St. Luke*, 1:230.

21. (7:49, 50) *Ibid.*, p. 239.

22. (8:11-15) J. N. Darby, *The Gospel of Luke*, p. 61.

23. (8:18) G. H. Lang, *The Parabolic Teaching of the Scripture*, p. 60.

24. (8:26,27) இங்கும் 37 -ஆவது வசனத்திலும் நடுநிலைப் பிரதி **கெரேசெனஸ்** என்று குறிப்பிடுகிறது.

25. (8:34-39) Darby, *Synopsis*, III: 340.

26. (8:51-53) Sir Robert Anderson, *Misunderstood Texts of the New Testament*, p.51.

27. (9:19, 20) Stewart, *Life and Teaching*, pp. 109, 110.

28. (9:28, 29) W. H. Rogers, further documentation unavailable.

29. (9:32, 33) Ryle, *Gospels*, St. Luke, 1:320.

30.(9:50) A. L. Williams, further documentation unavailable.

31. (9:62) ஒரு கணப்பொழுது பின்னிட்டுப் பார்க்கிறதை இது குறிப்பிடாமல், வனாந்தரத்தில் இஸ்ரவேலர் “எகிப்துக்குத் திரும்பிச் செல்லும்” மனப்பான்மை உடையவராக இருந்த நிலையையே சுட்டிக் காட்டுகிறது.

32. (10:1-12) இங்கும் 17 -ஆவது வசனத்திலும் நடுநிலைப் பிரதி “எழுபத்திரண்டு” என்று கூறுகிறது.

33. (10:16) Ryle, *St. Luke*, 1:357, 358.
34. (10:36, 37) F. Davidson, ed., *The New Bible Commentary*, p. 851.
35. (10:41) C. A. Coates, *An Outline of Luke's Gospel*, p. 129.
36. (10:42) Charles R. Erdman, *The Gospel of Luke*, p. 112.
37. (11:4) லூக்கா நற்செய்தி நூலில் “சீடர் களுடைய ஜெபம்” சற்று சிறிதாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனை ஒவ்வொரு சொல்லாக மனப்பாடம் செய்து ஜெபமாக ஒப்புவிக்கக் கூடாதென்பது இதிலிருந்து புலனாகிறது. நடுநிலைப் பிரதியில் (NU) விடுபட்டவை (NKJV அடிக்குறிப்பைக் காண்க) மத்தேயு நற்செய்தி நூலிலிருந்து எடுத்து எழுதப்பட்ட இடைச்செருகல் என்று பொதுவாகக் கருதப்படுகின்றது.
38. (11:9) கிரேக்கில் நிகழ்கால ஏவல் வினைச் சொல் காணப்படுகிறது. ஆகவே இச்செயல் தொடர்ந்து செய்யப்பட வேண்டிய செயல் என்று கற்பிக்கப்படுகிறோம்.
39. (11:41) Harry A. Ironside, *Addresses on the Gospel of Luke*, p. 390.
40. (11:46) William Kelly, *An Exposition of the Gospel of Luke*, p. 199.
41. (12:2, 3) Godet, *Luke*, 11:89.
42. (12:15) J. R. Miller, *Come Ye Apart*, reading for June 10.
43. (12:36) Kelly, *Luke*, p. 214.
44. (13:6-9) Lang, *Parabolic Teaching*, p.230.
45. (14:33) Ryle, *Gospels, St. Luke*, II: 86. 46(14:34, 35) Kelly, *Luke*, p. 249.
47. (15:20) Stewart, *Life and Teaching*, pp. 77, 78.
48. (16:9) *Our Lord's Teachings About Money* (tract), pp. 10, 11.
49. (16:9) J. N. Darby, *The Man of Sorrows*, p. 178.
50. (17:10) Roy Hession, *The Calvary Road*, p. 49.
51. (17:34-36) மிகப் பழைமையான பிரதியிலும் பெரும்பான்மைப் பிரதியிலும் 36 – ஆவது வசனம் இடம்பெறவில்லை. ஆகவே இது நம்பகத்தன்மை உடையதாக இருக்கப் பெரும்பாலும் வாய்ப்பில்லை.
52. (18:31-33) Ryle, *Gospels, St. Luke*, II: 282.
53. (19:11) ஒரு இராத்தல் இங்கிலாந்து நாட்டு பவுண்டைக் காட்டிலும் அதிக விலையுடையது (எபி. minah GK. Mna). ஆகவே KJV மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து pound என்ற சொல் mina என்று மாற்றப் பட்டுள்ளது.
54. (19:41, 42) Griffith Thomas, *Luke*, p.303.
55. (20:18) கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்ளாதவன் பின்னர் நிகழ்விருக்கும் நியாயத்தீர்ப்பின்போது துக்களாக நொறுக்கப்படவிருப்பதை இது குறிக்கிறது. ஆனால், பாவிமான ஒருவன் மனந்திரும்பி தான் செய்த பாவங்களுக்காக இதயம் நொறுங்குண்டவனாக இயேசுவின் மீது விழுவதை இது குறிக்கிறது என்று சிலர் கருதுகின்றனர்.
56. (20:35) Coates, *Luke's Gospel*, p. 252.
57. (21:1-4) Dr. Joseph Parker, further documentation unavailable.
58. (21:20-24) *Christian Truth Magazine*, November 1962, p. 303.
59. (21:20-24) Edward Gibbon, *The Decline and Fall of the Roman Empire*, II:95-101.
60. (22:7) Leon Morris, *The Gospel According to Luke*, pp. 302-304.
61. (22:47,48) Stewart, *Life and Teaching*, p.154.
62. (23:1-17) *Ibid.*, p. 161.
63. (23:33) ஆங்கில வேதாகமத்தில் (KJV) இந்த ஒரே ஒரு இடத்தில் மட்டும்தான் **கல்வாரி** என்றும் இனிய சொல் இடம்பெறுகிறது. ஆயிரக்கணக்கான சபைகள் இப்பெயரைக் கொண்டிருந்தபோதிலும் (கல்வாரி சபை) தற்கால ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புகளில் இப்பாரம்பரியச் சொல் நீக்கப்பட்டு விட்டது.

64. (23:33) Stewart, *Life and Teaching* p.166.

65. (23:34) Morgan, *Luke*, p. 269.

66. (23:35-38) Stewart, *Life and Teaching* p.168.

67. (23:42) “ஆண்டவரே அடியேனை நினைத்தருளும்” என்னும் வாசகம் பாரம்பரியப் பிரதியிலும் பெரும்பான்மைப் பிரதியிலும் காணப்படுகிறது. “இயேசுவே அடியேனை நினைத்தருளும்” என்று நடுநிலைப் பிரதி (NU) இதனைக் கூறுகிறது. அந்த நாட்களில் சாதாரணப் பெயராக விளங்கிய “இயேசு” என்னும் பெயரைக் காட்டிலும் “ஆண்டவரே” என்னும் மதிப்பிற்குரிய சொல் (“ஐயா” என்னும் பொருளுடையது) அதிக பாராட்டுணர்வை உண்டாக்கக் கூடியதாகும்.

68. (23:43) Erdman, *Luke*, pp. 217, 218.

69. (24:13) “ஒருவருக்கொருவர் நீங்கள் இவ்வாறு பேசிக்கொள்வதென்ன?” என்று அவர் அவர்களிடத்தில் கேட்டார். அவர்கள் துக்கமுள்ளவர்களாக நின்றனர்.

70. (24:52, 53) நடுநிலைப் பிரதியில் (NU) “துதித்து” என்னும் சொல்லும் “ஆமென்” என்னும் சொல்லும் இடம்பெறவில்லை.

Darby, J. N. *The Gospel of Luke*. London James Carter, n.d.

__ . *The Man of Sorrows*. Glasgow Pickering and Inglis, n.d.

__ . *Notes of Addresses on the Gospel of Luke*. London: C. A. Hammond, n. d

Erdman, Charles R. *The Gospel of Luke* Philadelphia: The Westminster Press 1921.

Geldenhuys, Norval. *Commentary on the Gospel of Luke*, 2 vols. Grand Rapids: Zondervan Publishing House, 1977.

Ironside, H. A. *Addresses on the Gospel of Luke*. New York: Loizeaux Brothers, 1947.

Kelly, William. *An Exposition of the Gospel of Luke*. London: Pickering and Inglis, n.d.

Luck, G. Coleman. *Luke*. Chicago: Moody Press, 1960.

Morgan, G. Campbell. *The Gospel According to Luke*. New York:

Fleming H. Revell Co., 1931.

Morris, Leon. *The Gospel According to St. Luke*, TBC. Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Company, 1974.

Thomas, W. H. Griffith. *Outline Studies in the Gospel of Luke*. Grand Rapids: Kregel Publications, 1984.

BIBLIOGRAPHY

Coates, C. A. *An Outiine of Luke's Gospel Kingston on Thames: Stow Hill Bible a--Tract Depot*, n.d.

யோவான் எழுதின சுவிசேஷம்

முன்னுரை

“உலகிலேயே தலைசிறந்த அறிவுக்களஞ்சியம்” - A. T. இராபர்ட்சன்.

1. வேதநூல்வரிசையில் தனிச்சிறப்பு மிக்க இடம்

“நீங்கள் விசுவாசிக்கும்படி” (20:31) என்றுரைத்து, இந்நூலின் நற்செய்தி அறிவிக்கும் தன்மையை யோவான் மிகத்தெளிவாய் எடுத்தியம்புகிறார். கடந்த நூற்றாண்டில் யோவான் நற்செய்தி நூலின் கோடிக்கணக்கான பிரதிகள் உலகமெங்கும் விநியோகிக்கப்பட்டன. அப்போஸ்தலர் ஆற்றிய திருப்பணியை, ஒருமுறை சபை பின்பற்றி செயல்புரிந்துள்ளது என்பதற்கு இந்நிகழ்ச்சி நற்சான்றாக விளங்குகிறது.

முதிர்ச்சியடைந்தவர்களாகவும், பற்றுறுதி மிக்கவர்களாகவும் திகழும் விசுவாசப் பெருமக்களால் தனிச்சிறந்த வகையில் விரும்பப்படுகிற நூல்களில் யோவான் நற்செய்தி நூலும் ஒன்று. இந்நூல் ஒன்று மட்டுமே தனிச்சிறந்த வகையில் மிகவும் விரும்பப்படுகிற நூல் என்று சொல்லுவதற்கியலாது. நம்முடைய கர்த்தரின் வாழ்க்கை வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் யோவான் தனது நூலில் எடுத்தியம்பவில்லை; மாறாக, கலிலேயாவில் தான் செலவிட்ட இளமைப்பருவம் தொடங்கி ஆசியாவில் தனது மிகவும் வயது முதிர்ந்த நாட்கள் வரையிலும் கிறிஸ்துவின் அடியொற்றி நடந்த அப்போஸ்தலனுடைய ஆழ்ந்த சிந்தனைச் செறிவுகளையும், நீண்ட சமயவுரைகளையும் இந்நூல் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. புதிய ஏற்பாட்டிலேயே மிகவும் அறியப்பட்ட வசனம் இந்நூலில்தான் இடம்பெற்றுள்ளது (யோவான் 3:16). திருவாளர் மார்டின் லுத்தர் அதனை “நற்செய்தியின் சுருக்கம்” எனப் பெயரிட்டு அழைத்தார்.

புதிய ஏற்பாட்டில் யோவான் நற்செய்திநூல் ஒன்று மட்டுமே இடம் பெற்றிருப்பினும் வாழ்நாள் முழுவதும் படிப்பதற்கும் தியானிப்பதற்கும் தேவையான உணவையும் பாலையும் தர இது போதுமானதாயிருக்கிறது.

2. நூலாசிரியர்

கடந்த 150 ஆண்டுகளாக இந்த நான்காவது நற்செய்தி நூலின் ஆசிரியர் யோவான் என்னும் உண்மை பரவலாக மறுத்துரைக்கப்பட்டு வருகிறது. நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத்தைப் பற்றிய மிகத்தெளிவான சான்று இந்நூலில் காணப்படுவதே இதன் காரணம் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. இந்நூல் நேரடியாகக் கண்ட சாட்சி ஒருவரின் படைப்பன்று என்றும், பெயர்தெரியாத “சமய மேதை” ஒருவருடைய படைப்பாகவே இருக்கவேண்டும் என்றும் மெய்ப்பிக்கவே இந்தத் தாக்குதல் நடைபெற்று வருகிறது. மேலும் அந்த “மேதை” ஐம்பது அல்லது நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் வாழ்ந்த வராகவே இருக்கவேண்டும் என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர். கிறிஸ்துவைப் பற்றி சபை என்ன கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறதோ அதையே இந்நூல் பிரதிபலிக்கிறது என்றும், உண்மையில் கிறிஸ்து அத்தன்மை உடையவர் அல்லர், அவ்வாறு உரைக்கவில்லை, அவ்வாறு செய்யவுமில்லை என்றும் அவர்கள் கருதுகின்றனர்.

இந்நூலின் ஆசிரியர் தனது பெயரைக் குறிப்பிடாமல் மறைத்து வைத்திருப்பினும், இது பன்னிருவரில் ஒருவராகிய யோவான் அப்போஸ்தலனால் இயற்றப்பட்டது என்று நம்புவதற்குப் பற்பல நற்காரணங்கள் உள்ளன.

யோவானின் நீண்ட வாழ்க்கையின் இறுதியில் அவரைக் காண எபேசுவுக்கு வந்த அவருடைய நண்பர்கள், ஒத்த பொருளுடைய நற்செய்தி நூல்களை நிறைவுசெய்யும் வகையில் மேலும் ஒரு நற்செய்தி நூலை இயற்றும்படி அவரைக் கேட்டுக்கொண்டதாக அலெக்சாந்திரியா நாட்டைச் சேர்ந்த கிளெமண்ட் என்பார் நினைவுகூறுகிறார். தேவனுடைய ஆவியின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டவராக யோவான் ஆன்மீக நற்செய்தி நூலை இயற்றினார். மற்ற நற்செய்தி நூல்கள்

ஆன்மீகமற்றவை என்பது இதன் பொருளன்று. கிறிஸ்து உரைத்த சொற்கள் வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டுள்ள விதம், கர்த்தர் செய்த அற்புதச்செயல் களின் ஆழமான பொருள்விளக்கம் ஆகிய யாவும் இந்நூல் ஏன் சிறப்பாக “ஆன்மீக நற் செய்தி நூல்” என்று அழைக்கப்படுகிறது என்பதற்கான காரணத்தைக் கூறுகின்றன.

புறச் சான்றுகள்

இந்நூலின் ஆசிரியர் யோவான் என்று பெயரைக் குறிப்பிட்டு எழுதிய எழுத்தாளர்களுள் முதலாவது அறியப்பட்டவர் அந்தியோகியா நகரைச் சேர்ந்த தியோபிலஸ் என்பவராவார் (ஏறத்தாழ கி.பி. 170). ஆயினும் அதற்கு முன்னரே இந்நூலைப் பற்றிய குறிப்புகளையும், இந்நூலில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட மேற்கோள்களையும் இக்ளேஷியஸ், ஐஸ்மின் மார்டியர், டாஷியன் என்பாரும்; கள்ள போதகர்களான பேசிலைடஸ், முரோடோரியன் ஆகியோரும் தத்தம் நூல்களில் எழுதியுள்ளனர். முரோடோரியன் வேதத் தொகுப்பிலும் இந்நூல் பற்றிய குறிப்புகளைக் காணலாம்.

கர்த்தராகிய இயேசுவின் சீடராக யோவானும், யோவானின் சீடராக போலிகார்பும், போலிகார்பின் சீடராக ஐரேனியஸ் என்பாரும் விளங்கி, சீடத்துவம் தொடர் சங்கிலியாகத் திகழ்ந்தது. கால அளவின்படி இதனைக் காணுங்கால் கிறிஸ்தவத்தின் உதயத்தில் இது தொடங்கி இரண்டாம் நூற்றாண்டின் முடிவுவரை தொடர்ந்தது. அப்போஸ்தலனாகிய யோவானே இந்நற்செய்தி நூலை இயற்றியவர் எனக் குறிப்பிட்டு ஐரேனியஸ் பல மேற்கோள்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். மேலும் இவ்வுண்மை, சபையில் உறுதியாக நிலைநாட்டப்பட்டிருந்ததாகவும் அவருடைய குறிப்புகள் கூறுகின்றன. இவ்வுண்மை ஐரேனியஸ் தொடங்கி அலெக்சாந்திரியா கிளெமண்ட், டெர்டுலியன் ஆகிய சான்றோர்கள் உட்பட பலரால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், அலோகி (Alogi) என்னும் அதிகமாக அறிமுகம்பெறாத கள்ள பக்திக்குழுவினரால் இவ்வுண்மை மறுத்துரைக்கப்பட்டது.

யோவான் நற்செய்தி நூலில் இருபத்தோராம் அதிகாரத்தின் இறுதிப்பகுதி, முதல் நூற்றாண்டு எபேசு சபை மூப்பர்கள் இந்நூலுக்கு அளித்த அத்தாட்சியாக விளங்குகிறது. யோவானால் இயற்றப்பட்ட இந்நூலை விசுவாசப் பெருமக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி அவ்வசனம் ஊக்குவிக்கிறது. “இயேசுவுக்கு அன்பாயிருந்த சீடன்” என்று

20 - ஆவது வசனத்திலும் 13 - ஆவது அதிகாரத்திலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சொற்றொடரை 24 - ஆவது வசனம் பின்னிட்டுச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அச்சொற்றொடர் அப்போஸ்தலனாகிய யோவானையே குறிப்பிடுகிறது என்று யாவரும் எக்காலத்திலும் ஒப்புக்கொண்டு வந்துள்ளனர்.

இரண்டாவது நூற்றாண்டின் இறுதியில் இயற்றப்பட்டதே இந்த நான்காவது நற்செய்தி நூல் என்று தாராளக் கொள்கையாளர்கள் பொதுவாகக் கற்பித்து வருகின்றனர். 1920 -ஆம் ஆண்டு யோவான் 18 -ஆம் அதிகாரத்தின் ஒருபகுதி எகிப்திலே கண்டுபிடிக்கப்பட்டது (பாபிரஸ் 52 - அதனுடைய காலம் இரண்டாவது நூற்றாண்டின் முதல்பகுதி, ஏறத்தாழ கி.பி. 125 என்று பாரபட்சமற்ற புறநோக்கு ஆராய்ச்சி முறையின் மூலம் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.) அந்தப் பிரதி உள்நாட்டுப் பகுதியில் உள்ள சிற்றூரிலே கண்டுபிடிக்கப்பட்டது (அலெக்சாந்திரியா போன்ற நகர்ப்புறத்திலே எடுக்கப்பட்டதன்று). ஆகவே இந்நூல் முதல் நூற்றாண்டின் இறுதியில் எழுதப்பட்டது என்னும் பாரம்பரியக் கருத்தை இக்கண்டுபிடிப்பு உறுதி செய்கிறது. மேலும், எகிப்தின் தென் மாநிலத்தை இந்நூல் சென்றடைய சில ஆண்டுகள் கடந்திருக்கும் என்பதை நாம் கருத்தில் கொள்ளும்போது இந்தக் கணக்கீடு இன்னும் வலுவடைகிறது. இதுபோன்று, இரண்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், யோவான் 5 -ஆம் அதிகாரத்தின் ஒருபகுதியும் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே யோவானின் வாழ்நாட் காலத்திலேயே இந்நற்செய்தி நூல் எழுதப்பட்டது என்னும் உண்மை மேலும் உறுதிசெய்யப்படுகிறது.

அகச்சான்றுகள்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், புகழ்பெற்ற ஆங்கிலிகள் சபை மேதை பிஷப் வெஸ்ட் காட் என்பார் இந்நூல் யோவான் அப்போஸ்தலனால் இயற்றப்பட்டது என்பதை ஆதரித்துப் பொதுமையங்கொண்ட ஒருமுகப்படுத்தும் பல கருத்து வளையங்களால் தனது வாதத்தை எடுத்தியம்பியுள்ளார். அன்னாரின் வாதத்தைக் கீழ்க்காணும் வகையில் சுருக்கி உரைத்துள்ளோம்: (1) இந்நூலாசிரியர் ஒரு யூதர் - யூத மொழிநடை, சொல்லாட்சி, யூத வழக்கங்கள் மற்றும் தனித்தன்மையுடைய இயல்புகள், பழைய ஏற்பாட்டுப் பின்னணி யாவும் இந்நூலில் பிரதிபலிக்கின்றன. இவை இந்நூலாசிரியர் யூதர் என்பதை வலியுறுத்துகின்றன. (2) அந்த யூதர் பாலஸ்தீன் நாட்டில் வாழ்ந்தவர் (1:28;

2:1,11; 4:46; 11:18,54; 21:1,2). அவர் எருசலேம் நகரையும் தேவாலயத்தையும் நன்கு அறிந்தவர் (5:2; 9:7; 18:1; 19:13, 17, 20, 41; மேலும் 2:14-16; 8:20; 10:22 ஆகிய வசனங்களையும் காண்க). (3) தான் விவரித்துள்ள நிகழ்ச்சிகளை இவர் நேரில் கண்டவர். இடங்கள், மனிதர்கள், நேரம், பண்பாடு ஆகியவை பற்றிய பற்பல குறிப்புகள் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன (4:46; 5:14; 6:59; 12:21; 13:1; 14:5,8; 18:6; 19:31). (4) இவர் ஓர் அப்போஸ்தலர். அப்போஸ்தலர்களுக்குள்ளாகக் கர்த்தருக்கு மிக நெருக்கமாயிருந்தவர்களைப் பற்றியும் கர்த்தரைப் பற்றியும் அவர் நெருங்கிய அறிவு கொண்டிருந்தார் (6:19,60,61; 12:16; 13:22,28; 16:19). (5) மற்ற அப்போஸ்தலர்களுடைய பெயர்களைத் துல்லியமாக உரைத்துள்ள இவர், தனது பெயரைக் குறிப்பிடவில்லை. ஆகவே 13:23; 19:26; 20:2; 21:7,20 ஆகிய இடங்களில் பெயர் குறிப்பிடப்படாத இவர், அப்போஸ்தலனாகிய யோவானே என ஊகிக்க முடியும். இந்நூலாசிரியர் கர்த்தரை நேரடியாகக் கண்ட சாட்சி என்பதை மேலும் மூன்று முக்கியமான பகுதிகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. அவையாவன: 1:14; 19:35; 21:24.

3. எழுதப்பட்ட காலம்

எபேசுப் பட்டணத்திலிருந்து இந்நற்செய்தி நூலை யோவான் எழுதினார் என ஐரேனியஸ் திட்டவாட்டமாகக் கூறுகிறார். அவருடைய கூற்று சரியெனக் கொள்வோமெனில், அப்போஸ்தலன் அங்கு சென்ற காலம் கி. பி. 69 அல்லது கி. பி. 70 என்று கணிக்கப்படுவதை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்நூல் அந்தக் காலத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கக்கூடும் என்று கூறலாம். எருசலேம் அழிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியைத் தனது நூலில் அவர் குறிப்பிடவில்லை. ஆகவே இந்நூல் அந்தப் பயங்கர நிகழ்ச்சி நடைபெறுவதற்கு முன்னமே எழுதப்பட்டது எனக் கூற வாய்ப்புண்டு.

யோவான் நற்செய்தி நூல் கி. பி. 45 -இல் இருந்து கி. பி. 66 -க்கு முன் இடைப்பட்ட காலத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கும் என்று தாராளக் கொள்கையுடைய சிலர் கருதுகின்றனர். சாவுக்கடல் சுருளோடு தொடர்புடையதாகக் கருதி அவர்கள் இவ்வாறு முடிவு செய்துள்ளனர். பொதுவாக, முந்தின காலத்தைப் பராமபரியக் கருத்துகளை ஆதரிப்பவர்களும், பிந்தின காலத்தைத் தாராளக் கொள்கையுடையோரும் பின்பற்றுவர். ஆனால் யோவான் நற்செய்தி நூலைப் பொருத்தவரை சபையின் பராமபரியம் பிந்தின காலத்தையே ஆதரித்து வருகிறது.

முதல் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இந்நூல் எழுதப்பட்டிருக்கும் என்னும் வாதம் வலுவுடைய தாய் இருக்கிறது. நற்செய்தி நூற்களில் நான் காவது நூலை இயற்றியவர் யோவான் என்று ஐரேனியஸ், அலெக்சாந்திரியா கிளெமண்ட், ஜெரோம் போன்ற பல அறிஞர்களும் ஒத்த கருத்தைக் கொண்டிருந்தனர். ஏனெனில் அவர் இந்நற்செய்தி நூலை, முதல் மூன்று ஒத்த கருத்துடைய நற்செய்தி நூல்களின் அடித்தளத்தின் மேல் கட்டினதாகவே தோன்றுகிறது. எருசலேம் அழிக்கப்பட்டு பதினைந்து அல்லது இருபது ஆண்டு களுக்குப் பிறகு இந்நூல் எழுதப்பட்ட காரணத்தினால், அந்நிகழ்ச்சியைப் பற்றிய குறிப்பு இதில் இடம்பெறவில்லை. அக்கால இடைவெளியில் அந்நிகழ்ச்சியைப் பற்றிய திகில் மறைந்து போயிருக்கும். பேரரசன் ட்ராஜான் ஆளுகை புரிந்த நாட்கள் வரையிலும் யோவான் உயிருடன் இருந்தார் என்று ஐரேனியஸ் எழுதுகிறார். (அப்பேரரசன் கி. பி. 98 - இல் தனது ஆட்சியைத் தொடங்கினான்.) அவனுடைய ஆட்சி தொடங்குவதற்கு வெகுகாலத்திற்கு முன்னர் இந்நூல் இயற்றப்பட்டிருக்க முடியாது. யூதர்களிடையே கிறிஸ்தவர்களுக்கெதிரான பகைமையுணர்ச்சி வலுப்பெற்று அவர்களைத் துன்புறுத்தக் கூடிய அளவிற்கு வளர்ந்துவிட்ட காரணத்தினால், அவர்கள் “யூதர்கள்” என்று இந்நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். ஆகவே இந்நூல் முதல் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தான் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

இந்நூல் எழுதப்பட்ட காலத்தைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியாவிட்டாலும், கி. பி. 85 -இல் இருந்து கி. பி. 95 -க்குள்ளான இடைப்பட்ட காலத்தில் இது இயற்றப்பட்டிருக்கும் எனக் கணிக்கலாம்.

4. நூலின் பின்னணியும் கருப்பொருளும்

கர்த்தர் வெளியரங்கமாகச் செய்த ஏழு அற்புதச் செயல்கள் அல்லது அடையாளங்களைச் சுற்றியே யோவான் தனது நற்செய்தி நூலை இயற்றியுள்ளார். இயேசு தேவனாக இருக்கிறார் என்னும் பேருண்மையை வெளிப்படுத்தும் வகையில் இவ்வற்புதங்கள் அமைந்துள்ளன: (1) கலிலேயாவின் கானா ஊரிலே தண்ணீரைத் திராட்சை இரசமாக மாற்றிய அற்புதம் (2:9). (2) இராஜாவின் மனிதனுடைய மகன் குணமாக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சி (4:46-54). (3) பெதஸ்தா குளத்தின் அருகில் முடவன் நலம் பெறுதல் (5:2-9). (4) ஐயாயிரவர் உணவளிக்கப்படுதல் (6:1-14). (5) கடும் புயலிலிருந்து தமது சீடர்களைக் காக்கும் வண்ணம் இயேசு கடலின்மேல் நடந்துசென்ற நிகழ்ச்சி

(6:16-21). (6) பிறவிக்குருடன் குணமாக்கப்படுதல் (9:1-7). (7) இறந்தோரிலிருந்து லாசரு உயிருடன் எழுப்பப்படுதல் (11:1-44). வெளியரங்கமாகச் செய்யப்பட்ட இந்த ஏழு நிகழ்ச்சிகளோடு தம்முடைய சீடர்களுக்காகக் கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்த பிறகு செய்த எட்டாவது அடையாளம் - வியத்தகு வகையில் திரளான மீன்கள் பிடிக்கப்பட்ட செயல் (21:1-14).

“கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றும்படி அதிகமான மனிதர்களை ஊக்குவித்ததும், பற்றுறுதியுடன் திருப்பணி ஆற்றுவதற்கு அதிகமான விசுவாசிகளை ஏவியதும் இந்நூலே ஆகும். வேத அறிஞர் களுக்கு வேறு எந்த நூலும் இவ்வளவு கூடுதலாக கடினமான பிரச்சனைகளை உண்டுபண்ணவில்லை” என்று திருவாளர் சார்லஸ் R. எர்ட்மேன் என்பார் கூறுகிறார்.

இப்புதியில் கர்த்தர் ஆற்றிய திருப்பணியின் காலக்கணிப்பு இந்நூலை அடிப்படையாகக் கொண்டே செய்யப்பட்டுள்ளது. மற்ற மூன்று நற்செய்தி நூல்களைக் காணுமிடத்து, கர்த்தர் ஓராண்டு மட்டுமே திருப்பணி ஆற்றியது போன்று தோன்றுகிறது. ஆண்டுக்கொருமுறை நடைபெறும் பண்டிகைகளைப் பற்றிய குறிப்புகள் இந்நூலில் இடம் பெற்றிருப்பதால், கர்த்தர் ஆற்றிய திருப்பணி ஏறத்தாழ மூன்றாண்டுகள் என்பதைக் கணக்கிட ஏதுவாயிற்று. கீழ்க்காணும் குறிப்புகளைக் கவனிக்கவும்: முதலாவது பஸ்கா பண்டிகை (2:12,13); ஒரு பண்டிகை (5:1), இது பஸ்கா பண்டிகையாகவோ பூரிப் பண்டிகையாகவோ இருக்கலாம்; இரண்டாவது (அல்லது மூன்றாவது) பஸ்கா பண்டிகை (6:4); கூடாரப் பண்டிகை (7:2); தேவாலயப் பிரதிஷ்டை பண்டிகை (10:22); கடைசிப் பஸ்கா பண்டிகை (12:1).

நேரத்தை நுணுக்கமாகக் குறிப்பிடுவதிலும் யோவான் கவனமுடையவராக இருக்கிறார். மற்ற மூன்று நற்செய்தி நூல் ஆசிரியர்களும் நேரத்தை அவ்வளவு நுணுக்கமாகக் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் யோவானோ ஏழாம் மணிநேரம் (4:52); மூன்றாம் நாள் (2:1); இரண்டு நாள் (11:6); ஆறு நாள் (12:1) என்று மிக நுணுக்கமாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

இந்நூலின் மொழிநடையும் சொல்லாட்சியும், யோவான் எழுதிய மடல்கள் நீங்கலாக, பிற நூல்களிலிருந்து வேறுபட்டு தனித்தன்மை வாய்ந்தவையாக இருக்கின்றன. வாக்கியங்கள் குறுகியவையாகவும் எளிமையாகவும் உள்ளன. இந்த நூலில் வாக்கியங்கள் எபிரேய சிந்தனை

யைப் பின்னணியாகக் கொண்டிருந்தாலும், மொழிநடை கிரேக்க மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

வாக்கியங்கள் எவ்வளவு சிறிய அளவில் இருக்கின்றனவோ, அதற்கு முற்றிலும் எதிர்மாறான நிலையில் பெரிய சத்தியங்கள் அவற்றுள் அடங்கியிருக்கின்றன. மற்ற நற்செய்தி நூல்களோடு ஒப்பிட்டுக் காணுங்கால் இந்நூலில் குறைவான சொல்லாட்சியையே காணவியலும். ஆயினும் அவற்றின் பொருள் தடங்காணா அளவு ஆழமானவை. கீழ்க்காணும் சொற்களையும் அவற்றின் எண்ணிக்கையையும் கவனியுங்கள்: பிதா (118), விசுவாசி (100), உலகம் (78), அன்பு (45), சாட்சி மற்றும் அதற்கு ஒத்த சொற்கள் (47), ஜீவன் (37), ஒளி (24).

ஏழு என்னும் எண்ணும் அதனுடைய மடங்குகளும் பல இடங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த எண் வேதாகமம் நெடுகிலும் நிறைவையும் முழுமையையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது (காண்க: ஆதி. 2:1-3). இந்நற்செய்தி நூலில் தூய ஆவியானவர் இயேசு கிறிஸ்துவில் தேவனுடைய வெளிப்பாடு நிறைவடையவும் முழுமை பெறவும் செய்திருக்கிறார். ஆகவே ஏழு என்னும் எண்ணக்கொண்டு எடுத்துக்காட்டுகள் பல இடம் பெற்றுள்ளன.

யோவான் நற்செய்தி நூலில் “நானே” என்னும் சொல் ஏழு முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது எல்லோரும் அறிந்ததே: “ஜீவ அப்பம்” (6:35,41, 48,51); “உலகத்தின் ஒளி” (8:12; 9:5); “வாசல்” (10:7,9); “நல்ல மேய்ப்பன்” (10:11,14); “உயிர்த்தெழுதலும் ஜீவனும்” (11:25); “வழியும் சத்தியமும் ஜீவனும்” (14:6); “திராட்சைச் செடி” (15:1,5). மேலும் ஏழு இடங்களில் நான்தான், நானே அவர் அல்லது நான் இருக்கிறேன் என்னும் சொற்றொடர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன: 4:26; 6:20; 8:24,28,58; 13:19; 18:5,8. கடைசிப் பயன்பாடு இரண்டு முறை சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஜீவ அப்பத்தைக் குறித்து விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ள 6 -ஆம் அதிகாரத்தில் “அப்பம்” அல்லது “துணிக்கை” என்னும் சொற்கள் இருபத்தோரு முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இது ஏழு என்னும் எண்ணின் மடங்காகும். இந்தச் சமயவுரையில் “வானத்திலிருந்து வந்த அப்பம்” என்னும் சொற்றொடர் மிகச் சரியாக ஏழுமுறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. “வானத்திலிருந்து இறங்கி வந்த” என்ற சொற்றொடரை ஏழுமுறை காணலாம்.

நாம் கண்டதுபோல இந்நூலைப் படிப்பவர்கள், இயேசு தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்று விசுவாசிக்கும்படியாகவும், விசுவாசித்து

அவருடைய நாமத்தினாலே நித்திய ஜீவனை அடையும்படியாகவும்” யோவான் இதனைத் திருநோக்கமாகக்கொண்டு எழுதியுள்ளார்.

யொருட்சுருக்கம்

1. தேவகுமாரனின் முதலாம் வருகை (1:1-18)
2. தேவகுமாரனின் முதலாண்டுத் திருப்பணி (1:19-4:54)
3. தேவகுமாரனின் இரண்டாம் ஆண்டுத் திருப்பணி (அதி. 5)
4. தேவகுமாரனின் மூன்றாமாண்டுத் திருப்பணி : கலிலேயா (அதி. 6)
5. தேவகுமாரனின் மூன்றாமாண்டுத் திருப்பணி : எருசலேம் (7:1-10:39)
6. தேவகுமாரனின் மூன்றாமாண்டுத் திருப்பணி : பெரேயா (10:40-11:57)
7. தேவகுமாரன் தமக்குச் சொந்தமானவர்களுக்குச் செய்த திருப்பணி (அதி.12-17)
8. தேவகுமாரனின் சிலுவைப்பாடுகளும், மரணமும் (அதி. 18,19)
9. தேவகுமாரனின் வெற்றி (அதி. 20)
10. முடிவுரை: உயிர்த்தெழுந்த குமாரன் தம்முடையவர்களோடிருத்தல் (அதி. 21)

யொருட்சுருக்க அட்டவணை

தலைப்பு	கிறிஸ்து அறிமுகமாகுதல்	கிறிஸ்து வெளிப்படுத்தல்	கிறிஸ்து புறக்கணிக்கப்படுதல்			கிறிஸ்துவின் பாடுகளும் வெற்றியும்			
காலம்	மூன்று ஆண்டுகள்					சில மணிக் கற்குகள்	சில வாரங்கள்		
கருத்து	ஏழு அற்புதங்கள்					ஒப்பற்ற அற்புதம்			
	இயேசுவே தேவகுமாரன் என்று விசுவாசிக்கும்படி (20:31)					நித்திய ஜீவனை அடையும்படி (20:31)			
பகுப்பு	முதலாம் வருகை	முதலாண்டுத் திருப்பணி	இரண்டாம் ஆண்டுத் திருப்பணி	மூன்றாம் ஆண்டுத் திருப்பணி			சீடர்களை ஆயத்தம் செய்தல்	சிலுவைப் பாடுகளும் மரணமும்	வெற்றியும் ஆயத்தப் படுத்துதலும்
வசனம்	1:1-18	1:19-4:54	5:1-39	6:1 - 49	7:1-10:39	10:40-11:57	12:1-17:26	18:1-19:42	20:1-21:25
இடம்	கலிலேயா, சமாரியா			கலிலேயா	எருசலேம்	பெரேயா	எருசலேம்		

விளக்கவுரை

1. தேவகுமாரனின் முதலாம் வருகை [1:1-18]

வார்த்தையைக் குறித்துப் பேசிய வண்ணம் யோவான் தனது நற்செய்தி நூலைத் தொடங்குகிறார். ஆனாலும் தொடக்கத்திலேயே அந்த வார்த்தை யாரென்றோ, எது என்றோ அவர் விளக்கிக் கூறவில்லை. பேச்சின் ஒரு சிறுபிரிவே வார்த்தை எனப்படும். அந்தப் பேச்சின் மூலமாகவே பிறருக்கு நம்மை வெளிப்படுத்துகிறோம். ஆனால் பேச்சைப் பற்றி யோவான் எழுதவில்லை. மாறாக, ஒரு நபரைப் பற்றியே அவர் எழுதியுள்ளார். அந்த நபரே தேவ குமாரனாகிய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து என்னும் மனிதரின் மூலமாக, தேவன் தம்மை முழுவதுமாக மனுக்குலத்திற்கு வெளிப்படுத்திக் காட்டியுள்ளார். கிறிஸ்து இவ்வுலகிற்கு வருகை புரிந்ததன் வாயிலாக தேவன் எப்படிப்பட்டவர் என்பதை நிறைவாக வெளிப்படுத்திக் காட்டியிருக்கிறார். தேவன் நம்மிடத்தில் எவ்வளவாக அன்பு கூருகிறார் என்பதை, அவர் சிலுவையில் நமக்காக மாண்டதின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். இவ்வாறாக, தேவனுடைய எண்ணங்களை மனிதனுக்கு வெளிப்படுத்தும், தேவனுடைய ஜீவ வார்த்தையாகக் கிறிஸ்து திகழ்கிறார்.

அ. வார்த்தையின் நித்தியமும் காலமும் [1:1-5]

1:1 ஆதியிலே வார்த்தை இருந்தது. அவருக்கென்று ஒரு தொடக்கம் இல்லை, அவர் நித்தியமாய் இருந்தவர். மனித எண்ணமானது எவ்வளவு காலம் பின்னோக்கிச் செல்ல முடியுமோ, கர்த்தராகிய இயேசு அப்பொழுதும் இருந்தார். அவர் ஒருக்காலும் படைக்கப்பட்டவரல்லர். அவருக்குத் தொடக்கமுமில்லை. (தேவகுமாரனுடைய நற்செய்தி நூலாகிய இதில் வம்ச வரலாற்றுக்கு இடமில்லை.) அந்த வார்த்தை தேவனிடத்திலிருந்தது. அவர் தனிப்பட்ட, நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட தனித்தன்மை உடையவர். அவர் வெறுமனே ஒரு கருத்தோ, சிந்தனையோ, ஏதோ தெளிவற்ற ஒன்றோ அல்லர். மாறாக அவர் உண்மையான ஒருவர், தேவனோடு வாழ்ந்தவர். அந்த வார்த்தை தேவனாயிருந்தது. அவர் தேவனிடத்தில் இருந்தவராக மட்டுமின்றி, அவரே தேவனாகவும் இருந்தார்.

தேவன் ஒருவரே என்று திருமறை போதிக் கிறது. மேலும் தேவத்துவத்தில் மூன்று நபர்கள் இருக்கின்றனர்; பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி

யானவர் ஆகியோரே அவர்கள் என்றும் அது போதிக்கிறது. இந்த மூன்று நபர்களும் தேவனே ஆவர். இந்த வசனத்தில் தேவத்துவத்தில் உள்ள இருவர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். பிதாவாகிய தேவனும் குமாரனாகிய தேவனுமே அவர்கள். இயேசு கிறிஸ்து தேவனே என்று மிகத்தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வசனங்கள் பல இந்த நற்செய்தி நூலில் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் முதலாவது அறிவிப்பு இது. இயேசு கிறிஸ்துவும் “ஒரு தேவன்” என்றோ, அவர் தேவனைப் போன்றவர் என்றோ, அவர் தெய்வீகமானவர் என்றோ கூறுவது போதாது. அவர் தேவனாக இருக்கிறார் என்றே திருமறை போதிக்கிறது.

1:2 ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டுள்ள செய்தி, மீண்டும் சொல்லப்பட்டுள்ளதுபோல இரண்டாம் வசனம் தோன்றுகிறது. ஆயின் அது உண்மையன்று. கிறிஸ்துவின் ஆளுமையும் தெய்வீகமும் தொடக்கமற்றவையென்று இவ்வசனம் போதிக் கிறது. பெதல்கேமில் சிறுகுழந்தையாகத் தோன்றியபோதுதான் அவர் ஆளுமை பெற்றார் என்பது சரியன்று. அல்லது அவர் உயிர்த்தெழுந்த பிறகு ஒரு தேவனாக மாறிவிட்டார் என்பதும் தவறு. இவ்வாறு தவறாக இன்றைய நாட்களில் சிலர் கற்பிக்கின்றனர். அவர் நித்தியமாக தேவனாக இருக்கிறவர்.

1:3 சகலமும் அவர் மூலமாய் உண்டாயிற்று. அவர் படைக்கப்பட்டவர் அல்லர். மாறாக, சகலத்தையும் படைத்தவர் அவரே. இவற்றுள் மனுக்குலம், விலங்குகள், விண்மீன்கள், கோள்கள் மற்றும் தேவதூதர்கள் யாவும் அடங்குவர். காணக்கூடிய மற்றும் காணக்கூடாத சகலமும் அவர் மூலமாய் உண்டாயின. உண்டானதொன்றும் அவராலேயல்லாமல் உண்டாகவில்லை. அவற்றுள் ஒரு விதிவிலக்கும் இல்லை. ஒரு பொருள் உண்டாக்கப்பட்டது எனில், அது அவரால்தான் உண்டாக்கப்பட்டது. அவர் படைப்பாளர் என்னும் நிலையில், உண்டாக்கப்பட்ட அனைத்திற்கும் மேலானவராக விளங்குகிறார். தேவத்துவத்தின் மூன்று நபர்களும் படைப்பின் செயலில் பங்குகொண்டனர். “ஆதியிலே தேவன் வானத்தையும் பூமியையும் சிருஷ்டித்தார்” (ஆதி. 1:1). “தேவ ஆவியானவர் ஜலத்தின் மேல் அசைவாடிக்கொண்டிருந்தார்” (ஆதி. 1:2). “சகலமும் அவரைக் (கிறிஸ்துவைக்) கொண்டும் அவருக்கென்றும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது” (கொலோ. 1:16).

1:4 அவருக்குள் ஜீவன் இருந்தது. ஏதோ அவர் உயிருடையவராக இருந்தார் என்பது இதுனுடைய பொருளன்று. அவரே ஜீவனுக்கு ஆதாரமாக இருந்தார் என்பதும், ஆதாரமாக இருக்கிறார் என்பதும் இதன் பொருளாகும். இங்கு ஜீவன் என்னும் சொல், சரீரத்திற்குரிய ஜீவனையும் ஆவிக்குரிய ஜீவனையும் குறிக்கக்கூடிய தாய் இருக்கிறது. நாம் பிறந்தபோது சரீரத்திற்குரிய ஜீவனைப் பெற்றோம். நாம் மறுபடியும் பிறக்கும்போது ஆவிக்குரிய ஜீவனைப் பெறுகிறோம். இரண்டும் அவரிடத்திலிருந்தே வருகின்றன.

அந்த ஜீவன் மனிதருக்கு ஒளியாயிருந்தது. நமக்கு ஜீவனைத் தந்தவரே மனிதருக்கு ஒளியுமாயிருக்கிறார். அவர் மனிதனுக்குத் தேவையான வழிநடத்துதலையும் அறிவுரையையும் தருகிறார். உயிருடன் வாழ்வது ஓர் அனுபவம்; ஆனால் எவ்வாறு வாழ்வது என்பதை அறிவதும், வாழ்வின் உண்மையான நோக்கத்தை அறிவதும், விண்ணுலகம் செல்வதற்கான வழியை அறிவதும் முற்றிலும் வேறு அனுபவமாகும். நமக்கு ஜீவனைத் தந்தவரே, நாம் பயணம் செய்கிற பாதைக்கு ஒளியையும் தருகிறார்.

இந்நூலின் முதல் அதிகாரத்தில் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் அற்புதமான ஏழு தகுதிப் பெயர்களைக் காண்கிறோம். (1) வார்த்தை (வச. 1,14); (2) ஒளி (வச. 5,7); (3) தேவ ஆட்டுக்குட்டி (வச. 29,36); (4) தேவகுமாரன் (வச. 34,49); (5) கிறிஸ்து - மேசியா (வச. 41); (6) இஸ்ரவேலின் ராஜா (வச. 49); (7) மனிதகுமாரன் (வச. 51) என்னும் பெயர்களால் அவர் அழைக்கப்பட்டுள்ளார்.

ஒவ்வொன்றும் இரண்டு முறையாவது குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முதல் நான்கு பெயர்களும் உலகம் முழுவதற்கும் ஏற்புடையதாக இருக்கின்றன. இறுதியில் வருகின்ற மூன்று பெயர்கள் இஸ்ரவேலுடன் தொடர்புடையன. அவை ஒவ்வொன்றும் ஒரு தடவைதான் இந்த அதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இஸ்ரவேலரே தேவனுடைய மக்களாகப் பண்டைக்காலத்தில் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டிருந்தனர்.

1:5 அந்த ஒளி இருளிலே பிரகாசிக்கிறது. பாவத்தின் நுழைவு மனிதர்களின் உள்ளங்களில் இருளைக் கொண்டுவந்திருக்கிறது. இவ்வாறு பாவத்தின் காரணமாக உலகம் இருளுக்குள்ளாக மூழ்கிக்கிடக்கிறது. அதாவது புவிவாழ் மக்கள் பொதுவான நிலையில் தேவனை அறியவு

மில்லை; அவர்கள் தேவனை அறிய விரும்பவுமில்லை. இந்த இருளுக்குள் கர்த்தராகிய இயேசு வந்தார். அவரே இருளான இடத்திலே பிரகாசிக்கிற ஒளி.

இருளானது அதைப் பற்றிக்கொள்ளவில்லை. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து இவ்வுலகிற்கு வந்தபோது இருள் அவரை புரிந்துகொள்ளவில்லை என்பதே இதன் பொருளாக இருக்கக்கூடும். அவர் உண்மையில் யார் என்பதை மனிதர்கள் உணரவில்லை. அவர் ஏன் இந்த உலகிற்கு வந்தார் என்பதையும் அவர்கள் உணரவில்லை. NKJV மொழிபெயர்ப்புப் பதிப்பின் ஓரத்தில் இவ்வசனத்தின் இன்னொரு பொருள் விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது: இருளானது அதை வெற்றிகொள்ளவில்லை. மனிதன் அவரை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் நிராகரித்ததும், அவர்மீது பகைமை கொண்டதும், மெய்யான ஒளி பிரகாசிப்பதைத் தடைசெய்யவில்லை என்னும் சிந்தை இதினின்றும் எழுகிறது.

ஆ. யோவான் ஸ்நானகனின் திருப்பணி [1:6-8]

1:6 இந்த வசனம் இந்நூலை எழுதிய யோவானைக் குறிப்பிடவில்லை; யோவான் ஸ்நானகனையே குறிப்பிடுகிறது. கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு முன்னோடியாக யோவான் ஸ்நானகன் தேவனால் அனுப்பப்பட்டார். கிறிஸ்துவின் வருகையைக் குறித்து அறிவித்து, அவரை வரவேற்பதற்காக மக்களை ஆயத்தப்படுத்துவதே அவருடைய ஊழியமாக இருந்தது.

1:7 இயேசுவே மெய்யான ஒளி என்று சாட்சி கூறி, அதன் வாயிலாக எல்லா மனிதரையும் அவர்மீது நம்பிக்கை கொள்ளச் செய்வதற்காகவே அவர் வந்தார்.

1:8 யோவான் மக்களைத் தன்னிடமாய்க் கவர்ந்து இழுத்துக்கொண்டிருப்பாராகில் அவருக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்ட வேலையில் அவர் உண்மையற்றவராகக் காணப்பட்டிருப்பார். அவர் தன்னைக் குறித்துச் சொல்லாமல், இயேசுவையே மனிதர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டினார்.

இ. தேவகுமாரனின் முதலாம் வருகை [1:9-13]

1:9 அந்த ஒளியே மெய்யான ஒளி. மனித வரலாற்றில் பலர் தங்களை வழிகாட்டிகளாகவும், இரட்சகராகவும் அறிமுகப்படுத்தினர். ஆனால் யோவான் யாரைக் குறித்து சாட்சி கொடுத்தாரோ, அவரே மெய்யான ஒளி. அவரே ஒப்பற்ற மிகச்சிறந்த ஒளி ஆவார். “உலகத்திலே வந்து எந்த மனிதனையும் பிரகாசிப்பிக்கிற ஒளியே அந்த

மெய்யான ஒளி” என்று இந்த வசனம் கூறுகிறது. “**உலகத்திலே வந்து**” என்னும் சொற்றொடர் இவ்வுலகில் பிறக்கிற மனிதர்களைக் குறிக்காமல் மெய்யான ஒளியையே சுட்டிக்காட்டுகிறது. (“உலகத்தில் வருகிற அந்த மெய்யான ஒளியே எல்லா மனிதர்களையும் பிரகாசிப்பிக்கச் செய்கிறது” என்று மற்றொரு மொழிபெயர்ப்பு கூறுகிறது.) இந்த **உலகத்தில் மெய்யான ஒளி வந்த தாலேயே** ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஒளி கிடைக்கிறது. ஒவ்வொரு மனிதனும் கிறிஸ்துவைப் பற்றிய உள்ளார்ந்த ஞானத்தைச் சிறிது பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறான் என்பது இதன் பொருளன்று. ஏதாவது ஒரு நேரத்தில் ஒவ்வொரு மனிதனும் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறித்து கேள்விப்பட்டிருப்பான் என்பதும் இதன் பொருளன்று. எந்த நாட்டினர் என்றோ, எந்த இனத்தினர் என்றோ, எந்த நிறத்தினர் என்றோ எவ்விதப் பாகுபாடுமின்றி அந்த **ஒளியானது** எல்லா மனிதர்கள் மீதும் பிரகாசிக்கிறது என்பதே இதன் பொருளாகும். இவ்வாறு கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து மனிதர்கள் மீது பிரகாசிக்கும்போது, அவர்களுடைய உண்மையான குணத்தை அவர் வெளிப்படுத்திக் காட்டுகிறார் என்பதும் இதன் பொருளாகும். அவர் இவ்வுலகிற்குப் பரிபூரண மனிதராக வந்ததன் மூலம், மற்றவர்கள் எவ்வளவு குறைவுடையவர்கள் என்பதை வெளிப்படுத்தினார். ஓர் இருட்டறையில் படிந்துள்ள தூசி கண்ணுக்குத் தெரியாது. ஆனால் விளக்கு எரியத் தொடங்கியவுடன், அந்த அறை என்ன நிலையில் இருக்கிறது என்பது புலப்படும். இதே பொருளில், **மெய்யான ஒளிபின்** பிரகாசம், மனிதன் மெய்யாகவே எந்நிலையில் இருக்கிறான் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது.

1:10 பெதலகேமில் அவர் பிறந்த நாள் முதல் விண்ணுலகம் சென்ற நாள் வரை, இப்பொழுது நாம் வாழ்கின்ற இதே **உலகத்தில்தான் அவர் இருந்தார்**. அவரே இந்த உலகம் முழுவதையும் உருவாக்கியவர். ஆகவே அவரே இவ்வுலகத்தின் உரிமையாளர். அவரே படைப்பாளர் என்பதை மனிதர்கள் உணராமல், தங்களைப் போலவே அவரும் சாதாரண மனிதர் என்று எண்ணினார்கள். அவரை அவர்கள் அந்நியராகக் கருதி சமுதாயத்திலிருந்து புறம்பாக்கினர்.

1:11 அவர் தமக்குச் சொந்தமானதிலே வந்தார். (சொந்தமானது - இடம், ஆட்சிப்பரப்பு ஆகியவற்றைக் குறிக்கும். NKJV margin.) வேறு ஒருவருக்குச் சொந்தமான இடத்திற்குள் அவர்

அனுமதியின்றி நுழையவில்லை. மாறாக, தாம் படைத்த இவ்வுலகக் கோளில் வசிக்கவே அவர் வந்தார். **அவருக்குச் சொந்தமானவர்களோ அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை**. பொதுவான பொருளில் இது உலகிலுள்ள அனைத்து மனிதர்களையும் குறிப்பிடும். மனுக்குலத்தின் பெரும் பான்மையினர் அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பது மெய்யேயாகும். ஆனால் ஒரு சிறப்பான பொருளில், யூதநாடு அவரால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட மக்களைக் கொண்ட நாடு; அவர் இவ்வுலகிற்கு வந்தபோது, யூதர்களிடம் தம்மை மேசியாவாக வெளிப்படுத்தினார்; ஆனால் அவர்களோ **அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை**.

1:12 ஆகவே, அவர் இப்பொழுது மீண்டுமாக இவ்வுலகின் எல்லா மனிதர்களுக்கும் தம்மைத் தந்தருளுகிறார். தம்மை ஏற்றுக்கொள்கிறவர்களுக்கு அவர், **தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும் படியான அதிகாரத்தை** அல்லது உரிமையைக் கொடுக்கிறார்.

நாம் **தேவனுடைய பிள்ளைகளாக** மாறுவதற்குரிய வழிமுறையை இவ்வசனம் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறது. நற்செயல்களைச் செய்வதாலோ, சபையின் உறுப்பினராகப் பதிவுசெய்து கொள்வதாலோ, தன்னால் இயன்றமட்டும் சிறப்பான செயல்களைச் செய்வதாலோ ஒருவர் தேவனுடைய பிள்ளையாக முடியாது. கிறிஸ்துவை **ஏற்றுக்கொள்வதால்** அதாவது **அவருடைய நாமத்தின்மேல் விசுவாசம் வைப்பதால்** மட்டுமே அவரால் தேவனுடைய பிள்ளையாக முடியும்.

1:13 சரீரப்பிரகாரமாக ஒரு குழந்தையாவதற்கு, ஒருவன் **பிறக்க வேண்டும்**. அதுபோலவே, தேவனுடைய பிள்ளையாவதற்கு, அவன் மீண்டும் பிறக்கவேண்டியவனாய் இருக்கிறான். இதுவே புதிய பிறப்பு அல்லது மனமாற்றம் அடைதல் என்று அறியப்படுகிறது. இதுவே இரட்சிப்படைதல் என்பதாகும். எந்தெந்த **மூன்று வழிகளில்** புதிய பிறப்பு **உண்டாவதில்லை** என்பதை இந்த வசனம் நமக்கு எடுத்துரைக்கிறது. மேலும் அதனை எந்த **ஒரே வழியின்** மூலமாக அடைவது என்பதையும் இது எடுத்துரைக்கிறது. முதலாவது, எந்தெந்த **மூன்று வழிகளில்** நாம் மீண்டும் பிறப்பதில்லை என்பதைக் காண்போம். **இரத்தத்தினால் பிறக்காமல்**. கிறிஸ்தவப் பெற்றோர்களுக்குப் பிறப்பதால் ஒருவன் கிறிஸ்தவனாக ஆகிறதில்லை என்பது இதன் பொருளாகும். **இரத்த** நாளங்களின் வழியாகப் பெற

றோரிடத்திலிருந்து பிள்ளைகளுக்கு இரட்சிப்பு கடந்து செல்வதில்லை. மாம்ச சித்தத்தினாலாவது பிறப்பது இல்லை. புதிய பிறப்பை ஒருவன் தன்னுடைய சொந்த மாம்சத்தின் வல்லமையால் உண்டாக்க முடியாது என்று இதனைக் கூறலாம். தான் இரட்சிப்படைய வேண்டும் என ஒருவன் தனது சொந்த சித்தத்தில் விருப்பம் கொண்டிருக்கலாம். ஆயினும் அவன் இரட்சிப்படவைதற்கு அவனுடைய சொந்த சித்தம் மட்டும் போதாது. **புருஷனுடைய சித்தத்தினாலும்** பிறப்பதில்லை. ஒருவனை வேறொருவனால் இரட்சிக்க முடியாது. ஒருவன் இரட்சிப்படைய வேண்டுமென்ற ஆவலை, அவனிடம் இறையுண்மைகளைப் போதிப்பவர் கொண்டிருக்க கூடும். ஆனாலும் அவனிடத்தில் இந்த அதிசயப் பிறப்பை உண்டாக்கும் வல்லமை அவருக்குக் கிடையாது. அவ்வாறாயின், இந்தப் பிறப்பு எவ்வாறு உண்டாகிறது? **தேவனாலே பிறந்தவர்கள்** என்னும் சொற்றொடரிலே இக்கேள்வியின் விடையைக் காணவியலும். ஒருவரிடத்திலோ, ஒருபொருளினிடத்திலோ புதிய பிறப்பை உண்டாக்கும் ஆற்றல் இல்லையென்பதும், அதனை உண்டாக்கும் ஆற்றல் **தேவனிடத்தில்** மட்டுமே உள்ளது என்பதுமே இவ்வசனத்தின் பொருளாகும்.

1:14 பெத்லெகேமில் தொழுவத்தின் முன்னணையில் இயேசு குழந்தையாகப் பிறந்தபோது, அந்த **வார்த்தை மாம்சமானது**. விண்ணிலகில் தேவனுடைய குமாரனாக, பிதாவுடன் அவர் எப்பொழுதும் இருந்துவந்தார். ஆனால் இப்பொழுதோ அவர் மனித உடலில் இவ்வுலகிற்கு வருவதைத் தெரிந்துகொண்டார். அவர் **நமக்குள்ளே வாசம் பண்ணினார்**. ஏதோ தவறான வகையில் புரிந்து கொள்ளத்தக்கபடி அவர் சடுதியில் தோன்றி மறைந்த காட்சியாக இவ்வுலகிற்கு வரவில்லை. மெய்யாகவே தேவன் இப்பூமிக்கு வந்து, மனிதர்களின் நடுவில் மனிதராக வாழ்ந்தார். “**வாசம் பண்ணினார்**” என்னும் சொல் “கூடாரமிட்டார்” அல்லது “தமது கூடாரத்தை நிறுவினார்” என்று பொருள்படும். அவருடைய சரீரமே அவருடைய கூடாரமாயிருந்தது. அக்கூடாரத்தில் முப்பத்தி மூன்று ஆண்டுகள் மனிதர்களுடன் வாழ்ந்தார்.

அவருடைய மகிமையை நாம் கண்டோம். மகிமை என்னும் சொல் பிரகாசமுள்ள கூடரொளி வெளிச்சம் என்னும் பொருளில் வேதத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அது தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் காணப்படும். மேலும் அச்சொல் தேவனுடைய நிறைவையும் உன்னதத்தையும்

குறிக்கிறது. கர்த்தராகிய இயேசு இவ்வுலகில் இருந்தபோது, தம்முடைய மகிமையைத் தமது மாம்ச சரீரத்தில் மறைத்துக்கொண்டார்.

ஆனால் அவருடைய மகிமை இரண்டு விதங்களில் வெளிப்பட்டது. முதலாவது, அவருடைய **அறநெறி மகிமை**. அவருடைய நிறைவான வாழ்க்கை, குணநலன்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் கூடரொளி வீசியது என்றே இதன் வாயிலாகக் கூறுகிறோம். அவரிடத்தில் எவ்விதத் தவறோ குற்றமோ இல்லை. அவருடைய வழிகளில் அவர் எப்பொழுதும் நிறைவானவராக விளங்கினார். ஒவ்வொரு நற்பண்பும் அவருடைய வாழ்வில் மிக நேர்த்தியாக வெளிப்பட்டது. மேலும் வெளிப்படையாகக் காணக்கூடிய வகையில் அவருடைய **மகிமை** மறுருபமலையில் வெளிப்பட்ட நிகழ்ச்சி நடந்தது (மத். 17:1,2). அச்சமயத்தில் அவருடைய முகம் சூரியனைப்போல ஒளிவீசியதை, பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் ஆகியோர் கண்டனர். அவருடைய ஆடைகள் வெண்ணிற ஒளிக்கதிராய்ப் பளிச்சிட்டன. கர்த்தராகிய இயேசு மீண்டும் இவ்வுலகிற்கு வந்து ஆயிரமாண்டுகள் ஆட்சி செலுத்தும் காலத்தில், அவர் எவ்விதமான மகிமையோடு விளங்குவார் என்பது இம்முன்று சீடர்களுக்கும் முன்கூட்டியே வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

“**நாம் அவருடைய மகிமையைக் கண்டோம்**” என்றுயோவான் கூறியபோது, கர்த்தராகிய இயேசுவின் **அறநெறி மகிமையைத்தான்** முதன்மைப்படுத்திக் கூறினார் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. வியத்தகு வகையில் இயேசு கிறிஸ்து வாழ்ந்த பரிபூரண புவிவாழ்வை யோவானும் பிறசீடர்களும் கண்டனர். ஆயினும் மறுருப மலையில் நடந்த நிகழ்ச்சியையும் அவர் இங்கு சேர்த்துக் குறிப்பிட்டிருக்க வாய்ப்புண்டு. சீடர்கள் கண்ட **மகிமை**, அவர் உண்மையாகவே தேவனுடைய குமாரன் என்பதை உணர்த்திற்று. **இயேசு பிதாவுக்கு ஒரே பேறானவராக இருக்கிறார்**. அதாவது கிறிஸ்து தேவனுடைய தன்னிகரற்ற ஒரே குமாரன். அவரைப்போல வேறு எந்தக் குமாரனும் தேவனுக்குக் கிடையாது. ஒரு பொருளில், மெய்யான விசுவாசிகள் யாவரும் தேவனுடைய குமாரர்களேயாவர். ஆனால் இயேசுவோ தேவனுடைய தனித்தன்மையுள்ள ஒரே குமாரன், அத்தெய்வீகத் தகுதியுடையவர் அவரைத்தவிர வேறு எவருமில்ார். தேவ குமாரன் என்னும் நிலையில் அவர் தேவனுக்குச் சமமானவர்.

நமது இரட்சகர் **கிருபையினாலும் சத்தியத்தினாலும் நிறைந்தவராய்** இருந்தார். அவர்

தகுதியற்ற பிறரிடம் தயை மிகுந்தவராக இருந்தார். மேலும் அவர் முழுவதும் நேர்மையும் நீதியும் உடையவராகவும் இருந்தார்: ஒருக்காலும், அவர் பாவத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ளாமல்லை, தீமையை அனுமதிக்கவுமில்லை. கிருபையில் நிறைவாகவும் அதேசமயத்தில் முற்றிலும் நீதியுடையவராகவும் இருப்பது தேவன் ஒருவரால்தான் கூடும்.

1:15 இயேசு, தேவனுடைய குமாரன் என்று யோவான் ஸ்நானகன் சாட்சி கொடுத்தார். கர்த்தர் தமது வெளியரங்கமான ஊழியத்தைத் தொடங்குமுன்னர், யோவான் அவரைக் குறித்து மனிதர்களிடம் சொல்லிவந்தார். இயேசு அரங்கில் பிரவேசித்தபோது, “நான் யாரைக் குறித்துப் பேசிவந்தேனோ அவர் இவர்தான்” என்று கூறினார். பிறப்பையும், ஊழியத்தைத் தொடங்கிய காலத்தையும் கணக்கிடும்போது, யோவானுக்குப் பின்வந்தவராக இயேசு விளங்கினார். யோவான் பிறந்து ஆறு மாதங்கள் கழித்து இயேசு பிறந்தார். மேலும் யோவான் இஸ்ரவேல் மக்களிடம் பிரசங்கித்து, ஞானஸ்நானம் கொடுக்கத் தொடங்கியதற்குப் பின்னரே இயேசு தம்மை வெளியரங்கமாக அறிமுகப்படுத்தினார். ஆனாலும் இயேசு யோவானிலும் மேன்மையுள்ளவர். அவர் யோவானிலும் பெரியவர்; அவர் அதிக கனத்திற்குரியவர், அவர் யோவானுக்கு முன்னிருந்தவர் என்பதே அதற்குரிய காரணம். தேவனுடைய குமாரனாகிய அவர் நித்திய காலமாய் இருந்தவர்.

1:16 கர்த்தராகிய இயேசுவை விசுவாசிக்கிற யாவரும் அவருடைய பரிபூரணத்திலிருந்து ஆவிக்குரிய வல்லமையைப் பெற்றுக்கொள்கிறோம். எல்லாக் காலத்திலும், எல்லா நாடுகளிலும் உள்ள, எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் தந்த ருளத்தக்கதாக அவருடைய பரிபூரணம் எல்லை யற்றதாயிருக்கிறது. “கிருபையின்மேல் கிருபை” என்னும் சொற்றொடர் “மிகுதியான கிருபை” எனப் பொருள்படும். தமது அன்பான பிள்ளைகளின்மேல் தேவன் பொழிகிற அவருடைய கிருபையான அருளே இங்கு கிருபை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

1:17 பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்திலிருந்து புதிய ஏற்பாட்டுக் காலத்தை யோவான் இங்கு முற்றிலும் வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறார். மோசேயின் மூலமாய்க் கொடுக்கப்பட்ட நியாயப்பிரமாணம் கிருபையை வெளிப்படுத்திக் காட்டவில்லை. மனிதன் அதற்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டு

மென்று அது கட்டளையிட்டது. அவ்வாறு அவன் செய்யாவிடில் அது அவனை மரணத்திற்குத் தீர்த்தது. எது சரி என்பதை மனிதனிடம் அது கூறியபோதிலும், அதைச் செய்வதற்கான வலிமையை அவனுக்கு அது தரவில்லை. மனிதர்கள் பாவிக்காக இருக்கின்றனர் என்பதை எடுத்துரைப்பதற்காக அது கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அவர்களுடைய பாவத்திலிருந்து அது அவர்களைக் காப்பற்றவில்லை. ஆனால் கிருபையும் சத்தியமும் இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாய் உண்டாயின. அவர் உலகத்தை நியாயநீர்க்கும்படி வரவில்லை. ஆனால் தகுதியற்றவர்களாகவும், தங்களுடைய இரட்சித்துக்கொள்ள இயலாதவர்களாகவும், அவருக்குப் பகைஞராகவும் இருந்த மனிதர்களை இரட்சிக்கவே அவர் வந்தார். உலகில் மிகவும் கீழ்த்தரமானவர்களுக்குப் பரலோகத்தின் மிகச் சிறந்தது கொடுக்கப்பட்டது. இதுவே கிருபை.

கிருபை மட்டுமின்றி சத்தியமும் இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாய் உண்டாயிற்று. “நானே... சத்தியம்” என்று அவர் தம்மைக் குறித்து உரைத்தார். அவர் தம்முடைய சொற்களிலும் செயல்களிலும் முற்றிலும் நேர்மையானவராகவும், உண்மையுள்ளவராகவும் இருந்தார். சத்தியத்தை தியாகம் செய்து, அவர் கிருபையை வெளிப்படுத்திக்காட்டவில்லை. பாவிகளிடத்தில் அவர் அன்புகூர்ந்தபோதிலும், அவர்களுடைய பாவங்களை அவர் விரும்பவில்லை. பாவத்தின் சம்பளம் மரணம் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். ஆகவே நம்முடைய பாவத்தின் நிமித்தம் நாம் பெற வேண்டிய மரணமாகிய தண்டணையை அவர் அடைந்தார். அதன் வாயிலாக, தகுதியற்ற நமக்கு அவர் தமது பெருத்த தயவைக் காண்பித்து, நமது ஆத்துமாக்களை இரட்சித்து, விண்ணுலகில் நமக்கொரு வீட்டினைத் தருகிறார்.

1:18 தேவனை ஒருவனும் ஒருக்காலும் கண்டதில்லை. தேவன் ஆவியாயிருக்கிறார். ஆகையால் அவரை ஒருவரும் காண இயலாது. அவருக்குச் சரீரம் இல்லை. பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் தேவதூதனாகவோ மனிதனாகவோ அவர் மனிதர்களுக்குக் காட்சியளித்தபோதிலும், அந்தக் காட்சிகள் தேவன் உண்மையில் எவ்வாறு இருக்கிறார் என்பதை வெளிப்படுத்திக் காட்டவில்லை. அவை தற்காலிகமான தோற்றங்களாக மட்டுமே இருந்தன. அவற்றின் மூலம் அவர் தமது மக்களோடு பேசினார். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து தேவனுடைய ஒரேபேறான

குமாரன்¹. அவர் தன்னிகரற்ற வகையில் தேவனுடைய ஒரேபேறான குமாரன். அவருக்கு ஒப்பாக வேறொரு குமாரன் இல்லை. பிதாவாகிய தேவனிடத்தில் மிகச் சிறப்பான நெருக்கத்தை அவர் எப்பொழுதும் பெற்றிருந்தார். அவர் இவ்வுலகில் இருந்தபோதிலும், அவர் பிதாவின் மடியில்தான் இருந்தார். அவர் தேவனோடு ஒன்றாயிருந்தவர், அவர் தேவனுக்குச் சமமானவர். நற்பேறு பெற்ற இவரே, தேவன் எவ்வாறு இருக்கிறார் என்பதை மனிதர்களுக்கு முற்றிலுமாக வெளிப்படுத்திக் காட்டியவர். மனிதர்கள் இயேசுவைக் கண்டபோது தேவனைக் கண்டார்கள். தேவன் பேசியதை அவர்கள் கேட்டனர். தேவனுடைய அன்பையும் பரிவையும் மனிதர்கள் உணர்ந்தனர். மனிதனைக் குறித்த தேவனுடைய எண்ணங்களையும், நோக்கங்களையும் கிறிஸ்து முழுவதுமாக வெளிப்படுத்தினார்.

2. தேவகுமாரனின் முதலாண்டுத் திருப்பணி [1:19-4:54]

அ. யோவான் ஸ்நானகனின் சான்றுரை [1:19-34]

1:19 மேசியா வருகிறார் என்றும், ஆகவே மனத்திரும்புங்கள் என்றும் இஸ்ரவேல் நாட்டினரிடம் யோவான் என்னும் பெயருடைய மனிதன் சொல்லிவருகிறார் என்ற செய்தி எருசலேமை எட்டியபோது, அவர் யாரென்று அறியும்படி, ஆசாரியரும் லேவியரும் அடங்கிய குழு ஒன்றை யூதர்கள் அனுப்பினார்கள். தேவாலயத்தில் முக்கியமான அலுவல்களைச் செய்தவர்கள் ஆசாரியர் எனப்பட்டனர், லேவியர் அங்கு சாதாரண வேலைகளைச் செய்தவர்கள் ஆவர். “நீர் யார்?” என்று அவர்கள் வினவினர். “வெகுகாலமாக நாங்கள் எதிர்பார்க்கும் மேசியா நீர் தானோ?” என்பதே அவர்களது கேள்வி.

1:20 தானே கிறிஸ்து என்று உரிமைபாராட்டி, மற்றவர்கள் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தை தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் யோவானோ உண்மையுள்ள சாட்சி. தான் கிறிஸ்து (மேசியா) அல்ல என்பதே அவருடைய சாட்சியாக இருந்தது.

1:21,22 கிறிஸ்து வருவதற்கு முன்னர் எலியா இப்பூமிக்குத் திரும்பி வருவானென யூதர்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர் (மல். 4:5). ஆகவே, யோவான் மேசியா அல்லவெனில், ஒரு வேளை அவர் எலியாவாக இருப்பார் என்று அவர்கள் எண்ணினர். தான் எலியாவும் அல்ல

வென்று யோவான் மறுத்துரைத்தார். “உன் தேவனாகிய கர்த்தர் என்னைப்போல ஒரு தீர்க்கதரிசியை உனக்காக உன் நடுவே உன் சகோதரரி லிருந்து எழும்பப்பண்ணுவார்; அவர்களுக்குச் செவிகொடுப்பீர்களாக” என்று மோசே உபாகமம் 18:15 -இல் சொல்லியிருந்தான். இந்த முன்னறி விப்பை யூதர்கள் நினைவுகூர்ந்தவர்களாக, அந்தத் தீர்க்கதரிசியாக யோவான் இருக்கக் கூடும் என்று கருதினர். ஆனால் யோவானோ மீண்டும் தான் அந்தத் தீர்க்கதரிசியும் அல்லவென்று கூறினார். தெளிவான உத்தரவு (பதில்) கிடைக்காத நிலையில் எருசலேமுக்குத் திரும்பிச் செல்ல மனதற்றவராய் அந்தக் குழுவினர் திகைத்துப் போயிருந்தனர். ஆகவே அவர் யார் என்று சொல்லும்படி யோவானிடம் கேட்டனர்.

1:23 “நான் வனாந்திரத்திலே கூப்பிடுகிற வனுடைய சத்தமாயிருக்கிறேன்” என்று அவர் கூறினார். அவர்களுடைய கேள்விக்கு விடையாக யோவான் ஸ்நானகன் ஏசாயா 40:3 -ஐ மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டினார். கிறிஸ்துவின் வருகையை அறிவிக்கும் முன்னோடி ஒருவர் தோன்றுவார் என்று அங்கு முன்னுரைக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது, தானே முன்னுரைக்கப்பட்ட முன்னோடியென்று யோவான் கூறினார். அவர் சத்தம் என்றும், இஸ்ரவேல் வனாந்தரம் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார். அம்மக்களுடைய பாவத்தின் காரணமாகவும், தேவனிடத்திலிருந்து அவர்கள் விலகிப்போனதின் நிமித்தமாகவும், அவர்கள் உலர்ந்து கனியற்றுப்போய் வனாந்தரத்தைப் போலாகிவிட்டனர். தன்னை வெறும் சத்தமாகவே யோவான் அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார். புகழ்ப்படுவதற்கோ, வியந்து போற்றப்படுவதற்கோ உரிய பெரிய மனிதராக அவர் தன்னைக் காட்டிக்கொள்ளாமல், சத்தம் என்றே கூறினார். சத்தத்தைக் காண இயலாது, கேட்கவே முடியும். யோவான் சத்தமாக இருந்தார். ஆனால் கிறிஸ்துவோ வார்த்தையாக இருந்தார். வார்த்தை அறியப்படுவதற்குச் சத்தம் தேவை, ஆனால் வார்த்தையற்ற சத்தம் எவ்வித மதிப்பு மற்றது. சத்தத்தைக் காட்டிலும் அளவிற்கடங்காவகையில் வார்த்தை மேன்மையுடையதாய் இருக்கிறது. ஆயினும் அவருடைய சத்தமாக விளங்க நாம் தகுதிபெற்றிருப்பது நம்முடைய நற்பேறாகும்.

“கர்த்தருக்கு வழியைச் செவ்வைப்பண்ணுங்கள்” என்பதே யோவானுடைய செய்தியாயிருந்தது. இதனை வேறுவகையாகவும் கூறலாம்: “மேசியா வந்துகொண்டிருக்கிறார். அவரை

நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு உங்கள் வாழ்வில் எது தடையாக இருப்பினும், அதை அகற்றுங்கள். உங்களுடைய பாவத்திலிருந்து மனத்திரும்புங்கள். அப்பொழுது அவர் இஸ்ரவேலின் அரசராக உங்களை ஆளுவார்” என்று அவர் அழைப்பு விடுத்தார்.

1:24,25 நியாயப்பிரமாணத்தைக் குறித்த கூடுதலான அறிவு தங்களுக்கு இருக்கிறது என்றும், பழைய ஏற்பாட்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற கட்டளைகளை மிகவும் நுணுக்கமான விவரங்களோடு கடைப்பிடிக்க முயற்சி செய்கிறவர்கள் என்றும் பெருமை பாராட்டும் கண்டிப்பு மிகுந்த ஒரு யூத வகுப்பினரே பரிசேயர் என்பவர்கள். உண்மையில் அவர்களில் பெரும்பாலோர் சமயப் பற்றுடையோராகத் தங்களை வெளிப்படுத்திக் காண்பித்த மாய்மாலக்காரர் ஆவர். ஆனால் அவர்கள் பாவம் மிகுந்த வாழ்க்கையையே பின்பற்றி வந்தனர். அவர்கள் குறுப்பிட்ட எந்த மனிதர்களுடைய முக்கியத்துவத்தையும் பெற்றிராத நிலையில், யோவான் ஞானஸ்நானம் கொடுப்பதற்கு என்ன அதிகாரத்தை உடையவராக இருந்தார் என்பதை அவர்கள் அறிய விரும்பினர்.

1:26,27 “நான் ஜலத்தினாலே ஞானஸ்நானம் கொடுக்கிறேன்” என்று யோவான் கூறினார். தான் மிகவும் முக்கியமானவன் என்று ஒருவரும் நினைத்துவிடக்கூடாது என்றே அவர் நினைத்தார். கிறிஸ்துவின் வருகைக்கென மனிதர்களை ஆயத்தப்படுத்துவது மட்டுமே அவருடைய வேலையாக இருந்தது. அவருடைய சொற்களைக் கேட்டவர்கள் தங்களுடைய பாவங்களை எண்ணி மனம்வருந்தியபோது, அவர்களுடைய உள்ளான மாற்றத்திற்கு வெளியரங்கமான ஞானஸ்நானத்தைக் கொடுத்துவந்தார். “நீங்கள் அறியாதிருக்கிற ஒருவர் உங்கள் நடுவிலே நிற்கிறார்.” தொடர்ந்து இயேசுவைக் குறித்தே அவர் பேசினார் என்பதில் ஐயமில்லை. வெகுகாலம் பரிசேயர் எதிர்நோக்கிக் காத்திருந்த மேசியாவாக அவர்கள் அவரைக் கருதவில்லை. “என்னை ஒரு பெரிய மனிதன் என்று நினைக்க வேண்டாம். கர்த்தராகிய இயேசு என்னும் ஒருவரை மட்டுமே நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும். ஆனாலும் அவர் யார் என்று உண்மையில் நீங்கள் அறியாதிருக்கிறீர்கள்” என்பதே யோவான் அவர்களிடம் கூறிய சொற்களின் பொருளாகும். அவர் ஒருவரே தகுதியாய்ந்தவர். யோவான் ஸ்நான கனுக்குப் பின்வந்தவராக இருந்தபோதிலும் அவரே எல்லாப் புகழ்ச்சிக்கும் முதன்மைக்கும்

தகுதியுடையவராயிருக்கிறார். தனது எஜமானனுடைய காலணியின் வாரை அவிழ்த்துவிடுவது ஒரு அடிமை அல்லது வேலைக்காரனுடைய வேலையாக இருந்தது. ஆனால் அந்தத் தாழ்மையானதும் மிகவும் கீழானதுமான வேலையைக் கிறிஸ்துவுக்கு ஆற்றுவதற்கும் தான் பாத்திரன் அல்லன் என யோவான் நினைத்தார்.

1:28 பெத்தாபரா (பெத்தானியா என்று NKJV அடிக்குறிப்பில் காணப்படுகிறது) என்னுமிடம் சரியாக எந்த இடத்தைக் குறிக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. எனினும் அது யோர்தான் ஆற்றின் கிழக்குப் புறத்தில் இருந்தது என்பதை மட்டும் அறிவோம். அது பெத்தானியா என்னுமிடத்தைக் குறிப்பிடுகிறது எனக்கொள்வோமானால், எருசலேமுக்கு அருகில் இருந்த பெத்தானியாவாக அது இருக்க முடியாது.

1:29 எருசலேமில் இருந்து பரிசேயர் சென்றதற்கு மறுநாளிலே, இயேசு தன்னிடத்தில் வருவதை யோவான் கண்டார். அவர் அடைந்த கிளர்ச்சியினால் மெய்சிலிர்க்க, “இதோ, உலகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்து தீர்க்கிற தேவ ஆட்டுக் குட்டி!” என்று சத்தமாய்க் கூறினார். யூதர்கள் பலசெலுத்துகிற விலங்காக ஆட்டுக் குட்டி இருந்தது. ஆட்டுக்குட்டியை அடித்து, அதனுடைய இரத்தத்தை பலியாகத் தெளிக்க வேண்டும் என்று தேவன் தமது மக்களுக்குக் கற்பித்திருந்தார். ஒரு மனிதனுடைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுவதற்காக ஓர் ஆட்டுக்குட்டி அந்த மனிதனுக்குப் பதிலாகக் கொல்லப்பட்டு அதனுடைய இரத்தம் சிந்தப்பட வேண்டும்.

ஆயினும், பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டிகளின் இரத்தம் மனிதனுடைய பாவத்தை நீக்கவில்லை. ஒரு நாளில் தேவன் ஆட்டுக்குட்டி ஒன்றைத் தருவார், மற்றும் அது அடிக்கப்படும்போது மனிதர்களின் பாவத்தைத் தீர்க்கும் என்னும் உண்மையின் சித்திரமாக அல்லது நிழலாக அந்த ஆட்டுக்குட்டிகள் இருந்தன. இந்த ஆட்டுக்குட்டியின் வருகையை தெய்வபக்தி மிகுந்த யூதர்கள் காலம் காலமாக எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். இப்பொழுதோ அதற்கான நேரம் வந்துவிட்டது. அந்த மெய்யான தேவ ஆட்டுக்குட்டி வந்துவிட்டதாக யோவான் ஸ்நானகன் வெற்றிமுழக்கத்தோடு அறிவித்தார்.

உலகத்தின் பாவத்தை இயேசு சுமப்பார் என்று யோவான் கூறியபோது, அதன் காரணமாக எல்லா மனிதர்களுடைய பாவங்களும் மன்னிக்கப்பட்டுவிட்டன என்னும் பொருளோடு அவர்

பேசவில்லை. உலகத்தின் எல்லாப் பாவங்களுக்கும் உரிய விலையைக் காட்டிலும் கிறிஸ்துவின் மரணம் மேலானது, ஆனாலும் கர்த்தராகிய இயேசுவை எந்தப் பாவிகளெல்லாம் இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ அவர்களெல்லாருடைய பாவங்கள் மட்டுமே மன்னிக்கப்படும்.

கிறிஸ்தவப் பாவப்பரிசாரம்² எவ்வளவு மேன்மையுடையது என்பதை J. C. ஜோன்ஸ் என்பார் இங்கு குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறார்:

1. பலியின் இயல்பில் இது முதன்மையானது. யூதர்கள் செலுத்திய பலிகள் பகுத்தறிவற்ற ஆட்டுக்குட்டிகளாயிருந்தன. ஆனால் கிறிஸ்தவத்தில் செலுத்தப்பட்ட பலி தேவ ஆட்டுக்குட்டியே ஆவார்.
2. பலியின் செயல்திறனில் இது முதன்மையானது. யூத பலிமுறையின்படி ஆண்டுதோறும் பாவம் நினைவிற்கு கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் கிறிஸ்தவ பலியில், “அவர் தம் மைத்தாமே பலியாகச் செலுத்திப் பாவத்தைத் தீர்த்தார்.”
3. பலியின் செயல்பாட்டின் எல்லையில் இது முதன்மையானது. யூத பலிமுறை இஸ்ரவேல் இனத்தினருக்கு மட்டுமே பயனளித்தது. ஆனால் கிறிஸ்தவ பலியோ எல்லா நாட்டினருக்கும் பயனளிக்கும் நோக்கமுடையது. “இது உலகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்து தீர்க்கிறது.”

1:30,31 தன்னைக் காட்டிலும் மேன்மையுடையவராக வரப்போகிற வேறொருவருக்கு வழியை ஆயத்தப்படுத்துவதே தனது அலுவல் என்று மீண்டும் மீண்டும் மக்களிடம் நினைவூட்டுவதில் யோவான் சோர்ந்துபோகவில்லை. மனிதனைக் காட்டிலும் தேவன் எவ்வளவு பெரியவரோ அது போலவே இயேசு யோவானிலும் பெரியவர். இயேசு பிறப்பதற்குச் சில மாதங்களுக்கு முன்னர் யோவான் பிறந்தார். ஆனால் இயேசுவோ நித்திய காலமாய் இருந்தவர். “நானும் இவரை அறியாதிருந்தேன்” என்று யோவான் சொன்னபோது, இவரை நான் இதுவரை கண்டதில்லை என்று பொருள்கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை.

அவர்கள் ஒன்றுவிட்ட சகோதரர்களாக இருந்த காரணத்தினால், யோவானும் இயேசுவும் நன்கு அறிமுகமானவர்களாக இருந்திருக்க வேண்டும். எனினும் தன்னுடைய ஒன்றுவிட்ட சகோதரனே மேசியா என்பதை அவர் ஞானஸ்

நானம் பெறும்வரை யோவான் அறியாதிருந்தார். கர்த்தருக்கு வழியை ஆயத்தப்படுத்துவதே யோவானின் திருப்பணியாக இருந்தது; பின்னர் அவர் வரும்போது இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு அவரைச் சுட்டிக்காட்டுவதே அவருடைய வேலை. இதன் காரணமாகவே யோவான் மக்களுக்கு ஜலத்தினால் ஞானஸ்நானம் கொடுத்து வந்தார். அதாவது அவருடைய வருகைக்கு அவர்களை ஆயத்தப்படுத்திவந்தார். தனக்கென்று சீடர்களைக் கவர்ந்திழுப்பது அவருடைய நோக்கமாயிருக்கவில்லை.

1:32 இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சி, இயேசு யோவானால் ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது நடந்ததாகும். நீரிலிருந்து கர்த்தர் கரையேறிய பிறகு தேவனுடைய ஆவியானவர் புறாவைப் போல இறங்கிவந்து அவர்மீது தங்கினார் (மத். 3:16 -உடன் ஒப்பிட்டுக் காண்க). இதனுடைய பொருளை நூலாசிரியர் தொடர்ந்து விளக்குகிறார்.

1:33 மேசியா வருகிறார் என்றும், அவர் வரும் போது ஆவியானவர் இறங்கிவந்து அவர்மேல் தங்குவார் என்றும் தேவன் யோவானுக்கு முன்னரே வெளிப்படுத்தியிருந்தார். ஆகவே, அவ்வாறு நிகழ்ந்தபோது, இயேசுவே பரிசுத்த ஆவியினால் ஞானஸ்நானம் கொடுக்கிறவர் என்று யோவான் புரிந்துகொண்டார். பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒரு நபர். தேவத்துவத்தின் மூன்று நபர்களில் அவரும் ஒருவர். பிதாவாகிய தேவனுக்கும் குமாரனாகிய தேவனுக்கும் அவர் சமமானவர்.

யோவான் ஜலத்தினால் ஞானஸ்நானம் கொடுக்க, இயேசுவோ பரிசுத்த ஆவியினால் ஞானஸ்நானம் கொடுப்பார். பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானம் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் நடந்தது (அப். 1:5; 2:4,38). அந்த நேரத்தில் ஒவ்வொரு விசுவாசியின் சரீரத்தில் தங்கவும், ஒவ்வொரு விசுவாசியையும் கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபையின் அங்கமாக ஆக்கவும் பரிசுத்த ஆவியானவர் வானத்திலிருந்து இறங்கிவந்தார் (1 கொரி. 12:13).

1:34 இயேசு ஞானஸ்நானம் பெற்ற தருணத்தில் தான் கண்ட காட்சிக்கு ஏற்ப, முன்னுரைக் கப்பட்டவண்ணம் வருகிறவராகிய நாசரேத்து ஊரைச்சோர்ந்த இயேசுவே தேவனுடைய குமாரன் என்று யோவான் சாட்சி கொடுத்தார். கிறிஸ்து தேவனுடைய குமாரன் என்று யோவான் உரைத்தபோது, அவரே குமாரனாகிய தேவன் என்னும் பொருள்படப் பேசினார்.

ஆ. அந்திரேயா, யோவான், பேதுரு ஆகியோர் அழைக்கப்படுதல் [1:35-42]

1:35,36 இங்கே மறுநாள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது, சொல்லப்பட்டுள்ள நாட்களில் மூன்றாவது நாளாகும். **யோவான் தன்னுடைய இரண்டு சீடர்களுடன் இருந்தார்.** இந்த மனிதர்கள் யோவான் பிரசங்கித்ததைக் கேட்டு அவர் கூறியதை விசுவாசித்தவர்கள். ஆனாலும் அவர்கள் இன்னும் கர்த்தராகிய இயேசுவைச் சந்திக்கவில்லை. இப்பொழுதோ யோவான் கர்த்தரைப் பற்றி வெளியரங்கமாகச் சாட்சி கூறிவந்தார். முந்தின நாள் அவர் யார் என்பதைக் குறித்தும் (தேவ ஆட்டுக்குட்டி), அவருடைய வேலையைக் குறித்தும் (உலகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்துதீர்க்கிறவர்) அவர் பேசினார். இப்பொழுது அவர் யார் என்பதை மட்டும் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார். அவருடைய செய்தி சுருக்கமாகவும், எளிமையாகவும், தற்புகழ் அற்றதாகவும், இரட்சகரை மட்டுமே குறித்ததாகவும் இருந்தது.

1:37 உண்மையான இதயத்தோடு யோவான் பிரசங்கம் செய்ததன் மூலமாக, **இரண்டு சீடர்களை** இழக்க நேரிட்டது. எனினும் அவர்கள் இருவரும் இயேசுவைப் பின்பற்றிச் சென்றதைக் கண்டு அவர் மனமகிழ்ச்சி அடைந்தார். ஆகவே நம்முடைய நண்பர்கள் நம்மைப் பற்றி உயர்வாக எண்ணுவதைக் காட்டிலும், கர்த்தரைப் பின்பற்றுவதைக் காண்பதே நம்முடைய மிகுந்த ஆவலாக இருக்க வேண்டும்.

1:38 தம்மைப் பின்பற்றுகிறவர்களின் நலனையே எப்போதும் நமது இரட்சகர் தம்முடைய விருப்பமாகக் கொண்டிருந்தார். இங்கு, அவர்களிடமாய்த் தமது முகத்தைத் திருப்பி, **“என்ன தேடுகிறீர்கள்?”** என்று வினவி தமது விருப்பத்தைக் காண்பித்தார். அக்கேள்விக்கு அவர்கள் என்ன விடை கூறுவார்கள் என்பது அவருக்குத் தெரியும்; அவருக்கு எல்லாம் தெரியும். ஆயினும் அவர்கள் தங்களுடைய விருப்பத்தைச் சொற்களால் வெளிப்படுத்திக் காட்டவேண்டுமென்று விரும்பினார். **“ரபீ, நீர் எங்கே தங்கியிருக்கிறீர்”** என்று கேட்டார்கள். அவர்களது பதில் கர்த்தரோடு அவர்கள் தங்க வேண்டும், அவரைக்குறித்து சற்றுக் கூடுதலாக அறிய வேண்டும் என்னும் அவர்களது விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தியது. அவரை அவர்கள் சந்தித்தால் மட்டும் போதுமென்று அவர்கள் நினைக்கவில்லை. அவரோடு ஐக்கியம்கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்கள் வாஞ்சித்தனர். **போதகர்** என்னும் பொருளுடைய

எபிரெய்ச் சொல் **ரபீ** என்பதாகும் (‘என் மரியாதைக்குரியவர்’ என்று அச்சொல் பொருள்படும்).

1:39 அவர், **“வந்து பாருங்கள்”** என்றார். மெய்யான விருப்பத்தோடு இரட்சகரைக் குறித்துக் கற்கவேண்டுமென வருகிற எவரையும் அவர் புறக்கணிக்கிறதில்லை. அந்த நேரத்தில் தாம் தங்கியிருந்த இடத்திற்கு வரும்படி அவர்கள் இருவரையும் இயேசு அழைத்தார். நவீனகால வீடுகளோடு ஒப்பிட்டுக் காணுங்கால், அவ்வீடு மிகவும் எளிமையானதாக இருந்திருக்கக் கூடும்.

அவர்கள் வந்து அவர் தங்கியிருந்த இடத்தைக் கண்டு, அன்றையத்தினம் அவரிடத்தில் தங்கினார்கள் (அப்பொழுது ஏறக்குறைய பத்துமணி வேளையாயிருந்தது). இவ்விதமான மேன்மையை அந்த மனிதர்கள் இதுவரை பெற்றதில்லை. அகிலமெலாம் படைத்த கர்த்தரோடு அவர்கள் அன்றிரவு நேரத்தைக் கழித்தனர். யூத நாட்டினரில் முதன்முதலில் அவரை மேசியா என்று ஏற்றுக்கொண்ட சிலரில் அவர்களும் அடங்குவர்.

பத்துமணிவேளை என்பது காலை 10.00 மணியாகவோ, மாலை 4.00 மணியாகவோ இருந்திருக்கும். காலை 10.00 மணி (ரோம நேரம்) என்பது பொருத்தமுடையதாகத் தோன்றுகிறது.

1:40 **அவ்விரண்டு பேரில் ஒருவர் அந்திரேயா.** அவருடைய சகோதரராகிய சீமோன் **பேதுருவைப்** போல **அந்திரேயா** இன்றைய நாட்களில் நன்கு அறியப்படவில்லை. ஆனால் அந்தச் சகோதரர்களில் அந்திரேயாவே முதலில் இயேசுவைச் சந்தித்தார்.

பிறிதொரு சீடர் யார் என்று பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை. அவர் யோவானாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்று எல்லா வேத அறிஞரும் கூறுகின்றனர். அவரே இந்த நற்செய்தி நூலை இயற்றியவர். அவர் தாழ்மையைக் கருதி தனது பெயரைக் குறிப்பிடவில்லை என்று அவர்கள் காரணம் கூறுகின்றனர்.

1:41 ஒருவர் இயேசுவைக் கண்டடைந்தவுடன், தனது உறவினர்களுக்கும் அவரைக் காணவேண்டுமென்று விரும்புவது இயற்கையே. தனக்கு மட்டும் இரட்சிப்பு உரியது என்னும் நினைவு சரியன்று. ஆகவே, **தன் சகோதரனாகிய சீமோனிடம் சென்ற அந்திரேயா தான் கண்ட அற்புதக் காட்சியைப் பற்றி அறிவித்தார், “நாங்கள் மேசியாவைக் கண்டோம்!”** என்ன திகைப்பூட்டும் செய்தி இது! ஏறத்தாழ நாலாயிரம் ஆண்டுகள் வாக்க

ளிக்கப்பட்ட கிறிஸ்துவின் வருகைக்காக மனிதர்கள் காத்திருந்தனர். இப்பொழுதோ, தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட கிறிஸ்துவாகிய **மேசியா** மிக அருகில் இருக்கிறார் என்னும் செய்தியைத் தனது சகோதரன் கூற **சீமோன்** கேட்டார். வரலாறு படைக்கப்பட்ட தருணத்தில், உண்மையாகவே அவர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். அந்திரேயா கூறிய செய்தி எவ்வளவு எளிமையானதாக இருக்கிறது. **“மேசியாவைக் கண்டோம்.”** இரண்டே சொற்கள். ஆயினும் அவற்றைப் பயன்படுத்தி தேவன் பேதுருவை வெற்றி கொண்டார். நாம் மிகப்பெரிய பேச்சாளர்களாகவோ, நுண்ணறிவு மிக்க சொற்பொழிவு ஆற்றுபவர்களாகவோ இருக்கவேண்டிய தேவையில்லை என்பதை இவ்வசனம் நமக்கு அறிவுறுத்துகிறது. மனிதர்களிடம் இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றி எளிய சொற்களில் நாம் கூறினால் போதும்; எஞ்சியவற்றை தேவன் கவனித்துக் கொள்வார்.

1:42 அந்திரேயா தனது சகோதரனைச் சரியான இடத்திற்கும், சரியான நபரிடத்திற்கும் **கூட்டிக்கொண்டுவந்தார்**. அவரை மதகுரு வினிடத்திற்கோ, சபைக் கூட்டத்திற்கோ, சமயக் கோட்பாடுகளிடமோ அவர் அழைத்துச் செல்லவில்லை. **அவரை இயேசுவினிடத்தில் கூட்டிக்கொண்டு வந்தார்**. அது எவ்வளவு முக்கியமான செயல்! அந்திரேயா மேற்கொண்ட முயற்சியின் பயனாக, சீமோன் மனிதர்களைப் பிடிக்கும் ஆளாகப் பின்னர் மாறினார். மேலும் அப்போஸ்தலர்களில் முதன்மையான ஒருவராகவும் விளங்கினார். அவருடைய சகோதரனைக் காட்டிலும் சீமோன் மிகுந்த செல்வாக்கைப் பெற்றார். ஆனால் பேதுரு பெறுகிற பரிசுப்பொருளில் அந்திரேயாவும் பங்கடைவார் என்பதில் ஐயமில்லை. ஏனெனில் அவர்தானே பேதுருவை இயேசுவிடத்திற்கு அழைத்து வந்தவர். பெயர்சொல்லாமலேயே கர்த்தர் சீமோனின் பெயரை அறிந்திருந்தார். இறுதியில், சீமோனின் குணவியல்பு மாறும் என்றும், அவர் கல்லைப் போன்று உறுதிபடைத்த வராவார் என்றும் கர்த்தர் அறிந்திருந்தார். இவையாவற்றையும் இயேசு எவ்வாறு அறிந்திருந்தார்? ஏனெனில், அவர் தேவனாக இருந்தவரும் இருக்கிறவரும் ஆவார்.

சீமோனின் பெயர் **கேபா** என்று மாற்றப்பட்டது (இது “கல்” என்பதைக் குறிக்கும் அராமியச் சொல்). அவர் இத்தகைய உறுதியான குணவியல்பைப் பின்னரே பெற்றார். இயேசு கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்து, பரிசுத்த ஆவியானவர் இப்

புவிக்கு வந்தபின், அவர் அந்த நிலையைச் சிறப்பாகப் பெற்றார்.

இ. பிலிப்பு மற்றும் நாத்தான்வேல் அழைக்கப்படுதல் [1:43-51]

1:43 இந்த அதிகாரத்தின் நான்காவது **நாளைக்** குறித்து நாம் இங்கு படிக்கிறோம். திருவாளர் போஸ்ச் இந்த நாட்களைக் குறித்து எழுதியுள்ளதாவது: முதல் நாளில் யோவானை மட்டுமே நாம் காண்கிறோம் (வச. 15-18); இரண்டாவது நாளில் யோவானையும் இயேசுவையும் காண்கிறோம் (வச. 29-34); மூன்றாவது நாளில் இயேசுவையும் யோவானையும் காண்கிறோம் (வச. 35-42); நான்காவது நாளில் இயேசுவை மட்டுமே நாம் காண்கிறோம் (வச. 43-51). வடதிசையிலிருந்த **கலிலேயாவை** நோக்கிக் கர்த்தர் நடக்கலானார். அங்கு அவர் பிலிப்புவைக் கண்டு, தம்மைப் பின்பற்றி வரும்படி அவரை அழைத்தார். **“நீ என்னைப் பின்பொடர்ந்து வா!”** இச்சொற்களைப் பேசியவரின் நிமித்தமும், அவற்றில் அடங்கியிருந்த சிலாக்கியத்தின் நிமித்தமும், இவை மிகவும் மேன்மையான சொற்களாகும். இந்த எளிமையான, தெய்வீகமான சொற்களை எங்குமுள்ள அனைவரையும் அழைக்கும் வண்ணம் இரட்சகர் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

1:44 **பெத்சாயிதா** என்னும் **பட்டணம்** கலிலேயாக் கடற்கரையில் அமைந்திருந்தது. வேறு எந்த நகரமும் பெத்சாயிதா போன்று மேன்மைப் படுத்தப்படவில்லை. அங்கு சில பலத்த செய்கைகளைக் கர்த்தர் செய்தார் (லூக்கா 10:13). அதுவே பிலிப்பு, அந்திரேயா, பேதுரு ஆகியோரின் சொந்த ஊர். ஆயினும் அது கர்த்தரை ஏற்க மறுத்துவிட்டது. அதன் காரணமாக அது இருந்த இடம் எது என்று சொல்ல முடியாதபடி இன்று முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட்டுவிட்டது.

1:45 பிலிப்பு தான் புதிதாகக் கண்டுகொண்ட மகிழ்ச்சியை யாருடனாவது பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆவலில் சென்று **நாத்தான்வேலைக் கண்டார்**. புதிதாக மனந்திரும்பியவர்களே ஆத்துமாக்களைக் கர்த்தருக்கென்று வெற்றிகொள்வதில் மிகச் சிறந்தவர்கள். அவருரைத்த செய்தி எளிமையாகவும் சுருக்கமாகவும் இருந்தது. **நியாயப்பிரமாணத்திலே மோசேயும் தீர்க்கதரிசிகளும்** முன்னுரைத்த மேசியாவைக் **கண்டதாகவும்**, அவரே **நாசரேத்து ஊரைச் சேர்ந்த இயேசு** என்றும் அவர் நாத்தான்வேலிடம் கூறினார். உண்மையில் அவருரைத்த செய்தி பிழைகளற்றது என்று சொல்ல முடியாது.

இயேசுவை அவர் யோசேப்பின் குமாரன் என்று குறிப்பிட்டார்; ஆனால் அவர் கன்னிமரியாளிடம் பிறந்தவர். அவருக்கு மானிடத் தகப்பன் இல்லை. இயேசுவைத் தனது குமாரனாக அவர் ஏற்றுக் கொண்டதின் காரணமாக, சட்டப்படி யோசேப்பு இயேசுவின் தந்தையானார்; ஆனால் யோசேப்பு அவருக்கு உண்மையான தந்தையில்லை. இது குறித்து ஜேம்ஸ் J. ஸ்டூவர்ட் அளித்துள்ள விளக்கம்:

தொடக்கத்தில் ஒருவரிடத்தில் எல்லா உண்மைகளையும் அறிந்த விசுவாசம் வேண்டும் என்று கிறிஸ்து எதிர்பார்க்கிறதில்லை. கோட்பாடுகள் அனைத்தையும் ஒருவர் அறியவில்லை என்னும் காரணத்திற்காக, அவரைத் தமது சீடராக இயேசு ஏற்க மறுப்பதும் இல்லை. இன்றைய நாட்களிலும் அவர் அன்று நடந்து கொண்டதுபோலவே நடந்துகொள்கிறார். தம் முடைய சகோதரர்களோடு அவர் தம்மையே உடனிருத்தி வைத்து, அவர்கள் தம்மோடு எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் இணைந்து கொள்ளலாம் என்று அழைப்பு விடுக்கிறார். எந்த அளவிற்கு அவர்களால் விசுவாசம் வைக்க முடியுமோ, அந்நிலையிலேயே அவர்களை அவர் ஏற்றுக்கொள்கிறார். தொடக்கத்தில் அதுபோதும் என்று மனநிறைவு அடைகிறார். அந்நிலையிலிருந்து தமது நண்பர்களை அவர் முன்னேற்றப் பாதையில் நடத்திச் செல்கிறார். முதலாவது, அவரைழுத்த மாணாக்கர்களைப் படிப்படியாக நடத்தி, தாம் யார் என்பதையும், அதன் நுட்பமான உண்மைகளையும் வெளிப்படுத்தி, சீடத்துவத்தின் முழு மகிமைக்கும் உரியவர்களாக அவர்களை ஆக்கிய விதத்திலேயே இன்றைக்கும் அவர் நடத்திவருகிறார்.³

1:46 நாத்தான்வேல் உள்ளத்தில் இயேசுவின் மேன்மையைப் புரிந்துகொள்வதற்குச் சில சிக்கல்கள் இருந்தன. கலிலேயாவில் பயன்ற நகரமாகவே **நாசரேத்து** கருதப்பட்டு வந்தது. அந்தத் தாழ்ந்த நகரில் மேசியா வாழ்வார் என்று நாத்தான்வேல் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆகவே தனது உள்ளத்தில் இருந்த ஐயத்தை அவர் கேள்வியாக வெளிப்படுத்தினார். ஆனால் **பிலிப்பு** எதிர்த்து உரையாடவில்லை. எதிர்ப்புகளைச் சமாளிக்க மிகச் சிறந்த வழி மனிதர்களை நேரடியாகக் கர்த்தராகிய இயேசுவிடம் அறிமுகப்படுத்துவதேயாகும் என்று அவர் நினைத்தார். கிறிஸ்து வுக்காக மனிதர்களை வென்றிட நல்லதொரு

பாடத்தை இங்கு கற்கிறோம். வாதாடவேண்டாம். நமது வாக்குவாதத்தை நீண்டநேரம் நீட்டிக் கொண்டே செல்ல வேண்டாம். “**வந்து பார்**” என்று மனிதர்களை அழைத்தால் மட்டும் போதும்.

1:47 எல்லாம் அறிந்தவர் **இயேசு** என்னும் உண்மையை இவ்வசனம் விளம்புகிறது. முன்னமே நாத்தான்வேலுடன் எவ்விதப் பழக்கமும் இல்லாதிருந்தும், அவரிடத்தில் நாத்தான்வேல் வந்தபோது, சூதும் **கபடமும்** அற்ற **இஸ்ரவேலன்** என்று கூறினார். நேர்மையற்ற முறைகளைக் கையாண்டு தனது தொழிலை வளர்த்துக் கொண்டவன் யாக்கோபு. ஆனால் நாத்தான்வேலோ “**இஸ்ரவேல்**”னாயிருந்தும் அவரிடத்தில் “யாக்கோபு” என்னும் மனிதனின் குணங்கள் இல்லை.

1:48 ஏற்கனவே தன்னைக் குறித்து அறிந்தவர் போல அறிமுகமற்றவர் பேசுகிறாரென்று **நாத்தான்வேல்** வியப்படைந்தார். “அவர் **அத்திமரத்தின் கீழ்** அமர்ந்திருந்தபோது,” பிறர் காணாதபடி அவ்விடம் மறைவாயிருந்தது. தொங்கிக்கொண்டிருந்த கிளைகளும், சூழ்ந்திருந்த இலைகளும் அவரை மறைத்துக்கொண்டிருந்தன. ஆனாலும் இயேசு, மறைவாக அமர்ந்திருந்த அவரைக் கண்டார்.

1:49 தான் மறைவாய் அமர்ந்திருந்ததை மானிடப் பார்வையைக் கொண்டு கண்டிருக்க முடியாது, ஆகவே இயேசு கிறிஸ்து இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட தெய்வீக வல்லமையினால்தான் தன்னைக் கண்டார் என்று **நாத்தான்வேல்** நம்பினார் என்றே தோன்றுகிறது. அது எவ்வாறாயினும், இயேசு **தேவனுடைய குமாரன்** என்றும் **இஸ்ரவேலின் ராஜா** என்றும் அவர் அறிந்து கொண்டார்.

1:50 தாமே மேசியா என்பதற்குக் கர்த்தர் இரண்டு சான்றுகளை வழங்கினார். நாத்தான் எப்படிப்பட்ட குணநலன் உடையவர் என்று இயேசு கூறினார். மேலும் வேறு எவரும் பார்க்கக் கூடாதபடி அமர்ந்திருந்தபோது அவரை இயேசு கண்டார். இயேசுவை மேசியா என்று நாத்தான்வேல் நம்புவதற்கு இந்த இரண்டு சான்றுகள் போதுமானவையாக இருந்தன. ஆனால் **இவற்றிலும் பெரிதான** சான்றுகளை நாத்தான்வேல் காண்போவதாக இயேசு வாக்களித்தார்.

1:51 மெய்யாகவே, மெய்யாகவே⁴ (எழுத்தின்படி “ஆமென், ஆமென்”⁴) என்று இயேசு கூறி, தொடர்ந்து அவர் அறிமுகப்படுத்துகிற செய்தி மிகவும் இன்றியமையாததாக இருக்கும். பிற

காலத்தில் தாம் இப்புவிசை ஆளுகை செய்தவற் காக வரும்போது நிகழவிருக்கிற காட்சியை நாத்தான்வேலிடம் அவர் எடுத்துரைத்தார். அப் பொழுது, தச்சனுடைய குமாரனும், இழிவாகக் கருதப்பட்ட நாசரேத்து என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த வருமாகிய இயேசுவே, தேவனுடைய குமாரனும் இஸ்ரவேலின் ராஜாவுமாவார் என்று உலகம் அறியும். அன்று **வானம் திறக்கும்**. அவர் எருசலேம் நகரைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு ஆளுகை செய்கிறபோது தேவகிருபை அவர்மீது தங்கும்.

அத்திமரத்தின் கீழ் நாத்தான்வேல் யாக்கோபின் ஏணியைப் பற்றி தியானித்துக் கொண்டிருந்தார் என்றே தோன்றுகிறது (ஆதி. 28:12). அந்த ஏணியில் தேவதூதர்கள் ஏறுகிறவர்களும் இறங்குகிறவர்களும்பாமிருந்தனர். அ.து கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து ஒருவரே விண்ணிலகிற்கு ஒரே வழி என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. **தேவ தூதர்கள் மனிதகுமாரனிடத்திலிருந்து** ஏறுகிறது இறங்குகிறதுமாயிருந்தனர். **தேவதூதர்கள் தேவனுக்குப்** பணியாற்றும் பணிவிடைக் காரராவர். தேவன் அளிக்கின்ற செய்தியை ஏந்தியவராய் அவர்கள் அக்கினி சுவாலையாகப் பயணம் செய்பவர்கள். அரசராக இயேசு ஆட்சி புரியும்போது, இந்த **தேவதூதர்கள்**, அவருடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றுகிறவர்களாக வானத்திற்கும் பூமிக்கும் பயணம் மேற்கொள்வார்கள்.

இயேசு கிறிஸ்து தம்மை மேசியா என்று வெளிப்படுத்துமாடி செய்த ஓரிரு சிறு செயல்களையே நாத்தான்வேல் கண்டார். ஆனால், அபிஷேகம் பெற்ற தேவனுடைய குமாரன் என்னும் நிலையில் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து இப்புவிசையில் ஆட்சி புரியும்போது நிறைவான வெளிப்பாட்டை நாத்தான்வேல் காண்பார். நாசரேத்திலிருந்து நன்மையான ஒருவர் வந்தார் என்பதை அப்பொழுது எல்லாரும் அறிவார்கள்.

௩. தண்ணீர் களிசுமாக மாற்றம் பெற்ற முதலாம் அற்புதம் [2:1-11]

2:1 **முன்றாம் நாள்** என்று இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நாள், கர்த்தர் **கலிலேயாவில்** தங்கின நாட்களில் **முன்றாம் நாள்** ஆகும் என்பதில் ஐயமில்லை. அவர் அந்தப் பகுதிக்குச் சென்றார் என்று 1:43 -ஆம் வசனத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. கானா என்னும் ஊர் எங்கே இருந்தது என்று தெரியவில்லை. ஆனாலும் 12 -ஆம் வசனத்திலிருந்து, அது கப்பர்நகசுக்கு அருகில் இருந்தது என்றும், அது மேடான பகுதி என்றும் தெரிய வருகிறது.

அந்த **நாளில் கானா ஊரில் ஒரு கலியாணம் நடந்தது, இயேசுவின் தாயும் அங்கே யிருந்தாள். இயேசுவின் தாய்** என்று இங்கே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது நமது ஆவலைத் தூண்டி விடுகிறது. இயேசு கன்னிமரியாளின் மகன் என்பதின் நிமித்தம் புகழ்பெறவில்லை. ஆனால் அவளோ இயேசுவின் தாய் என்பதாலேயே எல்லாராலும் அறியப்பட்டிருக்கிறாள். ஒப்பற்ற முதன்மையான இடத்தை இயேசுவுக்கு எப்பொழுதும் திருமறை வழங்குகிறது. அந்த இடத்தை அதுமரியாளருக்குத் தரவில்லை.

2:2 **இயேசுவும் அவருடைய சீடரும் அந்தக் கலியாணத்துக்கு அழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.** அத்திருமண ஏற்பாடு செய்தவர்கள் கிறிஸ்துவை அழைத்த செயல், மிகவும் ஞானமுள்ள செயலாகும். அதுபோலவே இன்றைய நாட்களிலும் கர்த்தரைத் தங்களுடைய திருமணத்திற்கு அழைப்பது, திருமணம் செய்வோருடைய ஞானமுள்ள செயலாகும். அவ்வாறு அழைக்க, மணமகனும் மணமகளும் இரட்சிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். அவர்கள் கர்த்தராகிய இயேசுவுக்குள் மெய்யான விசுவாசிகளாக இருக்க வேண்டும். மேலும் அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை இரட்சகரிடம் அர்ப்பணித்து, அவ்வில்லத்தில் அவர் தங்குவதற்கு ஏதுவான சூழ்நிலையை உருவாக்கித்தர வேண்டும்.

2:3 திருமண வீட்டில் **திராட்சைப்** பிழிவு தீர்ந்துபோயிற்று. **இயேசுவின் தாய்** என்ன நடந்தது என்பதை அறிந்தபோது அப்பிரச்சனையைத் தனது மகனிடம் கூறினாள். ஓர் அற்புதத்தைச் செய்து திராட்சை ரசத்தை அவரால் தர முடியும் என்பதை அவள் அறிந்திருந்தாள். மேலும் அங்கு குழுமிருந்த விருந்தினர்களிடம் தாமே தேவனுடைய குமாரன் என்று தனது மகன் வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்றும் அவள் விரும்பினாள்போலும். வேதத்தில் மகிழ்ச்சியைக் குறிப்பிட திராட்சைரசம் பலமுறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. **“அவர்களுக்குத் திராட்சைரசம் இல்லை”** என்று மரியாள் சொன்னபோது, இரட்சிக்கப்படாத மனிதர்களைப் பற்றிய மிகச் சரியான விளக்கத்தைக் கூறினாள். அவிசுவாசிகளிடம் உண்மையானதும் நிலையானதுமான மகிழ்ச்சி இல்லை.

2:4 கர்த்தர் தமது தாய்க்கு உரைத்த பதில் முகத்தில் அடித்தாற்போலிருந்தது. நமக்குத் தோன்றுவதுபோன்று கர்த்தர் கடினமான சொற்களை அங்கு பேசவில்லை. **“ஸ்திரீயே”** என்னும்

சொல் “மதிப்பிற்குரிய பெண்மணி” என்று பொருள் தரக்கூடிய சொல்லேயாகும். “**ஸ்திரீயே உனக்கும் எனக்கும் என்ன**” என்று சொன்னபோது, அவருடைய தெய்வீகப் பணியை அவர் நிறைவேற்ற, அவளுடைய கட்டளைக்கு அவர் கீழ்ப்படிய வேண்டிய அவசியமில்லை என்னும் பொருள்படவே பேசினார். ஆனால் பரலோகத்தில் உள்ள பிதாவின் சித்தத்தின்படி செய்ய, அவர் முற்றிலுமாகத் தன்னைக் கீழ்ப்படித்தினார். இயேசு மகிமைப்பட வேண்டுமென்று மரியாள் விரும்பினாள். ஆனால் அதற்குரிய வேளை இன்னும் வரவில்லை என்று இயேசு அவளிடம் நினைவுபடுத்த வேண்டியதாயிருந்தது. வெற்றிவாகை சூடியவராக அவர் உலகத்திற்குக் காட்சி தருவதற்கு முன்பு பலிபீடத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். அதனை அவர் கல்வாரியில் சிலுவையின் மீது நிறைவேற்றினார்.

திருவாளர் வில்லியம்ஸ் இது குறித்து குறிப்பிடுவதாவது:

“உன்னுடைய கரிசனையைக் குறித்து எனக்கு என்ன?” (உனக்கும் எனக்கும் என்ன) என்னும் சொற்றொடர் திருமறையில் பல இடங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. “நம்மிருவருக்கும் இடையே இருக்கும் ஒற்றுமை என்ன?” என்பதே அதன் பொருளாகும். அதனுடைய விடை “ஒன்றுமில்லை” என்பதாகும். யெருவாவின் குமாரர்களாகிய தனது மைத்துனர்களிடம் தாவீது இத்தொடரை இரண்டு தடவை பயன்படுத்தினார். அவர்களுடைய ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையைப் பொருத்த மட்டில் அவர்களுக்குள்ளாக என்ன ஒற்றுமை இருக்க முடியும்! ஆகாபின் மகனாகிய யோரா முக்கும் தனக்கும் நடுவே எவ்வளவு வேற்றுமை இருக்கிறது என்பதை வெளிப்படுத்த எலிசா இச்சொற்றொடரை 2 இராஜாக்கள் 3 - இல் பயன்படுத்தியுள்ளார். சாத்தானுக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் எவ்விதத் தொடர்புமில்லை என்பதை வெளிப்படுத்த மூன்று முறை பிசாசுகள் இதனைப் பயன்படுத்தியுள்ளன. கடைசியாக, கர்த்தர் தமது பாவமற்ற தெய்வீகத் தன்மைக்கும், (கன்னி) மரியாளின் பாவமுள்ள மனிதத்தன்மைக்கும் இடையேயுள்ள இணைக்க முடியாத வேறுபாட்டை விளக்கக்கூற இச்சொற்றொடரைப் பயன்படுத்தினார். அருடைய செவி ஒரே ஒரு சத்தத்திற்கு மட்டுமே கீழ்ப்படியும்.⁵

2:5 அவருடைய சொற்களின் பொருளைப் புரிந்துகொண்ட மரியாள், **அவர் என்ன** கட்டளை

யிடுகிறாரோ அதைச் செய்யும்படி வேலைக்காரர்களிடம் கூறினாள். அவள் சொன்ன சொற்கள் நம் யாவருக்கும் மிகவும் இன்றியமையாதவை. தனக்குக் கீழ்ப்படியவேண்டுமென்று அவள் மனிதர்களிடம் கூறவில்லை, அல்லது வேறு மனிதர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டுமென்றும் அவள் கூறவில்லை. அவள் இயேசு கிறிஸ்துவைச் சுட்டிக் காட்டி, அவர் ஒருவருக்கே கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று அவர்களிடம் கூறினாள். புதிய ஏற்பாடு எங்கும் கர்த்தராகிய இயேசுவின் போதனைகள் அடங்கியுள்ளன. இந்த மேன்மையான நூலை நாம் படிக்கும்போது, “**அவர் உங்களுக்கு என்ன சொல்லுகிறாரோ, அதன்படி செய்யுங்கள்**” என்னும் மரியாளின் சொற்களை நினைவுகூர வேண்டும். இதுவே குறித்துவைக்கப்பட்டுள்ள மரியாளின் சொற்களில் இறுதியானது.

2:6 திருமணம் நடந்த இடத்தில் **ஆறு பெரிய கற்சாடிகள்** இருந்தன. அவை ஒவ்வொன்றும் **இரண்டு மூன்று குடம் தண்ணீர் கொள்ளும்**. தாங்கள் அடையும் தீட்டிலிருந்து தங்களைக் கழுவிக்கொள்ள யூதர்கள் அந்த நீரைப் பயன்படுத்தினார்கள். எடுத்துக்காட்டாக யூதன் ஒருவன் ஒரு சடலத்தைத் தொட்டுவிட்டால், அவன் தூய்மைக்கேடு அடைந்துவிட்டவனாகக் கருதப்படுவான். அவன் தூய்மைபெற சில கழுவுதற் சடங்குகளைச் செய்ய வேண்டும்.

2:7 **கற்சாடிகளில் தண்ணீர் நிரப்பும்படி** வேலைக்காரருக்கு **இயேசு** கட்டளையிட்டார். அவர்கள் உடனடியாக அவ்வேலையைச் செய்தனர். ஓர் அற்புதத்தைச் செய்யுமுன், இயேசு என்னென்ன வசதிகள் இருக்கின்றனவோ அவற்றையெல்லாம் பயன்படுத்திக்கொள்வார். **கற்சாடிகளை** மனிதர்கள் தர அனுமதித்தார். அவர்களே அவற்றைச் விளிம்பு வரை நீரினால் **நிரப்பினார்கள்**. அதன்பிறகு மனிதர்களால் செய்யமுடியாத செயலை அவர் செய்தார். அவரே தண்ணீரைத் திராட்சைரசமாக மாற்றினார்! சீடர்களல்ல, வேலைக்காரர்களே சாடிகளில் தண்ணீரை **நிரப்பினார்கள்**. ஏமாற்றுவேலை என்று ஒருவரும் சொல்லி விடாதபடி இயேசு இவ்வாறு செய்வித்தார். மேலும் விளிம்புவரை நீர் நிரப்பப்பட்டது. திராட்சைரசம் நீரில் கலக்கப்பட்டது என்றுகூட ஒருவரும் சொல்ல முடியாது.

2:8 அற்புதம் நிகழ்ந்துவிட்டது. **கற்சாடியில் மொண்டு பந்திவிசாரிப்புக்காரரிடத்தில் கொடுக்கும்படி** கர்த்தர் வேலைக்காரரிடம் கூறினார். உடனடியாக அற்புதம் நிகழ்ந்தது என்

பதை இது காட்டுகிறது. நீர் திராட்சைப்பிழிவாக மாறுவதற்கு நீண்டநேரம் ஆகவில்லை. ஓரிரு நொடிப்பொழுதில் மாறிவிட்டது. இதனை ஒருவர் கவிநயத்துடன் கூறியுள்ளார்: “உணர்ச்சியற்ற தண்ணீர், இறைவனைக் கண்டு வெட்கத்தால் சிவந்தது.”

2:9 பந்தி விசாரிப்புக்காரனே விருந்தை மேற்பார்வை பார்ப்பவன். அவன் அதை **ருசிபார்த்த போது** ஏதோ விநோதமாய் நடந்ததென்று நினைத்தான். அந்தத் திராட்சைப் பிழிவு **எங்கிருந்து வந்ததென்று** அவனுக்குத் தெரியாது. ஆனால் அது மிகவும் தரம்வாய்ந்தது என்பதை அறிந்தான். ஆகவே உடனடியாக அவன் **மணவாளனை அழைத்தான்**.

(திராட்சைப்பிழிவு என்று தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ள சொல் மதுபானம் என்னும் பொருளுடைய சொல்லாகும் - Wine.) இவ்வகை பானத்தைக் குறித்து கிறிஸ்தவர்கள் எவ்வகை மனப்பான்மை கொண்டிருக்க வேண்டும்? சில வேளைகளில் இது மருந்தாக அளிக்கப்படுகிறது. வேதத்திலும் அவ்வாறு போதிக்கப்பட்டுள்ளது (1 தீமோ. 5:23). இதனைப் பயன்படுத்தும் முன்னர் குழ்நிலைகள், கலாச்சாரம் இவற்றைக் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும்; மேலும் தன் மனநிறைவை எண்ணாமல் கர்த்தருடைய புகழ்ச்சியையே கருதி கிறிஸ்தவர்கள் ஞானத்துடன் நடந்துகொள்ளுதல் அவசியம். தேவனுடைய நல்ல கொடைகளை மறுக்காமல், குடிப்பழக்கத்திற்கு உட்படுதலுக்கு எதிராக வேதம் கூறியுள்ள எச்சரிப்புகளை விசுவாசிகள் மனதிற்கொள்ளுதல் சிறந்தது (ரோமர் 13:13; கலா. 5:21; எபே. 5:18; 1 பேதுரு 4:3), எதற்கும் அடிமைப்படக்கூடாது என்னும் போதனைக்கு எதிராகவும் செயல்படலாகாது (1 கொரி. 6:12). இறுதியானது, பிறர் இடறல் அடைவதற்கு ஏதுவாக விசுவாசிகள் எதையும் செய்யக்கூடாது.

2:10 கர்த்தர் செயல்புரிகிற முறைக்கும், பொதுவாக மனிதர்கள் செயல்புரிகிற முறைக்கும் உள்ள குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாட்டை நமது கவனத்திற்குப் பந்திவிசாரிப்புக்காரன் இங்கு கொண்டுவருகிறான். பொதுவாக திருமணத்தில் முதலில் மிகவும் சிறந்த திராட்சைப் பிழிவை விருந்தினர்களுக்கு வழங்குவார்கள். அவர்கள் உண்டு களிப்புற்றிருக்கும்போது, வழங்கப்படும் பிழிவின் சுவையையும், மணத்தையும் அவர்கள் அறியாத நிலையை எட்டும்போது சற்று தரம் குறைந்த பிழிவை வழங்குவார்கள். ஆனால் இந்தத் திருமணத்தில் சிறந்த பிழிவு கடைசியில்

வழங்கப்பட்டது. இங்கே ஆவிக்குரிய பாடத்தை நாம் கற்கிறோம். உலகம் மனிதர்களுக்கு தன்னால் இயன்றமட்டும் நல்லதை முதலில் வழங்கும். இளைஞரைக் கவர்ந்திழுக்கக்கூடியவற்றை அது தன் கரங்கொண்டு நீட்டும். வேற்றுமையான களியாட்டங்களில் அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை வீணாக்கியபிறகு, அவர்களுடைய வயதுமுதிர்ந்த காலத்தில், பாத்திரத்தின் அடியில் தங்கும் மண்டியைத் தவிர வேறொன்றையும் உலகம் அவர்களுக்கு தரவியலாது. ஆனால் கிறிஸ்தவ வாழ்வோ முற்றிலும் எதிர்மாறானது. காலம் செல்லச்செல்ல அது நன்மையைக் கூட்டிவழங்கும். இறுதிவரை சிறந்த திராட்சைப்பிழிவை கிறிஸ்து நமக்குத் தந்தருவார். உண்ணா நோன்பை அடுத்து விருந்து தொடரும்.

இத்திருமறைப் பகுதி இஸ்ரவேல் நாட்டுடன் நேரடியான தொடர்புடையதாகும். அந்தக் காலகட்டத்தில் யூதமார்க்கத்தில் மெய்யான மகிழ்ச்சி இல்லை. மந்தமான சடங்குகளிலும், பண்டிகைகளிலும் மக்கள் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தனர். தெய்வீகக் களிகூருதலுக்கு வெகுதொலைவில் அவர்கள் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தனர். தம்மிடத்தில் விசுவாசம் கொள்வதற்கான போதனைகளை அவர்களுக்கு வழங்க கர்த்தர் விருப்பம் கொண்டிருந்தார். அவர்களது மகிழ்ச்சியற்ற வாழ்வை மகிழ்ச்சியால் நிரப்ப அவரால் முடியும். யூதர்களுடைய சடங்குகளும் பண்டிகைகளுமாகிய தண்ணீரை கிறிஸ்துவுக்குள்ளான மெய்யான களிகூருதலின் களிர்சமாக அவரால் மாற்றித்தரவியலும்.

2:11 கர்த்தர் தமது குழந்தைப் பருவத்தில் செய்தவை என்று சில அற்புதமான அற்புதங்களைக் கதையாகச் சிலர் கூறிவருகின்றனர்; அவை யாவும் தவறு என்பதை **இந்த முதலாம் அற்புதம்** என்னும் சொற்றொடர் உறுதிப்படுத்துகிறது. “பேதுருவின் சவிசேஷம்” என்னும் பொய்க் கதைகளில் அவற்றைக் காணலாம். கர்த்தர் குழந்தைப் பருவத்தில் செய்தவை என்று கூறும் அக்கதைகள் தேவதூஷணங்களாகக் காணப்படுகின்றன. இவற்றை முன்னறிந்தவராக, தூய ஆவியானவர் கர்த்தருடைய குழந்தைப் பருவத்தையும் அப்பொழுது அவர் வெளிப்படுத்திய குணவியல்புகளையும் இந்தச் சிறுகுறிப்பினால் பாதுகாப்பாக மறைத்து வைத்திருக்கிறார்.

தண்ணீரைத் திராட்சைசரமாக மாற்றிய செயல் ஓர் அடையாளமாகும். அதாவது இந்த அற்புதச் செயல் ஆழ்ந்த பொருளுடையது. மனித ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்ட இச்செயல் ஆவிக்குரிய

பொருள் உடையதாகும். மேலும் இந்த அற்புதங்கள், இயேசுவே தேவனுடைய கிறிஸ்து என்னும் உண்மையை வெளிப்படுத்தும் அடையாளங்களாகும். இந்த அடையாளத்தை அவர் செய்து தம்முடைய மகிமையை வெளிப்படுத்தினார். மாம்சத்தில் வெளிப்பட்ட தேவன் தாமே என்று மனிதர்களுக்கு அவர் தம்மை வெளிப்படுத்தினார். அவருடைய சீடர்கள் அவரிடத்தில் விசுவாசம் வைத்தார்கள். ஒரு பொருளில், அவர்கள் அவரிடத்தில் ஏற்கனவே விசுவாசம் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் இப்பொழுது அவர்களுடைய விசுவாசம் உறுதிபெற்றது. அவர்கள் அவரை முழுவதும் நம்பினார்கள். இது குறித்து C. ஜோன்ஸ் என்பார் கூறும் விளக்கம்:

தண்ணீரை இரத்தமாக மாற்றியது மோசேயின் முதல் அற்புதம். அழிவை உண்டாக்கும் ஆற்றல் அதற்கிருந்தது. ஆனால் கிறிஸ்துவின் முதல் அற்புதம் தண்ணீரைத் திராட்சை ரசமாக மாற்றிய செயலாகும். அதில் தேற்றி ஆற்றுகிற குணம் விளங்கிற்று.⁶

உ. தமது திருத்தந்தையின் வீட்டை ஓற்றமைந்தன் தூய்மைப்படுத்துதல் [2:12-17]

2:12 நமது இரட்சகர் தமது தாயார், சகோதரர் மற்றும் சீடர்கள் யாவரையும் அழைத்துக் கொண்டுகொண்டவைவிட்டு கப்பர்நசவுமுக்குச் சென்று அங்கு சிலநாட்கள் தங்கினார். பின்னர் அங்கிருந்து எருசலேமுக்குக் கர்த்தர் சென்றுவிட்டார்.

2:13 அந்தச் சமயத்தின் தொடக்கத்தில், கர்த்தர் முதலாவது எருசலேம் நகரில் சாட்சி பகர்வதைக் காண்கிறோம். அவருடைய திருப்பணியின் இந்தப் பகுதி 3-ஆம் அதிகாரம் 21-ஆம் வசனம் வரை தொடர்கிறது. அவர் வெளியரங்கமான தமது திருப்பணியை பஸ்கா பண்டிகையின் போது தேவாலயத்தைத் தூய்மைப்படுத்துவதில் தொடங்கி, தேவாலயத்தைத் தூய்மைப்படுத்துவதிலேயே முடித்தார் (மத். 21:12,13; மாற்கு 11:15-18; லூக்கா 19:45,46 ஆகிய வசனங்களுடன் ஒப்பிடுக). இஸ்ரவேல் மக்கள் எகிப்தின் அடிமைத் தனத்திலிருந்து விடுதலை பெற்று, சிவந்த சமுத்திரத்தின் வழியாக நடந்து, வனாந்தரத்தைக் கடந்து, வாக்களிக்கப்பட்ட நாட்டிற்குக் வந்து சேர்ந்ததை நினைவுகூரும் பொருட்டு ஆண்டிற்கு ஒருமுறை கொண்டாடும் பண்டிகையே பஸ்காவாகும். யாத்திராகமம் 12-இல், முதல் பஸ்கா குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. யூதர்களுடைய நாள் கணக்கின்படி முக்கியமான நாளாகிய பஸ்கா பண்டிகையின்போது, பக்தி நிறைந்த யூதர்

என்னும் அடிப்படையில், கர்த்தராகிய இயேசு எருசலேமுக்குச் சென்றார்.

2:14 அவர் தேவாலயத்துக்கு வந்தபோது, அது வணிகச் சந்தையாகக் காட்சியளிப்பதைக் கண்டார். ஆடுகளும் மாடுகளும் புறாக்களும் அங்கு விற்கப்பட்டன. காசுக்காரர்களும் தங்கள் தொழிலைச் செய்துகொண்டிருந்தனர். அந்த விலங்குகளும் பறவைகளும் ஆராதிப்போர் பலி செலுத்துவதற்காக விற்கப்பட்டன. வெளிநாடுகளிலிருந்து வருவோர் கொண்டுவரும் வெளி நாட்டுப்பணத்தைக் காசுக்காரர்கள் எருசலேமில் பழக்கத்தில் இருந்த பணத்தைக் கொடுத்து வாங்குவார்கள். தேவாலயத்தில் வரிப்பணம் செலுத்த பயணிகளுக்கு எருசலேம் நாணயம் தேவைப்பட்டது. வெகுதொலைவில் இருந்துவந்த பயணிகளிடம் தங்களுக்குச் சாதகமான முறையில் இந்தக் காசுக்காரர்கள் பணமாற்றம் செய்தனர்.

2:15 கர்த்தர் உண்டுபண்ணின சவுக்கு, கயிற்றால் செய்யப்பட்டதாகவும் சிறியதாகவும் இருந்தது. அதைக்கொண்டு எவரையும் அவர் அடித்ததாகச் சொல்லப்படவில்லை. மாறாக, அது அவருடைய கரத்தில் அதிகாரத்தின் அடையாளமாகக் காணப்பட்டது. அந்தச் சவுக்கை அவர் அங்குமிங்கும் அடித்து, வணிகர்கள் யாவரையும் தேவாலயத்திலிருந்து புறம்பே துரத்தி விட்டு, பணமாற்றம் செய்வோரின் பலகைகளைக் கவிழ்த்துப்போட்டார்.

2:16 எளியவர்கள் ஒருஜோடி புறாக்களைப் பலிசெலுத்த நியாயப்பிரமாணம் அனுமதி அளித்திருந்தது. அவர்களால் அதிக விலைகொடுத்து விலங்கை வாங்கி பலிசெலுத்த முடியாது. அங்கிருந்து யாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு போகும் படி புறா விற்கிறவர்களுக்குக் கர்த்தர் கட்டளையிட்டார். அவருடைய பிதாவின் வீட்டை வியாபார வீடாக்குவது முறையான செயலன்று என்று அவர் கூறினார். சமயப் பணியைக் கொண்டு பணத்தைப் பெருக்கிக்கொள்வது தவறென்று காலங்காலமாக தேவன் தமது மக்களை எச்சரித்து வந்தார். அவருடைய செயலில் கொடுமையோ அநீதியோ ஒன்றுமில்லை. மாறாக அவை அவருடைய பரிசுத்தத்திற்கும் நீதிக்கும் அடையாளமாக இருந்தன.

2:17 என்ன நிகழ்ந்தது என்பதைக் கண்ணுற்ற சீடர்கள், சங்கீதம் 69:9-இல் முன்னுரைக்கப்பட்டதை நினைவுகூர்ந்தனர். மேசியாவின் வருகையின்போது, தேவனுடைய வீட்டைக்

குறித்து அவருடைய பக்திவிராக்கியம் அவரைப் பட்சிக்கும் என்று அங்கு சொல்லப்பட்டுள்ளது. தேவனுக்குச் செலுத்தப்படும் ஆராதனை தூய்மையாக இருக்கவேண்டும் என்பதை இயேசு உணர்ச்சி மிக்க வகையில் தீர்மானமாக வெளிப்படுத்திக் காட்டியதை அவர்கள் கண்டனர். இவரைக் குறித்துதான் சங்கீத ஆசிரியன் குறிப்பிட்டுள்ளான் என்பதையும் அவர்கள் உணர்ந்தனர்.

கிறிஸ்தவனின் உடம்பே தேவனுடைய ஆலயம் என்பதை நாம் நினைவுகூர வேண்டும். எருசலேம் தேவாலயம் தூய்மையாக இருக்க வேண்டுமென்பதில் கர்த்தராகிய இயேசு எவ்வளவு ஆவல் மேலிட்டவராக இருந்தாரோ, அது போலவே நம்முடைய சரீரங்களைத் தொடர்ந்து தூய்மைப்படுத்துவதற்குக் கர்த்தரிடம் ஒப்புவிக்க கவனமுள்ளவர்களாக நாம் இருக்கவேண்டும்.

22. தமது மரணத்தையும் உயிர்த்தெழுதலை யும் பற்றி இயேசு முன்னுரைத்தல் [2:18-22]

2:18 ஏதோவொரு அடையாளத்தையோ அற்புதத்தையோ எப்பொழுதும் நாடுகிறவர்களாகவே யூத மக்கள் இருந்தனர் என்பது இங்கு வெளிப்படுகிறது. “நீர் மிகப்பெரிய வல்லமையுள்ள செயல்களை எங்கள் முன் செய்து காட்டுவீர் எனில் நாங்கள் உம்மை நம்புவோம்” எனும் பொருள்பட அவர்கள் அவரிடம் பேசினார்கள். இருந்தபோதிலும், அவர் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அற்புதங்களைச் செய்தார். ஆயினும் அவர்களுடைய இருதயங்கள் அவருக்கு அடைக்கப்பட்டிருந்தன. தேவாலயத்திலிருந்து வணிகர்களை அவர் தூரத்தியதற்கான அதிகாரத்தைப் பற்றி இந்த வசனத்தில் அவர்கள் கேள்வி எழுப்பினர். அவர் ஏதாவது அடையாளத்தைச் செய்து காட்டி, தாமே மேசியா என்னும் தமது உரிமை பாராட்டலை மெய்ப்பித்துக் காட்டவேண்டும் என்று அவர்கள் வற்புறுத்தினார்கள்.

2:19 அதற்கு விடையாக, தமது மரணத்தையும் உயிர்த்தெழுதலையும் குறித்த வியத்தகு அறிக்கையைக் கர்த்தராகிய இயேசு வெளியிட்டார். அவருடைய ஆலயத்தை அவர்கள் இடித்துப்போடுவார்கள்; ஆனால் மூன்று நாட்களில் அவர் அதை எழுப்புவார் என்று அவர் கூறினார். கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத் தன்மை இங்கு மீண்டும் காணப்படுகிறது. “மூன்று நாளைக்குள்ளே இதை எழுப்புவேன்” என்று தேவன் ஒருவரால் மட்டுமே கூறமுடியும்.

2:20 யூதர்கள் அவருடைய சொற்களைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. ஆன்மீக சத்தியங்களைக்

காட்டிலும் உலகீய பொருட்களிலேயே அவர்கள் அதிக நாட்டம் கொண்டிருந்தனர். ஏரோது எருசலேமில் நிறுவிய ஆலயத்தைக் குறித்து மட்டுமே அவர்களது சிந்தனை சுழன்று கொண்டிருந்தது. இந்த ஆலயத்தைக் கட்ட நாற்பத்தாறு ஆண்டுகள் சென்றன, அப்படியிருக்க எந்த மனிதனால் இதனை மூன்று நாளைக்குள்ளே மீண்டும் கட்டிமுடிக்க முடியும்? இதுவே அவர்களுடைய சிந்தனையாயிருந்தது.

2:21 ஆனால் கர்த்தராகிய இயேசுவோ தம்முடைய சொந்த சரீரத்தைக் குறித்தே பேசினார். தேவத்துவத்தின் பரிபூரணமும் அவருடைய சரீரத்தில் வாசமாயிருந்தது, எனவே அதுதான் அவர் குறிப்பிட்ட ஆலயம். எருசலேமில் இருந்த தேவாலயத்தை யூதர்கள் தீட்டுப்படுத்திய வண்ணமாக, அவரையும் சில ஆண்டுகளுக்குள்ளாக மரணத்திற்குட்படுத்துவார்கள்.

2:22 கர்த்தராகிய இயேசு மரித்தோரிலிருந்தெழுந்த பின்பு, மூன்று நாளைக்குள்ளே அவர் உயிர்த்தெழுதலாகச் சொன்ன வாக்குறுதியை அவருடைய சீடர்கள் நினைவுகூர்ந்தனர். இப்படிப்பட்ட வியத்தகு தீர்க்கதரிசனம் அவர்களுடைய கண்களுக்கு முன் நிறைவேறிய காரணத்தினால், வேதவாக்கியத்தையும் இயேசு சொன்ன வசனத்தையும் விசுவாசித்தார்கள்.

புரிந்துகொள்வதற்குக் கடினமான சத்தியங்களை அவ்வப்போது நாம் காண்கிறோம். எனினும் தேவனுடைய திருமறையை நம்முடைய இருதயங்களில் செல்வமாகப் பாதுகாத்து வைக்க வேண்டுமென்று நாம் இங்கே கற்கிறோம். இப்பொழுது அவற்றை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லையென்றாலும், இன்னும் சில நாட்கள் கழித்து கர்த்தர் அவற்றைத் தெளிவுபடுத்துவார். அவர்கள் வேத வாக்கியத்தை விசுவாசித்தார்கள் என்னும் சொற்றொடர், பழைய ஏற்பாட்டு நூலில் மேசியாவின் உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து முன்னுரைக்கப்பட்ட வசனங்களை விசுவாசித்தார்கள் என்று பொருள்படும்.

எ. கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பதாகப் பலர் அறிக்கையிடுதல் [2:23-25]

2:23 பஸ்கா பண்டிகையிலே அவர் எருசலேமிலிருக்கையில், அவர் செய்த அற்புதங்களைக் கண்ட பலர் அவருடைய நாமத்தில் விசுவாசம் வைத்தார்கள். எளிமையான விசுவாசத்தின் மூலம் தங்களுடைய வாழ்க்கையை அவர்கள் கர்த்தரிடம் ஒப்புவித்தனர் என்று இதற்கு நாம் பொருள்கொள்ள வேண்டிய தேவையில்லை.

மாறாக, அவரை ஏற்றுக்கொண்டதாக அவர்கள் அறிக்கை மட்டுமே செய்தனர். அவர்களுடைய செயலில் உண்மையில்லை. இயேசுவைப் பின்பற்றுவது போல அவர்கள் வெளியரங்கமாகக் காட்டிக்கொண்டனர். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின்மீது மெய்யான விசுவாசம் வைத்து, உண்மையான மறுபிறப்பின் அனுபவத்தைப் பெறாதவர்கள், தாங்கள் கிறிஸ்தவர்கள் என்று உரிமை பாராட்டுவதை நாம் இவ்வுலகில் காண்கிறோம். அதுபோலவே அன்றைய நாட்களிலும் நடந்தது.

2:24 பலர் அவருடைய நாமத்தில் விசுவாசம் வைத்தபோதும், இயேசு அவர்களை நம்பி இணங்கவில்லை. (விசுவாசம், நம்பிக்கை ஆகிய இரண்டு சொற்களும் மூலமொழியாகிய கிரேக்கு வேதாகமத்தில் ஒரே சொல்லால் இந்த வசனங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.) அதாவது அவர் தம்மை அவர்களிடத்தில் ஒப்புவிக்கவில்லை. ஏதோவொரு ஆவலின் நிமித்தம் அவர்கள் தம்மிடத்தில் வருவதை அவர் அறிந்திருந்தார். உணர்ச்சிகளைத் தூண்டிவிடக் கூடியதும், காட்சிக்குப் பகட்டானதுமான ஒன்றை அவர்கள் அவரிடத்தில் எதிர்பார்த்தனர். அவர் எல்லாரையும் அறிந்திருந்தார். அவர்களுடைய எண்ணங்களையும் நோக்கங்களையும் அவர் அறிந்திருந்தார். அவர்கள் ஏன் அவ்விதமாக நடந்துகொண்டார்கள் என்பதையும் அவர் அறிந்திருந்தார். அவர்களுடைய விசுவாசம் மெய்யானதா அல்லது நடிப்பா என்பதையும் அவர் அறிந்திருந்தார்.

2:25 மனிதனின் இருதயத்தைக் கர்த்தரைத் தவிர வேறு எவராலும் அறிய முடியாது. இப்பொருள் குறித்து யாரும் அவருக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கவோ, தெளிவுபடுத்தவோ வேண்டியதில்லை. மனிதருக்குள் இருப்பதை அவர் முழுமையாக அறிந்திருந்தார். மனிதனுடைய நடத்தை ஏன் அவ்விதமாக இருக்கிறது என்பதையும் அவர் அறிவார்.

ஏ. புதிய பிறப்பைக் குறித்து இயேசு நிக்கொதேமுவுக்குக் கற்பித்தல் [3:1-2]

3:1 இதற்கு முன்னர் நடந்த நிகழ்ச்சியிலிருந்து நிக்கொதேமுவின் கதை எதிர்மாறானதாக இருக்கிறது. எருசலேம் நகரில் பல யூதர்கள் கர்த்தரிடத்தில் விசுவாசம் வைத்ததாக அறிக்கை செய்தனர். ஆயினும் அவர்களுடைய விசுவாசம் உண்மையானதன்று என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். ஆனால் நிக்கொதேமுவோ அந்தக் கூட்டத்தில் உட்பட்டவரல்லர். அவர் சத்தியத்தை அறிவதற்கு மிகுந்த வாஞ்சையுடையவராக இருந்தார்

என்பதைக் கர்த்தர் அறிந்துகொண்டார். முந்தின அதிகாரத்தோடு தொடர்புபடுத்தும் இணைச் சொல்லோடு முதல் வசனம் தொடங்கியிருக்க வேண்டும்: “ஆனால், யூதருக்குள்ளே அதிகாரியான நிக்கொதேமு என்னப்பட்ட பரிசேயன் ஒருவர் இருந்தார்.”⁷

யூத மக்களால் நிக்கொதேமு ஒரு போதகராக அறியப்பட்டிருந்தார். ஒருவேளை அவர் கர்த்தரின் அறிவுரையை நாடி அவரிடம் வந்திருக்க வேண்டும். அதன் வாயிலாக, கூடுதலாகக் கற்றவராக அவர் மக்களிடம் திரும்பிச் செல்ல முடியும்.

3:2 நிக்கொதேமு இயேசுவினிடத்தில் இராக் காலத்தில் ஏன் வந்தார் என்பதை வேதம் கூறவில்லை. பெரும்பாலான யூத மக்களால் கர்த்தர் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாததால், அவரிடம் நிக்கொதேமு சென்றார் என்னும் செய்தியை மக்கள் அறிவதால் ஏற்படும் இக்கட்டான சூழ்நிலையைத் தவிர்க்கவே இவ்வாறு அவர் இரவில் சென்றிருக்க வேண்டும். இந்த விளக்கம் பொருத்தமுடையதாகக் காணப்படுகிறது. இருந்த போதிலும், அவர் இயேசுவினிடத்தில் வந்தார். இயேசு தேவனால் அனுப்பப்பட்ட போதகர் என்று நிக்கொதேமு அறிக்கை செய்தார். ஏனெனில் தேவனுடைய நேரடியான உதவியின்றி ஒருவராலும் இத்தகைய அற்புதங்களைச் செய்ய முடியாது. அவர் கற்றறிந்தவராக இருந்த போதிலும், கர்த்தர் தாமே மாமசத்தில் வெளிப்பட்ட தேவன் என்பதை அவரால் அறிந்திட முடியவில்லை. இயேசு மிகப் பெரிய மகான், அற்புதமான குரு, முதன்மையான எடுத்துக்காட்டு என்று பலர் இன்றைய நாட்களில் கூறுவதுபோலவே நிக்கொதேமுவும் கருதினார். இத்தகைய கூற்றுகள் யாவும் முழுச் சத்தியத்தை வெளிப்படுத்துபவை அல்ல. இயேசு தேவனாக இருந்தவர், தேவனாக இருக்கிறவர்.

3:3 முதலாவது நிக்கொதேமு கூறியதற்கும் கர்த்தராகிய இயேசு உரைத்த பதிலுக்கும் எவ்வித இசைவும் இருப்பதாக நமக்குத் தோன்றுவதில்லை. “நிக்கொதேமு, என்னிடத்தில் கற்றுக் கொள்ளும்படி நீ வந்திருக்கிறாய். உண்மையில் நீ மறுபடியும் பிறக்க வேண்டும். அங்குதான் நீ தொடங்க வேண்டும். நீ உன்னதத்திலிருந்து பிறக்க வேண்டும். இல்லையெனில், நீ தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக் காணமாட்டாய்” என்பதே கர்த்தர் உரைத்த சொற்களின் பொருளாகும்.

“மெய்யாகவே மெய்யாகவே” (ஆமென், ஆமென்) என்னும் சொற்றொடரோடு இந்த வியத்தகு உண்மையைக் கர்த்தர் கூறினார். இந்

தச் சொற்றொடர், இங்கு மிகவும் இன்றியமையாத செய்தி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்னும் உண்மையை நமது கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறது.

யூதன் என்னும் நிலையில், நிக்கொதேமு மேசியாவின் வருகைக்காகக் காத்திருந்தார். அவர் வந்து ரோம ஆதிக்கத்திலிருந்து இஸ்ரவேலை விடுவிப்பார் என்றும் அவர் எதிர்பார்த்திருந்தார். உலகம் முழுவதையும் ரோமப் பேரரசு தமது ஆதிக்கத்தின் கீழ் வைத்திருந்தது. அதனுடைய சட்டங்களுக்கும், அதிகாரத்திற்கும் உட்பட்டே யூதர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். எப்பொழுது மேசியா இப்புவியில் தமது அரசை நிறுவுவார், எல்லா நாடுகளுக்கும் தலைமை இடத்தை இஸ்ரவேல் எப்பொழுது பெறும், அதனுடைய பகைஞர் யாவரும் எப்பொழுது அழிக்கப்படுவார்கள் போன்ற யாவற்றையும் காண நிக்கொதேமு மிகுந்த ஆவலுடன் இருந்தார். இப்பொழுதோ, அந்த அரசிற்குள் நுழைய, ஒரு மனிதன் **மறுபடியும் பிறக்கவேண்டும்** என்று கர்த்தர் உரைக்கிறார். மனித வாழ்க்கையைப் பெற முதல் பிறப்பு எவ்வளவு அவசியமோ, அதுபோலவே தெய்வீக வாழ்க்கையை அடைய இரண்டாவது பிறப்பு அவசியம். (**மறுபடியும் பிறத்தல்** என்னும் சொற்றொடர் “உன்னதத்திலிருந்து பிறத்தல்” என்னும் பொருளையும் உடையது.) அதாவது, எவர்களுடைய வாழ்க்கை மாறியிருக்கிறதோ அவர்கள் மட்டுமே கிறிஸ்துவின் அரசிற்குள் செல்ல முடியும். அவருடைய ஆட்சி நீதியுடையதாய் விளங்கும். ஆகவே அவ்வரசின் குடிமக்களும் நீதிமான் களாக விளங்க வேண்டும். தங்களுடைய பாவத்தில் தொடர்ந்து வாழ்கிற மக்களை அவரால் ஆளமுடியாது.

3:4 கர்த்தராகிய இயேசுவின் சொற்களை மனிதர்கள் புரிந்துகொள்வது எவ்வளவு கடினம் என்பதை இங்கு நாம் மீண்டும் காண்கிறோம். எல்லாவற்றையும் எழுத்தின்படி எடுத்துக்கொள்ள **நிக்கொதேமு** முயன்றார். வளர்ச்சியடைந்த ஒருவர் எவ்வாறு மறுபடியும் **பிறக்க** முடியும் என்பதை அவரால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஒருவன் தன்னுடைய **தாயின் கர்ப்பத்தில்** மீண்டும் உட்புகுந்து **பிறப்பது** என்பது, செயல்முறையில் சாத்தியமற்றது என்று அவர் எண்ணினார்.

“ஜென்மசுபாவமான மனிதனோ தேவனுடைய ஆவிக்குரியவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளான்; அவை அவனுக்குப் பைத்தியமாகத் தோன்றும்; அவை ஆவிக்கேற்ற பிரகாரமாய் ஆராப்பந்து

நிதானிக்கப்படுகிறவை ஆனதால் அவற்றை அறியவுமாட்டான்” என்பதற்கு நிக்கொதேமு விளக்கமாகக் காணப்பட்டார் (1 கொரி. 2:14).

3:5 தொடர்ந்து விளக்கமளித்த இயேசு, நிக்கொதேமு **ஐலத்தினாலும் ஆவியினாலும் பிறக்க** வேண்டும் என்றும், இல்லையேல் அவரால் **தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க** முடியாது என்றும் கூறினார்.⁸

இயேசு கூறிய சொற்களின் பொருள் யாது? **எழுத்தின்படியான** தண்ணீரையே இங்கு அவர் குறிப்பிட்டுள்ளதாகப் பலர் கூறுகின்றனர். அதனடிப்படையில் இரட்சிப்படைய ஞானஸ்நானம் தேவை என்றும் அவர்கள் கருதுகின்றனர். ஆனால், அவ்வித போதனை வேதாகமத்தின் மற்ற பகுதிகளுக்குப் பொருத்தமற்றதாயிருக்கிறது. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின்மீது வைக்கும் விசுவாசம் மட்டுமே இரட்சிப்புக்கு அவசியம் என்று திருமறையெங்கிலும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஏற்கனவே இரட்சிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமேயொழிய, அது இரட்சிப்புக்கான வழியல்ல.

தேவனுடைய வார்த்தையே இங்கு தண்ணீர் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது என்று வேறு சிலர் கூறுகின்றனர். எபேசியர் 5:25,26 ஆகிய வசனங்களில் வேத வசனத்தோடு தண்ணீர் மிகநெருங்கிய வகையில் தொடர்புபடுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும் 1 பேதுரு 1:23; யாக்கோபு 1:18 ஆகிய வசனங்களில் புதிய பிறப்பு தேவனுடைய வார்த்தையினாலே நடைபெறுகிறது என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, இந்த வசனத்தில் தண்ணீர் என்னும் சொல் திருமறையைக் குறிப்பதற்கான சான்றுகள் வலுவாக உள்ளன. வேத வசனங்களின்றி இரட்சிப்பு இல்லை என்பதை நாம் அறிவோம். ஒரு பாவியினிடத்தில் புதிய பிறப்பு உண்டாவதற்கு முன்பு, தேவனுடைய வார்த்தையில் அடங்கியிருக்கிற செய்தியை அவர் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

எனினும், தண்ணீர் பரிசுத்த ஆவியையும் குறிக்கக் கூடும். யோவான் 7:38,39 -இல் ஜீவதண்ணீருள்ள ஊற்றைக் குறித்து கர்த்தராகிய இயேசு பேசினார். மேலும் அங்கே அவர் தண்ணீரைக் குறித்துப் பேசியபோது தூய ஆவியானவரையே குறிப்பிட்டார் என்று மிகத்தெளிவாகக் காண்கிறோம். ஏழாவது அதிகாரத்தில் தண்ணீர் தூய ஆவி எனப் பொருள்படுமெனில், அதே பொருளை முன்றாவது அதிகாரத்தில் ஏன் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது?

இந்த விளக்கத்தை ஏற்பதற்குச் சிறு சிக்கல் உள்ளது. “ஒருவன் ஜலத்தினாலும் ஆவியினாலும் பிறவாவிட்டால் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க மாட்டான்” என்று இயேசு கூறுகிறார். இங்கு ஜலம் என்னும் சொல் ஆவி என்று பொருள்படுமாயின், ஆவி என்ற சொல் இரண்டுமுறை இவ்வசனத்தில் சொல்லப்பட்டதாகிவிடும். ஆனால் இவ்வசனத்தை, “ஒருவன் ஜலத்தினால், அதாவது ஆவியினால் பிறவாவிட்டால் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க மாட்டான்” என்று மொழிபெயர்த்தாலும் அதுவும் சரியான மொழிபெயர்ப்பே ஆகும். இதுவே சரியான விளக்கம் என்று நாம் கருதுகிறோம். சீர்ப்பிரகாரமான பிறப்பு போதாது. ஒருவர் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க அவர் ஆவியில் பிறக்கவேண்டும். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்தில் ஒருவர் விசுவாசம் வைக்கும்போது, இந்த ஆவிக்குரிய பிறப்பைத் தூய ஆவியானவர் அவரிடத்தில் நடப்பிக்கிறார். “ஆவியினால் பிறப்பது” என்னும் சொற்றொடர் தொடர்ந்து வருகின்ற வசனங்களில் (வச. 6,8) இரண்டு தடவை இடம்பெற்றிருப்பது இவ்விளக்கத்தை ஆதரிக்கிறது.⁸

3:6 எப்படியாவது நிக்கொதேமு தன் தாயின் கர்ப்பத்துக்குள் புகுந்து மீண்டும் பிறந்தாலும் அவருடைய தீய இயல்பு அவரைவிட்டு நீங்காது. மாம்சத்தினால் பிறப்பது மாம்சமாயிருக்கும் என்னும் சொற்றொடர், மனிதப் பெற்றோருக்குப் பிறக்கும் பிள்ளைகள் பாவத்தில் பிறக்கிறார்கள் என்றும், அவர்களாகவே தங்களை இரட்சித்துக் கொள்ள அவர்களுக்கு வாய்ப்புமில்லை, தகுதியுமில்லை என்றும் பொருள்படும். மாறாக, ஆவியினால் பிறப்பது ஆவியாயிருக்கும். ஒருவர் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை நம்பும்போது, ஆவிக்குரிய பிறப்பு நடைபெறுகிறது. ஒருவர் ஆவியினால் மறுபடியும் பிறக்கும்போது புதிய இயல்பைப் பெற்று, இறைவனுடைய அரசிற்குத் தகுதியுடையவராகிறார்.

3:7 கர்த்தராகிய இயேசுவின் போதனையைக் கேட்டு நிக்கொதேமு அதிசயப்பட வேண்டிய தில்லை. விழுந்துபோன நிலையிலிருந்து விடுபட மானிட இயல்புக்குச் சிறிதளவும் ஆற்றல் இல்லை என்பதையும், ஒவ்வொருவரும் மறுபடியும் பிறக்க வேண்டும் என்பதையும் நிக்கொதேமு அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இறையரசின் குடிமகனாக மாறுவதற்கு, மனிதன் பரிசுத்தமுள்ளவனாகவும், தூய்மையுடையவனாகவும், ஆவிக்குரியவனாகவும்

கவும் விளங்க வேண்டும் என்னும் கோட்பாட்டை அவர் உணர்வதே தேவை.

3:8 கர்த்தராகிய இயேசு தமது வழக்கத்தின் படி, இயற்கையை எடுத்துக்காட்டாகப் பயன்படுத்தி ஆவிக்குரிய உண்மையை விளக்கிக் காட்டினார். காற்றானது தனக்கு இஷ்டமான இடத்திலே வீசுகிறது. ஒருவன் அதின் சத்தத்தைக் கேட்டாலும் அது இன்ன இடத்திலிருந்து வருகிறதென்றும், இன்ன இடத்துக்குப் போகிறதென்றும் அறியான். அந்தக் காற்றைப் போலவே புதிய பிறப்பும் இருக்கிறது. முதலாவது, அது தேவனுடைய சித்தத்தின்படி நடைபெறுகிறது. ஒரு மனிதன் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்கக்கூடிய ஆற்றல் அல்ல அது. இரண்டாவது மறுபிறப்பானது தவிர்க்க இயலாத செயல்பாடாகும். அது நடைபெறுகிறது என்பதை எவரும் காண முடியாது. ஆனாலும் ஒரு மனிதனுடைய வாழ்வில் அது நிகழ்ந்துவிட்டது என்பதை, அந்த மனிதனுடைய வாழ்வில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களின் வாயிலாக அறியமுடியும். ஒரு மனிதன் இரட்சிப்படைந்தவுடன் அவனிடத்தில் சில மாற்றங்கள் உண்டாகின்றன. முன்பு அவன் ஏளனமாகக் கருதிய செயல்களை, அவன் இப்பொழுது விரும்புகிறான். காற்று வீசுவதை ஒரு மனிதனால் முழுமையாக அறியமுடியாது, அதுபோலவே தேவ ஆவியின் அற்புதச் செயலாகிய புதிய பிறப்பை ஒருவராலும் முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. மேலும், காற்றைப் போலவே, புதிய பிறப்பைக் குறித்து ஒருவராலும் முன்னுரைக்க முடியாது. அது எப்பொழுது, இன்ன இடத்திலே நடைபெறுகிறது என்பதை எவராலும் கூற முடியாது.

3:9 ஜென்மசபாவமுள்ள மனிதன் தெய்வீகமானவற்றை அறியமாட்டான் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாகவே நிக்கொதேமு மீண்டும் செயல்பட்டார். புதிய பிறப்பு இயல்பாக நிகழக்கூடியது அல்லது சீர்ப்பிரகாரமாக நடக்கக்கூடிய ஒன்று என்றே அவர் தொடர்ந்து சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தார் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. அது ஆவிக்குரிய நிகழ்ச்சி என்பதை அவரால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே அவர், “இவை எப்படி ஆகும்?” என்று கர்த்தரிடம் வினவினார்.

3:10 இஸ்ரவேலின் போதகர் என்னும் நிலையில், நிக்கொதேமு இவை யாவற்றையும் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்று இயேசு பதிலுரைத்தார். மேசியா தமது ஆட்சியை இவ்வுலகில் நிறுவுவதற்காக மீண்டும் வரும்போது, முதலாவது தமது

பகைஞரை அவர் நியாயந்தீர்த்து, தடையா யிருக்கும் எல்லாவற்றையும் அழித்துவிடுவார் என்று பழைய ஏற்பாடு மிகத்தெளிவாய்ப் போதிக் கிறது. எவர்களெல்லாம் தங்களுடைய பாவங் களை அறிக்கையிட்டு விட்டுவிடுகிறார்களோ அவர்கள் மட்டும் இறையரசிற்குள் புகுவார்கள்.

3:11 தொடர்ந்து, தம்முடைய போதனையில் எவ்விதத் தவறும் இல்லை என்பதைக் கர்த்தர் கோடிட்டுக் காண்பித்தார். ஆனாலும் மனிதர்கள் அதனை நம்புகிறதில்லை. நித்திய காலமாக அவர் அறிந்தும் கண்டும் இருக்கிற சத்தியங் களையே அவர் கற்பித்தார். அச்சத்தியங்களின் மெய்ம்மையை அவர் அறிந்தும் இருந்தார். ஆனால் நிக்கொதேமு மற்றும் அந்நாட்களில் வாழ்ந்த யூதர்கள் பலர் அவருடைய சாட்சியை நம்பமறுத்தனர்.

3:12 இந்த வசனத்தில் கர்த்தர் குறிப்பிட்ட **பூமிக்குரிய காரியங்கள்** எவை? கர்த்தர் நிறுவ இருக்கும் **பூமிக்குரிய** அரசே அது. மேசியா ஒரு நாளில் வருவார் என்றும், எருசலேமைத் தலை நகராகக் கொண்டு இப்புவியில் தமது அரசை யாவரும் காணத்தக்க வகையில் நிறுவுவார் என வும் பழைய ஏற்பாட்டு நூலினைப் போதிப்பவரா கிய நிக்கொதேமு அறிந்திருந்தார். ஆனால் அந்த அரசிற்குள்ளாக நுழைவதற்கு புதிய பிறப்பைப் பெற வேண்டும் என்பதை அவர் அறிய வில்லை. கர்த்தர் குறிப்பிட்ட **பரம** (விண்ணுலக) **காரியங்கள்** எவை? தொடர்ந்து வருகிற வசனங் களில் விளக்கப்பட்டுள்ள சத்தியங்களே அவை. மனிதன் வியத்தகு வகையில் புதிய பிறப்பைப் பெறும் வழிமுறையே பரம காரியமாகும்.

3:13 விண்ணுலகச் செய்திகளைப் பற்றி பேச ஒரே ஒருவர்தான் தகுதியுடையவராவார். அவர் ஒருவரே விண்ணுலகில் இருந்தவர். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து தேவனால் அனுப்பப்பட்ட மானிட ராகிய ஆசிரியர் மட்டுமல்லர்; நித்திய காலமாக பிதாவாகிய தேவனோடு வாழ்ந்தவரும் **பரலோ கத்திலிருந்து இறங்கினவரும்** அவரே. **பரலோ கத்துக்கு ஏறினவர் ஒருவருமில்லை** என்று அவர் கூறியபோது, பழைய ஏற்பாட்டுப் பரிசுத்த வான்களாகிய ஏனோக்கு எலியா ஆகியோர் பரலோகத்துக்கு செல்லவில்லை என்னும் பொரு ளோடு அவர் கூறவில்லை. ஆனால் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டனர். இவரோ அவருடைய சொந்த ஆற்றலினாலே **பரலோகத்துக்கு ஏறிச் சென்றார்**. வேறு எந்த மானிடனும், இவரைப் போன்று தேவனோடு தொடர்ச்சியான நெருங்கிய

ஐக்கியம் கொண்டிருக்கவில்லை என்றும் இதற்கு வேறொரு விளக்கம் தரப்படுகிறது. அவர் விண் ணுலகத்திலிருந்து இறங்கி இப்புவிக்கு வந்த வராகையால், ஒப்பற்ற வகையில் அவரால் தேவனிடத்திற்கு ஏறிச்செல்ல முடிந்தது. அவர் பூமியில் நின்றபடி நிக்கொதேமுவுடன் உரை யாடிய போதும், தாம் **பரலோகத்தில்** இருக்கிற வர் எனக் கூறினார். இது எவ்வாறு முடியும்? அவர் தேவன் என்ற நிலையில் ஒரே நேரத்தில் எங்கும் இருந்தார். இவ்வாறு சத்தியம் அறிக்கையிடப் பட்டது. அவர் சர்வ வியாபி என்று நாம் கூறும் போது, இப்பொருளிலேயே கூறுகிறோம். தற்கால மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் “**பரலோகத்திலிருக் கிறவர்**” என்னும் சொற்றொடரை விட்டுவிடுகின் றனர். ஆனால் இச்சொற்றொடர் பெரும்பாலான மூலப்பிரதிகளில் இடம்பெற்றுள்ளது. மேலும் இது வேதவாக்கியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள கூற்றாகும்.

3:14 விண்ணுலக உண்மைகளை இயேசு இப்பொழுது நிக்கொதேமுவுக்கு விளக்கித் தரப்போகிறார். புதிய பிறப்பு எவ்வாறு நிகழ்கிறது? மனிதனுடைய பாவங்களுக்குரிய தண்டனை செலுத்தப்படவேண்டும். தங்களுடைய பாவங் களோடு மனிதர்கள் பரலோகத்திற்குச் செல்ல முடியாது. இஸ்ரவேல் மனிதர்கள் பாம்புகளால் கடிக்கப்பட்டபோது **வெண்கலச் சர்ப்பமானது மோசேயினால் வனாந்தரத்தில்** ஒரு கோலில் **உயர்த்திப்** பிடிக்கப்பட்டதுபோல **மனிதகுமார னும் உயர்த்தப்படவேண்டும்**. (எண்ணாகமம் 21:4-9 ஆகிய வசனங்களைப் படிக்கவும்.) வாக்களிக்கப்பட்ட நாட்டிற்குச் செல்லும் வழியில் அவர் கள் வனாந்தரத்தில் அங்குமிங்கும் அலைந்து கொண்டிருந்தபோது, இஸ்ரவேல் மக்கள் உற் சாகம் குன்றி பொறுமையிழந்து போனார்கள். அவர்கள் கர்த்தருக்கு எதிராகக் குறை கூறினர். அவர்களைத் தண்டிக்கும்படி கர்த்தர் கொடிய நச்சுத் தன்மையுள்ள பாம்புகளை அவர்களுக் குள்ளாக அனுப்பினார். அதன் காரணமாகப் பலர் மடிந்துபோயினர். உயிரோடிருந்தவர்கள் மனந் திரும்பி கர்த்தரிடம் கதறியபோது, வெண்கலத் தினால் ஒரு **சர்ப்பத்தைச்** செய்து ஒரு கோலில் மாட்டி **உயர்த்த வேண்டுமென்று** கர்த்தர் மோசே யிடம் கூறினார். பாம்பு கடிபட்ட இஸ்ரவேலன் வெண்கலச் சர்ப்பத்தை நோக்கிப் பார்த்து வியத் தகு வகையில் நலம் பெற்றான்.

இந்தப் பழைய ஏற்பாட்டுக் கால நிகழ்ச்சியை ஓர் எடுத்துக்காட்டாகக் கூறி, புதிய பிறப்பு எவ் வாறு நிகழ்கிறது என்பதை இயேசு விளக்கினார்.

பாவம் என்னும் பாம்பினாலே கடிபட்டவர்களாக மனிதர்கள் நித்திய மரணம் என்னும் ஆக்கினைக்குத் தீர்க்கப்பட்டுள்ளனர். வெண்கலச் சர்ப்பம் கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு மாதிரியாக விளங்கியது. வேதத்தில் வெண்கலம் நியாயத்தீர்ப்பைக் குறிக்கிறது. பாவமற்ற இயேசு ஒருக்காலும் தண்டனைக்கு உரியவரல்லர். ஆனால் நமது இடத்தை எடுத்துக்கொண்ட அவர், நமக்குரிய தண்டனையைச் சுமந்தார். அந்தக்கோல் கல்வாரி சிலுவையைக் குறிக்கிறது. அங்குதானே கர்த்தராகிய இயேசு உயர்த்தப்பட்டார். நாம் விசுவாசத்தோடு அவரை நோக்கிப்பார்க்கும்போது இரட்சிக்கப்படுகிறோம்.

3:15 நாம் அவருக்குள் நீதியாகும்படிக்கு, பாவம் அறியாத இரட்சகர் நமக்காகப் பாவமானார். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை **விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ** அவன் இலவசமான ஈவாக **நித்திய ஜீவனைப்** பெறுகிறான்.

3:16 வேதத்தில் மிக நன்றாக அறியப்பட்ட வசனமாக இது இருக்கிறது. நற்செய்தியை இவ்வசனம் மிகத்தெளிவாகவும் எளிமையாகவும் எடுத்துரைக்கிறது என்பதே அதற்குக் காரணம் என்பதில் சிறிதளவும் ஐயமில்லை. எவ்வகையில் புதிய பிறப்பு பெறப்படுகிறது என்பதை இயேசு கிறிஸ்து நிக்கொதேமுவுக்குக் கற்பித்த பாடத்தின் கருத்துச் சுருக்கமாக இது விளங்குகிறது. **தேவன் இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்பு கூர்ந்தார்** என்று இங்கு படிக்கிறோம். மனுக்குலம் யாவும் உலகம் என்னும் சொல்லில் அடங்கும். மனிதனின் பாவங்களுையோ உலகத்தின் பொல்லாங்கான அமைப்பையோ தேவன் விரும்புகிற தில்லை. மாறாக ஒருவனும் கெட்டுப்போகக் கூடாது என்னும் கருத்துடன் அவர் மனிதர்களிடத்தில் அன்புகூர்கிறார்.

அவர் **தம்முடைய ஒரேபேறான குமாரசனைத் தந்தருளினார்** என்னும் உண்மையில் அவருடைய அன்பின் அளவு வெளிப்படுகிறது. கர்த்தராகிய இயேசுவைப் போல தேவனுக்கு வேறொரு குமாரன் இல்லை. கலகக்காரர்களாகிய பாவிக்கள் நிறைந்த மனித இனத்திற்காக அவர் தமது ஒப்பற்ற குமாரசனைத் தந்தருள விரும்பினார் என்னும் கூற்றில் அவருடைய எல்லையற்ற அன்பு வெளிப்படுகிறது. எல்லா மனிதரும் இரட்சிப்படைவர் என்பது இதன் பொருளன்று. ஒரு மனிதனுக்கு தேவன் நித்திய ஜீவனைத் தருவதற்கு முன்பு, அவன் கிறிஸ்து தனக்காக செய்ததை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

ஆகவே, **“விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல்”** என்ற சொற்றொடர் இங்கு சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. எவனொருவனும் அழிந்து போக வேண்டிய அவசியமில்லை. எல்லாரும் இரட்சிப்படைவதற்கான வழி உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ஒவ்வொரு மனிதனும் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைத் தனது இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவன் அவ்வாறு செய்யும்போது நித்திய ஜீவனைத் தற்போதே தனது உடைமையாகப் பெறுகிறான். இது குறித்து போர்ஹோம் என்பார் கூறுவதாவது:

தேவன் உலகத்தின்மீது எவ்வளவாக அன்பு கூர்ந்திருக்கிறார் என்பதை சபைபுரிந்துகொள்ளும் மாயின், பேரரசுகள் வெற்றிகொள்ளப்படும் வரை, ஒவ்வொரு தீவம் வெற்றி கொள்ளப்படும்வரை அது ஓய்ந்திருக்காது.¹

3:17 மனுக்குலத்தின்மீது தமது கோபக்கினையை ஊற்றுவதற்குத் தீவிரமான கடின இருதயத்துடனோ கொடுமைபுரியும் அரசராகவோ தேவன் செயல்படவில்லை. அவருடைய இருதயம் இரக்கம் நிறைந்ததாக இருக்கிறது. ஆகவே மனிதனை இரட்சிக்க அளவிட முடியாத விலையைச் செலுத்தியிருக்கிறார். அவர் **உலகத்தை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கும்படி தமது குமாரசனை** அனுப்பியிருக்கலாம். ஆயின் அவ்வாறு அவர் செய்யவில்லை. மாறாக, தமது குமாரன் பாடுகள் அடைந்து, இரத்தம் சிந்தி, மரணம் அடைந்து **அவராலே உலகம் இரட்சிக்கப்படுவதற்காகவே** அவரை தேவன் அனுப்பினார். எங்குமுள்ள எல்லா மனிதர்களும் கர்த்தராகிய இயேசுவை ஏற்றுக்கொள்வார்களெனில், பாவிக்களாகிய அவர்கள் யாவரும் இரட்சிப்படையத்தக்கதாக சிலுவையில் அவர் ஆற்றிய செயல் பெருமதிப்பு உடையது.

3:18 உலகினர் யாவரும் இப்பொழுது, விசுவாசிகள் அவிசுவாசிகள் என இருவகைப்படுவர். தேவகுமாரசனைக் குறித்து நாம் எவ்வித மனப்பான்மை உடையவராக இருக்கிறோமோ அதன்படியே நாம் செல்லுமிடம் தீர்மானிக்கப்படும். இரட்சகரை விசுவாசிப்பவன் **ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படான்**. ஆனால் அவரை விசுவாசிக்காதவன் **ஆக்கினைத் தீர்ப்புக்குட்பட்டாயிற்று**. கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து இரட்சிப்பின் செயலை ஏற்கனவே நிறைவேற்றிவிட்டார். அவரை ஏற்பதா, மறுப்பதா என்பதை ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் தீர்மானிக்க வேண்டியவனாக இருக்கிறான். அன்பின் ஈவை அவ்வாறு வேண்டா

மென மறுத்துரைப்பது மிகவும் கொடிய செயலாகும். ஒருவன் கர்த்தராகிய இயேசுவை விசுவாசிக்க மறுப்பானாகில், அவனை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்ப்பதைத் தவிர தேவனால் வேறு எதுவும் செய்யமுடியாது.

அவருடைய நாமத்தில் விசுவாசம் வைப்பதும் அவரிடத்தில் விசுவாசம் வைப்பதும் வெவ்வேறு செயல்களல்ல. திருமறையில் ஒருவரது பெயர் அந்த மனிதனையே குறிப்பிடுகிறது. “அவருடைய நாமத்தில் விசுவாசம் வைப்பீர்களாயின்” என்றும் சொற்றொடர் அவரிடத்தில் விசுவாசம் வைக்கிறீர்கள் என்றே பொருள்படும்.

3:19 உலகத்தில் வந்த ஒளியே இயேசு. பாவமற்றவரும் குற்றமற்றவருமான தேவ ஆட்டுக்குட்டி அவரே. உலகத்தின் பாவங்களுக்காக அவர் மரணமடைந்தார். இதற்காக மனிதர்கள் அவரிடத்தில் அன்புபாராட்டுகிறார்களா? இல்லை, அவரை எதிர்த்து நிற்கின்றனர். அவரை இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்வதைக் காட்டிலும், பாவத்தில் வாழ்வதையே அவர்கள் விரும்புகிற காரணத்தால், அவரை மறுத்துரைக்கின்றனர். ஊர்வன ஒளியைக் கண்டவுடன் ஓடி ஒளிந்து கொள்வதுபோல, கிறிஸ்துவின் சமூகத்திலிருந்து பொல்லாங்கான மனிதன் ஓடி ஒளிகிறான்.

3:20 பாவத்தை விரும்புகிறவன் **ஒளியை** வெறுக்கிறான். ஏனெனில், அந்த ஒளியானது அவனுடைய பாவத்தை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவருகிறது. இயேசு இவ்வுலகில் இருந்தபோது, பாவிசுருடைய பாவங்களை தமது பரிசுத்தத்தினால் வெளிப்படுத்தினார். அதன் காரணமாக அவருடைய சமூகத்தில் இருப்பது அவர்களுக்குப் பெருந்தொல்லை யாக இருந்தது. ஒரு கோல் வளைந்தது என்பதை மெய்ப்பிக்க அதனருகில் நேரான கோல் ஒன்றை வைத்தால் போதும். பரிபூரண மனிதனாக இவ்வுலகிற்கு வந்த இயேசு கிறிஸ்துவோடு ஒப்பிட்டுக் காணும்போது உலகத்து மனிதர்களுடைய நேர்மையற்ற தன்மை வெளியாயிற்று.

3:21 ஒருவன் தேவனுக்கு முன்பாக உண்மையான நேர்மையுடையவனாக இருப்பான் எனில் அவன் ஒளியினிடத்தில், அதாவது கர்த்தராகிய இயேசுவினிடத்தில் வந்து தனது முற்றிலும் தகுதியற்ற தன்மையையும் பாவத்தையும் உணருவான். அப்பொழுது அவன் தனக்கு இரட்சகர் வேண்டுமென்று விசுவாசித்து, கிறிஸ்துவின் மீது அவன் கொண்ட விசுவாசத்தால் இரட்சிக்கப்படுவான்.

ஐ. யூதேயாவில் யோவான் ஸ்நானகன் ஆற்றிய ஊழியம் (3:22-36)

3:22 எருசலேம் நகரில் கர்த்தராகிய இயேசு வெளிப்படுத்திய சாட்சியைக் குறித்து இவ்வதி காரத்தின் முதல்பகுதி விளக்கிக் கூறுகிறது. இதுமுதல் அதிகாரத்தின் முடிவுவரை கிறிஸ்துவின் **யூதேயா** ஊழியத்தை யோவான் அப்போஸ்தலன் விளக்கி எழுதுகிறார். அங்கும் அவர் இரட்சிப்பின் செய்தியைத் தொடர்ந்து கூறினார் என்பதில் ஐயமில்லை. ஒளியினிடத்தில் வந்த மனிதர்கள் **ஞானஸ்நானம்** பெற்றனர். இயேசுவே **ஞானஸ்நானம்** கொடுத்தார் என்பது போலத்தோன்றினாலும், யோவான் 4:2 -ஆம் வசனத்தின் மூலம் அவருடைய சீடர்களே கொடுத்தனர் என்பது புலனாகிறது.

3:23 இங்கு யோவான் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவர் யோவான் ஸ்நானகன் ஆவார். மனத்திரும்புதலுக்கு ஏதுவான செய்தியை அவர் இன்னும் யூதேயா பகுதியில் பிரசங்கித்து, மேசியாவின் வருகைக்காக மனத்திரும்ப விரும்பும் யூதர்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்து வந்தார். **அயினோன்** என்னும் இடத்திலே தண்ணீர் மிகுதியாக இருந்தபடியினால் யோவான் அங்கே **ஞானஸ்நானம்** கொடுத்து வந்தார். அவர் முழுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தார் என்பதை மெய்ப்பிக்க முடிவான ஆதாரம் இங்கு இல்லையெனினும், அதனை இவ்வசனம் குறிப்பாய்த் தெரிவிக்கிறது. தண்ணீரைத் தெளித்தோ, எடுத்து ஊற்றியோ அவர் ஞானஸ்நானம் கொடுத்திருந்தால் **தண்ணீர் மிகுதியாகத்** தேவையில்லையே.

3:24 யோவான் தொடர்ந்து ஊழியம் செய்ததைப் பற்றியும், பக்தியுள்ளம் கொண்ட யூதர்கள் அதற்குத் தொடர்ந்து கீழ்ப்படிந்து வந்ததைப் பற்றியும் இவ்வசனம் விளக்கமளிக்கிறது. கூடிய விரைவில் **யோவான் காவலில் வைக்கப்பட வேண்டும்**. அவருடைய உண்மையுள்ள சாட்சியின் நிமித்தம் அவர் சிரச்சேதம் பண்ணப்பட வேண்டும். அதற்கிடையில் அவர் தொடர்ந்து கடுமையாகத் தனது பணியை ஆற்றுகிறார்.

3:25 யோவானுடைய சீடரில் சிலர் சுத்திகரிப்பைக் குறித்து யூதர்களோடு வாக்குவாதத்தில் ஈடுபட்டனர் என்பது இங்கு தெளிவாகிறது. இதன் பொருள் என்ன? சுத்திகரிப்பு பெரும்பாலும் ஞானஸ்நானத்தைக் குறிப்பதாகத்தோன்றுகிறது. இயேசு கொடுக்கும் ஞானஸ்நானத்தைக் காட்டிலும் யோவான் கொடுத்த

ஞானஸ்நானம் பெரியதா? எதற்கு அதிக ஆற்றல் உண்டு? எது அதிக மதிப்புடையது? ஒருவேளை தங்களுடைய குரு கொடுத்துவந்த ஞானஸ்நானமே பெரியது என்று யோவானின் சீடர்கள் சிலர் கூறியிருக்கலாம். இவ்வாறு ஞானமற்ற முறையில் நடந்துகொண்ட யோவானின் சீடரை இயேசுவின்மீது பொறாமைகொள்ளப் பரிசேயர் செய்த சூழ்ச்சியாகவும் இது இருக்கக்கூடும்.

3:26 ஒரு முடிவெடுக்க அவர்கள் யோவானிடம் வந்தனர். “உம்முடைய ஞானஸ்நானம் சிறந்தது எனில் பலர் உம்மை விட்டுவிட்டு இயேசுவின் பிறகே ஏன் செல்லுகிறார்கள்?” என்பதே அவர்களது கேள்வியாக இருந்திருக்கும். (“உம்முடனே கூட யோர்தானுக்கு அக்கரையில் ஒருவர் இருந்தாரே” என்பது கிறிஸ்துவவையே குறிக்கிறது.) கர்த்தராகிய இயேசுவைக் குறித்து யோவான் சாட்சி கொடுத்து வந்தார். அதன் காரணமாக அவருடைய சீடரில் பலர் இயேசுவைப் பின்பற்றிச் சென்றனர்.

3:27 யோவானுடைய விடை கர்த்தராகிய இயேசுவைக் குறிப்பிடுமாயின், இரட்சகர் பெற்ற வெற்றியினைத்தும் தேவன் அவரை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதன் அடையாளமாகும். யோவானுடைய விடை யோவானையே குறிப்பிடுமாயின், தான் ஒரு பெரிய மனிதன் என்றோ முக்கியமானவர் என்றோ காண்பிக்கவில்லை என்னும் பொருளை அது தருகிறது. தான் கொடுத்து வந்த ஞானஸ்நானம், இயேசு கொடுத்த ஞானஸ்நானத்தைக் காட்டிலும் பெரியது என்று ஒருக்காலும் அவர் சொல்லவில்லை. பரலோகத்திலிருந்து தான் பெற்றுக்கொண்டதைத் தவிர வேறு எதுவும் தன்னிடத்தில் இல்லை என்றே அவர் இங்கு கூறினார். நம் எல்லோருக்கும் இது பொருந்தும். நாம் ஏன் பெருமைப்பட வேண்டும், மனிதர்கள் நடுவே நாம் ஏன் புகழ்ச்சியை நாட வேண்டும் என்பதற்கான காரணம் ஒன்றும் இல்லை.

3:28 தான் கிறிஸ்துவல்ல, அவருடைய வழியை ஆயத்தப்படுத்த அனுப்பப்பட்டவன் என்று யோவான் அவ்வப்போது தமது மாணாக்கருக்குச் சொல்லி வந்ததை மீண்டும் நினைவூட்டினார். இதைக் குறித்து அவர்கள் ஏன் வாக்குவாதம் செய்யவேண்டும்? தம்மைச் சுற்றி அவர்கள் ஏன் ஒரு கட்சியை உருவாக்க வேண்டும்? அவரோ பெரிய மனிதர் அல்லர். மனிதர்களுக்குக் கர்த்தராகிய இயேசுவைச் சுட்டிக் காட்டுவதே அவருடைய வேலை.

3:29 கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே மணவாளன். யோவான் ஸ்நானகனோ மணவாளனுடைய தோழனேயாவார். மணவாளனே “மிகச் சிறந்தவர்.” மணவாட்டி மணவாளனுடைய தோழனுக்கு உரியவளல்ல. அவள் மணவாளனுக்கே உரியவள். ஆகவே மனிதர்கள் யோவானைப் பின்பற்றாமல் இயேசுவைப் பின்பற்றுவதே சரி. கர்த்தராகிய இயேசுவின் சீடர்களாக மாறுகிற மனிதரைப் பொதுவாகக் குறிப்பிடும் வகையில் மணவாட்டி என்னும் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பழைய ஏற்பாட்டில் இஸ்ரவேல் யெகோவாவின் மனைவி என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பின்னர் புதிய ஏற்பாட்டில், கிறிஸ்துவின் சபையின் அங்கங்களாகத் திகழ்வோர் மணவாட்டியாக உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். ஆனால் யோவான் நற்செய்தி நூலில் இங்கு, யோவான் ஸ்நானகனை விட்டுவிட்டு, மேசியா தோன்றியபோது அவரைப் பின் தொடர்ந்த சீடர்களைக் குறிக்கும் பொதுப்படையான சொல்லே மணவாட்டி என்பதாகும். அது இஸ்ரவேலையும் சபையையும் குறிக்கவில்லை. தன்னுடைய சீடர்கள் தன்னைவிட்டுச் செல்வதைக் குறித்து யோவான் ஸ்நானகன் கவலைப்படவில்லை. மணவாளனுடைய சத்தத்தைக் கேட்பதே அவர்பெற்ற மகிழ்ச்சி. அதுவே அவருக்கு மிகப்பெரிய மனநிறைவை அளித்தது. மனிதர்களால் கிறிஸ்து புகழப்பட்டு, கனத்தைப் பெற்றதால் அவருடைய சந்தோஷம் சம்பூரணமாயிற்று.

3:30 யோவான் ஸ்நானகனின் திருப்பணியின் குறிக்கோள் முழுவதையும் இவ்வசனம் சுருக்கிக் கூறுகிறது. விடாமுயற்சியோடு மனிதர்களுக்குக் கர்த்தரைச் சுட்டிக்காட்டுவதே அவருடைய வேலையாயிருந்தது. கர்த்தருடைய மெய்யான மேன்மையை அவர்கள் அறியவேண்டும் என்பதை நோக்கமாகக் கொண்ட யோவான் தன்னைப் பின்னணியில் மறைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று உணர்ந்தார். தன்னைக் காட்சிப் பொருளாக்கி தன்னிடத்தில் மக்களைக் கவர்ந்திழுப்பது கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரனின் நம்பகமற்ற தன்மையையே காட்டுகிறது.

செய்துதீர வேண்டிய முன்று செயல்கள் இவ்வதிகாரத்தில் “வேண்டும்” என்றும் சொல்லால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன: பாவிசு (3:7); இரட்சகர் (3:15); பரிசுத்தவான் (3:30).

3:31 உன்னதத்திலிருந்து வருகிறவரும் எல்லாரிலும் மேலானவரும் இயேசுவே ஆவார். பரலோகத்திலிருந்து அவர் வந்தவர் என்பதையும்

முதன்மையான பதவியை அவர் உடையவர் என்பதையும் குறிக்கும் வகையில் இவ்வசனம் அமைந்திருக்கிறது. தன்னுடைய தாழ்வைக் குறிப்பிடும் படி, தான் **பூமியிலிருந்து** வந்தவரென்றும், **பூமிக்குரியவர்** என்றும், **பூமிக்கடுத்தவற்றைப் பேசுகிறவர்** என்றும் யோவான் ஸ்நானகன் கூறினார். மானிடப் பெற்றோருக்குப் பிறந்தவர், விண்ணுலகப் பதவி ஏதும் இல்லாதவர், தேவனுடைய குமாரன் பேசுகிறவிதமாக அதிகாரத்தோடு பேச இயலாதவர் என்பதே யோவான் தன்னைப் பற்றி சொன்ன விவரங்கள் ஆகும். “**பரலோகத்திலிருந்து வருகிறவர் எல்லாரிலும் மேலானவர்**” என்னும் அடிப்படையில் யோவான் ஸ்நானகன் இயேசு கிறிஸ்துவைக் காட்டிலும் தாழ்ந்தவராவார். இப்பிரபஞ்சத்தில் கிறிஸ்துவே தன்னி கரற்ற முதன்மையானவர். ஆகவே அவருடைய தூதரைப் பின்பற்றுவதற்குப் பதிலாக அவரை மனிதர்கள் பின்பற்றுவதே முறையானது.

3:32 கர்த்தராகிய இயேசு பேசியபோது, அதி காரமுள்ளவராகப் பேசினார். அவர் மனிதர்களிடம் **தாம் கண்டதையும் கேட்டதையும்** கூறினார். அதில் தவறு நிகழ்வதற்கோ ஏமாற்றம் அடைவதற்கோ ஒன்றுமில்லை. ஆனாலும், **அவருடைய சாட்சியை ஒருவனும் ஏற்றுக்கொள்கிற தில்லை** என்னும் கூற்று நமக்கு வியப்பளிக்கிறது. **ஒருவனும் இல்லை** என்ற சொற்றொடரை முழுமையான பொருளில் நாம் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. கர்த்தராகிய இயேசுவின் சொற்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் தனிநபர்கள் பலர் உள்ளனர். ஆனால், மனுக்குலத்தைப் பொதுவான கண்ணோட்டத்தில் கண்ட யோவான், அவர்களில் பெரும்பான்மையான மக்கள் இரட்சகரின் போதனைகளை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றே கூறினார். பரலோகத்திலிருந்து இறங்கி வந்தவர் இயேசு. ஆனால் அவருடைய உன்னதத்தோடு ஒப்பிட்டுக் காணுங்கால் அவருடைய சொற்களுக்குச் செவிசாய்ப்பவர் சிலரே.

3:33 கர்த்தருடைய சொற்களை, தேவனுடைய சொற்களாக ஏற்றுக்கொண்டவர்களைப் பற்றிய விளக்கத்தை இந்த வசனம் எடுத்துரைக்கிறது. அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டதின் காரணமாக, **தேவன் சத்தியமுள்ளவரென்று முத்திரை போட்டு நிச்சயப்படுத்துகின்றனர்**. நற்செய்தியின் கருத்தை மனிதர்கள் ஏற்கும்போது, தங்களுக்கு எதிராகவும், மனுக்குலத்தைச் சார்ந்த பிறருக்கு எதிராகவும் செயல்பட்டு தேவனைச் சார்ந்துகொள்கின்றனர். தேவன் ஒன்றைச்

சொன்னால் அது சத்தியமாக இருக்கும் என்பதை அவர்கள் உணர்கின்றனர். கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத் தன்மையை எவ்வளவு தெளிவாக இந்த வசனம் கற்பிக்கிறது என்பதைக் கவனியுங்கள். கிறிஸ்துவின் **சாட்சியை** ஏற்றுக்கொள்பவர்தேவன் சத்தியமுள்ளவர் என்று நிச்சயப்படுத்துவதாக இவ்வசனம் கூறுகிறது. கிறிஸ்துவின் சாட்சி தேவனுடைய சாட்சியே என்று கூறுவதற்கு இது ஒப்பாகும்; ஒன்றை ஏற்பது மற்றொன்றை ஏற்பதாகவே கருதப்படும்.

3:34 இயேசு தேவனால் அனுப்பப்பட்டவர் ஆவார். அவர் தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் பேசினார். இக்கருத்தை ஆதரிக்கும் வண்ணம், “**தேவன் அவருக்குத் தமது ஆவியை அளவில்லாமல் கொடுத்திருக்கிறார்**” என்று யோவான் கூறினார். வேறு எந்த மனிதனுக்கும் கொடுக்காத நிலையில், தேவனுடைய தூய ஆவியால் கிறிஸ்து அபிஷேகம் பெற்றார். தங்களுடைய ஊழியத்தில் தூய ஆவியானவரின் உதவியை மற்ற பலரும் உணர்ந்திருக்கின்றனர். ஆனால் தேவனுடைய குமாரனுக்கு ஒப்பாக வேறு எவரும் தூய ஆவியின் நிறைவோடு திருப்பணியை ஒருக்காலும் செய்ததில்லை. தேவனிடத்திலிருந்து ஒரு பங்கு வெளிப்பாட்டையே தீர்க்கதரிசிகள் பெற்றனர். ஆனால், “கிறிஸ்துவிலும், கிறிஸ்துவின் மூலமாகவும் தூய ஆவியானவர் மெய்யான ஞானத்தையும் தேவனுடைய உள்ளான இதயத்தையும் அவற்றின் அளவற்ற அன்போடு மனிதர்களுக்கு வெளிப்படுத்தினார்.”

3:35 பிதாவானவர் குமாரனில் அன்பாயிருக்கிறார். இச்சொற்றொடரை யோவான் நற்செய்தி நூல் ஏழு இடங்களில் எடுத்துரைக்கிறது. இங்கே அந்த அன்பு **எல்லாவற்றையும்** கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரத்தைக் கர்த்தருக்கு வழங்கியிருக்கிறது. 36 -ஆவது வசனத்தில் விளக்கம் அளித்துள்ள படி, மனிதர்கள் முடிவாகச் செல்லக்கூடிய இடத்தைத் தீர்மானிக்கும் அதிகாரம் அவற்றுள் அடங்கும்.

3:36 தம்மிடத்தில் விசுவாசம் வைக்கிற யாவுக்கும் **நித்திய ஜீவனை** அருளும் அதி காரத்தை தேவன் கிறிஸ்துவுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். ஒரு மனிதன் எவ்வாறு இரட்சிப்பு அடைய முடியும் என்பதை மிகத்தெளிவாக விளக்கும் வேத வசனங்களில் இதுவும் ஒன்று. **குமாரனிடத்தில் விசுவாசம் வைப்பதாலேயே அது நிறைவேறுகிறது**. இந்த வசனத்தைப் படிக்கும்போது தேவன் பேசுகிறார் என்பதை நினைவிற்கொள்ள

வேண்டும். அவர் அளிக்கும் வாக்குறுதி ஒருக் காலும் நிறைவேறாமல் போகாது. அவருடைய குமாரனிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவன் நித்தியஜீவனை உடையவனாயிருக்கிறான் என்று தேவன் தெளிவாகவும் குறிப்பிடத்தக்க வகையிலும் கூறுகிறார். இந்த வாக்குறுதியை ஏற்றுக்கொள்வது இருளில் தாவிக்குதிப்பதற்கு ஒப்பாகாது. இது எளிமையான விசுவாசமே யாகும். இதில் எவ்விதத் தவறும் இருக்க முடியாது. தேவனுடைய குமாரனுக்குக் கீழ்ப்படியாதவன் ஜீவனைக் காண்பதில்லை; அவர்களிடத்தில் தேவனுடைய கோபம் ஏற்கனவே நிலை நின்றாயிற்று. தேவனுடைய குமாரனை நாம் என்ன செய்கிறோமோ அதைப் பொருத்தே நம்முடைய முடிவான இடம் நிச்சயிக்கப்படுகிறது என்று இவ்வசனம் கூறுகிறது. அவரை நாம் ஏற்றுக் கொள்வோமாயின், தேவன் இவ்வச ஈவாக நித்திய ஜீவனைத் தருகிறார். அவரை ஏற்றுக் கொள்ளாவிடில், நித்திய ஜீவனை நம்மால் ஒருக்காலும் அனுபவிக்க முடியாதது மட்டுமின்றி, தேவனுடைய கோபம் நம்மீது எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் விழ ஆயத்தமாயிருக்கும்.

நியாயப்பிரமாணத்தைக் கைக்கொள்வது பற்றியோ, பொன்னான விதிக்குக் கீழ்ப்படிவது பற்றியோ, சபைகளுக்குச் செல்வது பற்றியோ, நம் மால் முடிந்தமட்டும் சிறப்பானவற்றைச் செய்வது பற்றியோ, பரலோகத்திற்குச் செல்வதற்கு நமது சொந்த வழியை செயல்படுத்துவது பற்றியோ இங்கு ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதைக் கவனியுங்கள்.

ஓ. சமாரியப் பெண்மணி மனந்திரும்புதல் (4:1-30)

4:1-3 யோவானைப் பார்க்கிலும் இயேசு பல சீடர்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தார் என்றும், யோவானின் புகழ் குன்றிவிட்டது என்றும் பரிசேயர் கேள்விப்பட்டனர். இதனைப் பயன்படுத்தி யோவானுடைய சீடர்களுக்கும் இயேசுவின் சீடர்களுக்கும் இடையே பொறாமையும் சச்சரவும் உண்டாக்க அவர்கள் முயன்றிருக்க வேண்டும். உண்மையில், இயேசு தாமே ஞானஸ்நானம் கொடுக்கவில்லை. அவருடைய சீடர்களே ஞானஸ்நானம் கொடுத்துவந்தனர். ஆனால் அவ்வாறு ஞானஸ்நானம் பெற்ற மக்கள், கர்த்தருடைய சீடர்கள் ஆவதற்காகவே ஞானஸ்நானம் பெற்றனர்.

இயேசு யூதேயாவை விட்டு கலிலேயாவுக்குப் பயணம் மேற்கொண்டார். அதன் காரணமாக

பரிசேயர் எதிர்பார்த்த பிரிவினை தவிர்க்கப்பட்டது. ஆயினும் இங்கு முக்கியமான குறிப்பு ஒன்றைக் காண்கிறோம். யூத சமய அமைப்பின் தலைமைச் செயலகமாக யூதேயா விளங்கியது. ஆனால் கலிலேயா பெரும்பாலும் புறவினத்தவர் வாழும் பகுதியாக இருந்தது. யூத சமயத் தலைவர்கள் தம்மையும் தம்முடைய சாட்சியையும் ஏற்கனவே மறுத்துரைத்துவிட்டனர் என்று கர்த்தராகிய இயேசு அறிந்தவராக, இரட்சிப்பின் செய்தியோடு புறவினத்தாரை நோக்கித் திரும்பினார்.

4:4 யூதேயாவிருந்து கலிலேயாவுக்குச் செல்லும் நேரடித் தடத்தில் சமாரியா இருந்தது. ஆனால் யூதர்கள் எவரும் அவ்வழியாகச் செல்வதில்லை. கலிலேயா செல்வதற்கு அவர்கள் சுற்று வழியான பெராயா மார்க்கத்தையே பயன்படுத்தி வந்தனர். இவ்வாறு அவர்கள் சமாரியாவை இழிவு படுத்தி வந்தனர். ஆகவே, இயேசு சமாரியாவின் வழியாகப் போகவேண்டியிருந்தது என்று சொல்லும்போது, ஏதோ வழிப்பயண வசதியை முன்னிட்டு அவர் இந்தப் பாதையைத் தெரிந்தெடுத்தார் என்ற எண்ணம் அங்கில்லை. மாறாக அவருடைய உதவி தேவைப்பட்ட ஓர் ஆத்துமா சமாரியாவில் இருந்தது என்பதே அதன் பொருளாகும்.

4:5 சமாரியா நாட்டின் வழியாக இயேசு சென்ற போது, சீகார் என்னும் சிற்றூருக்கு வந்து சேர்ந்தார். யாக்கோபு தன் குமாரனாகிய யோசேப்புக்குக் கொடுத்த நிலம் அவ்வூரிலிருந்து வெகு தொலைவில் இல்லை (ஆதி. 48:22). இயேசு அவ்வழியாகச் சென்றபோது பழைய வரலாற்றுக் காட்சிகள் அவருடைய உள்ளத்தில் மிதந்து சென்றன.

4:6 யாக்கோபின் கிணறு என்னும் பெயருடைய ஊற்று ஒன்று அங்கிருந்தது. அந்தப் பழங்காலக் கிணறு, வேதாகமத்தில் குறிப்பிடப்பட்டு, இன்றைய நாளிலும் பயணிகள் காணத்தக்கதாக நிலைத்திருக்கிற இடங்களில் இதுவும் ஒன்று.

அது ஏறக்குறைய நண்பகலாயிருந்தது (யூதர்களின் நேரக் கணக்கின்படி), அல்லது மாலை 6.00 மணி (ரோமர்களின் நேரக்கணக்கின்படி). அப்பொழுது இயேசு அந்தக் கிணற்றின் அருகே வந்தார். அவர் வெகு தொலைவு நடந்து வந்த காரணத்தினால் இளைப்படைந்தவராய் கிணற்றின் அருகே உட்கார்ந்தார். இயேசு குமாரனாகிய தேவனாக இருந்தபோதிலும் அவர் மனிதனுமாமே. தேவன் என்னும் நிலையில் அவர் ஒருக்காலும் இளைப்படைய மாட்டார். ஆனால்,

மனிதன் என்னும் நிலையில் அவர் களைப்புற்றார். இவற்றைப் புரிந்துகொள்வது நமக்குக் கடினம். நிலையற்ற மனிதனால் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் ஆளுமையை முழுவதும் புரிந்துகொள்வது இயலாது. தேவன் இவ்வுலகிற்கு இறங்கிவந்து மனிதனாக வாழ முடியும் என்னும் உண்மை ஒரு மறைபொருளாக இருக்கிறது. அது நம்முடைய அறிவுக்கு அப்பாற்பட்டது.

4:7,8 கிணற்றின் அருகே கர்த்தராகிய இயேசு அமர்ந்திருந்தபோது, அச்சிற்றூரிலிருந்து ஒரு ஸ்திரீ தண்ணீர்மொள்ள வந்தாள். சில வேத அறிஞரின் கருத்தின்படி, அது நாளின் மிகுந்த வெப்பமான நேரமாகிய நண்பகலாக இருக்குமாயின், பெண்கள் தண்ணீர்மொள்ள சாதாரணமாக அந்த நேரத்தில் வரமாட்டார்கள். ஆனால், இந்தப் பெண் ஒழுக்கமற்றவளாக இருந்த காரணத்தினால், வேறு எந்தப் பெண்ணும் அவளைக் காணக்கூடாது என்னும் எண்ணத்துடன் அந்த நேரத்தைத் தெரிந்தெடுத்தாள்போலும். அவளுடைய பாவம் அவளுக்கு அவமானமாயிருந்தது. ஆயினும், அவள் அந்நேரத்தில் கிணற்றண்டை வருவாள் என்பதை இயேசு அறிந்திருந்தார். தேவையுள்ள ஆத்துமாவாக அவள் இருந்தாள் என்பதையும் அவர் அறிந்திருந்தார். ஆகவே அவளைச் சந்தித்து, பாவவாழ்க்கையிலிருந்து விடுவிக்க அவர் தீர்மானித்தார்.

ஆத்துமாக்களை வென்றிடுவோரில் தலை சிறந்தவர் எவ்வாறு செயல்புகிறார் என்பதை இந்த வேத பகுதியில் நாம் காண்கிறோம். அந்தப் பெண் தனது தேவையை உணரும்படி செய்து, அவளுடைய பிரச்சினைக்கு விடையைத் தந்தருளும் முறையினை நாம் கற்றறிய வேண்டும். நம்முடைய கர்த்தர் அவளிடம் ஏழுமுறை மட்டுமே பேசினார். அந்தப் பெண்ணும் ஏழுமுறை மட்டுமே பேசினாள். ஆறுதடவை கர்த்தரோடும், ஒரு தடவை அவ்வூரின் மக்களோடும் அவள் பேசினாள். கர்த்தரோடு அவள் பேசிய அளவு நாமும் பேசுவோமெனில், அவ்வூர் மக்களிடம் அவள் அடைந்த வெற்றிக்கு ஒப்பாக, நாமும் நம்முடைய சாட்சிபகரும் ஊழியத்தில் வெற்றிபெறுவோம். தமக்கு உதவிசெய்யும்படி இயேசு உரையாடலைத் தொடங்கினார். பயணத்தினால் களைப்புற்றவர் “தாகத்துக்குத் தா” என்றார்.

இயேசு அவளிடம் தண்ணீர் கேட்டதன் காரணத்தை முதல் வசனம் விவரிக்கிறது. அவருடைய சீடர்கள் உணவு வாங்கும்படி சீகாருக்குச் சென்றுவிட்டனர். தண்ணீர்மொள்ள அவர்களிடத்

தில் வாளி இருந்திருக்கும். அதையும் அவர்கள் எடுத்துச்சென்றுவிட்டனர். ஆகவே வெளித்தோற்றத்தின்படி கிணற்றில் இருந்து தண்ணீர் மொள்ள அவருக்கு வழியில்லை.

4:9 சமாரியப் பெண்ணான தன்னுடன் யூதராகிய இயேசு பேசுவதைக் கேட்டவுடன் அவள் மிகுந்த வியப்படைந்தாள். யாக்கோபின் வம்சாவளி என்று உரிமை கொண்டாடிய சமாரியர், தாங்களே உண்மையான இஸ்ரவேலர் என்றும் கூறிக்கொண்டனர். உண்மையில், அவர்கள் யூதரும் புறவினத்தவரும் சேர்ந்த கலப்பினத்தவர் ஆவர். கொசீம் மலையே அவர்கள் தொழுது கொள்வதற்குத் தெரிந்துகொண்ட இடமாகும். கர்த்தரும் அந்தப் பெண்ணும் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் அவர்களுடைய பார்வையில் தெளிவாகக் காணத்தக்கதாகவே அந்த மலை அமைந்திருந்தது. சமாரியரை யூதர்கள் வெறுத்து வந்தனர். அவர்கள் கலப்பினத்தவர் என்னும் எண்ணமே அவர்களுடைய அந்த வெறுப்பிற்குக் காரணம். எனவே அப்பெண் கர்த்தரிடம், “நீர் யூதனாயிருக்க, சமாரியா ஸ்திரீயாகிய என்னிடத்தில் தாகத்துக்குத்தா என்று எப்படிக்கேட்கலாம்” என்றாள். தன்னை உருவாக்கிய படைப்பாளருடன் தான் பேசிக்கொண்டிருந்ததை அப்பெண் அறியாதிருந்தாள். மனிதர்கள் உண்டு பண்ணின அற்ப வேறுபாடுகள் அவருடைய அன்பின் பெருக்கத்திற்கு தடையாயில்லை.

4:10,11 உதவிகேட்டு, அந்தப் பெண்ணின் உள்ளத்தில் அக்கறையையும் ஆவலையும் கர்த்தர் உண்டுபண்ணினார். தாமே தேவனாகவும் மனிதனாகவும் இருக்கிறவர் என்னும் உண்மையை வெளிப்படுத்தும் வகையில் தொடர்ந்து பேசி அவளுடைய ஆவலை அவர் பெருகச் செய்தார். முதலாவது அவர் தேவனுடைய ஈவாக விளங்குகிறார். அதாவது உலகம் இரட்சிக்கப்படுவதற்காக தேவன் கொடுத்த இரட்சகரும், தேவனுடைய ஒரேபேறான குமாரனும் அவரே. எனினும் அவர் பயணத்தினால் களைப்புற்றவரும், அவளிடத்தில் தாகத்துக்குத் தண்ணீர் கேட்ட மனிதரும் ஆவார். அதாவது, தன்னுடன் பேசுகிறவர் மாம்சத்தில் வெளிப்பட்ட தேவன் என்று அவள் அறிந்திருந்தால் அவளே அவரிடம் ஆசிர்வாதத்தைக் கேட்டிருப்பாள். அவரும் அவளுக்கு ஜீவ தண்ணீரைக் கொடுத்திருப்பார். அந்தப் பெண்ணோ, வெறும் தண்ணீரைக் குறித்தே எண்ணிக்கொண்டிருந்தாள்; எந்த உபகரணமுமின்றி எவ்வாறு இவர் தனக்குத்

தண்ணீர் கொடுப்பார் என்றும் அவள் எண்ணினாள். கர்த்தரைச் சற்றேனும் அவள் அறியவில்லை. அவருடைய சொற்களும் அவளுக்குப் புரியவில்லை.

4:12 அந்தக் கிணற்றை அவர்களுக்குத் தந்த முற்கப்பனாகிய யாக்கோபைக் குறித்த எண்ணம் அவளுக்கு ஏற்பட்டதும் அவருடைய குழப்பமும் அதிகமாயிற்று. யாக்கோபும் அவருடைய பிள்ளைகளும் அவருடைய கால்நடைகளும் அந்தக் கிணற்றின் நீரை அருந்தியது உண்டே. பல நூற்றாண்டுகள் கழித்து, இளைப்படைந்த பயணி, தாகத்துக்கு அந்தக் கிணற்றின் தண்ணீரைக் கேட்டவர், யாக்கோபு அளித்த நீரைக் காட்டிலும் மேலான ஒன்றைத் தருவதாக வாக்களிக்கிறார். இவரிடம் மேலான தண்ணீர் இருக்குமென்றால், யாக்கோபின் கிணற்றின் தண்ணீரைக் கேட்கவேண்டிய அவசியமென்ன?

4:13 ஆகவே, யாக்கோபின் கிணற்றிலிருந்து மொண்டு குடிக்கக்கூடிய நீருக்கும், தாம் கொடுக்கிற நீருக்கும் உள்ள வேறுபாட்டைக் குறித்து, கர்த்தர் விளக்கமளிக்கத் தொடங்கினார். **இந்தக் கிணற்றின் தண்ணீரைக் குடிக்கிறவன் மீண்டும் தாகமடைவான்.** இதனைச் சமாரியப் பெண் புரிந்துகொள்வது எளிது. அந்தக் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் மொள்ள ஒவ்வொரு நாளும் அவள் வந்துகொண்டிருந்தாள். ஆனாலும் அவளுடைய தேவை முற்றிலுமாக நிறைவடையவில்லை. உலகத்தில் உள்ள கிணறுகளின் நீர் யாவும் இதே பண்புடையதுதான். உலகீய செயல்களில் மனிதன் மனநிறைவு அடைய முயற்சி செய்கிறான். ஆனால் அவையாவும் மனிதனின் இருதய தாகத்தைத் தீர்க்கிறதில்லை. தன்னுடைய பாவ அறிக்கையில் அகஸ்டின் என்பார் கூறியதாவது: “கர்த்தாவே, உமக்காக நீர் எங்களைப் படைத்தீர். உம்மிடத்தில் இளைப்பாறு தலைக் கண்டடையும்வரை எங்களுடைய இருதயங்கள் இளைப்பாறுதல் பெறுவதில்லை.”

4:14 இயேசு தருகிற தண்ணீர் உண்மையாகவே மனநிறைவை உண்டுபண்ணும். கிறிஸ்து அருளுகிற இரக்கங்களையும் நன்மைகளையும் குடிக்கிறவன் எவனும் மறுபடியும் தாகமடையான். அவர் தரும் நன்மைகள் அவனுடைய இதயத்தை நிரப்புவது மட்டுமின்றி, நிரம்பி வழியும். அவை குமிழ்விட்டுப் பொங்கிப் பெருக்கெடுக்கும் ஊற்று போன்றதாகும். இந்த வாழ்விலும் இனிவரும் நித்தியத்திலும் அவ்வூற்று தொடர்ந்து பெருக்கெடுத்து ஓடும். “**ஜீவகாலமாய் ஊறுகிற**

நீருற்றாயிருக்கும்” என்னும் சொற்றொடர், கிறிஸ்து தருகிற தண்ணீரினால் உண்டாகும் நன்மைகள், இவ்வுலகத்திற்கு மட்டுமின்றி என்றென்றும் தொடரக் கூடியவை என்னும் பொருளைத் தருகிறது. இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ள வேற்றுமை மிகத்தெளிவாக இருக்கிறது. இவ்வுலகம் தருகிற அனைத்தும் மனிதனுடைய இருதயத்தை நிரப்புவதற்குப் போதா. ஆனால் கிறிஸ்து தருகிற நன்மைகள் இதயத்தை நிரப்புவதோடு, அவ்விதயத்தில் அடக்கிவைத்துக்கொள்ளக் கூடாத அளவு மிகப்பெரியதாயிருக்கின்றன.

விளிந்ததோர் நானிலம்
தந்திடும் இன்பங்கள்
நெஞ்சத்தின் வேட்கையைத்
தணித்திடப் போதுமோ?
மூவொரு கடவுளர்
அளித்திடும் நன்மையால்
இதயமெனும் கொள்கலம்
களித்திடப் பொங்குதே!

- ஜார்ஜ் ஹெர்பெர்ட்

இவ்வுலகத்தின் இன்பங்கள் சில ஆண்டுகள் மட்டுமே நிலைத்திருக்கும். ஆனால் கிறிஸ்து அருளுகிற இன்பங்கள் நித்திய ஜீவகாலமாய் நிலைத்திருக்கும்.

4:15 இவ்வற்புதமான தண்ணீரைக் குறித்துக் கேள்விப்பட்டவுடன், அப்பெண் அதனை உடனே அடைய விரும்பினாள். ஆனால் அவள் இன்னும் பருகும் நீரைக் குறித்தே சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தாள். ஒவ்வொரு நாளும் வீட்டிலிருந்து கிணற்றண்டை வந்து, பாரமான குடத்தில் தண்ணீர் மொண்டு செல்ல அவளுக்கு விருப்பமில்லை. கர்த்தராகிய இயேசு ஆவிக் குரிய தண்ணீரைக் குறித்தும், அவரிடத்தில் விசுவாசம் வைப்பதால் மானிட ஆத்துமா அடைகிற எல்லா நன்மைகளைக் குறித்தும் பேசினார் என்பதை அவள் அறியவில்லை.

4:16 அவர்களுடைய உரையாடலின் பொருள் எதிர்பாராத மாற்றம் அடைந்தது. அவள் அப்பொழுதுதான் அவரிடத்தில் தண்ணீர் கேட்டாள். ஆனால் கர்த்தரோ அவளுடைய கணவனை அழைத்துவரும்படி கூறினார். அதன் காரணம் என்ன? அவள் இரட்சிப்பை அடைவதற்கு முன்னர், தான் ஒரு பாவி என்பதை அவள் உணர்ந்து ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். தன்னுடைய குற்றத்தையும், அவமானத்தையும் அறிக்கையிட்டு உண்மையான மனந்திரும்புதலோடு அவள் கிறிஸ்துவின் னிடத்தில் வரவேண்டும். அவள் வாழ்ந்த பாவ

வாழ்க்கையைக் கர்த்தராகிய இயேசு அறிந்திருந்தார். அதனைப் பற்றிய உண்மையை படிப்படியாக அவள் உணர வேண்டுமென்பதே அவருடைய திட்டமாகும்.

தாங்கள் இழந்துபோனவர்கள் என்ற அறிவை உடையவர்கள் மட்டுமே இரட்சிப்படைய முடியும். எல்லா மனிதர்களும் இழந்துபோனவர்களே யாவர். ஆனால் எல்லோரும் அதனை ஒப்புக் கொள்வதில்லை. கிறிஸ்துவுக்கென்று மனிதர்களை வெல்ல வேண்டுமாயின், பாவத்தைக் குறித்த கேள்விகளை நாம் தவிர்க்கக்கூடாது. அவர்கள் பாவத்திலும் அக்கிரமத்திலும் மரித்தவர்கள், அவர்களுக்கோர் இரட்சகர் தேவை, தங்களைத் தாங்களே இரட்சிக்க இயலாதவர்கள் என்னும் உண்மைகளை அவர்கள் அறியும்படி அப்பட்டமாகச் சொல்ல வேண்டும். அவர்களுக்குத் தேவையானவர் இயேசு இரட்சகர் ஒருவரே, அவர்கள் தங்களுடைய பாவத்திற்காக மனம் திரும்பி அவரிடத்தில் நம்பிக்கை வைப்பார்களெனில் அவர் அவர்களை இரட்சிப்பார் என்பதையும் அவர்களிடத்தில் சொல்லவேண்டும்.

4:17 முதலில் ஒரு பொய்யையும் சொல்லாமலேயே உண்மையை அப்பெண் மறைக்க முயன்றாள். “எனக்குப் புருஷன் இல்லை” என்று அவள் கூறினாள். அவளுடைய பேச்சைச் சட்டத்தின் கண்கொண்டு பார்த்தால் அது உண்மையே. ஆனால், அவளுடைய கணவனல்லாத ஒரு வனோடு அவள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாள் என்னும் அருவருப்பான பாவத்தை மறைக்கவே அவ்வாறு கூறினாள்.

சமயத்தைப் பற்றி அவள் உரையாடினாள், இறையியலைப் பற்றி கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்தாள், உட்பொருளோடு பேசினாள், அதிர்ச்சியடைந்தவள் போல காட்டிக்கொண்டாள். அலைந்து திரியும் அவளுடைய ஆத்துமா, அவளைவிட்டுவிட்டு ஓடி ஒளியத் துடித்தது. அதைக் கிறிஸ்துவினிடத்திலிருந்து மறைக்கவே இச்செயல்கள் யாவற்றையும் அவள் செய்தாள் (வேதாகம ஐக்கியம், அனுதின தியானக் குறிப்பு).

இவை யாவற்றையும் தேவன் என்னும் நிலையில் கர்த்தராகிய இயேசு அறிந்திருந்தார். ஆகவே, “எனக்குப் புருஷன் இல்லையென்று நீ சொன்னது சரிதான்” என்று அவர் அவளை நோக்கிக் கூறினார். தன்னுடன் வாழ்கின்ற மனிதர்களை அவள் ஏமாற்றினாலும், இந்த மனிதரை அவளால் ஏமாற்ற முடியாது. அவளைக் குறித்து எல்லா வற்றையும் அறிந்தவர் அவர்.

4:18 ஒரு மனிதனைக் குறித்து அனைத்தும் அறிந்தவராயிருந்தும் கர்த்தர், அவனை அவமானப்படுத்த அவற்றைப் பயன்படுத்துவதில்லை; தேவையற்றபடி அவற்றைப் பற்றி பேசுவது மில்லை. ஆனால், இங்கே அந்தப் பெண் மணியைப் பாவத்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்க அவற்றைப் பயன்படுத்தினார். அவளுடைய முந்தினகால வாழ்க்கையை அவர் ஒப்புவித்தபோது, அது அவளை எத்தனை ஆச்சரியத்துக்குள் ஆழ்த்தியிருக்கும்! அவளுக்கு ஐந்து புருஷர் இருந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அவளோடு வாழ்கிற மனிதன் அவளுடைய புருஷன் அல்ல.

இந்த வசனத்தைக் குறித்துச் சற்று கருத்து வேறுபாடு உள்ளது. அவளுக்கு முன்னிருந்த ஐந்து கணவன்மாரும் இறந்து போயிருக்கக் கூடும், அல்லது அவளைத் தனியே விட்டுவிட்டுச் சென்றிருப்பார்கள்; அவர்களோடு அவள் கொண்டிருந்த உறவில் எவ்வித பாவமும் இல்லை என்று சிலர் கூறுகின்றனர். அது எவ்வாறு இருப்பினும், இந்த வசனத்தின் பின்பகுதி அப்பெண் விபசார வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாள் என்பதை உறுதி செய்கிறது. “இப்பொழுது உனக்கிருக்கிறவன் உனக்குப் புருஷனல்ல.” இது முக்கியமான குறிப்பாகும். அப்பெண்மணி பாவியாய் இருந்தாள். அதனை அவள் ஒப்புக்கொள்ளும் வரை, கர்த்தரால் ஜீவ தண்ணீரைக் கொடுத்து அவளை ஆசிரிவிதிக்க முடியாது.

4:19 அவளுடைய வாழ்க்கை திறந்த புத்தமாக அவளுக்கு முன் காட்சிப்பொருளாயிற்று. ஆகவே தன்னோடு பேசுகிறவர் சாதாரண மனிதர் அல்லர் என்பதை அவள் அறிந்தாள். ஆயினும், அவர் தேவனென்று அவள் இன்னும் அறியவில்லை. அவர் தீர்க்கதரிசி, அதாவது தேவனுடைய வார்த்தைகளை எடுத்துரைக்கும் பிரதிநிதி. இதுவே அவரைக் குறித்து அவளுடைய பெரிய மதிப்பீடு.

4:20 அவளுடைய பாவங்களால் இருதயம் குத்துண்டவள், பேச்சை மாற்ற முயன்றாள் என்றே தோன்றுகிறது. தேவனைத் தொழுது கொள்வதற்குத் தகுதியான இடம் எது என்பதே அவள் கேட்ட கேள்வி. “எங்கள் பிதாக்கள் இந்த மலையிலே தொழுதுகொண்டு வந்தார்கள்” என்று அவள் கெர்சீம் மலையைச் சுட்டிக் காட்டினாள் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. ஆனால், யூதர்களோ எருசலேமே தொழுதுகொள்ளச் சரியான இடம் என்று கூறுகிறார்கள் என்று

(தேவையற்ற முறையில்) கர்த்தரிடம் அவள் நினைவூட்டினாள்.

4:21 அவளுடைய கருத்தை இயேசு குற்றப் படுத்தாமல், மேலும் சில ஆன்மீக உண்மைகளைக்கூற அதனைப் பயன்படுத்திக்கொண்டார். தேவனைத் தொழுதிடக் கூடிய இடம் கெர்சீம் மலையுமல்ல, எருசலேமும்ல்ல என்னும் காலம் வரப்போகிறது என்று அவர் அவளுக்குப் பதிலுரைத்தார். தேவனுக்கு ஆராதனை செலுத்து மிடமாக எருசலேம் நகரம் பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் நியமிக்கப்பட்டிருந்தது. எருசலேமில் இருந்த தேவாலயம் தேவன் தங்கும் வாசஸ்தல மாயிருந்தது. பக்தி நிறைந்த யூதர்கள் பலிகளோடும் காணிக்கையோடும் எருசலேமுக்கு வந்தார்கள். ஆனால், நற்செய்தியின் காலத்தில் இம் முறை மாற்றம் பெற்றது. இப்புவியில் குறிப்பிட்ட ஓரிடத்திற்குச் சென்றுதான் தேவனைத் தொழுது கொள்ள முடியும் என்ற நிலை மாறிவிட்டது. தொடர்ந்து வருகிற வசனத்தில் இக்கருத்தைக் கர்த்தர் இன்னும் விளக்கிக் கூறினார்.

4:22 “நீங்கள் அறியாததைத் தொழுதுகொள்ளுகிறீர்கள்” என்றுரைத்த கர்த்தர், சமாரியர் தொழுது கொள்ளுகிற முறைமை சரியானதன்று எனக் குறை கூறினார். எல்லாச் சமயங்களும் நல்லவை, அவையாவும் பரலோகத்திற்கே மனிதனை வழி நடத்துகின்றன என்னும் சமயத்தலைவர்களின் கருத்தை இது குறிப்பிடத்தக்க வகையில் எதிர்க்கிறது. சமாரியர் தொழுதுகொள்ளும் முறையை தேவன் அங்கீகரிக்கவில்லை என்றும் அவர் அதை அனுமதிக்கவில்லை என்றும் கர்த்தராகிய இயேசு அப்பெண்ணிடம் கூறினார். அது மனிதனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதுமின்றி, அதனை தேவனுடைய வார்த்தை ஏற்றுக்கொள்ளவு மில்லை. ஆனால் யூதர்கள் தொழுதுகொண்ட முறைமை இதுபோன்றதன்று. தேவன்தாமே யூதமக்களை இவ்வுலகில் தமக்குரிய சொந்த மக்களாகத் தெரிந்துகொண்டார். அவ்வாறு பிரித்துவைக்கப்பட்ட அம்மக்கள் எவ்வாறு ஆராதிக்க வேண்டும் என்பதையும் அவர் நிறைவான கட்டளைகளால் அறிவுறுத்தியிருந்தார்.

“இரட்சிப்பு யூதர்கள் வழியாய் வருகிறது” என்று கூறிய கர்த்தர், யூதர்களை தேவன் தமது செய்தியை ஏந்திச் செல்லும் தூதுவர்களாக நியமித்திருந்தார் என்று கற்பித்தார். அவர்களுக்கே வேதம் தரப்பட்டது. யூதநாட்டிற்கே மேசியா கொடுக்கப்பட்டார். யூதத் தாயினிடத்தில்தான் அவர் பிறந்தார்.

4:23 கர்த்தர் இவ்வுலகிற்கு வருகை புரிந்ததன் காரணமாக, ஓரிடத்தைக் குறிப்பிட்டு அங்குதான் தேவனைத் தொழுதுகொள்ள வேண்டும் என்னும் ஏற்பாட்டை தேவன் மாற்றிவிட்டார் என்னும் உண்மையை அவர் அவளிடம் கூறினார். இப்பொழுது கர்த்தராகிய இயேசுவை விசுவாசிக்கிறவர்கள் யாவரும் தேவனை எந்த இடத்திலும், எந்த நேரத்திலும் ஆரதிக்க முடியும். விசுவாசியானவன் தேவனுடைய சமூகத்தில் பிரவேசிப்பதும், அங்கு அவரைப் புகழ்ந்துபோற்றி ஆரதிப்பதுமே மெய்யான ஆராதனையாகும்; ஆனால் அவனுடைய ஆவி விசுவாசத்தின் மூலமாக விண்ணுலகப் பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் தேவனை நெருங்கிச் சேர்த்திருக்கும். இதுமுதல் பிதாவைத் தொழுகிறவன் ஆவியோடும் உண்மையோடும் தொழுவான் என்று இயேசு அவளிடம் அறிவித்தார். தொழுது கொள்ளும் செயலை யூதர்கள் வெளியரங்கமான செயலாகவும் சடங்காகவும் மாற்றிவிட்டனர். நியாயப்பிரமாணத்தை எழுத்தின்படி கடைப்பிடிப்பதன் மூலமாகவும், சில சடங்குகளைப் பின்பற்றுவதாலும் பிதாவைத் தொழுதுகொள்ள முடியும் என்று அவர்கள் நினைத்தனர். ஆனால் அவர்களுடைய ஆராதனை ஆவிக்குரிய ஆராதனையாகாது. அது வெளியரங்கமான செயலேயொழிய, உள்ளார்ந்த ஆராதனையன்று. அவர்களது சரீரங்கள் தரையில் பணிந்தன, ஆனால் அவர்களது இருதயங்களோ தேவனோடு சீர்பொருந்தவில்லை. அவர்கள் வறியவரை ஓடுக்கி, நேர்மையற்ற முறையில் வணிகம் செய்தனர்.

சமாரியர் வேறொரு ஆராதனை முறையைக் கைக்கொண்டனர். அதுவும் தவறானதாகவே இருந்தது. வேத அங்கீகாரம் அதற்கில்லை. தங்களுடைய சமயத்தைத் தாங்களே தொடங்கி, பிரமாணங்களைத் தாங்களே உண்டாக்கிக் கொண்டனர். ஆகவே, ஆவியோடும் உண்மையோடும் தேவனை ஆரதிக்க வேண்டும் என்று கர்த்தர் சொல்லி யூதரையும் சமாரியரையும் கண்டித்தார். மேலும், அவர் இப்பொழுது பூமிக்கு வந்துவிட்டதால், மனிதர்கள் அவர் மூலமாக தேவனை நெருங்கிச் சேரவும், உண்மையோடும் உள்ளார்ந்த வகையிலும் அவரை ஆரதிக்கவும் முடியும் என்று அறிவித்தார். இதனை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்! தம்மைத் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களாயிருக்கும்படி பிதாவானவர் விரும்புகிறார். தம்முடைய மக்கள் தம்மை ஆரதிப்பதை தேவன் விரும்புகிறார். என்னிடத்திலிருந்து இப்படிப்பட்ட ஆராதனையை அவர் பெறுகிறாரா?

4:24 தேவன் ஆவியாயிருக்கிறார். இச் சொற்றொடர் தேவனுடைய இயல்பை வரையறுத்துக் கூறும் கூற்றாயிருக்கிறது. மானிட இயல்புக்குரிய எல்லாவகையான தவறுகளுக்கும் குறைவுகளுக்கும் உட்பட்ட மனிதரல்லர் அவர். ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் மட்டுமே இருக்கிறவரும் அல்லர். கண்களால் காணக்கூடாதவராகிய அவர் ஒரு நபராக, ஒரே நேரத்தில் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறவராக, எல்லாம் அறிந்தவராக, எல்லா வல்லமையும் உடையவராக இருக்கிறார். அவருடைய வழிகள் யாவும் நிறைவானவை. ஆகவே அவரைத் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்கள் ஆவியோடும் உண்மையோடும் தொழுதுகொள்ள வேண்டும். அவரைத் தொழுதுகொள்பவனிடத்தில் நடிப்போ கபடமோ இருக்கலாகாது. ஒருவனுடைய உள்ளான நிலைமை சீர்கெட்டுப் போயிருக்கும்போது, அவன் இறைப்பற்றுடையவனாக நடந்துகொள்வதில் பயனில்லை. அங்கே பற்பல சடங்குகளைச் செய்து, தேவனைப் பிரியப்படுத்தலாம் என்ற எண்ணத்திற்கு இடமில்லை. அச் சடங்குகளை தேவனே நிறுவியிருந்தாலும், அவரிடத்தில் வருகிறவன் நொறுங்குண்டதும் நருங்குண்டதுமான இருதயத்துடன் வரவேண்டும் என்றே அவர் வலியுறுத்துகிறார். நிறைவேற்ற “வேண்டிய” இன்னும் இரண்டு செயல்களை இவ்வதிகாரத்தில் காண்கிறோம். ஆத்தும் ஆதாயம் செய்ய முனைபவர் செய்ய “வேண்டியது” (4:4); தொழுதுகொள்கிறவர் செய்ய “வேண்டியது” (4:24).

4:25 கர்த்தருடைய சொற்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த சமாரியப்பெண், அச்சொற்களால் மேசியாவின் வருகையைக் குறித்துச் சிந்திக்க ஏவப்பட்டாள். மேசியா வரவேண்டும் என்னும் நாட்டத்தைத் தூய ஆவியானவர் அவளுடைய இருதயத்தில் தூண்டிவிட்டார். அவர் வரும்போது எல்லாவற்றையும் குறித்து போதிப்பார் என்று அவள் தனது நம்பிக்கையை வெளியிட்டாள். கிறிஸ்துவின் வருகையின் பெரிதான நோக்கங்களில் ஒன்றைக் குறித்த மிகத்தெளிவான அறிவு அவளுக்கு இருந்தது என்பதை இந்த அறிக்கை வெளிப்படுத்துகிறது. “கிறிஸ்து என்னப்படுகிற மேசியா” என்னும் சொற்றொடர் அவ்விரு சொற்களும் ஒரே பொருளுடையவை என்பதை விளக்குகிறது. தேவனுடைய அபிஷேகம் பெற்றவர் என்பதன் எபிரெய்ச் சொல்லே மேசியா என்பதாகும். அதற்கு நிகரான கிரேக்கச் சொல் கிறிஸ்து என்பதாகும்.

4:26 “உன்னுடனே பேசுகிற நானே” என்று இயேசு அவளிடம் கூறிய சொற்றொடர் நேரிய உண்மையாகும். அவர் என்னும் சொல் மூல மொழியில் இடம் பெறவில்லை. அவர் என்ற சொல்லைச் சேர்ப்பதால் இவ்வசனத்தின் பொருள் தெளிவாக இருப்பினும், கர்த்தராகிய இயேசுவின் சொற்களில் ஆழ்ந்த பொருள் அடங்கியிருக்கிறது. நானே (இருக்கிறவர்) என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்தும்போது, பழைய ஏற்பாட்டில் தேவன் தம்முடைய பெயராக வெளிப்படுத்திய வற்றுள் ஒன்றை கர்த்தர் இங்கே பயன்படுத்துகிறார் என அறிவோம். “நானே உன்னுடனே பேசுகிறேன்” அல்லது “யெகோவாவாகிய நானே உன்னுடனே பேசுகிறேன்” என்பதே அதன் பொருளாகும். அவள் எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருந்தவரும், தேவனுமாகிய மேசியாவே அவளுடன் பேசிகொண்டிருந்தவர் என்னும் திகைப்பும் உண்மையை அவர் அவளிடம் கூறினார். பழைய ஏற்பாட்டில் காணும் யெகோவாவும், புதிய ஏற்பாட்டில் காணும் இயேசுவும் ஒருவரே ஆவார்.

4:27 சீகாரிலிருந்து வந்த சீடர்கள், இயேசு அந்தப் பெண்ணுடன் பேசுவதைக் கண்டனர். அவள் சமாரியப் பெண் என்பதால் அவர் அவளுடன் பேசுவதைக் கண்ட அவர்கள் திகைத்தனர். மேலும் அவள் பாவியான பெண் என்பதையும் அவர்களால் ஊகிக்க முடிந்தது. ஆகிலும் அந்தப் பெண்ணிடத்தில் அவர் எதைத் தேடுகிறாரென்றோ, அவளிடத்தில் அவர் ஏன் பேசுகிறாரென்றோ ஒருவரும் கேட்கத் துணியவில்லை. “அந்தப் பெண்ணுடன் கர்த்தர் பேசுகிறதைக் கண்ட சீடர்கள் வியப்புற்றனர். தங்களுடனும் அவர் பேசினாரே என்னும் எண்ணத்தினால் அவர்கள் திகைப்படைந்திருந்தால் அவர்களுக்கு அது அதிக பயனுள்ளதாக இருந்திருக்கும்” என்று ஒருவர் நன்றாகச் சொன்னார்.

4:28 அப்பொழுது அந்த ஸ்திரீ தன் குடத்தை வைத்துவிட்டுச் சென்றாள்! மனநிறைவு அடைய வேண்டும் என்னும் வேட்கையோடு அவள் தன்னுடைய வாழ்க்கையில் செய்த செய்கைகள் யாவற்றையும் இது குறிப்பாய்த் தெரிவிக்கிறது. அவையாவும் தோல்வியுற்றன. கர்த்தராகிய இயேசுவை அவள் இப்பொழுது கண்டடைந்து விட்ட நிலையில், முன்னர் அவளுடைய வாழ்க்கையில் எவையெல்லாம் முக்கியமானவை என்று எண்ணியிருந்தாளோ அவையெல்லாம் இனிமேல் அவளுக்குத் தேவையில்லை.

தாகத்தால் நாவறண்டு
நீர்வேண்டி அலைந்திட்டேன்
தொட்டியினைக் கண்டவுடன்
ஆவலுடன் ஓடிச்சென்றேன்
அள்ளிநீர் பருகிடவே
குளிந்தநான் அதிர்ந்திட்டேன்
உடைந்திட்ட தொட்டியினில்
நீரொழிகிப் போயிற்றே!

அருள்நாதர் கிறிஸ்தேசு
மனநிறைவு அளித்திடுவார்
இவ்வுலகில் அவரின்றி
தயைசெய்வார் ஒருவரில்லை
நிலைவாழ்வும் உயரண்பும்
அவரிடத்தில் உள்ளனகாண்
அவருறவு அளித்திடுமே
உள்ளத்தில் பெருமகிழ்ச்சி!

- B. E

அவள் குடத்தை அங்கே விட்டுச் சென்றது மட்டுமின்றி, நேராக ஊருக்குள்ளே சென்றாள். ஒருவன் இரட்சிக்கப்பட்ட உடனேயே, ஜீவ தண்ணீர் யாருக்குத் தேவை என்று பிறரைக் குறித்துச் சிந்திக்கத் தொடங்கிவிடுகிறான். “அப்போஸ் தலருடைய வழித்தோன்றலாக விளங்கவேண்டும் என்று பலர் முனைந்து செயல்படுகின்றனர்; ஆனால் நானோ சமாரியப் பெண்ணைப் பின்பற்றிச் செல்ல நாடுகிறேன். அவர்கள் உணவைத் தேடிச் சென்றனர். அவளோ தண்ணீர்க் குடத்தை மறந்தவளாக, ஆத்துமாக்களை நாடிச் சென்றாள்” என்றார் ஹட்சன் டய்லர்.

4:29,30 அவள் பகர்ந்த சாட்சி எளிமையாயிருந்தது, ஆனால் ஆற்றல் மிகுந்ததாயிருந்தது. அந்த ஊரில் இருந்த அனைவரையும் அவள் அழைத்தாள். அவளுடைய வாழ்க்கையில் நடந்த எல்லாவற்றையும் ஒரு மனிதர் அவளிடம் கூறினார் என்றும், அவர்கள் யாவரும் அவரை வந்து பார்க்க வேண்டும் என்றும் அவள் கூறினாள். உண்மையாகவே இந்த மனிதர் மேசியாவாக இருக்கக் கூடும் என்று அவர்கள் உள்ளத்தில் நினைக்கத் தக்கதான தூண்டுதலையும் அவள் ஏற்படுத்தினாள். அவளுடைய உள்ளத்தில் ஐயமேதும் இல்லை. தாமே கிறிஸ்து என்று அவர் ஏற்கனவே அவளிடத்தில் கூறிவிட்டார். ஆனால் அந்தக் கேள்வியை அவர்களுடைய உள்ளத்தில் எழுப்பி இயேசுவிடம் சென்று அவர்களாகவே அவ்வுண்மையைக் கண்டறிய வேண்டும் என்று அவள் விரும்பினாள். பாவத்தின் காரணமாகவும் அவமானமான வாழ்க்கையின் காரணமாகவும்

அவள் அவ்வூர் மக்களால் நன்கு அறியப்பட்டிருந்தாள். அப்பெண் இப்பொழுது ஊரின் பொதுவான இடத்தில், கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்குச் சாட்சியாக நிற்பது எவ்வளவு வியப்பளிக்கும் செய்கையாகும். அவள் கூறிய சாட்சி பயனளித்தது. அவ்வூர் மக்கள் தங்களுடைய இல்லங்களை யும், வேலைகளையும் விட்டுவிட்டு இயேசுவைக் காணச் சென்றனர்.

ஓ. திருந்தந்தையின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதில் குமாரன் அடைந்த மகிழ்ச்சி (4:31-33)

4:31 உணவை வாங்கி வந்த சீடர்கள் கர்த்தரிடம் உண்ணும்படியாகக் கூறினார்கள். அங்கு சிறப்பு வாய்ந்த நிகழ்ச்சிகள் நடந்துகொண்டிருந்ததை அவர்கள் அறியவில்லை என்பது வெளிப்படடை. மகிமையின் கர்த்தரிடம் சமாரியா அறிமுகப்படுத்தப்படுகிற வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த நேரத்தில், அவர்களது எண்ணம் வயிற்றுக்குத் தேவையான உணவைவிட்டு மேலான நிலைக்குச் செல்லவில்லை.

4:32 தம்முடைய திருத்தந்தையைத் தொழுது கொள்வதற்காக ஆத்துமாக்களை வென்றிடும் செயலில் கர்த்தராகிய இயேசு தமது போஜனத்தையும் ஆதரவையும் கண்டடைந்தார். இந்த மகிழ்ச்சியோடு ஒப்பிட்டுக் காணுங்கால், உடலுக்குத் தேவையான உணவு இன்றியமையாததன்று. நாம் நமது வாழ்க்கையில் எதை நாடிச் செல்கிறோமோ அதையே பெறுவோம். சீடர்கள் உணவில் விருப்பமுடையவராய் இருந்தனர்; உணவை வாங்கிவர ஊருக்குள் சென்றனர். அதை அவர்கள் வாங்கிவந்தனர். கர்த்தரோ ஆத்துமாக்கள் மீது பற்றுடையோராய் இருந்தார். பாவத்திலிருந்து மனிதர்களை இரட்சித்து அவர்களுக்கு ஜீவகாலமாக ஊறுகிற நீருற்றைத் தர விருப்பமுடையவராக அவர் இருந்தார். அவரும் எதை நாடிச்சென்றாரோ அதை அடைந்தார். நாம் எதில் விருப்பமுடையவராக இருக்கிறோம்?

4:33 சீடர்கள் உலகீய கண்ணோட்டம் உடைய வராயிருந்த காரணத்தினால், கர்த்தருடைய சொற்களின் பொருளை அறியாதிருந்தனர். “ஆவிக் குரிய வெற்றி தரும் மகிழ்ச்சி, ஒருவருடைய சரீரத் தேவையிலிருந்தும், உணவு, பருகும் பானம் ஆகியவை தரும் மனநிறைவிலிருந்தும் அவரை விடுவிக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது” என்பதை அவர்கள் புரிந்துபோற்றவில்லை. ஆகவே, யாரோ ஒருவர் அவ்வழியாக வந்து கர்த்தருக்கு உணவு கொடுத்திருப்பார் என்று நினைத்தனர்.

4:34 உலகீய பொருட்களிலிருந்து அவர்களுடைய கவனத்தை ஆவிக்குரியவற்றிற்குத் திசை திருப்ப இயேசு மீண்டும் முயன்றார். அவரை அனுப்பின தேவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்து, அவர் நிறைவேற்றும்படியாக தேவன் நியமித்த கிரியையை முடிப்பதே அவருடைய போஜனமாயிருந்தது. கர்த்தர் உண்மையாகவே எந்த உணவையும் உண்ணவில்லை என்பது இதன் பொருளன்று. மாறாக, அவருடைய சரீரத் தேவைகளைக் கவனித்துக் கொள்வதைக் காட்டிலும் தேவனுடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதே அவருடைய வாழ்வின் குறிக்கோளாயிருந்தது.

4:35 ஒருவேளை, சீடர்கள் வரப்போகிற அறுவடைக் காலத்தைக் குறித்துப் பேசியிருப்பார்கள் என்றே தோன்றுகிறது. அல்லது, “**விதைக்கும் காலத்துக்கும், அறுவடைக் காலத்திற்கும்** இடையே நாலுமாதம் உள்ளது” என்னும் கூற்று யூதர்களிடையே வழங்கிய பழமொழியாக இருந்திருக்கும். அ.து எதுவாயினும், கர்த்தராகிய இயேசு உலகீய நிகழ்ச்சியாகிய அறுவடையைக் கொண்டு ஆவிக்குரிய பாடத்தைப் போதிக்கிறார். அறுவடைக் காலம் இன்னும் வெகு தொலைவில் இருக்கிறது என்று சீடர்கள் நினைத்துவிடக் கூடாது. தேவனுடைய ஊழியத்தைப் பின்னர் செய்துகொள்ளலாம் என்னும் நினைவோடு, தங்களுடைய வாழ்நாள் முழுவதையும் உணவு உடை ஆகியவற்றைத் தேடுவதிலேயே செலவிட்டுவிடக் கூடாது. **வயல் நிலங்கள் இப்பொழுதே அறுப்புக்கு விளைந்திருக்கிறது** என்பதை அவர்கள் உணரவேண்டும். இங்கே **வயல் நிலங்கள்** உலகத்தைக் குறிக்கும் சொற்றொடராகும். அவர் அவ்வாறு பேசிக்கொண்டிருந்த தருணத்தில், சமாரியாவின் மனிதர்களாகிய ஆத்துமாக்கள் நிறைந்த அறுவடைக்கேற்ற நல்ல வயல் நிலத்தின் நடுவே அவர் நின்றுகொண்டிருந்தார். அவற்றை சேகரிக்கும் பெரிதான பணியைச் செய்ய வேண்டிய கடமை அவர்கள் முன்னர் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் அவர் நினைவூட்டினார். அவர்கள் அந்தப் பணியை நிறைவேற்ற தங்களை உடனடியாகவும் கவனமாகவும் ஒப்புவிக்க வேண்டும்.

ஆகவே, “**உங்கள் கண்களை ஏறெடுத்து, வயல் நிலங்களைப் பாருங்கள்**” என்று கர்த்தர் விசுவாசிகளாகிய நம்மிடத்தில் இன்று கூறுகிறார். இவ்வுலகத் தேவைகளை நாடி, அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்காக முயன்று கொண்டிருக்கும் நம்முடைய இருதயங்கள் மீது, நம்மைச் சூழவிருக்கும் இழந்துபோன ஆத்துமாக்களைக்

குறித்த சமையை வைக்க முயலுகிறார். அவருக்காக அப்பணியைத் தலைமேல் ஏற்றுக்கொண்டவர்களாக விளைந்து முற்றிய கதிரை அறுத்துக் கொண்டு வரவேண்டிய கடமை நம்முடைய கரங்களிலிருக்கிறது.

4:36 எந்த வேலைக்காகச் சீடர்கள் அழைக்கப்பட்டார்களோ அந்த வேலையைப்பற்றி கர்த்தராகிய இயேசு இப்பொழுது அறிவுரை வழங்கிக் கொண்டிருந்தார். அவர்களை அறுவடை செய்ய வர்களாகவே அவர் தெரிந்தெடுத்தார். அவர்கள் இந்த வாழ்வில் **கூலியைப்** பெறுவதோடு, நித்திய வாழ்வுக்கென **பலனையும்** சேர்த்துக்கொள்கின்றனர். கிறிஸ்துவுக்காக ஆற்றப்படும் பணியில் பல பரிசுகள் இக்காலத்திலேயே வழங்கப்படுகின்றன. மேலும், வரவிருக்கும் அந்நாளில் நற்செய்தியை அறிவிப்பதில் உண்மையாகச் செயல்பட்ட அறுவடை ஊழியர்கள் விண்ணுலகில் ஆத்துமாக்களைக் கண்டு கூடுதலாக மகிழ்ச்சியையும் பெறுவார்கள்.

உண்மையான உள்ளத்தோடு அறுவடைப் பணியாற்றுவதன் காரணமாக ஒருவர் நித்திய வாழ்வைப் பெறுவார் என்று இந்த வசனம் கற்பிக்கிறதில்லை. மாறாக அவ்வூழியத்தின் பயனாக நித்தியவாழ்வில் **பலனைப்** பெறுவார்கள் என்றே இது கூறுகிறது.

விண்ணுலகில், விதைப்பவரும் அறுவடை செய்பவரும் **ஒருமித்துச் சந்தோஷப்படுவார்கள்**. உலகீய வாழ்வில் விதை விதைப்பற்கு முன்னால், நிலம் ஆயத்தம் செய்யப்பட வேண்டும். பின்னர் அங்கே விதைக்கப்படும். அதன் பின்னரே தானியம் அங்கே அறுவடை செய்யப்படும். ஆவிக்குரிய வாழ்விலும் இதுவே நடைமுறையில் நிகழ்கிறது. முதலாவது, நற்செய்தி பிரசங்கிக்கப்பட வேண்டும். பின்னர் ஜெபம் என்னும் நீர் பாய்ச்சப்பட வேண்டும். ஆனால் அறுவடைக் காலம் வரும்போது எல்லோரும் **ஒருமித்துச் சந்தோஷிப்பார்கள்**.

4:37 அந்த நாட்களில் வழக்கிலிருந்த வழக்குச் சொல் இதிலாளே நிறைவேறுகிறதைக் கர்த்தர் கண்டார், “**விதைக்கிறவன் ஒருவன் அறுக்கிறவன் ஒருவன்.**” சில கிறிஸ்தவர்கள் தொடர்ந்து பல ஆண்டுகள் நற்செய்தியைப் பிரசங்கித்து வருகின்றனர். அவர்களுடைய ஊழியத்தின் பயனை அவர்கள் காண்பதில்லை. அந்த ஆண்டுகளின் முடிவில் அவர்களுக்குப் பதிலாக வேறு ஊழியர்கள் அங்கு வருகின்றனர். பல ஆத்துமாக்கள் கர்த்தரிடமாய்த் திரும்புகின்றனர்.

4:38 ஏற்கனவே பிறரால் ஆயத்தம் செய்யப் பட்ட இடங்களுக்கு, இயேசு தமது சீடர்களை அனுப்பினார். பழைய ஏற்பாட்டுக் காலம் முழுவதும், நற்செய்தியின் காலம் வருவதைக் குறித்தும், மேசியாவின் வருகையைக் குறித்தும் தீர்க்கதரிசிகள் முன்னுரைத்து வந்தனர். அதன்பிறகு கர்த்தருடைய முன்னோடியாக யோவான் ஸ்நானகன் வந்தார். மேசியாவின் வருகைக்கென்று மக்களுடைய இருதயங்களை ஆயத்தப்படுத்துவதே அவருடைய ஊழியமாக இருந்தது. கர்த்தர் தாமே சமாரியாவில் விதையைத் தூவி, அறுவடை செய்வோருக்கு விளைந்த பயிரை ஆயத்தம் செய்தார். இப்பொழுது, அறுவடை நிலத்திற்குள் நுழைய சீடர்கள் ஆயத்தமாகிவிட்டனர். பலர் கிறிஸ்துவினிடத்துக்கு மனம்திரும்புவதைக் கண்டு மனமகிழ்ச்சி அடையும் அவர்கள், பிறருடைய பிரயாசத்தின் பலனைப் பெறுகிறோம் என்பதை உணரவேண்டும் என கர்த்தர் அவர்களுக்கு அறிவுரை வழங்கினார்.

ஒரு தனி மனிதருடைய ஊழியத்தின் விளைவாகச் சில ஆத்துமாக்களே இரட்சிக்கப்படுகின்றனர். பெரும்பாலான மனிதர்கள் நற்செய்தியைப் பலமுறை கேட்ட பின்னரே இரட்சகரை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். ஆகவே, ஒருவரை இறுதியாகக் கர்த்தரிடம் வழிநடத்துகிறவர் தான் ஒருவரே இவ்வியத்தகு ஊழியத்தில் தேவனால் பயன்படுத்தப்பட்ட கருவி, என்று அவர் தன்னைத்தான் மேன்மைப்படுத்தக்கூடாது.

ஓள. சமாரியர் பலர் இயேசுவை விசுவாசித்தல் (4:39-42)

4:39 எளிமையாகவும், ஒளிவு மறைவு அற்ற முறையிலும் சமாரியப் பெண்மணி அவளுடைய சாட்சியை எடுத்துரைத்ததன் காரணமாக, அவளுடைய இனத்தாரில் பலர் கர்த்தராகிய இயேசுவை விசுவாசித்தனர். அவள் சொன்னதெல்லாம், “நான் செய்த எல்லாவற்றையும் எனக்குச் சொன்னார்” என்பதேயாகும். எனினும் இரட்சகரிடம் பிறரை அழைத்துவர அது போதுமானதாயிருந்தது. நாம் எளிமையாகவும், உற்சாகத்துடனும், ஒளிவு மறைவு இன்றியும் கிறிஸ்துவுக்காக சாட்சிபகர இது நமக்குத் தூண்டுகோலாக அமைய வேண்டும்.

4:40 கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு சமாரியர் அளித்த வரவேற்பு, யூதர்கள் அளித்த வரவேற்பிலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க வகையில் மாறுபட்டதாயிருந்தது. இந்த வியத்தகு மனிதரை உண்மையாகப் போற்றிப் பாராட்டும் தன்மை சிறிதளவு சமாரியரிடத்தில் இருந்தது. ஆகவே அவர்கள்

தங்களிடத்தில் அவர் தங்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டனர். அவர்களுடைய அழைப்பிற்கிணங்க கர்த்தர் அவர்களோடு இரண்டு நாள் தங்கினார். அந்த நாட்களில் ஜீவனுக்கும் மகிமைக்கும் கர்த்தராகிய இயேசுவைப் பராமரிக்கும் சிறப்பு, சீகார் என்னும் ஊர் பெற்றதைக் குறித்துச் சற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

4:41,42 இரண்டு மாற்றங்கள் ஒன்றுபோல அமைவதில்லை. அப்பெண்மணியின் சாட்சியைக் கேட்டு, சிலர் இரட்சிக்கப்பட்டனர். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் சொற்களைக் கேட்டு இன்னும் பலர் விசுவாசித்தனர். பாவிகளைத் தம்மிடத்தில் அழைத்துக்கொள்ள தேவன் பல வழிமுறைகளைக் கையாளுகிறார். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பதே மிகவும் அவசியமானதாகும். இவ்வாறு கர்த்தரைக் குறித்த தெளிவான சாட்சியை, சமாரியர் கொண்டிருந்தார்கள் என்னும் உண்மையைக் கேட்குமிடத்து, அது நமக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. அவர்களுடைய மனதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை. அப்பெண்மணியின் சொற்களினால் அவர்கள் முற்றுமுடிய இரட்சிப்பின் உறுதியைப்பெறாமல், கர்த்தராகிய இயேசுவின் உபதேசத்தினாலேயே அவ்வுறுதியைப் பெற்றனர். அவரைக் கேட்டு, அவருடைய சொற்களை விசுவாசித்த சமாரியர் இவரே மெய்யாய்க் கிறிஸ்துவாகிய, உலக இரட்சகர் என்று அறிந்தனர். இந்நுண்ணறிவைத் தூய ஆவியானவர் ஒருவரால் மட்டுமே அவர்களுக்கு அளித்திருக்க முடியும். மேசியா தங்களுக்கு மட்டுமே உரியவர் என்று யூத மக்கள் மேலெழுந்த வண்ணம் நினைத்தனர். ஆனால் கிறிஸ்துவின் செயல்பாடுகளினால் உண்டாகும் நன்மைகள், உலகம் எங்கும் விரிவாக்கம் அடையும் என்பதைச் சமாரியர் உணர்ந்தனர்.¹⁰

க. இரண்டாவது அற்புதம்: சீமானின் மகள் குணமடைதல் (4:43-54)

4:43,44 சமாரியரிடத்தில் கர்த்தர் தங்கின இரண்டு நாளைக்குப் பின்பு, அவர் வடதிசை நோக்கி கலிலேயாவுக்குப் பயணமானார். 4 - ஆவது வசனம் ஒரு சிக்கலை உண்டாக்குகிறது. சமாரியாவிலிருந்து கலிலேயாவுக்கு இரட்சகர் பயணம் மேற்கொண்டதற்கு, ஒரு தீர்க்கதரிசிக்குத் தன் சொந்த ஊரிலே கனமில்லையென்னும் காரணத்தைக் கர்த்தர் கூறியதுபோலத் தோன்றுகிறது. நாசரேத்து கலிலேயா நாட்டில் இருந்த ஓர் ஊராகும்; ஆகவே கலிலேயாதான் அவருக்குச் சொந்த நாடு. நாசரேத்தைத் தவிர்த்து

கலிலேயாவில் வேறொரு ஊருக்கு அவர் சென்றார் என்பதே இவ்வசனத்தின் பொருளாயிருக்கக்கூடும். எதுவாயினும் அவருரைத்த கூற்று நிச்சயமான உண்மை. எந்த மனிதனும் தன்னுடைய சொந்த ஊரிலே, மற்ற ஊர்களில் கனம் பெறுவது போல, கனப்படுத்தப்படுவதில்லை. அவருடைய உறவினர்களும் நண்பர்களும், அவரைத் தங்களுடன் வாழ்ந்த இளைஞராகவே எண்ணினார்கள். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து மேன்மை பாராட்டப்பட வேண்டிய விதத்தில் அவருடைய சொந்த மக்களால் பாராட்டப்படவில்லை என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

4:45 கர்த்தர் கலிலேயாவுக்கு வந்தபோது, முன்பு அவர் எருசலேமில் பண்டிகையில் செய்த எல்லாவற்றையும் பார்த்திருந்த கலிலேயர் அதன் காரணமாக அவரை நல்ல முறையில் வரவேற்றனர். இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கலிலேயர் யூதர்கள் என்பதில் ஐயமேதுமில்லை. அவர்கள் தேவனைத் தொழுதுகொள்ளும்படி எருசலே முக்குச் சென்றிருந்தனர். அவர்கள் அங்கே கர்த்தர் செய்த சில வல்லமைமிக்க செயல்களைக் கண்டனர். ஆகவே, அவர்கள் இப்பொழுது அவரைத் தங்களிடத்தில் ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பினர். அவர் தேவனுடைய குமாரன் என்று அவர்கள் அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. மாறாக, சென்றவிடமெங்கிலும் மக்களுடைய கவனத்தை ஈர்த்து எழுப்பதலை உண்டு பண்ணியவரைக் காணவேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடனேயே அவர்கள் அவரை வரவேற்றனர்.

4:46 மீண்டுமாக கானா என்னும் சிற்றூர் கர்த்தருடைய வருகை பெரும் சிறப்பைப் பெற்றது. அவ்வுருக்கு அவர் முதல் தடவை சென்றிருந்தபோது, தண்ணீரை அவர் திராட்சைப் பிழிவாக மாற்றியதைச் சிலர் கண்டிருந்தனர். இப்பொழுது அவர்கள் மீண்டும் வல்லமை மிக்க அற்புதச் செயலைக் காணும் வாய்ப்பினைப் பெற்றனர். அதனுடைய விளைவு கப்பர்நகும் வரை சென்றது. அப்பொழுது கப்பர்நகமிலே இராஜாவின் மனிதன் ஒருவனுடைய குமாரன் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தான். அவன் ஏரோது மன்னனால் அரசாங்க வேலையில் நியமிக்கப்பட்டிருந்த யூதன் என்பதில் ஐயமேதுமில்லை.

4:47 இயேசு யூதேயாவுக்குச் சென்றிருந்தார் என்பதையும், அவர் மீண்டும் கலிலேயாவுக்கு வந்துவிட்டாரென்றும் அவன் கேள்விப்பட்டான். நோய்வாய்ப்பட்டவரை குணமாக்கும் வல்லமை கிறிஸ்துவுக்கு உண்டென்பதை அவன் விச

வாசித்திருந்த காரணத்தினால், மரணப்படுக்கையில் இருந்த தனது மகனைக் குணமாக்கும்படி அவர் வர வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள, அவன் அவரிடத்தில் நேரடியாக வந்தான். இந்த வகையில், அவனுடைய நாட்டினரைப் போலில்லாமல் அவன் கர்த்தரிடத்தில் பெரிதான நம்பிக்கை கொண்டிருந்தான்.

4:48 அந்தச் சீமானிடத்தில் கர்த்தர் பேசிய போதிலும், அவர் பொதுப்படையாக யூத மக்களிடத்திலேயே பேசினார். “அவர்கள் அவரை விசுவாசிக்கிறதற்கு முன்னர், அற்புதங்களைக் காண விரும்புகின்றனர்; இதுவே இஸ்ரவேல் நாட்டின் பண்பாக இருந்தது என்பதைக் கர்த்தர் நினைவூட்டினார். அற்புதங்களின் அடிப்படையில் உண்டாகிற விசுவாசத்தினால் கர்த்தராகிய இயேசு மனமகிழ்ச்சி அடையவில்லை. மாறாக, அவருடைய சொற்களின் அடிப்படையில் உண்டாகிய விசுவாசத்தில் மட்டுமே அவர் மகிழ்ச்சியடைந்தார். அவர் கூறியதை மனிதர்கள் விசுவாசிக்கும்போது அது அவருக்கு அதிக மேன்மையைத் தருகிறது. காணத்தக்கதாக ஒரு நிருபணத்தை அவர் தரும்போது, அதைக் கண்டு அவர்கள் விசுவாசிப்பார்களானால் அவர் அவ்வளவு மேன்மையடைகிறதில்லை. விசுவாசிப்பதற்கு முன் காணவிரும்புவது மானிடப் பண்பாகும். ஆனால், முதலில் நாம் விசுவாசிக்க வேண்டும், பின்னர் காண்போம் என்னும் உண்மையை இயேசு இங்கே நமக்குக் கற்பிக்கிறார்.”

அடையாளங்கள், அற்புதங்கள் ஆகிய இரண்டும் அதிசயச் செயல்களையே குறிக்கின்றன. அடையாளங்கள் ஆழ்ந்த பொருளுடையவை. அவற்றுள் உட்கருத்து பொதிந்திருக்கும். அற்புதங்களோ, இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட வல்லமை உடையன, அவற்றைக் காணும் மனிதன் அதன் நிமித்தம் வியப்படைகிறான்.

4:49 அந்த இராஜாவின் மனிதன் உண்மையான விசுவாசத்தின் பிடிவாதத்தினால், தன்னுடைய மகனைக் கர்த்தர் குணமாக்க வல்லவர் என்று நம்பினான். மேலும், மற்ற எல்லாவற்றையும்விட கர்த்தர் தனது இல்லத்திற்கு வரவேண்டும் என்பதிலேயே கருத்துடையவனாயிருந்தான். இந்த வகையில் அவனுடைய விசுவாசம் குறைவுடையதாயிருந்தது. தன்னுடைய மகனைக் கர்த்தர் குணப்படுத்தும்படி, அவர் அவனுடைய படுக்கையின் அருகே இருக்க வேண்டுமென்று நினைத்தான். இதன் காரணமாக நமது இரட்சகர் அவனைக் கடிந்துகொள்ளவில்லை. அவன் வெளிப்

படுத்தின விசுவாசத்தின் அளவிற்கேற்ப அவனுக்கு அவர் நன்மை செய்தார்.

4:50 இங்கே அந்த மனிதனின் விசுவாசம் வளர்ச்சியடைகிறதை நாம் காண்கிறோம். தான் கொண்டிருந்த விசுவாசத்தை அவன் பயன்படுத்தினான். கர்த்தரோ அவனுக்குக் கூடுதலான விசுவாசத்தைக் கொடுத்தார். **“உன் குமாரன் பிழைத்திருக்கிறான்”** என்னும் வாக்குறுதியைக் கொடுத்து இயேசு அவனை அவனுடைய இல்லத்திற்கு அனுப்பினார். அவனுடைய குமாரன் குணமடைந்தான்! அற்புதம் நிகழ்ந்ததை அவன் தன்கண்களால் உடனடியாகக் காணவில்லை. ஆயினும், **அந்த மனிதன் கர்த்தராகிய இயேசு சொன்ன வார்த்தையை நம்பி** இல்லத்தை நோக்கிச் செல்லத் தொடங்கினான். இதுவே செயலில் வெளிப்படுத்தும் விசுவாசமாகும்.

4:51,52 அவன் இல்லத்தை நெருங்குகையில், **அவனுடைய ஊழியக்காரர்** மகிழ்ச்சியான செய்தியோடு எதிரே வந்தனர். அவனுடைய மகன் நலமடைந்துவிட்டான். அச்செய்தியைக் கேட்டு அந்த மனிதன் ஆச்சரியப்படவில்லை. கர்த்தராகிய இயேசு கூறிய வாக்குறுதியை அவன் நம்பினான். விசுவாசித்தவன் இப்பொழுது அதனுடைய அடையாளத்தைக் கண்டான். தனது மகன் எந்த நேரத்தில் நலம்பெற்றான் என்று அவன் ஊழியக்காரரிடம் வினவினான். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவன் நலமடைந்தான் என்று அவர்கள் பதிலளிக்கவில்லை. அது ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் சடுதியில் நடந்த நிகழ்ச்சி என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

4:53 இப்பொழுது, வியத்தகு அற்புதம் நிகழ்ந்தது என்பதில் எவ்வித ஐயத்திற்கும் இடமில்லை. முதல் நாள் 7 -ஆம் மணி நேரத்தில் கானாவிருந்தபோது, அச்சீமானிடம் இயேசு, **“உன் குமாரன் பிழைத்திருக்கிறான்”** என்று கூறினார். இயேசு அவனிடத்தில் பேசிய அதே நேரத்தில் கப்பர்நகும் நகரத்திலிருந்த மகன் குணமடைந்தான். ஓர் அற்புதத்தைச் செய்யவோ, ஜெபத்திற்குப் பதிலளிக்கவோ கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து சரீரப்பிரகாரமாக உடனிருக்க வேண்டும் என்னும் அவசியமில்லை என்பதை அந்தச்சீமான் அறிந்துகொண்டான். ஜெப வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு விசுவாசியும் வளர்ச்சியடைய இந்நிகழ்ச்சி ஊக்கமளிக்கிறது. நம்முடைய வேண்டுகளைக் கேட்கக்கூடிய வல்லமையுள்ள தேவன் நமக்கிருக்கிறார். அவருடைய நோக்கத்தை எந்த நேரத்திலும் எந்த இடத்திலும் செயல்படுத்த வல்லவராகவும் அவர் திகழ்கிறார்.

அந்தச் சீமானும், **அவன் வீட்டாரனைவரும் விசுவாசித்தார்கள்.** இந்த வசனத்தின் வாயிலாகவும், இதுபோன்ற இன்னும் சில புதிய ஏற்பாட்டு வசனங்களின் வாயிலாகவும் கிறிஸ்துவுக்குள் ளாகக் குடும்பங்கள் ஒன்றிணைந்து காணவேண்டுமென்று தேவன் விரும்புகிறார் என்பது புலப்படுகிறது. விண்ணுலகில் குடும்பங்கள் பிரிவினையடைந்து இருப்பது அவருடைய சித்தமில்லை. அவன் **வீட்டாரனைவரும்** தேவனுடைய குமாரனிடத்தில் விசுவாசம் கொண்டனர் என்னும் உண்மையை திருமறையில் குறிப்பிட அவர் கவனம் கொண்டிருக்கிறார்.

4:54 இதுகாறும் கர்த்தருடைய திருப்பணியில் ஆற்றிய அற்புதங்கள் இரண்டு மட்டுமே ஆகும் என்பது இதன் பொருளன்று. அச்சீமானுடைய மகன் நலம்பெற்ற நிகழ்ச்சி அவர் செய்த இரண்டாவது அற்புதம் என்பதும் இதன் பொருளன்று. இதுவே **யூதேயாவிலிருந்து இயேசு கலிலேயாவுக்கு** வந்தபிறகு செய்த **இரண்டாம் அற்புதம்** ஆகும்.

3. தேவகுமாரனின் இரண்டாம் ஆண்டுத் திருப்பணி (அதி.5)

அ. மூன்றாவது அற்புதம் :

செயலிழந்த மனிதன் நலம்பெறுதல் (5:1-9)

5:1 ஐந்தாவது அதிகாரம் யூதருடைய பண்டிகை ஒன்றுடன் தொடங்குகிறது. பலர் இதனைப் பஸ்கா பண்டிகை எனக் கருதுகின்றனர். ஆயின் அது அவ்வாறிருக்க வாய்ப்பில்லை என்பது உறுதி. இப்புலியில் யூதராகப் பிறந்து, யூத மக்களுக்காக தேவன் உண்டுபண்ணின நியாயப்பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்தவராக, **இயேசு** பண்டிகை கொண்டாட **எருசலேமுக்குப் போனார்.** பழைய ஏற்பாட்டில் யெகோவா என்னும் நிலையில், பஸ்காவை நிறுவியவர் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே ஆவார். இப்பொழுது அவர் மனிதர் என்னும் நிலையில் தமது திருத்தந்தைக்குக் கீழ்ப்படிந்தவராக தாம் ஏற்படுத்தின நியாயப்பிரமாணத்திற்குத் தாமே கீழ்ப்படிந்தார்.

5:2 **எருசலேமில் பெதஸ்தா**¹² என்னும் பெயருடைய ஒரு குளம் இருந்தது. “இரக்கத்தின் வீடு” அல்லது “பரிவின் வீடு” என்பதே பெதஸ்தா என்னும் சொல்லின் பொருளாகும். அந்தக் **குளம் ஆட்டுவாசல்** அருகே இருந்தது. அக்குளம் இருந்த இடத்தை அகழ்வாராய்ச்சியின் மூலம் கண்டறிந்துள்ளனர். (சிலுவை வீரர் புனித ஆனி ஆலயத்தின் அருகில் அந்த இடம் இருக்கிறது.)

அந்தக் குளத்தின் கரையில் சுற்றிலும் ஐந்து மண்டபங்கள் இருந்தன. பலர் தங்கும்படி அந்த மண்டபங்கள் பெரிய திறந்தவெளிப் பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தன. இந்த ஐந்து மண்டபங்களும் மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தைக் குறிக்கின்றன என்றும், மனிதனுடைய ஆழ்ந்த பிரச்சினைகளிலிருந்து அவனை விடுவிக்க நியாயப்பிரமாணம் இயலாததாக இருக்கிறது என்பதை இவை எடுத்துரைக்கின்றன என்றும் சில வேத அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

5:3 பெதஸ்தா குளத்தில் நோயுற்றோர் குணமடையும் அற்புதங்கள் நிகழும் என்று அவ்விடம் அறியப்பட்டிருந்தது என்பதில் ஐயத்திற்கு இடமில்லை. இந்த அற்புத நிகழ்ச்சிகள் ஆண்டு முழுவதும் நடந்தனவா, அல்லது பண்டிகை போன்ற நாட்களில் மட்டும் நடந்தனவா என்பது தெரியவில்லை. நலம்பெறுவோம் என்னும் நம்பிக்கையுடன் வந்த நோயுற்றோர் பலர் அந்தக் குளத்தைச் சுற்றிலும் இருந்தனர். குருடர் சிலர், சப்பாணிகள் சிலர், சூம்பின உறுப்புடையோர் சிலர் என்று அங்கு பலதரப்பட்ட நோயாளிகள் இருந்தனர். இவ்வாறு பலதரப்பட்ட நோயாளிகள், பாவமுற்ற மனிதன் பயனற்றவனாக, கண் தெரியாதவனாக, சப்பாணியாக, உதவியற்றவனாக இருக்கிறான் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாய்த் திகழ்கின்றனர்.

பாவத்தின் பலனைத் தங்களுடைய உடலிலே சுமந்தவர்களாக அந்த மனிதர்கள் தண்ணீர் எப்பொழுது கலங்கும் என்று அக்குளத்தருகே காத்துக்கொண்டிருந்தனர். தங்களுடைய நோயிலிருந்து விடுபட வேண்டும் என்னும் வாஞ்சை நிரம்பிய இருதயங்களுடன் அவர்கள் அங்கே இருந்தனர். நலம்பெறும் விருப்பத்துடன் மக்கள் அங்கு கூடியிருந்த நிலையைக் குறித்து J.G. பெல்லட் என்பார் கூறுகிறார்:

தேவனுடைய குமாரன் அங்கு பிரசன்னமாயிருந்த போதிலும், நிலையற்றதும், ஏமாற்றம் அடையச் செய்கிறதமான தண்ணீரண்டை அவர்கள் கழ்ந்திருந்தனர். இங்கு நாம் ஒரு பாடத்தை நிச்சயமாகக் காண்கிறோம். அந்தக் குளம் மக்கள் கூட்டத்தால் நிரம்பி வழிந்தது, ஆனால் இயேசு கிறிஸ்து கூறுவதைக் கேட்பார் ஒருவருமில்லை! மனிதன் பின்பற்றும் சமயத்திற்கு இது நல்லதொரு சான்று! பலவித சிக்கல்களைக் கொண்ட சமயச் சடங்குகளை மக்கள் ஆவலுடன் பின்பற்றிச் செல்கின்றனர். ஆனால் தேவனுடைய கிருபை புறக்கணிக்கப்பட்டுக் கிடக்கிறது!¹³

5:4 நம்முடைய ஆவலைத் தணிக்க இங்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிற விளக்கம் போதுமானதாக இல்லை. சில சமயங்களிலே தேவதூதன் ஒருவன் அந்தக் குளத்தில் இறங்கி தண்ணீரைக் கலக்குவான் என்று மட்டுமே இங்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்நேரத்தில் யார் முந்தி தண்ணீரில் இறங்குவானோ, அவன் நோய் நீங்கி நலம் பெறுவான். அந்த நிகழ்ச்சியை நீங்கள் கற்பனை செய்து பாருங்கள். நோய் நீங்க வேண்டுமென்ற தேவையோடு பலர் அங்கிருந்தனர்; ஆனாலும் ஒருவனுக்கு மட்டுமே சுகம்பெறும் வாய்ப்பு கிடைக்கும். எவ்வளவு பரிதவிக்கக் கூடிய காட்சி இது. 3-ஆவது வசனத்தின் பின்பகுதியும் (தண்ணீர் எப்பொழுது கலங்கும் என்று காத்துக்கொண்டிருப்பார்கள்), 4-ஆவது வசனம் முழுவதும் பல வேதாகமப் பிரதிகளில் இடம்பெறவில்லை. எனினும் இப்பகுதி “பெரும்பாலான பிரதியில்” இடம் பெற்றுள்ளது. மேலும், இந்த விளக்கம் அங்கு கொடுக்கப்படவில்லையெனில், நோயுற்ற மக்கள் அங்கு கூடியிருந்ததன் காரணம் தெரியாமல், சொல்லப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சி விளக்கமின்றி காணப்படும்.

5:5,6 அங்கு குளத்தருகில் காத்திருந்தவர்களில் ஒருவன் முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகள் செயலற்றவனாயிருந்தான். அதாவது, இரட்சகர் பிறப்புதற்கு முன்பே அவன் அந்த நிலையில்தான் இருந்தான். இயேசு கிறிஸ்து எல்லா விவரங்களையும் அறிந்திருந்தார். அந்த மனிதனை அவர் அதற்கு முன்பு கண்டதில்லை. ஆயினும் அவன் வெகுகாலமாய் செயலற்றவனாயிருந்தான் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். அவர் மனதுருக்கம் நிறைந்த அன்புடன் அவனை நோக்கி, “சொஸ்தமாக வேண்டுமென்று விரும்புகிறாயா?” என்று கேட்டார். அந்த மனிதனின் இருதயத்தில் இருந்த பெரிதான வாஞ்சை அதுவே என்பதை இயேசு அறிந்திருந்தார். ஆனாலும் அவன் உதவியற்ற நிலையில் இருந்தான் என்பதையும், நலம் பெறுவதற்கு வேறுவழியற்றவனாக இருந்தான் என்பதையும் அவனே கூறவேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். இரட்சிப்பைப் பொருத்தமட்டிலும் இதுபோன்றே நிகழவேண்டும். நாம் இரட்சிப்பைப் பெற்றே ஆகவேண்டும், வேறு வழியில்லை என்பதைக் கர்த்தர் அறிவார். ஆயினும் நாம் இழந்து போனவர்கள், இரட்சகராகிய அவர் நமக்குத் தேவை என்பதை நாம் வாயினால் அறிக்கை செய்யவேண்டுமென்றும், அவரை நமது இரட்சகராக நாமே விசுவாசித்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் அவர் விரும்புகிறார். நாம்

நம்முடைய சொந்த சித்தத்தினால் இரட்சிக்கப்படுகிறதில்லை. ஆயினும் தேவன் ஓர் ஆத்துமாவை இரட்சிப்பதற்கு முன்பு மனிதசித்தம் அங்கு செயல்பட வேண்டும்.

5:7 அந்த **வியாதியஸ்தனின்** விடை பரிதாபத்திற்குரியதாயிருந்தது. **தண்ணீர் கலக்கப்படும் போது** அதற்குள்ளாக இறங்க யாரேனும் உதவி செய்வார்களோ என்ற எண்ணத்துடன் அவன் பல ஆண்டுகள் குளத்தின் அருகே காத்திருந்தான். எனினும் அவனுக்கு உதவிசெய்வார் ஒருவருமில்லை. ஒவ்வொரு முறையும் அவன் குளத்தில் இறங்க முயற்சி செய்வதற்கு முன்னமே, வேறு யாராவது ஒருவன் முந்திக்கொண்டான். நம்முடைய பாவத்திலிருந்து நம்மை உடன்தோழன் இரட்சிப்பான் என்று அவனை நாம் நம்பியிருப்பது எவ்வளவு ஏமாற்றத்திற்குரியது என்பதை இது நினைவுபடுத்துகிறது.

5:8 அந்த மனிதனின் **படுக்கை** மெல்லிய மெத்தையாக இருந்திருக்க வேண்டும். இயேசு அந்த மனிதனிடம் **எழுந்து** தனது மெத்தையை எடுத்துக்கொண்டு **நடக்கும்படி** கூறினார். நாம் இரட்சிப்பைப் பெறும்போது, நாம் எழு வேண்டும் என்பது மட்டுமின்றி நடக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறோம். பாவ நோயிலிருந்து கர்த்தராகிய இயேசு நமக்கு நிவாரணம் தருவதோடு, அவருக்கு ஏற்றாற்போல் நாம் நடக்க வேண்டுமென்றும் அவர் விரும்புகிறார். இப்பாடத்தை நாம் இங்கு கற்கிறோம்.

5:9 ஒரு செயலைச் செய்யும்படி இரட்சகர் ஒருவரிடம் கூறுவதற்கு முன், அச்செயலைச் செய்வதற்கான வலிமையை அவர் அம்மனிதனுக்குத் தராமலிருப்பதில்லை. அச்செயலிழந்த மனிதனிடம் அவர் பேசிய தருணத்திலேயே, புது வாழ்வும், வலிமையும் அவனுடைய உடலுக்குள்ளாகப் பாய்ந்தன. அவன் உடனடியாக நலமடைந்தான். அவன் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நலம்பெறவில்லை. பல ஆண்டுகளாகப் பயன்றும், பலவீனமாகக் கிடந்த அவனுடைய கை கால்கள் யாவும் பலத்தினால் துடித்தன. மேலும் கர்த்தருடைய சொற்களுக்கு அவன் உடனடியாகக் கீழ்ப்படிந்தான். அவன் தன் **படுக்கையை எடுத்துக் கொண்டு நடந்துபோனான்**. முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகள் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த அந்த மனிதனுக்கு அ.து எத்தகைய மெய் சிவிர்க்கும் அனுபவத்தைத் தந்திருக்கும்?

இந்த அற்புதம் **ஓய்வுநாளில்** நடந்தது. வாரத்தின் ஏழாம்நாள் சனிக்கிழமையாகிய ஓய்வு

நாளில் எந்த வேலையும் செய்யாதபடி யூதர்கள் தடை செய்யப்பட்டிருந்தனர். இந்த மனிதனோ யூதனாயிருந்தான். ஆனாலும், கர்த்தராகிய இயேசுவின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கு அவன் தயங்கவில்லை. அந்த நாளைக் குறித்த யூத வழக்கத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் அவன் தனது படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு நடந்தான்.

ஆ. யூதர்களின் எதிர்ப்பு (5:10-13)

5:10 அவன் **ஓய்வுநாளில்** தனது மெத்தையைச் சுமந்து செல்வதைக்கண்ட **யூதர்கள்** அவனை எதிர்த்தனர். அந்த மனிதர்கள் சமயச் சடங்குகளை நிறைவேற்றுவதில் மிகவும் கண்டிப்பானவர்கள். அதனிமித்தம் கொடுமையாக நடந்துகொள்ளவும் அவர்கள் தயங்கியதில்லை. நியாயப்பிரமாண எழுத்தின்படி கண்டிப்பாக நடக்கவேண்டும் என்றுரைக்கும் அவர்களோ, மற்றவர்களிடம் இரக்கமோ பரிவோ காட்டியதில்லை.

5:11 நலம் பெற்ற மனிதன் எளிமையான விடையைக் கூறினான். தன்னைக் குணமாக்கியவர், **படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு நடக்கும்படிச்** சொன்னார் என்பதே அவனது பதில். முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகள் நோயுற்றிருந்த மனிதனை நலம்பெறச் செய்யும் வல்லமை படைத்தவர் யாராயிருந்தாலும் அவருக்குக் கீழ்ப்படிவதே தகுதியான செயல். ஓய்வுநாளில் படுக்கையைச் சுமந்துசெல்லும்படி அவர் கூறினாலும் அதைச் செய்துதான் ஆகவேண்டும்! கர்த்தராகிய இயேசு யார் என்பதை அவன் அப்பொழுது அறிந்திருக்கவில்லை! அவரைக் குறித்து அவன் பொதுப்படையாகப் பேசியபோதிலும், நன்றிக்கடன் உடைய வனாகவே பேசினான்.

5:12 தங்களுடைய ஓய்வுநாள் வழக்கத்தை மீறச் சொல்ல யாருக்கு தைரியம் வந்தது என்றறிய யூதர்கள் ஆவல் மேலிட்டவராயிருந்தனர். ஆகவே, அந்தக் குற்றவாளியை அடையாளம் காட்டும்படி அவர்கள் அவனிடம் கூறினர். ஓய்வுநாளை மீறுகிறவன் கல்லெறிந்து கொல்லப்பட வேண்டுமென்று மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம் கூறியிருக்கிறது. செயலற்றுக் கிடந்த அந்த மனிதன் நலம்பெற்றது குறித்து அந்த யூதர்களுக்கு எவ்வித அக்கறையுமில்லை.

5:13 யார் தன்னைக் குணமாக்கினவர் என்பதை அவன் அறியவில்லை. **இயேசு** அங்கு குழுமியிருந்த கூட்டத்திலிருந்து விலகிச் சென்று விட்டதால் அவனால் அவரைச் சுட்டிக்காட்ட முடியவில்லை.

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளி யரங்கமான திருப்பணியில் உண்டான பெரிதான மாற்றங்களில் ஒன்றை இந்நிகழ்ச்சி குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறது. ஓய்வு நாளில் அவர் அந்த அற்புதத் தைச் செய்ததால், யூதத் தலைவர்களுடைய சினத்தையும், வெறுப்பையும் கிளறிவிட்டார். அவர்கள் அவரைப் பின்தொடரத்தொடங்கினர்; அவருடைய உயிரைக் குடிக்கவும் துடித்தனர்.

5:14 சிறிது நேரம் கழித்து, குணமாக்கப்பட்ட மனிதனை தேவாலயத்தில் இயேசு கண்டார். அவனுடைய வாழ்க்கையில் நடந்த வியத்தகு அற்புதத்திற்காக, தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தும் பொருட்டே அவன் அங்கு வந்திருந்தான் என்பதில் ஐயமில்லை. அவன் பெரிதான நன்மையைப் பெற்றதன் காரணமாக, அவனுக்கு மிகப் பெரிய பொறுப்பு இருக்கிறது என்று கர்த்தர் அவனிடம் நினைவூட்டினார். சிறப்புரிமை பெறுதல் எப்பொழுதும் தன்னுடன் பொறுப்பையும் அழைத்துக்கொண்டு வருகிறது. “இதோ, நீ சொஸ்தமானாய், அதிக கேடானதொன்றும் உனக்கு வராதபடி இனிப்பாவஞ்செய்யாதே” என்று இயேசு கூறினார். அவனுடைய பாவத்தின் நிமித்தமே அவன் முந்தி நோய்வாய்ப்பட்டவனாக இருந்தான் என்பது இதன் வாயிலாகப் புலப்படுகிறது. எல்லா நோய்களுக்கும் பாவமே காரணம் என்று சொல்லமுடியாது. ஒருவன் செய்த பாவத்திற்கும், அவனுடைய நோய்க்கும் சிலவேளைகளில் நேரடியான தொடர்பு இருக்காது. எடுத்துக் காட்டாக, கைக்குழந்தைகள் தெரிந்து பாவம் செய்வதற்குரிய வயதை எட்டாதவர்கள், எனினும் அவர்களும் நோய்வாய்ப்படுகின்றனர்.

“இனிப்பாவஞ் செய்யாதே” என்று இயேசு சொன்னார். அது தேவனுடைய பரிசுத்தத்தின் அளவுகோலைக் குறிக்கிறது. “முடிந்தவரை கொஞ்சமாகப் பாவஞ்செய்துகொள்” என்று அவர் சொல்லியிருந்தால் அவர் தேவனில்லை. எந்த அளவுப் பாவத்தையும் தேவனால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது. மேலும், “அதிக கேடானதொன்றும் உனக்கு வராதபடி” என்னும் எச்சரிப்பும் அங்கு சொல்லப்பட்டுள்ளது. அதிக கேடானது என்ன என்பதைக் கர்த்தர் விளக்கிச் சொல்லவில்லை. ஆயினும் உடலில் உண்டாகும் நோயைக் காட்டிலும், அதிக கேடான விளைவுகளை உண்டுபண்ணக்கூடியதாகப் பாவம் இருக்கிறது என்பதை மனிதன் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். பாவத்தோடு சாகிறவன் நித்திய கோபத்திற்கும், வேதனைக்கும் ஆளாக வேண்டும்.

பிரமாணத்திற்கு எதிராகப் பாவஞ்செய்வதைக் காட்டிலும், கிருபைக்கு எதிராகப் பாவஞ்செய்வது மிகவும் தீமை விளைவிக்கக் கூடியதாகும். அந்த மனிதனிடம் இயேசு வியத்தகு அன்பையும், இரக்கத்தையும் வெளிப்படுத்தினார். ஆகவே, அவன் இப்பொழுது, முந்தின நாட்களில் நடந்துகொண்டது போலவே, தனது உடம்பில் நோயை வருவித்துக்கொள்ளக்கூடிய பாவ வாழ்க்கை வாழ்வானாகில், அது மிகவும் இழிந்த செயலாகக் கருதப்படும்.

5:15 சமாரியப் பெண்மணியைப் போலவே இந்த மனிதனும் தனது இரட்சகரைக் குறித்து வெளிப்படையாகச் சாட்சிகூற விரும்பினான். தன்னைச் சொஸ்தமாக்கினவர் இயேசு என்று அவன் யூதர்களுக்கு அறிவித்தான். இயேசுவுக்குப் புகழுரை வழங்கவேண்டுமென்று அவன் விரும்பினான். ஆனால் யூதர் அந்தப் புகழுரையில் விருப்பப்படவில்லை. இயேசுவைப் பிடித்து, தண்டிக்க வேண்டுமென்பதே அவர்களுடைய பிரதான எண்ணமாயிருந்தது.

5:16 மனிதனுடைய இருதயத்தின் பொல்லாங்கு இங்கு பயங்கரமாக வெளிப்படுகிறது. பெரிய அளவிலான குணப்படுத்தும் செயலை நமது இரட்சகர் செய்தார். ஆனால் யூதர்கள் சீற்றமடைந்தனர். ஓய்வுநாளில் செய்யப்பட்ட அற்புதச் செயல் அவர்களுடைய கோபத்தைத் தூண்டிவிட்டது. கொலை வெறி பிடித்த சமயப் பற்றாளர்கள், சமயச் சடங்குகளில் அதிக ஆர்வம் காட்டினார்களேயொழிய, தங்களுடைய உடன்மக்கள் நன்மையும், நலமும் பெறுவதில் அவர்களுக்கு அக்கறையில்லை. ஓய்வுநாளைப் பிரித்துப் பரிசுத்தப்படுத்திய அவர்தாமே, அந்த நாளில் இரக்கத்தை வெளிப்படுத்தும் செயலைச் செய்தார் என்பதை அவர்கள் அறியவில்லை. கர்த்தராகிய இயேசு ஓய்வுநாள் ஆசரிப்பை மீறவில்லை. அந்த நாளில் சாதாரண வேலைகளைச் செய்யக்கூடாது என்றுதான் நியாயப்பிரமாணம் தடைசெய்தது. ஆனால் தேவையான செயலையோ இரக்கம் பாராட்டுதலையோ அது தடைசெய்யவில்லை.

5:17 படைப்பின் வேலையை ஆறு நாட்கள் செய்தபின், தேவன் ஏழாம் நாள் ஓய்ந்திருந்தார். இதுவே ஓய்வுநாளாகும். ஆயின், புயியில் பாவம் நுழைந்த பின்னர் தேவனுடைய ஓய்வுக்கு இடையூறு ஏற்பட்டது. ஆகவே அவர் இப்பொழுது இடையறாமல் வேலைசெய்து மனிதர்களைத் தம்முடன் கூடிய ஐக்கியத்திற்குள் கொண்டுவர

வேண்டியதாயிற்று. மீட்பின் வழியை அவர் தந்தருளவும் வேண்டியதாயிற்று. மேலும் ஒவ்வொரு தலைமுறைக்கும் நற்செய்தியை அவர் அனுப்பிவந்தார். இவ்வாறாக, ஆதாமின் வீழ்ச்சி தொடங்கி இந்நாள் வரையிலும், தேவன் இடைவிடாமல் கிரியை செய்துவருகிறார். அவர் இன்னும் கிரியை செய்துகொண்டிருக்கிறார். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறித்தும் இதுவே உண்மையாயிருந்தது. அவர் தமது பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதையே தமது தொழிலாகக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய அன்பையும், கிருபையையும் வாரத்தில் ஆறு நாட்களுக்கென்று அடக்கி வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது.

5:18 இந்த வசனம் மிகவும் இன்றியமையாத தாயிருக்கிறது. கர்த்தராகிய இயேசு ஓய்வுநாள் கட்டளையை மீறினதுமல்லாமல் தேவனுக்குத் தம்மைச் சமமாக்கினபடியினாலே, அவரைக் கொலைசெய்ய யூதர்கள் மிகவும் உறுதி கொண்டனர். அவர் ஓய்வுநாள் கட்டளையை மீறாதிருந்தபோதிலும், அவர்களுடைய குறுகிய மனப்பான்மையின் நிமித்தம், அவர் ஓய்வுநாளை மீறியதாகவே நினைத்தனர். மனிதனுடைய சூழ்நிலையைக் கடினமாக்க வேண்டுமென்று தேவன் ஒருக்காலும் நினைத்ததில்லை என்பதை அவர்கள் உணரவில்லை. ஓய்வுநாளில் ஒருவன் நோய் நீங்கி நலம்பெற முடியுமென்றால், அவன் ஒரு நாள் கூடுதலாகத் துன்பப்படவேண்டுமென்று அவர் விரும்பமாட்டார்.

தேவனைத் தமது பிதா என்று இயேசு குறிப்பிட்டபோது, தாம் தேவனுக்குச் சமமானவர் என்று அவர் உரிமைகோருவதை அவர்கள் உணர்ந்துகொண்டனர். அவர்களைப் பொருத்த மட்டில் இது பயங்கரமான தேவதூஷணமாகும். ஆனால், உண்மையில் அதுவே சத்தியம்.

தேவனுக்குத் தாம் சமமானவர் என்று கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து உண்மையாகவே உரிமை பாராட்டினாரா? அவ்வாறு இல்லையெனில் அதனை யூதர்களிடம் அவர் விளக்கிக் கூறியிருப்பார். அதற்கு மாறாக, இன்னும் அழுத்தந்திருத்தமாக, தேவனுடன் அவர் ஒன்றாயிருப்பதாகத் தொடர்ந்து வரும் வசனங்களில் கூறினார். J. சிட்லோ பாக்ஸ்டர் இது குறித்து கூறுவதாவது:

ஏழு குறிப்புகளின் மூலம் இயேசு கிறிஸ்து, தாம் தேவனுக்குச் சமமானவர் என்று கூறியிருக்கிறார் ① கிரியையில் சமத்துவம் : “அவர் (பிதா) எவைகளைச் செய்கிறாரோ, அவை

களைக் குமாரனும் அந்தப்படியே செய்கிறார்” (வச. 19). ② ஞானத்தில் சமத்துவம் : “பிதாவானவர் குமாரனிடத்தில் அன்பாயிருந்து, தாம் செய்கிறவைகளையெல்லாம் அவருக்குக் காண்பிக்கிறார்” (வச. 20). ③ உயிர்த்தொழுப்பு வதில் சமத்துவம் : பிதாவானவர் மரித்தோரை எழுப்பி உயிர்ப்பிக்கிறதபோல, குமாரனும் தமக்குச் சித்தமானவர்களை உயிர்ப்பிக்கிறார் (வச. 21 மற்றும் வச. 28, 29). ④ நியாயத்தீர்ப்பில் சமத்துவம் : “பிதாவானவர் தாமே ஒருவருக்கும் நியாயத்தீர்ப்புச் செய்யாமல், நியாயத்தீர்ப்புச் செய்யும் அதிகாரம் முழுவதையும் குமாரனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்திருக்கிறார்” (வச. 22 மற்றும் வச. 27). ⑤ கனத்தில் சமத்துவம் : “பிதாவைக் கனம் பண்ணுகிறது போல எல்லாரும் குமாரனையும் கனம்பண்ண வேண்டும்” (வச. 22). ⑥ மறுபிறப்பு அடையச் செய்வதில் சமத்துவம் : “என் வசனத்தைக் கேட்டு, என்னை அனுப்பினவரை விசுவாசிக்கிறவன்... மரணத்தைவிட்டு நீங்கி, ஜீவனுக்குட்பட்டிருக்கிறான்” (வச. 24, 25). ⑦ தம்மில் தாமே ஜீவனுள்ளவராயிருப்பதில் சமத்துவம். “பிதாவானவர் தம்மில் தாமே ஜீவனுடையவராயிருக்கிறதபோல, குமாரனும் தம்மில் தாமே ஜீவனுடையவராயிருக்கும்படி அருள் செய்திருக்கிறார்” (வச. 26).¹⁴

இ. தேவனுக்குச் சமமாயிருப்பதை உரிமை பாராட்டி அதை இயேசு நிலைநாட்டுதல்

[5:19-29].

5:19 பிதாவாகிய தேவனோடு நமது இரட்சகர் மிகவும் இன்றியமையாத வகையில் இணைக்கப்பட்டிருந்த காரணத்தினால், அவரால் ஒன்றையும் தனியாகச் செய்யமுடியாது. தாமாக அவரால் எதையும் செய்ய இயலாது என்று அவர் இங்கே கூறவில்லை. மாறாக, அவர் அவ்வளவு நெருக்கமாக தேவனோடு இணைந்திருந்த காரணத்தினால், பிதா செய்ய அவர் கண்டதெதுவோ, அதையே அவர் செய்தார். தம்முடைய பிதாவுக்குத் தாம் சமமானவர் என்று அவர் உரிமை பாராட்டிய அதே நேரத்தில், அவர் தன்னுரிமை பாராட்டவில்லை. அவர் பிதாவுக்கு முற்றிலுமாகச் சமமானவராக இருந்தபோதிலும், அவர் பிதாவோடு தொடர்பற்ற சயேச்சை அல்லர்.

அவர் தேவனுக்குச் சமமானவர் என்று யூதர்கள் அவரைக் குறித்துச் சிந்திக்க வேண்டுமென்பது அவருடைய நோக்கமாயிருந்தது. தேவன்

செய்கிறதைத் தானும் செய்கிறதாக ஒரு மனிதன் கூறுவானெனில் அது நகைப்பிற்கிடமான செயலாகும். பிதா செய்கிறதைத் தாம் காண்கிறதாக இயேசு கூறினார். அப்படிப்பட்ட உரிமை பாராட்டுவதற்கு, அவர் பிதாவோடு இடையறாத ஐக்கியம் கொண்டிருக்கவேண்டும். மேலும் பரலோகத்தில் என்ன நிகழ்கிறது என்பது பற்றி முழு அறிவும் அவருக்கு இருக்க வேண்டும். அதமட்டுமின்றி, **பிதாவானவர் செய்யத் தாம் காண்கிறது** எவையோ அவற்றை அந்தப்படியே அவர் செய்கிறதாகக் கூறினார். தாம் தேவனுக்குச் சமமானவர் என்று உறுதிபடக் கூறுவதாக இது இருக்கிறது. அவர் சர்வவல்லமையுள்ளவர்.

5:20 **பிதாவானவர், தாம் செய்கிறவைகளையெல்லாம் தம்முடைய குமாரனுக்குக் காண்பிக்கத் தக்கபடி அவர் மீது அன்புடையவராயிருக்கிறார்** என்னும் உண்மையை இவ்வசனம் கூறுகிறது. அவற்றை அவர் கண்டது மட்டுமின்றி, அவ்வாறே செய்வதற்குரிய ஆற்றலையும் உடையவராயிருந்தார். அந்த மக்கள் **ஆச்சரியப்படத் தக்கதாக** அவற்றைவிட **பெரிதான கிரியைகளையும்** பிதாவானவர் **காண்பிப்பார்** என்று இரட்சகர் தொடர்ந்து கூறினார். இயேசு அற்புதங்கள் செய்ததை அவர்கள் ஏற்கனவே கண்டிருந்தனர். முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகள் செயலற்றுக் கிடந்த மனிதனை அவர் அப்பொழுதுதான் குணப்படுத்தியிருந்தார். ஆனால் அவர்கள் இதனினும் **பெரிதான** அற்புதங்களைக் காண்பார்கள். மரித்தோரை உயிர்த்தெழுச் செய்தல் அவ்வற்புதங்களில் முதலாவதாகும் (வச. 21). மனுக்குலத்தை நியாயந்தீர்க்கும் செயல் இரண்டாவதாகும் (வச. 22).

5.21 குமாரனும், பிதாவும் சமமானவர்கள் என்பதை வெளிப்படுத்தும் மிகத் தெளிவான மற்றுமொரு அறிக்கையை இங்கு காண்கிறோம். தேவனுக்குத் தாம் சமமானவர் என்று இயேசு உரிமை பாராட்டியதாக யூதர்கள் குற்றஞ்சுமத்தினர். அவர் அந்தக் குற்றச்சாட்டை மறுத்துரைக்கவில்லை. மாறாக, அவரும் திருத்தந்தையும் ஒன்றாயிருக்கின்றனர் என்னும் உண்மையை மெய்ப்பிக்க ஆணித்தரமான நிருபணங்களை எடுத்துரைத்தார். **பிதாவானவர் மரித்தோரை எழுப்பி உயிர்ப்பிக்கிறதுபோல, குமாரனும் தமக்குச் சித்தமானவர்களை உயிர்ப்பிக்கிறார்.** அவர் மனிதராக மட்டும் இருந்திருப்பாராயின் இவ்வாறு கூறியிருப்பாரா? அந்தக் கேள்வியைக் கேட்பதே அதற்குரிய விடையைக் கூறும்.

5:22,23 **பிதாவாகிய தேவன் நியாயத்தீர்ப்புச் செய்யும் வேலையை குமாரனுக்கு ஒப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்** என்று புதிய ஏற்பாடு போதிக் கிறது. இந்த ஊழியத்தை நிறைவேற்ற அவருக்கு நிறைவான அறிவும், முழுமையான நீதியும் இருக்கவேண்டும். மனிதனுடைய இருதயங்களின் நினைவுகளையும், நோக்கங்களையும் பகுத்தறியும் ஆற்றலை அவர் உடையவராயிருக்க வேண்டும். இவ்வுலகமனைத்துக்கும் நியாயாதிபதியாகிய கர்த்தரே, யூதர்களுக்கு முன்பாக நின்று, தமது அதிகாரத்தை வலியுறுத்தியபோதும், அவரை அவர்களால் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லையென்பது எத்தனை விநோதமாயிருக்கிறது!

மரித்தோரை உயிர்ப்பிக்கவும், உலகத்தை நியாயந்தீர்க்கவும் தேவன் தமது குமாரனுக்கு அதிகாரம் வழங்கியிருப்பதன் காரணத்தை நாம் இங்கு காண்கிறோம். **பிதாவைக் கணம்பண்ணுகிறதுபோல எல்லாரும் குமாரனையும் கணம்பண்ணவேண்டும்** என்பதே அதன் காரணமாக இருக்கிறது. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத்தை மெய்ப்பிக்கும் தெளிவான நிருபணமாகவும், மிகவும் இன்றியமையாத அறிக்கையாகவும் இது விளங்குகிறது. திருமறையில் எல்லாப்பகுதிகளிலும், தேவன் ஒருவரே தொழுது கொள்ளத்தக்கவர் என்று நாம் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். மெய்யான தேவனேயன்றி, வேறொரு தேவனைக் கொண்டிருக்கக்கூடாது என்று பத்துக் கட்டளைகளின் மூலமாக இஸ்ரவேல் மக்களுக்குத் தடைவிதிக்கப்பட்டிருந்தது. இங்கு, **பிதாவைக் கணம்பண்ணுகிறதுபோல எல்லாரும் குமாரனையும் கணம்பண்ணவேண்டும்** என்று நாம் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த வசனத்திலிருந்து நாம் பெறக்கூடிய ஒரே முடிவு, இயேசு கிறிஸ்து தேவன் என்பதேயாகும்.

பலர் தேவனைத் தொழுதுகொள்வதாகக் கூறியும், இயேசு கிறிஸ்துவை தேவன் என்று ஒப்புக்கொள்வதில்லை. அவர் நல்லவர் என்று அவர்கள் கூறுவார்கள். அல்லது உலகில் வாழ்ந்த மனிதர்களில் இவருக்கு ஒப்பாக, தேவனைப் போன்று வேறு எவரும் வாழ்ந்ததில்லையென்று கூறுவார்கள். இந்த வசனமோ, தேவனுடன் முழு அளவிலான சமத்துவத்தை இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு அளிக்கிறது. மேலும் **திருத்தந்தையாகிய தேவனுக்கு மனிதர்கள் எவ்வாறு கனத்தைச் செலுத்துகிறார்களோ, அதற்கொப்பாக** கிறிஸ்துவுக்கும் கனத்தைச் செலுத்தவேண்டும் என்றும்

இவ்வசனம் வலியுறுத்துகிறது. ஒரு மனிதன் குமாரசனைக் கனம்பண்ணவில்லையென்றால், அவன் தேவனையும் கனம்பண்ணாதவனாகவே கருதப்படுவான். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்தில் அன்புபாராட்டாமல் தேவனிடத்தில் அன்புகூருகிறதாகச் சொல்வது பயனற்றது. இதுகாறும் இயேசு கிறிஸ்து யாரென்று நீங்கள் உணராதிருப்பீர்கள் எனில் இவ்வசனத்தை ஆராய்ந்து பாருங்கள். இது தேவனுடைய வார்த்தை என்பதை நினைவுகூருங்கள். இயேசு கிறிஸ்துவே மாமசத்தில் வெளிப்பட்ட தேவன் என்னும் மகிமைக்குரிய உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

5.24 இதற்கு முந்தின வசனங்களில், இயேசு கிறிஸ்து ஜீவனைத் தருவதற்குரிய அதிகாரத்தை உடையவராயிருக்கிறார் என்றும், நியாயத்தீர்ப்பைச் செலுத்தும் அதிகாரம் அவருக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் நாம் கற்றறிந்தோம். அவரிடத்திலிருந்து ஆவிக்குரிய வாழ்வை எவ்வாறு ஒருவரால் பெறமுடியும் என்பதையும், **நியாயத்தீர்ப்பிலிருந்து** எவ்வாறு தப்புவது என்பதையும் நாம் இப்பொழுது கற்போம்.

நற்செய்தி வழங்குவதற்கான அருமையான வேத வசனங்களில் ஒன்றாக இது திகழ்கிறது. இவ்வசனத்தைக் கொண்டு வழங்கப்பட்ட செய்திகளின் வாயிலாக பற்பல மனிதர்கள் நித்தியவாழ்வினைப் பெற்றிருக்கின்றனர். மிக நேர்த்தியான முறையில் இவ்வசனம் இரட்சிப்பிற்குரிய வழியை எடுத்துரைக்கின்ற காரணத்தினால், இது பேரளவில் விரும்பப்படுகிற வசனமாக இருக்கிறது. கர்த்தராகிய இயேசு, **“மெய்யாகவே மெய்யாகவே”** என்று இந்த வசனத்தில் வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார். அவர் இங்கு சொல்லியுள்ள செய்தியின் இன்றியமையாத தன்மை இச்சொற்களின் மூலமாக வெளிப்படுகிறது. மேலும் இங்கு தனிப்பட்ட முறையிலும், **“உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்”** என்று கூறியுள்ளார். தனிப்பட்ட முறையிலும், மிக நெருக்கமாகவும், தேவனுடைய குமாரன் நம் ஒவ்வொருவரோடும் இங்கே பேசுகிறார்.

“என் வசனத்தைக் கேட்டு” இயேசு கிறிஸ்துவின் வசனத்தைக் கேட்பது என்பது வெறுமனே கேட்பதோடு நின்றுவிடாமல், அதனை ஏற்றுக் கொள்வதும், அதை விசுவாசிப்பதும், அதற்குக் கீழ்ப்படிவதுமாகும். நற்செய்தி அறிவிக்கப்படுகிறதைப் பலர் கேட்கின்றனர். ஆனால் அதைக் குறித்து அவர்கள் ஒன்றும் செய்கிறதில்லை.

இயேசுவின் போதகத்தை தெய்வீகமானது என்று ஒருவர் ஏற்றுக்கொண்டு, அவரே உலக இரட்சகர் என்று உண்மையாக விசுவாசிக்க வேண்டுமென்று கர்த்தர் இங்கே கூறுகிறார்.

“என்னை அனுப்பினவரை விசுவாசிக்கிறவனுக்கு” இது தேவனை விசுவாசிக்கின்ற செயலாகும். தேவனை விசுவாசிப்பதால் மட்டும் ஒருவன் இரட்சிப்பைப் பெறுவானா? பலர் தேவனை விசுவாசிப்பதாகக் கூறுகின்றனர். ஆனாலும் அவர்கள் மனமாற்றம் பெறாதவராகவே இருக்கின்றனர். இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிற செய்தி என்னவெனில், கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை அனுப்பினவரை விசுவாசிக்க வேண்டும் என்பதே. அவன் எதை விசுவாசிக்க வேண்டும்? கர்த்தராகிய இயேசுவை நமது இரட்சகராக தேவன் **அனுப்பினார்** என்பதை அவன் விசுவாசிக்க வேண்டும். கர்த்தராகிய இயேசுவைக் குறித்து தேவன் என்ன சொல்லுகிறாரோ அதனை அவன் விசுவாசிக்க வேண்டும். அதாவது அவர் ஒருவரே இரட்சகர் என்றும், அவர் கல்வாரியில் செய்துமுடித்த செயலின் மூலமாக மட்டுமே பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும் என்றும் அவன் விசுவாசிக்கவேண்டும்.¹⁵

“நித்திய ஜீவன் உண்டு” அவன் இனிமேல் நித்திய ஜீவனைப் பெறுவான் என்று இங்கே சொல்லப்படவில்லை. மாறாக இப்பொழுதே அவனுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டு என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. **நித்திய ஜீவன்** என்பது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் ஜீவனாகும். அந்த ஜீவன் நித்திய காலமாகத் தொடரும் என்பது மட்டுமன்றி, அது (மேலான) குணநலமுடையதாகும். இரட்சகரிடம் விசுவாசம் கொண்ட அனைவருக்கும் அது அருளப்பட்டுள்ளது. இவ்வலகில் பிறக்கிறபோது ஒருவன் பெறுகிற சீர்ப்பிரகாரமான பிறப்பிலிருந்து மாறுபட்டதும், அவன் மறுபடியும் பிறக்கிறபோது அடைகிறதான ஆன்மீக வாழ்வே நித்திய ஜீவன் என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

“அவன் ஆக்கினைத் தீர்ப்புக்குட்படாமல்” அவன் இப்பொழுதும் எப்பொழுதும் ஆக்கினைத் தீர்ப்பு அடையமாட்டான் என்பதே இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ள உண்மையாகும். கர்த்தராகிய இயேசு வினிடத்தில் விசுவாசமுள்ளவன் ஆக்கினைத் தீர்ப்பிலிருந்து விடுதலை பெற்றிருக்கிறான். ஏனெனில் கிறிஸ்து அவனுடைய பாவங்களுக்கான தண்டனையை ஏற்கனவே கல்வாரியில் செலுத்திவிட்டார். தண்டனை இரண்டுமுறை செலுத்தப்படவேண்டும் என்று தேவன் எதிர்

பார்க்கமாட்டார். நம்முடைய பதிலாளாக கிறிஸ்து அதனைச் செலுத்திவிட்டதால், அதுவே போதுமானது. அவர் அந்த வேலையை முடித்துவிட்டார். முடிந்துபோன வேலையோடு எதனையும் சேர்க்க வேண்டியதில்லை. தன்னுடைய பாவங்களுக்காகக் கிறிஸ்தவன் இனி ஒருக்காலும் தண்டனை பெறமாட்டான்.

“மரணத்தைவிட்டு நீங்கி, ஜீவனுக்குட்பட்டிருக்கிறான்” கிறிஸ்துவை விசுவாசித்திருக்கிறவன் ஆவிக்குரிய மரணம் அடைந்த நிலையிலிருந்து விடுதலைபெற்று, ஆவிக்குரிய ஜீவனைப் பெற்றுவிட்டான். அவன் மனமாற்றம் அடைவதற்கு முன்பு அக்கிரமங்களிலும், பாவங்களிலும் செத்தவனாயிருந்தான். தேவனிடத்தில் அன்புசூர்தல், கர்த்தருடன் ஐக்கியம் கொள்ளுதல் ஆகிய நிலைகளுக்கு அவன் செத்தவனாக இருந்தான். அவன் இயேசுகிறிஸ்துவினிடத்தில் விசுவாசம் வைத்தபோது, தேவ ஆவியானவர் அவனுக்குள்ளாகக் குடியிருக்கும் நிலையைப் பெற்றான். மேலும் தெய்வீக வாழ்வையும் உடையவனாக மாறிவிட்டான்.

5:25 இந்த அதிகாரத்தில், “மெய்யாகவே மெய்யாகவே” என்னும் சொற்றொடரைக் கர்த்தர் மூன்றாவது முறையாக இங்கு பயன்படுத்தியுள்ளார். இந்த நற்செய்தி நூலில் இது ஏழாவது முறையாகும். **காலம் வரும், அது இப்பொழுது வந்திருக்கிறது** என்று கர்த்தர் உரைத்தபோது, ஏதோ சில மணி நேரங்கள் உள்ள காலத்தைக் குறிக்காமல், ஏற்கனவே வந்துவிட்ட ஒரு கால கட்டத்தையே குறிப்பிட்டார். வரலாற்று அரங்கில் அவர் வருகை புரிந்த நிகழ்ச்சியையே அது குறிப்பிடுகிறது.

இந்த வசனத்தில் **மரித்தோர்** என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளோர் யார்? **தேவகுமாரனுடைய சத்தத்தைக் கேட்கிறவர்கள் பிழைப்பார்கள்** என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளோர் யார்? இப்புவிடில் கர்த்தர் திருப்பணி ஆற்றிய வேளையில், அவர் உயிரோடு எழுப்பிய மனிதர்களை இது குறிக்கக்கூடும். ஆனால் இந்த வசனம் விரிவான பொருளை உடையதாகும். அக்கிரமங்களிலும், பாவங்களிலும் மரித்தவர்களையே, **மரித்தோர்** என்று இவ்வசனம் கூறுகிறது. நற்செய்தி அறிவிக்கப்படும்போது, அவர்கள் **தேவகுமாரனுடைய சத்தத்தைக் கேட்கிறார்கள்**. அவர்கள் அந்த செய்தியை ஏற்று, இரட்சகரை விசுவாசிக்கிற போது மரணத்திலிருந்து நீங்கி ஜீவனுக்குட்படுகிறார்கள்.

25 -ஆவது வசனம் சர்ரத்திற்குரிய பொருளை உடையதாயிராமல், ஆவிக்குரிய பொருளை உடையதாயிருப்பதால், இதனோடு தொடர்புடைய 28, 29 -ஆகிய வசனங்களுடன் ஒப்பிட்டு, ஒற்றுமைகளையும், வேற்றுமைகளையும் பட்டியலிட்டு காட்டியிருக்கிறோம்:

வசனம் 25	வசனங்கள் 28, 29
மரணத்திலிருந்து ஜீவனுக்குட்படுதல்	மரணத்திற்கு அப்பாற்பட்ட ஜீவன்
1. “காலம் வரும், அது இப்பொழுது வந்திருக்கிறது”	“காலம் வரும்”
2. “மரித்தோர்”	“பிரேதக்குழிகளிலுள்ள அனைவரும்”
3. “சத்தத்தைக் கேட்கும்”	“சத்தத்தைக் கேட்கும்”
4. “கேட்கிறவர்கள் பிழைப்பார்கள்”	“புறப்படுவார்கள்”

5:26 கர்த்தராகிய இயேசுவினிடத்திலிருந்து ஒருவன் எவ்வாறு ஜீவனைப் பெறுகிறான் என்பதை இவ்வசனம் விளக்கிக்கூறுகிறது. **ஜீவனுக்கு** ஆதாரமாகவும், அதனைக் கொடுப்பவராகவும் எங்ஙனம் **பிதாவானவர்** இருக்கிறாரோ, அதுபோலவே **குமாரனும் தம்மில் தாமே ஜீவனுடையவராய் இருக்கும்படியும்**, பிறருக்கு அந்த ஜீவனை வழங்குவதற்குரிய அதிகாரத்தையும் திருத்தந்தை குமாரனுக்கு **அருளியிருக்கிறார்**. கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத்தையும், திருத்தந்தைக்கு ஒப்பான அவருடைய நிலையையும் மீண்டும் தெளிவாக எடுத்துரைக்கும் அறிக்கையாக இது விளங்குகிறது. எவ்வொருவனும் தன்னில்தானே ஜீவனுடையவனாயிருப்பதில்லை. நம் ஒவ்வொருவருக்கும் ஜீவன் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அவ்வாறு பிதாவுக்கோ, கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கோ ஜீவன் ஒருக்காலும் கொடுக்கப்படவில்லை. நித்தியகாலமாக அவர்களுக்குள் ஜீவன் வாசமாயிருந்தது. அவர்கள் கொண்டிருக்கும் ஜீவனுக்குத் தொடக்கம் இல்லை. அவர்களேயன்றி அந்த ஜீவனுக்கு வேறு ஆதாரமில்லை.

5:27 குமாரன் தம்மில்தாமே ஜீவனுடையவராக இருக்கும்படி தேவன் அருள்செய்தது மட்டுமின்றி, **உலகத்தை நியாயந்தீர்க்கும் அதிகாரத்தையும்** அவர் அவருக்கு வழங்கியிருக்கிறார். அவர் **மனிதகுமாரனாயிருப்பதால்** அவருக்கு **நியாயந்தீர்க்கும் அதிகாரம்** கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. கர்த்தர், தேவகுமாரனென்றும் **மனிதகுமாரன்** என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். அவர் பரிசுத்த திரியேகத்தில் ஒரு அங்கமாக இருப்பதை **தேவனுடைய குமாரன்** என்னும்

சொற்றொடர் நினைவுபடுத்துகிறது. தேவத்துவத்தில் அவர் ஒரு நபர் என்பதை அது எடுத்துரைக்கிறது. தேவனுடைய குமாரன் என்னும் நிலையில் அவர் திருத்தந்தைக்கும், தூய ஆவியானவருக்கும் சமமானவர். ஆனால் அவர் **மனித குமாரனுமாக** இருக்கிறார். அவர் இவ்வுலகிற்கு மனிதனாக வந்தார். மனிதர்கள் நடுவினில் அவர் வாழ்ந்தார். மனிதர்களுக்குப் பதிலாளாக அவர் சிலுவையில் இறந்தார். அவர் இந்த உலகிற்கு மனிதராக வந்தபோது அவரை மக்கள் ஏற்க மறுத்தனர். மேலும் சிலுவையில் அறைந்தனர். அவர் மீண்டும் இவ்வுலகிற்கு வரும்போது, அவருடைய பகைகூரை, நியாயந்தீர்க்கும்படி வருவார். கொடுமைக்கு ஆளானவராக நடத்தப்பட்ட இதே உலகில் அவர் கனமடைவார். அவர் தேவனாகவும், மனிதனாகவும் இருக்கிறபடியால், நியாயாதிபதியாகச் செயலாற்ற அவர் நிறைவான தகுதியைப் பெற்றுள்ளார்.

5:28 தேவனாகிய திருத்தந்தைக்குத் தாம் சமமானவர் என்று கிறிஸ்து வலிமையோடு உரிமை பாராட்டியதைக் கேட்ட யூதர்கள் மிகுந்த வியப்படைந்தனர் என்பதில் ஐயமில்லை. அவர்களுடைய மனத்தில் ஊடுருவிச் சென்ற எண்ணங்களை உணர்ந்த கர்த்தர், இதைக்குறித்து அவர்கள் **ஆச்சரியப்படவேண்டாம்** என்று கூறினார். தொடர்ந்து, திகைப்பூட்டும் சில தகவல்களையும் அவர் வெளிப்படுத்தினார். இனி வரவிருக்கும் காலத்தில், **பிரேதக்குழிகளில்** எவர்களது சரீரங்கள் புதைக்கப்பட்டுள்ளனவோ அவர்கள் அனைவரும் **அவருடையச் சத்தத்தைக் கேட்பார்கள்**. தேவனேயன்றி, வேறொருவன் புதைகுழிகளில் கிடக்கும் சரீரங்கள் யாவும் ஒரு நாளில் தன்னுடைய சத்தத்தைக் கேட்கும் என்று கூறுவானேயானால், அது எத்தனை மதியீனமாகக் கருதப்படும்! தேவன் ஒருவரே இப்படிப்பட்ட அறிக்கையை உறுதியுடன் எடுத்துரைக்க முடியும்.

5:29 இறந்துபோனவர்கள் அனைவரும் ஒருநாள் எழுப்பப்படுவார்கள். சிலர் **ஜீவனை அடையும்படியும்**, மற்றவர்கள் **ஆக்கினையை அடையும்படியும்** எழுப்பப்படுவர். இவ்வுலகில் வாழ்ந்த, வாழ்கிற, வாழவிருக்கிற எல்லா மனிதர்களும் இவ்விரு பிரிவுகளில் ஒன்றில் இடம்பெறுவர் என்பது எத்தனை ஆழ்ந்த சத்தியமாகும்!¹⁶

நன்மை செய்தவர்கள் தங்களுடைய நற்கிரியைகளின் காரணமாக இரட்சிக்கப்படுவார்கள் என்றோ, தீமை செய்தவர்கள் தங்களுடைய தீய வாழ்க்கையின் காரணமாக ஆக்கினைத்

தீர்ப்பு அடைவார்கள் என்றோ இந்த வசனம் கற்பிக்கிறதில்லை. ஒருவன் நன்மை செய்வதால் இரட்சிக்கப்படுவதில்லை, அவன் இரட்சிக்கப்பட்டதால் நன்மை செய்கிறான். நற்கிரியை இரட்சிப்பின் வேர் அன்று, அது இரட்சிப்பின் கனியாகத் திகழ்கிறது. அது ஆதாரமாகத் திகழாமல், விளைவாகவே இருக்கிறது. **தீமை செய்தவர்கள்** என்னும் சொற்றொடர் கர்த்தராகிய இயேசுவை விசுவாசிக்காதவர்களையும் அவரிடத்தில் நம்பிக்கை வைக்காதவர்களையும் குறிக்கிறது. அதன் காரணமாக அவர்களது வாழ்க்கை தேவனுடைய பார்வையில் தீமையாகக் காணப்பட்டது. இவர்களே தேவனுக்கு முன்பாக எழுந்து நித்திய அழிவை ஆக்கினையாக அடைவர்.

௩. இயேசு தேவனுடைய குமாரன் என்பதற்கான நான்கு சாட்சிகள் (5:30-47)

5:30 “நான் என் சுயமாய் ஒன்றுஞ் செய்கிறதில்லை” என்னும் கூற்று, தாமாக எதையும் செய்ய அதிகாரமற்றவராகக் கர்த்தராகிய இயேசு இருந்தார் என்று சொல்லுவதாகத் தோன்றுகிறது. ஆயின் அதுவன்று உண்மை. அவர் தனியாக எதையும் செய்யக்கூடாதபடி தேவனோடு அவ்வளவு நெருக்கமாக இணைந்துள்ளார் என்பதையே அக்கூற்று எடுத்துரைக்கிறது. தமது சொந்த அதிகாரத்தில் அவரால் எதையும் செய்யமுடியாது. இரட்சகரிடத்தில் தன்னிச்சையின் நிழலையும் காணமுடியாது. தம்முடைய திருத்தந்தைக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்தவராக அவர் நடந்துகொண்டார்; எப்பொழுதும் தம்முடைய தந்தையோடு முழு ஐக்கியம் உடையவராகவும், இசைவுடையவராகவும் அவர் நடந்து கொண்டார்.

இயேசு கிறிஸ்து தேவனில்லை என்று சொல்லுவதற்கு இந்த வசனத்தை அவ்வப்போது கள்ள போதகர்கள் பயன்படுத்துவதுண்டு. அவரால் சொந்தமாக எதையும் செய்ய முடியாது என்பதால், வெறுமனே அவர் மனிதர்தான் என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். ஆனால் இந்த வசனமோ அவர் தேவனே என்பதை மெய்ப்பிக்கிறது. தேவனுக்கு உடன்பாடு உள்ளதும், உடன்பாடு அற்றதுமான செயல்களை மனிதனால் செய்ய முடியும். ஆனால் கர்த்தராகிய இயேசு யாராக இருக்கிறார் என்னும் அடிப்படையில் தேவனுக்கு உடன்பாடற்ற எதையும் செய்ய முடியாது. இங்கே சரீர வல்லமை குறிப்பிடப்படவில்லை. அறநெறியின் அடிப்படையில் அவரால் அவ்வாறு செய்ய முடியாது. எல்லாவற்றையுஞ்செய்ய அவருக்குச்

சாரீர் ஆற்றல் உண்டு. ஆனால் தவறான எதையும் அவரால் செய்ய முடியாது. அவருடைய திருத்தந்தையாகிய தேவனின் சித்தமேயன்றி அவர் வேறு எதைச் செய்தாலும் அது தவறாகவே கருதப்படும். இப்புவிப்பினில் வாழ்ந்த எல்லா மனிதர்களிடத்திலிருந்தும் இந்த வசனம் கர்த்தராகிய இயேசுவை வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறது.

தம்முடைய பிதாவுக்குச் செவிசாய்த்து, ஒவ்வொரு நாளும் அவருடைய கட்டளைகளை இயேசு கிறிஸ்து பெற்றார். அவ்விதமாகவே அவர் சிந்தித்தார், கற்பித்தார், செயலாற்றினார். இங்கே **தீர்ப்பு** என்னும் சொல் சட்டரீதியில் எடுக்கப்படும் தீர்மானத்தைக் குறிப்பிடவில்லை. அவர் எதைச் செய்ய வேண்டும், எதைப் பேசவேண்டும் என்று எடுக்கிற தீர்மானத்தையே குறிப்பிடுகிறது.

நமது இரட்சகருக்கு எந்தச் சுயநல நோக்கமும் இல்லாத காரணத்தினால், அவரால் நேர்மையாகவும், பாரபட்சமின்றியும் முடிவெடுக்க முடியும். தமது திருத்தந்தையை மனநிறைவு அடையச் செய்வதும் அவருடைய சித்தத்தின்படி செய்வதுமே அவருடைய ஒரே நோக்கமாயிருந்தது. இதற்கு இடையூறு உண்டாக்கக்கூடிய எதனையும் அவர் அனுமதிக்கவில்லை. ஆகவே, தமக்கு எது நன்மையுண்டாக்கும் எனக்கருதி அவர் முடிவுகளை எடுக்கவேண்டுமென்ற கட்டாயம் ஏற்படவில்லை. நாம் எதைச் செய்ய விரும்புகிறோம், எதை நம்புகிறோம் என்பதைப் பொருத்தே நமது கருத்துக்களும், போதனைகளும் அமைகின்றன. ஆனால் அந்த நிலைமை தேவனுடைய குமாரனுக்கு ஏற்படவில்லை. அவருடைய கருத்துக்களும், தீர்ப்புகளும் அவருக்குச் சாதகமாக மாற்றப்படவில்லை. ஒருக்காலும் அவர் ஒரு சார்பு உடையவராக நடந்து கொள்ளவில்லை.

5:31 தமது தெய்வீகத்தைக் குறித்த பற்பல சான்றுகளைக் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து இந்த அதிகாரத்தின் எஞ்சியுள்ள வசனங்களில் கூறியுள்ளார்: யோவான் ஸ்நானகனின் சான்று (வச. 32-35); அவருடைய செயல்களாகிய சான்று (வச 36); பிதாவின் சான்று (வச 37,38); பழைய ஏற்பாட்டு வேதத்தின் சான்று (வச. 39-47).

முதலில் சான்று கூறுவது பற்றிய பொதுவான அறிக்கையை இயேசு மொழிந்தார்: **“என்னைக் குறித்து நானே சாட்சி கொடுத்தால் என் சாட்சி மெய்யாயிராது.”** கர்த்தராகிய இயேசு கூறியவையாவும் உண்மையற்றவை என்று ஒரு நொடிப் பொழுதாகிலும் இந்த வசனம் பொருள் தருவ

தில்லை. மாறாக, ஒரு தனிமனிதன் கூறுகிற சாட்சி நீதிமன்றச் சட்டத்தின்படி போதுமான சான்றாகக் கருதப்படுவதில்லை என்பதே இவ்வசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ள பொதுவான செய்தியாகும். சட்டப்படி செல்லத்தக்கதான ஒரு தீர்ப்பைச் செலுத்த இரண்டு அல்லது மூன்று சாட்சிகள் தேவை என்று தேவனுடைய தெய்வீகக் கட்டளை கூறுகிறது. அதற்கேற்ற வண்ணம் கர்த்தராகிய இயேசு தமது தெய்வீகத்தை மெய்ப்பிக்க, இரண்டு அல்லது மூன்று சாட்சிகளையல்ல, நான்கு சாட்சிகளை எடுத்துரைக்கப்போகிறார்.

5:32 இந்த வசனம் யோவான் ஸ்நானகனையா, பிதாவாகிய தேவனையா, தூய ஆவியானவரையா, யாரைக் குறிக்கிறது என்னும் கேள்வி எழுகிறது. வேறொருவர் என்று இங்கு சொல்லப்படுபவர் யோவான் ஸ்நானகன் என்றும், தொடர்ந்து வருகின்ற மூன்று வசனங்களோடு இது தொடர்புடையது என்றும் சிலர் கருதுகின்றனர். இன்னும் சிலர் தூய ஆவியானவர் கர்த்தரைக் குறித்து கொடுக்கிற சாட்சியே இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது என்று கருதுகின்றனர். இங்கே பிதாவின் **சாட்சியையே** அவர் குறிப்பிடுவதாக நாம் கருதுகிறோம். (அவர் என்னும் சொல் தெய்வீகத்தைக் குறிப்பிடும் வகையில் NKJV மொழிபெயர்ப்பாளர்களால் தடித்த எழுத்தால் தொடங்கப்பட்டுள்ளது).

5:33 எல்லாச் சாட்சிகளிலும் மேன்மையான சாட்சியை அதாவது, அவருடைய பிதாவை முதலாவது அறிமுகப்படுத்தியபின், **யோவானுடைய சாட்சியைக்** கர்த்தர் கூறத் தொடங்குகிறார். விசுவாசிக்காத யூதர்கள் **யோவானிடத்தில் ஆளனுப்பி**, அவன் என்ன சொன்னான் என விசாரித்தனர். அவனோ தன்னைப்பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. அவனுடைய சாட்சி முழுவதும் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றியதாகவே இருந்தது. அவன் மனிதர்களிடம் இரட்சகரையே சுட்டிக்காட்டினான். அவன் **சத்தியமான ஒருவரைக் குறித்தே சாட்சிகொடுத்தான்.**

5:34 தாம் தேவனுக்குச் சமமானவர் என்பது மனிதர்களுடைய **சாட்சியை** மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டது அன்று என்று, தம்மைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த மனிதர்களிடம் கூறி நினைவுபடுத்தினார். அவர் அவ்வாறு சொல்லுவாரெனில் அவர் கூறுகிற செய்தி வலுவிறந்து காணப்படும். ஆனால் தேவனால் அனுப்பப்பட்ட மனிதனாகிய யோவானுடைய சாட்சியையே அவர் அறிமுகப்படுத்தினார். மேலும் கர்த்தராகிய

இயேசுவே மேசியா என்றும், உலகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்து தீர்க்கிற தேவ ஆட்டுக்குட்டி அவரே என்றும் அவன் சாட்சிகொடுத்தான்.

“நீங்கள் இரட்சிக்கப்படுவதற்காகவே இவைகளைச் சொல்லுகிறேன்” என்று அவர் தொடர்ந்து கூறினார். இவ்வளவு விரிவாக இயேசு கிறிஸ்து யூதர்களோடு பேச வேண்டியதன் தேவையென்ன? தாம் உரைப்பது சரியென்றும் அவர்கள் கூறுவது தவறு என்றும் மெய்ப்பிக்க வேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன் மட்டுமே அவர் பேசிக்கொண்டிருந்தாரா? மாறாக, அவர் யாரென்பதை அவர்கள் அறிந்து, அவரே வாக்களிக்கப்பட்ட மேசியா என்று அவரை இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக, வியத்தகு உண்மைகளை அவர்களிடம் எடுத்துரைத்தார். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் அன்பு கூரும் மென்மையான இருதயத்தை இந்த வசனம் நமக்குத் தெளிவாக வெளிப்படுத்துகிறது. அவரை வெறுத்து, அவருடைய உயிரைக் கூடிய விரைவில் வாங்கத் துடித்துக் கொண்டிருந்தவர்களிடம் அவர் பேசிக்கொண்டிருந்தார். ஆனால் அவருடைய இருதயத்தில் பகைமையுணர்ச்சி இல்லை. அவர்களிடம் அவரால் அன்புகூரவே முடிந்தது.

5:35 இங்கே, எரிந்து பிரகாசிக்கிற விளக்காக யோவான் ஸ்நானகன் விளங்கினான் என்று கர்த்தர் அவனுக்குப் புகழரை சூட்டினார். அதாவது, அவன் வைராக்கியம் நிறைந்த மனிதனாக இருந்தான். பிறருக்குப் பிரகாசத்தைக் கொடுப்பதே அவனுடைய ஊழியமாக இருந்தது. அவ்வாறு இயேசுவைப் பிறருக்குச் சுட்டிக்காட்டும் ஊழியத்தை அவன் செய்ததன் காரணமாக அவன் எரிந்து போனான். முதன்முதலில் யூத மக்கள் யோவான் ஸ்நானகனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். அவன் புதுமை மனிதனாக, விநோதமான வனாக அவர்களுடைய வாழ்வில் குறுக்கிட்டான். அதனால் அவர்கள் யாவரும் அவனைச் சென்று பார்த்து, அவனுடைய சொற்களைக் கேட்டனர். அவன் புகழ்ச்சி பெற்ற சமயத் தலைவனாக அவர்களால் சிலகாலம் மதிக்கப்பட்டான்.

இவ்வாறு யோவானை நேசத்தோடு ஏற்றுக் கொண்ட மனிதர்கள், யோவான் யாரைக் குறித்துப் பிரசங்கித்தானோ, அவரை ஏற்க மனமில்லாமல் போனதன் காரணமென்ன? அவர்கள் கொஞ்சகாலம் களிகூர்ந்தனர். ஆனால் அவர்கள் மனந்திரும்பவில்லை. அவர்கள் நிலையற்ற வராயிருந்தனர். அரசரின் முன்னோடியை ஏற்றுக் கொண்ட அவர்கள் அரசரை ஏற்றுக்கொள்ள

வில்லை! மேலான புகழாரை இயேசு யோவானுக்குச் செலுத்தினார். எரிந்து பிரகாசிக்கிற விளக்கு என்று தேவனுடைய குமாரனால் போற்றப்படுதல், கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரன் பெறுகிற மிகவுயர்ந்த புகழ்ச்சியாகும். கர்த்தராகிய இயேசுவின்மீடத்தில் அன்புகூருகிற நாம் ஒவ்வொருவரும் அவருக்காக எரிகிற தீக்கொழுந்துகளாக விளங்குவோம். அவருக்காக நாம் எரிந்து சாம்பலாகும்போது உலகத்திற்கு வெளிச்சத்தைக் கொடுப்போம்.

5:36 யோவானின் சாட்சி கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத்தை வெளிப்படுத்தும் சாட்சிகளில் மிகப்பெரியது என்று சொல்லமுடியாது. உண்மையாகவே பிதா அவரை அனுப்பினார் என்பதை மெய்ப்பிக்கும்படி, பிதாவானவர் அவருக்குக் கொடுத்ததும், அவர் நிறைவேற்றியதுமான அற்புதங்கள் அவருக்கு மெய்யான சாட்சியாக விளங்குகின்றன. அற்புதங்கள் யாவும் தெய்வீகத்தை மெய்ப்பிக்கக் கூடியவை அல்ல. அற்புதங்களைச் செய்யக்கூடிய ஆற்றல் சிலருக்குக் கொடுக்கப்பட்டதாக வேதத்தில் நாம் காண்கிறோம். மேலும் தீய ஆவிகளும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட அற்புதங்களைச் செய்தன என்பதை நாம் படித்திருக்கிறோம். ஆனால் கர்த்தராகிய இயேசு செய்த அற்புதங்கள் யாவும், மற்றவர்கள் செய்த அற்புதங்களிலிருந்து மாறுபட்டவை. முதலாவது, அவர் இந்த வல்லமையுள்ள செயல்களைச் செய்வதற்குத் தம்மீடத்தில் ஆற்றல் உடையவராக இருந்தார். ஆனால் பிறருக்கோ அந்த ஆற்றல் கொடுக்கப்பட்டது. அற்புதம் நிகழ்த்திய மற்றவர்கள் வேறு சிலருக்கு அந்த ஆற்றலைத் தரவில்லை. ஆனால் கர்த்தராகிய இயேசு தாமே அற்புதங்களைச் செய்தது மட்டுமின்றி, அப்போஸ்தலர் அந்தப்படியே அற்புதங்களைச் செய்வதற்கான ஆற்றலையும் கொடுத்தார். மேலும் பழைய ஏற்பாட்டில் மேசியா செய்வார் என்று முன்னுரைக்கப்பட்ட அற்புதங்களையே இரட்சகர் நிறைவேற்றினார். இறுதியாக பண்பிலும், இலக்கிலும், எண்ணிக்கையிலும் கர்த்தராகிய இயேசு செய்த கிரியைகள் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தவையாக இருந்தன.

5:37,38 மீண்டுமாக அவரைக் குறித்த பிதாவின் சாட்சியைப் பற்றி கர்த்தர் பேசினார். கர்த்தராகிய இயேசு திருமுழுக்கு பெற்றபோது நடந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றி அவர் கூறினார் என்றே தோன்றுகிறது. இயேசுவே அவருடைய நேச குமாரன் என்றும் அவரிடத்தில் பிதா பிரியமாயிருந்தார் என்றும் வானத்திலிருந்து பிதாவாகிய

தேவன் கூறிய சத்தம் அப்பொழுது தொனித்தது. ஆனாலும், கர்த்தராகிய இயேசுவின் வாழ்விலும், ஊழியத்திலும், அற்புதச் செயல்களிலும், அவரே மெய்யான தேவகுமாரன் என்று பிதா சாட்சி கொடுத்தார் என்று சொல்லியே ஆகவேண்டும்.

விசுவாசிக்காத யூதர்கள் தேவனுடைய சத்தத்தைக் கேட்டதுமில்லை, அவருடைய ரூபத்தைக் கண்டதுமில்லை. அவருடைய வசனம் அவர்களிடம் தங்கியிராததே இதன் காரணமாகும். தேவன் மனிதர்களோடு தமது வார்த்தையாகிய திருமறையின் மூலமாகப் பேசுகிறார். இந்த யூதர்களிடத்தில் பழைய ஏற்பாட்டு வேதம் இருந்தது. ஆயினும் அவர்கள் அந்த வேத வார்த்தைகளின் மூலமாக தேவன் அவர்களோடு பேசுவதற்கு அனுமதிக்கவில்லை. அவர்களுடைய இருதயங்கள் கடினமடைந்து, செவிகளோ மந்தமடைந்து போயிருந்தன.

தேவன் அனுப்பினவரை அவர்கள் விசுவாசிக்கவில்லை. ஆகவே, அவர்களால் தேவனுடைய ரூபத்தையோ, அவருடைய ஆள்தன்மையையோ காணமுடியவில்லை. அழிந்து போகிற கண்களுக்குப் புலப்படத்தக்க வண்ணம் பிதாவாகிய தேவனுக்கு ரூபமோ, வடிவமோ கிடையாது. அவர் ஆவியாக இருப்பதால் காணப்படக்கூடாதவராக இருக்கிறார். ஆனால் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து என்னும் நபரின் மூலமாக மனிதர்களுக்கு அவர் தம்மை வெளிப்படுத்தினார். உண்மையாகவே, கிறிஸ்துவை விசுவாசித்தவர்கள் அவரிடத்தில் தேவனுடைய ரூபத்தைக் கண்டனர். ஆனால் அவிசுவாசிகளோ அவரைக் கண்டபோது, அவர் தங்களைப் போன்ற வேறொரு சாதாரண மனிதர் என்றே நினைத்தனர்.

5:39 இந்த வசனத்தின் முதற்பகுதியை இரண்டு வகையாகப் புரிந்துகொள்ளலாம். முதலாவது, வேதவாக்கியங்களை ஆராய்ந்து பார்ப்பதும்படி (ஏவல்) கர்த்தராகிய இயேசு யூதர்களிடம் கூறினார் எனப்பொருள் கொள்ளலாம். அல்லது, வேதத்தை வைத்திருப்பதால் தங்களுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டென்று நினைத்துக் கொண்டிருந்த அவர்கள் அதற்காக வேதவாக்கியங்களை ஆராய்ந்து பார்த்தனர் (அறிக்கை) என்ற பொருளையும் இது உடையதாயிருக்கிறது. யூதர்கள் வேதவாக்கியங்களை ஆராய்ந்து பார்த்து, அவ்வாறு செய்ததால், தங்களுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டென்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தனர் என்று இயேசு அறிக்கை செய்தார் என்றே தோன்றுகிறது. (இந்த வசனத்தை இந்த

இரண்டு பொருள்களிலும் புரிந்துகொள்ளத்தக்கதாக ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு அமைந்துள்ளது. தமிழில் இது ஏவல் வினையோடு மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது). வரவிருக்கிற மேசியாவைப் பற்றி பழைய ஏற்பாடு கூறும் வசனங்கள் யாவும், அங்கிருந்த இயேசுவைக் குறித்தே கூறுகின்றன என்பதை அவர்கள் அறியாதிருந்தனர். தங்களுடைய கரங்களில் திருமறையை ஏந்திக் கொண்டிருப்பவர்கள், இவ்விதம் அறியாமை உடையவராயிருப்பார்கள் என்ற உண்மை எண்ணிப்பார்ப்பதற்கும் பயங்கரமாயிருக்கிறது. மேலும், கர்த்தர் இவ்வாறு அவர்களுடன் உரையாடிய பின்னும், அவர்கள் அவரை ஏற்காதது மன்னிக்க முடியாத ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது. இந்த வசனத்தின் பின்பகுதியைக் கவனமாகப் படியுங்கள். “என்னைக் குறித்து சாட்சிகொடுக்கிறவைகளும் அவைகளே”. உலகிற்கு வருகிற கிறிஸ்துவே பழைய ஏற்பாட்டின் தலையாய பொருள் என்பது தான் இந்த வசனத்தின் பொருளாகும். பழைய ஏற்பாட்டைப் படிக்கிறவர் அதனைப் புரிந்து கொள்ளவில்லையெனில், அவர் அதனுடைய முக்கியமான கருத்தைத் தவறவிட்டுவிட்டார் என்பதே பொருளாகும்.

5:40 யூதர்கள் ஜீவனை அடையும்படி கிறிஸ்துவினிடம் வர மனதற்றவராயிருந்தனர். இயேசு கிறிஸ்துவை மனிதர்கள் ஏற்க மறுப்பதற்கான உண்மையான காரணம், அவர்களால் நற்செய்தியைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்பதோ, இரட்சகரை நம்புவது அவர்களுக்கு இயலாத செயல் என்பதோ அல்ல. கர்த்தராகிய இயேசுவை அவர்கள் நம்பாதிருப்பதற்கான காரணம் எதுவும் அவரிடத்தில் இல்லையே. மனிதனுடைய சொந்த சித்தத்தில்தான் உண்மையான தவறு இருக்கிறது. அவன் இரட்சகரிடத்தில் அன்பு கூருவதைக் காட்டிலும், தனது பாவங்களில் கூடுதலாகப் பிரியப்படுகிறான். தன்னுடைய பொல்லாங்கான வழியை விட்டொழிக்க அவனுக்கு விருப்பமில்லை.

5:41 யூதர்கள் தம்மை மகிமைப்படுத்தாததாலும் ஏற்றுக்கொள்ளாததாலும் இயேசு புண்பட்ட மனதோடு அவர்களைக் குற்றப்படுத்துகிறார் என்று அவர்கள் நினைக்கக்கூடாது; இதுவே கர்த்தருடைய எண்ணமாயிருந்தது. இந்த உலகத்து மனிதரால் புகழப்படவேண்டும் என்னும் நோக்கத்தோடு இவ்வுலகிற்கு அவர் வரவில்லை. அவர்களுடைய புகழ்ச்சியையல்ல, அவருடைய திருத்தந்தையின் புகழ்ச்சியையே

அவர் விரும்பினார். மனிதர்கள் அவரை ஏற்க மறுத்தபோதும், அவருடைய புகழ்ச்சியை அவர்களால் குறைவுபடுத்த முடியாது.

5:42 தேவனுடைய குமாரனை ஏற்க மனிதன் தவறியதற்கான காரணத்தை இந்த வசனம் பின்னோக்கிச் சென்று பார்க்கிறது. இந்த மனிதர்களிடத்தில் **தேவ அன்பு இல்லை**. அதாவது அவர்கள் தேவனிடத்தில் அன்புகூருவதைக் காட்டிலும், தங்களிடமே அதிக அன்புகூர்ந்தனர். அவர்கள் தேவனிடத்தில் அன்புகூர்ந்திருந்தால், தேவன் அனுப்பினவரை அவர்கள் ஏற்றிடுப்பார். கர்த்தராகிய இயேசுவை அவர்கள் ஏற்கமறுத்த செயலினால், அவர்கள் அவருடைய பிதாவிடம் **அன்புகூராதிருந்தனர்** என்பதை வெளிப்படுத்தினர்.

5:43 கர்த்தராகிய இயேசு அவருடைய **பிதாவின் நாமத்தினாலே** இவ்வுலகிற்கு வந்தார். அதாவது தம்முடைய பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றவே இங்கு வந்தார். பிதாவுக்குப் புகழ்ச்சியைக் கொண்டு வருவதும், அவருடைய பிதாவுக்கு எல்லாவற்றிலும் கீழ்ப்படிவதுமே அவருடைய நோக்கமாயிருந்தது. உண்மையாகவே மனிதர்கள் தேவனிடத்தில் அன்புகூருவார்களெனில், தமது பேச்சிலும், செயலிலும் தேவனைப் பிரியப்படுத்துவதையே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தவரிடத்தில் அன்புகூருகிறவர்களாக இருப்பார்கள்.

வேறொருவன் **தன் சுயநாமத்தினாலே** வருவான் என்றும் அவனை யூதர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்றும் இயேசு தொடர்ந்து முன்னுரைத்தார். அவருக்குப்பின் பல கள்ள போதகர்கள் தோன்றுவார்கள். அவர்களை இஸ்ரவேல் நாடுமேன்மைப்படுத்தும் என்னும் பொருள்பட அவர் பேசினதாகத் தோன்றுகிறது. அல்லது பல கள்ளக்குழுக்கள் தோன்றும் என்றும் அவற்றின் தலைவர்கள் தங்களைக் கிறிஸ்து என்று சொல்லிக்கொள்வார்கள் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டதாகவும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால், அவர் அந்திக்கிறிஸ்துவையே குறிப்பிட்டதாகக் கருத இடமுண்டு. ஒரு நாளில், தன்னையே அரசனாக நியமித்துக்கொண்டு, யூத மக்களிடையே தோன்றும் ஒருவன் தன்னை யாவரும் தொழுதுகொள்ள வேண்டுமென்று கட்டளையிடுவான் (2 தெச. 2:8-10). யூத நாட்டினர் பெரும்பாலோர் அவனைத் தங்களுடைய அரசனாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள். அதன் நிமித்தம் அவர்கள் தேவனுடைய கடுமையான நியாயத்தீர்ப்புக்கு உட்படுவர் (1 யோவான் 2:18).

5:44 தம்மை யூதமக்கள் ஏற்கத் தவறியதற்கு வேறொரு காரணத்தை இயேசு இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளார். தேவனால் பாராட்டப்படுவதைக் காட்டிலும் உடன் மனிதர்களுடைய பாராட்டையே அவர்கள் அதிகமாக விரும்பினார்கள். யூத மார்க்கத்தை விட்டுச்சென்றால் தங்களுடைய நண்பர்கள் என்ன சொல்லுவார்கள் என்று எண்ணி அவர்கள் அஞ்சினார்கள். கர்த்தராகிய இயேசுவைப் பின்பற்றிச் செல்வதால் அவர்கள் மீது சுமத்தப்படும் நிந்தைகளையும், பாடுகளையும் சகிக்க அவர்கள் விரும்பவில்லை. மற்றவர்கள் என்ன சொல்லுவார்களோ, என்ன செய்வார்களோ என்று ஒருவன் அச்சம் கொண்டிருக்கும் வரை அவன் இரட்சிப்பைப் பெறமாட்டான். கர்த்தராகிய இயேசுவை விசுவாசிக்க, ஒருவன் எல்லாருடைய பாராட்டுதலையும் விட, கூடுதலாக தேவனுடைய பாராட்டையே விரும்பவேண்டும். **தேவனாலே மாத்திரம் வருகிற மகிமையை அவன் தேடவேண்டும்**.

5:45 **பிதாவினிடத்தில்** அந்த யூதர்களைக் குறித்து கர்த்தர் குற்றஞ்சாட்ட வேண்டிய அவசியமில்லை. அவர்களுக்கு எதிராகப் பல குற்றச்சாட்டுகளை அவரால் கொண்டுவர முடியும் என்பது உண்மையே. ஆனால் அவர் அவ்வாறு செய்யத் தேவையில்லை. ஏனெனில் மோசே எழுதியவை அவர்களைக் குற்றஞ்சாட்டப் போதுமானவை. அந்த யூதர்கள் பழைய ஏற்பாட்டைக் குறித்து மிக அதிகமாகப் பெருமை கொண்டிருந்தனர். அதில் சிறப்பாக **மோசேயின்** ஐந்து ஆகமங்கள் “டோரா” என்று அவர்களால் போற்றப்பட்டன. இஸ்ரவேலுக்கு இந்த வேதம் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததால் அவர்கள் கொண்டிருந்த பெருமைக்கு அளவில்லை. ஆனால், அடுத்த வசனத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள வண்ணம், அவர்கள் மோசேயின் சொற்களுக்குக் கீழ்ப்படியவில்லை என்பதே பிரச்சனை.

5:46 மோசே எழுதியவற்றிற்கு இணையான அதிகாரம் தம்முடைய சொற்களுக்கு உண்டென்று கர்த்தராகிய இயேசு இங்கே அறிவித்திருக்கிறார். “வேதவாக்கியங்களெல்லாம் தேவ ஆவியினால் அருளப்பட்டிருக்கிறது” என்பதை இவ்வசனம் நமக்கு நினைவூட்டுகிறது. பழைய ஏற்பாடாயினும், புதிய ஏற்பாடாயினும் நாம் எதைப் படித்தாலும் தேவனுடைய வார்த்தையை நாம் படிக்கிறோம். **மோசேயின்** சொற்களை யூதர்கள் **விசுவாசித்தால்** கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவையும், அவர்கள் விசுவாசித்

திருக்க வேண்டும். ஏனெனில் கிறிஸ்துவின் வருகையைக் குறித்தே அவன் எழுதியிருக்கிறான். இதற்கோர் எடுத்துக்காட்டை உபாகமம் 18:15,18 ஆகிய வசனங்களில் காண்கிறோம்.

உன் தேவனாகிய கர்த்தர் என்னைப்போல ஒரு தீர்க்கதரிசியை உனக்காக உன் நடுவே உன் சகோதரரிலிருந்து எழும்பப்பண்ணுவார்; அவருக்குச் செவிகொடுப்பீர்களாக. உன்னைப்போல ஒரு தீர்க்கதரிசியை நான் அவர்களுக்காக அவர்கள் சகோதரரிலிருந்து எழும்பப்பண்ணி, என் வார்த்தைகளை அவர் வாயில் அருளுவேன்; நான் அவருக்குக் கற்பிப்பதையெல்லாம் அவர்களுக்குச் சொல்லுவார் (உபா. 18:15,18).

கிறிஸ்துவின் வருகையைக் குறித்தே மோசே இந்த வசனங்களில் முன்னுரைத்தான். அவன் வரும்போது யூதமக்கள் அவருக்குச் செவி சாய்த்து, கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்றும் கூறினான். இப்பொழுது கர்த்தராகிய இயேசு வந்துவிட்டார். ஆனால் யூதர்களோ அவரை வரவேற்கத் தவறி விட்டனர். மோசே எழுதியவற்றை நம்புவதாக அவர்கள் காட்டிக்கொண்டாலும், உண்மையில் மோசே கூறியவற்றிற்கு அவர்கள் கீழ்ப்படிய வில்லை. ஆகவே, மோசே அவர்களைக் குறித்து பிதாவினிடத்தில் குற்றஞ் சாட்டுவான். “**அவன் என்னைக் குறித்து எழுதியிருக்கிறானே**” என்று நமது கர்த்தர் கூறியிருப்பது, பழைய ஏற்பாடு இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனங்களைக் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கான தெளிவான சான்றாக விளங்குகிறது. இதனை மிகச்சருக்கமாக அகஸ்டின் என்பார் எழுதியிருக்கிறார்: “புதியது பழையதில் மூடி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; பழையது புதியதில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.”

5:47 மோசே எழுதின வாக்கியங்களை யூதர்கள் விசுவாசிக்கவில்லையெனில், அவர்கள் இயேசு சொன்ன வசனங்களையும் விசுவாசிக்க மாட்டார்கள் என்று அவர் கூறினார். பழைய ஏற்பாட்டிற்கும், புதிய ஏற்பாட்டிற்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கிறது. பழைய ஏற்பாடு தேவ ஆவியினால் அருளப்பட்டது என்பதை மறுத்துரைக்கும் ஒருவன், கர்த்தராகிய இயேசுவின் வசனங்கள் தேவ ஆவியினால் அருளப்பட்டவை என்று நம்புவது கூடாத செயலாகும். வேதத்தில் ஒரு பகுதியைத் தாக்கிப் பேசுகிறவர்கள், அதனுடைய பிற பகுதிகளையும் மறுத்துரைப்பது கூடியவிரைவில் நடைபெறக்கூடிய செயலாகும். இதனைக் குறித்து கிங் என்பார் கூறியுள்ளதாவது:

மோசேயின் ஐந்து ஆகமங்கள் - வேதத்தின் இந்தப் பகுதியே மற்றப் பகுதிகளைக் காட்டிலும் மிகவும் அதிகமாக நாகரிகமற்ற முறையில் தாக்கப்படுகிறது. ஆனால் வியப்பு என்னவென்றால், நாம் சேகரித்த கணக்கின்படி, நமது எஜமானர் இந்தப் பகுதியிலிருந்துதான் மிகவும் அதிகமாக மேற்கோள் காட்டியிருக்கிறார். ஆனால் இவ்விதமான தாக்குதல்கள் தொடங்கப்படுவதற்கு முன்னரே, கர்த்தர் தமது அங்கீகாரத்தை இந்நூல்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறார். இதுவே கர்த்தருடைய சொற்களின் மறைபொருளாக இருக்கிறது.¹⁸

4.தேவகுமாரனின் மூன்றாம் ஆண்டு திருப்பணி : கலிலேயா [அதி. 6]

அ. நான்காவது அற்புதம்: ஐயாயிரவர் உணவளிக்கப்படுதல் (6:1-15)

6:1 ஐந்தாவது அதிகாரத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சிகள் நடந்து சிலகாலம் கழிந்து விட்டது என்பதைக் குறிக்கும் வகையில், **இவைகளுக்குப்பின்பு** என்னும் சொற்றொடர் இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எவ்வளவு காலம் சென்றது என்பது நமக்குச் சரியாகத் தெரியவில்லை. ஆயினும் எருசலேமைச் சுற்றியுள்ள இடங்களில் **இயேசு** நடந்து கலிலேயாக்கடல்வரை சென்றார் என்பது நமக்குத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. அவர் கடலைக் கடந்தார் என்று சொல்லும்போது, வடமேற்குக் கரையிலிருந்து வடகிழக்குக் கரையைச் சென்றடைந்தார் என்பது தெரியவருகிறது. **கலிலேயாக் கடல் திபேரியாக்கடல்** என்றும் அழைக்கப்பட்டது. ஏனெனில் திபேரியா என்னும் ஊர் அக்கடலின் மேற்குக் கரையில் அமைந்திருந்தது. கலிலேயா மாநிலத்தின் தலைநகரமாகிய அவ்வூர், ரோமப் பேரரசன் திபேரியஸ் என்பவரின் பெயரைப் பெற்றது.

6:2,3 திரளான மக்கள் கூட்டம் அவரைப் பின்தொடர்ந்தது. அவர் தேவனுடைய குமாரன் என்னும் நம்பிக்கையினால் அவர்கள் அவரைப் பின்தொடர்ந்தனர் என்று சொல்லமுடியாது. மாறாக **நோய்வாய்ப்பட்டவர்களிடத்தில்** அவர் செய்த அற்புதங்களைக் **கண்டதால் அவர்கள்** அவரைத் தொடர்ந்து சென்றனர். தேவனுடைய வார்த்தையினால் ஒருவருக்கு உண்டாகிற நம்பிக்கையில் தேவன் மனமகிழ்ச்சி அடைகிறாரே யொழிய, அற்புதங்களின் அடிப்படையில் அம்மனிதன் பெறுகிற நம்பிக்கை அவருக்கு மகிழ்ச்சி

வையத் தருகிறதில்லை. தேவனுடைய வார்த்தை மெய்ப்பிக்கப்பட அற்புதங்கள் தேவையில்லை. தேவன் சொல்லுகிற ஒவ்வொன்றும் உண்மையாயிருக்கிறது. நிச்சயமாக அதில் ஏதொரு தவறும் கிடையாது. எவர் ஒருவருக்கும் தேவனுடைய வார்த்தையே போதும். மூன்றாவது வசனம் எழுத்தின்படி **இயேசு மலையின்மேல் ஏறினார்** என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருப்பினும், அது கடலைச் சுற்றியுள்ள மலைப்பாங்கான பிரதேசத்தையே குறிக்கிறது.

6:4 பஸ்கா சம்பமாயிருந்தது என்று யோவான் ஏன் குறிப்பிட்டுள்ளார் என்பது தெரியவில்லை. மெய்யான ஜீவ அப்பத்தைக் குறித்து அருமையான செய்தியைக் கர்த்தராகிய இயேசு இந்த அதிகாரத்தில் வழங்கியபோது, அவர் பஸ்காவைப் பற்றி நினைவுகூர்ந்திருப்பார் எனச் சிலர் கருதுகின்றனர். அவர் பஸ்கா பண்டிகைக்கு எருசலேம்க்குச் செல்லவில்லை. பஸ்கா யூதருடைய பண்டிகை என்று யோவான் குறிப்பிட்டுள்ளார். உண்மையில் அப்பண்டிகையை பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் தேவன் நிறுவினார் என்பதில் ஐயமில்லை. அவர் அதனை யூதர்களுக்கு அளித்தார். அந்தப் பொருளில் அது **யூதருடைய பண்டிகைதான்**. ஆனால், **யூதருடைய பண்டிகை** என்னும் சொற்றொடர் யூதர்கள் அப்பண்டிகையை வெறும் சடங்காகக் கொண்டாடினார் களையொழிய, அவர்களுக்கு உள்ளார்ந்த விருப்பம் ஏதுமில்லை என்னும் காரணத்தினால், தேவன் அதைத் தமது சொந்தப் பண்டிகைகளில் ஒன்றாகக் கருதவில்லை என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. அது மெய்யான பொருளை இழந்துவிட்டது. இனிமேல் அது யெகோவாவின் பண்டிகையன்று.

6:5 திரளான மக்கள் கூட்டம் தம்மிடம் வருவதைக் கண்ட **இயேசு**, சீடரோடு தனித்திருக்கும் நேரத்தையும், இளைப்பாறுதலையும் இழக்க நேரிடும் என்று கருதி எரிச்சல் அடையவில்லை. அவர்கள் **உண்பதற்கு** ஏதாவது கொடுக்க வேண்டும் என்பதே அவர் உள்ளத்தில் எழுந்த முதலாவது எண்ணம். ஆகவே அவர் பிலிப்பை நோக்கி, இத்திரளான மக்கள் உண்பதற்குத் தேவையான அப்பத்தை எங்கு வாங்கலாம் என்று கேட்டார். இயேசு ஒரு கேள்வியை எழுப்பினார். ரெனில், ஒன்றை அறிந்துகொள்வதற்காக அவர் அக்கேள்வியைக் கேட்டார் என எண்ணலாகாது. அவர் தமது அறிவைப் பெருக்கிக்கொள்ள எந்தக் கேள்வியையும் எப்பொழுதும் கேட்டதில்லை. மற்றவர்களுக்குப் போதிக்கும்படியே அவர்

கேள்வி கேட்டார். அவர் விடையை அறிந்திருந்தார். ஆனால் பிலிப்புவோ அறியவில்லை.

6:6 மிகவும் இன்றியமையாத பாடத்தைக் கர்த்தர் பிலிப்புவுக்குக் கற்றுத்தரப்போகிறார். மேலும் பிலிப்புவின் விசுவாசம் அங்கு **சோதிக் கப்படும்**. அங்கு குழுமியிருந்த மக்கள் கூட்டம் உண்ணும்படி தாம் ஓர் அற்புதத்தைச் செய்ய விருப்பத்தை அவர் **அறிந்திருந்தார்**. ஆனால் அவ்வாறு அவரால் செய்ய இயலும் என்பதை பிலிப்பு அறிந்திருந்தாரா? பிலிப்புவின் விசுவாசம் பெரியதா அல்லது குறைவானதா?

6:7 பிலிப்புவின் விசுவாசம் மிக உயரமான இடத்தை எட்டவில்லை என்பது வெளிப்படை. மிகத் துரிதமாகக் கணக்கொன்றைப் போட்ட பிலிப்பு, **இருநூறு பணத்து அப்பங்களும்** இங்கு கூடியிருக்கிற மக்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் **கொஞ்சம் கொஞ்சம்** கொடுத்தாலும் போதா என்று முடிவுசெய்தார். அந்த நாளில் **இருநூறு பணத்துக்கு** எத்தனை அப்பங்கள் வாங்கியிருக்க முடியும் என்பது நமக்குத் தெரியாது. ஆனாலும் அது மிகப்பெரிய தொகை என்பதில் ஐயமில்லை. ஒரு பணம் என்பது ஒரு மனிதனின் ஒருநாட்கூலி.

6:8,9 அந்திரேயா, சீமோன் பேதுரு இருவரும் சகோதரர்கள் ஆவர். அவர்கள் கலிலேயாக் கடற்கரையில் அமைந்திருந்த பெத்சாயிதாவுக்கு அருகில் வசித்துவந்தனர். இவ்வளவு பெரிய கூட்டத்திற்கு உணவளிப்பது மிகவும் கடினம் என்பதை அந்திரேயாவும் உணர்ந்தார். ஒரு சிறுவனிடம் **ஐந்து வாற்கோதுமை அப்பங்களும் இரண்டு மீன்களும்** இருந்ததைக் கண்டவர், இப்பெருங்கூட்டத்தின் பசிக்கு அவற்றைப் பங்கிடும் முயற்சி பயனற்றது என்று எண்ணினார். அச்சிறுவனிடம் அதிகமில்லை. ஆனால் கர்த்தராகிய இயேசுவின் விருப்பத்திற்கு அதைக் கொடுக்க அவன் தயங்கவில்லை. அவனுடைய தயவின் காரணமாக இந்தக் கதை நான்கு நற்செய்தி நூல்களிலும் இடம் பெற்றுள்ளது. அவன் மிகுதியாய்ச் செய்யவில்லை. ஆயினும், “தேவன் அதில் இருப்பாரென்றால் கொஞ்சமும் மிகுதியாகும்.” அச்சிறுவன் உலகெங்கும் புகழ் பெற்றான்.

6:10 மக்களை **உட்காரவைத்த** செயல் (சாய்ந்து உட்காரச்செய்தல்), அவர்களுக்குக் கர்த்தராகிய இயேசு வசதியை அருளினார் என்பதைக் காட்டுகிறது. **மிகுந்த புல்லுள்ள இடத்தை** அவர் தெரிந்தெடுத்தார் என்பதைக்

கவனியுங்கள். அந்தப் பகுதியில் அப்படிப்பட்ட இடம் கிடைப்பது அரிது. எனினும் தூய்மையும், இனிமையும் நிறைந்த பகுதியில் அமர்ந்து அவர்கள் உணவு உண்ண வேண்டுமென்பது கர்த்தருடைய விருப்பமாயிருந்தது.

அங்கு ஆயிரக்கணக்கான ஆண்கள் இருந்தனர் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறாயின் அங்கு அதற்கும் மேலாக, பெண்களும் குழந்தைகளும் இருந்தனர் என்பதே பொருளாகும். ஐயாயிரம் என்னும் எண்ணிக்கை, எவ்வளவு வல்லமையுள்ள அற்புதச்செயல் செய்யப்படவிருந்தது என்பதைத் தெரிவிக்கிறது.

6:11 இயேசு அந்த அப்பங்களை எடுத்து, அவற்றிற்காக ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார். உணவில் பங்கு பெறுவதற்கு அல்லது பரிமாறுவதற்கு முன் கர்த்தரே ஸ்தோத்திரம் செலுத்துவாரெனில், நாம் நம்முடைய உணவை உண்பதற்கு முன் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தச் சற்றுப் பொறுத்திருப்பது எவ்வளவு அவசியம். பின்னர் அவர் உணவைச் சீடர்களிடம் கொடுத்தார். இங்கே நாம் கற்கவேண்டிய சிறப்பான பாடம் ஒன்றிருக்கிறது. கர்த்தராகிய இயேசு எல்லாவற்றையும் தாமே செய்யவில்லை. மற்றவர்கள் செய்த பணியை ஏற்றுக்கொண்டார். “உங்களால் முடிந்ததை நீங்கள் செய்யுங்கள்; என்னால் முடிந்ததை நான் செய்கிறேன்; நம்மால் செய்ய முடியாததை கர்த்தர் செய்வார்” என்று ஒருவர் இதனை அழகாய்க் கூறியிருக்கிறார்.

அப்பத்தை எடுத்துக் கர்த்தர் சீடர்களிடம் கொடுக்கும் நேரத்திலே, வியத்தகு வண்ணம் அது பன்மடங்கு பெருகிவிட்டது. அவ்வற்புதம் எத்தருணத்தில் நடந்தது என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படவில்லை. ஆனால் அந்த ஐந்து அப்பங்களும் இரண்டு சிறு மீன்களும், அப்பெருங் கூட்டத்திற்குப் போதுமான அளவிற்கு அற்புதமான முறையில் பெருகிவிட்டன என்பதை நாம் அறிவோம். அங்கு **பந்தியிருந்தவர்களுக்கு அப்பங்களையும், மீன்களையும் சீடர்கள் பரிமாறினார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய மட்டும் மீன்களையும் கொடுத்தார்கள்** என்று சொல்லியிருப்பதால் அங்கு பற்றாக்குறை ஏற்படவில்லை என்பது தெரிகிறது.

இந்தக் கதையில் ஓர் அழகிய சித்திரத்தைக் காண்பதாக கிரி. ப்பத் தாமஸ் என்பார் நினைவுபடுத்தியுள்ளார்:

(அ) அழிந்துபோகிற உலகம்; (ஆ) ஆற்றல் அற்ற சீடர்கள்; (இ) நிறைவான இரட்சகர்,

படைப்பின் உண்மையான செயல்பாடு இங்கு நிகழ்ந்தது. வெறும் மனிதனாக இருக்கும் எவ்வளவுருவனும் ஐந்து அப்பங்களையும் இரண்டு மீன்களையும் அவ்வளவு பெரிய கூட்டம் உண்ணும் அளவிற்குப் பெருகச் செய்திருக்க முடியாது. “கர்த்தர் அப்பத்தை ஆசீர்வதித்தபோது வசந்தகாலம்; அதை அவர் பிட்டபோது அறுவடைக்காலம்” என்று அழகாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. “ஸ்தோத்திரம் செலுத்தப்படாத அப்பம், பெருக்கம் அடையாத அப்பம்” என்பதும் உண்மையே.¹⁹

6:12 இ.து உள்ளத்தை எழுப்பிவிடக்கூடிய கருத்தாகும். இயேசு மனிதராக மட்டும் இருந்திருப்பாரெனில் மீதியான துணிக்கைகளைக் குறித்து அவர் கவலைப்பட்டிருக்க மாட்டார். ஐயாயிரம் பேருக்கு உணவளிக்கக்கூடிய எந்த மனிதனும் எஞ்சிய அப்பத்துணிக்கைகளைக் குறித்துக் கவலைகொண்டிருக்கமாட்டான்! ஆனால் இயேசு தேவன் ஆவார். அவருடைய ஏராளத்தில் சிறிதளவும் வீணாகக்கூடாது. நமக்கு அவர் அளித்திருக்கிற எந்த நன்மையான ஈவையும் நாம் வீணாக்குவதை அவர் விரும்புவதில்லை. ஆகவே, **ஒன்றும் சேதமாய்ப் போகாதபடிக்கு உடைந்த ரொட்டித்துண்டுகள் அனைத்தையும் சேகரிக்கவேண்டுமென்று கட்டளையிட அவர் கவனமுடையவராயிருந்தார்.**

பலர் இந்த உவமையை விளக்க முனைகின்றனர். அச்சிறுவன் தன்னிடத்திலிருந்த ஐந்து அப்பங்களையும் இரண்டு மீன்களையும் இயேசுவிடம் கொடுத்ததைக் கூட்டத்தில் இருந்த அனைவரும் கண்டார்கள். அச்செய்கை அவர்களுடைய தன்னலத்தை அவர்களுக்கு உணர்த்தியது. ஆகவே, அவர்கள் கொண்டுவந்திருந்த உணவுப்பொருட்களை எடுத்து மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்துகொண்டனர். இவ்வாறு எல்லாருக்கும் உணவு போதுமானதாக இருந்தது. எனினும் இவ்வாறு அவர்கள் அளிக்கும் விளக்கங்களில் ஒன்றும் அடுத்த வசனத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள உண்மைகளுக்கு ஏற்றதாக இல்லை.

6:13 திரளான மக்கள் அனைவரும் உண்டபின் மீதியானதைப் பன்னிரண்டு கூடை நிறைய சேகரித்தனர். ஒவ்வொருவனும் தனக்குத் தேவையான உணவைக் கொண்டுவந்திருந்தால், இவ்வளவு அப்பத் துணிக்கைகள் மீதியாயிருக்குமா? நிச்சயமாய் அந்த அளவு சேகரித்திருக்க முடியாது. மனிதர்கள் தரும் விளக்கங்கள் நகைப்பிற்கிடமானவை. வல்லமைமிக்க அற்புதம் அங்கு

நிகழ்ந்தது என்னும் ஒரே ஒரு முடிவுக்குத்தான் வர இயலும்.

6:14 அங்கிருந்த மக்களும் அந்நிகழ்ச்சியை அற்புதமென்று ஒப்புக்கொண்டனர். அவர்கள் யாவரும் தாங்கள் கொண்டுவந்திருந்த உணவை உட்கொண்டிருந்தால் இவ்வண்ணம் செய்ய மாட்டார்கள். அந்நிகழ்ச்சி ஓர் அற்புதமென்று நம்பியதன் விளைவாக, **இவர் உலகத்தில் வருவார்** என்று கூறப்பட்ட **தீர்க்கதரிசி** என்று ஒப்புக்கொள்ளவும் விரும்பினர். தீர்க்கதரிசி ஒருவர் வருவார் என்பதை அவர்கள் பழைய ஏற்பாட்டின் மூலமாக அறிந்திருந்தனர். மேலும் அவர் ரோம ஆதிக்கத்திலிருந்து தங்களை விடு விப்பார் என எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். உலகத்தை ஆளவிருக்கும் பேராரசரை அவர்கள் எதிர்பார்த்திருந்தனர். ஆனால் அவர்களுடைய விசுவாசமோ உண்மையற்றதாயிருந்தது. இயேசுவே தேவனுடைய குமாரன் என்று ஒப்புக் கொள்ளவோ, தங்களுடைய பாவங்களை அறிக்கை செய்து அவரை இரட்சகராக ஏற்றுக் கொள்ளவோ அவர்கள் மனதற்றவராயிருந்தனர்.

6:15 இயேசு செய்த அற்புத்தின் விளைவாக, அவரை **இராஜாவாக்க வேண்டுமென்று** மக்கள் விரும்பினார்கள். இயேசு மனிதராக மட்டும் இருந்திருப்பாரெனில், அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு அவர் விருப்பத்தோடு இணங்கியிருப்பார் என்பது நிச்சயம். தாங்கள் உயர்த்தப்படவேண்டும் என்பதும், புகழ்ச்சிக்கூரிய இடத்தைப் பெற வேண்டும் என்பதும் மனிதர்களுடைய பேராவல்களாக இருக்கின்றன. வீண்புகழ்ச்சியையும், பெருமையையும் கண்டு இயேசு அசையவில்லை. பாவி களுக்குப் பதில் ஆளாகச் சிலுவையில் மரணம் அடையவே தான் இவ்வுலகிற்கு வந்ததை நன்கு உணர்ந்திருந்த அவர், அத்திருநோக்கத்திற்கு இடையூறு உண்டாக்கக்கூடிய எதையும் செய்ய மாட்டார். பலிபீடத்திற்குச் செல்லுமுன் அவர் அரியணை ஏறமாட்டார். அவர் பாடுபட்டு, இரத்தம் சிந்தி மரணம் அடையவேண்டும். அதன் பின்னரே அவர் மேன்மை அடைய வேண்டும். இது குறித்துத் திருவாளர் F.B. மேயர் எழுதுவதாவது:

அவரை அரசராகக் வேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்பிய போதெல்லாம் அவர்களைவிட்டு ஓடிச்சென்றார், சிலுவையில் அறைய வேண்டுமென்று நினைத்தபோது அவர்களிடம் தம்மை ஒப்புவித்தார் என்று தூய பெர்னார்ட் கூறினார். இதனை நம் நினைவில் தெளிவாகப் பதித்து வைத்துக் கொண்டவர்களாக, கீத்தியனாகிய

ஈத்தாயின் சொற்களின்படி நடக்க நாம் தயங்க வேண்டாம், “இராஜாவாகிய என் ஆண்டவன் எங்கேயிருப்பாரோ, அங்கே உமது அடியானும், செத்தாலும், பிழைத்தாலும் இருப்பான்” (2 சாமு. 15:2). தாவீதின் நோக்கத்தைத் தன் நோக்கமாகக் கொண்டு அவனிடம் தஞ்சம்புக வந்தவனிடம், அவன் கூறியதுபோல நமது கர்த்தரும் நம்மிடம், “நீ என்னிடத்தில் இரு, பயப்படவேண்டாம், என் பிராணனை வாங்கத் தேடுகிறவனே உன் பிராணனையும் வாங்கத் தேடுகிறான்; நீ என் ஆதரவிலே இரு” என்று நிச்சயமாகக் கூறினார்.²⁰

ஆ. ஐந்தாவது அடையாளம் :

இயேசு நீரின்மேல் நடந்து செல்லுதலும், தமது சீடரைக் காப்பாற்றுதலும் (6:16-21)

6:16,17 அது மாலைப்பொழுது. இயேசு தனியே மலையின்மீது ஏறிச்சென்றார். திரளான மக்கள் தங்கள் இல்லங்களுக்குத் திரும்பிச் சென்றுவிட்டனர் என்பதில் ஐயமில்லை. சீடர்கள் தனித்திருந்தனர். ஆகவே அவர்கள் **கடற்கரைக்குச் சென்று கலிலேயாக் கடலைக் கடந்து அக்கரைக்குப் பயணம் மேற்கொள்ள ஆயத்தமானார்கள்**. அவர்கள் படகில் கடலின் **அக்கரையிலிருந்த கப்பர் நகூமுக்கு நேராய்ப்** பயணம் செய்தனர்; **அப் பொழுது இருட்டாயிருந்தது. இயேசுவோ** அவர்களுடன் **இல்லை**. அவர் எங்கிருந்தார்? அவர் மலையின் மேலிருந்து ஜெபித்துக்கொண்டிருந்தார். இன்று அவரைப் பின்பற்றிச் செல்வோரின் நிலை இங்கே எவ்வளவு அழகாய்ச் சித்தரிக்கப் பட்டுள்ளது. புயல் வீசும் கடல் போலும் அவர்களது வாழ்வு. அது இருள் சூழ்ந்திருக்கிறது. அங்கு எவ் விடத்திலும் கர்த்தரைக் காணமுடியவில்லை. ஆயினும், அங்கே என்ன நடக்கிறது என்பதை அவர் அறியாமல் இல்லை. அவர் அன்புகூரும் மக்களுக்காக விண்ணுலகில் இருந்து தமது மன்றாட்டை ஏற்றித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

6:18 கலிலேயாக் கடல் சடுதியில் புயல் காற்றினால் தாக்கப்படுவதுண்டு. யோர்தான் நதி பாயும் பள்ளத்தாக்கின் ஊடாகப் பலத்த காற்று வெகுவேகமாக வரும். அக்காற்று கடலின் மீது மோதும் போது, மிக்பெரிய அலைகள் உண்டாகும். அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் சிறு படகுகளில் பயணம் செய்வது ஆபத்தானதாகும்.

6:19 சீடர்கள் ஏறக்குறைய மூன்று நாலு மைல் தூரம் தண்டுவலித்துச் சென்றுவிட்டனர். மனித எண்ணத்தின்படி கணக்கிட்டால் அவர்கள்

மிகவும் ஆபத்தான நிலையில் இருந்தனர். சரியான நேரத்தில், அவர்கள் நோக்கிப் பார்த்த போது **இயேசு கடலின்மேல் நடந்து படகுக்குச் சமீபமாய் வந்ததைக் கண்டார்கள்.** இங்கே மற்றுமொரு அதிசய நிகழ்ச்சி. தேவனுடைய குமாரன் கலிலேயாக் கடல் நீரின் மேல் நடந்தார். இந்த வியத்தகு மனிதர் யார் என்று சீடர்களுக்குப் புலப்படாததால், அவர்கள் பயந்தனர்.

எவ்வளவு எளிமையாக அந்தக் கதை சொல்லப்பட்டுள்ளது என்பதைக் கவனியுங்கள். வியத்தகு நிகழ்ச்சியைப் பற்றிய உண்மைகள் நமக்கு இங்கே சொல்லப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் அந்தப் பெரிதான நிகழ்ச்சியைப் பரபரப்பூட்டும் சொற்களால் எடுத்துரைத்து நம்மை ஆச்சரியத்தில் மூழ்கச் செய்ய வேண்டுமென யோவான் முயற்சி செய்யவில்லை. நிகழ்ச்சியின் விவரங்களை எடுத்துரைக்கும் போது தனது உணர்ச்சிகளை மிகுந்த கட்டுப்பாட்டுக்குள் அவர் வைத்துக் கொண்டார்.

6:20 அப்பொழுது, கர்த்தராகிய இயேசு, **“நான் தான், பயப்படாதிருங்கள்”** என்னும் ஆறுதல் அளிக்கும் அருமையான சொற்களைக் கூறினார். அவர் மனிதனாக மட்டும் இருந்திருந்தால் அவர்கள் அஞ்சியிருக்க வேண்டும். ஆனால் அவரோ வல்லமை மிக்க படைப்பாளரும், இப்பிரபஞ்சத்தின் காப்பாளருமாக இருக்கிறார். அப்படிப்பட்டவர் மிகவும் அருகாமையில் இருக்கையில், அச்சமடைவதற்கு எவ்விதக் காரணமும் இல்லை. கலிலேயாக் கடல் உருவாவதற்கு முதற்காரணராயிருந்தவர், அதனை அமைதிப்படுத்தவும் கூடிய வராக இருக்க முடியும். மேலும் அச்சமடைந்திருந்த தமது சீடர்களை அக்கரைக்குப் பாதுகாப்பாக அழைத்துச் செல்லவும் அவரால் முடியும். அவர் **“நான்தான்”** என்று சொன்ன சொற்றொடர் **“நான் இருக்கிறேன்”** என்று பொருள்படும். யோவான் நற்செய்தி நூலில் இதுகாறும் இரண்டு முறை யெகோவாவின் பெயரைத் தமக்கு உரியதாக இயேசு பயன்படுத்தியிருப்பதாகக் காண்கிறோம்.

6:21 அவர் கர்த்தராகிய இயேசு என்று அறிந்தவுடன், சீடர்கள் அவரைப் **படகிற்குள்** வரும்படி வரவேற்றனர். **உடனே** அவர்கள் தாங்கள் செல்ல வேண்டிய இடத்தை அடைந்துவிட்டதாகக் கண்டனர். இங்கு மற்றுமொரு அற்புதம் நிகழ்ந்ததைக் காண்கிறோம். ஆயினும் அதற்குரிய விளக்கம் தரப்படவில்லை. அவர்கள் தொடர்ந்து தண்டு வலிப்பதற்கான தேவை ஏற்பட

வில்லை. உடனடியாக அவர்களை வெட்டாந்தரைக்கு இயேசு கிறிஸ்து அழைத்துக் கொண்டு வந்துவிட்டார். அவர் உண்மையாகவே வியத்தகு மனிதர்தான்!

இ. அடையாளத்தைக் கேட்ட மக்கள்

[6:22-34]

6:22 ஐயாயிரம் பேர் உணவளிக்கப்பட்ட நாளுக்கு **மறுநாளில்** கலிலேயாக் கடலின் வடகிழக்குக் கரையில் இன்னும் **திரளான மக்கள்** கூடிவந்திருந்தனர். முதல்நாள் மாலையில் சீடர்கள் ஒரு சிறிய **படகிலே** ஏறி மறுகரைக்குச் சென்றதை அவர்கள் கண்டிருந்தனர். மேலும் **இயேசு** அவர்களுடன் செல்லவில்லை என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியும். அந்த நேரத்தில் ஒரு படகுதான் அங்கிருந்தது, அதையும் சீடர்கள் எடுத்துச் சென்றுவிட்டனர்.

6:23 அடுத்த நாள், திரளான மக்களுக்கு இயேசு உணவளித்த **திபேரியா** என்னும் ஊரிலிருந்து **படகுகள்** வந்தன. அந்தப் படகுகள் அப்பொழுதுதான் அங்கு வந்தன. ஆகவே கர்த்தர் அங்கிருந்து சென்றிருக்க முடியாது. அந்தச் சிறு படகுகளின் மூலமாகத்தான் திரள் கூட்டத்தினர் மறுகரையிலிருந்த கப்பர்நகூமுக்குச் சென்றிருக்க வேண்டும். அந்நிகழ்ச்சி தொடர்ந்து வரும் வசனங்களில் விளக்கிச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

6:24 இயேசுவை மிகவும் கவனமாக எல்லா இடங்களிலும் **ஐனங்கள்** தேடிப் பார்த்தனர். அவர் ஜெபம் பண்ணும்படியாக மலையின் மேல் ஏறிச்சென்றதை அவர்கள் கண்டிருந்தனர். தமது சீடர்களுடன் மறுகரைக்குச் செல்ல அவர் படகில் ஏறவில்லை என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியும். மறுநாளில் அவரை எங்கும் பார்க்கவும் முடியவில்லை. ஆகவே அவர்கள் **கப்பர்நகூமுக்குச்** சீடர்கள் இருக்கும் இடத்தைத் தேடிச் செல்ல முடிவு செய்தனர். ஆனால் இயேசுவால் அங்கு எவ்வாறு இருக்க முடியும். எனினும் அவரைத் தேடி மறுகரைக்குச் செல்ல முடிவு பண்ணினர்.

6:25,26 அவர்கள் கப்பர்நகூமுக்கு வந்த போது **அவரை அங்கே கண்டனர்.** அவர்களால் தங்களுடைய வியப்பை அடக்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே அவர் **எப்பொழுது** அங்கே வந்தார் என்று அவர்கள் அவரிடம் கேட்டார்கள்.

இயேசு அவர்களுக்கு நேரடியாகப் பதில் கூறவில்லை. தாம் யார் என்பதை அறிந்து அவர்கள்

தம்மைத் தேடவில்லை என்பதும், அவர்களுக்கு அவர் உணவளித்ததன் நிமித்தமாகவே அவரைத் தேடினார்கள் என்பதும் அவருக்குத் தெரியும். முந்தின நாளன்று அவர் வல்லமை மிக்க அற்புதத்தைச் செய்ததை அவர்கள் கண்டிருந்தனர். அவரே பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தவர் என்றும் காப்பாளர் என்றும் அந்நிகழ்ச்சியின் மூலமாக அவர்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் உணவில் தான் விருப்பம் கொண்டிருந்தனர். அற்புதத்தால் உண்டான அப்பத்தை அவர்கள் உண்டிருந்தனர்; அவர்களுடைய பசி நீங்கி நிறைவு பெற்றிருந்தனர்.

6:27 ஆகவே அழிந்துபோகிற போஜனத்திற்காக அவர்கள் வேலை செய்ய வேண்டியது இல்லை என்று இயேசு முதலாவது அறிவுரை வழங்கினார். அவர்களுடைய அனுதின வாழ்வின் தேவைக்காக அவர்கள் வேலை செய்யத் தேவையில்லை என்பது அதன் பொருளன்று. அவர்களுடைய வாழ்வின் தலையாய நோக்கமாக அது இருக்கக்கூடாது என்பதே கர்த்தருடைய சொற்களின் பொருளாகும். சரீரத் தேவைகளை நிறைவு செய்வது ஒரு மனிதனுடைய வாழ்வின் முக்கியமான நோக்கமாக இருக்கக்கூடாது. மனிதனுக்குச் சரீரம் மட்டும் இல்லாமல், ஆவியும் ஆத்துமாவும் உள்ளன. **நித்திய ஜீவன் வரைக்கும் நிலை நிற்கும் போஜனத்திற்காகவே** நாம் **கிரியை நடப்பிக்க** வேண்டும். மனிதனின் உடம்பே அனைத்துமாகும் என்ற எண்ணத்தில் அவன் வாழக்கூடாது. அவன் தனது எல்லா வலிமையையும், திறமைகளையும் உடலைப் பேணி வளர்ப்பதற்காக மட்டுமே பயன்படுத்தக் கூடாது. அந்த உடல் குறுகிய சில ஆண்டுகளுக்குள்ளாகப் புழுக்களுக்கு இரையாகிப்போய் விடும். மாறாக, அவன், “அப்பத்தினாலே மாத்திரமல்ல, தேவனுடைய வாயிலிருந்து புறப்படுகிற ஒவ்வொரு வார்த்தையினாலும் பிழைப்பான்.” தேவனுடைய வார்த்தையை மென்மேலும் அறிவதற்கு நாம் இடையறாது உழைக்க வேண்டும்.

அவரைப் பிதாவாகிய தேவன் முத்திரித்திருக்கிறார் என்று கர்த்தராகிய இயேசு அவர்களிடம் கூறினார். தேவனே அவரை அனுப்பினார் என்பதும், அவராலே எல்லா அதிகாரமும் பெற்றிருக்கிறார் என்பதுமே அதன் பொருளாகும். நாம் ஒன்றின் மீது நமது முத்திரையை இடுகிறோமெனில், அது உண்மையானது என்று நாம் உறுதி கூறுகிறோம் என்பதே அதன் பொருளாகும். மனித குமாரன் மீது தேவன் தமது முத்திரை

யைப் பதித்திருக்கிறார் எனில், அவர் பேசுவது யாவும் உண்மையென்று தேவன் உறுதி கூறுகிறார் என்பதே அதன் பொருளாகும்.

6:28 தேவனுக்கேற்ற கிரியைகளை நடப்பிக்கும்படி, தாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று அங்கு கூடியிருந்தோர் கர்த்தரிடம் வினவினார்கள். விண்ணுலகம் செல்வதற்கான வழியை ஈட்ட வேண்டும் என்பதே மனிதனுடைய முயற்சியாயிருக்கிறது. தான் இரட்சிப்பைப் பெற ஏதாவது செய்து தன்னைத் தகுதியுள்ளவனாக ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று அவன் நினைக்கிறான். தன்னுடைய ஆத்தம ஈடேற்றம் அடைய அவன் ஒரு பங்கை நிறைவேற்றுவான் எனில், அதன் மூலமாகப் பெருமைப்பட ஏதுவாகும். இது அவனுக்கு மனமகிழ்ச்சியைத் தரக்கூடியதாய் இருக்கிறது.

6:29 அவர்களுடைய மாய்மாலத்தை இயேசு ஊடுருவிக் கண்டார். அவர்கள் தேவனுக்கேற்ற செயல்களைச் செய்ய ஆவலுடையவர்கள் போல நடித்தார்கள். ஆனால் தேவனுடைய குமாரனை ஏற்றிட மனதற்றவர்களாகவே இருந்தார்கள். தேவன் **அனுப்பியவரை** ஏற்பதே, அவர்கள் முதலாவது செய்யவேண்டிய செயல் என்று **இயேசு** அவர்களிடம் கூறினார். இன்றும் அதுவே முதலாவது செய்யப்பட வேண்டும். பலர் தங்களுடைய நற்செயல்களின் மூலமாக விண்ணகம் செல்ல முயலுகின்றனர். ஆனால் தேவனுக்கேற்ற நற்செயல்களைச் செய்வதற்கு முன்னர், அவர்கள் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை **விசுவாசிக்க** வேண்டும். நற்செயல்கள், விசுவாசத்திற்கு முந்திக்கொள்வதில்லை. அவை விசுவாசத்தைப் பின்தொடர்கின்றன. பாவியான மனிதன் செய்யக்கூடிய ஒரே **நற்கிரியை** யாதெனில், அவன் தனது பாவங்களை அறிக்கை செய்து, கிறிஸ்துவைக் கர்த்தரும் இரட்சகருமாக ஏற்றுக்கொள்வதே ஆகும்.

6:30 அந்த மக்களுடைய இருதயங்கள் பொல்லாங்கு நிறைந்தவை என்பதற்கு இந்த வசனம் நிரூபணமாக விளங்குகிறது. அதற்கு முந்தின நாளில், ஐந்து அப்பங்களையும் இரண்டு மீன்களையும் கொண்டு ஐயாயிரம் பேருக்கு அவர் உணவளித்ததை அவர்கள் கண்டிருந்தனர். ஆனால் அடுத்த நாளிலேயே, அவர் தேவனுடைய குமாரன் என்று மெய்ப்பிக்க, ஏதாவது **அடையாளம்** செய்ய வேண்டும் என்று அவரிடம் கேட்டனர். அவிசுவாசிகள் பலரையும் போன்றே, முதலில் கண்டு பின்னர் விசுவாசிக்க

நினைத்தனர். “உம்மை விசுவாசிக்கும்படிக்கு நாங்கள் காணத்தக்கதாக நீர் என்ன அடையாளத்தைக் காண்பிக்கிறீர்” என்பதே அவர்கள் எழுப்பிய கேள்வி. ஆனால் தேவனுடைய ஒழுங்கு இதுவன்று. “நீ விசுவாசித்தால் காண்பாய்” என்றே தேவன் ஒவ்வொரு பாவியினிடத்திலும் கூறுகிறார். விசுவாசமே முதலில் வர வேண்டும்.

6:31 பழைய ஏற்பாட்டைத் திரும்பிப் பார்த்த யூதர்கள், வனாந்தரத்தில் மன்னா அருளப்பட்ட அற்புதச் செயலை இயேசுவிடம் நினைவுபடுத்தினர். அதுபோன்ற அற்புதத்தை இயேசு செய்யவில்லை என்று அவர்கள் சொன்னதாகவே தோன்றுகிறது. “வானத்திலிருந்து அவர்களுக்கு அப்பத்தைப் புசிக்கக் கொடுத்தார்” என்று அவர்கள் சங்கீதம் 78:24,25-ஆகிய வசனங்களை மேற்கோள் காட்டினர். வானத்திலிருந்து மோசே உணவைக் கொண்டுவந்தான். ஆனால் இயேசுவோ கையில் இருந்த உணவைத்தானே பன்மடங்கு பெருகச் செய்தனர். ஆகவே கர்த்தர் மோசேயைப் போன்ற பெரியவர் அல்லர் என்பதே அவர்களுடைய கணிப்பு.²¹

6:32 கர்த்தர் அளித்த பதில் இரண்டு சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தியது. முதலாவது, மோசே அல்ல, தேவனே அவர்களுக்கு மன்னவைக் கொடுத்தார். மேலும் அந்த மன்னா வானத்திலிருந்து வந்த ஆவிக்குரிய அப்பமன்று. அது சரீரத்தின் தேவையை நிறைவு செய்யத்தக்க உணவையாகும். அது உலக வாழ்விற்கு அப்பாற்பட்டு எந்த நன்மையையும் உண்டாக்கவல்ல தன்று. இங்கே, வானத்திலிருந்து தேவன் தருகிற மெய்யானதும், நம்பிக்கைக்குரியதும், குறைவற்றதுமான அப்பத்தைக் குறித்துக் கர்த்தராகிய இயேசு பேசினார். இவ்வப்பம் ஆத்துமாவிற்சூரியதே அன்றி, சரீரத்திற்குரியது அன்று. என் பிதா என்னும் சொற்றொடர் கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

6:33 வானத்திலிருந்து உலகத்துக்கு வந்த வரும், மக்களுக்கு ஜீவனைக் கொடுக்கிறவருமாகிய அப்பம் தாமேயென்று கர்த்தராகிய இயேசு இங்கு வெளிப்படுத்தினார். வனாந்தரத்தில் அருளப்பட்ட அப்பத்தைக் காட்டிலும், தேவன் அருளிய அப்பம் மேன்மையானது என்று அவர் அப்பொழுது விளக்கிக் காட்டினார். மன்னா ஜீவனைத் தரவில்லை, சரீரப்பிரகாரமான உயிரை மட்டுமே அது பாதுகாத்தது. அது உலக மக்கள் யாவருக்கும் தரப்படவில்லை, இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு மட்டுமே தரப்பட்டது. வானத்

திலிருந்து வந்து ஒரு நாட்டினருக்கு மட்டுமல்லாமல், உலக மனிதர்களுக்கெல்லாம் ஜீவனைக் கொடுக்கிற அப்பமே மெய்யான அப்பமாகும்.

6:34 தாமே மெய்யான அப்பமென்று இயேசு கூறிக்கொண்டிருந்தார் என்பதை அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே அவர்கள் அந்த அப்பம் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அவர்கள் இன்னும் உண்ணக்கூடிய அப்பத்தையே நினைத்துக்கொண்டிருந்தனர். அவர்களிடத்தில் மெய்யான விசுவாசம் இல்லாதிருந்தது வருத்தத்திற்குரியதேயாகும்.

ஈ. இயேசுவே ஜீவ அப்பம் [6:35-65]

6:35 இப்பொழுது இயேசு உண்மையை எளிமையாகவும் தெளிவாகவும் எடுத்துரைத்தார். அவரே ஜீவ அப்பம். அவரிடத்தில் வருகிறவர்கள் தங்களுடைய ஆவிக்குரிய பசி எக்காலத்திற்கும் நீங்குவதற்குத் தேவையான அனைத்தையும் கண்டடைவார்கள். அவரை விசுவாசிப்பவர்கள் தாகம் தீர்க்கவல்ல பானத்தைப் பெற்றிருவார்கள். இங்கு நானே என்று இயேசு கூறியதைக் கவனியுங்கள். யெகோவாவுக்குத் தாம் சமமானவர் என்று அவர் உரிமை பாராட்டுவதை அச்சொல் எடுத்துரைக்கிறது. பாவியான மனிதனொருவன் 35-ஆவது வசனத்தைத் தன்னைப்பற்றிய சொற்கள் என்று கூறுவானானால், அது மிகப்பெரிய குற்றமாகும். தன்னுடைய சரீரத்தில் உண்டாகும் தாகத்தையும் பசியையும் வெறும் மனிதனாக இருப்பவனால் போக்கிக்கொள்ள முடியாது. அவ்வாறு இருக்குங்கால் அனைத்துலகின் ஆவிக்குரிய பசியை அவன் எவ்வாறு நிறைவுசெய்வான்?

6:36 தாங்கள் கண்டு விசுவாசிக்கத் தக்க தோர் அடையாளத்தைச் செய்யும்படி யூதர்கள் 30-ஆவது வசனத்தில் இயேசுவிடம் கேட்டனர். இங்கே, அவரை அவர்கள் ஏற்கனவே கண்டிருக்கின்றனர் என்று அவர் பதிலுரைத்தார். அவர் தாமே மிகப்பெரிய அடையாளமானவர். எனினும் அவர்கள் அவரை விசுவாசிக்கவில்லை. தேவனுடைய குமாரன் நிறைவான மனிதராக அவர்களுக்கு முன் நின்றுகொண்டிருந்தபோதும், அவர்களால் அவரை அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அவ்வாறு இருக்குமிடத்து, அவர் செய்யக்கூடிய எந்த அடையாளமும் அவர்களுடைய ஐயத்தை நீக்கி மனநிறைவு அடையச் செய்யாது.

6:37 யூதர்களின் அவிசுவாசத்தைக் கண்டு கர்த்தர் உற்சாகமிழந்து போகவில்லை. பிதாவின் எல்லா நோக்கங்களும் திட்டங்களும் நிறை

வேறும் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். அவருடன் உரையாடிக்கொண்டிருந்த யூதர்கள் அவரை ஏற்க மறுத்தபோதிலும், தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட யாவரும் தம்மிடம் வருவார்கள் என்பதையும் அவர் அறிந்திருந்தார். “தேவனுடைய நித்திய ஆலோசனைகளை எவராலும் வெல்ல இயலாது என்னும் அறிவு, வேறெதுவும் தரக்கூடாத அமைதி, சாந்தம், உற்சாகம், விடாமுயற்சி ஆகியவற்றைத் தருகிறது” என்று திருவாளர் பிங் கூறியுள்ளார்.

ஒருசில சொற்களின் மூலமாக திருமறையில் கற்பிக்கப்படுகிற இரண்டு இன்றியமையா உண்மைகளை எடுத்துரைக்கும் முக்கியத்துவத்தை இவ்வசனம் பெற்றிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட சிலரை தேவன் கிறிஸ்துவுக்குக் கொடுத்துள்ளார், அவர்கள் யாவரும் இரட்சிக்கப்படுவார்கள் என்பதே முதலாவது உண்மை. இரண்டாவது, மனிதனுடைய பொறுப்பைப்பற்றிக் கூறும் உண்மையாகும். ஒருவன் இரட்சிப்பைப் பெறவேண்டுமாயின், அவன் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்தில் வந்து, அவரை விசுவாசத்துடன் ஏற்றிட வேண்டும். இரட்சிக்கப்படுவதற்காக சில மனிதர்களை தேவன் தெரிந்து கொண்டிருப்பதாக அது போதிக்கிறது. ஆயின் சிலரை அவர் அழிவுக் கென தெரிந்துகொண்டிருப்பதாக அது போதிக்கவில்லை. ஒருவர் பெறுகின்ற இரட்சிப்பு தேவன் அருளுகின்ற இலவசக் கிருபையையே ஆதாரமாகக்கொண்டது. ஆனால் ஒருவன் நித்திய அழிவை நோக்கி, அவனுடைய சொந்தத் தவறின் காரணமாகவே செல்லுகிறான். எல்லா மனிதர்களும் அவரவர் பாவத்தின் நிமித்தமும் பொல்லாப்பின் நிமித்தமும் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்டுள்ளனர். எல்லா மனிதர்களும் நரகத்துக்குச் செல்வார்களெனில், அது அவர்களுடைய தகுதிக்கு ஏற்றதாகும். மிகப்பெரிய மானிடக் கூட்டத்திலிருந்து சில மனிதர்களை தேவன் தமது கிருபையினாலே குனிந்து தெரிந்தெடுத்து இரட்சிக்கிறார். இவ்வாறு செய்வதற்கு அவருக்கு உரிமை இருக்கிறதா? நிச்சயமாக உண்டு. தேவன் அவருடைய விருப்பத்திற்கிணங்க தெரிந்தெடுக்கலாம், எவனொருவனும் அவரை எதிர்த்து நிற்க முடியாது. தவறானதையும் நேர்மையற்றதையும் தேவன் ஒருக்காலும் செய்யமாட்டார் என நாம் அறிவோம்.

குறிப்பிட்ட சில மனிதர்களை தேவன் இரட்சிப்புக்கென்று தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார் என்று வேதம் போதிப்பதுபோலவே, நற்செய்தியை

ஏற்பது அவனுடைய பொறுப்பாக இருக்கிறது எனவும் அது போதிக்கிறது. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கும்படி தேவன் உலகளாவிய அழைப்பை விடுவித்துள்ளார். எவனொருவன் அவரை விசுவாசித்து ஏற்றுக்கொள்கிறானோ அவன் இரட்சிக்கப்படுகிறான். மனிதர்களுடைய சொந்த விருப்பமின்றி தேவன் அவர்களை இரட்சிக்கிறதில்லை. மனந்திரும்பியவனாகவும், விசுவாசத்தோடும் அவன் தேவனிடம் வரவேண்டும். அப்பொழுது தேவன் அவனை இரட்சிப்பார். கிறிஸ்துவின் மூலமாக தேவனிடம் வருகிற எவரையும் அவர் புறம்பே தள்ளுவதில்லை.

இவ்விரு போதனைகளையும் இசைவுறச் செய்தல் மனிதனுடைய மனத்திற்கு இயலாததாகும். இவற்றை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லையெனில், நாம் நம்பவேண்டும். இவை திருமறை போதனைகள். இவை இங்கே தெளிவாய்ச் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

6:38 தேவன் தமக்குக் கொடுத்தவர்களின் இரட்சிப்பைப் பொருத்து தேவனுடைய திட்டம் இறுதியில் நிறைவேறும் என்று 37-ஆவது வசனத்தில் கர்த்தராகிய இயேசு சொன்னார். இது பிதாவின் சித்தமாயிருக்கின்ற காரணத்தினால், அதனைக் கர்த்தர் தாமே நிறைவேற்றுவார். ஏனெனில் பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதே அவருடைய குறிக்கோளாகும். கிறிஸ்து தமது வாழ்வை பெதலகேம் மாட்டுத் தொழுவத்தில் தொடங்கவில்லை என்பதைத் தெளிவாகக் கற்பிக்கும் வண்ணம் “நான் வானத்திலிருந்திறங்கி வந்தேன்” என்றார். அவரோ நித்திய நித்தியமாக திருத்தந்தையாகிய இறைவனோடு இருந்தவர். இவ்வுலகிற்கு வந்தபோது, அவர் கீழ்ப்படிதலுள்ள இறைமகனாகத் திகழ்ந்தார். தம்முடைய தந்தையின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக அவர் தாமாக மனமுவந்து அடிமையின் இடத்தை எடுத்துக்கொண்டார். அவர் சொந்த சித்தமுடையவர் அல்லர் என்பது இதன் பொருளன்று. மாறாக, அவருடைய சொந்த சித்தமானது தேவனுடைய சித்தத்தோடு முற்றிலுமாக இசைந்திருந்தது என்பதே இதன் பொருளாகும்.

6:39 கிறிஸ்துவுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஒவ்வொருவரும் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் என்பதும், நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதல்வரை அவர்கள் காக்கப்பட வேண்டும் என்பதும், அவர்கள் உயிருடன் எழுப்பப்பட்டு விண்ணிலகிற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட வேண்டும் என்பதுமே பிதாவின்

சித்தமாகும். “ஒன்றையும்”, “அவைகளை” ஆகிய இரு சொற்களும் விசுவாசிகளைக் குறிக்கின்றன. இங்கே, தனிப்பட்ட விசுவாசிகளைப் பற்றிச் சிந்திக்காமல் காலங்காலமாக இரட்சிக்கப் படுகிற கிறிஸ்தவர்களாகிய முழு சரீரத்தையுமே குறிப்பிடுகிறார். அந்தச் சரீரத்தின் ஓர் அங்கமாகிலும் இழந்துபோகாமல், அச்சரீரம் முழுவதையும் **கடைசி நாளில்** எழுப்புவதே கர்த்தராகிய இயேசுவின் பொறுப்பாகும்.

கிறிஸ்தவர்களைப் பொருத்தவரை, கர்த்தராகிய இயேசு நடுவானில் வரும் நாளே **கடைசி நாளாகும்**. அப்பொழுது கிறிஸ்துவுக்குள் இறந்தவர்கள் முதலாவது எழுந்திருப்பார்கள், உயிருடன் இருக்கும் விசுவாசிகள் மறுருபமடைவார்கள். எல்லாரும் கர்த்தருக்கு எதிர்கொண்டுபோக மேகங்களில் வானத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, பின்னர் எப்பொழுதும் கர்த்தருடன் இருப்பார்கள். **யூதர்களைப்** பொருத்தவரை, மகிமையுள்ளவராக மேசியா வரும் நாளே கடைசி நாளாகும்.

6:40 மீட்கப்பட்டோரின் குடும்பத்தில் எவ்வாறு ஒருவர் அங்கமாக இணைகிறார் என்பதைக் கர்த்தர் இப்பொழுது விளக்கத் தொடங்கினார். **குமாரனைக் கண்டு அவரிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவன் எவனோ, அவன் நித்திய ஜீவனை அடைவதே** பிதாவின் சித்தமாயிருக்கிறது. **குமாரனைக் கண்டு** என்னும் சொற்றொடர், சரீரக் கண்களால் இயேசுவைக் காண்பது என்னும் பொருளைத் தருவதில்லை, விசுவாசக் கண்களால் காண்பதைப் பற்றியே இயேசு இங்கு பேசினார். இயேசு கிறிஸ்துவே தேவனுடைய குமாரன் என்றும், உலக இரட்சகர் என்றும் மனிதன் கண்டு அறிந்துகொள்ள வேண்டும். மேலும் அவன் அவரை விசுவாசிக்கவும் வேண்டும். அதாவது, அவன் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசித்துத் தனது சொந்த இரட்சகராக ஏற்கும் குறிப்பிடத்தக்க செயலாக இது இருக்கிறது. இவ்வாறு செய்பவர்கள் யாவரும் **நித்திய ஜீவனை** அடைவார்கள். மேலும் அந்த நிலை பேறான வாழ்வை இவ்வுலக வாழ்க்கையின் போது உடைமைப் பொருளாகவும், **கடைசி நாளில்** உயிர்த்தெழுமோம் என்னும் நம்பிக்கையை வாக்குறுதியாகவும் பெறுவார்கள்.

6:41 அந்த மக்கள் கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு எதிராக **முறுமுறுத்து**, தங்களுடைய ஆயத்தமற்ற தன்மையை வெளிப்படுத்தினர். தாமே **வானத்திலிருந்து வந்த அப்பம்** என்று அவர்

கூறினார். இது மிகவும் முக்கியமான உரிமை பாராட்டல் என்று அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். ஒருவன் வெறும் மனிதனாகவோ, ஏன் பெரிய தீர்க்கதரிசியாகவோ இருந்தால் மட்டும், தன்னை வானத்திலிருந்து வந்த அப்பம் என்று சொல்லி உரிமை பாராட்ட முடியாது. ஆகவே அவர்கள் **அவரைக் குறித்து முறுமுறுத்து** அவருடைய சொற்களை ஏற்று விசுவாசிக்க மறுத்தனர்.

6:42 இயேசு யோசேப்பின் குமாரன் என்றே அவர்கள் நினைத்தனர். ஆனால் இ.து அவர்கள் செய்த மிகப்பெரிய தவறு என்பதில் ஐயமில்லை. இயேசு கன்னி மரியாளின் குமாரனாவார். யோசேப்பு அவருடைய தகப்பன் அல்லன். மாறாக, பரிசுத்த ஆவியினால் மரியாளர் கர்ப்பந்தரித்தாள். கன்னியின் வயிற்றில் கர்த்தர் பிறந்ததை அவர்கள் ஏற்க மறுத்ததன் விளைவாக, அவநம்பிக்கையின் இருளுக்குள்ளாக அவர்கள் வழிநடத்தப்பட்டனர். இன்றும் அதுபோலவே நிகழ்கிறது. கர்த்தராகிய இயேசுவை தேவனுடைய குமாரன் என்றும், அவரே கன்னியின் கருவில் உருவாகி இவ்வுலகத்திற்கு வந்தவர் என்றும் ஏற்க மறுக்கும் பலரும் கிறிஸ்துவின் ஆளுமையையும், அவர் ஆற்றிய திருப்பணிகளையும் குறித்த பெரிதான சத்தியங்களை மறுத்துரைக்கத் தங்களைத் தாங்களே கட்டாயப்படுத்துகிறவர்களாக இருக்கின்றனர்.

6:43 அவர்கள் அவரிடம் நேரடியாகப் பேசவில்லையெனினும், அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். ஆகவே இயேசு அவர்களிடம் **முறுமுறுக்க வேண்டாமென்று** அறிவுரை நல்கினார். அவர்களுடைய முறுமுறுப்பு பயனற்றதாகவும் எந்த நல்விளைவையும் உண்டாக்கும் வல்லமையற்றதாகவும் இருந்ததன் காரணத்தை அடுத்த வசனம் விளக்குகிறது. அந்த யூதர்கள் எவ்வளவாகக் கர்த்தரை ஏற்க மறுத்தனரோ அவ்வளவாக அவருடைய போதனை கடினமாயிற்று. “ஏற்க மறுக்கப்பட்ட ஒளி நிராகரிக்கப்பட்ட ஒளியாகும்.” அவர்கள் எவ்வளவாக நற்செய்தியைப் புறக்கணித்துத் தள்ளினார்களோ, அவ்வளவாக அதனை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதபடி நற்செய்தி அவர்களுக்குக் கடினமாயிற்று. எளிமையான செய்திகளைக் கர்த்தர் அவர்களிடம் கூறிய போது அவர்கள் அவற்றை ஏற்க மனதற்றவராயிருந்தனர். அப்பொழுது அவர் கடினமான செய்திகளை வழங்கத் தொடங்கினார். அவர்களோ அவர் என்ன சொன்னார் என்பதை முற்றிலும் அறியாமல் பேதைகளாகக் காணப்பட்டனர்.

6:44 மனிதன் தன்னில்தானே எவ்விதத்திலும் பயனற்றவனும் உதவியற்றவனுமாக இருக்கிறான். அவன் தானாகவே இயேசுவினிடத்தில் வருகிறதற்கு வலிமையற்றவனாக இருக்கிறான். முதலில் அவனுடைய இருதயத்திலும் வாழ்க்கையிலும் பிதாவானவர் கிரியை செய்யத் தொடங்கவில்லையெனில், அவனுடைய பயங்கரமான குற்றத்தையும், அவனுக்கோர் இரட்சகர் தேவை என்பதையும் அவன் ஒருக்காலும் உணரமாட்டான். பலருக்கு இந்த வசனம் சிக்கலாகத் தோன்றுகிறது. ஒருவன் தான் இரட்சிப்பதைய விரும்பியும் அவன் அதை அடையக் கூடாதிருக்கிறான் என்று இந்த வசனம் கற்பிப்பதாகப் பலர் எண்ணுகின்றனர். ஆனால், தேவனே முதலில் நம்முடைய வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு, அவருக்காக நம்மை வெற்றிகொள்ள நாடுகிறார் என்னும் உண்மையை இந்த வசனம் வலியுறுத்திக் கூறுகிறது. கர்த்தராகிய இயேசுவை ஏற்றுக்கொள்வதா அல்லது ஏற்க மறுப்பதா என்னும் முடிவை எடுக்கும் வாய்ப்பு நம்மைச் சார்ந்ததாகவே இருக்கிறது. ஆனால், நம்முடைய இருதயங்களோடு தேவன் முதலில் பேசாதிருந்தால் நமக்கு அந்த விருப்பம் உண்டாயிருக்காது. மீண்டுமாக, ஒவ்வொரு உண்மையான விசுவாசியையும் கடைசி நாளில் எழுப்பப்போவதாகக் கர்த்தர் இங்கு வாக்குறுதியைத் தந்துள்ளார். நாம் முன்பு கண்டது போல, கிறிஸ்து தம்முடைய பரிசுத்தவான் களுக்காக நடுவானில் வரும்போது, மரித்தவர்கள் உயிருடன் எழுவதையும் உயிருடன் இருப்பவர்கள் மறுபுறம் அடைவதையும் இது குறிப்பிடுகிறது. விசுவாசிகளின் உயிர்த்தெழுதலை மட்டுமே இது குறிப்பிடுகிறது.

6:45 பிதா ஒருவனை இழுத்துக்கொள்ளா விட்டால், ஒருவனும் தம்மிடத்திற்கு வரமாட்டான் என்று அழுத்தந்திருத்தமாகக் கர்த்தர் உரைத்த பின், எவ்வாறு பிதா மனிதர்களைத் தம்மிடத்தில் இழுக்கிறார் என்பதைப் பற்றிப் பேசினார். முதலாவதாக, ஏசாயா 54:13 -ஆம் வசனத்தை அவர் மேற்கோள் காட்டினார், “எல்லோரும் தேவனாலே போதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள்.” தனிப்பட்ட மனிதர்களை தேவன் தெரிந்துகொள்வது மட்டுமின்றி, அதைக்குறித்துச் சிலசெயல்களையும் அவர் செய்கிறார். அவர் தம்முடைய உன்னதமான வார்த்தையின் மூலமாக அவர்களுடைய இருதயங்களில் பேசுகிறார்.

அதன்பிறகு மனிதனுடைய சொந்த சித்தம் அங்கே செயல்படுகிறது. தேவனுடைய வார்த்தை

போதிக்கிற செய்தியைக் கேட்டு, பிதாவினிடத்தில் கற்றுக்கொள்கிறவர்கள் யாவரும் கிறிஸ்து விடம் வருகின்றனர். தேவனுடைய இறை யாண்மை, மனிதனின் பொறுப்பு ஆகிய இரண்டு பெரிய உண்மைகளும் ஒரே வசனத்தில் இடம் பெற்றுள்ளதை மீண்டுமாக இங்கு காண்கிறோம். இரட்சிப்பு தெய்வீக பக்கம், மனித பக்கம் என்னும் இரண்டு பக்கங்களைக் கொண்டது என்பதை இவ்விரு உண்மைகளும் எடுத்தியம்புகின்றன.

“தீர்க்கதரிசிகளின் ஆகமத்தில் எழுதியிருக்கிறதே” என்று கூறிய இயேசு, சிறப்பாக ஏசாயாவின் நூலைக் குறிப்பிட்டார் எனக்கொண்டாலும், தீர்க்கதரிசன நூல்கள் அனைத்திலும் அக்கருத்து சொல்லப்பட்டுள்ளது என்ற சிந்தையும் அவருடைய சொற்களில் அடங்கியுள்ளது. தேவனுடைய வார்த்தையும் தேவனுடைய ஆவியும் கற்றுக்கொடுப்பதன் காரணமாக மனிதன் தேவனிடமாய் இழுத்துக்கொள்ளப்படுகிறான்.

6:46 மனிதர்கள் தேவனால் கற்பிக்கப்படுகின்றனர் என்று முந்தைய வசனத்தில் கூறப்பட்டிருக்கும் உண்மை, அவர்கள் அவரைக் கண்டிருக்கிறார்கள் என்னும் பொருளைத் தருகிறதில்லை. தேவனிடத்திலிருந்து வந்தவராகிய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து ஒருவரே பிதாவைக் கண்டவர்.

தேவனால் கற்பிக்கப்பட்டவர்கள் அனைவரும் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றியே கற்பிக்கப்படுகின்றனர். ஏனெனில் தேவனுடைய போதனை கிறிஸ்துவையே பெரிதான பாடமாகக் கொண்டிருக்கிறது.

6:47 இரட்சிப்பின் வழியைக் குறித்து மிகவும் தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் திருமறை வெளிப்படுத்தித் தந்துள்ள வசனங்களில் இதுவும் ஒன்று. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து சொற்களால் வெளிப்படுத்திய இந்தச் செய்தியை ஒருவரும் தவறாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. அவரிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவனுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டு. பெரும் விளைவுகளை உண்டாக்க வல்ல இச்சொற்களைக் கர்த்தர் “மெய்யாகவே மெய்யாகவே” என்னும் சொற்றொடருடன் அறிமுகப்படுத்தியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. கிரியைகளினால் இரட்சிப்பைப் பெற முடியாது என்று கற்பிக்கும் பல புதிய ஏற்பாட்டு வசனங்களில் இதுவும் ஒன்று. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்தில் வைக்கும் விசுவாசத்தினாலேயன்றி நியாயப்பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடிப்பதாலோ, சபையில் அங்கத்தினராக இருப்ப

தாலோ, பொன்னான பிற விதிகளைக் கடைப் பிடிப்பதாலோ ஒருவர் இரட்சிப்படைய முடியாது.

6:48,49 கர்த்தராகிய இயேசு குறிப்பிட்ட **ஜீவ அப்பம்** அவரே என்று இங்கே அவர் அறிக்கையிடுகிறார். உண்ணுகிறவருக்கு **ஜீவனைக்** கொடுக்கிற **அப்பமே ஜீவஅப்பம்** ஆகும். **வனாந்தரத்து மன்னாவைப்** பற்றி யூதர்கள் சற்று முன்னர் குறிப்பிட்டு, அதற்கொப்பான அதிசய உணவை உண்டுபண்ண வேண்டுமென்று கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு அறைகூவல் விடுத்திருந்தனர். அவர்களுடைய **பிதாக்கள் வனாந்தரத்திலே மன்னாவை உண்டனர்**, ஆயினும் அவர்கள் இறந்துபோயினர் என்று கர்த்தர் இங்கு நினைவுபடுத்தினார். அதாவது மன்னா இந்த வாழ்வுக்கு மட்டுமே உரியது. அதை உண்டவர்களுக்கு அது நித்திய வாழ்வைத் தரவில்லை. “உங்கள் பிதாக்கள்” என்று கர்த்தர் உரைத்த சொற்றொடரின் மூலமாக, வீழ்ந்துபோன மனுக்குலத்தினின்று தம்மை வேறுபடுத்தி, தமது தன்னிகரற்ற இறைமையை அங்கு அவர் வெளிப்படுத்தினார்.

6:50 அந்த மன்னாவிற்கு முற்றிலும் வேறுபட்ட வகையில், தம்மையே **வானத்திலிருந்திறங்கின அப்பமாகக்** கர்த்தராகிய இயேசு குறிப்பிட்டார். இந்த அப்பத்தை உண்பவன் இறக்க மாட்டான். அவனுடைய சரீரம் இறந்து போகாது என்பது இதன் பொருளன்று. ஆனால் அவன் நிலையான விண்ணுலக வாழ்வைப் பெறுவான். அவன் சரீரத்தில் இறந்து போனாலும், கடைசி நாளில் உயிரோடு எழுப்பப்படுவான். அவன் தனது நித்தியத்தைக் கர்த்தருடன் கழிப்பான்.

இந்த வசனத்திலும் இதனைத் தொடர்ந்துள்ள சில வசனங்களிலும் மனிதர்கள் **தம்முடைய மாம்சத்தை** உண்ணவேண்டுமென்று கர்த்தராகிய இயேசு மீண்டும் மீண்டும் பேசியதைக் காணவியலும். இதன் மூலமாக அவர் கூறியது யாது? உண்மையாகவே அவருடைய சரீரத்தை மனிதர்கள் உண்ணவேண்டும் என்று அவர் கூறினாரா? நிச்சயமாக அப்படிப்பட்ட எண்ணம் இந்த வசனத்தில் இல்லை. மேலும் அது அருவருக்கத்தக்க செயலாகும். அப்பம் பிட்டுதலாகிய ஐக்கியத்திலே நாம் கலந்துகொண்டு அவருடைய சரீரத்தை உண்ண வேண்டும் என்று அவர் போதிப்பதாகச் சிலர் நினைக்கின்றனர். அப்பமும் இரசமும் அற்புதமான முறையில் அவருடைய சரீரமாகவும் இரத்தமாகவும் மாறிவிடுகின்றன என்றும் அவர்கள் நினைக்கின்றனர். நாம் இரட்

சிப்பை அடைய வேண்டுமெனில் அந்தப் பொருட்களில் பங்குபெற வேண்டியது அவசியம் என்றும் அவர்கள் கருதுகின்றனர். ஆனால் இவ்வாறு இயேசு கூறவில்லை. இங்கு கூறப்பட்டுள்ள கருத்தின் பின்னணியை நாம் காணுங்கால் அவரைப் **புசிப்பது** என்பது அவரிடத்தில் விசுவாசம் கொள்ளுதலே ஆகும். நாம் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை நம்முடைய இரட்சகர் என விசுவாசிக்கும் போது, அவரை நமக்குரியவராக ஆக்கிக்கொள்கிறோம். அவருடைய ஆளுமை மற்றும் அவருடைய செயல்பாடுகள் ஆகியவற்றின் பயன்களில் நாம் பங்கடைகிறோம். “விசுவாசியுங்கள், அவரை நீங்கள் உட்கொண்டுவிட்டீர்கள்” என்று அகஸ்டின் என்பார் கூறியிருக்கிறார்.

6:51 இயேசு **ஜீவ அப்பம்** ஆவார். அவர் தம்மில் தாமே ஜீவனுள்ளவராக இருப்பதுபோல, ஜீவனைப் பிறருக்கு அளிக்கக் கூடியவராகவும் இருக்கிறார். **இந்த அப்பத்தைப் புசிக்கிறவன் என்றென்றைக்கும் பிழைப்பான்.** ஆயின் இது எவ்வாறு நடக்கும்? குற்றவுணர்வு உள்ள பாவி களுக்கு நித்திய வாழ்வைக் கர்த்தர் அருளுவது எப்படி? இந்த வசனத்தின் பின் பகுதியில் இதற்கான விடையைக் காணவியலும்: “**நான் கொடுக்கும் அப்பம் உலகத்தின் ஜீவனுக்காக நான் கொடுக்கும் என் மாம்சமே.**” இங்கே, கர்த்தராகிய இயேசு சிலுவையில் தாம் அடையவிருந்த சாவையே சுட்டிக்காட்டினார். அவர் தமது **ஜீவனைப்** பாவி களுக்குப் பரிசாரமாகச் செலுத்த விருந்தார். பாவங்களுக்குப் பலியாக அவருடைய சரீரம் நொறுக்கப்படவும், அவருடைய இரத்தம் ஊற்றப்படவும் வேண்டியதாயிருந்தது. அவர் பதில் ஆளாக மரிக்க வேண்டும். நம்முடைய பாவங்களுக்காகச் செலுத்த வேண்டிய தண்டனையை அவர் செலுத்த வேண்டும். இவை யாவற்றையும் அவர் செய்ய வேண்டியதன் காரணம் என்ன? **உலகத்தின் அனைத்து ஜீவனுக்காகவும்** அவர் இதைச் செய்தார். யூத மக்களுக்காக மட்டுமோ, அல்லது தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களுக்காக மட்டுமோ அவர் மரிக்கவில்லை. அவருடைய சாவின் மதிப்பு உலகம் முழுவதற்கும் போதுமானதாகும். எனினும் உலகம் முழுவதும் இரட்சிக்கப்படும் என்பது இதன் பொருளன்று. ஆனால் கர்த்தராகிய இயேசு கல்வாரியில் செய்து முடித்த செயல்பாட்டின் மதிப்பின்படி உலகத்தில் வாழும் மனிதர்கள் யாவரும் இயேசு விடம் வருவார்களெனில், எல்லாரும் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு அது போதுமானதாக விளங்கும்.

6:52 இன்னமும் யூதர்கள் எழுத்தின்படியான அப்பத்தையும் மாம்சத்தையும் பற்றியே எண்ணிக்கொண்டிருந்தனர். இவ்வுலக வாழ்க்கையிலும் மேலான நிலைக்கு அவர்களது எண்ணங்கள் செல்லவில்லை. பௌதீக பொருட்களைக் கொண்டு ஆவிக்குரிய பாடங்களைக் கர்த்தர் கற்பித்தார் என்பதை அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே இந்த மனிதர் எவ்வாறு மற்றவர்கள் உண்ணும்படியாகத் தமது மாம்சத்தைக் கொடுக்கமுடியும் என்று அந்த யூதர்கள் அவர்களுக்குள்ளாக வினவிக்கொண்டனர். நீங்கள் விமானத்திலிருந்து குதித்த பிறகே வான்குடம்தவை விரியும். காட்சிக்கு முன்னர் விசுவாசம் புறப்பட்டுச் சென்று உங்களுடைய ஆத்தமாய் புரிந்து கொள்ளவும், இருதயம் விசுவாசிக்கவும், உங்களுடைய சித்தம் கீழ்ப்படியவும் ஆயத்தப்படுத்துகிறது. “ஆண்டவரே, நான் என்ன செய்யச் சித்தமாயிருக்கிறீர்” என்று பவுல் தன்னை அர்ப்பணித்தது போல நீங்களும் கிறிஸ்துவின் அதிகாரத்திற்கு உங்களை ஒப்புவிக்கும்போது “இது எவ்வாறு நிகழும்?” என்னும் உங்களுடைய கேள்விகள் அனைத்திற்கும் விடை கிடைக்கும்.

6:53 அவர்கள் என்ன நினைத்தார்கள், என்ன பேசினார்கள் என்பதை எல்லாம் அறிந்த கர்த்தராகிய இயேசு மீண்டும் மிகச்சரியாக உணர்ந்தார். ஆகவே, அவர்கள் அவருடைய மாம்சத்தை உண்ணாமலும், அவருடைய இரத்தத்தை குடிக்காமலும் இருந்தால் அவர்கள் தங்களுக்குள்ளாக நித்திய ஜீவனைப் பெற மாட்டார்கள் என்று உறுதியாக அவர் அவர்களை எச்சரித்தார். கர்த்தருடைய பந்தியிலே பயன்படுத்தப்படுகிற அப்பத்தையும் இரசத்தையும் இது குறிக்கவில்லை. கர்த்தர் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட அன்று இரவிலே அவர் தமது பந்தியை நிறுவினார். அப்போது அவருடைய சரீரம் நொறுக்கப்படவில்லை. அவருடைய குருதியும் சிந்தப்படவில்லை. அவருடைய மாணாக்கரோ அந்த அப்பத்திலும், திராட்சைப் பிழிவிலும் பங்குகொண்டனர். உண்மையில் அவர்கள் அவருடைய மாம்சத்தை உண்ணவில்லை, குருதியைக் குடிக்கவில்லை. நமக்காகக் கர்த்தர் கல்வாரியில் அடைந்த மரணத்தின் மதிப்பை நாம் விசுவாசத்தினால் நமக்குரியதாக ஆக்கிக்கொள்ளவில்லையெனில், நாம் இரட்சிப்படைய மாட்டோம் என்னும் பொருள்படவே அவர் பேசினார். நாம் அவரை விசுவாசிக்க வேண்டும், ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், நம்ப வேண்டும், நமக்குச் சொந்தமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

6:54 இந்த வசனத்துடன் 47-ஆவது வசனத்தை ஒப்பிட்டுக் காணுங்கால், அவருடைய மாம்சத்தை உண்டு அவருடைய இரத்தத்தைக் குடிப்பது என்பதன் பொருள் அவரை விசுவாசிப்பதே என்று அறுதியிட்டுக் கூற முடியும். “என்னிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவனுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டு” என்று 47-ஆவது வசனத்தில் படிக்கிறோம். அவருடைய மாம்சத்தை உண்டு, இரத்தத்தைப் பானம் பண்ணுகிறவனுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டு என்று இந்த வசனத்தின் வாயிலாக அறிகிறோம். ஒன்றுக்கு இணையான வேறு இரண்டு பொருட்கள், ஒன்றுக்கொன்று இணையானவை. அவருடைய மாம்சத்தை உண்டு அவருடைய இரத்தத்தைப் பானம் பண்ணுகிறதென்பது அவரை விசுவாசிப்பதே யாகும். அவரை விசுவாசிக்கிறவர்கள் யாவரும் கடைசி நாளில் எழுப்பப்படுவார்கள். கர்த்தராகிய இயேசுவை விசுவாசித்து இறந்து போனவர்களது சரீரங்கள் எழுப்பப்படவிருப்பதை இது குறிக்கிறது என்பதில் ஐயமேதுமில்லை.

6:55 கர்த்தருடைய மாம்சம் மெய்யான போஜனமாயிருக்கிறது, அவருடைய இரத்தம் மெய்யான பானமாயிருக்கிறது. இவ்வுலகம் தருகிற உணவிற்கும் பானத்திற்கும் இவை முரண்பாடானவை, அவற்றின் மதிப்பு நிலையற்றதாகும். ஆயின் கர்த்தராகிய இயேசு அடைந்த மரணத்தின் மதிப்பு முடிவில்லாமல் தொடர்கிறது. அவரைத் தமது பங்காகச் சொந்தமாக்கிக்கொள்கிறவர்கள் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும் வாழ்வைப் பெறுவார்கள்.²²

6:56 கர்த்தருக்கும் அவரை விசுவாசிக்கிறவர்களுக்கும் இடையே மிக நெருக்கமான இணக்கம் திகழ்கிறது. அவருடைய மாம்சத்தை உண்டு அவருடைய இரத்தத்தைப் பானம் பண்ணுகிறவன் அவரில் நிலைத்திருக்கிறான். அவரும் அவனில் நிலைத்திருக்கிறார். இந்நெருக்கத்தைக்காட்டிலும் கூடுதலான நெருக்கமுமில்லை, உறவுமில்லை. நாம் உணவை உட்கொள்கிறோம், அது நம்முடைய சரீரத்தோடு ஒன்றாகி விடுகிறது. கர்த்தராகிய இயேசுவை நாம் நமது மீட்பராக ஏற்கும்போது அவர் நம்முடைய வாழ்க்கையில் புகுந்து அங்கே நிலைத்திருக்கிறார், நாமும் அவருக்குள் நிலையாகத் தங்குகிறோம்.

6:57 கர்த்தரும் அவருடைய மக்களும் எவ்வளவு நெருக்கமாக உள்ளனர் என்பதை வெளிப்படுத்த வேறொரு எடுத்துக்காட்டை அவர் இங்கு தந்துள்ளார். திருத்தந்தையாகிய இறை

வனோடு தமக்குள்ள உறவையே அவர் இங்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறினார். **ஜீவனுள்ள பிதா** கர்த்தராகிய இயேசுவை இவ்வுலகிற்கு அனுப்பினார். (வாழ்வின் ஊற்றானவர் என்பதை வெளிப்படுத்தும் சொற்றொடராக “**ஜீவனுள்ள பிதா**” விளங்குகிறது.) மனிதர் என்னும் நிலையில், இயேசு பிதாவினால் இவ்வுலகில் வாழ்ந்தார். அதாவது பிதாவின் காரணமாக அவர் வாழ்ந்தார். பிதாவாகிய தேவனோடு மிக நெருக்கமாகவும், இணக்கமாகவும் அவருடைய வாழ்க்கை அமைந்திருக்கிறது. அவருடைய வாழ்க்கைச் சக்கரத்தின் மையமாக தேவன் திகழ்ந்தார். பிதாவாகிய தேவனோடு நிலைத்திருப்பதையே அவர் தமது வாழ்வின் நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். அவர் இவ்வுலகில் மனிதராக வாழ்ந்தார். ஆனால் அவர் மாம்சத்தில் வெளிப்பட்ட தேவன் என்பதை இவ்வுலகம் அறியவில்லை. இவ்வுலகம் அவரைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டிருந்தபோதிலும், அவரும் அவருடைய பிதாவும் ஒன்றாயிருந்தனர். மிக நெருக்கமான உறவுடையவர்களாக அவர்கள் இருந்தனர். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக இருக்கும் விசுவாசிகளும் இது போன்ற நிலையிலேயே வாழ்கின்றனர். அவர்கள் இவ்வுலகில் வாழ்கின்றனர், உலகத்தால் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட்டுள்ளனர், வெறுக்கப்பட்டு பாடுபடுத்தப்படுகின்றனர். எனினும் அவர்கள் தங்களுடைய விசுவாசத்தையும் நம்பிக்கையையும் கர்த்தராகிய இயேசுவினிடத்தில் வைத்திருப்பதால் **அவராலே பிழைத்திருக்கின்றனர்**. அவர்களுடைய ஜீவன் அவருடைய ஜீவனோடு பின்னிப் பிணைந்திருக்கிறது. இவ்வாறு அந்த ஜீவன் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும்.

6:58 முந்தின வசனங்களில் கர்த்தர் கூறிய யாவற்றையும் இந்த வசனம் ஒன்று கூட்டிச் சுருக்கி வழங்குகிறது. அவரே **வானத்திலிருந்திறங்கின அப்பம்**. **முற்பிதாக்கள்** வனாந்தரத்தில் உண்ட **மன்னாவைக்** காட்டிலும் இது மேன்மையானதாகும். அந்த அப்பம் சிறிது காலத்திற்கு மட்டுமே பயனளித்தது. அது இந்த வாழ்க்கைக்கு மட்டுமே உரியது. ஆனால் கிறிஸ்துவோ தம்மை உட்கொள்ளுகிறவர்கள் அனைவருக்கும் நித்திய வாழ்வளிக்கும் தேவ அப்பம் ஆவார்.

6:59 கலிலேயாக் கடலின் வடகிழக்குக் கரையிலிருந்து மக்கள் கூட்டம் இயேசுவையும் அவருடைய மாணாக்கரையும் கர்ப்பநகமுக்குப் பின்தொடர்ந்து சென்றது. அங்கிருந்த ஜெப

ஆலயத்தில்தான்²³ அவர்கள் அவரைக் கண்டு பிடித்தனர் என்று தோன்றுகிறது. அங்கிருந்து தான் அவர் ஜீவ அப்பத்தைக் குறித்து தமது செய்தியை வழங்கினார்.

6:60 இந்த இடைப்பட்ட காலத்திலே, கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு முதலில் இருந்த பன்னிரண்டு சீடர்களேயல்லாமல் இன்னும் பலர் **சீடர்களாக** மாறியிருந்தனர். எவனொருவன் அவரைப் பின்தொடர்ந்து வந்து அவருடைய போதனைகளை ஏற்றுக்கொண்டதாக அறிக்கையிட்டானோ அவன் அவருடைய சீடன் என்று அறியப்பட்டிருந்தான். ஆயினும், அவருடைய சீடர்கள் என்றறியப்பட்டிருந்த அனைவரும் உண்மையான விசுவாசிகளல்லர். அவ்வாறு அறிக்கை செய்திருந்த பல சீடர்கள் “**இது கடினமான உபதேசம்**” என்று கூறினர். அவருடைய போதகம் புரிந்து கொள்வதற்குக் கடினமானது என்று அவர்கள் கூறவில்லை. அது உள்ளத்தைப் புண்படுத்தக்கூடியதும் ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தகுதியற்றதுமான அருவருப்பான உபதேசம் என்பதே அவர்களது சொற்களின் பொருளாகும். “யார் இதைக் கேட்பார்கள்” (செவிகளால் கேட்பது) என்று அவர்கள் கூறியபோது, “இப்படிப்பட்ட அருவருப்பான உபதேசத்தை யார் நின்று செவிகொடுத்துக் கேட்பார்கள்?” என்னும் பொருள்படவே கூறினார்கள்.

6:61 எல்லாவற்றையும் அறிந்தவர் கர்த்தர் என்பதை நாம் மீண்டும் இங்கு காண்கிறோம். அந்தச் சீடர்கள் கூறிய அனைத்தையும் **இயேசு** மிகச்சரியாக **அறிந்து** கொண்டார். அவர் வானத்திலிருந்து இறங்கிவந்தவர் என்றும், நித்திய வாழ்வை அடைவதற்கு அவருடைய மாம்சத்தை உண்டு இரத்தத்தைப் பானம் பண்ண வேண்டும் என்றும் அவர் கூறியதை அவர்கள் விரும்பவில்லை, அவர்கள் முறுமுறுத்தனர் என்பதையெல்லாம் அவர் அறிந்தார். ஆகவே அவர்களிடம் அவர், “**இது உங்களுக்கு இடறலாயிருக்கிறதோ?**” என்று வினவினார்.

6:62 தாம் வானத்திலிருந்து இறங்கி வந்தவர் என்று அவர் கூறியதினிமித்தம் அவர்கள் இடறலடைந்தனர். அவர் வானத்திற்கு **ஏறிப்போகிறதை** அவர்கள் **காண்பார்களெனில்** என்ன நினைப்பார்கள் என்று அவர் தொடர்ந்து கேட்டார். உயிர்த்தெழுந்த பிறகு தாம் செல்லவிரும்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். அவருடைய மாம்சத்தை உண்ணவேண்டும் என்று சொன்னதைக் குறித்தும் அவர்கள் இடறலடைந்தனர். ஆனால் அந்தச் சீரம் **முன்னிருந்த இடத்திற்கு மீண்டும் ஏறிப்**

போவதைக் காணும்போது அவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? அவர் அவ்வாறு பிதாவைச் சென்றடைந்தபின் எவ்வாறு அவருடைய மாம்சத்தை மனிதர்கள் உண்டு குருதியைப் பருக முடியும்?

6:63 அந்த மனிதர்களோ அவருடைய சரீரமாகிய மாம்சத்தை எவ்வாறு உண்ண முடியும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்த வேளையில், மாம்சத்தை உண்பதால் நித்திய வாழ்வை அடைய முடியாதென்றும், அது தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியின் செயல்படாக இருக்கிறது என்றும் அவர் கூறினார். மாம்சம் உயிரைக் கொடுக்க இயலாது. **ஆவியினால்** மட்டுமே அதைத் தரமுடியும், அவருடைய சொற்களை எழுத்தின்படி புரிந்துகொண்ட அவர்கள், அவற்றிற்குரிய ஆன்மீகப் பொருளை அறிய வேண்டுமென்று உணர்வில்லை. ஆகவே தாம் பேசியவை **ஆவியாயும் ஜீவனாயும்** உள்ளனவென்று கர்த்தர் விளக்கமளித்தார். அவருடைய மாம்சத்தை உண்டு, இரத்தத்தை அருந்த வேண்டும் என்று அவர் கூறியதன் ஆன்மீக அர்த்தத்தை அவர்கள் புரிந்துகொண்டு, அதாவது அவற்றின் பொருள் அவரை விசுவாசிப்பதே ஆகும் என்றுணர்ந்து அச்செய்தியை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் எனில் நித்திய வாழ்வை அடைவார்கள்.

6:64 இவ்வாறு கர்த்தர் உரைத்தவற்றைச் சிலர் **விசுவாசிக்க** மனதற்றவராயிருந்த காரணத்தினால், அவற்றின் பொருளை அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்று அவர் அறிந்தார். அவர்களது அறியாமை இதற்குக் காரணமன்று. அவர்களது விருப்பமின்மையே இதன் காரணமாகும். பெயரளவில் அவரைப் பின் தொடர்ந்து வந்தவர்கள் அவரை **விசுவாசிக்க மாட்டார்கள்** என்றும், அவர்களுடைய சீடர்களில் ஒருவன் அவரைக் **காட்டிக்கொடுப்பான்** என்றும் **ஆதிமுதலாக** அவர் **அறிந்திருந்தார்**. நித்திய காலமாக **இயேசு** எல்லாவற்றையும் **அறிந்திருந்தார்** என்பதில் ஐயமில்லை. எனினும் அவர் தமது ஊழியத்தைப் பூமியில் தொடங்கிய காலம் தொட்டு இவையாவற்றையும் அறிந்திருந்திருந்தார் என்பதே இவ்வசனத்தின் பொருளாகும்.

6:65 அவர்களுடைய அவிசுவாசத்தின் காரணமாக, அவருடைய **பிதாவின் அருளைப் பெறாதவன் ஒருவனும்** அவரிடத்திற்கு **வரமாட்டான்** என்று அவர் முன்னர் உரைத்ததன் பொருளை இப்பொழுது விளக்கிக்கூறினார். இச்சொற்கள் மனிதனுடைய பெருமையின்மேல்

விழுந்த அடியாகும். பெருமை கொண்டவன், தன்னால் இரட்சிப்பை ஈட்ட முடியும் என்றும் தன்னுடைய தகுதியினால் அதை அடைய முடியும் என்றும் நினைக்கிறான். கர்த்தராகிய இயேசு வினிடம் வருவதற்குரிய ஆற்றலைப் பிதாவாகிய தேவனிடத்திலிருந்தே ஒருவன் பெறமுடியும் என்று இயேசு இங்கே மனிதர்களுக்கு அறிவுறுத்துகிறார்.

உ. இரட்சுகரின் சொற்களால் உண்டான இரு வேறுபட்ட விளைவுகள் (6:66-71)

6:66 கர்த்தராகிய இயேசு கூறிய சொற்கள் பலருக்கு விருப்பமற்றவையாக இருந்ததால், அவரைப் பின்தொடர்ந்து சென்றவர்களில் பலர் அவரை விடுத்து, அவரோடு ஐக்கியம் கொள்ள மனதற்றவர்களாகச் சென்றுவிட்டார்கள். அந்தச் சீடர்கள் ஒருக்காலும் அவரை மெய்யாக விசுவாசிக்கவில்லை. பல காரணங்களுக்காக அவர்கள் கர்த்தரைப் பின் தொடர்ந்தனர். அவர்களுக்கு அவரிடத்தில் மெய்யான அன்பில்லை; அவர் யார் என்பதையும் அவர்கள் உண்மையில் அறியவில்லை.

6:67 அந்த நேரத்தில் **இயேசு** தமது **பன்னிரண்டு சீடர்களைத்** திரும்பிப் பார்த்து, அவர்களும் அவரை விட்டுச்செல்ல மனதுடையவராக இருந்தார்களோவென அறைகூவல் விடுத்தார்.

6:68 பேதுரு அளித்த பதில் கவனிக்கத்தக்கது. **“ஆண்டவரே, நாங்கள் எவ்வாறு உம்மை விட்டுச் செல்வோம்? எங்களுக்கு உபதேசங்களை நீர் கற்பித்தீர். அவை எங்களை நித்திய ஜீவனிடமாய் வழிநடத்தின. நாங்கள் உம்மை விட்டுச் செல்வதென்பது எங்களுக்கு அழிவை நியமித்துக் கொள்வதாகவே அமையும்.”**

6:69 பன்னிருவருக்காக பேதுரு தொடர்ந்து பேசினார். கர்த்தராகிய இயேசுவே **ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரன்** என்றும், அவரே **மேசியா** என்றும் அவர்கள் **விசுவாசித்தும் அறிந்தும்** இருந்தார்கள். **“விசுவாசித்தும் அறிந்தும்”** என்ற சொற்றொடரிலுள்ள சொற்களின் வரிசை முறையை கவனியுங்கள். முதலாவதாக, அவர்கள் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்தில் விசுவாசம் கொண்டனர், அதன் பின்னரே அவர் கூறியவை யாவும் மெய்யானவை என்று **அறிந்து** கொண்டனர்.²⁴

6:70 முந்தைய இரு வசனங்களிலும் (68, 69) நாங்கள் என்று பன்னிரு சீடர்களையும் குறிக்கும் வகையில் பேதுரு பேசினார். அந்தப் பன்னிரு

வரும் மெய்யான விசுவாசிகள் என்று அவர் உறுதியாய்க் கூறியது தவறென்று உணர்த்தும் வகையில் இவ்வசனத்தில் இயேசு கிறிஸ்து அவரைத் திருத்தினார். **பன்னிரண்டு சீடர்களைக்** கர்த்தர் தெரிந்தெடுத்தார் என்பது உண்மையே. ஆயினும் அவர்களில் **ஒருவன் பிசாசாய்** இருந்தான். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறித்து பேதுரு கொண்டிருந்த கருத்தை அந்தக் கூட்டத்தில் இருந்த ஒருவன் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை.

6:71 யூதாஸ்காரியோத்து என்பவன் தம்மைக் **காட்டிக்கொடுப்பான்** என்று கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து அறிந்திருந்தார். தம்மை அவன் ஒருக்காலும் மெய்யாகவே கர்த்தரும் இரட்சகருமாக ஏற்கவில்லை என்பதையும் அவர் அறிந்திருந்தார். மீண்டுமாக இங்கு, கர்த்தர் எல்லாம் அறிந்தவர் என்பது வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும், சீடர்களுடைய பிரதிநிதியாக பேசிய பேதுருவின் சொற்களில் தவறு இருந்தது என்பதற்கான ஆதாரத்தை இங்கு நாம் காண்கிறோம்!

வாழ்வளிக்கும் அப்பம் என்னும் தலைப்பைக் கொண்ட சொற்பொழிவில், எளிய கருத்துகளையே நம்முடைய ஆண்டவர் கற்பிக்கத் தொடங்கினார். ஆயின் அவர் தமது உரையைத் தொடர்ந்தபோது, அவருடைய சொற்களை யூதர்கள் ஏற்க மறுத்தனர் என்பது தெளிவாய் வெளிப்பட்டது. அவர்கள் தங்களுடைய இருதயங்களையும் உள்ளங்களையும் மெய்மையை அறியாத வண்ணம் மூடினபோது, அவருடைய போதனை கடினமாயிற்று. இறுதியில் அவர் தமது மாம்சத்தை உண்பது குறித்தும், குருதியை அருந்துவது குறித்தும் பேசினார். அதனை அவர்களால் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை! “இது கடினமான உபதேசம், யார் இதைக் கேட்பார்கள்?” என்று அவர்கள் கூறினார்கள். பின்னர் அவரைத் தொடர்ந்து செல்வதையும் விடுத்தனர். மெய்மை மறுத்துரைக்கப்பட்டபோது நீதியாக பார்வையற்ற நிலை உண்டாயிற்று. அவர்கள் காண மறுத்ததால் காணக் கூடாத நிலையை அடைந்தனர்.

5. தேவகுமாரனின் மூன்றாமாண்டுத் திருப்பணி : எருசலேம் [7:1-10:39]

அ. இயேசு தமது சகோதரர்களைக் கடிந்துகொள்ளுதல் [7:1-9]

7:1 ஆறாவது மற்றும் ஏழாவது அதிகாரங்களுக்கிடையே சில மாதங்கள் கடந்து சென்று விட்டன. **இயேசு கலிலேயாவிலேயே** தங்கி

யிருந்தார். **யூதர்களுடைய**²⁵ தலைமையிடமாயிருந்த **யூதேயாவில்** அவர் **சஞ்சரிக்க மனதற்ற வராயிருந்தார்**. ஏனெனில் அவர்கள் அவரைக் **கொலைசெய்ய வகை தேடினர்**. இங்கே **யூதர்கள்** என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளோர், அவர்களுடைய தலைவர்களும் மூப்பர்களுமே ஆவர் என்று பொதுவாக நம்பப்படுகிறது. அவர்களே கர்த்தராகிய இயேசுவை மிகவும் கடுமையாக வெறுத்து, **கொலைசெய்ய சந்தர்ப்பத்தை** எதிர்நோக்கியிருந்தவர்கள்.

7:2 யூதர்களுடைய கால அட்டவணையில் **கூடாரப்பண்டிகை** மிகவும் இன்றியமையா நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்று. அ.து அறுவடைக்காலப் பண்டிகையாகும். எகிப்து நாட்டிலிருந்து இஸ்ரவேலர் வந்தபோது கூடாரங்களில் வாழ்ந்தனர் என்பதை நினைவுகூரும் பொருட்டு இப்பண்டிகை கொண்டாடப்பட்டது. மேலும் மேசியாவின் வருகையை எதிர்நோக்கிய, மகிழ்ச்சி நிறைந்த கொண்டாட்டமாகவும் இது விளங்கியது. அவருடைய ஆட்சியில் யூத நாடு மீட்கப்பட்டு, அவர்கள் தங்களுடைய நாட்டில் அமைதியோடும் வளத்தோடும் வாழ்க்கையை நடத்தப்போகிற நன்னாளை எதிர்நோக்கிய பண்டிகையாகவும் இது விளங்கியது.

7:3 இயேசுவின் பிறப்பிற்குப் பின்னர் மரியாளுக்குப் பிறந்த பிள்ளைகளே அவருடைய சகோதரர்கள் என்று இவ்வசனத்தில் அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். (இவர்கள் கர்த்தருடைய ஒன்று விட்ட சகோதரர்களாகவோ உறவினர்களாகவோ இருக்கக்கூடும் என்று சொல்வாரும் உளர்.) அவர்கள் யாராயிருந்தாலும், எவ்வளவு நெருக்கமான உறவினர்களாக இருந்தாலும், அந்த உறவின் காரணமாக இரட்சிப்பைப் பெறவில்லை. கர்த்தராகிய இயேசுவினிடத்தில் மெய்யான பற்றுறுதி இல்லாதவர்களாக அவர்கள் இருந்தார்கள். கூடாரப்பண்டிகையின் போது எருசலேமுக்குக் கர்த்தர் சென்று சில அற்புதங்களைச் செய்வாரானால், அச்செயல்களை அவருடைய **சீடர்கள்** காண்பார்கள் என அச்சகோதரர்கள் அவரிடம் கூறினார்கள். இங்கு **சீடர்கள்** என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளோர் பன்னிருவரல்லர். மாறாக, கர்த்தராகிய இயேசுவின் சீடர்கள் என்று அறிக்கை செய்து, அவரைப் பின்தொடர்ந்து வந்த யூதேயா நாட்டினரே ஆவர்.

இயேசுவின் சகோதரர்கள் அவரை விசுவாசிக்கவில்லை. ஆயினும் அவர் வெளியரங்கமாகச் செய்யும் அற்புதங்களின் வாயிலாக, புகழ்

பெற்ற மனிதரின் நெருங்கிய உறவினர்கள் என்று அறியப்படுவதில் அவர்கள் ஆர்வம் கொண்டார்கள் போலும். அல்லது கர்த்தர் பெற்றிருந்த புகழ்ச்சியினால் பொறாமை கொண்ட அந்த உறவினர்கள், அவரை யூதேயாவுக்குப் போகும்படி வற்புறுத்தினால், அவர் அங்கு செல்லுகையில் கொல்லப்படுவார் என்று எண்ணினார்கள்போலும்.

7:4 பெரும்பாலும் அவர்களுடைய சொற்கள் ஏளனப்பேச்சாகவே காணப்பட்டது. கர்த்தர் புகழ்ச்சியை நாடி அரிய செயல்களைச் செய்ய முற்பட்டார் என்றே அந்த உறவினர்கள் எண்ணினார்கள். கலிலேயாவில் இந்த அற்புதங்களை அவர் செய்ததற்கு வேறு என்ன காரணம் இருக்க முடியும்? “உமக்கு இப்பொழுது நல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கிறது. நீர் புகழ் பெற்றவராக விளங்க விரும்பினீர். ஆகவே நீர் பண்டிகை நாட்களில் எருசலேமக்குச் செல்ல வேண்டும். நூற்றுக்கணக்கானோர் அங்கு கூடிவருவார்கள். அவர்களிடத்தில் நீர் அற்புதங்களைச் செய்ய இது அரியதொரு சந்தர்ப்பமாகும். கலிலேயா அமைதியான பகுதி. இங்கே நீர் அற்புதங்களை மறைமுகமாகச் செய்கிறீர். புகழ் பெற்றவராக விளங்க விரும்பும் நீர் இவ்வாறு மறைமுகமாகச் செயல் புரிவது ஏன்?” என்னும் பொருள்பட அவர்கள் பேசினார்கள். மேலும், “நீர் இப்படிப்பட்டவைகளைச் செய்தால் உலகத்துக்கு உம்மை வெளிப்படுத்தும்” என்று அவர்கள் தொடர்ந்து கூறினார்கள். “நீர் மெய்யாகவே மேசியா எனில், மேலும் அதனை மெய்ப்பிக்கவே நீர் இந்த அற்புதச் செயல்களை செய்கிறீர் எனில், நீர் இவற்றை ஏன் அதற்குரிய இடமாகிய யூதேயாவில் செய்யக்கூடாது?” என்னும் எண்ணம் அவர்களுடைய சொற்களில் தொனித்தது.

7:5 அவர் மகிமை பெற வேண்டுமென்ற உண்மையான விருப்பம் அவருடைய சகோதரர்க்கு இல்லை. அவரே மேசியா என்று அவர்கள் உண்மையாக விசுவாசிக்கவுமில்லை. அவரை நம்பி அவர்கள் தங்களை அவரிடம் ஒப்படைக்கவுமில்லை. அவர்களுடைய சொற்கள் யாவும் ஏளனச் சொற்களாகவே இருந்தன. அவர்களுடைய இருதயங்கள் கர்த்தரோடு சீர்பொருந்தவில்லை. அவருடைய சொந்த உறவினர்களே அவருடைய சொற்களையும், செயல்களையும் நம்பவில்லை என்ற உண்மை கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு மிகுந்த மனவருத்தத்தை அளித்திருக்கும். அது போலவே தேவனிடம் மிகுந்த பற்றுடையோராய் விளங்கும் உண்மையுள்ள விசுவாசிகள் தங்களுக்கு மிகவும் நெருங்கிய

கிய உறவினர்களுடைய எதிர்ப்பை அவ்வப்போது சந்திக்க நேரிடுகிறது.

7:6 கர்த்தருடைய புவி வாழ்க்கையின் தொடக்கத்திலிருந்து முடிவுவரை எல்லாம் ஒழுங்காக முறைமைப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு மணித்துளியும் முன் திட்டமிடப்பட்ட முறையிலேயே நிகழ்ச்சிகளால் நிறைந்திருந்தன. அவர் தம்மை உலகத்திற்கு வெளிப்படுத்த வேண்டிய வேளை இன்னும் வரவில்லை. தாம் கடந்து செல்ல வேண்டிய பாதையை அவர் நன்கு அறிந்திருந்தார். தாம் யார் என்பதை மக்களிடம் வெளிப்படுத்துவதற்காக அவர் அந்த வேளையில் எருசலேம் செல்ல வேண்டுமென்பது தேவனுடைய சித்தமன்று என்பதையும் அவர் அறிந்திருந்தார். ஆனால் அவருடைய சகோதரர்களுடைய வேளையோ ஆயத்தமாய் இருந்ததை அவர்களிடம் அவர் நினைவுபடுத்தினார். அவர்களுடைய வாழ்க்கை அவர்களது சொந்த விருப்பத்தின் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தது. அவர்கள் தேவனுடைய சித்தத்தின்படி தங்களுடைய வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்ளவில்லை. தங்களுடைய சொந்தத்தீர்மானத்தின்படி அவர்களால் பயணம் மேற்கொள்ள முடிந்தது. ஏனெனில் அவர்கள் தங்களுடைய சித்தத்தின்படியே நடந்து கொண்டனர்.

7:7 கர்த்தருடைய சகோதரர்கள் இந்த உலகத்திற்குரியவராய் இருந்த காரணத்தினால் இவ்வுலகம் அவர்களைப் பகைக்கவில்லை. இயேசுவுக்கு எதிராக அவர்கள் உலகத்தின் பக்கத்தில் சேர்ந்துகொண்டனர். அவர்களுடைய வாழ்க்கை முழுவதும் உலகத்தோடு இசைந்திருந்தது. உலகம் என்று இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது, தேவனுக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் இடமற்ற படி மனிதன் நிறுவிய அமைப்பாகும். உலகம் பண்பாடு, கலை, கல்வி, மதம் போன்றவையே அவை. யூதேயாவைப் பொருத்தமட்டில் யூதர்களுடைய தலைவர்கள் கிறிஸ்துவை மிகவும் வெறுத்த காரணத்தினால் உலகம் என்னும் சொல் சமய அமைப்பையே குறிக்கிறது.

இந்த உலகத்தின் கிரியைகள் பொல்லாதவை என்று கிறிஸ்து சாட்சிகொடுத்ததால் இவ்வுலகம் அவரைப் பகைத்தது. குற்றமற்ற வரும் பாவமற்றவருமாகிய மனிதர் இவ்வுலகிற்கு வருகை புரிந்தபோது, அது அவரைக் கொலைசெய்யத்துடித்தது. இக்கூற்று மனிதனுடைய இழிந்த நிலையைப் பறைசாற்றும் வருந்தத்தக்க செய்தியாகும். கிறிஸ்துவின் நிறைவான வாழ்க்கை,

மற்ற ஒவ்வொரு மனிதனுடைய வாழ்வும் எவ்வளவு குறைவானதாக இருந்தது என்பதை எடுத்தியம்பியது. கோணலான ஒரு கோடு மற்றொரு நேர் கோட்டின் அருகில் வைக்கப்படும்போது அதனுடைய வளைவு மிகத் தெளிவாகத் தெரிவது போலவே, கர்த்தர் இவ்வுலகிற்கு வந்தபோது மனிதனுடைய பல்வகைப் பாவத்தின் நிறைவு வெளிப்பட்டது. இவ்வாறு தனது நிலைமை வெளிப்பட்டதைக் கண்ட மனிதன் சிளங்கொண்டான். மனம் வருந்தி இறைவனின் இரக்கத்தை நாடி கதறி அழுவதற்குப் பதிலாக, தனது பாவத்தை வெளிப்படுத்தியவரை அவன் அழித்துவிடத் துடித்தான்.

F.B. மேயர் தரும் விளக்கம் :

அன்பின் திருவுருவம் இவ்வுலகில் வாழ்ந்த போது சிலரைப் பார்த்து “உலகம் உங்களைப் பகைக்காது” என்று கூறினார். இஃது அவர் வெளிப்படுத்தக் கூடிய மிகவும் பயங்கரமான கடிந்துகொள்ளதலில் ஒன்றாகும். இவ்வுலகினால் பகைக்கப்படாதிருத்தல்; அதாவது உலகத்தால் அன்புகூரப்பட்டு, புகழப்பட்டு, கொஞ்சப்படுதல் - இந்நிலையில் ஒரு கிறிஸ்தவன் தான் இருப்பதைக் காண்பானாயின் அது மிகவும் பயங்கரமான நிலையேயாகும். “என்னைக் குறித்து நன்றாய்ப் பேசும்படி, என்னதீய செயலை நான் செய்தேன்?” என்று பழங்கால ஞானி ஒருவர் கூறினார். உலகத்தால் நாம் பகைக்கப்படாதிருப்பின், அதன் செயல்பாடுகள் பொல்லாதவையென்று அதற்கு எதிராக நாம் சான்று கூறவில்லை என்பதே பொருளாகும். நாம் உலகத்திற்குரியவர்கள் என்பதே பொருளாகும். உலகத்தின் நட்பு தேவனுக்குப் பகை. ஆகவே எவ்வொருவன் உலகத்தின் நண்பனாயிருக்கிறானோ, அவன் இறைவனின் பகைஞனாய் இருக்கிறான் (யோவான் 7:7, 15:19; யாக்கோபு 4:4).²⁶

7:8 தமது சகோதரர்களை அந்தப் பண்டிகைக்குச் செல்லும்படியாகக் கர்த்தர் கூறினார். இது வருத்தத்திற்குரிய செய்தி ஒன்றைக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் சமயச்சார்புடைய மனிதர்களாகத் தங்களைக் காண்பித்துக் கொண்டனர். அவர்கள் கூடாரப் பண்டிகையைக் கைக் கொள்ளச் சென்றனர். எனினும் தேவனுடைய கிறிஸ்து அவர்கள் நடுவில் நின்று கொண்டிருந்தார். அவரிடத்தில் அவர்களுக்கு மெய்யான அன்பில்லை. சமயச் சடங்குகளையே மனிதன் விரும்புகிறான். ஏனெனில் இதயத்தில் உண்மையான

விருப்பம் எதுவுமின்றி அவனால் அவற்றைக் கடைப்பிடிக்கமுடியும். ஆனால் கிறிஸ்து என்னும் நபரிடம், முகமுகமாய் அவனைக் கொண்டு வந்து நிறுத்துவதை அவன் விரும்புவதில்லை. அஃது அவனுக்கு இடர்ப்பாட்டையே விளைவிக்கிறது. தமது வேளை அதுவரை வராதபடியால் அவர் அப்பொழுது அந்தப் பண்டிகைக்கு போகப் போவதில்லை என்று கூறினார். அந்தப் பண்டிகைக்குப் போகவே போவதில்லையென்று அவர் கூறவில்லை. 10-ஆவது வசனத்தில் அவர் அந்தப் பண்டிகைக்குச் சென்றார் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. மாறாக, தமது சகோதரர்களுடன் சென்று பெரிதான செயல்களை வெளிப்படையாகச் செய்யப்போவதில்லை என்றே கூறினார். அதற்குரிய வேளை அதுவன்று. அவர் அமைதியாகச் சென்று, மிகக்குறைந்த அளவிலேயே தம்மை வெளிப்படுத்தவிருந்தார்.²⁷

7:9 கர்த்தருடைய சகோதரர்கள் பண்டிகைக்குச் சென்றபின், அவர் கலிலேயாவில் தங்கினார். கூடாரப் பண்டிகை வெளிப்படுத்துகிற மகிழ்ச்சியையும் களிகூருதலையும் உண்மையாகத் தரக்கூடிய ஒருவரை அவர்கள் விட்டுச்சென்றனர்.

ஆ. ஆலயத்தில் இயேசு கற்பித்தல் (7:10-31)

7:10 கர்த்தராகிய இயேசுவின் சகோதரர் ஒருசிலருக்குப் போனபின்பு சிறிதுகாலம் கழித்து, அவரும் அங்கே மறைமுகமாய்ச் சென்றார். பக்தி நிறைந்த யூதர் என்னும் அடிப்படையில், அவர் பண்டிகையில் கலந்துகொள்ள விரும்பினார். எனினும் திருத்தந்தையின் கீழ்ப்படிதலுள்ள குமாரன் என்னும் அடிப்படையில், அவர் அங்கே வெளியரங்கமாய்ச் செல்லாமல், அந்த ரங்கமாய்ப் போனார்.

7:11 அவரைத் தேடிய யூதர்கள் அவரைக் கொலை செய்ய வகை தேடிய மக்களின் தலைவர்களே ஆவர். “அவர் எங்கேயிருக்கிறார்?” என்று தேடிய அவர்களுக்கு அவரைத் தொழுது கொள்ள வேண்டுமென்னும் எண்ணம் சிறிதும் இல்லை. அவரை அழித்துப் போடுவதே அவர்களுடைய நோக்கமாயிருந்தது.

7:12 கர்த்தர் பண்டிகைக்கு வருகை புரிந்த செயல் ஜனங்களுக்குள்ளே சலசலப்பை உண்டு பண்ணியது. அவர் கூடுதலாக அற்புதச் செயல்களைச் செய்யச் செய்ய, உண்மையாகவே அவர் யார் என்பதைக் குறித்து மனிதர்கள் முடிவெடுக்கக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். அவர் மெய்யான தீர்க்கதரிசியா அல்லது கள்ளத் தீர்க்கதரிசியா என்ற விவாதத்தில் மக்கள் மறைமுகமாக ஈடு

பட்டுக்கொண்டிருந்தனர். சிலர்: அவர் நல்லவர் என்றார்கள். வேறு சிலர்: அவர் ஜனங்களை வஞ்சிக்கிறவர் என்றார்கள்.

7:13 இயேசுவுக்கு எதிராக யூதத்தலைவர்கள் கொண்டிருந்த பகைமை மிகவும் தீவிரமடைந்திருந்த காரணத்தினால், ஒருவனும் அவருக்கு ஆதரவு தெரிவிக்கும் வகையில் வெளிப்படையாகப் பேசவில்லை. அவரே மெய்யான இஸ்ரவேலின் மேசியா என்று பொதுமக்களில் பலர் அறிந்திருந்தபோதிலும், தலைவர்கள் தங்களைக் கொடுமைப்படுத்தக்கூடும் என்ற அச்சத்தினால் தங்களுடைய எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தாதிருந்தனர்.

7:14 கூடாரப் பண்டிகை பல நாட்கள் தொடர்ந்தது. பாதி நாட்கள் கழிந்தபின் தேவாலயத்தின் வெளிப்புறமாக இயேசு சென்று உபதேசம் பண்ணினார். (மக்கள் கூடுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட வாயில் மண்டபம் என்று அவ்விடம் அறியப்பட்டிருந்தது.)

7:15 இரட்சகரின் பேச்சைக்கேட்ட மக்கள் திகைப்பில் மூழ்கினர். பழைய ஏற்பாட்டைக் குறித்து அவர் கொண்டிருந்த அறிவு அவர்களை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியது. ஆனாலும் அவருடைய பரந்த கல்வி, கற்பிக்கும் ஆற்றல் ஆகியவை அவர்களுடைய கவனத்தை ஈர்த்தன. அந்த நாட்களில் இருந்த மிகச்சிறந்த சமயக்கல்விக் கூடங்கள் எதிலும் இயேசு கல்வி கற்கவில்லை என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். ஆகவே இவ்விதமான சிறந்த கல்வியை அவர் எங்கே கற்றார் என்பது அவர்களுக்குப் புரியாத புதிராயிருந்தது. முறையான சமயக் கல்வி கற்றிராத விசுவாசிகள் பிரசங்கம் செய்வதையும், தேவ எழுத்துக்களைக் கற்பிக்கிறதையும் காண்கின்ற உலகம், தனது வியப்பை அடக்கிக்கொள்ள முடியாமல் முணுமுணுக்கின்றது.

7:16 தற்புகழ்ச்சியை நாடாமல் கர்த்தர், தமது திருத்தந்தையை மகிமைப்படுத்த விரும்பிய செயலை மீண்டும் காண்பது மிகுந்த அழகுள்ளதாயிருக்கிறது. தமது உபதேசம் தம்முடைய தன்று என்றும், தம்மை அனுப்பியவருடையதாயிருக்கிறது என்றும் அவர் கூறினார். அவர் பேசியவையும், கற்பித்தவையும் அவருடைய திருத்தந்தை அவரைப் பேசும்படியாகவும், கற்பிக்கும்படியாகவும் சொன்னவையேயாகும். திருத்தந்தையைத் தவிர்த்து அவர் தாமாக எதையும் செய்யவில்லை.

7:17 கர்த்தர் அளித்த செய்திகள் உண்மையானவையா அல்லவா என்பதை யூதர்கள் மெய்யாகவே அறிய விரும்பியிருந்தால் அதனை எளிதாகக் கண்டறிந்திருப்பார்கள். தேவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்ய வேண்டுமென்று ஒருவன் உண்மையாகவே விருப்பம் கொண்டிருந்தால், கிறிஸ்துவின் உபதேசம் தெய்வீகமானவை என்பதையும், அவர் தாமாக எதையும் பேசவில்லை என்பதையும் அறிந்திருப்பான். சத்தியத்தைப் பேராவலுடன் தேடுகிற ஒவ்வொருவனுக்கும் இங்கு வியத்தகு வாக்குறுதி காத்திருக்கிறது. சத்தியத்தை அறியவேண்டுமென்று ஒருவன் உண்மையான விருப்பமும், மனதும் உடைய வனாயிருந்தால், தேவன் அதனை அவனுக்கு வெளிப்படுத்துவார். “கீழ்ப்படிதலே ஆவிக்குரிய அறிவை அடையும் அவயவமாக இருக்கிறது.”

7:18 சுயமாய்ப் பேசுகிறவன், அதாவது தனது சொந்த விருப்பத்தின்படி பேசுகிறவன் தன் சுய மகிமையைத் தேடுகிறான். ஆயின் கர்த்தராகிய இயேசு அவ்வாறு நடந்துகொள்ளவில்லை. அவர் தம்மை அனுப்பியவரின் மகிமையையே நாடினார். அவருடைய நோக்கங்கள் முற்றிலும் தூய்மை படைத்தவையாக இருந்த காரணத்தினால், அவரது செய்தி உண்மையாயிருந்தது. அவரிடத்தில் அநீதியில்லை.

இயேசு ஒருவரையே இப்படிப்பட்ட சொற்களால் குறிப்பிடமுடியும். வேறு எந்த போதகரும் தான் செய்யும் ஊழியத்தில் சற்றாவது தன்னை லத்தை உடையவராய் இருக்கிறார். தன்னை மேன்மைப்படுத்துவதை விடுத்து, தேவனை மேன்மைப்படுத்துவதையே ஒவ்வொரு இறை ஊழியரும் நோக்கமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

7:19 அதன் பிறகு யூதர்களுக்கு எதிராகக் கர்த்தர் நேரடியாகக் குற்றஞ்சாட்டினார். மோசே அவர்களுக்கு நியாயப்பிரமாணத்தை அளித்ததை அவர் அவர்களிடம் நினைவுபடுத்தினார். தங்களிடம் நியாயப்பிரமாணம் இருந்தது குறித்து அவர்கள் பெருமை கொண்டனர். அவ்வாறு நியாயப்பிரமாணத்தை வெறுமனே கொண்டிருந்தால் மட்டும் நற்குணத்தைப் பெற்றுவிட முடியாது. நியாயப்பிரமாணத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள கட்டளைகளுக்கும், ஆணைகளுக்கும் கீழ்ப்படிய வேண்டும். அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தில் பெருமைகொண்டிருந்தபோதும், அதற்கு ஒருவரும் கீழ்ப்படியாதது மட்டுமின்றி, கர்த்தராகிய இயேசுவைக் கொலை செய்யவும் திட்டமிட்டனர்.

நியாயப்பிரமாணமானது கொலை செய்யக் கூடா தென்று வெளிப்படையாகத் தடை செய்திருந்தது. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறித்து அவர்கள் கொண்டிருந்த உள்நோக்கத்தில், அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு எதிராகச் செயல்புரிந்தனர்.

7:20 இயேசு சாட்டிய குற்றச்சாட்டைக் கேட்ட **ஐனங்கள்** அதனுடைய கடுமையை உணர்ந்த போதும், அவர் சரியாகக் கூறினார் என்று ஒப்புக் கொள்ளாமல், அவரைப் பழித்துரைத்தனர். அவர் **பிசாசுபிடித்தவர்** என்று கூறினார்கள். அவரைக் **கொலைசெய்யத் தேடுகிறவன்** யார் என்று கேட்டு அவர்கள் அவரை எதிர்த்து நின்றனர்.

7:21 பெதஸ்தா குளத்தருகில் வலுவிறந்து நோயுற்றிருந்த மனிதனைக் குணமாக்கிய நிகழ்ச்சியை நோக்கி **இயேசு** திரும்பினார். அவர் செய்த அந்த அற்புதமே, யூதத் தலைவர்கள் அவருக்கு எதிராக வெறுப்படையக் காரணமாக விளங்கியது. அந்த நேரத்தில்தான் அவரைக் கொலைசெய்வதற்காக அவர்கள் திட்டமிடத் தொடங்கினர். தாம் **ஓரே கிரியையைச்** செய்த தாகக் கர்த்தர் அவர்களுக்கு நினைவூட்டினார். அதைக்கண்ட யாவரும் **ஆச்சரியப்பட்டனர்**. அவர் செய்த அற்புதத்தைக் கண்டு அவர்கள் வியந்து போற்றாமல், ஓய்வு நாளில் அப்படிப்பட்ட செய்கையை அவர் செய்தாரே என்று திகைத்து நின்றனர்.

7:22 ஆண் குழந்தை பிறந்த எட்டாம் நாளில் விருத்தசேதனம் பண்ண வேண்டும் என்று **மோசேயின்** பிரமாணம் கட்டளையிட்டது. (உண்மையில் மோசேயின் காலத்தில் விருத்தசேதனச் சடங்கு தொடங்கவில்லை. அது ஆபிரகாம் ஈசாக்கு யாக்கோபு போன்ற **பிதாக்களால்** கைக் கொள்ளப்பட்டது.) அந்த எட்டாம் நாள் **ஓய்வு நாளாயிருப்பினும்**, ஆண் குழந்தைக்கு **விருத்த சேதனம்** செய்வதை யூதர்கள் தவறென்று கருத வில்லை. அது கட்டாயம் செய்ய வேண்டிய வேலை என்றும் அப்படிப்பட்ட செயலைச் செய்ய கர்த்தர் அனுமதித்தார் என்றும் அவர்கள் கருதினார்கள்.

7:23 மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்படிவதற்காக அவர்கள் குழந்தைக்கு விருத்தசேதனம் செய்தனர். அவ்வாறாயின் **ஒரு மனிதனை முழுவதும் சுகமாக்கினினாலே** கர்த்தராகிய இயேசுவினிடத்தில் அவர்கள் குற்றம் சுமத்துவது ஏன்? கட்டாயத்தின் பேரில் ஒரு வேலையை நியாயப்பிரமாணம் அனுமதிக்கு மென்றால், இரக்கத்தின் அடிப்படையில் ஒரு வேலையை அது அனுமதிக்காதா?

ஆண் குழந்தைக்குச் செய்யக்கூடிய சிறிய அறுவைச்சிகிச்சையே விருத்தசேதனமாகும். அஃது அக்குழந்தைக்கு வேதனையை அளிக் கும், மேலும் அதனால் உண்டாகும் சரீர நன்மை சிறிதளவே என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். இதற்கு மாறாகக் கர்த்தராகிய இயேசு ஓய்வு நாளில் ஒரு மனிதனை முழுவதும் குணமாக்கினார். ஆனால் யூதர்களோ அதனிமித்தம் அவரிடம் குற்றம் கண்டனர்.

7:24 வெளிப்படையான **தோற்றத்தின்படி** அவர்கள் தீர்ப்பு செய்தார்களேயொழிய, உள்ளார்ந்த உண்மையின்படி அவர்கள் தீர்ப்பு செய்ய வில்லை என்பதே பிரச்சினை. அவர்களுடைய தீர்ப்பு நியாயமற்றது. அவர்கள் செய்த செயல் சட்டப்படி முறையானதாக அவர்களுக்குக் காட்சி யளித்தது. ஆனால் அதே செயலைக் கர்த்தர் செய்தபோது அது அவர்களுக்கு முற்றிலும் தவறாகத் தோன்றியது. உள்ளார்ந்த உண்மையின்படி தீர்ப்பு வழங்குவதைக் காட்டிலும் தோற்றத்தின்படி தீர்ப்பு வழங்குவதையே மனித இயல்பு நாடுகிறது. கர்த்தராகிய இயேசு மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தை மீறவில்லை. அவர்களே அவர் மீது தகாத முறையில் பகைமைகொண்டு பிரமாணத்தை மீறினார்கள்.

7:25 இரட்சகரைக் கொலை செய்ய யூதத் தலைவர்கள் திட்டமிட்டு வந்தனர் என்ற செய்தி அச்சமயத்தில் எருசலேம் எங்கும் நன்கு தெரிந்து விட்டது. இவரைத் தானே யூதத் தலைவர்கள் கொலை செய்யத் தேடினார்கள் என்று பொது மக்களில் சிலர் கேட்கவும் தொடங்கிவிட்டனர்.

7:26 கர்த்தராகிய இயேசு இவ்வாறு வெளிப் படையாகவும் துணிவாகவும் பேசுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டதை அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. பொதுமக்களே அறிந்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் யூதத் தலைவர்கள் அவர் மீது பகைமை கொண்டிருந்த போதும், அவரைத் தொடர்ந்து பேசும்படி அவர்கள் அனுமதித்தது ஏன்? இவர் உரிமை பாராட்டுவது போல மெய் யாகவே இவர் மேசியா என்று அவர்கள் கண்டு பிடித்துவிட்டார்களோ?

7:27 இயேசு கிறிஸ்துவை மேசியா என்று விசுவாசிக்காத மக்கள், அவர் எங்கிருந்து வந்தவர் என்பதைத் தாங்கள் அறிந்திருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டனர். அவர் நாசரேத்திலிருந்து வந்தவர் என்றே அவர்கள் எண்ணினார்கள். அவருடைய தாயார் மரியாள் என்றும் அவருடைய தந்தை யோசேப்பு என்றும் அவர்கள் அறிந்திருந்தனர்.

மேசியா வரும்போது, அது சடுதியில் நிகழுமென்றும், அவருடைய வருகை புரியாத மர்மமாக இருக்குமென்றும் அந்த நாட்களில் வாழ்ந்த யூதர்கள் நம்பினார்கள். அவர் பாலகனாகப் பிறந்து மனிதராக வளருவார் என்று அவர்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை. அவர் பெதலகேமில் பிறப்பார் என்று அவர்கள் பழைய ஏற்பாட்டின் மூலமாக அறிந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அவருடைய வருகையைக் குறித்த குறிப்புகள் எதையும் அறியாதவர்களாகவே அவர்கள் இருந்தார்கள் என்றே தோன்றுகிறது. ஆகவேதான் அவர்கள், “**கிறிஸ்து வரும்போதோ, அவர் இன்ன இடத்திலிருந்து வருகிறவரென்று ஒருவனும் அறியமாட்டானே**” என்றார்கள்.

7:28 தம்மோடு உரையாடிக் கொண்டிருந்த மக்கள் கூட்டத்தை நோக்கி **இயேசு சத்தமிட்டுப் பேசத்தொடங்கினார்**. உண்மையில் அவரை அவர்கள் **அறிந்திருந்தனர்**. அவர் **எங்கே யிருந்து வந்தார்** என்பதையும் அறிந்திருந்தனர். அவர் மனிதர் என்னும் நிலையை மட்டுமே அவர்கள் அறிந்திருந்தனர் என்ற உண்மையே இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ளது. நாசரேத்து ஊரைச் சேர்ந்த இயேசு என்பது மட்டுமே அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் அவர் தேவனுமாவார் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. இதனை அவர் தொடர்ந்து வரும் வசனத்தில் விளக்கினார்.

அவருடைய மானிட நிலையைப் பொருத்த வரை, அவர் நாசரேத்தில் வாழ்ந்தார். அவர் தாமாகவே **வரவில்லை** என்பதையும், அவர்கள் **அறிந்திராத** திருத்தந்தையாகிய இறைவனிடத்திலிருந்து வந்தார் என்பதையும் அவர்கள் அறிய வேண்டும். இந்த வசனத்தில் தாம் தேவனுக்குச் சமமானவர் என்று நேரடியாக இயேசு உரிமை பாராட்டினார். அவர் தாமாய் **வரவில்லை**, அதாவது, தம்முடைய சொந்த அதிகாரத்தினாலோ, சித்தத்தினாலோ அவர் வரவில்லை. மாறாக, **சத்தியமுள்ள தேவனே** அவரை இவ்வுலகத்திற்கு அனுப்பினார். இந்த தேவனை அவர்கள் **அறியவில்லை**.

7:29 ஆனால் அவரோ தேவனை அறிவார். அவர் தேவனோடு நித்தியத்தில் வாழ்ந்தவர்; பிதாவாகிய தேவனுக்கு எல்லாவிதத்திலும் சமமானவர். தாம் தேவனிடத்திலிருந்து வந்தவர் என்று கர்த்தர் கூறியபோது, தேவனால் அவர் அனுப்பப்பட்டவர் என்று மட்டும் சொல்லாமல், அவர் தேவனோடு என்றென்றும் வாழ்ந்தவர் என்றும், எல்லாவிதத்திலும் தேவனுக்குச் சமமானவர் என்றும் கூறினார். “**அவர் என்னை**

அனுப்பினார்” என்னும் சொற்றொடரின் வாயிலாக, அவரே தேவனுடைய கிறிஸ்து என்றும், அவரே அபிவேசம் பெற்றவர் என்றும், மீட்பின் செயலை நிறைவேற்றுவதற்காக தேவனால் இவ்வுலகிற்கு அனுப்பப்பட்டவர் என்றும் மிகத் தெளிவாகக் கர்த்தர் கூறினார்.

7:30 கர்த்தருடைய சொற்களின் முக்கியத்துவத்தை யூதர்கள் அறிந்துகொண்டனர். தாம் மேசியா என்று அவர் உரிமை கோருவதையும் அவர்கள் புரிந்துகொண்டனர். இதனை தேவ இழுக்கு என்று கருதிய யூதர்கள், கர்த்தரைக் கைது செய்ய முயன்றனர். ஆயினும், **அவருடைய வேளை இன்னும் வராதபடியால் ஒருவனும் அவர்மேல் கைபோடவில்லை**. பாவத்திற்குப் பலியாகக் கர்த்தர் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவதற்கான வேளை வருவதற்கு முன்னர், மனிதர்களுடைய பொல்லாத திட்டங்களினின்றும் இறைவனின் வல்லமை அவரைக் காத்துக்கொண்டது.

7:31 உண்மையில் **ஜனங்களில் பலர் அவரை விசுவாசித்தார்கள்**. அவர்களுடைய விசுவாசம் மெய்யானதாக இருந்தது என்றே தோன்றுகிறது. தாம் மேசியா என்று மெய்ப்பிக்க இதைக்காட்டிலும் அவர் வேறு என்ன செய்ய வேண்டும் என்றே அவர்கள் சிந்தித்தனர். இயேசு மேசியா இல்லையெனில், **கிறிஸ்து வரும்போது**, இவர் செய்கிற அற்புதங்களைக் காட்டிலும் எண்ணிக்கையில் மிகுதியாகவும், இயல்பில் அதிக வியப்பளிக்கிறவற்றையும் செய்வாரோ? இயேசு செய்த அற்புதங்களே அவர் மேசியா என்று மெய்ப்பிக்கப்போதுமானவை என்று அவர்கள் நம்பினார்கள் என அவர்கள் எழுப்பிய கேள்வி வெளிப்படுத்துகிறது.

இ. பரிசேயரின் பகைமை [7:32-36]

7:32 மக்கள் இயேசுவைக் குறித்துத் தங்களுக்குள்ளாக மறைமுகமாகப் பேசிக்கொள்வதை, அவர்களுக்குள்ளே அங்குமிங்கும் திரிந்த **பரிசேயர் கேட்டனர்**. இராட்சகர் மீது குற்றம் சுமத்தும் படியாக ஜனங்கள் முணுமுணுக்காமல், அவரைப் பற்றிய வியப்பில் ஆழ்ந்து போனவர்களாகவே முணுமுணுத்தனர். இந்தக் கருத்து வளர்ந்து தீவிரமடைந்து பேரியக்கமாக மாறிவிடுமென்று அஞ்சிய பரிசேயர் அவரைக் கைதுசெய்து கொண்டு வரும்படி சேவகரை அனுப்பினார்கள்.

7:33 தம்மைக் கைதுசெய்ய வந்த சேவகரிடத்திலும், பரிசேயரிடத்திலும், பொதுவாக மக்களிடத்திலும் பேசிய சொற்களாகவே இவ்வசனத்திலுள்ள சொற்கள் விளங்குகின்றன.

தாம் முன்னர் பாராட்டிய உரிமைக் குரலை வலுவிழந்து போகும்படி கர்த்தராகிய இயேசு இச்சொற்களைப் பேசவில்லை. அதனை வலுப் படுத்தும் விளைவையே இதில் காணவியலும். **இன்னுங்கொஞ்சகாலம் மட்டுமே அவர் அவர் களுடன் இருக்கப்போகிறார் என்பதை அவர் களுக்கு நினைவூட்டினார்.** அதன்பிறகு அவரை உலகிற்கு அனுப்பிய இறைவனாகிய திருத்தந்தையிடம் அவர் திரும்பச் சென்று விடுவார். இக்கூற்றே பரிசேயர்களுக்குக் கூடுதலான சினத்தைக் கொடுத்தது என்பதில் ஐயமில்லை.

7:34 வரப்போகிற நாளில், பரிசேயர் அவரைத் **தேடுவார்கள்**, ஆனாலும் அவர்களால் அவரைக் **கண்டுபிடிக்க முடியாது.** அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் இரட்சகர் தேவை என்னும் நேரம் உண்டாகும். ஆயின் அதற்குள்ளாகக் காலம் கடந்து சென்றுவிடும். அவர் விண்ணுலகிற்குத் திரும்பச் சென்றுவிடுவார். அவர்களுடைய அவிசுவாசம் மற்றும் பொல்லாங்கு ஆகியவற்றின் நிமித்தம் அவர்களால் அவரை அங்கு சென்று சந்திக்க இயலாது. இந்த வசனத்தில் உள்ள சொற்கள் மிகவும் ஆழ்ந்த கருத்துடையவை. சந்தர்ப்பத்தை நழுவவிடுதல் என்று ஒன்று உண்டென இவ்வசனம் நமக்கு நினைவூட்டுகிறது. மனிதர்கள் இரட்சிப்பைப் பெறுவதற்கான சந்தர்ப்பம் இன்று தரப்படுகிறது. அதனை அவர்கள் ஏற்க மறுத்தால், மீண்டும் ஒருக்காலும் அவ்வித சந்தர்ப்பத்தைப் பெறமாட்டார்கள்.

7:35 கர்த்தருடைய சொற்களின் பொருளை யூதர்கள் புரிந்துகொள்ளத் தவறிவிட்டனர். அவர் விண்ணுலகிற்குத் திரும்பச் செல்லவிருந்தார் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஏதோ பிரசங்கம் செய்வதற்காகப் பயணம் மேற்கொள்ளப்போகிறார் என்றோ, கிரேக்க நாட்டில் சிதறியிருந்த யூத மக்களிடம் ஊழியம் செய்யப்போகிறார் என்றோ அவர்கள் நினைத்தனர். மேலும் **கிரேக்க நாட்டினருக்கும் அவர் போதிக்கக்கூடும்** என்றும் அவர்கள் எண்ணினார்கள்.

7:36 அவருடைய சொற்களைக் கேட்ட மக்கள் மீண்டும் வியப்புற்றனர். அவர்கள் **தேடியும்** அவரைக் **காணமுடியாது** என்று அவர் கூறியதன் பொருளென்ன? அவர்களால் தொடரக் கூடாதபடி எங்காவது போய்விடுவாரோ? இங்கே அவிசுவாசமாகிய குருட்டுத் தன்மைக்கு யூதர்கள் எடுத்துக் காட்டாய்த் திகழ்ந்தனர். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை ஏற்க மறுக்கும் இருதயத்தைப் போன்ற இருளான இடம் வேறெதுவும் இல்லை.

காண மறுக்கும் மனிதர்களைப் போன்ற குருடர்கள் வேறு எவருமில்லை என்று நாம் இன்றைய நாட்களில் சொல்லுவதுண்டே. இதற்கு ஒப்பான காட்சியே அங்கு நிகழ்ந்தது. கர்த்தராகிய இயேசுவை அவர்கள் ஏற்க மறுத்தனர். இதனிமித்தம் அவர்களால் அவரை **ஏற்கமுடியவில்லை.**

௭.துய ஆவியானவர் வாக்களிக்கப்படுதல் [7:37-39]

7:37 கூடாரப் பண்டிகையின் முதல் ஏழு நாட்களிலும் யூதர்கள் சீலோவாம் குளத்திலிருந்து நீரை மொண்டு சென்று தகனபலிபீடத்தின் அருகில் இருந்த வெள்ளித் தொட்டியில் ஊற்று வர்கள். இந்தச் சமயச் சடங்கைக் குறித்த குறிப்பை நாம் பழைய ஏற்பாட்டில் காண்கிற தில்லை. எட்டாம் நாளில் இவ்வாறு செய்யப்படுவதில்லை. அன்று நித்திய வாழ்வை அளிக்கும் ஜீவ தண்ணீரை அருளுவதாகக் கிறிஸ்து கூறியது மக்களுக்கு இன்னும் மிகுதியான வியப்பை ஏற்படுத்தியது. இந்த யூதச் சடங்கை அவர்கள் நிறைவேற்றியபோதிலும் பண்டிகையின் பொருளை அவர்கள் சரிவரப் புரிந்து கொள்ளாத காரணத்தினால் அவர்களுடைய இருதயங்களில் மனநிறைவு அற்றவர்களாக இருந்தனர். மக்கள் தத்தம் வீடுகளுக்குத் திரும்பிச் செல்வதற்கு முன்பு, **பண்டிகையின் கடைசி நாளாகிய பிரதான நாளிலே இயேசு நின்று** அவர்களைச் **சத்தமிட்டு அழைத்தார்.** ஆன்மீக மனநிறைவைத் தம்மிடம் பெற்றுக் கொள்ளும்படி **வரவேண்டும்** என்று கர்த்தர் அவர்களை அழைத்தார். இச்சொற்களை மிகுந்த கவனத்துடன் பாருங்கள். அவருடைய அழைப்பு எவன் **ஒருவனுக்கும்** விடுக்கப்பட்டது. அவருடைய நற்செய்தி இப்பிரபஞ்சம் எங்கும் பொதுவானது. கிறிஸ்துவிடம் வருகிற எவனும் இரட்சிப்பை அடையாமல் போகமாட்டான்.

எனினும் இங்கு கூறப்பட்டுள்ள நிபந்தனையைக் காணுங்கள். **“ஒருவன் தாகமாயிருந்தால்”** என்று திருமறை கூறுகிறது. **தாகம்** என்னும் சொல் ஆன்மீகத் தேவையை தெரிவிக்கிறது. தான் ஒரு பாவி என்று ஒருவன் அறியும் வரை, அவன் இரட்சிக்கப்படவேண்டும் என்று விரும்பமாட்டான். தான் இழந்துபோனவன் என்பதை ஒருவன் உணர்ந்தால்தான், கண்டுபிடிக்கப்படவேண்டும் என்று அவன் விரும்புவான். தன்னிடத்தில் ஆவிக்குரிய குறைவு உண்டென்று ஒருவன் உணராவிடில், அந்தக் குறைவை நிறைவாக்கும் நோக்கத்துடன் அவன் கர்த்தரிடம்

செல்லமாட்டான். தாகமாயிருக்கும் ஆத்து மாவை இரட்சகர் தம்மிடம் வரும்படி அழைத்தார். சபையிடமோ, பிரசங்கியிடமோ, நீரில் திருமுழுக்குப் பெறுவதற்காகவோ, கர்த்தருடைய பந்தியில் பங்குபெறவோ அவர் அழைக்கவில்லை. “என்னிடத்தில் வந்து” என்றே கர்த்தர் கூறினார். வேறு எவரும் அல்லது எதுவும் பயனளிக்காது. “என்னிடத்தில் வந்து பானம் பண்ணக்கடவன்” என்று இங்கு சொல்லப்பட்டிருப்பது, கிறிஸ்துவை ஒருவன் தனக்குச் சொந்தமாக்கிக்கொள்ளுதலாகும். அவரைக் கர்த்தரும் இரட்சகருமாக நம்பி ஏற்றுக்கொள்வதே இச்சொற்றொடரின் பொருளாகும். ஒரு குவளையில் உள்ள நீரை நாம் உட்கொள்ளும்போது, அது நமது உடம்போடு கலந்துவிடுவதுபோல, அவரை நமது வாழ்க்கைக்குள்ளாக ஏற்றுக்கொள்வதும் இதன் பொருளாகும்.

7:38 கிறிஸ்துவிடம் வந்து பானம் பண்ணுதல், அவரை விசுவாசித்தல் ஆகிய இரண்டும் ஒன்றென்று இந்த வசனம் மெய்ப்பிக்கிறது. அவரிடம் விசுவாசம் வைக்கிறவர்கள் யாவரும், அவர்களுடைய தேவைகள் சந்திக்கப்பட்டு, பிறருக்கு அவர்களிடத்திலிருந்து புறப்பட்டுச் செல்லும் ஆவிக் குரிய நன்மைகளாகிய **நதிகளைப்** பெறுவார்கள். மேசியாவை ஏற்றுக்கொள்வோர் யாவரும் நன்மைகளைப் பெற்று, பிறர் நன்மைகளை அடைய கால்வாயாக விளங்குவார்கள் என்று பழைய ஏற்பாட்டில் எல்லா இடங்களிலும் கற்பிக்கப்பட்டுள்ளது (எ.கா: ஏசா. 55:1). “**அவன் உள்ளத்திலிருந்து ஜீவத்தண்ணீருள்ள நதிகள் ஓடும்**” என்ற சொற்றொடரின் பொருள் யாதெனில், அந்த மனிதனின் உள்ளான அங்கங்களிலிருந்து அல்லது உள்ளார்ந்த வாழ்விலிருந்து பிறருக்கு உதவி செய்யும் நீருற்றுகள் புறப்பட்டுச் செல்லும் என்பதேயாகும். நாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உறிஞ்சியோ, வாயில் ஊற்றியோ குடிக்கிறோம்; ஆனால் இவ்வாறு அருந்தும் நீர் பன்மடங்கு பெருகி நீருற்றாக ஓடும் என்று திருவாளர் ஸ்டாட் குறிப்பிடுகிறார். “தேவ ஆவியானவரைப் பெற்ற ஒருவர் தமக்கென்று அவரை வைத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆவியானவர் எங்கே இருக்கிறாரோ அங்கிருந்து அவர் நீருற்று போல ஓடுகிறார். எங்கிருந்து அந்த நீருற்று ஓடிவரவில்லையோ அவர் அங்கு இல்லை” என்று டெம்பிள் என்பார் எச்சரிக்கிறார்.

7:39 “**ஜீவ தண்ணீர்**” என்பது தூய ஆவியானவரைக் குறிக்கிறது என்று அங்கே தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. கர்த்தராகிய இயேசு

கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்ட அனைவரும் தேவனுடைய ஆவியானவரையும் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று இந்த வசனம் கற்பிக்கிறது. அதாவது, சிலர் சொல்லுவது போல மனமாற்றம் பெற்றதற்குச் சிறிது காலம் கழித்தே பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்களிடத்தில் வந்து தங்குவார் என்னும் கருத்து உண்மையற்றது. கிறிஸ்துவிடம் விசுவாசம் கொண்டவர் யாவரும் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுகின்றனர் என்று இந்த வசனம் மிகத் தெளிவாகக் கூறுகிறது. கர்த்தராகிய இயேசு இவ்வாறு அவர்களிடம் பேசிய போது **பரிசுத்த ஆவி இன்னும் அருளப்படவில்லை**. கர்த்தராகிய **இயேசு** விண்ணுலகிற்குத் திரும்பிச் சென்று **மகிமை** அடைந்து பெந்தெகொஸ்தே நாளில் தூய ஆவியானவர் இவ்வுலகிற்கு இறங்கி வரும்வரை அது நிகழவில்லை. பெந்தெகொஸ்தே நாள் முதல் தூய ஆவியானவர் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிற ஒவ்வொரு மெய்யான விசுவாசியிடமும் தங்கியிருக்கிறார்.

உ. இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறித்து

இருவகைக் கருத்துகள் ஏற்படுதல் [7:40-53]

7:40,41 உபாகமம் 18:15,18 ஆகிய வசனங்களில் மோசே குறிப்பிட்டுப் பேசிய **தீர்க்கதரிசியானவர்** கர்த்தராகிய இயேசுவே என்று பலர் இப்பொழுது நம்பினார்கள். **வேறுசிலர்** இயேசுவை மேசியாவாகிய **கிறிஸ்து** என்று ஒப்புக்கொள்ளவும் ஆயத்தமாகி விட்டனர். ஆனால் மற்றவர்களுக்கு இது கூடாத செயலாகத் தோன்றியது. கலிலேயாவில் இருந்த நாசரேத்திலிருந்து வந்தவரே இயேசு என்று நம்பிய அந்த மனிதர்கள், **கிறிஸ்து கலிலேயாவிலிருந்து வருவார்** என்று பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசனம் எதுவும் கூறவில்லையே என்று கருதினார்கள்.

7:42 **பெதலகேம்** என்னும் **ஊரிலிருந்து கிறிஸ்து** வருவார், அவர் **தாவீதின்** வழிமரபில் தோன்றுவார் என்று இந்த யூதர்கள் நம்பியது சரிதான். எனினும் இயேசு பெதலகேமில்தான் **பிறந்தார்** என்பதையும், மரியாளின் மூலமாக **தாவீதின் வழியில் தோன்றியவர்** என்பதையும், அவர்கள் சற்று சிரமத்துடன் விசாரித்திருந்தால் அறிந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

7:43 கிறிஸ்துவைப் பற்றிய மாறுபட்ட எண்ணங்களாலும், அவர்களுடைய பொதுவான அறியாமையினாலும் **ஜனங்களுக்குள்ளாகப் பிரிவினை** உண்டாயிற்று. இன்னும் அதே நிலைமை நீடிக்கிறது. இயேசு கிறிஸ்துவைக்

குறித்து மக்கள் பல்வேறு கருத்துடையவராக இருக்கின்றனர். மற்றவர்களைப் போல அவர் சாதாரண மனிதரே என்று சிலர் கூறினார்கள். இவ்வலகில் வாழ்ந்த மனிதர்களுக்குள்ளே அவர் மிகவும் பெரியவர் என்று சிலர் கருதுகின்றனர். ஆனால் திருமறையை விசுவாசிப்பவர்கள், “கிறிஸ்து... என்றென்றைக்கும் ஸ்தோத்தரிக் கப்பட்ட சர்வத்திற்கும் மேலான தேவன்” என்றறிவார்கள் (ரோமர் 9:5).

7:44 கர்த்தராகிய இயேசுவைக் கைதுசெய்ய முயற்சி இன்னும் நடந்து கொண்டிருந்தது. ஆனாலும் ஒருவரும் அதில் வெற்றி காணவில்லை. தேவனுடைய சித்தத்தின்படி ஒருவர் நடப்பாராயின், இந்த உலகின் எந்த வல்லமையும் அவரைத் தடை செய்ய முடியாது. “நம்முடைய கிரியைகள் முடியுமட்டும் நாம் இறந்து போகமாட்டோம்.” கர்த்தருடைய வேளை அதுவரை வரவில்லை. ஆகவே மனிதர்களால் அவருக்கு எவ்வகையிலும் துன்பம் அளிக்க முடியாது.

7:45 இயேசுவைப் பிடிக்க அப்பொழுது பரிசேயரும் பிரதான ஆசாரியரும் சேவகர்களை அனுப்பியிருந்தனர். ஆனால் அந்தச் சேவகரோ கர்த்தரைத் தங்களுடன் அழைத்துச் செல்லவில்லை. அதைக்கண்ட பிரதான ஆசாரியரும் பரிசேயரும் எரிச்சல் அடைந்தவர்களாக, ஏன் அவரைக் கொண்டு வரவில்லை என்று சேவகரிடத்தில் வினவினார்கள்.

7:46 பாவிளாகிய மனிதர்கள் இரட்சகரைத் தங்களுடைய கர்த்தராக ஏற்க மறுத்த போதிலும், அவரைக் குறித்து நன்மையாகப் பேசச் சில வேளைகளில் வலியுறுத்தப்படுகின்றனர் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டும் ஒரு நிகழ்ச்சியை இங்கு காண்கிறோம். எளிதில் மறக்க இயலாத சொற்களால் அவர்கள் இயேசுவைப்பற்றி கூறினார்கள்: “அந்த மனிதர் பேசுகிறதபோல ஒருவனும் ஒருக்காலும் பேசியதில்லை.” அந்த நாட்களில் வாழ்ந்த சிறந்த மனிதர்களுடைய பேச்சை அச் சேவகர்கள் கேட்டிருக்கக் கூடும். ஆனால் இயேசு பேசியது போன்று அதிகாரத்தோடும், கிருபையோடும், ஞானத்தோடும் எவர் பேசியும் அவர்கள் கேட்டதில்லை.

7:47,48 அந்தச் சேவகரை மிரட்டி அடக்கும் எண்ணத்துடன், அவர்களும் இயேசு கிறிஸ்துவால் வஞ்சிக்கப்பட்டதாகப் பரிசேயர் குற்றஞ்சாட்டினார்கள். யூத நாட்டு அதிகாரிகள் ஒருவரும் இயேசுவை விசுவாசிக்கவில்லை என்பதை அவர்களுக்குப் பரிசேயர் நினைவூட்டி

னார்கள். இது எவ்வளவு பயங்கரமான வாதம்! மேசியா வந்தபோது யூத நாட்டில் தலைவர்களாயிருந்த மனிதர்களில் ஒருவரும் அவரைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை என்பது எவ்வளவு வெட்கக் கேடான செய்தியாகும்.

கர்த்தராகிய இயேசுவை நம்புவதற்குப் பரிசேயர் விருப்பமற்றவர்களாக இருந்ததுமன்றி, மற்றவர்கள் அவரிடத்தில் விசுவாசம் வைப்பதையும் அவர்கள் விரும்பவில்லை என்பது இங்கு தெளிவாகத் தெரிகிறது. இன்றும் அதே நிலை நீடிக்கிறது. தாங்கள் இரட்சிப்படைய வேண்டும் என்னும் விருப்பமற்ற மனிதர்கள் பலர், தங்களுடைய உறவினர்களும் நண்பர்களும் இரட்சிக்கப்படக்கூடாது என்பதற்காகப் பலத்தோடு எதிர்த்து நிற்கின்றனர்.

7:49 யூத நாட்டில் பெரும்பான்மையான பொது மக்கள் அறிவற்றவர்களும் சபிக்கப்பட்டவர்களுமாக இருக்கின்றனர் என்று பரிசேயர் குற்றப்படுத்தினார்கள். பொது மக்களில் யாரேனும் வேதத்தை அறிந்திருந்தால், இயேசு மேசியா அல்லர் என்பதைப் புரிந்துகொண்டிருப்பார்கள் என்பதே அவர்களது வாதம். பரிசேயரால் இதனைக் காட்டிலும் பெருந்தவறு செய்ய முடியாது!

7:50 இத்தருணத்தில் நிக்கொதேமு அவர்களிடத்தில் பேசினான். அவன் இராத்திரியிலே இயேசுவிடம் வந்தவனும், மறுபடியும் பிறக்க வேண்டுமென்று அவரால் போதிக்கப்பட்டவனும் ஆவான். நிக்கொதேமு உண்மையில் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசித்து இரட்சிக்கப்பட்டவன் என்றே தோன்றுகிறது. இங்கே, கர்த்தருக்கு ஆதரவாகப் பேச முன்வந்த யூதத் தலைவர்களில் ஒருவனைக் காண்கிறோம்.

7:51 நேர்மையான முறையில் இயேசுவுக்கு வாய்ப்பு தரப்படவில்லை என்பதே நிக்கொதேமு வின் வாதம். ஒரு மனிதனுடைய வழக்கை விசாரித்து அறிவதற்கு முன் அவனை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கக்கூடாது என்று யூதர்களுடைய நியாப்பிரமாணம் கூறுகிறது. ஆனால் யூதத் தலைவர்களோ அப்பொழுது அப்பிரமாணத்தை மீறிச் செயல்பட்டனர். பிரமாணத்தைக் கண்டு அஞ்சினார்களோ? அவர்கள் அச்சமடைந்தனர் என்று அவர்கள் அளித்த பதிலிலிருந்து தெரிகிறது.

7:52 தங்களுடைய கூட்டத்தாரில் ஒருவனாகிய நிக்கொதேமுவுக்கு எதிராக அதிகாரிகளின் கோபம் திரும்பியது. கலிலேயாவிலிருந்து வந்த இயேசுவைப் பின்பற்றிய மனிதர்களில் அவனும் ஒருவனோ என்று நிக்கொதேமுவை அவர்கள்

இழிவாகப் பேசினார்கள். **கலிலேயாவிலிருந்து ஒரு தீர்க்கதரிசியும்** வரமாட்டார் என்பதை பழைய ஏற்பாட்டு நூல்களிலிருந்து அவன் அறிய வில்லையா? இவ்வாறு கேட்ட யூதத் தலைவர்கள் தங்களுடைய அறியாமையை வெளிப்படுத்தினார்கள் என்பதே உண்மை. யோனா தீர்க்கதரிசியின் நூலை அவர்கள் வாசிக்கவில்லை போலும். அவர் கலிலேயாவில் இருந்துதானே வந்தார்.

7:53 கூடாரப்பண்டிகை இப்பொழுது முடிவடைந்துவிட்டது. மக்கள் யாவரும் தத்தம் வீடுகளுக்குச் சென்றுவிட்டனர். சிலர் இரட்சகரை முகமுமாகச் சந்தித்து அவரிடத்தில் விசுவாசம் கொண்டனர். ஆனால் பெரும்பாலோர் அவரை ஏற்க மறுத்துவிட்டனர். இதுகாறும் இல்லாத அளவிற்கு அவரை ஒழித்து விடவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு யூத மக்களின் தலைவர்கள் மூர்க்க வெறிகொண்டனர். அவர்களுடைய சமயத்திற்கும், வாழ்க்கை முறைக்கும் வந்த அச்சுறுத்தலாகவே அவர்கள் அவரைக்குறித்து எண்ணிக்கொண்டிருந்தனர்.

உ. விபசாரத்தில் ஈடுபட்டுப் பிடிபட்ட பெண் [8:1-11]

8:1 இந்த வசனம் முந்தின அதிகாரத்தின் கடைசி வசனத்துடன் நெருக்கமான தொடர்புடையதாய் இருக்கிறது. அவ்விரு வசனங்களையும் ஒன்று சேர்த்துப் படிப்போமாயின் நெருக்கமான தொடர்பு தெளிவாய் விளங்கும்: “பின்பு அவரவர் தங்கள் தங்கள் வீட்டுக்குப் போனார்கள், **இயேசு ஒலிவமலைக்குப் போனார்.**” “நரிகளுக்குக் குழிகளும் ஆகாயத்துப் பறவைகளுக்கு கூடுகளும் உண்டு. மனித குமாரனுக்கோ தலை சாய்க்க இடமில்லை” என்று கர்த்தர் சரியாய்ச் சொன்னார்.

8:2 தேவாலயத்திலிருந்து ஒலிவமலை வெகு தொலைவில் இல்லை. **மறுநாள்** காலையில் ஒலிவமலை ஓரமாய்க் கர்த்தராகிய இயேசு இறங்கி வந்து கீதரோன் பள்ளத்தாக்கைக் கடந்து, **தேவாலயம்** இருந்த நகரத்திற்கு ஏறி வந்தார். **ஐனங்களெல்லாரும் அவரிடத்தில் வந்தார்கள். அவர் உட்கார்ந்து அவர்களுக்கு உபதேசம்பண்ணினார்.**

8:3 கர்த்தராகிய இயேசுவைச் சூழ்ச்சியில் சிக்க வைத்து, ஏதாவது தவறாகப் பேச வைத்தால், அவர் மீது குற்றம் சுமத்தலாம் என்று வேதபாரகரும் பரிசேயரும் ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். (வேதத்தைப் படி எடுப்பதும் போதிப்பதுமே வேதபாரகரின் வேலை). அந்த

நேரத்தில், **விபசாரத்தில் ஈடுபட்டபோது** பிடிபட்ட ஒரு பெண்ணை அவர்கள் அவரிடத்திற்குக் **கொண்டுவந்தனர்.** அவளை அக்கூட்டத்தின் நடுவில் இயேசுவுக்கு முன்பாக நிறுத்தினார்கள்.

8:4 விபசாரத்தில் ஈடுபட்டாள் என்னும் குற்றச் சாட்டு அப்பெண்ணிற்கு எதிராகச் சுமத்தப்பட்டது. அதில் சந்தேகமில்லை. அவ்வாறு பயங்கரமான பாவத்தில் ஈடுபட்டபெண்ணைப் **பிடித்தது** தவறென்று சொல்லமுடியாது. ஆனால் அந்த மனிதன் எங்கே? பெரும்பாலும் குற்றமிழைத்த பெண் தண்டிக்கப்படுகிறாள். ஆனால் குற்றமிழைத்த ஆண் தப்பிவிடுகிறான்.

8:5 சூழ்ச்சி தெளிவாய்த் தெரிந்துவிட்டது. **மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்துக்கு** முரண்பாடாகக் கர்த்தரைச் செயல்புரியச் செய்வதே அவர்களது சூழ்ச்சி. அதில் அவர்கள் வெற்றி பெற்று விட்டால், பொதுமக்களை இயேசுவுக்கு எதிராகத் திருப்பிவிடலாம். விபசாரத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டவரை **கல்லெறிந்து கொல்ல வேண்டும் என்று நியாயப்பிரமாணத்தின்** மூலமாக **மோசே** கட்டளை கொடுத்திருந்ததை அவர்கள் அவருக்கு நினைவூட்டினர். கர்த்தர் இதற்கு ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார் என்று பொல்லாங்கான நோக்கத்துடன் எதிர்பார்த்த பரிசேயர், இதைக்குறித்து அவர் கூறுவது என்னவென்று கேட்டனர். குற்றமிழைத்தவன் தண்டிக்கப்பட்டு மற்றவர்களுக்கு முன் உதாரணமாக ஆக்கப்பட வேண்டும் என்று நீதியும், மோசேயின் பிரமாணமும் வற்புறுத்துவதாகவே அவர்கள் எண்ணினார்கள். இது குறித்து திருவாளர் டார்பி கூறியிருப்பதாவது:

தன்னைக் காட்டிலும் மோசமான ஒருவனைக் காண்கிறவனுடைய சீர்கெட்ட இருதயம் அமைதியும், ஆறுதலும் அடைகிறது. மற்றவனுடைய பெரிதான பாவத்தோடு ஒப்பிட்டு அவன் தன்னைத்தான் மன்னித்துக்கொள்கிறான். மற்றவன் மீது குற்றம் சுமத்தி, தீவிரமாகக் குறை கூறுகிறவன் தன்னுடைய சொந்தப் பொல்லாப்பை மறந்துவிடுகிறான். இவ்வாறு அவன் அக்கிரமத்தில் மனமகிழ்ச்சியடைகிறான்.²⁸

8:6 கர்த்தருக்கு எதிராக உண்மையான குற்றச்சாட்டு எதுவும் அவர்களிடத்தில் இல்லை. புதியதாக ஒரு குற்றச்சாட்டை உண்டாக்க வேண்டுமென்பதே அவர்கள் எண்ணம். அந்தப் பெண்ணைத் தண்டிக்காமல் அவர் போகவிட்டால், மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தை அவர் எதிர்க்கிறார் என்றும், அவர் நீதியற்றவர் என்றும் அவர்களால் **குற்றஞ்சுமத்த** முடியும். மாறாக, அவன்

கொல்லப்படவேண்டும் என்று கூறுவாரானால், அவர் ரோம அரசாங்கத்திற்கு எதிராகச் செயல்புகிறார் என்றும் அவர் இரக்கமற்றவர் என்றும் சொல்லுவதற்கு ஏதுவுண்டாகுமென எதிர்பார்த்தனர். “இயேசுவோ குனிந்து, விரலினால் தரையிலே எழுதினார்.” அவர் என்ன எழுதினார் என்று அறிவதற்குச் சற்றேனும் வாய்ப்பில்லை. அவர் என்ன எழுதினார் என்று தங்களுக்குத் தெரியும் என்று பலர் நம்பிக்கையுடன் இருக்கின்றனர். ஆனால் வேதம் அதைக் குறித்து ஒன்றும் சொல்லவில்லை என்பதே எளிய உண்மை.

8:7 அவருடைய அமைதியைக் கண்ட யூதர்கள் எரிச்சலடைந்தனர்; ஏதாவது பதில் அளிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் நச்சரித்தனர். ஆகவே, பிரமாணத்தின்படி தண்டனை கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்ன கர்த்தர் இயேசு, ஒரு பாவமும் செய்யாதவர்களே அத்தண்டனையை அவளுக்கு வழங்க வேண்டுமென்றும் கூறினார். இவ்விதமாகக் கர்த்தர் மோசேயின் நியாயப் பிரமாணத்தை நிலைநிறுத்தினார். அப்பெண் பிரமாணத்தின் தண்டனையிலிருந்து விலக்களிக்கப்படவேண்டும் என்று அவர் சொல்லவில்லை. அந்த மனிதர்கள் யாவரும் தம்மில் தாமே பாவி களாக இருந்தனர் என்று அவர் குற்றஞ்சுமத்தினார். மற்றவர்களைக் குற்றஞ்சாட்டவிரும்புகிற மனிதர்கள் தங்களிடத்தில் குற்றமின்றி தூய்மையாயிருக்கவேண்டும். பாவத்தைப் பொறுத்துக் கொள்வதற்கு இவ்வசனம் பயன்படுத்தப் படுகிறது. எல்லோரும் தவறிழைத்திருக்கிறோம் என்னும் காரணத்தினால் மற்றவருடைய பாவத்தைப் பொறுத்துக்கொள்வதால் நாம் குற்றம் சுமத்தப்படமாட்டோம் என்பது பொருளன்று. ஆனால் இந்த வசனம் பாவத்தைப் பொறுத்துக் கொள்கிறதில்லை. மாறாக, பாவம் செய்து பிடிபடாத நபர்களையும் இது குற்றவாளிகள் என்று தீர்க்கவே செய்கிறது.

8:8 இரட்சகர் மறுபடியும் குனிந்து தரையிலே எழுதினார். கர்த்தராகிய இயேசு எழுதினார் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சந்தர்ப்பங்கள் இவை மட்டுமே ஆகும். அவர் எழுதியவை அந்த மண்ணிலிருந்து எப்பொழுதோ அழிக்கப்பட்டுவிட்டன.

8:9 அப்பெண்மீது குற்றஞ்சாட்டியவர்கள் தங்கள் மனச்சாட்சியினால் கடிந்துகொள்ளப்பட்டனர். அவர்கள் பேசுவதற்கு வேறு ஏதுவும் இல்லை. அங்கிருந்து ஒவ்வொருவராய்ச் செல்லத்தொடங்கினர். பெரியோர் முதல் சிறியோர் வரைக்கும் அவர்கள் யாவரும் குற்றஞ்செய்த

வர்களேயாவர். இயேசு தனித்திருந்தார். அந்தப் பெண் அருகில் நின்றுகொண்டிருந்தாள்.

8:10 அப்பெண் மீது குற்றஞ்சாட்டியவர்கள் யாவரும் தலைமறைவாய்ப் போய்விட்டனர் என்பதைக் கர்த்தர் கிருபையோடு அவளிடம் சுட்டிக்காட்டினார். அவர்களை எங்கும் காணவில்லை. அவளை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்க வேண்டும் என்று விரும்பிய அக்கூட்டத்தாரில் ஒருவரையும் காணவில்லை.

8:11²⁹ இங்கு ஆண்டவரே என்னும் சொல், மதிப்பிற்குரிய “ஐயா” என்றே பொருள்படும். “ஒருவரும் இல்லை, ஐயா” என்று அவள் கூறினாள். கர்த்தர் அப்பொழுது அருமையான சொற்களைக் கூறினார். “நானும் உன்னை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கிறதில்லை; நீ போ, இனிப்பாவஞ்செய்யாதே.” சட்டத்தின் அதிகாரத்தைக் கர்த்தர் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அந்த அதிகாரம் ரோம அரசினிடம் இருந்தது. அதில் அவர் தலையிடவிரும்பவில்லை. அவளை அவர் குற்றம் தீர்க்கவும் இல்லை, அவளது பாவத்தை மன்னிக்கவும் இல்லை. அந்த நேரத்தில் அவர் அப்படிப்பட்ட வேலையைச் செய்யவில்லை. எனினும் அவர் அவளுக்கு ஓர் எச்சரிப்பைக் கொடுத்தார். அதாவது, அவள் இனிமேல் பாவம் செய்யாமல் அதனின்றி விலகியிருக்க வேண்டும்.

“கிருபையும், சத்தியமும் இயேசு கிறிஸ்து வின் மூலமாய் உண்டாயின” என்று நாம் முதல் அதிகாரத்தில் கற்றோம். அதற்குரிய எடுத்துக் காட்டினை இங்கு நாம் காண்கிறோம். “நானும் உன்னை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கவில்லை” என்னும் சொற்களில் கிருபையின் எடுத்துக்காட்டு விளங்குகிறது. “நீ போ, இனிப்பாவஞ்செய்யாதே” என்னும் சொற்கள் சத்தியத்தைக் கூறும் சொற்களாகும். “நீ போ, இனி முடிந்த மட்டும் கொஞ்சமாகவே பாவம் செய்” என்று கர்த்தர் சொல்லவில்லை. இயேசு கிறிஸ்து தேவன். முற்றிலும் நிறைவானது என்பதே அவருடைய அளவுகோலாகும். எந்த அளவிலும் அவரால் பாவத்தை அனுமதிக்க முடியாது. ஆகவே அவர் அங்கு தேவனுடைய நிறைவான தகுதியையே அவளுக்குரிய அளவுகோலாக நிறுவினார்.

எ. உலகத்தின் ஒளியாகிய இயேசு (8 : 12-20)

8:12 தேவாலயத்தின் தருமப்பெட்டி இருந்த இடத்தை நோக்கி காட்சி திசை திரும்பியது (வச. 20-ஐக் காண்க). இன்னும் அவரை மக்கள் கூட்டம் பின் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது. தாமே மேசியா என்பதை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அவர்

உரைத்த மாபெரும் அறிக்கைகளில் ஒன்றை இங்கு தெரிவித்தார். அந்த மக்கள் கூட்டத்தைப் பார்த்து, “நான் உலகத்திற்கு ஒளியாயிருக்கிறேன்” என்றார். உண்மையில் பாவம், அறியாமை மற்றும் நோக்கமின்மை ஆகிய இருள்குள்ளாக இவ்வுலகம் இருக்கிறது. இயேசு கிறிஸ்துவே இவ்வுலகத்திற்கு ஒளியானவர். அவரேயன்றி, பாவத்தின் இருளிலிருந்து மனிதரை மீட்பார் ஒருவருமில்லை. அவரேயன்றி, வாழ்க்கையென்னும் பாதையில் வழி நடத்துவார் ஒருவருமில்லை. நாம் வாழும் வாழ்க்கையின் பொருளையும், நித்தியத்தின் நற்பேறுகளையும் நாமாகவே கண்டடைய முடியாது. தம்மைப் பின்பற்றி நடப்பவன் ஒவ்வொருவனும் இருளிலே நடக்காமல் ஜீவ ஒளியை அடைந்திருப்பான் என்று இயேசு வாக்குறுதி அளித்தார்.

இயேசுவைப் பின்பற்றிச் செல்லுதல் என்பது அவரை விசுவாசிப்பதேயாகும். மறுபடியும் பிறக்காமல் தங்களாலும் இயேசு வாழ்ந்தது போன்று வாழமுடியும் என்று பலர் தவறாகக் கருதுகின்றனர். மனந்திரும்பிக் கர்த்தரிடத்தில் வருவதும், அவரைக் கர்த்தரும் இரட்சகருமாக ஏற்றுக் கொள்வதும், அதன் பின்னர் தன்னுடைய வாழ்க்கையை முற்றிலுமாக ஒப்புவிப்பதுமே இயேசுவைப் பின்பற்றிச் செல்லுதலாகும். அவ்வாறு ஒப்புவித்தவர்கள் இவ்வாழ்க்கையில் வழிநடத்துதலையும் கல்லறைக்கு அப்பால் ஒளிபொருந்திய நம்பிக்கையையும் உடையவராக இருப்பார்கள்.

8:13 அதன் பிறகு பரிசேயர் பிரமாணத்தின் அடிப்படையில் இயேசுவை எதிர்த்து நின்றனர். அவர் தம்மைக் குறித்து தாமே சாட்சி கூறுவதாக நினைவுபடுத்தினர். சராசரி மனிதன் தப்பான எண்ணம் உடையவனாக இருப்பதால் அவன் தன்னைக் குறித்துச் சொல்லுகிற சாட்சியைப் போதுமானதாக ஏற்க முடியாது. இயேசுவின் சொற்கள் ஐயத்திற்கு இடமானவை என்று கூற பரிசேயர் தயங்கவில்லை. அவருடைய சாட்சி உண்மையானதல்ல என்று சொல்லுமளவிற்கு அவர்கள் ஐயம் கொண்டிருந்தனர்.

8:14 பொதுவாக இரண்டு அல்லது மூன்று சாட்சிகள் தேவை என்று கர்த்தர் அறிந்திருந்தார். எனினும் அவர் தேவனாக இருக்கிற காரணத்தினால் அவருடைய சாட்சி முற்றிலும் உண்மையாயிருந்தது. தாம் விண்ணிலிருந்து வந்தவர் என்றும் மீண்டும் விண்ணிற்குச் செல்வார் என்றும் கர்த்தர் அறிந்திருந்தார். ஆனால் அவர் எங்கே யிருந்து வந்தார் என்பதையும் எங்கே போகி

றார் என்பதையும், அவர்கள் அறியவில்லை. தங்களைப் போன்று அவரும் சாதாரண மனிதர் என்றே எண்ணினார்கள். அவர் நித்திய குமாரன் என்பதையும், பிதாவுக்குச் சமமானவர் என்பதையும் அவர்கள் நம்பவில்லை.

8:15 வெளித்தோற்றத்தின் அடிப்படையிலும், மனிதனுடைய அளவுகோலின் அடிப்படையிலும் பரிசேயர் பிறரை நியாயந்தீர்த்தனர். அவர்கள் இயேசுவை நாசரேத்தூர் தச்சர் என்றே எண்ணினார்கள். இவ்வுலகில் வாழும் அனைத்து மனிதர்களின்றும் அவர் மாறானவர் என்று சிந்திக்க அவர்கள் சற்றும் பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை. தாம் ஒருவனையும் நியாயந்தீர்க்கவில்லை என்று கர்த்தராகிய இயேசு கூறினார். பரிசேயர்களைப் போன்று உலகத்தின் தகுதிகளைக் கொண்டு அவர் மனிதர்களை நியாயந்தீர்க்கவில்லை என்பதே இதன் பொருள். அவர் உலகத்திற்கு வந்ததன் காரணம் மக்களை இரட்சிப்பதேயன்றி அவர்களை நியாயந்தீர்ப்பது அன்று என்று பொருள்கொள்வது சிறந்தது.

8:16 கர்த்தர் நியாயந்தீர்த்தால், அத்தீர்ப்பு நீதியும் சத்தியமுமாய் இருக்கும். ஏனெனில் அவர் தேவனாயிருக்கிறார். அவர் செய்தவையாவும் அவரை அனுப்பிய பிதாவுடன் கூட்டு சேர்ந்தே செய்யப்பட்டன. மீண்டும் மீண்டுமாக பிதாவாகிய தேவனுடன் தமக்குள்ள ஒருமைப் பாட்டைக் கர்த்தராகிய இயேசு பரிசேயரிடம் வலியுறுத்திப் பேசினார். இதுவே அவர்களுடைய இருதயங்களில் கொந்தளிப்பை உண்டுபண்ணி, அவர் மீது கடும் பகையை ஏற்படுத்தியது.

8:17,18 மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின் படி இரண்டு பேருடைய சாட்சி தேவை என்பதைக் கர்த்தர் ஒப்புக்கொண்டார். தாம் முன்னர் கூறியவற்றை மறுத்துரைக்கும் வண்ணம் எதையும் அவர் சொல்லவில்லை.

இரண்டு சாட்சிகள் வேண்டுமென்று அவர்கள் வலியுறுத்தினால் அவ்வாறு சாட்சிகளைக் கொணர்வது அவருக்குக் கடினமான செயலன்று. முதலாவது, அவருடைய பாவமற்ற வாழ்க்கையினாலும், அவருடைய திருவாய் மலர்ந்தருளிப் பேசிய சொற்களாலும் அவர் தமது சாட்சியைத் தாமே பகர்கிறவராயிருந்தார். இரண்டாவதாக, வானம் திறந்து பிதா வெளிப்படையாக அறிவித்த அறிக்கைகளாலும், கர்த்தர் செயலாற்றும் வண்ணம் அவருக்குத் திருத்தந்தை வழங்கிய அற்புதச் செய்கைகளாலும் பிதாவின் சாட்சி வழங்கப் பட்டது. மேசியாவைக்குறித்து பழைய ஏற்பாட்டு

நூலில் முன் சொல்லப்பட்ட தீர்க்கதரிசனங்கள் யாவற்றையும் கிறிஸ்து நிறைவேற்றினார். அவ்வாறு வழங்கப்பட்ட வலிமைமிக்க சான்றுகளைக் கண்ட பிறகும் யூதத் தலைவர்கள், அவரை நம்ப விரும்பமற்றிருந்தனர்.

8:19 பரிசேயரின் அடுத்த கேள்வி ஏனனத்தினால் கேட்கப்பட்டது என்பதில் ஐயமேதுமில்லை. “உம் முடைய பிதா எங்கே?” என்று அவர்கள் குழுமி யிருந்த மக்களையெல்லாம் சுற்றி நோக்கிய பிறகு, அவரிடம் கேட்டிருக்கக் கூடும். மெய்யாகவே தாம் யார் என்பதையும், பிதா யார் என்பதையும் அவர்கள் அறியவில்லை என்று இயேசு விடை பகர்ந்தார். அவர்கள் தேவனை அறிந்திருக்க வில்லை என்று சொன்னவுடன், அதனை மிகத்தீவிர மாக அவர்கள் எதிர்த்ததில் வியப்பொன்றும் இல்லை. ஆயினும், உண்மை அதுவேயாகும். அவர்கள் கர்த்தராகிய இயேசுவை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தால் அவருடைய பிதாவையும் அறிந்திருப்பார்கள். கிறிஸ்துவின் மூலமேயன்றி பிதாவாகிய தேவனை ஒருவராலும் அறிய முடியாது. இவ்வாறாக, இரட்சகரை அவர்கள் ஏற்க மறுத்ததன் விளைவாக, தேவனை அறிந்தும் அவரிடத்தில் அன்பு கூர்ந்தும் இருக்கிறோம் என்று நேர்மையான உள்ளத்தோடு அவர்களால் சொல்ல முடியவில்லை.

8:20 முந்தின வசனங்கள் தேவாலயத்துத் தருமப்பெட்டி இருந்த இடத்திலிருந்து பேசப்பட்டவை என்பதை இவ்வசனத்தின் வாயிலாக நாம் அறிகிறோம். மீண்டுமாகக் கர்த்தர் தெய்வீகப் பாதுகாப்பால் சூழப்பட்டார். அவரைக் கைது செய்யவோ கொலை செய்யவோ ஒருவராலும் முடியவில்லை. அவருடைய வேளை இன்னும் வரவில்லை. இவ்வுலகத்தின் பாவத்திற்காக அவர் கல்வாரியில் அறையுண்டு மரணம் அடையும் நிகழ்ச்சியே இங்கு அவருடைய வேளை என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஏ. இயேசுவின் யூதர்கள் சொற்போர் புரிதல் (8:21-59)

8:21 எதிர்காலத்தைக் குறித்த நிறைவான அறிவுடையவர் என்பதை இயேசு மீண்டும் வெளிப்படுத்தினார். தம்மீது குற்றஞ்சுமத்திய வரை நோக்கி, தாம் போகவிரும்பதைப் பற்றிக் கூறினார். அஃது அவருடைய சாவு மற்றும் அடக்கம் ஆகியவற்றை மட்டும் குறிக்கவில்லை, அவருடைய உயிர்த்தெழுதலையும் மீண்டும் விண்ணுலகம் செல்லுவதையும் குறிக்கிறது. யூத மக்களோ தொடர்ந்து மேசியாவைத் தேடுவார்கள். ஆனாலும் அவர் ஏற்கனவே வந்துவிட்டார்;

அவர்களிடம் வந்த மேசியாவை அவர்கள் ஏற்க மறுத்துவிட்டனர் என்பதையெல்லாம் அவர்கள் அறியாதிருப்பார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் மறுத்ததன் நிமித்தம், அவர்கள் தங்களுடைய பாவங்களில் சாவார்கள். (மூல மொழியில் “பாவம்” என்று ஒருமையில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.) கர்த்தர் சென்ற இடத்திற்கு அவர்களால் ஒருக்காலும் செல்ல முடியாது; அதாவது விண்ணுலகம் செல்ல அவர்களுக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டு விட்டது. இஃது ஆழ்ந்த பொருளுடைய சத்தியமாகும்! கர்த்தராகிய இயேசுவை மறுத்துரைப்போருக்கு விண்ணுலகைக் குறித்த நம்பிக்கை கிடையாது. தேவனற்றவர்களாக, கிறிஸ்து அற்றவர்களாக, என்றென்றும் நம்பிக்கை அற்றவர்களாகத் தங்களுடைய பாவங்களில் சாவது எத்தனை கொடுமை!

8:22 வானத்திற்கு மீண்டும் தாம் செல்லவிரும்பதைக் குறித்தே கர்த்தர் பேசினார் என்பதை யூதர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை. அவர் போகிறதாகச் சொன்னதன் பொருள் என்ன? அவர்கள் தீட்டிய கொலைத்திட்டத்திற்குத் தப்பி, தற் கொலை செய்துகொள்வாரோ? இவ்வாறு அவர்கள் சிந்தித்தது விநோதமாயிருக்கிறது. அவர் தம்மையே கொலை செய்துகொள்வாரானால் அவர்களும் தங்களுடைய கொன்று அவரைப் பின் தொடர்வதற்கு தடையேதுமில்லை. ஆனாலும் அவர்களுடைய சிந்தனை அவநம்பிக்கையின் இருள் என்பதற்கு இது மற்றுமோர் எடுத்துக்காட்டாய்த் திகழ்கிறது. இரட்சகர் கூறியவற்றை உணராதபடி இவ்வளவு மந்தமுடையவராய் அவர்கள் இருந்தார்கள் என்னும் உண்மை நம்மைத் திகைப்படையச் செய்கிறது.

8:23 அவர்கள் தற்கொலையைக் குறித்து எண்ணம் கொண்டனர். அதன் காரணமாக அவர்கள் தாழ்விடவிரும்பு உண்டானவர்கள் என்று கர்த்தர் அவர்களைக் குறித்துக் கூறினார். அதாவது அவர்கள் பிற விசயங்களில் அறிவற்றவர்களாயிருந்தனர் என்பது தெளிவு. நேரம் புலனுணர்வு ஆகியவற்றிலும் மேலான ஆவிக்குரியவற்றை அறியக்கூடாதபடி, அவர்கள் எல்லாவற்றையும் எழுத்தின்படியே சிந்தித்தனர். அவர்கள் ஆவிக்குரிய ஞானமற்றவர்களாயிருந்தனர். ஆனால் அதற்கு மாறாக கிறிஸ்துவோ உயர்விடவிரும்பு உண்டானவர். அவருடைய எண்ணங்கள், சொற்கள், செயல்கள் யாவும் விண்ணுலகிற்குரியவை. அவர்களுடைய செயல்கள் யாவும் இந்த உலகத்தின் சுவை ஊட்டப்பெற்றவை. ஆனால் அவர் இவ்வுலகத்தில் இருந்து வர

வில்லையெனவும், அதிதூய இடத்திலிருந்து வந்தவர் எனவும் அவருடைய வாழ்க்கை வெளிப்படுத்தியது.

8:24 ஒரு பொருளை வலியுறுத்துவதற்காக இயேசு அவ்வப்போது மீண்டும் மீண்டும் அதையே கூறினார். அவர்கள் **தங்களுடைய பாவங்களில் சாவார்கள்** என்று அவர் மீண்டும் உறுதியுடன் எச்சரித்தார். அவரை விசுவாசிக்காமல் உறுதியோடு எதிர்த்து நிற்கிற மனிதர்களுக்கு வேறு வழியில்லை. பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுவதற்குக் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவேயன்றி வேறுவழி எதுவுமில்லை. **தங்களுடைய பாவங்கள்** மன்னிக்கப்படாத நிலையில் இறந்து போகிறவர்கள் பரலோகில் உட்புக முடியாது. **“நானே அவர்”** என்று இங்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் “அவர்” என்னும் சொல் மூல மொழியில் இடம் பெறவில்லை. பொருள் விளங்க வேண்டும் என்னும் கருத்துடன் அச்சொல் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே எழுத்தின்படி மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்தால் இவ்வசனம் இவ்வாறு காணப்படும்: **“நானே என்று நீங்கள் விசுவாசிக்காவிட்டால் உங்கள் பாவங்களில் சாவீர்கள்.”** “நானே” என்னும் சொல்லின் மூலமாகக் கர்த்தராகிய இயேசு தமது தெய்வீகத்தை இங்கு மீண்டுமொரு முறை வலியுறுத்துகிறார்.

8:25 கர்த்தராகிய இயேசுவின் போதனையைக் கேட்ட யூதர்கள் முற்றிலும் குழப்பமடைந்து விட்டனர். அவர் யார் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்படி அவர்கள் கேட்டனர். “இவ்விதமாக எங்களுடன் பேசுகிற நீர் யார் என்று உம்மைக் குறித்து நினைக்கிறீர்?” என்று ஏளனமாக அவர்கள் பேசினார்கள் என்றே தோன்றுகிறது. அவரைக் குறித்து அவர் என்ன சொல்ல விரும்புகிறார் என்பதைக் கேட்க அவர்கள் ஆவல் மிகுந்தவர்களாகவும் இருந்திருக்கக் கூடும். அவருடைய விடை கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். **“நான் ஆதிமுதலாய் உங்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறவர்தான்.”** அவரே வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்ட மேசியா, இவ்வாறு அவர் கூறியதை யூதர்கள் பலமுறை கேட்டனர். ஆயினும் அவர்களுடைய பிடிவாதமிக்க இருதயங்கள் சத்தியத்திற்குக் கீழ்ப்படிய மறுத்தன. அவருரைத்த பதில் வேறொரு பொருளையும் உடையதாயிருக்கிறது. கர்த்தராகிய இயேசு என்ன பிரசங்கம் ஆற்றினாரோ அதற்கு இணையாகவே இருந்தார். அவர் ஒன்றைச் சொல்லவிட்டு வேறொன்றைச் செய்யவில்லை. அவர் போதித்த எல்லாவற்றிற்கும்

அவரே உயிருள்ள திருவுருவாய் விளங்கினார். அவருடைய வாழ்க்கை அவருடைய போதனைக்கு ஒத்திருந்தது.

8:26 இந்த வசனத்தின் பொருள் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. அவரிடத்தில் விசுவாசமற்றவர்களாயிருந்த யூதர்களைக் குறித்து இன்னும் பலவற்றைப் **பேசவும்** அவர்களை **நியாயந்தீர்க்கவும்** இயலும் என்று அவர் கூறுவதுபோல் தோன்றுகிறது. அவர்களுடைய இருதயங்களின் பொல்லாங்கான எண்ணங்களையும் நோக்கங்களையும் அவரால் வெளிப்படுத்த முடியும். ஆயினும், தம்முடைய திருத்தந்தைக்குக் கீழ்ப்படிந்த கர்த்தர் என்னவெல்லாம் பேச வேண்டும் என்று கற்பிக்கப்பட்டாரோ அவற்றை மட்டும் பேசினார். **பிதா சத்தியமுள்ளவர்;** ஆகவே அவர் விசுவாசிப்பதற்கும் கீழ்ப்படிவதற்கும் தகுதியானவர்.

8:27 திருத்தந்தையாகிய இறைவனைக் குறித்தே கர்த்தர் பேசினார் என்பதை யூதர்கள் **அறியவில்லை**. அவர்களுடைய உள்ளங்கள் இதுகாறும் இல்லாத அளவிற்கு இருளுக்குள் ஆழ்ந்துபோயின என்றே தோன்றுகிறது. முன்னர், தாம் தேவனுடைய குமாரன் என்று கர்த்தராகிய இயேசு உரிமை கோரிய வேளைகளில், அவர் தேவனுக்குச் சமமானவர் என்று உரிமைபாராட்டினார் என்பதை உணர்ந்தனர். ஆனால் இப்பொழுது அந்த உணர்வும் அற்றுப்போயினர்.

8:28 என்ன நடக்கவிருக்கிறது என்று **இயேசு** மீண்டும் முன்னுரைத்தார். முதலாவது அவர்கள் **மனிதகுமாரனை** உயர்த்துவார்கள். இ.து அவர் சிலுவையில் அறையுண்டு மரணம் அடைந்ததைக் குறிக்கிறது. அவ்வாறு அவர்கள் செய்த பிறகு அவரே மேசியா என்று **அறிவார்கள்**. பூமியதிர்ச்சி, அந்தகாரம், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவருடைய சரீரப் பிரகாரமான உயிர்த்தெழுதல் அவரே மேசியா என்பதை வெளிப்படுத்தும். கர்த்தர் கூறிய சொற்களைக் கவனியுங்கள்: **“நானே** (அவர்) என்று அறிவீர்கள்”. “அவர்” என்னும் சொல் மூலமொழியில் இந்த இடத்திலும் இல்லை. இவ்வசனத்தின் ஆழமான பொருள் யாதெனில், **“அப்பொழுது நானே தேவன்** என்று நீங்கள் **அறிவீர்கள்**” என்பதாகும். அதன்பிறகு தாமாக அவர் ஒன்றையும் செய்யவில்லை என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். அதாவது அவர் தமது சொந்த அதிகாரத்தினால் எதையும் செய்யவில்லை. மாறாக, அவருடைய **பிதா** அவருக்கு **போதித்தபடியே** பேச அவரைச் சார்ந்தவராக இவ்வுலகிற்கு வந்தார்.

8:29,30 திருத்தந்தையாகிய தேவனுடன் கர்த்தர் கொண்டிருந்த உறவு மிக நெருக்கமானது. இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு சொற்றொடரும் அவர் தேவனுக்குச் சமமானவர் என்பதற்குச் சான்றாக விளங்குகின்றன. அவருடைய புவி ஊழியம் முழுவதிலும், பிதா அவருடன் இருந்தார். எந்தவொரு நேரத்திலும் இயேசு தனித்து விடப்படவில்லை. அவர் எல்லா நேரங்களிலும் தேவனுக்கு மனமகிழ்ச்சியை உண்டு பண்ணிய செயல்களையே செய்தார். பாவமற்ற ஒருவராலே மட்டுமே இந்தச் சொற்களால் பேச முடியும். மானிடப் பெற்றோருக்குப் பிறந்த எவரும் உண்மையோடு, “பிதாவுக்குப் பிரியமானவைகளை நான் எப்பொழுதும் செய்கிறேன்” என்று சொல்ல முடியாது. அவ்வப்போது நமக்கு இன்ப மளிக்கக் கூடியவற்றையே நாம் செய்கிறோம். சில வேளைகளில் நமது உடன் மனிதர்களை மன நிறைவு அடையச் செய்ய முயற்சி செய்கிறோம். தேவனுக்கு மிகவும் பிரியமான செயல்களைச் செய்ய முற்றிலும் விரும்பியவராகக் கர்த்தராகிய இயேசு ஒருவர் மட்டுமே விளங்கினார்.

இந்த வியத்தகு சொற்களை இயேசு சொன்ன போது, அநேகர் அவரிடம் விசுவாசம் கொண்டிருந்ததாக அறிக்கை செய்தனர். அவர்களில் சிலர் உண்மையாக விசுவாசித்தனர் என்பதில் ஐயமேதுமில்லை. மற்றவர்களோ தங்களுடைய உதடுகளினாலே கர்த்தரை ஆராதிக்கத் தூண்டப்பட்டனர்.

8:31 அதன்பிறகு தம்முடைய சீடர்கள் யார் என்பதற்கும், மெய்யான சீடர்கள் யார் என்பதற்குமுள்ள வேறுபாட்டை இயேசு விளக்கினார். இயேசுவின் மாணவன் என்று அறிக்கை செய்கிறவன் அவருடைய சீடனாயிருக்கிறான். ஆனால் எவ்வொருவன் தன்னை முழுவதுமாகக் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு ஒப்புவித்திருக்கிறானோ அவனே அவருடைய மெய்யான சீடன். அவருடைய உபதேசத்தில் நிலைத்திருக்கும் பண்புடையவர் மெய்யான விசுவாசிகள் ஆவர். கிறிஸ்துவின் உபதேசத்தின்படி அவர்கள் தொடர்ந்து செயல்படுகின்றனர் என்பதே இதன் பொருளாகும். அவரிடத்திலிருந்து அவர்கள் விலகுவதில்லை. மெய்யான விசுவாசம் நிலையாக இருக்கும் குணம் படைத்தது. அவருடைய உபதேசத்தில் நிலைத்திருப்பதால் அவர்கள் இரட்சிக்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் இரட்சிக்கப்பட்டதால் அவருடைய உபதேசத்தில் நிலைத்திருக்கின்றனர்.

8:32 ஒவ்வொரு மெய்யான சீடனுக்கும், “சத்தியத்தை அறிவாய், சத்தியம் உன்னை விடுதலையாக்கும்” என்னும் வாக்குறுதி அருளப்பட்டுள்ளது. யூதர்கள் சத்தியத்தை அறியவில்லை, அவர்கள் பயங்கரமான அடிமைத்தனத்தில் இருந்தனர். அறியாமை, தவறு, பாவம், பிரமாணம், மூடநம்பிக்கை ஆகியவற்றிற்கு அவர்கள் அடிமைகளாக வாழ்ந்தனர். கர்த்தராகிய இயேசுவை உண்மையாக அறிந்தவர்கள் பாவத்திலிருந்து விடுதலையடைகின்றனர்; மேலும் தேவனுடைய தூய ஆவியினால் வழிநடத்தப்படுகின்றனர்.

8:33 அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவதைக் குறித்து இயேசு பேசியதை அங்கு நின்று கொண்டிருந்த யூதர்கள் கேட்டவுடனே சீற்றமடைந்தனர். ஆபிரகாமின் வழித்தோன்றல்கள் என்பதில் பெருமை கொண்டிருந்த அந்த மனிதர்கள், தாங்கள் ஒருக்காலும் அடிமைகளாயிருந்ததில்லை என்று கூறினார்கள். ஆயின் அஃது உண்மையன்று. எகிப்து, அசீரியா, பாபிலோன், பெர்சியா, கிரேக்கு மற்றும் ரோம் ஆகிய நாடுகளுக்கு இஸ்ரவேல் அடிமைப்பட்டிருந்தது. இதனினும் கூடுதலாக, கர்த்தராகிய இயேசுவுடன் அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்த தருணத்தில் அவர்கள் பாவத்துக்கும் சாத்தானுக்கும் அடிமைகளாகவே இருந்தனர்.

8:34 பாவத்துக்கு அடிமையாய் இருப்பதைப் பற்றியே கர்த்தர் பேசினார் என்பது வெளிப்படை. யாரெல்லாம் பாவம் செய்வதைத் தங்களுடைய வழக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்கள் யாவரும் பாவத்திற்கு அடிமையாய் இருக்கிறார்கள். அந்த யூதர்கள் சமயநெறியைக் கடைப்பிடிப்பவராகத் தங்களைக் காட்டிக்கொண்டார்கள், ஆனால் அவர்கள் நேர்மையற்றவர்களும், மரியாதையற்றவர்களும், கூடியவிரைவில் கொலைகாரராக ஆகப்போகிறவர்களாக இருந்தார்கள். தேவனுடைய குமாரனைக் கொலைசெய்ய அத்தருணத்தில் திட்டம் தீட்டிய மனிதர்கள்தானே அவர்கள்.

8:35 ஒரு வீட்டில் இருக்கக் கூடிய அடிமைக்கும் குமாரனுக்குமுள்ள உறவுகளில் வேற்றுமை நிலவுவதை இயேசு ஒப்பிட்டுக் கூறியதை அடுத்ததாகக் காண்கிறோம். அந்த வீட்டில் தொடர்ந்து நிலையாக வாழ்வான் என்னும் உறுதியை ஓர் அடிமை பெற்றிருக்க மாட்டான். ஆனால் குமாரனோ அந்த வீட்டில் நிலைத்திருப்பான். “குமாரன்” என்னும் சொல் தேவகுமா

ரணைக் குறிக்கிறதா, அல்லது கிறிஸ்துவிடம் விசுவாசம் கொண்டு தேவனுடைய புத்திரர்களாகத் திகழ்கிறவர்களைக் குறிக்கிறதா என்பதில் சற்று கருத்து வேறுபாடு உள்ளது. அது எதுவாயினும் யூதர்கள் குமாரர்கள் அல்லவென்றும், அடிமையானவர்கள் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் புறம்பே தள்ளப்படுவார்கள் என்றும் இங்கே கர்த்தராகிய இயேசு கூறினார் என்பது வெளிப்படை.

8:36 இந்த வசனத்தில் காணப்படும் குமாரன் என்னும் சொல் கிறிஸ்துவைக் குறிக்கிறது என்பதில் ஐயமேதுமில்லை. அவரால் விடுதலை பெற்றவர்கள் மெய்யாகவே விடுதலை அடைந்துள்ளனர். ஒருவன் இரட்சகரிடம் வரும்போது அவரிடத்திலிருந்து நித்திய வாழ்வைப் பெறுகிறான். அவன் பாவம், பிரமாணம், மூடநம்பிக்கை, பேய் வணக்கம் ஆகியவற்றிலிருந்து விடுதலை அடைகிறான்.

8:37 யூதர்கள் சரீரத்தின்படி ஆபிரகாமின் சந்ததியாரென்று கர்த்தர் ஒப்புக்கொண்டார். ஆனால் அவர்கள் ஆவிக்குரிய நிலையில் ஆபிரகாமின் சந்ததியாரல்லர் என்பது வெளிப்படை. ஆபிரகாமைப் போன்று அவர்கள் தேவ மனிதர்களாக வாழவில்லை. அவர்களிடத்தில் அவருடைய உபதேசம் இடம்பெறாத காரணத்தினால், அவர்கள் அவரைக் கொலைசெய்யத் துடித்தனர். அதாவது, கிறிஸ்துவின் சொற்கள் அவர்களுடைய வாழ்வில் அனுபவமாவதற்கு அவர்கள் இடங்கொடுக்கவில்லை. அவருடைய உபதேசத்தை எதிர்த்து நின்று அதற்கு இணங்காமலேயே அவர்கள் செயல்புரிந்தனர்.

8:38 என்ன பேசவேண்டுமென்று பிதா அவரை நியமித்தாரோ அதனையே இயேசு அவர்களுக்குக் கற்பித்தார். அவர் பேசிய சொற்கள் யாவும் பிதாவாகிய தேவனுடைய சொற்களாகவே இருந்தன என்று சொல்லும்படி அவரும் பிதாவும் முழுவதும் ஒன்றாயிருந்தனர். இப்புவிடில் கர்த்தராகிய இயேசு வாழ்ந்தபோது திருத்தந்தையின் நிறைவான பிரதிநிதியாக விளங்கினார். அதற்கு மாறாக, தங்களுடைய பிதாவினிடத்தில் கற்றதையே யூதர்கள் செய்தனர். அவர்களுடைய சரீரப்பிரகாரமான தந்தையைக் கர்த்தர் குறிப்பிடாமல், பிசாசையே இங்கு குறிப்பிட்டார்.

8:39 தாங்கள் ஆபிரகாமின் வழித்தோன்றல் என்று யூதர்கள் மீண்டும் உரிமை பாராட்டினார்கள். ஆபிரகாமே தங்களுடைய பிதா என்னும் உண்மையில் அவர்கள் பெருமையும் கொண்ட

னர். அவர்கள் ஆபிரகாமின் சந்ததியாக இருந்த போதிலும் அவர்கள் ஆபிரகாமின் பிள்ளைகளல்லர் என்பதைக் கர்த்தராகிய இயேசு சுட்டிக் காட்டினார். பெரும்பாலும் பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோர்களைப் போலவே காணப்படுவார்கள், நடப்பார்கள், பேசுவார்கள். ஆனால் அந்த யூதர்கள் அவ்வாறு இல்லை. அவர்களுடைய வாழ்க்கை ஆபிரகாமின் வாழ்க்கைக்கு எதிர்மாறாக இருந்தது. மாம்சத்தின்படி அவர்கள் ஆபிரகாமின் சந்ததியாக இருந்தபோதிலும், ஒழுக்க நெறியின்படி பிசாசின் பிள்ளைகளாகவே இருந்தனர்.

8:40 அவர்களுக்கும் ஆபிரகாமுக்கும் இடையே யிருந்த வேறுபாட்டை மிகத் தெளிவாகக் கர்த்தர் சொல்லத் தொடங்கினார். இவ்வலகத்திற்கு வந்த இயேசு சத்தியத்தைத் தவிர வேறொன்றும் செய்யவில்லை. அதனிமித்தம் அவர்களுடைய உள்ளம் தாக்குண்டது, அவருடைய உபதேசத்தில் இடறிவிழுந்தனர்; ஆகவே அவரைக் கொலை செய்ய முயன்றனர். ஆபிரகாம் அப்படிச் செய்யவில்லை. சத்தியம் நீதி ஆகியவற்றின் பக்கம் ஆபிரகாம் சார்ந்து கொண்டான்.

8:41 அவர்களுடைய நடக்கையினாலே அவர்களது தந்தை யார் என்பது தெளிவாயிற்று. அவனைப் போலவே அவர்கள் நடந்து கொண்டனர். அவர்களுடைய பிதாவாகிய பிசாசின் கிரியையையே அவர்கள் செய்தனர். வேசித்தனத்தால் பிறந்தவர் என்று கர்த்தரை அந்த யூதர்கள் இழிவாய்ப்பேசினார்கள் என்றே தோன்றுகிறது. ஆனால் இங்கு வேசித்தனம் என்னும் சொல் சிலை வணக்கத்தைக் குறிப்பதாகப் பல வேத மாணாக்கர் கூறுகின்றனர். அதாவது, ஆவிக்குரிய வேசித்தனத்தைத் தாங்கள் செய்யவில்லையென்று யூதர்கள் கூறினார்கள். அவர்கள் எக்காலத்திலும் தேவனுக்கு உண்மையாயிருந்தனர்; அவர் ஒருவரையே தங்களுடைய பிதா என்று அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருந்தனர்; இதுவே அவர்களுடைய வாதம்.

8:42 அவர்கள் தேவனிடத்தில் அன்புகூர்ந்திருந்தால் தேவன் அனுப்பியவரிடத்திலும் அவர்கள் அன்புகூர்ந்திருப்பார்கள் என்று கூறிக் கர்த்தர் அவர்களுடைய தவறை எடுத்துரைத்தார். தேவனிடத்தில் அன்புகூர்வதாகச் சொல்லி விட்டு ஒருவன் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை வெறுத்தால் அது அவனுடைய அறிவீனமாகும். தாம் தேவனிடத்திலிருந்து புறப்பட்டவர் என்று இயேசு கூறினார். அதாவது அவரே தேவனுடைய நித்திய பேறான குமாரன் ஆவார். ஏதோ ஒரு குறிப்

பிட்ட தருணத்தில் அவர் தேவனுடைய குமாரனாகப் பிறந்தார் என்பது சரியன்று; பிதாவின் குமாரன் என்னும் உறவு நித்தியத்திலே இருந்து தொடர் கிறது. தாம் தேவனிடத்திலிருந்து வந்தவர் என்றும் அவர் கூறினார். அவர் என்றென்றும் இருந்தவர் என்பதை அவர் இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் இவ்வுலகத்தில் தோன்றுவதற்கு வெகு காலத்திற்கு முன்னரே அவர் பிதாவுடன் விண்ணுலகில் வாழ்ந்தவராவார். ஆனால் பிதாவே அவரை இவ்வுலக இரட்சகராக அனுப்பினார், ஆகவே அவர் கீழ்ப்படிதலோடு பூமிக்கு வந்தார்.

8:43 இங்கு வசனம், உபதேசம் ஆகிய இரண்டிற்குமுள்ள வேறுபாட்டைக் காணலாம். கிறிஸ்து கற்பித்தவை உபதேசம் எனப்படும். அந்த உண்மைகளைக் கற்பிக்க அவர் பயன்படுத்திய சொற்களே வசனமாகும். அவருடைய வசனத்தையே அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அவர் அப்பத்தைக் குறித்துப் பேசிய போது அவர்கள் உண்கிற அப்பத்தையே நினைத்தனர். அவர் தண்ணீரைக் குறித்துப் பேசியபோது ஆவிக்குரிய தண்ணீரோடு அதனை இணைத்து அவர்களால் பார்க்கமுடியவில்லை. அவருடைய வசனத்தை அவர்களால் அறியமுடியாததன் காரணம் என்ன? அவருடைய போதனைகளை அவர்களால் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாததே அதற்கான காரணமாகும்.

8:44 இப்பொழுது கர்த்தராகிய இயேசு வெளிப்படையாக பேசத்தொடங்கினார். பிசாசே அவர்களுடைய பிதா என்று அவர் உரைத்தபோது, விசுவாசிகள் எவ்வாறு தேவனுக்குப் பிள்ளைகளாகப் பிறக்கிறார்களோ அதுபோன்று அவர்கள் பிசாசுக்குப் பிள்ளைகளாகப் பிறந்தார்கள் என்னும் பொருளோடு சொல்லவில்லை. அவர்கள் பிசாசைப் பின்பற்றுவதால் பிசாசின் பிள்ளைகள் எனப்படுகின்றனர் என்று அகஸ்டின் என்பார் கூறியுள்ளார். அவன் வாழ்ந்ததுபோலவே அவர்களும் வாழ்ந்து அவர்களுக்கும், பிசாசுக்கும் உள்ள உறவை வெளிப்படுத்தினார்கள். “உங்கள் பிதா வினுடைய இச்சைகளின்படி செய்ய மனதாயிருக்கிறீர்கள்” என்னும் கூற்று அவர்களது விருப்பத்தையும் இருதயங்களின் இயல்பையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

பிசாசானவன் ஆதிமுதற்கொண்டு கொலைபாதகனாயிருந்தான். ஆதாமுக்கும், மானிட இனம் முழுமைக்கும் அவன் சாவைக்கொண்டு வந்தான். அவன் கொலைபாதகன் மட்டுமின்றி பொய்யனுமாய் இருந்தான். சத்தியம் அவனிடத்தில் இல்லாததால் அவன் சத்தியத்திலே

நிலைநிற்கவில்லை. அவன் ஒரு பொய்யைச் சொன்னபோது தன் சொந்தத்திலிருந்து எடுத்துப்பேசினான். அவனுடைய வாழ்வின் ஓர் அங்கமாகப் பொய் விளங்குகிறது. அவன் பெய்யனும் பொய்களுக்குப் பிதாவுமானவன். இவ்விரு வழிகளில் யூதர்கள் அவனைப் பின்பற்றினார்கள். தேவனுடைய குமாரனைக் கொலைசெய்ய அவர்கள் உள்ளத்தில் நோக்கம் கொண்டிருந்த காரணத்தினால் கொலைபாதகர் எனப்பட்டனர். தேவன் தங்களுடைய பிதா என்று சொன்னதால் அவர்கள் பொய்யரும் ஆயினர். தெய்வபக்தியுடைய வராயும், ஆவிக்குரியவராயும் அவர்கள் தங்களைக் காட்டிக்கொண்டபோதிலும் நடத்தையில் பொல்லாங்கானவர்களாகவே இருந்தார்கள்.

8:45 பொய்கூறும்படி தங்களை ஒப்புவிப்பவர்கள் யாவரும் உண்மையை அறிவதற்குரிய ஆற்றலை இழந்துபோகிறார்கள். அந்த மனிதர்களுக்கு முன் நின்றுகொண்டிருந்த கர்த்தராகிய இயேசு எப்பொழுதும் சத்தியத்தைப் பேசுகிறவராய் இருந்தார். ஆனாலும் அவர்கள் அவரை விசுவாசிக்கவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் தீய குணம் படைத்தவர் என்பதை இது வெளிப்படுத்தியது. லென்ஸ்கி என்பார் இதனை அழகுற மொழிகிறார்:

சத்தியத்தைச் சந்திக்கும் நேர்மையற்ற உள்ளம் அதனை எதிர்க்கவே நோக்கங்கொண்டிருக்கிறது. சத்தியத்திற்குப் புறம்பானதை அது சந்திக்கும்போது அந்த மாறுபட்ட கருத்தை ஏற்பதற்கான காரணத்தை நாடுகிறது.³⁰

8:46 தேவனுடைய குமாரனாகிய பாவமற்ற கிறிஸ்து ஒருவரே இத்தகைய சொற்களைக் கூறமுடியும். அவரிடத்தில் ஏதாகிலும் ஒரு பாவம் உண்டென்று இவ்வுலகிலுள்ள ஒருவனாலும் அவரைக் குற்றப்படுத்த முடியாது. அவருடைய குணநலன்களில் ஒரு குறைவும் இல்லை. அவருடைய வழிகளிலெல்லாம் அவர் நிறைவானவராய்த் திகழ்ந்தார். அவர் சத்தியத்தை மட்டுமே பேசினார். ஆனாலும் அவர்கள் அவரை விசுவாசிக்கவில்லை.

8:47 ஒருவன் தேவனிடத்தில் உண்மையாகவே அன்புகூருவானாயின், அவன் தேவனுடைய வசனங்களுக்குச் செவிகொடுத்துக் கீழ்ப்படிவான். இரட்சகருடைய செய்தியை ஏற்க மறுத்ததன் நிமித்தம், தாங்கள் தேவனுக்குச் சொந்தமானவர்கள் அல்ல என்பதை அவர்கள் மெய்ப்பித்தார்கள். இந்த 47-ஆவது வசனத்தின் மூலம் தேவனுடைய வார்த்தைகளையே தாம்

பேசுவதாகக் கர்த்தராகிய இயேசு உரிமை பாராட்டினார். இவ்வசனத்தை வேறுவிதமாகத் தவறாகப் புரிந்துகொள்வதற்கு இடமில்லை.

8:48 கர்த்தராகிய இயேசு உரைத்த சொற்களுக்கு விடையளிக்க முடியாத யூதர்கள் அவரை மீண்டும் பழித்துரைக்கத் தொடங்கினார்கள். அவரைச் சமாரியன் என்று அவர்கள் அழைத்ததன் நிமித்தம், அறிவற்ற வகையில் ஓரினத்தையே இழிவுபடுத்தினர். கலப்படமில்லாத யூதராக அவரை அவர்கள் ஏற்க மறுத்ததுமின்றி இஸ்ரவேலின் பகைவர் என்றும் பழிசாற்றினர். அவர் **பிசாசு பிடித்தவர்** என்றும் அவர்கள் குற்றஞ்சாட்டினர். அவர் பித்துப்பிடித்தவர் என்றும் பொருள்படவே அவர்கள் அவ்வாறு கூறினார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. மனநிலை சரியில்லாத மனிதன் ஒருவனே இயேசு உரிமை பாராட்டிய வண்ணமாகப் பேசுவான் என்று அவர்கள் நினைத்தனர்.

8:49 அந்த நேரத்திலும் அமைதியோடு **இயேசு** தம்மோடு வாக்குவாதம் செய்த யூதர்களுக்குப் பதிலளித்தார். அவர் உபதேசித்த சொற்கள் **பிசாசு பிடித்தவனுடைய** சொற்களைப் போன்றதல்ல. மாறாக, **பிதாவாகிய** தேவனைக் **கனம்பண்ணுகிற** ஒருவருடைய சொற்களாகவே அவை இருந்தன. அவர் பித்துப்பிடித்தவர் என்று நினைத்து அவர்கள் அவரைக் கனவீனம்பண்ணவில்லை. விண்ணகத்தில் உள்ள தம்முடைய திருத்தந்தையின் விருப்பங்களையே அவர் தமது முழுநோக்கமாகக் கொண்டு செயல்புரிந்ததன் காரணமாகவே அவர்கள் அவரை இழிவுபடுத்தினார்கள்.

8:50 எந்த நேரத்திலும் அவர் தமக்கென்று **மகிமையைத் தேடவில்லை**. தமது திருத்தந்தைக்குப் புகழ்ச்சியைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்துடன் அவர் எல்லாவற்றையும் செய்தார். தம்மை இழிவுபடுத்துவதாக அவர்கள்மேல் குற்றஞ்சுமத்தியபோதும், அவர் தமக்கென்று மகிமையைத் தேடியதாக அங்கு காண முடியாது. **“அதைத் தேடி நியாயந்தீர்க்கிறவர் ஒருவர் இருக்கிறார்”** என்று கர்த்தர் தொடர்ந்து கூறினார். இங்கு **ஒருவர்** என்னும் சொல் தேவனைக் குறிக்கிறது. பிதாவாகிய தேவன் தமது நேச குமாரனின் புகழ்ச்சியை நாடுகிறார்; அவருக்குப் புகழ்ச்சியைச் செலுத்தாதவர்களை தேவன் தண்டிப்பார்.

8:51 மீண்டும், கர்த்தராகிய இயேசு உரைத்த மகத்துவமான அறிக்கையை நாம் இங்கே காண்கிறோம்; தேவன் தாமே இச்சொற்களைக்

கூறமுடியும். **“மெய்யாகவே மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்”** என்னும் நன்கு அறிமுகமான வலியுறுத்தும் சொற்களோடு இவ்வறிக்கை வெளியிடப்பட்டுள்ளது. **ஒருவன் தமது வார்த்தையைக் கைக்கொண்டால்**, அந்த மனிதன் **என்றென்றைக்கும் மரணத்தைக் காணமாட்டான்** என்று இயேசு வாக்குறுதி அளித்தார். இது சரீரத்தில் அடையும் சாவைக் குறிக்கிறதில்லை. ஏனெனில் ஒவ்வொரு நாளும் கர்த்தராகிய இயேசுவினிடத்தில் விசுவாசம் கொண்டவர்கள் பலர் மரணம் அடைகின்றனரே. இந்தக் குறிப்பு **ஆவிக்குரிய மரணத்தையே** குறிக்கிறது. தம்மை விசுவாசிப்பவர்கள் நித்திய மரணத்திலிருந்து மீட்கப்படுவார்கள் என்றும், அவர்கள் நரகத்தின் வேதனையை அனுபவிக்கப் போவதில்லை என்றும் கர்த்தர் கூறினார்.

8:52 இயேசு **“பைத்தியம்”** என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை என்று **யூதர்கள்** முடிவுகட்டி விட்டனர். **ஆபிரகாமும், தீர்க்கதரிசிகளும் மரணமடைந்தனர்** என்பதை அவர்கள் அவருக்கு நினைவுபடுத்தினார்கள். ஆனாலும் **ஒருவன் தமது வார்த்தையைக் கைக்கொண்டால் மரணத்தை ருசிப்பாற்பதில்லை** என்று அவர் கூறினார். இவை ஒன்றோடொன்று இசைவாய் இருக்கின்றனவா?

8:53 அவர்களுடைய பிதாவாகிய **ஆபிரகாமையும் தீர்க்கதரிசிகளையும்விட** தாம் **பெரியவர்** என்று அவர் உரிமை பாராட்டியதை அவர்கள் உணர்ந்தனர். ஆபிரகாம் ஒருவனையும் மரணத்தினின்று மீட்கவில்லை, தன்னையே அவனால் மரணத்தினின்று காக்கவும் இயலவில்லை. தீர்க்கதரிசிகளாலும் அவ்வாறு செய்யமுடியவில்லை. ஆயினும் தமது உடன் மனிதர்களை மரணத்திலிருந்து தம்மால் விடுவிக்க முடியும் என்று ஒருவர் கூறினார். ஆகவே, அவர் தம்மை முற்பிதாக்களிலும் பெரியவராகக் கருதினார். இதுவே அவர்களது எண்ணமாயிருந்தது.

8:54 எல்லாருடைய மனதையும் தம் பக்கமாய் இயேசு கவர்ந்திருக்கப் பார்க்கிறார் என்று யூதர்கள் நினைத்தனர். அவர்களது நினைவு தவறு என்று இயேசு அவர்களுக்கு நினைவுபட்டினார். **எந்த தேவனிடத்தில் அன்புகூருவதாகவும், எவருக்குப் பணிவிடை செய்வதாகவும் அவர்கள் கூறினார்களோ, அதே பிதா அவரைக் கனம் பண்ணுகிறார்.**

8:55 தேவனைத் தங்களுடைய பிதா என்று யூதர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் அவரை அவர்

கள் அறியவில்லை. எனினும், பிதாவாகிய தேவனை அறிந்தவரும் அவருக்கு இணையான வருமான ஒருவரோடு அவர்கள் இங்கு பேசிக் கொண்டிருந்தனர். தாம் பிதாவுக்கு இணையானவர் என்று கூறுவதை இயேசு மறுத்துரைக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் வற்புறுத்தினார்கள். ஆயினும் அவ்வாறு அவர் மறுத்துரைப்பாராயின் அஃது அவரைப் **பொய்யராக்கிவிடும்** என்று இயேசு கூறினார். அவர் பிதாவாகிய தேவனை அறிந்தும் அவருடைய வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிந்தும் இருந்தார்.

8:56 அவர்களுடைய உரையாடலின் போது யூதர்கள் ஆபிரகாமைப் பற்றி குறிப்பிட்டனர். ஆகவே, மேசியாவின் **நானைக்** காண ஆபிரகாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்ததாகவும், விசுவாசத்தினால் அவன் அதைக் **கண்டதாகவும்**, **கனி கூர்ந்ததாகவும்** கர்த்தர் அவர்களிடம் நினைவு படுத்தினார். ஆபிரகாம் எதிர்பார்த்தவர் **தாமே** என்று கர்த்தராகிய இயேசு தொடர்ந்து கூறினார். ஆபிரகாமின் விசுவாசம் கிறிஸ்துவின் வருகையைச் சார்ந்திருந்தது.

கிறிஸ்துவின் நாளை ஆபிரகாம் என்று கண்டான்? பெரும்பாலும், தனது மகன் ஈசாக்கை தேவனுக்கு தகனபலியாகச் செலுத்த மோரியா மலைக்கு அழைத்துச் சென்ற நாளிலே அவன் அதைக் கண்டிருக்கக்கூடும். மேசியாவின் இறப்பு, உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவை அடங்கிய முழு நிகழ்ச்சியும் அன்று நாடகம் போல நிறைவேறின. ஆகவே அன்று ஆபிரகாம் மேசியாவின் நாளைக் கண்டடைந்தான் எனக் கருத இடமுண்டு. இவ்வாறாக மேசியாவைப் பற்றி பழைய ஏற்பாட்டில் முன்னுரைக்கப்பட்ட அனைத்து தீர்க்கதரிசனங்களும் கர்த்தராகிய இயேசுவில் நிறைவேறின.

8:57 தெய்வீக உண்மையைத் தங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்பதை யூதர்கள் மீண்டும் வெளிப்படுத்தினார்கள். “ஆபிரகாம் என்னுடைய நாளைக் காண ஆசையாயிருந்தான்” என்று இயேசு கூறியபோது, அவர் ஆபிரகாமைக் கண்டிருக்கிறார் என்று கூறுவதாகவே அவர்கள் எண்ணினார்கள். இங்கே ஒரு பெரிய வேறுபாடு இருக்கிறது. ஆபிரகாமைக் காட்டிலும் மேலான நிலையைத் தாம் கொண்டிருப்பதாக இயேசு இங்கு உரிமையுடன் கூறினார். ஆபிரகாமின் எண்ணங்களுக்கும், நம்பிக்கைகளுக்கும் இயேசுவே இலக்காக விளங்கினார். விசுவாசத்தினாலே ஆபிரகாம் கிறிஸ்துவின் நாளை எதிர்போக்கியிருந்தான்.

யூதர்களால் இதன் பொருளை அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இயேசுவுக்கு **இன்னும் ஐம்பது வயதாகவில்லையே** என்று அவர்கள் சிந்திக்கத் தொடங்கினர். (உண்மையில் அவருக்கு அச்சமயத்தில் முப்பத்துமூன்று வயது தான் முடிந்திருந்தது.) அவ்வாறாயின் அவரால் எங்ஙனம் **ஆபிரகாமைக் கண்டிருக்க முடியும்?**

8:58 தாம் தேவன் என்று மீண்டும் இங்கு இயேசு கிறிஸ்து மிகத்தெளிவாக உரிமைபாராட்டினார். “**ஆபிரகாம் உண்டாகிறதற்கு முன்னமே** நான் இருந்தேன்” என்று அவர் சொல்லவில்லை. அவ்வாறு கூறியிருந்தால் அவர் ஆபிரகாமுக்கு முன்னர் உண்டானார் என்று பொருளாகிவிடும். ஆனால் அவர் தேவனுடைய திருப்பெயரைப் பயன்படுத்தினார். **நான் இருக்கிறேன்**. திருத்தந்தையாகிய இறைவனோடு நித்தியத்தில் வாழ்ந்தவர் கர்த்தராகிய இயேசு. அவர் உண்டானார் என்று சொல்லக்கூடிய நேரமோ, அவர் இல்லாதிருந்த சமயமோ இல்லவே இல்லை. ஆகவே, “**ஆபிரகாம் உண்டாகிறதற்கு முன்னமே நான் இருக்கிறேன்**” என்று அவர் சொன்னார்.

8:59 உடனடியாக யூதர்கள் இயேசுவைக் கொலைசெய்ய எத்தனித்தார்கள். ஆனால் **இயேசு மறைந்து, அவர்கள் நடுவே கடந்து தேவாலயத்தை விட்டுப் போனார்**. “ஆபிரகாம் உண்டாகிறதற்கு முன்னமே நான் இருக்கிறேன்” என்று இயேசு கூறியதன் பொருளை யூதர்கள் மிகச்சரியாகப் புரிந்துகொண்டனர். தாம் யெகோவா என்று அவர் உரிமைபாராட்டினார்! இதன் காரணமாகவே அவர்கள் அவரைக் கல்லெறிந்து கொல்ல முயற்சி செய்தனர். அவர் கூறிய சொற்கள் அவர்களைப் பொருத்தவரை தேவ இழுக்கு ஆகும். தங்கள் நடுவே மேசியா நின்றுகொண்டிருந்தார் என்னும் உண்மையை ஒப்புக்கொள்ள அவர்களுக்கு விருப்பமில்லை. தங்களை அவர் ஆளுவதற்கு இடங்கொடுக்க அவர்கள் மனதற்றவராயிருந்தனர்.

ஐ. ஆறாவது அற்புதம்: பிறவிக் குருடனைக் குணமாக்குதல் [9:1-12]

9:1 தேவாலயப் பகுதியைவிட்டு இயேசு சென்றபோதோ, எட்டாவது அதிகாரத்தில் காணப்படும் நிகழ்ச்சிகள் நடந்து சில கால இடைவெளிக்குப் பின்னரோ, இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கக் கூடும். அந்த மனிதனுடைய நம்பிக்கையற்ற நிலையையும், அவன் பார்வை பெற்ற அற்புத்தின் வியத்தகு மேன்மை

வையும் காட்டும் பொருட்டே அவன் பிறவிக் குருடனாய் இருந்தான் எனத் தெளிவாய்க் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

9:2 விநோதமான கேள்வியொன்றை இயேசு விடம் சீடர்கள் கேட்டனர். அவனுடைய கண்பார்வையற்ற நிலைக்குக் காரணம் அவனுடைய சொந்தப் பாவமா அல்லது அவனுடைய பெற்றோரின் பாவமா என்பதே அவர்களுடைய கேள்வி. அவனுடைய சொந்தப் பாவத்தின் நிமித்தம் எவ்வாறு அவனுக்குக் கண்தெரியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும்? அவன் பிறந்தநாள் முதற்கொண்டே குருடனாயிருந்தானே? இறந்து போன ஒருவனுடைய ஆத்துமா மீண்டும் இவ்வுலகிற்குப் புதியதொரு சரீரத்துடன் வந்து மறுபிறவி எடுத்துவிட்டது என்று அவர்கள் நம்பினார்களா? அல்லது அவன் பிறந்ததற்குப் பின்னர் இன்னபல பாவங்களைச் செய்வான் என தேவன் முன்னறிந்த காரணத்தினால் அவன் குருடனாய்ப் பிறந்தானா? அவனுடைய கண்தெரியாத நிலைக்கும் அக்குடும்பத்தின் பாவத்திற்கும் நேரடியான தொடர்பு உண்டு என்பதே அவர்களுடைய எண்ணமாயிருந்தது என்று தெளிவாய்த் தெரிகிறது. அப்படியிருக்க வேண்டுமென்ற தேவையில்லை என்பதை நாம் அறிவோம். பாவத்தின் காரணமாகவே இவ்வுலகில் நோயும், துன்பமும், இறப்பும் உண்டாயின. ஆயினும் தனிப்பட்ட ஒரு மனிதனின் பாவச் செயல்களினாலேதான் அவன் துன்பங்களை அனுபவிக்கிறான் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்வது உண்மையாகாது.

9:3 அந்தப் பிறவிக் குருடன் பாவம் செய்யவில்லையென்றோ, அவனுடைய பெற்றோர் பாவம் செய்யவில்லையென்றோ இயேசு கூறவில்லை. மாறாக, அவனுடைய கண்பார்வையற்ற நிலைமை, அவர்கள் வாழ்க்கையில் செய்த பாவத்தின் விளைவன்று என்றே அவர் கூறினார். **தேவனுடைய வல்லமை மிக்க கிரியைகள்** காட்சிப்பொருளாய் வெளிப்பட அந்த மனிதன் காரணமாகத் திகழவேண்டுமென்னும் நோக்குடன், அவன் குருடனாய்ப் பிறக்க தேவன் அனுமதித்தார். அவன் பிறப்பதற்கு முன்னரே, அந்தப் பார்வையற்ற கண்களுக்குத் தாம் பார்வையளிக்கவிருந்ததைக் கர்த்தராகிய இயேசு அறிந்திருந்தார்.

9:4 தாம் சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு முன் ஏறக்குறைய மூன்று ஆண்டுகள் வெளியரங்கமான ஊழியம் செய்ய வேண்டுமென்று இரட்சகர் அறிந்திருந்தார். அக்காலம் முழுவதும்

தேவனுக்காகத் திருப்பணி ஆற்ற வேண்டுமென்பதையும் அவர் அறிந்திருந்தார். இங்கே ஒரு மனிதன் பிறப்பிலிருந்து குருடனாய் இருந்தான். அன்று ஓய்வு நாளாயிருந்தாலும் குணமாக்கும் அற்புதத்தைக் கர்த்தராகிய இயேசு நிறைவேற்ற வேண்டும். அவருடைய வெளியரங்கமான திருப்பணி முடிவடையப்போகிறது. அவர் இனிமேல் பூமியில் இருக்கப்போவதில்லை. நமது வாழ்க்கையானது நம்மைவிட்டு விரைவாகக் கடந்து செல்கிறது, இப்புவிவில் நாம் ஊழியம் செய்ய முடியாதபடி **இராக்காலம் வருகிறது** என்பதைக் கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் ஒவ்வொருவரும் உணரவேண்டிய ஆழ்ந்த எச்சரிப்பு இங்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, தேவனுக்கு ஏற்றவகையில் கர்த்தருக்குப் பணியாற்றி காலத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

9:5 இயேசு **இவ்வுலகத்தில்** மனிதனாக இருக்கையில், அவர் நேரடியாகவும், சிறப்பாகவும் **உலகத்திற்கு ஒளியாயிருந்தார்**. அவர் எங்கும் சென்று அற்புதங்களைச் செய்து மக்களுக்கு உபதேசித்த வேளையில் **உலகத்தின் ஒளியை** அவர்கள் தங்களுடைய சொந்தக் கண்களினால் கண்டனர். கர்த்தராகிய இயேசு **இன்றும்** உலகத்திற்கு ஒளியாய்த் திகழ்கிறார். அவரிடத்திற்கு வருகிறவர் எவரும் இருளில் நடக்க மாட்டார்கள் என்னும் வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும், இந்த வசனத்தில் கர்த்தர் பூமியில் இருந்தபோது ஆற்றிய வெளியரங்கமான திருப்பணியைப் பற்றியே சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

9:6 கனிமண்ணையும் உமிழ் நீரையும் சேர்த்துச் **சேறுண்டாக்கி** அதை அந்தக் குருடனுடைய கண்களின்மேல் இயேசு ஏன் பூசினார் என்று இங்கு சொல்லப்படவில்லை. அவனுடைய கண்களில் விழிகள் இல்லாதிருந்ததால் கர்த்தராகிய இயேசு சேற்றினால் அவற்றை உண்டு பண்ணினார் என்று சிலர் கூறுகின்றனர். இவ்வுலகத்தின் கண்களுக்குப் பயனற்றதாகத் தோற்றமளிப்பவையின் மூலமாகவே பெரும்பாலும் கர்த்தராகிய இயேசு பார்வையற்றோருக்குப் பார்வையளித்தார் என்று வேறு சிலர் கருதுகின்றனர். தமது நோக்கங்களை நிறைவேற்ற அவர் பலவீனமானவற்றையும், அற்பமானவற்றையும் பயன்படுத்தினார். ஆவிக்குரிய நிலையில் பார்வையற்றவராயிருப்போருக்குப் பார்வையளிக்கும் பொருட்டு, இப்புவிவின் மண்ணினாலே உருவாக்கப்பட்ட மனிதர்களையே தேவன் இன்றைய நாட்களிலும் பயன்படுத்துகிறார்.

9:7 அந்தக் குருடன் சீலோவாம் குளத்திற்குச் சென்று தனது கண்களைக் கழுவுவேண்டுமென்று கர்த்தர் கட்டளையிட்டு அவனுடைய விசுவாசத்தைச் செயல்படுத்தும்படி கூறினார். அவன் குருடனாயிருந்த போதிலும், அந்தக் குளம் இருந்த இடத்திற்குச் செல்லவும் கர்த்தர் கற்பித்தபடி செய்யவும் அறிந்திருந்தான். சீலோவாம் என்பதற்கு அனுப்பப்பட்டவன் என்பது பொருளென்று வேதம் குறிப்பிடுகிறது. ஒரு வேளை அனுப்பப்பட்டவர் என்னும் பொருளுடைய மேசியாவை இது குறிக்கலாம். அந்த அற்புதச் செயலைச் செய்தவரே, பிதாவாகிய தேவனால் இந்த உலகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டவர். அந்தக் குருடன் குளத்திற்குச் சென்று கழுவி, பார்வையடைந்தான். இதுகாறும் இவன் பார்வையற்றவனாகவே இருந்தான். ஆகவே, இழந்த பார்வை இவனுக்கு மீண்டும் கொடுக்கப்பட்டது என்று இதனைச் சொல்ல முடியாது. அவ்வற்புதம் சடுதியில் நிகழ்ந்தது. அவன் தன் கண்களினால் உடனடியாகப் பார்க்க முடிந்தது. அவன் வாழ்ந்த இப்புவிடில் தன் கண்களால் காணக்கூடிய ஆற்றலை முதன் முதலாகப் பெற்ற அந்நிகழ்ச்சி வியத்தகு கனிகூருதலை அவனுக்கு அளித்திருக்கும் என்பதில் ஐயமேதுமில்லை!

9:8,9 அவனுடைய அயலகத்தார் திகைத்துப் போயினர். இவ்வளவு காலமாக அங்கே உட்கார்ந்து பிச்சை கேட்டுக் கொண்டிருந்த அதே மனிதன் இப்பொழுது காண்கிறான் என்னும் உண்மையை அவர்களால் நம்பமுடியவில்லை. (ஒருவன் இரட்சிப்படையும்போது இவ்வண்ணமாகவே நிகழவேண்டும். நம்மிடத்தில் மாற்றத்தை நமது அயலகத்தார் காண வேண்டும்). சிலர் அவன்தான் என்றனர். வேறுசிலரால் அவன்தான் என்று உறுதியாய்ச் சொல்லமுடியவில்லை. அவனைப் போலவே இவனும் இருக்கிறான் என்று கூறினார்கள். ஆனால், பிறந்தது முதற்கொண்டு குருடனாயிருந்தவன் தானே என்று சொல்லி அனைவருடைய ஐயத்தையும் அவன் நீக்கினான்.

9:10 இயேசு அற்புதத்தை நிகழ்த்திய போதெல்லாம், மனிதர்களுடைய இருதயங்களில் புற்பல கேள்விகளை அவ்வற்புதங்கள் எழுப்பின. கர்த்தரைக் குறித்து சான்று பகர அந்த விசுவாசிக்கு அக்கேள்விகள் சந்தர்ப்பத்தை அளித்தன. எப்படி இது நடந்தது என்று அங்கிருந்த மக்கள் யாவரும் வினவினார்கள்.

9:11 அவன் கூறிய சான்று எளிமையாயிருந்தது. ஆயினும் அ.து அவர்கள் நம்புவதற்குப் போது

மானது. நடந்த நிகழ்ச்சியை அவன் ஒப்புவித்தான். அதன்மூலம் அவ்வற்புதத்தை நிகழ்த்தியவருக்கு எல்லாப் புகழையும் அவன் செலுத்தினான். கர்த்தராகிய இயேசு யார் என்று அதுவரை அவன் அறிந்திருக்கவில்லை. “இயேசு என்னப்பட்ட ஒருவர்” என்று மட்டுமே அவன் அவரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டான். ஆனால், பிறகு அவனுடைய உணர்ந்திறம் வளர்ந்தது. இயேசு கிறிஸ்து யார் என்பதை அவன் அறிந்துகொண்டான்.

9:12 கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறித்து நாம் சாட்சி கூறுகின்ற வேளைகளில், அதைக் கேட்போரின் உள்ளங்களில் ஆவலை அவ்வப்போது தூண்டிவிடுகிறோம். அதன் காரணமாக அவர்களும் அவரை அறிந்துகொள்கின்றனர்.

ஓ. யூதர்களிடமிருந்து எதிர்ப்பு பெருகுதல் [9:13-41]

9:13 அந்த அற்புதத்தைக் கண்டு மிகுந்த வாஞ்சையோடு உற்சாகமடைந்த சில யூதர்கள், குருடனாயிருந்த மனிதனைப் பரிசேயரிடத்திற்குக் கொண்டுபோனார்கள். அவன் நலம் பெற்றதைக் காணும் சமயத் தலைவர்கள் கோபம் கொள்வார்கள் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை.

9:14 ஓய்வுநாளில் இயேசு அவ்வற்புதத்தைச் செய்திருந்தார். இரக்கமும் தயவும் நிறைந்த செயல்களை ஓய்வுநாளில் செய்வதற்கு தேவன் ஒருக்காலும் தடைசெய்யவில்லை என்பதைக் குற்றம் கண்டுபிடிக்கும் பரிசேயர் அறியவில்லை.

9:15 இயேசுவுக்காக சாட்சி பகர அவனுக்கு மீண்டுமொரு வாய்ப்பு கிட்டியது. அவன் எப்படிப் பார்வையடைந்தான் என்று மறுபடியும் பரிசேயர் அவனிடத்தில் கேட்டபோது, அந்த எளிய கதையை அவர்கள் மீண்டும் கேட்டனர். இங்கு அவன் இயேசுவின் பெயரைக் குறிப்பிடவில்லை. அவ்வாறு அவருடைய பெயரைக் குறிப்பிடாததன் காரணம் அவனுடைய அச்சம் என்று தோன்றவில்லை. இந்த வல்லமை மிக்க செயலை யார் செய்தது என்பதை எல்லோரும் அறிந்திருந்தனர் என்பதை அவன் புரிந்துகொண்டிருந்தான். அந்த நேரத்தில் கர்த்தராகிய இயேசு எருசலேமில் எல்லோராலும் அறியப்பட்டவராய் இருந்தார்.

9:16 இயேசு யார் என்பது குறித்து அவர்களுக்குள்ளாக மீண்டும் பிரிவினை உண்டாயிற்று. இயேசு ஓய்வுநாளை மீறிய காரணத்தால், அவர் தேவ மனிதராக இருக்க முடியாது என்று

பரிசேயரில் சிலர் கூறினார்கள். பாவுமுள்ள மனிதனால் இத்தகைய வியத்தகு அற்புதத்தைச் செய்ய முடியாது என்று வேறுசிலர் கூறினார்கள். அவ்வப்போது மக்களுக்குள்ளாக இயேசு பிரிவினைகளை உண்டுபண்ணினார். அவரைச் சார்ந்தவர்கள் என்றோ, அவரை எதிர்த்தவர்கள் என்றோ பிரிவினையடைய மனிதர்கள் வலியுறுத்தப்பட்டனர்.

9:17 இயேசுவைக் குறித்துக் குருடனாயிருந்த மனிதன் என்ன நினைக்கிறான் என்று பரிசேயர் அவனிடம் வினவினார்கள். இயேசு தேவனென்று இன்னும் அவன் உணர்ந்துகொள்ளவில்லை. ஆனால் அவரைத் தீர்க்கதரிசி என்று அறிக்கைசெய்யும் அளவிற்கு அவனுடைய விசுவாசம் வளர்ச்சியடைந்திருந்தது. தனக்குப் பார்வையளித்தவர் தேவனால் அனுப்பப்பட்டவர் என்றும், அவரிடம் தெய்வீக செய்தி இருந்தது என்றும் அவன் அறிந்திருந்தான்.

9:18,19 அங்கோர் அற்புதம் நிகழ்ந்தது என்பதை நம்புவதற்குப் பல யூதர்கள் இன்னமும் விரும்பவில்லை. ஆகவே அந்த மனிதனின் பெற்றோரை அழைப்பித்து அவர்கள் என்ன சொல்லுவார்கள் என்று கேட்க விரும்பினர்.

பார்வையற்றபடி பிறந்த குழந்தையைப் பெற்றோடுத்த தாய்தந்தையைவிட அந்த மனிதனைக் குறித்து யார் கூடுதலாக அறிவார்கள்? அவர்களுடைய சான்று முடிவானது என்பது நிச்சயம். ஆகவே, அவன் அவர்களுடைய குமாரனா என்றும், அவன் எவ்வாறு பார்வையடைந்தான் என்றும் சொல்லும்படி பரிசேயர் அவர்களைக் கேட்டனர்.

9:20,21 அவனுடைய பெற்றோர்கள் உறுதியுடன் சான்றுரைத்தனர். அவன்தான் அவர்களுடைய குமாரன் என்றும், மிகவும் வேதனை தரக்கூடியபடி அவன் பிறந்த நாள் முதற்கொண்டு குருடனாகவே இருந்தான் என்றும் அவர்கள் கூறினார்கள்.

அதற்கு மேற்கொண்டு சொல்வதற்கு அவர்கள் விருப்பமற்றிருந்தனர். அவன் எவ்வாறு பார்வையடைந்தான், யார் அவனுக்குப் பார்வையளித்தார் என்பன பற்றி அவர்களுக்குத் தெரியாது என்று சொன்னார்கள். தங்களுடைய மகனிடத்தில் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளும்படி அவர்கள் பரிசேயரிடத்தில் வேண்டினார்கள். அவனால் தனக்காகப் பேசமுடியும்.

9:22,23 அவர்களுடைய துணிவற்ற தன்மையை இருபத்திரண்டாம் வசனம் விளக்கிக்

கூறுகிறது. இயேசுவை மேசியா என்று அறிக்கை பண்ணுகிற எவனையும் ஜெப ஆலயத்துக்குப் புறம்பாக்க வேண்டுமென்று பரிசேயர் கூறியிருந்தனர். அவ்வாறு தள்ளிவைக்கப்படும் செயல் யூதர்களைப் பொருத்தமட்டில் மிகவும் துக்கத்துக்குரியது. அப்படிப்பட்ட விலையைக் கொடுக்க அவர்களுக்கு மனதில்லை. அ.து அவர்களது வாழ்க்கைத் தேவைகள் ஒன்றும் கிடைக்கப்பெறாமல் செய்துவிடும்; யூத சமயத்தின் நற்பேறுகளையும் இழக்கச் செய்துவிடும்.

யூத அதிகாரிகளுக்கு அவனுடைய பெற்றோர் அஞ்சினார்கள். ஆகவே, அவர்கள் தங்கள் மகனைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளும்படி வேண்டிக்கொண்டார்கள்.

9:24 “நீ தேவனை மகிமைப்படுத்து!” இக்கூற்று இரண்டு பொருளுடையது. முதலாவது, இ.து ஒருவகை ஆணையிடுவித்தலாகும். “இப்பொழுது, நீ உண்மையைச் சொல். இந்த மனிதன் பாவியென்று நாங்கள் அறிந்திருக்கிறோம்” என்பது இதனுடைய பொருளாக இருக்கலாம். அல்லது, அந்த அற்புதம் நிகழ்ந்ததைக்காக்க தேவனுக்கே புகழ்ச்சியைச் செலுத்த வேண்டும்; பரிசேயர்களால் இயேசு பாவியென்று கருதப்பட்ட காரணத்தினால் அவ்வற்புதத்திற்கு காரணபுகழ்ச்சி அவருக்குச் செலுத்தப்படலாகாது.

9:25 ஒவ்வொருமுறையும் பரிசேயர் தோல்வியையே சந்தித்தனர். கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு இகழ்ச்சியுண்டுபண்ணவேண்டுமென்று அவர்கள் முயற்சி செய்த ஒவ்வொரு முறையும், அவருக்குப் புகழ்ச்சியே பெருகிற்று. அந்த மனிதன் கூறிய சாட்சி அருமையானது. இயேசு யார் என்பதைப் பற்றி அவனுக்கு அதிகமாகத் தெரியாது. ஆனால் அவன் குருடனாயிருந்தான், இப்பொழுது கண்பார்வை பெற்றுவிட்டான், இது மட்டுமே அவனுக்குத் தெரியும். இந்த உண்மையை ஒருவராலும் மறுக்க முடியவில்லை.

மறுபடியும் பிறந்தவர்களுடைய நிலையும் இதுபோன்றே இருக்கிறது. உலகம் நம்பாது, ஏளனஞ்செய்யும், இழிவாய்ப்பேசும். எனினும் நம்முடைய சாட்சியை அவர்களால் மறுத்துரைக்க முடியாது. முன்பு இழந்துபோனவர்களாக இருந்தோம். இப்பொழுதோ தேவகிருபையால் இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். இதுவே நமது சாட்சி.

9:26,27 அவர்கள் மறுபடியும் கேள்வி கேட்கத் தொடங்கினர். விவரங்களை மீண்டும் சொல்லும்படி அவனிடம் வினவினார்கள். இவ்

வளவு நேரத்தில் அவனக்கு எரிச்சல் உண்டானதில் வியப்பில்லை. எல்லா உண்மைகளையும் முன்னமே அவர்களிடம் சொல்லிவிட்டதாக அவன் அவர்களுக்கு நினைவூட்டினான். அவர்களோ, **கேளாமற்போனார்கள். மறுபடியும் அவர்கள் கேட்கவேண்டியதென்ன?** இயேசுவுக்குச் **சீடர்களாக வேண்டுமென்று மனவிருப்பம் கொண்டிருந்தார்களோ?** இக்கேள்வியை அவன் ஏளனமாய் எழுப்பினான் என்பதில் ஐயமில்லை. அவர்கள் இயேசுவைப் பகைத்தனர் என்றும், அவரைப் பின்பற்றிச் செல்ல அவர்களுக்கு எவ்வித விருப்பமும் இல்லை என்றும் அவன் அறிந்திருந்தான்.

9:28 வாதாட வகையற்றவர் குற்றஞ் சாட்டியவரை குறைகூறுவது வழக்கம். அதுவே இங்கு நடந்தது. அந்த மனிதனுடைய சாட்சியை அசைக்க பரிசேயரால் கூடாமற்போயிற்று. ஆகவே, அவர்கள் அவனை இழிவாய்ப் பேசத்தொடங்கினர். ஏதோ இவ்வுலகத்திலேயே மிகவும் கேவலமான ஒன்றை அவன் செய்துவிட்டது போல, அவனே இயேசுவின் சீடன் என்று அவர்கள் கூறி குற்றஞ்சாட்டினர்! மேலும் தாங்கள் **மோசேயின் சீடரென்று சொல்லி**, மிகப்பெரிய செயலைச் சாதித்துவிட்டதாகத் தங்களையே மெச்சிக் கொண்டனர்.

9:29 மோசேயுடன் தேவன் பேசியதாகப் பரிசேயர் கூறினார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய பேச்சிலே அவமரியாதை தொனித்தது. அவர்கள் மோசே எழுதியவற்றை நம்பியிருந்தால், இயேசு கிறிஸ்துவைக் கர்த்தரும் இரட்சகருமாக ஏற்றுக் கொண்டிருப்பார்கள். மேலும், சற்று நேரம் சிந்தித்திருந்தால், குருடனாய்ப் பிறந்த எவனுக்கும் மோசே கண்பார்வை அளித்ததில்லை என்பதையும் உணர்ந்திருப்பார்கள். அவர்கள் நடுவே மோசேயைக் காட்டிலும் பெரியவர் இருந்தார். ஆயினும் அவ்வுண்மையை அவர்கள் உணரவில்லை.

9:30 குருடனாயிருந்த மனிதனுடைய ஏளனப் பேச்சு அவர்களுடைய உள்ளத்தைத் தாக்கியது. இவ்வாறு நடக்குமென்று பரிசேயர் எதிர்பார்க்கவில்லை. அவன் கூறிய சொற்களின் பொருள், “நீங்கள் யாவரும் இஸ்ரவேலின் அதிகாரிகளாக இருக்கிறீர்கள். யூத மக்களுக்குப் போதகராகவும் விளங்குகிறீர்கள். ஆயினும் உங்கள் நடுவே இருக்கிற மனிதர் கண்பார்வையற்ற குருடனுக்குப் பார்வையளித்தபோதும், **அவர் எங்கே யிருந்து வந்தவரென்று உங்களுக்குத் தெரிய**

வில்லை. இது உங்களுக்கு வெட்கமாகத் தோன்றவில்லையா?” என்று கேட்பதுபோல இருந்தது.

9:31 இப்பொழுது அந்த மனிதன் மிகவும் துணிவுடன் சாட்சி கூறினான். அவனுடைய விசுவாசம் வளர்ச்சியடைந்துவிட்டது. **பாவிகளுக்கு தேவன் செவிகொடுக்கிறதில்லை** என்பதே பொதுவான விதி என்று அவன் அவர்களுக்கு நினைவூட்டினான். அவர்கள் மூலமாக அற்புதங்கள் நிகழவும் அவர் அனுமதிக்க மாட்டார். பொல்லாங்கு நிறைந்த மனிதர்களை தேவன் ஏற்றுக்கொள்ளவும் மாட்டார், வல்லமை மிக்க செயல்களை அவர்கள் செய்வதற்கு அவர் அதிகாரம் தரவும் மாட்டார். இதற்கு மாறாக, தேவனைத் தொழுகிறவர்கள் தேவனுடைய பாராட்டைப் பெறுவதோடு அவராலே ஏற்றுக்கொள்ளவும்படுகின்றனர்.

9:32,33 இவ்வுலக வரலாற்றில் அவனே குருடனாகப் பிறந்து பார்வை பெற்ற முதல் மனிதன் என்பதை அவன் அறிந்திருந்தான். இப்படிப்பட்ட அற்புதத்தைக் கண்ட பின்னும் பரிசேயர், அவ்வற்புதத்தை நிகழ்த்தியவரைக் குற்றஞ்சாட்டிய செயல் அவனுக்கு ஆச்சரியத்தை விளைவித்தது.

கர்த்தராகிய இயேசு **தேவனிடத்திலிருந்து வராதிருந்தால்** இப்படிப்பட்ட அற்புதத்தை அவரால் செய்திருக்க முடியாது.

9:34 மீண்டும் அவனைப் பரிசேயர் வசைபாடத் தொடங்கினார்கள். அவனுடைய கண்தெரியாத நிலைமை **பாவங்களோடு** நேரடியான தொடர்புடையது என்று அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினர். அவர்களுக்குப் **போதிக்க** அவனுக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது? உண்மை யாதெனில் அவனுக்கு எல்லா அதிகாரமும் இவ்வுலகில் உள்ளது. இதனை, “உயர்பதவியும் கல்வியும் மிகுந்த மனிதர்களைக் காட்டிலும், மிகவும் தாழ்ந்த நிலைமையில் இருக்கும் மனிதர்களைக் கொண்டு பரிசுத்த ஆவியானவர் போதிப்பதை நாம் அவ்வப்போது காண்கிறோம்” என்று திருவாளர் ரைல் கூறியிருக்கிறார். **அவனைப் புறம்பே தள்ளிவிட்டார்கள்** என்னும் சொற்றொடர் தேவாலயத்திலிருந்து அவனை வெளியேற்றிய செயலுக்கும் கூடுதலானது என்றே தோன்றுகிறது. யூத சமயத்திலிருந்து அவன் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கக் கூடும். ஆனால் அவ்வாறு அவன் வெளியேற்றப்பட்டதற்கான காரணம் என்ன? பிறவிக் குருடனுக்கு ஓய்வுநாளில் பார்வை அளிக்கப்பட்டது. அவனிடத்தில் அவ்வற்

புத்ததை நிகழ்த்தியவருக்கு எதிராகத் தீமையாக எதையும் அவன் பேசவில்லை. ஆகவே அவன் வெளியேற்றப்பட்டான்.

9:35 இப்பொழுது அந்த மனிதனை **இயேசு** தேடிவந்தார். “உன்மீது அவர்களுக்கு விருப்ப மில்லையெனில் நான் உன்னை ஏற்றுக்கொள் கிறேன்” என்று அவர் சொல்லுவதுபோல அச் செயல் இருந்தது. இயேசுவின் நிமித்தம் வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் ஒன்றையும் இழந்துபோவ தில்லை. கர்த்தருடைய தனிப்பட்ட அழைப்பு, அவருடைய ஐக்கியம் ஆகியவற்றினாலே அவர் கள் பெரிதான நற்பேற்றைப் பெறுகின்றனர். தாமே தேவனுடைய குமாரன் என்பதை அவன் தனிப் பட்ட வகையில் அறியும்படி செய்து கர்த்தராகிய இயேசு விசுவாசத்தில் நடத்தியதை இங்கு நாம் காண்கிறோம்! “**நீ தேவனுடைய குமாரனிடத் தில் விசுவாசமாயிருக்கிறாயா?**” என்னும் எளிய கேள்வியை அவர் அவனிடத்தில் கேட்டார்.³¹

9:36 சரீரப் பிரகாரமான பார்வையை அவன் பெற்றிருந்த போதிலும், ஆவிக்குரிய பார்வையை இன்னும் அவன் பெறவில்லை. தேவனுடைய குமாரனிடத்தில் **விசுவாசமாயிருக்கும்படிக்கு அவர் யார்** என்று அவன் கர்த்தரிடத்தில் வின வினான். இங்கு அவன் அவரை “**ஆண்டவரே**” என்று அழைத்தபோதிலும், “மதிப்பிற்குரியவரே” என்னும் பொருளில்தான் அச்சொல்லைப் பயன் படுத்தினான்.

9:37 இப்பொழுது **இயேசு** தம்மை தேவனு டைய குமாரன் என்று அவனுக்கு அறிமுகப்படுத்த தினார். அவனுடைய வாழ்வில் நடைபெற இயலாத செயலைச் செய்து பார்வையளித்தவர் சாதாரண மனிதர் அல்லர். அவரே தேவனுடைய குமாரன். அவரை அவன் கண்டிருந்தான். இப்பொழுது அவனுடன் **பேசியவரும் அவர்தான்.**

9:38 உடனடியாகக் கர்த்தராகிய இயேசுவி னிடத்தில் அவன் எளிமையாகவும், இனிமையாக வும் விசுவாசம் வைத்தான். அவருக்கு முன்பாக வீழ்ந்து **பணிந்துகொண்டான்.** அவன் இரட்சிப் பைப் பெற்ற ஆத்துமாவாகவும், நலம்பெற்ற மனிதனாகவும் விளங்கினான். அவனுடைய வாழ் வில் அந்நாள் எத்தனை இன்பமான நாள்! சரீரத் தின்படியும் ஆவிக்குரிய வகையிலும் அன்று அவன் பார்வைபெற்றுவிட்டான்.

இயேசு தேவனுடைய குமாரன் என்று அறியும் வரை, அந்தக் குருடன் அவரைப் பணிந்து கொள்ளவில்லை. புத்தியுள்ள யூதன் என்னும் நிலையில் அவன் மனிதனைத் தொழுதுகொள்ள

மாட்டான். ஆனால் தனக்கு உடல் நலம் அளித்த வர் தேவனுடைய குமாரன் என்று அறிந்தவுடன், அவன் அவரைப் **பணிந்துகொண்டான்.** அவர் என்ன செய்தார் என்பதற்காக அல்ல, அவர் யார் என்பதற்காகவே அவன் அவரைப் பணிந்து கொண்டான்.

9:39 மேலோட்டமாகக் காணுமிடத்து, இவ் வசனம் யோவான் 3:17-க்கு முரண்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது, “உலகத்தை ஆக்கினைக்குள்ளா கத் தீர்க்கும்படி தேவன் தம்முடைய குமாரனை அனுப்பாமல் . . .” உண்மையில் இவ்விரண்டு வசனங்களுக்கும் இடையே எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை. கிறிஸ்து இவ்வுலகிற்கு வருகைபுரிந்த தன் காரணம் நியாயத்தீர்ப்புச் செலுத்துவது அன்று, இரட்சிப்பதே ஆகும். ஆயினும், அவரை ஏற்க மறுப்போர் அனைவரும் நியாயத்தீர்ப்பு அடைவது தவிர்க்கமுடியாதது.

நற்செய்தி அறிவிப்பு இரண்டு விளைவுகளை உண்டுபண்ணுகிறது. தங்களால் காணஇயலாது என்று ஒப்புக்கொண்டவர்கள் பார்வை பெறுகின் றனர். ஆனால், கர்த்தராகிய இயேசுவின்றி தங்களால் நன்றாகக் காணமுடிகிறது என்று பிடிவாதமாய் இருப்போர் தங்களுடைய பார்வை யற்ற நிலையில் நிலைத்திருக்கின்றனர்.

9:40 கர்த்தராகிய இயேசு தங்களைக் குறித் தும், தங்களுடைய கண்டெரியாத நிலையைக் குறித்தும் பேசுகிறார் என்று **பரிசேயரில் சிலர்** அறிந்துகொண்டனர். ஆகவே, அவரிடமாய் நெருங்கி வந்த அவர்கள் ஆணவத்தோடு “**நாங் களும் குருடரோ**” என்று கேட்டார்கள். இல்லை யென்று கர்த்தர் விடை பகர்வார் என்று அவர்கள் எதிர்பார்த்தனர்.

9:41 கர்த்தருடைய பதிலைக் கீழ்க்காணும் வண்ணம் பொழிப்புரையாகத் தரலாம் : “நாங்கள் குருடராயும், பாவிகளாகவும் இருக்கிறோம் என்று நீங்கள் ஒப்புக்கொள்வீர்கள் எனில், உங்களு டைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டு நீங்கள் இரட் சிப்படைவீர்கள். ஆனால் உங்களுக்கு ஒன்றும் தேவையில்லை என்று நீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள். நீங்கள் நீதிமான்கள் என்றும், உங்களிடத்தில் பாவம் இல்லையென்றும் சொல்லிக்கொள்கிறீர் கள். ஆகையால் நீங்கள் பாவமன்னிப்பைப் பெறமாட்டீர்கள்.” “**உங்களுக்குப் பாவமிராது ...**” என்று **இயேசு** அவர்களிடத்தில் கூறிய சொற் களுக்கு, அவர்கள் முழுவதும் பாவமற்றவர் களாக விளங்குவார்கள் என்பது பொருளன்று. ஒப்பிட்டு நோக்குங்கால் அவர்கள் பாவமற்றவர்

களாக விளங்குவார்கள் என்னும் பொருளில் அவர் பேசினார். இயேசுவே மேசியா என்று அறிந்துகொள்ள இயலாதபடி அவர்கள் குருடராயிருந்தனர் என்னும் உண்மையை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருந்தால், அவர்களுடைய பாவம் ஒன்றுமற்றதாய்ப் போயிருக்கும். தங்களால் காணமுடிகிறது என்று அவர்கள் கூறினார்கள்; ஆயினும் இயேசுவே தேவனுடைய குமாரன் என்று அவர்கள் அறிந்துகொள்ளவில்லை. இப்பெரிதான பாவம் அவர்களில் நிலைத்திருந்தது.

ஓ. இயேசு ஆடுகளின் வாசல் (10:1-10)

10:1 இந்த வசனங்கள் ஒன்பதாவது அதிகாரத்தின் பிந்தின பகுதியோடு நெருங்கிய தொடர்புடையது. இஸ்ரவேல் மக்களை வழிநடத்துவதற்கான பொறுப்புடைய மேய்ப்பர்கள் தாங்களே என்று உரிமைகொண்டாடிய பரிசேயருடன் கர்த்தராகிய இயேசு அங்கு உரையாடிக்கொண்டிருந்தார். சிறப்பாக அவர்களிடத்திலேயே கர்த்தர் இங்கு உரைக்கப்பட்டுள்ள செய்தியைக் குறிப்பிட்டார். அவர் இங்கு சொல்லவிருந்த செய்தியின் இன்றியமையாத தன்மை, “**மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்**” என்னும் சொற்றொடரால் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

இரவுப் பொழுதில் ஆடுகள் அடைத்துவைக்கப்படும் இடமே **ஆட்டுத்தொழுவம்** ஆகும். சுற்றிலும் வேலி கட்டப்பட்டு ஒரே ஒரு வாசல் மட்டுமே அத்தொழுவத்தில் இருக்கும். இங்கு **ஆட்டுத்தொழுவம்** எனப்படுவது யூத நாட்டினைக் குறிக்கிறது.

யூதர்களிடம் பலர் வந்து, அவர்களே தங்களுடைய ஆவிக்குரிய அதிகாரிகள் என்றும் வழிகாட்டிகள் என்றும் அறிக்கையிட்டனர். அந்நாட்டின் மேசியாக்களாக அவர்களே தங்களை நியமித்துக்கொண்டனர். ஆனால் பழைய ஏற்பாட்டு நூலில் மேசியா எங்ஙனம் வருகைபுரிவார் என்று முன்னுரைக்கப்பட்டதோ அவ்வண்ணம் அவர்கள் வரவில்லை. அவர்கள் **வேறுவழியாய்** ஏறிவந்தனர். தங்களுடைய சொந்த விருப்பத்திற்கு ஏற்ப அவர்கள் தங்களை இஸ்ரவேல் நாட்டுக்கு அறிமுகப்படுத்தினார்கள். இந்த மனிதர்கள் உண்மையான மனிதர்கள் அல்லர்; கள்ளர்களும், கொள்ளைக்காரர்களுமாகவே இருந்தனர். தங்களுக்குச் சொந்தமல்லாதவற்றை எடுத்துக்கொள்கிறவர்கள் கள்ளர்கள் ஆவர். அவ்வாறு எடுத்துக்கொள்ளும் போது வன்முறை

யைக் கையாளுகிறவர்கள் கொள்ளைக்காரர்கள் ஆவர். பரிசேயர் திருடரும் கொள்ளைக்காரருமாய் இருந்தனர். அவர்கள் யூத மக்களை ஆளுகை செய்ய வேட்கை கொண்டிருந்தனர். ஆயினும் மெய்யான மேசியாவை மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ள கூடாதென்று தங்களுடைய அதிகாரத்தைக் பயன்படுத்தி எல்லாவிதமான தடைகளையும் உருவாக்கினர். இயேசுவைப் பின்பற்றியவர்களை அவர்கள் கொடுமைப்படுத்தி, இறுதியில் அவரையே கொன்றுபோட்டனர்.

10:2 இரண்டாம் வசனம் இயேசுவைக் குறிக்கிறது. இஸ்ரவேல் நாட்டில் காணாமற்போன ஆடுகளை மீட்கும் பொருட்டு அவர் வந்தார். அவரே **ஆடுகளின்** மெய்யான **மேய்ப்பர்**. அவர் **வாசல்வழியாய்** நுழைந்தார். அதாவது பழைய ஏற்பாட்டு நூலில் மேசியாவைக் குறித்து முன்னுரைக்கப்பட்ட வண்ணமாகவே, அவற்றின் நிறைவேறுதலாக வந்தார். தம்மைத்தாமே இரட்சகராக அவர் நியமித்துக்கொள்ளவில்லை. அதற்கு மாறாக, தமது திருத்தந்தையின் சித்தத்திற்கு நிறைவான கீழ்ப்படிதலாக அவர் வந்தார். அவர் எல்லா நிபந்தனைகளையும் நிறைவேற்றினார்.

10:3 வாசலைக் காக்கிறவன் யார் என்பதில் கருத்து வேறுபாடு நிலவுகிறது. கிறிஸ்துவின் வருகையைக் குறித்து முன்னறிவித்த பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசிகளையே இச்சொற்றொடர் குறிப்பிடுகிறது என்று சிலர் கருதுகின்றனர். மேய்ப்பரின் முன்னோடியாக விளங்கிய யோவான் ஸ்நானகனை இது குறிப்பிடுகிறது என்று வேறு சிலர் கருதுகின்றனர். **வாசலைக் காக்கிறவர்** என்று இந்த வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது தூய ஆவியானவரைத்தான் என்று இன்னும் சிலர் உறுதியாக நம்புகின்றனர். கர்த்தராகிய இயேசு உட்புகுவதற்கு அவரே மனிதர்களுடைய இருதயங்களையும் வாழ்க்கைகளையும் திறந்துகொடுக்கிறவர்.

மேய்ப்பரின் சத்தத்திற்கு **ஆடுகள் செவிகொடுக்கின்றன**. மெய்யான மேய்ப்பன் என்று அறிந்து அவை அவருடைய சத்தத்திற்குச் செவிகொடுக்கின்றன. எவ்வாறு ஆடுகள் தமது சொந்த மேய்ப்பனுடைய சத்தத்தை அறிந்திருக்கின்றனவோ, அவ்வாறு யூத மக்களுக்குள்ளாகச் சிலர் மேசியாவை அவருடைய வருகையின் போது அறிந்துகொண்டனர். இந்த நற்செய்தி நூல் முழுவதிலும் **தம்முடைய ஆடுகளை** மேய்ப்பர் **பெயர்சொல்லி** அழைத்ததை நாம் கேட்கிறோம். முதல் அதிகாரத்தில் அவர் பல

சீடர்களை அழைத்தார். அவர்கள் யாவரும் அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்டுச் செவிகொடுத்தனர். ஒன்பதாவது அதிகாரத்தில் அவர் பிறவிக்குருடனை அழைத்தார். அவரைத் தமது சொந்த இரட்சகராக ஏற்பவர்களைக் கர்த்தராகிய இயேசு இன்றும் அழைக்கிறார். ஒவ்வொருவரையும் தனிப்பட்ட முறையில் அவர் அழைக்கிறார்.

அவற்றை வெளியே நடத்திக்கொண்டு போகிறார் என்னும் சொற்றொடர் தமது சத்தத்திற்குச் செவிகொடுத்தவர்களை இஸ்ரவேலின் ஆட்டுத்தொழுவத்திலிருந்து கர்த்தராகிய இயேசு வெளியே அழைத்துச் சென்றார் என்னும் பொருளை வெளிப்படுத்துகிறது. அவர்கள் அந்த வேலிக்குள்ளாக அடைபட்டுக் கிடந்தனர். நியாயப்பிரமாணத்திற்குக் கீழாக விடுதலை இல்லை. கர்த்தராகிய இயேசு அவர்களை தமது கிருபையென்னும் சுதந்தரத்துக்குள்ளாக **நடத்திச் செல்கிறார்**. முந்தின அதிகாரத்தில், குருடனாயிருந்த மனிதனை யூதர்கள் ஜெப ஆலயத்திற்குப் புறம்பே தள்ளினார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு செய்யும்போது, அவர்களுக்குத் தெரியாமலேயே கர்த்தருடைய வேலைக்கு உதவிபுரிந்தனர்.

10:4 தம்முடைய ஆடுகளை மேய்ப்பர் வெளியே அழைத்துச் சென்ற பிறகு அவற்றை அவர் ஓட்டுவதில்லை; மாறாக அவற்றை **நடத்திச் செல்கிறார்**. தாம் முன்பு சென்றிராத எந்த இடத்திற்கும் அவை செல்லும்படி அவர் கூறுவதில்லை. அவற்றிற்கு முன்பாக அவரே எப்பொழுதும் பாதுகாவலராகச் செல்கிறார். அவர் அவர்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும், முன்மாதிரியாகவும் விளங்குகிறார். கிறிஸ்துவின் மெய்யான **ஆடுகளாக** இருப்பவர்கள் **அவரைப் பின்தொடர்கின்றனர்**. அவருடைய மாதிரியைப் பின்பற்றியதாலே அவர்கள் அவருடைய ஆடுகளாக மாறவில்லை. மாறாக, மறுபடியும் பிறந்ததாலேயே அவர்கள் அவருடைய ஆடுகளாயினர். மேலும் அவர்கள் இரட்சிப்படைந்த பின்னர், அவர் எங்கெல்லாம் வழி நடத்துகிறாரோ, அங்கெல்லாம் அவர்கள் அவரைப் பின்தொடர்கின்றனர்.

10:5 மெய்யான மேய்ப்பனுடைய சத்தத்தை ஓர் ஆடு அறிவதற்கு எந்த உள்ளுணர்வு தூண்டி விடுகிறதோ, அதே உள்ளுணர்வு அந்த ஆடு **அந்நியனை விட்டு ஓடும்படியும்** செய்கிறது. தங்களுடைய சொந்த நலன் கருதி வாழும் பரிசேயரும் பிற தலைவர்களுமே அந்நியராவர். அவ்வெண்ணத்துடன் அவர்கள் யூத மக்களிடம் ஈடுபாடு கொண்டனர். கண்பார்வை பெற்ற மனிதன்

இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கிறான். கர்த்தராகிய இயேசுவின் சத்தத்தை அவன் அறிந்து கொண்டான். மேலும் பரிசேயர் யாவரும் அந்நியர் என்பதையும் அவன் புரிந்துகொண்டான். ஆகவே, தன்னை அவர்கள் சமுதாயத்திலிருந்து தள்ளிவிடுவார்கள் என்று அறிந்திருந்தும் அவன் அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியவில்லை.

10:6 பரிசேயரைக் குறித்துச் சொல்ல **இந்த உவமையை இயேசு** பயன்படுத்தினார் என்று இங்கு தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் அவர்கள் அதன் **கருத்தை அறியவில்லை**. அவர்கள் மெய்யான ஆடுகள் அல்ல என்பதே அதன் காரணம் ஆகும். அவர்கள் மெய்யான ஆடுகளாக இருந்திருந்தால் அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்டு அவரைப் பின்பற்றிச் சென்றிருப்பார்கள்.

10:7 அதன் பிறகு **இயேசு** வேறொரு உவமையைக் கூறினார். இரண்டாம் வசனத்திலுள்ள தொழுவத்தின் வாசலைக் குறித்துத் தொடர்ந்து பேசாமல், அவர் தம்மையே **ஆடுகளுக்கு வாசலாக** அறிமுகப்படுத்துகிறார். இஸ்ரவேல் என்னும் ஆட்டுத் தொழுவத்திற்குள் புகுவது பற்றிய கேள்வி இனி எழும்போவதில்லை. மாறாக, தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட இஸ்ரவேல் என்னும் ஆடுகள் யூதமார்க்கத்தை விட்டுவிட்டு கிறிஸ்துவாகிய **வாசலின்** இடமாய் வருவதே படவுருவாய் வரைந்தளிக்கப்பட்டுள்ளது.

10:8 கிறிஸ்துவுக்கு **முன்னே** பலர் வந்து அதி காரத்தையும், பதவியையும் உரிமை கோரினார்கள். ஆனால் இஸ்ரவேலின் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஆடுகள் அவர்களுக்குச் செவிகொடுக்கவில்லை. அவ்வாறு உரிமை கோரிய மனிதர்கள் உண்மையில் அத்தகுதி உடையவரல்லர் என்பதைத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அறிந்திருந்தனர்.

10:9 ஞாயிறு வேதபாட மாணவர்களும், அறிந்துகொள்ளக்கூடிய அளவிற்கு இந்த வசனம் மிகவும் எளிமையானதும், இனிமையான துமான வசனங்களில் ஒன்று. ஆயினும் மிகவும் திறம்படைத்த அறிஞரும் இதன் ஆழத்தை முற்றிலுமாக அறிந்து தீரவில்லை. கிறிஸ்துவே **வாசலாக** இருக்கிறார். கிறிஸ்தவம் என்பது ஒரு சமயக் கொள்கையோ, ஒரு சபையோ அன்று. மாறாக அது ஒரு நபராகும். அவரே கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து. **“என் வழியாய் ஒருவன் உட்பிரவேசித்தால்.”** கிறிஸ்துவின் மூலமாக மட்டுமே இரட்சிப்பைப் பெறமுடியும். அதனை ஞானஸ்நானம் தராது; கர்த்தருடைய பந்தியும்

தராது. கிறிஸ்துவின் வழியாக நாம் உட்புக வேண்டும். அவர் தரும் ஆற்றலின் மூலமாக நாம் அதைச் செய்யவேண்டும். ஒவ்வொருவருக்கும் இந்த அழைப்பு விடுக்கப்படுகிறது. யூதருக்கும், புற இனத்தவருக்கும் ஒன்று போலவே கிறிஸ்து இரட்சகராக இருக்கிறார். ஆனால் ஒருவன் இரட்சிப்பைப்பெற உட்புகவேண்டும். அவன் கிறிஸ்துவை விசுவாசித்து ஏற்கவேண்டும். இது தனிப்பட்ட வகையில் செய்ய வேண்டிய செயலாகும். அதுவன்றி இரட்சிக்கப்பட வேறு வழியில்லை. அவ்வாறு உட்புகுவோர் அனைவரும் பாவத்தின் தண்டனை, பாவத்தின் அதிகாரம், இறுதியில் பாவத்தின் சமூகம் ஆகியவற்றிலிருந்து இரட்சிக்கப்படுவார்கள்.

அவர்கள் இரட்சிக்கப்பட்ட பிறகு **உள்ளும், புறமும் செல்வார்கள்**. விசுவாசத்தினால் அவர்கள் தேவனுடைய இருப்பிடத்திற்கு அவரைத் தொழுதுகொள்ளும்படி செல்வார்கள் என்றும், கர்த்தருக்கு உலகில் சாட்சியாகத் திகழ வெளியே செல்வார்கள் என்றும் எண்ண இங்கே இடமுண்டு. அதன் பொருள் எதுவாயினும் கர்த்தருக்காக ஆற்றும் பணியில் பாதுகாப்பும் விடுதலையும் உள்ளன. உட்புகுவோர் **மேய்ச்சலைக் கண்டடைவார்கள்**. கிறிஸ்து இரட்சகராகவும் விடுதலையைத் தருகிறவராகவும் மட்டுமின்றி பாதுகாப்பாளராகவும் மனநிறைவு அடையச் செய்கிறவராகவும் இருக்கிறார். தேவனுடைய திருமறையில் அவருடைய ஆடுகள் **மேய்ச்சலைக் கண்டடைகின்றன**.

10:10 திருடுவதும், கொல்வதும், அழிப்பதும் திருடனுடைய நோக்கங்களாக இருக்கின்றன. தன்னலம் உள்ளவனாக அவன் வருகிறான். தனது சொந்த விருப்பத்தை நிறைவுசெய்ய, அவன் ஆடுகளைக் **கொல்லவும் தயங்குவதில்லை**. ஆனால் மனிதனின் இருதயத்தினிடத்தில் கர்த்தராகிய இயேசு தன்னலம் கருதி வருவதில்லை. அவர் கொடுக்கவேயன்றி பெற்றுக்கொள்ள வருவதில்லை. மக்கள் **ஜீவனைப் பெறவும் அது பரிபூரணப்படவுமே** அவர் வருகிறார். அவரை நமது இரட்சகராக ஏற்கும் தருணத்தில் நாம் ஜீவனைப் பெறுகிறோம். நாம் இரட்சிக்கப்பட்ட பிறகு, இவ்வாழ்வில் பல நிலைகளில் இன்பத்தை அனுபவிக்கிறோம். எந்த அளவிற்கு மிகுதியாக நாம் தூய ஆவிக்கு நம்மை ஒப்புக்கொடுக்கிறோமோ அந்த அளவிற்கு இவ்வாழ்வில் இன்பத்தை அனுபவிக்கிறோம். இவ்வகையில் நாம் **ஜீவனைப் பெற்றுக் கொண்டது** மட்டுமின்றி அது நம்மில் **பரிபூரணமும்** அடைகிறது.

ஒள. இயேசு நல்ல மேய்ப்பார் (10:11-13)

10:11 “நானே” என்ற சொல்லைக் கர்த்தராகிய இயேசு பலமுறை பயன்படுத்தியிருக்கிறார். இச்சொல் அவருடைய தெய்வீகத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். இதனை அவர் பயன்படுத்திய போதெல்லாம் திருத்தந்தையாகிய இறைவனுக்கும் தமக்கும் உள்ள சமத்துவத்தை உறுதிப்படுத்தியுள்ளார். இங்கே அவர் தம்மை **ஆடுகளுக்காகத் தம் ஜீவனைக் கொடுக்கும் நல்ல மேய்ப்பராக** அறிமுகப்படுத்தினார். பொதுவாக ஆடுகளே தம்முடைய ஜீவனைத் தமது மேய்ப்பனுக்காக அளிக்கின்றன. ஆனால் மந்தைக்காகக் கர்த்தராகிய இயேசு மரணமடைந்தார்.

பகைவனின் கரங்களில் சிக்குண்ட ஆட்டின் சிறுதுளி குருதியும் சிந்திடாமல் தடுக்க இடையினில் தயவுடன் வந்திட்ட மேய்ப்பார் விரும்பியே பலியாய்த் தன்னுயிர் கொடுத்தார்.
-தாமஸ் கெல்லி

10:12 கூலியாள் பணத்திற்காக வேலைபுரிபவன். எடுத்துக்காட்டாக ஒரு மேய்ப்பன் தனது ஆடுகளைப் பராமரிக்க வேறொருவனுக்குக் கூலிகொடுக்க வேண்டும். பரிசேயர் கூலியாட்களாக இருந்தனர். பணத்தின் மீது அவர்களுக்கு இருந்த நாட்டத்தின் அடிப்படையில் அவர்கள் மக்கள் மீது ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர். **கூலியாள் ஆடுகளின் சொந்தக்காரன் அல்லன்**. ஆபத்து வந்த போது, ஓநாய்களிடம் ஆடுகளை விட்டுவிட்டு அவன் ஓடிவிடுவான்.

10:13 நாம் என்ன நிலையில் இருக்கிறோமோ அதற்கேற்றாற்போலவே நாம் செயல்களைச் செய்கிறோம். கூலிக்காகக் கூலியாள் வேலை செய்கிறான். அவன் **ஆடுகளுக்காகக் கவலைப்படுவதில்லை**. அவன் அவற்றின் நலனைக் கருதாமல் தன்னலம் கருதியே வாழ்கிறான். இன்றைய நாட்களில் சபைகளில் பல கூலியாட்கள் இருக்கின்றனர். அவர்கள் திருப்பணியைத் தங்களது வசதியான தொழிலாகத் தெரிந்தெடுத்தவர்கள். அவர்களுக்கு தேவனுடைய ஆடுகளிடத்தில் மெய்யான அன்பு இல்லை.

10:14,15 மீண்டுமாகக் கர்த்தர் தம்மை **நல்ல மேய்ப்பார்** என்று சித்தரிக்கிறார். “நல்ல” என்னும் சொல் (கிரேக்கு - Kalos) குறையற்றவர், தகுதிவாய்ந்தவர், உகந்தவர், மிகச்சிறந்தவர் என்னும் பொருள்களைக் கொண்டது. அதன் பிறகு தமக்கும் தமது **ஆடுகளுக்குமிடையே** நெருங்கிய உறவு நிலவுகிறது என்பதை அவர் எடுத்துரைத்தார். அவர் தமக்குச் சொந்தமானவர்களை அறிந்தும்

அவருக்குச் சொந்தமானவர்கள் அவரை அறிந்தும் இருக்கின்றனர். இதுவியத்தகு உண்மையாகும்.

இவ்விரு வசனங்களும் ஒரே வாக்கியமாக அமைந்திருப்பது ஆழமான கருத்தை தெரிவிக்கிறது. “பிதா என்னை அறிந்திருப்பது போலவும் நான் பிதாவை அறிந்திருப்பது போலவும், நான் என் ஆடுகளை அறிந்தும் என்னுடையவைகளால் நான் அறியப்பட்டும் இருக்கிறேன்.” இது நம்மை மெய்சிலிர்த்துச் செய்யும் உண்மையாகும்! கர்த்தருக்கும் அவருடைய பிதாவுக்கும் இடையில் நிலவுகிற உறவோடு, தமக்கும் ஆடுகளுக்கும் இடையில் நிலவுகிற உறவை அவர் ஒப்பிட்டுள்ளார். பிதாவுக்கும் குமாரனுக்கும் இடையில் இருக்கக்கூடிய ஐக்கியம், தொடர்பு, நெருக்கம், அறிவு ஆகியவை அனைத்தும் மேய்ப்பருக்கும் ஆடுகளுக்கும் இடையே நிலவுகிறது. “ஆடுகளுக்காக ஜீவனையும் கொடுக்கிறேன்” என்று அவர் கூறினார். மீண்டுமாக, அவர் பாவி களுக்குப் பதிலாளாகச் சிலுவையில் சாகவிருப்பதை எதிர்நோக்கிய வண்ணம் விடுத்த அறிக்கைகளில் ஒன்றை இங்கு நாம் காண்கிறோம்.

10:16 பதினாறாவது வசனம் இந்த அதிகாரத்தில் முக்கிய வசனமாக விளங்குகிறது. வேறே ஆடுகள் என்று இங்கு கர்த்தர் புறவின மக்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இஸ்ரவேலின் ஆடுகளுக்காகவே அவர் இவ்வுலகிற்கு வந்தார். எனினும் அவர் புறவின மக்களின் இரட்சிப்பைப் பற்றி தமதுள்ளத்தில் கருத்துடையவராக இருந்தார். புறவின ஆடுகள் யூதத் தொழுவத்தில் இல்லை. ஆயினும் இந்த ஆடுகளிடத்தில் கர்த்தராகிய இயேசுவின் பெரிதான இரக்கம் பொழிந்தது. மேலும் அவர் தன்னிடம் அவர்களை அழைத்துக் கொள்ள, தெய்வீக வலியுறுத்தல் அவரை நெருக்கியது. அவருடைய சத்தத்துக்கு யூத மக்கள் செவிகொடுக்கக் கொண்டிருந்த விருப்பத்தைக் காட்டிலும், புறவின மக்கள் கூடுதலான விருப்பம் கொண்டிருந்தனர்.

இந்த வசனத்தின் பிந்தின பகுதியில், மிக முக்கியமான மாற்றத்தைக் காணவியலும். யூத மார்க்கத்தின் தொழுவத்திலிருந்து கிறிஸ்தவத்தின் மந்தையை நோக்கி முக்கியத்துவம் திசை திரும்புகிறது. கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக யூதரும், புறவினத்தவரும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட விருப்பதைப் பற்றிய காட்சியை இந்த வசனம் வெள்ளோட்டம்போலக் காட்டுகிறது. அவ்விரு இனத்தாருக்கும் இடையே முன்னிருந்த வேறுபாடுகள் யாவையும் நீங்கிப்போகும்.

10:17 தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட யூதரையும் புறவினத்தவரையும் தம்மிடமாய் ஈர்க்க கர்த்தராகிய இயேசு என்ன செய்யவிருந்தார் என்பது பற்றி பதினேழு மற்றும் பதினெட்டு ஆகிய வசனங்களில் விளக்கினார். அவருடைய சாவு, அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றை அவர் எதிர்நோக்கினார். கர்த்தராகிய இயேசு வெறும் மனிதராக மட்டும் இருந்திருந்தால் இந்தச் சொற்கள் யாவும் அர்த்தமற்றதாய்க் காணப்படும். அவர் தமது ஜீவனைக் கொடுப்பது பற்றியும், அதை மறுபடியும் தமது சொந்த வல்லமையால் எடுப்பது பற்றியும் இங்கே கூறினார். காணாமற்போன ஆடுகளை மீட்கும் பொருட்டு அவர் மரணம் அடையவும் உயிர்த்தெழுவும் விருப்பம் கொண்டிருந்ததால் அவரிடம் பிதா அன்பு கூர்ந்தார்.

10:18 கர்த்தருடைய ஜீவனை ஒருவனாலும் அவரிடத்திலிருந்து எடுக்க முடியாது. அவர் தேவனாகையால், அவருடைய படைப்புகளின் கொலைபாதகத் திட்டங்கள் யாவற்றுக்கும் அவர் மேம்பட்டவராயிருக்கிறார். அவர் தமது உயிரைக் கொடுக்கவும் அதை மறுபடியும் எடுக்கவும் அதிகாரம் உடையவர். ஆனால் கர்த்தராகிய இயேசுவை மனிதர்கள் கொன்று போட்டார்களே? ஆம், அவர்கள் அவரைக் கொன்றனர். இவ்வுண்மை அப். 2:23 மற்றும் 1 தெச. 2:15 ஆகிய வசனங்களில் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் அவ்வாறு செய்யும்படி அவர் அனுமதித்தார். அச்செயல் அவரது உயிரைக் கொடுப்பதற்கு அதிகாரமுடையவர் என்பதைச் செயல்படுத்திக் காண்பித்தது. தமது சொந்த ஆற்றல் மற்றும் சித்தம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு அவர் தமது “ஆவியை ஒப்புக்கொடுத்தார்” (யோவான் 19:30).

“இந்தக் கட்டளையை என் பிதாவினிடத்தில் பெற்றுக்கொண்டேன்” என்று அவர் கூறினார். கர்த்தர் தமது உயிரைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், இறந்தோரிலிருந்து அவர் மீண்டும் உயிரோடு எழவேண்டுமென்றும் பிதா அவருக்குக் கட்டளை கொடுத்திருந்தார். திருத்தந்தையின் சித்தம் நிறைவேறுவதற்கு இச்செயல்கள் அவசியமாய் இருந்தன. ஆகவே, அவர் சாகும் வரை கீழ்ப்படிந்து, மூன்றாம் நாள் வேத எழுத்துக்களில்படி உயிர்த்தெழுந்தார்.

க. யூதர்களுக்கிடையே பிரிவினை ஏற்படுதல் [10:19-21]

10:19 கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து பேசிய சொற்களின் காரணமாக யூதருக்குள்ளே மீண்

டும் பிரிவினை உண்டாயிற்று. இந்த பூமிக்கு இயேசு கிறிஸ்து வருகைபுரிந்த செயல், வீடுகளுக்குள்ளாகவும் மனித இருதயங்களுக்குள்ளாகவும் அவர் புகுந்த செயல் சமாதானத்தை உண்டுபண்ணவில்லை. மாறாக பட்டயத்தையே உருவாக்கியது. மனிதர்கள் அவரைக் கர்த்தரும், இரட்சகருமாக ஏற்றுக்கொள்ளும் போதுதான் தேவனுடைய சமாதானத்தை அறிகின்றனர்.

10:20,21 இப்புவியில் வாழ்ந்த மனிதர்களுக்குள்ளாக கர்த்தராகிய இயேசு ஒருவரே நிறைவான மனிதராக விளங்கினார். அவர் தவறான சொல்லைக் கூறவில்லை; தீய செயலைச் செய்யவில்லை. அன்பும், ஞானமும் உடைய சொற்களைப் பேசுகிறவராக அவர் இவ்வுலகிற்கு வந்த போதிலும், இழிந்த உள்ளம் கொண்ட மனிதர்கள், அவரைப் பிசாசு பிடித்தவர் என்றும் பயித்தியக்காரர் என்றும் கூறினார்கள். அவருக்குச் செவிகொடுப்பதற்கான தகுதி அவருக்கில்லை என்றும் அவர்கள் கூறினார்கள். மனித இனத்தின் மீது இது கரும்புள்ளியாகத் திகழ்வது நிச்சயம். வேறுசிலர் வேறுவிதமாகச் சிந்தித்தனர். கர்த்தராகிய இயேசு பேசிய வசனங்களும் ஆற்றிய செயல்களும் பிசாசு பிடித்தவருடையவை அல்ல என்றும் நல்ல மனிதருடையவை என்றும் அவர்கள் அறிந்துகொண்டனர்.

கா. தமது செயல்களின் மூலமாக இயேசு தம்மைக் கிறிஸ்து என மெய்ப்பித்தல் [10:22-39]

10:22 எடுத்துரைக்கப்பட்டுவரும் விவரங்களின் தொடர்ச்சி இங்கே அறுபட்டுள்ளது. பரிசேயரோடு கர்த்தராகிய இயேசு தொடர்ந்து உரையாடவில்லை. பொதுவான யூதமக்களோடு அவர் பேசினார். இருபத்தோராம் வசனத்திற்கும், இருபத்திரண்டாம் வசனத்திற்கும் இடையே எவ்வளவு கால இடைவெளி கடந்து சென்றது என்பது நமக்குத் தெரியவில்லை. எபிரேய மொழியில் ஹனுக்கா என்றழைக்கப்படும் தேவாலயப் பிரதிஷ்டை பண்டிகையைப் பற்றிய குறிப்பு வேதத்தில் இந்த ஓரிடத்தில் மட்டுமே இடம் பெற்றுள்ளது. கி.மு. 165 -இல் அண்டியோகஸ் எபிபானஸ் என்பவன் தேவாலயத்தைத் தீட்டுப்படுத்திய பின், அதனை மீண்டும் யூதாஸ் மக்கபேயஸ் பிரதிஷ்டை செய்தார். அத்தருணத்தில் அவரால் அந்தப் பண்டிகை நிறுவப்பட்டது. ஆகவே இந்தப் பண்டிகை யூதர்களால் நிறுவப்பட்டது என்பதையும், இது கர்த்தருடைய பண்டிகைகளில் ஒன்றன்று என்பதையும் நாம் அறிவது அவசியம். அந்தக் காலம் பருவகாலத்தின் படி

மாரிகாலமாயிருந்தது, ஆவிக்குரிய மாரிகால முமாக அந்நாட்கள் விளங்கின.

10:23,24 கர்த்தர் ஆற்றிய வெளியரங்கமான திருப்பணி முடிவை நெருங்கிவிட்டது. தமது சிலுவை மரணத்தின் மூலம் தம்மை தேவனுக்கு முழுவதுமாகப் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது. சாலொமோனுடைய மண்டபம், ஏரோதின் ஆலயத்தை ஒட்டிய மேல்தளம் பாவிய பகுதியாகும். அங்கே கர்த்தர் நடந்து சென்றபோது யூதர்கள் அவரைச் சுற்றிக் கூடி வருவதற்கு இடம் தாராளமாய் இருந்தது.

அப்பொழுது யூதர்கள் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டு, “எதுவரைக்கும் எங்கள் ஆத்துமாவுக்குச் சந்தேகம் (நிச்சயமின்மை) உண்டாக்குகிறீர், நீர் கிறிஸ்துவானால் எங்களுக்குத் தெளிவாய்ச் சொல்லும்” என்றார்கள்.

10:25,26 மீண்டுமாக இயேசு தாம் சொன்ன வற்றையும் செய்த கிரியைகளைப் பற்றியும் அவர்களுக்கு நினைவூட்டினார். தாம் மேசியா என்று அவர் பல முறை அவர்களிடம் கூறியிருந்தார். அவர் செய்த அற்புதச் செயல்கள் அவரது கூற்றை உறுதிப்படுத்தின. தம்முடைய பிதாவின் அதிகாரத்தினால் அவருடைய மகிமைக்காகவே தாம் அற்புதங்களை நிறைவேற்றியதாக அவர் மீண்டும் யூதர்களிடம் கூறினார். அவ்வாறு செய்கையில் உண்மையாகவே அவர் பிதாவினால் இவ்வுலகிற்கு அனுப்பப்பட்டவர் என்பதை மெய்ப்பித்தார்.

மேசியாவை ஏற்க அவர்கள் விருப்பமற்ற வராயிருந்தனர். அவர்கள் அவருடைய மந்தையின் ஆடுகளல்ல என்பதை இது வெளிப்படுத்தியது. அவர்கள் அவரைச் சேர்ந்தவர்களாக மாறுவதற்குப் பிரித்தெடுக்கப்பட்டவர்களாயிருந்தால், அவரை விசுவாசிப்பதற்கு விருப்பம் கொண்டிருப்பார்கள்.

10:27 கிறிஸ்துவின் மெய்யான ஆடுகள் ஒருக்காலும் அழிந்து போகமாட்டார்கள் என்பதைத் தொடர்ந்து வரும் வசனங்கள் எவ்வித ஐயத்திற்கும் இடமற்ற வகையில் எடுத்துரைக்கின்றன. விசுவாசியின் நித்திய பாதுகாப்பு என்பது மகிமை நிறைந்த சத்தியமாகும். கிறிஸ்துவின் மெய்யான ஆடுகள் அவருடைய சத்தத்திற்குச் செவி கொடுக்கின்றன. நற்செய்தி அறிவிக்கப்படும் வேளையில் அவர்கள் செவிசாய்த்து, அவரிடத்தில் விசுவாசம் கொண்டவர்களாகப் பதில் அளிக்கின்றனர். அதன்பிறகு அவருடைய

சத்தியத்திற்கு அவர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் **செவிகொடுத்துக்** கீழ்ப்படிகின்றனர். கர்த்தராகிய இயேசு தமது **ஆடுகளை** அறிந்திருக்கிறார். ஒவ்வொரு ஆட்டின் பெயரையும் அவர் அறிந்திருக்கிறார். அவருடைய கவனத்திலிருந்து ஒன்றும் தப்பாது, கவனக்குறைவினாலோ, அறியாமையினாலோ அவர் ஒன்றையும் இழந்துபோக மாட்டார். கிறிஸ்துவின் ஆடுகள் அவருக்குப் **பின் செல்லுகின்றன**. முதலில் இரட்சிப்பின் விசுவாசத்தை அடையவும் பின்னர் அவருக்கு கீழ்ப்படிதலுள்ள வாழ்க்கை வாழவும் அவர்கள் அவருக்குப் பின் செல்கின்றனர்.

10:28 தம்முடைய ஆடுகளுக்குக் கிறிஸ்து **நித்திய ஜீவனைத்** தருகிறார். முடிவில்லாத வாழ்வு என்பது அதனுடைய பொருளாகும். இந்த வாழ்வு அவர்களுடைய நடத்தையைப் பொறுத்ததன்று. இது **நித்திய ஜீவனாகும்**. அதாவது அதற்கு முடிவில்லை. மேலும் அது சிறந்த பண்புடைய ஜீவனாகும். கர்த்தராகிய இயேசுவே அந்த ஜீவன் ஆவார். தேவனுக்கு ஏற்றவற்றை இந்த உலகில் இருக்கும்போதே அந்த ஜீவன் மூலமாக மனிதர்களால் அனுபவிக்க முடியும். அந்த ஜீவன் பரலோக வாழ்விற்கும் ஏற்றதாகும். தொடர்ந்து சொல்லப்பட்டுள்ள சொற்களைக் கவனத்துடன் பாருங்கள், “**அவை ஒருக்காலும் கெட்டுப்போவதில்லை.**” கிறிஸ்துவின் ஆடுகளில் ஒன்று கெட்டுப்போகுமெனில், கர்த்தராகிய இயேசு உரைத்த வாக்குறுதியில் அவர் தவறி விட்டார் என்று பொருளாகிவிடும். ஆனால் அவ்வாறு காப்பாற்றத் தவறுவதற்கு வாய்ப்பில்லை. இயேசு கிறிஸ்து தேவனாயிருக்கிறார். அவர் ஒருக்காலும் தவறமாட்டார். அவருடைய ஆடுகளில் ஒன்றேனும் தனது நித்தியத்தை நரகத்தில் கழிக்கப்போவதில்லை என்னும் உறுதியை அவர் இங்கு கொடுத்திருக்கிறார்.³²

அவ்வாறாயின் ஒரு மனிதன் இரட்சிக்கப்பட்ட பிறகு தனது மனம் போனபடி வாழலாம் என்பது தான் இதன் பொருளா? அவன் இரட்சிப்படைந்த பின்னர் இவ்வுலகத்தின் இன்பங்களின் பாவத்தில் தனது வாழ்க்கையைத் தொடரலாமா? இல்லை, அவன் அது முதல் அவ்வாறு வாழ விரும்பமாட்டான். அவன் தனது மேய்ப்பரைத் தொடர்ந்து செல்லவே விரும்புகிறான். நாம் கிறிஸ்தவராக மாறுவதற்காகக் கிறிஸ்தவ வாழ்வை வாழ்கிறதில்லை. நம்முடைய இரட்சிப்பைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்காகவும் நாம் கிறிஸ்தவ வாழ்வை வாழ்கிறதில்லை. நாம் கிறிஸ்தவராக இருப்பதாலேயே கிறிஸ்தவ வாழ்வை வாழ்கிறோம்.

நமது இரட்சிப்பை இழந்து போவோம் என்னும் அச்சத்தினால் அல்ல, நமக்காக ஒருவர் சாவை ஏற்றுக்கொண்டார் என்னும் நன்றியறிதலினாலே நாம் பரிசுத்தமாக வாழ விரும்புகிறோம். நித்திய ஜீவனைக் குறித்த உபதேசம், நம்மை மனம் போனபடி வாழ ஊக்குவிக்கிறதில்லை. மாறாக, நாம் பரிசுத்தமாக வாழ்வதற்கு அது வலிமை மிக்க தூண்டுகோலாக இருக்கிறது.

கிறிஸ்துவின் **கையிலிருந்து** ஒரு விசுவாசியை ஒருவனாலும் **பறித்துக்கொள்ள முடியாது**. அவருடைய கரம் சர்வ வல்லமை மிக்கது. அதுவே இந்த உலகனைத்தையும் படைத்தது. அவருடைய பிடியிலிருக்கும் ஆட்டைப் **பறிக்கக் கூடிய வல்லமை வேறு எதுவும் இல்லை**.

10:29 விசுவாசியானவன் கிறிஸ்துவின் கையில் இருப்பதும் டுமின்றி **பிதாவின் கையிலும்** இருக்கிறான். இஃது இரண்டத்தனையான பாதுகாப்பாகும். பிதாவாகிய தேவன் **எல்லாரிலும் பெரிய வராயிருக்கிறார்**. ஒரு விசுவாசியை **பிதாவின் கையிலிருந்து பறித்துக்கொள்ள ஒருவனாலும் கூடாது**.

10:30 இங்கே மீண்டுமாக, கர்த்தராகிய இயேசு தாம் தேவனுக்குச் சமமானவர் என்று உரிமை பாராட்டுகிறார்: “**நானும் பிதாவும் ஒன்றாயிருக்கிறோம்.**” கிறிஸ்துவும் பிதாவும் **வல்லமையில் ஒன்றாயிருக்கிறார்கள்** என்பது இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உண்மையாகத் தோன்றுகிறது. ஆகையால், பிதாவாகிய தேவன் எப்படிப்பட்ட வல்லமையுடையவராக இருக்கிறாரோ அதே போன்ற வல்லமையுடையவராகத் தாமும் இருப்பதாக இயேசு தொடர்ந்து விளக்க மளித்தார். தேவத்துவத்தின் மற்ற பண்புகளுக்கும் இது பொருந்தும் என்பதில் ஐயமெதுவும் இல்லை. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து முழுமையான அர்த்தத்தில் தேவனாயிருக்கிறார். மேலும் எல்லா நிலைகளிலும் அவர் பிதாவாகிய தேவனுக்குச் சமமானவராயிருக்கிறார்.

10:31 நமது இரட்சகர் என்ன பொருளோடு பேசினார் என்பதில் **யூதர்களுக்கு** எவ்வித ஐயமும் ஏற்பட வாய்ப்பில்லை. தமது தெய்வீக நிலையை அவர் மிகத் தெளிவான முறையில் விளக்கிக் கூறுகிறார் என்பதை அவர்கள் அறிந்து கொண்டனர். ஆகையால் அவர்கள் **அவர்மேல் கல்லெறியும்படி கல்லுகளை எடுத்துக்கொண்டனர்**.

10:32 அவர் மேல் அவர்கள் கல்லெறிய ஆயத்தப்படும் முன்னர், தமது **பிதாவின்** கட்டளை

களின்படி பற்பல நற்கிரியைகளைச் செய்ததை அவர் அவர்களுக்கு நினைவூட்டினார். **எந்தத் கிரியையின் நிமித்தம்** அவர்கள் அவர்மேல் **கல்லுகளை எறியும்படி** கோபமடைந்தனர் என்று அவர் கேட்டார்.

10:33 அவர் அற்புதங்களைச் செய்ததன் காரணமாக அவரைக் கொல்ல நினைக்கவில்லையென்று யூதர்கள் மறுத்துரைத்தனர். அவர் பிதாவாகிய **தேவனுக்குச்** சமமானவர் என்னும் உரிமையோடு பேசி **தேவதூஷணம்** செய்ததன் காரணமாகவே அவர் மீது கல்லெறிய நினைத்ததாக அவர்கள் தொடர்ந்து கூறினார்கள். அவர் மனிதரிலும் மேலானவர் என்று ஒப்புக்கொள்ள அவர்கள் மறுத்தனர். அவர் தம்மை தேவனாகக் கினார், அதுவே அவர் பாராட்டுகிற உரிமை என்பது அவர்களுக்குத் தெளிவாய்ப் புரிந்துவிட்டது. இதனை அவர்களால் பொறுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை.

10:34 இங்கு கர்த்தராகிய இயேசு யூதர்களிடம் சங்கீதம் 82:6 -ஆம் வசனத்தை எடுத்துரைத்தார். அ.து அவர்களுடைய **வேதத்தின்** ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது எனக் சுட்டிக்காட்டினார். அதாவது அவர்கள் நம்புகிறபடி பரிசுத்த ஆவியின் ஏவுதலால் எழுதப்பட்ட பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து அது எடுக்கப்பட்டது. “நீங்கள் தேவர்கள் என்றும், நீங்களெல்லாரும் உன்னதமானவரின் மக்கள் என்றும் நான் சொல்லியிருந்தேன்” என்று சங்கீதத்தில் அவ்வசனம் காணப்படுகிறது. இஸ்ரவேலில் நியாயாதிபதிகளாக விளங்கியவர்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட செய்தியே அது. அவர்கள் **“தேவர்கள்”** (elohim) என்பதன் எபிரெய்ச் சொல், “வல்லமையுள்ளவர்கள்” என்று பொருள் படும். ஆகவே மேன்மக்களாகக் கருதப்பட்டவர்கள் அவ்வாறு அழைக்கப்பட்டனர். (அந்தச் சங்கீதத்தின் மற்ற வசனங்களிலிருந்து அவர்கள் மனிதர்கள் என்றும், தேவர்கள் அல்லவென்றும் அறியலாம். அவர்கள் நேர்மையற்றபடி தீர்ப்புச் செலுத்தினார்கள்; முகதாட்சண்யம் காட்டினார்கள்; நியாயத்தை மாற்றி தவறான தீர்ப்பு வழங்கினார்கள்.)

10:35 தேவ வசனத்தைப் பெற்றுகொண்டவர்களைக் குறிப்பிட **தேவர்கள்** என்ற சொல்லை தேவன் பயன்படுத்தினார் என்று சங்கீதத்திலிருந்து எடுத்துரைக்கப்பட்ட வசனத்தின் மூலம் கர்த்தர் விளக்கிக் கூறினார். அதாவது இந்த மனிதர்கள் தேவனுடைய பிரதிநிதிகளாயிருந்தனர். அவர்கள் மூலமாக தேவன் இஸ்ரவேல் தேசத்

துடன் பேசினார். “தேவனுடைய அதிகாரத்தையும் நீதி செலுத்தும் தன்மையையும் அவர்கள் வெளிப்படுத்திக் காட்டினார்கள். அதிகாரமுடைய மனிதர்களாக அவர்களை நியமித்தவரும் தேவனே.” வேத எழுத்துக்கள் தேவ ஆவியின் ஏவுதலால் எழுதப்பட்டவை என்று தாம் நம்புவதை வெளிப்படுத்தும்படி கர்த்தர், **“வேதவாக்கியம் தவறாததாயிருக்கிறது”** என்று கூறினார். எவ்விதத் தவறும் அற்ற எழுத்துக்களாக அவை இருக்கின்றன என்றும், அவையாவும் நிறைவேறும் என்றும், அவற்றை மறுத்துரைக்க முடியாது என்றும் அவர் கூறினார். உண்மையில் வேதத்தின் எண்ணங்களும் கருத்துக்களும் மட்டுமின்றி ஒவ்வொரு சொல்லும் தேவ ஆவியின் ஏவுதலைப் பெற்று எழுதப்பட்டதாகும். **தேவர்கள்** என்னும் ஒரு சொல்லைக் கொண்டு அவர்தமது முழு வாதத்தையும் எடுத்துரைத்தார்.

10:36 சிறியதை முதலில் கூறி அதன் மூலமாகப் பெரியதை இங்கே கர்த்தர் விளக்குகிறார். நேர்மையற்ற நீதிபதிகள் “தேவர்கள்” என்று பழைய ஏற்பாட்டில் அழைக்கப்பட்டிருக்கும் போது, தம்மை தேவனுடைய குமாரன் என்று சொல்லுவது மிகவும் சரியான செயல் அல்லவா. தேவனுடைய எழுத்துக்கள் அந்தமனிதர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. ஆனால் கர்த்தரே வார்த்தையாக இருந்தவர். மேலும் அவரே வார்த்தையாக இருக்கிறவர். அவர்கள் தேவர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இவரே தேவனாக இருந்தவர்; தேவனாக இருக்கிறவரும் ஆவார். **பிதாவினால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவர்கள்** என்றும் **உலகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டவர்கள்** என்றும் அவர்களைக் குறித்துச் சொல்லமுடியாது. ஆதாமின் வீழ்ந்துபோன மற்ற பிள்ளைகளைப் போலவே அவர்களும் இந்த உலகத்தில் பிறந்த மனிதர்கள்தான். ஆனால் இயேசுவோ அநாதி காலந்தொட்டே இந்த உலகத்தின் இரட்சகராக தேவனால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவர். அவரே **பிதாவினால் இந்த உலகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டவரும்** ஆவார். இவ்வுலகத்திற்கு வருவதற்கு முன்னர் தம்முடைய பிதாவுடன் விண்ணுலகில் என்றென்றும் வாழ்ந்தவரும் அவரே. ஆகவே தேவனுக்குத் தாம் சரிசமமானவர் என்று உரிமை பாராட்ட இயேசுவுக்கு அனைத்து உரிமைகளும் உள்ளன. தாம் **தேவனுடைய குமாரன்** என்று உரிமை பாராட்டியபோதும், தேவனுக்குச் சமமானவர் என்று உரைத்தபோதும் அவர் தேவ தூஷணம் செய்யவில்லை. தேவனுடைய பிரதி

நிதிகளாக இருந்த நேர்மையற்ற நீதிபதிகளை யூதர்களே “தேவர்கள்” என்னும் பெயர் சொல்லி அழைத்தனர். ஆகவே உண்மையிலேயே தேவனாக இருந்தவரும் இருக்கிறவருமாகிய கிறிஸ்து தம்மை தேவனுடைய குமாரன் என்று அழைப்பது மிகவும் சரியானதேயாகும். இதனை சாமுவேல் கரீன் என்பார் அழகுற மொழிந்துள்ளார்:

இயேசு தம்மை தேவனாக ஆக்குவதாக யூதர்கள் அவரைக் குறை கூறினார்கள். தம்மை தேவனாக இவர் ஆக்குகிறார் என்று அவர்கள் சொன்னபோது அவர் மறுத்துரைக்கவில்லை. ஆனால் அவர் தேவதூஷணம் செய்தார் என்று பிறர் குறை கூறியதை அவர் மறுத்துரைத்தார். தம்மில் தேவத்துவம் இருக்கிறது என்று அவர் உரிமை பாராட்டிய செயல், அல்லது தாமே மேசியாவாகிய தேவ குமாரன் என்றுரைத்த செயல், தாமே இம்மானுவேல் என்று கூறிய செயல் யாவும் நீதியான செயல்களேயாம். தாம் மகத்துவமானவர் என்று கர்த்தராகிய இயேசு உரிமை பாராட்டிய நிலையிலிருந்து சற்றேனும் அவர் பின்வாங்கவில்லை என்பது தொடர்ந்து அவர்கள் அவரிடத்தில் பகைமை கொண்டிருந்தனர் என்னும் உண்மையிலிருந்து தெரிகிறது. (39-ஆவது வசனத்தைக் காண்க.)³³

10:37 அவர் தெய்வீக நோக்கத்தை நிறைவேற்ற அனுப்பப்பட்டவர் என்பதை அவர் செய்த அற்புதச் செயல்கள் மெய்ப்பிக்கின்றன என்று மீண்டும் நமது இரட்சகர் அவர்களிடம் எடுத்துரைத்தார். “என் பிதாவின் கிரியைகள்” என்று அவர் குறிப்பிட்டதைக் கவனியுங்கள். அற்புதச் செயல்கள் தம்மில்தாமே தெய்வீகத்தை மெய்ப்பிக்கும் நிரூபணங்களாக அமையா. தீய ஆவிகளும் அற்புதச் செயல்களைச் செய்யக்கூடிய திறமை படைத்தவை என்றும் நாம் திருமறையில் படிக்கிறோம். ஆனால் கர்த்தர் செய்த அற்புதச் செயல்கள் யாவும் அவருடைய பிதாவின் கிரியைகள் ஆகும். அவர் மேசியா என்று அவை இரண்டு வழிகளில் மெய்ப்பித்தன. முதலாவது அவை பழைய ஏற்பாட்டு நூலில் மேசியா செய்யப்போவதாக முன்னுரைக்கப்பட்ட அற்புதச் செய்கைகளாயிருந்தன. இரண்டாவதாக, அவருடைய அற்புதச் செயல்கள் யாவும் இரக்கமும், மன உருக்கமும் நிறைந்தவையாயிருந்தன. மனுக்குலத்திற்கு அவை பயன் விளைவித்தன. எந்தவொரு தீய மனிதனும் அத்தகைய அற்புதச் செயல்களைச் செய்யமாட்டான்.

10:38 திருவாளர் ரைல் முப்பத்தெட்டாம் வசனத்தை நாம் அறிந்துகொள்ளத்தக்க வகையில் பொழிப்புரையாகத் தந்துள்ளார்:

நான் கூறுவதைக் கொண்டு நீங்கள் நம்ப மறுத்தாலும், நான் செய்கிற என்னுடைய செயல்களைக் கண்டு நம்புங்கள். என்னுடைய சொற்களின் சான்றை நீங்கள் எதிர்த்து நின்றாலும், எமது செயல்கள் பகர்கின்ற சான்றுக்கு இடங்கொடுங்கள். நானும் என் பிதாவும் ஒன்றாயிருக்கிறோம் என்றும், நான் அவரிலும் அவர் என்னிலும் இருக்கிறார் என்றும், நான் தேவனுடைய குமாரன் என்று உரிமை பாராட்டுவது தேவதூஷணம் இல்லையென்றும் இதன் மூலமாக அறியவும் நம்பவும் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

10:39 தாம் முன்னர் பாராட்டிய உரிமைகளிலிருந்து கர்த்தராகிய இயேசு பின்வாங்கவில்லை என்றும், மாறாக அவற்றில் தொடர்ந்து உறுதியோடிருந்தார் என்றும் யூதர்கள் உணர்ந்தனர். ஆகவே அவரைக் கைது செய்ய மீண்டும் முயற்சி செய்தனர். ஆனால் அவர் அவர்களைவிட்டு மீண்டும் நழுவிச் சென்றார். அவர்களால் பிடிக்கப்படுவதற்குத் தம்மை அவர் அவர்களிடம் ஒப்புவிக்கும் நேரம் வெகுதூரத்தில் இல்லை. ஆயினும் அவருடைய வேளை இன்னும் வரவில்லை.

6. பெரேயாவில் தேவனுடைய குமாரன் ஆற்றிய மூன்றாமாண்டுத் திருப்பணி

[10:40-11:57]

அ. இயேசு யோர்தானுக்கு அக்கரை நோக்கிச் செல்லுதல் [10:40,42]

10:40 தமது வெளியரங்கமான ஊழியத்தைத் தொடங்கிய இடமாகிய யோர்தானின் அக்கரைக்கு மீண்டும் கர்த்தர் சென்றார். மூன்று ஆண்டுக்காலமாக வியத்தகு சொற்களாலும் செயல்களாலும் அவர் ஆற்றிய திருப்பணி முடிவை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. அவர் அதை எங்கே தொடங்கினாரோ அங்கேயே அது முடிவுற்றது. அந்த இடம் யூதமார்க்கம் நிலைநாட்டப்பட்ட இடத்திற்குப் புறம்பானதும், நிராகரிக்கப்பட்டதும் தனிமைப்படுத்தப்பட்டதுமான இடமாகவும் இருந்தது.

10:41 அவரிடம் வந்தவர்கள் பெரும்பாலும் மெய்யான விசுவாசிகளாயிருந்தனர். அவர்கள் அவருடைய நித்தையைச் சமக்க ஆயத்தமாயிருந்தனர். இஸ்ரவேலின் பாளையத்திற்குப்

புறம்பே செல்லவும் அவர்கள் ஆயத்தமாயிருந்தனர். அவ்வாறு பின்பற்றி வந்தவர்கள் யோவான் ஸ்நானகனுக்கு ஒளிபொருந்திய புகழுரையை வழங்கினார்கள். யோவான் ஊழியம் பகட்டானதாகவோ உணர்ச்சிகளைத் தூண்டி விடுவதாகவோ நடைபெறவில்லை என்று அவர்கள் நினைவுகூர்ந்தனர். ஆயின் அது மெய்யாயிருந்தது. கர்த்தராகிய இயேசுவைக் குறித்து அவர் கூறிய அனைத்தும் இரட்சகர் ஆற்றிய திருப்பணியில் நிறைவேறின. கிறிஸ்தவன் ஒவ்வொருவனையும் இ.து உற்சாகப்படுத்த வேண்டும். வல்லமை பொருந்திய அற்புதங்களை நம்மால் செய்ய முடியாது. பொதுமக்களின் கவனத்தை நம்மால் ஈர்க்கமுடியாது. ஆனால் நம்முடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மெய்யான சாட்சியாக நாம் வாழ்ந்து காட்டவியலும். இது தேவனுடைய பார்வையில் மகத்துவமானதாகக் காட்சியளிக்கும்.

10:42 இஸ்ரவேல் நாட்டால் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு புறக்கணிக்கப்பட்டபோதிலும், அவரை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பிய சில தாழ்மையான இருதயங்களை அவர் கண்டார் என்னும் செய்தி அழகுமிளிர்ந்ததாக விளங்குகிறது. **அவ்விடத்திலே அநேகர் அவரிடத்தில் விசுவாசமுள்ளவர்களானார்கள்** என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. இ.து எல்லாக்காலத்திற்கும் பொருந்தும். கர்த்தராகிய இயேசுவைச் சார்ந்து கொள்ளக் கூடிய மீதியானவர்கள் சிலர் எப்பொழுதும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உலகத்தால் வெறுக்கப்படுகின்றனர், ஏளனப்படுத்தப்படுகின்றனர், புறம்பே தள்ளப்படுகின்றனர். ஆயினும் அவர்கள் தேவனுடைய குமாரனோடு இனிமையான ஐக்கியம் கொண்டு களிகூருகின்றனர்.

ஆ. லாசரு நோய்வாய்ப்படுதல் (11:1-4)

11:1 கர்த்தராகிய இயேசுவின் வெளியரங்கமான திருப்பணியின் மகத்துவமான கடைசி அற்புதச் செயலை இங்கு நாம் காண்கிறோம். இறந்து போன ஒருவனை உயிரோடு எழுப்பிய அச்செயலே எல்லா அற்புதங்களிலும் மிகப்பெரியது. பெத்தானியா என்னும் சிற்றூரிலே லாசரு வசித்துவந்தான். அச்சிற்றூர் எருசலேம் நகரிலிருந்து கிழக்கே இரண்டு கல் தொலைவில் இருந்தது. **மரியாள் மற்றும் அவளுடைய சகோதரியாகிய மார்த்தாள்** ஆகியோருடைய இல்லம் என்றும் இவ்வூர் பெயர் பெற்றிருந்தது. பிஷப் ரைல் இவ்வாறு எழுதியிருப்பதாக பிங் என்பார் கூறுகிறார்:

தேவனுடைய தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பிள்ளைகள் வசித்து வருகின்ற காரணத்தினால், அவர்கள் வாழ்கின்ற நகரங்களும் நாடுகளும் தேவனுடைய பார்வையில் புகழ்பெற்று விளங்குகின்றன என்னும் உண்மை கவனிக்கத்தக்கது. மார்த்தாள், மரியாள் ஆகியோரின் சிற்றூர் வேதத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. ஆயின் மெம்பிஸ், தேபிஸ் நகரங்களின் பெயர்கள் பூயி ஏற்பாட்டில் இடம்பெறவில்லை.³⁴

11:2 கர்த்தருக்குப் பரிமளதைலம் பூசி, தன் தலைமயிரால் அவருடைய பாதங்களைத் துடைத்தவள் இந்த பெத்தானியாவைச் சேர்ந்த **மரியாளே** என்று யோவான் விளக்கமளிக்கிறார். பக்தி நிறைந்த ஒரே செயல் தூய ஆவியானவரால் சிறப்பு பெற்றது. தமது மக்கள் மனவிருப்பத்தோடு தம்மை நேசிப்பதைக் கர்த்தர் விரும்புகிறார்.

11:3 லாசரு நோயுற்ற போது கர்த்தராகிய இயேசு யோர்தான் ஆற்றின் கிழக்கேயிருந்தார் என்பது வெளிப்படை. கர்த்தரால் **சினேகிக்கப்பட்ட லாசரு** நோயுற்ற செய்தியை அவனுடைய **சகோதரிகள்** இயேசுவுக்குச் சொல்லியனுப்பினார்கள். இந்தச் செய்தியை அவனுடைய சகோதரிகள் கர்த்தரிடம் சொல்லச்சொன்ன விதம் நம்முடைய உள்ளத்தைத் தொடுகிறது. அவர் அங்கு வந்து நோயுற்றவனுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு அவருடைய அன்பைக் காரணமாகக் கூறி அவரிடம் தங்களுடைய வேண்டுகலைச் சமர்ப்பித்தனர்.

11:4 “இந்த வியாதி மரணத்துக்கு ஏதுவானது அல்ல” என்று **இயேசு** சொன்னதன் பொருள் லாசரு மரணமடைய மாட்டான் என்பதன்று. அவனுடைய நோயின் கடைசி விளைவு **மரணமாயிருக்காது** என்பதே அதன் பொருள். லாசரு மரணமடைவான்; ஆயினும் அவன் மீண்டும் உயிரோடு எழுப்பப்படுவான். **தேவன் மகிமை அடைவதும், தேவனுடைய குமாரன் அதினால் மகிமைப்படுவதுமே** அந்த நோயின் உண்மையான காரணமாகும். அங்கு இயேசு சென்று இறந்துபோன லாசருவை உயிரோடு எழுப்பவும், அதன் வாயிலாகத் தாமே மேசியா என்று அவர் மெய்ப்பிக்கத்தக்கதாகவும் தேவன் இது நிகழும்படி அனுமதித்தார். இந்த மகத்தான அற்புதம் நிகழ்ந்ததைக் கண்டு மனிதர்கள் **தேவனைப் புகழுவார்கள்**.

லாசரு ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட பாவத்தைச் செய்ததன் காரணமாகவே இவ்வாறு நோய்

வாய்ப்பட்டான் என்று சொல்வதற்கு எந்தவொரு ஆதாரமும் இல்லை. மாறாக, அவன் உண்மையுள்ள சீடனாக விளங்கினான். மேலும் அவன் இரட்சகரின் அன்பிற்குச் சிறந்த பாத்திரமாகவும் இருந்தான்.

**இ. பெத்தானியாவுக்கு இயேசு பயணம்
மேற்கொள்ளுதல் [11:5-16]**

11:5 நமது வீட்டிற்குள் நோய் நுழையும்போது, தேவன் நம்மீது கோபமாயிருக்கிறார் என்று நாம் முடிவு செய்துவிடக்கூடாது. இங்கே அவருடைய கோபத்தோடு நோய் தொடர்புடையதாகத் தோன்றவில்லை. மாறாக, அவருடைய அன்போடு தொடர்புடையதாகவே விளங்குகிறது. “கர்த்தர் எவனிடத்தில் அன்புகூருகிறாரோ அவனை அவர் சிட்சிக்கிறார்.”

11:6,7 உண்மையாகவே இந்த மூன்று விசுவாசிகளிடம் கர்த்தர் அன்புகூர்ந்திருந்தால், அவர் எல்லா அலுவலையும் உதறித்தள்ளிவிட்டு அவர்களுடைய இல்லத்திற்கு விரைந்து சென்றிருப்பார் என்று நாம் சிந்திப்போமாயின் அது பொருத்தமானதாகவே இருக்கும். ஆனால், அவர் அந்தச் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டபொழுது, தாம் இருந்த இடத்திலே பின்னும் இரண்டு நாள் தங்கினார். தேவன் தாமதிக்கும்போது அவர் மறுத்துரைக்கிறார் என்பது பொருளன்று. நம்முடைய ஜெபங்களுக்கு உடனடியாகப் பதில் கிடைக்கவில்லையெனில் ஒருவேளை நாம் காத்திருக்க வேண்டும் எனக் கற்பிக்கிறார் போலும். நாம் பொறுமையோடு காத்திருப்போமாயின், நாம் எதிர்பார்ப்பதற்கும் மேலாக வியத்தகு முறையில் நம்முடைய ஜெபங்களுக்கு அவர் பதிலளிப்பார். மார்த்தான், மரியான் மற்றும் லாசரு ஆகியோரிடம் அவர் கொண்டிருந்த அன்பினாலும் கூட குறிப்பிட்ட வேளைக்கு முன்னர் கிறிஸ்துவைச் செயல்படும்படியாகக் கட்டாயப் படுத்த முடியவில்லை. தம்மைக் குறித்து பிதா என்ன சித்தம் கொண்டிருக்கிறாரோ அதற்குக் கீழ்ப்படிந்தே அவர் எல்லாவற்றையும் செய்தார். அவர் செய்த செயல்கள் யாவும் தேவனுடைய கால அட்டவணைப்படியே நிகழ்ந்தன.

இரண்டு நாட்கள் கழித்து, அதாவது காலம் கடந்துவிட்டது என்று தோன்றக்கூடிய வேளையில், மறுபடியும் யூதேயாவுக்குப் போகலாம் என்று சீடர்களிடம் கர்த்தராகிய இயேசு ஆலோசனை கூறினார்.

11:8 குருடனாயிருந்த மனிதனைக் கர்த்தர் பார்வையடையும்படி குணமாக்கிய பிறகு யூதர்

அவரைக் கல்லெறியத் தேடிய நிகழ்ச்சியைச் சீடர்கள் இன்னும் மறக்கவில்லை. இவ்வாறு அவருக்கு எதிராக அங்கே ஆபத்து எதிர்நோக்கியிருந்ததையும் பொருட்படுத்தாமல் அங்கு செல்வதைக் குறித்து அவர் சிந்திப்பதைச் சீடர்கள் அறிந்தபோது வியப்படைந்தனர்.

11:9 கீழ்க்கண்டவாறு இயேசு அவர்களுக்கு விடையளித்தார்: சூழ்நிலைகள் சாதாரணமாக இருக்கிறபோது பகலில் பன்னிரண்டு மணிநேர வெளிச்சம் இருக்கும். அப்பொழுது, மனிதர்கள் அலுவல் புரிவதற்கென ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தில் ஒருவன் வேலை செய்வானெனில் அவன் தவறி வீழ்வதற்குரிய ஆபத்து ஏற்படாது. எங்கே செல்கிறான் என்பதையும் என்ன செய்கிறான் என்பதையும் அந்த வெளிச்சத்தில் அவன் காண்கிறபடியால் இடறமாட்டான்.

கர்த்தர் கூறிய சொற்களின் ஆவிக்குரிய பொருளைக் காணலாம். தேவனுடைய சித்தத்திற்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்தவராகக் கர்த்தராகிய இயேசு நடந்து கொண்டிருந்தார். ஆகவே நியமிக் கப்பட்ட நேரத்திற்கு முந்தி அவர் கொல்லப்படப் போவதில்லை. அவருடைய அலுவல் நிறைவேறும் வரை அவர் தீமையின்று காக்கப்படுவார்.

இஃது ஒரு வகையில் அனைத்து விசுவாசிகளுக்கும் பொருந்தும். நாம் கர்த்தருடன் ஐக்கியமாய் நடந்து அவருடைய சித்தத்தைச் செய்வோமெனில், பூமியிலுள்ள எந்தவொரு வல்லமையினாலும் தேவன் குறித்த நேரத்திற்கு முன்னர் நம்மைக் கொன்றுபோட முடியாது.

11:10 இரவிலே நடக்கிற மனிதன் தேவனுக்கு உண்மையற்றவனாக இருக்கிறான். அவன் தனது சொந்த விருப்பத்தின்படி நடக்கிறான். அவனுடைய பாதை வெளிச்சமாயிருக்கும் வண்ணம் தெய்வீக வழிநடத்துதல் இல்லாத காரணத்தினால் அவன் எளிதில் இடறுகிறான்.

11:11 லாசருவின் மரணத்தைக் கர்த்தர் நித்திரை என்று குறிப்பிட்டார். ஆனால் புதிய ஏற்பாட்டில் நித்திரை சரீரத்திற்குரியது என்று சொல்லப்பட்டுள்ளதே ஒழிய ஆத்துமாவுக்கு உரியது என்று சொல்லப்படவில்லை. மாறாக, விசுவாசியின் ஆத்துமா கிறிஸ்துவோடு இருக்கும்படி செல்லுகிறது. அது அதிக நன்மையாயிருக்கும். இந்த அறிவிப்பின் மூலம் கர்த்தராகிய இயேசு தமது சர்வஞானத்தை வெளிப்படுத்தினார். லாசரு நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த செய்தியை மட்டுமே அவர் கேள்விப்பட்டிருந்தபோதிலும், அவன் இறந்துவிட்டதை அவர் அறிந்திருந்தார்.

அவர் தேவன் என்பதால் அதை அறிந்திருந்தார். சரீரத்தில் உறங்குகிற மனிதனை வேறு எவராலும் எழுப்பமுடியும் ஆனால் கர்த்தர் ஒருவரால் மட்டுமே லாசருவை மரணத்தினின்று எழுப்ப முடியும். அவ்வாறு தாம் செய்யவிருப்பதைப் பற்றியே இங்கு இயேசு கூறினார்.

11:12 நித்திரையைக் குறித்து கர்த்தர் என்ன கூறினார் என்பதை **அவருடைய சீடர்கள்** அறிந்துகொள்ளவில்லை. நோயுற்ற மனிதன் நன்கு உறங்குவானாயின், அது அவன் நலமடைகிறதற்குரிய அறிகுறி என்று அவர்கள் நினைத்தனர் போலும். ஆகவே லாசரு நன்கு நித்திரை செய்தான் என்றறிந்த சீடர்கள், அவன் இக்கட்டிலிருந்து நீங்கி நலம் பெறுவான் என்று தீர்மானித்துவிட்டனர். லாசருவின் உறக்கமற்ற நிலையே பிரச்சனையாக இருந்திருக்குமென்றால், இப்பொழுது அவர்கள் பெத்தானியாவுக்கு அவனுக்கு உதவி செய்யும் நோக்கத்துடன் செல்ல வேண்டிய தேவையில்லை என்றும் இவ்வசனத்துக்குப் பொருள் கொள்ளலாம். தங்களுடைய சொந்த பாதுகாப்பைக் குறித்து சீடர்கள் பயந்து, மரியாள் மற்றும் மார்த்தாள் ஆகியோருடைய இல்லத்திற்குச் செல்லாமல் இருக்க ஏதாவது ஒரு காரணத்தை தேடினார்கள் என்றே தோன்றுகிறது.

11:13,14 **மரணத்தைக் குறிப்பிடவே** இயேசு நித்திரை என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்தினார் என்றும், ஆனால் அதனை அவருடைய சீடர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்றும் இங்கு தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் எந்தவிதத்திலும் தவறாகப் பொருள்கொள்ளக் கூடாது என்னும் எண்ணத்துடன் **“லாசரு மரித்துப்போனான்”** என்று இயேசு தமது சீடர்களிடம் **வெளிப்படையாகக்** கூறினார். அந்தச் செய்தியைச் சீடர்கள் எவ்வளவு அமைதியோடு கேட்டுக் கொண்டனர்! **“உமக்கு எப்படித் தெரியும்?”** என்று அவர்கள் கேட்கவில்லை. அவர் முழு அதிகாரத்தோடு பேசினார். அவருடைய அறிவைக் குறித்து அவர்கள் கேள்வி எழுப்பத் துணியவில்லை.

11:15 லாசரு இறந்துபோனதைக் குறித்து கர்த்தராகிய இயேசு மகிழ்ச்சியடையவில்லை. அவர் அத்தருணத்தில் பெத்தானியாவில் இல்லாததன் நிமித்தமே **சந்தோஷப்பட்டார்**. அவர் அங்கிருந்திருந்தால் லாசரு மரணம் அடைந்திருக்க மாட்டான். கர்த்தருடைய சமூகத்தில் ஒருவன் இறந்து போனதாகப் புதிய ஏற்பாட்டில் எங்கும் சொல்லப்படவில்லை. ஒருவன் மரணம்

அடைவதைத் தடுப்பதைக் காட்டிலும் பெரிதான அற்புதத்தைச் சீடர்கள் காணவிருந்தனர். அதாவது இறந்துபோன மனிதன் உயிரோடு எழுப்பப்படுவதை அவர்கள் காணவிருந்தனர். இவ்வாறாக அவர்களது விசுவாசம் பலப்படுத்தப்படும். ஆகையால், அவர்கள் நிமித்தம், தாம் பெத்தானியாவில் இல்லாதது குறித்து **சந்தோஷப்பட்டதாகக்** கர்த்தராகிய இயேசு கூறினார்.

“நீங்கள் விசுவாசம் உள்ளவர்களாவதற்கு” என்று அவர் தொடர்ந்து கூறினார். தம்மிடத்தில் சீடர்கள் விசுவாசம் கொண்டிருக்கவில்லை என்று பொருள்படும்படி கர்த்தர் அச்சொற்களைச் சொல்லவில்லை. உண்மையில் அவர்கள் விசுவாசம் உடையவர்களாயிருந்தனர்! ஆனால் பெத்தானியாவில் அவர்கள் காணவிருந்த அற்புதத்தின் காரணமாக அவர்களுடைய விசுவாசம் பெரிதான அளவில் பலப்படும். ஆகவே தம்மோடு வரும்படி அவர் அவர்களிடம் கூறினார்.

11:16 கர்த்தராகிய இயேசு அந்தப் பகுதிக்குச் சென்றால் யூதர்களால் கொல்லப்படுவார் என்று **தோமா** எண்ணினார். மேலும் இயேசுவுடன் சீடர்கள் சென்றால் அவர்களும் கொல்லப்படுவார் என்று தோமா உறுதியாக நம்பினார். ஆகவே நம்பிக்கையின்மை, மனச்சோர்வு போன்ற உணர்வுகள் அவரை ஆட்கொண்டன. அந்த நிலையிலும் இயேசுவுடன் எல்லாரும் செல்ல வேண்டுமென்று அவர் வற்புறுத்தினார். பெரிதான விசுவாசம் அல்லது உற்சாகமுட்டும் சொற்களை அவர் பேசினார் என்று கருதுவதற்கிடமில்லை. மாறாக, அவை நம்பிக்கை இழக்கச்செய்யும் சொற்களாகவே இருந்தன.

ஈ.இயேசு உயிர்த்தெழுதலும் ஜீவனுமாயிருக்கிறார் [11:17-27]

11:17,18 லாசரு கல்லறையில் வைக்கப்பட்டு **நான்கு நாட்கள்** கழிந்துவிட்டன என்னும் செய்தி, அவன் மரணமடைந்துவிட்டான் என்பதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. லாசருவின் உயிர்த்தெழுதல் மெய்யான அற்புதம் என்பதைக் காண்பிக்கும் பொருட்டு தூய ஆவியானவர் எல்லாவித முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டார். இயேசுவைத் தேடிச்சென்ற மனிதர்கள் பெத்தானியாவை விட்டுப் புறப்பட்டுச் சிறிது நேரம் கழித்து லாசரு இறந்திருக்க வேண்டும். பெத்தானியாவிலிருந்து பெத்தாபரா ஒரு நாள் பயணத்தொலைவில் இருந்தது. அங்குதான் இயேசு அப்பொழுது இருந்தார். லாசரு நோய்வாய்ப்பட்டதைக் கேள்

விப்பிட்ட பிறகு அவர் அங்கு இரண்டு நாட்கள் தங்கினார். பின்னர் இயேசு பெத்தானியாவுக்குச் செல்ல ஒருநாள் சென்றிருக்கும். ஆகவே லாசரு கல்லறையில் வைக்கப்பட்டு நான்கு நாட்கள் ஆகிவிட்டன என்பது சரியே.

முன்னர் குறிப்பிடப்பட்டதுபோல **பெத்தானியா ஊர் எருசலேமிலிருந்து** கிழக்கே ஏறத்தாழ **இரண்டுமைல்** தொலைவில் இருந்தது. (பதினைந்து ஸ்டேடியா, ஒரு ஸ்டேடியம் - 202 கெஜம்)

11:19 பெத்தானியா ஊர் எருசலேமுக்கு மிக அருகில் இருந்த காரணத்தினால் **யூதரில் அநேகர் மார்த்தாளுக்கும் மரியாளுக்கும் ஆறுதல் சொல்லும்படி** அங்கு வந்திருந்தனர். அவர்கள் கூறிய ஆறுதல் முழுவதும் தேவையற்றது என்று சிறிது நேரத்தில் விளங்கும் என்பதைச் சற்றேனும் அவர்கள் அறியாதிருந்தனர். துக்க வீடாக இருந்த அந்த வீடு சற்று நேரத்தில் களிகூருதலின் வீடாக மாறவிருந்தது.

11:20 **இயேசு வருகிறார் என்று மார்த்தாள் கேள்விப்பட்டபோது**, அவரைச் சந்திக்கும்படி அவள் வெளியே சென்றாள். அச்சிற்றூருக்கு வெளியே அந்தச் சந்திப்பு நிகழ்ந்தது. **மரியாள் ஏன் வீட்டிலே தங்கிவிட்டாள் என்பது சொல்லப்படவில்லை.** இயேசு வந்ததைக் குறித்த செய்தியை அவள் அறியவில்லைபோலும். இல்லை யேல் துக்கத்தின் காரணமாக நடக்கமுடியாமல் அவள் சோர்ந்துபோயிருக்கலாம். ஒருவேளை நம்பிக்கையோடு கூடிய ஜெபத்தின் ஆவியில் அவள் தங்கியிருந்தாள்போலும். கர்த்தருடன் மிக நெருங்கிய ஐக்கியம் கொண்டிருந்த காரணத்தினால் என்ன நடக்கவிருந்தது என்பதை அவள் உணர்ந்தாளோ? நமக்குத் தெரியவில்லை.

11:21 லாசருவின் மரணத்தை இயேசு தடுத்திருப்பார் என்று நம்புவதற்குரிய உண்மையான விசுவாசத்தை **மார்த்தாள்** உடையவளாயிருந்தாள். எனினும் அவளுடைய விசுவாசம் நிறைவற்றதாய் இருந்தது. அவர் சரீரப்பிரகாரமாய் அந்த இடத்தில் இருந்திருந்தால் மட்டுமே இதைச் செய்திருப்பார் என்று அவள் நினைத்தாள். தொலைவிலிருந்தும் அவரால் நோயுற்றவரைக் குணமாக்க முடியும் என்பதையும், இறந்து போனவரையும் அவரால் எழுப்ப முடியும் என்பதையும் அவள் அறியாதிருந்தாள். வருத்தம் நம்மைச் சூழ்ந்துகொள்ளும் தருணங்களில் நாம் மார்த்தாளைப் போலவே பேசுகிறோம். இவ்வகை மருந்துகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருந்தால் நமக்குப்

பிரியமானவர் இறந்துபோயிருக்க மாட்டார் என்று நாம் நினைக்கிறோம். ஆனால் இவை யாவும் கர்த்தரின் கரங்களில் இருக்கின்றன. அவருடைய அனுமதியின்றி அவருக்குச் சொந்தமானவர்களுடைய வாழ்வில் ஒன்றும் நடப்பதில்லை.

11:22 மறுபடியும் பக்தி நிறைந்த அச்சகோதரியின் விசுவாசம் வெளிப்பட்டது. எவ்வாறு கர்த்தராகிய இயேசு உதவி செய்யப்போகிறார் என்பதை அவள் அறியாதிருந்த போதிலும், அவர் உதவி செய்வார் என நம்பினாள். கர்த்தராகிய இயேசு ஏறெடுக்கிற வேண்டுகலை **தேவன்** நிறைவேற்றுவார் என்றும், துக்ககரமாகத் தோன்றும் அச்சூழ்நிலையை நன்மைக்கு ஏதுவாக அவர் மாற்றுவார் என்றும் அவள் உறுதியுடனிருந்தாள். ஆயினும், அந்த நேரம் வரையிலும், அவளுடைய சகோதரன் உயிருடன் எழுப்பப்படுவான் என்னும் நம்பிக்கைகொள்ள அவள் துணியவில்லை. “கேட்டுக்கொள்ளுவது எதுவோ” என்னும் சொற்றொடரை அவள் பயன்படுத்தியபோது, படைக்கப்பட்ட ஒன்று படைப்பாளரை நோக்கி ஏறெடுக்கிற வேண்டுகலைக் குறிப்பிடும் வண்ணமே அவள் பேசினாள். கர்த்தராகிய இயேசுவின் தெய்வீகத்தை இதுகாறும் மார்த்தாள் அறியவில்லை என்பது இதிலிருந்து தெளிவாகிறது. அவர் பெரிய மனிதர் அல்லது அசாதாரண மனிதர் என்று அவள் எண்ணினாள். ஆயினும் பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசிகளிலும் அவர் பெரியவர் என்று அவள் சிந்திக்கவில்லை.

11:23 அவளுடைய விசுவாசத்தை மிகவும் மேலான நிலைக்கு உயர்த்தும் பொருட்டு, லாசரு **உயிர்த்தெழுந்திருப்பான்** என்னும் அதிர்ச்சியுடனும் அறிவிப்பைக் கர்த்தராகிய இயேசு கூறினார். துக்கம் மிகுந்த அப்பெண்ணிடம் கர்த்தர் நடந்து கொள்கிற முறை நமக்கு வியப்பைத் தருகிறது. தாம் தேவனுடைய குமாரன் என்று நம்பி அவரிடம் அவள் விசுவாசம் வைக்கத்தக்கதாகப் படிப்படியாக அவளை அவர் விசுவாசப் பாதையிலே நடத்தினார்.

11:24 இறந்தோரிலிருந்து ஒருநாள் லாசரு உயிர்த்தெழுமான் என்று மார்த்தாள் உணர்ந்த போதிலும், அந்நிகழ்ச்சி அன்றைக்கே நடக்கும் என்பதை அவள் அறியவில்லை. இறந்தவர்களின் **உயிர்த்தெழுதலில்** அவள் நம்பிக்கை கொண்டிருந்த போதிலும், அந்நிகழ்ச்சி “**கடைசி நாளிலே**” நடக்கும் என்றே எதிர்பார்த்தாள்.

11:25 “மார்த்தாளே, நீ என்னைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. லாசரு கடைசி நாளில் உயிரு

டன் எழுவான் என்று நான் சொல்லவில்லை. நான் தேவன், **உயிர்த்தெழுதல், ஜீவன்** என்னும் அதி காரங்கள் என்னிடத்தில் உள்ளன. இப்பொழுதே லாசருவை என்னால் இறந்தோரிலிருந்து உயிரு டன் எழுப்பமுடியும். இப்பொழுது அதைச் செய்யப் போகிறேன்” என்னும் பொருளோடு கர்த்தர் அவளிடத்தில் பேசினார்.

அதன் பிறகு, மெய்யான அனைத்து விசுவாசி களும் உயிருடன் எழுப்பப்படவிருக்கிற நாளைக் கர்த்தர் எதிர்நோக்கிப் பார்த்தார். கர்த்தராகிய இயேசு தம்முடைய மக்களை விண்ணுலகிற்கு அழைத்துச் செல்லும் தருணத்தில் இவ்வுயிர்த் தெழுதல் என்னும் நிகழ்ச்சி நடைபெறும்.

அத்தருணத்தில் இரண்டு வகையான விசுவாசிகள் இருப்பார்கள். ஒரு சாரார் விசுவாசத் துடன் இறந்தவர்கள். அவருடைய வருகையின் போது உயிரோடிருக்கும் விசுவாசிகள் மற்றொரு சாரார் ஆவர். முதல் வகுப்பினருக்கு அவர் **உயிர்த்தெழுதலாக** வருவார். இரண்டாவது வகுப்பாருக்கோ அவர் ஜீவனாக வருவார். முதல் வகுப்பினர் 25-ஆம் வசனத்தின் பிற்பகுதியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர்: “**என்னை விசுவாசிக்கிற வன் மரித்தாலும் பிழைப்பான்**” கிறிஸ்துவின் வருகைக்கு முன்னர் இறந்துபோன விசுவாசிகள், இறந்துபோனோர்களிலிருந்து உயிருடன் எழுப் பப்படுவார்கள் என்பதே இதன் பொருளாகும்.

பாக்கிட் என்பார் இது குறித்து அளித்துள்ள விளக்கம்:

அன்பு சாவினும் வலிமை படைத்தது! கிறிஸ்து வையும் அவருடைய நண்பர்களையும் கல் லறையால் பிரிக்க முடியாது. மற்ற நண்பர்கள் நமது கல்லறையின் விளிம்புவரை வருவார் கள். அதன் பிறகு அவர்கள் சென்று விடுவார் கள். ஆனால் கிறிஸ்துவின் அன்பைவிட்டு ஜீவனோ, மரணமோ நம்மைப் பிரிக்கமுடியாது.³⁵

பெங்கேல் என்பார் விளக்கம் தருகிறார்: “ஜீவ னின் அரசர் அருகில் இருக்கும்போது ஒருவர் இறந்துவிட்டார் என்று எழுதியிருப்பதாக ஒரு வரும் ஒருக்காலும் படித்ததில்லை. இதுவே தேவ மேன்மைக்கு மிகவும் பொருத்தமான நிலை.”

11:26 இந்த வசனத்தில் இரண்டாவது வகுப் பார் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். இரட்சகரின் வருகை யின்போது உயிருடன் இருக்கும் விசுவாசிகள் **என்றென்றைக்கும் மரிக்காமலும் இருப்பார் கள்**. ஒரு நொடிப்பொழுதில், கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் அவர்கள் மறுரூபமடைந்து, இறந்து

போனவர்களிலிருந்து உயிருடன் எழுந்தவர் களோடு சேர்ந்து விண்ணுலகிற்கு எடுத்துச் செல்லப்படுவார்கள். லாசரு இறந்துபோன தினாலே எத்தனை மேன்மையான சத்தியங்கள் நமக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன! கசப்பி லிருந்து இனிமையையும், சாம்பலுக்குப் பதிலாக அழகையும் தேவன் கொண்டு வருகிறார். “**இதை விசுவாசிக்கிறாயா?**” என்று கர்த்தர் மார்த் தாளைப் பரீட்சிக்கும்படி குறிப்பிட்டுக் கேட்டார்.

11:27 நண்பகல் கதிரொளி போன்று மார்த் தாளின் விசுவாசம் பரிசீலித்தது. தீர்க்கதரிசி களால் முன்னுரைக்கப்பட்ட வண்ணம் **உலகத் திற்கு வருகிறவரான தேவகுமாரனாகிய கிறிஸ்துவைத்** தான் விசுவாசிப்பதாக அவள் இயேசுவினிடத்தில் அறிக்கை செய்தாள். இயேசு வினிடத்தில் அவள் இந்த அறிக்கையைத் தனது சகோதரன் மரித்தோரிலிருந்து உயிரோடு எழுப் பப்படுவதற்கு முன்னரே கூறிவிட்டாள் என்பதையும், அந்நிகழ்ச்சிக்குப் பின்னர் அல்லவென்பதையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும்!

உ. லாசருவின் கல்லறையில் இயேசு கண்ணீர் சிந்துதல் [11:28-37]

11:28,29 மார்த்தாள் இவ்விதமாக அறிக்கை செய்தபின், உடனடியாக ஊருக்குள்ளாக முச்சு வாங்கியபடி ஓடிச்சென்று மரியாளிடம், “போதகர் வந்திருக்கிறார், உன்னை அழைக்கிறார்” என் றாள். இப்பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தவரும், இவ்வுல கத்தின் இரட்சகருமாகிய கர்த்தர் பெத்தானியா வுக்கு வந்து அவளை அழைத்தார். இன்றைக்கும் அதுபோலவே நடைபெறுகிறது. நற்செய்திச் சொற்களின் மூலமாக அந்த அதிசய மனிதர் மக்க ளின் அருகில் நின்று அழைக்கிறார். ஒவ்வொரு வரும் தனது இருதயத்தைத் திறந்து இரட்சகர் உள்ளே நுழைவதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும். மரியாள் உடனடியாக பதிர்ப்பெயலில் ஈடுபட்டாள். நேரத்தை வீணாக்காமல், அவள் **சீக்கிரமாய் எழுந்து** இயேசுவினிடத்திற்குச் சென்றாள்.

11:30,31 இப்பொழுது இயேசு மார்த்தாளையும் மரியாளையும் ஊருக்கு வெளியே சந்தித்தார். மரியாளிடம் கர்த்தருடைய வருகையைப் பற்றி மார்த்தாள் இரகசியமாய்ச் சொன்னதால், யூதர் கள் அவர் இவ்வளவு அருகில் இருப்பார் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆகவே **மரியாள் கல்லறையினிடத்தில் அழுகிறதற்குப் போகிறாள்** என்று நினைத்ததில் தவறேதுமில்லை.

11:32 மரியாள் இரட்சகருடைய பாதத்தில் விழுந்தாள். இச்செயல் தொழுகையாகவோ,

துக்கத்தின் மிகுதியினால் அவன் ஆட்கொள்ளப்பட்டு செய்த செயலாகவோ இருக்கலாம். இவரும் மார்த்தானைப் போலவே, தனது சகோதரன் இறந்துபோன நேரத்தில் இயேசு பெத்தானியாவில் இருந்திருந்தால், அவன் **இறந்துபோயிருக்க மாட்டான்** என்று வருத்தத்துடன் கூறினான்.

11:33 மரியாளும் அவளுடைய நண்பர்களும் துக்கமாயிருந்ததைக் கண்ட இயேசு ஆவியில் கலங்கித் துயரமடைந்தார். மனிதனுடைய பாவத்தின் காரணமாக இந்த உலகத்துக்குள்ளாக துயரமும் துன்பமும் மரணமும் நுழைந்துவிட்டன என்பதை அவர் எண்ணியிருப்பார் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. இவ்வெண்ணம் அவருடைய உள்ளத்தில் ஆழ்ந்த துயரத்தை ஏற்படுத்தியது.

11:34 லாசரு **எங்கே** அடக்கம் பண்ணப்பட்டான் என்பதைக் கர்த்தர் அறிந்திருந்தபோதிலும், அவர்களுடைய ஆவலைத் தூண்டிவிடவும், விசுவாசத்தை உற்சாகப்படுத்தவும், மனிதர்களுடைய ஒத்துழைப்பை வேண்டியும் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டார். அழுது கொண்டிருந்தவர்கள் ஆழ்ந்த ஆர்வத்தோடும், உண்மையான விருப்பத்தோடும் கர்த்தரைக் கல்லறைக்கு அழைத்துச் சென்றனர்.

11:35 ஆங்கில வேதாகமத்தில் இந்த வசனம் தான் மிகச்சிறியது.³⁶

கர்த்தர் கண்ணீர் விட்டதாகப் புதிய ஏற்பாட்டில் சொல்லப்பட்டுள்ள மூன்று இடங்களில் இதுவும் ஒன்று. (எருசலேம் நகருக்காகத் துக்கமடைந்து அழுதார். மேலும் கெத்செமனே தோட்டத்தில் வியாகுலமடைந்தார்.) இயேசு **கண்ணீர் விட்ட** செய்கை அவருடைய மெய்யான மனிதத்தன்மையை வெளிப்படுத்தியது. பாவத்தின் கொடுமான விளைவு மனுக்குலத்தைப் பயங்கரமாகத் தாக்கியிருந்ததைக் கண்ட **இயேசு** வருத்தத்தின் கண்ணீரைச் சிந்தினார். லாசரு மரணமடைந்த அத்தருணத்தில் **இயேசு கண்ணீர் விட்ட செயல்**, தங்களுக்குப் பிரியமானவர்களைக் கிறிஸ்தவர்கள் இழக்கும் வேளையில் **கண்ணீர் விடுவது** தவறில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. ஆனாலும், நம்பிக்கையற்ற மற்ற மனிதர்களைப்போல கிறிஸ்தவர்கள் துக்கப்படுகிறதில்லை.

11:36 மனித குமாரனின் கண்ணீரில், அவர் லாசருவினிடத்தில் கொண்டிருந்த அன்பை **யூதர்கள்** கண்டனர். அவர்களுடைய எண்ணம் சரியானது என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் **அவர்**

களையும் அவர் ஆழமானதும், முடிவில்லாததுமான அன்பினால் நேசித்தார். அவர்களில் பெரும்பாலோர் அதனை அறியாத தவறிவிட்டனர்.

11:37 கர்த்தராகிய இயேசு அங்கு வந்திருந்ததைக் கண்ட மக்களுடைய உள்ளங்களில் கேள்விகள் எழுந்தன. **குருடனுடைய** கண்களைத் திறந்தவர் இவர்தான் எனச் சிலர் அடையாளம் தெரிந்து கொண்டனர். லாசருவை இவர் **சாகாமலிருக்கவும்** ஏன் பண்ணவில்லை என்று அவர்கள் வியந்தனர். உண்மையில் அவர் அவ்வாறு செய்திருக்கலாம். ஆனால் அவர் அதனினும் மகத்துவமான அற்புதத்தைச் செய்ய விரும்பார். அச்செயல் விசுவாசிக்கும் உள்ளங்களுக்குப் பெரிதான நம்பிக்கையைத் தரும்.

உ. ஏழாவது அற்புதம்: லாசரு உயிருடன் எழுப்பப்படுதல் [11:38-44]

11:38 லாசருவின் **கல்லறை** பூமிக்கு அடியில் இருந்த **குகை** என்றே தோன்றுகிறது. அதற்குள்ளாகச் செல்ல வேண்டுமானால், படிகளின் வழியாகவோ ஏணியின் மூலமாகவோதான் இறங்கிச் செல்ல வேண்டும். அந்தக் குகையின் வாயின் மேல் **ஒருகல்** வைக்கப்பட்டிருந்தது. கர்த்தராகிய இயேசுவின் சரீரம் வைக்கப்பட்ட கல்லறையைப் போன்றதன்று இது. அது பாறையில் செதுக்கப்பட்டது; மேலும் அதற்குள்ளாக ஒருவன் நடந்து செல்ல முடியும். அது ஒரு மலையின் அடிவாரத்தில் இருந்த காரணத்தினால் அதற்குள் செல்வதற்கு ஏறியோ இறங்கியோ செல்லவேண்டியதில்லை.

11:39 எல்லாவற்றையும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தவர்களிடம் அந்தக் **கல்லைக்** குகையின் வாயிலிருந்து **அகற்றும்படி** இயேசு கட்டளையிட்டார்.

ஒரு சொல்லைச் சொல்லி அந்தக் கல்லை அவரே அகற்றியிருக்கலாம். எனினும் சாதாரணமாக மனிதர்கள் செய்யக்கூடிய செயல்களை தேவன் அவர்களுக்காகச் செய்வதில்லை.

கல்லறையைத் திறப்பதினால் உண்டாகக்கூடிய அருவருப்பான நிலையை மார்த்தாள் எடுத்துரைத்தாள். அவளுடைய உடன்பிறந்தவனின் உடலை அங்கு வைத்து **நான்கு நாள்** **யிற்று**. ஆகவே அது இப்பொழுது அழகத் தொடங்கியிருக்கும் என்று அவள் அஞ்சினாள். அந்த உடலுக்குத் தைலம் பூச அவர்கள் முயற்சி செய்யவில்லை என்று தெரிகிறது. அந்த நாட்களின் வழக்கத்தின்படி அவன் இறந்துபோன

அன்றே அவனை அடக்கம் செய்துவிட்டனர். லாசருவின் உடல் கல்லறையில் **நான்கு நாட்கள்** இருந்தது என்பதே இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அவன் அங்கு மயக்க நிலையிலோ உறங்கியோ இருந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. அவன் இறந்துவிட்டான் என்பதை யூதர்கள் யாவரும் அறிந்திருந்தனர். அவனுடைய உயிர்த்தெழுதல் ஓர் அற்புதம் என்றுதான் விளக்கமளிக்க முடியும்.

11:40 இந்த வசனத்தில் உள்ள சொற்களை **இயேசு** எப்பொழுது கூறினார் என்று தெளிவாகத் தெரியவில்லை. 23-ஆவது வசனத்தில் மார்த் தாளுடைய சகோதரன் உயிர்த்தெழுதல் என்று கர்த்தர் கூறியிருந்தார். இங்கு சொல்லப்பட்டவை அவர் முன்னர் கூறியவற்றின் பொருளைக் கொண்டவை என்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்த வசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ளவற்றின் வரிசை ஒழுங்கைக் காணுங்கள்: “**விசுவாசித்தால் . . . காண்பாய்.**” நீ விசுவாசித்தால் மட்டும் போதும், அப்பொழுது தேவன் மட்டுமே செய்யவல்ல அற்புதத்தை நான் நிகழ்த்துவதைக் கண்பாய். என்னில் **தேவனுடைய மகிமை** வெளிப்படுவதை நீ காண்பாய். ஆனால் முதலாவது நீ விசுவாசிக்க வேண்டும், அதன் பிறகே நீ **காண்பாய்**” என்று அவர் சொல்லுவதாகக் காணப்பட்டது.

11:41 கல்லறை மீது வைக்கப்பட்டிருந்த கல் அகற்றப்பட்டது. **இயேசு** அற்புதத்தைச் செய்வதற்கு முன் **பிதா** தமது ஜெபத்திற்குச் செவி கொடுத்தபடியினால் அவரை **ஸ்தோத்திரித்தார்**. அதற்கு முன் இயேசு ஜெபித்ததாக இந்த அதிகாரத்தில் சொல்லப்படவில்லை. ஆனால் அந்த நேரம் முழுவதும் அவர் தொடர்ந்து தமது பிதாவுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தார் என்பதில் ஐயமில்லை. மேலும் தேவனுடைய திருப்பெயர் லாசருவின் உயிர்த்தெழுதலில் மகிமைப்பட வேண்டும் என்றும் அவர் ஜெபித்திருப்பார். இப்பொழுது அற்புதம் நிகழவிருந்ததை எதிர் பார்த்தவராகத் தமது திருத்தந்தைக்கு இயேசு நன்றி செலுத்தினார்.

11:42 இயேசுவை பிதாவாகிய தேவனை இவ்வுலகத்திற்கு **அனுப்பினார்** என்றும் மேலும் அவர் என்ன செய்ய வேண்டும், என்ன பேச வேண்டும் என்று பிதா சொன்னாரோ அவற்றையே இயேசு, பிதாவை முற்றிலும் சார்ந்த நிலையில் தொடர்ந்து செய்து வந்தார் என்றும், **ஜனங்கள் விசுவாசிக்க** வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அவர் சத்தமிட்டு ஜெபித்தார். திருத்தந்தையாகிய தேவனுக்கும் கர்த்தராகிய இயேசு

கிறிஸ்துவுக்கும் இடையே உள்ள ஐக்கியம் மீண்டும் இங்கே வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

11:43 கர்த்தராகிய இயேசு **உரத்த சத்த மாய்க் கூப்பிட்ட** சில நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்று இங்கே புதிய ஏற்பாட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. **லாசரு** என்னும் பெயரை அவர் குறிப்பிடாமல் இருந்திருப்பாராகில் கல்லறைகளில் அடக்கம் பண்ணப்பட்ட அனைவரும் எழுந்து வந்திருப்பார்கள் எனப்படும் கருதுகின்றனர்!

11:44 கல்லறையிலிருந்து லாசரு எவ்வாறு **வெளியே வந்தான்?** கால்கள் கண்டுண்ட நிலையில் அவன் தத்தித்தத்தி வந்திருப்பான் என்று சிலரும், தவழ்ந்து வந்திருப்பான் என்று வேறு சிலரும் கருதுகின்றனர். அவனுடைய உடல் முழுவதும் சீலையினால் இறுகக் கட்டப்பட்டிருந்ததால் அவனால் தனது சொந்த பலத்தினால் வந்திருக்கமுடியாது என்றும் சிலர் கருதுகின்றனர். அவனுடைய சரீரம் காற்றில் மிதந்து கல்லறைக்கு வெளியே வந்தபின் அவனுடைய கால்கள் கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு முன் வந்து பதிந்திருக்கும் என்றும் சிலர் கருதுகின்றனர். **அவனுடைய முகமும் சீலையால் சுற்றப்பட்டிருந்தது** என்னும் செய்தி அவன் நிச்சயமாய் இறந்துபோயிருந்தான் என்பதை மெய்ப்பிக்கிறது. **சீலையால் முகம் சுற்றப்பட்டிருந்த** நிலையில் ஒருவனால் நான்கு நாட்கள் உயிர் வாழ முடியாது. இறந்து போன மனிதனைக் கிறிஸ்து ஒருவரால் மட்டுமே உயிரோடு எழுப்பமுடியும். மீண்டும் மனிதர்களுடைய பங்கை அவர்கள் நிறைவேற்றும்படி, லாசருவின் **கட்டை அவிழ்த்து விடும்படி** இயேசு அங்கு நின்றுகொண்டிருந்தவர்களிடம் கூறினார். இறந்து போனவனை உயிரோடு எழுப்பிய கிறிஸ்து, தடைக்கற்களை நீக்கும் பணியை நம்மிடம் கொடுத்துள்ளார். தவறான அபிப்பிராயம், மூட நம்பிக்கை ஆகியவற்றிற்கு ஒப்பான பிரேதச் சீலையை அவிழ்க்கும் பணியையும் அவர் நம்மிடமே கொடுத்துள்ளார்.

எ. விசுவாசித்த யூதர்களும் விசுவாசிக்காத யூதர்களும் [11:45-57]

11:45,46 அந்த நிகழ்ச்சியைக் கண்டு கொண்டிருந்தவர்களில் **அநேகர்**, இவ்வற்புதம் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத்தை எடுத்துரைக்கிறது என்று நிச்சயமாய் நம்பி, அவரிடத்தில் **விசுவாசமுள்ளவர்களாக ஆனார்கள்**. தேவனைத் தவிர வேறு யாரால், நான்கு நாட்கள் கல்லறையில் இருந்த பிணத்தை உயிரோடு எழுப்ப முடியும்?

எனினும் ஒருவனுடைய ஒழுக்கநெறி எவ்வாறு இருக்கிறதோ, அதைப்பொருத்தே அற்புதச் செயல் அவனுடைய வாழ்க்கையில் மாற்றத்தை உண்டாக்கும். பொல்லாங்கினாலும், கலகத்தினாலும், அவநம்பிக்கையினாலும் ஒருவனுடைய இருதயம் நிறைந்திருந்தால், இறந்தவன் உயிரோடு எழும் நிகழ்ச்சி அவன் கண்முன் நிகழ்ந்தாலும் நம்பமாட்டான். அங்கும் அது போல நடந்தது. மறுக்க இயலா நிருபணத்தைக் கர்த்தராகிய இயேசு செய்த போதிலும், யூதரில் சிலர் அவரை மேசியா என்று ஒப்புக்கொள்ள மனதற்றவராயிருந்தனர். ஆகவே பெத்தானியாவில் என்ன நிகழ்ந்தது என்று பரிசேயரிடம் சொல்லுவதற்காக அவர்கள் எருசலேமுக்குச் சென்றனர். அவர்களும் வந்து நடந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டறிந்து இயேசுவை விசுவாசிக்க வேண்டுமென்பது இவர்களுடைய எண்ணமாயிருந்ததா? இல்லை. மாறாக, பரிசேயர் கர்த்தருக்கு எதிராகக் கொதித்தெழுந்து, அவரைப் பிடித்துக் கொலைசெய்ய வேண்டும் என்பதே அந்த யூதர்களின் எண்ணமாயிருந்தது.

11:47 என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதை முடிவு செய்ய பிரதான ஆசாரியரும் பரிசேயரும் தங்களுடைய ஆலோசனைச் சங்கத்தைக் கூடிவரச் செய்தனர். “நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்?” என்பதே அவர்கள் எழுப்பிய கேள்வி. அதாவது, “இதைக் குறித்து நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம்? நடவடிக்கை எடுக்க நாம் தாமதிப்பது ஏன்? இந்த மனிதன் பல அற்புதங்களைச் செய்கிறான். ஆனால் அதைத் தடுப்பதற்கு நாம் ஒன்றும் செய்யவில்லை.” இதுவே அவர்களுடைய எண்ணமாயிருந்தது. தங்களுக்கு ஆக்கினைத் தீர்ப்பு வரத்தக்கதாக யூதத் தலைவர்கள் இவ்வாறு பேசினார்கள். அநேக அற்புதங்களைக் கர்த்தராகிய இயேசு செய்ததை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டனர். அவ்வாறாயின் ஏன் அவர்கள் அவரை விசுவாசிக்கவில்லை? அவர்கள் அவரை விசுவாசிக்க மறுத்ததன் காரணம் யாதெனில், இரட்சகரைக் காட்டிலும் அவர்களுடைய பாவச் செயல்களில் அவர்கள் அதிக விருப்பம் கொண்டிருந்தனர்.

திருவாளர் ரைல் இது குறித்து அழகுற மொழிந்துள்ளார்:

நம்முடைய கர்த்தரின் எதிரிகள் மிகவும் கீழ்த் தரமான நிலையில் இருந்தபோதிலும், கர்த்தர் பற்பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தினார் என்று ஒப்புக் கொண்டனர். இவ்வாறு ஒப்புக்கொண்ட

விதம் வியக்கத்தக்கதாய் இருக்கிறது. அவர்களால் இந்த அற்புதச் செயல்களை மறுத்துரைக்க முடிந்திருந்தால் அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருப்பார்களா? ஆனால் இவற்றை மறுத்துரைக்க அவர்கள் எந்த முயற்சியும் செய்யவில்லை. அவை மிகுதியாயிருந்தன; வெளியரங்கமாய்ச் செய்யப்பட்டன; அவர்களால் மறுத்துரைக்க முடியாதபடி முழுவதும் கண்டறியப்பட்டிருந்தன. இவ்வாறு உண்மைகள் விளங்க, தற்காலத்தில் வாழும் இறை நம்பிக்கை அற்றவர் கர்த்தர் செய்த அற்புதங்களை ஏமாற்றுவதைகள் என்றும், மதியீனமானவை என்றும் சொல்லி பல விளக்கங்கள் அளிக்கின்றனர்! கர்த்தருடைய நாட்களில் வாழ்ந்த பரிசேயர் அவருடைய முன்னேற்றத்தை எதிர்க்க எல்லாவிதமான முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டார்கள். ஆயினும் கர்த்தர் பற்பல அற்புதங்களைச் செய்ததை அவர்கள் மறுத்துரைக்கத் துணியவில்லை. இப்பொழுது இருபது நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர் அவர்செய்த அற்புதங்களை மறுத்துப் பேசுவது மதியீனமாகும்.³⁷

11:48 இனிமேலும் செயலற்று இருக்கக்கூடாது என்று அந்தத் தலைவர்கள் எண்ணினார்கள். அவர்கள் குறுக்கிடவில்லையெனில் மக்கள் கூட்டம் இயேசு செய்த அற்புதங்களின் காரணமாக அவரை நம்பி ஏற்றுக்கொள்வார்கள். இவ்வாறு இயேசுவைத் தங்களது அரசர் என்று பொது மக்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்களெனில், ரோம அரசுடன் பிரச்சினை உண்டாகிவிடும். தங்களுடைய அரசைக் கவிழ்க்கவே இயேசு வந்திருக்கிறார் என அவர்கள் முடிவு செய்து விடுவார்கள். அவ்வாறு முடிவு செய்வார்களெனில் இஸ்ரவேல் மேல் போர்தொடுத்து யூதர்களைத் தண்டிப்பார்கள். “நம்முடைய ஸ்தானத்தையும் ஜனத்தையும் அழித்துப்போடுவார்கள்” என்னும் கூற்று ரோமர்கள் தேவாலயத்தை அழித்து யூத மக்களை சிதறடிப்பார்கள் என்று பொருள்படும். அது போலவே கி.பி. 70-இல் நிகழ்ச்சிகள் நிறைவேறின. ஆனால் அவர்கள் கர்த்தரை ஏற்றுக் கொண்டதால் அல்ல; மாறாக அவரை ஏற்க மறுத்ததன் காரணமாகவே அவ்வாறு நிகழ்ந்தது.

F.B. மேயர் இதனைத் திறம்படக் கூறுகிறார்: கிறிஸ்தவம், பிசாசின் கோயில்களில் இருந்து வாடிக்கையாளர்களைத் தீருகிறது, தொழிலுக்கு ஆபத்து விளைவிக்கிறது. ஆதாயம்

மிகுந்த பொல்லாத வாணிபத்தை வலுவிற்குச் செய்கிறது. மேலும் அவற்றில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களைத் தாக்குகிறது, உலகத்தைத் தலைகீழாக மாற்றுகிறது. அது இளைப்படையச் செய்கிறது, எரிச்சலடையச் செய்கிறது. ஆதாயத்தை அழித்துவிடுகிறது.³⁸

11:49,50 கி.பி. 26 முதல் கி.பி. 36 வரை காய்பா பிரதான ஆசாரியனாக இருந்தான். கர்த்தரை விசாரிக்கும் போது அவனே அதனை முன்னின்று நடத்தினான். ஆலோசனைச் சங்கத்துக்கு முன்பேதுருவும் யோவானும் கொண்டுவரப்பட்ட போதும் (அப். 4:6) இவன் அங்கிருந்தான். கர்த்தராகிய இயேசுவை இவன் விசுவாசிக்கவில்லை. எனினும் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த சொற்களை இவன் கூறினான்.

இயேசுவின் நிமித்தம் யூதர்கள் மரணத்தைச் சந்திக்க நேரிடும் என்று பிரதான ஆசாரியரும் பரிசேயரும் நினைத்தது தவறு என்பதே இவனுடைய வாதம். மாறாக, யூத நாட்டிற்காக இயேசு மரணத்தைச் சந்திப்பார் என்று இவன் கூறினான். இஸ்ரவேல் நாடு ரோமர்களால் பாடுகளுக்குள் உட்படுத்தப்படுவதற்குப் பதிலாக, இயேசு ஒருவர் மரணமடைவது நல்லது என்றும் இவன் கூறினான். இயேசு கிறிஸ்து இவ்வுலகிற்கு வந்ததன் காரணத்தை உண்மையாகவே காய்பா புரிந்து கொண்டதுபோல அவன் பேச்சு தொனிக்கிறது. பாவி்களுக்குப் பதிலாளாக இயேசுவை காய்பா ஏற்றுக்கொண்டான் என்று அவனுடைய பேச்சு நம்மை நினைக்கச் செய்கிறது. இயேசுவே பாவி்களுக்குப் பதிலாளர் என்னும் உண்மை கிறிஸ்தவத்தின் மையக்கருத்தாகும். ஆயின் அவன் அவ்வாறு நினைக்கவில்லை. அவனுடைய கூற்று உண்மையானதுதான். ஆனால் தனது ஆத்துமாவின் இரட்சகர் இயேசு என்பதை அவன் விசுவாசிக்கவில்லை. அவன் ஆத்தம இரட்சிப்பை அடையவுமில்லை.

11:51,52 காய்பா ஏன் அவ்வாறு சொன்னான் என்று இங்கு விளக்கம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவன் சுயமாய் அப்படிச் சொல்லவில்லை. அதாவது அவன் அந்தச் சொற்களைத் தானாகச் சொல்லவில்லை; சொந்த சித்தத்திலும் சொல்லவில்லை. மாறாக, அவன் உரைத்த சொற்களை தேவன்தாமே அவன் சொல்லும்படி செய்தார். அவன் எண்ணியதைக் காட்டிலும் அதில் ஆழமான பொருள் பொதிந்திருந்தது. **இயேசு யூத ஜனங்களுக்காக மரிக்கப்போகிறார்** என்னும் தெய்வீக தீர்க்கதரிசனத்தை அவன் அறிவித்தான்.

அவன் அந்த வருஷத்துப் பிரதான ஆசாரியனாக இருந்த காரணத்தினால் இந்தத் தீர்க்கதரிசனம் தேவனால் அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அவன் பாவியான மனிதன், தனிப்பட்ட நிலையில் நீதிமானாகவும் விளங்கவில்லை. ஆகவே அவன் வகித்த பதவியின்நிமித்தம் தேவன் அவன் மூலமாய் பேசினார். இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்காக மாத்திரமன்றி, புறவின மக்களுக்குள் சிதறியிருக்கிற தேவனுடைய பிள்ளைகளைச் சேர்க்கிறதற்காகவும் கர்த்தர் மரிக்கப்போகிறார் என்று காய்பா முன்னுரைத்தான். உலகமெங்கிலும் சிதறியிருந்த யூத மக்களையே காய்பா குறிப்பிட்டான் எனச் சிலர் எண்ணுகின்றனர். ஆனால் நற்செய்தி அறிவிக்கப்படுவதினால் கிறிஸ்துவின் மீது விசுவாசம் வைக்கும் புற இன மக்களையெல்லாம் எதிர்நோக்கிய தீர்க்கதரிசனமாகவே இது காணப்படுகிறது.

11:53,54 பெத்தானியாவில் நிகழ்ந்த அதிசயத்தினால் பரிசேயரை நம்பவைக்க முடியவில்லை. மாறாக, தேவனுடைய குமாரரிடத்தில் அவர்கள் கொண்டிருந்த பகைமை பெருகிற்று. **அந்நாள் முதல் அவரைக் கொலை செய்யும்படிக்கு** அவர்கள் மும்முரமாகச் செயல்பட்டனர்.

யூதர்களுடைய கடும் பகையை உணர்ந்த கர்த்தராகிய இயேசு எப்பிராயீம் என்னும் ஊருக்குச் சென்றுவிட்டார். அந்த ஊர் எங்கே இருந்தது என்பது நமக்குத் தெரியவில்லை. எனினும் அது அமைதியான இடமாயிருந்தது. மேலும் அது வனாந்தரத்துக்குச் சமீபமாய் தனிமையான இடமாகவும் இருந்தது.

11:55 யூதருடைய பஸ்கா பண்டிகை சமீபமாயிருந்தது என்னும் அறிவிப்பு கர்த்தரின் வெளியரங்கமான ஊழியத்தின் முடிவை நாம் நெருங்கிவிட்டோம் என்பதைக் காட்டுகிறது. அந்தப் பஸ்கா பண்டிகையின்போதுதான் அவர் சிலுவையில் அறையப்படுவார். **பஸ்கா பண்டிகைக்கு முன்னே மக்கள் எருசலேமுக்குச் சென்று தங்களைச் சுத்திகரித்துக் கொள்ள வேண்டும்.** எடுத்துக்காட்டாக, பிணத்தை யூதன் ஒருவன் தொடும்போது சமயக்கோட்பாட்டின்படி அவன் தீட்டுப்படுகிறான். அவன் அத்தீட்டு நீங்குவதற்குச் சில சடங்குகளைச் செய்யவேண்டும். பலவிதமான கழுவுதல்கள், காணிக்கை செலுத்துதல்கள் ஆகியவற்றின் மூலமாக அச்சுத்திகரிப்பு நிகழ்ந்தது. இவ்வாறு அந்த யூத மக்கள் தங்களைத் தூய்மைப்படுத்த முயன்றனர். அதே நேரத்தில் பஸ்கா ஆடாகிய கிறிஸ்துவைக்

கொலை செய்யத் திட்டமிட்டனர். மனிதனுடைய இருதயம் பொல்லாங்கு நிறைந்ததாக இருந்தது என்பதை இவர்கள் எவ்வளவு பயங்கரமாய் வெளிப்படுத்திக் காட்டினார்கள்.

11:56,57 மக்கள் தேவாலயத்தில் கூடிவந்த போது, இயேசு என்னும் பெயருடைய அற்புதச் செயல்வீரரைக் குறித்து நினைவுகூரத் தொடங்கினர். அவர் பண்டிகைக்கு வருவாரா என்னும் கேள்வி அவர்களுக்குள்ளாக எழுந்தது. அவர் வரமாட்டார் என்று சிலர் நினைத்ததற்கான காரணம் 57-ஆவது வசனத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

பிரதான ஆசாரியரும், பரிசேயரும் இயேசுவைக் கைதுசெய்யும்படி அதிகாரபூர்வமான கட்டளை ஒன்றைப் பிறப்பித்திருந்தனர். அவர் இருந்த இடத்தை யாரேனும் அறிந்திருந்தால் உடனடியாக அதை அதிகாரிகளிடத்தில் சொல்லவேண்டும். அப்பொழுது அவரைப் பிடித்துக் கொலைசெய்வதற்கு ஏதுவாகும்.

7. தமக்குச் சொந்தமானவர்களுக்கு தேவனுடைய குமாரன் ஊழியம் செய்தல் [அதி.12-17]

அ. பெத்தானியாவில் இயேசு அபிஷேகம் பண்ணப்படுதல் [12-18]

12:1 பெத்தானியாவில் இருந்த இல்லம், இயேசு தங்குவதற்கு மிகவும் விரும்பிய இடமாகும். அங்கு அவர் லாசரு, மரியாள் மற்றும் மார்த்தாள் ஆகியோருடைய இனிமையான ஐக்கியத்தைப் பெற்றார். இந்தச் சமயத்தில் அவர் பெத்தானியாவுக்கு வருகை புரிந்த செயல் மனித எண்ணத்தின்படி தம்மை ஆபத்துக்குள் சிக்க வைத்துக்கொள்ளும் செயலாக விளங்கியது. ஏனெனில் அவருக்கு எதிராக அணிவகுத்து நின்ற பகைவரின் தலைமைச் செயலகம் அருகில் இருந்த எருசலேமில்தான் செயல்பட்டு வந்தது.

12:2 இயேசுவுக்கு எதிராகப் பலர் செயல்பட்டு வந்த போதிலும், சில இருதயங்கள் அவருக்காக உண்மையாகத் துடித்தன. லாசருவும் கர்த்தருடன் பந்தியிருந்தவர்களில் ஒருவனாயிருந்தான். மார்த்தாள் பணிவிடை செய்தாள். லாசரு இறந்தபின் உயிரோடு எழுப்பப்பட்டதற்கு முன் இடைப்பட்ட நாட்களில், அவன் என்ன கண்டான், என்ன கேட்டான் என்று வேதம் ஒன்றையும் சொல்லவில்லை. ஒருவேளை, அந்தச் செய்திகளைச் சொல்லக்கூடாது என்று தேவன் அவனுக்குக் கட்டளையிட்டிருந்திருக்கக் கூடும்.

12:3 ஒரு பெண்ணால் கர்த்தராகிய இயேசு அபிஷேகம் செய்யப்பட்டதாக நற்செய்தி நூல்களில் பல இடங்களில் குறித்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் எந்த இரண்டு நிகழ்ச்சிகளும் ஒன்று போல காணப்படவில்லை. எனினும் மாற்கு 14:3-9 இல் சொல்லப்பட்டுள்ள நிகழ்ச்சியும் இதுவும் இணையாக உள்ளன என்று பொதுவாக நம்பப்படுகிறது. கிறிஸ்துவினிடத்தில் மரியாள் கொண்டிருந்த பற்றுறுதியின் நிமித்தம், விலையேறப்பெற்ற களங்கமில்லாத நளதம் என்னும் தைலத்தில் ஒரு இராத்தல் கொண்டுவந்து அவருடைய பாதங்களை அபிஷேகம் செய்தாள். கிறிஸ்துவுக்குக் கொடுக்கக்கூடாதபடி எந்தவொரு பொருளும் விலையேறப்பெற்றதில்லை என்று சொல்லுவதாகவே அவளுடைய செயல் அமைந்திருந்தது. நாம் எதை உடையவராய் இருக்கிறோமோ, நாம் யாராக இருக்கிறோமோ யாவற்றையும் அவருக்கு அர்ப்பணிக்க அவர் தகுதியுடையவராக இருக்கிறார்.

மரியாளை நாம் சந்திக்கும் போதெல்லாம், அவள் இயேசுவின் பாதத்தின் அண்டையில்தான் இருந்தாள். இங்கே அவள் தனது தலைமுடியால் அவருடைய பாதங்களைத் துடைத்தாள். பெண்களுக்குத் தலைமுடி மகிமையாயிருக்கிறது. ஆகவே அவளுடைய செயல் தனது மகிமையை அவருடைய காலடியில் சமர்ப்பித்ததாக இருந்தது. அந்த நறுமணம் அவளைவிட்டு நீங்காமல் அவளிடம் சில நாட்கள் இருந்திருக்கும் என்பதை நாம் சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஆகவே கிறிஸ்துவைத் தொழுது கொள்பவர்கள் அவரைத் தொழுதுகொண்ட பின்னரும், அத்தருணத்தின் நறுமணத்தை ஏந்திச் செல்கின்றனர். இயேசுவுக்குத் தகுதியான இடத்தைத் தந்த அந்த வீட்டினைப் போன்று எந்த ஒரு வீடும் இனிமையான நறுமணத்தினால் நிறையவில்லை.

12:4,5 மிகவும் புனிதமான அந்த நேரத்தில் மாம்சம் ஊடுருவியதைக் காண்கிறோம். கர்த்தரைக் காட்டிக்கொடுக்கவிருந்தவனால் இவ்வாறு விலையேறப்பெற்ற தைலம் செலவிடப்படுவதைப் பொறுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை.

இயேசுவை முந்நாறு பணத்திற்குக்கூட யூதாஸ் மதிப்பிடவில்லை. ஆனால் நறுமண தைலத்தை முந்நாறு பணத்துக்கு விற்று அப் பணத்தைத் தரித்திருக்குக் கொடுத்திருக்க வேண்டுமென்று அவன் கூறினான். இது வெறும் கள்ளத்தனமே ஆகும். கர்த்தரிடத்தில் அவன் செலுத்திய அக்கறையைக் காட்டிலும் கூடுதலாக

வறியவரிடத்தில் அவன் அக்கறை காட்டவில்லை. அவன் முந்நூறு பணத்துக்கு அல்ல, அதில் பத்தில் ஒரு பங்காகிய முப்பது பணத்துக்கே அவரைக் காட்டிக்கொடுக்கவிருந்தான்.

திருவாளர் ரைல் இது குறித்துச் சொல்கிறார்:

ஒருவன் கிறிஸ்துவின் மாணாக்கனாக மூன்று ஆண்டுகள் அவரைப் பின் தொடர்கிறான், அவர் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகளைக் கேட்கிறான், நிகழ்த்திய அற்புதச் செயல்களைக் காண்கிறான், அவர் பாராட்டிய தயவுகளை அவரிடத்திலிருந்து பெறுகிறான், திருத்தாது வராக கருதப்படுகிறான். ஆனாலும் இறுதியில் அவனுடைய இருதயம் அழகி நாற்றமெடுத்த தாகக் காணப்படுகிறது. இவை யாவற்றையும் காணும் போது நம்புதற்கரியதாகத் தோன்றுகிறது, நடக்கக் கூடாததாகக் காணப்படுகிறது! எனினும் யூதாசைக் காணுமிடத்து இவை நடக்கக்கூடியவை என்று புலனாகிறது. மனிதனால் முற்றிலும் அறியத்தக்காத சில விசயங்களில், வீழ்ந்துபோன மனிதனின் இயல்பின் எல்லையும் ஒன்றாகும்.³⁹

12:6 தரித்திரரிடத்தில் யூதாஸ் உண்மையாகவே அன்புகூரவில்லை; மாறாக அவன் திருடனாகவும் பொருளாசை மிக்கவனாகவும் இருந்தான். மேலும் அவன் பணப்பையை வைத்துக்கொண்டு அதிலே போடப்பட்டதை எடுத்துக்கொள்கிறவனாகவும் இருந்தான். இவ்வுண்மைகளை யோவான் இங்கே உடனடியாக எடுத்துரைத்துள்ளார்.

12:7 “அவன் இவ்வாறு செய்வதைத் தடுக்காதீர்கள். என்னை அடக்கம்பண்ணும் நாளுக்காக இதை வைத்திருந்தான். இப்பொழுது அவன் என் மீது கொண்டிருக்கிற பாசத்தின் செயலாகவும் ஆராதனையாகவும் இதைத் தாராளமாய்ச் செய்கிறான். இவ்வாறு அவன் செய்வதற்கு அனுமதியுங்கள்” என்னும் பொருள்பட கர்த்தர் பதிலுரைத்தார்.⁴⁰

12:8 தங்களுடைய தயவை மனிதர்கள் தாராளமாய்க் காட்டுவதற்கு வறியவர்கள் எப்பொழுதும் இருப்பார்கள். ஆனால் இப்புவிவில் கர்த்தர் ஆற்றுகிற திருப்பணி சடுதியில் முடிவடையப் போகிறது. அந்தத் தைலத்தைக் கர்த்தர் மேல் ஊற்றுவுதற்குரிய வாய்ப்பை மரியான் எப்பொழுதும் பெறமாட்டான். ஆன்மீக வாய்ப்புகள் நம்மை விட்டு அவ்வப்போது கடந்துபோவதை நாம் இதனிமித்தம் நினைவுகூரவேண்டும். நமது இரட்சகருக்

காக நம்மால் என்ன செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்வதற்கு நாம் காலதாமதம் செய்யக்கூடாது.

ஆ. லாசருவுக்கு எதிரான சதித்திட்டம் (12:9-11)

12:9 எருசலேமுக்கு அருகில் இயேசு இருக்கிறார் என்னும் செய்தி மிகவிரைவாகப் பரவியது. அவர் அங்கிருந்ததை இனிமேல் மறைவாக வைத்துக்கொள்ள முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அவரைக்காணும்படி பெத்தானியாவுக்குத் திரளான யூதர் வந்தனர். இன்னும் பலர் அவர் மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பிய லாசருவைக் காணும்படியாக வந்தனர்.

12:10,11 மனித இருதயம் அறிவற்ற வகையில் பகைமை கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த வேதப்பகுதி வரைபடமாய்க் காட்டுகிறது. பிரதான ஆசாரியர் லாசருவையும் கொலை செய்ய ஆலோசனை பண்ணினார்கள். இறந்தவர்களிலிருந்து அவன் உயிரோடு எழுப்பப்பட்டதால் நாட்டிற்கு எதிராகத் துரோகம் செய்து விட்டான் என்று அவர்கள் எண்ணினார்கள் போலும்! அவ்வற்புதச் செயலின் மீது அவனுக்கு எந்த அதிகாரமும் இல்லை. ஆயினும் அவன் கொலைசெய்யப்பட வேண்டியவன் என்றே அவர்கள் நினைத்தனர்.

லாசருவின் நிமித்தமாக, யூதர்களில் பலர் இயேசுவினிடத்தில் விசுவாசம் வைத்தார்கள். ஆகவே “யூதக் கூட்டமைப்புக்கு” லாசரு பகைஞனாகிவிட்டான். அவன் கொலை செய்யப்படவேண்டும். கர்த்தரன்னைப்பிறரை வழிநடத்துபவர்கள் உபத்திரவங்களுக்குள் உட்படுத்தப்படுகின்றனர். சில வேளைகளில் தியாகமரணமும் அடையவேண்டும்.

பிரதான ஆசாரியர் உயிர்த்தெழுதலை ஏற்க மறுத்த சதுசேயராக இருந்த காரணத்தினால், லாசருவைக் கொன்று உயிர்த்தெழுதலுக்கான சாட்சியை ஒழித்துவிட வேண்டுமென்று நினைத்தனர் என்று சில விளக்கவுரையாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

இ. எருசலேம் நகருக்குள் வெற்றிமுடிக்கத் துடன் இயேசு நுழைதல் (12:12-13)

12:12,13 எருசலேம் நகருக்குள் வெற்றிமுடிக்க இயேசு நுழைந்த நிகழ்ச்சியை இங்கு காண்கிறோம். அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்ட நாளுக்கு முந்தின ஞாயிற்றுக்கிழமை இந்நிகழ்ச்சி நடந்தது.

அத்திரளான மக்கள் இயேசுவைக் குறித்து என்ன நினைத்தார்கள் என்று அறிவது கடினம்.

அவர் தேவனுடைய குமாரன் என்றும், இஸ்ரவேலின் மேசியா என்றும் அவர்கள் உண்மையாகவே அறிந்துகொண்டனரா? அல்லது ரோம அடிமைத்தனத்திலிருந்து தம்மை விடுவிக்க வந்த அரசர் என்று அவரை நோக்கினார்களா? அல்லது அந்த நாழிகையின் உணர்ச்சிப்பெருக்கில் அவர்கள் அடித்துச் செல்லப்பட்டனரா? அக்கூட்டத்தில் சிலர் மெய்யான விசுவாசிகளாக இருந்தனர் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் அங்கிருந்தவர்களில் பெரும்பாலோர் கர்த்தரைக் குறித்து உண்மையான விருப்பமற்றவர்களாக இருந்தனர் என்று பொதுவாக நம்பப்படுகிறது.

துக்கத்தைத் தொடர்ந்து ஏற்படும் இளைப்பாறுதலுக்கும், அமைதிக்கும் அடையாளமாக குருத்தோலைகள் விளங்குகின்றன (வெளி. 7:9). “இப்பொழுது நீர் இரட்சிக்கும்படியாக வேண்டுகிறோம்” என்பதுதான் “ஓசன்னா” என்னும் சொல்லின் பொருளாகும். இவற்றையெல்லாம் ஒன்றிணைத்துப் பார்க்குங்கால், ரோமக் கொடுங்கோல் ஆட்சியிலிருந்த அவர்களை விடுவிக்க தேவனால் அனுப்பப்பட்டவரே இயேசு என்று மக்கள் யாவரும் ஒப்புக்கொண்டதாகவே தோன்றுகிறது. மேலும் பல்லாண்டுப் புறவினக்கொடுமையிலிருந்து அவர்களை விடுவித்து, துக்கத்தை நீக்கி, இளைப்பாறுதலையும், அமைதியையும் அவர் தருவார் என்று அவர்கள் எதிர்பார்த்தனர்.

12:14,15 அந்த நாட்களில் சாதாரணமாக மக்கள் பயணம் செய்கிறபடி இயேசு நகரத்திற்குள் ஒரு கழுதைக்குட்டியின் மேல் ஏறிச் சென்றார். இவ்வாறு அவர் பவனி செய்வார் என்று முன்னுரைக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசனத்தையும் நிறைவேற்றினார்.

சகரியா 9:9 -ஆம் வசனம் இங்கு எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. இஸ்ரவேலுக்கு அரசர் எருசலேமுக்குள் நுழையும்போது அவர் ஒரு கழுதைக் குட்டியின்மேல் ஏறி வருவார் என்று அங்கு தீர்க்கதரிசி முன்னுரைத்தார். சீயோன் குமாரத்தி என்னும் சொற்றொடர் யூத மக்களைக் குறிப்பிடும் உருவகமாகும். எருசலேம் நகரில் இருந்த ஒரு சிறுமலையே சீயோன் ஆகும்.

12:16 சகரியாவின் தீர்க்கதரிசனம் முன்னுரைத்தபடியே நிகழ்ந்தது என்பதைச் சீடர்கள் அறியாதிருந்தனர். இஸ்ரவேலின் அரசர் என்ற தகுதியோடு இயேசு எருசலேம் நகருக்குள் நுழைந்தார். இவ்வாறு வேதத்தில் எழுதப்பட்டவை நிகழ்ந்தன என்பதை அந்தச் சீடர்கள், விண்ணுலகிற்குக் கர்த்தர் திரும்பிச் சென்று

பிதாவின் வலப்புறத்தில் அமர்ந்து மகிமையடைந்த பிறகே அறிந்தனர்.

12:17,18 இயேசு எருசலேமுக்குள் நுழைவதைக் கவனித்துக்கொண்டிருந்த திரளான கூட்டத்தில் இருந்த சிலர், அவர் லாசருவைக் கல்லறையிலிருந்து உயிரோடு எழுப்பியதைக் கண்டவர்கள் ஆவர். இப்பொழுது கழுதைக்குட்டியின் மீது ஏறிச்செல்பவர், லாசருவுக்கு மீண்டும் உயிர்கொடுத்தவரே என்று அவர்கள் தங்களைச் சூழ நின்று கொண்டிருந்தவர்களிடம் கூறினார்கள். இச்சிறப்பான அற்புதத்தைக் குறித்த செய்தி சுற்றிலும் பரவியபோது, பெருந்திரளான மக்கள் கூட்டம் இயேசுவைச் சந்திக்க வந்தது. அவர்களுடைய நோக்கம் ஆர்வமேயன்றி விசுவாசமன்று என்பது வருத்தத்திற்குரியது.

12:19 திரண்டுவந்த கூட்டத்தினரின் எண்ணிக்கை பெருகியது. இரட்சகர் மீது மக்களுக்கு இருந்த ஆர்வமும் பெருகியது. அதனைக் கண்ட பரிசேயர் தங்களுடைய எண்ணத்தைச் சற்று அடக்கிக்கொண்டனர். அவர்கள் எதைச் சொன்னாலும், எதைச் செய்தாலும் எவ்விதப் பயணமும் அது உண்டாக்கவில்லை. இந்த உலகமே இயேசுவுக்குப் பின்னால் சென்றுவிட்டது என்று அவர்கள் கடுஞ்சீற்றத்தோடு தங்களுடைய எண்ணத்தை மிகைப்படுத்திக் கத்தினார்கள். அங்கு திரண்டுவந்த மக்களுடைய ஆர்வமெல்லாம் தற்காலிகமானது என்பதை அவர்கள் அறியாதிருந்தனர். மேலும் இயேசுவை தேவனுடைய குமாரன் என்று அறிந்து தொழுதுகொள்ள விருப்பமாயிருந்தவர்கள் வெகு சிலரே என்பதையும் அவர்கள் அறியவில்லை.

௩. கிரேக்கர் சிலர் இயேசுவைக் காணவிரும்புதல் [12:20-26]

12:20 புறவினத்தவராயிருந்து யூத மார்க்கத்தைத் தழுவிய சில கிரேக்கர் இயேசுவினிடத்திற்கு வந்தார்கள். அவர்களைக் குறித்து, பண்டிகையிலே ஆராதனை செய்யவந்தவர்கள் என்று சொல்லியிருப்பதால் தங்களுடைய முன்னோர்களின் வழக்கத்தின்படி புறவினத்தாருடைய சமய ஆசாரங்களைக் கைக்கொண்டவர்களல்லர் என்பது புலனாகிறது. அவர்கள் இயேசுவினண்டை வந்த செயல், கர்த்தராகிய இயேசுவை யூதர்கள் ஏற்க மறுத்தபோது, புறவின மக்கள் நற்செய்தியைக் கேட்டு அவர்களில் பலர் அவரை விசுவாசித்து ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்பதைப் படஉருவில் வெளிப்படுத்திக்காட்டுகிறது.

12:21 அவர்கள் ஏன் **பிலிப்புவினிடத்திற்கு வந்தார்கள்** என்று சொல்லப்படவில்லை. ஒரு வேளை அவருடைய கிரேக்கப் பெயரோ, **கலிலேயா நாட்டுப் பெத்சாயிதா** ஊரைச் சேர்ந்தவர் அவர் என்னும் உண்மையோ, யூத மதத்தைத் தழுவின அந்த மனிதர்களைக் கவர்ந்திழுக்கப் போதுமானதாயிருந்தது. அவர்களுடைய விருப்பம் உண்மையில் மேன்மையான ஒன்றே. “**ஐயா, இயேசுவைக் காண விரும்புகிறோம்.**” இப்படிப்பட்ட உண்மையான விருப்பத்தை எவ்வளவு தனது உள்ளத்தில் உடையவனாயிருக்கிறானோ அவன் அதற்குரிய பலனைப் பெறுவான்.

12:22 இந்த கிரேக்கரைக் கர்த்தர் காண்பாரா என்று பிலிப்பு ஒருவேளை ஐயம் கொண்டார் போலும். முன்பு சீடர்கள் நற்செய்தி சொல்லச் சென்றபோது, புறவினத்தவர்களிடம் போகக் கூடாது என்ற கட்டளையை இயேசுவினிடத்திலிருந்து பெற்றிருந்தனர். ஆகவே **பிலிப்பு** அந்திரேயாவிடம் சென்றார். பின்னர் இருவரும் சேர்ந்து **இயேசுவுக்கு அதனை அறிவித்தார்கள்.**

12:23 இயேசுவைக் **கிரேக்கர்** காணவந்ததன் காரணமென்ன? நாம் இந்த வசனத்தில் மறைந்து கிடக்கும் பொருளைக் காணும்படி படிப்போமாயின், அவர்கள் இயேசுவின் ஞானத்தினால் கவர்ந்திழுக்கப்பட்டு அவரைத் தங்களுடைய புகழ்மிக்க தத்துவஞானியாகப் புகழவேண்டுமெனக் கருதினார்கள் என்று ஊகிக்க முடியும். இயேசுவுக்கும் யூதத் தலைவர்களுக்கும் கடுமையான மோதல் நடந்துகொண்டிருந்தது என்பதை அறிந்த அந்த மனிதர்கள், அவரைத் தங்களுடன் கிரேக்க நாட்டிற்கு அழைத்துச் சென்று காப்பாற்ற நினைத்தனர். “**உன்னை நீ காத்துக்கொள்**” என்பது அவர்களுடைய தத்துவமாயிருந்தது. ஆனால் இந்தத் தத்துவம் அறுவடையின் பிரமாணத்துக்கு எதிராயிருந்தது என்று இயேசு அவர்களிடம் கூறினார். தம்முடைய பலி மரணத்தின் மூலமாகவேயன்றி வசதியான வாழ்க்கையினாலே தம்மால் **மகிமையடைய முடியாது** என்று அவர் எடுத்துரைத்தார்.

12:24 விதையானது முதலில் **நிலத்தில் விழுந்து சாகாவிட்டால்** அது தானியத்தை உற்பத்தி செய்யாது. தம்மையே **கோதுமை மணியாக** இயேசு இங்கே குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் மரணம் அடையவில்லையெனில், அவர் **தனித்திருப்பார்.** விண்ணிலகின் மகிமைகளை அவர்தாமே அனுபவிக்க வேண்டியதாயிருக்கும்.

அவருடைய புகழ்ச்சியில் பங்குபெற இரட்சிக்கப்பட்ட பாவி ஒருவனும் இருக்கமாட்டான். அவர் மரணம் அடைவாரானால், பலர் இரட்சிப்பை அடையும்படியான ஒரு வழியை உண்டாக்குவார். இது நமக்கும் பொருந்தும் என்று திருவாளர் T.G. ரேக்லாண்ட் கூறுகிறார்.

நாம் கோதுமை மணிபோல் நிலத்தில் விழுந்து சாகாவிட்டால், அதாவது நமது எதிர்கால வளமான வாய்ப்பை தீயாகமாக ஒப்புக்கொண்டால், நமது மேன்மை, சொத்து, உடல்நலம் ஆகியவற்றை இழக்கத் துணியாவிட்டால்; அல்லது நாம் கிறிஸ்துவுக்குப் பணிபுரிய அழைக்கப்படும்போது நமது வீட்டைத் துறந்து குடும்ப உறவுகளை முறித்துக்கொள்ள ஆயத்தமாகாவிட்டால் நாம் தனித்திருப்போம். மாறாக நாம் கணிகொடுப்பவர்களாக வாழ, நமது போற்றுதற்குரிய கர்த்தரைப் பின்பற்றிச் செல்லவேண்டும்; கோதுமை மணியாக மாறி நிலத்தில் விழுந்து சாகவேண்டும். அப்பொழுது மிகுந்த பலனைக் கொடுப்போம்.⁴¹

12:25 உணவு, உடை, இன்பம் ஆகியவையே வாழ்க்கையில் இன்றியமையாதவை என்று பலர் எண்ணுகின்றனர். இவற்றிற்காகவே அவர்கள் வாழ்கின்றனர். ஆனால், இவ்வாறு அவர்களுடைய வாழ்க்கையை அவர்கள் நேசிப்பதால் உடம்பைக் காட்டிலும் ஆத்துமா சிறப்பானது என்பதை அறியாதிருக்கின்றனர். ஆத்துமாவின் நன்மையை நாடாமல் அவர்கள் தங்களது வாழ்க்கையை இழந்துபோகின்றனர். இதற்கு முற்றிலும் மாறாக, கிறிஸ்துவுக்காக எல்லாவற்றையும் இழப்பாகக் கருதுகிறவர்களும் உள்ளனர். மனிதர்களால் மிகவும் மதிக்கப்படக் கூடியவற்றையும், கிறிஸ்துவுக்குப் பணிபுரியும் நோக்குடன் அவர்கள் இழக்கின்றனர். இந்த மனிதர்களே தங்களுடைய வாழ்க்கையை **நித்தியத்திற்கென்று காத்துக்கொள்பவர்கள்.** தன்னுடைய ஜீவனை வெறுத்தல் என்பது, தன்னுடைய சொந்த விருப்பத்திற்கும் மேலாக கிறிஸ்துவின்மேல் மிகுதியாக அன்புபாராட்டுதல் என்று பொருள்படும்.

12:26 கிறிஸ்துவுக்கு ஊழியஞ்செய்ய விரும்புகிறவன், அவரைப் **பின்பற்றக்கடவன்.** அவருடைய ஊழியக்காரர்கள் அவருடைய போதனைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அறநெறிகளில் அவரைப் பிரதிபலிக்கிறவர்களாக விளங்கும்படியாக அவர் வழிநடத்துகிறார். அவருடைய மரணத்தை அவர்கள் தங்களுக்குரியதாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். எஜமானருடைய சமூகமும்,

பாதுகாப்பும் எல்லா ஊழியக்காரர்களுக்கும் தொடர்ந்து அளிக்கப்படும் என்னும் வாக்குறுதி தரப்பட்டுள்ளது. இந்த வாக்குறுதி இவ்வுலக வாழ்க்கைக்கு மட்டுமின்றி, நித்திய வாழ்விற்கும் அருளப்பட்டுள்ளது. அவருக்காக ஆற்றும் ஊழியம் பின்னொரு நாளில் தேவனுடைய பாராட்டைப் பெறும். இவ்வுலகில் ஒருவர் அனுபவிக்கும் அவமானமும், நிந்தையும், விண்ணுலகில் **பிதா வாகிய** தேவனால் வெளிப்படையாக வாழ்த்தப்படும்போது உண்டாகும் புகழ்ச்சியோடு ஒப்பிட்டுக் காணுங்கால் மிகச்சிறிய வகையில் காணப்படும்.

2. சடுதியில் உண்டாகும் மரணத்தை இயேசு எதிர்கொள்ளுதல் [12:27-36]

12:27 இன்னும் சில நாட்களில் நடக்கவிருந்த நிகழ்ச்சிகளை நோக்கிக் கர்த்தருடைய எண்ணங்கள் தீவிரமாகச் சென்றன. அவர் சிலுவையைக் குறித்துச் சிந்தித்தார். பாவத்தைச் சுமந்து, நம்முடைய பாவங்களுக்கு எதிராக ஊற்றப்படும் தேவனுடைய கோபாக்கினையைச் சகித்துத் துன்பப்படவேண்டிய நேரத்தைக் குறித்துச் சிந்தித்தார். அவருடைய “இருதயம் நொறுங்கும்” (JBP) நேரத்தைக் குறித்த சிந்தனையால் அவருடைய **ஆத்துமா கலங்கிற்று**. அவர் அந்த நேரத்தில் எவ்வாறு ஜெபிக்க வேண்டும்? அந்த **வேளையினின்று** அவரை **இரட்சிக்க** வேண்டுமென்று **பிதாவிடம்** விண்ணப்பிக்க வேண்டுமா? அவ்வாறு அவரால் ஜெபிக்க முடியாது. ஏனெனில் சிலுவைக்குச் செல்ல வேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடனேயே அவர் இவ்வுலகிற்கு வந்தார்.

12:28 சிலுவைக்குச் செல்வதிலிருந்து தம்மை இரட்சிக்க வேண்டுமென்று ஜெபிப்பதற்குப் பதிலாக அவர் **பிதாவின் நாமம்** மகிமைப்பட வேண்டுமென்று மன்றாடினார். தம்முடைய வசதி மற்றும் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றைக் காட்டிலும் தேவனுக்குப் புகழ் உண்டாக வேண்டும் என்பதே அவருடைய சீரிய நோக்கமாக இருந்தது. அப்பொழுது வானத்திலிருந்து தேவன் பேசினார். கர்த்தராகிய இயேசுவின் திருப்பெயரை அவர் **மகிமைப்படுத்தியதாக** அறிக்கை செய்தவர், அதனை மீண்டும் **மகிமைப்படுத்த விரும்புவதாகவும்** கூறினார். இயேசு இப்புவிப்பினில் ஆற்றிய திருப்பணியின் வாயிலாக தேவனின் திருப்பெயர் புகழ்ச்சி பெற்றது. நாசரேத்தாரில் முப்பதாண்டு அமைதியான வாழ்க்கை, மூன்றாண்டு வெளியரங்க ஊழியம், இரட்சகரின் வியத்தகு சொற்கள் மற்றும் செயல்கள் ஆகிய

யாவும் தந்தையின் திருப்பெயருக்கு உன்னதமான புகழ்ச்சியை உண்டுபண்ணின. ஆயினும் இதனினும் மேலான புகழ்ச்சியை, தமது சாவு, அடக்கம், உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் விண்ணுலகு ஏகுதல் ஆகிய நிகழ்ச்சிகளின் மூலமாகக் கர்த்தர் தேவனுக்குச் செலுத்துவார்.

12:29 தேவனுடைய சத்தத்தை அங்கு நின்று கொண்டிருந்த சிலர் இடிமுழக்கம் என்று தவறாகப் புரிந்துகொண்டனர். பொதுவாக அப்படிப்பட்ட மக்கள் ஆவிக்குரியவற்றிற்கு இயற்கையான விளக்கத்தைக் கொடுக்க முயற்சி செய்கின்றனர். இயேசு கிறிஸ்து செய்த அற்புதச் செயல்களை நம்ப மறுக்கும் மனிதர்கள், சில இயற்கையின் விதிகளைக்கொண்டு அவற்றிற்கு விளக்க மளிக்க முயலுகின்றனர். மற்றவர்களோ அதை இடிமுழக்கம் என்று கருதவில்லையெனினும், அது தேவனுடைய சத்தம் என்பதை உணரவில்லை. அது தெய்வீக ஆற்றலினால் உண்டானது என்று அவர்கள் உணர்ந்தபோதிலும், அது **தேவதூதனுடைய சத்தம்** என்றே எண்ணினார்கள். தூய ஆவியானவருடைய உதவியைப் பெற்ற மனிதர்களால் மட்டுமே தேவனுடைய சத்தத்தைக் கேட்கவும் புரிந்துகொள்ளவும் முடியும். மீண்டும் மீண்டும் சில மனிதர்கள் நற்செய்தியைக் கேட்கின்றனர். ஆயினும் அவர்களோடு பரிசுத்த ஆவியானவர் பேசவில்லையெனில் அச்செய்தி அவர்களுக்குப் பொருளற்ற தாய்க் காணப்படுகிறது.

12:30 **அந்தச் சத்தம்** தாம் கேட்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தொனிக்கவில்லையென்றும், அங்கு நின்று கொண்டிருத்தவர்கள் கேட்க வேண்டும் என்னும் எண்ணத்துடன் தொனித்தது என்றும் கர்த்தர் தம்மைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களிடம் விளக்கிக்கூறினார்.

12:31 “**இப்பொழுதே இந்த உலகத்துக்கு நியாயத்தீர்ப்பு உண்டாகிறது**” என்று அவர் கூறினார். வாழ்விற்கும் புகழ்ச்சிக்கும் கர்த்தராகிய இயேசுவை இவ்வுலகம் சிலுவையில் அறையவிருந்த நேரம். அவ்வாறு செய்து, அது தன்னையே குற்றவாளியென தீர்ப்பளித்தது. கிறிஸ்துவை ஏற்க மறுத்த கொடுமையின் காரணமாக அதன் மீது நியாயத்தீர்ப்பு வழங்கப்படும். அதைத்தான் இரட்சகர் இங்கே கூறினார். குற்றம் செய்த மாண்ட இனத்தின் மீது நியாயத்தீர்ப்பு வழங்க வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது. **இந்த உலகத்தின் அதிபதி** சாத்தான். உண்மையான பொருளில் கல்வாரியில் சாத்தான் முற்றிலுமாகத்

தோற்கடிக்கப்பட்டான். கர்த்தராகிய இயேசுவை என்றென்றைக்குமாகத் தான் வெற்றிபெற்று விட்டதாக அவன் எண்ணினான். மாறாக, மனிதர் இரட்சிப்படைவதற்கான வழியை இரட்சகர் உண்டாக்கினார். அதே நேரத்தில் அவர் சாத்தானையும் அவனுடைய சேனையையும் தோற்கடித்தார். பிசாசின் மீது செலுத்தப்பட்ட தீர்ப்பு இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஆனால் அவனுடைய அழிவு தீர்மானிக்கப்பட்டுவிட்டது. அவன் இன்னும் உலகமெங்கும் சுற்றித்திரிந்து, தனது பொல்லாத தொழிலைச் செய்துகொண்டே இருக்கிறான். ஆனால் அவன் அக்கினிக் கடலுக்குள் தள்ளப்படும் நிகழ்ச்சி அதற்குரிய காலத்தில் நிறைவேறும்.

12:32 இந்த வசனத்தின் முந்தின பகுதி கிறிஸ்துவின் சிலுவை மரணத்தைக் குறிக்கிறது. அவர் மரத்தினால் செய்யப்பட்ட சிலுவையில் ஆணிகளால் அறையப்பட்டு **பூமியிலிருந்து உயர்த்தப்பட்டார்**. அவர் அவ்வாறு சிலுவையில் அறையப்படுவாராயின், **எல்லாரையும் தம்மிடம் இழுத்துக்கொள்வதாக** வாக்களித்தார். இந்தச் சொற்களுக்குப் பற்பல விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. இரட்சிப்பை அருளுவதற்காக அல்லது தண்டனை வழங்குவதற்காக எல்லா மனிதர்களையும் அவர் தம்மிடமாய் இழுத்துக்கொள்வார் என்று சிலர் நினைக்கின்றனர். நற்செய்தி அறிவிக்கின்ற போது கிறிஸ்து உயர்த்தப்பட்டு, அச்செய்தியில் விளங்கும் பெரிதான வல்லமையின் நிமித்தம் அவரிடமாய் ஆத்துமாக்கள் இழுக்கப்படும் என்று வேறு சிலர் பொருள்கொள்ளுகின்றனர். ஆனால் கர்த்தராகிய இயேசுவின் சிலுவை மரணமானது **எல்லா வகையான மனிதர்களையும்** அவர் தம்மிடம் இழுத்துக்கொள்ளும் விளைவை உண்டாக்கும் என்பதே இதன் சரியான பொருளாகும். எல்லா நாடுகளிலிருந்தும், கோத்திரங்களிலிருந்தும் மொழிகளிலிருந்தும் மக்கள் அவரிடம் இழுத்துக்கொள்ளப்படுவார்கள்.

12:33 உயர்த்தப்படுதலைக் குறித்து நமது கர்த்தராகிய இயேசு பேசியபோது, தாம் **இன்ன விதமாக மரணம்** அடையவிருந்தார் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார். அதாவது சிலுவையில் அறையுண்டு மரணம் எய்துவதையே கூறினார். மீண்டுமாக இங்கு கர்த்தருடைய சர்வ ஞானம் வெளிப்பட்டுள்ளது என்பதற்கான சான்றைப் பெற்றிருக்கிறோம். படுக்கையிலோ விபத்திலோ தாம் இறந்துபோவதில்லை என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். மாறாக அவர் சிலுவையில் ஆணிகளால் அடிக்கப்படுவார்.

12:34 கர்த்தர் **உயர்த்தப்படுவார்** என்று சொன்னதைக் கேட்ட மக்கள் குழப்பமடைந்தனர். அவர் தாமே மேசியா என்று உரிமை பாராட்டியதை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். ஆனாலும் மேசியா என்றென்றும் உயிரோடிருப்பார் என்பதை அவர்கள் பழைய ஏற்பாட்டு நூல்களிலிருந்து அறிந்திருந்தனர் (ஏசாயா 9:7; சங். 110:4; தானி. 7:14; மீகா. 4:7 ஆகிய வசனங்களைக் காண்க). **“மனிதகுமாரன் உயர்த்தப்பட வேண்டும்”** என்று இயேசு கூறியதாக அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் அவரோ, **“நான் பூமியிலிருந்து உயர்த்தப்பட்டிருக்கும் போது”** என்றே கூறினார். தம்மை மனித குமாரன் என்று கர்த்தராகிய இயேசு பலமுறை குறிப்பிட்டார் என்பது உண்மையே. ஒருவேளை அவர் அதற்கு முன்பு மனிதகுமாரன் உயர்த்தப்படுவார் என்றும் சொல்லியிருக்கக்கூடும். ஆகவே இரண்டு சிந்தனைகளையும் அந்த மனிதர்கள் ஒன்றாக இணைத்துப் பார்த்ததில் எவ்வித சிரமமும் இல்லை.

12:35 மனித குமாரன் யார் என்று மக்கள் இயேசுவினிடத்தில் கேட்ட போது, அவர் தம்மை **ஒளி** என்று குறிப்பிட்டார். அந்த **ஒளியானது** கொஞ்சகாலம் மட்டுமே அவர்களுடன் இருக்கும் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார். அவர்கள் அந்த ஒளியினிடத்திற்கு வந்து, அந்த ஒளியில் நடக்க வேண்டும். இல்லையெனில் இருள் அவர்களைச் சூழ்ந்து கொள்ளும். அதன் காரணமாக அவர்கள் இடறி விழ நேரிடும்.

தம்மைக் கதிரவனுக்கும், அது தரும் பகலின் வெளிச்சத்திற்கும் கர்த்தர் ஒப்பிட்டுப் பேசினார். சூரியன் காலையில் உதயமாகிறது. நண்பகலில் அதனுடைய உச்ச நிலையை அடைகிறது. மாலையில் அது மறைகிறது. அது நம்மோடு குறிப்பிட்ட சில மணி நேரமே உடனிருக்கிறது. அது அவ்வாறு இங்கு இருக்கும் போதே, அதனை நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இரவு வரும் போது அதனுடைய பலனை நம்மால் பெற முடியாது. ஆன்மீக நிலையில் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிறவர்கள், ஒளியில் நடக்கிறவர்கள் ஆவார்கள். அவரை ஏற்க மறுப்பவரோ **தான் போகிற இடம் இன்ன தென்று அறியாமல் இருனில் நடந்து**, தெய்வீக வழி நடத்துதலின்றி, தனது வாழ்க்கையில் இடறிவிழுவான்.

12:36 கர்த்தராகிய இயேசுவோடு பேசிக் கொண்டிருந்த மனிதர்கள் தங்களுக்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை நழுவிவிடாமல் அத்தரு

ணத்திலேயே, தம்மை விசுவாசிக்க வேண்டுமென்று அவர் எச்சரித்தார். அவ்வாறு அவர்கள் செய்வதன் வாயிலாக அவர்கள் **ஒளியின் பிள்ளைகளாக** மாற முடியும். தங்களுடைய வாழ்நாட்கள் முழுவதும் வழிநடத்துதலைப் பெற்று நித்தியத்தை அடைவதற்குரிய வழியை அவர்கள் கண்டடைவார்கள் என்னும் உறுதியும் அவர்களுக்குத் தரப்படும். இந்தச் சொற்களை அவர் சொன்ன பின், மக்களை விட்டுப் பிரிந்து சென்று சிறிது காலம் மறைந்திருந்தார்.

22. பெரும்பாலான யூதர்கள் இயேசுவை விசுவாசிக்கத் தவறுதல் [12:37-43]

12:37 கர்த்தராகிய இயேசு **இத்தனை அற்புதங்களைச் செய்திருந்தும்** மக்கள் அவரை விசுவாசிக்கவில்லை என்னும் வியத்தகு உண்மையை வெளிப்படுத்த யோவான் இங்கு சிறிது நேரத்தை எடுத்துக்கொண்டார். நாம் முன்னர் குறிப்பிட்டதுபோல, அவர்களுடைய நம்பிக்கையின்மை அதற்குரிய சான்றுகள் இல்லாததன் நிமித்தம் ஏற்படவில்லை. கர்த்தரோ, தமது தெய்வீகத்தை மெய்ப்பிக்க ஆணித்தரமான சான்றுகளைத் தந்தார். ஆனால் மக்கள் அவரை விசுவாசிக்க விரும்பவில்லை. தங்களை ஆளுவதற்கு ஓர் அரசர் வேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்பினார்கள். ஆனால் அவர்கள் மனந்திரும்ப விரும்பவில்லை.

12:38 ஏசாயா 53:1 - இல் முன்னுரைக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறும் வண்ணம், யூதர்களுடைய நம்பிக்கையின்மை விளங்கியது. “கர்த்தாவே, எங்கள் மூலமாய்க் கேள்விப்பட்டதை விசுவாசித்தவன் யார்?” என்னும் கேள்வி, “பலர் இல்லை!” என்னும் விடையையே தந்தது. திருமறையில் புயம் என்னும் சொல் அதிகாரத்தையும் வலிமையையும் குறிப்பிடுகிறது. ஆகவே **கர்த்தருடைய புயம்** என்னும் சொற்றொடர் தேவனுடைய மிகுந்த வல்லமையையே குறிப்பிடுகிறது. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறித்த செய்தியை விசுவாசிப்பவர்களுக்கு மட்டுமே தேவனுடைய வல்லமை வெளிப்படும். ஆகையால், மேசியாவைக்குறித்த அறிக்கையைப் பலர் ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலையில், தேவனுடைய வல்லமை பலருக்கு வெளிப்படவில்லை.

12:39 இஸ்ரவேல் நாட்டிற்குத் தம்மைக் கர்த்தராகிய இயேசு அறிமுகப்படுத்தியபோது, அவர்கள் அவரை ஏற்கவில்லை. இரட்சிப்பை அருளும்படி அவர் அவர்களிடம் திரும்பத் திரும்ப வந்தார். அவர்களோ “வேண்டாம்” என்று

தொடர்ந்து மறுத்துரைத்தனர். அவர்கள் நற்செய்தியை வேண்டாமென்று அதிகமாக நிராகரித்தபோது, அதனை ஏற்றுக் கொள்ளாதிருக்கத் தக்கதாக அவர்களுடைய இருதயம் கடினமாயிற்று. ஒளியைக் காணாதிருக்கும்படி மனிதர்கள் கண்களை மூடிக்கொண்டபோது, அவர்களுடைய கண்களால் ஒளியைக் காணமுடியாதபடி தேவன் மாற்றினார். நீதிமன்றத் தீர்ப்பு என்று சொல்லத் தக்க வகையில் தேவன் அவர்களைக் குருடாக்கினார். அதாவது, தமது குமாரனை அவர்கள் ஏற்க மறுத்ததன் காரணமாகக் குருட்டுத்தன்மை என்னும் தண்டனையை தேவன் அவர்களிடம் செலுத்தினார்.

12:40 இங்கு ஏசாயா 6:9,10 ஆகிய வசனங்கள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. இஸ்ரவேல் மக்களுடைய **கண்களை தேவன் குருடாக்கி, அவர்கள் இருதயத்தைக் கடினமாக்கினார்**. முதலில் அவர் அவ்வாறு செய்யவில்லை. முதலில் அவர்கள் தங்களுடைய கண்களை மூடிக்கொண்டனர்; தங்களுடைய இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தினர். இவ்வாறு இஸ்ரவேல் பிடிவாதமாகவும், தங்களுடைய மனவிருப்பத்தின் படியும் மேசியாவை ஏற்க மறுத்ததன் காரணமாக, பார்வை, புரிந்துகொள்ளும் ஆற்றல், மனத்திரும்புதல், குணமாகுதல் ஆகியவற்றை அவர்கள் இழந்து போனார்கள்.

12:41 ஏசாயா 6 -ஆம் அதிகாரத்தில் தீர்க்கதரிசி தேவனின் **மகிமையைக்** கண்டதாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏசாயா **கண்ட காட்சி கிறிஸ்துவின் மகிமை** என்று யோவான் அதற்குரிய விளக்கத்தைக் கூட்டி வழங்கியிருக்கிறார். கிறிஸ்துவைக் குறித்தே ஏசாயா **பேசினான்**. சங்கிலித்தொடர்போல இயேசு கிறிஸ்து தேவனே என்னும் உண்மை ஆங்காங்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இஃது அச்சங்கிலியின் அடுத்த இணைப்பாகும்.

12:42 யூத **அதிகாரிகளிலும் அநேகர்** இயேசுவே மேசியா என்பதைப் புரிந்து கொண்டனர். ஆயினும் தாங்கள் கொண்ட நம்பிக்கையை வெளிப்படையாகச் சொல்வதற்கான துணிவு அற்றவர்களாகவே அவர்கள் இருந்தனர். சமுதாயத்திலிருந்து புறம்பாக்கப்படுவார்கள் என்னும் அச்சம் அவர்களது வாயை அடைத்து விட்டது. மெய்யாகவே இவர்கள் விசுவாசிகளாக இருந்தனர் என்று நாம் நினைக்க விரும்புகிறோம். ஆனால் அது ஐயத்திற்குரிய ஒன்றேயாகும். எங்கே மெய்யான விசுவாசம் இருக்கிறதோ அங்கே கிறிஸ்து அறிக்கை செய்யப்படுவார். அது

உடனடியாகவோ, சற்று நேரம் கழித்தோ நிகழும். ஒருவர் கிறிஸ்துவை இரட்சகர் என்று உண்மையாக ஏற்கும்போது, அதனை அவர் வெளிப்படையாக அறிக்கை செய்வார். அதனால் ஏற்படும் விளைவுகளை அவர் பொருட்டுத்த மாட்டார்.

12:43 இந்த மனிதர்கள் தேவனால் உண்டாகிற புகழ்ச்சியைக் காட்டிலும், தங்கள் உடன்வாழ் மனிதர்களால் உண்டாகிற புகழ்ச்சியிலேயே அதிக நாட்டம் உடையவராயிருந்தனர் என்பது வெளிப்படையாக. தேவனால் பாராட்டப்படுவதிலும், மனிதனுடைய பாராட்டின்மீது இவர்கள் விருப்பம் கொண்டிருந்தனர். இவ்வாறு சிந்திக்கிற மனிதன் உண்மையாகவே, இயேசு கிறிஸ்துவின் மெய்யான விசுவாசியாக இருப்பானா? இதற்குரிய விடையை 5 -ஆம் அதிகாரம் 44 -ஆவது வசனத்தில் காணுங்கள்.

எ. நம்பிக்கையின்மையினால் உண்டாகும் இன்னல் [12:44-50]

12:44 இந்த வசனத்தின் பொழிப்புரை கீழ்க் கண்டவாறு காணப்படும்: “என்னிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிற ஒருவன் உண்மையில் என்னிடத்தில் மட்டுமின்றி என்னை அனுப்பின எனது பிதாவினிடத்திலும் விசுவாசமாயிருக்கிறான்.” மீண்டுமாக இங்கு தாம், திருத்தந்தையாகிய தேவனிடத்தில் கொண்டிருக்கிற நிறைவான ஐக்கியத்தைக் கர்த்தர் கற்பிக்கிறார். ஒருவரிடத்தில் விசுவாசம் வைக்காமல் மற்றவரிடத்தில் விசுவாசம் கொள்வது கூடாத செயலாகும். கிறிஸ்து வினிடத்தில் விசுவாசம் வைப்பது திருத்தந்தையாகிய தேவனிடத்தில் விசுவாசம் கொள்வதாகவே விளங்கும். பிதாவுக்குச் சமமான கனத்தைக் குமாரனுக்குச் செலுத்தாமல் ஒருவரால் பிதாவை விசுவாசிக்க முடியாது.

12:45 ஒரு கண்ணோட்டத்தில் பிதாவாகிய தேவனை ஒருவராலும் காணமுடியாது. அவர் ஆவியாயிருக்கிறார், ஆகவே அவர் கண்களுக்குப் புலப்படுவதில்லை. ஆனால் தேவன் எப்படிப்பட்டவர் என்பதை நாம் அறியும்பொருட்டு கர்த்தராகிய இயேசு இவ்வுலகிற்கு வந்தார். தேவன் சரீரப் பிரகாரமாக எப்படியிருப்பார் என்பதை நமக்கு அறிவிக்கும்படி அவர் இவ்வுலகிற்கு வரவில்லை. குணத்தின்படி அவர் எப்படிப்பட்டவர் என்பதை நமக்கு அறிவிக்கவே இயேசு இவ்வுலகிற்கு வந்தார். தேவனுடைய குணநலன்களை அவர் நமக்கு அறிவித்திருக்கிறார். ஆகவே கிறிஸ்து வைக் கண்டவன் தேவனைக் கண்டவன் ஆவான்.

12:46 ஒளியை எடுத்துக்காட்டாக உரைப்பது நம்முடைய கர்த்தர் பெரிதும் விரும்பிய ஒன்றாக இருந்தது என்பது வெளிப்படையாக. இந்த உலகத்தில் வந்த ஒளியாக அவர் தம்மை மீண்டும் குறிப்பிட்டார். அதன் காரணமாக அவரிடத்தில் விசுவாசம் வைக்கிற எவனும் இருளில் இருக்க மாட்டான். கிறிஸ்துவன்றி மனிதர்கள் ஆழமான இருளுக்குள் இருக்கின்றனர். அவர்கள் வாழ்வையும், மரணத்தையும், நித்தியத்தையும் குறித்த சரியான அறிவைப் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் விசுவாசத்தின் மூலமாக கிறிஸ்துவிடம் வந்தவர்கள் சத்தியத்தைத் தேடி அலைய வேண்டியது இல்லை. ஏனெனில் அவர்கள் அவரிடத்தில் சத்தியத்தைக் கண்டடைந்து விட்டனர்.

12:47 கிறிஸ்து இவ்வுலகிற்கு முதல் முறையாக வந்ததன் நோக்கம் இவ்வுலகத்தை நியாயந்தீர்ப்பது அன்று. அதனை இரட்சிக்கவே அவர் வந்தார். தம்முடைய சொற்களை கேட்க மறுத்தவர்கள் யார் என்றும் தம்மிடத்தில் விசுவாசம் கொண்டவர்கள் யார் என்றும் கண்டறியும் பொருட்டு அவர் தமது முதல் வருகையின் போது நியாயந்தீர்க்க அமரவில்லை. வரப்போகிற நாளில் இந்த அவிசுவாசிகளை அவர் நியாயந்தீர்த்துத் தண்டிக்கப் போவதில்லை என்பது இதன் பொருளன்று. அவ்வாறு நியாயந்தீர்த்தல் அவருடைய முதலாம் வருகையின் நோக்கமன்று என்பதே உண்மை.

12:48 வரப்போகிற ஒருநாளில், கர்த்தர் உரைத்த சொற்களை ஏற்க மறுத்த யாவரும் தேவனுடைய நீதிமன்றத்தில் குற்றவாளிக் கூண்டில் நிற்கப் போகிற காட்சியை அவர் எண்ணிப்பார்த்தார். அந்த நேரத்தில் அவருரைத்த வார்த்தைகள் அல்லது கற்பித்த போதனைகள் அவர்களைக் குற்றவாளிகளெனத் தீர்மானிக்கப் போதுமானவையாக விளங்கும்.

12:49 அவர் கற்பித்தவை யாவும் , தமக் காகவே ஏற்படுத்திக்கொண்டவையல்ல; அவை மனிதர்களுடைய பள்ளிகளில் கற்றவையும் அல்ல. மாறாக, அவர் என்ன பேசவேண்டுமென்று திருத்தந்தை கட்டளை கொடுத்தாரோ அவற்றையே அவர் அடிமையாகவும், குமாரனாகவும் காணப்பட்டு கீழ்ப்படிதலோடு பேசினார். இந்த உண்மை கடைசி நாளில் மனிதர்களை நியாயந்தீர்க்கும். இயேசு கிறிஸ்து பேசிய யாவும் தேவனுடைய வார்த்தைகளேயாகும். ஆனால் மனிதர்களோ அவற்றைக் கேட்க மறுத்தனர். அவர்

என்ன உபதேசிக்க வேண்டும் என்பதை மட்டுமின்றி என்ன பேச வேண்டுமென்றும் திருத்தந்தை அவருக்குக் கற்பித்தார். இவை இரண்டிற்கும் வேறுபாடு உள்ளது. “நான் உபதேசிக்க வேண்டியது இன்னதென்று” என்னும் சொற்றொடர் செய்தியின் கருத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. “நான் பேச வேண்டியது இன்னதென்று” என்னும் சொற்றொடர், தேவனுடைய சத்தியங்களைக் கர்த்தர் கற்பிக்கும்போது என்னென்ன சொற்களைப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது.

12:50 தம்மிடத்தில் பற்றுறுதி கொண்டவர்களுக்கு நித்திய ஜீவனைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று திருத்தந்தை நியமித்திருந்தார் என்பதை இயேசு அறிந்திருந்தார். ஆகையால், பிதா இயேசுவுக்கு அளித்த செய்தியை அவ்வண்ணமே அவர் மக்களுக்கு வழங்கினார்.

இதுகாறும் சொல்லப்பட்டு வந்த விவரங்களில் இப்பொழுது குறிப்பிடத்தக்க இடைவெளி உண்டாயிற்று. அந்த நேரம் வரைக்கும் கர்த்தர் தம்மை இஸ்ரவேலுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வந்தார். வெவ்வேறு ஏழு அடையாளங்கள் அல்லது அற்புதங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியும், ஒரு பாவினாகிய மனிதன் கிறிஸ்துவினிடத்தில் விசுவாசம் வைக்கும்போது அவனிடத்தில் உண்டாகும் அனுபவத்தை விளக்கிக் காட்டும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. அந்த அடையாளங்களாவன:

1. கலிலேயாவிலிருந்த கானா என்னும் சிற்றூரில் நடந்த திருமண நிகழ்ச்சியின்போது தண்ணீர் திராட்சை இரசமாக மாறிய அற்புதம் (2:1-12). தெய்வீக மகிழ்ச்சிக்கு அந்நியனாயிருந்த பாவி கிறிஸ்துவின் வல்லமையால் மாற்றம் பெறுவதை இது சித்தரிக்கின்றது.
2. அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மனிதன் ஒருவனுடைய மகன் நலம் பெறுதல் (4:46-54). பாவி யான மனிதனை இந்நிகழ்ச்சி நோயுற்றவனாகச் சித்தரிக்கிறது. அவன் ஆன்மீக நலனை அடைய வேண்டியவனாக இருக்கிறான்.
3. வாத நோயினால் பலன்றிப் போயிருந்தவன் பெதஸ்தா குளத்தருகில் நலம்பெற்ற நிகழ்ச்சி (அதி.5). பாவினான மனிதன் வலிமையற்றவனாகவும், உதவியற்றவனாகவும், தன்னுடைய நிலையிலிருந்து நலம்பெற ஒன்றும் செய்ய இயலாதவனாகவும் இருக்கிறான். அவனுடைய இயலாத நிலையிலிருந்து இயேசு குணமாக்குகிறார்.

4. ஐயாயிரம் மனிதர்கள் உணவளிக்கப்படுதல் (அதி. 6). வல்லமை தரவல்ல உணவு இல்லாதவனாக பாவியான மனிதன் விளங்குகிறான். அவன் பசியுற்றிருக்கிறான். அவனுடைய ஆன்மாவுக்குக் கர்த்தர் உணவளிக்கிறார். அதன்பிறகு அவன் பசியடையமாட்டான்.
5. கலிலேயாக் கடல் அமைதிப்படுத்தப்படுதல் (6:16-21). ஆபத்தான நிலையில் பாவி இருக்கிறான். அந்தப் புயலிலிருந்து கர்த்தர் அவனை விடுவிக்கிறார்.
6. பிறந்த நாள் முதற்கொண்டு குருடனாயிருந்தவனுக்கு பார்வையளித்தல் (அதி.9). கிறிஸ்துவின் வல்லமையால் தொடப்படுமவரை இருதயத்தில் பார்வையற்ற நிலையில் இருக்கும் பாவியை இந்நிகழ்ச்சி சுட்டிக்காட்டுகிறது. தன்னுடைய பாவ நிலையை மனிதன் காண இயலாதவனாக இருக்கிறான். இரட்சகரின் அழகையும், அவன் காணக்கூடாதவனாக இருக்கிறான். தூய ஆவியானவரால் வெளிச் சத்தைப் பெறும்வரை அவன் பார்வையற்றவனாகவே இருக்கிறான்.
7. இறந்தோரிலிருந்து லாசரு உயிரோடு எழுப்பப்படுதல் (அதி.11). அக்கிரமங்களிலும், பாவங்களிலும் இறந்தவனாகப் பாவி இருக்கிறான் என்பதை இந்நிகழ்ச்சி நமக்கு நினைவூட்டுவது திண்ணம். அந்நிலையிலிருந்து அவன் உயிர் பெற வேண்டும்.

இந்த அடையாளங்கள் யாவும் இயேசுவே தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்பதை மெய்ப்பிக்கும் நோக்கத்துடன் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஏ. தமது சீடர்களின் கால்களை இயேசு கழுவுதல் (13:1-11)

பதின்மூன்றாவது அதிகாரத்தில், மேலறை போதனை தொடங்குகிறது. பகைமையுள்ளம் கொண்ட யூதர்களுடன் தாம் கொண்டிருந்த தொடர்பை இயேசு அத்துடன் நிறுத்திக் கொண்டார். அவர் விசாரிக்கப்பட்டு சிலுவையில் அறையப்படும்படிக் கொண்டுவரப்படுவதற்கு முன்னர், தம்முடைய சீடர்களுடன் இறுதியாக ஐக்கியம் கொள்ளும் பொருட்டு தனிமையான மேலறைக்கு அவர் சென்றார். புதிய ஏற்பாட்டு நூலிலேயே மிகவும் விரும்பப்படத்தக்க பகுதியாக யோவான் 13 முதல் 17 -வரையிலுள்ள அதிகாரங்கள் திகழ்கின்றன.

13:1 அன்று அவர் சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு முந்தின நாள் தாம் இறந்து, மீண்டும்

உயிர்த்தெழுந்து, விண்ணுலகம் ஏகுவதற்கான வேளை நெருங்கிவிட்டது என்பதைக் கர்த்தர் அறிந்தார். மெய்யான விசுவாசிகளாகிய தம் முடையவர்களிடத்தில், அவருடைய இப்புவி ஊழியத்தின் காலம் முடியும்வரை அன்புவைத் தார், அவ்வன்பு நித்தியம் முழுவதுமாகத் தொடரும். மேலும் அவர்களிடத்தில் அவர் கொண்டிருந்த அன்பு எல்லை கடந்ததாக இருந்தது. அதனை அவர் அப்பொழுது செயல்படுத்திக்காட்டிவிருந்தார்.

13:2 இங்கு போஜனம் என்று இயேசு குறிப்பிட்டது எந்த விருந்து என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. அது பஸ்கா விருந்தா, கர்த்தருடைய பந்தியா அல்லது சாதாரணமாக உணவருந்திய வேளையா என்பது தெரியவில்லை. யூதாசின் இருதயத்தில் பிசாசானவன், இயேசுவைக் காட்டிக்கொடுக்கும்படியான எண்ணத்தை விதைத்தான். அவ்வேளைக்கு வெகு நேரத்திற்கு முன்னரே யூதாஸ் இக்கொடிய திட்டத்தைத் தீட்டியிருந்தான். ஆயினும் அந்தக் கொடிய திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான தூண்டுதல் அவனுக்கு அச்சமயத்தில் கொடுக்கப்பட்டது.

13:3 போதகர் அல்லது ஆசிரியர் என்னும் நிலையில் மட்டுமின்றி அடிமையின் கடமையையும் கர்த்தர் நிறைவேற்றினார் என்பதை இவ்வசனம் வலியுறுத்திக் கூறுகிறது. எனினும் இயேசு தமது தெய்வீகத்தைக் குறித்த நினைவும் உடையவராயிருந்தார். தமக்கு நியமிக்கப்பட்ட வேலையை அவர் அறிந்திருந்தார். தாம் தேவனிடத்திலிருந்து வந்ததையும் அவர் அறிந்திருந்தார். மேலும் அவர் மீண்டும் தேவனிடத்திற்குத் திரும்பிச் செல்லும் பயணத்தைத் தொடங்கி விட்டதையும் அறிந்திருந்தார்.

13:4 தாம் யார் என்ற நினைவும், தமது திருப்பணியின் நோக்கம் அதனுடைய இலக்கு ஆகியவை என்ன என்பதைக் குறித்த நினைவும் அவர் தம்மைத் தாழ்த்தி, சீடர்களுடைய கால்களைக் கழுவுவதற்குத் துணைபுரிந்தன. பந்தியிலிருந்து எழுந்த கர்த்தர் தமது நீண்ட மேலாடையைக் கழற்றிவைத்துவிட்டு, ஒரு சீலையை எடுத்துக் கட்டிக்கொண்டார். அது அடிமைக் கோலமாகக் காட்சியளித்தது. குறைவற்ற அடிமையின் நற்செய்தி நூலாகிய மாற்கு புத்தகத்தில் இந்நிகழ்ச்சி எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றே நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். எனினும் இந்நிகழ்ச்சி இயேசுவை இறைமகனாக எடுத்துரைக்கும் இந்த நற்செய்தி நூலில் இடம்பெற்றிருப்பது அதனினும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கும் இந்த நற்செய்தி நூலில் இடம்பெற்றிருப்பது அதனினும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

விண்ணுலகில் தந்தத்தினால் ஆன அரண்மனையை விடுத்து, அடிமையின் கோலமெடுத்தவராக, தாம் படைத்த மனிதர்களுக்கு ஊழியம் செய்ய இவ்வுலகிற்கு வந்த அவருடைய செயலுக்கு இந்நிகழ்ச்சி ஓர் அடையாளமாக விளங்குகிறது.

13:5 கிழக்கத்திய நாடுகளில் தங்களுடைய கால்களை முழுவதும் மூடாத காலணிகளை அணிவது வழக்கம். ஆகவே அவர்கள் தங்களுடைய கால்களை அவ்வப்போது கழுவவேண்டியது அவசியம். விருந்து உபசரிப்பவன் தன் வீட்டில் அலுவல்புரியும் அடிமையைக் கொண்டு, வருகை புரிந்திருக்கும் விருந்தினர்களுடைய கால்களைக் கழுவச் செய்வது அவர்களுடைய பொதுவான வழக்கமாயிருந்தது. இங்கே தெய்வீக விருந்துபசரிப்பவர் அடிமையின் கோலம் பூண்டவராக தாழ்மையான பணியை நிறைவேற்றினார். “காட்டிக் கொடுப்பவனின் பாதத்தண்டையில் இயேசு - இது வியத்தகு சித்திரமாகக் காட்சியளிக்கிறது. இது நமக்கு நல்லதொரு பாடமாகவும் விளங்குகிறது!”

13:6 தன்னுடைய கால்களைக் கர்த்தர் கழுவுகின்ற செயலை எண்ணிப்பார்த்தபோது, அது பேதுருவுக்கு அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது. “தேவன் ஓர் அடிமையின் கோலத்தை அணிந்து கொள்ளும் காட்சி, தனதுள்ளத்திற்குத் தொல்லை தருவதாக” உணர்ந்த பேதுரு, மகா உன்னதமான கர்த்தர், தன்னைப் போன்ற தகுதியற்ற மனிதனுடைய கால்களைக் கழுவ இறங்கி வருகின்ற செயலை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை.

13:7 தாம் செய்த செயலில் ஆன்மீகப் பொருள் அடங்கியிருந்ததை இயேசு அப்பொழுது பேதுருவுக்கு விளக்கிக் கூறினார். கால்களைக் கழுவுதல், ஒருவித ஆவிக்குரிய கழுவுதலுக்கு அடையாளமாய் விளங்கிற்று. கர்த்தர் கால்களைக் கழுவும் செயலைச் செய்தார் என்பதை மட்டுமே பேதுரு அறிந்திருந்தார். அதனுடைய ஆன்மீகக் கருத்தை அவர் அறியாதிருந்தார். கர்த்தர் அதைக் குறித்த விளக்கத்தைத் தரவிருந்த காரணத்தினால், பேதுரு அதைப் பின்னர் அறிவார். கர்த்தரை மறுத்துரைத்துப் பின்னர், அவரால் மீண்டும் முன்நிலைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட பிறகு அதனை அவர் தனது அனுபவத்தில் அறிவார்.

13:8 மனித இயல்பின் எல்லைகளுக்கு பேதுரு எடுத்துக்காட்டாய்த் திகழ்ந்தார். தன்னுடைய

கால்களைக் கர்த்தர் ஒருக்காலும் கழுவக் கூடாது என்று அவர் உறுதியாகக் கூறினார். இங்கே “ஒருக்காலும்” என்னும் சொல் “நித்தியம்” என்னும் பொருளைக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் கால்கள் கழுவுதல் இல்லையேல், தம்முடன் ஐக்கியம் கொண்டிருக்க முடியாது என்று கர்த்தர் பதிலுரைத்தார். கால்களைக் கழுவுதல் என்னும் செயலின் பொருள் இங்கே வெளிப்படுத்தப்பட்டது. இவ்வுலகின் வழியாக நடந்து செல்கின்ற கிறிஸ்தவன், தன்னை ஓரளவிற்குத் தீட்டுப்படுத்திக் கொள்கிறான். சீர்கேடான பேச்சு, தூய்மையற்ற பார்வை, கேடுற்ற மனிதர்களுடன் இணைந்து அலுவல் புரிதல் விசுவாசியின் வாழ்க்கையில் கறைபடியச் செய்வது தவிர்க்கவியலாதது. அவன் அவ்வப்போது கழுவப்பட வேண்டியவனாக இருக்கிறான்.

தண்ணீர் என்னும் வார்த்தையினால் கழுவுதல் நிறைவேறுகிறது. திருமறையை நாம் படிப்பதாலும், அதிலிருந்து ஆற்றப்படும் சொற் பொழிவுகளைக் கேட்பதாலும், அதைக் குறித்து ஒருவரோடொருவர் உரையாடுவதாலும், நாம் அடைந்த தீட்டிலிருந்து கழுவப்படுகிறோம். இதற்கு மாறாக, நாம் திருமறையை அதிகமாகத் தவிர்க்கும்போது, நம்முடைய உள்ளங்களிலும், வாழ்க்கையிலும், இந்தப் பொல்லாங்குகளின் ஈடுபாடு அதிகமாக நிலைத்திருக்கும். மேலும் அதைக் குறித்து எவ்விதக் கவலையும் அற்றவர்களாக நாம் இருப்போம். “என்னிடத்தில் உனக்குப் பங்கில்லை” என்று இயேசு உரைத்தபோது, பேதுரு தன்னுடைய கால்களைக் கர்த்தர் கழுவுவதற்கு இடங்கொடாவிடில் அவர் இரட்சிப்பைப் பெறமாட்டார் என்னும் பொருளில் பேசவில்லை. மாறாக, திருமறையின் மூலமாகக் கழுவுதலைத் தன்னுடைய வாழ்க்கையில் அவ்வப்போது பெற்றால் மட்டுமே, தொடர்ந்து கர்த்தருடன் பேதுரு ஐக்கியம் கொண்டிருக்க முடியும் என்றே அவருரைத்தார்.

13:9,10 இப்பொழுது பேதுரு மறு எல்லைக்குச் சென்றுவிட்டார். ஒரு மணித்துளிக்கு முன்னர் “ஒருக்காலும் கழுவக்கூடாது” என்று சொன்னவர், இப்பொழுது “என்னை முழுவதும் கழுவும்” என்றுரைத்தார். மக்கள் குளிக்கும் பொதுக்குளியலறையிலிருந்து வீடு திரும்பும் மனிதனின் கால்களில் மீண்டும் தூசி படிந்துவிடும். அவன் மீண்டும் ஒருமுறை குளிக்கவேண்டியதில்லை. ஆனால் அவனுடைய கால்கள் மட்டும் கழுவப்படவேண்டும். “முழுகினவன் தன் கால்களை

மாத்திரம் கழுவ வேண்டும். மற்றப்படி அவன் முழுவதும் சுத்தமாயிருக்கிறான்.” முழுக்குதலுக்கும் கழுவுதலுக்கும் வேறுபாடு உண்டு. ஒருவன் இரட்சிப்பைப் பெறும் வேளையில் பெறும் தூய்மையை முழுக்குதல் குறிப்பிடுகிறது. பாவத்தின் தண்டனையிலிருந்து கிடைக்கும் விடுதலை, கிறிஸ்துவின் செங்குருதியினால் ஒருமுறை மட்டுமே கிறிஸ்தவனின் வாழ்வில் நடைபெறும். கிறிஸ்தவனின் வாழ்வில் உண்டாகும் கறைகளைத் திருமறையின் மூலமாக அவ்வப்போது தூய்மைப்படுத்துவதையே கழுவுதல் குறிப்பிடுகிறது. கிறிஸ்தவனின் வாழ்வில் ஒருமுறை குளித்தலும் பலமுறை கால்களைக் கழுவுதலும் நடைபெறும். “நீங்கள் சுத்தமாயிருக்கிறீர்கள்; ஆகிலும் எல்லாரும் அல்ல.” சீடர்கள், யூதாஸ் நீங்கலாக மறுபிறப்பு என்னும் முழுக்குதலைப் பெற்றிருந்தனர் என்பதே இதன் பொருளாகும். அவன் ஒருக்காலும் இரட்சிப்பைப் பெறவில்லை.

13:11 எல்லாவற்றையும் நிறைவாக அறிந்தவர் என்னும் நிலையில், யூதாஸ் தம்மைக் காட்டிக் கொடுப்பான் என்பதைக் கர்த்தர் அறிந்திருந்தார். ஆகவே முழுக்குதல் என்னும் மீட்பை அவன் பெறவில்லை என்பதைக் குறிக்கும் வகையில், அவனை அவர் வேறுபடுத்திக் காட்டினார்.

ஐ. தமது மாதிரியைப் பின்பற்றும் வண்ணம் இயேசு சீடர்களுக்கு அறிவுரை வழங்குதல் (13:12-20)

13:12 தம்முடைய அனைத்துச் சீடர்களுடைய கால்களையும் கிறிஸ்து கழுவினார் என்றே தோன்றுகிறது. தாம் செய்த செயலின் ஆவிக்குரிய பொருளை விளக்கிக் கூறும்படி, அவர் தம்முடைய மேலாடையை உடுத்திக் கொண்டு திரும்பவும் உட்கார்ந்தார். ஒரு கேள்வியை எழுப்பி அவர் தமது உரையாடலைத் தொடங்கினார். இரட்சகர் எழுப்பிய கேள்விகள் ஆர்வமுள்ள பாடங்களைக் கற்பிக்கின்றன. இவ்வாறு கற்பிக்கும் முறையானது மிகவும் பயன் விளைவிக்கக்கூடியது.

13:13,14 இயேசுவைப் போதகரென்றும் ஆண்டவரென்றும் சீடர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தனர். அவ்வாறு அவர்கள் எண்ணியிருந்தது மிகச் சரியானதே. ஆனால் அவர் காண்பித்த மாதிரி, இறையரசின் அதிகார வரிசையில் அடிமையான ஊழியக்காரனே மிகவுயர்ந்த இடத்தைப் பெறுவான் என்று போதிக்கிறது.

கர்த்தரும் போதகருமாகிய இயேசு தமது சீடர்களுடைய கால்களைக் கழுவினாராயின்,

அவர்கள் ஒருவரது கால்களை மற்றவர் கழுவாமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணத்தைக் கூறமுடியும்? அவர்கள் ஒருவருடைய கால்களை மற்றவர் தண்ணீர்கொண்டு கழுவிவிட வேண்டும் என்று சொன்னாரா? சபைகளில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய எழுத்தின்படியான கட்டளையாக இதனைக் கர்த்தர் கற்பித்தாரா? இல்லை, இதனுடைய பொருள் ஆவிக்குரியது. இடைவிடாமல் திருமறையின் ஆதாரத்தில் அவர்கள் ஒருவரோடொருவர் ஐக்கியம் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்றே அவர் கூறினார். சகோதரன் ஒருவர் தனது கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில் குளிரடைந்தவராக உலகத்தைச் சார்ந்து வாழ்வாரென்றால், திருமறையின் ஆதாரத்திலிருந்து மற்றவர் அவருக்கு அன்புடன் அறிவுரை வழங்க வேண்டும்.⁴²

13:15,16 கர்த்தர் அவர்களுக்கு **மாதிரியைக் காண்பித்தார்**. ஆவிக்குரிய வகையில் அவர்கள் ஒருவரோடொருவர் எவ்வாறு நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்குரிய செயல்முறை விளக்கத்தை அவர் அளித்தார்.

நம்முடைய சகோதரருக்கு ஊழியம் செய்யும் பொருட்டு நாம் நம்மைத் தாழ்த்துவதற்கு பெருமையும் பகைமை உணர்ச்சியும் தடையாயிருக்குமெனில், நாம் நம்முடைய **எஜமானிலும் பெரியவர் அல்லவென்பதை** நினைவுகூர வேண்டும். தகுதியற்றவர்களும், நன்றியுணர்வு இல்லாதவர்களும்மாகிய சீடர்களுடைய கால்களைக் கழுவுவதற்கு அவர் தம்மைத் தாழ்த்தினார். மேலும் அவர்களில் ஒருவன் தம்மைக் காட்டிக் கொடுப்பான் என்பதையும் அவர் அறிந்திருந்தார். பணத்திற்காக ஒருவன் உங்களைக் காட்டிக் கொடுப்பான் என்பதை நீங்கள் அறிந்திருந்தால், நீங்கள் உங்களைத் தாழ்த்தி அவனுக்குப் பணிவிடை செய்வீர்களா? **அனுப்பப்பட்டவர்களாகிய சீடர்கள்**, தங்களை **அனுப்பிய வராகிய** கர்த்தராகிய இயேசுவைக் காட்டிலும் பெரியவர்கள் என்று எண்ணியவராக, அவர் செய்தது போலத் தங்களால் செய்ய முடியாது என்று ஒருக்காலும் நினைக்கலாகாது.

13:17 தாழ்மை, தன்னலமின்மை, ஊழியம் ஆகியவை பற்றி **அறிவது** நன்று. இவையாவற்றையும் ஒருவன் அறிந்திருந்தும் அவனால் இவற்றைச் செய்யாதிருக்க முடியும். **இவற்றைச் செயல்படுத்துவதே** மெய்யான மதிப்புடையது. அதுவே ஆசிர்வாதத்தை நல்கக்கூடியதுமாகும்!

13:18 ஊழியத்தைக் குறித்து கர்த்தர் அப்பொழுது கூறிய அறிவுரை யூதாசுக்குப் பொருந்

தாது. உலகமெங்கும் நற்செய்தியை ஏந்திய வராகக் கர்த்தரால் அனுப்பப்படவிருந்த சீடர்களில் அவன் பங்குவகிக்கப் போவதில்லை. அவன் காட்டிக்கொடுக்கவிருந்த செயலைக் குறித்து முன்னுரைக்கப்பட்டவை **நிறைவேறும்** என்பதைக் கர்த்தர் அறிந்திருந்தார். சங்கீதம் 41 : 9 போன்ற வேதபகுதிகளில் இக்குறிப்பினைக் காணலாம். மூன்று ஆண்டுகள் யூதாஸ் கர்த்தருடன் உணவருந்தினான். ஆனாலும் அவன் அவர்மேல் **தன் குதிகாலைத்** தூக்கினான். கர்த்தரைக் காட்டிக்கொடுத்த செயலை இச்சொற்றொடர் குறிக்கிறது. 41-ஆவது சங்கீதத்தில், “என்பிராண சிநேகிதன்” என்று கர்த்தர் தன்னைக் காட்டிக்கொடுத்தவனைக் குறித்துச் சொன்னார்.

13:19 இயேசுவே மெய்யான தேவன் என்பதைத் தமது சீடர்கள் அறியவேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன் தாம் காட்டிக்கொடுக்கப்படவிருந்ததை அந்நிகழ்ச்சி **நடப்பதற்கு முன்னமே** அவர் அறிவித்தார். **“நானே என்று விசுவாசிக் கும் பொருட்டு”** என்று இச்சொற்றொடர் வாசிக்கப்பட வேண்டும். மூலமொழி நூலில் “அவர்” என்னும் சொல் இங்கு இடம் பெறவில்லை. ஆகவே அதனை நாம் நீக்கிவிடலாம். பழைய ஏற்பாட்டில் யெகோவா என்று அறியப்பட்டவரே புதிய ஏற்பாட்டு இயேசு என்பது அதிலிருந்து புலப்படும். இவ்வாறாக, நிறைவேறிய தீர்க்கதரிசனம், கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத்தை மெய்ப்பிக்கும் பெரிதான நிருபணங்களில் ஒன்றாக விளங்குகிறது. மேலும் இது வேத வாக்கியங்கள் தேவ ஆவியினால் ஏவப்பட்டு எழுதப்பட்டவை என்பதையும் மெய்ப்பிக்கிறது.

13:20 தாம் காட்டிக்கொடுக்கப்படும் செயல் மற்ற சீடர்கள் இடறுவதற்கோ ஐயம் கொள்வதற்கோ ஏதுவாக அமையும் என்பதை நம்முடைய கர்த்தர் அறிந்திருந்தார். ஆகவே அவர் உற்சாகமூட்டும் இச்சொற்களை அவர்களிடம் தொடர்ந்து கூறினார். தெய்வீகத் திருப்பணியை நிறைவேற்றும்படி அவர்கள் அனுப்பப்பட்டவர்கள் என்பதை நினைவுகூர வேண்டும். **அவர்களை** ஏற்பது **அவரையே** ஏற்பதாக அமையும் என்று சொல்லக் கூடிய அளவிற்கு அவர்கள் அவரோடுகூட இணைத்து அறியப்படுவார்கள். மேலும் இயேசு கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்கிறவன் திருத்தந்தையாகிய தேவனை ஏற்றுக்கொண்டவனாவான். பிதாவாகிய தேவனுக்கும் குமாரனாகிய தேவனுக்கும் இவ்வளவு நெருங்கிய பிணைப்பு உண்டென்னும் சத்தியம் அவர்களுக்குப் பெரிய ஆறுதல் அளிக்கும்படி இவ்வறிவுரை வழங்கப்பட்டது.

**ஓ. தாம் காட்டிக்கொடுக்கப்படவிருந்ததை
இயேசு முன்னறிவித்தல் (13 : 21-30)**

13:21,22 தம்முடைய சீடர்களில் ஒருவன் தம்மைக் காட்டிக்கொடுக்கப்போவதை முன்னறிந்த கர்த்தர் ஆவியில் கலங்கினார். தம்மைக் காட்டிக்கொடுப்பவன் அந்தப் பொல்லாங்கான திட்டத்தைக் கைவிடுவதற்கான இறுதி வாய்ப்பைக் கர்த்தர் இங்கு தந்ததாகத் தோன்றுகிறது. அவன் யார் என்பதை வெளிப்படுத்தாமல், பன்னிருவரில் ஒருவன் தம்மைக் காட்டிக்கொடுக்கப் போவதாகக் கூறி கர்த்தர் தமது அநந்த ஞானத்தைத் தெரியப்படுத்தினார். ஆயினும் அந்த வஞ்சகனின் உள்ளம் மாற்றமடையவில்லை.

மற்ற சீடர்கள் யூதாசின் மீது ஐயம் கொள்ளவில்லை. தங்களில் ஒருவன் அவ்வாறு நடந்து கொள்வான் என்னும் செய்தி அவர்களைக் குழப்பத்தில் ஆழ்த்தியது. அவன் யாராக இருக்கக் கூடும் என்று எண்ணித் திகிலடைந்தனர்.

13:23 அந்த நாட்களில் மனிதர்கள் உணவு அருந்துவதற்கு மேஜையின் அருகே இருக்கைகளில் அமரமாட்டார்கள். மாறாக மெத்தை போன்ற விரிப்புகளில் முன்புறமாகச் சாய்ந்து உட்காருவார்கள். **இயேசுவுக்கு அன்பான சீடன்** இந்த நற்செய்தி நூலை எழுதிய யோவான் ஆவார். தன்னுடைய பெயரை அவர் குறிப்பிடவில்லையெனினும், இரட்சகரின் உள்ளத்தில் தனக்கொரு சிறப்பான இடம் இருந்தது என்பதைத் தெரிவிக்கத் தயங்கவில்லை. கர்த்தர் தமது சீடர்கள் அனைவரிடத்திலும் அன்பு பாராட்டினார். எனினும் தான் கர்த்தருக்கு மிகவும் நெருக்கமானவர் என்னும் உணர்வை யோவான் சிறப்பாகப் பெற்றிருந்தார்.

13:24,25 ஆகவே பேதுரு சத்தமிட்டுப் பேசாமல் யோவானைப் பார்த்து **சைகை காட்டினார்**. ஒருவேளை அவர் தன் தலையை அசைத்து, காட்டிக் கொடுப்பவனுடைய பெயரை அறியும்படி யோவானிடம் வேண்டிக்கொண்டிருக்கலாம்.

இயேசுவின் மார்பிலே யோவான் சாய்ந்து **கொண்டு** மிகமெல்லிய குரலில் அந்தத் தீவினைக்குரிய கேள்வியை எழுப்பினார். அதற்கான பதிலையும் மெல்லிய குரலில் பெற்றுக்கொண்டார்.

13:26 ஓர் அப்பத் **துணிக்கையை எடுத்து**, திராட்சை இரசத்திலோ, கறிச் சாற்றிலோ **தோய்த்து** அந்த வஞ்சகனிடம் கொடுக்கப் போவதாக **இயேசு பதிலுரைத்தார்**. விருந்தளிப்பவர் உணவு பரிமாறும் வேளையில் கனம் பொருந்திய

விருந்தினருக்கு அப்பத்தை எடுத்து வழங்கும் பழக்கம் கிழக்கத்திய நாடுகளில் இருந்ததாகச் சிலர் கூறுகின்றனர். இவ்வாறு கர்த்தர் **யூதாசைக்** கனப்படுத்தி, அவனைத் தமது கிருபையினாலும் அன்பினாலும் மனமாற்றம் அடையச் செய்ய முயன்றார். பஸ்கா பண்டிகையின் போது இவ்வாறு அப்பத்தை ஒருவர் மற்றொருவரிடம் கொடுக்கும் வழக்கம் இருந்தது என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர். அ.து உண்மையாக இருக்குமாயின், பஸ்கா விருந்தின்போது யூதாஸ் அங்கிருந்து சென்று விட்டான் என்றும் கர்த்தருடைய பந்தி நிறுவப்படும் போது அவன் அங்கு இல்லை என்றும் முடிவுசெய்யலாம்.

13:27 கர்த்தரைக் காட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்னும் எண்ணத்தைப் பிசாசானவன் ஏற்கனவே யூதாசின் இருதயத்தில் விதைத்துவிட்டான். இப்பொழுதோ **சாத்தான் அவனுக்குள் புகுந்தான்**. முதன் முதலில் அவனுக்கு அவ்வெண்ணம் ஆலோசனையாகத் தான் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் யூதாஸ் அதைக்குறித்து சிந்திக்கத் தொடங்கினான், அதை விரும்பினான், அதை ஏற்றுக்கொண்டான். இப்பொழுது பிசாசு அவனைத் தன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவந்து விட்டான். காட்டிக் கொடுப்பவன் இறுதியான முடிவை எடுத்துவிட்டான் என்பதை அறிந்த கர்த்தர் அவன் செய்யவிருப்பதைச் **சீக்கிரமாய்ச் செய்யச்சொன்னார்**. தீமை செய்யும்படி அவனைக் கர்த்தர் இங்கு உற்சாகப்படுத்தவில்லை என்பதை நாம் அறிவோம். இந்தச் சொற்களை வருத்தத்துடன் கூறிய கர்த்தர் அவன் தன்னுடைய வேலையைச் செய்யும்படி விட்டுவிட்டார்.

13:28,29 இயேசுவும் யோவானும் அப்பத்துணிக்கையைப் பற்றி முன்னர் பேசியவற்றை மற்ற சீடர்கள் கவனிக்கவில்லை என்பதை இந்த வசனம் உறுதிப்படுத்துகிறது. கர்த்தரைக் காட்டிக்கொடுக்கப் போகிறவன் யூதாஸ் என்பதை அவர்கள் இன்னமும் அறிந்திருக்கவில்லை.

பண்டிகைக்குத் தேவையான சில பொருட்களை வாங்கிக்கொண்டு விரைவாக வரும்படி யூதாசிடம் கர்த்தர் கூறினார் என்று **சிலர் நினைத்தார்கள்**. மற்றவர்களோ, அவன் பொருளாளராக இருந்தபடியால் **தரித்திரருக்கு** ஏதாகிலும் கொடுத்துவர அவனை அவர் அனுப்பியிருக்கக் கூடும் என்று எண்ணினார்கள்.

13:30 சிறப்பான நிலைமை யூதாசுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதற்கு அடையாளமாக அப்பத் **துணிக்கை** அவனுக்கு வழங்கப்பட்டது. உடனடி

யாக அவன் கர்த்தரையும் சீடர்களுடைய கூட்டத் தாரையும் விட்டு புறப்பட்டுச் சென்றான். **அப் பொழுது இராக்காலமாயிருந்தது** என்னும் பொருள் பொதிந்த சொற்கள் வேதத்தில் இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ளன. உண்மையிலேயே அந் நேரம் **இராக்காலமாக** இருந்தததுமன்றி ஆவிக் குரிய நிலையிலும் யூதாசுக்கு அ.து **இராக்கால மாயிற்று**. முடிவற்ற இருளும் மனச்சோர்வும் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டன. இரட்சகருக்குத் தனது முதுகைக் காட்டுகிற எவனும் எப்பொழுதும் இருள் சூழ்ந்த இராக்காலத்திற்குள் நுழைகிறான்.

ஓ. புதிய கட்டளை கொடுக்கப்படுதல் [13:31-35]

13:31 யூதாஸ் அங்கிருந்து சென்றவுடன் கர்த்தர் தமது சீடர்களிடம் தாராளமாகவும் நெருக்கமான இணக்கத்தோடும் பேசத்தொடங்கினார். நெருக்கடி நிலை அகன்றுபோய்விட்டது. **“இப்பொழுது மனிதகுமாரன் மகிமைப்படுகிறார்”** என்று அவர் கூறினார். தாம் நிறைவேற்ற விருந்த மீட்பின் செயலைக் கர்த்தர் விரைவில் செய்து முடிக்கப்போவதை எண்ணிப்பார்த்தார். அவருடைய சாவு, தோல்விபோன்று தோற்ற மளித்தாலும், அதன் மூலமாகவே இழந்துபோன மனிதர்கள் மீட்கப்படுவதற்கான வழி உண்டாகும். அதைத் தொடர்ந்து அவருடைய உயிர்த் தெழுதலும் விண்ணுலகம் ஏகுதலும் நிகழும். இவை யாவும் அவருக்குப் பெரிதான புகழ்ச்சியை உண்டுபண்ணும். இரட்சகரின் செயலினால் **தேவனும் மகிமைப்படுவார்**. அவர் **அதிதாய தேவன்**, பாவத்தைக் காணாதவர்போல இருந்து விடமாட்டார் என்பதையும், அவர் **அன்புமிகுந்தவர்**, பாவியின் மரணத்தை விரும்புகிறதில்லை என்பதையும் அவருடைய மீட்பின் செயல் பிரகடனப்படுத்துகிறது. எவ்வாறு அவர் **நீதியுள்ள தேவனாக** விளங்குகிறார், பாவிகளை அவர் எவ்வாறு நீதிமாண்களாக ஆக்குகிறார் என்பதையும் அச்செயல் அறிவிக்கிறது. தேவனுடைய பண்புகள் யாவும் கல்வாரியில் மிகச்சிறப்பான அளவில் வெளிப்படுத்தப்பட்டன.

13:32 **“தேவன் அவரில் மகிமைப்பட்டிருந்தால்,”** ஆம், கிறிஸ்து அவரை மகிமைப்படுத்தினார்.⁴³ ஆகையால், **“தேவன் அவரைத் தம் மில் மகிமைப்படுத்துவார்.”** தம்முடைய அன்பின் குமாரனுக்குத் தகுதியான புகழ்ச்சியை தேவன் உறுதியாகத் தருவார். **“சீக்கிரமாய் அவரை மகிமைப்படுத்துவார்.”** அதாவது எவ்விதத் தாமதமுமின்றி அவரை மகிமைப்படுத்துவார். திருத்தந்தையாகிய இறைவன் தாம்

உரைத்த வாக்கின்படி, கர்த்தராகிய இயேசுவை இறந்தோரிலிருந்து உயிருடன் எழுப்பி, விண்ணுலகில் தமக்கு வலப்புறத்தில் அமரச்செய்தார். இறையரசு நிறுவப்படும்வரை தேவன் காத்திருக்கவில்லை. அவர் தமது குமாரனை **சீக்கிரமாய் மகிமைப்படுத்தினார்**.

13:33 முதல் முறையாக இயேசு தமது சீடர்களை, **“பிள்ளைகளே”** என்று அழைத்தார், நேசத்திற்குரிய சொல். யூதாஸ் அங்கிருந்து சென்ற பின்னரே அவர் அவ்வாறு அழைத்தார். அவர் **இன்னும் கொஞ்சகாலம்** அவர்களுடன் இருப்பார். பின்னர் அவர் சிலுவையில் மரணமடைய வேண்டும். அவரை அவர்கள் **தேடுவார்கள்**. ஆனாலும் அவர் செல்லும் இடத்திற்கு அவர்கள் பின்தொடர்ந்து செல்ல முடியாது. இது போலவே கர்த்தர் முன்பு **யூதர்களிடம்** கூறினார். ஆனால் அவர்களிடம் வேறு பொருளில் பேசினார். சீடர்களைப் பொருத்தவரை அவருடைய பிரிவு தற்காலிகமானது. அவர்களை நாடி அவர் மீண்டும் வருவார் (அதி. 14). ஆனால் **யூதர்களை** விட்டு அவர் பிரிவது இறுதியானது. அவர் விண்ணுலகத்திற்குச் செல்லுவதால், அவர்களுடைய அவநம்பிக்கையின் காரணமாக அவர்களால் அவரைப் பின் தொடர்ந்து செல்ல முடியாது.

13:34 அவர்களோடு அவர் இல்லாதபோது, **அன்பு** என்னும் **கட்டளையால்** சீடர்கள் ஆளுகை செய்யப்பட வேண்டும். காலவரிசையின்படி அக்கட்டளை புதியது அன்று, ஏனெனில், தேவனிடத்திலும், அயலகத்தாரிடத்திலும் அன்பு பாராட்ட வேண்டுமென்று பத்து கட்டளைகள் போதிக்கின்றன. ஆயின் வேறு முறைகளில் அது **புதிய கட்டளையாக** விளங்கியது. தூய ஆவியானவர் தேவையான வலிமையை விசுவாசிக்கு அருளுவதால் அவன் இக்கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிவான். இந்த நிலையில் இது பழைய கட்டளையைக் காட்டிலும் **மேன்மையானது**. **“பிறனிடத்தல் அன்புகூரு”** என்று பழைய கட்டளை கூறியது. ஆனால் புதியதோ, **பகைஞரிடத்தில் அன்புகூரு** என்று கட்டளையிடுகிறது.

பிறரிடத்தில் அன்பு செலுத்துவதைக் குறித்த பிரமாணம் புதிய தெளிவுடன் விளக்கமளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஒருவர் நன்றாய்ச் சொன்னார். புதிய நோக்கங்கள், பொறுப்புகள் ஆகியவற்றால் அது கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது, புதிய எடுத்துக்காட்டுடன் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. புதிய முறையில் கீழ்ப்படியப்பட்டுள்ளது.

இந்த வசனத்தில் அக்கட்டளை புதிய விளக்கத்தையும் பெற்றுள்ளது. “நான் உங்களில் அன்பாயிருந்தது போல நீங்களும் ஒருவரிலொருவர் அன்பாயிருங்கள்” என்னும் உயர்ந்த அளவு கோல் அதற்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

13:35 கிறிஸ்தவச் சீடன் என்பதற்கு அடையாளம் கழுத்திலோ மேலாடையின் முன்புறமோ அணியப்படும் சிலுவையன்று. அது தனிப்பட்ட ஆடையும் அன்று. யார் வேண்டுமானாலும் இவ்வகைச் சின்னங்களை அணிந்து, தான் கிறிஸ்துவின் சீடன் என்று கூறிக்கொள்ளலாம். கிறிஸ்துவனின் மெய்யான அடையாளம், உடன் கிறிஸ்தவர்களிடம் அவன் செலுத்தும் அன்பே ஆகும். இதற்கு தெய்வீக வல்லமை தேவை. தூய ஆவியானவரை உடனுறையும் நபராகப் பெற்றவர்கள் மட்டுமே இதனை அடைய முடியும்.

ஓள. பேதுரு மறுத்துரைப்பதை இயேசு முன்னுரைத்தல் [13 : 36-38]

13:36 தமது மரணத்தைக் குறித்து இயேசு பேசினார் என்பதை சீமோன்பேதுரு அறியவில்லை. அவர் இப்புவியில் எங்கோ பயணம் செய்யவிரும்பினார் என்றும், தான் ஏன் உடன் செல்ல முடியாது என்றும் பேதுரு எண்ணினார். பேதுரு பிற்பாடு அவரைப் பின்தொடர்வார் என்று இயேசு விளக்கமளித்தார். அதாவது பேதுரு இறந்த பிறகே அவரிடம் செல்ல முடியும், அதற்கு முன் அவரால் அங்கு செல்ல முடியாது.

13:37 தான் கொண்டிருந்த உறுதியான பற்று, உற்சாகம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், கர்த்தருக்காக உயிர்விடவும் ஆயத்தமாக இருப்பதாக பேதுரு கூறினார். தன்னுடைய சொந்த முயற்சியால் தியாக மரணத்தை அடைய முடியும் என்று அவர் நினைத்தார். பிற்பாடு அவர் மெய்யாகவே கர்த்தருக்காக உயிர்கொடுத்தார். அப்பொழுது அதற்குத் தேவையான சிறப்பான வலிமையும் உற்சாகமும் தேவனால் அவருக்கு அளிக்கப்பட்டன.

13:38 “அறியாமையுடைய வைராக்கியம்” கொண்டவராக பேதுரு பேசியதை இயேசு தடுத்து நிறுத்தினார். இரவு முடிவடைவதற்கு முன்னர் கர்த்தரை அவர் மூன்றுதரம் மறுத்துரைப்பார். பேதுரு அறிந்திரா உண்மையை இயேசு அவரிடமே எடுத்துரைத்தார். பேதுருவின் பலவீனம், கோழைத்தனம், அவருடைய சொந்த வலிமையால் சிலமணி நேரம்கூட கர்த்தரைப் பின்பற்ற இயலாத தன்மை ஆகியவற்றைக் கர்த்தர் பேதுருவுக்கு நினைவுபடுத்தினார்.

க. இயேசு: வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாய் இருக்கிறார் [14:1-14]

14:1 முந்தின அதிகாரத்தின் கடைசி வசனத்தோடு சிலர் இந்த வசனத்தை இணைத்து, இதுவும் பேதுருவினிடத்தில் சொல்லப்பட்டது என்று கருதுகின்றனர். பேதுரு கர்த்தரை மறுத்துரைத்தாலும் அவருக்கு ஆறுதல் அளிக்கும் சொற்கள் இங்குள்ளன. ஆனால் “உங்கள்” என்னும் சொல், மூல மொழியில் பன்மைப் பொருளோடு கையாளப்பட்டுள்ளது. ஆகவே இ.து அனைத்துச் சீடர்களோடும் பேசப்பட்ட பகுதியாகும். எனவே, 13 - ஆவது அதிகாரத்திலிருந்து சற்று இடைவெளி விட்டு நின்று இப்பகுதியை கற்பதே சரியாகும். “நான் இங்கிருந்து செல்லப்போகிறேன். உங்களால் என்னைக் காண முடியாது. ஆயினும் உங்கள் இருதயம் கலங்காதிருப்பதாக; தேவனிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறீர்கள். ஆனாலும் அவரை நீங்கள் காண்பதில்லை. அது போலவே இப்பொழுது என்னிடத்திலும் விசுவாசமாயிருங்கள்” என்பதே இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ள கருத்தாகத் தோன்றுகிறது. தேவனோடு தமக்குள்ள சமத்துவத்தைக் கர்த்தர் உரிமை பாராட்டுகிற இன்றியமையாச் சொற்கள் இங்கே காணப்படுகின்றன.

14:2 பிதாவின் வீடு விண்ணுலகத்தைக் குறிக்கிறது. அங்கே பல குடியிருப்புகள் உள்ளன. மீட்கப்பட்டோர் அனைவருக்கும் அங்கே இடமுள்ளது. அப்படியில்லாதிருந்தால் அவர்களிடம் கர்த்தர் அதைக்குறித்துச் சொல்லியிருப்பார். தவறான நம்பிக்கையின் மீது அவர்கள் கட்டுவதற்கு அவர் இடம் கொடுக்கவில்லை. “நான் ஒரு ஸ்தலத்தை உங்களுக்காக ஆயத்தம் பண்ணப்போகிறேன்.” இதற்கு இரண்டு பொருட்கள் உள்ளன. தம்முடையவர்களுக்காக ஓரிடத்தை ஆயத்தம் பண்ணும்படி கர்த்தராகிய இயேசு கல்வாரிக்குச் சென்றார். பாவமன்னிப்பை உண்டாக்கும் அவருடைய மரணத்தின் மூலமாகவே விசுவாசிகளுக்கு விண்ணுலகில் இடம் உறுதியளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், ஓரிடத்தை ஆயத்தம் செய்யும்படி கர்த்தர் விண்ணுலகிற்குத் திரும்பிச் சென்றார் என்பதும் உண்மையே. இந்த இடத்தைக் குறித்து பல விவரங்களை நாமறியோம். ஆயினும் தேவனுடைய பிள்ளையாக இருக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் அங்கு இடமளிக்கப்படும் என்பதை நாமறிவோம். “ஆயத்தம் பண்ணப்பட்ட மக்களுக்காக, ஆயத்தம் பண்ணப்பட்ட இடம்!”

14:3 நடு வானத்தில் கர்த்தர் **மறுபடியும் வரும்** நேரத்தை 3-ஆவது வசனம் குறிப்பிடுகிறது. அப்பொழுது விசுவாசத்துடன் இறந்தவர்கள் உயிர்த்தெழுவார்கள்; உயிரோடு இருப்பவர்கள் மாற்றமடைவார்கள். கர்த்தருடைய செங்குருதியால் மீட்கப்பட்டோரின் கூட்டம் திரண்டு வரும் போது விண்ணுலகிலுள்ள வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லப்படுவார்கள். (1 தெச. 4:13-18; 1 கொரி. 15:51-58). இது கிறிஸ்து தம்முடைய ஆளுமையில் எழுத்தின்படியாக நடுவானத்திற்கு வரும் போது இந்நிகழ்ச்சி நிறைவேறும். அவர் சென்றது எவ்வளவு நிச்சயமோ, அது போலவே அவர் **மறுபடியும் வருவதும்** நிச்சயம். தமக்குச் சொந்தமானவர்கள் தம்முடன் நித்தியம் முழுவதும் இருக்க வேண்டுமென்பது அவருடைய விருப்பமாகும்.

14:4,5 அவர் விண்ணுலகிற்குச் செல்ல விருந்தார். விண்ணுலகிற்குச் செல்வதற்கான **வழியை** அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். அதைக் குறித்துப் பலமுறை அவர்களிடம் அவர் கூறியிருந்தார்.

கர்த்தர் உரைத்த சொற்களின் பொருளை **தோமா** புரிந்துகொள்ளவில்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. இப்புவிடில் வேறு ஏதோ வொரு இடத்திற்குக் கர்த்தர் செல்லவிருந்தார் என்று பேதுருவைப் போன்றே, தோமாவும் நினைத்தார்போலும்.

14:6 கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே விண்ணுலகிற்குச் செல்வதற்கான ஒரே **வழி** என்பதை இந்த அழகிய வசனம் மிகத்தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறது. அவர் வெறுமனே வழியைக் காண்பிக்கவில்லை. அவரே **வழி**. இரட்சிப்பு ஒரு நபரிடத்தில் இருக்கிறது. அவரை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள், அப்பொழுது நீங்கள் இரட்சிப்பைப் பெறுவீர்கள். கிறிஸ்துவே கிறிஸ்தவம் ஆவார். பல வழிகளில் கிறிஸ்துவும் ஒரு வழி அன்று. அவர் ஒரே வழியாக விளங்குகிறார். அவராலேயன்றி **ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான்**. பத்துக்கற்பனைகளோ, பொன்னான விதிமுறையோ, சமயச் சடங்குகளோ, சபையில் அங்கத்தினராக விளங்குவதோ தேவனிடத்திற்குச் செல்வதற்கான வழியன்று. கிறிஸ்துவின் மூலமாக, கிறிஸ்து ஒருவரின் மூலமாகவே ஒருவன் தேவனிடம் சென்றுசேரமுடியும். நீங்கள் எதை நம்புகிறீர்கள் என்பது முக்கியமன்று, நீங்கள் கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கை மனமாற்றத்தாக இருக்கவேண்டும் என்று பலர் இன்று கூறு

கின்றனர். சமயங்கள் யாவும் சில நன்மைகளைத் தம்மகத்தே கொண்டுள்ளன என்றும், அவை யாவும் இறுதியில் விண்ணுலகிற்கு மனிதனை அழைத்துச் செல்லும் என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர். ஆனால், “**என்னாலேயல்லாமல் ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான்**” என்று இயேசு மொழிந்தார்.

மேலும் கர்த்தர் **சத்தியமாகத்** திகழ்கிறார். அவர் வெறுமனே சத்தியத்தைப் போதிப்பவர் மட்டுமல்லர். அவரே **சத்தியம்** ஆவார். அவர் சத்தியத்தின் திருவுருவானவர். கிறிஸ்துவை உடையவர் சத்தியத்தை உடையவராவார். அதனை வேறு எங்கும் காணவியலாது.

கிறிஸ்து இயேசு **ஜீவனாகவும்** இருக்கிறார். அவர் வாழ்வின் ஆதாரமாகத் திகழ்கிறார். அந்த ஜீவனுக்குள் ஆவிக்குரிய வாழ்வும், நித்திய வாழ்வும் அடங்கும். அவரை ஏற்றுக்கொள்கிறவர் நித்திய வாழ்வைப் பெறுகிறார். ஏனெனில் கர்த்தரே ஜீவனாக விளங்குகிறார்.

14:7 தமக்கும், திருத்தந்தைக்கும் இடையே யுள்ள புதிரான இணக்கத்தைக் குறித்து மீண்டும் ஒருமுறை கர்த்தர் கற்பித்தார். இயேசு மெய்யாகவே யார் என்பதைச் சீடர்கள் அறிந்திருந்தால், அவர்கள் **பிதாவையும்** அறிந்திருப்பார்கள். **இதுமுதல்**, அதாவது கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்தபின் இயேசுவே தேவனுடைய குமாரனென்று சீடர்கள் அறிந்திருப்பார்கள். கிறிஸ்துவை **அறிவது** பிதாவை அறிவதாகும் என்று சீடர்கள் அப்பொழுது புரிந்துகொள்வார்கள். கர்த்தராகிய இயேசுவைக் காண்பது தேவனைக் காண்பதாகும் என்பதையும் அவர்கள் புரிந்துகொள்வார்கள். தேவனும் கர்த்தராகிய இயேசுவும் ஒரே நபர் என்று இந்த வசனம் போதிக்கவில்லை. தேவத்துவத்தில் மூன்று தனி **நபர்கள்** இருக்கின்றனர். எனினும் **தேவன் ஒருவரே**.

14:8 **பிதாவைப்** பற்றிய சிறப்பான வெளிப்படுத்துதலைக் கர்த்தர் தரவேண்டும் என்று **பிலிப்பு** விரும்பினார். அவர் விரும்பியதெல்லாம் அது ஒன்றுதான். கர்த்தர் செய்தவை, பேசியவை மற்றும் அவருடைய முழுமையுமே பிதாவைப் பற்றிய வெளிப்பாடுகளே ஆகும் என்பதை அவர் புரிந்துகொள்ளவில்லை.

14:9 பொறுமையோடு **இயேசு** அவரைத் திருத்தினார். கர்த்தரோடு பிலிப்பு வெகுகாலம் உடனிருந்தார். முதன்முதலில் அழைக்கப்பட்ட சீடர்களில் அவரும் ஒருவர் (யோவான் 1:43). ஆனாலும் கிறிஸ்துவின் தெய்வீகம் மற்றும்

பிதாவோடு அவர் கொண்டிருந்த ஐக்கியம் ஆகியவை பற்றிய முழு உண்மையையும் பிலிப்பு அறிந்திருக்கவில்லை. அவர் இயேசுவைக் கண்டபோது, பிதாவை முழுநிறைவாக வெளிப்படுத்திய ஒருவரைக் கண்டு கொண்டிருந்ததை அவர் அறியவில்லை.

14:10,11 “நான் பிதாவிலும் பிதா என்னிலும்” என்னும் சொற்கள் பிதாவும் குமாரனும் கொண்டிருந்த ஐக்கியத்தின் நெருக்கத்தை விளக்குகின்றன. அவர்கள் இருவரும் வெவ்வேறு நபர்கள். எனினும் குணவியல்புகளிலும், சித்தத்திலும் அவர்கள் ஒன்றாயிருக்கின்றனர். இதை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லையெனில், நாம் மனந்தளர்ந்து போகக்கூடாது. தேவத்துவத்தைக் குறித்து எந்த மனிதனாலும் முற்றிலுமாகப் புரிந்துகொள்ளமுடியாது. நம்மால் ஒருக்காலும் அறிந்துகொள்ள முடியாதவற்றை தேவன் அறிந்திருக்கிறார் என்று அவரை நாம் போற்ற வேண்டும். அவரை நாம் முழுவதும் அறிந்துவிட்டோமெனில் நாமும் அவரைப்போன்று பெரியவராகி விடுவோம்! வார்த்தைகளைப் பேசவும், அற்புதங்களை நிகழ்த்தவும் இயேசுவுக்கு அதிகாரம் இருந்தது. ஆனாலும் அவர் யெகோவாவின் அடிமையாக இவ்வுலகிற்கு வந்தார். மேலும் அவர் பிதாவுக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்தவராகப் பேசினார், செயல்புரிந்தார்.

கர்த்தராகிய இயேசு பிதாவோடு ஒன்றாயிருந்தார் என்று சீடர்கள் நம்பவேண்டும், ஏனெனில் அவருடைய சாட்சி அவ்வுண்மைக்கு ஏற்றதாயிருந்தது. இல்லையெனில் அவர் நிறைவேற்றிய கிரியைகளின் நிமித்தம் அவர்கள் அதை நிச்சயமாய் நம்பவேண்டும்.

14:12 தம்மை விசுவாசிக்கிறவர்கள் அவர் செய்த அற்புதங்களுக்கு ஒப்பாக அற்புதங்களைச் செய்வார்கள் என்றும், அவற்றைக் காட்டிலும் பெரிய கிரியைகளையும் செய்வார்கள் என்றும் கர்த்தர் முன்னுரைத்தார். இரட்சகரைப் போலவே அப்போஸ்தலர்களும் நோயுற்றோர் உடல் நலம்பெறச் செய்தல் போன்ற அற்புதங்களைச் செய்தனர் என்று நடபடிகள் நூலில் காண்கிறோம். மேலும் அவற்றிலும் பெரிய அற்புதங்களைக் குறித்தும் நாம் அங்கு படிக்கிறோம். பெந்தெகொஸ்தே நாளில் மூவாயிரம் பேர் மனமாற்றம் பெற்ற நிகழ்ச்சி போன்றவையே அவை. உலகளாவிய நற்செய்திப் பிரகடனம், எண்ணிலடங்கா ஆத்துமாக்கள் இரட்சிப்படைந்த நிகழ்ச்சி, சபை உருவாக்கம் பெறுதல் ஆகியவற்றையே

பெரியகிரியைகள் என்று கர்த்தர் குறிப்பிட்டார் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. உடல் நலம் கொடுத்தலிலும், ஆத்தம நலம் கொடுத்தல் என்னும் பொருளில் இது பெரியது. விண்ணுலகிற்குக் கர்த்தர் சென்ற பிறகு அங்கு அவர் மகிமைப்படுத்தப்பட்டார்; தூய ஆவியானவர் இப்புவிக்கு அனுப்பப்பட்டார். அந்த ஆவியானவரின் வல்லமையால் அப்போஸ்தலர்கள் பெரிய அற்புதங்களைச் செய்தனர்.

14:13 கர்த்தர் அவர்களை விட்டுச் சென்றாலும், அவருடைய திருப்பெயரில் தந்தையிடம் தமது வேண்டுகளைச் சமர்ப்பித்து மன்றாடி அவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ள இயலும் என்ற அறிவு சீடர்களுக்கு எவ்வளவு ஆறுதலைக் கொடுத்திருக்கும். தான் விரும்புகிற யாவற்றையும் ஒரு விசுவாசி பெற்றுக்கொள்ளமுடியும் என்பது இவ்வசனத்தின் பொருளன்று. இந்த வாக்குறுதியைப் புரிந்து கொள்வதற்கான திறவுகோல் “என் நாமத்தில்” என்னும் சொற்களாகும். “நீங்கள் என் நாமத்தினாலே எதைக்கேட்பீர்களோ.” ஜெபத்தின் இறுதியில் அவருடைய பெயரைச் சேர்ப்பது இயேசுவின் நாமத்தினாலே விண்ணப்பம் செய்வதாகாது. அவருடைய மனத்திற்கும், சித்தத்திற்கும் இணங்க வேண்டுதல் செய்வதே அவருடைய நாமத்தில் விண்ணப்பம் பண்ணுவதாகும். தேவனுடைய திருப்பெயருக்குப் புகழ்ச்சியைக் கொடுக்கும் செயல்களுக்காக விண்ணப்பம் பண்ணுதல், அதாவது மனுக்குலம் ஆசிர்வதிக்கப்படுதல், நம்முடைய ஆவிக்குரிய வளர்ச்சி இவையே அப்படிப்பட்ட விண்ணப்பங்கள் ஆகும்.

கிறிஸ்துவின் திருப்பெயரில் விண்ணப்பம் செய்யவேண்டுமெனில், நாம் அவருடன் நெருங்கிய ஐக்கியம் கொண்டிருக்க வேண்டும். இல்லையெனில் அவருடைய நோக்கத்தை நாம் அறிந்திருக்க மாட்டோம். நாம் அவருடன் எவ்வளவு நெருங்கியிருக்கிறோமோ, அவ்வளவாக நமது விருப்பங்கள் அவருடைய விருப்பங்களாகக் காணப்படும். தேவனுடைய பார்வையில் எவை இன்பமாகக் காணப்படுகின்றனவோ அவற்றையே குமாரன் விரும்புகின்ற காரணத்தால் பிதா குமாரனில் மகிமைப்படுகிறார். இந்த வியப்புமிக்க ஜெபங்கள் ஏறெடுக்கப்பட்டு கேட்கப்படுகின்றன. அதன் விளைவாக தேவனுக்குப் புகழ்ச்சி உண்டாகிறது.

14:14 இந்த வாக்குறுதி மீண்டும் உரைக்கப்பட்டு வலியுறுத்தப்படுகிறது. இறை மக்களுக்கு

இது வலிமை மிக்க ஊக்கமளிக்கிறது. அவருடைய சித்தத்தின்படி வாழ்க்கை நடத்துதல், கர்த்தருடன் நெருங்கிய ஐக்கியம் கொண்டிருத்தல், இவற்றைக் கைக்கொண்டு கர்த்தர் விரும்புகிற எதை நீங்கள் கேட்டாலும், உங்களுடைய விண்ணப்பங்களுக்கு விடையளிக்கப்படும்.

கா. வேறொரு தேற்றரவாளன் வாக்குறுதி பண்ணப்படுதல் [14:15-16]

14:15 கர்த்தராகிய இயேசு தமது சீடர்களை விட்டுப்பிரியும் காலம் நெருங்கிவிட்டது, அவர்கள் துக்கமடைவார்கள். எவ்வாறு அவர்கள் தங்களுடைய அன்பை அவருக்கு வெளிப்படுத்துவது? அவருடைய கற்பனைகளைக் கைக்கொள்வதினாலேயே அவ்வன்பை வெளிப்படுத்த முடியும். அழகையினால் அன்று, கீழ்ப்படிவதினாலேயே அதனைக் காட்டமுடியும். நற்செய்தி நூல்களிலும், பிற புதிய ஏற்பாட்டு நூல்களிலும் நமக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள அறிவுரைகளே கர்த்தருடைய கற்பனைகள் ஆகும்.

14:16 இங்கே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள வேண்டுகூறு என்னும் சொல், தாழ்ந்தவர் தன்னைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவரிடம் வேண்டுகூறு செய்வதைக் குறிப்பிடப் பயன்படுத்தப்படும் சொல்லன்று. மாறாக, தமக்கு இணையானவரிடத்தில் கேட்கும் விண்ணப்பத்தையே இச்சொல் குறிக்கிறது. பிதாவினிடத்தில் வேறொரு தேற்றரவாளனை அனுப்பும்படி கர்த்தர் வேண்டிக்கொள்வார். தேற்றரவாளன் (Paraclete) என்னும் சொல் மற்றொருவருடன் இருந்து உதவி செய்பவர் ஆவார். இதே சொல் பரிந்துபேசுகிறவர் என்றும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது (1 யோவான் 2:1). கர்த்தராகிய இயேசு நம்முடைய தேற்றரவாளர் அல்லது நமக்காகப் பரிந்துபேசுபவராவார். மேலும் பரிசுத்த ஆவியானவர் வேறொரு தேற்றரவாளர் - அவர் வேறொரு வகையினர் அல்லர். அதே இயல்புடைய மற்றொருவர். பரிசுத்த ஆவியானவர் என்றென்றைக்கும் விசுவாசிகளுடன் தங்கியிருப்பார். பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் தூய ஆவியானவர் மனிதர்கள் மீது வெவ்வேறு நேரங்களில் வந்தபோதும் அவ்வப்போது திரும்பிச் சென்றுவிட்டார். ஆனால் இப்பொழுது இங்கு வந்து அவர் நிலையாக இருப்பார்.

14:17 பரிசுத்த ஆவியானவர் சத்திய ஆவியானவர் என்னும் பெயரையும் பெற்றிருக்கிறார். ஏனெனில் சத்தியமாகிய கிறிஸ்துவை மகிமைப்படுத்தும்படி அவர் சத்தியத்தைப் போதிக்கிறார். உலகம் அவரைக் காணாமல் இருப்பதால் அவரைப் பெற்றுக்கொள்ளாது. நம்புவதற்கு முன்பு அவிசுவாசிகள் காண விரும்புகின்றனர். அவர்கள் காற்றையும், மின்சாரத்தையும் காணாதிருந்தும் அவற்றை நம்புகிறார்கள். இரட்சிக்கப்படாதவர்கள் தூய ஆவியானவரை அறியவில்லை, புரிந்துகொள்ளவில்லை. அவர்களுடைய பாவத்தை அவர் கண்டித்து உணர்த்தியபோதும், அவ்வாறு உணர்த்துபவர் பரிசுத்த ஆவியானவர் என்பதை அவர்கள் உணர்வதில்லை. சீடர்களோ தூய ஆவியானவரை அறிந்திருந்தனர். தங்களுடைய சொந்த வாழ்க்கையில் அவர் செயலாற்றியதையும், கர்த்தராகிய இயேசுவின் மூலம் அவர் செயலாற்றியதையும் அவர்கள் அறிந்திருந்தனர்.

ரைப் பெற்றுக்கொள்ளாது. நம்புவதற்கு முன்பு அவிசுவாசிகள் காண விரும்புகின்றனர். அவர்கள் காற்றையும், மின்சாரத்தையும் காணாதிருந்தும் அவற்றை நம்புகிறார்கள். இரட்சிக்கப்படாதவர்கள் தூய ஆவியானவரை அறியவில்லை, புரிந்துகொள்ளவில்லை. அவர்களுடைய பாவத்தை அவர் கண்டித்து உணர்த்தியபோதும், அவ்வாறு உணர்த்துபவர் பரிசுத்த ஆவியானவர் என்பதை அவர்கள் உணர்வதில்லை. சீடர்களோ தூய ஆவியானவரை அறிந்திருந்தனர். தங்களுடைய சொந்த வாழ்க்கையில் அவர் செயலாற்றியதையும், கர்த்தராகிய இயேசுவின் மூலம் அவர் செயலாற்றியதையும் அவர்கள் அறிந்திருந்தனர்.

“அவர் உங்களுடனே வாசம்பண்ணி உங்களுக்குள்ளே இருப்பார்.” பெந்தெகொஸ்தே நாளுக்கு முன்னர், தூய ஆவியானவர் மனிதர்கள் மீது வந்து அவர்களுடன் வாசம் பண்ணினார். ஆனால் பெந்தெகொஸ்தே நாள் முதல், கர்த்தராகிய இயேசுவை ஒருவன் விசுவாசிக்கும்போது, அந்த மனிதனின் வாழ்க்கை முழுவதும் என்றென்றும் இருக்கும்படியாக அவனிடத்தில் தங்குகிறார். “உமது பரிசுத்த ஆவியை என்னிடத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளாதீரும்” என்று தாவீது பண்ணிய விண்ணப்பம் இன்றைய நாட்களுக்குப் பொருந்தாது. ஒரு விசுவாசியினிடத்திலிருந்து ஒருக்காலும் பரிசுத்த ஆவியானவரை அகற்றமுடியாது. ஒருவேளை அவன் அவரைத் துக்கப்படுத்தலாம், அவித்துப்போடலாம் அல்லது தடை செய்யலாம். ஆயினும் அவரை அவனிடத்திலிருந்து அகற்ற முடியாது.

14:18 கர்த்தர் தமது சீடர்களைத் திக்கற்றவர்களாகவோ, துணையற்றவர்களாகவோ விட்டு விடமாட்டார். அவர் மீண்டும் அவர்களிடத்திற்கு வருவார். முதலாவதாக அவர் உயிர்த்தெழுந்தபின் அவர்களிடத்திற்கு வந்தார். அதுதான் இதனுடைய பொருள் என்பது ஐயத்திற்குரியது. இன்னொரு பொருளில், பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பரிசுத்த ஆவியானவர் என்னும் ஆளாக அவர் அவர்களிடத்திற்கு வந்தார். இந்த ஆவிக் குரிய வருகையே இவ்வசனத்தின் உண்மையான பொருளாகும். “பெந்தெகொஸ்தே நாளில் ஏதோ ஒரு வகையில் இயேசுவின் வருகையாக இதை எடுத்துக் கொள்ளலாம். மூன்றாவது பொருளில், இக்காலகட்டத்தின் முடிவில் அவர் அவர்களிடம் சொல்லப்பட்ட வண்ணமே வந்து, தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட தம்முடையவர்களை விண்ணுலகிற்கு அழைத்துச் செல்வார்.

14:19 கர்த்தராகிய இயேசு அடக்கம் செய்யப் பட்ட பின்னர், எந்தவொரு அவிசுவாசியும் அவரைக் காணவில்லை. அவர் உயிர்த்தெழுந்த பிறகு அவரிடத்தில் அன்புகூர்ந்தவர்கள் மட்டுமே அவரைக் கண்டனர். ஆனால், அவர் விண்ணுலகிற்குச் சென்றபின் அவருடைய சீடர்கள் தங்களுடைய விசுவாசத்தினால் தொடர்ந்து அவரைக் கண்டனர். “நீங்களோ என்னைக் காண்பீர்கள்” என்னும் சொற்களுக்கு இதுவே பொருள் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த உலகம் இனிமேல் அவரைக் காணாது என்னும் நிலை ஏற்பட்ட பிறகு, அவருடைய சீடர்கள் தொடர்ந்து அவரைக் காண்பார்கள். “நான் பிழைக்கிறபடியால் நீங்களும் பிழைப்பீர்கள்.” இங்கே அவர் தம்முடைய உயிர்த்தெழுந்த வாழ்க்கையை எதிர்நோக்கியவராகப் பேசினார். அவரிடத்தில் நம்பிக்கை கொண்ட யாவருக்கும் வாழ்வு தரப்படும் என்னும் உறுதி மொழியாக இது விளங்குகிறது. அவர்கள் ஒரு வேளை இறந்து போனாலும், இனிமேல் சாகாதபடி உயிரோடு எழுப்பப்படுவார்கள்.

14:20 “அந்நாளிலே” என்னும் சொல், தூய ஆவியானவர் இறங்கி வரவிருந்த நிகழ்ச்சியையே மீண்டும் குறிப்பிடுகிறது எனலாம். பிதாவுக்கும் குமாரனுக்கும் இடையே உள்ள முக்கியமான தொடர்பைப் பற்றிய சத்தியத்தை அவர் எடுத்துரைப்பார். அதற்கு ஒப்பாகக் கிறிஸ்துவுக்கும் அவருடைய பரிசுத்தவான்களுக்கும் இடையே வாழ்விலும் விருப்பத்திலும் வியத்தகு ஐக்கியம் காணப்படும். ஒரு விசுவாசிக்குள் எவ்வாறு கிறிஸ்து இருக்கிறார் என்பதை விளக்கிக் கூறுவது கடினம். அதே நேரத்தில் விசுவாசியும் கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிறான். இதுவும் புரிந்து கொள்வதற்குக் கடினமான உண்மையாயிருக்கிறது. வழக்கமாக தீயையும் அதைக் கிளறி விடுவதற்கான கம்பியையும் பற்றிய எடுத்துக்காட்டு சொல்லப்படுகிறது. அந்தத் தீக்குள்ளாகக் கம்பி இருப்பது மட்டுமின்றி, அந்தக் கம்பிக்குள்ளாகச் சூடும் இருக்கிறது.⁴⁴ ஆனால் இந்த விளக்கம் எல்லா உண்மையையும் வெளிப்படுத்துகிறதில்லை. விசுவாசிக்குள் கிறிஸ்து இருக்கிறார்; அதாவது கிறிஸ்துவின் ஜீவன் அவ்விசுவாசிக்குள்ளாகச் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையில் அவர் பரிசுத்த ஆவியின் மூலமாக விசுவாசிக்குள் வாழ்கிறார். விசுவாசியானவன் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக இருக்கிறான்; இதன் பொருள் யாதெனில், கிறிஸ்துவின் ஆளுமை மற்றும் செயல்பாடுகள் இவற்றின் சிறப்புகளோடு அவன் தேவனுக்கு முன்பாக நிற்கிறான்.

14:21 கர்த்தரிடத்தில் ஒருவன் அன்பு பாராட்டுகிறான் என்பதற்கு மெய்யான நிரூபணம், அவன் அவருடைய கற்பனைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதாலே விளங்கும். நாம் அவருக்குக் கீழ்ப்படிய விருப்பமின்றி அவரிடத்தில் அன்பு பாராட்டுகிறதைக் குறித்துப் பேசுவதில் பயனில்லை. ஒரு வகையில் பிதா இந்த உலகம் முழுவதிலும் அன்பு பாராட்டுகிறார் என்று சொல்லலாம். ஆயினும் தம்முடைய குமாரனிடத்தில் அன்புகூருகிறவர்களிடத்தில் அவர் சிறப்பான முறையில் அன்பு கொண்டிருக்கிறார். அவர்கள் கிறிஸ்துவினாலும் அன்புகூரப்படுகின்றனர். அவர்களால் அவர் சிறப்பான முறையில் அறிந்துகொள்ளத் தக்கபடி தம்மை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்துகிறார். நாம் எவ்வளவு அதிகமாகக் கர்த்தரிடத்தில் அன்புகூருகிறோமோ அவ்வளவு அதிகமாக அவரையும் அறிந்துகொள்வோம்.

14:22 காட்டிக் கொடுத்தவனுடைய பெயரைத் தாங்கிய, யூதா என்னும் வேறொரு சீடரை இங்கு காண்கிறோம். ஆனால் தேவ ஆவியானவர் ஸ்காரியோத்தல்லாத யூதா என்று வேறுபடுத்தி இதனைக் காட்டியுள்ளார். உலகத்தாரால் காண முடியாத நிலையில் கர்த்தர் எவ்வாறு தமது சீடர்களுக்குத் தரிசனமாவார் என்ற ஐயம் இவருடைய உள்ளத்தில் எழுந்தது. இரட்சகர் வெற்றி வாகையுடன் அரசராகவோ புகழ்மிக்க நாயகராகவோ வெளிப்படுவார் என்று அவர் எதிர்பார்த்தார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. கர்த்தர் தம்முடையவர்களுக்குத் தம்மை ஆவிக்குரிய வகையில் வெளிப்படுத்துவார் என்பதை இவரால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அவர்கள் தேவனுடைய திருமறையின் மூலமாக அவரைத் தங்களுடைய விசுவாசத்தால் காண்பார்கள்.

கிறிஸ்து இந்த உலகத்தில் இருந்தபோது அவருடைய சீடர்கள் அவரை எந்த அளவிற்கு அறிந்திருந்தார்களோ அதைக்காட்டிலும் தேவ ஆவியானவரால் நாம் சிறப்பான முறையில் அவரை அறியமுடியும். இப்புவியில் இயேசு கிறிஸ்து இருந்தபோது அவரிடம் திரளாக மக்கள் குழுமியிருந்த வேளைகளில், கூட்டத்தின் முன்புறமாக இருந்தவர்கள் அவர் அருகில் இருந்தனர். கூட்டத்தின் முடிவில் இருந்த மனிதர்களோ தூரத்தில் இருந்தனர். ஆனால் இன்றைய நாட்களில், நம்மில் ஒவ்வொருவரும் விசுவாசத்தால் அவருடன் மிக நெருங்கிய ஐக்கியம் கொள்ளமுடியும். ஒவ்வொரு விசுவாசியும் அவரைக் காணுவதற்குரிய வாக்குறுதியைப் பெற்றுள்ளனர். ஆனால் அந்த வாக்குறுதி தேவனுடைய திருமறையோடு

தொடர்புடையது என்பதை யூதாவுக்கு இயேசு கிறிஸ்து அளித்த விடை நமக்கு அறிவிக்கிறது. திருமறைக்கு ஒருவன் கீழ்ப்படிவதால் ஏற்படும் விளைவு யாதெனில், பிதாவும், குமாரனும் அவனிடத்தில் வந்து அவனோடு தங்குவார்கள்.

14:23 ஒருவன் உண்மையாகக் கர்த்தரிடத்தில் அன்பாயிருந்தால் அவருடைய போதனைகளில் ஒருசில கட்டளைகளை மட்டும் கைக்கொண்டால்போதும் என்று எண்ணாமல், யாவற்றையும் கைக்கொள்ள அவன் விருப்பமுடையவனாயிருப்பான். எந்தக் கேள்வியும் எழுப்பாமல், எவ்வித ஐயமுமின்றி குமாரனுக்குக் கீழ்ப்படிய விருப்பமுள்ளவர்களிடத்தில் பிதா அன்பாயிருக்கிறார். இவ்வாறு அன்புபாராட்டிக் கீழ்ப்படிகிற மனிதர்களிடத்தில் பிதாவும் குமாரனும் மிகவும் நெருக்கமாக இருக்கின்றனர்.

14:24 இதற்கு மாறாக, அவரிடத்தில் அன்பாயிராதவர்கள் அவருடைய கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளமாட்டார்கள். இவர்கள் கிறிஸ்து கூறியவற்றை மறுத்துரைக்கிறவர்களாக இருப்பது மட்டுமின்றி, பிதாவின் வார்த்தைகளையும் மறுத்துரைக்கிறவர்களாகவும் உள்ளனர்.

14:25 கர்த்தர் தம்முடைய சீடர்களோடு இருந்தபோது, அவர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவே கற்பித்தார். அதற்கும் மேலாக அவர்களுக்குச் சத்தியத்தை அவர் வெளிப்படுத்தவில்லை. ஏனெனில் அவர்களால் அதைப் புரிந்து கொண்டிருக்க முடியாது.

14:26 ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவரோ அவர்களுக்கு அதிகமாக வெளிப்படுத்திக் காட்டுவார். பெந்தெகொஸ்தே நாளில் கிறிஸ்துவின் திருப்பெயரில் பிதா அவரை அனுப்பினார். கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் ஆவியானவர் வந்தார் என்பதன் பொருள் யாதெனில், இவ்வுலகில் கிறிஸ்துவின் விருப்பங்களைப் பிரதிபலிக்கவே அவர் வந்தார் என்பதாகும். தம்மை மகிமைப்படுத்தும்படியாக அவர் வரவில்லை. மாறாக மனிதர்களை இரட்சகரிடம் கவர்ந்திழுக்கும் நோக்கத்துடன் அவர் வந்தார். “அவர் எல்லாவற்றையும் உங்களுக்குப் போதிப்பார்” என்று கர்த்தர் கூறினார். அப்போஸ்தலர்களின் பிரசங்க ஊழியத்தின் வாயிலாக முதலில் அவர் இதனை நிறைவேற்றினார். பின்னர் நாம் இப்பொழுது பெற்றிருக்கிற எழுதப்பட்ட தேவ வார்த்தையாகிய திருமறையின் மூலமாக இத்திருப்பணியை அவர் செய்து வருகிறார். நமது இரட்சகர் கற்பித்த எல்லாவற்றையும் பரிசுத்த ஆவியானவர் நினைவூட்டுவார்.

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து போதனைகள் யாவற்றையும் கரு போன்ற மிகச் சிறிய அளவில் தந்தருளினார். அவற்றை புதிய ஏற்பாட்டு ஏனைய நூல்களில் தூய ஆவியானவர் விரிவாக்கம் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்.

கி. தமது சீடர்களுக்கு இயேசு சமாதானத்தை விட்டுச் செல்லுதல் [14:27-31]

14:27 இறக்கும் தறுவாயில் இருக்கும் மனிதன் தனது சொத்துக்களைத் தனக்கு அன்பானவர்களுக்குப் பிரித்தளிக்கும் எண்ணத்துடன் இறுதி மரண சாசனத்தை எழுதுவான். அதையே இங்கு கர்த்தராகிய இயேசு செய்தார். எனினும் அவர் பொருட்செல்வத்தை எழுதி வைக்கவில்லை. மாறாக, பணத்தால் வாங்க முடியாதவற்றையே அவர் தம்முடையவர்களுக்கு விட்டுச்சென்றார். **சமாதானம்** - பாவம் மன்னிக்கப்பட்டது, தேவனுடன் நல்லணக்கம் உண்டாயிற்று என்னும் எண்ணத்தினால் மனச்சாட்சியில் நிலைநிற்கும் உள்ளார்ந்த சமாதானம். தம்முடைய சொந்த இரத்தத்தைக் கல்வாரியில் சிந்தி அந்தச் சமாதானத்தைக் கிறிஸ்து விலைகொடுத்து வாங்கியிருப்பதால் அதனை அவரால் தரமுடியும். **உலகம் கொடுக்கிற பிரகாரம்** அவர் அதைத் தருகிற தில்லை. அது எப்பொழுதாவது மிகக் குறைந்த அளவிலோ, தன்னைத்துடனோ, குறுகிய காலத்திற்கோ தருகிறது. ஆயின் கிறிஸ்து தருகிற சமாதானம் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும். அவ்வாறு இருக்கும்போது ஏன் ஒரு கிறிஸ்தவன் கலங்கவேண்டும் அல்லது பயப்படவேண்டும்?

14:28 இயேசு எவ்விதமாக அவர்களை விட்டுச் செல்லப்போகிறார். எவ்வாறு மீண்டும் வந்து அவர்களை விண்ணுலகிற்கு அழைத்துச் செல்ல விருக்கிறார் என்பன பற்றி முன்னமே கூறிவிட்டார். அவர்கள் அவரிடத்தில் அன்புள்ளவர்களாயிருந்தால், அவ்வுண்மை அவர்களுக்கு சந்தோஷத்தைக் கொடுத்திருக்கும். உண்மையில் அவர்கள் ஒருவகையில் அவரிடத்தில் அன்புபாராட்டினார்கள். எனினும் அவர் யார் என்பதைக் குறித்து முழுமையாக அவர்கள் போற்றவில்லை. ஆகவே, அவரிடத்தில் அவர்கள் செலுத்திய அன்பு எந்த அளவிற்கு இருக்கவேண்டுமோ அவ்வளவு பெரியதாக இல்லை.

“பிதாவினிடத்திற்குப் போகிறேனென்று நான் சொன்னதைக் குறித்து சந்தோஷப்படுவீர்கள், ஏனெனில் என் பிதா என்னிலும் பெரியவராயிருக்கிறார்.” இந்த வசனத்தை மேலோட்டமாகப் படிக்குங்கால், தாம் தேவனுக்குச் சமமானவர்

என்று இயேசு கற்பித்த யாவற்றுக்கும் இது முரண் பாடு உடையதாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் இங்கு முரண்பாடு எதுவுமில்லை. அதனுடைய பொருளை இந்தப்பகுதி விளக்கிக் கூறுகிறது. இயேசு இவ்வுலகில் இருந்தபோது அவர் வெறுக்கப்பட்டார், வேட்டையாடப்பட்டார், துன்புறுத்தப்பட்டார், தூர்த்தப்பட்டார். மனிதர்கள் அவரை நிந்தித்தனர், பழித்துப் பேசினர், முகத்தில் காறி உமிழ்ந்தனர். தம்முடைய படைப்புகளால் அவர் பயங்கரமான அவமானத்தைச் சகித்தார்.

திருத்தந்தையாகிய இறைவன் மனிதர்களால் இவ்வாறு கொடுமையாக நடத்தப்படவில்லை. அவர் விண்ணுலகிலேயே இருந்தார். பாவிகளுடைய சீர்கேடான செயல்களுக்கு வெகுதொலைவிலேயே அவர் இருந்தார். கர்த்தராகிய இயேசு விண்ணுலகத்திற்குத் திரும்பும் வேளையில் ஒருக்காலும் இகழ்ச்சி நெருங்கி வராத இடத்தில் இருப்பார். ஆகவே, தாம் **பிதாவினிடத்திற்குப் போவதாக** இயேசு சொன்னபோது அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்திருக்க வேண்டும். **இந்தப் பொருளில்** அவரிலும் **பிதா பெரியவராயிருந்தார்**. தேவன் என்னும் நிலையில் பிதா இயேசுவைக் காட்டிலும் பெரியவரல்லார். கொடுமைகளைச் சந்திக்க இவ்வுலகிற்கு மனிதராக வராத நிலையில் அவர் பெரியவராயிருந்தார். தெய்வீக இயல்புகளில் குமாரசூரம், பிதாவும் சமமாயிருக்கின்றனர். ஆயின், இவ்வுலகில் இயேசு எடுத்துக் கொண்ட தாழ்மையான இடத்தைக் குறித்துச் சிந்தித்துப் பார்க்குங்கால், **இந்தப்பொருளில் பிதாவாகிய** தேவன் அவரிலும் **பெரியவராயிருந்தார்** என்பதை உணருகிறோம். **ஸ்தான** அடிப்படையில் அவர் பெரியவராயிருந்தார். **தன்னியல்பில்** அவர் இயேசுவைக் காட்டிலும் பெரியவராயிருக்கவில்லை.

14:29 அச்சமுற்ற சீடர்கள் இடறலடையா திருக்கவும், மனச்சோர்வும், அச்சமும் நீங்கி **விசுவாசிக்கும்படியாகவும்** பின்னர் நடைபெறப்போகும் நிகழ்ச்சிகளைக் கர்த்தர் தன்னலமற்ற கரிசனையோடு அவர்களிடம் கூறினார்.

14:30 வெகு விரைவில் தாம் காட்டிக்கொடுக்கப்படப் போகிறதை அறிந்த கர்த்தர், தம்முடைய வர்களோடு **பேசுவதற்கு** அதிக நேரமில்லை என்பதை அறிந்தார். சாத்தான் தம்மை நெருங்கி வந்த போதும், தம்மிடத்தில் எவ்விதப் பாவக் கறையும் இல்லை என்பதையும் அறிந்தார். பிசாசின் தீய சோதனைகளுக்கு இடங்கொடுக்க கிறிஸ்துவிடம் ஒன்றுமில்லை. தம்மிடத்தில்

ஒன்றுமில்லை என்று இயேசுவைத் தவிர வேறு யாரேனும் கூறினால் அது ஏளனத்திற்குரியதாய்க் காணப்படும்.

14:31 இந்த வசனத்தைக் கீழ்க்காணும்வண்ணம் பொழிப்புரையாக வழங்குவோம்: “என்னைக் காட்டிக் கொடுக்கிற நேரம் வந்துவிட்டது. நானாகவே மனமுவந்து சிலுவையை நோக்கிச் செல்கிறேன். இதுவே என்னைக் குறித்த பிதாவின் சித்தமாயிருக்கிறது. நான் என் **பிதாவினிடத்தில்** எவ்வளவாய் **அன்புகூருகிறேன்** என்பதை இது உலகிற்கு எடுத்துரைக்கும். ஆகவே எவ்வித எதிர்ப்புமின்றி நான் போகிறேன்.” இவ்வாறு உரைத்தபின் **எழுந்துபோவோம்** என்று கர்த்தர் தமது சீடர்களிடம் கூறினார். உடனே மேலறையில்ருந்து அவர்கள் இறங்கிச் சென்றனரா என்பது தெரியவில்லை. அவர்கள் அங்கிருந்து நடந்துசென்றபோது மீதி உரையாடல் நிகழ்ந்தது என்றே தோன்றுகிறது.

கீ. இயேசு, மெய்யான திராட்சைச் செடி [15:1-11]

15:1 பழைய ஏற்பாட்டில் இஸ்ரவேல் நாடு, யெகோவா நட்பு திராட்சைச் செடியாக உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அந்த நாடோ உண்மையற்றதாகவும் கனியற்றதாகவும் விளங்கியது. ஆகவே இப்பொழுது கர்த்தராகிய இயேசு தம்மையே மெய்யான திராட்சைச் செடியாக அறிமுகப்படுத்தினார். மற்ற மாதிரிகள், நிழல்கள் ஆகியவற்றின் முழுமையான நிறைவேறுதலாக இந்த உருவகம் திகழ்கிறது. **பிதாவாகிய** தேவன் **திராட்சைத் தோட்டக்காரர்**.

15:2 அவரிடத்தில் காணப்படும் **கனிகொடா திருக்கிற கொடி** எது என்பது பற்றி மாறுபட்ட கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. இது வெறுமனே அறிக்கை செய்கிற போலியான கிறிஸ்தவனைக் குறிப்பிடுகிறது எனச் சிலர் கருதுகின்றனர். அவன் மெய்யான கிறிஸ்தவனைப் போல நடந்தாலும், உண்மையில் விசுவாசத்தினால் கிறிஸ்துவோடு ஒருக்காலும் இணைக்கப்படாதவன் என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். மற்ற சிலரோ, இவன் உண்மையான கிறிஸ்தவன் என்றும், கனிகொடாத காரணத்தினால் இரட்சிப்பை இழந்து போனவன் என்றும் கருதுகின்றனர். நிச்சயமாக இக்கருத்து தவறானது என்பதை நாமறிவோம். ஏனெனில் விசுவாசி நிலைபேறான இரட்சிப்பைப் பெற்றிருக்கிறான் என்று திருமறையில் பல்வேறு பகுதிகள் கற்பிக்கும் உண்மைக்கு இது முரண்பட்டதாயிருக்கிறது. இன்னும் சிலர் இக்கொடி பின்மாற்றம் பெற்ற மெய்யான கிறிஸ்தவனைக்

குறிக்கிறது என்று கருதுகின்றனர். அவன் கர்த்தரைவிட்டு விலகி உலகத்திற்குரியவற்றில் விருப்பம் கொண்டவனாக நடந்துகொள்கிறான். இவன் ஆவியின் கனியாகிய அன்பு, சந்தோஷம், சமாதானம், நீடிய பொறுமை, தயவு, நற்குணம், விசுவாசம், சாந்தம், இச்சையடக்கம் ஆகிய வற்றை வெளிப்படுத்திக் காண்பிக்கத் தவறிவிடுகிறான்.

உண்மையற்ற கொடியைக் கர்த்தர் எவ்வாறு நடத்துகிறார் என்பதை மிகச்சரியாகக் காணairo என்னும் கிரேக்க வினைச் சொல்லின் மொழியாக் கத்தை நாம் கவனிக்க வேண்டும். **அறுத்துப் போடுகிறார்** என்று தமிழ் வேதாகமத்தில் அது மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. (“சுமந்து தீர்க்கிறார்” என்று இச்சொல் யோவான் 1:29 -ல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.) சரீர மரணத்தைக் குறிக்கும்படி இச்சொல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளதாக 1 கொரி, 11:30 -இல் காண்கிறோம். அங்கு இது ஒழுங்கு நடவடிக்கையைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. எனினும், இச்சொல் “தூக்கிவிடுதல்” (எடுத்துக்கொண்டனர்) என்னும் பொருளையும் உடையதாயிருக்கிறது (யோவான் 8:59 -ல் இப்பொருளைக் காண்கிறோம்). அவ்வாறாயின், கனியற்ற கொடியை, எளிதில் வெளிச்சத்தையும், காற்றையும் பெறச் செய்து கனிகொடுப்பதற்கு ஏதுவாக மாற்றும் “தூக்கிவிடுதல்” என்னும் உற்சாகமுட்டும் ஆக்கூப்பூர்வமான ஊழியத்தை இச்சொல் குறிக்கிறது என முடிவு செய்யலாம்.

கர்த்தராகிய இயேசுவைப்போல வளர்ச்சியடைகின்ற கிறிஸ்தவனே **கனி கொடுக்கிற கொடியாவான்**. அப்படிப்பட்ட கொடிகளும் வெட்டிவிடப்பட்டு சுத்தம் செய்யப்படவேண்டும். கொடிகளில் பூச்சி அரித்தவை, காளான் போன்று நோய் படர்ந்தவை ஆகியவை வெட்டப்பட்டு சுத்தம் செய்யப்படுவது போலவே, தொற்றிக்கொள்ளக் கூடிய உலக விருப்பங்கள் வெட்டப்பட்டு கிறிஸ்தவனும், தூய்மைப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

15:3 கர்த்தருடைய உபதேசமே தூய்மைப்படுத்தும் கருவியாக விளங்குகிறது. முதன் முதலில் சீடர்கள் மனமாற்றம் அடைந்த தருணத்தில் கர்த்தருடைய உபதேசத்தினாலே தூய்மையடைந்தனர். இரட்சகர் அவர்களோடு பேசிக் கொண்டிருந்த வேளைகளில், அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் அவர் பேசியவை தூய்மைப்படுத்தும் விளைவை உண்டு பண்ணின. இவ்வாறாக இந்த வசனம் நீதிமானாக்கப்படுதலையும், பரிசுத்தமாக்கப்படுதலையும் குறிக்கிறது எனலாம்.

15:4 நீங்கள் எங்கே இருக்கிறீர்களோ அங்கேயே இருப்பது **நிலைத்திருத்தல்** எனப்படும். கிறிஸ்தவன் கிறிஸ்துவுக்குள் வைக்கப்படுகிறான்; அது அவனுடைய ஸ்தானநிலை. அனுதின வாழ்வில் அவன் கர்த்தரோடு மிக நெருங்கிய ஐக்கியமுடையவனாக இருக்கவேண்டும். **கொடியானது** தனக்குத் தேவையான ஜீவனையும் ஊட்டச்சத்தையும் திராட்சைச் செடியிலிருந்தே பெற்றுக்கொள்கிறது. அதுபோலவே ஜெபத்திலும், வேதவாசிப்பிலும் கர்த்தருடைய சொற்களுக்குக் கீழ்ப்படிவதிலும், அவருடைய மக்களோடு ஐக்கியம் கொள்வதிலும், அவரோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்னும் சிந்தனையின் ஆளுகையிலும் நமது நேரத்தை நாம் செலவிடுவோமெனில், அதுவே கிறிஸ்துவில் நிலைத்திருத்தல் ஆகும். இவ்வாறாக நாம் தொடர்ச்சியாக அவரோடுள்ள தொடர்பைக் கொண்டிருப்போமெனில், நம்மிடத்தில் அவர் நிலைத்திருப்பதை நாம் உணர்வோம்; மேலும் ஆவிக்குரிய வலிமையையும், செயல்திறன்களையும் அவரிடத்திலிருந்து நாம் பெற்றுக்கொள்வோம். **கொடியானது திராட்சைச்செடியில் நிலைத்திருந்தால் மட்டுமே கனிதரும்**. கிறிஸ்துவுக்கு ஒப்பான குணநலன்களைக் கனியாக விசுவாசிகள் பெறுவதற்குரிய ஒரே வழி, ஒவ்வொரு நொடிப்பொழுதும் அவரோடு தொடர்புகொண்ட வாழ்கிற வாழ்க்கையேயாகும்.

15:5 கிறிஸ்துவே **திராட்சைச் செடியாக** இருக்கிறார். விசுவாசிகள் அச்செடியின் **கொடிகளாக** இருக்கின்றனர். கொடியானது திராட்சைச் செடிக்காக வாழவேண்டுமா என்ற கேள்விக்கே இங்கு இடமில்லை. மாறாக செடியின் உயிரானது அந்தக் கொடியின் ஊடாகச் செல்வதற்கு அது அனுமதிப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. “கர்த்தாவே, உமக்காக நான் வாழ்வதற்கு எனக்கு நீர் உதவி செய்யும்” என்று சில வேளைகளில் நாம் விண்ணப்பிக்கிறோம். “கர்த்தராகிய இயேசுவே, உம்முடைய வாழ்வை என் மூலமாக நீர் வாழ்வீராக” என்று நாம் ஜெபிப்பது சிறந்தது. **கிறிஸ்துவின்றி நம்மால் ஒன்றும் செய்யமுடியாது**. கனிகொடுப்பதே திராட்சைக் கொடியின் சிறப்பான ஒரே நோக்கமாகும். மரச்சாமான் செய்வதற்கோ, வீடுகள் கட்டுவதற்கோ திராட்சைச் செடியின் கிளைகள் பயன்படா. அவை நல்ல எரிபொருளாகக்கூடப் பயன்படுவதில்லை. ஆனால் கொடியானது செடியில் எப்பொழுதும் நிலைத்திருந்து கனி கொடுப்பதே அதன் சிறப்பு.

15:6 இந்த வசனம் பல்வேறு முரண்பட்ட கருத்துக்களுக்குக் காரணமாக இருந்து வருகிறது. இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மனிதன் விசுவாசியென்றும், பின்னர் பாவத்தில் வீழ்ந்து இரட்சிப்பை இழந்து போனவன் என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர். தேவனுடைய மெய்யான பிள்ளை ஒருக்காலும் அழிந்துபோவதில்லையென்று திருமறை பல பகுதிகளின் வாயிலாகக் கற்பிக்கும் உண்மைக்கு இது எதிர்மறையான விளக்கமாகக் காணப்படுகிறது. இவன் கிறிஸ்தவனைப் போல தன்னைக் காட்டிக் கொள்பவன்; ஒருக்காலும் இவன் மறுபிறப்பு அடையவில்லை. ஆகவே, இவன் வாயினால் அறிக்கை செய்கிறவனையொழிய மெய்யான விசுவாசி அல்லவென்று பிறர் கூறுகின்றனர். அவ்வப்போது யூதாஸ் இதற்கோர் எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்லப்படுகிறான்.

இவன் உண்மையான விசுவாசி என்றே நாம் கருதுகிறோம். ஏனெனில் இந்தப்பகுதி மெய்யான விசுவாசிகளைக் குறித்தே பேசுகிறது. இப்பகுதியில் நிலைத்திருத்தலும் கனிகொடுத்தலும் என்னும் பொருளே விவாதிக்கப்படுகிறது. இரட்சிப்பு இப்பகுதியின் பொருளன்று. ஆனால் இந்த விசுவாசி தனது அக்கறையற்ற தன்மையாலும், ஜெபமில்லாத வாழ்க்கையினாலும் கர்த்தரோடு உள்ள தொடர்பை இழந்து போகிறான். அதன் விளைவாக அவன் சில பாவங்களைச் செய்கிறான். அவனுடைய சாட்சி வீழ்ச்சியடைகிறது. கிறிஸ்துவில் அவன் நிலைத்திராத காரணத்தினால் அவன் எறியுண்ட கொடியாகிறான். அவன் கிறிஸ்துவால் எறியப்படுகிறதில்லை. மற்றவர்களாலே அவன் எறியப்படுகிறான். அந்தக் கொடிகள் ஒன்று திரட்டப்பட்டு அக்கினியில் இடப்பட்டு எரிந்துபோம். தேவன் இவ்வாறு செய்வதில்லை. மக்களே இவ்வாறு செய்கின்றனர். இதன் பொருள் யாது? பின்மாற்றம் அடைந்த கிறிஸ்தவனை மனிதர்கள் ஏளனம் செய்கின்றனர்; அவனுடைய கிறிஸ்தவச் சாட்சியை அக்கினியில் எறிந்து விடுகின்றனர். தாவீதின் வாழ்க்கை இதற்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. அவன் மெய்யான விசுவாசி. ஆனால் அவன் கர்த்தரைக் குறித்து அக்கறையற்றவனாகி, விபசாரம், கொலை ஆகிய பாவங்களைச் செய்தான். தேவனுடைய பகைஞர் நிந்திப்பதற்கு அவன் காரணமானான். இந்நாட்களிலும், நாத்திகர் தாவீதை (தாவீதின் தேவனையும்) இகழ்ந்து பேசுகின்றனர். இவ்வாறாக அவனை அவர்கள் அக்கினியில் போடுகின்றனர்.

15:7 வெற்றிமிக்க ஜெப வாழ்வின் இரகசியமாக நிலைத்திருத்தல் விளங்குகிறது. கர்த்தரை எவ்வளவாக நாம் நெருங்கி வருகிறோமோ, அவ்வளவாக அவருடைய எண்ணங்களைப் பின்பற்றக் கற்றுக்கொள்வோம். அவருடைய திருமறையின் வாயிலாக எவ்வளவாக அவரை அறிவதில் வளர்கிறோமோ, அவ்வளவாக அவருடைய சித்தத்தை அறிவோம். நம்முடைய சித்தம் எந்த அளவிற்கு அவருடைய சித்தத்திற்கு ஒருங்கிணைந்து விளங்குகிறதோ அந்த அளவிற்கு நம்முடைய மன்றாட்டுகள் கேட்கப்படுகின்றன என்று உறுதி பெறுவோம்.

15:8 தேவனுடைய பிள்ளைகள் கிறிஸ்துவின் குணநலன்களை வெளிப்படுத்திக் காட்டுவார்களாயின், அதன் மூலமாக **பிதா மகிமைப்படுவார்**. அக்கிரமம் நிறைந்த பாவிகள் தேவபக்தி நிறைந்த பரிசுத்தவான்களாக மாற்றமடையும் போது, பிதாவை மகாபெரியதேவன் என்று மனிதர்கள் அறிக்கை செய்ய வற்புறுத்தப்படுகின்றனர். இந்த அதிகாரத்தில் காணப்படும் வளர்ச்சியைக் கவனியுங்கள்: கனி (வச.2), அதிக கனி (வச.2), மிகுந்த கனி (வச.8).

“**அப்பொழுது நீங்கள் எனக்கும் சீடராயிருப்பீர்கள்**” நாம் அவரில் நிலைத்திருக்கும் போது அவருடைய **சீடர்கள்** என்று நாம் **மெய்ப்பிக்கிறோம்** என்பதே இதன் பொருளாகும். நம்முடைய கர்த்தரைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுகிற **மெய்யான சீடர்களாக** நாம் விளங்குவதைப் பிறர் காண்பார்கள்.

15:9 குமாரனிடத்தில் **பிதா** எவ்வித அன்பு கொண்டிருக்கிறாரோ, அதே விதமான அன்பை நமது இரட்சகர் நம்மிடத்தில் உடையவராயிருக்கிறார். இத்தகைய சொற்களை நாம் படிக்குங்கால் நம்முடைய இருதயங்கள் தொழுது கொள்வதற்கு ஏதுவாகத் தாழ்த்தப்படுகின்றன. அளவிலும் தரத்திலும் இருவருடைய அன்பும் ஒன்றாயிருக்கிறது. “அந்த அன்பின் அகலத்தையும் ஆழத்தையும் அளக்கக்கூடாதபடி, அது மிகப் பெரியதாயிருக்கிறது. அது மனித அறிவுக்கு அப்பாற்பட்டதாயிருக்கிறது. மனிதனால் அதை முற்றிலுமாகப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.” நம்முடைய எண்ணங்களெல்லாம் மூழ்கத்தக்க அளவிற்கு அவ்வன்பு ஆழமுடையது.

“**என்னுடைய அன்பிலே நிலைத்திருங்கள்**” என்று நமது கர்த்தர் கூறினார். நாம் தொடர்ந்து அவருடைய அன்பை உணர்ந்து, அதை நம்முடைய

டைய வாழ்க்கையில் அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதே இதன் பொருளாகும்.

15:10 அவருடைய அன்பில் நாம் எவ்வாறு நிலைத்திருக்க முடியும் என்பதை இவ்வசனத்தின் முதல் பகுதி அறிவுறுத்துகிறது. அவருடைய கற்பனைகளைக் கைக்கொண்டு நாம் அவருடைய அன்பில் நிலைத்திருக்கிறோம். “கர்த்தரை நம்பி அவருக்குக் கீழ்ப்படிவதைத் தவிர இயேசுவில் மகிழ்ந்திருக்க வேறு வழியில்லை.” இந்த வசனத்தின் இரண்டாவது பகுதி நல்லதொரு நிறைவான மாதிரியை நமக்குமுன் நிறுத்துகிறது. அவர் செய்தவை யாவும் தேவனுடைய சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்த செயல்களேயாகும். பிதாவின் அன்பை அவர் எப்பொழுதும் அனுபவிக்கிறவராகவே இருந்தார். இவ்விதமான இனிமையான ஐக்கியத்தைக் குலைத்துப்போட ஏதொன்றுக்கும் ஆற்றலில்லை.

15:11 திருத்தந்தையாகிய தேவனோடு கொண்டிருந்த தொடர்பில் இயேசு ஆழ்ந்த சந்தோஷத்தைத் தமக்குள்ளாக நிறைவாகப் பெற்றிருந்தார். தம்மைச் சார்ந்துகொள்வதால் உண்டாகும் மகிழ்ச்சியைச் சீடர்கள் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்றே அவர் விரும்பினார். தம்முடைய சந்தோஷம் அவர்களுடையதாக இருக்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். தனது வாழ்க்கையிலிருந்து தேவனை விலக்கிவைத்துவிட்டு அனுபவிக்கிற மகிழ்ச்சியே உண்மையான சந்தோஷம் என்று மனிதன் நினைக்கிறான். எவ்வளவாக தேவனை ஒருவர் தனது வாழ்வில் பெற்றிருக்கிறாரோ, அதன் வாயிலாகவே அவருக்கு மெய்யான மகிழ்ச்சி உண்டாகும் என்று கர்த்தர் கற்பித்தார். “உங்கள் சந்தோஷம் நிறைவாயிருக்கும்படிக்கும்” அல்லது “நிறைவேறும்படிக்கும்.” கிறிஸ்துவில் நிலைத்திருந்து அவருடைய கற்பனைகளைக் கைக்கொள்வதால் அவர்களுடைய சந்தோஷம் நிறைவாகும். விசுவாசியின் பாதுகாப்பு நிலையற்றது என்று கற்பிக்க இந்த வசனத்தைப் பலர் பயன்படுத்துகின்றனர். கிறிஸ்துவின் ஆடுகள் முடிவில் அழிந்துபோகும் என்று காட்டுவதற்கு அவர்கள் முந்தின வசனங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். “உங்களுடைய ஐயங்கள் நிறைவாகும்” என்று கூறாமல் கர்த்தர், “உங்களுடைய சந்தோஷம் நிறைவாகும்” என்று கூறி தமது நோக்கத்தை வெளிப்படுத்தினார்.

கு. ஒருவரிலொருவர் அன்பு பாராட்ட வேண்டும் என்றும் கட்டளை [15:12-17]

15:12 கர்த்தர் தமது சீடர்களைவிட்டு வெகு விரைவில் சென்று விடுவார். அவர்கள் பகைமை

பாராட்டும் உலகில் விடப்படுவர். அங்கு பற்றும் அதிகரிக்கும்போது அவர்களுக்குள்ளாகச் சச்சரவு உண்டாகும் ஆபத்து ஏற்படக்கூடும். ஆகவே, “நான் உங்களில் அன்பாயிருக்கிறது போல நீங்களும் ஒருவரிலொருவர் அன்பாயிருக்க வேண்டும்” என்னும் நிரந்தரமான கட்டளையைக் கர்த்தர் அவர்களுக்களித்தார்.

15:13 ஒருவருக்காக மற்றொருவர் இறக்கவும் ஆயத்தமாயிருக்கும்படியான அன்பை அவர்கள் கொண்டிருக்க வேண்டும். இவ்வாறு செய்ய விருப்பமுள்ளவர்கள் ஒருவரோடொருவர் சண்டையிட மாட்டார்கள். ஒருவன் தன் சிநேகிதருக்காக மரணத்தை ஏற்றுக்கொள்வதே மனுக்குலத்தில் மிகப் பெரிய தியாகச் செயலாகக் கருதப்படும். இப்படிப்பட்ட ஒப்புவித்தலுக்கென்று கிறிஸ்துவின் சீடர்கள் அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். உண்மையிலேயே தங்களுடைய உயிரைத் தியாகம் செய்தவர்களும் உண்டு. இன்னும் பலர் தேவனுடைய மக்களுக்காகத் தங்களுடைய வாழ்நாள் முழுவதும் அயராதுழைக்கின்றனர். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து நல்லதோர் எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கிறார். அவர்தம் நண்பர்களுக்காகத் தமது உயிரைக் கொடுத்தார். உண்மையில் அவ்வாறு அவர் மரணம் அடைந்தபோது அவர்கள் அவருடைய பகைஞராயிருந்தனர். ஆனால் அவர்கள் இரட்சிக்கப்பட்டபோது, அவருடைய நண்பர்களாக மாறினார்கள். ஆகவே, அவர் தமது நண்பர்களுக்காகவும், பகைஞர்களுக்காகவும் மரணம் அடைந்தார் என்றுரைப்பது மிகச்சரியே.

15:14 அவர் நமக்குக் கட்டளையிடுகிறவையாவற்றையும் கைக்கொள்வதால் நாம் அவருடைய நண்பர்கள் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறோம். இவ்வாறு கைக்கொள்வதால் நாம் அவருடைய நண்பர்களாக ஆகிறதில்லை. மாறாக அதன் வாயிலாக நாம் அவருடைய நண்பர்கள் என்பதை உலகத்திற்கு வெளிப்படுத்துகிறோம்.

15:15 ஊழியக்காரருக்கும், நண்பர்களுக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாட்டைக் கர்த்தர் இங்கு வலியுறுத்தியுள்ளார். தங்களுக்கு நியமிக்கப்பட்ட வேலைகளைச் செய்பவர்களே ஊழியக்காரர் ஆவர். ஆனால் நண்பர்களோ நம்பிக்கைக்குரியவர்கள். நமது நண்பர்களிடம் எதிர்காலத்திட்டங்களைக் கூறுகிறோம். அந்தரங்கமான செய்திகளை நாம் அவர்களிடத்தில் பகிர்ந்து கொள்கிறோம். ஒரு பொருளில் கர்த்தருடைய சீடர்கள் தொடர்ந்து அவருடைய ஊழியக்கார

ராகவே விளங்குகின்றனர். எனினும் அவர்கள் அதனினும் மேலானவர்கள். அவர்கள் அவருடைய நண்பர்களாகவும் இருக்கின்றனர். தம்முடைய **பிதாவினிடத்தில் அவர் கேள்விப்பட்ட யாவற்றையும்** அவர் அவர்களிடத்தில் அப்பொழுது அறிவித்தார். தாம் கடந்துபோவதைக் குறித்தும், தூய ஆவியானவரின் வருகையைக் குறித்தும் அவர்களிடம் கூறினார், அவர் மீண்டும் வரப்போவதைக் குறித்துப் பேசினார். மேலும் அவர்கள் ஆற்றவேண்டிய கடமையைப் பற்றியும் அவர் எடுத்துரைத்தார். நாம் கொடிகள் என்னும் நிலையில் **பெற்றுக்கொள்கிறோம்** (வச. 5); சீடர்கள் என்னும் நிலையில் **பின்பற்றுகிறோம்** (வச. 8); நண்பர்கள் என்னும் நிலையில் **தொடர்பு கொள்கிறோம்** (வச.15) என்று ஒருவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

15:16 அவர்கள் மனச்சோர்வு அடைந்தவராகவோ, விட்டுவிடக்கூடிய மனப்பான்மை உடைய வராகவோ மாறிவிடக்கூடாது என்னும் நோக்கத்துடன், தாமே அவர்களைத் **தெரிந்துகொண்டவர்** என்பதைக் கர்த்தர் அவர்களுக்கு நினைவூட்டினார். நித்திய இரட்சிப்பு, சீடத்துவம், கனிதரும் இயல்பு ஆகியவற்றிற்காக அவர் அவர்களைத் தெரிந்துகொண்டார் என்பது இதனுடைய பொருளாகும். அவர்கள் ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளுக்காக அவர்களை அவர் நியமித்தார். நாம் **போய் கனிகொடுக்க வேண்டும்**. கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் ஆக்கக்கூறுகளாகிய அன்பு, மகிழ்ச்சி, சமாதானம் போன்ற இன்னும் பல, கனி என அழைக்கப்படும். இல்லையேல் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்காக வெல்லப்படுகிற ஆத்துமாக்கள் கனி எனப்படும். இவையிரண்டிற்கும் மிக நெருங்கிய இணக்கம் உள்ளது. முதல் வகையான கனியை நாம் வெளிப்படுத்திக் காண்பித்தால் மட்டுமே இரண்டாவது வகையான கனியைக் கொடுக்கக்கூடியவராயிருப்போம்.

“**உங்கள் கனி நிலைத்திருக்க வேண்டும்**” என்னும் சொற்றொடர், ஆத்துமாக்கள் இரட்சிப்படைவதே கனி என்று நம்மைச் சிந்திக்க வைக்கிறது. சீடர்கள் சென்று **நிலையான கனியைக்** கொண்டுவர வேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன் கர்த்தர் சீடர்களைத் தெரிந்துகொண்டார். அவரை வெறுமனே வாயினால் அறிக்கையிடுகிறவர்களை அவர் விரும்பவில்லை. மாறாக, மெய்யாகவே மக்கள் இரட்சிப்படைவதிலேயே அவர் விருப்பம் கொண்டிருந்தார். பயன் விளைவிக்கும் ஜெபம் (வச. 7); தெய்வீக மகிழ்ச்சி (வச.

11); நிலையான கனி (வச.16) ஆகியவற்றை இவ்வதிகாரத்தில் நாம் காண்கிறோம் என L.S. சே.பர் என்பார் குறிப்பிட்டுள்ளார். “**நீங்கள் கேட்டுக்கொள்வது எதுவோ...**” பயன் விளைவிக்கக்கூடிய ஊழியத்திற்குரிய இரகசியம் ஜெபத்தில் அடங்கியிருக்கிறது. கிறிஸ்துவின் **நாமத்தில்** அவர்கள் கேட்டுக்கொள்வது **எதுவானாலும்** அதைப் **பிதாவானவர்** தந்தருளுவார் என்னும் உறுதியுடன் சீடர்கள் அனுப்பப்பட்டனர்.

15:17 உலகத்தின் பகைமையைப் பற்றி சீடர்களை எச்சரிக்கத் தொடங்கிய கர்த்தர் முதலில் ஒருவரிலொருவர் அன்பாயிருக்க வேண்டும் என்று கூறினார். அவர்கள் அனைவரும் ஒற்றுமையாகச் செயல்பட்டு உறுதியோடு பகைஞரை எதிர்த்து நிற்க வேண்டும்.

கூ. உலகத்தின் பகைமையைப்பற்றி இயேசு முன்னுரைத்தல் [15:18-16:4]

15:18,19 உலகம் சீடர்களைப் **பகைத்தால்** அவர்கள் வியப்படையவோ, மனந்தளரவோ கூடாது. (ஆல் விசுவாசம் அவ்வாறு நடக்குமா என்னும் ஐயத்தை எழுப்பாமல், அதனை உறுதிப்படுத்தும் சொல்லாகும்.) கர்த்தரை இவ்வுலகம் **பகைத்தது**. அவரைப் பிரதிபலிக்கிற யாவரையும் அது பகைக்கும்.

தங்களைப் போன்று வாழ்கிற மனிதர்களிடத்தில் இவ்வுலகம் அன்புகூருகிறது. கெட்ட வார்த்தைகள், மாமிச இச்சைகள், பண்பாடுடைய மக்களாக இருப்பினும் தங்களுக்காக வாழ்கின்ற வாழ்க்கை இவற்றையே இவ்வுலகம் கடைப்பிடிக்கிறது. தங்களுடைய தூய்மையான வாழ்க்கையால் கிறிஸ்தவர்கள் அவர்கள் மீது குற்றஞ்சாட்டுகின்றனர். ஆகவே அவர்களை **உலகம் பகைக்கிறது**.

15:20 ஊழியக்காரன் என்னும் சொல் இங்கு “அடிமையையே” குறிக்கிறது. **தனது எஜமானன்** எவ்வாறு நடத்தப்பட்டாரோ அதைக் காட்டிலும் சிறந்த நிலையில் உலகம் தன்னை நடத்தும் என்று சீடன் எதிர்பார்க்கக் கூடாது. கிறிஸ்து துன்பப்படுத்தப்பட்டது போலவே சீடனும் துன்பப்படுத்தப்படுவான். இரட்சகரின் கூற்றுக்கள் மறுத்துரைக்கப்பட்டது போலவே சீடனுடைய கூற்றுகளும் மறுத்துரைக்கப்படும்.

5:21 இந்தப் பகையும் துன்பமும் “**என்னுடைய நாமத்தினிமித்தம்**” உண்டாகும் என்று கிறிஸ்து கூறினார். கிறிஸ்துவோடு விசுவாசி இணைக்கப்பட்டிருப்பதாலும், கிறிஸ்துவால் அவன் இவ்வுலகம்

கிளின்று பிரிக்கப்பட்டிருப்பதாலும், கிறிஸ்துவின் நாமத்தையும், அவருடைய குணநலன்களை அவன் அணிந்திருப்பதாலும் உலகம் அவனைப் பகைக்கிறது. இவ்வுலகம் தேவனை அறிய வில்லை. இவ்வுலகம் இரட்சகராகக் கர்த்தரைப் பிதாவானவர் அனுப்பினார் என்பதையும் அவர்கள் அறியவில்லை. ஆயினும் அறியாமை மன்னிக்கப்படத்தக்கதன்று.

15:22 கர்த்தர் இவ்வுலகிற்கு வராமல் இருந்திருப்பாராயின் மனிதர்கள் பாவிகளாக ஆகியிருக்க மாட்டார்கள் என்று இயேசு இங்கு கற்பிக்கவில்லை. ஆதாம் முதல் எல்லா மனிதர்களும் பாவிகளே. ஆனால் அவர்களுடைய பாவங்கள் கர்த்தருடைய நாளிலே வாழ்ந்த மனிதர்களுடைய பாவத்தைப் போன்று பெரியவை அல்ல. இந்த மனிதர்களே தேவ குமாரனுடைய சொற்களைக் கேட்டும் அவரைக் கண்டும் இருந்தனர். அவரிடத்தில் அவர்களால் ஒரு குற்றத்தையும் காண முடியவில்லை. ஆயினும் அவர்கள் அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அவர்கள் அவரை ஏற்க மறுத்த செயலே அவர்களுடைய பாவத்தை மிகப்பெரியதாக்கிற்று. ஆகவே இங்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிற சொற்கள் ஒப்பிட்டுச் சொல்லப்பட்டவையேயாகும். மகிமையின் கர்த்தரை அவர்கள் ஏற்க மறுத்தமையால் செய்த மகா கொடிய பாவத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்குமிடத்து, அவர்கள் செய்த ஏனைய பாவங்கள் ஒன்றுமற்றவையாகத் தோன்றுகின்றன. இப்பொழுதோ தங்கள் பாவத்தைக் குறித்துப் போக்குச்சொல்ல அவர்களுக்கு இடமில்லை. உலகத்தின் ஒளியை அவர்கள் மறுத்துவிட்டனர்!

15:23 கிறிஸ்துவை மறுத்துரைத்தவர்கள் அவரைப் பகைத்தபோது அவருடைய பிதாவையும் பகைத்தனர். பிதாவும் குமாரனும் ஒன்றாயிருக்கின்றனர். ஆகவே தாங்கள் தேவனிடத்தில் அன்புகூருகிறவர்கள் என்று அவர்களால் சொல்லிக்கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் அவர்கள் தேவனிடத்தில் அன்புகூர்ந்திருந்தால், தேவன் அனுப்பியவரிடத்திலும் அவர்கள் அன்புகூர்ந்திருப்பார்கள்.

15:24 கிறிஸ்து கற்பித்த போதனைகளைக் கேட்டதால் மட்டும் அவர்கள் பொறுப்புடையவர்கள் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. அவர்கள் அவர் செய்த அற்புதங்களையும் கண்டனர். இஃது அவர்களுடைய ஆக்கினைத் தீர்ப்பை வலியுறுத்துகிறது. இதுகாறும் ஒருவரும் செய்திராத கிரியையை அவர்கள் கண்டனர். இந்த சாட்சிகள்

அவர்களுக்கு முன்பாகச் செய்யப்பட்டிருந்தும் அவர்கள் அவரை மறுத்த செயல் போக்குச் சொல்ல இடமற்றது. அவர்கள் செய்த எல்லாப் பாவங்களையும் இந்தவொரு பாவத்தோடு ஒப்பிட்ட கர்த்தர், அவர்கள் முன் செய்த பாவங்கள் அனைத்தும் ஒன்றுமில்லை என்று கூறினார். அவர்கள் குமாரனைப் பகைத்து அவருடைய பிதாவையும் பகைத்தனர். இதுவே அவர்கள் ஆக்கினை அடைவதற்குரிய மிகப்பெரிய பாவமாகும்.

15:25 கர்த்தரைக் குறித்து மனிதன் கொண்டிருந்த மனப்பான்மை, முன்னுரைக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசனங்களின் நிறைவேறுதல் என்பதை அவர் உணர்ந்தார். முகாந்தரமில்லாமல் கிறிஸ்துவைப் பகைத்த செயல் சங்கீதம் 69:4 -இல் முன்னுரைக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பொழுது அது நிறைவேறிவிட்டது. தம்மைக் குறித்து அறிவற்ற வகையில் இந்த மனிதர்கள் பகைமை உணர்ச்சி அடைவார்கள் என்று இவர்கள் போற்றும் பழைய ஏற்பாட்டு வசனங்களே முன்னுரைத்தன என்று கர்த்தர் இங்கே விளக்கிக் கூறினார். இது முன்னுரைக்கப்பட்ட காரணத்தினால் அவர்கள் கிறிஸ்துவைப் பகைக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயமில்லை. அவர்கள் வேண்டுமென்றே அவர்களுடைய சொந்த தெரிந்தெடுப்பினால் அவரைப் பகைத்தனர். இது நிகழும் என்று முன்னறிந்த தேவன், இதனை தாவித்து 69-ஆவது சங்கீதத்தில் எழுதும்படியாகச் செய்தார்.

15:26 மனிதன் கிறிஸ்துவை ஏற்க மறுத்த போதும், அவரைக்குறித்த சாட்சி தொடர்ந்து நிலைத்திருக்கும். பரிசுத்த ஆவியானவராலே அதாவது தேற்றரவாளராலே கர்த்தருடைய சாட்சி தொடர்ந்து காக்கப்படும். பிதாவினிடத்திலிருந்து ஆவியானவரைத் தாம் அனுப்பப்போவதாகக் கர்த்தர் இங்கு கூறினார். யோவான் 14:16-இல் கண்டபடி பரிசுத்த ஆவியானவரை அனுப்புகிறவர் பிதாவே ஆவார். பிதாவும் குமாரனும் சமமானவர்கள் என்பதற்கு இது மற்றுமொரு சான்று அல்லவா? தேவனாக இருக்கிற ஒருவரை தேவனைத் தவிர வேறு யாரால் அனுப்பமுடியும். “பிதாவினிடத்திலிருந்து புறப்படுகிறவருமாகிய சத்திய ஆவியான தேற்றரவாளன்.” அவ்வப்போது தேவனால் அனுப்பப்படுகிறவர் இவர் என்பது இச்சொற்றொடரின் பொருளாகும். பெந்தெ கொஸ்தே நாளில் அவர் இவ்வுலகிற்கு வருகை புரிந்தமை சிறப்பான ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். இந்த ஆவியானவர் கிறிஸ்துவைக் குறித்துச் சாட்சி கொடுக்கிறார். அதுவே இவருடைய மகத்துவ

மான திருப்பணியாகும். மூவொரு கடவுளரில் அவரும் ஒருவராக இருந்த போதிலும் மனிதர்கள் தம்மைக் குறித்துச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று அவர் விரும்பவில்லை. மாறாக, பாவிக்களாயினும் பரிசுத்தவான்களாயினும் யாவருடைய கவனத்தையும் மகிமையின் கர்த்தரை நோக்கித் திசை திருப்புவதே இவருடைய ஊழியமாகும்.

15:27 சீடர்களின் மூலமாகவே தூய ஆவியானவர் கர்த்தருடைய சாட்சியை நேரடியாக வெளிப்படுத்துவார். அவர்கள் ஆதி முதல் கர்த்தருடன் இருந்தவர்கள். அதாவது கர்த்தருடைய வெளியரங்கமான ஊழியத்தின் தொடக்கத்திலிருந்து அவர்கள் அவருடன் இருந்தவர்கள். ஆகவே, அவர்களே அவருடைய ஆளுமையைக் குறித்தும் அவர் ஆற்றிய செய்கைகளைக் குறித்தும் சாட்சிகரத் தகுதி படைத்தவர்கள். ஒருவரிடத்தில் ஏதாவது குறையைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமாயின் அவருடன் கூடவே இருந்தவர்களால் மட்டுமே அதைச் சொல்ல முடியும். ஆனால் கர்த்தர் ஏதாவது ஒரு பாவத்தைச் செய்ததாக அவருடன் இருந்தவர்கள் ஒன்றையும் ஒருக்காலும் அறிந்ததில்லை. அவரே தேவனுடைய பாவமற்ற குமாரன் என்றும், உலக இரட்சகர் என்றும் உண்மையான சான்றை அவர்களால் வழங்க முடிந்தது.

16:1 மேசியா தமது அரசை நிறுவுவார், ரோமர்களுடைய ஆதிக்கம் முறிக்கப்படும் என்று பொதுவாக யூதமக்கள் நம்பிக்கையுடன் இருந்தனர். அந்த நம்பிக்கையைச் சீடர்களும் தங்களுடைய உள்ளத்தில் வைத்துச் சீராட்டி வந்திருந்தனர் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் அதற்கு மாறாக, தாம் மரணம் அடையப்போவதாகவும், மீண்டும் உயிருடன் எழப்போவதாகவும், விண்ணகத்திற்குத் திரும்பிச் செல்லப்போவதாகவும் கர்த்தர் அவர்களிடம் கூறினார். தூய ஆவியானவர் இவ்வுலகிற்கு வருகையுரிவார், சீடர்கள் கிறிஸ்துவின் சாட்சிகளாகச் செல்ல வேண்டும். அவர்கள் பகைக்கப்பட்டு துன்புறுத்தப்படுவார்கள். இவையாவற்றையும் கர்த்தர் அவர்களிடம் முன்னறிவித்தார். ஆகவே, அவர்கள் உண்மையை அறியாமல் மருண்டுபோகவோ, இடறலடையவோ, திகைப்படையவோ தேவையில்லை.

16:2,3 ஜெப ஆலயங்களிலிருந்து புறம்பே தள்ளப்படுதல், பெரும்பாலான யூதர்களாலே இழிவான செயலாகக் கருதப்பட்டது. ஆயினும் யூதர்களாயிருந்த கிறிஸ்துவின் சீடர்களுடைய வாழ்க்கையில் அத்தகைய இழிவு நிகழ்ந்தது.

அந்த அளவிற்குக் கிறிஸ்தவ விசுவாசம் வெறுக்கப்பட்டது. மேலும் அவ்வாறு செய்பவர்கள் தேவனுக்குத் தொண்டு செய்பவரென்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தனர். ஒரு மனிதன் தான் மிகவும் நேர்மையானவன் மிகவும் பற்றுறுதி உடையவன் என்று எண்ணினாலும், அவன் பெருந்தவறு செய்கிறவனாகவும் இருக்க முடியும் என்பதை இது காட்டுகிறது.

கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத்தை அறிந்திடத் தவறுவதில்தான், தொடர்ந்து நிகழக்கூடிய தவறுகளுக்கான காரணம் அடங்கியிருக்கிறது. யூதர்கள் அவரை ஏற்க மறுத்தனர். அதன் விளைவாக அவர்கள் பிதாவையும் ஏற்க மறுத்தனர்.

16:4 இவ்வாறான துன்பங்கள் நிகழும்போது சீடர்கள் அசையாதபடி நிலைத்திருக்கும் வண்ணம் கர்த்தர் மீண்டும் இந்த எச்சரிப்புகளைக் கொடுத்தார். துன்பங்கள் உண்டாகும் என்று கர்த்தர் முன்னுரைத்ததை அவர்கள் நினைவுகூருவார்கள். தங்களுடைய வாழ்க்கையைக் குறித்த அவருடைய திட்டத்தின் ஒரு பாகம் என்று அவர்கள் அதனை அறிந்துகொள்வார்கள். இவற்றைக் குறித்து கர்த்தர் முன்னமே கூடுதலாகச் சொல்லவில்லை, ஏனெனில் அவர் அவர்களுடன் இருந்தார். மேலும் அவர்களுக்குப் பல்வேறு போதனைகளை அவர் கற்பிக்க வேண்டியதாயிருந்தது. அவர்கள் அவற்றிற்குச் செவிகொடுக்காமல், உள்ளத்தில் திகிலுற்றவராக அலைக்கழிக்கப்படக் கூடாது என்ற எண்ணத்துடன் உபத்திரவங்களைக் குறித்து அவர் சீடர்களிடம் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் இப்பொழுது அவர் அவர்களை விட்டுச்செல்லும் நேரம் நெருங்கிவிட்டது; ஆகவே அவர்கள் செல்லவேண்டிய பாதையைக் குறித்து அவர்களுக்குச் சொல்லியே ஆகவேண்டும்.

கெ. சத்திய ஆவியானவரின் வருகை (16:5-15)

16:5 கர்த்தருடைய வாழ்வில் அடுத்ததாக நிகழப்போவதைக் குறித்துச் சீடர்கள் அதிக ஆவலற்றவர்களாக இருந்தனர் என்பதை இந்த வசனம் வெளிப்படுத்துகிறது. அவர் எங்கே போகிறார் என்று பொதுவாக அவர்கள் கேட்ட போதும், அதில் அவர்கள் அவ்வளவாக ஈடுபாடு கொள்ளவில்லை என்றே தோன்றுகிறது.

16:6 அவருடைய எதிர்காலத்தைக் குறித்து அவர்கள் கருத்தில் கொள்ளாமல், தங்களுடைய எதிர்காலத்தைக் குறித்தே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தனர். சிலுவையும், கல்லறையும் அவருக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவர்களுக்கு

முன்பாக, கிறிஸ்துவுக்கென்று திருப்பணி ஆற்றுவதன் பொருட்டு வரக்கூடிய துன்புறுத்தல்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவர் அடையவிருந்த பாடுகளைக் குறித்தன்று, தாங்கள் அடையவிருந்த துன்பங்களை நினைத்தவர்களாக அவர்கள் துக்கத்தால் நிறைந்திருந்தனர்.

16:7 ஆனாலும், உதவியும், ஆறுதலும் அற்ற நிலையில் அவர்கள் விட்டுவிடப்பட மாட்டார்கள். தூய ஆவியானவரைத் தேற்றரவாளராக கிறிஸ்து அனுப்புவார். **தேற்றரவாளருடைய** வருகை சீடர்களுக்கு நன்மையக்கும். அவர்களுக்கு அவர் வல்லமையைத் தருவார்; உற்சாகமுட்டுவார், கற்பிப்பார், இதுகாறும் இல்லாத அளவிற்கு கிறிஸ்து அவர்களுக்குத் தத்ருமாய் விளங்குவார். கர்த்தராகிய இயேசு விண்ணுலகம் சென்று மகிமையடைவதற்கு முன்னர் தேற்றரவாளன் இப்புவிக்கு வரமாட்டார். இவ்வுலகிற்குத் தூய ஆவியானவர் அதற்கு முன்னர் வருகை புரிந்தார் என்பது உண்மைதான். ஆயினும் இப்பொழுது அவர் புதியதொரு வகையில் இங்கு வரப்போகிறார். இந்த உலகத்தைக் கண்டித்துணர்த்தி, மீட்கப்பட்டோருக்கு ஊழியம் செய்வதே அவருடைய பணியாக விளங்கும்.

16:8 பாவத்தைக் குறித்தும், நீதியைக் குறித்தும், நியாயத் தீர்ப்பைக் குறித்தும் பரிசுத்த ஆவியானவர் உலகத்தைக் கண்டித்து உணர்த்துவார். ஒவ்வொரு தனிமனிதனிடத்திலும் மேற்கூறியவற்றை உள்ளார்ந்த வகையில் உணர்த்தி பாவிகளை விழிப்படையச் செய்வதே அவருடைய ஊழியம் என்று பொதுவாகப் பொருள்கொள்ளப்படுகிறது. இது உண்மையாக இருப்பினும், இந்தப் பகுதியில் கற்பிக்கப்படும் உண்மை இதுவன்று. பரிசுத்த ஆவியானவர் இந்த உலகில் இருப்பதாலேயே இவ்வுலகம் கண்டித்து உணர்த்தப்படுகிறது. இந்த உலகை ஆளும்படியாகக் கர்த்தராகிய இயேசு இங்கு இருக்கவேண்டுமேயொழிய, தூய ஆவியானவர் இங்கு இருக்கக்கூடாது. ஆனால் இந்த உலகமோ அவரை ஏற்க மறுத்துவிட்டது. ஆகவே, அவர் விண்ணகம் சென்றுவிட்டார். ஏற்க மறுக்கப்பட்ட கிறிஸ்துவின் இடத்தில் இப்பொழுது தூய ஆவியானவர் இருப்பது இவ்வுலகின் குற்றத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

16:9 கிறிஸ்துவை இந்த உலகம் விசுவாசிக்கத் தவறிய பாவத்தை ஆவியானவர் கண்டித்து உணர்த்துகிறார். கர்த்தர் விசுவாசிக்கத் தகுதிபடைத்தவர். அவரிடத்தில் மனிதர்கள் விசுவாசம்

வைக்கக்கூடாதபடி அவரிடத்தில் ஒரு குறையும் இல்லை. ஆயினும் அவர்கள் அவரை ஏற்க மறுத்தனர். அவர்களுடைய குற்றத்திற்குச் சான்றாகப் பரிசுத்த ஆவியானவர் இந்த உலகத்தில் இருக்கிறார்.

16:10 தாம் நீதிபரர் என்று நமது இரட்சகர் உரிமை பாராட்டினார். ஆனால் அவரிடத்தில் பிசாசு குடிகொண்டிருந்ததாக மனிதர்கள் கூறினார்கள். தேவன் முடிவான சொற்களை உரைத்தார். “என்னுடைய குமாரன் நீதிபரர். அவரை இறந்தோலிருந்து உயிருடன் எழுப்பி மீண்டும் விண்ணுலகத்திற்கு அழைத்துச் சென்று அவர் நீதிபரர் என்று மெய்ப்பிப்பேன்” என்னும் பொருளோடு பிதா பேசினார். கிறிஸ்து நேர்மையானவர் என்றும் இந்த உலகம் தவறிழைத்துவிட்டது என்றும் தூய ஆவியானவர் சான்று பகர்கிறார்.

16:11 வரப்போகிற நியாயத்தீர்ப்பைக் குறித்தும் தூய ஆவியானவர் தமது பிரசன்னத்தினால் இந்த உலகினைக் கண்டித்து உணர்த்துகிறார். பிசாசானவன் ஏற்கனவே சிலுவையில் நியாயத்தீர்க்கப்பட்டுவிட்டான் என்றும், இரட்சகரை ஏற்க மறுப்பவர் யாவரும் இனி ஒரு நாளில் அவனோடு பயங்கரமான ஆக்கினைத் தீர்ப்பு அடைவார்கள் என்றும் தூய ஆவியானவரின் பிரசன்னம் நமக்குப்போதிக்கிறது.

16:12 கர்த்தர் சீடர்களிடம் கூறவேண்டிய மேலும் பல செய்திகள் இருந்தன. ஆனால் அவர்களால் அதைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியாது. போதிக்கும் ஊழியத்தில் நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய கொள்கையாக இது விளங்குகிறது. ஆழமான சத்தியங்களைப் போதிப்பதற்கு முன், கற்பதிலே ஓரளவு முன்னேற்றம் காணப்படவேண்டும். போதனைகளாலே கர்த்தர் தமது சீடர்களை முழுகடித்துவிடவில்லை. “ஒவ்வொரு வரியாக, ஒவ்வொரு கற்பனையாக” அவர் அவர்களுக்குப் போதித்தார்.

16:13 கர்த்தர் தொடங்கிய பணியைச் சத்திய ஆவியானவர் தொடரவேண்டும். அவர் அவர்களை சகல சத்தியத்திற்குள்ளும் வழிநடத்துவார். அப்போஸ்தலர்கள் வாழ்ந்த காலத்திலேயே சகல சத்தியங்களும் கொடுக்கப்பட்டன என்னும் பொருளை இவ்வசனம் நம்மிடம் எடுத்துரைக்கிறது. அவர்கள் அதைத் திருமறையாக எழுதி வைத்தனர். அவற்றை நாம் இப்பொழுது புதிய ஏற்பாடாக நமது கரங்களில் பெற்றிருக்கிறோம். இது பழைய ஏற்பாட்டுடன் சேர்க்கப்பட்டு, மனிதனுக்கு தேவன் வெளிப்படுத்தின யாவும்

எழுத்து வடிவில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இறை மக்களைத் தூய ஆவியானவர் வழி நடத்துகிறார் என்னும் உண்மை எல்லாக் காலத்திற்கும் பொருந்தும். அவர் திருமறையின் மூலமாக அப்பணியைச் செய்து வருகிறார். பிதாவும், குமாரனும் அவரிடத்தில் பேசும்படியாக எவற்றைக் கொடுத்துள்ளனரோ அவற்றையே அவர் அறிவிப்பார். “அவர் வரப்போகிற காரியங்களை உங்களுக்கு அறிவிப்பார்.” இது புதிய ஏற்பாட்டில் அறிவிக்கப்பட்டிருப்பது உண்மையே. சிறப்பாக வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் மூலமாக எதிர்காலத்தின் திரை விலக்கப்பட்டுள்ளது.

16:14 கிறிஸ்துவை மகிமைப்படுத்துவதே அவருடைய முதன்மையான ஊழியமாகும். இதன் மூலமாக நாம் எல்லா போதனைகளையும் பிரசங்கங்களையும் சோதிக்க முடியும். இரட்சகராகிய கிறிஸ்து மேன்மைப்படுத்தப்படுகிறார் எனில், அங்கு தூய ஆவியானவர் கிரியை செய்கிறார் என்பதே பொருளாகும். “அவர் என்னுடையதில் இருந்து எடுப்பார்” என்னும் சொற்றொடர், கிறிஸ்துவைப் பற்றிய மகத்துவமான சத்தியங்களையே அவர் எடுத்துரைப்பார் என்று பொருள் படும். இவற்றையே அவர் விசுவாசிகளுக்கு வெளிப்படுத்துவார். அந்தப் பொருள் முழுவதுமாகச் சொல்லமுடியாது!

16:15 பிதாவின் குணவியல்புகள் யாவும் குமாரனுக்கும் பொருந்தும். இந்த நிறைவையே கிறிஸ்து 14 -ஆம் வசனத்தில் குறிப்பிட்டார். கர்த்தராகிய இயேசுவின் மகிமை நிறைந்த குறைவற்ற தன்மைகள், ஊழியங்கள், பதவிகள், கிருபைகள், பரிபூரணம் ஆகியவற்றைத் தூய ஆவியானவர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

கே. துக்கம் களிசூருதலாக மாறுதல் [16:16-22]

16:16 இந்த வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள காலம் எது என்பதை மிகச் சரியாக நம்மால் கணிக்கமுடியவில்லை. மூன்று நாட்கள் கர்த்தர் அவர்களை விட்டுப் பிரிந்திருப்பார், அவர் உயிர்த்தெழுந்தபிறகு அவர்களுக்கு முன் தோன்றுவார் என்பது இதன் பொருளாகும். அல்லது அவர் விண்ணகத்தில் இருக்கும் தமது திருத்தந்தையிடம் செல்வார்; அதன்பிறகு **கொஞ்சகாலம்** (தற்போதைய காலகட்டம்) கழித்து, மீண்டும் அவர்களிடத்திற்கு வருவார் (அவருடைய இரண்டாம் வருகை) என்பது இவ்வசனத்தின் பொருளாக இருக்கக் கூடும். அல்லது **கொஞ்சகாலம்** அவர்கள் அவரைத் தங்களுடைய சொந்தக்

கண்களால் காணமாட்டார்கள், ஆனால் பெந்தெ கொஸ்தே நாளில் தூய ஆவியானவர் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பிறகு, அவர்கள் இதுவரை காணாதபடி விசுவாசத்தால் அவரைக் காண்பார்கள்.

16:17 அவருடைய சீடர்கள் குழப்பமுற்றுப் போயினர். “நான் என் பிதாவினிடத்திற்குப் போகிறேன். ஆகையால் நீங்கள் என்னைக் காணமாட்டீர்கள்” என்று 10 -ஆவது வசனத்தில் இரட்சகர் கூறியதே இக்குழப்பத்திற்குக் காரணம். இப்பொழுதோ அவர், “**கொஞ்சக்காலத்திலே என்னைக் காணாதிருப்பீர்கள்; மறுபடியும் கொஞ்சக்காலத்திலே என்னைக் காண்பீர்கள்**” என்றார். இவ்விரண்டு கூற்றுகளையும் அவர்களால் இணைத்துப்பார்க்க இயலவில்லை.

16:18 “**கொஞ்சக்காலம்**” என்னும் சொற்றொடரின் பொருள் என்னவென்று அவர்கள் ஒரு வரையொருவர் கேட்டார்கள். இன்றும் இக்கேள்வி நமக்குப் புரியாத புதிராயிருக்கிறது. அவர் உயிர்த்தெழுந்ததற்கு முந்தின மூன்று நாட்களை அது குறிக்கிறதா, பெந்தெகொஸ்தே நாளுக்கு முந்தின நாற்பது நாட்களைக் குறிக்கிறதா, அவரது இரண்டாவது வருகைக்கு முந்தின சுமார் 2000 ஆண்டுகளைக் குறிக்கிறதா என்பது நமக்குத் தெரியவில்லை.

16:19,20 தேவன் என்னும் நிலையில் சீடர்களுடைய சிந்தனைகளை அவர் வாசித்தறிந்தார். அவர்களுடைய குழப்பத்தை அவர் முழுவதும் அறிந்திருந்தார் என்பதைத் தமது கேள்வியின் மூலமாக வெளிப்படுத்தினார்.

அவர்களுடைய பிரச்சினைக்கு அவர் நேரடியாக விடையளிக்காமல், “**கொஞ்சக்காலம்**” என்பதைப் பற்றி மேலும் சில விளக்கங்களைத் தந்தார். கர்த்தராகிய இயேசுவைச் சிலுவையில் அறைந்து கொலை செய்வதில் வெற்றியடைந்து விட்டதாக **உலகம் சந்தோஷப்படும்**. ஆனால் சீடர்களோ **அழுது புலம்புவார்கள்**. எனினும் அந்நிலை சிறிதுகாலமே தொடரும். பின்னர் அவர்களது **துக்கம் சந்தோஷமாக மாறும்**. முதலாவது அவருடைய உயிர்த்தெழுதலின் காரணமாக அவ்வாறு நிகழும். இரண்டாவதாக, தூய ஆவியானவரின் வருகையினால் அம்மாற்றம் ஏற்படும். அதன்பிறகு, கர்த்தராகிய இயேசு மீண்டும் வருகைபுரியும்போது, எல்லாக் காலத்திலும் வாழ்ந்த எல்லாச் சீடர்களும் துக்கம் நீங்கிக் களிப்படைவார்கள்.

16:21 ஒரு தாய் பிள்ளையை ஈன்றெடுத்த உடனேயே பிரசவ வேதனையை வெகுவிரைவில் மறந்துவிடுகிறாள். இதைக் காட்டிலும் குறிப்பிடத்தக்கது வேறொன்றும் இல்லை. அது போன்ற அனுபவத்தையே சீடர்களும் பெறுவார்கள். தங்களுடைய கர்த்தரைக் காணாததால் உண்டான துக்கம், அவரை மீண்டும் காணும் போது வெகுவிரைவில் மனத்திரையிலிருந்து அகலும்.

16:22 “நான் மறுபடியும் உங்களைக் காண்பேன்” என்று கர்த்தர் உரைத்த சொற்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள கால அளவை நாம் அறியவில்லை என்று நாம் சொல்லியே ஆக வேண்டும். இஃது அவருடைய உயிர்த்தெழுதலையா, பெந்தெ கொஸ்தே நாளில் ஆவியானவர் அனுப்பப்படுதலையா, அவருடைய இரண்டாம் வருகையை எதைக் குறிக்கிறது? இந்த மூன்று நிகழ்ச்சிகளிலும், விளைவு பெருமகிழ்ச்சியேயாகும். சந்தோஷத்தை ஒருவராலும் நம்மைவிட்டு அகன்று போகச் செய்ய முடியாது.

கக. இயேசுவின் திருப்பெயரில்

திருத்தந்தையிடம் மன்றாடுதல் [16:23-28]

16:23 இதுகாறும், தங்களுடைய எல்லாக் கேள்விகளுடனும் விண்ணப்பங்களுடனும் சீடர்கள் கர்த்தரிடம் வந்தனர். அந்த நாளிலே (பெந்தெகொஸ்தே நாளில் ஆவியானவர் இப்புவிக்கு இறங்கி வருவார். அன்று இந்தக் காலம் தொடங்குகிறது), சரீரப்பிரகாரமாக அவர் அவர்களுடன் இருக்கமாட்டார், ஆகவே, அவர்களும் அவரிடத்தில் கேள்விகளை எழுப்பமுடியாது. அவ்வாறாயின் அவர்கள் யாரிடம் செல்லுவார்கள்? அந்த நாளிலே அவர்கள் பிதாவினிடத்தில் கேட்கக்கூடிய சிலாக்கியத்தைப் பெற்றிருப்பர். இயேசுவின் நிமித்தம் அவர் அவர்களுடைய விண்ணப்பங்களை நிறைவேற்றுவார். அவர்கள் தகுதி பெற்றவர்கள் என்னும் காரணத்தினால் அன்று, கர்த்தராகிய இயேசு தகுதியானவர் என்னும் காரணத்தினால் அவர்களுடைய வேண்டுகோள்கள் நிறைவேற்றப்படும்.

16:24 இதற்குமுன், திருத்தந்தையாகிய இறைவனிடம் கர்த்தருடைய திருப்பெயரில் சீடர்கள் விண்ணப்பம் செய்ததில்லை. இப்பொழுதே அவர்கள் கேட்கும்படி அழைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் மன்றாட்டுகளுக்கு விடைகளைப் பெறும்போது அவர்களுடைய சந்தோஷம் நிறைவாகும்.

16:25 கர்த்தருடைய போதனைகளில் பெரும்பாலானவற்றை, மேலோட்டமாகக் காணும் போது

பொருள் விளங்குவதில்லை. அவர் உவமைகளைப் பயன்படுத்தினார். இந்த அதிகாரத்திலும் மிகத்துல்லியமாகப் பொருளை வரையறுத்துக் கூறமுடியவில்லை. பரிசுத்த ஆவியானவர் இந்த உலகிற்கு வந்தபின் பிதாவைக் குறித்த போதனைகள் வெளிப்படையாகக் காணப்படும். அப்போஸ்தல நடபடிகளிலும், திருமடல்களிலும் சத்தியங்கள் உவமைகளின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தப்படவில்லை, மாறாக நேரடியான அறிக்கைகளின் வாயிலாகவே அவை வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

16:26 பரிசுத்த ஆவியானவரின் காலம் இங்கு மீண்டும் “அந்தநாள்” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நாம் வாழ்கிற இந்தக் காலமும் அதுவே ஆகும். கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தில் நாம் பிதாவினிடத்தில் விண்ணப்பம் செய்யக்கூடிய சிறப்பைப் பெற்றிருக்கிறோம். “உங்களுக்காகப் பிதாவை நான் கேட்டுக்கொள்வேனென்று உங்களுக்குச் சொல்லவில்லை.” (தமிழில் “சொல்லவில்லை” என்றல்ல “சொல்லவேண்டியதில்லை” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.) அதாவது நம்முடைய ஜெபங்களுக்கு விடையளிக்கும்படி பிதாவை வற்புறுத்தவேண்டிய அவசியமில்லை. கர்த்தர் நமக்காகப் பரிந்துபேச வேண்டியதில்லை. ஆயினும், தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் மத்தியஸ்தராகக் கர்த்தராகிய இயேசு விளங்குகிறார் என்பதை நாம் அறிவோம். அவர் தேவனுடைய அரியணைக்கு முன்பாகத் தம்முடைய மக்களுக்காக பரிந்துபேசுகிறவராக இருக்கிறார் என்பதையும் நாம் அறிவோம்.

16:27 சீடர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவை ஏற்று, அவரைச் சிநேகித்தனர்; மேலும் அவருடைய தெய்வீகத்தை விசுவாசித்தனர். ஆகவே, பிதா அவர்களிடத்தில் அன்புகூர்ந்தார். பிதாவினிடத்தில் கர்த்தர் மன்றாட வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதற்கு இதுவே காரணம். பரிசுத்த ஆவியான வருடைய வருகைக்குப் பின்னர், சிறப்பான வகையில் அவர்கள் பிதாவுடன் மிக நெருங்கிய உறவை உணரக்கூடியவர்களாக இருப்பார்கள். நம்பிக்கையுடன் அவர்களால் அவரை அணுக முடியும். அவர்கள் அவருடைய குமாரனிடத்தில் அன்பு செலுத்துவது ஒன்றே இதன் காரணமாகத் திகழ்கிறது.

16:28 மீண்டுமாக இங்கு தமக்கும், பிதாவுக்கும் இடையே விளங்கும் சமத்துவத்தைக் கர்த்தர் உரைத்தார். “நான் தேவனிடத்திலிருந்து புறப்பட்டு வந்தேன்” என்று அவர் கூறவில்லை.

தேவனால் அனுப்பப்பட்ட தீர்க்கதரிசிகள் அவ்வாறு கூறினார்கள். ஆனால், “நான் பிதாவினிடத்திலிருந்து புறப்பட்டு வந்தேன்” என்றே அவர் கூறினார். நித்திய பிதாவின் நித்திய குமாரனாக அவர் இருக்கிறார் என்பதே இதன் பொருளாகும். மேலும் அவர் பிதாவாகிய தேவனுக்கு இணையானவர் என்னும் பொருளையும் இச்சொற்றொடர் தருகிறது. அவர் உலகத்திற்கு வந்தார் என்பதால், அவருடைய வருகைக்கு முன்னர் வேறு ஓரிடத்திலே வாழ்ந்தார் என்பது இதன் பொருளாகும். அவர் விண்ணுலகம் ஏகம்போது, இவ்வுலகத்தை விட்டுப் பிதாவினிடத்திற்குத் திரும்பிச் சென்றார். மகிமையின் கர்த்தருடைய வாழ்க்கைச் சுருக்கமாக இவ்வசனம் திகழ்கிறது.

கொ. உபத்திரவமும், சமாதானமும் [16:29-33]

16:29,30 கர்த்தராகிய இயேசுவை நன்கு புரிந்துகொள்ள முடிந்தது என்று முதல் முறையாக சீடர்கள் எண்ணினார்கள். இப்பொழுது அவர் உவமைகளைப் பயன்படுத்தவில்லை என்று கூறினார்கள்.

அவருடைய ஆளுமையைப் பற்றிய இரகசியங்களை அவர்கள் இப்பொழுது அறிந்து கொண்டதாகவும் எண்ணினார்கள். அவர் எல்லாவற்றையும் அறிந்திருக்கிறார் என்றும் அவர் தேவனிடத்திலிருந்து வந்தவர் என்றும், இப்பொழுது அவர்கள் விசுவாசித்தார்கள். அவரோதாம் பிதாவினிடத்திலிருந்து வந்தவர் என்று கூறினார். இதன் பொருளை அவர்கள் அறிந்தார்களா? தேவதலைமையில் இயேசுவும் ஒரு நபர் என்பதை அவர்கள் அறிந்தார்களா?

16:31 இந்தக் கேள்வியின் மூலமாக அவர்களுடைய நம்பிக்கை இன்னும் பரிபூரணமடையவில்லை என்று இயேசு சுட்டிக்காட்டினார். அவர்கள் அவரிடத்தில் அன்புகூர்ந்தனர் என்றும் அவரை விசுவாசித்தனர் என்றும் அவர் அறிந்திருந்தார். எனினும் மாம்சத்தில் வெளிப்பட்ட தேவன் அவரே என்பதை உண்மையாகவே அவர்கள் அறிந்திருந்தனரா?

16:32 இன்னும் சிறிது நேரத்தில் அவர் கைது செய்யப்பட்டு, விசாரிக்கப்பட்டு சிலுவையில் அறையப்படவிருந்தார். சீடர்கள் யாவரும் அவரைக் கைவிட்டவர்களாகத் தத்தம் வீடுகளுக்கு ஓடிச்சென்று விடுவர். ஆனாலும் அவர் தனித்து விடப்படமாட்டார். ஏனெனில் பிதா அவருடன் இருப்பார். இவ்வாறு அவர் திருத்தந்தையாகிய இறைவனுடன் கொண்டிருந்த ஐக்கியத்தை அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

தங்களுடைய உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்னும் எண்ணத்துடன் சீடர்கள் யாவரும் ஓடிச்சென்றபின், திருத்தந்தையுடன் கூடிய உறவு ஒன்றே அவருக்கு ஆதரவாய் இருந்தது.

16:33 சீடர்களுக்குச் சமாதானம் உண்டாயிருக்கவேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன் இயேசு இவ்வாறு அவர்களுடன் உரையாடினார். அவர்கள் பகைக்கப்படுவார்கள், துரத்தப்படுவார்கள், துன்புறுத்தப்படுவார்கள், தவறாகக் குற்றஞ்சாட்டப்படுவார்கள், கொடுமைக்குள்ளாவார்கள். எனினும் கர்த்தருக்குள் அவர்கள் சமாதானத்தைப் பெறுவார்கள். அவர் கல்வாரியில் உலகத்தை ஜெயித்தார். அவர்கள் உபத்திரவத்தை அடைந்தாலும், வெற்றி தங்களுக்கே என்னும் உறுதியுடன் அவர்களால் இருக்கமுடியும்.

மேலும் தூய ஆவியானவருடைய வருகையின் காரணமாக அவர்கள் உபத்திரவத்தைத் தாங்கக் கூடிய ஆற்றலைப் புதிய வகையில் பெறுவார்கள். மேலும் பகைகளை எதிர்த்து நிற்பதற்குத் தேவையான புதிய உற்சாகத்தையும் அடைவார்கள்.

கோ. தமது திருப்பணிக்காக இயேசு மன்றாடுதல் [17:1-5]

கர்த்தராகிய இயேசு ஏறெடுத்த “பிரதான ஆசாரியரின் ஜெபம்” என்று அழைக்கப்படும் மன்றாட்டை இப்பகுதியில் காண்கிறோம். இந்தப் பகுதியில் அவர் தம்முடையவருக்காகப் பரிந்து பேசியிருக்கிறார். இஃது அவர் விண்ணுலகில் தற்பொழுது தம்முடைய மக்களுக்காகப் பரிந்து பேசுவதைச் சித்திரமாக வரைந்து காட்டுகிறது. இதனை மரீகல் ரெய்ன்ஸ். போர்ட் என்பார் அழகுற மொழிந்துள்ளார் :

தேவனுடைய வலப்புறத்தில் இருந்தவராக, நம்முடைய மேன்மைதங்கிய கர்த்தர் ஏறெடுத்த பரிந்துரைக்கு இந்த முழு மன்றாட்டும் அழகுமிக்க எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கிறது. தம்முடைய மக்களுக்கு எதிராக ஒரு சொல்லையும் அவர் கூறவில்லை. அவர்களுடைய தோல்விகளைப் பற்றி எவ்விதக் குறிப்பையும் இதில் காணமுடியாது. அவர்களுடைய குறைவுகளும் சொல்லப்படவில்லை... திருத்தந்தையின் நோக்கத்திற்குரியவர்களாகவும் தம்மோடு ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டவர்களாகவும், அவர் விண்ணுலகினின்று இறங்கிவந்து அருளைப் பொழிகிறபோது நிறைவை அடைகிறவர்களு

மாகவே அவர்கள் இங்கே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர்... தம்முடைய மக்களுக்காகக் கர்த்தர் ஏறெடுத்தவை யாவும் ஆவிக்குரியவையே ஆகும். அவையாவும் விண்ணுலக நற்பேறுகளோடு தொடர்புடையவை. செல்வம், புகழ், உலகீய செல்வாக்கு, பெரும் பதவிகள் ஆகியவற்றைத் தம்முடைய மக்கள் பெற வேண்டும் என்று கர்த்தர் விண்ணப்பிக்கவில்லை. மாறாக அவர்கள் எல்லாப் பொல்லாங்குகளுக்கும் விலகியிருக்க வேண்டும் என்றும், உலகத்திலிருந்து பிரிந்து வாழ வேண்டுமென்றும், திருப்பணி ஆற்றுவதற்கு உரிய தகுதிகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டுமென்றுமே அவர் வேண்டினார். ஆத்துமாவின் செல்வச் செழிப்பே சிறப்பானது. இதுவே உண்மையான செல்வச் செழிப்பிற்குரிய அளவுகோல்.⁴⁵

17:1,2 வேளை வந்துவிட்டது. பலமுறை கர்த்தருடைய பகைவர் அவரைப் பிடிக்க முயன்றனர். ஆயினும் அவருடைய வேளை வராத காரணத்தினால் அவரைப் பிடிக்க முடியவில்லை. ஆனால் இப்பொழுதோ கர்த்தரை அவர்கள் கொலை செய்வதற்கான வேளை வந்துவிட்டது. “நீர் உம்முடைய குமாரனை மகிமைப்படுத்தும்” என்று இரட்சகர் ஜெபித்தார். சிலுவையில் தாம் அடையப்போகிற மரணத்தை அவர் எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருந்தார். கல்லறையிலேயே அவர் தொடர்ந்து இருப்பாரென்றால், மற்ற மனிதர்களைப் போலவே அவரும் சாதாரண மனிதர் என்று உலகம் அறியும். ஆனால், இறந்தோரிலிருந்து அவரை உயிரோடு எழுப்பி, தேவன் அவரை மகிமைப்படுத்துவாரென்றால், அவர் தேவனுடைய குமாரன் என்பதற்கும் உலக இரட்சகர் என்பதற்கும் அதுவே நிருபணமாகும். இந்த விண்ணப்பத்தைக் கேட்டு, கர்த்தராகிய இயேசுவை மூன்றாம் நாளில் உயிரோடு எழுப்பி, பின்னர் விண்ணுலகிற்குத் திரும்பவும் அழைத்துச் சென்று, மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் முடிசூட்டி தேவன் தமது பதிலை விளங்கச் செய்தார்.

“**உம்முடைய குமாரன் உம்மை மகிமைப்படுத்தும்படிக்கு**” என்று கர்த்தர் தொடர்ந்து விண்ணப்பம் செய்தார். இதனுடைய விளக்கத்தை இந்த வசனத்திலும், அடுத்த வசனத்திலும் காணமுடியும். தம்மிடத்தில் யாரெல்லாம் விசுவாசம் வைத்தார்களோ அவர்கள் யாவருக்கும் கர்த்தர் நித்திய வாழ்வைக் கொடுத்துத் தமது திருத்தந்தையை மகிமைப்படுத்தினார். தேவபக்தியுற்ற மனிதர்கள் மனமாற்றம் அடைந்து

கர்த்தராகிய இயேசுவின் புவி வாழ்வை வெளிப்படுத்திக் காட்டியபோது, அது தேவனுக்குப் பெரும் புகழ்ச்சியைக் கொண்டுவந்தது.

அவர் சிலுவையில் நிறைவேற்றிய மீட்பின் செயலின் மூலமாக மனிதர்கள் யாவர் மேலும் தேவன் தம் குமாரனுக்கு அதிகாரம் கொடுத்தார். அந்த **அதிகாரமானது**, திருத்தந்தை அவருக்குத் **தந்தருளின யாவருக்கும் நித்திய ஜீவனைக் கொடுக்கும்** தகுதியைக் கர்த்தருக்கு அளித்தது. இந்த உலகம் உண்டாவதற்கு முன்னரே, சிலரை தேவன் கிறிஸ்துவுக்கு உரிய வராகக் குறித்து வைத்தார் என்பதை இவ்வசனம் நமக்கு நினைவூட்டுகிறது. எனினும் எவனொருவன் இயேசு கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்கிறானோ அவனுக்கு தேவன் இரட்சிப்பைத் தந்தருளுகிறார் என்பதை நாம் நினைவுகூர வேண்டும். இரட்சகரை விசுவாசிக்கிறவன் எவனும் இரட்சிப்பை அடையாமற் போகான்.

17:3 நித்திய ஜீவனைப் பெறுவது எப்படி என்பதற்கான எளிய விளக்கம் இங்கு தரப்பட்டுள்ளது. **தேவனையும் இயேசு கிறிஸ்துவையும்** அறிவதாலே அதனைப் பெறமுடியும். **ஒன்றான மெய் தேவன்** சிலைகளுக்கு மாறுபட்டவர். சிலைகள் உண்மையான தேவர்கள் அல்லர். இயேசு கிறிஸ்து மெய்யான தேவன் அல்லர் என்று இவ்வசனம் கற்பிக்கவில்லை. நித்திய வாழ்வின் ஆதாரமாகப் பிதாவாகிய தேவனும் இயேசு கிறிஸ்துவும் இங்கே இணைத்துச் சொல்லப்பட்டுள்ள உண்மையே அவர்கள் இருவரும் சமமானவர்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது. இங்கு கர்த்தர் தம்மை இயேசு கிறிஸ்து என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். கிறிஸ்துவும் மேசியாவும் ஒருவரே. தாம் மேசியா என்று இயேசு உரிமை கோரவில்லை என்னும் கூற்றை இவ்வசனம் மறுத்துரைக்கிறது.

17:4 இந்தச் சொற்கள் யாவற்றையும் கர்த்தர் ஏறெடுத்து உரைத்த பிறகு, அவர் தாம் இறந்து, அடக்கம் செய்யப்பட்டு மீண்டும் உயிர்த்தெழுந்தவரென்று எண்ணிப் பேசத்தொடங்கினார். அவர் தமது பாவமற்ற வாழ்க்கை, அற்புதச் செயல்கள், பாடுகள் நிறைந்த மரணம், உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றின் மூலமாகத் தமது திருத்தந்தையை **மகிமைப்படுத்தினார்**. திருத்தந்தை அவருக்கு **நியமித்த இரட்சிப்பின் கிரியையை செய்து அவர் முடித்துவிட்டார்**. இதனைத் திருவாளர் ரைல் எடுத்தியம்புகிறார்:

கர்த்தர் சிலுவையில் அறையுண்ட நிகழ்ச்சி திருத்தந்தைக்குப் புகழ்ச்சியைக் கொண்டு

வந்தது. அது அவருடைய ஞானத்தையும், உண்மையுள்ள தன்மையையும், பரிசுத் தத்தையும், அன்பையும் மகிமைப்படுத்தியது. அவர் ஞானத்தில் ஒப்பற்றவர் என்பதை எடுத்தியம்பியது; அவர் நீதிபரர் என்பதை மெய்ப்பிக்கும் திட்டத்தை அச்சிலுவை தந்தருளியது. அத்திட்டத்தின் வாயிலாக துன்மார்க்கர் நீதி மாண்களாக்கப்பட்டனர். இஃது அவருடைய ஞானத்தை வெளிப்படுத்தியது. மேலும் அச்சிலுவை அவர் தமது வாக்குறுதியை உண்மையாக நிறைவேற்றினார் என்பதையும் வெளிப்படுத்தியது. பெண்ணின் வித்தாகிய அவர் பாம்பின் தலையை நசுக்குகிறார் என்று உரைக்கப்பட்ட வாக்குறுதியை அவர் நிறைவேற்றினார். அச்சிலுவை அவருடைய பரிசுத்தத்தை வெளிப்படுத்தியது. நம்முடைய மகத்துவமான பதிலாளாகிய கர்த்தர் நியாயப்பிரமாணம் எதிர் பார்த்த அனைத்தையும் நிறைவேற்றினார். அவர் அன்புடையவர் என்பதையும் அச்சிலுவை வெளிப்படுத்தியது. தம்முடன் நித்தியமாக இருந்த குமாரனைப் பாவியாகிய மனிதனுக்காக மத்தியஸ்தராகவும், மீட்பராகவும், நண்பராகவும் தந்தருளியதால் அது தேவனுடைய அன்பை வெளிப்படுத்தியது.

கர்த்தர் சிலுவையில் அறையுண்ட நிகழ்ச்சி குமாரனுக்குப் புகழ்ச்சியைக் கொண்டு வந்தது. அது அவருடைய மன உருக்கத்தையும் பொறுமையையும், அவருடைய ஆற்றலையும் மகிமைப்படுத்தியது. அச்சிலுவை மரணம் அவர் பரிவு மிக்கவர் என்பதை வெளிப்படுத்தியது. அவர் நமக்காக மரணம் அடைந்ததாலும், நமக்குப் பதிலாகப் பாடுகள் அடைந்ததாலும், நமக்காக பாவமாகவும் சாபமாகவும் கருதப்படுவதற்கு இடங்கொடுத்ததாலும், தம்முடைய சொந்த இரத்தத்தை விலையாகக் கொடுத்து மீட்பை வாங்கியதாலும் அவருடைய பரிவு வெளிப்பட்டது. அவருடைய மிகுதியான பரிவை அச்சிலுவை மரணம் வெளிப்படுத்தியது. பெரும்பாலான மனிதர்கள் சாகிறது போல அவர் சாகவில்லை, அத்தகைய வேதனைகளுக்குத் தாமாக இடம் கொடுத்தார். மனித உள்ளம் அறிய இயலாத மனவருத்தங்களை மனமுவந்து ஏற்றுக்கொண்டார், அவருடைய ஒரே சொல்லால் தமது திருத்தந்தையின் தூதர்களை அழைத்து விடுதலை பெற்றிருக்க அவரால் முடியும். ஆயினும் அவர் யாவற்றை

யும் ஏற்றுக்கொண்ட செயலால் அச்சிலுவை அவருடைய பொறுமையை எடுத்தியம்பியது. மேலும் அஃது அவருடைய மிகுதியான ஆற்றலை வெளிப்படுத்தியது. உலகத்தின் மீறுதல்களின் பாரம் முழுவதையும் அவர் தாங்கியதாலும், சாத்தானை அங்கு தோற்கடித்ததாலும், அவனுடைய இரையைக் கொள்ளையடித்ததாலும் அவர் ஒப்பற்ற ஆற்றலுடையவர் என்பது வெளிப்பட்டது.⁴⁶

17:5 கிறிஸ்து இப்புவிக்கு வருவதற்கு முன்னர், அவர் தமது திருத்தந்தையுடன் விண்ணில்கில் வாழ்ந்து வந்தார். தேவதூதர்கள் கர்த்தரைக் கண்டபோது தெய்வீக மகிமையைக் கண்டனர். ஒவ்வொரு கண்ணுக்கும் அவர் தேவனாகவே காட்சியளித்தார் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் அவர் மனிதர்களுடன் வாழும்படியாக வந்தபோது, அவருடைய மகிமை திரையிடப்பட்டது. அப்பொழுதும் அவர் தேவனாகவே இருந்தார், ஆயினும் அவரை நோக்கிப் பார்த்த பலருக்கு அவருடைய தெய்வீகம் புலப்படவில்லை. வெறுமனே தச்சனுடைய மகனாகவே பலர் அவரைக் கண்டனர். வெளியரங்கமாக விண்ணகத்தில் காட்சியளித்த இரட்சகரின் மகிமை மீண்டும் தமக்குத் தந்தருள்படவேண்டும் என்று இங்கு அவர் ஜெபித்தார். “நீர் என்னை உம்மிடத்திலே மகிமைப்படுத்தும்” என்னும் சொற்றொடரின் பொருள் விளக்கம்: “விண்ணில் உமது சமூகத்தில் என்னை மகிமைப்படுத்தும். நான் இவ்வுலகில் மனிதராக அவதரிப்பதற்கு முன்னர் உம்முடன் பகிர்ந்துகொண்ட முன்னிருந்த மகிமையை நீர் எனக்குத் திரும்பத்தாரும்.” நித்தியமாக கிறிஸ்து இருந்தவர் என்பதை இது மிகத்தெளிவாக விளக்கிக்காட்டுகிறது.

கௌ. இயேசு தமது சீடர்களுக்காக மன்றாடுதல் (17:6-19)

17:6 தமது சீடர்களுக்குப் பிதாவின் நாமத்தை இயேசு வெளிப்படுத்தியிருந்தார். வேதாகமத்தில் “நாமம்” என்னும் சொல் அந்த நபரின் ஆளுமை, இயல்புகள், குணநலன் ஆகிவற்றைக் குறிக்கும். பிதாவின் மெய்யான இயல்பினை கிறிஸ்து முழுவதுமாக வெளிப்படுத்தினார். உலகத்திலிருந்து சிலர் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு சீடர்களாகக் குமாரனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டனர். விசுவாசிக்காத மனுக்குலத்தின் திரள் கூட்டத்திலிருந்து அவர்கள் பிரிக்கப்பட்டு கிறிஸ்துவுக்குச் சொந்தமாக்கப்பட்டனர். “இவ்வுலகம் உண்டாவதற்கு முன்பே அவர்கள் தெரிந்தெடுப்

பினால் பிதாவுக்குரியவர்கள், பின்னர் கிறிஸ்துவுக்கு உரியவர்களாக அருளப்பட்டனர். மேலும் அவர்கள் திருத்தத்தால் விலைக்கு வாங்கப்பட்டவர்களாவார்” என்று J. G. பெல்லெட் என்பார் எழுதியுள்ளார்.

“அவர்கள் உம்முடைய வசனத்தைக் கைக் கொண்டிருக்கிறார்கள்” என்று கர்த்தர் கூறினார். அவர்களிடம் பற்பல குறைவுகளும் தோல்விகளும் இருந்தபோதிலும், அவர்கள் விசுவாசித்து அவருடைய உபதேசங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்தவர்கள் என்று அவர் நற்சான்றிதழ் கொடுத்துள்ளார். “தமது மக்களுக்கு எதிராக ஒரு சொல்லும் சொல்லவில்லை. அவர்கள் செய்தவற்றைப்பற்றிய ஒரு குறிப்பையும் காணவில்லை. அவரைக் கைவிட்டு ஓடப்போகிறார்கள், அதைக் குறித்தும் அவர் சொல்லவில்லை” என்று ரெய்ன்ஸ் ஃபோர்ட் என்பார் கூறியுள்ளார்.

17:7,8 தமது பிதாவை முழுநிறைவாக இரட்சகர் வெளிப்படுத்திக் காட்டினார். தம்முடைய சொந்த அதிகாரத்தினால் தாம் ஏதொன்றையும் சொல்லவுமில்லை செய்யவுமில்லை என்று சீடர்களிடம் அவர் விளக்கிக் கூறினார். பிதா அவருக்கு இட்ட கட்டளைகளின்படியே அவர் யாவற்றையும் செய்தார். ஆகவே திருத்தந்தையே குமாரனை அனுப்பினார் என்று அவர்கள் விசுவாசித்தனர்.

மேலும் கிறிஸ்து திருப்பணியைத் தாமாகத் தொடங்கவில்லை. பிதாவின் சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்தவராகவே அவர் வந்தார். யெகோவாவின் பரிபூரண அடிமையாக அவர் திகழ்ந்தார்.

17:9 பிரதான ஆசாரியர் என்னும் நிலையில் அவர் தமது சீடர்களுக்காக மன்றாடினார். அவர் உலகத்துக்காக வேண்டிக்கொள்ளவில்லை. கிறிஸ்து உலகத்துக்காக ஒருக்காலும் மன்றாடவில்லை என்று நாம் இதற்குப் பொருள்கொள்ளக்கூடாது. சிலுவையில் அவர் தொங்கியபோது, “பிதாவே இவர்களுக்கு மன்னியும், தாங்கள் செய்கிறது இன்னதென்று அறியாதிருக்கிறார்களே” என்று மன்றாடினார்.

ஆனால் அவர் இங்கு விசுவாசிகளுடைய பிரதிநிதியாக தேவனுடைய அரியணைக்கு முன்பாக நின்று மன்றாடினார். அப்பொழுது அவர் தம்முடையவர்களுக்காக மட்டுமே ஜெபிக்க முடியும்.

17:10 பிதாவுக்கும் குமாரனுக்கும் இடையே விளங்கும் நிறைவான இணக்கம் இங்கே காட்டப்

பட்டுள்ளது. எந்தவொரு சாதாரண மனிதனும் இச்சொற்களை மெய்யான முறையில் கூறமுடியாது. “என்னுடையவை யாவும் உம்முடையவை” என்று நம்மால் கூறமுடியும். ஆனால் “உம்முடையவை யாவும் என்னுடையவை” என்று நம்மால் சொல்ல முடியாது. குமாரன் பிதாவுக்கு இணையானவர் என்னும் காரணத்தினால் இவ்வாறு அவரால் கூற முடிந்தது. 6 - முதல் 19-வரையிலான இந்த வசனங்களில் தம்முடைய எளிமையானதும் பின்தங்கியதுமான மந்தையை முன்னிறுத்தி, ஒவ்வொரு ஆட்டுக்குட்டிக்கும் பலவாறான ஆடையை அணிவித்து, “அவர்களில் நான் மகிமைப்பட்டிருக்கிறேன்” என்று அவர் உரைத்திருக்கிறார்.

17:11 மீண்டும் கர்த்தராகிய இயேசு தமது விண்ணுலகப் பயணத்தை நோக்கிப் பார்த்தார். அவர் அங்கு சென்றுவிட்டதாக எண்ணி தமது ஜெபத்தைத் தொடர்ந்தார். “பரிசுத்த பிதாவே” என்னும் பட்டத்தைக் கவனியுங்கள். பரிசுத்தம் என்னும் பட்டம் எல்லைக்குட்படாத உன்னதத்தை உடைய ஒருவரைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. பிதா என்னும் சொல் மிக நெருக்கமான உறவைக் குறிக்கும் சொல்லாகும்.

“அவர்கள் யாவரும் ஒன்றாயிருக்கும் படிக்கு” என்று இயேசு ஜெபித்தார். ஒற்றுமை என்னும் கிறிஸ்தவக் குணநலம் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஒழுக்க நெறியில் ஒற்றுமையைப் பிதாவும் குமாரனும் வெளிப்படுத்துகின்றனர். அது போலவே இவ்வியல்பில் விசுவாசிகளும் ஒன்றிணைந்தவர்களாக காணப்படவேண்டும். அதாவது அவர்கள் கர்த்தராகிய இயேசுவைப் போன்று அறநெறியுடையவராக விளங்க வேண்டும்.

17:12 அவர் தமது சீடர்களுடனே இருந்த போது அவர்களைப் பிதாவின் நாமத்தினாலே, அதாவது அவருடைய அதிகாரத்தினாலும் வல்லமையினாலும் காத்துக்கொண்டார். இவ்விதமாக நமது இரட்சகர் பிதாவுக்கு உண்மையுள்ளவராகவும் இருந்தார். “கெட்டின் மகன் கெட்டுப்போனானேயல்லாமல், அவர்களில் ஒருவனும் கெட்டுப்போகவில்லை” என்று இயேசு கூறினார். அதாவது யூதாஸ் ஒருவனே கெட்டுப்போனான். திருத்தந்தையாகிய தேவன் தமது குமாரனுக்குத் தந்தருளினவர்களில் யூதாசும் ஒருவனல்லன். அவன் மெய்யான விசுவாசியாக இருந்தான் என்பதும் இதன் பொருளன்று. “நீர் எனக்குத் தந்தவர்களை நான்

காத்துக்கொண்டேன். அவர்களில் ஒருவனும் கெட்டுப்போகவில்லை. ஆனால் வேதவாக்கியம் நிறைவேறும்படி கேட்டின் மகன் ஒருவனே கெட்டுப்போனான்” - என்பதே இதன் பொருளாகும். “கேட்டின் மகன்” என்னும் பட்டம் யூதாசைக் குறிக்கும், அவன் நித்திய கேட்டிற்கு அல்லது அழிவிற்கு ஒப்புவிக்கப்பட்டவனாவான். தீர்க்க தரிசனம் நிறைவேற வேண்டும் என்பதற்காக யூதாஸ் கிறிஸ்துவைக் காட்டிக்கொடுக்கும்படி கட்டாயப்படுத்தப்படவில்லை. அவனே கர்த்தரைக் காட்டிக்கொடுக்கத் தனதுள்ளத்தில் தீர்மானித்தவன். அதன் வாயிலாக வேதவாக்கியம் நிறைவேறியது.

17:13 தம்முடைய சீடர்களுடைய முன்னிலையில் இயேசு ஜெபம் செய்ததற்கான காரணத்தை இங்கே விளக்கிக் கூறுகிறார்: “இவ்வாறு பரிந்துரைக்கும் ஊழியத்தை நான் விண்ணுலகம் சென்ற பிறகும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றுவேன். இவ்வூழியத்தை நான் நிறுத்தப் போவதில்லை. இப்பொழுதோ நீங்கள் கேட்கும்படியாக **உலகத்தில்** இருந்துகொண்டே இவ்வூழியத்தைச் செய்கிறேன். ஆகவே நான் விண்ணுலகம் சென்றபின் எவ்விதமாக உங்கள் நன்மைகளை நாடிச் செயல்புரிவேன் என்பதை இதன் மூலமாக நீங்கள் தெளிவாக அறிந்துகொள்ளலாம். மேலும் இதன் வாயிலாக **என் சந்தோஷத்தில்** நிறைவாகப் பங்கடைவீர்கள்”.

17:14 தேவனுடைய **வார்த்தையைக்** கர்த்தர் தமது சீடர்களுக்குக் கொடுத்தார். அவர்கள் அதனைப் பெற்றுக்கொண்டனர். அதன் விளைவாக **இவ்வுலகம்** அவர்களுக்கு எதிராகத் திரும்பி **அவர்களைப் பகைத்தது**. அவர்கள் கர்த்தராகிய இயேசுவின் குணநலன்களைப் பிரதிபலித்துக் காட்டினார்கள். ஆகவே இந்த உலகம் அவர்களை இழிவாய் நடத்தியது. இவ்வுலகின் திட்டங்களுக்கு அவர்கள் தகுதியுடையவர்களாகக் காணப்படவில்லை.

17:15 உடனடியாக விசுவாசிகளை விண்ணுலகிற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கர்த்தர் தமது திருத்தந்தையிடம் **வேண்டிக்கொள்ளவில்லை**. அவர்கள் இவ்வுலகிலேயே விடப்பட்டு, கிறிஸ்துவுக்குச் சாட்சியாக விளங்குவதற்காகக் கிருபையில் வளரவேண்டும். ஆனால் அவர்கள் **தீமையினின்று** காக்கப்பட வேண்டுமென்பது அவருடைய விண்ணப்பமாயிருந்தது. அதிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதன்று, காக்கப்படுவதே அவருடைய விண்ணப்பமாக இருந்தது.

17:16 கிறிஸ்து **உலகத்தாரல்லாதது** போலவே, கிறிஸ்தவர்களும் **உலகத்தாரல்லர்**. உலகீய இன்பப் பொழுதுபோக்குகளில் ஈடுபடும்படி ஏவப்படும் வேளைகளில் அல்லது இயேசு கிறிஸ்துவின் திருப்பெயர் வரவேற்கப்படாத உலகத்திற்குரிய செயல்களில் பங்குவகிக்க வற்புறுத்தப்படும் வேளைகளில் நாம் இதனை நினைவுகூரவேண்டும்.

17:17 **பரிசுத்தமாகுதல்** என்னும் சொல் பிரித்து வைத்தல் என்று பொருள்படும். விசுவாசிகளைப் பரிசுத்தமடையச் செய்யும் ஆற்றலை தேவனுடைய வசனங்கள் கொண்டுள்ளன. அவர்கள் அதைப் படித்து, அதற்குக் கீழ்ப்படியும்போது, எஜமானனுக்குப் பயன்படுத்தத் தகுதியான பாதிரங்களைப் பிரித்து வைக்கப்படுவர். இதனையே தமது ஜெபத்தின் பொருளாகக்கொண்டு இயேசு இங்கு விண்ணப்பம் செய்தார். தேவனுக்காக உலகத்திலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டவர்களும், அவருக்குப் பயன்படக்கூடியவர்களும் மாகிய ஒரு கூட்டத்தையே இயேசு நாடினார். “**உம்முடைய வசனமே சத்தியம்**” என்று இயேசு கூறினார். “உம்முடைய வசனத்தில் சத்தியம் அடங்கியிருக்கிறது” எனப் பலர் இந்நாட்களில் கூறுகின்றனர். ஆனால் இயேசு அவ்வாறு கூறவில்லை. “**உம்முடைய வசனமே சத்தியம்**” என்றே அவர் கூறினார்.

17:18 தேவனுடைய குணநலன்களை மனிதனுக்கு வெளிப்படுத்தும்படி கர்த்தராகிய இயேசு வைத் திருத்தந்தை இந்த **உலகத்தில் அனுப்பினார்**. தாம் விண்ணுலகிற்கு விரைவில் திரும்பிச் செல்லவிரும்பதை, அவர் ஜெபித்துக் கொண்டிருந்த வேளையிலேயே உணர்ந்தார். ஆனால், தேவனைப் பற்றிய சாட்சி வருங்காலத் தலைமுறையினருக்குத் தேவை. இந்த வேலையை விசுவாசிகள் பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஆற்றலைக் கொண்டு நிறைவேற்றுவார்கள். எனினும் தேவனைக் கிறிஸ்து பிரதிபலித்துக் காட்டியது போல நிறைவாக விசுவாசிகளால் அவரைக் காட்ட முடியாது. ஏனெனில் அவர்கள் ஒருக்காலும் தேவனுக்குச் சமமானவர்களாக ஆக முடியாது. ஆயினும் விசுவாசிகளும் தேவனுடைய சாட்சியைப் பிரதிபலித்துக் காட்டும்படியாகவே இவ்வுலகில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். இதன் காரணமாகவே இயேசு **அவர்களை உலகத்திற்கு அனுப்பினார்**.

17:19 “**பரிசுத்தமாக்குதல்**” என்னும் சொல் ஒருவரை **அதிதாய்மைப்படுத்துதல்** என்னும்

பொருளைத் தருவதில்லை. கர்த்தர் தமது குண நலன்களில் பரிசுத்தராயிருக்கிறார். மேலும் அவருடைய திருத்தந்தையின் கட்டளையின்படி நியமிக்கப்பட்ட அலுவல்களைச் செய்வதற்காக அவர் பிரித்துவைக்கப்பட்டார். அந்த வேலை அவருடைய பல மரணமாகும். அவர் இவ்வுலகத்தினின்றும் தம்மை வேறுபடுத்தி மகிமையடைந்த செயலென்றும் இதற்குப் பொருள்கூறலாம். “அவர் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட நிலையே நாம் பரிசுத்தமாவதற்குரிய முன்மாதிரியாகவும், பலனாகவும் திகழ்கிறது” என்று திருவாளர் வைன் கூறுகிறார். நாம் இவ்வுலகினின்றும் நம்மை வேறுபடுத்தி, அவரிடத்தில் நாம் நமது பங்கைக் கண்டடைய வேண்டும்.

4. அனைத்து விசுவாசிகளுக்காகவும் இயேசு மன்றாடுதல் [17:20-26]

17:20 தம்முடைய சீடர்களுக்கு மட்டுமின்றி அதற்கு அப்பால் இருந்தவர்களுக்காகவும் பிரதான ஆசாரியர் இப்பொழுது தமது மன்றாட்டை விரிவுபடுத்தினார். இன்னும் பிறக்காத தலைமுறையினருக்காகவும் அவர் ஜெபித்தார். உண்மையில், இந்த வசனத்தைப் படிக்கும் ஒவ்வொரு விசுவாசியும் “ஏறத்தாழ 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன் இயேசு எனக்காக ஜெபித்தார்” என்று கூற முடியும்.

17:21 அந்த ஜெபம் விசுவாசிகளின் ஒற்றுமைக்காக ஏற்றெடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இங்கு பாவிக்கள் இரட்சிக்கப்பட வேண்டுமென அவர் ஜெபித்தார். வெளித்தோற்றத்தின்படி சபை ஒருங்கிணைந்து காணப்பட வேண்டும் என்னும் நோக்கத்திற்காக அவர் ஜெபிக்கவில்லை. மாறாக விசுவாசிகள் யாவரும் ஒரேவிதமான அறநெறிகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே அவர் மன்றாடினார். தேவனுடைய குண நலன்களையும் கிறிஸ்துவின் குணநலன்களையும் வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதில் விசுவாசிகள் யாவரும் ஒன்றாயிருக்க வேண்டும் என்றே அவர் ஜெபித்தார். இயேசு கிறிஸ்துவை தேவன் அனுப்பினார் என்று உலகம் விசுவாசிக்க இச்செயல் காரணமாக அமையும். “திருத்தந்தை கிறிஸ்துவில் காணப்பட்டதுபோல, அந்தக் கிறிஸ்துவர்களுக்குள்ளாக நான் கிறிஸ்துவைக் காண்கிறேன்” என்று உலகம் அறிக்கையிட விசுவாசிகளுடைய ஒருமைப்பாடு வழி வகுக்கும்.

17:22 ஐக்கியத்தின் ஒருமைப்பாட்டிற்காக கர்த்தர் 11-ஆவது வசனத்தில் ஜெபித்தார். சாட்சிகளாகத் திகழ்வதில் காணப்பட வேண்டிய ஒருமைப்பாட்டை ஜெபத்தின் நோக்கமாக 21-ஆவது வசனம் கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது

மகிமையில் ஒருமைப்பாடு அந்நோக்கமாக விளங்குகிறது. மகிமையின் சரீரங்களை விசுவாசிகள் பெறப்போகிற நேரத்தை இவ்வசனம் எதிர்நோக்குகிறது. “நீர் எனக்குத் தந்த மகிமை” என்று தம்முடைய உயிர்த்தெழுதலில் பெற்ற மகிமையை அவர் இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்த மகிமையை நாம் இன்னும் பெறவில்லை. தேவனுடைய நோக்கங்களைப் பொருத்தமட்டில் இந்த மகிமை நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டாயிற்று. எனினும் நாம் விண்ணுலகிற்குக் கொண்டு செல்லப்படும் வரை அதனைப் பெறப்போவதில்லை. அந்த மகிமையானது நமது இரட்சகராகிய கிறிஸ்து மீண்டும் இவ்வுலகிற்கு வந்து தமது அரசாட்சியை நிறுவும்போதே வெளியரங்கமாகக் காட்சியளிக்கும். அந்த நேரத்தில், பிதாவும் குமாரனும் கொண்டிருக்கிற முக்கியமான ஒற்றுமையையும், குமாரனும் அவருடைய மக்களும் கொண்டிருக்கிற ஒற்றுமையையும் இவ்வுலகம் கண்டு உணரும். மேலும் இயேசு தேவனால் அனுப்பப்பட்டவர் என்பதையும் நம்பும். ஆயினும் அந்த நம்பிக்கை காலம் கடந்ததாயிருக்கும்.

17:23 இயேசு தேவனுடைய குமாரன் என்பதை மட்டுமின்றி, தேவன் எவ்வாறு கிறிஸ்துவினிடத்தில் அன்புகூர்ந்தாரோ அதுபோலவே விசுவாசிகளிடத்திலும் அவர் அன்புகூருகிறார் என்பதையும் இவ்வுலகம் அறியும். இவ்வளவாக நாம் தேவனால் அன்புகூரப்படுவது நம்புவதற்கு அரிதாயிருக்கிறது. ஆயினும் அதுவே உண்மை!

17:24 குமாரன் தம்முடைய மக்களை மகிமையில் தம்மோடு வைத்திருக்க வேண்டும் என்றே விரும்புகிறார். விசுவாசிகள் இறந்து போகும் ஒவ்வொரு நேரத்திலும், ஒரு பொருளில் இயேசுவின் ஜெபத்திற்கான பதில் அளிக்கப்படுகிறது என்றே சொல்ல வேண்டும். நாம் இதனை அறிவோமென்றால் நம்முடைய துக்கத்தில் இது எவ்வளவு ஆறுதல் அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். மரணம் விசுவாசியைக் கிறிஸ்து இருக்குமிடத்திற்கு அழைத்து செல்கிறது. மேலும் அந்த விசுவாசிகர்த்தரின் மகிமையைக் காண்பான். கிறிஸ்து இவ்வுலகத் தோற்றத்துக்கு முன் தேவனிடத்தில் கொண்டிருந்த மகிமை மட்டுமின்றி, அவர் இரட்சகர் என்னும் நிலையிலும் மீட்பர் என்னும் நிலையிலும் பெற்ற மகிமையும் அதனுள் அடங்கும். உலகத்தோற்றத்துக்கு முன் தேவன் கிறிஸ்துவினிடத்தில் அன்பாயிருந்தார் என்பதற்கு இந்த மகிமை நிரூபணமாகத் திகழ்கிறது.

17:25 இயேசுவில் தேவன் வெளிப்பட்டார் என்பதைக் காண இவ்வுலகம் தவறிவிட்டது. ஆனால் சில சீடர்கள் இவ்வுண்மையைக் கண்டு, இயேசுவை தேவன் அனுப்பினார் என்று விசுவாசித்தார்கள். அவர் சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு முந்தின இரவில் மனுக்குலம் முழுவதிலும் ஒரு சில உண்மையுள்ள இருதயங்களே இருந்தன. அவர்களும் அவரை விட்டுவிட்டு ஓடிச் சென்றனர்.

17:26 கர்த்தராகிய இயேசு தம்முடைய சீடர்களோடு இருந்தபோது, அவர் பிதாவின் நாமத்தை அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தினார். அதாவது அவர் பிதாவை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தினார் என்பதே இதன் பொருளாகும். அவருடைய சொற்களும் செயல்களும் திருத்தந்தையின் சொற்களாகவும் செயல்களாகவும் விளங்கின. திருத்தந்தையின் நிறைவான வெளிப்பாடாகவே கிறிஸ்துவை அவர்கள் கண்டனர். பரிசுத்த ஆவியானவரின் திருப்பணியின் மூலமாக இயேசு பிதாவின் நாமத்தைத் தொடர்ந்து தெரியப்படுத்தி வருகிறார். பெந்தெகொஸ்தே நாள் முதற்கொண்டு, திருத்தந்தையாகிய இறைவனைக் குறித்து இறைமக்களுக்குத் தூய ஆவியானவர் கற்பித்து வருகிறார். திருமறையின் மூலமாக தேவன் எப்படிப்பட்டவர் என்பதை நாம் சிறப்பாக அறியக்கூடும். கர்த்தராகிய இயேசு வெளிப்படுத்தும் வண்ணம் பிதாவை மனிதர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளும்போது அவர்கள் பிதாவின் அன்புக்கு உரியவர்களாக மாறுகின்றனர். எல்லா விசுவாசிகளிடத்திலும் கர்த்தராகிய இயேசு குடியிருப்பதால், தேவன் தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனை எவ்வாறு காணவும் கருதவும் செய்கிறாரோ, அதுபோலவே அவர்களைக் காணவும் கருதவும் செய்வார். திருவாளர் ரூயஸ் இது குறித்துக் கூறுவதாவது:

இந்த இயற்பியல் (பௌதீக) உலகம் படைக்கப்படுவதற்கு முன் தேவனுடைய அன்பு செலுத்தப்படுவதற்கு அவருடைய குமாரன் போதுமான இலக்காக விளங்கினார் (வச. 24). புதிய தொரு ஆவிக்குரிய உலகம் படைக்கப்பட்டது முதல் அவருடைய குமாரனோடு இணைக்கப்பட்ட யாவரையும் அவ்வன்பு இலக்காகக் கண்டடைந்தது.

மேலும் கோடட் என்பார் கூறுவதாவது:

இவ்வுலகிற்குத் தமது குமாரனை தேவன் அனுப்பியதன் மூலமாகச் செயல்படுத்த விரும்

பியது யாதெனில், மனுக்குலத்தின் நடுவினில் தமக்கென்று தமது குமாரனைப் போன்ற பிள்ளைகள் அடங்கின ஒரு குடும்பத்தை உண்டாக்குவதே ஆகும்.⁴⁷

கர்த்தராகிய இயேசு விசுவாசிக்குள்ளாக இருக்கிறார். ஆகவே, தேவன் கிறிஸ்துவினிடத்தில் எங்ஙனம் அன்புகூருகிறாரோ, அதுபோலவே அவ்விசுவாசியினிடத்திலும் அவரால் அன்புகூர இயலும்.

திருத்தந்தை கூர்ந்திட்ட
அன்பிலும் பெரிதில்லை
அவ்வன்பில் திளைத்தநான்
தாள்பணிந்து வணங்குவேன்
இறைமகன் இயேசுவில்
காண்பித்த அன்பினை
அடிமையும் பெற்றிட்டேன்
அதற்கிணை இல்லையே!

- கேட்டஸ்பி பேகட்

கிறிஸ்து தமது மக்களுக்காக ஏறெடுத்த விண்ணப்பங்களப் பற்றி ரெய்ன்ஸ். போர்ட் குறிப்பிடுகிறார்:

ஆவிக்குரியவற்றையே தமது ஜெபமாக அவர் ஏறெடுத்தார். அவையாவும் விண்ணுலக நற்பேறுகளாம். செல்வம், புகழ், உலகீய செல்வாக்கு இவற்றிற்காக அவர் மன்றாடவில்லை. மாறாக, பொல்லாங்குகளினுறு அவர்கள் விடுபட வேண்டும், உலகினின்று பிரிந்து வாழ வேண்டும், கடமையாற்ற தகுதிபெற வேண்டும், விண்ணுலக வீட்டைச் சென்றடைவதற்கான பாதுகாப்பைப் பெற வேண்டும். இதுவே அவருடைய மன்றாட்டின் கருப்பொருளாகத் திகழ்ந்தது.⁴⁸

8. தேவனுடைய குமாரனின் சிலுவைப்பாடுகளும், மரணமும் [அதி. 18, 19]

அ. கர்த்தரை யூதாஸ் காட்டிக்கொடுத்தல் [18:1-11]

18:1 பதின்மூன்று முதல் பதினேழு வரையிலான அதிகாரங்கள் எருசலேமில் பேசப்பட்டவை. இப்பொழுது இயேசு அந்நகரத்தை விட்டு கிழக்கு திசையிலிருந்த ஒலிவமலையை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினார். அவ்வாறு செல்லும்போது கெதரோன் ஆற்றைக் கடந்து கெத்செமனே என்னும் தோட்டத்தை வந்தடைந்தார். அத்தோட்டம் ஒலிவமலையின் மேற்குச் சரிவிலே இருந்தது.

18:2,3 கர்த்தர் அந்த இடத்திலேயே இருந்து ஜெபத்திலே அதிகமான நேரத்தைக் கழித்து வந்தார் என்பதை யூதாசும் அறிந்திருந்தான். கர்த்தரைக் கண்டுபிடிப்பதற்குச் சரியான இடம் ஜெபம் செய்யுமிடம் என்பதை அவன் அறிந்திருந்தான்.

அங்கு அனுப்பப்பட்ட போர்ச்சேவகரின் கூட்டம் பெரும்பாலும் ரோமப் படைவீரர்களாகத்தான் இருந்திருக்க வேண்டும். இங்கு ஊழியக் காரர் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவர்கள் யூத அதிகாரிகளாவர். அவர்கள் பிரதான ஆசாரியர், பரிசேயர் என்பவர்களுடைய பிரதிநிதிகளாக வந்தனர். அவர்கள் பந்தங்களோடும், தீவட்டிகளோடும், ஆயுதங்களோடும் வந்தனர். “உலகத்துக்கு ஒளியாக வந்தவரை அவர்கள் பந்தங்களை ஏந்தியவர்களாகத் தேடிவந்தனர்.”

18:4 அவர்களைச் சந்திக்க இயேசு எதிர்கொண்டு சென்றார். அவர்கள் தம்மை நெருங்கி வரும்வரை அவர் காத்திருக்கவில்லை. இஃது அவர் சிலுவைக்குச் செல்ல விருப்பமுடையவராக இருந்தார் என்பதைக் காட்டுகிறது. போர்ச்சேவகர்கள் தங்களுடைய ஆயுதங்களை வீட்டிலே வைத்துவிட்டு வந்திருக்கலாம்; அவர் அவர்களை எதிர்த்துப் போரிடப்போவதில்லை. அவர்கள் அங்கு வந்ததன் நோக்கத்தை அவர்களே சொல்லும்படி “நீங்கள் யாரைத் தேடுகிறீர்கள்?” என்னும் கேள்வியை அவர் எழுப்பினார்.

18:5 தங்களைப் படைத்தவரும் பாதுகாத்து வருகிறவரும் அவரே என்பதை அறியாமல் “நாசரேயனாகிய இயேசுவைத் தேடுகிறோம்” என்று அவர்கள் கூறினார்கள். இவரைப் போன்ற சிறந்த நண்பரை அவர்களால் அடைய முடியுமா? “நான்தான்” என்று இயேசு பதிலுரைத்தார். நாசரேத்தாரைச் சேர்ந்த இயேசு என்று மட்டும் சொல்லாமல், தாமே யெகோவா என்றும் அவர் பதிலுரைத்தார். முன்னர் நாம் குறிப்பிட்டது போல “நான் இருக்கிறவர்” (நான்தான்) என்னும் சொற்றொடர் யெகோவாவின் பழைய ஏற்பாட்டுப் பெயர்களில் ஒன்று. இவ்வாறு அவர் விடைபகர்ந்த செயல் புதிய வகையில் யூதாசை ஆச்சரியப்பட வைத்ததா? அவனும் அக்கூட்டத்தில் ஒருவனாக நின்று கொண்டிருந்தான்.

18:6 “நான் இருக்கிறவர்” என்றுரைத்துக் கர்த்தராகிய இயேசு சிறிதுநேரம் தம்மை சர்வவல்லமையுள்ள தேவனாக அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தினார். அவ்வாறு வெளிப்படுத்திய செயல், அவர்கள் பின்னிட்டுத் தரையிலே விழும்படி வல்லமை மிக்கதாக விளங்கியது.

18:7 அவர்கள் யாரைத் தேடுகிறார்கள் என்று தம்மிடம் சொல்லும்படி கர்த்தர் மறுபடியும் அவர்களை நோக்கிக் கேட்டார். மீண்டும் அவர்கள் அதே பதிலைக் கூறினார்கள். கிறிஸ்து உரைத்த இரண்டு சொற்கள் அவர்களை அடக்கி ஆட்கொண்டபோதிலும் அவர்கள் அதே பதிலைக் கூறினார்கள்.

18:8,9 மறுபடியும் இயேசு தாமே அவர் என்றும், தாமே யெகோவா என்றும் பதிலுரைத்தார். “நான்தானென்று உங்களுக்குச் சொன்னேனே.” அவர்கள் அவரைத் தேடுவதால், சீடர்களைப் போகவிடும்படி அவர்களிடம் கூறினார். அவருடைய சொந்த வாழ்வு ஆபத்தான சூழ்நிலையில் இருந்தபோதிலும், மற்றவர்களுடைய நன்மையை நாடிய அவருடைய தன்னலமற்ற தன்மை வியக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது. இவ்வாறாக யோவான் 17:12 -ஆம் வசனம் நிறைவேற்றிற்று.

18:10 அந்தக் கூட்டத்திலிருந்து தமது எஜமானரைக் காப்பாற்றுவதற்காக வன்முறையைக் கையாள வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது என்று சீமோன் பேதுரு எண்ணினார். கர்த்தருடைய ஆணையின்றி அவர் பட்டயத்தை உருவி பிரதான ஆசாரியனுடைய வேலைக்காரனை வெட்டினார். அவனைக் கொல்லுவதே அவருடைய நோக்கமாயிருந்தது என்பதில் ஐயமேதுமில்லை. ஆனால் கண்களுக்குப் புலப்படாத கையொன்று அந்தப் பட்டயத்தின் திசையைத் திருப்பி அவனுடைய வலதுகாது அறுபட்டது.

18:11 பேதுருவின் விவேகமற்ற வைராக் கியத்தை இயேசு கண்டித்தார். பாடுகள், மரணம் ஆகியவற்றின் பாத்திரத்தை அவருக்கு அவருடைய பிதா கொடுத்தார். அதனை அவர் குடிக்க விருப்பங்கொண்டிருந்தார். அந்த நேரத்தில் கர்த்தர் மல்குஸ் என்னும் அந்த வேலைக்காரனைத் தொட்டு அவனுடைய காதைக் குணமாக்கினார் என்று மருத்துவராகிய லூக்கா விளக்கிக் கூறியுள்ளார் (22:51).

ஆ. இயேசு கைதுசெய்யப்படுதலும், கட்டப்படுதலும் (18:12-14)

18:12,13 பொல்லாங்கான மனிதர்கள் முதன் முதலாக இயேசுவைப்பிடித்து அவருடைய கைகளைக் கட்டியதருணம் இதுதான்.

முன்னாள் பிரதான ஆசாரியனான அன்னா வினித்திற்கு இயேசு ஏன் முதலில் கொண்டு போகப்பட்டார் என்பது தெரியவில்லை. அவனுடைய மருமகனாகிய காய்பா என்பவனே அப்

பொழுது பிரதான ஆசாரியனாயிருந்தான். இதில் முக்கியமாக நாம் கவனிக்க வேண்டியது யாதெனில், தேவநிந்தனை, சமயத்துக்கு எதிரான போதனை ஆகிய குற்றங்களை இயேசு செய்தார் என்று மெய்ப்பிக்க வேண்டுமென்பது அவர்களுடைய நோக்கமாயிருந்தது. ஆகவே, அவர் யூத சமயத் தலைவர்களுக்கு முன்பாகக் கொண்டுபோகப்பட்டார். அவர் இராயனுக்குப் பகைஞராயிருந்தார் என்று மெய்ப்பிக்கும்படி பின்னர் அவர் ரோம அதிகாரிகளுக்கு முன்பாகக் கொண்டுபோகப்பட்டார். இவ்விரண்டு விசாரணைகளையும் முறையே சமய விசாரணை என்றும் நீதிமன்ற விசாரணை என்றும் நாம் பெயரிட்டு அழைக்கலாம். யூதர்கள் ரோம அரசாட்சிக்கு உட்பட்டிருந்த காரணத்தினால் அவர்களுக்குக் கீழாகவே தங்களுடைய அதிகாரத்தைச் செயல்படுத்தவேண்டிய நிலையில் இருந்தனர். எடுத்துக் காட்டாக மரணதண்டனை அளிக்கும் அதிகாரம் அவர்களுக்கு இல்லை. அது பிலாத்துவினால் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

18:14 தமது நாட்டிற்காக ஒரே மனிதன் சாகிறது நலமாயிருக்குமென்று முன்னுரைத்த பிரதான ஆசாரியன் காய்பா என்பவனே என்று யோவான் இங்கு விளக்கிக் கூறியுள்ளார். (யோவான் 11:50 -ஐக் காண்க). அவனுரைத்த தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறுவதில் அவன் இப்பொழுது பங்குகொள்கிறான். ஜேம்ஸ் ஸ்டுவர்ட் என்பார் இது குறித்து எழுதுகிறார்:

இஸ்ரவேல் நாட்டின் ஆன்மீகப் பாதுகாப்பாளர் என்று சான்றளிக்கப்பட்டவனும், உன்னதமான வரின் மேலான பிரதிநிதியும், அவரைப் பற்றிய விளக்கங்களை எடுத்துரைக்க நியமிக்கப்பட்டவனும் இவனே. மேலும் ஆண்டுக்கொரு முறை மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் நுழைவதற்கான சிறப்புமிக்க நற்பேறும் இந்த மனிதனிடத்திலேயே ஒப்புவிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆயினும் இந்த மனிதனே தேவனுடைய குமாரனை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்த்தான். இவ்வுலகத்தின் மிகச்சிறந்த சமயங்கள் தருகின்ற வாய்ப்புகளும், நல்நம்பிக்கையூட்டக் கூடிய சூழ்நிலைகளும் ஒரு மனிதனுடைய இரட்சிப்புக்கு உத்தரவாதம் அளிப்பதில்லை, அல்லது, அவை அந்த மனிதனுடைய ஆத்துமாவை மேம்படுத்துவதில்லை என்பதற்கு இதனினும் அதிர்ச்சியளிக்கக்கூடிய எடுத்துக் காட்டை வரலாறு தருவதில்லை. “பரலோக வாசலின் அருகில் இருந்த வேளையில்,

நரகத்திற்குச் செல்லக்கூடிய வாசலையும் நான் கண்டேன்” என்று திருவாளர் ஜான் பன்யன் தமது நூலை எழுதி முடிக்கிறார்.”⁴⁹

இ. பேதுரு தனது கர்த்தரை மறுத்துரைத்தல் [18:15-18]

18:15 இங்கு வேறொரு சீடன் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது யோவான் என்று பெரும்பாலான வேத அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். ஆயினும் அவருடைய தாழ்மை தனது பெயரைக் குறிப்பிட தடையாயிருந்தது. ஒருவேளை பேதுரு வெட்கமுண்டாக நடந்துகொண்ட செயல் யோவான் தனது பெயரைக் குறிப்பிடுவதைத் தடைசெய்திருக்கக்கூடும். யோவான் எவ்வாறு பிரதான ஆசாரியனுக்கு அறிமுகமானவராயிருந்தார் என்று இங்கு சொல்லப்படவில்லை. ஆனால் அந்த அறிமுகமே அவர் அரண்மனைக்குள் நுழைய வகைசெய்தது.

18:16,17 வாசல் காத்துக்கொண்டிருந்த பெண்ணிடம் வெளியே வந்து யோவான் பேசும்வரை பேதுருவால் அரண்மனைக்குள் நுழைய முடியவில்லை. இந்த நிகழ்ச்சியைத் திரும்பிப் பார்க்கிற போது, இவ்விதமாகத் தனது செல்வாக்கை யோவான் பயன்படுத்திய செயல் அவரது தயவை வெளிப்படுத்துகிறது என அறிந்து நாம் ஆச்சரியப்படுகிறோம். பலமிக்கவனும் அச்சமுட்டுகிறவனுமாகிய போர்ச்சேவகனிடத்தில் பேதுரு தனது கர்த்தரை முதலாவது மறுத்துரைக்கவில்லை; மாறாக எளிமையான வாசல் காக்கிற வேலைக் காரியிடமே அவர் கர்த்தரை மறுத்துரைத்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தாம் இயேசுவின் சீடன் அல்லன் என்று அவர் மறுதலித்தார்.

18:18 இப்பொழுது பேதுரு கர்த்தருடைய பகைவருடன் சேர்ந்து தன்னை மறைத்துக்கொள்ள முயற்சி செய்தார். பல சீடர்களைப்போலவே அவரும் இவ்வுலகத்தின் நெருப்பில் குளிர்காய்ந்து கொண்டிருந்தார்.

ஈ. பிரதான ஆசாரியனுக்கு முன் இயேசு [18:19-24]

18:19 இங்கு பிரதான ஆசாரியன் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவன் அன்னாவா காய்பாவா என்பது தெரியவில்லை. அவன் அன்னா என்றே தோன்றுகிறது. ஆயினும் அவன் பிரதான ஆசாரியப் பதவியை முன்பு வகித்து வந்த காரணத்தினால் மரியாதையின் நிமித்தம் அவ்வாறு அழைக்கப்பட்டான் போலும். பிரதான ஆசாரியன் இயேசுவினிடத்தில் அவருடைய சீடரைக் குறித்தும் அவருடைய போதகத்தைக் குறித்தும்

விசாரித்தான். மோசேயின் நியாயப் பிரமாணத்துக்கும் ரோம அரசாங்கத்திற்கும் அவை ஆபத்து விளைவிக்கக் கூடியன என அவன் எண்ணி அவ்வாறு விசாரித்தான்போலும். கர்த்தருக்கு எதிராக அவர்களால் ஒரு குற்றத்தையும் சுமத்த முடியாது என்று அறிந்திருந்த அந்த மனிதர்கள் ஒரு வழக்கை உருவாக்க முயன்றனர்.

18:20 வெளியரங்கமாய் தாம் ஊழியம் செய்ததாக இயேசு அவனுக்குப் பதிலளித்தார். அவரிடம் மறைப்பதற்கு ஒன்றுமில்லை. யூதர்களுடைய முன்னிலையில் ஜெப ஆலயங்களிலும், தேவாலயத்திலும் அவர் உபதேசித்து வந்தார். அங்கு எவ்வித இரகசியமும் இல்லை.

18:21 அவர் பேசியவற்றைக் கேட்ட சில யூதர்களைக் கூவியழைத்த அறைகூவலாக இந்த வசனம் திகழ்கிறது. அவருக்கு எதிரான குற்றச் சாட்டுகளை அவர்கள் கொண்டுவரட்டும். அவர் தவறு செய்திருந்தாலோ, தவறாகப் பேசியிருந்தாலோ சாட்சிகள் கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்று அவர் அறைகூவல் விடுத்தார்.

18:22 அவ்வாறு கர்த்தர் விடுத்த அறைகூவல் அங்கிருந்த யூதர்களுக்கு எரிச்சலை மூட்டியது. அவர்களால் வழக்கைத் தொடரமுடியவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் இழிவுபடுத்தத் தொடங்கினார்கள். **பிரதான ஆசாரியரிடம் கர்த்தராகிய இயேசு இவ்வாறு பேசியதற்காக சேவகரில் ஒருவன் அவரைக் கன்னத்தில் அறைந்தான்.**

18:23 அவர்களுடைய முறைகேடான நடத்தை, பரிபூரண அவையடக்கத்தோடும், மறுத்துரைக்கக்கூடாத ஞானத்தோடும் இரட்சகர் இடித்துரைத்தார். அவர் தீமையானவற்றைப் பேசினார் என்று அவர்களால் குற்றஞ்சுமத்த முடியாது; எனினும் அவர் உண்மையைக் கூறியதற்காக அவரை அறைந்தார்கள்.

18:24 அன்னாவுக்கு முன்பாக இயேசு விசாரிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியின் விவரங்கள் முந்தின வசனங்களில் விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளன. காய்பாவுக்கு முன் நடந்த விசாரணை பற்றிய விவரங்கள் யோவான் நற்செய்தி நூலில் இடம்பெறவில்லை. 18:24 - மற்றும் 18:28 -ஆகிய வசனங்களுக்கு இடையே அந்நிகழ்ச்சி மிகச்சரியாகப் பொருந்தக் கூடியதாயிருக்கிறது.

உ. இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது முறையாகப் பேதுரு மறுதலித்தல் (18:25,27)

18:25 மீண்டும் கதை சீமோன் பேதுருவின் பக்கம் திரும்புகிறது. அதிகாலைக் கட்டுக்குளிர்,

நெருப்பின் அருகில் நின்று அவர் **குளிக்காய்ந்து கொண்டிருந்தார்.** அவருடைய ஆடையும், பேச்சும் அவர் கலிலேயாவைச் சேர்ந்தவர் என்பதைக் காட்டிக்கொடுத்துவிட்டன. அருகில் நின்றவர்களில் ஒருவன் அவர் இயேசுவின் சீடரா என்று வினவினான். ஆனால் பேதுரு மீண்டும் கர்த்தரை மறுதலித்தார்.

18:26 அதன் பிறகு மல்குஸ் என்பவனின் இனத்தான் பேதுருவோடு பேசினான். தன்னுடைய உறவினனின் காதை **பேதுரு வெட்டியதை** அவன் கண்டிருந்தான். **“நான் உன்னை இயேசுவோடு தோட்டத்திலே காணவில்லையா”** என்று அவன் கேட்டான்.

18:27 மூன்றாவது முறையாக பேதுரு மறுதலித்தார். **உடனே சேவல்** கூவிய சத்தத்தை அவர் கேட்டார். அச்சத்தம் இயேசு அவரிடம் சொன்ன சொற்களை அவருக்கு நினைவுபடுத்தின, **“சேவல் கூவுகிறதற்கு முன்னே நீ என்னை மூன்று தரம் மறுதலிப்பாய்.”** பேதுரு வெளியே சென்று மனங்கசந்து அமுததாக மற்ற நற்செய்தி நூல்கள் அறிவிக்கின்றன.

உஉ. பிலாத்துவுக்கு முன் இயேசு (18:28-40)

18:28 சமய விசாரணை முடிவு பெற்றது, அரசாங்க விசாரணை தொடங்கவிருந்தது. விசாரணை நடந்த இடம் ஆளுநரின் மாளிகையாகிய நீதிமன்றமாகும். புறவினத்தவரின் மாளிகைக்குள் செல்ல யூதர்களுக்கு விருப்பமில்லை. அவ்வாறு சென்றால் அவர்கள் **தீட்டுப்பட்டு** விடுவார்கள் என்றும் **பஸ்காவைப் புசிக்க முடியாமல்** போய்விடும் என்றும் நினைத்தார்கள். தேவனுடைய குமாரனைக் கொலை செய்வதற்காக அவர்கள் செய்த சதியாலோசனை அவர்களுடைய உள்ளத்தை உறுத்தவில்லை. புறவினத்தவனுடைய வீட்டிற்குள் செல்வது அவர்களுக்குத் துக்கத்திற்குரிய செயலாகக் காணப்பட்டது; ஆனால் கொலையோ, அற்பச் செயலாகத் தோன்றியது. அகஸ்டின் என்பார் குறிப்பிடுகிறார்:

என்னவொரு தெய்வபக்தியற்ற குருட்டுத் தன்மை! மற்றொருவருடைய குடியிருப்புக்குள் செல்வது அவர்களைத் தீட்டுப்படுத்திவிடும், ஆனால் அவர்களுடைய சொந்தக் குற்றம் அவர்களைத் தீட்டுப்படுத்தாது. அந்நியன் ஒருவனுடைய அரண்மனைக்குள் நுழைந்தால் அச்செய்கை தீட்டாவிடுமே என்று அவர்கள் அஞ்சினார்கள். ஆனால் குற்றமில்லாத சகோதரனுடைய இரத்தத்தைச் சிந்துவது

தீட்டுப்படுத்தும் என்ற அச்சம் அவர்களுக்கு இல்லை.⁵⁰

திருவாளர் ஹால் எழுதுவதாவது:

மாயக்காரராகிய ஆசாரியரே, வேதபாரகரே, மூப்பரே, உங்களுக்கு ஐயோ! உங்களுடைய நெஞ்சைப்போல அழுக்கு நிறைந்த மேற் கூரை எங்காவது இருக்குமா? பிலாத்துவினுடைய சுவர்களால்; உங்களுடைய இருதயங்களே தூய்மையற்றவை. கொலை செய்வதற்காகப் பயணம் மேற்கொண்ட நீங்கள் ஒரு சிறுகறை ஏற்படுமென்று பயணம் செய்யாமல் நின்றுவிடப் போகிறீர்களா? வெள்ளையடிக் கப்பட்ட சுவர்களே, தேவன் உங்களை அடிப்பார். இரத்தத்தினால் கறைபட ஆவல்கொண்டு அலைகிறீர்கள், அதுவும் தேவனுடைய இரத்தம். ஆனால் பிலாத்துவின் மாளிகையின் தளம் உங்களைக் கறைபடுத்திவிடும் என அஞ்சுகிறீர்கள். சிறிய ஈ உங்களுடைய தொண்டையில் சிக்கிக்கொள்கிறதா? அதே நேரத்தில் பாவம் நிறைந்த துன்மார்க்கச் செயலாகிய ஒட்டகத்தை விழுங்குகிறீர்கள். கபடு நிறைந்த நம்பிக்கையற்ற மனிதர்களே, நீங்கள் அசுத்த மற்றவர்கள் இல்லையெனில் எருசலேமை விட்டு வெளியே செல்லுங்கள். அக்கிரமம் நிறைந்த கோரமனிதர்களே உங்களுடைய சமூகத்தால் தனது அரண்மனை தீட்டுப்பட்டு விடும் என்று பிலாத்துதான் அச்சம்கொள்ள வேண்டும்.⁵¹

“அனுசாரங்களைக் குறித்து அதிக வைராக் கியமுடைய மனிதன் அறநெறி தவறுவது போன்று வேறு எதுவும் வழக்கமாக நடைபெறுவது இல்லை” என்று திருவாளர் பூல் கூறியுள்ளார். “**பஸ்காவைப் புசிக்கத்தக்கதாக**” என்னும் சொற்றொடர் பஸ்காவைத் தொடர்ந்து நடக்கும் விருந்தைக் குறிக்கிறது. பஸ்கா முந்தின இரவு நடைபெற்று முடிந்துவிட்டது.⁵²

18:29 யூதர்களுடைய சமய அனுசாரக் கட்டுப் பாடுகளுக்கு இணங்கியவனாக ரோம ஆளுநன் **பிலாத்து** அரண்மனைக்கு **வெளியே** அவர்கள் இருக்குமிடத்திற்கு வந்தான். கைதிக்கு எதிரான **குற்றச்சாட்டுகளைக்** கூறும்படி அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டுத் தனது விசாரணையை அவன் தொடங்கினான்.

18:30 அவர்கள் கூறிய பதில் துணிவுடனும் பண்பற்ற வகையிலும் சொல்லப்பட்டதாயிருந்தது. ஏற்கனவே அவர்கள் வழக்கை விசாரித்து

அவர் குற்றவாளி எனக் கண்டுபிடித்துவிட்டதாகவும் கூறினார்கள். தீர்ப்பு வழங்க வேண்டிய துதான் பிலாத்துவின் வேலை. இதுதான் அவர்கள் எதிர்பார்த்தது.

18:31 யூதர்களிடமே திரும்பவும் வழக்கைக் கொடுத்து, பிலாத்து தனது கடமையைத் தட்டிக்கழிக்க முயன்றான். அவர்கள் ஏற்கனவே வழக்கை விசாரித்து இயேசு குற்றவாளி எனக் கண்டுபிடித்துவிட்டனர். அவ்வாறாயின் அவர்களுடைய **நியாயப்பிரமாணத்தின்படி** ஏன் அவர்கள் அவருக்கு தண்டனை வழங்கக்கூடாது? அவர்கள் உரைத்த பதில் குறிப்பிடத்தக்கதாய் இருந்தது. “நாங்கள் சுதந்தர நாடு அல்ல, ரோம அரசாங்கத்துக்கு அடிமைப்பட்டவர்களாயிருக்கிறோம்.” அரசரிமை எங்களிடமிருந்து பிடுங்கப்பட்டுவிட்டது. எவருக்கும் **மரண ஆக்கினை வழங்க எங்களுக்கு அதிகாரமில்லை**. இதுவே அவர்கள் அளித்த பதிலின் விளக்கமாகும். புறவின மக்களின் ஆதிக்கத்திற்குக் கீழாக அடிமைப்பட்டு அவர்கள் இருந்தனர் என்பதற்கு அவர்களுடைய பதிலே சான்றாக விளங்குகிறது. மேலும், கிறிஸ்துவின் மரணத்தில் ஏற்படும் பழியை பிலாத்துவின் மீது சுமத்த அவர்கள் விரும்பினார்கள்.

18:32 இந்த வசனத்திற்கு இரண்டு விளக்கங்களை அளிக்கலாம். (1) மத்தேயு 20:19 -ல் தம்மைக் கொலை செய்வதற்குப் புறவினத்தாரிடம் தாம் ஒப்புவிக்கப்படவிருப்பதை அவர் முன்னுரைத்தார். யூதர்கள் அதையே இங்கு செய்தனர். (2) தாம் “உயர்த்தப்படப்” போவதைக் கர்த்தர் பலமுறை கூறியிருந்தார் (யோவான் 3:14; 8:28; 12:32,34). இ.து அவர் சிலுவையில் அறை யுண்டு மரணம் அடைவதைக் கூறுகிறது. கல்லுகளால் எறிந்து யூதர்கள் மரண தண்டனை வழங்குவார்கள். ஆனால் சிலுவையில் அறைந்து கொலை செய்தல் ரோமர்களுடைய வழக்கம். ஆகவே, அவர்கள் மரண தண்டனை வழங்காமல் பிலாத்துவிடம் இயேசுவை ஒப்புவித்து, தாங்கள் அறியாமலேயே மேசியாவைக் குறித்த இரண்டு தீர்க்கதரிசனங்கள் நிறைவேறுவதற்குக் காரணமாயினர் (சங்கீதம் 22:16-ஐக்க காண்க).

18:33 தனிமையில் விசாரிக்கும் நோக்கத்துடன் பிலாத்து இயேசுவை அரண்மனைக்கு உள்ளே அழைத்துச் சென்று, “**நீ யூதருடைய ராஜாவா?**” என்று ஒளிவு மறைவின்றி வெளிப்படையாகக் கேட்டான்.

18:34 “ரோம அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்க நான் முயற்சி செய்ததாக நீர் ஆளுநர் என்னும் நிலை

யில் ஏதாவது கேள்விப்பட்டிருக்கிறீரா? இராயனின் பேரரசைக் குறைவுபடுத்தும் வகையில் நான் என்னையே அரசராகப் பிரகடனம் செய்ததாக யாராவது உம்மிடம் புகார் கொடுத்திருக்கின்றனரா? உம்முடைய சொந்த அனுபவத்தின் அடிப்படையில் இந்தக் குற்றச்சாட்டை நீர் கூறுகின்றீரா? அல்லது அந்த யூதர்கள் அவ்வாறு சொன்னதைக் கேட்டு நீர் சொல்லுகிறீரா?” என்னும் பொருள்பட **இயேசு பதிலுரைத்தார்.**

18:35 பிலாத்துவின் கேள்வியில் உண்மையாகவே ஏளனம் தொனிக்கிறதைக் காணமுடியும், **“நான் யூதனா?”** யூதர்களுக்கு இடையே எழுந்துள்ள பிரச்சனையில் ஈடுபடுவதற்குத் தான் தாழ்ந்து போனவன் அல்ல என்னும் பொருள் அதில் காணப்படுகிறது. மேலும் இயேசுவுக்கு எதிராக உண்மையான குற்றச்சாட்டு ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை என்று அவன் ஒப்புக் கொண்டதாகவும், அந்தக் கேள்வி அமைந்திருக்கிறது. யூதருடைய தலைவர்கள் என்ன சொன்னார்களோ அதை மட்டுமே அவன் அறிந்திருந்தான்.

18:36 அதன் பிறகு தாம் அரசர் என்பதைக் கர்த்தர் ஒப்புக்கொண்டார். ஆனால் யூதர்கள் சாட்டிய குற்றச்சாட்டிற்கு ஒப்பான வகையில் அவர் அரசர் அல்லர், ரோமப் பேரரசிற்கு எதிரான அரசரும் அல்லர். மனிதர்கள் பயன்படுத்தும் ஆயுதங்களைக் கிறிஸ்துவின் அரசு ஆதரிக்கவில்லை. அவ்வாறு இருந்தால் அவரை யூதர்கள் கைது செய்தபோது அவருடைய சீடர்கள் அவர்களை எதிர்த்துப் போராடியிருப்பார்களே. கிறிஸ்துவின் அரசு **இவ்விடத்திற்குரியதல்ல.** அதாவது, இவ்வுலகத்திற்குரியதன்று. இந்த உலகத்திலிருந்து அது அதிகாரத்தையோ அல்லது வல்லமையையோ பெறுவதில்லை. அதனுடைய நோக்கமும், குறிக்கோளும் இவ்வுலகத்தைச் சார்ந்தவையல்ல.

18:37 அவர் ராஜாவோ என்று பிலாத்து கேட்டபோது, **“நீர் சொல்லுகிறபடி நான் ராஜாதான்”** என்று இயேசு கூறினார். ஆனால் அவருடைய அரசு சத்தியத்தைக் குறித்தது. பட்டயங்களும், கேடயங்களும் அவ்வரசில் இடம் பெறா. **சத்தியத்தைக் குறித்துச் சாட்சி கொடுக்கும்படி** அவர் **இவ்வுலகிற்கு வந்தார்.** இங்கே சத்தியம் என்பது தேவனையும், கிறிஸ்துவையும், தூய ஆவியானவரையும், மனிதன், பாவம், இரட்சிப்பு மற்றும் கிறிஸ்துவத்தைப் பற்றிய மிகப்பெரிய உண்மைகள் யாவற்றையும் பற்றிய சத்தியங்

களே ஆகும். **சத்தியவான் எவனும் அவருடைய சத்தம் கேட்கிறான்.** இவ்விதமாகவே அவருடைய பேரரசு வளர்ச்சியடைகிறது.

18:38 “சத்தியமானது என்ன?” என்று பிலாத்து இயேசுவிடம் கேட்டபோது என்ன நினைத்துக் கேட்டான் என்பது புரியவில்லை. அவன் குழப்பமடைந்திருந்தானா, ஏளனமாய்க் கூறினானா? அல்லது அதனுடைய பொருளை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றும் விருப்பமுடையவனாய் இருந்தானா? சத்தியமே மனுஷரு எடுத்தவராக அவனுக்கு முன் நின்றார், ஆனாலும் அவன் அவரை அறியவில்லை. இயேசுவினிடத்தில் ஒரு குற்றத்தையும் காணவில்லை என்று சொல்லுவதற்கு அவன் யூதர்களை நோக்கி விரைந்து சென்றான்.

18:39 ரோமர்களிடம் சிறைப்பட்டிருந்த யூதக் கைதிகளில் ஒருவனை **பஸ்கா பண்டிகையின் போது** விடுதலை செய்யக்கோருவது யூதர்களுடைய வழக்கமாயிருந்தது. யூதர்களைப் பிரியப்படுத்தவும், அதே நேரத்தில் இயேசுவை விடுதலை செய்யவும் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்த பிலாத்து விரும்பினான்.

18:40 ஆனால் அவனுடைய எண்ணம் கைகூடவில்லை. யூதர்கள் இயேசு விடுதலை யாவதை விரும்பவில்லை; அவர்கள் **பரபாசை** விடுதலை செய்யும்படி வேண்டினார்கள். **அந்தப் பரபாசைப்பவன் கள்ளாயிருந்தான்.** மனிதனுடைய பொல்லாத இருதயம் படைப்பாளிலும் கொள்ளைக்காரனையே அதிகமாக விரும்பியது.

எ. பிலாத்து அளித்த தீர்ப்பு: குற்றமற்றவர் ஆயினும் குற்றவாளி (19:1-16)

19:1 குற்றமற்றவரை வாரினால் அடிப்பித்தது **பிலாத்துவின்** நேர்மையற்ற செயலாகும். அவன் கொடுத்த தண்டனை யூதர்களுக்கு மனநிறைவு அளித்துவிடும்; ஆகவே, அவர்கள் மரணத்தண்டனை அளிக்கும்படி கேட்கமாட்டார்கள் என அவன் எண்ணினான். வாரினாலோ அல்லது ஒரு தடியினாலோ கைதியை அடிப்பார்கள். அந்த வாரில் உலோகத்துண்டுகளோ, எலும்புகளோ இணைக்கப்பட்டிருக்கும். அவை தசைகளில் ஆழமான வெட்டுக் காயத்தை உண்டுபண்ணும்.

19:2,3 இயேசு தம்மை அரசர் என்று கூறியதைப் **போர்ச்சேவகர்** கூடி ஏளனம் செய்தனர். அரசருக்கு ஒரு முடியைச் சூட்டினார்கள்! ஆனால் அது **முள்ளுகளால் பின்னப்பட்ட முடி.** அவருடைய நெற்றியில் அதை வைத்து அழுத்திய

போது தாங்கொணா வேதனையளித்தது. முள் சாபத்தின் அடையாளமாகும். மனுக்குலத்திற்குப் பாவத்தின் பரிசாகத் தரப்பட்டதே இந்த முள். நம்முடைய பாவங்களுக்குரிய சாபத்தை கர்த்தராகிய இயேசு சமந்து தீர்க்கிற காட்சி இங்கு சித்திரமாக வரைந்து தரப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் ஏளனம் செய்வதற்கு சிவப்பு அங்கியும் பயன்படுத்தப்பட்டது. சிவப்பு அரச அதிகாரத்தைக் குறிக்கும் நிறமாகும். ஆனாலும், நம்முடைய பாவங்கள் எவ்வாறு கர்த்தராகிய இயேசுவின் மீது சமத்தப்பட்டு, நாம் தேவனுடைய நீதியின் ஆடையை அணிந்துகொள்வதற்குத் தகுதியுடையவராய் மாற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்னும் உண்மை இதில் அடங்கியிருக்கிறது.

தேவனுடைய நித்திய குமாரன் அவருடைய படைப்புகளின் கைகளால் அடிக்கப்பட்ட செயல் நினைத்துப் பார்ப்பதற்கும் இயலாதபடி ஆழ்ந்த அர்த்தமுடையதாயிருக்கிறது! அவராலே உருவாக்கப்பட்ட வாய்கள் அவரை ஏளனம் செய்தன.

19:4 பிலாத்து மறுபடியும் வெளியே வந்து, இயேசுவை அங்கு குழுமியிருந்த மக்கள் கூட்டத்தின் முன்னர் கொண்டுவரப்போவதாக அறிவித்தான். மேலும் அவர் குற்றமற்றவர் என்பதையும் அறிவித்தான். இவ்வாறாக பிலாத்து தன்னுடைய சொற்களாலேயே தன்னைக் குற்றவாளியாக கிக்கொண்டான். கிறிஸ்துவின்மீது அவன் ஒரு குற்றத்தையும் காணவில்லை; ஆயினும் அவன் அவரை விடுதலை செய்யவில்லை.

19:5 முள்முடியும் சிவப்பங்கியும் அணிந்தவராக இயேசு வெளியே வந்தார். அப்பொழுது “இந்த மனிதன்” என்று பிலாத்து அறிவித்தான். இதனை அவன் ஏளனமாகவோ, பரிவுடனோ அல்லது குறிப்பிடத்தக்க எவ்வித உணர்ச்சியும் அற்றவனாகவோ கூறியிருக்கவேண்டும்.

19:6 பிலாத்து தடுமாற்றம் அடைந்திருந்ததை பிரதான ஆசாரியர் கண்டு இயேசுவைச் சிலுவையில் அறையும்படி சத்தமிட்டனர். இரட்சகரின் மரணத்தில் இவ்வாறு சமயத்தலைவர்கள் பங்கு கொண்டனர். பல நூற்றாண்டுகளாக வரலாற்றை நோக்கிப்பார்க்குமிடத்து, மெய்யான விசுவாசிகள் அவ்வப்போது கிறிஸ்தவச் சமயத் தலைவர்களாலேயே அதிகமாகத் துன்புறுத்தப்பட்டனர் என எளிதில் காணக்கூடும். இயேசுவின்மீது நியாயமற்ற முறையில் அவர்கள் பகைமை கொண்டிருந்ததைக் கண்ட பிலாத்து அவர்கள் மீது எரிச்சல் அடைந்தான். “அவ்வாறு நீங்கள் நினைத்தால், நீங்களே இவனைக் கொண்டு போய்ச்

சிலுவையில் அறையுங்கள். ஆனால் என்னைப் பொருத்தவரை இவன் குற்றமற்றவன்” என்னும் பொருள்பட அவன் கூறினான். ஆனாலும் யூதர்களால் அவருக்கு மரணதண்டனை அளிக்க முடியாது என்றும், அத்தண்டனையை அளிக்கக் கூடிய அதிகாரம் ரோம அரசாங்கத்திடமே அந்த நாட்களில் இருந்தது என்றும் பிலாத்து அறிந்திருந்தான்.

19:7 ரோமர்களுடைய அரசாங்கத்திற்கு இயேசு ஆபத்தை உண்டாக்கக்கூடியவர் என்று தங்களால் மெய்ப்பிக்க முடியவில்லை என்பதை உணர்ந்த யூதர்கள், அவருக்கு எதிராகச் சமயக் குற்றச்சாட்டுகளைக் கொண்டுவந்தனர். தாம் தேவனுடைய குமாரன் என்று சொல்லி, தம்மை இவர் தேவனுக்குச் சமமாக்கினார் என்பதே அவர்கள் கூறிய குற்றச்சாட்டு. யூதர்களைப் பொருத்த மட்டில், இச்செயல் தேவநிந்தனை என்று கருதப்படும். இதற்கு மரணமே விதிக்கப்படவேண்டிய தண்டனை.

19:8,9 இயேசு தேவனுடைய குமாரனாக இருப்பாரோ என்ற எண்ணம் பிலாத்துவை அதிகமாகத் தொல்லைக்குட்படுத்தியது. நடந்த செயல்கள் யாவும் அவனுக்கு தொல்லை தரக்கூடியவையாக இருந்தன. ஆனால் இந்த எண்ணம் அவனுக்கு அதிக பயத்தைக் கொடுத்தது.

மறுபடியும் பிலாத்து இயேசுவை நீதிமன்ற மண்டபமாகிய அரண்மனைக்கு அழைத்துச் சென்று அவர் எங்கிருந்து வந்தவர் என்று வினவினான். இந்தச் செயல்கள் யாவற்றிலும் பிலாத்து ஒரு சோகக் கதையாகக் காட்சியளித்தான். தன்னுடைய சொந்த உதடுகளினாலே இயேசு எந்தத் தவறையும் செய்யவில்லை என்று அவன் அறிக்கை செய்தான். அவன் யூதர்களுக்குப் பயந்ததினால், அவர் குற்றமற்றவர் என்று அறிந்திருந்தும் அவனால் அவரை விடுதலை செய்யமுடியவில்லை. இயேசு ஏன் அவனுக்குப் பதில் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. தான் கண்ட உண்மையின் அடிப்படையில் பிலாத்து முடிவெடுக்க விருப்பமற்றவனாக இருந்ததைக் கண்டு அவர் பதிலொன்றும் கூறவில்லை போலும், அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தத் தவறிய பிலாத்து பாவம் செய்தான். அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வெளிச்சத்தை அவன் பயன்படுத்தத் தவறியதால் இன்னும் கூடுதலாக அவனுக்கு வெளிச்சம் தரப்படமாட்டாது.

19:10 அச்சுறுத்திக் கர்த்தரிடமிருந்து பிலாத்து பதிலை வரவழைக்க முயற்சி செய்தான். ரோம

ஆளுநர் என்னும் நிலையில் அவரைச் சிலுவையில் அறையவும், விடுதலை செய்யவும் தனக்கு அதிகாரம் உண்டென்று அவன் இயேசுவுக்கு நினைவூட்டினான்.

19:11 கர்த்தராகிய இயேசு இங்கு வெளிப்படுத்திய தன்னடக்கம் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாய் விளங்கியது. பிலாத்துவைக் காட்டிலும் அவர் கூடுதலாக அமைதியாக இருந்தார். **பிலாத்துவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த அதிகாரம் முழுவதும் தேவனால் கொடுக்கப்பட்டதே** என்று அவர் அமைதியாகப் பதிலுரைத்தார். அரசாங்கங்கள் யாவும் தேவனால் நிறுவப்பட்டவை. அரசு அதிகாரமாயினும், சமய அதிகாரமாயினும் அனைத்தும் தேவனால் கொடுக்கப்பட்டவையே ஆகும்.

“என்னை உம்மிடத்தில் ஒப்புக்கொடுத்தவன்” என்னும் சொற்றொடர் (1) பிரதான ஆசாரியனாகிய காய்பா, (2) காட்டிக் கொடுத்தவனாகிய யூதாஸ் அல்லது (3) பொதுவாக யூதமக்கள் யாரை வேண்டுமானாலும் குறிக்கலாம். இந்த யூதர்கள் அதிகமாக அறிந்திருக்க வேண்டும் என்பதே இங்கு காணப்படும் சிந்தனையாகும். மேசியாவின் வருகையைக் குறித்த தீர்க்கதரிசனங்கள் அடங்கிய வேதம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அவர் வருகைபுரிந்த போது அவர்கள் அதனை உணர்ந்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் அவரை ஏற்க மறுத்ததுமன்றி அவருடைய உயிரை வாங்கத் துடித்தனர். குற்றம் செய்வதில் பல படிகள் உள்ளன என்பதை இவ்வசனம் கற்பிக்கிறது. பிலாத்து குற்றவாளியே ஆவான். ஆயினும் காய்பா, யூதாஸ், அக்கிரமம் நிறைந்த யூதர்கள் யாவரும் கூடுதலாகக் குற்றமிழைத்தவர் ஆவர்.

19:12 இயேசுவை விடுதலை பண்ண வேண்டுமென்று **பிலாத்து தீர்மானித்த அதே நேரத்தில் யூதர்கள் அவர்களுடைய வலிமைமிக்க கடைசி ஆயுதத்தை எய்தனர்**, “இவனை விடுதலை பண்ணினால் நீர் இராயனுக்கு சிநேகிதனல்ல.” (ரோமப் பேரரசின் பட்டப்பெயர் இராயன் என்பதாகும்.) இராயன் மீது அக்கறை கொண்டவர்கள் போல அவர்கள் பேசினார்கள்! உண்மையில் அவர்கள் அவனைப் பகைத்தனர். அவனை அழித்து அவனுடைய பிடியிலிருந்து விடுதலை பெறவேண்டும் என்பதே அவர்களுடைய விருப்பமாக இருந்தது. எனினும் தம்மை அரசர் என்று பிரகடனம் செய்த இயேசுவினிடத்திலிருந்து ரோமப் பேரரசைக் காப்பாற்றுவது தங்களுடைய கடமை என்றாற்போல் அவர்கள் நடந்துகொண்டனர்!

இந்த பயங்கரமான மாய்மாலத்திற்குரிய தண்டனையை கி.பி. 70 -ல் அவர்கள் பெற்றனர். அப்பொழுது ரோமப் படைவீரர்கள் எருசலேம் நகருக்குள் புகுந்து, அந்நகரத்தையும், நகர்வாழ்மக்களையும் முற்றிலுமாக அழித்துப்போட்டனர்.

19:13 இராயனுக்குத் தான் உண்மையற்றவன் என்று யூதர்கள் குற்றம் சுமத்துவதைப் பிலாத்து வினால் தாங்கமுடியவில்லை. ஆகவே, அவன் அக்கூட்டத்தின் விருப்பத்திற்கு ஏற்றபடி வலிமையற்ற கோழையைப் போல இடங்கொடுத்தான். அவன் **இயேசுவை வெளியே அழைத்துவந்து தளவரிசை மேடை** என்னும் இடத்தில் நிறுத்தினான். எல்லாரும் காணக்கூடிய வண்ணம் அந்த இடம் இருந்தது. இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளை அங்கு நடத்துவது வழக்கம்.

19:14 முந்தின நாள் மாலையில் பஸ்கா பண்டிகை நிறைவேறிவிட்டது. **அந்த நாள் பஸ்காவுக்கு ஆயத்த நாள்** என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இ.து அதனைத் தொடர்ந்து நடக்கும் விருந்தைக் குறிக்கிறது. “**ஆறுமணி**” காலை 6.00 மணி நேரத்தைக் குறிக்கக்கூடும். எனினும் நற்செய்தி நூல்களில் நேரத்தைக் கணக்கிடுவதைக் குறித்த சிக்கல் தீர்க்கப்படாமல் உள்ளது. “**இதோ உங்கள் ராஜா!**” யூதர்களுக்கு எரிச்சலூட்டிக் கோப்படுத்தும்படி பிலாத்து இவ்வாறு கூறினான் என்பது நிச்சயம். இயேசுவைக் குற்றவாளி என்று தீர்க்க, தன்னைச் சிக்கவைத்த யூதர்களை அவன் இங்கே பழிசாற்றினான் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

19:15 இயேசு சிலுவையில் அறையப்படவேண்டும் என்று யூதர்கள் வலியுறுத்திக் கொண்டே இருந்தனர். “**உங்களுடைய சொந்த ராஜாவை சிலுவையில் அறைய வேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா?**” என்று அவன் எழுப்பிய கேள்வி அவர்களை எள்ளி நகையாடுவதாக இருந்தது. யூதர்களோ, “**இராயனேயல்லாமல் எங்களுக்கு வேறே ராஜா இல்லை!**” என்று சொல்லி மிகவும் இழிந்த நிலைக்குச் சென்றுவிட்டனர். விசுவாசமற்ற நாடு! கொடுங்கோல் மன்னனுக்கு பதிலாக தங்களுடைய தேவனையே வேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டார்கள்!

19:16 யூதர்களைப் பிரியப்படுத்த பிலாத்து மனதுள் எவ்வளாயிருந்தான். ஆகவே, இயேசுவைச் **சிலுவையில் அறையும்படி** போர்ச் சேவகர்களிடத்தில் ஒப்புவித்தான். தேவனால் புகழப்படுவதைக் காட்டிலும் மனிதரால் புகழப்படுவதையே அவன் விரும்பினான்.

ஏ. சிலுவையில் அறையப்படுதல் (19:17-24)

19:17 சிலுவை என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள சொல் ஒரு நீண்ட மரத்தையோ (கழுமரம் போன்றது) ஒன்றோடொன்று குறுக்காக இணைக்கப்பட்ட இரண்டு மரங்களின் இணைப்பையோ குறிக்கும். அது எதுவாயிருந்தாலும், ஒரு மனிதனால் சுமந்து செல்லக் கூடிய அளவிலானதாகவே இருந்தது. சிறிது தொலைவு இயேசு தம்முடைய சிலுவையைச் சுமந்து சென்றார். மற்ற நற்செய்தி நூல்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பது போன்று, சிறிது தொலைவு சென்ற பிறகு, சிரேனே ஊரைச் சேர்ந்த சீமோன் என்பவனிடம் அச்சிலுவை கொடுக்கப்பட்டது. கபால ஸ்தலம் என்னும் பெயரை அந்த இடம் இரண்டு காரணங்களில் ஒன்றினால் பெற்றிருக்கக் கூடும்: (1) அந்த இடம் கபாலம் போன்ற அமைப்புடையதாக இருந்திருக்க வேண்டும். அது மலைப்பாங்கானதும் குகைகள் கொண்டதுமாமிருந்தது. “கோர்டன் கல்வாரி” என்னும் இடம் ஒன்று இஸ்ரவேலில் இப்பொழுதும் இருக்கிறது. (2) குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்பட்ட இடமாக இது இருந்த காரணத்தினால் அங்கே கபாலங்களும், எலும்புகளும் சிதறிக் கிடந்திருக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது. ஆனால் மோசேயின் மூலமாகக் கொடுக்கப்பட்ட நியாயப்பிரமாணம் சரீர அடக்கத்தை வற்புறுத்தியதால், இவ்வாறு தலை ஓடுகளும், எலும்புகளும் இங்கு சிதறிக் கிடந்திருக்க வாய்ப்பில்லை.

19:18 கர்த்தராகிய இயேசு கைகளிலும், கால்களிலும் ஆணிகளால் சிலுவையில் அறையப்பட்டார். பின்னர் அந்த சிலுவை நிறுத்தப்பட்டு அதற்கென்று பூமியில் இடப்பட்டிருந்த துளையில் நடப்பட்டது. இவ்வுலகில் வாழ்ந்த மனிதர்களிலேயே பரிபூரண மனிதராக வாழ்ந்தவருக்கு, அவருடைய சொந்த மக்களால் கொடுக்கப்பட்ட வரவேற்பு இதுதான்! உங்களுக்காகத் தமது உயிரைக் கொடுத்தவருடைய சாவின் எளிய விவரத்தைப் படித்த நீங்கள், இதுகாறும் அவரை உங்களுடைய கர்த்தரும், இரட்சகருமாக ஏற்றுக்கொள்ளாதிருந்தால் இப்பொழுது அவரை ஏற்கமாட்டீர்களா? அவரோடு இரண்டு கள்வர்கள் இரண்டு பக்கங்களிலும் சிலுவைகளில் அறையப்பட்டனர். “அவர் அக்கிரமக்காரரில் ஒருவராக எண்ணப்பட்டார்” என்று ஏசாயா 53:12 -இல் முன்னுரைக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசனம் இவ்வாறு நிறைவேறியது.

19:19 சிலுவையில் அறையப்பட்டவர் செய்த குற்றம் என்னவென்று அறியப்படும்படி, அவருடைய தலைக்குமேல் ஒரு மேல்விலாசத்தை

எழுதி வைப்பது வழக்கம். “நசரேயனாகிய இயேசு யூதருடைய ராஜா” என்னும் மேல்விலாசம் நடுச்சிலுவையின் மேல் வைக்கப்பட வேண்டுமென்று பிலாத்து கட்டளையிட்டான்.

19:20 அலெக்சாண்டர் இதனை அழகுற மொழிந்துள்ளார்:

முற்பிதாக்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகளின் மொழி எபிரெயம், புலனால் அறியப்படும் கருப்பொருளுக்கு ஆன்மாவையும், கருத்தளவிலான தத்துவத்திற்கு உடலையும் வழங்கும் இசையும், பொன்னும் போன்றது கிரேக்கம். மானிடர்களில் வலிமைக்கவரின் பேச்சு மொழியே லத்தீன். இந்த மூன்று மொழிகளும் மூன்று இனத்தாரையும், அவர்களுடைய கருத்துக்களையும் பிரதிபலிக்கின்றன. - வெளிப்பாடு, கலை, இலக்கியம்; முன்னேற்றம், போர், சட்ட ஆய்வு. மானிடரின் இந்த மூன்று விருப்பங்கள் உலகில் நிலைத்து நிற்கும்வரையிலும்; மனித மொழிகளில் நற்செய்தி அறிவிக் கப்பட்டு வருவது தொடருவது வரையிலும்; பாவம் செய்யும் இதயம், பேசுவதற்கு மொழி, படிப்பதற்குக் கண்கள் ஆகியவை இருக்கின்றவரையிலும் சிலுவை தனது செய்தியை ஏந்திவரும்.⁵³

அந்த இடம் நகரத்திற்குச் சமீபமாக இருந்தது. நகர எல்லைக்கு அப்பால் கர்த்தராகிய இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டார். அந்த இடம் எதுவென்று உறுதியாக இப்பொழுது சொல்வதற்கில்லை.

19:21 மேல் விலாசத்தில் எழுதப்பட்ட வார்த்தைகளைப் பிரதான ஆசாரியர் விரும்பவில்லை. அவ்வாறு இயேசு உரிமை பாராட்டினாரே யொழிய அது உண்மையன்று என்பதே அவர்களுடைய வாதம் (ஆயினும் எழுதப்பட்டதே உண்மையாகும்.)

19:22 ஆனால் பிலாத்து தான் எழுதியதை மாற்ற மறுத்துவிட்டான். யூதர்கள் கூறியவற்றைத் தொடர்ந்து கேட்பதற்கு அவனுக்குப் பொறுமையில்லை. ஆனால் முன்னரே அவன் இந்த முடிவை எடுத்திருக்க வேண்டும்!

19:23 சிலுவையில் அறையப்படுபவர்களுடைய உடைமைப்பொருளை போர்ச்சேவகர் பங்கிட்டுக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டனர். இங்கு அவர்கள் கிறிஸ்துவின் வஸ்திரங்களைப் பங்கிட்டனர் என்று காண்கிறோம். மொத்தம் ஐந்து ஆடைத் துண்டுகள் இருந்தன என்றே தோன்றுகிறது. நான்கு துண்டுகளை அவர்கள் பிரித்துக்

கொண்டனர். ஐந்தாவது மேல் அங்கி. அது தைய லில்லாமல் நெய்யப்பட்டிருந்தது. அதைக் கிழித்தால் அதனுடைய மதிப்பை இழந்துபோகும்.

19:24 அந்த மேல் அங்கிக்காக அவர்கள் சீட்டுப் போட்டனர். ஒருவனுக்கு அது கிடைத்தது. அவனுடைய பெயர் சொல்லப்படவில்லை. இவ்வாறு அவர்கள் செய்ததன் விளைவாக ஆயிரமாண்டு களுக்கு முன்னர் உரைக்கப்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க தீர்க்கதரிசனைத்தை நிறைவேற்றினார்கள் (சங். 22:18)! இவ்வாறு நிறைவேறிய தீர்க்கதரிசனங்கள், வேதாகமம் ஆவியானவரின் ஏவுதலால் எழுதப்பட்ட தேவனுடைய வார்த்தை என்பதை புதிய வகையில் நமக்கு நினைவுபடுத்துகின்றன. மேலும் வாக்குரைக்கப்பட்ட மேசியா இயேசு கிறிஸ்துவே என்பது இங்கே உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது.

ஐ. தமது தாயை யோவானிடத்தில் இயேசு ஒப்படைத்தல் [19:25-27]

19:25 இந்த வசனத்தில் நான்கு பெண்களுடைய பெயர் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதாகப் பல வேத மாணாக்கர் கூறுகின்றனர்: (1) மரியாள், இயேசுவின் தாயார்; (2) மரியாளின் சகோதரி, சலோமே, யோவானின் தாய்; (3) கிலேயோப்பா என்பவரின் மனைவியாகிய மரியாள், (4) மகதலேனா மரியாள் ஆகியோரே அவர்கள்.

19:26,27 தாங்கொண்ணா வேதனை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த கர்த்தர் மற்றவர்களிடத்தில் பரிவிரக்கம் கொண்டார். தமது தாயையும், சீடனாகிய யோவானையும் கண்ட இயேசு, அந்நேர முதல் யோவான் அவளுடைய மகனுடைய இடத்தில் இருந்து அவளைக் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறினார். தமது தாயை “ஸ்திரீயே” என்று அழைத்ததன் நிமித்தம் மரியாதைக் குறைவாக நடந்துகொண்டார் என்பது பொருளன்று. எனினும் “தாயே” என்று அவர் அழைக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மரியாளைப் பலர் உன்னதமான இடத்திற்கு உயர்த்தி வணங்க முற்படுகின்றனர். அவர்களுக்கு இது நல்லதொரு படிப்பினையைத் தருமா? இங்கு யோவான் மரியாளைத் தனது தாயைப்போன்று கவனித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று அறிவுறுத்தப்பட்டார். யோவான் அதற்குக் கீழ்ப்படிந்து மரியாளைத் தன்னிடமாய் ஏற்றுக்கொண்டார்.

ஓ. கிறிஸ்துவரின் திருப்பணி முடிவடைதல் [19:28-30]

19:28 இருபத்தேழு மற்றும் இருபத்தெட்டு ஆகிய வசனங்களுக்கிடையில் நண்பகலி

லிருந்து மாலை 3.00 மணி வரையிலான இருள் குழந்த நேரம் கடந்தது என்பதில் ஐயமில்லை. நம்முடைய பாவங்களுக்கான தண்டனையை இயேசு அனுபவித்த இந்த நேரத்தில்தான் தேவன் அவரைக் கைவிட்டார். “தாகமாயிருக்கிறேன்” என்று அவர் கதறியது, உண்மையிலேயே அவர் தமது சரீரத்தில் கொண்ட தாகமேயாகும், சிலுவையில் அறையப்பட்டதன் கடுமையே அது. எனினும் அவர் சரீரத்தில் அடைந்த தாகத்தைக் காட்டிலும், மனிதர்களின் ஆத்தம இரட்சிப்புக்காக அவர் அடைந்த தாகம் பெரியது.

19:29 போர்ச்சேவகர் அவருக்குக் குடிக்க புளிப்பான திராட்சை ரசத்தைக் (காடி) கொடுத்தனர். அவர்கள் இரசம் தோய்க்கப்பட்ட கடற் காளானை ஈசோப்புத் தண்டில் மாட்டி அவருடைய உதடுகளில் வைத்து அழுத்தியிருப்பார்கள் என்றே தோன்றுகிறது (ஈசோப்பு ஒருவகைச் செடி, பஸ்காவின் போது பயன்படுத்தப்பட்டது, யாத். 12:22). முதலில் அவருக்குக் குடிக்கும்படி கொடுக்கப்பட்ட கசப்பு கலந்த காடியும் இதுவும் ஒன்று என எண்ணி நாம் குழப்பமடையக்கூடாது (மத். 27:34). (தமிழில் இரண்டுமே காடி என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளதைக் கவனிக்கவும்). முதலில் கொடுக்கப்பட்ட கசப்புக்கலந்த காடி வேதனையைத் தணிக்கக் கூடிய மருந்தாகும். ஆகவே நம்முடைய பாவங்களை முழுநினைவோடு தாங்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அவர் அதைப் பருகவில்லை.

19:30 “முடிந்தது!” அவருடைய திருத்தந்தை அவரிடம் ஒப்புவித்திருந்த வேலை நிறைவுபெற்றது! பாவத்திற்காக அவர் தமது ஆத்துமாவை ஊற்றினார்! அவர் இன்னும் சாகவில்லை என்பது உண்மைதான். ஆயினும் அவருடைய சாவு, அடக்கம், விண்ணுலகு ஏகுதல் யாவும் நிறைவேறுவது அப்பொழுது உறுதியாகிவிட்டது. ஆகவே, பாவி கள் இரட்சிக்கப்படுவதற்கான வழி அருளப்பட்டு விட்டது என்று கர்த்தராகிய இயேசு அறிக்கை செய்தார். கல்வாரி சிலுவையில் கர்த்தராகிய இயேசு நிறைவேற்றி முடித்த மீட்பின் திட்டத்திற்காக தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துவோம்.

கர்த்தர் தலையைச் சாய்த்தார். அவர் தமது தலையைப் பின்புறமாகச் சாய்த்தார் என்று சில வேத மாணாக்கர் கூறுகின்றனர். “மரணத்திற்குப் பிறகு உதவியற்றவராக அவர் தமது தலையைத் தொங்கப்போடவில்லை. தாமாகவே தலையை இளைப்பாறும்படியாகச் சாய்த்தார்” என்று திருவாளர் வைன் கூறுகிறார்.

அவர் தமது ஆவியை ஒப்புக்கொடுத்தார். தாமாக மனமுவந்து மரணமடைந்தார் என்று இது வலியுறுத்திக் கூறுகிறது. அவர் தமது மரணத்தின் நேரத்தை முன்னமே தீர்மானித்துவிட்டார். தமது சரீரத்தின் இயக்கத்தை முழுக்கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தவராக அவர் தமது ஆவியை அச் சரீரத்திலிருந்து வெளியே அனுப்பினார். வெறும் மனிதனாக மட்டும் இருக்கும் ஒருவனால இவ்வாறு செய்ய முடியாது.

ஓ. இராட்சகரின் விலாவில் ஈட்டி பாய்ச்சப் படுதல் [19: 31-37]

19:31 கொடுமான கொலையைச் செய்வ திலும், அந்த மதவாதிகளான யூதர்கள் கவன முள்ளவர்களாக இருந்தனர் என்பதை நாம் இங்கு மீண்டும் காண்கிறோம். அவர்கள் “கொசுவை வடிகட்டி ஒட்டகத்தைக் குடிக்கிறவர்கள்.” **ஓய்வு நாளில் உடல்கள் சிலுவைகளில் தொங்குவது முறையன்று** என்று அவர்கள் எண்ணினார்கள். அந்த நாளில் சமய விருந்து அந்நகரில் கொண்டாடப்படவேண்டும். ஆகவே அம்மூவருடைய காலெலும்புகளும் முறிக்கப்பட்டு அவர்களுடைய சாவு விரைவாக நடக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் பிலாத்துவிடம் விண்ணப்பித்தார்கள்.

19:32 காலெலும்புகள் எவ்வாறு முறிக்கப்படும் என்பதை வேதம் நமக்கு விளக்கித் தரவில்லை. அந்த எலும்புகள் பல இடங்களில் உடைக்கப்படும் என்றே தோன்றுகிறது. ஏனெனில் ஓரிடத்தில் எலும்பு உடைக்கப்பட்டாலும் சாவு உடனே வராது.

19:33 இந்தச் செயல்களில் அந்தப் போர்ச் சேவகர்கள் நல்ல திறமைசாலிகள். **இயேசு** ஏற்கனவே **மரித்துப் போனதை** அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். அவர் மயக்க நிலையிலோ உணர்வற்ற நிலையிலோ இருந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. ஆகவே, **அவர்கள் அவருடைய காலெலும்புகளை முறிக்கவில்லை.**

19:34 போர்ச்சேவகரில் ஒருவன் ஈட்டி யினாலே அவருடைய விலாவில் குத்தியது ஏன் என்று சொல்லப்படவில்லை. அவனுடைய இருதயத்தில் எழுந்த கடைசி அக்கிரமச்செயல் சடுதியில் வெளிப்பட்டிருக்கக்கூடும். “போர் முடிவடைந்த பிறகு தோற்றுப்போன பகைவன் கட்டும் வெறுப்பினால் அடித்த அடியே அது. தேவன் மேலும், அவருடைய கிறிஸ்துவின் மேலும் மனிதன் கொண்டிருந்த ஆழமான வெறுப்பை அச்செயல் வெளிப்படுத்தியது.” **இரத்தமும், தண்ணீரும்** வெளிவந்தன. அவற்றின் முக்கியத்

துவம் பற்றி கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவுகின்றன. அவருடைய இருதயம் துளையுண்டு அவர் மரணமடைந்தார் என்று சிலர் கருதுகின்றனர். ஆயின் அவர் தாமாக மனமுவந்து இறந்தார் என்று ஏற்கனவே கண்டோம். ஞானஸ்நானம் மற்றும் கர்த்தருடைய பந்தி ஆகியவற்றைக் குறித்து அவை பேசுகின்றன என்பாரும் உளர். ஆயினும் அது வலிந்து பொருள் கொள்வதாக அமையும். பாவத்தின் பழியிலிருந்து கழுவப்படுதலை **இரத்தம்** குறிக்கிறது. பாவத்தின் தீட்டிலிருந்து திருமறை வசனம் ஒருவரைக் கழுவுகிற செயலைத் **தண்ணீர்** குறிக்கிறது. கீழ்வரும் பாடல் இவ்வண்மையை வெளிப்படுத்துகிறது:

பிளவுண்ட கன்மலையாம்
கிறிஸ்தேசு விலாவினின்று
வழிந்தோடும் செந்நீரும்
தண்ணீரும் தரும்பயன்கள்,
கொடுமைநிறை பாவங்களின்
பழியெல்லாம் நீங்கினவே
அன்றாடம் பின்தொடரும்
தீட்டுகளும் களைந்தனவே!
- அகஸ்டஸ் டாப்லேடி

19:35 இயேசுவின் கால்கள் முறிக்கப்படவில்லை என்பதை இந்த வசனம் உறுதி செய்கிறது எனலாம். அல்லது இயேசுவின் விலா குத்தப்பட்ட நிகழ்ச்சி அல்லது சிலுவையில் அறையுண்ட முழு விவரங்களுக்கும் இந்த வசனம் சாட்சியாய்த் திகழ்கிறது எனலாம். **அதைக் கண்டவன்** என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவர் யோவான் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. அவரே இதனை எழுதியவர்.

19:36 யாத்திராகமம் 12:46 -இன் நிறைவேறுதலாக 33 - ஆவது வசனத்தை இந்த வசனம் பின்னோக்கிப் பார்க்கிறது. “அதில் ஒரு எலும்பையும் முறிக்கக் கூடாது.” அந்த வசனம் பஸ்கா ஆட்டினைக் குறிக்கிறது. எலும்புகள் முறிக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டுமென்பது தேவனுடைய கட்டளையாகும். கிறிஸ்துவே மெய்யான பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டி. அந்த முன்மாதிரி மிகக் கச்சிதமாக கிறிஸ்துவில் நிறைவேறியது.

19:37 இந்த வசனம் 34 -ஆவது வசனத்தைப் பின்னோக்கிப் பார்க்கிறது. அந்தப் போர்ச்சேவகன் அதை அறிந்திருக்கவில்லை. ஆயினும் அவன் செய்த செயல் **வேதவாக்கியம்** வியத்தகு வகையில் நிறைவேறக் காரணமாக அமைந்தது (சக. 12:10). “மனிதன் தீமையான வழியில் நடக்கிறான். ஆனால் தேவனுடைய வழியோ செம்மை

யானது.” சகரியாவின் தீர்க்கதரிசனம் எதிர்காலத் தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. கர்த்தர் இப்பூமிக்கு மீண்டும் வரும்போது விசுவாசிக்கும் யூதர்கள் அவரை நோக்கிப் பார்ப்பார்கள். “அப்பொழுது அவர்கள் தாங்கள் குத்தின என்னை நோக்கிப் பார்த்து, ஒருவன் தன் ஒரேபேறானவனுக்காகப் புலம்புகிறது போல எனக்காகப் புலம்புவார்கள்.”

ஓள. யோசேப்பின் கல்லறையில் இயேசுவின் உடல் அடக்கம் செய்யப்படுதல் [19 : 38-42]

19:38 இயேசு அடக்கம் செய்யப்பட்ட நிகழ்ச்சியின் விவரம் இங்கு தொடங்குகிறது. அந்நேரம் வரையிலும் அரிமத்தியா ஊரைச்சேர்ந்த யோசேப்பு அந்தரங்க விசுவாசியாக இருந்தார். அவர் யூதருக்குப் பயந்திருந்ததால் கிறிஸ்துவை அவர் வெளிப்படையாக அறிக்கை செய்யவில்லை. ஆனால் இப்பொழுதோ இயேசுவின் சரீரத்தை அடக்கம் செய்யத் துணிவுடன் முன்வந்தார். இவ்வாறு செய்ததன் மூலமாக, சமுதாயத்திலிருந்து புறம்பாக்கப்படுதல், துன்புறுத்தப்படுதல், கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கப்படுதல் இவற்றைச் சந்திக்க அவர் ஆயத்தமாகிவிட்டார். திரளான மக்களிடத்தில் இயேசு திருப்பணி ஆற்றிக்கொண்டிருந்த காலத்திலேயே நிராகரிக்கப்பட்ட தனது எஜமானருக்குச் சாட்சியாக நிற்க அவர் தயங்கிய செயல் வருத்தத்திற்குரிய ஒன்றே ஆகும்.

19:39,40 யோவானுடைய நற்செய்தி நூலைப் படிப்போர் நிக்கொதேமுவை நன்கு அறிவர். ஒரு இராத்திரியில் இவர் இயேசுவினிடத்தில் வந்த போதும் (அதி. 3) ஆலோசனைச் சங்கத்தில் தமது வாதத்தை எடுத்துரைக்க இயேசுவுக்கு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கூறியபோதும் (யோவான் 7:50,51) அவரை நாம் சந்தித்திருக்கிறோம். இப்பொழுது யோசேப்போடு இவர் சேர்ந்துகொள்கிறார். மேலும் இவர் அடக்கம் செய்ய நூறு இராத்தல் எடையுள்ள வெள்ளைப் போளத்தையும் கரியபோளத்தையும் கொண்டு வந்திருந்தார். அவை தூளாக்கப்பட்டிருந்தன என்றே தோன்றுகிறது. அவற்றை இயேசுவின் உடலின் மீது தெளித்து சுகந்தவர்க்கமிட்டு, பின்னர் மெல்லிய துணியால் உடலைச் சுற்றிக் கட்டினார்கள்.

19:41 இந்தப் பகுதியில் சொல்லப்பட்டுள்ள அனைத்து விவரங்களும் தீர்க்கதரிசன நிறைவேறுதலேயாகும். அவரைத் துன்மார்க்கரோடே அடக்கம் செய்ய மனிதர்கள் நினைத்தனர்; ஆனால் மேசியா மரித்தபோது ஐசுவரியவா

னோடே இருந்தார் என ஏசாயா முன்னுரைத்தான் (ஏசா. 53:9). தோட்டத்தில் இருந்த புதிய கல்லறை நிச்சயமாக செல்வந்தனுக்கு உரியது தான். அக்கல்லறை அரிமத்தியா யோசேப்புக்குச் சொந்தமானது என்பதை மத்தேயு நற்செய்தி நூலின் மூலமாக அறிகிறோம்.

19:42 இயேசுவின் உடல் கல்லறையில் வைக்கப்பட்டது. சூரியன் மறையும் போது யூதர்களுடைய பண்டிகை தொடங்கவிருந்த காரணத்தினால் வழியில் இயேசுவின் சரீரம் காணப்படக் கூடாது என்று அவர்கள் விழிப்புடன் இருந்தனர். ஆனால், அவ்வுடல் பூமியின் இருதயத்தில் மூன்று பக்கல்களும் மூன்று இரவுகளும் வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பது தேவனுடைய திட்டமாகும். இந்த நாட்களைப் பொருத்தமட்டில், யூதக் கணக்கின்படி நாளின் ஒரு சிறு பகுதி ஒரு நாளாகக் கருதப்படும் என்பதை நாம் நினைவுகூர வேண்டும். ஆகவே கர்த்தர் முதல் நாளின் ஒரு பகுதியிலும், இரண்டாவது நாள் முழுவதும் மற்றும் மூன்றாவது நாளின் ஒரு பகுதியிலும் கல்லறையில் இருந்தார் என்னும் உண்மை அவர் மத்தேயு 12:40 -இல் முன்னுரைத்த தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேறுதலே ஆகும் என்பதை நாம் உணர வேண்டும்.

9. தேவ குமாரனுடைய வெற்றி [அதி. 20]

அ. வெறுமையான கல்லறை [20:1-10]

20:1 வாரத்தின் முதல் நாள் ஞாயிறு. பொழுது புலரும் முன்னே மகதலேனா மரியாள் கல்லறையினிடத்திற்குச் சென்றாள். ஒரு சிறு மலையிலோ செங்குத்தான பாறையிலோ செதுக்கப்பட்ட சிறு அறையே இங்கு கல்லறை என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கல்லறையை மூடியிருந்த கல் வட்டவடிவில் தட்டையாக ஒரு நாணயத்தைப் போன்று இருந்தது. கல்லறையின் வாயிலில் தோண்டப்பட்ட சிறு பள்ளத்தில் இந்தக்கல் உருண்டு வந்து தங்கும் போது கல்லறையின் வாசல் மூடப்படும். மரியாள் அங்கு சென்ற போது அந்த கல் ஏற்கனவே அங்கிருந்து புரட்டப்பட்டிருந்தது. இந்நிகழ்ச்சி இயேசு உயிர்த்தெழுந்த பிறகு நடந்ததென்று மத்தேயு 28-ஆம் அதிகாரத்தின் மூலம் நாம் அறிகிறோம்.

20:2 யாரோ சிலர் கர்த்தருடைய உடலைக் கல்லறையிலிருந்து எடுத்துச் சென்று விட்டனர் என்று உடனடியாக பேதுருவிடமும் யோவானிடமும் தெரிவிக்க மரியாள் அவர்களை நோக்கி முச்சுவாங்க ஓடிச் சென்றாள். அதை யார் செய்

தனர் என்று அவள் சொல்லவில்லை. அவர்கள் என்று அவள் பொதுவாகச் சொன்னவிதம் அதற்கு மேல் ஒன்றையும் அவள் அறிந்திருக்கவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. கர்த்தர் சிலுவையில் அறையப்பட்டபோதும், உயிர்த்தெழுந்தபோதும் பெண்கள் காட்டிய விசுவாசம் போற்றுதற்குரியது. சீடர்களோ கர்த்தரைக் கைவிட்டு ஓடிச்சென்று விட்டனர். ஆனால் அந்தப் பெண்களோ தங்களுடைய பாதுகாப்பை நாடாமல் அவரருகே நின்றனர். இவையாவும் பொருளற்றவையல்ல.

20:3,4 நகரத்தை விட்டு கல்வாரியின் அருகில் இருந்த தோட்டத்தை நோக்கி ஓடிய பேதுருவும் யோவானும் என்ன நினைத்தனர் என்பதை நம்மால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியவில்லை. பேதுருவைக் காட்டிலும் யோவான் இளைஞனாக இருந்த காரணத்தினால், அவர் **முந்திக் கல் லறையினிடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார்.**

20:5 அந்தக் கல்லறையின் வாசல் தாழ்வானதாக இருந்திருக்க வேண்டும். ஆகவே அதற்குள் நுழைவதற்கும் பார்ப்பதற்கும் ஒருவர் குனிய வேண்டியதாயிருந்தது. **சீலைகள் கிடக்கிறதை யோவான் கண்டார்.** சரீரத்திலிருந்து அது கழற்றப்பட்டிருந்ததா? அல்லது உடலைச் சுற்றிய அதே நிலையில் கிடந்ததா? உடலைச் சுற்றிய அதே நிலையில்தான் இருந்திருக்க வேண்டுமென்று நாம் கருதுகிறோம். **ஆனாலும் அவர் உள்ளே போகவில்லை.**

20:6,7 அந்நேரத்தில் **பேதுரு** அங்கு வந்து சேர்ந்துவிட்டார். அவர் **கல்லறைக்குள்** நுழையத் தயங்கவில்லை. அவர் உணர்ச்சிப் பெருக்கோடு செயல்புரிந்த முறை, அவரோடு நெருங்கி நம்மை உறவு கொள்ளச் செய்கிறது. அவரும் அங்கு **சீலைகள் கிடக்கிறதைக் கண்டார்.** ஆனால் இரட்சகரின் சரீரம் அங்கு இல்லை.

தலையைச் சுற்றியிருந்த சீலையைப் பற்றிய குறிப்பு, கர்த்தர் அங்கிருந்து சென்ற நிகழ்ச்சி முறையாக நடந்தது என்றும், அவர் விரைந்து செயல்படவில்லை என்றும் காட்டுகிறது. யாராவது அந்த உடலைத் திருடியிருந்தால், அவர் அந்தச் சீலையைச் **சுருட்டி** வைக்க நேரத்தை செலவிட்டிருக்க மாட்டார்.

20:8 யோவானும் கல்லறைக்குள் நுழைந்து உடலைச் சுற்றியிருந்த சீலையும் தலையைச் சுற்றியிருந்த சீலையும் ஒழுங்காக வைக்கப்பட்டிருந்ததைக் கண்டார். அவர் **கண்டு விசுவாசித்தார்** என்னும் குறிப்பு, கண்களால் கண்டதிலும் மேலானதைக் குறிப்பிடுகிறது. அவர் புரிந்து

கொண்டார் என்பதே அந்த பொருள். கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்ததற்கான சான்றுகள் அவருடைய கண்களுக்கு முன்பாகக் காட்சியளித்தன. அச் சான்றுகள் என்ன நடந்தது என்பதைக் கூறின. அவர் **கண்டு விசுவாசித்தார்.**

20:9 அதுவரை, மேசியா **மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருக்க வேண்டும்** என்கிற பழைய ஏற்பாட்டு **வேத வாக்கியங்களை** சீடர்கள் உண்மையானபடி அறிந்திருக்கவில்லை. கர்த்தர் தாமே அவர்களிடம் மீண்டும் மீண்டும் அதைக் கூறியிருந்தார். ஆயினும் அவர்கள் அதைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. யோவானே முதல்முதலாக அதைப்புரிந்து கொண்டார்.

20:10 **பின்பு அந்தச் சீடர்கள்** தாங்கள் தங்கியிருந்த இடத்திற்குத் திரும்பினார்கள். அவ்விடம் எருசலேமில் இருந்திருக்க வேண்டும். இனி கல்லறையின் அருகில் காத்திருப்பது பயனற்றது என்று அவர்கள் முடிவு செய்தனர். தாங்கள் கண்டவற்றை மற்ற சீடர்களுக்கு அறிவிப்பது நல்லது என்னும் முடிவோடு அவர்கள் திரும்பினார்கள்.

ஆ. மகதலேனா மரியாளுக்குக் காட்சி யளித்தல் [20:11-13]

20:11 (ஆனால்) **மரியாள்** என்னும் சொற்கள் நம்முடைய கவனத்தை ஈர்க்கின்றன. மற்ற இரண்டு சீடர்களும் வீட்டுக்குச் சென்று விட்டனர். **ஆனால் மரியாள்...** இங்கு மறுபடியும் நாம் ஒரு பெண்மணியின் அன்பையும் பற்றையும் காண்கிறோம். அவள் அதிகமாக மன்னிக்கப்பட்டவள். ஆகவே அவள் அதிகமாக அன்புகூர்ந்தாள். கர்த்தரின் உடல் அவருடைய பகைஞரால் திருடப்பட்டுவிட்டது என்று எண்ணிய மரியாள் அழுதுகொண்டு அந்தக் கல்லறையைக் கவனமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

20:12 இப்பொழுது, அவள் கல்லறைக்குள் ளாகப் பார்த்தபோது, **இயேசுவின் சரீரம் வைக்கப்பட்டிருந்த இடத்தில் இரண்டு தூதர்கள்** நின்று கொண்டிருந்தனர். இந்தப் பெருஞ்சிறப்புமிக்க உண்மைகள் அமைதியாகவும், எவ்வித மனக்கிளர்ச்சியின் வேகம் தெரியாத வகையிலும் சொல்லப்பட்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

20:13 மரியாள் அச்சமடையவுமில்லை, அதிசயிக்கவுமில்லை. அவர்களுடைய கேள்விகளுக்கு, இது ஏதோ சாதாரண அனுபவம் போல பதிலுரைத்தாள். **இயேசு எழுந்துவிட்டார்,** மீண்டும் உயிருடன் இருக்கிறார் என்பதை அவள் இன்னும் உணரவில்லை என்பதை அவருடைய பதில் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

20:14 அந்த நேரத்தில் ஏதோ ஒன்று அவளைப் பின்புறமாகத் திரும்பிப் பார்க்கச் செய்தது. அது வேறு ஒன்றுமில்லை; **இயேசு** அங்கு நின்று கொண்டிருந்தார். ஆனால் அவளுக்கு அவரை அடையாளம் தெரியவில்லை. அப்பொழுது அதி காலை நேரமாயிருந்ததால் போதுமான வெளிச் சம் இல்லை. அவள் தொடர்ந்து அழுது கொண்டிருந்தாள். ஆகவே அவளுடைய பார்வை மங்கலாயிருந்தது என்பதில் ஐயமில்லை. மேலும் தகுந்த நேரம் வரும்வரை கர்த்தரை அடையாளம் காணாதபடி தேவன் அத்தடையை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம்.

20:15 இங்கு கர்த்தர் எழுப்பிய கேள்விகளுக்குரிய விடையை அவர் அறிந்திருந்தார். ஆனால் அவளுடைய உதடுகளிலிருந்து பதில் பிறக்க வேண்டுமென்று அவர் விரும்பினார். **அவரைத் தோட்டக்காரர் என்று அவள் எண்ணினாள்.** இவ்வுலகத்தின் இரட்சகர் மனிதர்களுக்கு மிக நெருங்கிய இடத்தில் இருந்தபோதும், அவரை அவர்களால் அடையாளம் காணமுடியவில்லை. அவர் பொதுவாக மிகத் தாழ்மையான உருவெடுத்து வருகிறார். இவ்வுலகத்தின் பெரிய மனிதர்களைப் போன்று அவர் வருவதில்லை. அவள் பதிலுரைத்தபோது கர்த்தருடைய பெயரைச் சொல்லவில்லை. மூன்று முறை இயேசுவை அவர் என்றே குறிப்பிட்டாள். அவளைப் பொருத்த மட்டில் அவளுடைய கருத்து யாவும் ஒருவரைப் பற்றியதாகவே இருந்தது. அதற்கும் மேலாக அவருடைய பெயரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல அவளுக்கு அவசியமாகத் தோன்றவில்லை.

20:16 இப்பொழுதோ தன்னுடைய பெயரைச் சொல்லி அழைத்த அறிமுகமான குரலை மரியாள் கேட்டாள். அந்த உண்மையில் தவறாகப் புரிந்துகொள்வதற்கு ஒன்றுமில்லை - அங்கு இருந்தவர் **இயேசுவே** ஆவார்! அவள் அவரை **ரபூனி** என்றழைத்தாள். அச்சொல்லுக்கு பெரிய **போதகர்** என்பது பொருளாகும். உண்மையில் இன்னும் அவரை தான் நம்பிய வண்ணம் பெரிய போதகர் என்றே அவள் நினைத்தாள். அவர் போதகரிலும் பெரியவர் என்பதை அவள் உணரவில்லை. அவர் அவளுடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாகத் திகழ்ந்தார். ஆகவே அவள் அவரை முழுவதுமாகவும் புதிய வகையிலும் அறிந்து கொள்ளும்படி தம்மைப் பற்றி விளக்கிக் கூற அவர் ஆயத்தமானார்.

20:17 ஒரு மனிதர் என்று இயேசுவை மரியாள் அறிந்திருந்தாள். அவர் தமது சரீரத்தில் இருந்த

போது பல அற்புதங்கள் நிகழ்த்தியதை அவள் கண்டிருந்தாள். ஆகவே அவர் தமது சரீரத்தோடு அவளுடன் இல்லையெனில், தன்னால் ஆசிரி வாதத்தைப் பெற முடியாது என்று நினைத்தாள். அவளுடைய நினைவுகளைக் கர்த்தர் திருத்த வேண்டும். **“என்னைத் தொடாதே, சரீரத்தில் வாழும் மனிதன் என்று என்னை நினைக்காதே. “நான் இன்னும் என் பிதாவினிடத்திற்கு ஏறிப் போகவில்லை.** நான் விண்ணகத்திற்குச் சென்ற பிறகு பரிசுத்த ஆவியானவர் இவ்வுலகத்திற்கு அனுப்பப்படுவார். அவர் வரும்போது, இதுவரை என்னை நீ அறிந்திராத முறையில் உன் இருதயத்திற்கு வெளிப்படுத்துவார். இங்கு நான் வாழ்ந்த நாட்களிலும் அதிகமாக உனக்கு அருகிலும் அன்பிலும் நெருங்கியிருப்பேன்” என்னும் பொருளில் அவர் விளக்கம் அளித்தார்.

அதன் பிறகு அவளைத் தமது **சகோதரிடத்திற்குப்** போகும்படி கூறினார். அவள் அவர்களிடம் சென்று இந்தப் புதிய முறையைப் பற்றி எடுத்துரைக்க வேண்டும். முதல் முறையாகக் கர்த்தர் தமது சீடர்களை, **“என் சகோதரர்”** என்று குறிப்பிட்டார். அவருடைய பிதா அவர்களுடைய பிதா என்றும் அவருடைய தேவன் அவர்களுடைய தேவன் என்றும் அவர்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். அன்று முதல் இன்றுவரை விசுவாசிகள் **“பிள்ளைகளாகவும், தேவனுக்கு சுதந்தரர்களாகவும்”** திகழ்கின்றனர். **“நம்முடைய பிதா”** என்று கர்த்தராகிய இயேசு சொல்லவில்லை. மாறாக **“என் பிதா, உங்கள் பிதா”** என்று தான் அவர் கூறினார். தேவன் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவின் **பிதாவாக** நித்தியகாலமாக இருந்து வருகிறார். கிறிஸ்துவும் நித்திய தலைமுறையாக அவருடைய குமாரனாவார். குமாரன் பிதாவுக்குச் சமமானவர். நாமோ தேவனுடைய பிள்ளைகளாக சவீகாரம் பெற்றிருக்கிறோம். அவ்வறவு நாம் இரட்சிக்கப்பட்டபோது தொடங்கியது, அதற்கு முடிவில்லை. நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்னும் நிலையில் தேவனுக்குச் சமமானவர் அல்லர். அந்நிலையை நம்மால் ஒருக்காலும் அடையவும் முடியாது. இவ்வாறாக தேவன் அவருடைய பிதா என்று சொல்லும்போது ஒரு பொருளையும், விசுவாசிகளாகிய நம்முடைய பிதா என்று சொல்லும்போது சற்று மாறுபட்ட கருத்தையும் தருகிறது.

20:18 மகதலேனா மரியாள் அவளுக்கு இட்ட கட்டளையைச் செவ்வனே செய்து முடித்தாள். **“அப்போஸ்தலர்களுக்கெல்லாம் அப்போஸ்**

தலர்” என்று ஒருவர் அழைக்கத்தக்க நிலையையும் அவள் பெற்றாள். கிறிஸ்துவினிடத்தில் அவள் கொண்டிருந்த பற்றின் காரணமாக அவளுக்கு இந்தப் பெரிதான நற்பேறு அளிக்கப்பட்டது என்பதில் நாம் ஐயற முடியுமோ?

இ. சீடர்களுக்குக் காட்சியளித்தல் (20:19-23)

20:19 ஞாயிறு மாலைப்பொழுது, சீடர்கள் ஒருமித்துக் கூடியிருந்தனர். மூன்று நாட்களுக்கு முன்னர் அவர்கள் கூடியிருந்த மேலறையாக அந்த இடம் இருந்திருக்கக் கூடும். அவர்கள் யூதர்களுக்குப் பயந்தினால் கதவுகளைப் பூட்டியிருந்தனர். சடுதியில் இயேசு அவர்கள் நடுவில் வந்து நின்றதையும், “உங்களுக்குச் சமாதானம்” என்று உரைத்த சத்தத்தையும் அவர்கள் கேட்டனர். கதவு திறக்கப்படாமலேயே அறைக்குள் கர்த்தர் நுழைந்தார் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. இ.து ஓர் அற்புதம். உயிர்த்தெழுந்த பிறகு அவர் பெற்ற உடல் மாம்சமும் எலும்புகளும் உடைய உண்மையான உடலாகவே இருந்தது என்பதை நாம் நினைவுகூர வேண்டும். ஆயினும் அவர் தடைகளை மீறி அறைக்குள் வருவதற்குரிய ஆற்றலைப் பெற்றிருந்தார். அல்லது இயற்கை விதிகளுக்கு அப்பாற்பட்டவராக அவர் செயல்புரிந்தார். “உங்களுக்குச் சமாதானம்” என்னும் சொற்றொடர் புதிய பொருளை உடையதாய் இருக்கிறது. ஏனெனில் கிறிஸ்து தமது சிலுவையில் சிந்திய குருதியின் மூலமாகச் சமாதானத்தை உண்டுபண்ணியிருக்கிறார். விசுவாசத்தின் மூலமாக நீதிமான்களாக கப்பட்டவர்களுக்கு தேவனிடத்தில் சமாதானம் உண்டு.

20:20 அவர்களுக்குச் சமாதானத்தை அறிவித்தபிறகு, அவர் அடைந்த பாடுகளின் காயங்களைக் காண்பித்தார். அவற்றின் மூலமாகவே அந்தச் சமாதானம் பெறப்பட்டது. ஆணிகளால் ஏற்பட்ட சுவடுகளையும் ஈட்டியினால் ஏற்பட்ட காயங்களையும் அவர்கள் கண்டனர். அவர் மெய்யாகவே கர்த்தர் என்று அவர்கள் அறிந்தபோது அவர்களுடைய இருதயத்தில் மகிழ்ச்சி நிறைந்தது. அவர் இறந்தோரிலிருந்து எழுந்துவிட்டார். கிறிஸ்தவ மகிழ்ச்சிக்கு உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தர் ஆதாரமாகத் திகழ்கிறார்.

20:21 இந்த வசனம் பொலிவு மிக்கதாய்த் திகழ்கிறது. அவர் தந்த சமாதானத்தை தன்னலத்தூடன் சீடர்கள் அனுபவிக்கும்படி அது தரப்படவில்லை. பிறருடன் அவர்கள் அதைப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். ஆகவே பிதா அவரை

அனுப்பியதுபோல, அவர் அவர்களை உலகத்திற்குள் அனுப்பினார்.

கிறிஸ்து இவ்வுலகிற்கு ஏழையாக வந்தார். அவர் ஓர் அடிமையாக வந்தார், அவர் தம்மை வெறுமையாக்கினார். பிதாவின் சித்தத்தைச் செய்ய அவர் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தார்.

அவர் மனிதனுடன் தன்னை இணைத்துக்கொண்டார். நன்மை செய்ய அவர் சுற்றித்திரிந்தார். தூய ஆவியானவரின் வல்லமையால் அவர் எல்லாவற்றையும் செய்தார்.

அவருடைய இலக்கு சிலுவை.

“நானும் உங்களை அனுப்புகிறேன்” என்று அவர் தமது சீடர்களிடம் அப்பொழுது கூறினார்.

20:22 இந்த நற்செய்தி நூலில் மிகவும் கடினமான வசனங்களில் இதுவும் ஒன்று. இயேசு சீடர்களின் மீது ஊதி, “பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்” என்றார். பெந்தெகொஸ்தே நாள் வரை பரிசுத்த ஆவி கொடுக்கப்படவில்லை என்னும் உண்மையே இந்த வசனத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்குத் தடையாயிருக்கிறது. இன்னும் அந்த நிகழ்ச்சி நடைபெறாத நிலையில் எவ்வாறு கர்த்தர் இந்தச் சொற்களைக் கூறினார்.

பல விளக்கங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன :

1. பெந்தெகொஸ்தே நாளில் அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்பதற்கான வாக்குறுதியே இது என்று சிலர் கருதுகின்றனர். இது போதுமான விளக்கத்தைத் தரவில்லை என்பது வெளிப்படல.
2. “பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்” என்று மட்டுமே கர்த்தர் கூறினார் என்றும், “அந்தப் பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்” என்று கூறவில்லை எனவும் சிலர் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். சீடர்கள் அந்த நேரத்தில் பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பரிபூரணமாகப் பெறவில்லையென்றும், ஆவியானவரின் சில ஊழியங்களை மட்டும் அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டனர் என்றும் அவர்கள் விளக்கம் தருகின்றனர். சத்தியத்தைப் பற்றிய கூடுதலான அறிவு, அவர்களுடைய திருப்பணிக்குத் தேவையான ஆற்றல் மற்றும் வழிநடத்துதல் ஆகியவற்றையே சீடர்கள் பெற்றுக்கொண்டனர் என்பதே அந்தச் சில ஊழியங்கள் என அவர்கள் விளக்கம் தருகின்றனர். மேலும் பரிசுத்த ஆவியானவரைக் குறித்த உறுதியை

யும், முன் அனுபவத்தையும் அவர்கள் பெற்றதாகவும் அவர்கள் கருதுகின்றனர்.

3. அந்த நேரத்தில் சீடர்கள் மீது ஆவியானவர் பரிபூரணமாகப் பொழிந்தருளப்பட்டார் என்பது வேறொரு சாராரின் கருத்து. லூக்கா 24:49, அப். 1:4,5,8 ஆகிய வசனங்களில் பரிசுத்த ஆவியானவரின் வருகை இனிமேல் வரப் போகிற நிகழ்ச்சியாக சொல்லப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் இந்தக் கருத்து சரியற்றதாகத் தோன்றுகிறது. இயேசு மகிமைப்படும் வரை அதாவது அவர் விண்ணுலகம் செல்லும் வரை, தூய ஆவியானவர் முழுநிறைவோடு வந்திருக்க முடியாது என்று யோவான் 7:39-ஆம் வசனம் திட்டவாட்டமாகக் கூறுகிறது.

20:23 பற்பல கருத்து வேறுபாடுகளுடைய மற்றுமொரு கடினமான வசனமாக இது காணப்படுகிறது.

1. பாவங்களை மன்னிக்கவும், பாவங்களை மன்னிக்காமல் நிலைத்திருக்கச் செய்யவும் தம்முடைய அப்போஸ்தலருக்கு (அவர்களுடைய வாரிசுகள் என்று கருதப்படுவோருக்கும்) இயேசு அதிகாரத்தைத் தந்ததாகச் சிலர் கருதுகின்றனர். தேவன் ஒருவரே பாவங்களை மன்னிப்பதற்கு அதிகாரம் உடையவர் என்று வேதம் போதிக்கும் உண்மைக்கு இந்த விளக்கம் நேர் எதிரானதாக இருக்கிறது (லூக். 5:21).
2. கெய்பலீன் என்பார் இரண்டாவது கருத்தைத் தருகிறார்: “இங்கு வாக்குறுதி தரப்பட்ட அதிகாரம், தந்தருளப்பட்ட ஆற்றல் அனைத்தும் நற்செய்தி பிரசங்கிக்கப்படுதலைக் குறித்ததே ஆகும். அதாவது, எந்த நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும் என்பதைப் பிரசங்கித்தல், அந்த நிபந்தனைகள் நிறைவேற்றப்படாவிடில் பாவங்கள் நிலை நிற்கும் என்பதை அறிவித்தல்.”
3. மூன்றாவது கருத்து (இரண்டாவது கருத்திற்கு ஒத்தது), இதனையே நாமும் ஒப்புக்கொள்கிறோம். பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன என்று அறிவிக்கும் உரிமை மட்டுமே சீடர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது.

இந்த மூன்றாவது கருத்தை எடுத்துக்காட்டின் மூலமாக விளக்கிக் கூறுவோம். நற்செய்தியை அறிவிக்கச் சீடர்கள் வெளியே செல்லுகின்றனர். சில மனிதர்கள் தங்களுடைய பாவங்களுக்காக மனம் வருந்தி கர்த்தராகிய இயேசுவை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். அவர்களுடைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டுவிட்டன என்று சொல்லும்படியான

அதிகாரம் சீடர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. மற்றவர்கள் மனம் வருந்த மறுக்கின்றனர், கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கவும் மறுக்கின்றனர். அவர்கள் இன்னும் தங்கள் பாவங்களில் வாழ்கின்றனர், அவர்கள் அந்நிலையில் இறந்துபோனால் நித்திய அழிவை அடைவார்கள் என்று சீடர்கள் அவர்களிடம் கூறுகின்றனர்.

இந்த விளக்கத்தோடு, இன்னும் சில குறிப்புகளை நாம் காண வேண்டும். சிலவகைப் பாவங்களைப் பொருத்தவரை சீடர்களுக்குச் சிறப்பான அதிகாரத்தைக் கர்த்தர் வழங்கினார். எடுத்துக் காட்டாக, அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் நூலில் (5:1-11), பேதுரு இந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தினார். அதன் காரணமாக அனனியாவும் சப்பீராரும் இறந்து போயினர். தீமை செய்த ஒருவனுடைய பாவத்தை பவுல் 1 கொரிந்தியர் 5:3-5 இல் நிலைநிற்கச் செய்ததாகக் காணவியலும்; 2 கொரிந்தியர் 2:4-8 இல் அப்பாவத்தை அவர் மன்னித்ததாகக் காண்கிறோம். இந்த நிகழ்ச்சிகள் அனைத்திலும், பாவம் செய்த மனிதர்கள் இவ்வாழ்வில் அடையும் தண்டனையிலிருந்து பெற்ற மன்னிப்பே சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஈ. ஐயம் விசுவாசமாக மாறுதல் [20:24-29]

20:24 தோமா அச்சமயத்தில் அங்கு இல்லை என்பதற்காக அவரை நாம் குறைகூறக்கூடாது. அவர் அங்கில்லாததற்கான காரணம் சொல்லப்படவில்லை.

20:25 தோமாவின் சந்தேக குணத்தைக் குறை சொல்லியே ஆக வேண்டும். கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்த நிகழ்ச்சிக்கு, கண்களால் காணக்கூடியதும் தொட்டு உணரக்கூடியதுமான நிரூபணம் தேவை. இல்லையேல் அவர் விசுவாசிக்கமாட்டார். இன்றைய நாட்களிலும் இப்படிப்பட்ட மனப்பான்மையுடைய பலர் இருக்கின்றனர். ஆனால் இது பகுத்தறிவற்றது. தங்களால் காண முடியாதவை, தொட்டு உணர முடியாதவை பல அறிவியல் அறிஞர்களாலும் நம்பப்படுகின்றன.

20:26 ஒருவாரம் கழித்து மறுபடியும் தமது சீடர்களுக்குக் கர்த்தர் காட்சியளித்தார். இந்தச் சமயத்தில் தோமா அவர்களுடனே இருந்தார். மீண்டும் கர்த்தர் அதிசயமான முறையில் அவர்கள் இருந்த அறைக்குள் நுழைந்து, “உங்களுக்குச் சமாதானம்!” என்று கூறி வாழ்த்தினார்.

20:27 விசுவாசமில்லாமல் அவரைப் பின் தொடர்ந்த தோமாவிடம் கர்த்தர் பெருந்தன்மையோடும் பொறுமையோடும் நடந்துகொண்டார். ஈட்டியால் குத்துண்ட காயத்தில் அவருடைய

கையைப் போட்டுப் பார்க்கும்படி கர்த்தர் தோமாவை அழைத்து தம்முடைய உயிர்த்தெழுதலை மெய்ப்பித்தார்.

20:28 தோமா நம்பிக்கை கொண்டார். கர்த்தருடைய விலாவிலே அவர் தனது கையைப் போட்டு பார்த்தாரா என்று நமக்குத் தெரியாது. ஆனால் கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்தார் என்றும் அவரே ஆண்டவரும் தேவனும் ஆவார் என்றும் அவர் இறுதியில் நம்பிக்கை கொண்டார். ஜான் பாய்ஸ் என்பார் இதனை அழகுறக் கூறியுள்ளார் : “அவர் கண்ட காயத்தினால் அவர் காணாத தெய்வீகத்தை ஒப்புக்கொண்டார்.”

20:29 தேவன் என்று சொல்லி தோமா தொழுது கொண்டதை இயேசு ஏற்றுக்கொண்டார் என்பதை முக்கியமாக நாம் கவனிக்க வேண்டும். அவர் மனிதராக மட்டும் இருந்திருந்தால், தோமா தொழுதபோது அவர் அதை மறுத்திருக்க வேண்டும். எனினும் தோமாவின் விசுவாசத்தின் வகை கர்த்தருக்கு நிறைவான மகிழ்ச்சியைத் தரவில்லை. அது காட்சியின் அடிப்படையில் உண்டான விசுவாசம். **காணாதிருந்தும் விசுவாசிக்கிறவர்கள் அதிக பாக்கியவான்கள்.**

மிகவும் உறுதிமிக்க சான்று தேவனுடைய திருமறையே ஆகும். தேவன் ஒன்றைச் சொன்னால் அதை நாம் விசுவாசித்து அவரைக் கண்படுத்துகிறோம்; மாறாக, மேலும் ஒரு சான்றைக் கேட்டு அவரைக் கணவீனப்படுத்துகிறோம். அவர் சொன்ன ஒரே காரணத்திற்காக அவர் கூறியுள்ளதை நாம் நம்ப வேண்டும். ஏனெனில் அவர் பொய் கூறமாட்டார், அவர் தவறாகப் பொருள் படும்படி கூறவும் மாட்டார்.

உ. யோவான் நற்செய்தி நூலின் நோக்கம் [20:30,31]

யோவான் நற்செய்தி நூலில் இயேசு செய்த எல்லா அற்புதச் செயல்களும் குறிப்பிடப்படவில்லை. தமது நோக்கம் நிறைவேறுவதற்குத் தேவையான அடையாளங்களை மட்டுமே தூய ஆவியானவர் தெரிந்தெடுத்துத் தந்துள்ளார்.

யோவான் இந்நூலை எழுதியதற்கான தனது நோக்கத்தை இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளார். **இயேசுவே** மெய்யான மேசியா என்றும், **தேவனுடைய குமாரன்** என்றும் இந்நூலைப் படிப்பவர்கள் விசுவாசிக்க வேண்டும். அவர்கள் **அவருடைய நாமத்தினாலே நித்திய ஜீவனை அடைவார்கள்.**

நீங்கள் அவ்வாறு விசுவாசிக்கிறீர்களா?

10. முடிவுரை: உயிர்த்தெழுந்த குமாரன் தம்முடையவர்களோடிருந்தல் [அதி. 21]

அ. கலிலேயாவில் இயேசு தமது

மாணாக்கருக்குக் காட்சியளித்தல் [21:1-14]

21:1 திபேரியா (கலிலேயா) கடற்கரையை நோக்கி காட்சி செல்கிறது. தத்தம் வீடுகளுக்குச் செல்ல சீடர்கள் கலிலேயா நோக்கி வடக்கே பயணம் மேற்கொண்டனர். அங்கு கர்த்தராகிய இயேசு அவர்களைச் சந்தித்தார். **வெளிப்படுத்தின விவரமாவது** என்னும் சொற்றொடர், அவர்களுக்குக் கிறிஸ்து காட்சியளித்தார் என்பதையோவான் இப்பொழுது விவரித்துக் கூறப்போகிறார் என்பதைக் காட்டுகிறது.

21:2 அந்தச் சமயத்தில் **பேதுரு, தோமா, நாத்தான்வேல், யாக்கோபு** மற்றும் யோவான் (**செபதேயுவின் குமாரர்**), பெயர் குறிப்பிடப்படாத **வேறு இருவர்** ஆக ஏழு சீடர்கள் அங்கு கூடியிருந்தனர்.

21:3 கடலுக்குள் சென்று மீன்பிடிக்க சீமோன் பேதுரு முடிவு செய்தார். மற்ற சீடர்களும் அவருடன் செல்ல ஒப்புக்கொண்டனர். இந்த முடிவு இயல்பானதாகவே தோன்றுகிறது. இவ்வாறு அவர்கள் மீன்பிடிக்கச் சென்றது தேவனுடைய சித்தத்திற்கு மாறானது என்றும், அவர்கள் ஜெபம் பண்ணாமல் சென்றது சரியன்று என்றும் பல வேத மாணாக்கர் கூறுகின்றனர். **இந்த இராத்திரியிலே அவர்கள் ஒன்றும் பிடிக்கவில்லை.** இரவு முழுவதும் வலைவீசியும் மீன் கிடைக்காமல் திரும்பியவர்களில் இவர்களே முதலாவது என்று சொல்ல முடியாது! தெய்வீக உதவியின்றி மனிதன் எடுக்கும் முயற்சிகள் யாவும் பயனற்றவை என்பதற்கு இவர்கள் எடுத்துக்காட்டுகளாக விளங்குகின்றனர். ஆத்துமாக்களைப் பிடிக்கும் திருப்பணியில் இந்த விதி மிகப் பொருத்தமாகக் காணப்படுகிறது.

21:4 விடியற்காலையானபோது சீடர்கள் **கரைக்குத்** திரும்பினார்கள், அங்கு **இயேசு** அவர்களுக்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்தார். அவரை அவர்களுக்கு அடையாளம் தெரியவில்லை. ஒருவேளை போதுமான வெளிச்சம் இல்லை போலும். அல்லது தேவனுடைய வல்லமையால் அவர்கள் காணமுடியாதபடி தடை உண்டாயிருக்கலாம்.

21:5 “இளைஞர்களே, உண்பதற்கு ஏதாகிலும் உங்களிடத்தில் இருக்கிறதா?” என்று கர்த்தர் அவர்களிடம் கேட்டார். **“ஒன்றுமில்லை”** என்று

அவர்கள் சொன்ன பதில் ஏமாற்றம் அளிப்பதாக இருந்தது.

21:6 அவர்கள் அறிந்தவரை, அவர் கடற்கரையில் நடந்து செல்லுகிற அறிமுகமாகாத மனிதராகவே காணப்பட்டார். ஆயினும் அவருடைய ஆலோசனையை ஏற்று அவர்கள் **வலையைப் படகிற்கு வலப்புறம் விரித்தனர்.** என்ன ஆச்சரியம், திரளான **மீன்கள்** அகப்பட்டன! அவர்களால் வலையை இழுக்க முடியாத அளவுக்கு மிகுதியான மீன்கள் இருந்தன! அந்தக் கடலில் எங்கே மீன்கள் இருந்தன என்று கர்த்தராகிய இயேசு திட்டவாட்டமாக அறிந்திருந்தார். நம்முடைய ஊழியத்தில் கர்த்தருடைய வழிநடத்துதல் இருக்கும்போது வலைகள் வெறுமையாய்த் திரும்பா. எங்கே ஆத்துமாக்கள் இரட்சிக்கப்படுவார்கள் என்பதை அவர் அறிவார். மேலும் அவருடைய வழிநடத்துதலுக்கு நம்மை நாம் ஒப்புவிக்கும்போது, இரட்சிக்கப்படுகிற மக்களுக்கு நேராக நம்மை வழிநடத்த அவர் விருப்பமுடையவராக இருக்கிறார்.

21:7 முதலில் யோவான் **கர்த்தரை** அடையாளம் கண்டுகொண்டார். உடனே அதை அவர் பேதுருவிடம் கூறினார். அதைக்கேட்ட **பேதுரு தன் மேற்சட்டையைக் கட்டிக்கொண்டு** வேகமாகக் கரையை அடைந்தார். அவர் கரைக்கு நீந்திச் சென்றாரா? நீர் ஆழமில்லாமல் இருந்ததால் அதில் இறங்கி நடந்துசென்றாரா அல்லது நீரின் மேல் நடந்து சென்றாரா என்பது நமக்குத் தெரியவில்லை. (அவர் நீரின் மேல் நடந்து சென்றார் என்றும் சிலர் கருதுகின்றனர்).

21:8 மற்ற சீடர்கள் மீன்பிடிக்கும் பெரிய படகிலிருந்து சிறிய படகுக்குள் ஏறி மீன்கள் இருந்த **வலையை** இழுத்துக் கொண்டு மீதமிருந்த முந்நாறு அடி தூரத்தையும் கடந்து கரையை அடைந்தனர்.

21:9 அவர்களுக்குத் தேவையான காலை உணவை இரட்சகர் ஆயத்தம் செய்து வைத்திருந்தார் - நெருப்பில் பொறித்த **மீன்களும் அப்பழும்.** அந்த மீன்களைக் கர்த்தர் பிடித்தாரா அல்லது அதிசயமாகப் பெற்றாரா என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் நமது எளிய முயற்சிகளை அவர் சார்ந்திருக்கிறதில்லை என்பதை இங்கே கற்றறிகிறோம். பிரசங்கங்கள், தனியாட்கள் சாட்சிகுறுதல் ஆகியவற்றின் மூலமாக பல்வேறு மக்கள் இரட்சிக்கப்பட்டுள்ளதை நாம் விண்ணகத்தில் காண்போம்; ஆயினும் மனிதனுடைய எவ்வித முயற்சியுமின்றி கர்த்தராலே நேரடியாக

இரட்சிக்கப்பட்ட பலரையும் அங்கு காண்போம் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

21:10 மீன்களோடு அந்த வலையை இழுத்து வரும்படி அவர் அவர்களிடத்தில் கூறினார். அவற்றைச் சமைப்பதற்காக அவ்வாறு அவர் சொல்லவில்லை. அவற்றை எண்ணும்படியே கூறினார். அவ்வாறு அவர் சொன்னபோது, “**வெற்றியின் இரகசியம், அவருடைய சொற்களின்படி அவர்கள் பணியாற்றுவதிலும், அவருடைய வார்த்தைக்கு முழு மனதோடு கீழ்ப்படிவதிலும் அடங்கியிருக்கிறது**” என்ற உண்மையை அவர்களுக்கு நினைவூட்டினார்.

21:11 அந்த வலையில் எத்தனை மீன்கள் இருந்தன என்பதைச் சரியாக வேதம் குறித்துத் தந்திருக்கிறது. **நூற்றி ஐம்பத்து மூன்று.** இந்த எண்ணைக் குறித்துப் பல கவர்ச்சிமிக்க விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன: (1) அந்தச் சமயத்தில் உலகில் இருந்த மொழிகளின் எண்ணிக்கை (2) இவ்வுலகில் நற்செய்தி வலை விரிக்கப்படும் கோத்திரங்கள் அல்லது இனங்களின் எண்ணிக்கை (3) கலிலேயாக்கடல் அல்லது இவ்வுலகில் உள்ள மீன் இனங்களின் எண்ணிக்கை. நற்செய்தி பிரசங்கிக்கப்படுகின்ற காரணத்தினால் இரட்சிக்கப்படுவோரின் பல்வேறு வகையினரைப் பற்றி இந்த எண்ணிக்கை பேசுகிறது என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. ஒவ்வொரு கோத்திரத்திலும் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் சிலர் இரட்சிக்கப்படுவார்கள். அந்த **வலை கிழிய வில்லை** என்பது குறிப்பிடத்தக்கது என்பதை மீனவர்கள் அறிந்திருந்தனர். “**தேவனுடைய வழியில் செய்யப்படுகிற தேவனுடைய பணி ஒருக்காலும் தேவனுடைய ஆதரவு இல்லாமல் போகாது**” என்பதற்கு இது நற்சான்றாக விளங்குகிறது. வலை கிழியாமல் அவர் பார்த்துக் கொள்வார்.

21:12 உணவருந்த வாருங்கள் என்ற அழைப்பைக் கேட்ட சீடர்கள் கரி நெருப்பைச் சுற்றிலும் கூடி, கர்த்தர் அருளிய நல்ல உணவில் பங்கு கொண்டனர். கரிநெருப்பைக் கண்ட பேதுருவின் உள்ளத்தில் தனிப்பட்ட சிந்தனைகள் உண்டாகியிருக்கக்கூடும். அவர் கர்த்தரை மறுத்துரைத்தபோது நெருப்பில் குளிர் காய்ந்து கொண்டிருந்த நிகழ்ச்சி அவருக்கு நினைவுபடுத்தப்பட்டதா? கர்த்தருடைய சமூகத்தில் கூடியிருந்த சீடர்கள் விநோதமான பயத்தையும் பக்தியையும் உணர்ந்தனர். அங்கே அவர் உயிர்த்தெழுந்த சரீரத்துடன் நின்றார். அவரிடத்தில் பல

கேள்விகளைக் கேட்க வேண்டுமென்று அவர்கள் எண்ணினார்கள். ஆனாலும் அவர்கள் கேட்கத் துணியவில்லை. கர்த்தருடைய ஆளுமையில் சில மர்மங்கள் இருந்தன என்று அவர்கள் உணர்ந்தனர். மேலும் அவர் கர்த்தர் என்பதை நன்கு அறிந்திருந்தனர்.

21:13 அப்பொழுது கர்த்தர் அவர்களுக்கு உணவைப் பரிமாறினார். ஐந்து அப்பங்களையும் இரண்டு மீன்களையும் கொண்டு ஐயாயிரம் பேருக்கு அவர் உணவளித்ததை அவர்கள் நினைத்துப் பார்த்திருப்பார்கள்.

21:14 இங்கு இயேசு தமது சீடர்களுக்குக் காட்சியளித்தது மூன்றாவது தரிசனம் என்று யோவான் குறிப்பிட்டுள்ளார். இன்னும் சில தடவை அவர் அவர்களுக்குக் காட்சியளித்தார் என்பதை மற்ற நற்செய்தி நூல்களின் வாயிலாக அறிகிறோம். கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்த நாளின் மாலையில் சீடர்களுக்குக் காட்சியளித்தார். ஒருவாரம் கழித்து அவர் மீண்டும் அவர்களுக்குக் காட்சி தந்தார். இப்பொழுது மூன்றாவது முறையாக கலிலேயா என்னும் நீலநிறக் கடலின் கரையிலே அவர்களுக்குக் கர்த்தர் காட்சித்தந்தார்.

ஆ. பேதுரு முன்னிருந்த நிலைக்குச் சீர்ப்படுத்தப்படுதல் (21:15-17)

21:15 முதலாவதாகக் கர்த்தர் தமது சீடர்களுடைய சீர்த் தேவையை நிவர்த்தி செய்தார். அவர்கள் உண்டு பசியாறி, குளிர்காய்ந்த பின்னர், அவர் பேதுருவிடமாய்த் திரும்பி ஆவிக்குரிய காரியங்களில் ஈடுபட்டார். கர்த்தரை மும்முறை பேதுரு வெளிப்படையாய் மறுத்துரைத்தார். அதன் பிறகு அவர் மனங்கசந்து வருந்தினார்; கர்த்தரோடு முன்னிருந்த ஐக்கியத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டார். இந்த வசனங்களில் பேதுரு முன்னிருந்த நிலைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதைக் கர்த்தர் வெளிப்படையாய் ஒப்புக்கொண்டார்.

இந்த வசனங்களில் அன்பைக் குறிப்பிட வெவ்வேறான இரண்டு சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்று பொதுவாக ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது. இந்தப் பதினைந்தாம் வசனத்தை நாம் பொழிப்புரையாக வழங்குவோம்: “யோனாவின் குமாரனாகிய சீமோனே, மற்ற சீடர்கள் என்னிடத்தில் அன்பாயிருப்பதைக் காட்டிலும் அதிகமாய் நீ என்னிடத்தில் அன்பாயிருக்கிறாயா?” “ஆம் ஆண்டவரே உம்மை நேசிக்கிறேன் என்பதை நீர் அறிவீர்” என்று பேதுரு கூறினார். மற்ற சீடர்கள் யாவரும் கர்த்தரைக் கைவிட்டாலும் தான் கைவிடப் போவதில்லை என்று

பேதுரு இனிமேல் தன்னைக் குறித்து பெருமை பாராட்ட முடியாது. அவர் தனது பாடத்தைக் கற்றுக்கொண்டார்.⁵⁴

“என் ஆட்டுக்குட்டிகளை மேய்ப்பாயாக” என்று இயேசு கூறினார். அவருடைய மந்தையில் சிறிய குட்டிகளுக்கு உணவளித்துப் பாதுகாப்பது, நாம் கிறிஸ்துவினிடத்தில் பாராட்டுகிற அன்பைச் செயல்முறையில் வெளிப்படுத்திக்காட்டுவதாகும். மீன்பிடிப்பதிலிருந்து ஆடுகளை மேய்க்கும் தொழிலுக்கு உரையாடல் திசை திரும்பியது கவனிக்கத் தக்கது. முந்தியது நற்செய்தி நற்பணியைக் குறிப்பிடுகிறது. பிந்தியது உபதேசம் செய்வது, மற்றவரிடம் அக்கறை காட்டுவது போன்ற போதகருக்குரிய பணியைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

21:16 பேதுரு தம்மிடத்தில் அன்பாயிருக்கிறாரா என்ற கேள்வியைக் கர்த்தர் இரண்டாந்தரம் கேட்டார். இரண்டாம் முறை பேதுரு உண்மையாகவே தன்னம்பிக்கை அற்றவராக, “உம்மை நேசிக்கிறேன் என்பதை நீர் அறிவீர்” என்றார். இந்த முறை ஆண்டவர், “என் ஆடுகளை மேய்ப்பாயாக” என்றார். கர்த்தருடைய மந்தையில் ஆட்டுக்குட்டிகளும் ஆடுகளும் உள்ளன. கர்த்தராகிய மேய்ப்பரிடத்தில் அன்புகூருகிற ஒருவர் அவற்றிடம் அன்பு பாராட்டி அக்கறை கொள்ள வேண்டும்.

21:17 கர்த்தரை பேதுரு மும்முறை மறுத்துரைத்ததுபோல, மும்முறை அவரை அறிக்கை செய்வதற்கான முன்று வாய்ப்புகள் பேதுருவுக்கு அளிக்கப்பட்டன.

இந்த முறை, இயேசு தேவனாக இருப்பதால் அவர் எல்லாவற்றையும் அறிந்திருக்கிறார் என்று பேதுரு உண்மையை எடுத்துரைத்து அறிக்கை செய்தார். மூன்றாந்தரமும் பேதுரு. “ஆண்டவரே, நான் உம்மை நேசிக்கிறேன் என்பதை நீர் அறிவீர்” என்றுரைத்தார். கிறிஸ்துவின் ஆடுகளை மேய்த்து, இதனை அவர் வெளிப்படுத்திக் காட்டும்படியாக இந்தக் கடைசி முறை அவருக்குச் சொல்லப்பட்டது. இந்தப் பகுதியில், கிறிஸ்துவினிடத்தில் பாராட்டுகிற அன்பே, அவருக்குப் பணிவிடை செய்வதற்கான ஒரே நோக்கமாக இருக்க வேண்டும் என்னும் பாடம் வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இ. பேதுருவின் மரணத்தைப் பற்றி இயேசு முன்னுரைத்தல் (21: 18-23)

21:18 பேதுரு இளைஞனாயிருந்தபோது, அங்குமிங்கும் செல்வதற்கான மிகுதியான ஆற்ற

றல் உள்ளவராயிருந்தார். அவருக்கு **வீரூப்ப** **மான இடங்களுக்குச் சென்றார்**. ஆனால் அவருடைய வாழ்க்கையின் முடிவிலே, அவர் கைது செய்யப்பட்டு, கட்டப்பட்டு, கொலைசெய்யப்படுவதற்குத் தூக்கிக் கொண்டுபோகப்படுவார்.

21:19 பதினெட்டாம் வசனத்திற்கு இது விளக்கமளிக்கிறது. தியாக மரணமடைந்து பேதுரு தேவனை **மகிமைப்படுத்துவார்**. கர்த்தரை மறுதலித்தவர் அவருக்காகத் தம் உயிரையே அர்ப்பணிக்கத் தக்கவகையில் ஊக்கம் பெறுவார். நாம் நம்முடைய வாழ்விலும் சாவிலும் தேவனை மகிமைப்படுத்த முடியும் என்பதை இது நமக்கு நினைவூட்டுகிறது. **“என்னைப் பின்பற்றி வா!”** என்று வியப்போடு கூறிய இயேசு அங்கிருந்து புறப்பட ஆயத்தமானார்.

21:20 கர்த்தரைப் பின்பற்றி **பேதுரு** நடக்க ஆரம்பித்ததாகத் தோன்றுகிறது. **திரும்பிப் பார்த்தபோது** அவர்களைத் தொடர்ந்து யோவானும் வருவதை அவர் கண்டார். பஸ்கா **இராப்போஜனம் பண்ணுகையில்** இயேசுவின் **மார்பிலே சாய்ந்து** அவரைக் **காட்டிக்கொடுப்பவன் யார்** என்று கேட்டவர் என யோவான் தன்னை இங்கே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

21:21 யோவானைக் கண்டவுடன் **பேதுருவின்** உள்ளத்தில் ஓர் எண்ணம் உதித்தது. **“யோவானுடைய காரியம் என்ன?”** அவரும் தியாக மரணத்தை அடையப் போகிறாரா? அல்லது கர்த்தர்திரும்பி வரும் வரை அவர் உயிருடன் இருக்கப் போகிறாரா? என்று பேதுரு யோவானின் எதிர்காலத்தைக் குறித்து கர்த்தரிடம் வினவினார்.

21:22 யோவானின் கடைசி நாட்களைக் குறித்து பேதுரு கவலைப்பட வேண்டிய தேவையில்லை என்பதே கர்த்தர் அளித்த மறுமொழியாகும். கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை வரையினில் யோவான் உயிரோடு இருந்தாலும், அது பேதுருவினிடத்தில் எந்த மாற்றத்தையும் உண்டுபண்ணக்கூடாது. கர்த்தரைப் பற்றிய சிந்தனையை விடுத்து, ஒருவர் மற்றொருவரைப் பற்றி அதிக ஆவல் கொண்டு ஈடுபடுவது கிறிஸ்தவத் திருப்பணியில் உண்டாகிற தோல்விகளுக்குக் காரணமாயிருக்கிறது.

21:23 கர்த்தருடைய சொற்கள் தவறாக மேற்கோள் காட்டப்பட்டன. அவர் திரும்ப வரும்போது யோவான் உயிருடன் இருப்பார் என்று கர்த்தர் சொல்லாமல், அவ்வாறு நடப்பினும் அது பேதுருவை ஏன் பாதிக்க வேண்டும் என்றே சொன்னார்.

கர்த்தருடைய இரண்டாம் வருகையுடன் யோவான் இணைத்துப் பேசப்பட்டிருப்பதன் முக்கியத்துவத்தைப் பலர் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்படுத்தின விசேஷமாகிய இறுதிக் கால நிகழ்ச்சிகளின் கூறுகள் யாவற்றையும் விளக்கி எழுதுவதற்கான நற்பேற்றை இந்த யோவானே பெற்றார்.

௩. இயேசுவைப் பற்றிய யோவானின் கடைசிச் சான்று [21:24,25]

21:24 தான் எழுதியவற்றின் பிழையற்ற தன்மைக்குத் தன்னுடைய சொந்த சாட்சியாக சில சொற்களை இங்கு யோவான் எழுதியுள்ளார். யோவான் நற்செய்தி நூலுக்கு எபேசு சபை மூப்பர்கள் அளித்த சான்றாகவும் இந்த வசனத்தைப் பலர் எடுத்துக் கொள்கின்றனர்.

21:25 இந்த வசனத்திற்கு எழுத்தின்படி பொருள் கொள்ள நாம் தயங்கவேண்டிய தில்லை! இயேசு தேவனே ஆவார். ஆகவே அவருக்கு எல்லையில்லை. அவருடைய சொற்களுக்கு பொருள் விளக்கம் தருவோமெனில் அது முடிவற்றதாக விளங்கும். அவருடைய செயல்களும் முடிவற்ற பொருளுடையவை. அவர் இந்த உலகினில் இருந்தபோதும் ஞாயிறு, நிலவு, விண்மீன்கள் யாவற்றையும் தாங்கி நடத்தியவர் அவரே. இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் சுழற்சியை உண்டு பண்ணுகின்ற ஆற்றல்களைப் பற்றி யாரால் விளக்கிக் கூற முடியும்? அவர் இவ்வுலகினில் செய்த அற்புதங்களைக் குறித்தும் மிகக் குறைவான விளக்கங்களே தரப்பட்டுள்ளன. குணமளிக் கும் எளிய செயல்களிலும் கூட, அவர் கட்டுப்படுத்துகிற நரம்பு மண்டலம், தசை நார்கள், இரத்த அணுக்கள், மற்ற அங்கங்கள் இவற்றின் விவரங்கள் எண்ணி முடியாதவை. கரு போன்ற உயிரினங்கள், மீன் வகைகள், விலங்கினங்கள் ஆகியவற்றிற்கு அவர் கொடுத்த கட்டளைகளை எண்ணிப்பாருங்கள். மனிதர்களுடைய வாழ்க்கையில் அவர் கொடுத்த அறிவுரைகளைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் இருக்கும் ஒவ்வொரு பொருளின் அணுக்களின் அமைப்பையும், அவர் கட்டுப்படுத்தி வருகிற செயலைக் குறித்தும் சிந்தித்துப் பாருங்கள். எல்லைக்குட்படாத பொருட்களின் விவரங்களை எழுதினால் எழுதப்படும் புஸ்தகங்களை உண்மையாகவே உலகம் கொள்ளுமா? இக்கேள்விக்கு “இல்லை” என்று மிகத் திட்டவட்டமாகப் பதில் உரைக்கலாம்.

யோவான் நற்செய்தி நூலுக்கு நாம் தந்துள்ள விளக்கவுரையின் முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். இந்நூல் வேதாகமத்தில் மிகவும் விரும்பப்படக் கூடிய பகுதிகளில் ஒன்றாக இருப்பதற்கான காரணத்தை ஓரளவு நாம் அறிந்து கொண்டிருப்

போம். இந்த நற்செய்தி நூலைச் சிந்தனை யோடும் ஜெபத்தோடும் படிக்கிற ஒருவரால், இந்நூல் அறிமுகப்படுத்துகிற நபரிடத்தில் புதிய வகையில் அன்புகூராமல் இருக்க முடியாது.

அடிக்குறிப்புகள் - End Notes

1. (1:18) நடுநிலைப்பிரதி “**ஒரேபேறான தேவன்**” என்று கூறுகிறது. பாரம்பரியப் பிரதியில் காணப்படும் “**ஒரேபேறான குமாரன்**” என்னும் சொற்றொடர் பெரும்பான்மைப் பிரதியிலும், 3:16 – ஆம் வசனத்திலும் காணப்படுகிறது.

2. (1:29) J. Cynddylan Jones, *Studies in the Gospel According to St. John*, p. 103.

3. (1:45) James S. Stewart, *The Life & Teaching of Jesus Christ*, pp. 66,67.

4. (1:51) யோவான் மட்டுமே “**மெய்யாகவே மெய்யாகவே**” என்று இருமுறை கூறுகிறார். பிற நற்செய்தி நூல் எழுத்தாளர்கள் இதனைச் சுருக்கி “**மெய்யாகவே**” என்று கூறியுள்ளனர். NKJV இதனை “**மிக உறுதியாக உறுதியாக**” என்று மொழிபெயர்த்துள்ளது.

5. (2:4) George Williams, *The Student's Commentary on the Holy Scriptures*, p. 194.

6. (2:11) Jones, *Studies*, p. 148.

7. (3:1) “de” என்னும் கிரேக்கச் சொல் “**மேலும்**”, “**இப்பொழுது**”, “**ஆனால்**” போன்ற பல பொருளுடையது. தற்கால ஆங்கில வேதாகமங்கள் அவற்றைப் பெரும்பாலும் விட்டுவிடுகின்றன. இந்த இடத்தில் KJV மற்றும் NKJV மொழிபெயர்ப்புகளிலும் இச்சொல் விடப்பட்டுள்ளது. (தமிழிலும் இச்சொல் இங்கு இடம்பெறவில்லை).

8. (3:5) ஆவிக்குரிய பிறப்பிற்கும் சரீரப் பிறப்பிற்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டை விளக்கும் வண்ணம் வேறொரு தகுதியான விளக்கத்தையும் இவ்வசனத்திற்குத் தரவியலும். **ஆவி** என்பது பரிசுத்த ஆவியைக் குறிக்கிறது. யூத வேத அறிஞர்கள், ஆண்வித்தைக் குறிக்க **தண்ணீர்** என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்தினார்கள். குழந்தை பிறக்கும்போது பெண்ணின் கர்ப்பப்பையில் உடையும் தண்ணீர்க் குடத்தையும் இச்சொல் குறிக்கும்.

9. (3:16) F. W. Bareham, further documentation unavailable.

10. (4:41,42) The critical text (NU) omits *the Christ*.

11. (4:48) ஒரு மனிதனைக் குறிக்க சில சொற்களும் (Old English thou, thee), ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மனிதர்களைக் குறிக்க (ye, you) வேறு சொற்களும் கிரேக்க மொழியில் உள்ளன. இங்கு பன்மைச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

12. (5:2) நடுநிலைப் பிரதி **பெய்சாதா** என்று குறிப்பிடுகிறது. எனினும் அகழ்வாராய்ச்சிக் கண்டுபிடிப்புகள் வழிவழியாக நம்பப்படுகிறதும், பாரம்பரியப் பிரதியிலும், பெரும்பான்மைப் பிரதியிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதமான பெயரையே உறுதிசெய்கின்றன.

13. (5:3) James Gifford Bellett, *The Evangelists*, p. 50.

14. (5:18) J. Sid low Baxter, *Explore the Book*, V: 309.

15. (5:24) கிறிஸ்துவின் நியாயசனத்திற்கு முன் விசுவாசி ஒருநாளில் நிற்க வேண்டும் என்று வேறு சில வசனங்களும் கற்பிக்கின்றன. (ரோமர் 14:10; 2 கொரி. 5:10). ஆயினும் அவன் செய்த பாவத்தைக் குறித்த கேள்வி எதுவும், தண்டனை அளிக்கத்தக்க வகையில் அங்கு கொண்டுவரப்படாது. அக் கேள்வி கல்வாரியில் தீர்க்கப்பட்டுவிட்டது. கிறிஸ்துவின் நியாயசனத்தில் விசுவாசியின் வாழ்க்கையும் ஊழியமும் புனராய்வு செய்யப்படும். அவன் பரிசைப் பெறுவான் அல்லது அதனை இழந்துபோவான். அவனுடைய ஆத்தம இரட்சிப்பைப் பற்றிய கேள்வி அங்கு எழுப்பப்படாது. அவனுடைய வாழ்க்கை கனிதரக் கூடியதாக இருந்ததா என்பதே அங்கு ஆராயப்படும்.

16. (5:29) திருமறையில் உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து இந்த ஒரே ஒரு வசனம் மட்டுமே இடம் பெற்றிருக்குமென்றால், இறந்துபோன அனைவரும் ஒரே நேரத்தில் உயிர்த்தெழுதல் என்று எண்ணக்கூடும். எனினும் வேதத்தில் மற்ற பகுதிகளிலிருந்து, குறிப்பாக வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 20 – ஆவது அதி காரத்திலிருந்து, இரண்டு உயிர்த்தெழுதல்களுக்கிடையே 1000 ஆண்டுகள் கடந்துவிடும் என்பதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். கிறிஸ்துவினிடத்தில் விசுவாசம் கொண்டவர்களின் உயிர்த்தெழுதல் முதலாம்

உயிர்த்தெழுதல் எனப்படும் விசுவாசமற்றவர்களாக இறந்தவர்கள் யாவரும் இரண்டாம் உயிர்த்தெழுதலில் பங்கடைவார்கள்.

17. (5:39) “ஆராய்ந்து பாருங்கள்” என்னும் சொல் கிரேக்க மொழியில் இருபொருள் உடையதாக இருக்கிறது. அதனை ஏவல் வினையாக (KJV – ஆராய்ந்து பாருங்கள்) என்றோ, செய்தியை எடுத்துரைக்கிற சொற்றொடராகவோ (NKJV – நீங்கள் ஆராய்ந்து பார்க்கிறீர்கள்) என்றோ மொழிபெயர்க்கக்கூடும். இப்பகுதியின் பின்னணி NKJV மொழிபெயர்ப்பை ஆதரிக்கிறது.

18. (5:47) Guy King, *To My Son*, p. 104.

19. (6:11) W. H. Griffith Thomas, *The Apostle John: His Life and Writings*, pp. 173, 74.

20. (6:15) Frederick Brotherton Meyer, *Tried By Fire*, p. 152.

21. (6:31) இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு தேவன் வனாந்தரத்தில் வழங்கிய உணவுப் பொருளே மன்னா எனப்படும். அது மிகச்சிறிய உருண்டை வடிவமும் வெண்மை நிறமும் கொண்டது. வாரத்தின் முதல் ஆறு நாட்களிலும் அம்மக்கள் மன்னாவைத் தரையிலிருந்து சேகரிக்க வேண்டும்.

22. (6:55) நடுநிலைப் பிரதி (NU) “சத்தியமான போஜனம் . . . சத்தியமான பானம்” என்று கூறுகிறது. எனினும் இரண்டிற்கும் பொருள் ஒன்றே (மெய்யாக இருக்கின்றன).

23. (6:59) ஒவ்வொரு ஊரிலும் யூத மக்கள் கூடும் சமயக் கூடமே ஜெபாலயம் ஆகும். ஆனால் எருசலேம் நகரில் இருந்த தேவாலயத்தில் மட்டுமே விலங்குகள் பலியிடப்பட்டன. இரண்டும் ஒன்றாகா.

24. (6:69) நடுநிலைப் பிரதி (NU), “நீர் தேவனுடைய பரிசுத்தர்” என்று கூறுகிறது.

25. (7:1) “யூதர்” என்பதற்கான கிரேக்க மொழிச்சொல் (Ioudaios), (1) யூத நாட்டினன் (கலிலேய நாட்டினன் என்பதற்கு மாறானது) என்றோ; (2) யூத இனத்தைச் சேர்ந்தவன் (கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்டவன் உட்பட) என்றோ; (3) கிறிஸ்தவத்துக்கு எதிரானவன் (குறிப்பாக யூத சமயத் தலைவன்) என்றோ பொருள்படும். இரண்டாவது பொருளில் யோவானும் ஒரு யூதராக இருந்த போதிலும், கடைசியாகச் சொல்லப்பட்ட பொருளிலேயே அவர் அச்சொல்லைப் பெரும்பாலும் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

26. (7:7) Meyer, *Tried*, p. 129.

27. (7:8) நடுநிலைப் பிரதி (NU) “இப்பொழுது” என்னும் சொல்லை விட்டுவிட்டது வருந்தத்தக்கது. இது நம்முடைய கர்த்தரை ஏமாற்றுவதாகக் காட்டக்கூடும்.

28. (8:5) J. N. Darby, further documentation unavailable.

29. (8:11) 7:53 முதல் 8:11 வரையிலான வசனங்கள், பழையமையான பிரதிகள் பெரும்பாலானவற்றில் இடம்பெறவில்லை. ஆயினும் 900 – க்கும் மேற்பட்ட கிரேக்க பிரதிகளில் இவை இடம்பெற்றுள்ளன. மூலப் பிரதிகளில் இவை இடம் பெற்றிருந்தனவா என்னும் கேள்வியை இது எழுப்புகிறது. தேவ ஆவியின் எழுப்பதலால் எழுதப்பட்டதே இந்த வேதப்பகுதி என்று நாம் நம்புகிறோம். இப்பகுதி கற்பிக்கின்ற உண்மை வேதத்தின் மற்ற வசனங்களுக்கு இசைவாக இருக்கிறது. ஒழுக்கத்தைக் குறித்த தவறான கருத்து ஏற்படுவதற்கு இப்பகுதி காரணமாகிவிடும் என்று கருதிச் சிலர் இதனை விட்டுவிட்டனர் என்று அகஸ்டின் எழுதுகிறார்.

30. (8:45) R. C. H. Lenski, *The Interpretation of Colossians, Thessalonians, Timothy, Titus, Philemon*, pp. 701, 02.

31. (9:35) இவ்விடத்தில் “மனிதகுமாரன்” என்று நடுநிலைப்பிரதி குறிப்பிடுகிறது. ஆராதனை செலுத்துவதைப் பின்னணியாகக் கொண்ட இப்பகுதிக்கு இச்சொற்றொடர் பொருத்தமற்றது. மேலும் பெரும்பான்மைப் பிரதிக்கு இது மாறாகவும் இருக்கிறது.

32. (10:28) கிரேக்க மொழிப் பிரதியில் பொருளை வலியுறுத்தும் நோக்குடன் எதிர்மறைச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. (ஆங்கிலத்தில் அத்தகைய பயன்பாடு பொருந்தாது.)

33. (10:36) Samuel Green, *Scripture Testimony to the Deity of Christ*, p. 7.

34. (11:1) Arthur W. Pink, *Exposition of the Gospel of John*, III: 12.

35. (11:25) Burkitt, further documentation unavailable.

36. (11:35) கிரேக்க மொழி புதிய ஏற்பாட்டில் “எப்பொழுதும் சந்தோஷமாயிருங்கள்” என்னும் வசனமே மிகச் சிறியது (1 தெச. 5:16). இவ்விரு வசனங்களும் உணர்ச்சிகளின் மறுமுனைகளாகத் திகழ்கின்றன.

37. (11:47) J. C. Ryle, *Expository Thoughts on the Gospels*, St. John, II:295.

38. (11:48) Meyer, *Tried*, p. 112.
39. (12:5) Ryle, *John*, II: 309, 10.
40. (12:7) “இதை வைத்திருந்தாள்” என்னும் சொற்றொடருக்குப் பதிலாக “அவள் இதை வைத்திருக்கிறாள்” என்னும் சொற்றொடரை நடுநிலைப் பிரதி பயன்படுத்தியுள்ளது. அது இந்த வேதபகுதியின் கருத்திற்கும், கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்தபின் ஞாயிற்றுக்கிழமை மரியாள் கல்லறைக்கு வராமல் இருந்தமைக்கும் முரண்பட்டதாயுள்ளது. இதனை NIV பொழிப்புரையாக மொழிபெயர்த்து முரண்பாட்டை நீக்கியுள்ளது.
41. (12:24) T. G. Ragland, further documentation unavailable.
42. (13:13, 14) கிழக்கத்திய நாடுகளில் பிறரது கால்களை மற்றவர்கள் கழுவிவிடக் கூடிய காலம் இருந்தது உண்மையே. ஆனால் தாழ்மையான ஊழியத்திற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டாய்த் திகழ்கிறது.
43. (13:32) கிரேக்க மொழி இலக்கணத்தின் படி ‘ஆல்’ விசுதி கொண்ட இப்பகுதி உண்மையை எடுத்தியம்பும் கூற்றாகும்.
44. (14:20) வேறு பிரசித்திபெற்ற எடுத்துக் காட்டுகள்: காற்றில் பறவை, பறவையில் காற்று; நீரில் மீன், மீனில் நீர்
45. (17:1) Marcus Rainsford, *Our Lord Prays for His Own*, p. 173.
- 46 (17:4) Ryle, *John*, III: 40, 41.
- 47 (17:26) F. L. Godet, *Commentary on the Gospel of John*, II: 345.
- 48 (17:26) Rainsford, *Our Lord Prays*, p. 173.
49. (18:14) Stewart, *Life and Teaching*, p. 157.
50. (18:28) Augustine, Quoted by Ryle, *John*, III: 248.
51. (18:28) Bishop Hall, *Ibid*.
52. (18:28) Poole, *Ibid*.
53. (19:20) Alexander. Further documentation unavailable.
54. (21:15) நடுநிலைப் பிரதி (NU) பேதுருவின் தகப்பனின் பெயரை யோனா என்பதற்குப் பதிலாக யோவான் என்று குறிப்பிடுகிறது. (16,17 ஆகிய வசனங்களிலும் அவ்வாறே உள்ளது).

BIBLIOGRAPHY

- Godet, F. L. *Commentary on the Gospel of John*. Grand Rapids: Zondervan Publishing House, 1969 (Reprint of 1893 ed., 2 vols. in one).
- Hole, F. B. *The Gospel of John Briefly Expounded*. London: The Central Bible Truth Depot, n.d.
- Ironside, H. A. *Addresses on the Gospel of John*. New York: Loizeaux Bros., 1956.
- Jones, J. Cynddylan. *Studies in the Gospel according to St. John*. Toronto: William Briggs, 1885.
- Kelly, William. *An Exposition of the Gospel of John*. London' C. A. Hammond Trust Bible Depot; 1966.
- Lenski, R. C. H. *The Interpretation of St. John's Gospel*. Minneapolis: Augsburg Publishing House, 1942.
- Macaulay, J. C. *Obedience Unto Death: Devotional Studies in John's Gospel*. Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing co. 1942.
- Pink, Arthur W. *Exposition of the Gospel of John*. Vol. III. Swengel, Pennsylvania: Bible Truth Depot, 1945.
- Rainsford, Marcus. *Our Lord Prays for His Own*. Chicago: Moody Press, 1955.
- Ryle, J. C. *Expository Thoughts on the Gospels: St. John*. London: James Clarke and Co., Ltd.. 1957.
- Tasker, R. V. G. *The Gospel According to St. John*. Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Company, 1968.
- Tenney, Merrill C. *JOHN: The Gospel of Belief*. Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Company, 1948.
- Thomas, W. H. Griffith. *The Apostle John: Studies in His Life and Writings*. Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Company, 1968.
- Van Ryn, A. *Meditations in John*. Chicago: Moody Press, 1949.
- Vine, W. E. *John, His Record of Christ*. London: Oliphants, 1957.
- Westcott, B. F. *The Gospel According to St. John*. Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1954.

**இயேசு கிறிஸ்துவில் நிறைவேறிய
மேசியாவைக் குறித்த தீர்க்கதரிசனங்கள்**

இவை நிறைவேறின காலவரிசையில் தரப்பட்டுள்ளன

தீர்க்கதரிசனப் பகுதி	யொருள்	நிறைவேறுதல்
ஆதி. 3:15 “உனக்கும் ஸ்திரீக்கும், உன் வித்துக்கும் அவள் வித்துக்கும் பகை உண்டாக்குவேன்; அவர் உன் தலையை நசுக்குவார், நீ அவர் குதிங்காலை நசுக்குவாய் என்றார்.”	ஸ்திரீயின் வித்து	கலா. 4:5 “காலம் நிறைவேறினபோது, ஸ்திரீயினிடத்திற் பிறந்தவரும் நியாயப் பிரமாணத்திற்குக் கீழானவருமாகிய தம்முடைய குமாரனை தேவன் அனுப்பினார்.”
ஆதி. 12:3 “உன்னை ஆசிர்வதிக்கிறவர்களை ஆசிர்வதிப்பேன், உன்னைச் சபிக்கிறவனைச் சபிப்பேன்; பூமியிலுள்ள வம் சங்களெல்லாம் உனக்குள் ஆசிர்வதிக் கப்படும்.”	ஆபிரகாமின் சந்ததி	மத். 1:1 “ஆபிரகாமின் குமாரனாகிய தாவீதின் குமாரனான இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய வம்ச வரலாறு:”
ஆதி. 17:19 “அப்பொழுது தேவன்: உன் மனைவி சாராள் நிச்சயமாய் உனக்கு ஒரு குமாரனைப் பெறுவாள், அவனுக்கு ஈசாக்கு என்று பேரிடுவாயாக; என் உடன்படிக்கையை அவனுக்கும் அவனுக்குப் பின் வரும் அவன் சந்ததிக்கும் நித்திய உடன்படிக்கையாக ஸ்தாபிப்பேன்.”	ஈசாக்கின் சந்ததி	லூக்கா 3:34 “யாக்கோபு ஈசாக்கின் குமாரன்; ஈசாக்கு ஆபிரகாமின் குமாரன்; ஆபிரகாம் தோராவின் குமாரன்; தோரா நாகோரின் குமாரன்.”
எண். 24:17 “அவரைக் காண்பேன், இப்பொழுது அல்ல; அவரைத் தரிசிப்பேன், சமீபமாய் அல்ல; ஒரு நட்சத்திரம் யாக்கோபிலிருந்து உதிக்கும், ஒரு செங்கோல் இஸ்ரவேலிலிருந்து எழும்பும்; அது மோவாபின் எல்லைகளை நொறுக்கி, சேத் புத்திரர் எல்லாரையும் நிர்மூலமாக்கும்.”	யாக்கோபின் சந்ததி	மத். 1:2 “ஆபிரகாம் ஈசாக்கைப் பெற்றான்; ஈசாக்கு யாக்கோபைப் பெற்றான்; யாக்கோபு யூதாவையும் அவன் சகோதரரையும் பெற்றான்.”
ஆதி. 49:10 “சமாதான கர்த்தர் வருமளவும் செங்கோல் யூதாவைவிட்டு நீங்குவதும் இல்லை, நியாயப்பிரமாணிக்கன் அவன் பாதங்களை விட்டு ஒழிவதும் இல்லை; ஜனங்கள் அவரிடத்தில் சேருவார்கள்.”	யூதா கோத்திரம்	லூக்கா 3:33 நகசோன் அம்மினதாபின் குமாரன்; அம்மினதாப் ஆராமின் குமாரன்; ஆராம் எஸ்ரோமின் குமாரன்; எஸ்ரோம் பாரேசின் குமாரன்; பாரேஸ் யூதாவின் குமாரன்; யூதா யாக்கோபின் குமாரன்.”

<p>ஏசாயா 9:7 “தாவீதின் சிங்காசனத்தையும் அவனுடைய ராஜ்யத்தையும் அவர் திடப்படுத்தி, அதை இதுமுதற்கொண்டு என்றென்றைக்கும் நியாயத்தினாலும் நீதியினாலும் நிலைப்படுத்தும்படிக்கு, அவருடைய கர்த்தத்துவத்தின் பெருக்கத்துக்கும், அதின் சமாதானத்துக்கும் முடிவில்லை; சேனைகளின் கர்த்தருடைய வைராக்கியம் இதைச் செய்யும்.”</p>	<p>தாவீதின் சிங்காசனத்திற்குரியவர்</p>	<p>லூக்கா 1:32,33 “அவர் பெரியவராயிருப்பார், உன்னதமானவருடைய குமாரன் என்னப்படுவார்; கர்த்தராகிய தேவன் அவருடைய பிதாவாகிய தாவீதின் சிங்காசனத்தை அவருக்குக் கொடுப்பார். அவர் யாக்கோபின் குடும்பத்தாரை என்றென்றைக்கும் அரசாளுவார்; அவருடைய ராஜ்யத்துக்கு முடிவிராது.”</p>
<p>சங். 45:6,7; 102:25-27 “தேவனே, உமது சிங்காசனம் என்றென்றைக்குமுள்ளது, உமது ராஜ்யத்தின் செங்கோல் நீதியுள்ள செங்கோலாயிருக்கிறது. நீர் நீதியை விரும்பி, அக்கிரமத்தை வெறுக்கிறீர், ஆதலால் தேவனே, உம்முடைய தேவன் உமது தோழரைப் பார்க்கிலும் உம்மை ஆனந்த தைலத்தினால் அபிஷேகம்பண்ணினார்.” “நீர் ஆதியிலே பூமியை அஸ்திபாரப்படுத்தினீர்; வானங்கள் உம்முடைய கரத்தின் கிரியையாயிருக்கிறது. அவைகள் அழிந்துபோம், நீரோ நிலைத்திருப்பீர்; அவைகளெல்லாம் வஸ்திரம்போல் பழமையாய்ப் போம்; அவைகளை ஒரு சால்வையைப்போல் மாற்றுவிர், அப்பொழுது மாறிப்போம். நீரோ மாறாதவராயிருக்கிறீர்; உமது ஆண்டுகள் முடிந்துபோவதில்லை.</p>	<p>அபிஷேகிக்கப்பட்டவர், நித்தியமானவர்</p>	<p>எபி. 1:8-12 குமாரனை நோக்கி: “தேவனே, உம்முடைய சிங்காசனம் என்றென்றைக்குமுள்ளது, உம்முடைய ராஜ்யத்தின் செங்கோல் நீதியுள்ள செங்கோலாயிருக்கிறது. நீர் நீதியை விரும்பி, அக்கிரமத்தை வெறுத்திருக்கிறீர்; ஆதலால், தேவனே உம்முடைய தேவன் உம்மை ஆனந்த தைலத்தினால் அபிஷேகம்பண்ணினார் என்றும்; கர்த்தாவே நீர் ஆதியிலே பூமியை அஸ்திபாரப்படுத்தினீர்; வானங்கள் உமது கரத்தின் கிரியைகளாயிருக்கிறது; அவைகள் அழிந்துபோம்; நீரோ நிலைத்திருப்பீர்; அவைகளெல்லாம் வஸ்திரம்போல் பழமையாய்ப்போம்; ஒரு சால்வையைப் போல அவைகளைச் சுருட்டுவிர், அப்பொழுது மாறிப்போம். நீரோ மாறாதவராயிருக்கிறீர், உம்முடைய ஆண்டுகள் முடிந்துபோவதில்லை என்றும் சொல்லியிருக்கிறது.”</p>
<p>மீகா 5:2 “எப்பிராத்தா என்னப்பட்ட பெதலகேமே, நீ யூதேயாவிலுள்ள ஆயிரங்களுக்குள்ளே சிறியதாயிருந்தும் இஸ்ரவேலை ஆளப்போகிறவர் உன்னிடத்திலிருந்து புறப்பட்டு என்னிடத்தில் வருவார்; அவருடைய புறப்படுதல் அநாதி நாட்களாகிய பூர்வத்தினுடையது.”</p>	<p>பெதலகேமில் பிறந்தவர்</p>	<p>லூக்கா 2:4,5,7 “அப்பொழுது யோசேப்பும், தான் தாவீதின் வம்சத்தானும் குடும்பத்தானுமாயிருந்த படியினாலே, தனக்கு மனைவியாக நியமிக்கப்பட்டுக் கர்ப்பவதியான மரியாளுடனே குடிமதிப்பெழுதப்படும்படி, கலிலேயா நாட்டிலுள்ள நாசரேத்தூரிலிருந்து யூதேயா நாட்டிலுள்ள பெதலகேமே என்னும் தாவீதின் ஊருக்குப் போனான்... அவள் தன் முதற்பேறான குமாரனைப் பெற்று, சத்திரத்திலே அவர்களுக்கு இடமில்லாதிருந்தபடியினால், பிள்ளையைத் துணிகளில் சுற்றி, முன்னணையிலே கிடத்தினாள்.”</p>
<p>தானி. 9:25 “இப்போதும் நீ அறிந்து உணர்ந்து கொள்ளவேண்டியது என்னவென்றால்: எருசலேமைத் திரும்ப எடுப்பித்துக் கட்டு</p>	<p>பிறப்பின் காலம்</p>	<p>லூக்கா 2:1,2 அந்நாட்களில் உலகமெங்கும் குடிமதிப்பு எழுதப்படவேண்டுமென்று அகுஸ்துராயனால் கட்டளை பிறந்தது.</p>

<p>கிறதற்கான கட்டளை வெளிப்படுவது முதல், பிரபுவாகிய மேசியா வருமட்டும் ஏழு வாரமும், அறுபத்திரண்டு வாரமும் செல்லும்; அவைகளில் வீதிகளும் அலங்கங்களும் மறுபடியும் கட்டப்படும்; ஆனாலும் இடுக்கமான காலங்களில் இப்படியாகும்.”</p>		<p>சீரியா நாட்டிலே சிரேனியு என்பவன் தேசாதிபதியாயிருந்தபோது இந்த முதலாம் குடிமதிப்பு உண்டாயிற்று.”</p>
<p>ஏசாயா 7:14 “ஆதலால் ஆண்டவர் தாமே உங்களுக்கு ஒரு அடையாளத்தைக் கொடுப்பார்; இதோ, ஒரு கன்னிகை கர்ப்பவதியாகி ஒரு குமாரனைப் பெறுவாள், அவருக்கு இம்மானுவேல் என்று பேரிடுவாள்.”</p>	<p>கன்னிகையிடத்தில் பிறப்பவர்</p>	<p>லூக்கா 1:26,27,30,31 “ஆறாம் மாதத்திலே காபிரியேல் என்னும் தூதன், கலிலேயாவிலுள்ள நாசரேத் தென்னும் ஊரில், தாவீதின் வம்சத்தானாகிய யோசேப்பு என்கிற நாமமுள்ள புருஷனுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருந்த ஒரு கன்னிகையினிடத்திற்கு தேவனாலே அனுப்பப்பட்டான்; அந்தக் கன்னிகையின் பேர் மரியாள்... தேவ தூதன் அவளை நோக்கி: மரியாளே பயப்படாதே; நீ தேவனிடத்தில் கிருபை பெற்றாய். இதோ நீ கர்ப்பவதியாகி ஒரு குமாரனைப் பெறுவாய், அவருக்கு இயேசு என்று பேரிடுவாயாக.”</p>
<p>எரே. 31:15 “ராமாவிலே புலம்பலும் கசப்பான அழகையுமாகிய கூக்குரல் கேட்கப்பட்டது; ராகேல் தன் பிள்ளைகளுக்காக அழுது, தன் பிள்ளைகள் இல்லாதபடியால் அவைகளினிமித்தம் ஆறுதல் அடையாதிருக்கிறாள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.”</p>	<p>பிள்ளைகள் படுகொலை செய்யப்படுதல்</p>	<p>மத். 2:16-18 அப்பொழுது ஏரோது தான் சாஸ்திரிகளால் வஞ்சிக்கப்பட்டதைக் கண்டு, மிகுந்த கோபமடைந்து, ஆட்களை அனுப்பி, தான் சாஸ்திரிகளிடத்தில் திட்டமாய் விசாரித்த காலத்தின்படியே, பெதலகேமிலும் அதின் சகல எல்லைகளிலுமிருந்த இரண்டு வயதுக்குட்பட்ட எல்லா ஆண்பிள்ளைகளையும் கொலைசெய்தான். புலம்பலும் அழகையும் மிகுந்த துக்கங்கொண்டாடலுமாகிய கூக்குரல் ராமாவிலே கேட்கப்பட்டது; ராகேல் தன் பிள்ளைகளுக்காக அழுது, அவைகள் இல்லாதபடியால் ஆறுதலடையாதிருக்கிறாள் என்று, எரேமியா தீர்க்கதரிசியினால் உரைக்கப்பட்டது அப்பொழுது நிறைவேற்றிற்று.”</p>
<p>ஓசியா 11:1 “இஸ்ரவேல் இளைஞனாயிருந்தபோது நான் அவனை நேசித்தேன்; எகிப்திலிருந்து என்னுடைய குமாரனை வரவழைத்தேன்.”</p>	<p>எகிப்திற்குத் தப்பியோடுதல்</p>	<p>மத். 2:14,15 “அவன் எழுந்து, இரவிலே பிள்ளையை அழைத்து வரவும் கூட்டிக்கொண்டு, எகிப்துக்குப் புறப்பட்டுப்போய், ஏரோதின் மரணபரியந்தம் அங்கே இருந்தான். எகிப்திலிருந்து என்னுடைய குமாரனை வரவழைத்தேன் என்று, தீர்க்கதரிசியின் மூலமாய்க் கர்த்தரால் உரைக்கப்பட்டது நிறைவேறும்படி இப்படி நடந்தது.”</p>

<p>ஏசாயா 40:3-5 “கர்த்தருக்கு வழியை ஆயத்தப்படுத்துங்கள், அவாந்தரவெளியிலே நம்முடைய தேவனுக்குப் பாதையைச் செவ்வை பண்ணுங்கள் என்றும், பள்ளமெல்லாம் உயர்த்தப்பட்டு சகல மலையும் குன்றும் தாழ்த்தப்பட்டு கோணலானது செவ்வையாகி, கரடுமுரடானவை சமமாக்கப்படும் என்றும், கர்த்தரின் மகிமை வெளியரங்கமாகும், மாம்சமான யாவும் அதை ஏகமாய்க் காணும், கர்த்தரின் வாக்கு அதை உரைத்தது என்றும் வனாந்தரத்திலே கூப்பிடுகிற சத்தம் உண்டாயிற்று.”</p>	<p>வழி ஆயத்த மாக்கப்படுதல்</p>	<p>லூக்கா 3:3-6 “அப்பொழுது: கர்த்தருக்கு வழியை ஆயத்தப்படுத்துங்கள், அவருக்குப் பாதைகளைச் செவ்வைபண்ணுங்கள் என்றும், பள்ளமெல்லாம் நிரப்பப்படும், சகல மலைகளும் குன்றுகளும் தாழ்த்தப்படும், கோணலானவைகள் செவ்வையாகும், கரடானவைகள் சமமாகும் என்றும், மாம்சமான யாவரும் தேவனுடைய இரட்சிப்பைக் காண்பார்கள் என்றும், வனாந்தரத்திலே கூப்பிடுகிற வனுடைய சத்தம் உண்டாகும் என்று ஏசாயா தீர்க்கதரிசியின் ஆகமத்தில் எழுதியிருக்கிறபிரகாரம், அவன் யோர்தான் நதிக்கு அருகான தேசமெங்கும் போய், பாவமன்னிப்புக்கென்று மனந்திரும்புதலுக்கேற்ற ஞானஸ்நானத்தைக் குறித்துப் பிரசங்கித்தான்.”</p>
<p>மல். 3:1 “இதோ, நான் என் தூதனை அனுப்புகிறேன், அவன் எனக்கு முன்பாகப் போய், வழியை ஆயத்தப்பண்ணுவான்; அப்பொழுது நீங்கள் தேடுகிற ஆண்டவரும் நீங்கள் விரும்புகிற உடன்படிக்கையின் தூதனுமானவர் தம்முடைய ஆலயத்துக்குத் தீவிரமாய் வருவார்; இதோ வருகிறார் என்று சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.”</p>	<p>முன்னோடி முதலில் வருதல்</p>	<p>லூக்கா 7:24,27 “யோவானுடைய தூதர்கள் போனபின்பு அவர் யோவானைக்குறித்து ஜனங்களுக்குச் சொன்னது என்னவென்றால்: எதைப்பார்க்க வனாந்தரத்திற்குப் போனீர்கள்? காற்றினால் அசையும் நாணலையோ?... இதோ, நான் என் தூதனை உமக்கு முன்பாக அனுப்புகிறேன்; அவன் உமக்கு முன்னே போய், உமது வழியை ஆயத்தப்பண்ணுவான் என்று எழுதிய வாக்கியத்தால் குறிக்கப்பட்டவன் இவன்தான்.”</p>
<p>மல். 4:5,6 “இதோ, கர்த்தருடைய பெரிதும் பயங்கரமுமான நாள் வருகிறதற்கு முன்னே நான் உங்களிடத்திற்கு எலியா தீர்க்கதரிசியை அனுப்புகிறேன். நான் வந்து பூமியைச் சங்காரத்தால் அடிக்காதபடிக்கு, அவன் பிதாக்களுடைய இருதயத்தைப் பிள்ளைகளிடத்திற்கும், பிள்ளைகளுடைய இருதயத்தை அவர்கள் பிதாக்களிடத்திற்கும் திருப்புவான்.”</p>	<p>எலியா முன்னோடியாக வருதல்</p>	<p>மத். 11:13,14 “நியாயப்பிரமாணமும் தீர்க்கதரிசிகள் யாவரும் யோவான் வரைக்கும் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்ததுண்டு. நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மனதாயிருந்தால், வருகிற வனாகிய எலியா இவன்தான்.”</p>
<p>சங். 2:7 “தீர்மானத்தின் விவரம் சொல்லுவேன்; கர்த்தர் என்னை நோக்கி: நீர் என்னுடைய குமாரன், இன்று நான் உம்மை ஜநிப்பித்தேன்.”</p>	<p>தேவகுமாரன் என்று அறிவிக்கப்படுதல்</p>	<p>மத். 3:17 “அன்றியும், வானத்திலிருந்து ஒரு சத்தம் உண்டாகி: இவர் என்னுடைய நேசகுமாரன், இவரில் பிரியமாயிருக்கிறேன் என்று உரைத்தது.”</p>
<p>ஏசாயா 9:1,2 “ஆகிலும் அவர் செபுலோன் நாட்டையும், நப்தலி நாட்டையும் இடுக்கமாய்</p>	<p>கலிலேயா திருப்பணி</p>	<p>மத். 4:13-16 “நாசரேத்தை விட்டு, செபுலோன் நப்தலி என்னும் நாடுகளின் எல்லைகளிலி</p>

<p>ஈனப்படுத்தின முந்தின காலத்திலிருந்ததுபோல அது இருண்டிருப்பதில்லை; ஏனென்றால் அவர் கடற்கரையருகிலும், யோர்தான் நதியோரத்திலுமுள்ள புறஜாதியாருடைய கலிலேயாவாகிய அத்தேசத்தைப் பிற்காலத்திலே மகிமைப்படுத்துவார். இருளில் நடக்கிற ஜனங்கள் பெரிய வெளிச்சத்தைக் கண்டார்கள்; மரண இருளின் தேசத்தில் குடியிருக்கிறவர்களின்மேல் வெளிச்சம் பிரகாசித்தது.”</p>		<p>ருக்கும் கடற்கரைக்கு அருகான கப்பர் நகூமிலே வந்து வாசம்பண்ணினார். கடற்கரையருகிலும் யோர்தானுக்கு அப்புறத்திலுமுள்ள செபுலோன் நாடும் நப்தலி நாடும் ஆகிய புறஜாதியாருடைய கலிலேயாவிலே, இருளில் இருக்கும் ஜனங்கள் பெரிய வெளிச்சத்தைக் கண்டார்கள்; மரண இருளின் திசையிலிருக்கிறவர்களுக்கு வெளிச்சம் உதித்தது என்று, ஏசாயா தீர்க்கதரிசியினால் உரைக்கப்பட்டது நிறைவேறும்படி இப்படி நடந்தது.”</p>
<p>சங். 78:2-4 “என் வாயை உவமைகளால் திறப்பேன்; பூர்வகாலத்துமறைபொருள்களை வெளிப்படுத்துவேன். அவைகளை நாங்கள் கேள்விப்பட்டு அறிந்தோம்; எங்கள் பிதாக்கள் அவைகளை எங்களுக்குத் தெரிவித்தார்கள். பின்வரும் சந்ததியான பிள்ளைகளுக்கு நாங்கள் அவைகளை மறைக்காமல் கர்த்தரின் தூதிகளையும் அவருடைய பலத்தையும், அவர் செய்த அவருடைய அதிசயங்களையும் விவரிப்போம்.”</p>	<p>உவமைகளால் பேசுதல்</p>	<p>மத். 13:34,35 “இவைகளையெல்லாம் இயேசு ஜனங்களோடே உவமைகளாகப் பேசினார்; உவமைகளினாலேயன்றி, அவர்களோடே பேசவில்லை. என் வாயை உவமைகளினால் திறப்பேன்; உலகத்தோற்றமுதல் மறைபொருளானவைகளை வெளிப்படுத்துவேன் என்று தீர்க்கதரிசியால் உரைக்கப்பட்டது நிறைவேறும்படி இப்படி நடந்தது.”</p>
<p>உபா. 18:15 “உன் தேவனாகிய கர்த்தர் என்னைப்போல ஒரு தீர்க்கதரிசியை உனக்காக உன் நடுவே உன் சகோதரரிலிருந்து எழும்பப்பண்ணுவார்; அவருக்குச் செவிகொடுப்பீர்களாக.”</p>	<p>ஒரு தீர்க்கதரிசி</p>	<p>அப். 3:20,22 “...முன்னே குறிக்கப்பட்ட இயேசுகிறிஸ்துவை அவர் உங்களிடத்தில் அனுப்பும்படிக்கும், ... மோசே பிதாக்களை நோக்கி: ‘உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தர் என்னைப்போல ஒரு தீர்க்கதரிசியை உங்களுக்காக உங்கள் சகோதரரிலிருந்து எழும்பப்பண்ணுவார்; அவர் உங்களுக்குச் சொல்லும் எல்லாவற்றிலும் அவருக்குச் செவிகொடுப்பீர்களாக’ என்றான்.”</p>
<p>ஏசாயா 61:1-3 “கர்த்தராகிய தேவனுடைய ஆவியானவர் என்மேல் இருக்கிறார்; சிறுமைப்பட்டவர்களுக்குச் சுவிசேஷத்தை அறிவிக்க கர்த்தர் என்னை அபிஷேகம்பண்ணினார்; இருதயம் நொறுங்குண்டவர்களுக்குக் காயங்கட்டுதலையும், சிறைப்பட்டவர்களுக்கு விடுதலையையும், கட்டுண்டவர்களுக்குக் கட்டவிழ்த்தலையும் கூறவும், கர்த்தருடைய அநுக்கிரக வருஷத்தையும், நம்முடைய தேவன் நீதியைச் சரிக்கட்டும் நாளையும் கூறவும், துயரப்பட்ட அனைவருக்கும் ஆறுதல் செய்யவும்... அவர் என்னை அனுப்பினார்.”</p>	<p>நொறுங்குண்ட இருதயத்தை குணமாக்குதல்</p>	<p>லூக்கா 4:18,19 “கர்த்தருடைய ஆவியானவர் என்மேலிருக்கிறார்; தரித்திரருக்குச் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கும்படி என்னை அபிஷேகம்பண்ணினார். இருதயம் நொறுங்குண்டவர்களைக் குணமாக்கவும், சிறைப்பட்டவர்களுக்கு விடுதலையையும், குருடருக்குப் பார்வையையும் பிரசித்தப்படுத்தவும், நொறுங்குண்டவர்களை விடுதலையாக்கவும், கர்த்தருடைய அநுக்கிரக வருஷத்தைப் பிரசித்தப்படுத்தவும், என்னை அனுப்பினார், என்று எழுதியிருக்கிற இடத்தை அவர் கண்டு வாசித்தார்.”</p>

<p>ஏசாயா 53:3 “அவர் அசட்டைபண்ணப்பட்டவரும், மனுஷரால் புறக்கணிக்கப்பட்டவரும், துக்கம் நிறைந்தவரும், பாடு அநுபவித்த வருமாயிருந்தார்; அவரை விட்டு நம் முடைய முகங்களை மறைத்துக்கொண்டோம்; அவர் அசட்டைபண்ணப்பட்டிருந்தார்; அவரை எண்ணாமற் போனோம்”</p>	<p>சொந்த யூத மக்களால் புறக்கணிக்கப் படுபவர்</p>	<p>யோவான் 1:11; லூக்கா 23:18 “அவர் தமக்குச் சொந்தமானதிலே வந்தார், அவருக்குச் சொந்தமானவர்களோ அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.” ஜனங்களெல்லாரும் அதைக்கேட்டு: “இவனை அகற்றும், பரபாசை எங்களுக்கு விடுதலையாக்கும் என்று சத்தமிட்டுக்கேட்டார்கள்.”</p>
<p>சங். 110:4 “நீர் மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின் படி என்றென்றைக்கும் ஆசாரியராயிருக்கிறீர் என்று கர்த்தர் ஆணையிட்டார்; மனம் மாறாமலுமிருப்பார்.”</p>	<p>மெல்கிசேதேக் முறைமையின்படி ஆசாரியர்</p>	<p>எபி. 5:5,6 “அந்தப்படியே கிறிஸ்துவும் பிரதான ஆசாரியராகிறதற்குத் தம்மைத்தாமே உயர்த்தவில்லை, ‘நீர் என்னுடைய குமாரன், இன்று நான் உம்மை ஜெபிப்பித்தேன்’ என்று அவரோடே சொன்னவரே அவரை உயர்த்தினார். அப்படியே வேறொரு இடத்திலும் நீர் மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படி என்றென்றைக்கும் ஆசாரியராயிருக்கிறீர் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.”</p>
<p>சக. 9:9 “சீயோன் குமாரத்தியே, மிகவும் கனிகூரு; எருசலேம் குமாரத்தியே, கெம்பீரி; இதோ உன் ராஜா உன்னிடத்தில் வருகிறார்; அவர் நீதியுள்ளவரும் இரட்சிக்கிறவரும் தாழ்மையுள்ளவரும், கழுதையின்மேலும் கழுதைக்குட்டியாகிய மறியின்மேலும் ஏறி வருகிறவருமாயிருக்கிறார்.”</p>	<p>வெற்றி பவனி</p>	<p>மாற்கு 11:7,9,11 “அவர்கள் அந்தக் குட்டியை இயேசு வினிடத்தில் கொண்டுவந்து, அதின்மேல் தங்கள் வஸ்திரங்களைப் போட்டார்கள்; அவர் அதின்மேல் ஏறிப் போனார். ... முன்நடப்பாரும் பின்நடப்பாரும்: ‘ஓசன்னா! கர்த்தரின் நாமத்தினாலே வருகிறவர் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்டவர்’ என்று சொல்லி ஆர்ப்பரித்தார்கள். அப்பொழுது, இயேசு எருசலேமுக்கு வந்து, தேவாலயத்தில் பிரவேசித்து, எல்லாவற்றையும் சுற்றிப் பார்த்து, சாயங்காலமானபோது, பன்னிருவரோடுங் கூடப் பெத்தானியாவுக்குப் போனார்.”</p>
<p>சங். 8:2 “பகைகுனையும் பழிகாரனையும் அடக்கிப்போட, தேவரீர் உம்முடைய சத்துருக்களினியித்தம் குழந்தைகள் பாலகர் வாயினால் பெலன் உண்டு பண்ணினீர்.”</p>	<p>பாலகர்களால் துதிக்கப் படுதல்</p>	<p>மத். 21:15,16 “அவர் செய்த அதிசயங்களையும், தாவீதின் குமாரனுக்கு ஓசன்னா! என்று தேவாலயத்திலே ஆர்ப்பரிக்கிற பிள்ளைகளையும் பிரதான ஆசாரியரும் வேதபாரகரும் கண்டு, கோபமடைந்து, அவரை நோக்கி: ‘இவர்கள் சொல்லுகிறதைக் கேட்கிறீரோ’ என்றார்கள். அதற்கு இயேசு: ‘ஆம், கேட்கிறேன், குழந்தைகளுடைய வாயினாலும் பாலகருடைய வாயினாலும் துதி உண்டாகும்படி செய்தீர் என்பதை நீங்கள் ஒருக்காலும் வாசிக்கவில்லையா?’ என்றார்”</p>

<p>ஏசாயா 53:1 “எங்கள் மூலமாய்க் கேள்விப்பட்டதை விசுவாசித்தவன் யார்? கர்த்தருடைய புயம் யாருக்கு வெளிப்பட்டது?”</p>	<p>விசுவாசிக்கப் படமாட்டார்</p>	<p>யோவான் 12:37,38 “அவர் இத்தனை அற்புதங்களை அவர்களுக்கு முன்பாகச் செய்திருந்தும், அவர்கள் அவரை விசுவாசிக்கவில்லை. ‘கர்த்தாவே, எங்கள் மூலமாய்க் கேள்விப்பட்டதை விசுவாசித்தவன் யார்? கர்த்தருடைய புயம் யாருக்கு வெளிப்பட்டது’ என்று ஏசாயா தீர்க்கதரிசி சொன்ன வசனம் நிறைவேறும்படி இப்படி நடந்தது.”</p>
<p>சங். 41:9 “என் பிராணசிநேகிதனும், நான் நம்பினவனும், என் அப்பம் புசித்தவனுமாகிய மனுஷனும் என்மேல் தன் குதிகாலைத் தூக்கினான்.”</p>	<p>நெருங்கிய நண்பனால் காட்டிக் கொடுக்கப் படுதல்</p>	<p>லூக்கா 22:47,48 “அவர் அப்படிப் பேசுகையில் ஜனங்கள் கூட்டமாய் வந்தார்கள். அவர்களுக்கு முன்னே பன்னிருவரில் ஒருவனாகிய யூதாஸ் என்பவனும் வந்து, இயேசுவை முத்தஞ்செய்யும்படி அவரிடத்தில் சேர்ந்தான். இயேசு அவனை நோக்கி: ‘யூதாசே, முத்தத்தினாலேயா மனுஷகுமாரனைக் காட்டிக்கொடுக்கிறாய்’ என்றார்.”</p>
<p>சக. 11:12 “உங்கள் பார்வைக்கு நன்றாய்க் கண்டால் என் கூலியைத் தாருங்கள்; இல்லாவிட்டால் இருக்கட்டும்’ என்று அவர்களோடே சொன்னேன்; அப்பொழுது எனக்கு கூலியாக முப்பது வெள்ளிக் காசை நிறுத்தார்கள்.”</p>	<p>முப்பது வெள்ளிக் காசுக்கு காட்டிக் கொடுக்கப் படுதல்</p>	<p>மத். 26:14,15 “அப்பொழுது, பன்னிருவரில் ஒருவனாகிய யூதாஸ்காரியோத்து என்பவன் பிரதான ஆசாரியரிடத்திற்குப் போய்: ‘நான் அவரை உங்களுக்குக் காட்டிக் கொடுக்கிறேன், நீங்கள் எனக்கு என்ன கொடுக்கிறீர்கள்’ என்றான். அவர்கள் அவனுக்கு முப்பது வெள்ளிக்காசைக் கொடுக்க உடன்பட்டார்கள்.”</p>
<p>சங். 35:11 “கொடுமையான சாட்சிகள் எழும்பி, நான் அறியாததை என்னிடத்தில் கேட்கிறார்கள்.”</p>	<p>பொய்சாட்சிகளால் குற்றம் சாட்டப் படுதல்</p>	<p>மாற்கு 14:57,58 “அப்பொழுது சிலர் எழுந்து, ‘கைவேலையாகிய இந்த தேவாலயத்தை நான் இடித்துப்போட்டு, கைவேலையல்லாத வேறொன்றை மூன்று நாளைக்குள்ளே கட்டுவேன் என்று இவன் சொன்னதை நாங்கள் கேட்டோம்’ என்று, அவருக்கு விரோதமாய்ப் பொய்ச் சாட்சி சொன்னார்கள்.”</p>
<p>ஏசாயா 53:7 “அவர் நெருக்கப்பட்டும் ஒடுக்கப்பட்டும் இருந்தார், ஆனாலும் தம்முடைய வாயை அவர் திறக்கவில்லை; அடிக்கப்படும்படி கொண்டு போகப்படுகிற ஒரு ஆட்டுக் குட்டியைப்போலவும், தன்னை மயிர்க் கத்தரிக்கிறவனுக்கு முன்பாகச் சத்தமிடாதிருக்கிற ஆட்டைப்போலவும், அவர் தம்முடைய வாயைத் திறவாதிருந்தார்.”</p>	<p>குற்றஞ் சாட்டப் படும்போது அமைதி காத்தல்</p>	<p>மாற்கு 15:4,5 அப்பொழுது பிலாத்து மறுபடியும் அவரை நோக்கி: ‘இதோ, இவர்கள் உன்மேல் எத்தனையோ குற்றங்களைச் சாட்டுகிறார்களே, அதற்கு நீ உத்தரவு ஒன்றும் சொல்லுகிறதில்லையா’ என்று கேட்டான். இயேசுவோ அப்பொழுதும் உத்தரவு ஒன்றும் சொல்லவில்லை; அதினால் பிலாத்து ஆச்சரியப்பட்டான்.”</p>

<p>ஏசாயா 50:6 “அடிக்கிறவர்களுக்கு என் முதுகையும், தாடையிரைப் பிடுங்குகிறவர்களுக்கு என் தாடைகளையும் ஒப்புக்கொடுத்தேன்; அவமானத்துக்கும் உமிழ் நீருக்கும் என் முகத்தை மறைக்கவில்லை.”</p>	<p>துப்பப்பட்டு அறையப் படுதல்</p>	<p>மத். 26:67 “அப்பொழுது அவருடைய முகத்தில் துப்பி, அவரைக் குட்டினார்கள். சிலர் அவரைக் கன்னத்தில் அறைந்தார்கள்.”</p>
<p>சங். 35:19 “வீணாய் எனக்குச் சத்துருக்களானவர்கள் என்னிமித்தம் சந்தோஷியாமலும், முகாந்தரமில்லாமல் என்னைப் பகைக்கிறவர்கள் கண் சிமிட்டாமலும் இருப்பார்களாக.”</p>	<p>காரண மில்லாமல் பகைக்கப் படுதல்</p>	<p>யோவான் 15:24,25 “வேறொருவரும் செய்யாத கிரியை களை நான் அவர்களுக்குள்ளே செய்யா திருந்தேனானால், அவர்களுக்குப் பாவ மிராது; இப்பொழுது அவர்கள் என்னை யும் என் பிதாவையும் கண்டும் பகைத்து மிருக்கிறார்கள். ‘முகாந்தரமில்லாமல் என்னைப் பகைத்தார்கள்’ என்று அவர் களுடைய வேதத்தில் எழுதியிருக்கிற வாக்கியம் நிறைவேறும்படிக்கு இப்படி யாயிற்று.”</p>
<p>ஏசாயா 53:5 “நம்முடைய மீறுதல்களினிமித்தம் அவர் காயப்பட்டு, நம்முடைய அக்கிர மங்களினிமித்தம் அவர் நொறுக்கப்பட் டார்; நமக்குச் சமாதானத்தை உண்டு பண்ணும் ஆக்கினை அவர்மேல் வந்தது; அவருடைய தழும்புகளால் குணமாகிறோம்.”</p>	<p>பாவ பரிகாரமான பலி</p>	<p>ரோமர் 5:6,8 “அன்றியும் நாம் பெலனற்றவர்களா யிருக்கும்போதே, குறித்த காலத்தில் கிறிஸ்து அக்கிரமக்காரருக்காக மரித் தார்.... நாம் பாவிகளாயிருக்கையில் கிறிஸ்து நமக்காக மரித்ததினாலே, தேவன் நம்மேல் வைத்த தமது அன்பை விளங்கப்பண்ணுகிறார்.”</p>
<p>ஏசாயா 53:12 “அவர் தம்முடைய ஆத்துமாவை மர ணத்திலூற்றி, அக்கிரமக்காரரில் ஒரு வராக எண்ணப்பட்டு, அநேகருடைய பாவத்தைத் தாமே சுமந்து, அக்கிரமக் காரருக்காக வேண்டிக்கொண்டதினி மித்தம் அநேகரை அவருக்குப் பங்காகக் கொடுப்பேன்; பலவான்களை அவர் தமக்குக் கொள்ளையாகப் பங்கிட்டுக் கொள்வார்.”</p>	<p>கள்வர் களிடையில் ஒருவராக அறையப் படுதல்</p>	<p>மாற்கு 15:27,28 “அல்லாமலும், அவருடைய வலது பக் கத்தில் ஒருவனும் அவருடைய இடது பக்கத்தில் ஒருவனுமாக, இரண்டு கள் ளரை அவரோடுகூடச் சிலுவைகளில் அறைந்தார்கள். ‘அக்கிரமக்காரரில் ஒருவராக எண்ணப்பட்டார்’ என்கிற வேதவாக்கியம் அதனாலே நிறை வேறிற்று.</p>
<p>சக. 12:10 “நான் தாவிது குடும்பத்தார்மேலும் எருசலேம் குடிகளின்மேலும் கிருபையின் ஆவியையும் விண்ணப்பங்களின் ஆவியையும் ஊற்றுவேன்; அப்பொழுது அவர்கள் ‘தாங்கள் குத்தின என்னை நோக்கிப்பார்த்து, ஒருவன் தன் ஒரே பேறானவனுக்காகப் புலம்புகிறதுபோல எனக்காகப் புலம்பி, ஒருவன் தன் தலைச்சன் பிள்ளைக்காகத் துக்கிக் கிறதுபோல எனக்காக மனங்கசந்து துக் கிப்பார்கள்’.”</p>	<p>கைகளிலும் கால்களிலும் கடாவப் படுதல்</p>	<p>யோவான் 20:27 “பின்பு அவர் தோமாவை நோக்கி: நீ உன் விரலை இங்கே நீட்டி, என் கைக ளைப் பார், உன் கையை நீட்டி, என் விலாவிலே போடு, அவிசுவாசியாயிரா மல் விசுவாசியாயிரு என்றார்.”</p>

<p>சங். 22:7,8 “என்னைப் பார்க்கிறவர்களெல்லாரும் என்னைப் பரியாசம்பண்ணி, உதட்டைப் பிதுக்கி, தலையைத் துலுக்கி: ‘கர்த்தர் மேல் நம்பிக்கையாயிருந்தானே, அவர் இவனை விடுவிக்கட்டும்; இவன்மேல் பிரியமாயிருக்கிறாரே, இப்பொழுது இவனை மீட்டுவிட்டும்’ என்கிறார்கள்.”</p>	<p>ஏனைப் படுத்தப்பட்டு பரிசீலிக்கப் படுதல்</p>	<p>லூக்கா 23:35 “ஐனங்கள் நின்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடனேகூட அதி காரிகளும் அவரை இகழ்ந்து: ‘இவன் மற்றவர்களை இரட்சித்தான், இவன் தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட கிறிஸ்துவானால், தன்னைத்தானே இரட்சித்துக்கொள்ளட்டும்’ என்றார்கள்.”</p>
<p>சங். 69:9 “உம்முடைய வீட்டைக்குறித்து உண்டான பக்திவராக்கியம் என்னைப் பட்சித்தது; உம்மை நிந்திக்கிறவர்களுடைய நிந்தனைகள் என்மேல் விழுந்தது.”</p>	<p>நிந்தையைச் சுமத்தல்</p>	<p>ரோமர் 15:3 “கிறிஸ்துவும் தமக்கே பிரியமாய் நடவாமல்: ‘உம்மை நிந்திக்கிறவர்களுடைய நிந்தனைகள் என்மேல் விழுந்தது’ என்று எழுதியிருக்கிறபடியே நடந்தார்.”</p>
<p>சங். 109:4; ஏசா. 53:12 “என் சிநேகத்துக்குப் பதிலாக என்னை விரோதிக்கிறார்கள், நானோ ஜெபம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன்.” “அக்கிரமக்காரருக்காக வேண்டிக் கொண்டதனிமித்தம்...)</p>	<p>பகைவர்களுக்காக விண்ணப்பித்தல்</p>	<p>லூக். 23:34 “அப்பொழுது இயேசு: ‘பிதாவே, இவர்களுக்கு மன்னியும், தாங்கள் செய்கிறது இன்னதென்று அறியாதிருக்கிறார்களே’ என்றார். அவருடைய வஸ்திரங்களை அவர்கள் பங்கிட்டுச் சீட்டுப் போட்டார்கள்.”</p>
<p>சங். 22:17,18 “என் எலும்புகளையெல்லாம் நான் எண்ணலாம்; அவர்கள் என்னை நோக்கிப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என் வஸ்திரங்களை தங்களுக்குள்ளே பங்கிட்டு, என் உடையின் பேரில் சீட்டுப்போடுகிறார்கள்.”</p>	<p>சீட்டுப் போட்டு படைவீரர்கள் உடையைப் பங்கிடல்</p>	<p>மத். 27:35,36 “அவரைச் சிலுவையில் அறைந்த பின்பு, அவர்கள் சீட்டுப்போட்டு அவருடைய வஸ்திரங்களைப் பங்கிட்டுக் கொண்டார்கள். ‘என் வஸ்திரங்களைத் தங்களுக்குள்ளே பங்கிட்டு, என் உடையின் பேரில் சீட்டுப்போட்டார்கள்’ என்று தீர்க்கதரிசியால் உரைக்கப்பட்டது நிறைவேறும்படி இப்படி நடந்தது.”</p>
<p>சங். 22:1 “என் தேவனே, என் தேவனே, ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்? எனக்கு உதவி செய்யாமலும், நான் கதறிச் சொல்லும் வார்த்தைகளைக் கேளாமலும் ஏன் தூரமாயிருக்கிறீர்?”</p>	<p>தேவனால் கைவிடப் படுதல்</p>	<p>மத். 27:46 “ஓன்பதாம்மணி நேரத்தில் இயேசு: ‘ஏலீ! ஏலீ! லாமா சபத்தானி,’ என்று மிகுந்த சத்தமிட்டுக் கூப்பிட்டார்; அதற்கு என் தேவனே! என் தேவனே! ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர் என்று அர்த்தமாம்.”</p>
<p>சங். 34:20 “அவனுடைய எலும்புகளையெல்லாம் காப்பாற்றுகிறார்; அவைகளில் ஒன்றும் முறிக்கப்படுவதில்லை.”</p>	<p>எலும்புகள் ஒன்றும் முறிக்கப் படுவதில்லை</p>	<p>யோவான் 19:32,33,36 “அந்தப்படி போர்ச்சேவகர் வந்து, அவருடனேகூடச் சிலுவையில் அறையப்பட்ட முந்தினவனுடைய காலெலும்புகளையும் மற்றவனுடைய காலெலும்புகளையும் முறித்தார்கள். அவர்கள் இயேசு வினிடத்தில் வந்து, அவர் மரித்திருக்கிறதைக் கண்டு, அவருடைய காலெலும்புகளை முறிக்கவில்லை. ... அவருடைய எலும்புகளில் ஒன்றும் முறிக்கப் படுவதில்லை என்கிற வேதவாக்கியம் நிறைவேறும்படி இவைகள் நடந்தது.”</p>

<p>சக. 12:10 “நான் தாவீது குடும்பத்தார்மேலும் எருசலேம் குடிகளின்மேலும் கிருபையின் ஆவியையும் விண்ணப்பங்களின் ஆவியையும் ஊற்றுவேன்; அப்பொழுது அவர்கள் ‘தாங்கள் குத்தின என்னை நோக்கிப் பார்த்து, ஒருவன் தன் ஒரே பேறானவனுக்காகப் புலம்புகிறதுபோல எனக்காகப் புலம்பி, ஒருவன் தன் தலைச்சன்பிள்ளைக்காகத் துக்கிக்கிறதுபோல எனக்காக மனங்கசந்து துக்கிப்பார்கள்.”</p>	<p>விலாவில் குத்தப்படுதல்</p>	<p>யோவான் 19:34 “ஆகிலும் போர்ச்சேவகரில் ஒருவன் ஈட்டியினாலே அவருடைய விலாவில் குத்தினான்; உடனே இரத்தமும் தண்ணீரும் புறப்பட்டது.”</p>
<p>ஏசாயா 53:9 “துன்மார்க்கரோடே அவருடைய பிரேதக்குழியை நியமித்தார்கள்; ஆனாலும் அவர் மரித்தபோது ஐசுவரியவானோடே இருந்தார்; அவர் கொடுமை செய்யவில்லை; அவர் வாயில் வஞ்சனை இருந்ததுமில்லை.”</p>	<p>செல்வந்தராக அடக்கம் பண்ணப்படுதல்</p>	<p>மத். 27:57-60 “சாயங்காலமானபோது, இயேசுவுக்குச் சீஷனும், ஐசுவரியவானுமாயிருந்த யோசேப்பு என்னும் பேர்கொண்ட அரிமத்தியா ஊரானாகிய ஒரு மனுஷன் வந்து, பிலாத்துவினிடத்தில் போய், இயேசுவின் சரீரத்தைக் கேட்டான். அப்பொழுது சரீரத்தைக் கொடுக்கும்படி பிலாத்து கட்டளையிட்டான். யோசேப்பு அந்தச் சரீரத்தை எடுத்து, துய்யதான மெல்லிய துப்பட்டியிலே சுற்றி, தான் கன்மலையில் வெட்டியிருந்த தன்னுடைய புதிய கல்லறையிலே அதை வைத்து, கல்லறையின் வாசலில் ஒரு பெரிய கல்லைப் புரட்டி வைத்துப்போனான்.”</p>
<p>சங். 16:10 “என் ஆத்துமாவைப் பாதாளத்தில் விடீர்; உம்முடைய பரிசுத்தவானை அழிவைக் காணவொட்டீர்.”</p> <p>சங். 49:15 “ஆனாலும் தேவன் என் ஆத்துமாவைப் பாதாளத்தின் வல்லமைக்குத் தப்பு வித்து மீட்பார், அவர் என்னை ஏற்றுக் கொள்வார்.”</p>	<p>உயிரோடு எழுதல்</p>	<p>மாற்கு 16:6,7 “அவன் அவர்களை நோக்கி: ‘பயப்படாதிருங்கள், சிலுவையில் அறையப்பட்ட நசரேயனாகிய இயேசுவைத் தேடுகிறீர்கள்; அவர் உயிர்த்தெழுந்தார்; அவர் இங்கேயில்லை; இதோ, அவரை வைத்த இடம். நீங்கள் அவருடைய சீஷரிடத்திற்கும் பேதுருவினிடத்திற்கும் போய்; உங்களுக்கு முன்னே கலிலேயாவுக்குப் போகிறார், அவர் உங்களுக்குச் சொன்னபடியே அங்கே அவரைக் காண்பீர்கள் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லுங்கள்’ என்றான்.”</p>
<p>சங். 68:18 “தேவரீர் உன்னதத்திற்கு ஏறி, சிறைப்பட்டவர்களைச் சிறையாக்கிக் கொண்டு போனீர்; தேவனாகிய கர்த்தர் மனுஷருக்குள் வாசம்பண்ணும்பொருட்டு, துரோகிகளாகிய மனுஷர்களுக்காகவும், வரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டீர்.”</p>	<p>தேவனின் வலது பாரிசத்திற்கு ஏறிச் செல்லுதல்</p>	<p>மாற்கு 16:19; 1 கொரி. 15:4; எபே. 4:8 “இவ்விதமாய்க் கர்த்தர் அவர்களுடனே பேசினபின்பு, பரலோகத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் உட்கார்ந்தார்.” “... வேதவாக்கியங்களின்படி மூன்றாம் நாளில் உயிர்த்தெழுந்தார்...” “ஆதலால், அவர் உன்னதத்திற்கு ஏறி, சிறைப்பட்டவர்களைச் சிறையாக்கி, மனுஷர்களுக்கு வரங்களை அளித்தார்’ என்று சொல்லியிருக்கிறார்.”</p>

சுவிசேஷ நூல்களின் ஒத்திசைவு

காலம்	நிகழ்ச்சிகள்	நடைபெற்ற இடம்	மத்தேயு	மாற்கு	லூக்கா	யோவான்	இணை வசனங்கள்
	லூக்காவின் முகவுரை கிறிஸ்து மனுஷரு எடுத்த நிகழ்ச்சிக்கு முந்தைய நிலை இயேசு கிறிஸ்துவின் வம்ச வரலாறு		1:1-17		1:1-4 3:23-38	1:1-18	அப். 1:1 எபி. 1:1-14 ரூத் 4:18-22 1 நாளா. 1:1-4
இயேசு, யோவான் ஆகியோருடைய பிறப்பு, குழந்தை மற்றும் இளமைப் பருவம்							
கி. மு. 7	1. யோவானின் பிறப்பு முன்னறி விக்கப்படுதல்	எருசலேம் (தேவாலயம்)			1:5-25		எண். 6:3
கி. மு. 7 (அ) 6	2. கன்னி மரியாளிடம் இயேசுவின் பிறப்பு முன்னறி விக்கப்படுதல்	நாசரேத்			1:26-38		ஏசா. 7:14
கி. மு. 5	3. மரியாளிடம் எலிசபெத் பாடிய பாடல்	யூதேயா மலைநாடு			1:39-45		
	4. மரியாளின் துதிப்பாட்டு				1:46-56		சங். 103:17
கி.மு. 5	5. யோவான் ஸ்நானகனின் பிறப்பு, குழந்தைப் பருவம் மற்றும் எதிர்கால நோக்கம்	யூதேயா			1:57-80		மல். 3:1
	6. யோசேப்புக்கு இயேசுவின் பிறப்பு முன்னறி விக்கப்படுதல்	நாசரேத்	1:18-25				ஏசா. 9:6,7
கி. மு. 5-4	7. இயேசு கிறிஸ்துவின் பிறப்பு	பெத்லகேம்	1:24,25		2:1-7		மீகா. 5:2
	8. தேவதூதர்களின் பிரகடனம்	பெத்லகே மிற்கு அருகில்			2:8-14		1 தீமோ. 3:16
	9. தொழுதுகொள்ள வந்த மேய்ப்பர்கள்	பெத்லகேம்			2:15-20		

காலம்	நிகழ்ச்சிகள்	நடைபெற்ற இடம்	மத்தேயு	மாற்கு	லூக்கா	யோவான்	இணை வசனங்கள்
கி. மு. 4	10. இயேசு விருத்தசேதனம் பண்ணப்படுதல்	பெத்லகேம்			2:21		லேவி. 12:3
	11. முதலாம் தேவாலய வருகையும், சிமியோன் மற்றும் அன்னாள் துதித்துப் போற்றுதலும்	எருசலேம்			2:22-38		யாத்.13:2 லேவி. 12
	12. ஞானிகளின் வருகை	எருசலேம் & பெத்லகேம்	2:1-12				எண். 24:17
	13. எகிப்துக்கு ஓடிப்போகுதலும் கபடற்ற குழந்தைகளின் படுகொலையும்	பெத்லகேம், எருசலேம் & எகிப்து	2:13-18				எரே. 31:15
கி. பி. 7-8 க்குப் பின்	14. இயேசுவோடு எகிப்தை விட்டு நாசரேத்துக்குத் திரும்புதல்		2:19-23		2:39		
	15. இயேசுவின் குழந்தைப் பருவம்	நாசரேத்			2:40,51		
பின்னர் நடந்த நிகழ்ச்சிகள்	16. 12 வயது நிரம்பிய இயேசு தேவாலயத்திற்கு வருகைபுரிதல்	எருசலேம்			2:41-50		உபா. 16:1-8
	17. இயேசுவின் 18 ஆண்டுகால வளரிளம் பருவமும் இளமைப் பருவமும்	நாசரேத்			2:51,52		1 சாமு. 2:26
யோவான் ஸ்நானகனைக் குறித்த உண்மைகள்							
கி.பி. 25-27	யோவானுடைய ஊழியத் தொடக்கம்	யூதேயாவின் வனாந்தரம்	3:1	1:1-4	3:1,2	1:19-28	மல். 3:1
	செய்தியாளனும், செய்தியும்		3:2-12	1:2-8	3:3-14		ஏசா.40:3
	இயேசுவானவரைப் பற்றிய அவனுடைய சித்திரம்		3:11,12	1:7,8	3:15-18	1:26,27	அப். 2:38
	அவனுடைய துணிவு		14:4-12		3:19,20		

காலம்	நிகழ்ச்சிகள்	நடைபெற்ற இடம்	மத்தேயு	மாற்கு	லூக்கா	யோவான்	இணை வசனங்கள்
12 நிகழ்வுகளில் இயேசு கிறிஸ்துவின் தொடக்க கால ஊழியம்							
கி. பி. 27	1. இயேசுவானவர் திருமுழுக்குப் பெறுதல்	யோர்தான் நதி பெத்தாபாரா	3:13-17	1:9-11	3:21-23	1:29-34	சங். 2:7
	2. இயேசு சோதிக்கப்படுதல்	வனாந்தரம்	4:1-11	1:12,13	4:1-13		சங்.9:1:11
	3. முதலாம் சீடர்களை அழைத்தல்	யோர்தானுக்கு அப்பால்				1:35-51	
	4. முதலாம் அற்புதம்	கலிலேயா விலுள்ள கானாவூர்				2:1-11	
	5. கப்பர்நகூமில் முதல் தங்குதல்	“அவருடைய” ஊராகிய கப்பர்நகூம்				2:12	
கி. பி. 27	6. முதலாம் தேவாலய சுத்திகரிப்பு	எருசலேம்				2:13-22	சங்.69:9
	7. எருசலேமில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல்	யூதேயா				2:23-25	
	8. இரண்டாம் பிறப்பைப் பற்றி நிக்கொதேமு விற்கு போதித்தல்	யூதேயா				3:1-21	எண்.21:8,9
	9. யோவானுடன் சேர்ந்து ஊழியம் செய்தல்	யூதேயா				3:22-30	
கி. பி. 27	10. கலிலேயாவிற்குச் செல்லுதல்	யூதேயா	4:12	1:14	4:14	4:1-4	
	11. யாக்கோபின் கிணற்றண்டை சமாரியப் பெண்ணைச் சந்தித்தல்	சமாரியா				4:5-42	யோசு.24:32
	12. கலிலேயா விற்குத் திரும்பி வருதல்			1:15	4:15	4:43-45	
கி. பி 27-29 55 நிகழ்வுகளில் இயேசு கிறிஸ்துவின் கலிலேயா ஊழியம்							
கி. பி. 27	1. இராஜாவின் மனிதனுடைய மகன் குணமாகக் கப்படுதல்	கானா				4:46-54	

காலம்	நிகழ்ச்சிகள்	நடைபெற்ற இடம்	மத்தேயு	மாற்கு	லூக்கா	யோவான்	இணை வசனங்கள்
கி. பி. 27	2. நாசரேத்தில் புறக்கணிக்கப் படுதல்	நாசரேத்			4:16-30		ஏசா. 61:1,2
	3. கப்பர்நகூமிற்குச் செல்லுதல்	கப்பர்நகூம்	4:13-17				ஏசா. 9:1,2
	4. நால்வர் மனிதரைப் பிடிப்பவர்களாக மாறுதல்	கலிலேயாக் கடல்	4:18-22	1:16-20	5:1-11		சங்.33:9
	5. ஓய்வுநாளில் பிசாசுபிடித்தவன் குணமாக்கப் படுதல்	கப்பர்நகூம்		1:21-28	4:31-37		
	6. பேதுருவின் மாமியும், மற்றவர்களும் சுகமடைதல்	கப்பர்நகூம்	8:14-17	1:29-34	4:38-41		ஏசா. 53:4
	7. கலிலேயாவில் முதலாம் பிரசங்கப் பயணம்	கலிலேயா	4:23-25	1:35-39	4:42-44		
	8. தொழுநோயாளி குணமாக்கப்படுதலும், பதில் செய்தவிதமும்	கலிலேயா	8:1-4	1:40-45	5:12-16		லேவி.13:49
	9. திமிர்வாதக் காரன் குணமாக்கப்படுதல்	கப்பர்நகூம்	9:1-8	2:1-12	5:17-26		ரோமர் 3:23
	10. மத்தேயுவின் அழைப்பும், விருந்து உபசரிப்பும்	கப்பர்நகூம்	9:9-13	2:13-17	5:27-32		ஓசியா 6:6
	11. உவமையினாலே சீடர்களுக்கு ஆதரவாக வாதம் செய்தல்	கப்பர்நகூம்	9:14-17	2:18-22	5:33-39		
	கி. பி. 28	12. இரண்டாம் பஸ்காவிற்கு எருசலேம் செல்லுதல்; முடவனைக் குணமாக்குதல்	எருசலேம்				5:1-47
13. கதிர் கொய்த காரணமாக சுருத்து வேறுபாடு தீவிரமடைதல்		கலிலேயா போகும் வழியில்	12:1-8	2:23-28	6:1-5		உபா. 5:14

காலம்	நிகழ்ச்சிகள்	நடைபெற்ற இடம்	மத்தேயு	மாற்கு	லூக்கா	யோவான்	இணை வசனங்கள்
கி. பி. 28	14. சூம்பின கை உடையவன் குண மாக்கப்படுவதால் இன்னொரு ஓய்வு நாள் முரண்பாடு ஏற்படுதல்	கலிலேயா	12:9-14	3:1-6	6:6-11		
	15. திரள் கூட்டம் குணமாக்கப்படுதல்	கலிலேயாக் கடல்	12:15-21	3:7-12	6:17-19		
	16. இரவு ஜெபத் திற்கு பின்பு, பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுதல்	கப்பர்நகும் அருகில்		3:13-19	6:12-16		
	17. மலைப் பிரசங்கம்	கப்பர்நகும் அருகில்	5:1-7:29		6:20-49		
	18. நூற்றுக்கு அதிபதியின் வேலைக் காரன் குணமாக்கப்படுதல்	கப்பர்நகும்	8:5-13		7:1-10		ஏசா.49:12,13
	19. விதவையின் மகன் மரணத்தினின்று எழுப்பப்படுதல்	நாயீன்			7:11-17		யோபு 19:25
	20. இயேசு யோவானின் ஐயங்களைத் தீர்த்தல்	கலிலேயா	11:2-19		7:18-35		மல். 3:1
	21. சலுகை பெற்றோரின் மீது வந்த சாபங்கள்		11:20-30				ஆதி. 19:24
	22. பாவியான பெண், இயேசுவை அபிஷேகம் பண்ணுதல்	கப்பர்நகும், சீமோனின் வீடு			7:36-50		
	23. கலிலேயா விற்கு மற்றொரு பயணம்	கலிலேயா			8:1-3		
24. இயேசு தேவ தூஷணம் சொன்னதாகக் குற்றஞ் சாட்டப்படுதல்	கப்பர்நகும்	12:22-37	3:20-30	11:14-23			

காலம்	நிகழ்ச்சிகள்	நடைபெற்ற இடம்	மத்தேயு	மாற்கு	லூக்கா	யோவான்	இணை வசனங்கள்
கி. பி. 28	25. அடையாளம் கேட்டோருக்கு இயேசு தந்த பதில்	கப்பர்நகம்	12:38-45		11:24-26, 29-36		யோவேல் 3:13
	26. தாயாரும் சகோதரரும் இயேசுவைக் காண வருதல்	கப்பர்நகம்	12:46-50	3:31-35	8:19-21		
	27. விதைக்கிறவன், விதை, களைகள், கடுகுவிதை, புளித்த மாவு, பொக்கிஷம், முத்து, வலை, விளக்கு ஆகிய பிரசித்த பெற்ற உவமைகள் சொல்லப்படுதல்	கலிலேயாக் கடல் அருகில்	13:1-52	4:1-34	8:4-18		
	28. கடல் அமைதியாக்கப்படுதல்	கலிலேயாக் கடல்	8:23-27	4:35-41	8:22-25		
	29. கெனசேரேத்தில் பிசாசு பிடித்தவன் குணமாக்கப்படுதல்	கலிலேயாக் கடலின் கிழக்குக் கரை	8:28-34	5:1-20	8:26-39		
	30. யவீருவின் மகள் எழுப்பப்படுதலும் பெரும்பாடுள்ள பெண் குணமாக்கப்படுதலும்		9:18-2	5:21-43	8:40-56		
	31. இரண்டு குருடருக்குப் பார்வையளிக்கப்படுதல்		9:27-31				
	32. பிசாசுபிடித்த ஊமையன் குணமாக்கப்படுதல்		9:32-34				
	33. நாசரேத்தில் கிறிஸ்து இரண்டாம்முறை புறக்கணிக்கப்படுதல்	நாசரேத்	13:53-58	6:1-6			
	34. பன்னிருவர் அனுப்பப்படுதல்		9:35-11:1	6:6-13	9:1-6		
	35. கோழையாகிய ஏரோது யோவானைச் சிரச்சேதம் பண்ணுதல்	கலிலேயா	14:1-12	6:14-29	9:7-9		

1 கொரி. 9:14

காலம்	நிகழ்ச்சிகள்	நடைபெற்ற இடம்	மத்தேயு	மாற்கு	லூக்கா	யோவான்	இணை வசனங்கள்
கி. பி. 29 வசந்த காலம்	36. பன்னிருவர் திரும்பி வருதல், இயேசு தனிமையை நாடிச் செல்லுதல், 5000 பேருக்கு உணவளித்தல்	பெத்தசாயிதா அருகில்	14:13-21	6:30-44	9:10-17	6:1-14	
	37. தண்ணீர்மீது நடத்தல்	கலிலேயாக் கடல்	14:22-33	6:45-52		6:15-21	
	38. கெனசரேத்தில் நோயாளிகள் குணமாக்கப்படுதல்	கெனசரேத்து	14:34-36	6:53-36			
கி. பி. 29	39. புகழின் ஏறுமுகம் கலிலேயாவில் சஞ்சரித்தல்	கப்பர்நகும்				6:22-71, 7:1	ஏசா. 54:13
	40. பாரம்பரிய வழக்கங்கள் தாக்கப்படுதல்		15:1-20	7:1-23			யாத். 21:17
	41. பெனிக்கியாவில் தனிமை களைதல். சீரேபெனிக்கியாவைச் சேர்ந்த பெண்ணின் மகள் குணமாக்கப்படுதல்	பெனிக்கேயா	15:21-28	7:24-30			
	42. வேதனைப்பட்ட டோர் குணமாக்கப்படுதல்	தெக்கப்போலி	15:29-31	7:31-37			
	43. 4000 பேருக்கு உணவளிக்கப்படுதல்	தெக்கப்போலி	15:32-39	8:1-9			
	44. பரிசேயரின் எதிர்ப்பு வலுப்படுதல்	மக்தலா	16:1-4	8:10-13			
	45. சீடர்களின் மெத்தனம் கண்டிக்கப்படுதல்; குருடன் குணமாக்கப்படுதல்		16:5-12	8:14-26			எரே. 5:21
46. இயேசுவே கிறிஸ்து: பேதுரு அறிக்கை	பிலிப்பு, செசரியா அருகில்	16:13-20	8:27-30	9:18-21			

காலம்	நிகழ்ச்சிகள்	நடைபெற்ற இடம்	மத்தேயு	மாற்கு	லூக்கா	யோவான்	இணை வசனங்கள்
கி. பி. 29	47. இயேசுவானவர் தமது மரணத்தை முன்னறிவித்தல்	பிலிப்பு, செசரியா பட்டணம்	16:21-26	8:31-37	9:22-25		
	48. இராஜ்யம் வாக்களிக்கப்படுதல்		16:27,28	9:1	9:26,27		நீதி. 24:12
	49. மறுரூபமாகுதல்	பெயர் குறிப்பிடப்படாத மலை	17:1-13	9:2-13	9:28-36		ஏசா. 42:1
	50. சந்திரரோகி குணமாக்கப்படுதல்	மறுரூப மலை	17:14-21	9:14-29	9:37-42		
	51. மீண்டும் தமது மரணம், உயிர்த் தெழுதல் பற்றி சொல்லுதல்	கலிலேயா	17:22,23	9:30-32	9:43-45		
	52. வரி செலுத்துதல்	கப்பர்நகூம்	17:24-27				யாத். 30:11-15
	53. யார் பெரியவன் என்று சீடர்களுள் வாக்குவாதம் செய்தல்; இயேசு அதற்கான விளக்க மளித்தல் மற்றும் பொறுமை, நேர்மை, மன்னிப்பு பற்றி போதித்தல்	கப்பர்நகூம்	18:1-35	9:33-50	9:46-62		
	54. இயேசு சகோ தரர்களின் ஆலோசனையை நிராகரித்தல்	கலிலேயா	19:1		9:51-56	7:2-9	
கி. பி. 29 செப்டம்பர்	55. கலிலேயா விலிருந்து புறப்படுதலும், சமாரியரின் புறக்கணிப்பும்					7:10	
42 நிகழ்வுகளில் யூதேயா மற்றும் பெரியா ஆகிய இடங்களில் இயேசு ஆற்றிய இறுதி ஊழியம்							
கி. பி. 29 அக்டோபர்	1. கூடாரப் பண்டிகை	எருசலேம்				7:2,11-52	
	2. விபசார பெண்ணுக்கு மன்னிப்பு	எருசலேம்				7:53-8:11	லேவி. 20:10
கி. பி. 29	3. உலகத்தின் ஒளியாகிய கிறிஸ்து	எருசலேம்				8:12-20	

காலம்	நிகழ்ச்சிகள்	நடைபெற்ற இடம்	மத்தேயு	மாற்கு	லூக்கா	யோவான்	இணை வசனங்கள்
கி. பி. 29	4. தீர்க்கதரிசனத்தை எதிர்கொள்ள முடியாத பரிசேயர்கள் தீர்க்கதரிசியை அழிக்க முயலுதல்	எருசலேம் தேவாலயம்				8:12-59	ஏசா. 6:9
	5. குருடனாய்ப் பிறந்த மனிதன் குணப்படுதல்; பின்தொடரும் விளைவுகள்	எருசலேம்				9:1-41	
	6. நல்ல மேய்ப்பன் பற்றிய உவமை	எருசலேம்				10:1-21	
	7. எழுபதுபேரின் ஊழியம்	யூதேயாவாக இருக்கலாம்			10:1-24		
	8. நல்ல சமாரியனின் கதையை நியாயசாஸ்திரி கேட்டல்	யூதேயா (?)			10:25-37		
	9. மார்த்தாள், மரியாள் ஆகியோரின் உபசரிப்பு	பெத்தானியா			10:38-42		
	10. ஜெபத்தைக் குறித்து மற்றொரு பாடம்	யூதேயா (?)			11:1-13		
	11. பெயல்செபூலோடு தொடர்புடையவரென்று குற்றஞ்சாட்டப்படுதல்				11:14-36		
	12. நியாயசாஸ்திரிகளுக்கும் பரிசேயருக்கும் எதிரான நியாயத்தீர்ப்பு				11:37-54		மீகா. 6:8
	13. மாய்மாலம், பொருளாசை, கவலை மற்றும் விழித்திருத்தல் ஆகியவற்றைக் குறித்துப் பேசுதல்				12:1-59		மீகா. 7:6
	14. மனந்திரும்புவீர் இல்லையேல் அழிவீர்கள்				13:1-5		

காலம்	நிகழ்ச்சிகள்	நடைபெற்ற இடம்	மத்தேயு	மாற்கு	லூக்கா	யோவான்	இணை வசனங்கள்
கி. பி. 29	15. கனியற்ற அத்தி மரம் உவமை				13:6-9		
	16. கூனி ஓய்வு நாளில் குண மாக்கப்படுதல்				13:10-17		உபா. 5:12-15
	17. கடுகுவிதை, புளித்தமாவு குறித்த உவமைகள்	பெரேயாவாக இருக்கலாம்			13:18-21		
கி. பி. 29 குளிர் காலம்	18. பிரதிஷ்டை பண்டிகை	எருசலேம்				10:22-39	சங். 82:6
	19. யோர்தானுக்கு அப்பால் தனியே செல்லுதல்					10:40-42	
	20. எருசலேமுக்கு திரும்பிச் செல் கையில் ஆற்றிய போதனை மற்றும் ஏரோது பற்றி கூறிய சொற்கள்	பெரேயா			13:22-35		சங். 6:8
	21. பரிசேயரின் தலைவனோடு உணவு உண்ணுதல், நீர்க்கோவை நோயுற்றவனை குணமாக்குதல்; எருது, முதன்மையான இடம், பெரிய விருந்து குறித்த உவமைகள்				14:1-24		
	22. சீடத்துவத்தின் எதிர்பார்ப்புகள்	பெரேயா			14:25-35		
	23. காணாமல் போன ஆடு, நாணயம், குமாரன் குறித்த உவமைகள்				15:1-32		1 பேது. 2:25
	24. அநீதியுள்ள உக்கிராணக்காரன், செல்வந்தன் மற்றும் லாசரு குறித்த உவமைகள்				16:1-31		

காலம்	நிகழ்ச்சிகள்	நடைபெற்ற இடம்	மத்தேயு	மாற்கு	லூக்கா	யோவான்	இணை வசனங்கள்
கி. பி. 29 குளிர் காலம்	25. ஊழியம், விசுவாசம், செல்வாக்கு குறித்த பாடங்கள்				17:1-10		
	26. லாசருவின் உயிர்த்தெழுதல்	பெரேயாவி லிருந்து பெத்தானியா செல்லும் போது				11:1-44	
கி. பி. 30	27. அத்தனால ஏற்பட்ட விளைவு: இயேசு தனித்துச் செல்லுதல்					11:45-54	
	28. சமாரியா, கலிலேயா வழியாக எருசலேமுக்கு இறுதிப் பயணம் மேற்கொள்ளுதல்	சமாரியா, கலிலேயா			17:11		
	29. பத்து தொழு நோயாளிகள் குணமடைதல்				17:12-19		லேவி. 13:45,46
	30. எதிர்கால இராஜ்யத்தைக் குறித்தப் பாடங்கள்				17:20-37		ஆதி. 6-7
	31. உவமைகள்: விடாப்பிடியாய் இருந்த விதவை மற்றும் பரிசேயனும் ஆயக்காரனும்				18:1-14		
	32. விவாகரத்தைக் குறித்த உபதேசம்		19:1-12	10:1-12			உபா. 24:1-4 ஆதி. 2:23-25
	33. இயேசு குழந்தைகளை ஆசீர்வதித்தல்: தடைகள்	பெரேயா	19:13-15	10:13-16	18:15-17		சங். 131:2
34. செல்வந்தனாகிய இளம் தலைவன்	பெரேயா	19:16-30	10:17-31	18:18-30		யாத். 20:1-17	
35. 11 -ஆம் மணி வேளையில் வந்த கூலியாட்கள்		20:1-16					

காலம்	நிகழ்ச்சிகள்	நடைபெற்ற இடம்	மத்தேயு	மாற்கு	லூக்கா	யோவான்	இணை வசனங்கள்
கி. பி. 30	36. மரணத்தையும் உயிர்த்தெழுதலையும் பற்றி முன்னுரைத்தல்	யோர்தானுக்கு அருகில்	20:17-19	10:32-34	18:31-34		சங். 22
	37. யாக்கோபு, யோவானின் ஆவல்		20:20-28	10:35-45			
	38. பார்வையற்ற பர்திமேயு குண மாக்கப்படுதல்	எரிகோ		10:46-52	18:35-43		
	39. சகேயுவோடு நேர்க்காணல்	எரிகோ			19:1-10		
	40. உவமை: ராத்தல்கள்	எரிகோ			19:11-27		
	41. மரியாள், மார்த்தாளின் வீட்டிற்கு திரும்பி வருதல்	பெத்தானியா				11:55-12:1	
	42. லாசருவைக் கொலை செய்யத் திட்டமிடல்	பெத்தானியா				12:9-11	
கி. பி. 30 வசந்தகாலம் 41 நிகழ்வுகளின் வாயிலாக இயேசு கிறிஸ்துவின் இறுதிவாரத் திருப்பணி							
ஞாயிறு	1. வெற்றியுடன் பவனி வருதல்	பெத்தானியா, எருசலேம், பெத்தானியா	21:1-9	11:1-11	19:28-44	12:12-19	சக. 9:9
திங்கள்	2. அத்திமரம் சபிக்கப்படுதலும், தேவாலயம் சுத்தி கரிக்கப்படுதலும்	பெத்தானியா விலிருந்து எருசலேக்குச் செல்லும்வழி	21:10-19	11:12-18	19:45-48		எரே. 7:11
	3. பலியாகுதலில் உள்ள ஈர்ப்பு	எருசலேம்				12:20-50	ஏசா. 6:10
செய்வாய்	4. பட்டுப்போன அத்திமரம் சாட்சியிடுதல்	பெத்தானியா விலிருந்து எருசலேக்கு	21:20-22	11:19-26			
	5. ஆலோசனைச் சங்கம் இயேசுவுக்கு விடுத்த அறைகூவலும் உவமைகள் வாயிலாக விடைபகர்தலும்	எருசலேம்	21:23-22:14	11:27-12:12	20:1-19		ஏசா. 5:1,2

காலம்	நிகழ்ச்சிகள்	நடைபெற்ற இடம்	மத்தேயு	மாற்கு	லூக்கா	யோவான்	இணை வசனங்கள்	
செய்வாய்	6. இராயனுக்கு வரி செலுத்துதல்	எருசலேம்	22:15-22	12:13-17	20:20-26		யாத். 3:6	
	7. உயிர்த்தெழு தலைக் குறித்து சதுசேயர்களின் வினவுதல்.	எருசலேம்	22:23-33	12:18-27	20:27-40			
	8. கற்பனைகளைக் குறித்து பரிசேயர்களின் வினவுதல்	எருசலேம்	22:34-40	12:28-34				
	9. இயேசுவும் தாவீதும்	எருசலேம்	22:41-46	12:35-37	20:41-44		சங். 110:1	
	10. இயேசுவின் இறுதிச் சொற்பொழிவு	எருசலேம்	23:1-39	12:38-40	20:45-47			
	11. விதவையின் காசு	எருசலேம்		12:41-44	21:1-4		லேவி. 27:30	
	12. இயேசு எதிர் காலத்தைக் குறித்து முன்னுரைத்தல்	ஒலிவமலை	24:1-51	13:1-37	21:5-36		தானி. 12:1	
	13. உவமைகள்: பத்து கன்னிகைகள், தாலந்துகள், நியாயத்தீர்ப்புநாள்	ஒலிவமலை	25:1-46				சக. 14:5	
	14. சிலுவையில் அறையப்படும் நாளைக் குறித்து இயேசு உரைத்தல்		26:1-5	14:1,2	22:1,2			
	15. சிமியோனுடைய விருந்திலே மரியாள் அபிஷேகம் பண்ணுதல்	பெத்தானியா	26:6-13	14:3-9		12:2-8		
	16. யூதாஸ் காட்டிக் கொடுக்கும்படி ஒப்பந்தம் செய்தல்		26:14-16	14:10,11	22:3-6		சக. 11:12	
	வியாழன்	17. பஸ்காவிற்கான ஆயத்தம்	ஒலிவமலை	26:17-19	14:12-16	22:7-13		யாத். 12:14-28
	வியாழன் மாலை	18. பஸ்கா விருந்து உண்ணல், பொறாமை கடிந்து கொள்ளப்படல்	எருசலேம்	26:20	14:17	22:14-16, 24-30		

காலம்	நிகழ்ச்சிகள்	நடைபெற்ற இடம்	மத்தேயு	மாற்கு	லூக்கா	யோவான்	இணை வசனங்கள்
வியாழன் மாலை	19. பாதங்களைக் கழுவுதல்	மேல்வீட்டறை				13:1-20	
	20. யூதாசைப்பற்றி வெளிப்படுத்துதலும், யூதாஸ்பிரிந்து செல்லுதலும்	மேல்வீட்டறை	26:21-25	14:18-21	22:21-23	13:21-30	சங். 41:9
	21. இயேசு கிறிஸ்து வைத் தனியே விட்டுவிட்டு சீடர்கள் ஓடுவதைக் குறித்து முன்னெச்சரித்தலும் விசுவாச உறுதியைக் குறித்துக் கூறுதலும்	மேல்வீட்டறை	26:31-35	14:27-31	22:31-38	13:31-38	சக. 13:7
	22. கர்த்தருடைய பந்தி நிறுவப்படுதல்	மேல்வீட்டறை	26:26-29	14:22-25	22:17-20		1 கொரி. 11:23-34
	23. அப்போஸ்தலரோடு இறுதி உரையாடலும், பரிந்துரை ஜெபமும்	எருசலேம்				14:1-17:26	சங். 35:19
வியாழன் வெள்ளி	24. கெத்தெமனேயில் துயரம்	ஒலிவமலை	26:30,36-46	14:26, 32-42	22:39-46	18:1	சங். 42:6
வெள்ளி	25. காட்டிக்கொடுக்கப்படுதல், கைது செய்யப்படுதல், தனித்து விடப்படுதல்	கெத்தெமனே	26:47-56	14:43-52	22:47-53	18:2-12	
	26. முதலாவது அன்னா விசாரித்தல்	எருசலேம்				18:12-14, 19-23	
	27. காய்பாவினாலும் சங்கத்தாராலும் விசாரிக்கப்படுதலும் அவமதிக்கப்படுதலும்	எருசலேம்	26:57, 59-68	14:53, 55-65	22:54, 63-65	18:24	லேவி. 24:16
	28. பேதுரு மறுதலித்தல்	எருசலேம்	26:58, 69-75	14:54, 66-72	22:54-62	18:15-18, 25-27	

காலம்	நிகழ்ச்சிகள்	நடைபெற்ற இடம்	மத்தேயு	மாற்கு	லூக்கா	யோவான்	இணை வசனங்கள்
வெள்ளி	29. ஆலோசனைச் சங்கம் குற்ற வாளியெனித் தீர்ப்பளித்தல்	எருசலேம்	27:1	15:1	22:66-71		சங். 110:1
	30. யூதாளின் தற்கொலை	எருசலேம்	27:3-10				அப். 1:18,19
	31. முதல்முறை பிலாத்துவினால் விசாரிக்கப்படுதல்	எருசலேம்	27:2,11-14	15:1-5	23:1-7	18:28-38	
	32. இயேசு ஏரோதுவினால் விசாரிக்கப்படுதல்	எருசலேம்			23:6-12		
	33. இரண்டாம் முறை பிலாத்து வினால் விசாரிக்கப்படுதல்	எருசலேம்	27:15-26	15:6-15	23:13-25	18:39-19:16	உபா. 21:6-9
	34. ரோமப் போர் வீரர்களால் ஏளனப்படுத்தப்படுதல்	எருசலேம்	27:27-30	15:16-19			
	35. கொல்கொதா விற்கு கொண்டு போகப்படுதல்	எருசலேம்	27:31-34	15:20-23	23:26-33	19:16,17	சங். 69:21
	36. சிலுவையின் மீது முதல் மூன்று மணி நேரத்தில் ஆறு நிகழ்வுகள்	கல்வாரி	27:35-44	15:24-32	23:33-43	19:18-27	சங். 22:18
	37. சிலுவையின் மீது இறுதி மூன்று மணி நேரங்கள்	கல்வாரி	27:45-50	15:33-37	23:44-46	19:28-30	சங். 22:1
	38. இயேசுவின் மரணத்தின் போது நடந்த நிகழ்வுகள்		27:51-56	15:38-41	23:45,47-49		
39. இயேசு அடக்கம் பண்ணப்படுதல்	எருசலேம்	27:57-60	15:42-46	23:50-54	19:31-37	யாத். 12:46	
வெள்ளி சனி	40. கல்லறை முத்திரை இடப்படுதல்	எருசலேம்	27:61-66		23:55,56		யாத். 20:8-11
	41. பெண்கள் காணுதல்	எருசலேம்		15:47			

காலம்	நிகழ்ச்சிகள்	நடைபெற்ற இடம்	மத்தேயு	மாற்கு	லூக்கா	யோவான்	இணை வசனங்கள்
கி. பி. 30 உயிர்த்தெழுதல் முதல் விண்ணகம் ஏகுதல் வரை 12 நிகழ்வுகள்							
முதல் நாள் விடியற் காலை (ஞாயிறு, கர்த்தரு டைய நாள்)	1. பெண்கள் கல்லறைக்கு வருதல் 2. பேதுருவும் யோவானும் வெறுமையான கல்லறையைக் காணுதல்	எருசலேம் அருகில்	28:1-10	16:1-8	24:1-11 24:12	20:1-10	
	3. மகதலேனா மரியாளுக்கு இயேசு காட்சியளித்தல்	எருசலேம்		16:9-11		20:11-18	
	4. மற்ற பெண்களுக்கு இயேசு காட்சியளித்தல்	எருசலேம்	28:9,10				
	5. உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து காவலர்களின் அறிக்கை		28:11-15				
ஞாயிறு பிற்பகல்	6. எம்மாவுக்கு செல்லும் இரண்டு சீடர்களுக்கு இயேசு காட்சியளித்தல்			16:12,13	24:13-35		1 கொரி. 15:5
ஞாயிறு இரவு	7. தோமாவைத் தவிர மற்ற பத்து சீடர்களுக்கு இயேசு காட்சியளித்தல்	எருசலேம்		16:14	24:36-43	20:19-25	
ஒரு வாரத்திற்குப்பின்	8. தோமா உட்பட சீடர்களுக்குக் காட்சியளித்தல்	எருசலேம்				20:26-31	
பரமேறுதல் வரையுள்ள 40 நாட்கள்	9. கலிலேயாக் கடலருகே ஏழு சீடர்களுக்கு இயேசு காட்சியளித்தல்	கலிலேயா				21:1-25	
	10. 500 பேருக்கு காட்சியளித்தல்	கலிலேயா மலை					1 கொரி. 15:6
	11. ஒப்பற்ற அரசாணை		28:16-20	16:15-18	24:44-49		
	12. பரமேறுதல்			16:19,20	24:50-53		அப். 1:4-11

யூதர்களின் நாட்காட்டி

யூதப் பெருமக்கள் இரண்டு வகையான நாட்காட்டிகளைப் பயன்படுத்தினர்.

1. சமுதாய நாட்காட்டி - இது அரசர்களின் அதிகாரம் பெற்றது. இதனடிப்படையில் குழந்தைகளின் பிறப்பு, ஒப்பந்தங்கள் ஆகியவை பதிவுசெய்யப்பட்டன.
2. சமய நாட்காட்டி - இதனடிப்படையில் யூதப் பண்டிகைகள் கணக்கிடப்பட்டன.

மாதங்களின் பெயர்	வசனம்	இணை மாதங்கள்	நாட்கள்	சமுதாய ஆண்டின் மாதங்கள்	சமய ஆண்டு
திஷ்டிரி (ஏத்தானீம்)	1 இரா. 8:2	செப் - அக்	30	ஒன்று	ஏழு
ஹெஸ்வான் (பூல்)	1 இரா. 6:38	அக் - நவ	29/30	இரண்டு	எட்டு
கிஸ்லேயு	நெகே. 1:1	நவ - டிச	29/30	மூன்று	ஒன்பது
தேபேத்	எஸ். 2:16	டிச - ஜன	29	நான்கு	பத்து
சேபாத்	சக. 1:7	ஜன - பிப்	30	ஐந்து	பதினொன்று
ஆதார்	எஸ்றா 6:15	பிப் - மார்ச்	29/30	ஆறு	பன்னிரண்டு
நிஷான் (ஆபிப்)	எஸ். 3:7; நெகே. 2:1	மார்ச் - ஏப்	30	ஏழு	ஒன்று
இயர் (சீப்)	1 இரா. 6:37	ஏப் - மே	29	எட்டு	இரண்டு
சீவான்	எஸ். 8:9	மே - ஜூன்	30	ஒன்பது	மூன்று
தம்மூஸ்	எரே. 52:4	ஜூன் - ஜூலை	29	பத்து	நான்கு
அப்	எண். 33:38	ஜூலை - ஆக	30	பதினொன்று	ஐந்து
எலூல்	நெகே. 6:15	ஆக - செப்	29	பன்னிரண்டு	ஆறு

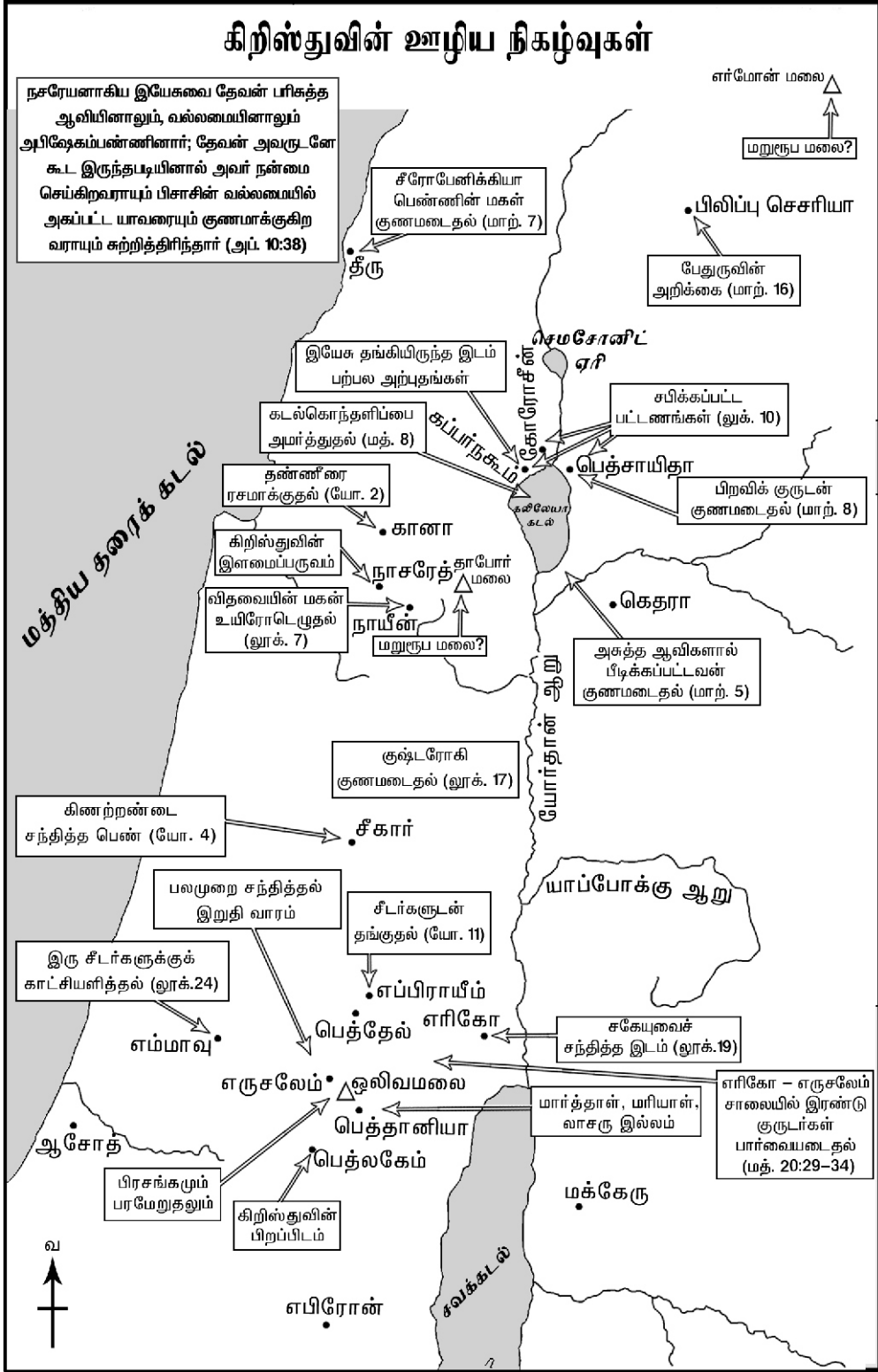
குறிப்பு: எபிரெய மாதங்கள் மாறிமாறி 30 அல்லது 29 நாட்களைக் கொண்டிருந்தன. இன்று நாம் கொண்டிருப்பது போலன்றி, ஓர் ஆண்டிற்கு 354 நாட்களே இருந்தன. ஆகவே மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை (19 ஆண்டுகளுக்கு 7 முறை) 29 நாட்கள் கொண்ட 'விடார்' என்னும் மாதம், ஆதார் - நிஷான் மாதங்களுக்கிடையே சேர்க்கப்பட்டு வந்தது.

யூதர்களின் கணக்கின்படி முதல்நாள் சூரிய அஸ்தமனம் முதல் மறுநாள் அஸ்தமனம் வரை ஒரு நாள் ஆகும். இஃது எட்டு சம ஜாமங்களைக் கொண்டது.

- 1 - ஆம் ஜாமம் - சூரிய அஸ்தமனத்திலிருந்து 9 மணி வரை
- 2 - ஆம் ஜாமம் - 9 மணி முதல் நடுஇரவு வரை
- 3 - ஆம் ஜாமம் - நடுஇரவு முதல் காலை 3 மணி வரை
- 4 - ஆம் ஜாமம் - காலை 3 மணி முதல் சூரிய உதயம் வரை

- 1 - ஆம் ஜாமம் - சூரிய உதயம் முதல் 9 மணி வரை
- 2 - ஆம் ஜாமம் - 9 மணி முதல் நண்பகல் வரை
- 3 - ஆம் ஜாமம் - நண்பகல் முதல் 3 மணி வரை
- 4 - ஆம் ஜாமம் - 3 மணி முதல் சூரிய அஸ்தமனம் வரை

கிறிஸ்துவின் ஊழிய நிகழ்வுகள்

நசரேயனாகிய இயேசுவை தேவன் பரிசுத்த ஆவியினாலும், வல்லமையினாலும் அபிஷேகப்பண்ணினார்; தேவன் அவருடனே கூட இருந்தபடியினால் அவர் நன்மை செய்கிறவரையும் பிசாசின் வல்லமையில் அகப்பட்ட யாவரையும் குணமாக்குகிற வரையும் சுற்றித்திரிந்தார் (அப். 10:38)

சீரோபேனிக்கியா பெண்ணின் மகள் குணமடைதல் (மாற். 7)

எர்மோன் மலை
மறுருப மலை?

பிலிப்பு செசரியா
பேதுருவின் அறிக்கை (மாற். 16)

இயேசு தங்கியிருந்த இடம் பற்பல அற்புதங்கள்

கடல்கொந்தளிப்பை அமர்த்துதல் (மத். 8)

தண்ணீரை ரசமாக்குதல் (யோ. 2)

கிறிஸ்துவின் இளமைப்பருவம்

விதவையின் மகன் உயிரோடெழுதல் (லூக். 7)

நாயீன் மறுருப மலை?

குஷ்டரோகி குணமடைதல் (லூக். 17)

கிணற்றண்டை சந்தித்த பெண் (யோ. 4)

பலமுறை சந்தித்தல் இறுதி வாரம்

இரு சீடர்களுக்குக் காட்சியளித்தல் (லூக். 24)

எம்மாவு

சீடர்களுடன் தங்குதல் (யோ. 11)

எப்பிராயீம்

பெத்தேல் எரிகோ

சக்யைவைச் சந்தித்த இடம் (லூக். 19)

எருசலேம்

ஒலிவமலை

மார்த்தாள், மரியாள், லாசரு இல்லம்

எரிகோ - எருசலேம் சாலையில் இரண்டு குருடர்கள் பார்வையடைதல் (மத். 20:29-34)

ஆசோத்

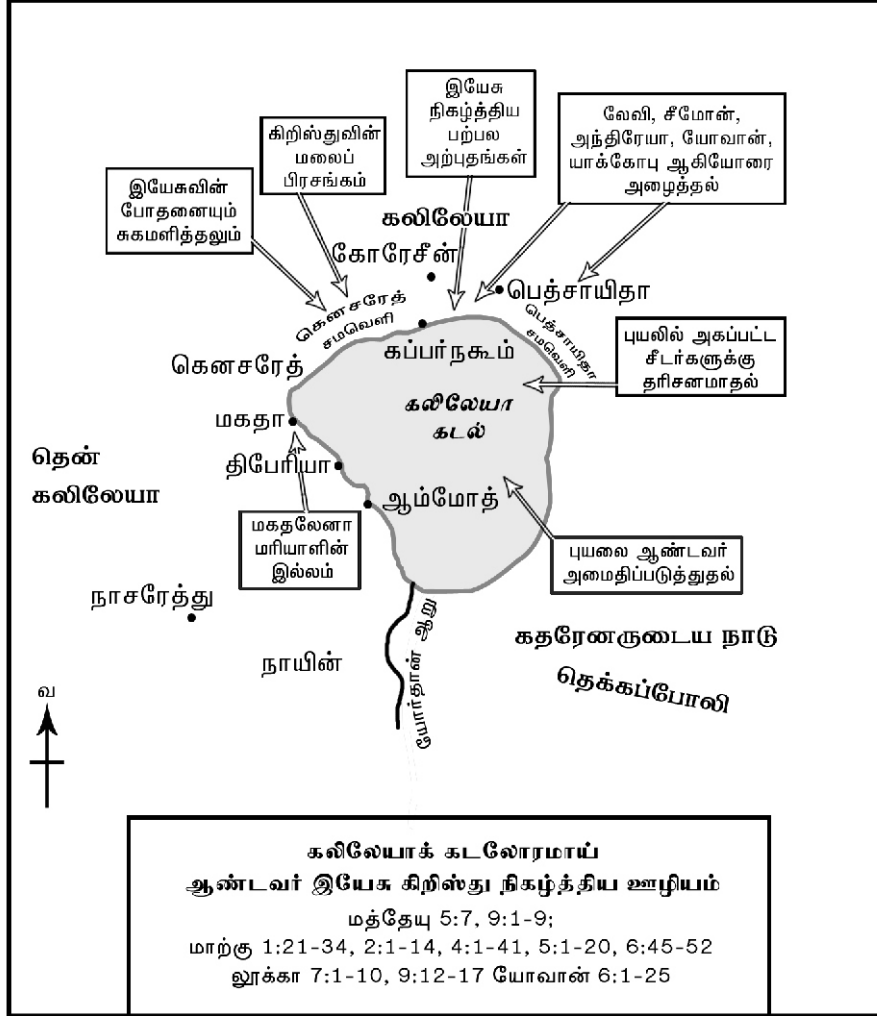
பிரசங்கமும் பரமேறுதலும்

கிறிஸ்துவின் பிறப்பிடம்

எபிரோன்

மக்கேரு

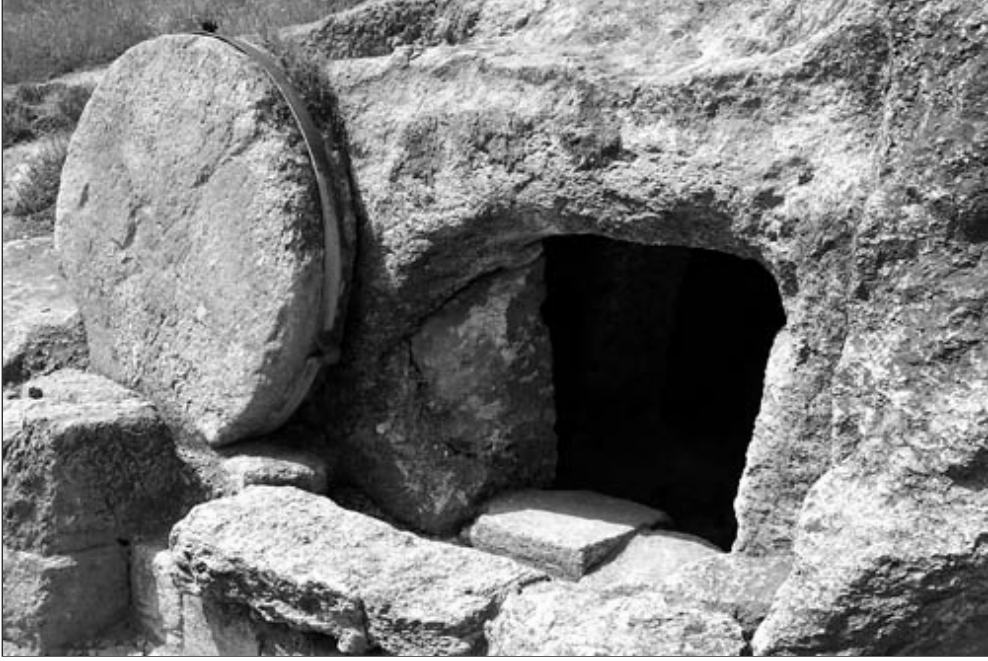
பெத்லகேம்

Courtesy: www.chestofbooks.com

பெத்தானியா

Courtesy: www.fineartamerica.com

கல்லறை

Courtesy: www.gnradio.org

யோர்தான் ஆறு

Courtesy: www.livingtravel.com

கெதரோன் பள்ளத்தாக்கு

Courtesy: www.livingtravel.com

எருசலேம் (1907)

Courtesy: www.minfo.gov.ps